

Виходить у Львові що два (проді) нодль і ру-
хлях святі) о 5-й година по полудні. Літературний до-
додок. Вибіркові найважливішіх новітніх
виходить в двох частях, а в двох частях в п'ятницю на
переміну разок в Діло.

Предплату на інерсаті приймають: У Львові Адмі-
страція „Діло“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголо-
шень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газети ул. Карла Ім-
мануїла 9. У Відні М. Дукес, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mos-
er, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolon-
gasse 8, M. Stern, I. Wollzeile 24, H. Schalek, I. Wollzeile 8.
Орпелік I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі М.
Hansenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ в п'ятницю за інерсаті платні
у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ в літер. додаток
в Австрії:
а цілий рік . . . 18 шр. на цілий рік . . . 24 шр.
на пів року . . . 9 шр. на пів року . . . 12 шр.
на чверть року . . . 4 шр. 50 кр. на чверть року . . . 6 шр.
на місяць . . . 1 шр. 50 кр.

у Львові:
на цілий рік . . . 16 шр. на пів року . . . 8 шр.
на чверть року . . . 4 шр. на місяць . . . 1 шр. 36 кр.
Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24
ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попереднє
застереження. — Редакція не несе відповідальності за
Політичне чи інше коштує 8 шр. а. в.
Оголошення приймаються по ціні 6 шр. одні
строки печаткою, в рубр. „Надскане“ по 20 шр. а. в.
Подати числення по 10 шр. одні строки.

**З 1 (13) цвітня за-
чинає ся II-й чвертьрок нашого
видавництва. Просимо поспішати з
предплатами і з есентуальними ви-
рівняньми залеглостей.**

Рух робітничий в Європі.

Чим ближше до дня 1 мая тим більш
сильний свідомий рух між людьми робітничим
в цілій Європі і тим більш страх пере-
ймає буржуазію, котра в той день видать
надходячу для себе краху, бді котрої має за-
всіх поришення питання: бути, чи не
бути? Чим більш страх переймає буржу-
азію, тим більш вде в гору сміливість і
певність своєї справи той клас, котра досі
повиженя, домагався для себе рівних прав
і боді арваная праці з капіталом. Обі
же споряді сторони, як та, що досі репре-
зентувала капітал і верховодила, так і та,
що помагала абивати капітал а мусіла вдо-
волити ся лиш окремими, споглядають з не-
певністю на третю силу теперішнього устрою
сусібною, на силу держави, а вижадають,
що она на цілу сю борбу скаже; одні спо-
глядають на ню з страху і вижадають по-
мочи для себе в критичній хвилі, другі ви-
ступають супротив неї сміло і майже ви-
зоваючи в гадою в душі: а ти мусиш
з нами числитися! А що на то сила дер-
жави, що кажує правительству? І от знов
цвівавий об'яв теперішнього ладу сусібно-
го, промалюючи в користь робітничої класи
і підносючи в душі: влади правитель-
ственній самі не знають що мають ар бати, не
знають на чийї стати сторони, кого боронити,
бо і по одній і по другій сторони єсть пра-
во; станути зовсім безсторонно єсть велика
трудна річ а выступати в обороні одної
або другої з спорядіх сторін єсть знов
дуже небезпечно; також і не знати, що
ліпше: чи ужити цілої сили і енергії та
выступити в обороні теперішнього порядку,
чи лишити всемо свободний хід і чекати
щоб все само в собі природно розвивало
ся. Отж так стоять тепер справа становища
сил держави до руху робітничого майже в
цілій Європі і хіба лиш в одній Німеч-
чині заняли супротив него трохи яснїше
становище.

Мы вже доносили коротко, в якомь кло-
поті найшло ся правительству в Австро-Угор-
щині, коли прийшла на него черга высказати
ся, яке становище думає оно заняти супротив
свята робітничого в день 1 мая. Причину до
того дала ліберальна палата торговельна. Мі-
ністер торговель дав на то лиш коротку
відповідь телеграфічну, таку, що бді по нара-
ді з другими міністрами дасть остаточну від-
повідь. Так само не дало і угорське прави-
тельство заряз в першій хвилі рішучої від-
повіді депутата угорських робітників. Ці-
каве єсть становище, яке заняли ліберальні
промисловці до свята робітничого і до пра-
вительства. Коли робітники заявляли проми-
словцям, що они будуть святкувати день 1
мая і що жадають зменшеня часу роботи
фірма Лібига і субіаа відповіла им на то що
посля принебв фабричних повиний бы робі-
тники працювати в день 1 мая, бо то від-
повідь зовсім умови шефа з робітниками.
Мимо того готова фірма згодити ся на свято-
ванье 1 мая, коли держава, що єсть найбіль-
шим підприємцем, бо має великий робітні-
ць, фабрики тютюну, саліни, копальні і т. д.,
розпусить того дня своих робітників. Про-
мисловці чекають в той вигляд, яке ста-
новище займе правительство, а тогди пори-
шат і они, взглянувши фірма Лібига, що мають робіт-
ни. Що до зменшеня часу роботи, то така
промисловці в побаченнях Чехах змушений
вже для того самого обставата за задер-
жувать дотеперішню постанову, після котрої
робота має тривати 11 годін, бо их товари-
щи по фаху в сусідніх краях держать ся
все ще 12-годинної роботи на день і що на-
разі не можна ще сподіватися, щоб резуль-
тат берлінської конференції робітничої був
того роду, аби день робітний означено на мен-
ше як на 11 годін.

Що тепер зробити правительству, не
знати. В міністерстві вїденськом ведуть
все ще наради над тим, яке становище має
заняти правительство супротив демонстрації
дня 1 мая, але досі не поришено ще нічого.
Зачувати лиш, що правительство рішало ся
мабути несправити робітникам ніяких пере-
сход в святкованю дня 1 мая і увільнити
робітників на их жадање того дня від
роботи — чи усточно, чи безуслбно, того не
знати. І в самім ділі, не позбавляє австрій-
скому правительству нічого важного, як лиш
прислати на жадање робітників, коли оно
не хоче станути в сій справі в суперечности
з союзником і сусідом Австро-Угорщини,
з Німеччиною, і викликати через то огор-
ченє серед класи робітничої. Звєстає вже,
що цїсар німецький хоче дати робітникам
повну свободу і довести до того, щоб і ці-
ла сусібність, ціла держава зробила робі-
тникам деякі уступки, але котрі бы не
нарушали теперішнього ладу сусібно-го і не
кравдили нікого. В той дусь мав — як
доносить Saale Ztg. — высказати ся і прускій
міністер ділі внутрішніх, Герфурт. Ож
має сказати, що жадує, що кажує против
соціалістів не знесено вже в бєшдесяти
роках і єсть певний того, що тепер, коли
не буде ніякого гнєту, то і в соціалістичній
партії не буде такої дисципліни як досі та
що она скоро розпаде ся. Правительство бєз
страху чекає на день 1 мая; всї власти по-

ліційній, особливо же в головних містах,
дотали приказ, щоб лиш в крайнїм
случаю потреби выступили против робітни-
ків. На его погляди дали бы декотрі прозо-
дарі соціалістичній не знати що за то, щоб
поліція взялась знов до невідповідної так-
тики та пустила воду на их млынь. Власті
правительственній дають соціалістам і то на
приказ міністерства, котрий відновляє зов-
сім бажанам німецького цїсаря, як найбіль-
шій свободу.

На скільки повисла вїсть єсть правдива,
годї знати, але коли-б дійсно она мала по-
твердити ся, то виходило бы з того, що пра-
вительство німецьке не ошиблось в своих
обчисленнях. Вже тепер сїдню серед со-
ціалістичної партії якое роздвоєнє; одні хо-
тять святкувати день 1 мая, другі тому про-
тивлять ся а партія соціалістична досі ще не
рішила ся що має зробити. Соціалістичній по-
слы до парламенту мали онотды зібрати ся
в Дрездні на нараду надь святом робітничим,
але нарада не відбула ся. Дячего, не
знати; кажує лиш, що соціалісти хотїли
згуртувати поліцію в дятого мїсця наради на-
значили в Дрездні, коли тимчасом нарада
має відбути ся денде, хоч не знати, чи деє
в Саксонії, чи може в якій другій провін-
ції німецькій. Декотрі проводарі німецьких
соціалістів высказались навть рішучо про-
тив святкованя 1 мая. Journ. de Bordeaux по-
дав писмо Лібиха, котре дав выслав до
своих товаришів в той мїст, а в ко-
трїм каже, що бді дійсно выступив про-
тив святкованя 1 мая, а то дятого, що то
не удасть ся, що то святкованье доведе лиш
до розчарованя і до конфлікту а того най-
ліпше уникати. Однакж де робітники суг-
добе зорганізовані а можуть буржуа ію зму-
сати до того свята, там повиний то зробити.
День 1 мая повиний обходити ся торжествен-
но; вечером повиний відбувати ся бідити і
забави. Вирочїм буде для німецьких ро-
бітників оголошена постанову в сій справі
обовязуюча в цілій Німеччині.

Подобне роздвоєнє між робітниками
настало також і в Франції та Англії. Як
звєстає, закликало французьких робітників
до демонстрації в день 1 мая. З того на-
стало між робітниками замїшанье а дальше
і роздор. Прихильники теорії Маркса выска-
зались против святкованя і відмовили участі;
другі же робітники постановили обходити свя-
то робітниче, але підчас коли одні з них
хотять обходити свято спокійно, домагають ся
другі голосних демонстрацій. Проводарі у-
мїрених робітників, Юлії Гесде заявив
— як доносить Gaulois — що ему і его то-
варишам иде о то, щоб в день 1 мая відбула
ся повна і спокійна маніфестація. Кождий
участник маніфестації має явити ся на на-
значеном мїсці без оружя а навть а без
лїсок. Правительство, на его погляд, буде

мусїло дозволити маніфестацію, бо прець
200.000 людей годї буде розбїгати, як їхніх
500 рїзників. Робітники не жадають нічого
бїльш, як лиш отвореня свободної комуні-
кації а о спокій будуть вже они самі стара-
ти ся. Лондонскі робітники постановили
вправдї обходити свято робітниче, але окремо
від робітників прочої Європи і дятого не-
внесли се свято на неділю на день 4 мая.
Онотды пороздїбно в мїстї платяги,
котрі заповідають деа і програму свята.
Того дня зберуть ся робітники на чотирох
точках мїста і в той самий час ви-
ступлять в поход до Гайд-парку де відбу-
єть великій мітінг. По мітінгу розбїдуть ся
робітники вже меншими громадами на умо-
влені мїсця заяв.

Коли так з одної сторони запанував
в цілій Європі рух робітничий в користь
маніфестації в день 1 мая, то з другої сто-
рони мюжає ся раз-у-раз змови робітни-
ків, і майже всюди проявляють ся то бїль-
шї то менші страйки. В послїдніх днях
проявилась страйк може найчисленнїше
в Австрії. В самім Відні стало вправдї
трохи спокійнїше а на тїх передмїстях,
де недавно були розрухи знесено вже навть
строгий мїры остоорожности, але за то до да-
вних страйків причуло ся ще і в кількох
нових. Передовсім заслугу на увагу то,
що між робітниками при робітничих зєд-
нанцї державних проявив ся сильний рух,
котрий грозить вже страйком. Робітники тї
домагають ся підвишеня денної платні о 30%
а позаяк они хотять також святкувати в
день 1 мая, то правительство єсть в немо-
жїм клопоті, що має зробити. Наколи-б
дійсно робітники в робітничих зєднанцї
державних хотїли 1 мая застановити роботу,
ту рух на всіх зєднанцях державних
мусїв бы застановити ся. Міністерство тор-
говель радить отже тепер з другими міні-
стерствами, як бы того не допустити і як
бы боді одну часту робітників задержати
в робітнях, але досі не выдало, ще ніякого
розпорядженя. Кажуть лиш, що правительство
накаже зарядов зєднанцю, щоб они лиш
тїм робітничим давали повноваження оди-
нати день 1 мая, котрі того особисто жадають.
Характеристичним єсть також, що всї ро-
бітники в зєднанцях робітничих державних
у Відні, в Пензі і Празі поступають солі-
дарно і всї однодушно домагають ся підви-
шеня платні. Робітники в копальнях вугля
Північної зєднанцї загрозили також страй-
ком і домагають ся підвишеня платні та
зменшеня часу роботи.

Страйк робітничий і робітничий кра-
вечник по части закончив ся, бо декотрі
крайцї і салони модї прїстали на жадања
робітничіх і робітничих; в декотрих са-
лонах змова триває дальше.

В Празі застрайкували челядики пе-

В гімалайських горах.

[З подорожних споминок.]

Дарджілінг в сїчні 1890.

(Конєц.)

До виду Кінчіюні треба приготовитися.
Треба бути чистим як ангел, треба мати
ум свободний від усіх вражєнь і дум-
мок, щоб захвати достаточну мїсця до по-
нятя тої величї природи. Одолонти і пока-
зати бді рази Кінчіюні чоловікові, що при-
їждять з Індії роздрознені і нервові, не-
спосібні до думки і не тямучі, що дєсь
навколо него, значило бы та саме, — як ска-
зав один цїкавий мій товариш подорожнї,
— що в рамена євуха кинути Венеру-Афроді-
ту.

Вечером сїдїло ціле товариство при
table d'hôte. Товариство англійське, штиве
як вїзантійскі святї, дальше два Нїмці
професори в окулярах і з невідступними
вошатами під пахою; потім хінскі ман-
дарї з дожененою косою, що приїхав
звідь для полагожденя гравцї між своим
небесним царством а індійскою імперією;
тамт дальше кілька blue stockings тих
англійських lady-й з своим товаришам, як
вїдео по усіх купельних мїсцях Єв-
ропи, а ще частїше як карикатури в гу-
торнястичних газетах; дальше слышно было
ромей французскій розговор — неприємно
русскі як каже Тургенєв і справдї по-
матї було, що они „русскі“ тї два панове,
о сїдїли на бїчї стола, а то не лише по
запуском розговору, а і по ражїй довгїй
родї, по широкоплечїй постатї, по незва-
жному апетитові і по тїм, що прїсудили
дали цілий наполеондор як бакшиш.

За кожним гостем стояв поважно
уга, уважний на всїй рух, на всїй по-
рбу. Руки людскі — розумїсь чорні —
коштують тут нічого. Кождий європей-
є в тут для своєї особи чотирі до п'ять
тї. І я в готелї мав их чотирі: одно-
до комнати, другого до купелї і до печі,
того до чобїтї і до одєжї, а четвертого
слугача при столї.

На третій чи на четвертий день мого по-
буту в Дарджілінгу збудив мене перед
сходом сонця мій слуга. — Fine weather!
— кричав бді через дєрї. Я схопив ся як
жовїтр, що заснав ранній поклик. В од-
ну мить я одягнув ся. Конї стояли уже
під сїдлом.

Цїле товариство рушило в дорогу. Тут
були деякі Англичане, що ждали вже кілька
ведлї, щоб побачити Кінчіюні.

На дворї стояв мороз. Трава була по-
крыта легким сїрїм приморозком. Було
свїжо і мало.

З сходом сонця мы стали на вершї
Сінгаль. Сонце выходило з по-над вершї
Гімалаїв освітлюючи своим рожевым
блеском передвїчний сївком крїтї шнїлї.
Перед нами стояв Кінчіюні в своїй на-
гїй величї. Сорок миль воздушных дїляло
нає бді него. Воздух був так ясний, що
здавалось, верх стоить тут перед нами,
моявляв каменем можна кинути до него.

Вражїя годї описати. Цїле товариство,
хоч як гуторно оно було перед тим, за-
мовило, мов-бы находивсь в „святий свя-
тїх“. Найбїльш выловив і вїрний опис
не в сїлї представити тої велїтної постатї
і гри свїтла та тїни тих сїнїх вер-
хов і вывїтї тих вражїнь, як чоловік
почуває в глїбї душі при поглядї на то-
го велїтї природи. Такі вражїня чувє лиш
раз в житї. Не дяво, що я не находив
в тогдї, нї не находжу тепер слів, щоб
выразити тї вражїня. В бєсїд людскї, в
звичайній бєсїд слів відповідних нема.

Повнїше попасє мєнї в руки опис
Мунтєаццї из его побуту в Індїях. Читаю-
чи те, я почув, що сей Італїєць, котрий
так по майстерски описує порывы духа
людського, розбираючи фізіологію любви,
зависти і ненависти — що той чоловік єдино-
кїй вынайшов в частї слова підходящї до
велїчї сценерїї і до глїбини вражїнь.

Отж оні:

„Мое сердце бєв все дужче і дужче. Я
почуваю, що я повинен бути поетом, лі-
ричним поетом, щоб вїрно представити
красу того велїтї. В моєм сердї нічо не
ворушїть ся крім иму. Той шнїлї єсть

нїз сїрїбля, з діамантєв, то царь жемчу-
гов, бєв єсть святом, єсть имом неор-
ганічної природи. Я чуо себе малым і нїк-
чемным перед лицем велїтї. Я дяна,
що знимав ся на пальцї, щоб поцїлувати
велїтї.

„Мєнї видїть ся, що я приглядаю ся
процєсови сотворїня. В той хаосї мрани
і хмар здаєсь мєнї, що бачу бїльш про-
топлїзми і мєнї здаєсь, що я присутній
той таємній творчїй ферментації, з котрої
выходить як цїлїст шнїлї Кінчіюні —
перша земля будущего свїта. Нї! я не ма-
ю ся: передо мною стоить процєсї генєзї.
Тут океан протоплїзми — тут підомною
в глїбїх безоднях гімалайських свєа
безпостатна матерїя, знимачь ся в гору, за-
округлюєсь і прїбирає рїзновидї види —
першї начерки будущих постатей.

„Уже за третим разом споглядаю на
тебе, о Кінчіюні, а ты все одинаково кра-
сний! Ты вїчно красний і непорочний. Ты
єшь ты один на цілій свїтї. Усюди
на свїтї, де лучь сонця цїлуєть землю, у-
сюда там виростає из того поцїлуку ты-
сячї сотворїнь! Велїтї-welingtonїї і карлі-
кє-берзїкї, святї смєкы в тисячними ра-
менами, де одно дерево становить лїєць цї-
лий, і малї бактерїї, в порівнаню до ко-
трих порошок єсть могїлою цїлою. Наш
планєт то ложе для легкой неутомимой лю-
бовї. Ты один, Кінчіюні, ты один лиш
непорочний! Твоєх скалєстїх стїнь не
прїже нї мюх, нї янчї нікчемна рєстїна,
— надь твоєю постатю не дрожало ніколи
крыло мухї або легкого мотыла. По твоєму
бїлому свїтові не ступала людська нога, та
всемогуща нога, що усюди ступає і все за-
нєчаєть.

„Ты так велїтний, що мы тебе подя-
вляємо, а знов так близький, що мы тебе
любїти мусїмо, мы бїдїй одинокїм, що
маємо на всїй порыві і всїй бажанї і
любєвь нашу непереступний гравцї і мїта.

„Наколи прїрода в гімалайських пор-
ывїх своєю творчою силєю зняла тебе від не-
бєса самї, она знялась з давньої вытрев-
лєстї до цїлїної роботи і вывєдувала тебе

„терпїливо бді нїг до головы в формї
„гарай і делїкатнї.

„Влюбленнїм оком слїджу за твоєм
„сїрїм проїєлєм і числю 10, 12 шнїлїв
„і кождий не подає на другї, а всї они
„сполученї разом малыми прогалами як
„грудї дївчїа, або вырваїй делїкатною пїл-
„кою, як лїєць папоротї. На лїво, на право
„простїраєсь занавєсь своих сотнїх шнї-
„лїв, подаєть руєн Нєпалєвї і Буттановї
„і заслонєшь Хїны перед моїми очїма. Ты
„стоїшь як стовп гравчїний між арїй-
„скїм а монголєскїм свїтом — ты сто-
„їшь кумом двох найвелїтнїх пород
„людєкєх...“

Таких слів вынайшов Італїєць.

Українець бдчує безпечно не менше
глубоко. Тільки его чувства захочуть ся в
глубїнї серця. Треба особливо вдохновеної
хвїлї і особливих обставїнь, щоб тї чув-
ства убрали ся в слова. Тогди вражїня знахо-
дять відповідні слова, але слова в поезїї.
При таких обставїнях повстали нашї на-
роднї пєснї, що оспївають найглубшї чув-
ства людського серця, що бдають так вєне-
слєзїанця природи.

В Дарджілінгу був прїзник. Уєь де-
рева були прїбранї хоругвами і рєзновар-
ными стрїчками, перед порогами поразєні
мешканцї, прїбираючи свои хаты в лямпї-
ны і зеленє. Як уєюда на входї, не выїна-
ючи навть нашої Halb-Asien, в такї дїтї бд-
бувають ся разом ярмаркї.

Зїїшлось народу з цілої околицї. Бу-
ли тут Сїкїмцї, Буттанцї, Лєша і Пуга-
рїя. Пугарїя велїчала себе воїкам. Тільки
такої карикатури Марєа я ще з-роду не ба-
чив. Коли они єть самїй рїчї воїнов, то сто-
ять безпечно в вїчній воїнї з маленьким
а докучливим народцєм pediculus, котрий
их усіх обєвє і опануєть.

Мїж усіма тїмаи вєштальєсь
довгоєсї Хїнцї з своим сїкїсним очїма
і проворным выразом лиця. Тамт за Кін-
чіюні починаєсь их небєсє царєво. Тамт
запануєли они над усіма народцями, втї-
скаючи имь усім пїтїю своєю бдївичою кул-
туры, свои звичаї і обичаї. Хитрий і про-
ворний то народ! Борба о истованє поч-

[Прим. Ред.] Треба й то знати, що в львівській касі щадничій єсть міліони руского гроша, а тая мікроскопічна квота, яку дає каса щадничя на руский цїль, зовсім не відговдає величезному капіталови Русинів в нїй уміщеному. Що-ж до питання: Co Rusini dali kiedy Polakom? — то радимо почт редакторів, коли бн за днївний, прочитати собі де-що з исторїи нашої сїблївно минувшини, поспитати тихъ владно подорожуючихъ по нашій рускій Галичині в Буковині монахівъ и не монахівъ и всякого рода квестарівъ и квестарокъ, кблмо то они вивозять руского гроша на polskie instytucje, що густо-часто за подяку оттакъ підъ нами риють...

Вїдїни думаємо, крайній часъ бы вже бувъ, щоби мы повикадали зъ домівъ нашихъ подбїй, лїсомъ підїхати революцїоннїмъ органамъ, котрї зъ кривдою власного достоїнства самї предлзлато піддержуємо, а księdz-ови редактори радимо упередъ науцїти ся и то до словно, роздїлъ XIII 1—8 зъ I. посланїя св. ап. Павла до Коринтіанъ, а доперва бдїтакъ братїсь друкувати нїмъ сего апостола въ своїхъ мотїахъ.

и с.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНІЙ.

Въ понедїлокъ розпочалася у Вїднї додаткова конференція угодова підъ проводомъ гр. Таффо. Правительствомъ предложено делегатамъ кблва выговоренныхъ немцъ проектівъ законівъ, котрї мали бы на подставѣ ухвалѣ конференціи бути заведенї въ Чехахъ. Того дня бдбула ся два засїданя а урядовї вїсти о нихъ звучать такъ: Конференція, котра збрала ся нинѣ въ полудне въ президїи рады міністрівъ ухвалала поки що держати результати нарады въ тайні и подати лишѣ слѣдуючу звѣстку: „Засїданье розпочало ся о 1½ год. и засїдало ся о 5½ год. Предметомъ нарады була: рада культуры краевой и надзоръ шкблїный. Слѣдующе засїданье бдбуде ся ще нинѣ вечеромъ о 7½ год.“ Зъ другого засїданя и дано зновъ лишѣ таку звѣстку: „Нинѣшнє вечїрне засїданье конференціи потянуло ся бдѣ 7½ год. до 10 год. Закончено нарады надъ проектомъ закона о надзорѣ шкблїномъ (краева рада шкблїна) надъ основуванемъ шкблѣ (школы меншостей).“ Вчерѣ бдбули ся такожъ два засїданя а нинѣ будуть бдбувати ся дальшї нарады. Позаякъ вже нинѣ збрала ся рада державна на перше засїданье по святахъ и зарѣзъ приступила до дебѣтъ бюджетової, то можна припускати, що додаткова конференція може вже нинѣ а найдальше завтра закблчїти свои нарады.

Зъ прихвнїи додаткової конференціи угодової выславъ бувъ голова молодотческого клубу бое Тїлшєрь писмо до президїи старо-Чехівъ, Рїгера, въ котрїмъ вавзываетъ Рїгера, щоби склїкавъ старо- и молодот-Чехівъ на сїблїну нараду надъ угодою, на котрї можна бы стїпуляціи угоды справити и доповнити а черезъ то далось бы обомъ ческимъ партїямъ можлївѣсть поступати сїблївно вѣ сїй справѣ. Рїгеръ не пристає на то, бо каже, що бнъ переконаний, що молодот-Чехи ся сякъ чи такъ будуть выступати противъ сєї угоды.

Въ кругахъ парламентарныхъ говорятъ, що оппозиція нїмєцка не буде при сегорбнїй дебѣтѣ бюджетовїй брати великою участї, бо зъ одної сторони не хоче робити правительству нїякихъ трудностей а зъ другої сторони не хоче провалївати дебѣты бюджетовїи, щоби ще лїшавъ ся часъ на мавзу сєсїю чєского сойму.

Пбсла вїстей зъ Вїднї мавъ зъїздъ гр. Кальнового зъ нїмєцкимъ канцлеромъ Капрївїмъ бдбути ся при кбаци мая въ Карлсбадѣ.

На послѣдїй конференціи угорского президента кабинету Сапарїя зъ австрїйскими міністрами у Вїднї не ухвалено — якъ доносять Pol. Corr. — нїчого позитивного авѣ що-до рєшїи склїкани сїблїныхъ делегаціи, авѣ що-до управлїнїя валюты, авѣ такожъ вѣ справѣ змѣны закона о податку бдѣ окбвѣты.

Пбсла вїдєньскихъ газетъ рїшлїло ся міністерство просвѣты бдновїдно до ухвалѣ анкеты гїмназіальной увблїнити вже сего року тихъ ученикбвъ гїмназіальныхъ, що прїступають до матуры, на швѣтѣ давѣтъ передъ испытомъ бдѣ науки вѣ шкблѣ.

Потверджуєсь вѣстѣ, що російскїй міністеръ просвѣты гр. Делїановъ подає ся до дїмїсіи. За причину до дїмїсіи подає Делїановъ, котрїй вже и такъ мавъ 73 лѣтъ, той фактъ, що рада державна бдвинула его проектъ маючїй на цїль обмеженье науки старинныхъ языковъ; правдиво же причиною его дїмїсіи суть розруха студентскї вѣ Россїи. Наслѣдкомъ Делїанова, мавъ стати — такъ бодїй говорить вѣ Петербургѣ — дотепершїй кураторъ дорпатского округа шкблїного Капустинъ.

До всѣлякихъ сензационныхъ вїстей, якї вѣ послѣднїхъ часахъ надходять зъ Россїи, подає бузарештенскїй Романъ и те и ту, пбсла котрой арештовано вѣ Петербургѣ вѣ вел. кн. Константина Константиновича за якїхъ революціоннїхъ стїшокъ. Хочъ и якъ неможлївно выдаєсь ся вѣстѣ а однакбже она мавъ щось за собою. Вел. кн. Константинъ, котрїй мавъ теперъ 32 роки єсть звѣстный вѣ Россїи зъ своихъ поезїи, котрї появлялись буди вѣ 1886 р. подъ шїфромъ К. Р. (Константинъ Романовъ) а вѣ котрыхъ бавъ горячо выступавъ вѣ оборонѣ бдїного народу. Минувшого року появлялись буди такожъ два томы его поезїи, зъ котрыхъ дохдѣтъ призначенїй бувъ на добродїйный цїль. Кн. Кон-

стантинъ мавъ бути противникомъ тепершїиной системы вѣ Россїи и може дуже легко бути, що бнъ давъ собі волю вѣ своїй поезїи, щоби его за то ажъ арештовано, выдаєсь всѣтаки дуже неможлївнмъ, хочъ при тепершнїй реакціи все можлїве.

Вчерѣ по бдкрїтїю пруского сойму явнѣ ся на засїданїю новїй канцлеръ Капрївї та вѣ довбїй бесѣдѣ представнѣ ся соймови. Онѣ зазначавъ насампередъ, що не думає рѣзкѣ вынїти свои программы, бо доси стѣявъ зъ дѣлака бдѣ всьомъ полїтици, а бдѣтакъ величавъ кн. Бїсмарка и зазначавъ, що дѣло, яке бавъ довершавъ, єсть досытъ вѣрлїе, щоби ставити ошѣрѣ вѣсѣмъ вѣрогамъ и противникамъ. Молодой цѣсаръ — казавъ дальше Капрївї — зазначавъ вже досытъ ясно и вырааю свое стѣновїще передъ Европою; бнъ сказавъ, що хдѣтъ рѣчей поздѣстане той самѣ, що бувъ доси и для того не треба сподѣвати ся новогъ еры, але мѣмо того вѣстане змѣна системы вѣ мїністерствѣ. Все, що добре, буде правительствомъ прїнимати, зъ якогъ бнъ оно небудѣ партїи прїхдїло, а Прусы будутъ такъ само розвивати ся вѣ дусѣ монархїи бнъ цїля Нїмеччана вѣ дусѣ народоблїи. Всѣду Капрївїого прїняли всѣ партїи дуже прїхлївно.

Зъ Софїи доносять, що процесъ Павїцы розбїне ся зъ кблцѣмъ сего мѣсяца. Слѣдство выказало, що заговоръ бдносѣть ся ще до того часу, коли до Софїи прїїздѣвъ кн. Долгоруковъ а планъ заговору бувъ такий: Коли поручникъ Разовъ стѣявъ на сторожѣ вѣ княжбїй палатѣ, мѣли прїйти два ошѣцеры перебранї за вѣзѣвѣтъ и мѣли арештувати князя вѣ почѣ. Рѣвночасно мѣли бути арештованї мїністры и командианты залогѣ. По довершенїи фактѣ мавъ прїїхати зъ Россїи генералъ, котрїй мавъ обїяти управу державы и бдѣ его проводомъ мавъ бдбути ся выбѣръ новогъ князя.

НОВИНКИ.

и

Зъ Болевхова пишуть намъ, що тамъ упокоивъ ся дня 12 н. ст. цвѣтнїя

Михайло Коссаць

пенсіонованїй урядникъ, членъ рускихъ товариствъ, прожившїй 75 лѣтъ.

Покбїйный родивъ ся вѣ Дрогобичѣ, тамъ скблївавъ школы нормальнї, а потбмъ ходивъ до гїмназіи вѣ Бучачѣ, де стрїй его, пок. о. Гїмїліанъ Коссаць, бувъ учителемъ. Опбсла вступивъ бувъ до фїнансової стражи, а по 1848 роцѣ, коли то свѣтской интелїгенціи руской було дуже мало, пок. Михайло Коссаць доставъ ся до Вїднї до мїністерства за перекладчикѣ на языкъ рускїй. По невдблѣмъ часѣ, за-дѣла недуги на очї, прїнято его просьбу о спенсіонованье и удѣлено ему мабуть 600 зр. рбнїонъ пенсіи. Перенбсїи до краю, покбїйный бравъ участь вѣ жїтїю рускомъ, належавъ до товариствъ рускихъ и по трохи займавъ ся лїтературною працею. Передовбїмъ любивъ етнографїю и исторїю. Будучи якбсь часъ прокураторомъ оо. Василїанъ, мавъ доступъ до Василїанскихъ архивбвъ и де-що выкорїставъ. Вѣ останнїхъ рокахъ займавъ ся досытъ много студїями надъ исторїєю Львова и мусѣвъ полишити бодѣй збраний матерїалъ. Покбїйный належавъ до основателѣвъ нашего „Дѣла“ и якбїсь часъ вѣ початку подїснїсувавъ его яко одѣвчальнїй редакторъ.

Передъ кблїкома лѣтами покбїйный, продавши свою каменїчку у Львовѣ, перенбсѣ ся до Болевхова и тамъ набувъ собі реальность.

Честь его памїти! Земля ему перомъ!

Сегорбнїмъ свѣтамъ Воскресенїя Христоваго опрїяла почавши бдѣ утрѣнѣ воскресной ажъ до кбнїи третього дня свѣтъ красна погода. Утрѣня воскресна бдбула ся вѣ архикатедральной церквѣ св. Юрїи величаво при дуже великбїй участї народу. На утрѣню являлись и деклїкъ достбїйности цивїлїи и войсковїи. Параду робїла компанїя войскової капелї. У всѣхъ три днѣ свѣтъ бдїравы церковнї бдбували ся величаво. Вѣ недѣлю по богослуженїю Впр. митрополїтъ прїймає вѣ палатѣ благожеланїя численнхъ гостей.

Вечеромъ Шевченковїй вѣ Краковѣ бдбуде ся рѣшучо вѣ першїхъ днѣхъ мал. Комїтетови, що на першомъ засїданїю ухвалївъ зложити програму вѣ чисто свои хъ рѣчей и урядити вечерокъ можлїво лише нашими силами, удаєсь майже вѣ цїлїости перевести туку ухвалу. И такъ длїмо ся зъ нашими читателями малою звѣсткою, що панна Марїя Павлїковна зб Львова зволїла сами днїми заявити, що возьме участь вѣ вечерку шевченковбїи. Буде се найважбїйша и безперечно найбѣлїйша точка програмы, що зможе гбдно за презентувати нашї силы передъ публикою краковскої и звелїчїти таїкї великїй празникъ. Хоръ подѣ артистичною дїрїгентурою славно-звѣстного проф. Н. Вахїлїяна бдбнѣвають его укладу кварталѣ мужескїй „Гурра! у ббї!“ (вѣ супровбдѣ оркестрѣ), Лїсенковогъ „Гуса“ та три народїй мелодїи гармонїзованї Цетвїнскимъ. Крбмъ сего додає комїтетъ сего року ще одну новїну, се єсть оркестру, що бдбравъ одїнъ уступъ зъ Лїсенковогъ „Рѣдвїнної ночї“. Наконєцъ для артистичного заокруглїня концерту постаравъ ся комїтетъ о спбвдѣдѣ одного зъ першїхъ музыкбвъ проф. д-ра Вїлицкого, що зъ п. Гокомъ, управителемъ войскової оркестрѣ, добре звѣстнмъ межѣ тутешними музыками, бдбравъ дуєтъ на фортепїанъ и скрипцѣ. Комїтетъ докладає всѣхъ силъ, щоби красне країнѣ, яке вынесла публка польска зъ торбнїного концерту руского, и сего року не то не вмѣнїло ся, але ще збблїшило ся.

Выбѣръ д-ра Густава Рошковского на посла до рады державной зъ мѣстѣ Дрогобича, Стрїи и Самбора єсть — якъ доносять польскїй дневникъ — заповнѣний. Адвбкнѣтъ Абрагамовичъ мавъ зречї ся вже кандидатуры.

Вбл. графїня Марїя Чарковска вѣ Парижї зволїла подарувати 1000 зр. на бднїхъ селянъ своихъ добѣръ, за котрї закуплѣно кукурузу и бараболѣ. Зъ сего прїняло на наше село 45 сотнарбѣвъ метр. кукурузы а 60 сотнарбѣвъ бараболѣ. Радостї бдѣ-дѣковѣ зъ такъ щедрого дарунку не було границѣ, треба було видѣти, якъ шїро благословлено благодарноу дательку и якъ при кожбїй нагодѣ передѣ сусѣдами выхваловано такъ достбїну панно. Вѣ имени тихъ бднїхъ, нещасливыхъ склѣдаемо сердечне спасїе Богѣ! Мїло намъ при томъ зложити щїру подяку Вбл. п. ординаторѣ Тадеєви Чарковскому-Голѣвскому, котрїй зволївъ подарувати бднїмъ нашимъ 100 зѣръ дровъ зъ своихъ лѣсовъ и ще дальше ними обдаровує. — Волковцѣ коло Борщєва д. 22 марта 1890. Иванъ Церепелюкѣ, начальникъ громады, Антонъ Базюкѣ, заступникъ.

Трамвай львовскїй мавъ бути розшїрений на слїхъ до церкви св. Петра и Павла улицею Лычаковскою. Крбмъ того єсть проектъ перевести лїнію трамвайєву зъ ранку улицями Галицкою, Баторїи, Паньскою и Зыблїкєвичѣ до парку им. Калїнського.

Енсєсы воляцї вѣ Инобруцѣ. На инсбруцкбмъ передбїтїю св. Нїколая прїїшло вѣ понедѣлокъ польскїхъ свѣтъ Великоднїхъ до бїйки мѣжѣ войсками мѣщєвого полку цѣсарскихъ стрѣльцѣвъ (Kaiserjäger-Regiment) а чєского 11-го полку пѣхоты, при чбмъ убито цѣлкомъ не бравшого участї вѣ бїїцѣ лїтбграфѣ Ант. Бернгардѣ. Вб то рокъ по полудни на ново зачалось ще вѣ большихъ розбїтрахъ енсєсы воляцї, при чбмъ вже и мешканцї на вѣстѣ, що убито якогось хлопця, кинула ся на чєскихъ войкбвъ. Tiroler Tagblatt описує такъ тї бїйки: Вѣ ночи Великодного понедѣлка почалась бїйка мѣжѣ стрѣльцями, котрї були вѣ реставраціи, а инфантерїстами, котрї вызывавчи бесѣдами подразнїли стрѣльцѣвъ и вытїгнули на улицю. Стрѣльцѣ почали гонити за инфантерїстами, а нещастє хотѣло, що на противъ нихъ шїшовъ лїтбграфъ Бернгардъ. Инфантерїсты кинулись на него, покололи его багнетѣми и бнъ оббїла померъ. Вѣ настѣдокъ сего убїйства прїїшло на другїй день вѣ второкъ до дальшїи бїйки. Инфантерїсты, по 3 або 4 разомъ, переходжувались улицею передбїтїю. Нарѣзъ повилїлось передъ ними т. зв. Spielbuben и почали дразнїти инфантерїстбвъ зъ окрикбмъ: Mir san Kaiserliche, mir san Jäger! Одїнъ инфантерїстъ зловивъ такого хлопця и вытїгнувши багнетъ, колбнѣвъ его вѣ плєчѣ. Вѣ одбїй хвилї понєслось по улицї, що зновъ заколєно цивїлїста. Мужчїны и жєнщїны повбїгали зъ домбвъ и на улицї почалась правїльна бїйка. Мужчїны кинулись зъ колами на инфантерїстбвъ, деклїкъ, найббльше жєнщїны, хопили за камѣньє и инфантерїсты середѣ проклонбвъ мусѣли утѣкати. Де лїше побачено инфантерїста, зарѣзъ кадалось громядно на него зъ окрикбмъ: „Витї Чеха!“ Навѣтъ и на войскову патрулю хотѣлись кинути. Полїціи не могла дѣлати собі рады, тому прїїшло войско и стрѣльцѣ обступили кордономъ улицю, щоби не збїгали ся на помбчу своимъ товаришамъ. Патролѣ забирали войкбвъ и бдводили ихъ до касарнѣ. До пбзна вечеромъ ходили по улицяхъ людє зъ колами и камѣньємъ.

Вѣ слѣдѣ редакціи Gazety Narodowej по гостїнї у Львовѣ єи влѣстїтеля д-ра Червїнського зъ Фїрштєнгѣа наступила змѣна. Зъ редакціи выступили три сотрудникѣ: Штаркель, Россовскїй и Фрїлїнгъ.

Про гїмнастїку вѣ школахъ подає „Сокблѣ“, органъ львовского товариства гїмнастичного, такї факты: Вѣ девѣтиохъ середнїхъ школахъ, а то вѣ гїмназіяхъ вѣ Ясѣ (460 ученикбвъ), Коломы (481 уч.), Новбмъ Санчї (365 уч.), Перемьшїи (807 уч.), Рѣшевѣ (511 уч.), Станїславбвѣ (578 уч.) и вѣ Бучачї (291 уч.) нема науки гїмнастїки и тому 4316 ученикбвъ не може развитьєсь фїзично. Такожъ вѣ мужескихъ семїнаріяхъ учительскихъ вѣ Станїславбвѣ, Тернополї и Тарновѣ, та вѣ жєнської семїнаріи учительской вѣ Перемьшїи не выкладаєсь науки гїмнастїки, хочъ учитель народнхъ шкблѣ мають учити гїмнастїки.

Зъ Стрїи пишуть намъ: Вѣ суботу похоронено тутѣ бл. п. Карєвичѣ, котрїй свого часу мавъ бути профєсоромъ гїмназіи вѣ Самборѣ та за часбвъ намѣстникѣмъ Голуховского бувъ суспендованый члѣ спенсіонованїи. Покбїйникъ, выжежавшїй якбїсь часъ вѣ шпїтальї, померъ вѣ домѣ пѣ Тишинської, далекої свѣячки, вѣ найббльшїй нуждѣ. Мавъ то бути чоловікъ уже старшїй, вѣ багато рѣчахъ орігїналъ. Про побутъ его вѣ Стрїю нїхто вѣ кружкахъ рускихъ не знаєтъ, тому и похоронъ покбїйного бдбуєть ся цѣлкомъ незначѣтно. — Сего понедѣлка похоронено урядника почтового Альфр. Кавєцкого, котрїй передѣ двомѣ тыжднями стрѣлївъ до себе вѣ напѣръ самоубїйчбмъ. Самоубїйства стають ся у насъ модною недугою, бо и вѣ четвѣрь мнѣ. тыждня пострѣлївъ ся зновъ вѣ касарнѣ фельд-вєбѣль Райнлєндєрѣ.

Авананцї кондукторбвъ державныхъ зѣлїницѣ, у вблнїи вердиктомъ судѣвъ прїсяжнхъ вѣ Вѣдовнїяхъ бдѣ закиду сїбубучастї вѣ обманствѣхъ агѣнтбвъ ємїграціонныхъ, вернули назадъ до своєи службї по прїзволєню на то краковскої дирекціи руху.

Самоубїйство. Зъ Горлицѣ пишуть, що вѣ сѣлѣ Кобїлянѣмъ лучилась вѣ недѣлю польскїхъ свѣтъ Великоднїхъ трагїчна прїгода. Пбдѣзъ богослужєня увбїшовъ до мешканя мѣщєвого учителя К. его товаришъ, 22-лѣтнїй Люд. Сарновскїй, учитель зъ Розенбарку и при жѣнцѣ шана К., котра лїшилась дома, стрѣлївъ до себе вѣ револьвера и небезпечно зранивъ ся вѣ груди самоубїйника бдвєзено до шпїталью вѣ Ясѣ.

Самоубїйство. Фелїксъ Зюда, асїстєнтъ почтовой, 37-лѣтнїй, жонатїй, отецъ двохъ дѣтей, пробивъ ся вчера у Львовѣ вѣ своимъ мешканю кухоннымъ ножемъ вѣ околицѣ сердца и зарѣзъ скблїчивъ жїтїє.

Ловы на людей. Помїмо наїкикувань и змагѣнь кардинала Лявїєрї противъ торговлѣ не-

вблнїками, королїки магомеданскї вѣ середнбї Африцѣ по давнїму ведуть ловы и торговлю живымъ товаромъ. По найббльшїй частї головнмъ жєрєхомъ доходу тихъ королїкбвъ єсть така торговля и тому, якъ лишѣ почуютъ бракъ гроша, зарѣзъ идуть вѣ похбдѣ. Провбднїками вѣ такбмъ похбдѣ сугъ мурїны, котрї, будучи пастухами або кущїями шкбръ, можуть легко розгнѣнутись за живимъ товаромъ, побачити кблїко людєи є вѣ якбїй оселї и чї много єсть прїдатнхъ до торговлѣ людєи — и вбѣ тї дѣты они оббїла за платою зраджунѣю якому королїкови. Цѣна живогъ товару вѣ франкахъ оббїлїлась такъ: мурїнѣ дорѣзлїи 250, молодой 425, дїтя мужеского пола 210, мурїнка бдѣ 18 до 25 лѣтъ 210, бдѣ 13 до 18 лѣтъ 325, бдѣ 11 до 13 лѣтъ 475, бдѣ 7 до 11 лѣтъ 160, мамка мурїнка 125. Абїсїнка або Сомалїска 2000 а Нубїйка 1625 франкбвъ. Найббльше цѣнятъ ся середъ жєнщїнъ Сомалїки, Абїсїнки и Нубїйки. Першїй и другїй нагадують давнїи тїпѣ єгїпетскїй первѣстнхъ расъ зъ часбвъ Гїксосбвъ. Маютъ оливоку прозрачну кожу, часомъ майже бѣлу, очѣ дуже довбї, шовковї, руки и ногѣ малєєнькї. Нубїйки сугъ такожъ дуже гарнї, они выгладяють мовѣ статуы зъ чорного мarmoру. На бѣлї жєнщїнѣ нема цѣны, бо навѣтъ для найбогатшогъ африканского королїка се товаръ великї рѣдкїй и дуже дорогїй. Купувачї мавъ право три днѣ оглѣдати куплєного невблїника, чї не мавъ якої хибѣ, а то: недужнхъ очей, острыхъ зуббвъ, що показує на кровожаднбствѣ; чї идуци не бѣе пѣту обѣ пѣту; чї не хропїтъ; чї не мавъ роплѣчихъ ранъ на головѣ, або чї не мавъ боляка т. зв. арке-ель-єсїя, що выростає на шїѣ рукахъ та ногѣхъ а закончєний мовѣ бы нїткою. — Нападѣ переводити ся вѣ такї способѣ: Сєло мурїнське окружають зъ усѣхъ сторбнѣ; мурїны боронять ся, але нїчого не вбдїють своимї стрѣлами противъ палного оружя. Коли вже не можуть устояти, то ховають ся по выкопѣныхъ вѣ тбї цїли ямахъ, але бдѣтакъ ворогѣ выползують ихъ огнемъ и дымомъ. Пбїмнїхъ прїкблѣвають по пѣтъ до одного лѣнца и вѣ цѣлбмъ похбдѣ вже бдѣ теперъ дуже добре жївають и догоджуютъ невблїникамъ, бо се товаръ на продажу. Коли похбдѣ вертає до столицѣ, королїкѣ выхбдѣють зъ музыкою на ихъ повїтанье. Невблїники мають до выбору двѣ рѣчи: або перейти на исламъ або лїшитись вѣ невблѣ. Котрїй перейдѣтъ на исламъ, то лишѣють ся на волю, але що сє надѣбно збблѣшало бы краєву людбѣсть, то що року выправляють тысячѣ до Меккї. Мусульє они перейти кблїка сотѣ мїлѣ середъ найббльшихъ небезпечностей. А тї, що бдйдѣтъ, лишѣють ся найчастѣше вѣ околицяхъ Меккї, будують хаты и стѣять на рбвнї зъ Турками и Арабами. Нєразъ мурїнѣ стає кадїмъ мѣжѣ правовѣрнхъ мусульманами. А такї, що прїдержують ся своего фетїшїзму, продають ся на публїчнбмъ торжѣ. Арабы дуже лагбдїи для своихъ невблїникбвъ-мурїнбвъ; нєразъ стають оны прїятелями, дорѣдниками родїни. Болї невблїникъ зазнає якої несправедлївостї бдѣ своего пана, може ему зарѣзъ сказати: Веди мене на торгъ — и той мусїтъ его продати. Взагалѣ корѣвъ наказує якъ найлагбдїїшє обходїтись зъ невблїниками и дуже точно означує законы що-до купнѣи и продажї невблїникбвъ. На пр. єсли Арабъ, будучїй вѣ подорожї, не мбгъ додержати посту рамазану, то вернувши або мусїтъ два мѣсѣцѣ постїти або пустити на волю двохъ невблїникбвъ; звычайно Арабы выбирають се другє. Майже всѣ невблїники зъ внутрї Африки продають ся до Єгїпту, Сїрїи, Арабїи и Туреччїны; далеко менше ихъ число переходить до Персїи и краѣвъ на пбвнбчѣ бдѣ Индїи, а то до Афганїстану и Бєлуджїстану.

Телеграмы „Дѣла“.

Берлїнь 15 цвѣтнїя. Цѣсаръ Вїлгѣльмъ прїймає на аудїєнціи надзвичайного посла австрїйского цѣсаря, ген.-майора Болѣфраса, котрїй прїїзвѣзъ власноручне писмо австрїйского цѣсаря. По аудїєнціи бувъ Болѣфрасъ на обѣдѣ у цѣсаря.

Лондонѣ 15 цвѣтнїя. Вѣ палатѣ послбвъ заявивъ Ферлуснѣ, що правительство нїмєцке заявило зъ власной иніціативы, що експедиція подѣ проводомъ Ємїна-пашѣ буде дѣлати лишѣ вѣ кружѣ влїыву нїмєцкого и ненарушїть интересовъ Англїи вѣ Африцѣ. Шо-до Бразилїи, то сказавъ Ферлуснѣ, що Англїя уважає тепершїне правительство бразилїйске лишѣ яко фактїчне.

Бану 15 цвѣтнїя. Прїїхала тутѣ жєна шаха перского, котра їде на пораду лѣкарску до Вїднї.

Бруксєля 16 цвѣтнїя. Вѣ маїнѣстациї вѣ день 1 мая постановило взяти участѣ 300.000 работнїкбвъ.

Пештѣ 16 цвѣтнїя. Пос. Горватъ интересовавъ правительство вѣ справѣ аферы кадета Гр. Чакого вѣ Кечкеметѣ. Президентъ мїністрбвъ Сапарїй бдновѣвъ, що правительство знає о той аферѣ и дасть бдповбдѣ; коли слѣдство скбнчїтъ ся.

Берлїнь 16 цвѣтнїя. Цѣсаръ прїняє протекторатъ надъ комїтетомъ, котрїй занимає ся устроєнїемъ памѣтника для кн. Бїсмарка.

На д б с л а н е.

Недужнїи на первы поручає ся, запбзна-ти ся зъ методою лѣченя, введеною вже бдѣ 10 лѣтъ и шїреною профєсорами, лѣкарями и публїкою мѣжѣ цѣлѣмъ шаршїмъ кругѣ, котра переводїть ся лишѣ вїднїмъ мѣтїемъ, єсть нешкбдна, дешева и велимъ успѣшна. Треба жадаѣтъ брошурѣ Романа Вїлгєсманна „Ueber Nervenkrankheiten und Schlaflosigkeit“, котру высылаетъ даромъ аптика К. Кражановского у Львовѣ.

Бяжак Листы заставни Товариства кредитового земского
 4 1/2 % Листы заставни Банку краєвого
 4 1/2 % Листы заставни Банку краєвого
 4 % Облігації пропінанційні
 Вебляк облігації довгу державного
 Зелзничний облігації першештва
 Лысы державні и приватні
 продає під найкращими умовами

Сокаль & Лієнъ

3360 90—156 Домъ банковый и контора вымны у ЛЬВОВЬ.
 жу. 88
 Служеныя въ провинціи выговорены ся одво-
 Служеныя въ провинціи выговорены ся одво-
 Служеныя въ провинціи выговорены ся одво-

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручає прямо з фабрики

СВѢТЛО

1 а по 75 зр., II а по 67 зр., за 100 кил.;
 при замовленяхъ 50 кильогр. 3%, а при
 100 кил. 5% опусту.

Упрашаєся подавати точно величину
 свѣтлоу и послѣдну стацію зелзницѣ, до
 котрой має свѣтло высылатися.

2998 ДИРЕКЦІЯ.

Ц. к. упр. гал. акційный БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продає по курсѣ дневномъ

5% Листы гипотечный

якѣ такожѣ

5% преміовані листы гипотечный

Поручена зъ провинціи выповняє
 одворотною почтою безъ провизіи.

2220 130—0

ФАБРИКА ЦУКРОВА D. Ullmann-a Сынѡвъ

ВЪДЕНЬ

Sechshaus, Hauptstrasse 19.

Кандизовані овоцѣ, Найлѣпшія бонбонны
 компоты Мармеладъ, десеры Шоколадъ
 и соки Бисквиты, Кандиты и Драже
 Тѣста до чаю на де. Дропъ Цукорки
 сержъ Бомбоньерки 3422 ятвѡвъ 4 10
 На камель, хрипку и т. д.
Eibisch-Bonbons
 солодовы бонбонны, медовики
 Цѣнники на желанье даромъ и оплатно

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно

Скоря и певна помѡчь на недуги жолудков и ихъ наслѣдки!!

Наилѣпшимъ и наислѣдственнымъ средствомъ до удержанія здоро-
 вья, очищенія крови и до добраго травленія есть всюдѣ знаменитый
 и любимый

„БАЛЬСАМЪ ЖИТЯ д-ра ROSA“

Онъ рождается въ наилучшихъ и наислѣдственныхъ зельзѣ алей-
 скихъ, зовѣмъ певный на всякій труднѡсти при травленіи, ослѣдковѣ
 коруцѣ, бракъ апетиту, обѣдѣ, налѣтъ крови, геморойа и т. п. За-
 знаменитыхъ наслѣдковъ ставъ народнымъ лѣкомъ.

Велика флашка контуе 1 зр., мала 50 гр.

Тысячѣ лѣтъ въ признаки можѣ переглянути!

ПЕРЕСТОРОГА! Щобѣ не дати обманитися, треба знати,
 що кожда флашка Бальсаму Житя д-ра Роза выговорѣна послѣ ориг.
 рецепту, завитѣ въ синій картонъ зъ напѣсню повѡдожѣ: „Д-ра Роза
 Бальсамъ житя зъ антики подѣ Чорнымъ Орломъ Б. Фратнеръ, Прага
 205—3“ по нѣмцки, чеськи, мадѣрски и французки а на верха правый
 марки охоронный.

ПРАВДИВОГО
Бальсаму житя д-ра Rosa
 достати можѣ лишь
 въ голономъ складѣ фабриканта

Б. ФРАТНЕРЪ

въ ант. подѣ „Чорнымъ Орломъ“ Прага 205—3.

Вебъ антики Львова и краю и вебъ большіи антики въ Га-
 личинѣ и Австро-Угорщинѣ мають на складѣ Бальсамъ житя.
 Тамъ можѣ такожѣ одержати

Праску масть универсальну домову

средство личниче тріканѣ на всякій запалѣ, раны и болячки тысячами
 лѣтомъ поговляють.

Бѣ уживаєся въ успѣхѡмъ на запалѣ, задержанье молока и на
 твердѡсть груди при одлученю, на болячки, карбункулы, раны на по-
 гѣхѣ, дикѣ мясо на пальцахъ, ствердѣнье, опухлину желѣзѣ и т. п. —
 Вебъ запалѣ, твердѡсть и опухлины лѣчить скоро; коли болячка зачне
 материализувати, зарѣзѣ набѣре и вылѣчиться. Пушка 25 и 35 гр.

ПЕРЕСТОРОГА! Праску масть
 универсальну часто подбѡблюють, але лишь
 у мене виробляєся она оригинально. Она лише
 тогдѣ правдивѣ якъ жовтѣ металѣй пушки
 обвитѣ червоними припѣсами уживаєся (въ 9 змѣ-
 кахъ) и въ синій картонъ зъ маркою охоронною.

БАЛЬСАМЪ ДО УШЕЙ

Наилѣпше и многими досѣдами выпробованѣ средство, лѣчить чѣл-
 комъ тунный слухъ. — Флаконъ 1 зр.

Розкладъ їзды на зелзницѣхъ державныхъ.

важнѣйшій до 1 падолѣста 1889.

Послѣ львѡвского годниника.

Одхѡдять зѡ Львова:

Въ напрямѣ до Стрѣля: 1) Поѣздъ особый зѡ Буда
 Пешту, Мункача, Лавочного, Сухи, Хирова и Стрѣля
 о 8 год. 26 мин. рано. — 2) Поѣздъ особый зѡ
 Сухи, Хирова, Стрѣля, Гусятина и Станиславова
 о 8 год. 36 мин. рано. — 3) Зѡ Буда Пешту, Мун-
 кача, Лавочного, Стрѣля, Хирова, Стрѣля, Гусе-
 тина и Станиславова о 12 год. 8 мин. въ ночи.

Въ напрямѣ до Станиславова: 1) Поѣздъ особый зѡ
 Станиславова, Черновѣцѣ, Сучавѣ, Ясѣ, Бука-
 рѣшту и Гусятина о 9 год. 16 мин. передѣ по-
 луудни. — 2) Поѣздъ особый зѡ Станиславова,
 Черновѣцѣ, Ясѣ и Букарѣшту о 4 год. 25 мин.
 по полуудни. — 3) До Станиславова, Гусятина,
 Черновѣцѣ и Сучавѣ о 10 год. 13 мин. вечеромъ
 Въ напрямѣ до Равы руской: 1) Поѣздъ мѣшанный зѡ
 Сокала о 7 год. 43 мин. рано.

Прихѡдять до Львова:

Въ напрямѣ зѡ Стрѣля: 1) Поѣздъ особый зѡ Буда
 Пешту, Мункача, Лавочного, Сухи, Хирова и Стрѣля
 о 8 год. 26 мин. рано. — 2) Поѣздъ особый зѡ
 Сухи, Хирова, Стрѣля, Гусятина и Станиславова
 о 8 год. 36 мин. рано. — 3) Зѡ Буда Пешту, Мун-
 кача, Лавочного, Стрѣля, Хирова, Стрѣля, Гусе-
 тина и Станиславова о 12 год. 8 мин. въ ночи.

Въ напрямѣ зѡ Станиславова: 1) Поѣздъ особый зѡ
 Станиславова, Черновѣцѣ и Станиславова о 6 год. 55
 мин. рано. — 2) Поѣздъ особый зѡ Букарѣшту,
 Ясѣ, Черновѣцѣ, Гусятина и Станиславова о 2
 год. по полуудни. — 3) Поѣздъ особый зѡ Бу-
 карѣшту, Ясѣ, Черновѣцѣ, Гусятина и Станисла-
 вова о 8 год. 5 мин. вечеромъ.

Въ напрямѣ зѡ Равы руской: 1) Поѣздъ мѣшанный зѡ
 Сокала о 5 год. 21 мин. по полуудни.
 Плякаты розкладу їзды на шляхахъ зелзницѣхъ
 державныхъ въ Галичинѣ одержати можѣ на ко-
 ждой стаціи по цѣнѣ 6 гр.

4%, 4 1/2 % и 5% Листы заставни
 Товариства кредитового земского.
 4 1/2 % Листы заст. Банку краєвого.
 5% Листы ипотечный 3143

купѣ и продає по найдѡступнѣйшимъ цѣнамъ

АВГУСТЪ ШЕЛЕНБЕРГЪ

домъ банковый и контора вымны у Львовѣ.
 Выдавничтво газѣты львовской „НАДЪЯ“
 пренумерата цѣлѡрѡчна на провинцію зр. 1 80.

Матеріи на убраня

Перувієнъ и Доскинъ для Впр. Духовенства
 приписаніи матеріи для ц. к. униформѡвъ
 урядничихъ, такожѣ для ветеранѡвъ, сторожи
 огневѡи, гимнастикѡвъ и на либерію,
 сукна на бѣзѣрѣ и стоны до прѣня, гуня
 такожѣ непромакаемѣ на одѣжи лѡвѣцѣ, матеріи
 до прѣня
 пѣсьды до подорожѣ о 4—12 зр. Все то дешѣ-
 ве якѣ деице а лишь наилучшѡи и наймѡцнѣй-
 шѡи якѡсти.

Joh. Stikarofsky въ Бернѣ.

Наилѣпшій складъ сукна въ Австро-Угорщинѣ.
 Вебъ даромъ Для краѣвѣвъ ведемъ обильнѣ и
 дуже гарнѣ книжки зѡ вебърици. Послѣплатѣ по
 надѣ 10 зр. оплатѣ. При моѣмъ стаѡмъ складѣ
 на 200.000 зр. и при моѣмъ всевѣстѣмъ интересѣ
 розумѣє ся, що многіи рѣшѣтѣ лишають ся, а що
 не можѣмо зѣ нихъ высылѣтѣ взѡрѣцѣ, то я при-
 нѣмаю таѣ рѣшѣтѣ назѡдѣ, вымѣнюю, або звер-
 таю грошѣ. Краску доводѣту, цѣну треба подати
 при замовленіи рѣшѣтѣхъ.

Кореспѡнду по нѣмцки, угорски, чеськи,
 польски, италянски и французки. 3370

НАСѢКА

до продажѣ зѡ 12
 дѣржѣ, рамъ зѡ до-
 бре презимованѣмъ
 ми пѣчѡлами и 14 уѣвъ рамъ. по-
 довѣ разомъ зѡ потребнѡмъ до то-
 го приборами за 150 зр. С. Новѣц-
 кій въ Комаринѣхъ, почта и зел-
 зница Нажанковѣцѣ. 3—3

РОСКИ, маншѣты, кофѣрики, калесѡны, скарпѣтѣки, хуст- ки, краватки, шийки, ру- кавички и т. п.

найдешѣе въ торговли

БРАТЕЙ ЛАНГНЕРЪ

Львѡвъ, Галицка ч. 1.

Цѣнники на жадаье даромъ!

найдешѣе въ торговли

Львѡвъ, Галицка ч. 1.

Цѣнники на жадаье даромъ!

найдешѣе въ торговли

Львѡвъ, Галицка ч. 1.

Цѣнники на жадаье даромъ!

найдешѣе въ торговли

Львѡвъ, Галицка ч. 1.

Цѣнники на жадаье даромъ!

найдешѣе въ торговли

Львѡвъ, Галицка ч. 1.

Цѣнники на жадаье даромъ!

найдешѣе въ торговли

Львѡвъ, Галицка ч. 1.

Цѣнники на жадаье даромъ!

найдешѣе въ торговли

Львѡвъ, Галицка ч. 1.

Цѣнники на жадаье даромъ!

найдешѣе въ торговли

Львѡвъ, Галицка ч. 1.

Цѣнники на жадаье даромъ!

найдешѣе въ торговли

Львѡвъ, Галицка ч. 1.

Цѣнники на жадаье даромъ!

найдешѣе въ торговли

Львѡвъ, Галицка ч. 1.

Ученикъ краѣвѣцѣй, Русинъ

убѣдившій 4-ту клѣсу народну,
 мающій 14 лѣтъ, найде умѣщенѣе
 подѣ фирмою Ант. Щербы, ул. Капер-
 ника ч. 10 у Львовѣ.

Глядає ся дяка

для парохіи Тѣсьменица при цер-
 квѣ т. зв. „Кокѡра“ — испѣто-
 ваного зѡ добрымъ чѣстымъ го-
 лѡсомъ, зѡбѡного запровадити по-
 тнѣи свѣтъ. Зѡлошенѣя приймає
 Урядѣ парохіальний въ Тѣс-
 меници до недѣлѣ Тѡмѡиной.

СПЕЦІАЛЬНА

робѡтѣя колѡдерѣ и матеріѡвъ

подѣ фирмою

ЮСИФЪ ШУСТЕРЪ

продає свои вырѡбы дешѣе

якѣ всюдѣ.

Львѡвъ ул. Каперника ч. 7.

Новѡ отвѡреный Магазинъ

подѣ фирмою

Антѡнъ Гудієнсѣ

у Львовѣ при пляцу Маріѣцѡмъ
 ч. 8., домѣ Вп. князя Пѡниньского
 давнѣйше п. Гавѣска

поручає по доступнѣмъ цѣнамъ

Бѣлье мужескѣ, кофѣрики, ман-
 шѣты и краватки, панчохи, скар-
 пѣтѣки и панчѡшки, сатины и по-
 лѡтѣна въ краѣкахъ на вышѣ, во-
 вѣние бѣлье оригинальнѣ системы
 д-ра Грепа.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подѣ знаменѡмъ

„СИРІОСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручає добру и выдатну каву опро-
 вѣжену безпѡсредѡ до прѡду-
 цѡвъ зѡ Америкѣ полууднои.

Коштує у Львовѣ:

1 кильо зр. 1 80 и 1 90 зр.

кава палѣна 1/2 кильо 1 20 зр.

на провинцію:

4 1/2 кильо 9 15 и 9 60 зр. франко

обѣрѣтѣямъ надѣ 50 кильо опустѣ.

Не маю зѡвѣсѣмъ тѣхъ
 родѡвъ кавы, котрѣ оло-
 шѣють ишѣи подѣ назѡво
 моего имени. Спроважѣю каву
 просто до прѡдѣцѡвъ, що мо-
 жу доказѣти, и продаю еѣ наймен-
 ше о 20% дешѣе якѣ хто не-
 будѣ. Въ Гамбургѣ и Триѣстѣ можѣ
 на достѣти каву вже лишь зѡ че-
 тѡртерѡи руки, а то для того, що
 прѡдѣцѣмъ сѡрѡдѣ гурѡвѣниѡва
 на мѣсцѣ, той зѡвѣу гурѡвѣниѡва
 въ Европѣ, одѣ тѣхъ купѣа ком-
 сѣонеръ; а одѣ него ажѣ купѣцѣ и
 то зѡвѣниѡ не просто, але черезѣ
 агѣнта мѣсѣцево або подорожѣю-
 чѡго. Впрѡчемъ можѣ кождѣи самъ
 перѡвѣрити, чи достѣне до деице
 по той цѣнѣ таку каву якѣ моя ко-
 до якѡсти и смаку. 2221 (72—)

Складъ сукна и готовыхъ одѡговъ

мужескихъ и дѣточихъ

подѣ фирмою

Давидъ Шварцвальдъ

перенесенный

зѡ улицы Галицкой ч. 8.

на пляцу Капитульный ч. 3.

Многѡлѣтний досѣдѣ въ томъ
 зѡвѣно, достѡтѡчнѣ средства маѣтѡ-
 вѣя а такожѣ наизѡнѣ безпѡсерѣдѣ
 зѡиснѣи зѡ першѡряднѣмъ фабри-
 кѣмъ якѣ краѣвѣмъ такѣ и загра-
 ничнѣмъ, роблять можѣмъ въдо-
 вѡити вебъ вымѡги и доставѣти Вп.
 Публичѣ товарѣ добѡрой якѡсти по
 найдешѣе цѣнамъ.

Вебъи листовѣи замѡвленѣ зѡ
 провинціи полагѡдѣую безпѡводѡ-
 чѡ, выслѣаю на желанье дѡчѣи-
 тѣи пробѣи оплатѡ. 3109 9—?

Дѡчѣи зѡ теѣрѣшнѣи взгляды
 поручаю ся и на далѣше

зѡ поважанѣемъ

Давидъ Шварцвальдъ.

зѡ уваженѣемъ

Давидъ Шварцвальдъ.

зѡ уваженѣемъ

Давидъ Шварцвальдъ.

зѡ уваженѣемъ

Давидъ Шварцвальдъ.

зѡ уваженѣемъ

Давидъ Шварцвальдъ.

зѡ уваженѣемъ

Давидъ Шварцвальдъ.

зѡ уваженѣемъ

Давидъ Шварцвальдъ.

зѡ уваженѣемъ

Давидъ Шварцвальдъ.

зѡ уваженѣемъ

Давидъ Шварцвальдъ.

зѡ уваженѣемъ

Давидъ Шварцвальдъ.

зѡ уваженѣемъ

Давидъ Шварцвальдъ.

зѡ уваженѣемъ

Давидъ Шварцвальдъ.

зѡ уваженѣемъ

Давидъ Шварцвальдъ.

зѡ уваженѣемъ

Давидъ Шварцвальдъ.

ВЪДЕНСКІЙ МАГАЗИНЪ

„AU LOUVRE“ у Львовѣ

Е. М. БЕРНФЕЛЬДЪ зѡ Вѣднѣ,

пляцу Капитульный ч. 3.

Наибѡльшій складъ товарѡвъ у Львовѣ.

Сезѡнъ веснѣный и лѣтнѣй 1890.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и урочахъ святыхъ) о 5-ой година по полудни. Литературный додатокъ „Вѣстника найнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ вторникѣ, а въ вторникѣ и пятницу на перемену разомъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты приймають: у Львовѣ Анніотрація „Дѣло“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Липина 9. у Відни M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; L. Gans, III. Kolonnengasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppel I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Maassenstein & Vogler, G. L. Dauthe & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и паежнѣсть за нисераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додатокѣ въ Австрій: на Галицію: на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр. на пѣть рокъ . . . 9 зр. на пѣть рокъ . . . 12 зр. на чортъ рокъ . . . 4 зр. 50 пр. на чортъ рокъ . . . 6 зр. 50 пр. у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на пѣть рокъ . . . 8 зр. на чортъ рокъ . . . 4 зр. на пѣть рокъ . . . 1 зр. 36 пр. Редакция, Администрация и Экспедиция по ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи зачитаются лишь на консперацию застреленъ. — Редакция не печатаетъ въ Дѣло нисератъ Писемныхъ членовъ комитетъ 8 пр. а. в. Оголошень приймаються по цѣнѣ 6 пр. бѣдъ однимъ стрѣнѣмъ печаткомъ, въ рубр. „Надѣслано“ по 20 пр. а. в. Подати числятся по 10 пр. бѣдъ стрѣнѣмъ.

Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня зачавъ ся II-гій чвертьрокъ нашего издавництва. Просимо поспѣшати зъ предплатою и зъ евентуальнымъ вървнаньемъ залежностей.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Вчерашнее засѣданье палаты послѣдъ розпочало ся при досѣть малой участи послѣдъ. До голоса при генеральнѣй дебатѣ бюджетовой записало ся дуже мало послѣдъ, позаятъ оппозиція нѣмцакъ пришла теперь до того перекопана, що система гр. Таффеого вѣдъ добра и дѣлаго не треба кабинетови робити въ якихъ трудностей и клопотѣвъ. Зъ Полякѣвъ не записавъ ся такожъ нѣхто до голоса, бо нѣмъ ще лѣпше зъ теперѣшню системою якъ Нѣмцѣмъ и Чехамъ. Зъ Русинѣвъ записались до голоса послѣ Ковальскій и — ажъ хочеть вѣрити, що то похѣбка телеграфу — Сѣвигалевиць. Заявлять присутію до порадку дневного, предложило правительство кобѣлька провѣдѣть законѣвъ а именно: законъ о вапомоѣ для потерѣвшихъ бѣдъ неурожаю въ Чехахъ, Краинѣ, Горицѣ и Градицѣ и законъ о продажѣ и движимостей на рѣтѣ. Сей послѣдній законъ має на цѣли забезпечити несправѣдливѣмъ людей бѣдъ обманѣства при продажѣ на рѣтѣ и постановляе, що той, хто провинить ся противъ сего закона, буде караний арештомъ ажъ до одного року або карою грошевою.

По сѣмъ поспѣшавъ численнѣй потерпѣлѣцѣ въ справѣ послѣднихъ розрухѣвъ у Відни. Послы: Екснеръ, Розеръ и Зісѣ заступали гр. Таффеого, чи зарѣжено слѣдство що до поступованя полиціи при послѣднихъ розрухахъ у Відни; чи гр. Таффеохъ чѣ дати автентичне справозданье о результатѣ слѣдства и що думае зробити, чтобы подобны розрухи другій разъ не повторили ся? Пос. Розеръ и товаришѣ поставили внесенье, чтобы въ взгляду на школу, яку пѣдчаеъ розрухѣвъ у Відни пороблено приватнымъ людемъ, правительство взяло пѣдъ розвагу справу обовязку державы вынагороджувати школу, чтобы старало ся о удержанье публичной безопасности и чтобы предложило дотычнѣй провѣты законѣвъ.

Онѣмъ приступлено до генеральной дебаты бюджетовой. Першій промовлявъ молододчеській посолъ д-ръ Грегъръ. Бѣсѣда его тревала двѣ годины и була знамената. Бѣсѣду свою зачавъ онъ бѣдъ чесько-нѣмецкой угоды и критиковавъ онъ въ острѣмъ сарказмѣмъ та выказувавъ шѣдливѣсть еи для чеського народа. Правительство — казавъ онъ — повернулось теперь до той партіи, котора толькѣ стояла до него въ завзятой оппозиціи. Представивши бѣдѣмъ всѣмъ змѣны, якѣ переходила Австрія бѣдъ 1850 р. ажъ до теперѣ, казавъ онъ: Есть то доказомъ, що Австрія есть державою похитливою, неспѣвною и беззасадною. Молодо-Чехи приступили бы радо до мира и угоды между обома народами въ Чехахъ, бо въ незгоды користаеъ лишь чорна реакція, але теперѣшня згода приносить Чехамъ лишь ганьбу, бо бѣдаеъ всѣ користи Нѣмцѣмъ. Така згода буде лишь дѣдъ, доки не ослабѣеъ руса, що думатьъ свободу. Найлѣпшимъ доказомъ, якъ шѣдливою есть та згода, есть то, що о нѣмъ не позволяють навѣтъ свободно поговарити, бо лишь ложь и обманѣство болятъ ся свѣтла публичной критики. Угода ся завела въ цѣлѣмъ Чехахъ языкѣмъ нѣмцѣмъ яко державный а выключеніа языкѣмъ чеськѣмъ зъ внутрѣшней корреспонденціи властей. Она не згадуеъ ничего о чеськѣмъ правѣ державнымъ а сводить за то админістраціи пѣдѣлъ краю, за котрымъ мусить пѣйти и пѣдѣлъ политичный. Нарѣдъ чеськѣй мусить дѣлаго старати ся скинути зъ себе то ярмо.

По Грегѣрѣ промовлявъ ще пос. Веберъ за бюджетомъ але такожъ противъ чесько-нѣмецкой угоды доказуючы, що она не уважливѣе Чехѣмъ на Моравѣ. Онъ домагавъ ся върѣшительной школы, пѣдѣлъ для учительѣвъ въ службѣ войсковой, пѣднесеня стану селянскѣмъ и уважливѣе жаданъ робѣтничѣмъ. Пос. Карнеръ промовлявъ противъ бюджету, але хвалѣвъ чесько-нѣмецку угоду и заявлявъ, що Нѣмцѣмъ мусить теперѣ заняты выжидающе становѣе. Старо-чеськѣй пос. Гаскѣ промовлявъ въ оборонѣ чесько-нѣмецкой угоды. На сѣмъ закончили ся засѣданье а слѣдующе назначено на нѣмѣ.

Вчера закончила ся додаткова конференція угодова у Відни. На послѣднѣмъ засѣданьи передискутовано же законъ о куріяхъ выборныхъ въ Чехахъ. Онѣмъ сконстатувать гр. Таффе, що провѣты законѣвъ о пѣдѣлъ правенъ рады школьной, рады культуры краевой, о школахъ меншостей и о куріяхъ сеймовыхъ знайшли повну апробату обохъ партій и высказавъ надѣю, що передъ розпочатьемъ сесіи чеського сейму буде правительство могло выготовити ще провѣтъ до закона о ор-

данація выборовъ для альодіальной бѣдѣшней послѣдности въ уважливѣе поглядѣвъ, высказанныхъ мужиками доверія обохъ народѣвъ на конференціи. Отдавъ подакравъ гр. Таффе членамъ конференціи за ихъ участъ и закрывъ засѣданье. Зъ стороны делегатѣвъ промовлял Пленеръ и Рігеръ и дякували правительству за то, що оно такъ скоро выготовило дотычнѣй провѣты законѣвъ и тымъ причинило ся немало для успѣшного поведѣня дѣла въ чеськѣмъ сеймѣ.

Зачувати, що додаткова конференція угодова принесла Чехамъ немалѣй користи. Міністеръ справедливости гр. Шенборнъ мавъ заявити на конференціи, що збѣдѣшнѣе число посадѣ системизованныхъ совѣтничѣвъ въ пракси вышѣмъ судѣ правѣмъ, а министерство просвѣты постановило заявити, що возмѣеъ въ свой зарѣдъ прагску коммунальную гимназію реальную. Переговоры въ сѣмъ послѣднѣмъ справѣ вже розпочали ся. Крѣмъ того мають Чехи дѣстати ще и дѣлкѣ ишѣй концесіи.

При выборѣ посла до рады державной въ Молодѣмъ Болеславъ дѣстали старо-Чехи зновъ сильный ударъ бѣдъ молододчѣхѣвъ. Зъ того мѣста бувъ давнѣйше посломъ д-ръ Матушекъ, котрый ставилъ директоромъ чеського банку аложивъ свой мандатъ. Старо-Чехи ставили тамъ своимъ кандидатомъ Тоннера, а молододчѣхѣмъ Шиндлера. Вчера отже выбрано тамъ 1462 голосами молододчеського кандидата. Между старо-Чехами и въ правительствѣ наставъ по той причинѣ великѣй переполохъ, бо вже зъ сего wyboru видко, чого можна буде сподѣвати ся при новыхъ выборахъ до рады державной въ слѣдующѣмъ роцѣ.

Страйкъ робѣтничѣвъ въ копальняхъ въ Моравскѣй Остравѣ на Шлесску прибрѣвъ величезнѣй размѣры. До страйкующихъ причленили ся такожъ робѣтники въ копанѣмъ Ротшильда и Пѣвѣнчонной железнѣцѣ. Зарѣдъ первого дня страйку, прибуло зъ Опавы два батальоны войска. Коли появилъ ся першій батальонъ, вышлѣ робѣтники ему на стрѣчу и повитали его громкимъ окликами, а бѣдѣмъ крикомъ и свистомъ. Войско могло лишь въ величезнѣмъ трудѣмъ зробити порядокъ. Вчера въ ночь прибуло ще зъ Оломуца три батальоны пѣхоты, а зъ Прерова выслано кавалерію. Въ мѣстѣ и цѣлѣмъ околѣцѣ розставлено сильный патруль войсковой. Потверджуеъ, що безпосередню причину до страйку подавъ священнѣкъ Битта, котрый не хотѣвъ принять грошей бѣдъ робѣтника на службу Богу въ день 1 мая, а бѣдѣмъ же выголосивъ проповѣдь противъ святкованя 1 мая. Робѣтника, котрый ему дававъ грошѣ, арештовано въбѣмъ за то, що онъ збравъ склады на службу Богу; грошѣ ему одобрано и дано бурмістрови на переходовѣ. То такъ розвердѣло робѣтничѣмъ, що они постановили выступити въ оборонѣ товариша и зарѣдъ застрайкували.

Зъ Петербурга доносятъ, що тамъ ходять погѣдъ ска, котора навѣтъ въ кругахъ урядовыхъ уважало за весьма важну и дуже можливу въ переведеніи, именно, що дотеперѣшнѣй ген.-губернаторъ въ Москвѣ, кн. Долгоруковъ, має пѣйти въ бѣдѣставку а на его мѣсце буде именованнѣй вел. кн. Сергій Александровичъ. Змѣна та має вже въ найкоротѣмъ часѣ наступити. Крѣмъ того говорѣтъ въ Петербургѣ также голосно о змѣнѣ въ министерствѣ просвѣты. Перша версія, та, що міністеръ просвѣты, Деліановъ, подавъ ся до дѣмисіи, вже звѣстна; побѣла другою версією мае Деліановъ отати ся и далѣмъ министромъ просвѣты, лишь мае настати змѣна въ особѣ его помѣщика. Дотеперѣшнѣй помѣщикъ министра гр. Волконскій мае уступити а на его мѣсце придетъ Капустинъ, кураторъ департамента округа шѣдливѣмъ.

Такъ же и въ организаціи російской арміи мають настати важнѣй змѣны. При петербургскѣй головной управѣ медицинскѣй мае бути заведена секція мобилизаціи. Далѣмъ носить ся министерство войны зъ такою утвореніа нового гвардейского полку козакѣвъ, котрый мавъ бы бути уформованный зъ оренбургского войска козакѣмъ. Пока-що хоче министерство войны утворити лишь одну шквдрону тыхъ гвардейскихъ козакѣвъ на взорецъ шквдроны уральскихъ козакѣвъ гвардейскихъ а зъ часомъ буде зъ обохъ тыхъ шквдронъ утвореннѣй окремый полкъ, що зновъ дасть можливість утворити нову бригаду гвардейскихъ козакѣвъ и независно бѣдъ тѣперѣшнѣй дивізіи гвардейской кавалеріи дивізію гвардейскихъ козакѣвъ.

Зъ Москвы доносятъ, що по причинѣ послѣднихъ розрухѣвъ студентскихъ выключено на завѣдѣмъ зъ всѣхъ университетѣвъ въ Россіи 44 студентѣвъ; 27 выключено зъ всѣхъ высшихъ заведенъ научныхъ въ Москвѣ а 20 выключено лишь до сѣрина е. р. Всѣхъ выключеннѣмъ бѣдѣставлено пѣдъ ескортою жандармѣмъ до мѣсца родногого а трохъ приставлено до суда. Одъ 180 студентѣвъ зажадано дѣлъ 3 е. м. подписаня ревереу а коли зъ тыхъ бѣдъ одмовило подпису, выключено ихъ такожъ зъ университету.

Посѣла Metzer Zig. має нѣмцѣмъ цѣсаръ приѣхати при концѣ сего мѣсяца на довы до Львотарниги коло Датебурга. Альзатско-лвотарнигское правительство зарезервувало вже давнѣйше кобѣлька квадратныхъ миль державного лѣса на цѣсарскѣй довы а теперь ма-гождѣтъ тамъ зъ величезнѣмъ поспѣхомъ лѣвѣцѣй замокъ для цѣсаря. Уже сама ся подорожъ до забраного краю зѣдѣсь выказувати на то, що цѣсаръ думае и супротивъ сего краю зѣвнѣти дотеперѣшну тактику политичну, але чи то скоро наступити, не знати. О знесеніи примусового паспорта до Альзаци и Львотарниги не чувати ничего.

Въ Галичѣ бѣдѣмъ ся онѣмъ зборы соціалистичныхъ послѣдъ до парламента, на котрыхъ раджено надъ свѣтованьемъ 1 мая. Органъ тыхъ послѣдъ, Berl. Volksblatt, оголосивъ отже ухвалы тыхъ послѣдъ въ формѣ бѣдѣзовъ до нѣмцѣмъ робѣтничѣмъ и робѣтницѣ, котору бѣдѣсало 34 послѣдъ. Не було лишь пос. Кунерта, котрый за оскорбленье цѣсаря сидѣтъ въ слѣдѣмъ арештѣ. Проводнѣръ партіи припорукають отже робѣтникамъ не святковати день 1 мая и не покидати работы. Парискій конгрессъ соціалистичный въ 1889 р. не ухваливъ такою постанову а застановленье работы не далось бы теперѣ перевести, ба така постанова выкинула бы навѣтъ середъ самыхъ робѣтничѣмъ опѣръ. Она довела бы до величезнѣхъ экономичныхъ и политичныхъ конелітѣвъ и зашѣдила бы самѣй цѣлѣмъ. Цѣлѣмъ есть выключити манифестацию, котора бы дѣла доказъ, що всѣ робѣтники поступають згѣдно въ своихъ змѣтаняхъ. Ту цѣль можна осягнути устроиваньемъ зборѣвъ, торжествами и подобного рода манифестациями. Треба конче удержати порядокъ и уникати всякихъ эксцѣсовъ. Далѣмъ треба высылати до парламенту пѣтиціи цѣлѣмъ масами о переведеніи постановъ париского конгрессу.

Въ прускѣмъ сеймѣ забиравъ канцлеръ Каприві на вчерашнѣмъ засѣданьи зновъ голосъ, коли пришла дискусія на темѣ о пѣвурядовѣй прѣсѣ. Онъ казавъ, що не може о томъ говорить, що було давнѣйше, але бѣдъ коли настали змѣны, то анѣ одко слово не вышлѣло зъ урѣду канцлерского до прѣсы хѣла лишь до урядовѣй газетѣ и такъ мабутъ бѣдѣ дѣятись и далѣмъ. Инае дѣло, коли мае ся на оцѣ ресурѣтъ заграничной политикѣ; тутъ вже не може бути урядова газета однокѣю, въ котрой бы правительство высказувало свои поглядѣ. Правительство мусить мати газету, котора бы якусь статью, нѣмѣ для правительствѣмъ конче потребѣу, за сѣмъ дѣмъ де-аву-ала. Вѣдѣгортѣ жадаетъ, чтобы правительствѣмъ брало одѣвѣальность за все, що появляе ся въ пѣвурядовѣй прѣсѣ, бо иначе могутъ вкрадѣти ся до неи и зѣи ошѣтъ. На то бѣдѣ-авѣтъ ему Каприві середъ засального вдѣлѣмъ пѣтѣмъ, що най то вже Вѣдѣгортѣ полѣшитъ самому правительству стерѣгти свои оборы, чтобы до неи не заходили зараженѣй бѣдѣтъ.

Справы краевѣй.

[Квалификація урядникѣвъ въ 30 бѣдѣшнѣхъ мѣстахъ и вызначение minimumъ вынагороды членамъ звѣрхности громадской въ тыхъ мѣстахъ. — Роздѣлъ запомѣги комитетомъ краевѣмъ.]

Законъ краевѣй зъ д. 13 марта 1889, за-проваджуючій законъ громадскѣй для бѣдѣшнѣхъ мѣстѣ въ нашѣмъ краю, постановляеъ въ §. 51, что выдѣлъ краевѣй въ порозумѣнью зъ наместничествѣмъ означитъ, якѣ квалификаціи для каждой категоріи посадѣ урядникѣвъ мѣ-скихъ суть потребнѣй, уважливѣе потребѣ и односны мѣстѣ бѣдѣшнѣхъ и меншихъ и по-лишѣючи одѣвѣднѣй часть переходовѣй. Законъ той постановивъ зарѣдѣмъ, что урядники мають посѣдѣти приписану квалификацію, и вычислюеъ подрѣбно, якѣ посадки въ кождѣмъ мѣстѣ мають бути установленѣй, именно, что мають бути въ кождѣй громадѣ що-найменче посадки: секретаря, рахмістра, касіера, лѣкаря, бѣдѣвничого и инспектора полиціи.

Отже выдѣлъ краевѣй, уважливѣе, что чинности маістрату суть значнѣй, важнѣй та вымагаючій знаня рѣчей, и что конечно треба пѣднесити станѣ урядникѣвъ маістратскихъ, постановивъ установити ось-такѣ квалификаціи:

Въ мѣстахъ першорядныхъ: Бѣлѣй, Бох-ня, Дрогобичѣ, Коломыѣ, Ярославѣ, Подуржѣ, Перемишлѣ, Рѣшевѣ, Новѣмъ-Санчи, Самборѣ, Стрыѣ, Станіславѣмъ, Тарновѣ и Тернополѣ — секретарѣ мають мати експіенціи студіи правничѣй зъ тремя пошѣтѣми державными. Часть переходнѣй вызначено на три роки. Въ томъ частѣ мають тѣ мѣста приняты секретарѣ зъ такою квалификаціею, або що-найменче приняты до службы одного убѣдѣного прав-ника яко практиканта канцѣптового, чтобы вырѣшавъ ся, порѣбѣвъ нѣсны и по трехъ лѣ-тахъ, по уступленіи (н. пр. спенсіонованіи) секретарѣ не квалифікованого мѣстѣ обнѣмѣ тоту посаду. Въ нѣмѣхъ мѣстахъ обнѣмѣхъ законо-номъ, вымагаеъ выдѣлъ правѣй для секретарѣвъ мѣскихъ поимѣ-що експіенцихъ 8 клѣсѣ гимназическихъ, пошѣту арѣлости и пошѣту

зложенного передъ комісіею зъ делегатѣвъ вы-дѣлу краевѣмъ и наместничѣмъ. Часть переход-ный вызначено на два роки и въ томъ частѣ мусить всѣ секретарѣ безъ пошѣту або пѣдѣ-тисъ испытѣмъ або зъ посадки уступити, взгля-дно прѣсенти о спенсіонованіи.

На посадки рахмістра, контрольо-ра и касіера предѣладаеъ выдѣлъ краевѣй, чтобы безусловно вымагати у всѣхъ мѣстахъ пошѣту державного зъ рахунковости и бодай однокѣйной практикѣ при касѣ одного зъ ма-істратѣвъ. Часть переходнѣй вызначено лишь на одинъ роцѣ, бо испѣтъ зъ рахунковости не труднѣй для особѣ, котрой вже набули яконѣй практикѣ въ фаху рахунково-касовѣмъ.

Для инспекторѣвъ полиціи уста-новлено всѣмъ зъ законѣмъ и припѣсѣвъ по-лиційныхъ, якѣ власного такъ и порученного круга дѣлѣмъ, передъ комісіею зложенѣмъ зъ делегатѣвъ выдѣлу краевѣмъ и наместничѣмъ. Часть переходнѣй вызначено на два роки.

Одъ бѣдѣвничихъ мѣскихъ мае жа-дѣтись експіенцихъ студіи технѣмъ и испѣ-ту на бѣдѣвничого або бодай концесіи намест-ничѣмъ на бѣдѣвничого. Часть переходнѣй — два роки. Одъ лѣкарѣвъ въ мѣскихъ мае жа-дѣтись дѣлѣмъ доктора медицинѣмъ. Часть пе-реходнѣй — одинъ роцѣ.

Очевидно есть се провѣтъ, на котрый мае ще згодитись наместничѣмъ, и ажъ тогда по-че обовязувати.

Посѣла постановы §. 15 закона зъ д. 13 марта 1889 мае выдѣлъ краевѣй выначити minimumъ вынагороды бурмістра, его заступника и одного асессора для каждого зъ 30 мѣстѣ, а то по выслуханю каждой рады мѣской. Выдѣлъ краевѣй вѣ-завѣвъ уже маістраты, чтобы справу тую пред-ложили радѣмъ мѣскимъ и бѣдѣмъ ухвалѣ предложити выдѣловѣ краевѣмъ.

Платнѣ мають бути выначеннѣй размѣрно до рѣчныхъ доходѣвъ мѣстѣ и числа мешка-нѣмъ. А постановѣ о выначеніи minimumъ пла-тѣвъ намагаеъ до того, чтобы члены звѣрхности громадской могли свой часть по змѣстѣ бѣдѣ-вати выѣмъ справѣмъ мѣскимъ.

Выдѣлъ краевѣй уже ухваливъ на остат-нѣй сесіи установити minimumъ вынагороды членѣвъ звѣрхности громадской въ отѣмъ 6 мѣстахъ:

Въ Бѣлѣй: для бурмістра 1000 зр., для заступника бурмістра 200 зр. и для одного а-сессора 200 зр. рѣчно. (Досѣ лишь бурмістръ мавъ 600 зр.)

Въ Дрогобичѣ: для бурмістра 1.400 зр., для заступника 250, для асессора 250. (Досѣ лишь бурмістръ мавъ 1.200 зр.)

Въ Золочевѣ: для бурмістра 1000 зр., для заступника 200, для асессора 200. (Досѣ бур-містръ мавъ 700 зр.)

Въ Водовицѣмъ: для бурмістра 800, для заступника 200, для асессора 200. (Досѣ бур-містръ мавъ такъ само 800 зр.)

Въ Ясѣмъ: для бурмістра 800, для заступ-ника 200, для асессора 200. (Досѣ бурмістръ мавъ такъ само 800 зр.)

Въ Кроснѣ: для бурмістра 600, для за-ступника 150, для асессора 150. (Досѣ бурмістръ мавъ 400 зр.)

Краевѣй комитетъ ратунковѣй пѣдѣмъ проводѣмъ бурмістра мѣста Львова п. Мохначного збрѣвъ до дня 12 н. ст. цвѣтня 36.087 зр. 88 кр., 58 рублѣмъ, 20 долларѣмъ и 375 марокъ. (До сего рахунку не зѣмѣи ще жертва бѣдъ касѣмъ пѣдѣнѣмъ и дождѣмъ зъ кон-церту.) Рѣвъ у президента Мохначного при-нѣсъ 3208 зр., а зъ Познаньщынѣмъ надѣслано 15.000 марокъ.

Запомѣги мають роздатись тамъ, де най-бѣдѣше потребнѣмъ, а призначено ихъ на 20 по-вѣтѣвъ и 239 парохіѣмъ.

Посѣмъ	Парохіѣмъ	Запомѣга
1. Бохня	4	414
2. Борщѣмъ	20	3029
3. Бережаны	11	1355
4. Бучач	18	2251
5. Хшанѣмъ	8	1427
6. Чортковѣмъ	14	1526
7. Городенка	16	1564
8. Гусѣмъ	16	1549
9. Кольбушова	6	1620
10. Нѣсѣмъ	5	1515
11. Пѣдгайцѣмъ	6	773
12. Перемишлѣмъ	7	495
13. Сѣмъ	15	1517
14. Скалатѣмъ	15	2731
15. Тернопѣмъ	24	2871
16. Теревѣмъ	9	1212
17. Турка	8	725
18. Залѣмъ	17	1861
19. Збаражѣмъ	10	1023
20. Золочѣмъ	10	1089
	239	30547

Комитетъ ухваливъ вѣзѣмѣ дѣтѣмъ па-рохѣмъ, чтобы утворили мѣсѣмъ комитѣмъ, до котрыхъ мають вѣйти: оба парохѣмъ, вѣйтѣ, звѣрхнѣмъ общѣмъ дѣмъского и предѣдѣтель кружка рѣмъничого (де есть). За прислѣмъ про-шѣ мають комитѣмъ закупити живнѣмъ и роз-дати межа найбѣдѣшнѣмъ.

(27 грудня 1866 р.), заведено в тих школах язык польскій якъ обязательный предметъ науки, спольщено въ средней школы (1867/8 р.). Русская-урадинковъ выселено систематично на маурициу, а урадинковъ-иницъ, при-мальныхъ Русинамъ гнано въ краю або ве-сеновано. Якихъ кривдъ дознала тогдъ Русь, о томъ можна широко прочитати въ про-матомъ пасьмѣ, выслаомъ до короны 31 грудня 1866 р., надписаномъ: Denk- und Be-schwerdeschrift der galizisch-ruthenischen Land-tagabgeordneten über die Beschlüsse und Vergän-ge im galiz. Landtage in der Periode 1861—1866).

Якій же вихідъ лишивъ ся тогдъ Русинамъ? Не було другого, якъ жадали зміны нещадного положення черезъ підблъ Гали-чани. Із ось причина, задля якої „бать“ Ру-сина 13 жовтня 1864 р. предложивъ міні-стерству Шмерляна проектъ подблъ краю.

Право приватне а интересы убогихъ класъ.

У.

Якъ постанови що-до одноення родя-ныхъ увагляють мѣйже вьсюды лишъ инте-ресы богатыхъ, такъ и институтъ опѣки зда-еть въ нѣвѣншихъ европейскихъ законодавствъхъ виключно на ихъ вступати користь. Мало-лѣтній дѣти убогихъ класъ, котрі потребують найбільше охорони и стараня зъ стороны державы и права суть и на той точкѣ зъ ко-жого погляду упослѣджені.

Всю старанность и бачность посвяча-ють право тымъ малолѣтнимъ, у котрыхъ есть маство. Въ всѣхъ кодексахъ цѣлѣныхъ подблему цѣль ряди постановъ, обмежающихъ доволѣну управу тымъ маствомъ не лашъ оу-кунбъ, але дуже часто и самыхъ родичѣвъ. Родичъ и опѣкунъ суть супротивъ малолѣт-ныхъ строго одѣвчальны за всѣ шоды въ управ-вѣ ихъ маствомъ.

Тѣ средства осторожности, котрыми обез-печу право ненарушанность интересовъ бога-тыхъ малолѣтнихъ есть сама собою дуже по-хвальна — однакъ на всякій случай одбыва-е она живымъ контрастомъ одъ становища, яке займае право приватне супротивъ потребую-чихъ опѣнъ малолѣтнихъ особъ зъ вѣншихъ убогахъ класъ. У тыхъ малолѣтнихъ нема вправдъ маство, але есть у нихъ сила робуча, котра не меншоа потребуе опѣки, якъ ма-ство, бо одъ неї залежать не лишъ экономі-на ихъ будущность, але фѣзичны и моральны ихъ розвитокъ. Неодолѣнае плаканье и роз-витокъ той силы принесть бльше шоды и дотачнымъ особамъ и цѣлѣй есупѣлности, якъ хибне веденье адміністраціи маству бо-гатыхъ. Похвѣка тутъ не все и не легко дають направлѣнть, тожъ надѣяться бы можна, що правдоство повинно дуже интересуватись розвиткомъ той робучої силы у убогахъ ма-лолѣтнихъ и окружити ея своєю особлившою опѣкою.

Тымчасомъ рѣчь має ся якъ-разъ про-тивно. Якъ побѣла нового проекта нѣмецкого кодексу, такъ и побѣла всѣхъ майже обяза-ныхъ въ Европѣ законовъ цѣлѣныхъ може малолѣтнихъ, котрому отецъ або опѣкунъ по-зволить въ засадѣ вступати въ службу або ити на заробокъ, службу тую одѣаъ побѣла вводи-бы и обставинъ зміняти и найматись до всѣ-хъ праць и занятъ безъ огляду на то, чи силы его адувають на стѣльцо, чи занятъ не наразить его здоровья, моральности або чести на негористѣй наслѣдѣ. Суды опѣкунъ не интересуютъ ся зовсѣмъ, що роблять малолѣт-ній, наймавшій ся въ равныхъ лѣтахъ молодости або и датанность на службу, а одѣвчальность родичѣвъ и опѣкунбъ есть въ томъ надрямъ такожъ зовсѣмъ не строга. Наслѣдѣ такоого очевидного заведѣня правомъ малолѣтнихъ зъ одѣвчальныхъ класъ суть ясны и очевидны а исторія послѣднихъ лѣтъ иллюструе ихъ сум-ны и дуже драстичными образами. Одъ ча-

су, коли въ культурныхъ краяхъ Европы по-чѣта развивались фабрика и индустрия, напов-нялась фабрика мѣлонами малолѣтнихъ робѣтничѣвъ, що ихъ для кусня хлѣба высла-ли тамъ родичѣ и опѣкунъ. Мѣлоны пошлѣи а мѣлоны вынѣли фѣзично и морально. Пра-ва, що являе законодавство промышлене стара-сь майже вьсюды вже покласть границѣ тому выискуваню молодыхъ силъ, тымъ меншею однакъ зъ становиска приватного права насу-ваеьсь велике велике а при томъ зовсѣмъ о-правдане пытанье: де буля суды опѣкунъхъ всѣхъ тыхъ малолѣтнихъ, коли ихъ на фѣзич-ну и моральну смерть бѣдавано въ фабрикѣ? Якъ глядѣло на то право приватне и дѣяного доустало до того?

Не мѣры полиційей, не установы админі-страціи можуть тутъ зарадити злему, а ре-форма самої засновы, котра лежить въ правѣ приватномъ, реформа тыхъ нормъ закона цѣ-лѣного, котрі дотыкають одноення особъ ма-лолѣтнихъ и вѣстей, покляныхъ до наглядѣ-вадъ ними. Треба, чтобы право приватне инте-ресувалоь малолѣтними зъ убогихъ класъ тожъ бы лишъ такъ, якъ интересувъсь богатыми, чтобы сила особистыхъ, ихъ вироблена и ужи-вания не клало низше одъ маству а дѣло рѣ-во про одно и друге. Треба, чтобы малолѣтній могъ вынайматись до службы и ввагалъ до тяжкой працѣ лишъ за призволомъ опѣкунчо-го суду, а привѣль той повиненъ выдаватись лашъ тогдѣ, коли судъ розсудить добре всѣ бѣдственны и пересѣдчаты ся, що для здоровья и моральности малолѣтнего не грозить нѣяка небезпечность.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

На вчерашномъ засѣданіи палаты по-слѣдъ одъовѣдавъ министръ кравеи обороны гр. Вельергеймъ на интереліацію пос. Розера въ справѣ покляканъ до яравъ вой-сковыхъ инвалідѣвъ и сказавъ, что то буля лишъ повѣнвалідѣ, а класифікаціи повѣн-валідѣвъ, котрі давѣйше буля поклякуванъ лашъ на случай войны и уживали ся до лек-ной службы, знесенъ теперь зовсѣмъ прини-самъ о суперарбітрваню. Въ сѣмъ специаль-номъ случаю, котрый поднесли интереліаціи, не ходило о обовязаныхъ до службы, котрі за для надобности буля зовсѣмъ увѣльненъ, лишъ о такихъ, що буля ще одбѣи до лексной службы а ктрѣ дѣяного не буля зовсѣмъ у-вѣльненъ одъ службы войсковой и могли бу-ти покляканы до яравъ.

Одѣла приступлено до порядку давно-го и розпочалась даьша дебата надъ бужде-томъ и крутила ся зновъ лишъ около чесько-нѣмецкой угоды. Пос. Тіркъ выступивъ про-тивъ угоды и сказавъ Шенероу, что бѣзъ зра-давъ нѣмцѣвъ и солідарность нѣмцѣвъ, бо для одной провинціи пожертвовавъ всѣхъ другихъ нѣмцѣвъ. Цѣла чесько-нѣмецка угода выйде въ корысть хѣба лишъ некоторымъ амбиги-чюдѣмъ та жидамъ. Пос. Грегорѣцъ хва-лявъ угоду и высказавъ бажанье, чтобы такую саму угоду перевести и въ другихъ краяхъ. Пос. Менгеръ полемізувавъ зъ Тіркѣмъ а одѣаъ критикувавъ буждеъ доказуючи, что сего року есть властво ажъ 3 мѣлоны недо-бѣи. Звернувши одѣаъ на чесько-нѣмецку угоду сказавъ Менгеръ, что нѣмцѣ мусѣть мати для переведѣня той угоды своего довѣ-рочного міністра въ кабинетѣ. Пос. Рітеръ полемізувавъ зъ Грегорѣмъ и доказувавъ ему, что и старо-Чехи стоять при чеськомъ правѣ державномъ. Угода, казавъ бѣзъ, не есть ще дѣвершеннымъ фазисомъ; дѣверва уложено пре-лімінаріи. На послѣдокъ сказавъ Рітеръ, що коли нарѣдъ чеській одбере старо-Чехамъ свое доверѣе, то бѣзъ гнѣву и жалю усуне ся зъ поля дѣяльности политичной въ томъ пере-кованю, что чество сповняеъ свой обовязокъ.

Дебата вела ся до 4 год. зъ полудня а одѣаъ закрыто засѣданье и слѣдующе назначено на вѣнѣ.

Побѣла вѣденскихъ газетъ закончить ся генеральна дебата бюджетова вже вѣнѣ а завтра розпочне ся специальна дебата. Президія палаты наперас на то, чтобы дебата бюджетова якъ найскорше екѣнчила ся а то дѣяного, что мають залагодити ся ще кѣлька важныхъ справъ а мѣжъ тѣми и тарифа осо-бѣва на зѣлѣнничѣхъ державныхъ. Комісія бу-джетова выготвила справозданье въ сѣй справ-вѣ якъ найскорше и предложитъ его вже си-ма дняма палатѣ.

Коло помѣске займало ся вѣра пере-важно справою бюджетовою. Дѣзотрѣ члены кола якъ Козловскій, Копицкскій, Струше-вичъ и другі жалувались на всѣлякого рода шиканы въ выконуваню закона о заразѣ на худобу. Ухвалено одѣаъ, чтобы Козловскій при специальній дебатѣ подѣаъ ея справу въ палатѣ послѣвъ. Одѣаъ дебатовано надъ реуляціей галицкихъ рѣкъ. Пос. Хшанов-скій радѣвъ высказати публично надѣю, що справа са прийде на порядокъ даевный на найблѣзшій сѣсїи. Руговскій хотѣвъ дома-гати ся реуляціи поодиночныхъ рѣвъ. Явор-скій протавивъ ся всему рѣшучо, бо казавъ, что треба насампередъ чекати залагодѣня справы андѣмнізаціи. Наконецъ ухвалено, чтобы Руговскій домѣаъвъ ся въ палатѣ по-слѣвъ реуляціи рѣкъ и примусовой асѣку-раціи.

Побѣла Politik залагоджено на послѣдѣмъ засѣданіи додатковон конференціи угодовон проектъ закона о національныхъ курѣхъ въ по-новій згодѣ зъ обома сторонами, але въ справѣ роздѣлу мандатѣвъ зъ альбодѣля-ной бѣлшої посылѣности не прийшло до агоды. Правительство взяло на себе вы-готовити новый проектъ закона о екѣлюе-можна ще передъ скликаньемъ сейму чеського, а проектъ сей одобрятъ вже самі партіи безъ скликуваня делегатѣвъ на конференцію. Ко-ли-бъ и сего проекту не принѣто, то справа роздѣлу мандатѣвъ буде полишена ажъ до ча-су загалнои реформы ординаріи выборов.

Страйки робѣтничѣвъ въ Чехахъ и на Шлессе прибаротъ дуже грѣзну поста-ву. Въ Ліберцу (Райхенбергѣ) подблжили ро-бѣтнички въ фабрикѣ Лібіра динамітовъ патро-ны подъ паровый котель а высѣдали его въ воздухъ. Выбухъ бувъ такъ сильны, что роз-валывъ помешканье директора Кеніа и кѣлька другихъ будынокѣвъ, что стояли недалеко. Догадуютъ ся, что то буля мѣсь робѣтничѣвъ за то, что Лібіръ жадавъ одъ вѣмѣстника при-слана войска до Ліберца и его околѣцѣ. Въ Моравскѣй Остравъ на Шлессе застрѣ-кувало 30.000 робѣтничѣвъ а разомъ зъ ро-динами около 100.000 душъ. До страйки при-ступили робѣтнички зъ кошалевъ архіеи. Аль-брехта въ Дубравѣ, Орловѣ и Карнаѣ, а одѣ-такъ робѣтнички зъ кошалевъ оломуцкого епа-скопа, Ротмільда, гр. Вѣзчѣка, Зверни, гр. Сальма, Ларіша и Гугиана. Въ цѣлѣй околѣ-ци наставъ великій перевозохъ и сировадже-но войско ажъ въ Кракова и Перемшля, раз-зомъ 14 баталіонѣвъ пѣхоты и 6 шкадрѣвъ кавалеріи. Головну команду надъ сѣмъ вой-скомъ объявъ бригадѣръ Сембратовичъ, а крѣмъ того має ще приѣхати корпусный генераль зъ Кракова. Робѣтнички ходятъ величезными то-пѣями одъ одной фабрики до другой, одъ одной кошалѣ до другой, и вьсюды проганы тѣхъ, что єсть при робѣтѣ. Въ Пшіборѣ вѣлаи они н. пр. до вѣлѣбѣи цѣвку, загасили тамъ огонь и прогнали всѣхъ робѣтничѣвъ, что буля при робѣтѣ. Такъ само зроблено въ фабрикѣ цѣрвены Гіммельбавера и въ фабрикѣ хѣм-калій Гохштедѣра. Въ Остравъ снували ся вѣра робѣтнички величезными масами по ули-цахъ, а въ мѣстѣ наставъ такій перелолохъ, что позамыкано всѣ склѣпы, позаякъ наставъ вѣсть, что робѣтнички стали вже по сѣлахъ робѣзвати крѣпѣнцѣ. Въ Витѣвѣдѣхъ прийшло навѣтъ до бѣи мѣжъ робѣтниками а вой-скомъ. Войско почало стрѣляти и убило на мѣста трѣхъ робѣтничѣвъ а богато поклѣзѣ-ло. Богато робѣтничѣвъ арештованъ. Страйкъ въ Остравъ одбѣаъ ся такожъ и на вѣденскѣй бѣржѣ, де въ наслѣдокъ вѣстей о розрухахъ робѣтничыхъ пѣеры значно поспадали.

У Вѣднѣ рухъ робѣтничѣй такожъ не прѣтахъ, бо ледви что одѣй страйкъ закончи-ла ся, а вже заносѣтъ ся на новій. Мѣжъ вѣ-дѣвскими кельнерами проявивъ ся великій рухъ и оны запѣвѣають вже страйкъ. Робѣт-ничка занятъ въ цѣсарскѣмъ театрѣ и въ опе-рѣ, подала интѣндантови цѣсарскихъ театровъ Бѣецкому, просьбу о зменшенѣ ча у робѣты на 10 годанъ и о збѣльшенѣ платѣвъ за даль-шій годанъ робѣты, въ день по 30 кр. а въ вѣчю по 50 кр. Магістратъ вѣденскій дозво-ляеъ робѣтникамъ одбывати дня 1 мая зборы а одѣступивъ имъ навѣтъ на той день салю въ ратуша.

Pester Lloyd одержавъ зъ Берлана — якъ-же, зъ доброго жерела — информацию, что погляды декотрыхъ англійскихъ газетъ, будѣто бы по уступленю кн Біомарка провѣдъ три-державного союза мавъ обѣятъ гр. Кальн-о-скій, подѣу условіемъ, что политика союзничѣвъ будѣ така сама, якъ досѣ, и что оданъ будѣ контролювати другогѣ, суть въ первой своей части (что-до гр. Кальнѣского) лишъ условно-правдѣи а всякій дальшій заключѣня суть аз-вѣствѣ хабій. Кѣжда зъ союзныхъ державъ має свои окреміи интересы, котрі ведуть ся са-мостѣино, а тѣ интересы не дадутъ ся такъ одбывати одъ загалныхъ интересовъ державъ, чтобы ихъ можна поставити подѣу субѣну управу. Князь Біомаркъ не мавъ такожъ нѣколи прѣтенсіи, чтобы въ традѣржав-номъ союзѣ грати рѣшачоу ролю, а хочѣ бы-а часто рѣшавъ, то лишъ дѣяного, что мавъ велику повагу. Австро-Угорщина може теперь бѣльше сподѣвати ся одъ тридержавного сою-за что-до своихъ интересовъ на Балканѣ — а

коли-бъ утворено якусь екѣлѣность интересѣвъ до самостѣинѣсть Австро-Угорщины потерѣ-ла бы черезъ то дуже богато въ найважнѣн-нѣйшихъ св-ихъ интересахъ на Востѣ. Варѣ-чѣмъ безпосереднымъ наслѣдкомъ того було-бы, что одѣоены миролюбивыхъ державъ до Россіи поспѣзали бы, а черезъ то щѣла бы та порука мира яку маємо въ мирныхъ змаганяхъ царя. Зъ другой же стороны есть рѣчею нѣмечныи розважити, якъ оны мають устроити свои бѣносны до Франціи. Завѣсѣе примусу паспортного не було бы ще нѣякъ доказомъ явного дружбы для Франціи такъ само, якъ и заведѣне того примусу не було ще доказомъ ворожести. Примусъ той будѣ тогдѣ знесеный, коли Франція перестане ве-сти агітацію въ Альзаціи и Лѣотаряціи.

Зъ Россіи не перестаютъ все ще надхо-дити сензациі, а при томъ и загадочный вѣ-сти. Такъ доносятъ, что подѣ будыномъ по-ліціи въ Ораніа бѣаьмъ коло Петербурга, подблжѣи въ ночь на 9 с. м. огонь, въ на-слѣдокъ чого погѣло 8 полиціантѣвъ и двоѣ дѣтей, а бѣльше якъ 40 полиціантѣвъ и уряд-никѣвъ погѣло ся небезпечѣно. Англійскі газ-еты доносятъ зновъ, что въ Петербургѣ ареш-товано якусь молодѣу, дуже гарну Россіянку, котра подѣуствуетъ хотѣла розбѣтити собѣ новый цѣпъ мобілізаціи російской арміи.

Царъ переѣхавъ вже зъ цѣлѣмъ дворѣмъ зъ Петербурга до Гатчины.

Побѣла Kreuzztg. мало мѣжъ министромъ фѣнаисѣвъ Вышнеградскѣмъ а министромъ коммуникаціи Гіббенетѣмъ настѣти такѣ не-порозумѣнѣе, что уступленье послѣднего есть лишъ пытаньемъ часу. Гіббенетъ має вправдѣ у царя велике значѣнѣе, але не може погѣди-ти ся зъ Вышнеградскѣмъ, бо не хоче ити ему на руку въ его планахъ. Вышнеградскій хотѣвъ бы будувати новый зѣлѣнничѣй страте-гіи и закладати новы порты; Гіббенетъ тому прѣтивѣтъ ся, бо каже, что насампередъ треба поправити то, что вже есть готовѣе. Новы зѣлѣнничѣй стратегіи и новы порты можуть бу-ти корыстѣи для мобілізаціи, але насампередъ треба направити стары зѣлѣнничѣй и такъ ихъ розшарити, чтобы на случай потребности можна ихъ зъ корыстѣю ужити. Коли Гіббенетъ уступѣтъ, то будѣ се лашъ доказомъ всемогу-чѣства Вышнеградского, бо досѣ держѣтъ ся Гіббенетъ лишъ волею самого царя.

Мѣжъ парѣскими еоціалістами проявивъсь чѣмъ разъ бѣльшій роздоръ что до справы святкованя 1 мая. За святкованьемъ зѣявляеьсь досѣ лишъ одна часть бѣаністѣвъ, что стоятъ подѣу провозомъ Вейлянта, члена парѣской рады громадской и часть маркѣ-стѣвъ подѣу провозомъ Гесда; посібілістичный соціалісты, подѣу провозомъ посла Ж. Френѣа, что держѣтъ зъ республиканцами и соціалісты революціи не хотѣтъ той день святкувати. Тѣ что хотѣтъ святкувати, кажутъ, что зѣбра-ло бы богато часу, чтобы кождый робѣтничѣй подписувавъ подѣаъ, котрѣ 1 мая має бути предложѣе властямъ и дѣяного на поданю тѣмъ повинній подѣисати ся лишъ начальни-комъ соціалістичныхъ товариствъ и выдѣлѣвъ ро-бѣтничихъ. Поданье се звучѣтъ: Межнародна манифѣстація дня 1 мая въ корысть 8-годавнои робѣты и законодавства робѣтничого має на-цѣль наимѣншу можливу платѣну, обмеженѣе робѣты жѣвѣнъ и дѣтей, спѣлѣнокъ недѣлѣи, знесенѣе робѣты по ночахъ, платѣну одъ шту-ки и посередничѣво робѣты бо: 1) 8-годавна робѣта дасть удержанье мн гнѣмъ робѣтникамъ, котрі теперь голодуютъ; 2) 8-годавна робѣта зѣсе бракъ робѣты, котрый есть теперь дуже часто въ наслѣдокъ робѣты машинами; 3) одѣсе платѣну, бо мѣжъ робѣтниками не будѣ убѣитѣи конкуренціи; 4) 8-годавна робѣта дозволѣтъ робѣтникамъ вѣсѣмъ годѣвъ спо-чивати, дасть имъ здоровья, охоты и силы до робѣты; 5) 8-годавна робѣта подѣисе дробѣе купѣтво бо збѣльшатъ купуючу силу ро-бѣнѣвъ.

Агенція болгарска доносятъ: Позаякъ ре-генъ сербскѣи агентіи дипломатичной, что приѣхавъ теперь до Бѣлградѣу приѣзѣвъ вѣсть, что болгарскѣе правительство дасть своему ко-нсулѣ Минцевичѣви, котрый и такъ вже выѣхавъ зъ Бѣлградѣу, драху одѣустѣе, а бѣ-такъ и зовѣствѣ его одѣнѣе, то въ политич-ныхъ кругахъ сербскихъ уважѣють недавне порозумѣнѣе жѣжи обома державами вже зѣ-вѣсѣмъ закрѣченѣе.

НОВИНКИ.

— Посломъ до рады державной зъ мѣстѣ Дрогобич-Стрый-Самборъ выбраный д-ръ Густавъ Рошковскій, профессоръ лѣвбского университета. Въ Стрию на 232 голосующихъ одержавъ д-ръ Рошковскій 223 голоса; въ Дрогобичи на 428 голосующихъ 423 голосѣвъ; такъ само въ Самборѣ перейшовъ д-ръ Рошковскій майже одголосно.

— Выступившій въ II року питомѣцъ позѣзѣдѣи ся зъ ованъ великодушныхъ на выклады университетскій, чтобы слухати ихъ якъ звѣчайный слухатѣль и рѣшѣи ся поти не вступати до семинаря, доки справѣ безосновно выключенныхъ педагогѣвъ не будѣ по справедливости полагѣдено. Питомѣцъ вне-сли прошеня до сенату академичного о увѣльнен-нѣе одъ оплатъ за выклады, а деканъ д-ръ Дѣль-кевичъ обѣщавъ предложити сенатовѣ до прихиль-ного рѣшеня. Вѣра буля такожъ выслѣанки вы-ступившихъ питомѣцѣвъ у Впр. еп. Пѣлѣша и почули зъ устѣ своего владыки, что досѣ не на-шѣла до станісского консисторіи нѣяка вѣдо-мѣсть про выстѣпленье питомѣцѣвъ. Рѣвночасно заявивъ владыка, что въ найблѣзшихъ дняхъ самъ приѣде до Львова, чтобы справу лично розсѣлѣ-ти. Зъ сего можна вносѣти, что фальшива есть поговѣрка, мѣвъ бы намѣстникъ писавъ до орди-наріатовъ, чтобы выстѣпившимъ не дати цѣртѣи-катѣвъ. Такожъ немѣвѣрно выдѣаъ намъ по-

вѣтерѣцъ зъ Дѣвѣра ледѣа-ледѣи подыхавъ. Коли-бъ не выгнѣана тайни, здавалось бы, все завѣмѣло, замерло.

Ажъ ось почувъ ся шелѣсть. Бурульбашъ зъ вѣрнымъ слугою тихенько сховалъсь у те-ренѣ, что покрывавъ собою зрубѣну засѣку. Щѣвъ въ червоному жунавѣ, зъ двома писто-лями, въ шаблѣю при боцѣ спускалось зъ горы.

— Се-жѣ тестъ! — промовѣвъ панъ Да-нило, розглядѣючи его зъ-а-куща. — Чого се и куды ему ити въ такую добу? Стецьку, не зѣ-вай! пильнѣи обѣма, куды вѣсѣмѣе дорогу панѣ-отѣвъ.

Людина въ червоному жунавѣ спусѣлась на самый берегъ и повернула до шпѣлѣстого рогу.

— А, ось бѣзъ куды! — сказавъ панъ Да-нило. — Що, Стецьку, отжежъ бѣзъ поспѣувавъ прѣмѣсѣнѣе до чарѣвѣнка у дулло?

— Та мабутъ не въ другѣ мѣсце, пане Данило, бо мы бы бачили его на другѣмъ бо-цѣ, а то зѣвѣкъ былъ замку.

— Стрѣвай же! вылазѣмо, а цѣтомъ и подемъ сафѣдомъ, тутъ щѣвъ та е. Нѣ, Катери-но, я казавъ тобѣ, что бѣзѣмо твоѣи до добрый чѣловѣкъ, не такъ бѣи и робѣтъ уе, якъ прав-сѣлѣанный.

Отъ мигнувъ панъ Данило зъ своимъ вѣр-нымъ слугою на шпѣлю; отъ уже ихъ и не видко; заснувши лѣсъ, что стоявъ навѣруга замку сховавъ ихъ. Верхне бѣконце тихъ засѣв-тилось, въ-вишу стоятъ козѣки и мѣркуютъ, якъ бы имъ вѣлѣти: въ ворѣтъ, въ дѣверѣй, лашъ чути, якъ бѣгѣють сѣбѣи та брякають лѣанѣючи.

— Чого я думаю довго? — сказавъ панъ Данило, побавивши передѣ собою высокий дубъ, — стѣдъ тутъ малый! Я подѣаю на дубѣ, зъ него можна давѣитись у бѣно.

Тутъ дѣвъ миттю одѣперзавъ шаблю, кн-увъ, чтобы въ бражчала, и вѣчѣнѣишь галѣа, появъ ся на верхѣ. Окно ще свѣтѣлось. Да-

нило сѣвъ на сукѣ бѣлѣи самого бѣна, взявъ ся рукою за дерево и давѣти ся.

Въ комнатѣ и свѣтѣла нема, а свѣтѣтъ ся. По стѣнахъ дивныи знаки; вѣсѣтъ збрѣя, та все яеасъ чудна: такои не носѣтъ нѣ Турки, нѣ Кримѣцѣ, нѣ Лѣха, нѣ славныи Шведы. По-подѣ стѣло сюды и тудѣ лѣтають кажаны и тѣмъ одъ нихъ митѣтъ по стѣнахъ, дѣверѣхъ, по по-мѣстѣ. Отъ одѣнѣанѣсь безъ раду дѣверѣ, увой-шло щѣвъ въ червоному жунавѣ и прямо до-столю, накрытого бѣлою сѣзѣртѣкою. Се бѣи, се тестъ! Панъ Данило зсунувъ ся троха нѣ-ше и цѣлѣвѣише прѣтѣулиъ ся до стѣворѣа.

Та тѣсѣвѣя нѣкола давѣитись, чи подѣа-дуа хто въ бѣно, чи нѣ. Онь увойшовъ хму-рый, сердѣтый, збрѣвавъ скѣтерѣку зъ стола и миттю по хѣтъ розбѣлѣвъ ся прозѣрачѣстый бѣакитный сѣвъ; толькѣ жѣ не зѣмѣавъ ся зъ першѣмъ, зъ бѣлѣдо-золотѣмъ свѣтомъ, — той не щѣвъ, — а хвилѣновѣзъ у нему, переда-вавъ ся, вибравъ якъ у сыновѣу морѣ, и вы-тѣгувавъ ся жалѣама начѣ на мармѣрѣ. Тутъ поставивъ тестѣ на стѣлѣ горѣцѣкѣ и почавъ кѣдѣати въ него якѣсь зѣвъ.

Панъ Данило почавъ придавѣлитись и вже не бачивъ на тѣсѣвѣ червоного жулана. За-мѣцѣ жулана зѣявляеьсь на нему ширѣй шар-авары, якѣ носѣтъ Турки, за поясомъ писто-ль, на головѣ якась чѣдерѣнака шапка, уся наисѣана не рускими та и не польскими літе-рами. Глянувъ на лѣде — и лѣде стало мѣ-нитись: нѣбѣвъ вытѣгаувъ ся, и лѣде надѣ гу-бѣи, ротъ въ хвилѣну розѣгѣаувъ ся до вухъ, зъ рѣта выгѣавъ ся зубѣ, похиливъ ся на боцѣ — и передъ панѣмъ Даниломъ опавѣвъ ся той самый чарѣвѣнѣкъ, что пролѣавъ ся у оса-улы на вѣсѣлю. „Правдѣиый твоѣи сонъ, Кате-рино!“ — подумавъ Бурульбашѣ.

(Дальше буде.)

голоска мови-би намісників хотів був самі своєю властцю рїшати справи, котрі не належать до его юрисдикції. На такий поступок влади світської заперечували би не лише наші владки, але і єрархія інших обрядів. Інформація намісника що до прочиня наслідків, котрих ніби то треба би змінити, а ректора лишити, походять мабуть з жерела, близького ректору. Вчора були в справі питомців II го року пп. д-р Савчак і Юл. Романчук у Вир. мітрополита, однак не почули од Вир. мітрополита ніякого рїшучого слова в користь питомців.

— Рукій народний театр перебуває в Самборі ще до 22 п. ст. цвітня включно і вистватиме в неділю 23 цвітня по разі першій оперу комічну в 2 актах „Мікадо“. Нові япанські декорації, як і виді міста Тітіпу і т. д., пензля О. Діля. Костюми дорогішими після оригінальних япанських взорів. — З Самбора переїде театр на одне тільки представлення до Дрогобича, де представити в суботу 26 с. м. на бажання всієї публіки „Мікадо“ і одтак переїде на двотижневий побут до Сянока. Перше представлення в Сяноці одбуде ся вв'торок дня 29 цвітня.

— З Станіславова пишуть нам: На свяченні у єп. Юліана коли приймає братство церковне і співакції катедральних, управителі хору п. Полотнюк в патрістичній мові порушив справу дяківську, високазуючи подяку владі за лакавий покров тої справи, а заравом покладаючи велику надію на Преосвященного, що й на будуче не перестане печалитись справою дяків, та що розпочате діло незадовго осягне свою ціль. Одновідаючи на промову і дякуючи п. Полотнюкові за те, що ревно займає ся тою неважкою справою, сказав Преосвященный, що і він єсть сином півня церковного і що єму знай дуже добре те першій обставини наших дяків, дуже відчуває їх недолік і заперяючи і на даше свою бітцвську опіку для справи наших дяків, сказав, що та справа стоїть уже на добрій дорозі і можна надіятись, що в недовгому уже часі поліпшиться доля дяків і вони будуть мати заперяне своє існування, а нинішня система приймає дяків бдн неділі провідном незадовго скінчить ся. — Один з присутніх.

— Испити зрїлости. Wiener Zig. оповідає: Міністер вїроповідань і просвіти д-р барон Гавч розпорядивсь з дня 8 н. ст. цвітня, висланим до всіх ц. к. краєвих радь шкільних зарядив слїдуючї зміни в справі управління початку письменних испитів зрїлости в середніх школах та що до улегшення ученикам при испитах: 1) У всіх школах середніх (гімназіях і школах реальних), в котрих відбувають ся испити зрїлости, мають розпочинати ся испити письменні в кожній краю рівночасно. 2) Абїтурієнти згаданих заведений мають бути увільнені од науки шкільної в часі шести днів, перед безпосереднім зачатком устного испиту зрїлости, а всі би сей испит припаав на час великих ферій, то в часі останніх шести днів звичайних року шкільного. — Се розпорядження починає обов'язувати вже в році шкільному 1889/90.

— Новий Санч погорїв! Вчора, 17 н. ст. цвітня о годині 2-й з полудня займав ся огонь на північній стороні мїста, де мешкають переважно жиди. Огонь ширив ся дуже скоро, так що за кілька годин понад 150 домів погорїло до гда. Телеграма надана о год. 11-й вв'ночі подає таку вїсть: Огонь триває ще далше. Доси погорїла до гда ціла частя жидівська мїста, зложена з будинок старих і дерев'яних. Правдивим щастєм не погорїли будинок судовий, магазин військовий, костел єзуїтський і протестантський. На ратунок наспїли сторожі огнєві: з вїдвізнич, Тарнов, Грибова і Горлиць, так що була велика помоч, але знов браку води не дозволяв успішного ратунку. По величезних трудах удало ся якось злокалізувати огонь, так що тепер нема вже небезпечности.

— Нові плани латинізації Русі. Латинський парох Бучача, ко. Громицький, помітив в польських газетах такий запис: „В імя честної справи забираю голос до всіх доброї волї людей, на цілїм обширі наших земель, котрих Провидїще обильнїше обдарувало, а котрі мають намір робити запис на добродїйній цілі, щоби пам'ятали о некучїї справі творити нові парохї латинські, іменно у вїсхідній Галичинї в архієпархії львівській і зложити жертву після своєї змоги і у знання товариству Dobry Pastery, котре стоїть під покровом кожоразового латинського архієпископа і львівського мітрополита. Гадаю, що се буде патрістичне, найкраще поняття, бо хоронїй дїв нам найдорожшї справи, вїру і народність. На сю ціль осягаю ся зложити на початок окремну жертву 100 зр. товариству Dobry Pastery.“ — З сего запису видно, куди стремлять наші латинські проповідники християнської любови. І так в вїсхідній Галичині зайдена численно костелами а многи села, а пр. в Підгаєччї, де ледве по кілька або кілька налічать родня латинського обряду, мають свої латинські парохї. А коли вже де єсть яка латинська парохія, там збільша пдуть дальшї змагання, щоби прибільшити число своїх прихожань.

— Замхи польонізацій. Ц. к. міністерство просвіти прислало на руки ц. к. окружних радь шкільних циркуляр для всіх шкіль народних, жадаючи деяких дїт що до числа дїтей, язика викладового, стану школи, огорода шкільного і т. д. Окружний сей, як і формуляр котрі мають виновити самі учителі, надруковані по руски. Вынадало би на читання і відповісти по руски. Але тому деякі окружні ради шкільні дуже, видно, не радї, бо н. пр. золочівська окружна рада шкільна, заким розділа тія формуляр, уже в своїй канцелярії головний рубрику виновила по польськи. На нїтак: „мїсцевість“ написала вже назву села по польськи, „край“ — Galięa, „повіт“ — Złoczów.

Коли учитель робить квартальні і піврїчні вїзкази для окружної ради шкільної, то тогди рада од себе не виповняє рубрику а опускає ся на учитель, що він будить знати, як зове ся їх село, повіт і край — але тепер, виручаючи їх рада окружна, вглядає инспектор, боючись, щоби учитель на руских бланкетах не писав по руски, — нехай у Відні бачуть, що руски друки не потрібні, що учителі пишуть по польськи та що послы руски непотрібно уоминають ся о рускій школі, коли руского язика навть учителі руских шкіль не хотять знати... Чи то не замахъ польонізаційний?!

— В львівській православної церкві — як нам пише один православний Русин — одразувалося Воскресєнє Христове торжественно і гарно, нїколи ще так, як сего року. Заходи настоятеля прихода о Євгені Воробкевича удалісь як найкраще. „Божїй грїб“ уложений після плану о. Воробкевича, представляв ся чудово. Вв'недїлю рано одправилось торжественно Воскресєнє Господє при гармонї сїмь мужського хору, а по полудні рівножє величаво одправилась вв'єчєрня Вагаль окромна православна церквця у Львові нїколи ще так достойно і величаво не одвїтвала празника празників, як сего року. — Православний.

— З Тисмениць пишуть нам: Дня 1 н. ст. цвітня працювали ми о. Ємїліана Абриосового, що був у нас рїк за сотрудника і зєднав собі таку любов мїж людьми, якої рїдко хто зазнає. Мимо тяжкого удару, — смерті жєни, з котрою і року не жив, — двигнув бїт і поставив на ноги нашу читальню і хор мїщанський. Тож коли прийшла хвиля розлуки, збїрали ся всі співакї коло его дому, одпривали на дворцї зєзїзнич і там одпївали єму „многа лїта!“ Всї як найсердечнїше попрадали дорогого о. сотрудника з бажанєм щастя і долї на новім становищі его в Станіславові.

— Трамвай кїнний у Львові вже буде розширений. Довгий час не хотїла дирекція трамваю уступити і вводити жадає громада мїста Львова і всієї публічности, аж коли прийшла на порядок денний справа будови парового трамвая і громада визначила до сїї справи окрему комісію, дирекція трамвая кїнного так скоро взыалась полагати справу, що оногодї підписано вже передвїстний точки умови а незадовго вже і рада мїста буде рїшати справу. Директор трамваю побжав до Брукселя і одержав там од генеральної дирекції повномочє, підписав ту угоду. Шлях трамвайний розширять ся передвїстї вв'напрямї ул. Лычаковскої від церквї св. Петра і Павла. Шлях буде дїлитись на двї секції: перша буде кїнчатись при костелї св. Антона і буде о двох торах, а друга од костела св. Антона до церквї св. Петра і Павла буде о одній торї. Другий шлях вєсти буде улицями Ваторїя, Паньскою, Зыбликєвача до стрийського парку, дїлитись буде на двї секції: перша до рогу ул. Зеленої а друга до мостка вв' стрийськїм парку. Од того мїсця аж до ронда вв' горбїній частї парку покладаєть одні тор, але вв'зв вв' той частї шляху одбудувать буде лише з горнї до дїля. Дирекція трамвая застерєгає соб, що на секції од костела св. Антона буде удержувати лише половину служб, с. є. що курсувати там буде другий вїз, а на шляху жовківськїм вв' свята жидівської і суботи число вїзів буде зменшене. За се дирекція обов'язує ся заплатити 10,000 зр. громаді мїста Львова за се, що розширила ул. Жовківську; покладає на початку ул. Жовківскої другий тор і декуда перекласти шани і спростувати тор. Коли отворить ся рух на шляху лычаковськїм і стрийськїм, буде могла дирекція трамваю побирати о одні крейцарь бїльше од тих осіб, котрі будуть їхати лише одну секцію. Цїла та справа буде передложена мїській радї, і од хвиля, коли одержить ся затвердження, дирекція трамвая має вєсти подання о концесії найдальше до 4 мїсїцїв, а вв' часі одного року по одержанню концесії мають вбудуватись ті нові шляхи і то під загрозю 25 зр. денно і кары.

— До вїдомости дирекції почтї і телеграфів у Львові. О. Симеон Колодїй, приходник з Воїмїгової, почта вв' мїсци, вв' писмї з 15 н. ст. цвітня так жалувє на наш порядок почтовий: „На моє замовлення вислала Народна Торговля у Львові мїшок насїни конюшини ваги 25 кїло 500 грамів. Ся посылка надана у Львові після стампїл і вїнєты почтовою 3/4 890 Lemberg Filiale II 32. Зараз слїдуючого дня, с. є. 4 н. ст. цвітня одержав я лист супроводний на почтї выдачі з обчисленєм коштів пересылки 2 зр. 82 кр. і квоты послїдлати, але мїшка з конюшиною ще до нинїшого дня нема, хоч вв' минуло 10 дїв, бо посылка ще не надїйшла. Що листи, газети, адресовані по руски, вандрують свїтлами, лучає ся дуже часто, але щоби і мїшок конюшин таку вандровку мав одбудувати, сего вже поняти годї“.

— Демонстрація робїтників, вправдї лише вв' мініятурі, одбулася вчєра рано у Львові. На шляху Краківськїм збїралось кількадесятє робїтників, жаючи з денного заробку і всі громадою вїбралось передь намістництвом. Там почались крики за „хлїбом і заробком“. Полїції, повїдомлена о тїм, вислала агентів і воїків поліційних, котрі товпу розїгнали, увязивши деяких єн проводирів.

— Ввєчє урядників мїських устроюють дня 22 н. ст. цвітня у Львові вв' готелї Жоржа урядники мїстї і мїстоцок галицьких для обговорєня проектованої видїлом краєвим реорганізації урядів мїських на провинції і для обдумання яких опільних змагань, щоби позискати деякі польги під вглядом вимаганої вв' проектї видїлу краєвого квалїфікації.

— З адміністратїйного трибуналу. Сими днями порїшав адміністратїйний трибунал довголітній спір мїж заривом громадским мїста Велички а краєвою радою шкільною. Іменно розходило ся о се, котра з тих сторін процесовуєть єсть обов'язана виплатити пенсію вдовї по учителю школи народної, п. Я. Софїї Монгавтї. Краєва рада шкільна ще в 1867 р. ввєзла гро-

маду Величку, подїбно як ще кілька нїших громад, до виплачування пенсій учительських з власних средств. До того часу виплачувались ті пенсії з фонду для шкіль нормальних. Два роки пїзніше учитель Монгавтї по 40 лїтній службї одержав ємеритурю, а вв' декретї ємеритальнїм вв'язно зазначено, що пенсію має виплачувати шкільний фонд. Вв'р. 1888 помер ємерит, а пенсію вдовї поручено виплачувати урядови громадському. Всї інстанції аж до міністерства просвіти потвердили сїй наказ і громада ввєзла жалобу аж до трибуналу адміністратїйного. Трибунал вв'слушавши вв'води заступників міністерства просвіти і громады Велички орїк, що пенсію вдовї по учителю має виплачувати з шкільного фонду. — Вв' громаді Крєхівцї, пов. станіславівського, од довшого часу був звичай, що з кожного нумєру плаче-но рїчно по 20 кр. на удержанє паламаря і дяка. Тї оплати вносили рїчно до 30 зр. Вв'р. 1885 громада посарилась з дяком і перестала давати єму тї добровільні складки. О. Мидловскї, там парох, покликуючись на стародавній звичай, удав ся до староства вв' Станіславові з просьбою о дозволї перевести політичну екзекуцію, щоби стягнути тї належнїсть. Але староство відмовило екзекуції, мотивуючи, що до стягання тих з добровільних оплат мешканців громады Крєхівцї не має ніякого правного титулу. Коли новєше орєченє староства потверджено у всіх інстанціях, а навть вв' міністерствї вв'рєсповїдань, удав ся о. Мидловскї з справою до трибуналу адміністратїйного. Трибунал на розправї дня 11 н. ст. цвітня вв'слушавши обї сторони (громаду заступав вв'єдєнскї адвокат д-р Я. Корнєєв) відкинув жалобу о. Мидловского, а то з причини, що екзекуцію політичну мусить випередити законно вв'данє орєченє конкуренційне, чого вв' ємї случаю не було.

— Дрїбїй вїсти. Вв' Краківї почало виходити двотижневє писмо Dzwon. Сзав догадає ся, що его редактор єсть є. Стояловскї і тому перестєрєгає публічнїсть. — У Відні помер фєльдмаршал — поручник Єм. Варга вв' 58 р. жїтї. Підчас битви під Кєнігрєцом мав Варга слїдуючі лїве крило Прусаків, а коли о год. 9-дїв Бєнедекєв, що величезна маса пруского войска надходить, не хотїв Бєнедекє єму повїрити! Варга, котрий був тогдї рїт-майстром опирає ся при своїм донєсеню а Бєнедекє сказав єму, що каже его розстрїляти. Хто знає, чи не була бї інакше скїнчилась та битва, коли б був Бєнедекє послухав донєсенє Варги. — Вв' львівськїй радї мїської зачались нарады що-до будови нового будинку театрального на площі коло карного суду. — Видїл центральнїх товариств взаємної помочи „Родина“ порїшив дня 12 цвітня с. р., що збори ради управлїючої одбудуть ся у Львові 15 мая с. р. а порядком денним разом з справозданєм за р. 1889 розішлєсь членам ради передь зборами.

Наука, штука і література.

— Змєсть ч. 7-го „Зєрнала“: Весняна думка хлїбороба. — Пїсня Арїонатов. — Тєстрога тапачка. — Пєх цїпаровий. — Хрунївскї гайки. — Вїдтєв ся! — Послїдїй вїсти. Вв' гр. к. семінарія у Львові. — Заявленє. — Загроже-на ситуація Європи (фєйлетон). — Ілюстрація: „Молоде поколїнє“ у нас а де-інде.

Іменования, конкурсы, перенесения и пр.

— Іменования. Дїйстнимъ учителемъ именованый Мих. Король вв' Стубїнї. — Адїюнкты будїництва Адамъ Мїча і Кар. Вїйтєховскї іменованї лїжнїрами. — Міністерь справедливости именовувать кандидата нотарїального Ник. Дрогомирєцкого нотарємъ вв' Кїмпольнї на Буковинї.

— Перенесения. Міністерь справ вв'нутрїшнихъ перенїє старосту Жиги. Масюка з Рудок до Рогатина; призначивъ ново именованого старосту Альбіна Свїтальского для Рудок, а секретарєви намістництва дрови Юл. Шумлянськомє поручивъ управу староства вв' Равї. Намістникъ перенїє комисаря поїтвого Іос. Герасимовича з Вадовця до Львова до службї при намістництвї. — Міністерь справедливости перенїє нотарїєв Ів. Кшєпиньского з Подбужа до Волевиха а Ферд. Шидловского з Бережан до Тернополя.

Телеграмы „Дїла“.

Париж 17 цвітня. Анархїсты ухвалили устроити вв' день 1 мая велику демонстрацію. Також і з провинції надходять вїсти о приготівленях до великихъ демонстрацій вв' той день.

Лондон 17 цвітня. Нїмцї вже готовї до походу вв' глибину Африки; они наймили такъ велике число людей до песєня пакунків і платять такъ богато, що англїйске товариство не може выдержати з ними конкуренції.

Брукселя 18 цвітня. Король виславъ на стрїчу Стєнлїєви до границь двохъ офіційров. Завтра рано стане од вв' Бруксели. Пєшт 18 цвітня. Звыш 50,000 робїтників ухвалило святкувати день 1 мая і устроити велику манифєстацію.

Бєрлин 18 цвітня. Шеф ген. штабу гр. Вальдерє вернувъ вже з урлюпу і був вв' гостинї у дїсаря. Кн. Бїсмаркъ взяв ся писати свои споминки і запросивъ собь до помочи своего лїкаря і якогось ученого з Гамбурга.

Надїсланє.

Найлїпше средство на бїль зубів, до плекания зубів і губи. Здоровї зубы і плеканє губи єсть головнимъ условїємъ доброго здоровья. Се осягнути удасть ся лише тїм, що будемо старатись о добру воду до зубів і губи. Помїж многими голошеними водами до зубів найзнаменїтшоє єсть Rösler-a вода до зубів і губи, котру виробляє антикар R. Tichler, на слїдникъ W. Rösler-a, Wien, L. Regierungsgasse 4, і котрої флашку можна тамъ купити по 30 кр. Сю воду за-для знаменїтого єї дїяна значно уживають а она найбільше розширена яко найлїпше средство на бїль зубів.

Михайл Ковальчук

доцентъ політехніки, архїтектъ і конєксіопованый будівничїй, отворивъ канцелярію будівничу при улиці Лычаковскїй ч. 4.

Пригадуємо П. Т. Товаришамъ матуристамъ з 1880 року, що зїїзд з поводу 10-лїтної рїчницї одбутї ся має вв' маю по Зелєнихъ святахъ — Д-р Володимаръ Шаранєвич; Тадей Пвросїмскїй. Євгеній Петрушевскїй.

Д-р Стефанъ Федакъ

отворивъ адвокатську канцелярію у Львові 3357 під ч. 3. плацъ Канїтульнїй (рїгъ Ринку ч. 23).

РІКЪ ОСНОВАНІЯ 1872.

7 разівь одначєня, 2 нагороди державнї

Carl Plawisch

Wien, VII. Kirchengasse 46.

Фабрікантъ вудок і вїдлїхъ приборів до ловлї рыб. На складї правдїв англїйскїй прилад до ловлї рыб.

Продажа гуртом і поодинок.

Цїники по Народнихъ Торговляхъ і Карпатокихъ Країнахъ. 3465 2-9

Вєдїлї Лїсты заставнї Товариства кредитового земского

4 1/2% Лїсты заставнї Банку краєвого 4 1/2% Позичку краєву 4% Облігації пропїнаційнї

Вєдїлї облігації довгу державного Зєлїзничї облігації перенїєства

Лїосы державнї і приватнї продає підь найкористїйшїми условїями

Сокаль & Лієнъ

3360 9-156 Дїмъ банкнотъ і кнтора выгнї у Львові

Поручєня з провинції выготовлює ся дводрогнїю почтою безъ дочисленя провїзї.

Зь весною!

Зь фабрики братів Шумлякєвичєв: Паути Нр. I. зр. 780, Нр. II. зр. 1150; Кєлєсниця зр. 6. Іосє стация зєлїзничя. Косы з найлучшою стирїйскої фабрики на особнє поручєнє зь найбільшою стараннїю выконанї. 55 центимєтр. довгї, середнї-широкї по 45 кр. 60 " " " " 50 " 70 " " " " 60 " Зь доброту тихъ косъ праймаємо велику поруку. Окрїмъ повисєє згаданихъ єсть єще вусї по 40 кр. На пїлї кїльогрामу посылку їде 8-10 штук.

Народна Торговля у Львові.

и филиї.

Матеріалы до потягання всякого рода имен- яки копалєвї и бурштиновї дужє трє- ваїт до по- тягання вв'нутрїшного и вїшнєго

Лїки на підлоги а такожъ дуже добре роз- тїранїй

Олїїнї краски у вїсїхъ нїмєсахъ по найде- шєвїшихъ цїнахъ такожъ

Краски чорнї и кольоровї всякого рода для

друкарнї и літографїї поручає:

WILHELM FRIEBE

Wien, Складъ: I., Operngasse Nr. 14.

Цїники по Народнихъ Торговляхъ і Карпато- скихъ Країнахъ. 3464 2-9

Вєже вїйшли

И ЛЮСТРОВАНІИ

ЖИТЯ СВЯТЫХЪ

на кождїй день вв' році — 32 аркушъ вел. 8-ки, Выданє дуже гарнє. Повинно би бути вв' хатї кожного Русина. Цїна зь пересыл- кою безъ оправы 3.45 кр., а вв' сильнїй оправѣ 3.70 кр.

Набути мїжє кождого часу у О. Ев. Гузара вв' Заваловѣ, почта вв' мїсци.

Глядаю на льто 2 до 3
комнаты з хар-
чемъ або безъ близько Львова,
взглядно при або близько стаціи
зелзничной, не надто оддаленои
одъ Львова, зъ доброю водою до
пити близько купецъ ставовои або
рѣчн. — Емилій Вертеміанъ
Брасеръ у Львовѣ. 1—?

Anton Plass
Wien, VII., Kaiserstrasse 40
выготвляе всякого рода
ГОРСЕТЫ
Для купецъ поручаю имен-
но мой знаменитый товаръ
Великій складъ и выборъ. Цѣ-
ники розсылають ся оплатно.

Многі одзначена: у Відни 1888, Amstetten 1889

CARL RUDOLF WERNER

властитель винницѣ и складу винъ
въ Кьостернайбурзѣ Martinstrasse 12.

Складъ у Відни: I. Weihburggasse 5.
поручае 3420 5—13

Всѣ. Духовенству и Церквамъ свои
ВИНА кьостернайбургскіи
знаменити и довго задержуючи смакъ и силу.

Цѣнники по складахъ Народной Торговлѣ.

! НА ВЕСНУ!

Всяке насѣнье огородове, якъ та-
кожъ бураки, конюшину, травку
и проч. и насѣнье цвѣточне

поручае 3383 8—?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

Илюстрованый цѣнникъ посылае ся на жадање франко.

Рѣчь основана 1774.

Одзначена на многіхъ выставкахъ краєвѣхъ и заграницѣхъ.

**Georg Piller & Söhne Nachfolger
Jerschik & Böhm**

Фабрики и контора: Wien Sechshaus, Ullmannstrasse Nr. 31.
Склады: I. Himmelfortgasse 9, Sechshaus, Ullmannstrasse 31.
Парижскіи и берлинскіи краски голубіи; краски хромовіи: жовтіи,
помаранчевіи, зеленіи; всѣ хемічніи и мінеральніи краски; олій-
ніи и лаковыи фарбы; Лакеры; найдѣлкатившіи краски ля-
зуровіи; пензлы и т. п. предметы. Цѣнники и взорѣ розсы-
лають ся даромъ и оплатно. 3427 5—6

ТОРГОВЛЯ СУКНА И МОДНЫХЪ ТОВАРОВЪ ВОВНЯНЫХЪ.

ИВАНЪ ВАЛЛЯХЪ и СЫНЪ

у Львовѣ, Ринокъ ч. 33.

Рѣчь основана 1841.

Поручае матеріи и останки вовняніи
на сезонъ, весняный и лѣтний, зъ
минушого року, по дуже зниже-
ныхъ цѣнахъ. 3329 2—52

Рѣчь основана 1840.

Одзначена на выставѣ господарскій и лѣсовій въ р. 1866 та
на выставѣ всевѣстной 1873.

Joh. Neudecker & Sohn

Wien, Gaudenzdorf, Feldgasse 13.

Фабрика пильниковъ и кружковъ для токарѣвъ.
Поручають свои знаменитыи фабрикаты: пильники и кру-
жки у всякихъ видахъ и по всякихъ цѣнахъ.

КОСЫ зъ маркою „КОСАРЬ“
зъ англійской сѣбно-сталѣ (Silver-Steel)

!!! розсылае выключный складъ фабрич-
ный для Австро-Угорщины!!!

Л. МІНЦЕРА въ Дрогобичи (Галичина.)

Тѣ косы одначаютъ ся легкостію,
подвійнымъ гартомъ, острѣеючію и
суть майже не до зломанія. Одно покле-
панье выстаетъ на довгий часъ. Навѣтъ
безъ попередного клепанья надають ся до
острѣя. За однократнымъ надрезаньемъ
(острымъ камнемъ) косять до 120 кро-
ковъ и найтвердшій травы горскіи.

За доброту каждой косы приймае ся
повну гарантію.

Косы доставляе ся у формѣ кра-
евѣй и въ довготахъ довблѣныхъ по
цѣнахъ:

Довгота косы 62 | 65 | 70 | 75 | 80 | 85 | 90 | центим.
Цѣна за штуку 1.— | 1.05 | 1.10 | 1.20 | 1.30 | 1.40 | 1.50 | зр.
бабка зъ клеветомъ зр. 1.20.

Высылка скоро, лишь за готовку або
посылкою почтою або желзницею;
фрактъ одъ одной косы выносите 2 до 3
зр. При одборѣ що найменше 10 штукъ.

Численіи посвѣдченія о добротѣ косъ
допускае ся до переиски. 3479 (1—?)

Остерога негдѣ обманствомъ!!! Правдивыи суть лишь
косы зъ маркою „Косарь“ выбитою на одворотній
сторонѣ пята и сдвоенный просто одъ зѣрми

Л. Мінцера въ Дрогобичи (Галичина)
Господарѣ збираючи замовленія мають провізію.

АНТОНЪ РОЗМАНИТЪ
КРАКОВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА
Цикоріи, Сурогатѣвъ кавы и кавы фіговои
въ Ракѣвцахъ подъ Краковомъ

Нагороджена двома срібными медалями заслуги ц. к. мі-
ністерства торговлѣ и рѣличества.

Выготвляе зъ сырого продукту власной плантаціи
всѣ роды Цикоріи штучной и кавы, одзначаючи ся богат-
ствомъ частой поживныхъ, такожъ знаменитымъ смакомъ
и запахомъ.

Фабрика поручае передовѣсьмъ:
Сурогатъ кавы въ коробкахъ (шуклядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ.
Каву шротову французку Розманита,
Цикорію краковску горку. 3347 12—52
Каву фігову
Цикоріальну каву перлову (Новѣсть).
Каву краковску въ скринькахъ знамениту.
Каву жолуду.

Поручаючи выробы мои фабрики, перевысшаючи прикметами
всѣ сего рода заграничній продуктъ, надію ся, що нашъ Ви. Госпо-
динѣ, котрий окружають все и выходы своєю приклонностію краєвий
промыселъ, схотять и въ томъ случаю подпомагати и розповсюди-
вати мои выробы.

Купувати можна у всѣхъ торговлахъ.

Истнуєча одъ 1845 р., протоколована и на многіхъ выставкахъ нагородъ жєна

ФАБРИКА ДІАМАНТѢВЪ

до рѣзанія скла, до рѣта при літографіи и до машинъ
настѣдниковъ Іосифа Legrady-a

AUG. STRICKER

Wien, 5., Kohlgrasse 36

поручае свой добре заосмотреный складъ оправныхъ и не-
оправныхъ діамантѣвъ всякой величины склярымъ, власти-
телямъ тутъ скляныхъ, оптикамъ, літографамъ, механикамъ,
діаманты машинныхъ машинистамъ до паточени твердыхъ
стальныхъ, наперовыхъ и порцелановыхъ вальцовъ: свер-
лики діамантовіи и т. п. Цѣнники и взорѣ посылає ся на
жадање оплатно. Такожъ поручає ся складъ брилліантѣвъ
и шлюфованныхъ камнѣвъ дорогихъ. 3463 2—6

Рѣчь основана 1803.

На всѣхъ выставкахъ одзначена, золотыи и почетныи медалѣ,
дипломы, членъ совѣта выставочного на выставѣ у Відни 1815 р.

A. H. Suess & Söhne

Фабрика шкѣры у Відни

подъ адресою: Wien Sechshaus Pfeifergasse 3. СКЛАДЪ:
Wien I. Wollzeile 2.

Поручають всякого рода шкѣры для сѣдларѣвъ,
римарѣвъ, шевцѣвъ и т. п. 3423 4—10

Alexander Spannauer

Instrumentenmacher

Wien, V. Spengergasse Nr. 17.

Выробляе выстуги цитры влас-
ной новой конструкціи, такожъ
столики резонансовыи та складаныи
столики до подорожжя для кон-
цертантѣвъ. 3472 2—10
Всякыи направи дешево и солидно.

3354 Rösler's 12—13

Zahn-Mundwasser

есть безперечно наилучшимъ сред-
ствомъ на болѣ зубѣвъ и слу-
жить такожъ рѣвночасно на уде-
ржанье и чистоту зубѣвъ. Ся
одъ лѣтъ звѣстна и славна вода
до устѣ одзирає цѣлковито злу
воню зъ устѣ. 1 флашка 35 кр.

R. TUCHLER, Apotheker

W. Rösler's Nachfolger

Wien, I. Regierungsgasse Nr. 4.

Рѣчь основана 1845.

ФАБРИКА

гармоникъ губныхъ

Bruckbauer & Breinest

Wien, VII.,

Westbahnstrasse Nr. 27.

Поручають свои выробы

гуртомъ и подрѣбно. 3431 4—10

Дипломъ признанія 1873 р.

Ц. к. выкл. врыв.

ФАБРИКА

парасольѣвъ и парасольѣвъ

Michael Wospiel

Wien, IV., Wieden Mittersteig, 17.

Поручае свои выробы гуртомъ

и поодиноко, по наилучшихъ и най-

высшихъ цѣнахъ. 3434

Фабрика перъ

струсячихъ и фантазий-

ныхъ та штучныхъ цвѣ-

товъ.

M. KOWARC

Wien VII.

Zollergasse Nr. 6.

поручае свои выробы Вл.

Публицѣ.

При закупкѣ товаровъ просимо покликнутисъ на нашу часопись.

H. Wayringer-a Наслѣдники

Годѣвля и торговля сѣменъ

Wien I. Rothenthurmstrasse Nr. 39.

Поручають насѣнье огородини и цвѣтовъ по найдешевшихъ
цѣнахъ. Насѣнье наилучше о великой силѣ кѣлченя. — Цѣ-
нники розсылають ся на жадање оплатно. 3426 5—7

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкаго

Акціонного Банку Гипотечного

2322 199—? купе и продае

всѣ эффекты и монеты

подъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечный и

5% Листы Гип. преміованій,

котрыхъ побѣла закона зъ днѣ 2 липня 1868 (Днев. в. д.
XXXVIII. Ч. 93) и найвышшю постанову зъ д. 17 грудня
1870 р. можна уживати до умѣщуванія капиталѣвъ фон-
довѣхъ, цуплярныхъ, казѣй супружескихъ войсковыхъ,
на казѣю и вадіа

можно одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльсования зъ 10% премією т. с. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провинціи залагоджують ся безъ
проволики по курѣ дневномъ, не числячи нѣякой провізіи.

Рѣчь основана 1882. * Два одзначенія.

Herb & Schwab

Wien, Währing Hauptstrasse 80.

Фабрика скла матового. Ойна церковный зъ десенями.

Складъ посуды скляной, ческой и бельгійской

Цѣнники розсылають ся на жадање оплатно.

ДИРЕКЦІЯ

Товариства взаимныхъ убезпечень въ Краковѣ

подае до загальнои вѣдомости въ мыслѣ §. 11 статуту градового

ВЫКАЗЪ НАЙВЫСШИХЪ ЦѢНЪ,

по якихъ землеплоды въ роцѣ 1890 одъ граду убезпечати ся можуть:

Въ повѣтахъ:

Рѡдъ		А.		В.		С.	
землепłodовъ.		Бѣла, Бохня, Бжеско, Хшановъ, Дуброва, Горлицъ, Грыбавъ, Ясло, Кольбушова, Краковъ, Кросно, Лиманова, Мысленицъ, Мѣшцы, Новый-Санчъ, Новый-Торгъ, Ниско, Пильзно, Ропчицъ, Тарновъ, Тарнобжегъ, Вадовицъ, Величка, Живецъ.		Березавъ, Чешановъ, Добромиль, Долина, Дрогобичъ, Городокъ, Ярославъ, Яворавъ, Калущъ, Лѣско, Львовъ, Ланьцутъ, Мостиска, Перемышль, Рава, Рышавъ, Рудня, Самбѡръ, Сянокъ, Старе-мѣсто, Стрый, Турка, Жовива, Жидачевъ.		Богородчаны, Вѡбръка, Борщавъ, Броды, Бучачъ, Бережаны, Чортковъ, Городецка, Гусятинъ, Камѣнка стр., Коломыя, Косовъ, Надвѡрна, Подгайцъ, Перемышляны, Рогатинъ, Скалатъ, Снятинъ, Сокаль, Станиславовъ, Тернопѡль, Товмачъ, Тересовля, Залѣщики, Збаражъ, Золочевъ, Буковина.	
поз.		поз.	Зар. за 100 клѣ.	поз.	Зар. за 100 клѣ.	поз.	Зар. за 100 клѣ.
1	Жито озиме	1	7—	1	6-50	1	6—
2	" яре	2	6-50	2	6—	2	5-50
3	Пшеница озима	3	8-50	3	8—	3	7-50
4	" яра	4	8—	4	7-50	4	7—
5	Ячмѣнь	5	6-50	5	6—	5	5-50
6	Оржишъ	6	6-50	6	6—	6	5-50
7	Овесъ	7	6-50	7	6—	7	5-50
8	Гречка	8	6-50	8	6—	8	5-50
9	Кукурудза	9	6—	9	5-50	9	5—
10	Просо	10	6-50	10	6—	10	5-50
11	Горохъ звичайный	11	8—	11	7-50	11	7—
12	Горохъ (Викторiя)	12	8-50	12	8—	12	7-50
13	Вѣбъ	13	6-50	13	6—	13	5-50
14	Фасоля	14	8-50	14	8—	14	7-50
15	Сочевица	15	7-50	15	7—	15	6-50
16	Сочевица	16	9-50	16	9—	16	8-50
17	Вика	17	6-50	17	6—	17	5-50
18	Тимотка	18	24—	18	23—	18	22—
19	Конюшина червона	19	42—	19	41—	19	40—
20	" бѣла и швед.	20	48—	20	46—	20	44—
21	Рѣпакъ зимовый	21	12—	21	11-50	21	11—
22	" лѣтний	22	11—	22	9-50	22	9—
23	Лнянка	23	9—	23	8-50	23	8—
24	Конопль волокно	24	22—	24	20—	24	19—
25	Насѣнье конопляне	25	9—	25	8—	25	7—
26	Ленъ-волокно	26	25—	26	24—	26	22—
27	Насѣнье лѣнне	27	11—	27	10—	27	9—
28	Макъ	28	23—	28	22—	28	20—
29	Кминокъ	29	23—	29	22—	29	20—
30	Анижъ россiйскiй	30	23—	30	22—	30	20—
31	" плоскiй	31	25—	31	23—	31	21—
32	Бульба	32	1-50	32	1-20	32	1—
33	Хмѣль	33	68—	33	65—	33	60—

Цѣны убезпеченій, а не цѣны торговлѣ, служати будутъ въ случаю градобитія за подставу
вынагородженя. Вѣльно естъ подавати до убезпеченія цѣны нышній одъ поданныхъ повѣсье цѣнъ выс-
шихъ не може Дирекція до убезпеченія прияти а то на подставѣ §. 11 статуту. Выимку въ сѣй
мѣрѣ становити однакъ хмѣль. Цѣну макоималну хмѣлю може Дирекція або Репрезентация на пред-
ставленіе забезпеченого, котрый подаетъ важной причины за доплатою одповѣднои преміи подвышати,
если градъ до той поры хмѣлю не ушкодивъ — а въ такомъ случаю цѣна подвышена служати
буде за подставу вынагородженя въ разѣ градобитія.

Дирекція товариства взаимныхъ убезпечень въ Краковѣ.

3. Слонекій.

М. Лемпковскій.

Г. Кешковскій.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовъ що дня (крѣмъ недѣль и руска свѣтъ) о 6-й година по полудни. Литературный додѣтокъ. Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей выхдитъ въ вѣторокъ, а въ вѣторокъ и пятницу на першину разомъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Адм. нисератія „Дѣло“ ул. Баторія 24, Центральное бюро столичное, ул. Коперника ч. II, и Бюро гасетъ ул. Кароля Лемка 9. У Вѣдн М. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Moser; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolot t. gasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Ooppelk I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ у Гамбургъ М. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и нисераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додатокъ въ Австрію: на цѣлый рокъ . . . 18 гр. на цѣлый рокъ . . . 24 гр. на полъ року . . . 9 гр. на полъ року . . . 12 гр. на чверть року . . . 4 гр. 50 гр. на чверть року . . . 6 гр. на мѣсяць . . . 1 гр. 50 гр.

у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . . 18 гр. на полъ року . . . 8 гр. на чверть року . . . 4 гр. на мѣсяць . . . 1 гр. 50 гр.

Редакція, Адм. нисератія и Экспедиція нѣде ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вѣртаються лише на монорядне вистереження. — Редакція неопечатанъ болѣе бѣе морта. Поодинокое число нисератъ 8 гр. а в.

Оголошення принимаютъ по цѣнѣ 6 гр. бѣе однимъ стрѣнкой печатной, въ рубр. „Надбѣла“ по 20 гр. а в. Подписки числятся по 10 гр. бѣе стапка.

Зъ днемъ 1 (13) цвітня за-
чавъ ся II-гій чвертьрокъ нашого
выдавництва. Просимо поспѣшати зъ
предплатою и зъ евентуальнымъ вы-
рѣшаньемъ залежностей.

Одповѣдь N. Reform-ѣ.

II.

Русинѣвъ галицкихъ въ новѣй ерѣ кон-
ституційной не только бито дома, въ союзѣ
красивѣ, — ихъ бато або надъ нема пере-
ходжено до порядку дневного и въ радѣ дер-
жавной и въ кабинетѣ Шмерлинга, мимо того,
що они бѣ 1861—1866 р. подѣ приводомъ Ла-
тевиновича не бавились въ абетиненцію, якъ са
робили Мадяры, Чехи и Поляки на перемѣну
и рѣвночасно, а вѣрно подпирала бѣтка не-
щастного статута краєвого, радара Шмерлин-
га. Не помогла рускимъ делегатамъ у Вѣдн
ихъ вѣрноконституційность. Надъ проматан-
ми ихъ письмами до рады державной и міні-
стерства, которыхъ то писемъ була до марта
1866 р. спора вѣзавка, переходжено система-
тично до порядку дневного, хотя въ тѣхъ
письмахъ такъ званъ „святоюрскъ“ не ставля-
лъ правительствѣ высшихъ жаданъ, а хотѣла
лаше малю запорукъ для своихъ правъ на
ціональныхъ, именно доущенія языка руского
до жати публичного, спаскоства руского въ
Сланиславовѣ та полученія долѣ духовенства
руского. И Нѣмцѣ-центры причащались про-
те до того, що Русинамъ галицкимъ не лиши-
лась друга дорога до выводу, крѣмъ жаданъ
подѣлу краю побола границъ этнографичныхъ.
Истрѣта противъ Русинѣвъ найдша присутствъ
до всѣхъ сферъ правительственныхъ, а доносъ
гр. Голуховского не только у Вѣдн вѣнча-
лись усѣбнымъ, але поставили его въ друге
на чолѣ правительства краєвого. И почалась
тогда въ Галичинѣ акція крайной нетерпимо-
сти та переслѣдованія рускихъ урядниковъ и
тѣхъ шакада въ всякого роду, що богато свѣт-
скоа и духовноа интеллигенція руского опустила
Галичину на переселеніе до Россіи. Голу-
ховскій ставъ для Русинѣвъ галицкихъ тѣмъ,
чимъ бувъ колись Рішелье для Гугенотѣвъ
французскихъ. Почалась эмиграція до Россіи,
а нѣмѣсть настала эмиграція маожества По-
ляковъ въ Парижа, Пузанья и Конгрегованъ до
Галичины на всѣхъ катедры и автономичны
становища. Политики польскій ажъ затирали
руки зъ радости, що вже мовѣ-то удалось
имъ звѣдати Русинѣвъ зъ лица земли, що вже
на Русь буде Польша.

И що дивно, що посередѣ сѣи нефаці
Русинѣвъ въ соймѣ и у Вѣдн, по-при тѣ дра-
ковскій мѣры пок. Голуховского и при за-
лости тогдышней прасы польской — дневникъ
рускій „Слово“ задувъ тогды въ трубу рос-
сийску и сказавъ: „не можна намъ бути Ру-
синами, то будемо Россіянами“; що одна ча-

стина интеллигенція руского пустилась на ту
бѣстру струку демонстраціи и що Головацкій
спянивъ ся вразъ зъ Ригеромъ въ 1868 р. ажъ
на этнографичной выставѣ въ Москвѣ. Нетер-
пимость польска выдала сѣи оводъ, негаци
правъ народу руского и хѣбаа политика каби-
нетѣвъ вѣдѣнскихъ загнала частину Русь въ
той кутъ, немалый для династіи, а безвѣст-
ный для державы.

Вправдѣ противъ манифесту „Слова“ зъ
1866 р. выступили тогды зъ явнымъ проте-
стомъ такі патриоты, якъ Литвиневичъ, Лав-
ровскій, Куземскій и другі. Нарѣдъ самъ,
розумѣя сѣ, не осолдиризувавъ сѣ зъ демон-
страціями, що, натворивша лиха, самъ неба-
вомъ перенеслись за кордонъ. Але Полякамъ
и занитригованому правительству досытъ було
сѣхъ правъ, чтобы съ тѣмъ болѣею силою
накинулись на Русь. Байсѣ розвязавъ тогды
болѣею сѣймовой рускѣ, сказавши звѣстей
слова: In wie ferne die Ruthenen als eine Na-
tion bestehen sollen, wird dem galizischen Land-
tage anheimgestellt. И наставъ той часъ, тажъ
кій для Русинѣвъ галицкихъ, що Полякамъ
дано тогды въ дорожѣ административной всѣ
средства до польщенія Русь, якъ: раду сель-
ну краєву, языкъ польскій урядовый, универ-
ситетъ львѣвскій, а они самі порѣшили въ
соймѣ сполченіе всѣхъ народныхъ и серед-
ныхъ шѣбъ.

N. Reforma признае вправдѣ сама, що
подѣ той часъ, т. е. въ 1860-ыхъ рокахъ, вы-
творилось на Русь чисто-народное сторонничество,
котре она называетъ „молодымъ“ або „украино-
фильскимъ“. Але ссылаемо, чѣ сѣму сторон-
ничеству соймъ галицкій або правительство при-
знала коли небудь и якъ-небудь уступствъ?
Чи агитирувъ сѣ соймъ галицкій на народѣ
рускій, — котрый чѣй-же не бувъ мѣнов-
скимъ! — и чѣ зробивъ що-небудь для его
розвою духового? Въ актахъ зъ тѣхъ лѣтъ
нема иѣ одной кѣмы на тѣмъ пола. Только
всего, що въ академічной гимназіи у Львовѣ
позволяла болѣею сѣймова учати по рускѣ
въ чотырохъ низшихъ классахъ, а на универси-
тетѣ зъ лѣсти Шмерлинга видѣла 3 супле-
туры. Такъ обходжено сѣ зъ Русинами безъ
рѣзницъ, чѣ они прѣддерживались „Слова“, чѣ
остались „Рутенцами святоюрскими“, чѣ на-
ждали до табору „молодыхъ“. На словахъ бу-
ло часомъ и трохи вѣбѣи симпатіи для та-
бору народнаго. Самъ Голуховскій, чтобы за-
маскирувати свой драконизмъ, нѣбы то сарка-
стическому вѣбѣзвѣа людѣмъ въ 1866 р. на
короткій часъ окремому, центральному пра-
вительству сѣмъ субвенціонованому органу мовѣ-
то рускому („Русь“) але безъ программы и бѣзъ
людей. Одиакъ на дѣлѣ була зведѣа крайна
негациа всѣхъ таборѣвъ рускихъ и росейского
люди. Однимъ не давано нѣчого яко „м са-
ламы“, другимъ не давано яко „святоюрскъ“, а
третьимъ велено ждати, ажъ поки подро-
стуть.

И чѣ въ вѣду того може авторъ статей
N. Reform и говорити на темѣ, мовѣ-то По-

ляки а именно демократы польскій однослись
до „народовѣцѣ“ симпатично; що въ мѣру,
якъ „народовѣцѣ“ вѣвали сѣ въ силу и чѣмъ-
разъ яснѣе ацентували окремынѣсть свою
національную. Поляки признавали нѣмъ чѣмъ-
разъ первый права до національного розвою;
або що були для нихъ справедливыми? Ска-
жѣмъ собѣ лучше правду въ очѣ, що договоръ
нашъ праскій лишивъ сѣ якъ колѣса Гадацкій
и всѣхъ другѣ лише на паперѣ, що за нашу
льованѣсть для Австріи а нѣвольность сѣу-
противъ вашѣхъ звѣстныхъ змаганъ вы насъ
ненавидѣла, що ваша праса горѣла зведѣа не-
терпимостью супротивъ насъ, що вашѣ Голу-
ховскій интриговалъ противъ насъ, що въ ча-
сѣ новаа еры конституційной болѣею сѣймова
за цѣлѣхъ 30 лѣтъ не подаа намъ
нѣчого крѣмъ одинъ гимназіи руской, и що вы
самі були причиною, що рускѣ послы вже въ
1864 р. мусѣли жадати подѣлу Галичины,
чтобъ народѣ свой спасти бѣе габѣла, котору
готовили сѣму вашѣ политики.

Але мы скажемъ нѣмъ что шѣе болѣе.
Раздоръ, який готовила нетерпимость ваша
супротивъ насъ, хотѣли мы въ 1869 р. злаго-
дѣи бѣдай якимъсѣ палигивными средствами.
Въ тѣмъ роцѣ засѣдало въ соймѣ галицкомъ
30 послѣвъ рускихъ. Крѣмъ Юл. Лавровского,
котрый бувъ заступникомъ маршала краєвого
по смерти митрополита Латиняновича була по-
слами: Наумовичъ, Ковальскій, Павляковъ,
Малиновскій, Дзевонскій, Гущаевскій, Коце-
ло, Петрушевичъ, Микшовичъ, Ицукъ, Пилиповъ,
Сичъ, Ковбасюкъ, Королюкъ, Карничный, Леп-
валюкъ, Гулякъ, Макавичъ, Манастарскій, Дю-
батовъ, Боднаръ, Сапука, Палчукъ, Зинчакъ,
Лавриновичъ, Яновскій, Крижановскій, Ку-
личикъ и Базилевичъ. Десятнадцать зъ тѣхъ по-
слѣвъ нажежало до стану сельскаго, стѣе жѣ
не были москвофилами, а прочіхъ 11 зъ по-
середѣ интеллигенціи руской и N. Reforma не
посудила-бѣ тогды до москвофильства. Пок. Юл.
Лавровскій вѣтѣс бувъ тогды на 26 засѣданіи
3 сѣсиа а 2 періоду сойму краєвого на дни 27
жовтня 1869 р. провѣтъ до закона о одно-
сѣнахъ національныхъ въ Галичинѣ. Провѣтъ
сѣи подѣсали всѣ гаданіи послы бѣзъ вынѣи.
Заступники конституційной народу руского
бѣступили бѣе жаданъ подѣлу Галичи-
ны, а за то доматались для народу зѣого
яко-такою рѣвноправности. Они стремили до
зложѣи якогось modus vivendi, заснованого на
справедливѣмъ полагодженю бѣдай наибѣе
наглыхъ потребъ руского народу. Зробили сѣ
они зъ повнымъ довѣрѣмъ до болѣею сѣй-
мовой польской и зъ всякою щиростію. Пок.
Юл. Лавровскій мотивувавъ тогды внесеніе сво-
ею словами: „Хвала та, въ котрой забираа голосъ,
есть для насъ важна и торжественна. Маю
заявити, що залишаемо давню політику, ко-
тору мы прѣддерживались до сѣго часу, за-
глядѣмъ насъ и вступаемо на нову дорогу.“ Въ
дальшій рѣча свойѣ указавъ Лавровскій на
фактъ, що въ 1866 р. держава австрійскаа у-
стрѣдилась на нѣшихъ подѣставахъ (на дуали-

змѣ), а що душею того устрою есѣе взаимне
порозумѣнѣе, которого жадѣа бѣе всѣхъ наро-
дѣвъ добро державы, краѣвъ и народѣвъ. По
заключеню примѣреню успокоятъ сѣ при-
страсти, а всѣ увага народѣвъ звернѣе на про-
цѣвъ матеріальный и моральный краѣвъ. Ко-
ли части будутъ спокойны, буде и держава
сильна. Межи Долитавщиною а Залитавщиною
наступило вже примѣренѣе, помирились и Хо-
ваты зъ Мадярами, але доки не наступитъ и
въ прочіхъ провинціяхъ таке примѣренѣе, дѣи
не буде добра въ Австріи. Наколи-жѣ для до-
бра Австріи мирятъ сѣ рѣвноплеменные народы,
то о сѣбѣе болѣе повинны и мы сѣе зробити.
Нарѣдъ польскій а рускій сѣе собѣ побрат-
нами та дуже зблизѣи до сѣе подѣ взгля-
домъ географичнымъ и этнографичнымъ. Тѣся-
чѣ звязѣи душатъ насъ, родный, товарискій,
угорный и всякій прочій, — насъ и смерѣ не
розлучѣа, бо и гробы нашѣ сѣе сѣбѣи, а ка-
толицизмъ, которого сѣею вѣрными синами,
удержуе тую звязъ и по смерѣ. Мы подаемо
вамъ руку до згоды, звертаемося до васъ, вы-
ступаемо зъ умѣркованными жаданьями, а бѣе
васъ завѣеи теперъ або прѣяти тѣи справед-
ливѣи на незадавленныхъ правахъ природныхъ
нашѣи народности основанъ жаданъ и внесеніе
и прѣявши совѣеи ихъ выповнѣи, — а тогды
будѣмъ дальше въ згодѣ для добра краю
сильно трудитѣся, — або одкнутѣи тѣи жа-
данъ, а тогды вертаемо на давню путь и сѣи-
на мѣсиа наша.

А який мінімальны были тогдышній жаданъ
послѣвъ рускихъ!

Провѣдню гадкою примѣренія мала бути
неподѣльностью краю и рѣвноуправленѣе зъ ве-
ликими уступствами въ корѣсть Поляковъ га-
лицкихъ. Намѣстничство и другі краѣвы власти
мали урядувати выключно въ языкѣ поль-
скомъ. Польскій болѣею сѣймовой лишено
до волѣ, чѣи и кого она зъ посередѣ Русинѣвъ
вышла въ делегатию до рады державной. Въ
радѣ державной мали послы обохъ народно-
стей становити одиакъ клубъ и сѣильно боро-
нити интересѣвъ Галичины. Лавровскій при-
дававъ тогды Полякамъ и поодинокѣи точки дав-
нѣйшого договору польско-руского въ Празѣ
и бѣдѣтавъ ихъ навѣтъ. А стояло въ тѣмъ до-
говорѣ, що для всѣхъ урядѣвъ громадскихъ и
мѣскихъ застерѣгаѣеся уважанѣе языка мѣсѣе-
вого переважачаюа народности; що всякому
горожанинѣи давѣа повна свобода уважанѣа
языка польского або руского у всякихъ зно-
сѣнахъ зъ властями; що тѣи власти будутъ бѣ-
повѣдати въ языкѣи сторѣи; що въ повѣтахъ
о мѣшанѣи населеню урядники мають умѣти
оба языка; що въ школахъ народныхъ буде
языкомъ выкладовымъ языкъ болѣею сѣи-
національнѣи застерѣженѣмъ, що мѣшѣесть
може мати свою окрему школу; що въ тре-
той клѣсѣи школъ народныхъ въ рускихъ шко-
лахъ буде языкъ польскій выкладовымъ, а
языкъ рускій въ школахъ польскихъ, — и то
въ цѣлѣмъ краю; що для обохъ народѣвъ
будутъ окремы гимназіи; що въ каждой гимна-

Страшна кара.

Микола В. Гоголь.

(Далѣе.)

Чарѣвникъ ставъ похаживать навкруги
стола, зѣаки и сѣваха почалъ шѣдѣе мѣ-
няти, а кожаны прудѣе замѣтали выѣзъ та
вгору, вѣздѣи и впередѣ. Сѣи свѣтъ цѣ-разъ
рѣдѣвалъ, рѣдѣвалъ и зѣовѣи нѣбы потухъ и
сѣвѣла засѣла прозорчатымъ рожевымъ
сѣвѣтомъ. Здавалось, дивный свѣтъ зъ тѣхъ
дѣвѣомъ розливѣа сѣ по всѣхъ куткахъ, ко-
ли сѣи раптомъ цѣзъ и настала темрява. Чути
було только шѣесть, нѣбы вѣтерѣи въ тѣхъ
вѣдѣрѣ подхѣвалъ, крутивъ сѣ по водянѣи
зеркалѣ, прѣгнаючи якъ водѣи цѣи ниже
сѣрбѣи выи. И зѣаѣтъ сѣи пѣну Данилова, что
въ свѣтѣи бѣицѣи мѣсяцѣи, ходѣи зѣорѣи,
неясно мѣгѣти сѣи-сѣи небо и холодомъ
ночи пахнуло навѣтъ сѣи въ лице. И зѣаѣтъ
сѣи пѣну Данилова (тутъ бѣи ставъ ла-
пати сѣе за вушы, чѣи не спѣи), что ажѣ въ
сѣвѣтѣи не небо, а его власна хѣта: вѣсѣи
по сѣвахахъ его турѣицѣи та татарскѣи шабѣи,
поуѣзъ сѣиыи полицѣи зъ посудѣи та начинѣмъ,
на столѣи хлѣбъ и сѣи, вѣсѣи колыска...
только замѣеи образѣи выгладѣи янѣи
страшнѣи обличѣи, на лежанѣи — тутъ густѣи
туманъ завѣлѣи усе и сѣи зѣи зѣи темнѣи.
И зѣи зъ дивнымъ даѣиномъ засѣла свѣтѣица
рожевымъ сѣвѣтомъ и зѣи зѣи зѣи чарѣвникъ
нерухѣи зъ дивнымъ турѣицѣи своимъ. Оди-
ки стали чѣицѣи и выразѣицѣи, прозорча-
стѣи рожевыи свѣтъи ясѣицѣи и шѣи бѣи
нѣбы хмарка мѣгѣла середѣи хѣи. И зѣи зѣи
сѣи пѣну Данилова, что хмарка та не хмарка,
а что то стоитъ жѣва, только зѣи чѣи-жѣи
она? — не ажѣ въ водѣи высувана? Якъ
жѣе, что она стоитъ, а землѣи не дѣи рѣи сѣи
и не сѣи сѣи иѣи на про, и крѣи зѣи свѣтѣи сѣи
рожевыи свѣтъи и мѣгѣи на сѣиыи знаки. Оѣи
она ажѣи повернула прозорчатою головою
своею: тихо свѣтѣи сѣи янѣи сѣиыи очѣи, ко-
са вѣеи сѣи и сѣи на плѣи невачѣи бѣиыи

туманъ; губы зѣи-бѣи червѣицѣи, нѣбы
крѣи бѣи-прозорчѣи ранѣеи небо лѣеи сѣи
ледѣи примѣицѣи рожевыи свѣтъи зѣицѣи;
бровы лѣи-ледѣи мѣи-бѣи. Оѣи! сѣи жѣи Ка-
терина! Тутъ Данило почувъ сѣи, что всѣи зѣи
зѣи-сѣи, сѣи-сѣи, сѣи-сѣи, та губы
ворушались бѣи зѣи.

Нерухѣи стоявъ чарѣвникъ на своемъ
мѣсѣи.

— Де ты була — спѣи-сѣи, и сто-
яиша передѣи намъ затрѣи-сѣи.

— О, на что ты мене выкликаѣи? — тихо
простѣи-сѣи она, — мѣи-сѣи было такъ весело.
И була на тому самому мѣсѣи, де родилась и
росла до пятицѣи лѣтъ. Оѣи, якъ тамъ хо-
роше... якѣи зѣи-сѣи та пахучѣи той лѣи, де
и градаѣи мѣи-сѣи, и степѣи выѣи, тѣи-жѣи
самѣи, и хѣта наша и городѣи! Оѣи зѣи зѣи
мѣи-сѣи моя добра неѣи! Якѣи любѣицѣи у неѣи зѣи
очѣи! Она голубѣи мене, цѣи-сѣи въ уста
и лице, розѣи-сѣи густѣи гребѣи-сѣи мою
русу косу... Бѣи! — тутъ она вѣи-сѣи
на него бѣи-сѣи очѣи, — на что ты зарѣи-сѣи
мою неѣи?

Грѣи-сѣи чарѣвникъ насѣи-сѣи на неѣи
пальцѣи.

— Хаба я казѣи тобѣи говорити про сѣи?
— и мѣи-сѣи красуѣи затрѣи-сѣи. — Де те-
перѣи тыи пѣи?

— Пѣи-сѣи моя Катерина теперѣи спѣи, а я
и зѣи-сѣи тому, зѣи-сѣи и полнѣи. Мѣи-сѣи
давно хотѣи-сѣи бѣи-сѣи, мѣи-сѣи наразѣи
стѣи-сѣи пѣи-сѣи лѣи, ясѣи стала легка мѣи-сѣи
пѣи-сѣи. На что ты мене выкликаѣи?

— Тыи пѣи-сѣи все, что я тобѣи казѣи
вѣи-сѣи? — спѣи-сѣи чарѣвникъ такъ тихо, что
ледѣи можна было чути.

— Пѣи-сѣи, пѣи-сѣи, только чѣи-сѣи я
не дѣи, чтобъ забудѣи теѣи. Бѣи-сѣи Катерина!
Она багѣи не зѣи-сѣи, что зѣи-сѣи душа.

— Оѣи Катерина душа! — подумѣи-сѣи пѣи-сѣи
Данило а все такъи не мѣи-сѣи и повѣи-сѣи.

— Покай сѣи тѣи! Чѣи не страшно жѣи,
что бѣи-сѣи кожного твоего душѣи-сѣи мѣи-сѣи
подѣи-сѣи сѣи зѣи-сѣи?

— Тыи зѣи-сѣи за свое? — грѣи-сѣи пере-
бѣи-сѣи чарѣвникъ. — И поставѣи на своемъ!

Я заставѣи тебе зѣи-сѣи, чтои мѣи-сѣи хочѣи сѣи.
Катерина полюбѣи мене!

— О, тыи гасѣи-сѣи, а не бѣи-сѣи мой! —
проговѣи-сѣи она, — аѣи, не буде по твоему!
Правда, тыи своимъ чѣи-сѣи мѣи-сѣи сѣи-сѣи
душу и мучѣи-сѣи еѣи, та только оди-сѣи Богъ
може заставѣи еѣи работѣи, чтои ему загодно.
Нѣи, нѣи-сѣи Катерина, покаи держѣи-сѣи мѣи-сѣи
въ сѣи-сѣи, не зѣи-сѣи сѣи на богѣи-сѣи
дѣи-сѣи. Бѣи! страшнѣи судѣи-сѣи. Хочѣи-сѣи
тыи не бѣи-сѣи мѣи-сѣи, то и тогды не
зѣи-сѣи бы прѣи-сѣи мене — зѣи-сѣи мѣи-сѣи
любѣи, вѣи-сѣи чѣи-сѣи. Хочѣи-сѣи чѣи-сѣи
мѣи-сѣи мой и не бѣи-сѣи мѣи-сѣи вѣи-сѣи та любѣи,
и тогды не зѣи-сѣи бѣи-сѣи сѣи, бо Богъ не
любѣи вѣи-сѣи таи не вѣи-сѣи душѣи!

Тутъ вѣи-сѣи она очѣи у бѣи, де
сидѣи-сѣи Данило и зѣи-сѣи нерухѣи.

— Кудѣи тыи дѣи-сѣи сѣи? Кого тамъ бѣи-сѣи
чѣи-сѣи? — закричѣи-сѣи чарѣвникъ.

Мѣи-сѣи Катерина затрѣи-сѣи, та пѣи-сѣи
Данило вже давно бѣи-сѣи на землѣи и посѣи-сѣи
зѣи-сѣи своимъ вѣи-сѣи сѣи-сѣи въ свои
горѣи. „Страшно, страшно!“ говорѣи-сѣи бѣи-сѣи
и почувѣи-сѣи якусѣи несѣи-сѣи въ своему
козѣи-сѣи сѣи. Скоро пройшовъ бѣи-сѣи свѣи-сѣи
дѣи-сѣи, де крѣи-сѣи спѣи-сѣи козѣи, крѣи-сѣи одного,
чтои стоявъ на вѣи-сѣи и курѣи-сѣи люлѣи.

Все небо сѣи-сѣи зѣи-сѣи.

V.

— Якѣи тыи добре зѣи-сѣи, чтои розбурѣи-сѣи
мене! — говорѣи-сѣи пѣи-сѣи Катерина, прѣи-сѣи
очѣи рукавомъ свои сѣи-сѣи и зѣи-сѣи чѣи-сѣи
люлѣи зъ козѣи до нѣи, чтои стоявъ передѣи
нею. — Якѣи страшнѣи мѣи-сѣи сонѣи сѣи-сѣи!
Якѣи тыи-сѣи дѣи-сѣи! Оѣи! мѣи-сѣи здавалось,
что я вже вѣи-сѣи.

— Якѣи же сонѣи чѣи не сѣи? — и Бу-
рулѣи-сѣи почѣи-сѣи розказувѣи-сѣи жѣи-сѣи все, что
бѣи-сѣи.

— Тыи-сѣи якѣи зѣи-сѣи чѣи-сѣи мѣи-сѣи? —
спѣи-сѣи дѣи-сѣи Катерина. — Та нѣи, нѣи,
багѣи а не зѣи-сѣи зѣи-сѣи, чтои тыи мѣи-сѣи розка-
зуѣи-сѣи. Нѣи, мѣи-сѣи не сѣи-сѣи, чтои бѣи-сѣи убѣи-сѣи
мою матѣи-сѣи, нѣи-сѣи про мѣи-сѣи, нѣи-сѣи не сѣи-сѣи.

дѣи-сѣи мѣи-сѣи... нѣи, Данило, тыи не такъ розказу-
ѣи-сѣи. Оѣи, якѣи страшнѣи мѣи-сѣи бѣи-сѣи!

— И не дѣи-сѣи, чтои багѣи де-сѣи-сѣи не
сѣи-сѣи... Тыи не зѣи-сѣи и десятии части зѣи-сѣи
того, чтои зѣи-сѣи твѣи душа. Чи тыи зѣи-сѣи, чтои
бѣи-сѣи тѣи-сѣи антихристѣи. Шеи торѣи, якѣи
я зѣи-сѣи сѣи на Кримѣи-сѣи разѣи-сѣи зъ Лѣи-сѣи
(тогды сѣи держава зѣи-сѣи тѣи-сѣи клѣи-сѣи руку)
мѣи-сѣи братѣи-сѣи пѣи-сѣи (бѣи-сѣи, жѣи-сѣи, свѣи-сѣи
чѣи-сѣи) казѣи-сѣи, чтои антихристѣи мѣи-сѣи
выкликаѣи-сѣи душу кожного чѣи-сѣи, а душа,
якѣи чѣи-сѣи зѣи-сѣи, гулѣи по свѣи-сѣи и лѣи-сѣи
разѣи-сѣи зъ архѣи-сѣи коло Бѣи-сѣи свѣи-сѣи.
Мѣи-сѣи

світлі ір. Деліанова з причини студентських непокійів можна уважати напевно яко безосновну. Нині має розпочати ся в радѣ державної наради надъ проектомъ реформи гімназій, котрий походить одъ Деліанова. Въ мѣстѣ ходять поголоски о арештованю якихъ супругівъ, котрі хотіли підкупити добути собі тайні акти. Арештовані мають стояти в звязи зъ якимись з'янтами заграниччя. При ревізія в помешканю арештованихъ найдено папери, котрі являть самихъ, такъ такожъ и якогось тайного совѣтника дуже компрометують. Називають навіть всѣхъ по имени, але все таки цѣла ся исторія виглядає якось загадкою.

Справедливо сказала одна зъ газетъ, що президентъ французской республики Карно б'дять аби панувати, а панувати б'дять. И видно, що и Карноту в Франції зъ тымъ добре. Нардъ витав свого президента всюды дуже ентузіастично, а власть его и система республиканска лишъ ще тымъ більше укрѣпляють ся. Тепершній подорожъ президента республики до полудневої Франції, набравъ ще тымъ більшого значення, позаякъ она дала добру нагоду італійському правительству заманifestувати свою прихильність для французской республики. Въ Тулонѣ являлась онотды на повитанье Карнота італійска ескадра, а повитанье ее Французамъ було дуже сердечне. Адміралъ Льовера и штабъ маринарив аложили візиту французській ескадрѣ, а Французы ихъ ревизували. Обидва зложавъ Льовера візиту властямъ маринарскимъ и войсковымъ. Розумѣе ся, що и Карно приїме італійську ескадру дуже сердечно и можна сподѣвати ся, що то буде першій крокъ до зближення Франції до Італії. До сего мабуть односять ся и слова італійського міністра висказавъ въ Туринѣ, що суть вже деякі ознаки, що настала перевага мирної політики.

Повитанье Карнота въ Еть и въ Марселя було дуже торжественне и величаве. На першъ въ Марсели, котрий рада громадека устроила въ честь Карнота, мавъ президентъ бесѣду, въ котрій сказавъ, що въ інтересѣ Франції якъ и въ інтересѣ соціальної справи треба експонатувати, що Франція повинна бути горда зъ свого становища, яке собі якъ разъ въ сій справѣ вибрала за помічю одного средства, а котрымъ єсть свобода. Загальна въ цѣлѣмъ свѣтѣ борба економічна вимагає єдності всѣхъ патріотівъ, що хотять служити інтересамъ краю. Въ такімъ самѣмъ дусѣ промалювавъ въ Шамбері и французскій міністеръ торговлѣ, Жиль Рошъ, котрий передъ президентомъ виїхавъ бувъ въ тій самій сторонѣ. На зборахъ своихъ виборцівъ представивъ бнъ постану, який зробила Франція одъ часу заснованя третьої республики, а котрий недавно тому назвъ и за границею, въ Берлинѣ, дознавъ дуже прихильного признання. Красшого тріумфу — казавъ бнъ — можна мѣсти собі погадати, якъ та почесть, яку одано французкому духу и его змаганнямъ въ особѣ проводящій французской делегації. Не бувъ то тріумфъ грубої сили, лишъ тріумфъ моральний, тріумфъ свободного розуму, котрымъ демократична Франція може бути горда. Нині лагодять ся народы до новихъ, величезныхъ борбъ, въ котрыхъ не буде рѣшати зѣлля и олово, лишъ золото и сѣрбро. Міністеръ закончивъ свою бесѣду тымъ, що заявивъ, що бнъ розумѣє добре ту трудність задачь, яка ему припала, т. є. приготуваня Франції до мирної борби, але має надѣю, що при допомозі всѣхъ добрыхъ патріотівъ оповнить свою задачу и поведе свій край до нової побѣди.

Въ Туринѣ одбуло ся онотды торжественне одкрыте засѣданя ново звязаного товариства для підпораня торговлѣ и промыслу въ повнѣчній Італії. На торжествѣ снмъ явилъ ся такожъ міністри Бріанъ и Бесселі, а першій зъ нихъ мавъ довшу бесѣду, котра кинула маленьке свѣтло и на ситуацію въ Европѣ. Бріанъ казавъ именню, що правительство уважає частю своєю програму, щобъ при дѣлѣ поправки євизонѣ, держати ся тон засадъ, щобъ зменшити податки. Довершене тои задачь, казавъ міністеръ, було бы значно лекшимъ, коли-бъ межинародна ситуація, що тяжить на Европѣ, поправлялась. Сутъ вже деякі ознаки такого поліпшеня, доказують, що настала перевага мирної політики. Правительство буде старати ся безъ перерыву підпорати тѣ обавы згоднѣ зъ змаганнями Італії, а скоро лишъ положенье на то дозволить, зменшити тагары, що такъ дуже предудили економічне житье Італії.

Европейцѣ забирають ся теперъ на добре до Африки и хотять єи основно підбити мѣжъ себе. За примѣромъ Нѣмеччини и Англії хочѣ теперъ йти и Італія. Нѣмеччина має своє вѣднѣо-африканське товариство и Еміна-пашу, Англія таке саме товариство и Стенлія, а Італія стремить такожъ до тої самї дѣли. Зъ Риму доносять именню, що вже въ найближшѣмъ часѣ має тамъ завязати ся італійське вѣднѣо-африканське товариство, на чолѣ котрого має стати бувшій італійскій консул въ Санзбарѣ Філонарді. Далше довозять зъ Риму, що зѣветный подорожникъ африканскій и довголѣтній товаришъ Еміна-пашѣ, капитанъ Кассаті, котрий теперъ перебуває въ Аденѣ, має дня 26 с. м. виїхати до Італії. Ему зроблено пропозицію, щобъ бнъ вступивъ до італійской службы въ Африцѣ.

НОВИНКИ.

— Справа питомцівъ семинаріи зъ II року все ще стоить неполадженою, але за те ще кождимъ

днемъ що-разъ більше набирає ваги. Нині родились була поголоска, що єп. Пелешъ и крик. Куллоскій приїхали до Львова, щобъ справу розелѣдити на мѣсці та що вчера одбулась въ єв. Юрѣ конференція підъ проводомъ Впр. митрополита въ котрій такожъ и єп. Пелешъ взяли участь. Після нашихъ інформацій зъ певного жерела єсть та поголоска неправдива. Мы вже вчера доносили, що у Впр. митрополита були позавчера єп. д-ръ Савачъ и Юл. Ромачукъ и побѣрети години провели на розмовѣ зъ митрополитомъ, представляючи Впресвященному, що справа семинаріи занепокоила всѣхъ Русинівъ, и просили Впресвященного, щобъ погодивъ єи користю для питомцівъ. Впр. митрополитъ, якъ мы вже згадували, не давъ рѣшучої одповѣди. Справа семинаріи (якъ уже и доносила Neue Fr. Presse) має бути порушена въ радѣ державній а до министерства мала одйти одъ якихъсь интересованихъ приватныхъ людей просьба, щобъ министерство на ихъ коштѣ зделало комісію до Львова и розелѣдило єдинично въ семинарію, а бодай щобъ казало собі предложити протоколы, які комісія конкосторска перевела зъ питомцями єеи зими, коли то всѣ чотирі роки були піднесли т. зв. бунтъ и присягою звязались до солідарности. Межи 60 питомцями, остаючими теперъ по-за семинаремъ, єсть немало дуже бѣдныхъ, тожъ якісь „бѣзвинный добродѣй“ заявивъ охоту спомогати ихъ грошми. Ходить такожъ поголоска, що хтось зъ Черновецъ писавъ до Львова, що въ православній семинарії черновецкій єсть якось число мѣсць опорожненихъ... Що то дальше буде, побачимо. Ректоратъ львівской семинаріи має надѣю, що зъ мѣжъ загально виступившихъ питомцівъ знайдуть ся єдиничи, котрі мало-помалу почнуть зривати солідарність и вступати до семинаріи. Однакжъ поки-що анѣ одинъ тайнѣ не знайшовъ ся. Навѣть тѣ, що були на односткахъ, обидва прилучились до загально товаришства. Солідарность триває въ повній силѣ.

— При виборахъ посла до рады державної зъ мѣсць Стрий-Дрогобиць-Самбіръ на 1219 голосуючихъ одержавъ д-ръ Рошковскій 1202 голосѣвъ.

— Архикнязь Вильгельмъ, генеральный инспекторъ артилеріи, приїхавъ передвѣчеря вечеромъ до Львова и замешкавъ въ готелю Жоржъ.

— Въ справѣ побѣдженя числа урядниківъ судовыхъ пише Kijer Lw. такъ: „Въ наслідокъ славной бесѣды посла Пернерсторфера почало ся коло польске у Вѣднѣ приневоленимъ, на весну мин. року выступити до правительства зъ просьбою о збѣдженье силъ судейскихъ въ Галичинѣ за-дѣла нечуваного перетяжѣня дотепершнихъ функціонарѣвъ. Възваний до поданя гадки въ тѣй справѣ обѣ президиі апелляцій предложили министерству подрбнѣй проектъ що-до побѣдженя числа судѣвъ вѣблѣной категоріи, одъ совѣтниківъ апелляційныхъ почавши а скончивши на аскултантахъ. По довгѣмъ вижиданю заявило правительство нашої репрезентації, що до именованя збѣдженю єтату урядниківъ приступити найбѣзпѣйше зъ Новымъ рокомъ 1890. Але коли на се цѣлкомъ не заносило ся, наступила одповѣднѣя інтерпелляція въ мнѣншороннімъ соймѣ и комісаръ правительственный зъ незвычайнымъ поспѣхомъ пояснивъ, що бажаню и потребѣ краю вдоволити ся найдальше въ мартѣ 1890. Теперъ єсмо вже въ другій половинѣ цѣвтія. Вѣдомо намъ, що внесеня номінаційнѣ зѣ Львова и Кракова вже давнѣо лежать у міністра Шенборна. Коло польске зволити отже поспхнути ихъ тамъ дешо, зъ перепорученемъ за свѣдѣсть, бо референсъ, совѣтниківъ Туржницкій вже готовъ, а розходити ся лишъ о можливе заощаженне грошей и якъ найдовшій интеркаларія. Ту зновъ мучить ся и суды и публичность. Се єсть справа неменше важна одъ процѣдуры при примѣненю закона о заразахъ худобѣ.“

— Гімназія перемыска має мабуть до двохъ лѣтъ выбудуватись, выкочитись и оддатись до ужитку. Въ тѣй справѣ зѣхали до Перемышля инжиръ и совѣтникъ наметництва, оглядали дотепершній будынокъ, де примѣщена гімназія, костелъ поезуватекъ и будынокъ, де примѣщені канцелярій войсковѣй. Костелъ поезуватекъ має бути розобраный а такожъ будынокъ для бѣоръ войсковыхъ, и на тѣмъ пляцѣ выставити ся новий будынокъ гімназіальный.

— Въ Выжницѣ приспобовляють ся до представлення аматорского на доходѣ голодуючихъ селянъ. Управу цѣлого представлення принявъ на себе судья п. Коралевичъ. Аматоры одграють оперетку „Буваальщина“ и польску комедію Radou pana Radou. По-при се одѣнѣває хоръ мужескій підъ управою о. Вобкевича кілька нѣмецкихъ пѣсень.

— Змѣна прозвища. Намѣстництво дозволяло п. Теодосію Пелехови, кандидату нотаріальному въ Бѣлѣзѣ, змѣнити прозвище на: Пелевичъ.

— Въ Калуші выбухнувъ зъ четверга на пятницю о 3 год. въ ночи огонь при ул. Долинскій и зничивъ чотирі дома, три жидовскі а одинъ христіанскій — дѣмъ п. Мелитона Теницкого, бурмістра въ Калуші. Огонь заявивъ ся зъ дому жидѣ Айзика Гогмана и здаєсь, бувъ підложений. Щастье ще, що не було вѣтру, бо инакше була бы велика часть мѣста поїхана зъ дымомъ, особливо коли єщъ зважати ся, що въ Калуші щѣ другій жидовскій дѣмъ — то складъ сѣна, соломы, дерева або якого пального матеріалу, а дотычній власти не звертають на то иѣ найменшої уваги.

— О пожарѣ Нового Зича подаютъ бланжні вѣсти: Въ четвергъ, 17 п. ст. цѣвтія, о 3-ій год. зъ полудня займивъ ся огонь въ дѣмѣ пекарѣ середѣ вузкихъ улицъ жидовского передмѣста и въ одной хвилѣ перекинувъ ся на сусѣдній дѣмъ. Погорѣло понадъ 100 домѣвъ, 3 бѣжницѣ и 400 родичъ лишались безъ даху. Шкоду въ будынкахъ обчислюють на 400.000 зр., а въ движимостяхъ и товарахъ на 200.000 зр. Будынки убезпечені були ледве на 50.000 зр. Завлазавъ ся комітетъ ратунковый. Мѣстѣ на Дунаїчѣ вже зачавъ ся палити, але огонь пригашено. — Мимоволѣ приходить на гадку, що якъ разъ 17 цѣвтія зъ полудня въ р. 1886 великій огонь навѣстивъ мѣсто Стрий.

— Зъ Комарна пишуть до Przegląd-y: П. Михалко Косъ, бурмістеръ мѣста Комарна, въ своѣмъ

часѣ старостствомъ въ Рудкахъ усунений одъ урядованя, реституованный на ново на сей урядъ рескриптомъ наметництва зъ 11 цѣвтія 1890 р. ч. 25.140. Фактъ сей годить ся зазначити за-для той причини, що въ одномъ зъ мѣсцевыхъ дневниковъ появилась ся вѣсть, мовъ бы сей бурмістеръ сфальшувавъ листу виборцівъ до соймовыхъ выборовъ въ такій способѣ, що выкинувъ зъ нея всѣхъ Поляковъ и жидѣвъ, а замѣсть того помѣстивъ въ нѣй самыхъ своихъ сторонниковъ Русинѣвъ и дѣлато яко „тиердый боритель“ бувъ усунений зъ уряду бурмістра. Поданный фактъ показавъ ся неправдивымъ, бо анѣ прокураторія державна, котрій донесено о тѣмъ сфальшованю, анѣ такожъ власть політична, не доглянули нѣякого сфальшованя листу виборцівъ — и тому наметництво привернуло п. М. Коса назадъ на его урядъ. Чоловѣкъ, маючий въ мѣстѣ и околицѣ найбѣншу опінію що-до честности и характера, унавъ жертвою интриги та маюмѣскихъ амбіцій, котрымъ повѣтовый выдѣлъ рудецкій и староство поїхши на руку, гадаючи, що интересъ народовой выставленый на небезпечнѣсть. Тѣмънимъ отже дуже, що такі власти не поїхши за голосомъ злого духа и не допустили погубити чоловѣка, котрий чи то яко бурмістеръ мѣста, чи яко горожанинъ краю, заслугує лишъ на повне признанье. — Цѣлу справу розкажемо докладно позѣйше, а зъ того покаже ся до чого доводитъ злѣбна интрига.

— Позбувають ся жидѣвъ изъ сѣль! Зъ Романового села, пов. збараского, пишуть до „Вѣтѣковичи“: „Передъ десяти роками було у насъ одинацять жидѣвскихъ родичъ. Трохъ жидѣвъ мали по пятьдесятъ, двохъ по пятьнацять, а кількохъ по пять моргѣвъ грунту. Жидокъ Шоля, арендаръ, провадивъ „гемешта“ такъ сирывно, що якъ бы не опамитали ся були люде, та не засновали братства твердостю, бувъ бы выкунивъ може и всѣхъ грунты у господарѣвъ. Богъ давъ инакше, бо люде послухали своего душпастиря о. Якова Малишевского и засновали братство твердости и поволѣнны одкупили одъ жидѣвъ зновъ свои грунты. (Во жидѣ не хоче самъ на грунтѣ працювати, ну, а якъ люде ему такожъ не хочуть за будѣзачо робити, то муситъ грунты назадъ одпродати; — бо щожъ зъ нимъ зробить?) Другій жидокъ, Йосѣ, назбиривъ бувъ грунту до 50 моргѣвъ. Господаривъ на нѣмъ чотирі роки, а потому сказавъ, що хоче спродати. На частѣ бувъ тогды войтомъ Петро Лучка. Онѣ закупивъ цѣлѣй грунты водѣ Йосѣ, а до мѣсяця одкупили люде у него кавалками, а жидокъ выбравъ ся зъ села. С тутъ же одѣнь жидокъ, що має около 15 моргѣвъ поля, тай того збрала вже охота поїхати до Америки. Тамтого року, якъ пропінанція була ще паньска, утѣкло зъ одной нашої коршмы трохъ жидѣвъ, а въ другой одѣнь. Сего року, якъ пропінанція прийшла на край, хотѣли дѣйчикъ и Петро Лучка вынаймати право пропінанція, але жидокъ ихъ перебѣгъ. Теперъ дуєтъ ся бѣдолаха въ малѣй хатчинѣ, бо дѣдчикъ разомъ зъ Лучкою отворили въ давній коршмѣ крамницю.

— Редакторомъ Gazety Narodowej ставъ д-ръ Александръ Фогель, бывшій сотрудникъ Dziennika a Pol.

— Выборы до комитаты торговельной и промысловой у Львовѣ. Дня 18 п. ст. цѣвтія зъ I категоріи торговельной 9 округу выборного выбранный д-ръ Зди-славъ Мархвицкій, а зъ III категоріи промысловой 7 округу выборного п. Фр. Глодзинскій.

— Въ Бакѣвѣ, пов. підгаецкого, лучила ся така пригода: У велику Суботу напивъ ся троха Стефанъ Броневскій а коли хотѣвъ єбати, не дала ему жѣнка, чтобы не посовѣтъ збѣжа. Стефанъ зайшовъ до стодола, де жѣнка наготовила паску и мясо на свята, и засягъ трохи мяса, але мабуть такъ лакомо, що вже першій куєній застрягли ему въ горлѣ и бнъ задущивъ ся.

— Селяне на Подлію росейскімъ, якъ пишуть до Край-у, закупили одъ року 1883 до 1887 въ губерніи выборный 15.909 десятинъ за 1,618 316 рублѣвъ, а въ двохъ слѣдующихъ рокахъ 16.000 десятинъ. На якій маєткѣ накупають ся селяне, видно зъ того, що закупили добра Завадовичину князя С. Донато, обіймаючи 17.058 десятинъ за мільонъ рублѣвъ. На маєтку тѣмъ тяжить довгъ банковый зъ сумѣ 514.943 рублѣвъ.

— За 40 кр. Gazeta Przemyska пише: На рускій Великденъ памовивъ властитель цегольнѣ въ Прамѣвѣжкахъ, жидѣ, тамошняго селянина Івана Севаргѣ, чтобы за вынагородою 40 кр. спугивъ ся до кирницѣ по вѣдро. Севаргѣ скупила квота 40 кр. и безъ всякихъ средствъ осторожности, котрыхъ заряджене належало до властителя кирницѣ, спугивъ ся на долѣ. Въ тѣй хвилѣ, старѣй и слабѣй підпоры піддержуючій колено, довкола котрого була обкручена ливна до добуваня вѣдра зъ водою за кирницѣ, зломилъ ся и упали разомъ зъ тяжкимъ валомъ на Севаргѣ, завѣшеного надъ пропастью. Розумѣєсь, що сей тигаръ убивъ Севаргѣ а тѣло затопивъ въ кирницѣ.

— Пострѣленье. Дня 31 марта пострѣливъ лѣсничій Стан. Ягшембскій зъ Рокитницѣ, пов. перемыского, тамошняго господаря, Стан. Мазура на его власнѣмъ грунтѣ, взявши его за лѣсного злодѣя, такъ нещасливо въ бедро, що Мазура одвези до перемыского шпиталю.

— Дѣл аматорѣвъ гри въ карты цѣкаве буде знати, що сего року припадає 500 лѣтній юбилей яствования карты. Въ р. 1390 выдумавъ Французъ Жакъ Грегонеръ карты, котрі служили для забавы Кароля VI, короля французского. Кароль VI бувъ недужий на умѣ и пѣлка забави не змогла розвеселити сего короля-идіоту, ажъ Грегонеръ своєю выгадкою, картами, змѣгъ его троха забавити.

— Страшно убійство. Въ сѣлѣ Синчинѣ, повѣту любартѣвского въ Россіи селянинъ Ів. Володарчикъ, коли его жѣнка була на подворю, замкнувъ ся въ хатѣ, высунувъ кобицю на середнѣ хаты и сокирою двомъ своимъ сынамъ поведтинивъ головы. Хлопцѣ, зъ котрыхъ старшій мавъ 7 лѣтъ, а молодшій ледѣи 2 роки, кликали о помѣч, але думано, що ихъ батько лише бѣе и нѣхто не спѣшивъ на помѣч. Причиною такъ страшного злочинства було роздражненье, до котрого довели его знакомѣ, котрі вмавлили въ него, що бнъ не єсть батькомъ тыхъ хлопцѣвъ. Убійцю узвезено и одсуджено до суду.

— Дѣбный вѣсти. Громада Шоломы, пов. бѣб-рецького, одержала одъ цѣсара 100 зр. на устроєнье церкви. — Тѣло Дантого, однайдене въ Равеннѣ, буде выставлене въ маю въ скляній до-мовнѣй на публічний видѣ. Одатъкъ одбуде ся торжественный похоронѣ, а въ цѣлѣй Італії збирать жертвы на будову мавзолея для автора „Божественной комедіи“. — Въ Ольшаницѣ, пов. львівского, погорѣвъ 15 п. ст. с. м. будынокъ принадлежній до греко-кат. приходства въ Стефковѣй. Будынокъ бувъ убезпеченый и вынаймленый разомъ зъ грунтами жидови Гинсбергѣи.

Посмертій — ☞ — оповѣстки.

О. Ізванъ Корний, совѣтникъ конкосторскій и гр. к. парохъ въ Гадинѣвѣжкахъ, дек. гусятинского, умеръ дня 13 п. ст. цѣвтія, саме въ воскресну недѣлю въ 66 роцѣ житя а 40 роцѣ священства. Покойникъ бувъ чоловѣкомъ честного и правого характера, котрымъ означавъ ся яко священникъ-Русинъ. Въ повѣтѣ и окрестности зведнавъ собі покойникъ загальну любовь и поважає мѣжъ всѣмъ, въ сусѣдскихъ односинахъ тѣшивъ ся бнъ горячими симпатіями а дѣмъ его бувъ приютомъ сердечной, щиро-русской гостинности. Смерть покойника выкликала въ цѣлѣй окрестности велике вражѣнье тымъ болше, що наступила она въ самѣ день Воскресенія. Покойникъ бувъ одъ довшого часу недужимъ, однакъ не поддававъ ся недужѣ и повинивъ самъ душпастирскій обовязки въ своей парохіи. Въ недѣлю рано поїхавъ ще до придушеной церкви, де одправивъ воскресну утреню, одакъ одправивъ єи въ Гадинѣвѣжкахъ и посвятивъ паски. Підчасъ того обряду однакъ занедужавъ раптовно а однесеный до дому за кілька хвилъ закончивъ житье. Покойникъ лишавъ численну родину (одна зъ дочокъ его єсть женою посла соймового о. Николая Сѣчинского). Вѣчна ему память!

Наука, штука и литература.

— Змѣсть ч. 7 „Зарѣ“: Надъ чорнымъ моремъ (дальше). — Хлопецъ-музика (стихѣ). — Гетьманъ (дальше). — Паничъ, урывокъ зъ поемы „Нове житье Ів. Франка“. — Исторія літературы руской. — Образки зъ Угорщины (дальше).

Именованя, конкурсы, перенесеня и пр.

— Именованя. Дѣйствыми учителями именованъ: Павло Ванакъ въ Руднѣ, Брон. Терликовскій въ Давидовѣ.

Выказъ складанныхъ жертвъ.

— Для товариства „Шидьна Помѣч“ у Львовѣ прислалъ Вп. добродѣѣ оо.: Орестъ Кисѣлевскій зъ Невизи 1 зр., І. Юзичинскій зъ Бориницѣ 5 зр., Петро Ілєвичъ зъ Олѣховки 1 зр., Ігн. Галька зъ Дубковецъ 1 зр., І. Гомза зъ Сыровицѣ 1-20 зр., Глиньскій зъ Рыбна 2 зр., Пастернакъ зъ Тялявы 5 зр., Долинскій зъ Березова 50 кр., Гмитрихъ зъ Самбора 1 зр. — Всѣмъ жертвода-телямъ спаси-Богъ! Видѣлѣ.

Телеграмы „Дѣла“.

Прага 18. цѣвтія. Межи страйкующими пекарами а поліцією прийшло до бійки, въ котрій поліція кількохъ людей ранила. Богато робитниківъ арештовано.

Бѣлградъ 18 цѣвтія. Посломъ при вѣдѣнскомъ дворѣ именованный Симичъ дотепершній посолъ въ Петербургъ а вѣдѣнскій посолъ Петровевичъ перенесенный до Петербурга.

Лондонъ 18 цѣвтія. Правительство бразилійске знесло науку релігій въ школахъ державныхъ.

Парижъ 19 цѣвтія. Вчера приїхавъ тутъ Стенлі и выбирає ся нинѣ до Брюкселѣ.

Вѣдѣнь 19 цѣвтія. Кількохъ антисемитскихъ пословъ оголосило одозву для збираня складокъ на памятникъ для кн. Бисмарка.

Бѣлградъ 19 цѣвтія. Релєнтъ Рістичъ зробивъ онотды візиту Пашичеви и конферувавъ зъ нимъ дуже довго. Візитъ сѣй приписують велике значѣнье. Комісія войскова скупштинны ухвалила установити одинъ рокъ службы войсковой.

Надѣслане.

Д-ръ Мелльеръ

окулістъ и операторъ школы вѣдѣнской и берлинской бывшій асистентъ и наслідникъ цѣс. совѣтника
Д-ра Ліндиера 3480 1—2

ординує одъ 9—12 и одъ 3—5 год.

Львѣвъ, улица Ягайлоньска число 6.

Д-ръ Андрѣй Чайковскій

отворивъ канцелярію адвокатску въ Бережанахъ,
Рынокъ дѣмъ Лидѣра.

Д-ръ Стефанъ Феданъ

отворивъ
адвокатску канцелярію
у Львовѣ 3357
пѣдъ ч. 3. пляцъ Капітульный (рогъ Ринну ч. 23).

въ сѣдла довгимъ списомъ, топче быстрымъ
конемъ пѣшого. Вже Ляхи пустились въ

палаты, а котре запрягло ихъ до своего воева-
та такъ ихъ годувало, що они дѣйствѣ здоху-
вались на якъ найбільшій силѣ. Коли-жъ та
партия болше якъ десять лѣтъ робила пан-
шину тепершньому правительству, то бачимо
нову змѣну: бачимо, якъ то саме правитель-
ство одвертаєсь одъ своихъ вѣрныхъ слугъ, а
кидаєсь на шию той партіи, що доси ставила
ему найбільшу опозицію, а котра ще вѣчно
недѣла тому назадъ голосила, що тепершнє
правительство, ась до всѣхъ найгорше, якъ
коли були въ свѣтѣ державъ. Есть то доказомъ,
що ся держава стратила всяку крѣп-
ку опору, всяку постѣйность, вся-
кій свѣдомый цѣль напередъ, що въ
ній нема нічого крѣпкого, нічого
солідного, нічого тривалого, ась
то держава похитливість, нецѣп-
ности и беззащитности. Не диво, що чеській
народъ уважаєсь сею новою подѣєю тяжко
покрайденнымъ и понятно, що мы користаємо
зъ сего нагоды, чтобы высказати нашъ поглядъ
и переконаны, поглядъ и переконаны нашихъ
выборцевъ, а смѣло можна сказати и болше-
ости чешского народу. По теплицемъ вѣчу по-
виненъ бы и народъ чеській высказати при-
людно свой поглядъ и бѣть певно бы такъ аро-
бивъ, коли-бъ ему дозволено; але правитель-
ство того не допустить и длатого повѣстає
намъ ще лишь се маленьке мѣсце, на котромъ
стою, высказатись безъ обавы, що намъ то
закажутъ, о чешко-нѣмецкой угодѣ. Вже то
само, що правительство старается всякими
средствами не допустити до того, чтобы на-
родъ чеській высказавъ прилюдно свою гадку
о той угодѣ, доказує, що то не чиста, не до-
бра справа.

Въ исторіи сего цѣсарства стала важ-
на, може епохальна подѣя. Межи двома на-
родами сего монархіи, що жили доси въ довгій
борбѣ и сварѣ, має заключити ся миръ; въ
краю, де живуть оба ті народы, має настати
спокій и згода. Кто-жъ бы не радувавъ ся зъ
того, хто бы не величалъ правительства, ко-
тре до того довело; знаємо предъ всѣмъ, що
борба и сварка тыхъ обохъ народѣвъ есть
причиною упадку парламентаризму въ Австріи,
а зъ того не має ніхто користи, хѣба лишь
чорній силы реакціи. Але такого мара не мож-
на нѣмкому зъ горы накинута. Миръ такий мож-
же лишь тогды бути крѣпкій, коли походить
зъ найглубшого пересвѣдченія, зъ конечной по-
требы и коли обѣ стороны его радо прийма-
ють. Миръ накинута, угода, що вдоволяє
лишь одну сторону, а другій приносить шко-
ду, не має ніякой вартости и буде тревати
доти, доки не увяне рука, що змушує до не-
го. Коли-жъ она ослабне, то спорачи стороны
выступать же зъ тымъ болышю завязаностію
до давной борби. Я не прикладаю отже до
чешко-нѣмецкой угоды ніякой ваги, доки и
Чехи и Нѣмцы добровольно, безъ примусу,
безъ хитрости не примуть угоды.

Що чеській Нѣмцы тѣшатъ ся дуже зъ сего
угоды, то я розумію, бо сповнились вѣсь ихъ
задушевнѣйшій бажаня, ба, угода перевышла на-
вѣсь ихъ найсмѣльшій планы. Пригадаймо со-
бѣ лишь, чого они жадали ставляючи условия
своего вступленія назадъ до союму: 1) знесенія
т. зв. розпорядженія языкового зъ 1880 р., т. е.
знесенія языкового равноуправленія обохъ на-
родѣвъ; 2) національного размежеванія повѣтѣвъ
т. е. знесенія едноты краю, а коли ще додамо
до того, що языкъ нѣмецкій має бути закон-
но признаннымъ языкомъ державнымъ, то маємо
и всѣ головныя точки жаданъ нѣмецкой партіи
въ Чехахъ. Коли-жъ чеській соймъ одкинувъ
одъ разу ті ихъ жаданя, то нѣмецкій послы

дирають золоті жуланы та зброю; вже панъ
Данило збираєть ся на вздогбачъ и озирнувъ
ся щобъ зобразити своихъ... и одъ злости весь
закрипѣвъ: передъ нимъ опинивъ ся Катери-
нинъ батько. Стоять бѣтъ на горѣ и наміривъ
ся на него зъ мушкетомъ. Данило погнавъ коня
прямо на него... Козаче, на погибель идешь!...
Мушкетъ гримнувъ -- и чаровный звизкъ за го-
рою. Тѣлькы вѣрныи Стецько бачивъ, якъ май-
нула червона одежа и чудернацка шапка. По-
хитнувъ ся козакъ и впаивъ на землю. Кланувъ
ся вѣрныи Стецько до своего пана -- лежить его
панъ на землі, вытягнувъ ся, склепивъ асній
очъ, червона кровь закинула на грудяхъ. Та
мабуть почувъ вѣрного слугу своего, тихо роз-
плющивъ вѣка и блеснувъ очима.

Прощай, Стецьку. Скажи Катеринѣ, щобъ
не видала сына! Не покидайте и вы его мою
вѣрній слуги! Тай замовкѣвъ. Вылетѣла козацка
душа въ благородного тѣла; поспѣли уста;
спить козакъ и не прокинется ся.

Зарядавъ вѣрній слуга и махавъ рукою
Катеринѣ:

Иди панъ йди! подѣлювъ твой панъ: ле-
жить твой панъ панесуявъ на сырѣй земли
довго ему не вытверезнѣть!

Сплеснула рукама Катерина и впаивъ,
якъ свѣтъ, на мертве тѣло.

Чоловѣче мой, соколе, протягни рученьку
свою! подѣда ся! Ты лежишь тутъ заплю-
щивъ очи. Глянь хочъ разъ на свою Катерину
бѣдній устонка, промови хочъ словечко! Ты
мовчишь, мовчишь, мой асній пане! ты по-
савѣвъ якъ Чорное море. Серце твоє не бѣтъ
ся! Чого ты такий холодный, мой пане? Видно
не горячий мои слезы, не силанымъ загрѣтъ тебѣ
не голосный мой плачь, не разбудитъ ему
тебе. Кто-жъ поведетъ теперь полки твои? Кто
выгравата ме на твоѣмъ ворономъ кониченьку,
гробкомъ загутае, шаблемъ замахає передъ коза-
камы? Козаки, козаки! де честь и слава ва-
ша? На сырѣй земли, закрывши очи, лежить
ваша честь та слава. Похороните-жъ и мене,
закопайте вкушъ зъ нимъ похороните разомъ
зъ нимъ, засните менѣ очи землею. Надѣвте
менѣ на бѣлій груди клееный дошки. Меавъ
болышъ нешторбана краса моя!

Плаче та вѣнчаєть ся Катерина, а небо
ерыетъ ся пыломъ: летитъ старый осаула Го-
робецъ.

(Далше буде.)

выступили зъ сойму и взялись до абетиненціи
и заявили, що не скорше до него вступать,
ажъ будутъ певны, що ихъ жаданя будутъ рѣ-
шево трактувати ся. Теперь же угода не лишь
забезпечила ихъ, что ихъ жаданя будутъ въ
чеськомъ соймѣ объективно трактувати ся, але
уже зъ горы признала имъ ті жаданя, не
чекаючи нарядъ и конституційной ухвалы сой-
му. Словомъ и подписами загарантовано имъ,
что ихъ жаданя будутъ приняты. Тымъ спосо-
бомъ поставлено соймѣ въ примусовое положен-
нє, що есть лишь въ такомъ краю можливе,
де авторитетъвъ почитаютъ якъ богѣвъ. Нѣмцы
въ Чехахъ осягнули все, осягнули скорше,
якъ того сподѣвались ся и можуть теперь дѣйст-
но зъ королевѣмъ Рішардомъ сказати: Такъ
то зима нашего невдоволенія стала велича-
вымъ лѣтомъ черезъ солнце Таффего! (Весе-
лость.) Правда, де кто скаже, що це не все
осягнуто, бо це есть розпорядженіе языкове
и языкъ нѣмецкій не есть же державнымъ;
але що-до розпорядженія языкового, то его
зроблено илюзорнымъ черезъ розпорядженіе
міністра судництва зъ 3 лютого, а языкъ
нѣмецкій признано вже въ угодѣ державнымъ,
коли сказано, что языкомъ урядовымъ у внут-
рѣшнихъ односинахъ має бути въ цѣломъ
краю языкъ нѣмецкій, а чеській языкъ має у-
жыватися ся яко языкъ у внутрѣшнихъ односи-
нахъ урядовыхъ лишь въ чеській части краю.

Якъ же маєсь рѣчь зъ другою стороною
угоды, зъ чеськимъ народомъ? Чеському на-
роду сталась черезъ уgodу краивда. Дайте
лишь ему нагоду высказатись, а настане буря
однодушного обуренія. Щобы то не стало ся,
о то стараетъсь же правительство. Та уцѣли-
вляючи угода вступавъ до Чехъ подѣ покрови-
тельствомъ полиціи, прокуратора и судія кар-
ного. Знесеніе свободы прессы, обмеженіе пра-
ва товариствъ и зборѣвъ, ото овочѣ, що ро-
стутъ на сѣмъ деревѣ угоды. Чеській на-
родъ державъ ся отверто и крѣпко свои на-
ціональной и политичной программы, а та есть:
Признаніе чешского права державна-
го и коронаціи цѣсаря на короля
чешского, неподѣльность краю и на-
ціональнє равноуправленіе. Най ска-
же каждый чеській посолъ, чи будутъ бѣтъ
хочъ одъ одною точкою сего программы? Жаденъ
не одважнѣть ся того зробити. А якъ же у-
вѣривъ угода ті жаданя?

Що-до чешского права державнаго, то пре-
зидентъ міністрѣвъ дня 17 грудня и.р. просто
кинувъ его ногою, бо его бдѣнѣвъ на нѣр-
цѣпачи не значить нічого иного, якъ лишь:
„Дайте менѣ разъ спокій зъ чеськимъ правомъ;
не хочу о нѣмъ нічого чути а на коронацію
короля то можете собѣ ще довго чекати!“ Ве-
сѣднѣвъ высказалъ тутъ всѣ акты, въ котрыхъ
загуєсь про чешское право державное а бѣтъ
каже: Ажъ наставъ гр. Таффе и бѣтъ хоче че-
ское право державное разомъ зъ коронаціею
и коронаціею присягну подѣти на вѣсѣтъ якъ
якій старый квитокъ и тымъ раздѣрвати о-
диноку правну звязъ, що вяже чешское
королевство зъ династіею Габсбургѣвъ. Чи то разумно? Чи такъ робить
разважнѣйшій мужъ державный, що має нѣтъ одѣ-
чати за корону?

Якій же есть властво змѣстѣ чешского
права державнаго? Подобѣ автономичного ста-
новца королевства чешского и коронаціи, пе-
редовѣтъ ненарушимѣсть краю и національна
равноправность. А якъ-разъ ся головну точку
чешского права державнаго нарушила и подѣо-
чала угода. Справедливо сказавъ на вѣчу въ
Теплицѣхъ одинъ бесѣдникъ: „Черезъ уgodу
похоронено чешское право державное на довгій
лѣтъ“. Неподѣльность краю есть головою точ-
кою чешского права державнаго. А чи угода не
раздѣлила повѣтѣвъ? Чи найвышій власти не
мають рознасти ся на двѣ секціи? Чи чеській
урадинъ не мають уступити ся зъ нѣмецкой
областью а чи чеській меншости не будутъ тамъ
поволи зовѣсѣтъ здушенъ? А то ще говорить,
что краю не подѣлено! Нѣмцы стаули вже
дѣйство на первой етапѣ до дальшого цѣли до
повного роздѣванія краю. Чеській урадинъ и
чеській меншости въ нѣмецкой области стояли
Нѣмцамъ на перешкодѣ для ихъ прусскихъ
тенденцій; оваціи для Бисмарка, Мольтова,
цѣсаря Вильгельма выдавались имъ чымъ, бо-
дай для австрійского патриота невѣдомымъ.
Теперь же выкинуть тыхъ урадинѣвъ а за
то выде болше прусскихъ агитаторѣвъ, оч-
истятъ ся воздущъ, будутъ самі свои, и вывѣ-
савши на повѣнчѣ-чеськомъ кораблѣ нѣмецку
хоругву, поплывутъ весело долѣ Лабою! А
австрійска держава? Ну, станесъ о шматъ
землѣ бѣднѣшья и такъ буде дальше розпада-
ти ся. (Пос. Вашатыи: Зробить ся зъ вен-
дуга Туреччана! Смѣль на лѣвицы.)

Вже Фридрихъ прусскій, такъ знаный Ве-
ликий (весесть на лѣвицы) носивъ ся зъ гад-
кою зъ подобнымъ планомъ и бувъ въ его пе-
рѣвѣтъ, коли-бъ бувъ побѣдивъ подѣ Колимомъ.
Але тогды добрый іевій чи хорообрѣть чешскихъ
полковъ слава монархію. Але чи то завсѣгды
судѣвъ войны буде рѣшати въ користъ Ав-
стріи? А коли-бъ настала хвѣля, що планъ
Фридриха мѣгъ бы бути практично переведе-
нымъ, то лѣвица демаркаціиа буде вже готова.
Я знаю, що зъ самостояной области нѣмецкой
въ Чехахъ не хоче де нѣхто робити Новыхъ
Пруссъ, але угода робить вже початокъ до то-
го. Я уважавъ своимъ патриотичнымъ обяза-
комъ авернути увагу, чтобы не роблено бѣтъ
закаду, котрый и д-ръ Пленеръ при одній на-
годѣ зробивъ, именно, що Чехи при нають од-
ностайну область языкову. Нѣ! Чеській на-
родъ же ен не признаєтъ и въ Бозѣ на-
дѣя, ніколи не признаєтъ!

Дальшою головою точкою чешской націо-
нальной программы есть равноправность языко-
ва. Угода робить дѣтъ національно роздѣленъ
область: одну чешско нѣмецку и другу не чеш-
ско чешку. Нѣмецъ буде въ цѣломъ краю ве-
сти свою справу передъ судами въ своей рѣд-
ной мовѣ а Чехъ въ нѣмецкой области буде
чужинцемъ. Угода праиде передъ соймѣ и
болышнѣ ен уважать, але то не буде воля

народу, лишь фальшование твоей воли. Коли хо-
че кто довѣдати ся правдивѣ воли народу, то
розважѣть тепершній соймъ и розишѣтъ но-
вый выборы. Такъ якъ теперь рѣчи стоять, то
есть то лишь угода межъ паномъ д-ромъ Пле-
неромъ а паномъ д-ромъ Рігеромъ, але лѣвице
сказавши, капітуляція д-ра Рігера пе-
редъ д-ромъ Пленеромъ. Чеській народъ
сен угоды не примѣе и буде всѣма силами
старати ся свѣнати зъ себе або розломити се
нове ярмо. Угода не завела мира але ще заос-
грѣла борбу.

И по що та вся комедія угоды а
якій були причины, что ту угоду якъ-разъ те-
перь зроблено? Говорено, что то мы молодѣ-
Чехи признаюто твоей угоды. Коли угода добра
и мы, не знаю якъ до неа признали ся, то
треба намъ лишь бути вѣчными а не робити
закидѣвъ; коли-жъ зла, то на що ен було ро-
бити. Президентъ міністрѣвъ добре зробивъ,
что настѣ не запросивъ на конференцію, бо а
думаю, что угода не була бы вышла такою,
а може и була бы зовѣсѣтъ не настала. А
впрочѣмъ яке лихо було бы стало ся, коли-бъ
угода була розбита ся. Чи бувъ бы свѣтъ за-
навѣ ся або огнистый дощъ свѣтъ на чешку
землю зъ неба? Де-жъ тамъ, лишь тепершнѣ
система була-бъ упала; була-бъ розбилася у-
года, було-бъ упало міністерство Таффего, а
на его мѣсце, кажутъ, було-бъ прийшло друге
ворожѣ міністерство — ба, чи то ворожѣ мі-
ністерство могло-бъ было зробити что горшого
якъ тая угода, зъ котрой выйде и буде мусѣ-
ло выйти все зло? Або було бѣ новое прави-
тельство поступало зъ нами ще лютѣше, якъ
тепершнѣ? Хѣба-жъ то прихильнѣе правитель-
ство не надало намъ намѣстанка, что каже о-
тверго въ соймѣ, что бѣтъ на то покланяный,
что думати либерализмъ. Та бѣтъ дѣйстви-
грає у насъ ролью малого князя Альбы въ Пі-
дерляндахъ. Чого-жъ боати ся, что по упадку
міністерства Таффего настане же горше?

О властвѣйшій причинѣ, что довела до той
угоды, есть у насъ въ Чехахъ така думаа, что
она есть насѣдкомъ вливу загранич-
ныхъ чинниѣвъ, что угоду зроблено въ
части въ палатѣ кн. Райса а въ палатѣ гр.
Таффего лишь ен рѣшѣвано. Я не знаю
тайныхъ нитокъ и дорогъ дипломатичныхъ,
але коли-бъ то правдою було, чого народъ че-
скій инстинктивно догадуєть, то було бы се
доказомъ, что неохота чешского народу до сего
угоды, выходятъ зъ чисто-политичныхъ и добре
понятыхъ австрійскихъ чувствъ. Меавъ прихо-
дять все на гадку слова Марія Тересы, котра
умираючи, говорила: „Дѣтъ, стережѣть ся Пру-
сакѣвъ, бо то смертельный ворогъ Австріи“. А
тому смертельному ворогову мало-бъ бути
вольнѣ навѣтъ мѣшати ся до внутрѣшнихъ
справъ. Глубоко упала Австрія, але чтобы она
упала такъ глубоко, то вѣрнѣе противитъ ся
цѣлѣй мойшѣ душѣ. Боронити независимости,
честь и поваги державъ належать до нашихъ
чинниѣвъ. Нашою задачею и обовязкомъ, яко
послѣдъ чешского народу есть, боронити интере-
сѣвъ, честь и поваги того народу, а позаякъ
угода робить шкѣду найважнѣйшимъ ин-
тересамъ того народу, то нашимъ обовязкомъ
есть всѣма силами не допустити до той згоды.
Однакѣмъ не треба тои опозиція такъ пони-
мати, якъ чтобы мы мали бути ворогами вся-
кого порозумѣня, всякого помиренія зъ нашими
нѣмецкими крайнами въ Чехахъ. Жадая зъ пар-
тій не повнѣтъ угоды такъ радо, якъ наша, а
ле угоду народу зъ народомъ, свободного зъ
свободнымъ, а не угоды побѣдителя зъ при-
гнетенымъ; мы не хочемо угоды, въ котрой
однѣтъ дѣтъ на тріумфальнѣмъ возѣ а другій
гнѣ карѣтъ подѣ Павданске ярмо; а длатого,
что та угода приносить чешскому вародову шко-
ду и есть для него небезпечною, бо властво
есть капітуляціею чешского народу,
мы ен бдѣндаемо яко угоду, оверту на без-
правности и поддержаву силою, котра за-
мѣстѣ погодити, може ще лѣшь болше розъя-
рити и обурити. (Зъ молодѣ-чешской лавки
гробной оклика: Браво! Браво!)

Право приватнє а интересы убогихъ клясъ.

VI.

Коли право рѣчево непосредно майже
завѣсѣтъ не дотыкає убогихъ клясъ, то право
облігаціея (зобовязанія), есть полемъ, на
котромъ интересы убогахъ клясъ выступаютъ
найсильнѣйше и входятъ беззастѣнно въ дра-
стичній колізіи зъ интересами клясъ можныхъ,
богатыхъ. Тутъ кристалізуєсь вся організація
зависимой праці, контрастъ облігаціи най-
му услужъ есть основою односинахъ службовыхъ
и робничныхъ, той одѣльъ права приватного
має отже превеліе соціально-экономичное зна-
чѣнє. Надѣтисъ бы возможна супротивъ того,
что хочъ тутъ обовязуючі законы повнѣтъ од-
наково трактувати такъ богатѣ, якъ убогій
клясъ — тымчасомъ не можна того сказати
приглянувшись бльше характерови постановъ
нашихъ кодексовъ. И тутъ управливанѣи и
то дуже значно клясы богатѣ и а убогій бдѣ-
даний имъ переважно на ласку и неласку.

Главнымъ принципомъ права облігаціи
ного всѣхъ законодательствъ есть свобода до-
говору при всѣхъ умовахъ (Vertragsfreiheit).
Зъ дуже незначными вытѣками свободно сто-
ронамъ умовою утворити мѣжъ собою стосу-
нокъ правый такого змѣсту, якого самі ба-
жають, а право не мѣшаєтъ до того, а лишь
дає тогу стосунку праву охорону, а управ-
леному зъ него ексекутиву. Здавалось бы мож-
же, что оно и справедливо — але сейчасъ и
насуваєсь пытаніе: для чого въ нашихъ га-
дулахъ права нема тои свободы для воли сто-
ронъ? Для чого въ правѣ родичномъ, а осо-
бливо въ рѣчѣмъ правѣ все зъ горы нормує
само и не дає найменшой можности сторо-
намъ нагнати одиошнее правне до своихъ во-
лѣ выповнѣти змѣстѣ правной институтіи у-
мовными постановами. Хто свою рѣчь дає въ

заставъ або установляє служебность, той зъ
горы вже має самымъ закономъ зачеркнѣи
границѣ, якъ далеко хтосѣ може користува-
тисъ его рѣчею; але хто бдѣає свои силы и
способности въ хосенѣ другого, або — що
болше — цѣлю свою особу на чужій услужѣ, то-
го не боронитъ законъ обмеженіемъ границъ
дотычного одиошнєа правного, а полишає у-
становленіе тыхъ границъ свободной умовѣ
контрагентѣвъ. Зъ бдѣи тая рѣзниця, для чого
така нерѣшѣнѣ въ трактованю того пытаня
на поли поодинокыхъ одѣльъъ права приватно-
ного? Одновѣдъ на то легка и ясна: Въ пра-
вѣ рѣчевѣмъ стаютъ супротивъ себе звычайно
лишь богатѣи клясы, отже право зъ горы за-
безпечує ихъ интересы; на поли права обліга-
ціи стаютъ ся богатѣи зъ убогими —отже
право лишає ихъ свободной борбѣ интересовъ,
зъ котрой очевидно сильнѣйшій все мусѣтъ вый-
ти вытѣзьяма. Такимъ способомъ принципъ сво-
боды договору пануючіи на поли права
облігаціи веде за собою очевидно погѣр-
шеніе и успѣдженіе на томъ поли интере-
сѣвъ убогахъ клясъ, коли противно для клясъ
богатыхъ есть бѣтъ дуже користный.

Супротивъ того мѣгъ бы хто вказати на
тѣ обмеженія, зяма новѣйшими часами ста-
рають ся державы охоронити на поли права
облігаціи контрагентѣвъ бѣтъ вызыскуваня,
а мѣжъ котрыма найважнѣйше мѣсце займа-
ють т. зв. законы противъ лѣхвы. Чи
однакѣ ті законы служатъ справѣ интересѣвъ
убогихъ клясъ? Въ дуже лѣшь малѣй час-
ти. Въ сучаснѣй законы противъ лѣхвы обмежу-
ють ся выключно на вызыскуваніе е при-
интересахъ кредитовыхъ, а тыхъ ин-
тересѣвъ убогій клясъ, немаючи ніякого ма-
стку, майже ніколи не заключають, бо не ма-
ють зовѣсѣтъ ніякого кредиту. За то не хо-
ронятъ ті законы бѣтъ вызыскуваня при та-
кихъ интересахъ, котры сполученіи суть звы-
чайно зъ великою матеріальною кривдою у-
богихъ клясъ, якъ при заставѣ дважимостей,
наймѣхъ помешканъ по мѣстахъ, контрактахъ
службовыхъ и т. п. А на томъ поли можна
бы далеко скорше и успѣшнѣе помогти у-
богимъ клясамъ въ ихъ шоденныхъ злѣднѣхъ
— коли противно мѣры обмеженъ на самы
лишь интересы кредитовый помагуютъ головно
лишь тымъ, у котрыхъ суть же підставы до
кредиту, отже фактично не зовѣсѣтъ убогимъ.

Подѣбно має ся рѣчь зъ правомъ бдѣ-
шє до вѣаня, котра въ сучасныхъ кодексахъ
цивилныхъ трактуєть такожъ разомъ зъ пра-
вомъ облігаціи. Яка нерѣшѣнѣ заходить
тутъ въ трактованю шкоды маѣтєвон, котру
лишь рѣдко коли можна заподѣяти убогимъ —
а шкоды на тѣлѣ, здравлю житю, або чести
(особливо у женщинѣ), котры убогій клясъ тер-
пятъ майже шоденно въ своихъ зносинахъ
зъ богатыми! О сколько лекше и успѣшнѣе
можно дѣйти першомъ шкоды, якъ другонъ! Есть
то новый доказъ односторонности пануючюи
въ Европѣ законодавства приватно-пра-
вного.

Сзасъ о збѣжѣ зъ Россіи для голо- дующихъ въ Галичинѣ.

Львовскій корреспондентъ Сзасъ у очевидно
той самѣ „зъ-подѣ кавокъ“, что то пыне до
станчикѣвского органу вслау крутанню зѣ
Львова подѣ заголовкомъ „зъ руского табору“
та высѣлає вѣлѣяи испарованій спростованія
до Politische Correspondenz або до ен посестры
Press-ы та перекручує въ нѣи факты на лѣдъ
дѣднѣи его панови, розписавъ ся въ послѣд-
дѣмъ числѣ той газеты о збѣжѣ зъ Россіи
для голодующихъ селянъ въ Галичинѣ, прѣсла-
номъ на рука руского комитету у Львовѣ.
Ельовубрація его подаємо тутъ въ дословнѣмъ
перекладѣ безъ всякихъ замѣтокъ, бо о що
ходить побурадовому корреспонденту „зъ-
подѣ кавокъ“ легко каждый самъ зрозумѣть.

„Своего часу — каже корреспондентъ —
донѣсь я вамъ, что міністерство фѣансѣвъ
дозволило на привѣзъ зъ Россіи якѣсь скѣль-
ности збѣжа безъ оплаты мыта зъ призначе-
немъ для потерѣвшого бѣтъ неурожаю насе-
леня въ намѣмъ краю. Зъ тои полѣги хотѣвъ
скористати тутѣшнѣй „русскій“ комитетъ, что
засѣдає въ „Народнѣмъ домѣ“ а завязанный для
несеня помощи селянамъ у вѣсѣднѣи части
краю, потерѣвшимъ бѣтъ неурожаєвъ.

Комитетъ той въ пысамъ, высланымъ до
выдѣлу краєвого, зазначивъ, что має одержа-
ти въ дарунокъ значно скѣльнѣе збѣжа зѣ-
бравого для голодующихъ а выносуку наразѣ
около 20.000 пудѣвъ жыта, котре теперь есть
за русскіею границею и на подѣставѣ того
просивъ выдѣлъ краєвой о выданѣи сертифи-
кату звѣдѣющаго то збѣжѣ бѣтъ оплаты мыта
на границѣ.

На то подаємъ бдѣовѣвъ выдѣлъ краєвой
„русскому“ (корреспондентъ подчеркує консе-
квентно всюды слово „русскій“) комитетовѣ бдѣ-
мовно, заявляючи, что абсолю розпорядженія мі-
ністерства фѣансѣвъ и торговлѣ, котрымъ
для якѣсь обмеженои свѣбѣности збѣжа сирѣва-
джуваного зъ Россіи знесеню оплату мыта
привозового, выдѣлъ краєвой есть управленнѣй
выдѣти сертификуты уповѣзняючи до ввоженя
збѣжа зъ Россіи безъ оплаты мыта лишь тымъ,
что суть уповѣзняеи до користаєвъ зъ того увѣль-
неня т. е. рѣшѣнѣмъ и то або непосредно або
позрѣдствомъ выдѣловъ повѣтовыхъ.

Отже пымаєтъ розпорядженіемъ міністер-
скимъ усунуєно всяке посередничѣство комитѣвъ,
завязанныхъ для несеня помощи людѣмъ по-
терѣвшимъ бѣтъ неурожаю, не мѣгъ выдѣлъ кра-
євой удовлетворити просьбѣ русского комитету и
звернувъ его увагу, что было бы бдѣовѣднѣмъ
бдѣвети ся зъ просьбою до міністерства фѣи-
ансѣвъ о увѣльненіе того спеціального тран-
спорту бѣтъ оплаты мыта привозового. Одновѣдъ
свое пымаєтъ выдѣлъ краєвой въ тѣмъ язы-
цѣ краєвомъ, въ якѣмъ було знесенє подѣанє т. я.
въ азыцѣ рускомъ (корреспондентъ робить тутъ
зновѣ рѣзницю въ способѣ иснаня слова „рус-

скій"), але латинськими (!) буквами. Комітетъ "руській" піддає се отже повисшому ршенню видѣлу краєвого, але за то піддає стогну болести въ причини мямного (!) нарушеня правъ языковихъ народности "русскою". Въ письмі своємъ, высланімъ до видѣлу краєвого, сказавъ бувъ, що комітетъ рускій не може мовчки поминути обставини, котра глибоко вразила всіхъ членівъ того комітету, а то въ той причини, що дотичне письмово видѣлу краєвого, хочъ написане въ языкъ рускый, то однакжъ выставлене буквами нерусськими. Комітетъ рускій думає, що видѣлу краєвий повиненъ въ першій радѣ стояти на сторожі правъ обохъ народностей живущихъ въ краю, а кождому звѣстно, що языкъ рускій має абуку лише йому властиву, що для того кождий, хто въ письмі, уложивъ въ рускый языкъ уживавъ нерусськихъ буквъ, нарушує права народности рускої, котрій ти загарантовано основними законами. Зъ той причини звернувъ рускій комітетъ видѣлу краєвому той рескриптъ зъ просьбою выставити его руськими буквами.

О ршенню видѣлу краєвого — хочити кореспондентъ — донесу вамъ. Однакжъ мущу додати, що до самої справи збжаного збджа въ Россію, на підставі моїхъ приватныхъ інформацій, що комітетъ рускій відносивъ ся до міністерства фінансівъ зъ просьбою о увѣтненні збджа відъ мыта привозного на границі, заки же вийде дотичне подане до видѣлу краєвого, але міністерство відмовило тій просьбі, бо комітетъ не має приволенія збирати складки въ користь голодуючихъ селянъ по за границями монархію.

Одъ Руснібъ совѣтського округа одержали ми одпис адреси признаки для руского клубу соймового, высланого на руки посла п. Юл. Романчука слѣдуючого змісту зъ просьбою о єй оповѣщенні:

"Самъ писемомъ засылаемо на Ваші руки для всіхъ нашихъ Высокопоставленыхъ п. Послѣвъ въ короткихъ словахъ найвыше признанье зъ подякою за діяльність въ соймѣ та смѣлу оборону нашихъ правъ народныхъ. Солидаризуючи ся зъ, выступленіями и жадами поставлеными Вами въ соймѣ, мы гордимъ ся Вашимъ выборомъ въ соймовѣ послы. Честь и слава Вамъ нашій заступникъ! — Соваля для 17 цвѣтня 1890. Русины совѣтського округа:

(Слѣдують підписи.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ субботу закінчила ся загальна дебата бюджетова, а по промові ген. бексидиновъ Пленера за и Шуклього противъ бюджету приступлено до спеціальної дебати. При титулѣ "цѣсаревъ дворъ" промывлявъ Лііеръ и выступивъ противъ того, що депутатъ промисловцівъ підъ проводомъ антисеміта Швайндера не дає приступу до цѣсаря. Ему відповѣвъ гр. Таффе, що присутній до нашого цѣсаря єсть далеко лѣкшій якъ де небудь наде, хочъ бы до якогось малого князя. Коли жъ згаданий депутатъ не дає приступу до цѣсаря, то лишъ для того, що она приходила въ справѣ, котра була вже програма у всіхъ виставціяхъ. Хаба-жъ цѣсарь має ужити свого права на то, щобъ рѣшити, хто має въ Австрій рѣшити. Цѣсарь не мѣгъ бы бувъ прецѣ сказати нічого болѣше, якъ лишъ то, що живемо въ правій державѣ и що власти выдали вже своє ршенне. На конецъ запрямитавъ гр. Таффе, що збивало его, що якъ разъ при ємъ титулѣ порушено справу промислову и що то зробила партія демократична (Кроваветтеръ: Ого! То не демократична партія; а застерѣгаюсь противъ того) Одѣсла ухвалено сей титулъ безъ зміны. При титулѣ "палата послѣвъ" промывлявъ пос. Краєвъ при безустанній перервѣ въ користь четвертого стану, а президентъ авертавъ увагу на то, щобъ не проводили дебати. Наконецъ ухвалено конецъ дебати и ухвалено тій титулъ безъ зміны. При титулѣ "спѣлній видатки обохъ палатъ" жалувавъ ся пос. Айхгорнъ на то, що въ бузетѣ въ пѣтій днѣ нема побитыхъ справъ. По кількохъ менше важныхъ интерпелляціяхъ закрыто засѣданье, а слѣдующе назначено на найѣ.

Въ субботу відбуло ся мѣсованье всіхъ тыхъ послѣвъ, що аголосили ся до голосу при поодинокихъ роздѣлахъ бюджету. По найбільшій часті вийшли на перше мѣсце члени крайної лѣвиці, молоді-Чехи и Словенці Чи и котрі рускї послы добили ся до голосу, не маємо же ніякого звѣстия.

Въ четверть мають розпочати ся конференції спѣлныхъ міністрівъ, на котрыхъ буде вести ся нарада надъ собиравимъ бюджетомъ на 1891 р. и надъ предложеніями, що мають бути поставлені спѣлнымъ делегаціямъ. На ті нарады прийдуть до Відня міністри Саларій и Векерльє. Угорскій міністеръ фінансівъ скориставъ зъ сего нагоди, щобъ порадоватись зъ мін. Дунавскимъ въ справѣ управлѣння валюти и въ справѣ податку відъ горілка.

Підчасъ суботняшого засѣданя палаты послѣвъ ходили послы Струшевскіе, Беное, Поповскій и Чайковскій до міністра рѣшничества въ справѣ заснованя въ Галичинѣ жеребничествъ (Fohlenhöfe). Міністеръ обѣщавъ все зробити, що буде въ єго силѣ, але відсавъ ихъ до собиравихъ делегацій и до міністра війны, відъ котрого ся справа найбільше зависить.

Въ колѣ польскімъ відбували ся вчора дальші нарады надъ справами бюджетовими. На рашнѣшій засѣданю бджитаво просьбу мѣста Львова, въ котрій мѣсто общоє дає ґрунтъ підъ будову медичного факультету

и запитує коло, чи міністеръ просвѣты думає дійсною завести у Львовѣ той факультетъ. Русковскій домагає ся, щобъ разъ зажадано рѣшучою відповѣдью відъ міністра. Віднянскій подає до відомости, що плани до будови хемічної лабораторіи у Львовѣ написані вже до Відня. Хшановскій домагає ся, щобъ заапершепелювати міністра, чи бѣв єхоче дозволити школи факхов и промисловихъ въ Галичинѣ побѣла жадає сойму. Хотковскій запитує, що при титулѣ "выдатки фонду релігійного", буде голосувати противъ резолюціи комісії бюджетової въ справѣ патронату, бо та резолюція противити ся духови католицеской церкви. Постановлено, що противъ сего резолюція має промывляти ки. Частотарскій.

Справа арештована якыхъ супругівъ въ Петербурѣ, що хотѣла підкуствомъ добути важні плани войскові, стала вже такъ голосною, що вже звѣстно майже и єн подробиць. Розходило ся о добутокъ планівъ крѣпости кронштадтской. Даму, що явила єв була въ міністерствѣ війны за планима, арештовано въ наслідокъ осторожности двохъ писарівъ, котрі дѣстали одѣсла відъ царя по 100 рублѣвъ нагороду и ордеру св. Анны. Паперы, найдены въ помешканю арештованої, скомпромітували дуже нѣмецкого аташе войскового бар. Плессена а такожъ и аташе англійского. Офіцарѣ, котрѣ арештовано въ міністерствѣ маринаркіи, а котрїй мавъ ті плани выдобути, называвъ Шмідтъ. У него найдено кілька дуже важныхъ планівъ и документовъ. Бар. Плессенъ, котрїй єсть заравомъ войсковымъ аташе для Даніи, буде имовѣрно зовѣсть перенесенный до Копенгаги. Нѣмецкїе газеты доказують, що російскя прасала лишъ для того не роздуває сего справу, бо така сама прагода якъ бар. Плессену лунчала ся недавно тому и двоємъ агентамъ російскимъ въ Берлинѣ.

НОВИНКИ.

— Приняты на свяченіи въ ремѣнничѣмъ товариствѣ "Зоря" відбуло ся вчора дуже торжественно и красочно та при великій участі якъ самыхъ членівъ товариства такъ и гостей. Особливо мало тронуло то членівъ товариства, що самъ разомъ явило ся рукою интелігенціи болѣше, якъ то доси бывало при подібныхъ нагодахъ. Особливо піднести належить, що въ товариствѣ явили ся вчора посолъ Юл. Романчукъ, проф. А. Вахлянинъ, адвокатъ д-ръ Федакъ, д-ръ Коствъ Левинскій, о. Чапельскій, проф. Вреднона и др. Зъ другихъ гостей и репрезентантівъ товариствъ польскихъ явили ся проф. школы пром. и. Тіршіцъ, п. Циммеръ властитель цукорній и репрезентантъ "Skai-ty" и "Zgod-ny". Збжаныхъ повитавъ о. Чапельскій промовою, въ котрій являючи до собѣ евангелію: "Миръ вамъ" зазывавъ всіхъ до спѣлной праці въ мирѣ и згодѣ для добра цѣлого народу. Одѣсла промовивъ въ заступствѣ неприсутного головы товариства его заступникъ п. Кобыляничъ витяючи сердечо всіхъ збжаныхъ ся. Коли вже всѣ подѣлялись свяченымъ янцемъ и засѣли за стѣлахъ, поїшли тоасти за тоастами. Подношено тоасти на повожденье и розвой товариства, въ честь посла Романчука, на згоду нашого ремѣнничества зъ интелігенцією и т. д. П. Сембратовичъ піднявъ тоасть въ честь проф. Тіршіцъ, котрїй выучивъ вже кількохъ великихъ збжаныхъ членівъ товариства; п. Тіршіцъ відповѣвъ тоаствомъ на благо членівъ и хорошего розвою цѣлого товариства; п. Мартинівъ піднявъ тоасть въ честь членівъ основателівъ товариства; академикъ п. Колесса на солидарность всіхъ людей праці рукъ, котрі теперъ добивають ся своихъ правъ; пос. Романчукъ желавъ товариству такого розвою, чтобы оно дочекалося відъ краю болѣшого запомоги якъ доси, и т. д. За кождымъ тоаствомъ спѣлавъ хоръ ремѣнничѣвъ, многає лѣтъ и другой пѣснѣ и такъ минуло кілька годінъ при забавѣ, доки ажъ всѣ въ веселомъ настрою не розійшлись додѣмъ.

— Въ справѣ выступившихъ питомцівъ II-го року удає ся — якъ зачуваємо — сегоднѣ до Виреосъ, митрополита депутатъ львовскыхъ Русинівъ зложена въ панівъ проф. д-ра И. Шараневича, Богдана Дѣдицкого и Глинського. Дальшій хѣдъ сего справы буде завѣстити відъ відповѣди Виреосъ митрополита. Значити треба, що все рукоє духовенство и свѣтскіе Русины, значючи обставини пануючї въ семинаріи, глибоко одучаючи ту кривду, яка дѣє ся руской молодежи семинарской, черезъ самоволо и нетактъ одной особы. Священники на соборкахъхъ кількохъ деканатівъ рѣшили ся въ виду того зложити по 5 зр. відъ особы на выступившихъ убогихъ питомцівъ а старшимъ священникамъ не може то зѣйти въ дива, якимъ способомъ можна присилувати питомца до потного хорального спѣву и до упаваня зненавидженного дириженса. Найболѣше-жъ дивують ся, якимъ чиномъ може рѣшати о судьбѣ 60 питомцівъ, або хотѣбы о судьбѣ двохъ "нѣбѣ провинившихъ ся" педагогівъ, одно представленье интересованого ректора безъ попередного переслухання выключенныхъ. Цѣла ся афера робить на загаль руского духовенства и интелігенціи свѣтскон дуже прикре вражѣнье. Оно выгладає такъ, мовъ бы рѣшаючи въ дѣлахъ семинаріи власти хотѣли заслонити негакъ и похибку ректора воіночюю кривдою 60 членыхъ и характерныхъ молодцівъ, котрі не побоялись въ имя правды пожертвувати навѣтъ свои интересы матеріальні. Не завадитъ такожъ зазначити, якъ поступає ректоръ теперъ вѣгладомъ выступившихъ. Ворота-рени заказавъ бѣв выукати выступившихъ навѣтъ до семинарской калляцѣ на недѣлній богослуженя а зъ оставшими въ серединѣ — якъ кажуть — веде розговори на тематъ спасительной реформы езуитско-василіанской и оповѣдає згадки свои тѣснѣйшой звязи зъ бл. п. патромъ Калинкою, котрїй послѣ него инавгурувавъ нову еру въ системѣ вихованя.

— Зъ Коломыѣ доносять Kurjer-ови Lw. підъ днемъ 19 н. ст. цвѣтня такъ: Передъ судью Чубатымъ почавъ ся нинѣ процессъ рады мѣскої,

заступленої прокураторією, противъ адвоката Ціцсера, котрїй на зборахъ выборцівъ высказавъ ся, що много членівъ рады даєсь перекупити. Д-ръ Ціцсеръ веде доказъ правды. Наводить и доказує много скандальныхъ фактівъ зъ перекупства. Вѣличезне зачудованье выкинутокъ запрежженъ збжанія и. Сигурда Вишневого, найзнаменитшого члена рады. Онъ каже, що противитъ ся процесси, бо знає, що рада скомпромітує ся, бо суть перекупства. За 10 кр. можна ту позыскати мекльерство члена рады! Показують ся численіи, яркї случаи поганого перекупства. Подчасъ першої часті росправы бувъ присутнымъ членъ рады мѣскої и начальникъ суда, свѣтникъ Подіащекій. На початку росправы оборонецъ обжалованого адвоката Трахтенбергъ подавъ до протола, що прокураторія сразу не підпрала жалобѣ громады и доперва коли минувъ реченіе задавленнѣ въ самѣ день росправы умѣстила свое вие сенье на актѣ вже підъ децїзією суда, назначаючи росправу. А що єе вже було по реченіи то свое вие сенье антідатовала. Оборонецъ покликавъ ся на свѣдѣство самого судѣи и заповѣвъ дальші кроки въ тѣй справѣ. Росправу відложено на разѣ. Процессъ загально сензацийный. — Поодинокї факты подкуства, наведенї при росправѣ, такі: Въ справѣ заведеня трети антики въ Коломыѣ дватамшій антикаръ Сидоричъ и Штенцель (радный) признають о, що зложили въ руки фактора Зінгера значну кноту для переведеня въ радѣ громадской рѣшеня, що нова антика непотрѣбна. И справдѣ Зінгеръ перевѣвъ таке ршеніе та признає о, що одному радному Маркусови давъ за се 10 зр. и пачку тютюну. Сверхено такожъ, що радному Германови обѣщавъ за се золотий ланцусокъ, але по ршеню обманувъ его, бо не давъ. Кого еще перекупивъ, не подає. П. Вишневокій на підтерѣе своего высказу, що за 10 кр. можна позыскати мекльерство члена рады, наводитъ много фактівъ, и такъ: радный и директоръ мѣскої касы щадничон, выслуженный майоръ Цоффаль, побиравъ до власной кишенѣ чиншъ зъ убѣлкии громадской, а коли о томъ подала червоночка Gazeta Pol., замазано справу въ сей способѣ, що дирекція касы щадничон въ протоколѣ засѣданя антадговала о рѣкѣ выгадане ршеніе, мовъ бы Цоффальви дозволено такъ робити. Иншій радный Саламонъ Гринбергъ выставивъ домъ бурмістрови, за се одержавъ підприємство будовы магазинівъ войсковыхъ, помимо того, що рада порѣшила сразу віддати ту будову кому иншому. Радный Фаденгехтъ, зъ титулу своего мандату, такъ деръ жидѣвъ бѣдѣвшихъ при веденю метрикахъ, що Вишневокій підѣвъ тї здѣрства на засѣданю рады. Радный и директоръ мѣскої касы щадничон каже платити собѣ гонорарїи відъ позынокъ ипотечныхъ. Радному Соколовскому выплачено 300 зр. за чинности, якї мавъ робити зъ обовязку будучи раднымъ. Боли — казавъ Вишневокій — въ Коломыѣ покомпромітували ся въ сей способѣ бурмістръ, вицебурмістръ, асесоры и немало радныхъ, то се не наша вина, лишъ тыхъ, що робили пресію на выборцівъ. Отдакъ переслухано цѣлїй рядъ свѣдѣківъ, котрі потверджують, що раднымъ давано взятки. Кожда достава для громады була получена зъ перекупствомъ. Пра літатія на доставу харчу до шпиталю показало ся, що комитеты складали по 1200 и 600 зр. въ третїи руки для заповненя взяткокъ, котрыми дѣлили ся пѣзѣйше. Зверхѣсть громадака укладала при томъ макимальну тарифу харчу въ сей способѣ, що ліверавъ навѣтъ опустивши половину, мусѣвъ мати ще величезній зыски. На кѣлю топленого масла, въ цѣнѣ 50 кр., назначено въ тарифѣ 1.60 зр. Свѣдокъ Зінгеръ збѣзавъ, що Вишневокій самъ зъ протекціи для него унезавивъ затвержденье первѣстной оферты, але пѣзѣйше безъ ліцїтатїи вымѣгъ на радѣ єн затвержденье, коли Вишневокого впевнивъ радный Брестеръ, що Зінгерови дали оференты добру вынагороду за збѣтупше. Свѣдокъ Ребунъ збѣзавъ, що Зінгеръ бувъ посередникомъ мѣжъ интересентами а Вишневокимъ, если треба было перевести яке ршеніе въ радѣ. Свѣдки Райхманъ и Кельманъ оповѣдають, що при регуляціи мѣскої ґрунту Поеслъ Вязеръ заплативъ раднымъ Крижановскому и Врублевскому, ако одпоручникамъ рады, по 5 зр. и погоставъ ихъ за 2 зр. 37 кр., а они за се признали єму власнотѣ сего части ґрунту. Райхманъ бувъ посередникомъ въ тѣй справѣ и чудує ся, якъ такїй "солідный тешетъ" уважає судъ за щось карыгодного. Взагалѣ болѣшѣ свѣдѣківъ розказує по широтѣи всѣ перекупства и цѣлкомъ не розумѣе, чтобы се була рѣчь неморальной. Дальшій доказъ иншихъ фактівъ перекупства відложено, бо не явилось много свѣдѣківъ. Таке здемаскованье урганізованой коррупціи выкинуло велике вражѣнье въ Коломыѣ.

— Дальша будова другон церкви мѣскої у Львовѣ при "Народномъ Домѣ" началась минушого тыждня. Именно ведутъ ся работы при двохъ фронтовыхъ копулахъ відъ улицъ Краковской. Если буде погода и достаточнїи средства грошеві, то можна надѣятись, що въ ємъ роцѣ покѣнчатъ ся уже головнїи работы мулярокі.

— Дальша иллюстрація роздѣлу запомоги въ Бережанщинѣ. Якъ було подано вже попередно, громадине въ Слободѣ не хотѣли брати ґнилої бульбы въ Літатїи и тому начальникъ громады удавъ ся до старосты въ Бережаннахъ зъ пытаньемъ: що бѣвъ має робити и де глadyти помочи, чтобы выдобути обѣдану комитетомъ запомогу въ сѣколыстої 183 корѣвъ бульбы. На се заявивъ староста, що бульба ще прийдѣ, але вже лишъ 150 корѣвъ, котрі вже прилаженъ въ Викторівцѣ, сѣвъ бужшого маршала повѣтового. Тымчасомъ, вѣдѣвъ вернувши додѣмъ, заставъ наказъ бережанской рады повѣтовой, чтобы до трехъ днѣвъ забравъ ґнилу бульбу для Слободы. Вѣдѣвъ побѣжавъ вдруге до старосты, котрїй роздеръ предложенїи наказъ рады повѣтовой одъ словами: Я разъ казавъ, що въ Викторівцѣ достанете бульбу. На такой подставѣ выславъ вѣдѣвъ подводы до Викторівки и пересвѣдѣчавъ єе рѣвночасно, що тамошня бульба такъ само ґнила якъ и въ Літатїи. Люде зновъ не хотѣли брати бульбы, але теперъ найшовъ ся способъ, чтобы подъ позоромъ запомоги выбрали влаетители Викторівки ґнилу бульбу. Явились жандармы и черезъ два днѣ гонили людей по бульбу до Викторівки. Одныхъ страшили, другихъ

заохочували аргументами болочными, а одного, котрїй хотѣвъ сказати, що "паны забрали гроші, а намъ велѣтъ забирати ґной", хотѣли навѣтъ увязнити. И такъ по неволи привезли до Слободы ґной замѣстъ бульбы. А привезли той даръ тогдѣ, коли тѣхъ голодный выступивъ въ найотрашнѣйшомъ вѣдѣ. Майже въ кождѣй хатѣ ложить недужїи а навѣтъ 3 до 4 особы разомъ. Сумнїи були свѣта! По двораховѣмъ повѣдомленю старосты въ Бережаннахъ о епидеміи, зѣбхавъ вѣконци повѣтовый лѣкаръ, чтобы пересвѣдѣчаться начоно, чи правдїи вѣсти о тѣхъ. Люде бѣгли ся зъ цѣлого села и просили лѣкаря до своихъ хатъ, але лѣкаръ мѣгъ поступити лишъ до кількохъ хатъ а обѣщавъ зробити релакцію и прислати иншого лѣкаря. Та кобы лишъ чимъ скорше явивъ ся такїй лѣкаръ. (Чер. Русь.)

— Дрѣвнїи вѣсти. Институтъ "Народный Домъ" у Львовѣ надає стипендію зъ фондаций бл. п. Андрѣя и Анны Бурчичинскихъ, рѣчно по 50 зр., Текли Єрмѣй, ученици ІІІ кл. народной школы въ Ольѣвѣй королѣвской, близкой оловчѣ фондаторѣвъ. — Архиказѣ Фердинандъ Кароль третїй зъ ряду сыновъ архик. Кароля Людвика, переѣздивъ онгоды черезъ Краковѣ до Перемышля. — Маршалокъ красевый гр. Тарновскій выѣхавъ на кілька днѣвъ відъ Львова до своихъ дѣбръ. — Въ парни на Жовковскомъ померъ нагло дня 10 цвѣтня Генрикъ Гаденичъ, магістеръ фармаціи, числѣний 70 лѣтъ и проживающій у Виннакахъ. — Въ Коломыѣ померъ лѣкаръ Иванъ Яноха, заразившись пятнистымъ тѣломъ відъ недужихъ, котрыхъ лѣчивъ. — Коршма баконичка "Ямки" підъ Перемышлемъ погорѣла до тла дня 17 н. ст. цвѣтня. — Въ Перемышлѣ выкрала поліція великій складъ краденыхъ рѣчей у льярника Авсѣбля, влаетителя каменницѣ, заступника радного и директора касы хорыхъ товариства будѣвничого.

Вѣсти зъ Еп. Перемыском.

Презенты одержали оо.: на Брунары, дек. мушиньского, надало намѣстничтво о. Петрови Сандовичеви зъ Розтѣкъ великихъ; Левъ Бѣрцкїй на Павлокумъ, дек. бирчаньского; Яковъ Косоноцкїй на Подѣльцѣ, дек. комарнянського.

Кан. институтуванъ оо.: Мих. Калимонъ на Лѣвчу, дек. любавьского; Алекс. Очабрукъ на Лѣшоватѣ, дек. львовского.

Завѣзванъ до кан. институту оо.: Вас. Воронецъ на Камѣнку Липнянъ, Юст. Манастирскїй на Голѣ, дек. потелицкого.

Завѣдомлѣства одержали оо.: Марк. Раставецкїй въ Дѣвстрику Дубовѣмъ, дек. жуковиньского; Мих. Петровскїй въ Лосинцѣ, дек. височаньского.

Одступивъ о. Мих. Волошинскїй зъ Страншечивъ відъ обѣгана о парохію Тугановичѣ, дек. дрогобичского, поставленъ на першомъ мѣсці въ пропозиціи на ту парохію.

Увѣдомленъ відъ душпаствирства на власну просьбу о. Грїг. Мазикевичъ, бужшій самостоятнїи сотрудникъ въ Островѣ, дек. перемыского.

Телеграммы „Дѣла“.

Берлинъ 20 цвѣтня. Зѣвздъ королевы англійской зъ нѣмецкимъ цѣсаремъ відбуде ся дня 25 с. м. въ Дармштадтѣ.

Парижъ 20 цвѣтня. Мѣжъ робѣтниками на провинціи наставѣ великій рухъ за святкованьемъ дня 1 мая.

Острава 20 цвѣтня. Робѣтники заявляютъ охоту годити ся; они жадають 8-годинной работы, подвысшени платнѣ, усуненя нелюбыхъ имъ урядникѣвъ и амнестіи для страйкующихъ робѣтникѣвъ. Мимо того одбужають ся все ще численнїи арештованя.

Вѣденъ 21 цвѣтня. Въ наслідокъ заказу святкованя дня 1 мая збирають робѣтники складки для тыхъ, котрыхъ бы выключено за то святкованье. Декотрі фабриканы дозволяютъ робѣтникамъ святкувати той день. Правительство постановило завести строгїи мѣры осторожности, чтобы не допустити до нѣякихъ эксцесѣвъ.

Пештъ 21 цвѣтня. Редакторы тутешныхъ газетъ ухвалили увѣлнѣтити складачѣвъ друкарскихъ въ день 1 мая відъ работы.

Бруксея 21 цвѣтня. Стеніи мавъ по оногдашнѣмъ обѣдѣ въ королѣвской палатѣ довшу наладу зъ королемъ. Вчора бувъ онъ на обѣдѣ у президента мѣста, де явивъ ся такожъ и король.

Надѣслане.

Д-ръ Стефанъ Феданъ

отворивъ

адвокатску канцелярію

у Львовѣ

3857

підъ ч.3. плацѣ Капітульный (рогъ Ринку ч.23).

Вѣлякї Листы заставнїи Товариства кредитового земского

4½% Листы заставнїи Банку краєвого

4½% Позичну краєву

4% Облігаціи пропинаціи

Вѣлякї облігаціи довшу державного

Зелѣзничїи облігаціи першегоства

Лѣсы державнїи и приватнїи

продаетъ підъ найкорыстѣйшими условиями

Сокаль & Ліліентъ

3860 91—156 Домъ банкый и кнотора вымѣни у Львовѣ

Порученя зъ провинціи выготовлює ся одвоотною почтою безъ дочисленя провізїи.

Розкладъ їзды на залїзничякъ державныхъ,
важнѣйшій одъ 1 листопада 1889.

Після лїтово годнишки.

Одходитъ до Львова:

Въ напрямъ до Стрия: 1) До Стрия, Хирова, Стружа Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина поїздъ особовий о 5 год. 50 мин. зъ рана. — 2) До Стрия, Хирова и Сухи о 10 год. 20 м. передъ полудн. — 3) До Стрия, Хирова, Сухи, Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина о 8 год. 45 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поїздъ поїсний до Станиславова, Черновець, Сучави, Яссь, Букарешту и Гусятина о 9 год. 16 мин. передъ полуднемъ. — 2) Поїздъ особовий до Станиславова, Черновець, Яссь и Букарешту о 4 год. 25 мин. по полудни. — 3) До Станиславова, Гусятина, Черновець и Сучави о 10 год. 13 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Рави рускої: 1) Поїздъ мїшаний до Белзца и Сокала о 7 год. 43 мин. рано.

Приходить до Львова:

Въ напрямъ до Стрия: 1) Поїздъ особовий зъ Буда Пешту, Мункача, Лавочного, Сухи, Хирова и Стрия, о 8 год. 26 мин. рано. — 2) Поїздъ особовий зъ Сухи, Хирова, Стрия, Гусятина и Станиславова о 3 год. 36 мин. рано. — 3) Зъ Буда Пешту, Мункача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрия, Гусятина и Станиславова о 12 год. 8 мин. въ нощі.

Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поїздъ особовий зъ Сучави, Черновець и Станиславова о 6 год. 55 мин. рано. — 2) Поїздъ особовий зъ Букарешту, Яссь, Черновець, Гусятина и Станиславова о 2 год. по полудни. — 3) Поїздъ поїсний зъ Букарешту, Яссь, Черновець, Гусятина и Станиславова о 8 год. 5 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ зъ Рави рускої: 1) Поїздъ мїшаний зъ Сокала и Белзца о 5 год. 21 мин. по полудни.

Плякаты розкладу їзды на шляхахъ залїзничїхъ державныхъ въ Галичинї одержати можна на кожодїй стаціи по цїнѣ 6 кр.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручає прямо зъ фабрики

СВѢТЛО

I-а по 75 зр., II-а по 67 зр., за 100 кил.;
при замовленяхъ 50 кильогр 3%, а при
100 кил. 5% оцуту.

Упрашаєся подавати точно величину
свѣточкѣ и послѣдню стацію залїзничїхъ, до
котрої має свѣтло выслати.

2998

ДИРЕКЦІЯ.

4% Облігаціи индѣмнїз. угорскї
4% Облігаціи пропїнаціи галиц.
4 1/2% Облігаціи пропїнаціи угорскї
5% Облігаціи проп. буковинскї

поручає до лїкованїя капїталовъ яко пер-
шоряднїхъ паперы вартостїи по курсу
декимѣ

АВГУСТЪ ШЕЛЕНБЕРГЪ

дѣмъ банквой и контора вымїны у Львовѣ.
Выдаєицтво газетъ львовскѣ „Надїя“.
Пренумерата рѣчна на провинцію зр. 1.80.

Парохїя зъ одною церквою,
130 моргѣвъ тютюневої и жит-
ной почвы зъ лѣсомъ, 1800 душѣ
и 273 зр. чистої конїуры — єсть
до замѣны за парохїю рѣвної
категорїи по дѣлѣ мѣстоу або на
подгѣрїю близько рѣки, переважно
зъ єбножатами. Рєалектукѣи
звѣлять зголосити: Девѣтъ,
poste restante, Марїампѣль.

Глядаю на лѣто 2 до 3
комнаты зъ хар-
чемъ або безъ близько Львова,
выглядно при або близько стаціи
залїзничїи, не надто бддделеної
одъ Львова, зъ доброю водою до
пита близько купелѣ ставовой або
рѣчної. — Емїлїй Бертемілянь
Браєрь у Львовѣ. 3-7

Складъ сунна и готовыхъ одгѣвъ
мужескихъ и дѣточїихъ
подъ фирмою

Давидъ Шварцвальдъ
перенесенїи
зъ улицѣ Галицкої ч. 8.

на пляцъ Капїтульнїй ч. 3.
Многѣлѣтнїй досвѣдъ въ томъ
званїи, достаточнїй средства матков-
ї а такожъ навязанїи безпосереднїхъ
зносїи зъ першоряднїми фабрї-
ками якъ крєвными такъ и загра-
ничными, роблять можливимъ вдо-
водїти всѣ вымоги и доставити Ви.
Публїцѣ товаръ добройої якостї по
найдешевїшїхъ цѣнахъ.

Всѣмъ лїстовїмъ замовленїя зъ
провинції полагодїую безпородочно,
высылаючи на желанїе досту-
пнїй пробкї оплатно. 3109 10-7

Дякуючи за теперїшнїй взглядъ
поручаю ся и на дальше
зъ поважаньємъ

Давидъ Шварцвальдъ.

ТОРГОВЛЯ ГЕРБАТЫ

хиньско-россїйскої

ЕДМУНДА РІДЛЯ

у Львовѣ, пляцъ Марїяцкїй ч. 10

Высѣвки гербатїи 1/2 кильо зр. 1.30 — Высѣвки зъ найлїпшїи
гербаты зр. 1.60. — Залосєля зъ провинції высїлає двѣдортно почтою.
Опакованїя не числїтєся. 3289 18-52

ДРОГЕРІЯ И ПЕРФУМЕРІЯ

Д. ЛЮДКЕВИЧА И СП.

въ Перемышлї

улиця Казимїрѣвска (давнїше Львѣвска)

поручає Ви. Публїцѣ: СРЕДСТВА ТУАЛЕТОВІ: мыла, пахо-
щѣ, пудры, пасты, порошкї и воду до консервованїя зубѣвъ,
кремы, помады и воды до волосѣ, нусѣвъ и бороды, краски до
крашенїя волосѣ — вырѣбу власного и П. Игнатѣвича у Льво-
вѣ та найзнатїйшїхъ фабрїкѣ вїдєвскїхъ и заграничныхъ.
МАТЕРІЯЛЫ ХЕМИЧНІ для лѣкарѣвъ, хемїсѣвъ, пїротехнї-
кѣвъ, антикарѣвъ; ПРИРАДЫ ХІРУРГІЧНІ зъ кавчуку,
скєла, металѣ.

ДЕСІНФЕКЦІИ.

ВАЖНЕ ДІЯ ВИ. ПАВЪ: Мыло до пранїя бїля, фарба
до бїля въ кулѣкахъ, крохмалѣ брылїантовїи, гума и борасѣ
до ковїтрїкѣвъ краски до крашенїя матерїи шовко-
выхъ и вѣвїяныхъ, атраментъ до значєня бїля, краски
на помѣсть въ 4 родахъ, оцѣтъ вїзїи, оліва.

Гербата хиньска (россїйска).

Коркї до бутелькѣвъ, лїакѣрь золотой до черевїковѣ въ лїакѣрь
до черненїя шкѣры, найлїпшїй кїтъ до порцєлїны, карукѣ
стѣларскїй губкї, пеналѣ и т. п. 3378

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши одъ дня 12 лїтоого 1889 выдѣає

АСИГНАТЫ КАСОВІ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьємъ
4 1/2% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьємъ
а всѣ находячі ся въ обѣгу 5% асїгнаты касовї зъ
90-дневнымъ выповѣдженьємъ буть опрѣентованї по
4 1/2% одъ 15 мая 1889. 2218

Передрукъ не буде плаченїи

Дирекція.

РИМАНОВЪ

ЗАВЕДЕНЬЕ ЖЕРЕЛЬНО-КУПЕЛЕВЕ

Для особѣ золотушнїхъ (скрофулїичнїхъ), анемїичнїхъ и ослаблє-
ннїхъ — положенїи въ Сїяноцкѣ, въ прїатнїи долины карпатскѣй
рѣки Табы, середѣ шпїльковѣхъ деревъ — отворенїи вѣсїає зъ
днємъ 20-го мая и одъ того дня ажъ до 20-го червня и одъ 15-го
серпня цїны помѣщанъ о 1/4 частї дешєвїи. Одъ такѣхъ будуть знїти
тї особѣ увѣдѣнїи, котрї прїблудуть до Завєдєнїа передъ 20 червнї.

Въ сѣмъ роцѣ поблїзїеної комнаты для купелѣвъ мїнераль-
ныхъ: — кромѣ лѣченїя купєлїи и пїтьємъ водѣ можна лѣчїти сї
въ Завєдєнїи елєктрїичнымъ токомъ, масажємъ, а такожъ пїмнатїю
звучїиной и ортопедїиной. Купелѣ зїмнї рѣчнї и напїрїсѣковї.

Лїкарємъ заведєнїа єсть д-рѣ Іосїфъ Дукєтъ.

Почтѣ и тєлєграфѣ въ мѣсцї такожѣ аїтїа.
Одъ стаціи „РИМАНОВЪ“ залєзїаннїхъ трансєврєальной бдддє-
лонї одъ Завєдєнїа о 8 кильомєтрѣвъ курєують вѣзкї и поїзды, ко-
трїхъ вѣзкїи бдддєнїи єсть знакомѣ Завєдєнїа (гербѣ Шїавѣ), за
нїшї Завєдєнїе не берє одѣдїалїногїи.

Завєдєнїє розсылає мїнеральну воду зѣ всѣхъ трєхъ жєрєль,
лїчїицѣ сѣбѣ до внутрїшнїиго и вїзїиного ужїванїа такожѣ бромѣво-
їодѣвой лїцѣ. Предмєты тї мають такожѣ на складѣ:
въ Краковѣ: Аїтїка „подѣ Звѣздѣ“ п. К. Вїшнєвскѣго,
улицѣ Флѣорїанскѣй;
у Львовѣ: Аїтїка п. П. Вєвїорѣковѣ ул. Галицка 5;
въ Перемышлї: Аїтїка п. З. І. Калїцкѣго;
въ Сїяноцѣ: Складъ мїнеральныхъ водѣ п. А. Друтанѣвскѣго;
въ Копичїнїцѣхъ: Аїтїка п. Рєдєра;
въ Цавнїцї: Ієнтїлїарїа и складъ водѣ мїнеральныхъ п.
Е. Шамайтѣа. 3476 1-5

Всѣлїкї пояснєнїя подѣає

Дирекція Завєдєнїа жєрєльно-купєлєвого
въ Рїмановѣ.

ВѢДЕНЬСКІЙ МАГАЗИНЪ

„AU LOUVRE“ у Львовѣ

Е. М. БЕРНФЕЛЬДЪ зъ Вѣднїа,

пляцъ Капїтульнїй ч. 3.

Найбѣльшїй складъ товарѣвъ у Львовѣ.

Сєзонъ вєсїаннїй и лѣтнїй 1890.

Сєзационно дешєвї стайї цѣны положєнї на кожѣмъ товарѣ.

Правдїи англїйскї Yersey-станики трикотѣвой на сєзонъ
вєсїаннїй и лѣтнїй по 2.50, 3.40, 4.50, 6, 7 до 15 зр. — Парасѣлки вї най-
бѣльшїмъ выборѣ 2.50, 3.50, 5 до 20 зр. — Спєціалїногїи по до запасѣкъ
дамскїхъ и дѣточїихъ, вєльѣновѣ, корѣнокѣ, лєнѣтъ, цвѣтовѣ, перѣ, капєлюхѣвъ
дамскїхъ, торсєтовѣ, павїчѣхъ, мєрєжѣхъ, готовыхъ робѣтъ ручныхъ, корѣнокѣ
клєвѣныхъ, а такожъ вїздѣгѣвъ и пасѣвъ гадѣваннїхъ до бїля дамскѣго
и дѣточѣго.

Дуже добра нагода для вїзїтєлѣвъ
дѣбѣрѣ и вїлѣ:

Вєхѣднїй ковры (Chenille) І. вєлїко-
стїи зр. 98 — ІІ. зр. 1.25 — ІІІ. зр. 2.90
— ІV. зр. 4.50. — Правдїи вєхѣднїй пор-
тїєры тунєтанскїи и фїранкї, пара зр.
3.30 до 3.75; правдїи портїєры марѣкан-
скї 4.75 зр.; трєбїзѣнтскї 5.75. Прїпасѣ-
ванїй фїранкї дѣтѣвъ, складѣючі ся зъ
2 крѣплѣ, 1 драпєрїи и 2 зашїнокѣ зр. 1.75,
2.20, 2.90. Одѣвѣднїй до того гарнїтурѣ,
складѣючі ся зъ 2 капѣ на лѣжка и 1 скє-
ртїи зр. 3.40, 5-6. — Прїпасѣванїй брук-
сєльскїхъ фїранкї двѣ частї на цѣлє єдно
зр. 1.90, 2.80, 3.50 до 9. — Прїпасѣванїй
ковры салѣновїи 4.50, 6.50, 10 до 30 зр.

Стебѣванїй кодрѣи шѣвкїи по зр. 8.50. Рєшткї коврѣвъ (ходїнїковѣ)
8-12 мєтрѣвъ по цѣнѣ 3.50 до 6 зр. цѣла рєштѣа.

Одѣлѣ для коврѣвъ, коврѣвъ, дєргѣ на конѣ и до подѣрѣжкї
єсть на пѣдѣ-поверѣвъ вѣ салї І.; — Парасѣлки, цєпѣтїи и капє-
люхї вѣ салї ІІ.; — Станики трикотѣвой и сукѣнкї отѣочї
вѣ салї ІІІ.

Експєдїтѣ фїзїалїнїи єсть у Вѣднїи І. Rothenhurmstrasse 37.

Замѣвленїя зъ провинції за послѣдїлатѣю або попєреднїмъ при
слаємѣмъ грошєй. Ілюстрѣваннїй цѣннїкѣ товарѣвъ высїлаєся на провинцію
дарѣмъ и оплатно. Поручєнїя трєба адресувати до:

Магїзїну „AU LOUVRE“, Львовѣ пляцъ Капїтульнїй 3.

СПЕЦІАЛЬНА

робѣтнїа колдєрь и матєраѣовѣ

подѣ фирмою

ІОСИФЪ ШУСТЕРЪ

прѣдѣає свѣя вырѣбы дешєвїє

якѣ всѣдѣ.

Львовѣ ул. Копєрнїка ч. 7.

Для панѣвъ:

Черевкї зѣ шкѣры Croute зр. 3-25
" " телѣчої до 5 50
" " францускѣй 5-
" " лїакїрованѣ 5 50
" " вѣршавскѣй 6-
" " лїакїр. шїтї 6-
Пѣвчеревкї тємѣвої зр. 3-50
" " францускї зр. 4-75

Для панѣ:

Черевкї зѣ шкѣры тємѣвої зр. 3-75
" " гамбургскѣй 3-60
" " франц. 4-70-8-
" " лїакїрованѣ 5-75
" " шєвро 8-
Пѣвчеревкї прунєльѣвої зр. 3-50
" " тємѣ. 3-3-50
" " францускї 4-75

Вєлїкїй выборѣ черевїковѣвъ и шєтїикѣвъ для паннѣчѣкѣ хлоп-
чїковѣвъ и дѣтѣй. — Обїлнїй выборѣ мєшѣтовѣ домовыхъ и пан-
гофѣвъ для панѣвъ, панѣвъ и дѣтѣй.

Замѣвленїя зъ провинції выгѣтовлєю сї двѣдортно почтою.

Фїлія: Краковѣ, ул. Гродєска 34; Чернѣовѣ, Hauptstrasse 9; Берє-
жаны, Бродѣ, Дрогѣбичѣ, Ярославѣ, Коломѣи, Перемышлѣ, Я-
шѣвъ, Сучавѣ, Самбѣрѣ, Станїславѣвъ, Стрїи, Тарнѣвъ, Терно-
пѣль. (18-40)

ПОЛОТНА.

Дирекція школы и Товариства
кѣчѣвъ въ Блажѣовїй поручає Ви.
Публїцѣ отѣи свѣя вырѣбы:

Полѣтна на єорѣчки, калїєсоны,
прѣстїрїла чїсто лїанїи, грубїй полѣ-
лотнѣа коноплїанї по цѣнахъ одъ 5
до 26 зр., єохї дѣмѣкѣ, полѣтєнцїа
въ красѣкахъ, скєртїи, сєрвєтѣ, за-
паскїи, хустїни до носѣ бїлїи и въ
красѣкахъ, на голову и одѣгу, руш-
нїкї, дрєлїкї и т. п.

Прѣсїтѣ ся о вѣсїи замѣвлєнїа
на полѣтна до єшїєнїа хмєло.
Цѣннїкѣ и пробкї на желанїє дарѣмъ.
Товарѣ, куплєнїи понадѣ 15 зр.
высїлаєю оплатно.

Зъ поважаньємъ:

В. Рїлскїй.

[Алєнтїа анонєвъ „Імпрєсєс“
у Львовѣ, ул. Льва Салѣтїи ч. 25].

АНТ. ЩЕРБА

МУЖЕСКІЙ КРАВЕЦЪ

во Львовѣ, ул. Копєрнїка ч. 10 або

ул. Шїанѣхѣ ч. 1.

мѣа єсть поручити Вч. ПП. Публї-
цѣвъ и Вєд. Духѣвєствѣу свою одъ ро-
ку 1873 їстїуючу

РОБѢТНЮ МУЖЕСКОЮ ОДЕЖИ

пѣсїа найновѣїшїи модѣ, зъ най-
лучнїхъ товарѣвъ и по цѣнахъ якѣ
найдешевїшїхъ, упрѣаючіако Ру-
сїнѣ о ласѣвїи вїзлїдїи Вїѣв. П. П.
Публїкѣи Вч. Духѣвєствѣа, поручѣ-
єся ласѣвоу покровїтєлѣствѣу.

Всѣ ласѣвїи замѣвлєнїа выко-
нѣують ся въ вїзїорѣшѣмъ
часѣ. 2808 5-11

Д-ра Е-
гєра бѣльє, каштанкїи одѣ поту
трикотѣвой и стѣковї, рукавїцѣ
и рушнїкї до натїранїа

поручѣа найдешевїє

МАГАЗИНЪ

БРАТѢВЪ ЛЯНГНЕРѢВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Цѣннїкѣ на жаданїє дарѣмъ.

„СЛАВІЯ“

БАНКЪ ВЗАИМНЫХЪ УБЕЗПЕЧЕНЬ ВЪ ПРАЗЪ.

Головнє Заступнїцтво для Галичинїи и Буковїны у Львовѣ.

Благѣроднѣа и добродѣїна цѣль забезпєчєнїа будучїности богѣтнїхъ якѣ и бѣднїїшнїхъ
лїцѣ, та цѣльнѣхъ родїнѣхъ не даєть ся єсїянутїи нїшїми средствїми, якѣ лїше черєвъ убєзпє-
чєнїє жїтѣвє, познѣаятъ тѣи найєкорѣше падѣтї, хто забезпєчєує сїа.

Трїдѣлѣтнїй отѣцъ забезпєчєує для новѣзарѣженѣй донькї за кварталѣну премїю
9 зр. 68 кр. капїталѣ зр. 1000, маючіи выплатїтї сїа при єи дожїтїю 20-го року. — Умїрає
отѣцъ колї-небудѣ передѣ тїмъ 20 рокомъ, тогдѣ уєтає дальше плаченїє премїа, а донькѣ
при дожїтїю 20 року получѣає цѣлїи забезпєчєннїй капїталѣ 1000 зр. — Умїрає жє донькѣ
передѣ дожїтїємъ 20-го року, тогдѣ зєврѣає „Славїа“ всѣ вїдѣлїи премїи.

Трїдѣлѣтнїй мужїчина забезпєчєує сѣбѣ на єтарѣстѣ 1000 зр. Прїєстїупѣа до убєзпє-
чєнїа на 20 лѣтъ и платїтѣ мѣсїчно 4 зр. 53 кр. — Єслї вѣ прѣтїагѣ того часу, колї-небудѣ,
хѣчѣ-бы по заплаченїю лїше єдної рѣты мѣсїчно — умєрѣ, то „Славїа“ выплѣає забезпєчє-
ннїй капїталѣ 1000 зр. єго наслѣднїкамъ. — Єслї жє прєжїєнїа тѣхъ 20 лѣтъ, тогдѣ можє сѣбѣ
выбратї єдїнѣ изъ слѣдїуючїхъ 5 спѣєбѣвъ выплатї:

1) выплатѣу дѣлоу, на єго прїєдїаючѣо сумѣ 1158 зр. 60 кр., або
2) выплатѣу лїше сумѣ 619 зр. 60 кр., при чѣмъ позѣстає убєзпєчєннїмъ на посмертнї-
ннїй капїталѣ 1000 зр. безъ дальшѣйшѣй оплатѣ премїи;

3) выплѣаєуєє доємертнїи рѣчної рєнтѣ вѣ квѣтѣ 96 зр. 70 кр. або такожѣ
4) выплѣаєуєє єму доємертнїи рєнтѣ лїше 51 зр. 80 кр., при чѣмъ абѣаєєнѣе убєз-
пєчєннїмъ на посмертнїи капїталѣ 1000 зр. безъ дальшѣйшѣй оплатѣ премїи, вїдїцї

5) вїдѣанїє єму полїцїи на капїталѣ посмертнїи 2148 зр. 80 кр. безъ дальшѣйшѣй оплатѣ
прємїи.

Єорѣкѣ-лѣтнїи отѣцъ забезпєчєує на слѣауї своєи ємертї для своєи родїнїи капїталѣ
2000 зр. за мѣсїчну оплатѣу премїи 5 зр. 54 кр. — Умїрає колї-небудѣ, хѣчѣ-бы лїше по за-
плаченїю єдної рѣты мѣсїчно, то „Славїа“ выплѣаєує цѣлїи забезпєчєннїй капїталѣ 2000 зр.
позѣстаєшїи родїнїи.

Вѣ прѣтїагѣ 19 лѣтъ умєрѣо 1542 члєнѣвъ банку „Славїа“, котрї вїлатїи до своєи ємертї
сумѣ 294.883 зр. 18 кр., а за тѣє вїлатїа „Славїа“ позѣстаєшїи нѣхъ родїнїамъ єуѣу бѣльшѣ о
чєтѣєрѣ, є є 1,130.326 зр. 32 кр.

На полїцїи, чѣо наймєнєє 3 роки важнїй, можє члєнѣ на жаданїє, зъ кѣнѣцѣмъ кож-
догѣ слѣдїую

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руських свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Вибіркові найважливіші повістей“ виходить вівторком, а вівторком і п'ятницю на першому разі в Дзвіні.

Предплату на ілюстрації приймають: у Львові А. М. Митрачак „Дзвін“ ул. Баторія 24, Центрально бюро огорожено, ул. Коперника ч. 11, в Боро газети ул. Кароля Любимського 9. У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Koloss-gasse 8, M. Stern, I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті в Гамбургі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дзвін“ і належність за ілюстрації платити у Львові.

ДЗВІН

Предплата на „Дзвін“ з літер. додатком за Галичину:

в Австрії:	в Галичині:
в цілій році . . . 18 зр.	в цілій році . . . 24 зр.
на пів року . . . 9 зр.	на пів року . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр.	на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр.	на місяць . . . 2 зр.

у Львові:

в цілій році . . . 18 зр.	на пів року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр.	на місяць . . . 1 зр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція відк. ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатані вітальні бр. морта Поодинокі члени комітету 8 зр. в. в.

Оголошення приймаються по ціні 6 зр. бр. однієї строки початком, в рубр. „Надскане“ по 20 зр. в. в.

Подати числяться по 10 зр. бр. однієї строки.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ.

На вчорашньому засіданні палати послов ухвалено по короткій дебатові титлу „рада міністрів“ і приступлено до дебатові над титлом „фонд диспозиційний“. Пос. Піхлер заявив, що бач і в його товаришів будуть голосувати проти сего фонду, бо по-являю ту уважати за справу довіри, а Нмеч не можуть мати ніякого довіри до тепершнього правління. Пос. Шпачек виступив також проти правління, а головне проти гр. Таффе, доводячи, що бач о много прихильніший для опозиції, як для той партії, що його підтримує. Розер заявив коротко, що жаден Нмеч не може для тепершнього правління ухвалити фонду диспозиційного. Сміх бесідників одповідав гр. Таффе і заявив насамперед, що бач не уважає ухвалення фонду диспозиційного за справу довіри, а бач відповів коротко поодиноким бесідникам на їх закиди та просив палату, щоб вона не проводила дебатові, бо дебати бюджетова мусить як найскорше скінчити, щоб не чекати соймт мбг зворотити ся для ухвалення постанови чесько-німецької угоди. Що до півурядової праси, то заявив гр. Таффе, що бач не може брати за нь отвітальності, бо фонд диспозиційний єсть за надто малий; сума 50.000 вистала бы ледви на яку тижневу часопис. Коли-б правління мало яку більшу суму, то оно могло бы заложити свій власний орган, а тогди и взяло бы на себе одвітальність за него. По замовненню дискусії промалював ген. бесідник Магг против сего фонду і заявив, що опозиція німецька займає супротив чесько-німецької угоди вижидаче становище. Бесідник відступив відтак від самого предмету і звернувся на страйк в Остраві та став доказувати, що робітники викликали той страйк лиш з буги, бо имь всьмь дів ся дуже добре. Треба бы отже утворити одну велику партію, котра дбала бы против руху робітничого, а в користь держави. По промові Гормузако за фонд, ухвалено позицію „фонд диспозиційний“ в имени бгг голосувано 154 голосами против 130. Против сего титлу голосував також и пос. Озаркевич. Обіска прийшов під наряду титлу „трибуналь адміністраційний“, але позаяк не було компетент, треба було засідання закрити. При обіді засідання постанови пос. Сомматруга інтерв'ю до правління в справі свята робітничого і заявив, що суперечності, яка єсть між розпорядженням міністра торговлі, а розпорядженням намістника дольшого Австрії в справі сего свята. Слїдуюче засідання назначено на нині.

Коло польске ухвалило при дебатові бюджетовій домагає ся доповнення гімназій в Бучачі и заведення нової гімназії в Скалаті, на котру то цбл, померший тамошний владетель більшою посвисті Розенштоку жертвував 5.000 дукатів, а котра сума зросла нині до 75.000 зр. Справу сего має в повній палаті порушити пос. кн. Чарторийський.

Дня 16 с. м. відбуло ся у Відні засідання центрального товариства демократичного під проводом Криваветтера, на котрому передискутовано до обіді програму и ухвалено цю сего місяця скликати загальні збори сен партії и предложити їй програму до прийняття en bloc. В Чернівцях, Празі, Граці и Саді (Заці) заявляли ся комітети демократичай, котрі звернули ся до центрального товариства демократичного з просьбою, щоб оно одержало в них мбтах своя секція.

Рух робітничий прибирає в цілій Австро-Угорщині чим раз більший розмір, а майже по всьх більших центрах промислових заносить ся на страйки або они вже по части и відбули. В Моравській Остраві панує вправді спокій, але робітники все ще не приступили до роботи, а тим часом ширить ся страйк и далше. В Вагштадті заставлено вчера роботу у всьх фабриках, а в більших фабриках настала навіть таке грізне розрухи, що з Острави треба було чим скорше прикликати войско на поміч. Загално думають, що цілий страйк на Шлеску викликали пруські соціалісти. В Празі прибрав страйк мулярів так великі розміри, що поліція не може вже дати собі ради. Вчера ходили мулярі великими масами від одного будинку до другого, котрий тепер ставлять ся, и змушували всьх робітників заставити робити.

В полудне збралось було явних 1000 мулярів на улиці Пильзеньській, а до них прилучило ся було ще и множество людей так, що вількатися товпа залягла була цілу улицю, а поліція лиш з великим трудом могла була зробити порядок. Ще більш товпи робітників стали вчором по роботі збирати ся на найбільших улицях. Поліція старалась всьх розганяти товпи и при тмь арештувала 13 осіб. У Відні настало знов серед мбчан велике негодованье на пекарів, котрі для того, що підвищили платню челядникам пекарским, хотять тепер підвищити ціну булок з 2 на 3 зр. В Крайні застрайкували робітники в копальнях олова в Бляйбері и Крайні и жадають підвищення платні. Страйк має бути навіть досить грізний, бо зараз висло туди войско.

Правління старає ся всьх завести в день 1 мая як найбільший мбры острожности. Намістництва на Мораві и в Триєсті оголосили повідомлення, в котрих остерігають робітників перед вськими ексцесами в день 1 мая. То само зробило и намістництво в Празі, котре також наминає робітників, щоб в день 1 мая не появлялись самовільно роботи. У Відні постановило більше як 200.000 робітників святкувати день 1 мая, але в спосіб спокійний и поважний. Того дня мають вибратися робітники поодинокими громадами під проводом вызначених вже аранжиров походу до Пратери и назад. Похід має розпочати ся о 2 год. по полудні. В Пильзіні наказано в день 1 мая всьх конперти войскові и походи з музикою и заряджено як найбільший мбры острожности на той день.

З Яс наспіла вість, походяча нбмь то з доброго жерела, що всьх вїста о рухах російського войска над границями Австрії и Румунії суть зовсім безосновні. Рухи, котрих будуть вимагати маневри войскові, відбудуть ся доперва в серпню. З того-ж самого жерела доносять, що російській наслідник престолоа має сим даями приїхати до Кашинева и буде відбудати подорожжя внаслідину по полудневій Росії.

Російській маневри войскові, на котрі має приїхати також и німецький цесар відбудуть ся межі Петербургом и Нарвою недалеко фінского залузу. Цесар німецький приїде на яхт „Гогенцоллерн“ до Петербургу. В порт кронштадтський повтає цесаря балтійська ескадра. Цесар возьме також участь в торжестві именнї царіцї дня 3 серпня в Петербурзі.

О наміреній крадіжкє планів в кронштадтській крпности доносить офіційно з Петербурга: До одного бюро войскового зголосила ся була якась панна и хотїла там відбудати тайні плани, але в арештовано разом з нею спільником — в наслідок острожности псарств в уряді. Ревізія в поштані арештованої відкрила папери, котрі між ними скомпромітували дві зазначені личности урядові, з котрих одна служила в Петербурзі. Ту послїдну виділено з Петербурга. Цесар одержав по 100 руб. нагороди и ордери св. Анни. Ці скомпромітовані суть бар. Плессен и англійський аташе войсковий, то вже звєстно. Підозрюють Шмідт, здаєсь, сльняний арештованої дами, має бути — як доносить до Köln. Ztg. в Петербурзі — засуджений на розстріле за продаж тайних планів кронштадтської крпности.

Велику сензацію викликала в Берліні вість подана газетою Hamb. Nachr., що кн. Бісмарк думає взяти незадовго участь в нарадах палати панів а есентуально и в парламенті. На той темат ходять вже всьхлякі поголоски, але правдивість их годї сконстатувати. Крен. Ztg. каже, що кн. Бісмарк готовий лиш тогди служити цесареві своїми радами и доповідом, коли цесар сам того жадає.

Не малу увагу звертає на себе також и теперішнє становище шефа ген. штабу гр. Вальдерсе. Мы вже доносили, що гр. Вальдерсе вернувшись з Сан-Ремо з урядом, був зараз запрошений до цесаря і з сїм даям и цо цесар розговорював з ним довгий час. Тепер же доносить, що зараз на другий день по приїзді гр. Вальдерсе ходив цесар до будинку ген. штабу и там проходжував ся з гр. Вальдерсе дуже довго по огороді та очевидно радив ся з ним довго. Праса берлінська звернула отже увагу на ті факти и бере их в звяз з тим, що говорили недавно Hamb. Nachr., о „других силах, котрі за кн. Бісмарка не могли відбутися на верх“ та доказує, що ген. Кіпріє має підготувати терен, на котрому відбуде діяти гр. Вальдерсе в значній головній особі и сповняти дійсний наміреня цесаря.

Загалну увагу звернув також факт, що урядова газета Reichsanzeiger подала вість о відбуді сїя дня 19 с. м. радї міністрів и радї коронній під проводом цесаря и

що предметом тих нарад булї справа шкільна и справа поставлення пам'ятників цесареві Вільгельмові I. и Фридрихові III.

О процесі Паниці дбала Pol. Corr. таку вість з Соєн: Недавно тому предплатив Паница сторожа, що его пильнує, значну суму за то, щоб она дозволила ему утечи, але сторожа донесла о тмь своїм властям и в наслідок того перенесено Паницу до иншої в'язниці и подвоєно сторожу. В добре поінформованих кругах сьх того переконали, що Паница буде засуджений на кару смерті через розстріле, бо в Болгарії обов'язує ще и доси турецький кодекс карний, котрий велить карати смертю и в тмь случаю, коли б зрада державна позбавила и без устїху. Впрочім Паница признає ся до всьго и подає багато людей, котрих до сїя ще не переслуховано и не арештовано. В наслідок того процес єсть потягаєсь мабуть ще яких дві або три неділі.

Перший мая.

З огляду на рух робітничий, що в останніх тижнях проявив ся в тавих великих страйках и розрухах робітників, всьх з неспокоєм и невпевністю дожидав перший мая сего року. Не їде в то, що того дня робітники заставлять роботу и будуть демонструвати, але о то, в якій спосіб відбудеться та демонстрація, бо в тмь дїлї же и між самими робітниками нема згоди.

Як звєстно, повидїть до тав великої міжнародної маніфестації робітників вїшшов торбї на конгресі соціалістів в Парижі підчас всесвітньої вистави. Вольно вському всько думати про маніфесту організаторів того однодневного страйку всесвітнього, але то певно, що бач єсть знаменї межна родного порозуміння робітників а яно демонстрація в користь их жадає вимагає, щоб до него відносилсь поважно.

Для того то дивенки столичні широко толкують про справу святкування першого мая и піддають спосіб, як бы то и робітників не роздрозняти и підприємців повагу хоронити.

Що до дня святкування, т. в. першого мая, то річ певна, що самовільне поименне роботи в той будний день після права ставило бы здравне контракти. А що робітники, постановивши собі той день, не хотять відложити святкування на неділю, то оставав бы такий вихід, щоб поодинокі підприємці увільняли своїх робітників від роботи на день першого мая. Так уже декуды и стало ся, в. пр. в Пешті властї в дивенків у вільно від роботи на першого мая складають, в Граці майстри своїх челядників, и у Відні деякі фабриканти своїх робітників.

Що до становлїя правління до святкування робітниками першого мая, то загална думка єсть така, щоб правління не мбшало ся до тав справи: ан вилївало на підприємців, аби синішали робітників, ан не ставляло перешкод робітникам. Правління було бы обов'язане тільки зарядити все, що потрібне, аби удержати публічний лад и не допустити до розрухів, а се буде не тільки в інтересі підприємців, але и самих робітників, бо недавні розрухи у Відні показали, що справу робітників високосла гомжа и високосла розрухи. На тмь и кінчалась бы інтервенція правління, бо коли-б оно хотїло поїти по ту тую границю, то само викликало бы може и найстрашніший рїч. Найлучшим же средством тут буде — свобода на законній основі.

У Львові від самого початку, як тільки справа святкування першого мая увійшла на порядок денний, почали деякі дивенки (головно Dziennik Polski) агітація за тим, щоб галицькі робітники святкували не день першого, але третього мая, як день польської конституції. За тим заявляла ся часть членів львівських товариств рмсьонах Gwiazd y i Skai y та й компанія руководильна. Послїднї оповістила сегодня в Dziennik-u Polsk-3mь бдзозу до майстрів и челядників в краю, щоб святкували день 3 го мая, як річницю польської конституції, бо — сказано, в бдзозі — my Polacy i Rusini powinniśmy według stosunków naszych narodowych się powodować. Далше бдзоза остерігає Польків и Русинів перед агітаторами, котрі сьх зерно незгоди, т. в. перед тими, котрі обстають за святкуванням дня першого мая. Тенденція тав агітація ясна: не до то, щоб робітників підбїяти, розбити солідарність між ними и маніфестацію, коли-б яка була, зробити млявою. Тав тенденція виходить и з того, що бдзоза компанія руководильної бдзозуєсь також до Русинів, загріваючи их до святкування дня річницї польської конституції, коли автори бдзозу певно самі дуже добре розуміли, що

польська конституція 3-го мая Русинів не може нбчо обходити. Можна сподївати ся, що загальні робітників не дасть ся зловити на вулку презеса п. Нмчяновського, не дасть ся розбїти, а святкувати буде день першого мая, если взагалї хоче святкувати.

НОВИНКИ.

В справі питомців семінарій з 11-го року була вчера у Вр. митрополита — як мы вже згадували — знов нова денутация під проводом д-ра Шараневича. Митрополит заявив той денутация, що всьх виступивших питомців будуть на звід прийняті до семінарій, однакж кождий з них з окрема мусить просити о то ректора о. Бачанського, а потім всьх ті питомці доставлять якусь невелику дисциплінарну кару. (А що-ж буде з обома педагогами, котрі потерпіли від ректора таку тяжку кривду — безправну ексцюзію?) На скільки тав дорога — щоб кождий питомец з окрема шов просити ректора о прийняття — покаже практично в оних наслідках, не знаємо. Нам здаєсь, що найлучшою, бо певно дорогою до направи ала було бы оповістити, що загалом всьх питомців (включений пелд и всьх виступивших) можуть назавд вступити до семінарій. Лише тим чином полагало бы справу остаточно, без дальших можливих комплікацій. Надїємось, що на се згодять ся и ординарії перемисльї та станіславівськї, до котрих доперва вчера поїшло зб Львова урядове повідомлення о справі питомців з 11-го року, а котрі від самого першу познали и осудили, хто звинив в цілій тав сумній справі?

Річні загальні збори членів Становищного Інституту відбулись в Томіну неділю в полудне по богослужінню, при участі майже всьх членів проживаючих у Львові. Сеніор Становищний, д-р Шараневич, одкрив збори справозданьем з діяльності інституту в минулому році. Збори прийняли се справозданье до відома. Оттак відчитав бухгалтер касове справозданье за минулий рік; збори рішили передати се справозданье контролній комісії для докладного розбїду. Приступлено до виборів управлїючого совіту. Сеніором вибраний (вже сьмий раз) аклімацією д-р Шараневич, заступниками сеніора, також аклімацією, п. проф. Мих. Польський и сов. Т. Санчинський; членами відлїу вибраний при голоуваню картками пп.: Гавришківський, Глинський, Джулинський, Клементонич, д-р Литинський, д-р Савицький, Як. Санчинський, Сивуляк, Стотанчик, д-р Чипчар, сов. Амвр. Яновський и д-р Альфред Яновський. Вибір контролній комісії и уконститууванє ново вибраного відлїу наступить сє середі.

Акція ратуникова. Міністерство скарбу рішило означити ціну немеленого кайну, походячого з копальні в Калущі, на р. 1890 за один сотнар по 1 зр., дозволяючи краєвій дирекції скарбу, щоб в мбру приписав удїляла дозволу побирати сїй кайні лиш господарям, котрі викажуть ся цертфікатами краєвих товариств рільничих. Цертфікати мають потверджувати, що жадають навбз кайновий єсть потрібний для сїй почви и в означеній кількості; а купуючий мусить зобов'язатися, що побраний кайні буде ужити виключно лиш за навбз на ови власних ґрунтах и не відступити его нікому, чи то даром чи за заплатою, бо в противномь случаю підпаде карі після доходо-карних принципів. Цїна 1 зр. за сотнар розумїєсь лосо копальня в Калущі. Потребних мбшків доставляють купуючі, також мають занятись транспортом з копальні до дворця зельзничного. Одна лиш бда в тмь, що заряди стачій зельзничних не хотять знати про нбжу, оголошену перед кількома тижнями рефакцію тарифову для штучних навбзів, и тому господарі з подавних сторбї боля ся справдзувати кайні в Калущі. — Друга важна річ се польги тарифові для перевозу кукурудзи. Угорське міністерство торговлі зарядило, щоб для транспортов кукурудзи з Угорщини для якоїнебудь галицїон або буковинської громади або общари давального обчислювано на угорських зельзничних державних ціну фактову по 10 зр. за 1 вагон и 1 км., крім належності маніпуляційної 2 зр. бдз вагону и приписаного податку транспортного. Міністерство торговлі повідомило, що опустє за перевоз кукурудзи не обмежаєсь лиш на импорт з Угорщини и Румунії але розтягаєсь взагалї також до льокального перевозу в Галичині и Буковині на стачіях зельзничних державних и Кароля Людвіка.

Испити зрлості в учительських семінаріях будуть зачинати ся в сьх році шкільному: I В учительських семінаріях мужеских: у Львові 16 червня; в Станіславові 30 червня; в Тернополі 7 липня; в Рівневі 14 червня; в Тарнові 21 червня; в Кракові 30 червня; — II В учительських семінаріях женських: у Львові 4 липня; в Перемислі 27 червня; в Кракові 16 червня.

Дирекція женської семінарії учительської оповіщує: Приватники, що хотять скласти іспити зрлості в ц. к. женській семінарії учительської у Львові з кінцем сего року шкільного, мають внести подана найдалше дня 10 мая с. р.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ой години по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ пошестей“ выходитъ въ вѣторокъ, а въ вѣторокъ и пятницу на перемену разомъ въ Дѣло.

Предплату и издательство принимаетъ: у Львовѣ Адм. н. г. р. а. „Дѣло“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. II, и Европ. газет. ул. Карла Людвига 9. у Вѣдн М. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; L. Gans, III. Koloz. gasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ М. Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и напечатаніе за издательство платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додатокъ въ Австріи: на цѣлый рокъ . . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . . 24 ар. на полъ року . . . 9 ар. на полъ року . . . 12 ар. на чверть року . . . 4 ар. 50 ар. на чверть року . . . 6 ар. на мѣсяцъ . . . 1 ар. 50 ар.

у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . . 18 ар. на полъ року . . . 8 ар. на чверть року . . . 4 ар. на мѣсяцъ . . . 1 ар. 33 ар. Редакция, Администратія и Издательство въ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи принимаются лишь на попередне застереженіе. — Редакція неоплачиваетъ въслѣдствіи Нюдимоу члену комитетъ 8 ар. а. в. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 ар. бѣт. однимъ строчкомъ почтомъ, въ рубр. „Надбавка“ по 20 ар. а. в. Подписки принимаются по 10 ар. бѣт. строчкомъ.

Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня зачавъ ся II-гій чвертьрокъ нашого видавництва. Просимо поспѣшати зъ предплатою и зъ евентуальнымъ върѣваньемъ залежностей.

Одповѣдь N. Reform-ѣ.

IV.

На фактахъ пережитой нами исторіи перевели мы въ статьяхъ нашихъ доказъ, що Польша галицкій вразъ зъ деякими кабілетами центрального правительства и органами правды, одмовляючи Русинамъ галицкимъ зъ всею консеквенцією ихъ права національнѣ, саміи заставляли частину интеллигенція руской въ таборъ имъ и державѣ немалый, и що нѣвѣще жаданіе подѣлу Галичинъ есть плодомъ ихъ короткозорого нетерпимости.

Въ виду того выдають ся дуже смѣшныи тѣ слезы, яки и авторъ статей N. Reform-ѣ ставъ проливати на вѣсто, що патриоты рускій, не маючи другого выходу для справы руской, подѣлили на ново гадку подѣлу Галичинъ. Авторъ заглавля статей наже, мовѣть, „подѣлъ краю на двѣ провинціи буть бы продолженіемъ того неморального дѣла, якимъ булы подѣлы Польщѣ, дѣла, котрымъ Польша и Русинамъ нанесено найтяжшій уронъ“. Подѣлъ краю унаше N. Reform-ѣ, роздѣлѣмъ тон цѣлости, яку вытворила исторія, въ котрой всяка окремишность національна и языкова може змѣстятися и знайти для себе управленіе. Подѣлу того не повинны Русины галицкіи домагаться, бо до того домагана не управляетъ ихъ весь народъ рускій. Черезъ подѣлъ ослабилось бы значительное Галичинѣ яко найбільшого коронного краю въ Австріи“ и т. д.

Одповѣдаючи на слова N. Reform-ѣ, мусимо передовсімъ констатувати, що анъ въ исторіи Польшы, анъ въ Галичинѣ яко коронный край австрійскій, въ тѣхъ „цѣлостяхъ политичныхъ“ для правъ руской народи и его розвою не было нѣколи мѣсяца. Перегляньте картину по картинѣ въ исторіи тѣхъ часѣвъ, коли Русъ була при Польшѣ або въ Польшѣ, а факты покажутъ саміи, що Русъ въ Польшѣ не поведла нѣколи своєю управленіемъ. Почасть бѣ забору Руси Казимиромъ Великимъ (1340) и спытайте себе, чи Казимиръ державъ Русъ галицкій точка договору Городечного? Русъ назвала его своимъ rex et heres Russiae (1343), подчинилась подѣлу власти его на основѣ, що сей король пошамуе права ии горожанскій ии церковный. А что сталося? Сей самъ Казимиръ почавъ уже латинизацію Русъ галицкой, а Русъ володимирскую находивъ въ кѣльканцѣхъ лѣтъ войнѣ вразъ изъ своимъ сестрынькомъ Людвикомъ I, королемъ угорскимъ. По смерти Казимира Русъ галицкая перешла iure caduco на Володислава Опольского,

такожъ ревного латинизатора, а большѣ нѣчого. Русъ литовская развивалась свободно подѣлу першымъ Гедиминавичами въ лѣтахъ бѣдъ 1320 до 1386 р. Кто жъ першій заколотивъ ей миръ, якъ не покликанный на престолъ польскій Ягайло, котрый въ цѣлѣмъ своемъ дѣланіи подѣлѣ такому латинизатору, якимъ бувъ Збигневъ Олесницкій. Также вамъ будутъ вѣстны розпорядженія Ягайла противъ нескотлѣкѣвъ русскихъ, котрымъ одмовлено приступу до достоинствъ державныхъ. Также вамъ буде вѣстна справа хитрого и насильного одворанія Подѣла бѣдъ литовской Руси. Уже Витовтъ хотѣвъ разорвати союзъ зъ Польшѣю разъ на все, стараясь у цѣсаря Жигмонта короны королевской для себе на зѣвѣдѣ Лудѣмъ (1429 р.). Въ слѣдѣ его вступивъ Свидрагайтис. Казимиръ Ягайловичъ не хотѣлъ анъ Русины анъ Литовцы пустити на престолъ польскій, бо бачили, що Польша стремитъ до змѣны автономіи литовской Руси, що шляхта польская прѣся противостоятъ на землѣ рускій, а духовенство латинское хоче змѣны православія. Одъ сего часу ажъ до нѣвѣшней день тягнѣ ся въ исторіи вѣкъ вѣковъ червоною ниткою сепаратизмъ рускій. Онъ объясняе ся по такъ заважѣи персональній уніи за Александра (1501 р.) повстаніемъ Глинского въ часѣхъ Жигмонта I., протестомъ шляхты литовской-руской противъ уніи люблинской (1569 р.), протестами Константина Константиновича Острогского противъ уніи церковной, члененіями заворуженіями козаковъ въ початкахъ XVII вѣку и остаточно войною Богдана Андрусовскимъ заговоромъ и т. д.

Якъ бы Русъ въ тѣхъ вамъ величавый „политичный цѣлостъ“ за тѣмъ вѣкомъ була хочъ разъ найшла управленіе національное и языковое, не вгадуячи еже про религію, чи булы бы можливѣ тѣ вѣчнѣи протесты и повстанія? Можетъ прикро буде вамъ слухати тѣхъ словъ, але вѣдѣ правды дѣти, и мы на основѣ исторіи мусимо вамъ сказати, що исторія Польшы не умѣла и не хотѣла держати Русъ при себѣ, насильно низшимъ верствамъ неволю социальную, а служачи большѣ интересамъ Раму, якъ интересамъ своимъ державнымъ. Вы нѣколи не уважали Русъ народомъ собѣ равноряднымъ, а хотѣли ей мѣти элементъ до своихъ експериментѣвъ вѣстовыхъ та национальныхъ по-при пропаганду религію.

Ате не лишь Русъ позбувалась ваша исторія Польшы. Она усобицами позбулась княжествъ шлесскихъ, позбулась Пруссѣ, Литовѣ, владѣвъ на Молдаву, престоломъ шведского, а навѣтъ московского. Наконца Польша упала, то знача часть вина спочивала въ тѣхъ системѣ, въ яко она односилась до своихъ неполюскихъ та нескотлѣкѣвъ складовыхъ частей; спочивала въ силѣ центрифуговой, въ вытвореніи котрой бы была завсѣгда недостигшей майстры.

Слова тѣ говоримъ вамъ безъ жовчи. Мы булы бы радѣ, накола-бъ вы зъ бувавшими

своимъ умѣмъ бодай нинѣ вытягнути науку для себе, що нетерпимостію вы упали, что для того належало бы вамъ се слово разъ на все выкинути зъ словаря вашего политичного. Такъ-же! Ударте ся въ грудь и скажете въ рукою на сердце, чи вы нинѣ стали нищими? Чи, доставши на основѣ конституціи австрійской гегемонію въ Галичинѣ, аужа вы ей въ тѣмъ натрапѣ, щобъ давне дахо Русъ вынатородити? Чи подбали вы якимъ-небудѣ закономъ краснымъ о развѣй рускости? Все, что Русъ галицкая посѣдае нинѣ, т. е. животныя свое, завѣдуе она выключно основнымъ законамъ державнымъ, тѣмъ рамкамъ, въ котрыхъ законность краве поневола муситъ обертається, и котры то законы не позволяютъ ту Русъ уничтожити до нападѣ. А признаете, що за 30 лѣтъ конституціи въ Австріи, въ краю нашѣмъ, можна було покласти твердѣ подвали до мирного сужія бохъ народѣвъ. Познаніе и Конгрессова Польша неразъ завидували вамъ цѣлостное положеніе вашего въ Галичинѣ и наклакувала до сраженія вѣстои супротивъ Русинѣвъ. Та-же, коли вы сразу булы Торесевичами и Голышевскими, а теперь не можете познати фантазіи, мовѣть-то Русъ галицкую дасть ся златити та сползати. Обѣтивно двались на справу, мы чудуемся тѣмъ манѣи менерѣвъ вашихъ — робити лише то, що може послужити до чинѣ-разъ большого бѣдуженія бѣдѣ себе не только галицкой, але и законновою Руси. Шляхты вы забрали въ цѣлості, мѣщанство черезъ похловину, а бѣдѣ дѣлаются, что уніа церковная упала. Упала, бо не було ей кому боронити. Знаете Русъ, то знате той крѣпкій вѣтъ, котрый васъ боронитъ передъ системою объединенія языкового зъ Россією. Политическое супротиваніе владѣетъ острый нѣжъ власными руками до горла своего.

Дивлячись на вашу роботу въ слѣмъ и по-за соймомъ супротивъ Русинѣвъ галицкихъ, намъ мимоволь приходится на мысль, что вы скорымъ ходомъ бѣжите въ ту пропасть, котрую изготовили вамъ вашъ недругъ. Россия може вамъ буги дуже вѣдуючи, что вы бодай въ Галичинѣ помагаете ей ослабляти элементъ малорускій. Вашими стѣнчанимъ належитъ ся, по нашѣй гадцѣ, давно той самъ ордеръ с. Анны, якимъ конысь пок. Александръ II. надѣлявъ гр. Голуховского. Зъ другой стороны ваша работа въ краю есть найбільше на руку тѣмъ элементамъ въ Австріи, котры радѣ бы Галичинѣ лише выкористувати экономічно. Элементы тѣ знаютъ вашу слабость, что выпыла въ непододожденной руской справѣ и, прѣсто сказавши, смѣются въ кулакѣ, что мы тутъ на своихъ смѣтѣ не умѣмо прийти до ладу. Делегация ваша муситъ у Вѣдн заодно танцувати подѣ скрипку своихъ наименерѣвѣйшихъ и случайныхъ союзниковъ та канельмайстрѣвъ, а вы чванитесь, что зъ всѣми жите мовѣ-то въ згодѣ, только не зъ природными союзниками, только не зъ Русинами, котры одинъ делегация галицкой могъ

бы надати вагу, яка належитъ найбільшому коронному краю въ Долатавинѣ.

О третій статіи N. Reform-ѣ поговоримъ ще въ окремой и послѣдней статіи.

Справа посла о. Озаркевича передъ трибуналомъ державнымъ.

[Письмо зъ Вѣдн.]

Вчера дня 21 цвѣтня бѣбула ся передъ судомъ державнымъ розправа посла о. Озаркевича противъ рѣшенію II-он и III-он инстанцій о нарушеніе нетыкальности посольской. Самъ фактъ уже булы въ „Дѣлѣ“ описанный и кожый знае его, то я обмежу ся на поданіе ходу вчерашной розправы. Жалоба наже, що ц. к. староста Пѣшка зъ Долны вѣзавъ посла о. Озаркевича, въ часѣ, коли палата пословъ була не замкнена, а лише „бдочена“ (vertagt), а староста не мѣвъ права въ тѣмъ часѣ посла вызвати. Отже жалоба проситъ о знесеніи рѣшенія ц. к. намѣстництва и міністерства, котры оба вѣзавы староста въ дорѣзѣ рекурсивной иствердили, яко нарушающій §. 16. правъ основныхъ зъ 1867 ч. 141. В. з. д.

Отдакъ забравъ голосъ засудивающій министерства сов. Сагасса. Овъ признавъ, что дня 17. мая 1889. палату пословъ „бдочено“, але то бдоченіе, яко техничный выразъ правный, значить только, что „замкненіе“ (Schliessung) дѣяльности палаты ажъ до нового скликанія ей цѣсаремъ. Взагалъ — казавъ сов. Сагасса — нема „замкненія“ рады державной въ техничнѣмъ словѣ значено, а лише „бдоченіе“, або розвязаніе, або конецъ періоду выборного. Одочена рада державная перестаетъ правно вѣдувати и муситъ ся сказати, что она есть замкнена и что сессія не бѣбулась. Отже §. 16. не нарушеній, бо въ нѣмъ выразно стоить, что лише „подѣ часть, якъ сессія тревае“ и т. д. Дальше навѣвъ сов. Сагасса, что справа, въ якій посолъ о. Озаркевичъ булы вѣзавый до старосты, не есть чисте карна. Не ходило ту лишь о укараніе его, что не замѣдлувавъ якогось академіка зъ Варшавы, что въ него почувать, але и о вывѣданіи, что то за чоловікъ и чога бѣвъ прихвѣвъ, абы въ той спосѣбъ подѣзрѣній индѣиду зъ она не спускатъ пѣсля интвенцій заостреного 1888 р. права о мѣдлоданіи чужихъ людей. До того мало староство повне право а обовязокъ. Вѣднці сов. Сагасса подѣбѣвъ, что въ §. 16. бесѣда о „переслѣдованіи карно-судовымъ“ (strafgerichtliche Verfolgung), а вѣзавіе старосты интвенціею послови Озаркевичевы не можна назвати „карно-судовымъ переслѣдованіемъ“ а лише карно-урадовымъ (strafamtliche Verfolgung), о котромъ въ §. 16. нема и слѣду. Для того сов. Сагасса ставивъ вносеніе, чтобы жалоба бѣднути.

Заступникъ жалобѣ авд. д-ръ Фуксъ сказавъ, что-до 1-он точнѣ, что слова „während der Dauer der Session“ интерпретували вже передъ тѣмъ большѣи и покликаны поваги и то

Письма зъ Америки.

Оліфантъ 1 н. ст. цвѣтня 1890.

[Праса въ Америцѣ.]

Вычитавши въ „Дѣлѣ“ про мяучу завязати ся австрійско-австрійскую компанію издавничу, зобрада мене охота написати Вамъ де-що про подѣбай компаніи въ Америцѣ та й про тутешну прасу.

Якъ австрійскій та въ тутешній компаніи издавничій заложены суть на велику скалю и значенію зорганізованій. Передовсімъ вынакають ся они великими основными капиталами, мають свои фабрики, ваггивы, власны издавничества и агенція корреспондентійны. Таки и пр. газеты, якъ The New-York Herald выдаеъ равноточно въ Лондонѣ, Нью Йоркѣ и въ Парижѣ (по французскѣ). Зсиданіи компаніи въ дуже великій части причащали ся до колѣсального числа газетѣ, якы выдають ся тутъ въ Америцѣ.

Въ Сполученныхъ Державахъ и въ Канадѣ разомъ выходило въ 1889 роцѣ періодичныхъ публикацій 17.107.*) А то: тыждевыхъ издавъ 12.791, мѣсячныхъ 1.998, щоденныхъ 1.584, двомѣсячныхъ 241, двотыждневыхъ 222, кварталныхъ 127, два разы въ тыждень 63, три разы въ тыждень 44, въ нестальныхъ терміновъ 37, — разомъ 17.107. Однѣмъ накладѣ вѣсѣхъ тѣхъ издавничѣвъ выносите 34.799.500 чиселъ. Рѣчно розходять ся 2.959.566.500 чиселъ. Зъ того на щоденную прасу припадае 1.782.680.000, на тыждневую 1.018.576.000, а на прочы припадае рѣштя. Канада и Сполученны Державы мають людности 65 миліонѣвъ або 13.000.000 родня, тожь розрахувавши, выпадѣ на одну родню рѣчно по 227 чиселъ газетѣ. Зробивши подобне порѣваніе зъ газетами русскими, а побачимо, якъ дуже много бракуе вамъ Русинамъ, чтобы зрѣвнати ся зъ Америкою. Прямѣмъ, что русскы газетѣ розходять

ся денно 4.000; рахуючи на 300 дѣвъ газетный рокъ, выпадѣ 1.200.000 чиселъ. Возмѣмъ Русинѣвъ въ Галичинѣ, Буковинѣ и въ Угорщанѣ 3 миліоны душъ а 500.000 родня, то на одну родню припадае 2 1/2 числа газетѣ.

Одноразовый накладъ одинъ зъ найлучшихъ газетъ можна собѣ предетавити по газетѣ: Farm and Fireside & the Ladies Home Companion. Ова має 216.000 предетавитѣвъ, а на одѣо издаваніе спотребовуе 32.000 фунтовъ паперу. Кромѣ тѣхъ 216.000 предетавитѣвъ она на друкуе большѣ копій на розпродажѣ дробнѣ. Наибольшѣ въ роцѣ число денного друку тѣхъ газетъ выносите 306.000 примѣрниковѣвъ. Однакъже есть газеты, якъ The New-York Herald, The World, або еділадельскыи, що друкують ще значно большѣ число примѣрниковѣвъ. The World розходять ся черезъ рокъ 1889 — якъ се выписано на газетѣ — въ 354.861 примѣрникахъ выдава тыждневого а въ 290.161 примѣрникахъ выдава тыждневого. По сихъ примѣрахъ можна собѣ предетавити, якъ тутъ стоить газеты!

До вытворенія такой колѣсальной журналистики въ Америцѣ причинились — якъ я вже агадавъ попередѣ — головною компанію друкарскій. Чи подобна компанія, яка маєсь заложити въ Австріи лондонскимъ товариствомъ, зможе мати якій безпосередній вѣдѣвъ на австрійскую прасу, о іомъ можна сумнѣвати ся, хотѣй бы тотѣ компанія и газетѣ ся зовѣсѣмъ на тутешній гадѣ. Одну зъ найголовнѣйшихъ перешонъ буде именомъ характеръ Австріи. Рѣзно-родий складовъ части Австріи, а тѣмъ самымъ и рѣзно-рода мѣва, являющѣ буквы, одмѣнѣвъ обставинъ, середѣ котрыхъ жають народы, потребы ихъ, ступени просвѣты, и т. д. — все те стае перешоною для выльву агаданон компаніи. Тутъ же въ Америцѣ пануючимъ всюдѣ языкомъ есть англійскій, а кожый освѣщенный чоловікъ, якъ бы дѣвъ собѣ булы народности, читаетъ газетѣ англійскы. Отже и не даво, что тѣ компанія такъ вѣдѣвала на розвѣй прасы, что пожда и найменча осела-мѣсточно (бо сѣвъ тутъ нема) має свою одну або и большѣ газетѣ. Дѣкувати компаніямъ, кожда и найменча политична га-

зета має найновѣйшій новинѣвъ зъ цѣлого свѣта, и те саме, что можна вычитати въ першѣй-лучшій перворядной газетѣ обширно, те саме вычитуеъ и въ прасѣ провинціальной, але въ ядернѣмъ аргументѣ. Компанія такоже суть правнико, что часоніи тутешній неразѣ такъ дешевѣ, что самъ напѣръ большѣ коштуе, якъ заплата за газету.

Чтобы подати ясный поглядъ на тутешну прасу, я подѣлю ен взагалъ на чотири дѣлы. До першого беру газеты политичны, котрыхъ тутъ есть наибольшѣ. До другого беру журналы фаховы и прасу національную. До третього: журналы изъ змѣстовъ мѣщанскихъ. До четвертого наконецъ издавничества періодичный повѣстей, а такоже прасу гумористичную.

Задача политичныхъ газетѣвъ, якъ и взагалъ цѣлой прасы тутъ есть — попередѣ всего зрѣбити для себе добрый интересъ, а бѣдѣмъ — повѣдомити чатаючи публику о вѣсѣхъ, что дѣвъ ся въ свѣтѣ. Критика взагалъ не належитъ тутъ до газетъ политичныхъ, для того тутешній политичній газетѣвъ не мають статей вѣстныхъ, а зложены зъ самыхъ новинѣвъ и телеграмѣвъ. Кромѣ того праса политичная має задачу розносити мѣсцевѣи и провинціальной плѣтѣвъ ажь такъ, что повѣдомляють въ стабѣй рубрицѣ: хто прихвѣвъ або выхвѣвъ зъ мѣста, хто померъ, кому Богъ пославъ потѣху и всякѣ можливѣ вѣстичны.

Праса политичная особливо, и взагалъ журналистика друкуеъ тутъ друкомъ незвычайно дробными, часто ажь макѣ, дѣлато може змѣстити въ собѣ незвычайно велику силу новинѣвъ. А кожда новина есть тутъ такъ затитулована, что прочитавши титулъ, можна мати есенціальной змѣстѣ новины. Н. пр. стоить титулъ: „Убийство. Вѣйка въ салѣонѣ (шину) Джорджа Н. Товаришѣ Г. и М. побѣли ся смертельно въ часѣ суперечки. Г. пробѣвъ М.—а ножемъ. Г. утѣкъ.“ Детективы алапали Г. Нарѣбъ силою выводитъ Г. зъ вѣзничѣи и линѣхъ. Полиція пѣлого не арештувала.“ Прочитавши такий титулъ товѣстѣйшими черенками, читатель уже знае, чи тотѣ справа може его зацѣкавити, чи нѣ, то й не тратитъ часу на бѣдѣтуваніе того, что его не конче-бъ интересовало.

Перворядній газеты мають предплатниѣвъ и мѣсцевыхъ и замѣсцевыхъ, а провинціальной замѣсцевыхъ майже зовѣсѣмъ не мають, а обмежуютъ ся на мѣсцевыхъ предплатниковѣвъ и на мѣсцеву подробну розпродажѣ. Головный зарѣбокъ газеты лежать въ оголошеніяхъ, зъ предплатѣвъ має покритѣсь лише выдатокъ на папѣръ.

Газеты по меншихъ мѣстахъ розносятъ хлопцѣ и они займають ся такоже розпродажѣю подробною. Треба бути на мѣсцѣ, чтобы предетавити собѣ кракъ и метушню тон дѣрѣботы (хлопцѣ почавши бѣдѣ пяти лѣтъ) передѣ редакцію, коли выйде газета. Осъ въ Скреттонахъ и пр. передѣ редакцію Truth а жеде на газету до 300 дѣтѣвъ. Редакторъ выноситъ газету, читаетъ по каталогѣ хлопцѣвъ и записуе, колько котрый бере чиселъ. Нарѣзъ цѣла тотѣ голота выльѣас на мѣсто и по всѣхъ рогахъ ульѣтъ та по добѣрѣхъ немилосердно кричатъ: „Трудѣ лѣстѣ сойдемъ! Трудѣ! Трудѣ!“ — и дѣти будутъ напастувати прохожихъ, втыкаючи подѣ нѣбѣ свѣй „Трудѣ“, доки той не купитъ. Несучи вже въ руцѣ газету, може спокѣйно переходити улицами. Се истинна львовска зарванція! Тѣ хлопцѣ, что розносятъ газеты на замовленіе, не робятъ собѣ великого клопѣту зъ нею: прибѣжить до дому, отворятъ дѣрѣвъ одѣ сней, шурне газету и гонитъ дальше. Коли дѣмъ замѣненій, хлопцѣ причѣтѣ газету до клямкѣ, а коли не годенъ и до дѣрѣвъ дѣбѣтѣсь черезъ замѣненій ворѣтѣи то кѣне въ огорождѣи и спокѣй! „Чѣсъ то зѣдѣто“ говорятъ они.

Критика, якъ уже сказано, не належитъ до политичныхъ газетѣвъ. Провинціальной праса вже и для того не може писати критики, бо хочъ на газетѣ стоить выписаній редакторѣвъ и выдаеъ, то они властно ен не выдають, а выдаеъ ажь тамъ редакторѣвъ газеты першорядной. и они только доложѣтъ оголошенія и мѣсцевѣи вѣсти.

(Дальше буде.)

Володимѣръ Стѣпановичъ.

*) Гляди: American News-Papers Directory въ 1889 р.

въ змысли внишню жалобы. Въ 1886 р. судъ повѣтовый въ Пріакъ потянувъ бувъ посла Шенерера подчасъ ферій парламентарныхъ до одѣльности за переступленіе закона о товариствахъ. На петицію внесена въ той справѣ Шенереромъ, удавъ ся выдѣлъ нетыкальности до министра справедливости, а той поручивъ генеральному прокураторови, абы противъ засуду судейского вынесъ до найвысшого касационного трибуналу жалобу неважности пося §. 35 проц. к.рн., названу „за-дѣла обороны права“ (zur Wahrung des Gesetzes), и трибуналъ касационный вынесъ засуду рѣшеніемъ зъ дня 25 падолиста 1889 р. уваживъ поступокъ суду повѣтового нарушеніемъ нетыкальности посольскою. — Що-до другой точки, то евентуальна кара за переступленіе приписана мѣлдуковикъ есть арештъ до 14 днѣвъ а взысканье было внімованье въ карий справѣ. — Що-до розрѣшенія словъ strafmässig и strafgerichtlich — то если бы между ними выражены были быта рѣзницю, то §. 16 бувъ бы цѣлкомъ мепотрѣбный въ цѣль обороны посябъ бдѣ тенденціонно переслѣдованія властями буда бы цѣлкомъ не до выполнения, бо на такой способъ хочъ не судъ, то административный власти кола-небудъ могли бы нетыкальнѣсть посольско нарушити, отже д-ръ Фуксъ повторивъ просьбу поставлену въ жалобѣ.

Заступникъ державный сказавъ ще разъ, що якъ палату цѣсаря бдѣроче, она не може сама до дальшихъ нарядъ зобратись, ажъ на завысѣ цѣсаря, а се значить только, что сесія свѣдѣла ся, бо палата яко така не иснуе.

Противъ того зновъ доказувавъ д-ръ Фуксъ, прочитуючи декретъ §§. (на пр. §. 9) зъ права нормуочного порядку въ радѣ державной (Geschäftsordnung des Reichsrathes), що такожь и тамъ слово „сесія“ приходить въ змысли бдѣ уконституованія рады державной ажъ до кѣнца періоду выборчого, евентуально до розваженія, отже нѣхто никакше того слова не може розумѣти.

Коли заступникъ державный на се не мавъ нѣчо примѣтити, заманувъ председателъ Е. Есеч. Габетинекъ засѣданье, зъ додаткомъ, що рѣшеніе въ той справѣ буде оголошено въ среду д. 23 цвѣтня с. р.

Розправа тревала три четверта годины. Посолъ о. Озаркевичъ бувъ на розправѣ, розумѣвъ не яко сторона, бо поступованье передъ державнымъ судомъ не знае розправы сторонъ самихъ.

Хѣдъ розправы дае надѣю на побѣду о. Озаркевича.

Д. К.

Рухъ робѣтничій въ Европѣ.

Чамъ ближе до 1 мая, до заповѣденого свята робѣтничого, тымъ болѣшій слѣдно рухъ мѣжь робѣтниками въ користь сего свята и маючихъ устроити ся въ той день манифестацій, тымъ болѣше росте переполохъ середъ т. зв. класъ мѣщанскихъ, середъ великихъ капиталистовъ и предприимчивъ, а переполохъ той бдѣчувае найближе биржа, то огнище всагого капитализма. Найболѣше давъ ся почувти той рухъ робѣтничій въ Берлинѣ биржи, на котрій н. пр. акція спѣлки промыслу зѣлѣного спали одного дня о 30 ар. Сказавъ бы хто, що сему виний страйки горняковъ, а безпосередно страйкъ въ Моравской Остравѣ, но такъ думати було бы хибно; страйкинъ кѣначъ ся завсѣгда помиреннѣе, одна сторона щось накине, друга опустити и настае згода, робѣтники вертають назадъ до работы и все иде зновъ по давному. Але бо теперь дрожать всѣ биржи якъ та игла маясова подчасъ бурѣ, а зъ того видко, що страхъ

обнявъ цѣлу Европу, хочъ по правдѣ сказавши, нема тутъ чого боятися. Хотѣть робѣтники святкувати въ день 1 мая, нехай святкують, имъ вольно, такъ якъ вольно и капиталистамъ работи собі кождого дня свато. Ба, коли-бъ то розходило ся лишъ о саме свато, але то розходило ся о зовѣсть що нашого, о змѣну дотепершнихъ однонахъ между працю а капиталомъ. Уже само жаданье 8-годинной работы вказуе, на що заносать ся въ цѣлѣмъ руху робѣтничѣмъ и дѣячою бдѣ выкликуе такой страхъ между посѣдающими класами. Очевидно заносать ся на великій переворотъ сусѣбный, а хочъ бдѣ и не настае ще 1 мая, то все-жъ таки той день має бути его заповѣдью, а то додае силы и охоты робѣтничій класъ и ширить страхъ, ба переполохъ въ класѣ посѣдаючѣй.

Що до самого свята робѣтничого, нема що привязувати великой ваги, се доказуе уже сама негода, яка подѣ симъ взглядомъ настала мѣжь самими робѣтниками. Одинъ хотѣть святкувати день 1 мая, другой нѣ; англійскій робѣтники одложили его на 4 мая. Гамбургскій проводиръ социалистичный ухвалили навѣсть, що робѣтники мають въ той день працювати, але весь дохѣдъ зъ того дня має бути ужитый на цѣль агитаційный. Що-до самого свята нема отже згоды и мѣжь робѣтниками, але въ тѣмъ всѣ робѣтники цѣлою Европою, ба и цѣлого свѣта годять ся, що треба жадати установленія 8-годинной работы и подвышенія платѣвъ та ще и деякихъ другихъ реформъ.

Цѣлѣй навѣшній рухъ робѣтничій есть вправдѣ грѣбный, але ще не небезпечный — то лѣшь прислѣвъ до того, що зможе колѣсь выбухнути, скоро бдѣовѣдній реформѣ ему завчасу не зарадить; навѣшній рухъ то лѣшь проба силы и организацій робѣтничой. Що есть сила, то рѣчь певна, але чи робѣтники проявятъ дня 1 мая такъ велику организацію, котра могла бы дѣйство заманувати и застрашити правительства и прочій версты сусѣбности, о тѣмъ можна вже нинѣ сумнѣвати ся, бо зъ одной стороны, якъ вже выше сказано, нема отже мѣжь самими робѣтниками, а зъ другой всѣ майже правительства заводять у себе якъ наиболѣшій мѣры осторожности и не хотѣть нѣвѣтъ, боудь не безусловно допустити до святкованія того дня. Такъ доносятъ французскій газеты, что силами дѣнями має правительство выдѣти окружнѣкъ до всѣхъ префектовъ полиціи, въ котрымъ прикаже имъ не дозволити на святкованье 1 мая голосными демонстраціями, а въ Парижѣ має полиція завести всякій можливый мѣры осторожности, чтобы не допустити до вѣнѣвѣхъ демонстрацій. Мимо того не перестаютъ французскій робѣтники жаловатись до уличныхъ манифестацій. Въ Бессежѣ н. пр. бдѣбула ся тайна нарада робѣтничѣвъ, на котрой ухвалено устроити дня 1 мая великую демонстрацію и на то збирають ся бдѣовѣдній складки. Ухвалено такожь домагасти ся установленія 8-годинной работы. Въ ковальняхъ вугля въ Лялей настало мѣжь робѣтниками велике занепокоєнье, а въ Арра заповѣдъ 3000 робѣтничѣвъ, що устроять 1 мая великую демонстрацію. Богато робѣтничѣвъ, що стратили работу черезъ страйкинъ, хотѣтъ теперь зъ одного мѣсяца на друге и организовуютъ робѣтничѣвъ до демонстрацій на 1 мая. Въ самѣмъ Парижѣ росте страхъ зъ кождымъ днемъ, хочъ робѣтники и тутъ не всѣ згѣдно поступаютъ. Все-жъ таки можна сподѣвати ся, что мимо заказу правительства, счѣе колѣсь сотъ тысячѣвъ робѣтничѣвъ устроити демонстрацію и дѣячою правительствомъ вже завчасу стягае войско зъ провинцій, чтобы въ столицѣ удержати порядокъ. Въ день 1 мая мають бути всѣ министры и самъ президентъ республики въ Парижѣ, чтобы заравъ въ першій хвѣля

можно предприняти бдѣовѣдній мѣры, коли покажется того потреба.

Такъ само выпити и между робѣтниками въ Нѣмеччинѣ. Всюды запанувавъ великій рухъ и всюды веде ся организація на день 1 мая, хочъ проводиръ робѣтничѣвъ противъ и самому святкованью и всякимъ демонстраціямъ; имъ заманувало очевидно выступленіе нѣмеческого цѣсаря, але робѣтники на те не оглядають ся и роблять свое. На прускомъ Шлеску и въ декотрыхъ сторонахъ Пруссѣ наставъ мѣжь робѣтниками досыгъ значный рухъ, а декуды проявлялись уже и страйки, лишъ что тѣ страйки не мають уже такого грѣзного характера якъ давнѣшній або якъ теперѣшній въ Австріи. Робѣтники въ вѣстѣальскихъ копальняхъ н. пр. змѣняли рѣшучо свою дотепершню тактику. Проводиръ ихъ ухвалили не работи загального страйку, а обмежити лишъ на тѣ копальни, котрыхъ вѣстѣальскіе не хотѣли спонирити жаданъ робѣтничѣвъ. Въ горникахъ мають звязати ся въ одно товариство робѣтничѣвъ, а выдѣтъ того товариства буде организувати страйкинъ тамъ, де того покажется потреба. Тымъ способомъ має завести ся въ руху робѣтничѣмъ якась система и не допустити ся до того, чтобы каса робѣтничѣвъ оставалась безъ гроша.

Въ Берлинѣ застрайкувало теперь 3.500 челядничѣвъ шлескихъ, а до нихъ причленили ся шевцѣ въ Пондаму, Шпандаву, Шарльоттенбургъ и другихъ мѣсть коло Берлина. Въ Франкфуртѣ н. М. застрайкувало 800 шевцѣвъ. Въ вѣнѣжѣ Райхъ-Грайцъ наставъ мѣжь робѣтниками такъ грѣбный рухъ, что правительство тамѣше зажадало ажъ войсковой помощи бдѣ саксонского правительства. Въ Лесбавѣ въ Саксоніи выбухнувъ страйкъ ткачѣвъ, а въ копальняхъ калѣ въ Ашерлѣбѣ заставили робѣтники такожь работу. На берлинскій биржѣ запанувавъ наиболѣше переполохъ зъ того, что въ ковальняхъ вугля и гутахъ зѣлѣныхъ наставъ великій рухъ мѣжь робѣтниками, въ настѣдокъ чѣго цѣны вугля и зѣлѣза значно поспадали. Правительство нѣмеческѣ глядитъ на цѣлѣй рухъ робѣтничій досыгъ спокойно и не думаетъ ставити робѣтникамъ перешкодъ въ святкованью 1 мая, але постановили не допустити рѣшучо до нѣвѣвѣхъ демонстрацій въ той день, уважати застановленіе работы незаконнымъ и вѣзати въ оборону тыхъ робѣтничѣвъ, що остануть ся при работѣ, передъ насильствомъ ихъ товаришѣвъ. Сенатъ гамбургскій выдѣвъ вже розпорядженье, въ котрымъ вѣже, что застановленіе работы въ день 1 мая буде уважати збрываємъ контрактъ, а зарядъ зѣлѣзничѣвъ державныхъ загрозили, что не примутъ вже нѣколи до работы тыхъ робѣтничѣвъ, що въ день 1 мая покинутъ работу. Характеристичнымъ есть и то, что берлинскій фабриканты порадились мѣжь собою, постановили на той случай, коли бдѣ ихъ робѣтники заставили работу, святкувати такожь и дѣтъ 2 и 3 мая; дня 4 припадае недѣля, а тымъ способомъ стратили бы робѣтники три дѣвъ зарбѣку, а четвертый и бѣзъ того мусѣли бѣ святкувати.

Наиболѣшій рухъ проявляеъ нинѣ между робѣтниками въ Австро-Угорщинѣ; одинъ лагидать ся на день 1 мая, а другій вже бдѣ теперь святкуютъ. Рухъ сей есть уже достаточно звѣстный и дѣячого нема тутъ потребы надъ нимъ ближе застановлятись. Про рухъ робѣтничѣвъ въ Англіи, Бельгії и Голландіи не маємо точныхъ вѣстей. Звѣстно лишъ то, что англійскіе робѣтничѣвъ не ходитъ зовѣмъ о само святкованье, а лишъ о поставленье засады и жаданья 8-годинной работы и въ тѣй цѣль мають они дѣвъ 4 мая збратися на громадно въ Гайдъ-парку въ Лондонѣ. Въ Бельгії зновъ постановило правительство не допустити такъ

само якъ и въ Франціи до нѣвѣвѣхъ демонстрацій. Трохи грѣбнѣшій проявляеъ ся рухъ робѣтничій въ пѣвнѣнній Італіи, де бдѣ, адезь, прибравъ трохи характеръ революціонно-республиканскій. Въ Комо и окрестности кипѣтъ уже бдѣ колѣскихъ дѣвъ, а въ мѣстѣ порозлѣпнозано революціонный манифесты, котры бдѣтъ полиція мусѣла адирати. Въ цѣлѣй окрестности настало такъ велике занепокоєнье, что въ Милано выслано туды ажъ значный бдѣлъ войска.

Право приватно а интересы убогихъ класъ.

VII.

Найважѣйшимъ зъ становиска убогихъ класъ контрактъ облигаційный есть контрактъ найму услугъ. Якъ же нормуютъ сучасный европейскій законодавства той контрактъ? Одновѣдъ на то выпасти мусѣтъ лишъ така, что и на тѣй точкѣ служащій она выключно интересамъ богатыхъ класъ.

Передъсѣмъ есть великою аномалиєю тов, что нѣвѣшній кодексъ не нормуютъ зовѣмъ бдѣношенія мѣжь слугами а службодателями, а лишаютъ его окремѣмъ законамъ службовымъ выдѣнымъ въ администраційный дорожѣ. А треба признати зновъ, что якъ въ одной стороны бдѣносны службовый потягають за собою наиболѣше обмеженіе правъ и особистой свободы убогихъ людей и наиблѣше стоять до давной особистой неволѣ — такъ въ другой зновъ всѣ европейскій службовый законы носятъ на собі знамена духа середновѣчного законодавства, сучеречный зъ теперѣшными понятіями, устроены а часто и зъ позитивными постановами нѣвѣшихъ обязуючихъ законовъ.

Въ загалѣ подыбуемо на поли умовъ мѣжь предприимчива а робѣтниками лѣше такий постановы, котры скривляють и такъ вже зъ природы рѣчей сильнае становисче першихъ супротивъ другихъ. Уладженіе взаимныхъ интересовъ полагаше тутъ властиво добровольной умовъ сторѣвъ, если однакъ де мѣшаеъ и держава зъ своимъ примусомъ, то робать она то — выключивши случаи предвидѣній въ найновѣшнѣмъ праводавствѣ зъ двохъ послѣднихъ лѣтъ — въ одностороннѣмъ интересѣ сильнѣйшій стороны. Такъ именно что-до вышуканія работы полагаше держава робѣтникамъ свободному выискуванью рѣзородныхъ агентѣвъ и посередничѣвъ, хочъ бы могла дуже выгодно сама зорганизувати публичной агентуры посередничства и тымъ способомъ заботити великой неморальности практикованій нѣвѣ при того рода интересахъ — а при заключеніи умовъ робѣтничѣвъ, отже въ найважѣйшій хвѣля, бдѣ котрой залежать вся будуча судьба робѣтника, лѣшаеъ его на ласку и неласку спѣвконтрактующего предпримчива, котрый дѣячѣ самовольно беззаконному робѣтникамъ условия умовъ. Ажъ тогдѣ, коли умова вже заключена — починаеъ нѣгеренція державы, котра вводитъ въ рухъ свой аппаратъ полиціиный, чтобы удержати робѣтника въ послухоу и въ точномъ выповнѣванью обязуючѣвъ супротивъ предпримчива! Чи-жъ не гарна безсторонность законодавства?

Додаймо ще до того нѣстатуднѣ кнѣжѣ охъ службовыхъ и робѣтничѣхъ, а безсторонность тая покажеъ передъ нами въ цѣлѣй своѣй повѣстѣ! Есть то одиной случай, де держава зъ уряду настаетъ на выповнѣнне обязуючѣвъ чисто приватной натурѣ и веде авторизованый регестры что-до сповнѣнія тыхъ обязуючѣвъ. Та и то ще было бы нѣвѣмъ, але въ тѣмъ цѣль рѣчь, что квалифікація робѣтника

6)

Страшна кара.

Микола В. Гоголь.

X.

Дивенъ Дѣвиро въ тиху погоду, коли спокойно та тихо хотѣтъ помѣжь лѣсъ та горы высоко воду свою. Нѣ шелесне, нѣ загремѣтъ; дивнѣтъ ся и не знаеъ, чи йде, чи стоитъ его немѣтна широкѣсть, и адеътъ ся наче бдѣтъ весь вылитый изъ скла, наче синя зеркаль на дорогахъ мѣтъ въ ширину, довга бѣзъ кѣнца, ширѣе и вѣтъ ся о зеленому свѣту. Любо тогдѣ и пѣлному сяню озирнути ся зъ высокоости та и порвати своимъ свѣтомъ въ холоднечу кристалевою воды, любо и побережнѣмъ лѣсамъ ясно бдѣтъ въ нѣй. Зелѣный та кучерявъ! они въ гуртѣ зъ степовыми кѣвѣтками тѣснѣтъ ся до воды, понахилились, дивлѣтъ ся у него и не надѣлѣтъ ся, и не навѣтъшають ся своимъ яснымъ видомъ, и усмѣхають ся до него, и вѣтють его, кѣвѣваючи вѣтъми, на середнѣхъ жѣ Дѣвиро она не смѣють глянути: нѣхто окрѣмъ сонца та блакитного неба не давати ся туды, рѣдка пѣтѣя долѣтѣтъ до середины Дѣвиро. Роскошнѣй! ему равной рѣки нема въ свѣтѣ.

Дивенъ Дѣвиро въ теплу лѣтню нѣтъ, коли все посылу — и чѣловѣкъ, и вѣвѣръ, и пѣтѣя, а Богъ одинъ зъ повагою оглядае небо и землю, и зъ повагою потрясуе рѣкою. Зъ рѣки сыплютъ ся зѣръ, зѣръ горѣтъ, сыпѣють надъ свѣтомъ и всѣ разомъ бдѣвѣваютъ ся у Дѣвиро. Всѣхъ ихъ Дѣвиро держитъ въ темному лѣвъ свѣту, нѣ одна не вѣтъе бдѣ него, хѣба згаеъ на небѣ; чорный лѣсъ, вкритый сонными вѣровами, и передчасно розломаный горы насунулись, сѣмѣють ся боуды догелѣзною своею тѣною закрыты его — дарма! Нема въ свѣтѣ нѣчѣго, что могло бы приверити Дѣвиро! Снѣгъ, синій, ходитъ бѣзъ спокойно розливомъ и середъ ночи, якъ и обѣднѣ та зъ далека видно его столько, якъ може сыгнѣти людске око. Пѣстѣяеъ ся и пригортѣваючи до береговъ бдѣ нѣчѣного холоду, дае бдѣ по

собѣ сѣбѣный струмѣчокъ, спалахне наче да маска шабля, и бѣтъ синій — зновъ азелуеъ.

Дивенъ и тогдѣ Дѣвиро, и нема въ свѣтѣ рѣки — рѣкинъ зъ нимъ, коли по небѣ пѣйдутъ синій хмары горами. темный лѣсъ гнетъ ся до корѣня, дубя трѣщитъ, а бѣлесавѣя, ламаючысь промѣжь хмарами, разомъ осылае цѣлѣй свѣтъ, — страшний тогдѣ Дѣвиро! Вѣднѣя хвалѣ, бѣючысь объ горы, гримѣять и выдѣскуючи зъ гукѣмъ бѣжѣтъ назадъ и вже дѣсь далеко-далеко плачутъ та голосѣтъ. Такъ убѣжавъ ся стара мати за козакомъ, выражаючи своего сына у вѣйско: голѣвнѣй та хвѣстѣй йде бдѣтъ на вороному конѣ, зѣвѣвъсь въ боги, хѣтѣеко заломавши шапку на бакрѣ, а мати рѣдае, бѣжѣтъ за нимъ, хапѣе за стремѣна, ловѣтъ поводъ и лѣмѣтъ надъ нимъ руки та заливаєтъ ся горѣнями.

Сумно чорнѣють помѣжь рѣвучими хвѣлями горами обгорѣлый стѣны та камѣнь на шпѣлѣстѣмъ розѣ. И чѣловѣтъ, выраинаючи то потопѣючи, бѣвать ся о бѣрѣгъ, хочѣ пристѣти. Хто-жъ зъ козакабѣ осмѣлѣтъ ся погуляти чѣвномъ, коли старый Дѣвиро розсердѣвъ ся? Чи ему не вѣдомо, что Дѣвиро глѣтаеъ людей, якъ мухъ?

Чѣловѣтъ приставъ и зъ него вышѣвъ чѣрѣвнѣкъ. Не весѣлый бдѣтъ, ему горѣй помѣнѣе, что сѣравили козака по своему панови. Не мало дѣсталось Лѣхамъ: сорокъ ще и чѣтирохъ панѣвъ зъ всею зѣровою и жуланѣми, та трачатъ и трѣхъ чѣлѣдѣвѣвъ порубано на шматки, а рѣшту зъ кѣвѣми загнѣво въ неволю Татарѣмъ на продажѣ.

Чѣрѣвнѣкъ помѣжь обгорѣлыми стѣнами по камѣняхъ сѣхѣдѣхъ спускаеъ ся въ низъ, де глибоко въ землѣ выкопана була у него пѣчера. Зѣблѣна вѣзѣшѣвъ бдѣ рѣшувѣши двѣрѣма, поставивъ на стѣлѣ покрытый сѣкатерѣкою горѣщѣеъ и почѣвъ вѣдѣти своими довгими руками якась невѣдомо зѣвѣля, зѣвѣвъ кудѣтъ зъ якогѣс чѣвного дерева, набравъ нимъ воды и почѣвъ лѣяти, навѣштѣючи якѣсь примѣвы.

Въ пѣчерѣ зѣвѣвъсь чѣрѣвнѣкъ свѣтъ и страшно тогдѣ было глянути чѣрѣвнѣкову въ лице: оно адаловѣеъ кровавымъ, глибокій зѣморщѣа только чѣрнѣлъ на нему, а очи була

якъ огниый. Нечѣстивый грѣшнѣкъ! Уже и бѣрода давно посылѣла, и лице порѣте зѣморщѣамъ, и высохъ весь, а все ще коитъ богѣпротивный зашѣры. Посередъ пѣчеры почѣла маяти бѣла хмарка и на лицѣ учѣрѣвнѣка блѣснуло щѣсь похоже на радѣстѣе... Але, чѣго-жъ се бдѣтъ остоѣпѣеъ, розѣвѣвъсь рѣта и не смѣтъ поворухнутись, и чѣго все волосѣ на головѣ настѣвѣрѣчѣлось чѣтѣвною? Въ хмарѣ передъ нимъ свѣтѣлось чѣвъ давнѣе обѣлица, зѣвѣвалоъ оно до него въ гостѣ не прошѣне, не клѣкѣне; что даѣтъ, высылѣвалоъ оно все больше и вырѣчѣло нерухоу очѣ. Обѣлица его: бровѣ, очѣ, губѣ, — все незнаеъ ему, нѣколи за все жѣтѣя бдѣтъ не бѣчѣвъ его. И страшного, адеътъ ся, въ нему мало, — а неодолаемый страхъ лѣпѣвъ на чѣрѣвнѣка. А незнаеъ давнѣа голова крѣвъ хмару нерухоу давила на него. Уже хмарѣ заснѣла, а невѣдомо обѣлица же выраѣдѣтъ вывѣвѣляеъсь и острѣе очи не бдѣрѣвѣлись бдѣ чѣрѣвнѣка. Чѣрѣвнѣкъ весь спѣлѣтѣвъ, дѣвѣмъ не своимъ голосомъ заверѣщѣвъ, перекрѣзуеъ горѣщѣе... Все чѣзѣло.

XI.

Заспокой себе, моя любѣа сѣстро! — говорѣвъ старый осаула Горѣбѣвъ, — сны рѣдко говорѣтъ правду.

— Дѣвъ сѣстрице! — говорѣла его молодѣвѣтка, — я поклячу бабу ворожѣю: она тобѣ выдѣлеъ перѣлѣкъ, супрѣоти неѣвѣка сила не вѣстѣтъ.

— Нѣчѣго не бѣй ся! — говорѣвъ сынъ его, хватѣючиъ за шаблѣю, — нѣхто тебе не сѣрѣвѣдѣтъ!

Пѣхмурѣ, кѣламѣутными очѣми дѣвѣлась на всѣхъ Катѣрина.

— Я сама собѣ запѣдѣляла погѣбѣль, я сама его выпустила, — на сидѣ промовѣла она, — мѣнѣ нема бдѣтъ на его спокою. Отъ я вже дѣсѣтъ дѣтъвъ у насъ въ Кѣзѣвъ, а горѣя и на краплѣю не змѣнѣшилось. Думала, въ затѣшѣу хочѣ сына выдѣлоу на помѣсту... Страшнѣй, тажеко страшнѣй приснѣвъ ся бдѣ менѣй! Не даѣтъ Бѣже и вамъ побѣчѣти его, сѣрѣе мое и досѣ рѣветъ ся. „Я зарѣбаю твою дѣтѣву, Катѣрино! — кричѣвъ бѣтъ —“ коли не побѣдѣшь за

мене за-мѣжъ!“ — и зарѣдавѣши, кѣнулась она до колысѣвъ, а напѣлохана дѣтѣна прѣчала ручѣнѣта й крѣчала.

Снѣвъ осаулы, слушаючи такой рѣчи, кѣпѣвъ бдѣтъ гѣвѣу и сыпѣвъ аскры зъ очѣй.

Розѣхѣвъсь ся и самъ осаула Горѣбѣвъ:

— Нѣхай попрѣбуеъ озаыаный анѣхѣрѣхъ прѣйти сюды! побѣчѣтъ тогдѣ, чѣ буваеъ сила въ рукахъ старого козака! Бѣчѣтъ Богъ — говорѣвъ бдѣтъ, подѣнимаючи въ гору прозорѣливый очѣ, — хѣба не лѣтъѣвъ я до помѣчи своему братѣви Дѣвировѣ? Бѣго свѣта воля! Застѣвъ уже на холодноѣй пѣстѣди, на якѣй полагѣло вже багато, багато козацѣва. За те хѣба не роскѣшнѣй помѣнѣеъ буѣи по нему? Выпустили мы хочѣ одного Лѣха жѣвѣмъ? Не журѣи ся жѣ дѣтѣно моя! Нѣхто не посмѣеъ сѣрѣвѣдѣти тебе, хѣба не буѣеъ нѣ мене, въ моего сына!

По сѣй мѣвъ старый осаула побдѣишѣвъ до колысѣвъ и дѣтѣна, вѣглядѣвши чѣрѣвѣу въ сѣрѣбѣой опрѣвъ лѣвѣку та гѣмѣвѣвъ зъ бѣлѣсѣвѣмъ крѣсаломъ, что висѣлъ на ремѣнѣ въ осаулы, вырѣчула до него ручѣнѣта й усмѣхѣлась.

— Въ батѣва пѣйдѣ! — сказѣвъ старый осаула, бдѣвѣючи лѣвѣку и подѣючи дѣтѣвъ, — ще въ колысѣвъ, а вже беретъ ся до лѣвѣвъ!

Тѣхо вѣтѣхнула Катѣрина и почѣла гѣйдѣти колысѣку. Умовѣлась буѣи вѣзѣвъ, а зѣгодѣтъ поспѣлу. Заснула й Катѣрина.

Тѣхо на двѣрѣ и въ хѣтъ, не спали лѣше козаки, что стояли на вѣртѣ.

Нагѣ Катѣрина крѣвѣнула, прокѣнулась, а за нею поспѣвѣлась и всѣ.

— Онѣ вѣвѣвъ! бдѣтъ зарѣвѣвъ! — крѣчала она й кѣнулась до колысѣвъ.

Вѣбѣ обѣстѣили колысѣку й окаменѣли зъ жахѣу, побѣчѣвши, что въ колысѣвъ лѣжала не-жѣва дѣтѣна. Нѣхто нѣ пары зъ устѣ, не знаючи, что й дѣмѣти про душегѣубѣство нечѣуване...

(Дальше буде.)

на не залежить тут, як би вже консеквентно випадало, бд держави и ея органів, а бд другою інтересованою стороною, котра одним замаском пера рыває о цїлій дола свого субв-контрагента! Чи в другий бдблях права приватного подбубемо де подобий інституція? Що сказав би янв богатый промысловець, коли би заведено публичну книгу, вь котрой кождый, хто входить зь намь вь записки, мбг бы для него записувати кваліфікацію? А пре-цїнь на чолі интїшних законодавствь сто-ить принцип: рвнвдть вьсх супротивь права!

Коли зь одной стороны зь огляду на предаремнцїв постановляють законы стблжк строгих и такь далеко идучих мбръ, то зь другой не дають она роббтникамъ таюю охоро-ню, якоу вимагає сама натура бдшоеня. Звбтна-жъ бд рвнь, що бдшоеня то потягає за собою повне подданя особы роббтника подь власть предпрїемцї, такъ якъ работа сама не дасть ся бдлучити бд особы роббтника. А при такбмъ бдшоеню вьступає тутъ не лишь пытаня самой работы, але такожъ пытаня здоровья и жатя роббтника, пытаня его чувствь людских и обовязковь родныхь, пытаня его способности до работы и цблво его долъ. Зь огляду на тї многоякы пыта-ня предкладає д-ръ Меніеръ, щобъ вже вь самбмъ кодексѣ цивільномъ зь огляду на бд-носны мбжъ роббтникомъ а предпрїемцѣмъ звайшли мбсе слбдуючї постановы:

1) Книжки роббтничї належать вьвести. 2) Предпрїемцѣ має обовязковъ старатись, щобъ роббтникъ вь своихъ занятяхъ у него не бувъ наразеный на шкоды зь огляду на жи-тьє, тбдо, здоровля, силу робуцу, честь и мо-ральность. 3) Одповбдно до сего може пред-прїемцѣ лишь о стблжк уважати сїлѣ ро-ббтника, о скблжк бы черезъ тоє згаданї до-бра особистї не була нарушенї. 4) Коли по-бра умовы має предпрїемцѣ давати помешка-ня, пожиту и одбжк, то мусить давати все такъ, щобъ черезъ тоє на добракъ тыхъ ро-ббтникъ не потерпбвъ шкоды. 5) Вь тї по-становы (1—4) не можуть бути звоббдною у-мовою мбжъ сторонами аяъ вьнесенї аяъ об-меженї. 6) Предпрїемцѣ, котрый одной зь зь тыхъ постановъ чи то умово, чи зь не-дбалосты чи зь захланности не додержує и тымъ сьпровождує для роббтника шкоду зь огляду на котре будъ зь вьсшевычисленыхъ дббръ, має его за то бдшкловувати. Одшклованя то, котро-го не може выключити приватна умова, означити судя безъ конечности переведеня доказу шко-ды мастковон. 7) Кромѣ случавъ постановле-ныхъ вьразно закономъ не прїслугує пред-прїемцѣмъ нїяка власть дисциплїнарна надъ роббтникомъ. Умова протївна була бы не-важна.

Додати належить, що деякї зь тыхъ по-стутїатбвъ увзгляднано вже т. зв. законодав-ство роббтничє найновбйшихъ часбвъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

На вчерашнбмъ засбданю палаты по-слбвъ бдповбдавъ гр. Таффе на интерпеля-цію послбвъ зь лбвца вь справѣ послбднихъ розрухбвъ у Вбднї и сказавъ, що власть пра-вительственный комисаръ, прїбхавшїй 7 (19) цвѣт-ня до того села для роздатъ запомогъ голодующимъ, гостивъ у латинского пароха, упавъ нагло градъ величїны курячого яїца и вьывбъ зимовї засбвы майже до крихты. Селяне вь Драганбвцѣ оббсї-лись сего року дуже скоро, такъ що бдъ того гра-ду потерпблї и ере жббе. На озимину нема и нїякой надбї, бо та вже була вь колбцахъ. При-такихъ обстатїнахъ можна представити собъ нуж-ду и розпуку бдлыхъ мешканцбвъ Драганбкї.

Ще ревїзіи и увязненя. Зь Кракова доно-ситъ, що зь наказу прокураторїи бдбула ої тамъ сїмї дїями ревїзіи поліціио-судова у академіка Жи-монта Северина, котрого бдтакъ увязнено. Такожъ роблено ревїзію у дописувателя варшавского тїж-днїка Glos. Ревїзіи стоять вь звязї зь справою увязненого В. Фельдмана, котра набрала досыть широкого розголосу, такъ що міністеръ справед-ливосты казавъ собъ предложити подрбне справо-зданьє.

Огонь вь Горлицяхъ. Передача вечера по-дали телеграмы зь Горлицъ таку вбтку: Вь полбмїни отбтотъ будынокъ рады повбтовон и су-ду, вь котрбмъ есть такожъ умбщенїи урядъ податковїи. Вь будынку сильнї оклепана и зб-лзтїи бконїицї, тому есть вбблїа надбїа ураго-вати льокалѣ касы и табулѣ та вьзагалѣ зьлокалі-зувати пожаръ. Спокойнїи воздухъ улегше га-шеняе огню.

На вбчу уряднїицбвъ мбскихъ 30 мбствъ, ко-трыхъ обнимає новїи законѣ, порбшено подати петиціи до вьдбду краєвого и намбстїицтва. Вь петиціи до вьдбду краєвого домагають ся уряд-ники громадскї: 1) щобъ вьдблѣ краєвий звол-нивъ запнїтатись маїстраты а вьзглядно бурмістрбвъ о ихъ гаду, що до кваліфікаціи потребныхъ мб-скимъ уряднїицкамъ; 2) увзгляднїти безусловно дбїстнхъ уряднїицбвъ, полнїицїи ихъ на заня-тихъ мбсцахъ, о скблжк они послаа ореченя ма-їстратбвъ суть бдповбднї; 3) означити однак-ну кваліфікацію для оббхъ групъ 30 мбствъ, щобъ не тамувати авансу уряднїицкамъ, про службѣ вь II групѣ; 4) зь уваги, що державнїи испытїи правнїицї для I групы мбствъ, а испытїи зрблосты для II групы не надають потребныхъ кваліфіка-ціи, годїлось бы означити, що уряднїицъ мбскїхъ, бдбувшихъ одно або дволтїну практикы, на пред-ложєнє маїстрату, має зложити строгїи испытїи писемнїи и уснїи передъ комїсією зложеною адъ бос вьдблѣмъ краєвымъ зь факховыхъ людей, а вь наслбдокъ того и правнїицї будутъ могли вьступати до маїстратскон службї, есїи охотятъ бддатись сему званю; 5) бдъ уряднїицбвъ касо-выхъ домагатись лишь 4 класо середнїихъ шкблѣ и державнїи испытїи зь рахунковосты. Вь пе-тиціи до намбстїицтва просить вбче, щобъ на-мбстїицтво, заки заявить ореченя вьдблїи кра-

камъ вбльно вь той день збвратї ся лишь вь замкнєныхъ льокалахъ подь надзоромъ влас-той. Вь будаїстєнєскахъ фабрикахъ прави-тельственный дозволено роббтникамъ святку-вати 1 мая, але заравномъ мають бути заведе-нїи того дня якъ найббльшїи мбры осторожнї-ости а войско бдстало приказъ, щобъ на слу-чай потребы постуало якъ найострбїше.

Цсарь Вїлгьгельмъ прїбхавъ бувъ о-ногды до Брємы, щобъ тамъ поставити угод-нїи камбнь подь памятникъ для цбсаря Вїлгь-гельма I По скбченбїи церемонїи бувъ цбсарь на парѣ, устроївнбмъ вь его честь вь ратушї, а бдповбдаючи на тоастъ бурмістра, подбжу-вавъ бнѣ насампередъ за царе прїнятыє а бд-такъ сказавъ, що буде старатя ся о скблжк сїлѣ, щобъ Брєма розвивалась середъ благо-словєнства мира и що бнѣ зрбїтїе все можливе, щобъ той миръ удер-жати. Зь Брємы потбхавъ цбсарь до Бре-мергафєнъ, де его такожъ дуже торжєственнїо вїтали.

Вь Арлѣ, вь Бєз, Марсєльї и Тульонѣ, вь Аяціо на Корсїцѣ, словомъ вьсуды, де-лишь явивъ ся президентъ французской репу-блїки, Карно, вїтали его жители зь небува-лымъ досє энтузіазмомъ а треба мати то на-увазї, що тї мбста стояли колись сильнїо по-сторонѣ монархїи або вь хвїляхъ заколбту ставали по сторонѣ найскрайнїйшого радїка-лізму. Навнѣ все змбвало ся и президента ре-публики вытало вьсуды зь щїрою радостїю яко найвбсшого достбйника закононїи властї вь державѣ. Вь Тульонѣ являлась була такожъ италїйская ескадра на повнтаньє президента а адміралъ Льовєра правбвъ власноручне пїсьмо короля Гумберта до президента, ко-трымъ король уповаживъ его повнтати оці-цїально Карнота именовмъ Італїи. Авдїєнція була дуже торжєственна а одинъ баталїонъ пбхоты асєстувавъ при авдїєнціи. На промову Льовєры бдповбвъ Карно, що правительство французске оцїняє той вьрокъ италїйского правительства и прїнимає его за до-казъ прїхїлности италїйского и народу для Франціи. Карно запросивъ бдтакъ Льовєру на оббдѣ и оглядавъ опбсла италїйскую ескадру, котра вь его очахъ ма-неврувала торпедовыми лодками. Повнтанє се французского президента италїйской ескадрою має велику вагу для бдноснїи Італїи и Фран-ціи до себе.

НОВИНКИ.

— Архїиїиъ Фердинандъ Кароль, прїбхавшїй до Перемїшля, зложивъ вчера, во второкѣ, вїзиту Преосв. еп. Іоанови.

— Справа питомцбвъ семинаріи зь II-го року закон-чить ся, надбїтїи, уже сїмї дїями корнотно для питомцбвъ. Якъ голосно говорить, Впр. митропо-литъ має наконецъ рбїшити ся прїняти назавдъ до семинаріи вьсхъ питомцбвъ, отже и выключєныхъ безпрївно педєлбвъ, и то навбтъ безъ тої труд-ности, щобъ кождый питомецъ мусбвъ просити ректора о прїнятыє.

Зь Тернопільщини пишуть: Нова ббда навб-стїла нещасну и безъ того многими вьзглядми Драганбкѣ, село тернопільского повбту. Коли пра-вительственный комисаръ, прїбхавшїй 7 (19) цвѣт-ня до того села для роздатъ запомогъ голодующимъ, гостивъ у латинского пароха, упавъ нагло градъ величїны курячого яїца и вьывбъ зимовї засбвы майже до крихты. Селяне вь Драганбвцѣ оббсї-лись сего року дуже скоро, такъ що бдъ того гра-ду потерпблї и ере жббе. На озимину нема и нїякой надбї, бо та вже була вь колбцахъ. При-такихъ обстатїнахъ можна представити собъ нуж-ду и розпуку бдлыхъ мешканцбвъ Драганбкї.

Ще ревїзіи и увязненя. Зь Кракова доно-ситъ, що зь наказу прокураторїи бдбула ої тамъ сїмї дїями ревїзіи поліціио-судова у академіка Жи-монта Северина, котрого бдтакъ увязнено. Такожъ роблено ревїзію у дописувателя варшавского тїж-днїка Glos. Ревїзіи стоять вь звязї зь справою увязненого В. Фельдмана, котра набрала досыть широкого розголосу, такъ що міністеръ справед-ливосты казавъ собъ предложити подрбне справо-зданьє.

Огонь вь Горлицяхъ. Передача вечера по-дали телеграмы зь Горлицъ таку вбтку: Вь полбмїни отбтотъ будынокъ рады повбтовон и су-ду, вь котрбмъ есть такожъ умбщенїи урядъ податковїи. Вь будынку сильнї оклепана и зб-лзтїи бконїицї, тому есть вбблїа надбїа ураго-вати льокалѣ касы и табулѣ та вьзагалѣ зьлокалі-зувати пожаръ. Спокойнїи воздухъ улегше га-шеняе огню.

На вбчу уряднїицбвъ мбскихъ 30 мбствъ, ко-трыхъ обнимає новїи законѣ, порбшено подати петиціи до вьдбду краєвого и намбстїицтва. Вь петиціи до вьдбду краєвого домагають ся уряд-ники громадскї: 1) щобъ вьдблѣ краєвий звол-нивъ запнїтатись маїстраты а вьзглядно бурмістрбвъ о ихъ гаду, що до кваліфікаціи потребныхъ мб-скимъ уряднїицкамъ; 2) увзгляднїти безусловно дбїстнхъ уряднїицбвъ, полнїицїи ихъ на заня-тихъ мбсцахъ, о скблжк они послаа ореченя ма-їстратбвъ суть бдповбднї; 3) означити однак-ну кваліфікацію для оббхъ групъ 30 мбствъ, щобъ не тамувати авансу уряднїицкамъ, про службѣ вь II групѣ; 4) зь уваги, що державнїи испытїи правнїицї для I групы мбствъ, а испытїи зрблосты для II групы не надають потребныхъ кваліфіка-ціи, годїлось бы означити, що уряднїицъ мбскїхъ, бдбувшихъ одно або дволтїну практикы, на пред-ложєнє маїстрату, має зложити строгїи испытїи писемнїи и уснїи передъ комїсією зложеною адъ бос вьдблѣмъ краєвымъ зь факховыхъ людей, а вь наслбдокъ того и правнїицї будутъ могли вьступати до маїстратскон службї, есїи охотятъ бддатись сему званю; 5) бдъ уряднїицбвъ касо-выхъ домагатись лишь 4 класо середнїихъ шкблѣ и державнїи испытїи зь рахунковосты. Вь пе-тиціи до намбстїицтва просить вбче, щобъ на-мбстїицтво, заки заявить ореченя вьдблїи кра-

вбому, розвбдалось у маїстратбвъ або бурмістрбвъ 30 мбствъ о ихъ гацїи що-до кваліфікаціи уря-днїицбвъ.

— Одбблѣ чернгорскїи товариства татранского по-рбшивъ на загальныхъ зборахъ вь Коломыи, що докончє потребно основати школу для промыслу деревляного и снїцарєтв, а найбдповбднїше мбсе для такої школы у вбходбїи Галичїи єсть Жа-бє. Вьбрано комїсію, зложеноу зь пп. Кричїи-ского, д-ра Яворского, Матїєса и Бїсєта, котра має розслбдити бдповбднїи напрямъ сєи школы и вьзагалѣ занятїи цблѣю справою.

— Страннѣ лавбонїихъ комїнарбвъ покбнчивъ ся тымъ, що президентъ мбста выдавъ концєсію двомъ чєлїднїкамъ, котрї прїймуть до обовязку вьсхъ чєлїднїкбвъ полнїицїи занятїи зь вїны майстрбвъ. Будє сє мовь бы новє товариство ко-мїнарєке для соблїиої працї.

— Лавбска прокураторїя сконфїскувала брошуру подъ заг.: 1 сзу 3 маїа, вь котрбї подбосилося вагу святкованя 3 го маїа для польскихъ роббт-нїкбвъ.

— На засбданю Славянского Благотворительного Об-щєства вь Петербурзѣ мїнувшої пятнїцї предсѣ-датель комїтегу гр. Ігнатїєвъ предложивъ спра-вованє о результатѣ складокъ на голодующихъ Славянъ: Зь справованя сего выхбдїти, що зб-брано досє всего 232.000. Зь тыхъ дбставъ чор-ногорскїи митрополитъ Митрофанъ для Черногор-цбвъ 160.000 рублѣвъ, сербскїи митрополитъ Ми-хаїлъ для Серббвъ 49.000 а околѣ 24.000 ру-блѣвъ вьслано до Галичїи.

— Вь справѣ непорядкбвъ вь урядѣ почтовбмъ вь Долинѣ подає намъ дописуватель, котрый подає про сє вбтку, такє спростованьє: „Вь интересѣ правды мило менѣ донести, що непорядкї вь урядѣ почто-вбмъ мають свою причину вь тбмъ, що п. Геров-скїи, обнимаючи урядъ почтовый вь Золочєвѣ (бдъ 15 с. м.) бддавъ управу долинского уряду почто-вого п. Цавдерерви. П. Геровского вбмбшавъ я несудно вь ту справу зь браку информаци.

— Матїї Стєтковичъ, сьулєнтъ гїмназіальнїи вь Бродкахъ, упокоивъ ся вь 41 роцѣ жатї. — „До-бре — пише дописуватель Dziennik-a Pol. — що Господь увблнїивъ его бдъ тыхъ терпбнь, бо ще кблжк мбсїицѣмъ, а бувъ бы померъ зь голоду. Похороны були такї, якїхъ сьулєнтѣ може надбї-тася: нѣ одного вїнца (навбтъ бдъ ученикбвъ), а тблѣ учительске було неприсутнє. Кобы то умер-тїи дбїстнмъ учителемъ! То цблкомъ, цблкомъ инакше!“

— Панѣ шахова, Знанєтѣ Ель Султанєтѣ, жена шаха перекского, перебздила вчера побздомъ ку-рїєрскимъ черезъ Львбвъ до Вбднї, щобъ подб-тася лбченю вбдєнскихъ лїкарбвъ. Єсть она не-дужа на очѣ. Напротївъ шаховон выбхали до Подволочискъ перскїи посолъ зь Вбднї и дирек-торъ руху Сладковскїи. Побзавъ курїєрскїи скла-давъ ся зь сємї возбвъ, а мбжъ ними зь возу са-люнового и снального. На перонѣ зббрало ся кбл-кадєсєть особбъ, котрї надбїались побачити жену шаха перекского, котрый выликавъ подчасъ своєи послбднїи подорожї такъ велике вражєнє на Льво-вїнкахъ своими брилїантами. Але сє не удалось, бо панѣ шахова не показувалась зь салынового вагону а навбтъ и бкна були прїслонєнїи. Нїкому зь мужнїи не було вбльно вхбдити до сего воза, и шахова зь чотїрма своими дамами могла звоббдно палити люлюку та попитати чайокъ. Решта зь свнїи, вьсхъ єсть 25, мбстїлосъ вь другїихъ во-захъ. У Львбвѣ замовлено оббдѣ, досыть оком-нїи, бо найдорожшїи по 3 зр. а найдєшевшїи по 1 зр. 20 кр. Подчасъ змбны побзду вь Подволо-чискыхъ выббїи вбѣ женщины, и мали на собѣ довгї одягї шовковїи, бдъ головы до землї. Подо-балѣ сє мовь бы повкадано ихъ вь шовковїи фу-тералы, зь бдкїи выставили малєсєнїи нбжкї. До-повнїицїи вбѣти про паню шахову треба подати, що перша жена володбтєля Персїи Знанєтѣ Ель Султанєтѣ (Радбсть державы) обдарувала свого мужа вь р. 1882 снльнѣ, чєтвертїмъ вь рядѣ у котрого названо Нуръ-Еддїнѣ (свблѣ вбры). О той радбстїи прїгодѣ повбдомїивъ шахъ окре-мымъ пїсьмомъ вбѣ європейскїи дворї. Жену, ко-тру уже передъ тымъ прїзнано законною супру-гою, укоронувать шахъ передъ цблымъ дворомъ. Зь чотїрохъ сынбвъ Насрѣ-Еддїна кождый має о-крему матрѣ, а вбѣ они суть законными женами, бо коранъ дозволяє вбѣмъ правбвнїмъ мати по чотїри жены и доволнє число женнїицъ вь га-ремѣ. Зь володбтєлбвъ Персїи лишь трєхъ було вь Европѣ: Дарїѣ, Ксеркєєсѣ и Насрѣ Еддїнѣ, та-лишь двомъ першїмъ товаришамъ вь подорожї ихъ жены. Такъ отже соткї лбтъ нѣ одна коро-нована володбтєлка Персїи не станула своєю нб-женкою вь Европѣ, ажъ мы бдждали ся сего и-сторичного факту.

— Дїана метаморфоза лучила ся сїмї дїями у Вбднї и незвичайно заняла медїицнїи круги. Одно супружество мало донєку, Анну, дволтїну, котра нагло занєдужала. Оддану дбвчанку на кїшкїу проф. Вайлїєхєнера и тамъ показало ся, що дбв-чїна почала перембнїтася вь хлопца. Сбї дивнїи перембнѣ допомогла же зручна рука лїкаря и все скбнчїлось успбшно.

— Вь Пряшавѣ стрблїивъ до себе зь револьєру ученикъ IV-ои класїи гїмназіальнїи и тяжко ра-нивъ ся. Причиною самоубїицтва було сє, що дб-ставъ бдъ бдца вь лицє за занєдбуванє школь-ной науки. Молодой самоубїицъ продаєвъ го-диннїицъ, купивъ револьєрѣ и давъ фотогра-фуватись.

— Лбсь Аррувїмї. Стєнлї, бдучи до Бруксєлѣ, задержавъ ся якїмъ часѣ вь Парижї и тамъ роз-повбвъ одному чєловєку-дописуватєлю англїйско-го товариства геогрфїчного деякї подрбнїцї зб-своєи послбднїи выправы африканской. Розпо-вбвъ мбжъ иншимъ Стєнлї про свою кблжкбм-бїачну переправу черезъ праблѣвъ Аррувїмї, котрый має бути ббльшїи анжбъ полученїи територїи Франціи и Испанїи. „Цблыми тїжднїями не бачи-ли мы лучбвъ сонцї. Ишли мы впередъ звблїна бдѣ склєпїєнємъ лїстї такъ густого, що свб-тло сонца не вь силѣ его перєбїтї. Сє склєпї-єнє єсть вельми высокє, бо дєрева великаны. Крбмъ того треба було по парѣ крокбвъ робїти дорогу выправѣ при помбчи сокиры. Богатѣв сего лбсу необбїиенїи, роды дєрєвъ нечїслїи, есєнціи вь нихъ великой ваги и цбны. Лїяны вь тїицнїихъ густыхъ сїпєтахъ задержували

нась, що хвїля мусбїи мы ихъ обтїнати а жов-тавїи сбктъ, зблїпляючи нашї палцбъ, добувавъ ся вь великой скблжкостї. Сє бувъ кавчукъ най-лбпшого рода. Єсть тамъ сєго стблжк, що лбсь Аррувїмї стане зь часомъ головнїмъ резервоа-ромъ гумовымъ цблого свбта. Окружали нась та-кожъ и великї небєзпєчностї, а мбсєвїи жители устроївали частї засбдкї на нась; коли мы ихъ мїнали, пускали за нами затрєиї стрблїи а зь-поза дєрєвъ выхблїувались неразъ чорнїи и вбн-вали свои нбжї вь горла моїхъ мурїнбвъ. Я по-тратїивъ вь сєї способѣ вь тбмъ лбсѣ половину моего бдблїа. Тїпы надбавъ я рбзніи: суть лю-дє великого росту, плєчїстїи и силнїи; суть кар-лики зь повькручуванїи руками и ногами мовь малпїи. И великаны и карлики однаково звбрскїи. Засєлєнє єсть вьзагалѣ досыть густє; на обшїрѣ бдъ морского берегу до озеръ можна чїслїти по-надъ три мїліоны людностї; доволка озєръ край засєлєнїи о много числєннїише, а бачивъ тамъ арміи, зложеної зь-понадъ 250.000 войокбвъ, що мали каноны, карабїны, хочъ тїми послбднїими буда оружена лишь мала частъ, не ббльше якъ 2000. Арміїи проводять королики, що вєдуть зь собою безнастаннїи войнїи. Мы мусбїи вєсти зь ними безнастаннїи битвы, хочъ звичайно по двохъ або трєхъ днїяхъ нападобѣ кїдали оружє на зе-млю а хопивши травы вь жменю, потрясали нею бдноснїи вь гору руки, щобъ высказати бажан-є заклбчїти миръ. Тогдѣ можна було зблизї-тись до нихъ бєзпєчнїо и почати договоры, що до замбныи продуктбвъ.“

— Дрббїи вбстї. Для погорблїцбвъ Нового Сан-ча жертвувавъ цбсаръ изъ своихъ приватныхъ фондбвъ 1200 зр.

Вьстї зь еп. Станїславбвском.

Презенту на Лючу, дек. пбстиньского, на-далѣ намбстїицтво о. Якову Андрббшану зь Жабокрукѣ.

Посмертнїи — — — оповбстєки.

О. Романъ Литвиновичъ, прїходнїицъ вь Лбскахъ, дек. Жукбвского, еп. станїславбвского, упокоивъ ся вь заведеню кулїпаркбвскбмъ вь 36 роцѣ жи-тїа а 9 роцѣ священства. Похороны бдбулись тїждєнѣ тому назавдъ зь заведеня на кладовищє кулїпаркбвскє у Львбвѣ безъ участї священника и своякбвъ. Вбчна єму память!

Варвара Стєфановичєва, вдова по Іоанѣ Стєфа-новичу, пароху Добрянѣ, упокоила ся днѣ 22 н. ст. цвѣтнїа вь Добрянкахъ коло Щирцї. Похороны бдбудуть ся 24 н. ст. цвѣтнїа. Вбчна єї память!

Выказъ складаныхъ жертвъ.

На стипєндію им. Шевченка: бл. п. о. Шанков-скїи зь Копичинєцъ 3 зр.; о. Цєгєльскїи зь Ка-мбїки зь вєчєрка Т. Шевченка 45/16 зр.

На стипєндію им. Волод. Барвбньского: бл. п. о. Шанковскїи зь Копичинєцъ 3 зр.; на хрєстїнахъ у Алекс. Москвинского вь Ермакбвцѣ 1 зр.

На памятникъ Вол. Барвбньского: Зь пушки На-родної Торговлѣ вь Стрыю 2/79 зр.

Телеграмы „Дблѣ“.

Петербургъ 22 цвѣтнїа. Гр. Шуваловъ позбстане на свобїи давнбмъ становищїи вь Берлїнѣ.

Бєлградъ 22 цвѣтнїа. Король Миланъ заповбвъ телеграфїчно, що прїбдє до Бєл-граду межи 17 (29) и 20 цвѣтнїа (2 мая).

Берлїнъ 22 цвѣтнїа. Вбстѣ, будбтъ бы цбсарь Вїлгьгельмъ мавъ вхати вь осєни до Лїсбонїи и Мадрїту єсть бєзосновна.

Парижъ 22 цвѣтнїа. Правительство роз-порядило, що роббтники можуть днѣ 1 маї збирати ся лишь вь замкнєныхъ льокалахъ.

Берлїнъ 23 цвѣтнїа. Вїлгьгельмъ має пе-ребутїи вь Россїи три недблѣ и оглянѣти та-кожъ Москву и Кїтѣвъ. Правительство зажа-ло 18 мїл. кредиту на полтїшенє долъ учи-тєлбвъ и уряднїицбвъ.

Вбдєнѣ 23 цвѣтнїа. Вь субботу и недб-лю мають бдбути ся конєрєнціи соблїныхъ міністрбвъ вь справѣ прїготовленя матерїалу для соблїныхъ делегациї.

Пєрєписка Рєдакціи и Администратїи.

Вл. Ор. Д. Спаси-Ббгъ за ласкаву прїсылку! Журналы власнбстїи п. Р. а, але можєте задержати у себе, доки Вамъ потрббно, вьзглядно доки п. Р. не запотрєбує.

Вєблїакї Лїсты заставнїи Товариства кредитового земского

4 1/2 % Лїсты заставнїи Банку краєвого
4 1/2 % Позичку краєву
4 % Облїгациї пропїиациїи

Вєблїакї облїгациї довгу державного
Зєлбзнїицїи облїгациї першєнства

Лбсы державнїи и приватнїи
продавъ подъ найкбрїстїишїи условиями

Сокаль & Лїлєнѣ
3360 92—156 Дбмъ банковїи и контора вымбны
у ЛЬВБВѣ.

Поручєнїа зь провинціи вьготтовлєня ся бдво-ротнѣю почтою бєзъ дочїслєнїа провїзїи.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руских свят) о 5-й годі на полудні. Літературний додаток "Вісник найважливіших новин" виходить в четверок, а в п'ятницю на чергову разів в Діло.

Предплату и нислзавати можна отъ: У Львові Адм. нислзавати "Діло" ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Карла Людвига 9. У Відні M. Dukas, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Koloss-gasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppellik I. Stubenbastei 2. В Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на "Діло" и напечатаніе за иностранці платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на "Діло" в літер. додатокъ

в Австрій: на цілий рік . . . 18 гр. на цілий рік . . . 24 гр. на пів року . . . 9 гр. на пів року . . . 12 гр. на чверть року . . . 4 гр. 50 гр. на чверть року . . . 6 гр. на місяць . . . 1 гр. 50 гр.

у Львові: на цілий рік . . . 16 гр. на пів року . . . 8 гр. на чверть року . . . 4 гр. на місяць . . . 1 гр. 35 гр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція вбѣ ч. 24 ул. Баторія. — Рускомъ закупаються лише на попереднє застереженіе. — Редакція неоплачує вбѣль бѣдъ порте. Неодинко членъ коштує 8 гр. в м.

Оголошенія приймаються по п'яті 6 гр. бѣдъ одної сторінки початкомъ, в рубр. "Надбавка" по 20 гр. в м. Подати числяться по 10 гр. бѣдъ стипки.

**Зъ днем 1 (13) цвітня за-
чавъ ся II-тій чвертьрічкѣ нашого
выдавництва. Просимо посилѣшати зъ
предплатою и зъ есентуальнымъ вы-
рѣваннемъ залеглостей.**

Одповѣдь N. Reform-ѣ.

V.

Авторъ статей N. Reform-ы каже дальше, що Русины, „жадаючи подблуги Галичини, жа-
дають рѣчи неможливою, бо анѣ одиѣ.
Поляки въ соймѣ краєвѣмъ не згодять ся на
такій подблуги, а до змѣны статуту краєвого
треба болѣшности двохъ третинъ присутныхъ,
въ комплетѣ трохъ четвертинъ всѣхъ посѣлѣ;
жадають рѣчи неможливою, бо корона, пра-
влячись высокимъ змысломъ спра-
ведливости и права, до сего вѣско-
ли не допуститъ.“

На слова тѣ N. Reform-ы маємо просту,
але ясну одповѣдь и скажемо, що подблуги Га-
личини вѣдлѣтого вже рѣчно не только
можливою, але и доконечною, позаякъ даль-
ше сужитѣ Русинѣвъ зъ Поляками
въ однімъ коронѣмъ краю сталося
уже неможливимъ. Мы знаємо, що про-
тивъ того подблуги заперотує кожного часу
всѣхъ польскій посѣлѣ союму краєвого и що
въ конституційній дорозѣ подблуги Галичини
не дасть ся перевести черезъ обструкцію по-
сѣлѣ польскій, для котрыхъ Шмерлингъ
статутѣмъ краєвымъ въ 1861 р. вѣтворивъ
справедливый рай на Руси, але мы дѣлаго и
не думаємо о змѣну статуту краєвого пети-
ціонувати у теперѣшній польскій болѣшности
соймѣмъ. Мы думаємо, що корона, пра-
влячись высокимъ змысломъ спра-
ведливости и права, — якъ каже N. Re-
form-а, — правлячись добромъ держа-
вы и народѣмъ своимъ и разумѣючи
велику вагу правильного розвитку на-
роду руского, — що корона возьме
одъ 30 лѣтъ упослѣдженый народъ
рускій, своихъ — якъ сказано було 1848
року — Тиролюцѣвъ Веходу, въ свою
найвысшу оборону и зробитъ то, що
буде потрібнымъ. И для чого-жъ бы не
мала допустити? Чи вѣсти смѣлѣ Руси не
лягли подлѣ Ланскомъ, не засѣдали подлѣ ита-
лійскыхъ, угорскыхъ, даньскыхъ и чехскыхъ?
Русинѣ стоялъ прецѣпъ заодно вѣрно при пра-
порѣ династіи, а тѣмъ для него, мимо неурѣ-
чности поодинокыхъ кабинетѣвъ, була завсѣгда
прихильною. Наколи-жъ нинѣ Русь галицка
готова одбавити ся зъ короны, то се зъ
той крайнои конечности, въ котру вы вразъ
зъ кабинетами австрійскими ви загляли. Авто-
номія краєвъ коронныхъ показує для Ав-

стріи зъ кожымъ днемъ устроимъ найменше
одповідимъ. Въ меншости національній, при-
родній чи штучній, теритаріѣ одъ сѣв автономіи
найболѣшшу шкоду, бо она выдѣе ихъ безпосе-
редно на потапу болѣшности національній.
На вашѣмъ очѣхъ розпадаєся Чехія на повѣсти
національній, колька день тому назадъ убѣ-
нулись при розправѣ бюджетѣмъ въ радѣ
державѣй и Словинѣхъ о чѣмъ подбѣного, — для
чого-жъ бы намъ Русинамъ не вѣльно було и
неможливо жадати для себе того, въ чѣмъ
добавуємо одиному запероту нашого иствова-
ня. Негатія насъ и правъ нашихъ була колись
можливою, але нинѣ суть то *ria desideria*. Зъ
ладу, що завівъ ся у насъ а противъ насъ,
невдоволенъ всѣ версты народу руского. Мы,
слава Богу, выросли зъ тѣхъ пеленокъ, въ
котрѣ вы насъ сповивали, и хочемо въ свобо-
дахъ нашихъ зрѣвантѣся зъ прочими народами
австрійскими. Паріасами на своѣй землі не
ляшимося для вашої уподоби и вашого шо-
вівізму!

За нами стоить и историчное право. Га-
личина и Володимирія суть частинѣ колышного
королевства Даньского. Землѣ нашѣ въ исто-
ричній Польщѣ берегли заодно и по силѣмъ
своей територіальнѣй окремѣшности и самоуправ-
ву, стояли въ оборонѣ своего языка и вѣры и
протестували противъ всякихъ змѣанъ злитя
зъ провинціями, заселеными народами поль-
скимъ. До Австрій прийшли они независимо
одъ вел. княжества краєвѣмъ. Король Ста-
славъ Августъ Понятовскій одступивъ ихъ
Марія Тересѣ актомъ зъ 18 вересня 1772 р.
яко еквивалентъ за правый претенсіи короны
угорской до Червенской и Малой Руси. Га-
личина наша и частинѣ Володимирія стали
inveocabilit власности династіи Габсбургѣвъ,
а тѣмъ самымъ перешла бути власно-
стию вашою. Що правительство австрійское,
послѣ тѣхъ земель рускій, допустило въ по-
бѣдѣмъ чѣмъ дѣлѣмъ похобѣ въ трактованю
тѣхъ земель; що оно патентомъ зъ 14 червня
1775 лѣмъ шляху польскому на Руси надѣлало
свободу станову, а въ 1861 р. не подба-
ло о репрезентацию народѣвъ въ Галичинѣ,
вдовольнившись репрезентацию интересѣвъ
веретѣ; що оно досѣ не постаралося анѣ о
законъ языковый для меншостей національ-
ныхъ, анѣ о куріально-національній устрѣй
союму и краєвѣмъ властей, — похобѣ тѣ, по-
ходивъ зъ незнаня рѣчи або зъ ложныхъ по-
гѣдѣвъ на справу, не мѣшають чѣ дѣла. Ихъ
треба справити, поки часъ, наколи сего выма-
гає интересъ и добро краю та державы.

Подблуги коронного краю застерѣженный
впрочемъ конституцію радѣ державѣй. Овъ
обытый §. 11 конституція державной. N. Re-
form-а передчасно тріюмфує, кажучи, що „депу-
тація руска до короны верѣе имовѣрно зъ до-
вѣмъ носомъ и що жадевъ кабинетъ австрій-
скій не посмѣе корѣмъ предложити провѣтъ
подблуги Галичинѣ“. По нашѣй гадцѣ могутъ

интересы державы дуже легко переважити е-
гоистичный интересъ менерѣвъ польскыхъ и ихъ
фантазіи на будуче. Тріюмфъ N. Reform-ы
єсть тѣмъ болѣше передчасный, що органъ сей
навѣтъ не знає тѣхъ позитивныхъ постулатѣвъ,
зъ якими депутация руска задумала ставити пе-
редъ лицѣмъ короны. Може тамъ буде на ра-
зѣ розходитѣся лише о змѣну той системы, яку
до насъ недавно примѣнено. Може постулова-
нѣ Русинѣвъ въ справѣ подблуги Галичинѣ бу-
де аналогічне зъ постулованьемъ Чехѣвъ въ
справѣ ихъ правъ короны св. Ватислава.

Але мимо того всего N. Reform-а, не вы-
терпѣвшись, ударила въ великій дѣвѣнъ и, хочѣ
демократична, лѣзе въ ногамъ подлѣ покровѣ
своей „пожарной сторожѣ“ краєвѣмъ, накли-
куючи всѣхъ своихъ земляковъ до протестѣвъ
противъ акція посѣлѣвъ и патріотѣвъ рускихъ.
И тутъ ажъ выльзѣло шило зъ мѣшка, убране
въ пусту фразу. Органъ демократѣвъ краєвѣмъ
скричѣтъ на весь голосъ: „Для авторѣвъ
проекту подблуги, чи они старѣй чи молодѣй не
дамо вѣчного, для *люди руского* повна справе-
дливѣсть!“ — такъ якъ бы намъ бѣдъ 30 лѣтъ
не було зѣвѣсно, що анѣ „старыхъ“ анѣ „мо-
лодыхъ“ анѣ *ludowi ruskietu* вы вѣчного не да-
ли, бо вы на Руси хочете Польщѣ.

Якъ бы въ словахъ вашихъ, ласкавыхъ
для рускогого *ludku ruskiego*, лежало хочѣ
зѣрно ширѣшты, хто-жъ вамъ боронивъ бѣдъ 30
лѣтъ надѣлѣти той *ludku* свободами національ-
ными або занятѣмъ движеньемъ его экономі-
ческимъ? Кто-жъ боронивъ вамъ робити якъ-не-
будѣ уступѣвъ, наколи вже не для „старыхъ“,
анѣ „молодыхъ“, то бодай для Русинѣвъ та-
кого кроу, якими були и суть Зѣблякевичѣвъ,
Савчинскій и Черкавскій? А чи покажете намъ
въ ерѣ конституційной бодай одну дробну по-
знаку такихъ уступѣвъ? Не дурѣтъ людей и
себе!

Але ще на одѣвъ зворотѣ въ статьи N.
Reform-ы мусимо звернути увагу читателѣвъ
нашихъ. N. Reform-а каже имено, мовѣ-то
спѣльна акція Русинѣвъ, такъ званыхъ „стар-
шихъ“ и „молодыхъ“, єсть акцією „народо-
дѣвъ“, т. є. тѣхъ, що прапорѣ окремѣшности
національній держѣтъ высѣко, въ сполученіи
зъ „рѣнегатами“ Руси, т. є. тѣми, котрѣ окремѣ-
шности ту негуютъ, — и що дѣлаго Русинѣмъ
галичинѣмъ не можна буде дати вѣдѣмъ
уступѣвъ, тѣмъ менше, що провѣтованьемъ
подблуги Галичинѣ єсть мовѣ-бы подготѣваньемъ
до акція забору руской Галичинѣ изъ сторо-
ны Россіи.

Въ словахъ тѣхъ N. Reform-ы пребѣва-
ють ся двѣ вѣдѣмъ тенденціи. Она половає По-
ляковъ и держѣтъ панрусизмѣмъ, яєъ не мен-
ше зрадою державною. То вже болѣше якъ
импертивенція! До спѣльной акція стауали
вправѣдъ на Руси такъ званѣ „старѣй“ и „мо-
лодыхъ“, але выключно тѣ, котрымъ розвѣдъ
рускій лежать на сердцѣ. Рѣнегаты не мали-бъ
навѣтъ интересу боронити правъ народу рус-

кого и зъ такими рѣнегатами не возможна ак-
ція спѣльна такъ само, якъ Русь галицка вѣ-
коли не вѣзалася и не звѣжѣ ся до спѣльной
акція зъ таборомъ Савчинскыхъ, Костецкихъ
и др., котрѣ въ другу сторону негуютъ Русѣ.
Чи послѣ рускій обохъ таборѣвъ упомянулись
коли-небудѣ въ соймѣ о управленіи языка
русского въ Галичинѣ? Коли-жъ нѣ, то на
що здалася инсинуация того рода, на скрѣвъ
недостойна органу поважного? На що здалось
подозрѣваніе, мовѣ-то Русины галицкій подготѣ-
вляють зраду на своѣмъ власномъ народѣ,
подготѣвляють забѣръ руской Галичинѣ Рос-
сію. Мы впрѣчѣмъ можемо завѣрити N. Re-
form-у, що таѣ инсинуация, каданѣ бѣдъ лѣтъ
на Русь галицку, втратили вже якъ межѣ ро-
зумѣшными Поляками, такъ и у высѣшихъ
сѣерахъ свои значѣнѣе. Доказѣмъ того була
недавня рѣчь пос. Гавѣмъ въ бюджетѣмъ ми-
ністерѣ рады державной и одповѣдѣ министра
справедливѣмъ, гр. Шенборна, котрѣмъ дуже
рѣшучо заявивъ, що правительство австрійское
завѣмъ не подозрѣває Русинѣвъ галицкихъ о
гравітацію до Россіи. Акція спѣльна посѣлѣвъ
рускихъ и патріотѣвъ заснована лише на рус-
кости. Наколи маєте очѣ, то дѣвѣтъ ся на
справу нашу честно и не затѣмѣйте чѣстого
дѣла традиційною методѣмъ вашою пустыхъ а-
лѣ злѣбныхъ инсинуаций. При томѣ будѣте
певнѣй, що теперѣшній акція, котра вамъ мо-
же бути дуже не на руку, вы не розбѣете
нѣякими хочѣ-бы найхитрѣйшими средствами.
Русь галицка стане солідарно въ оборонѣ не-
задавленныхъ своихъ правъ, не нарушѣючи
свобѣдъ вашихъ, и муситъ дѣйти до намѣре-
нѣмъ цѣли.

Учителѣ шкѣлъ народныхъ,

одержали бѣдъ окружныхъ радѣ шкѣль-
ныхъ формулярѣ въ рускомъ языкѣ
до статистичного выповненя, и тѣ формулярѣ
мають бути бросанѣ въ оригиналѣ до министер-
ства просвѣты у Відні.

Декотрѣ рады окружнѣй, повѣдуочи ся
повѣзимою и тенденціею полонизація, тих-
цемъ поручають выповнювати сѣ формулярѣ
по польскѣ, а декотрѣ навѣтъ явно, — якъ
то вже и въ „Дѣлѣ“ було явною подѣсе-
но о радѣ шкѣльній въ Золочевѣ. Якъ довѣ-
дуємось, въ дѣлѣмъ повѣтахъ дѣстали такъ
званѣй *przewodniczący kółek* по тихъ такѣй на-
казѣ, чтобы учителя, послѣ бажаня свои вла-
сти, выповнювали формулярѣ по польски и
чтобы въ тѣхъ формулярѣхъ писали, що дѣтъ
уже на другѣмъ роцѣ науки гово-
рѣтъ по польскѣ, — хочѣ се не єсть пра-
вѣмъ, бо предѣвъ дѣтина семилѣтна не вѣ си-
лѣ въ одѣмъ роцѣ навѣчѣти ся чужого языка!
Зъ того навѣтъ учителѣ Поляны смѣють ся.

Остерѣгаємо П. Т. панѣвъ учите-

Письма зъ Америки.

Оліфантъ 1 м. ст. цвітня 1890.

[Праса въ Америкѣ.]

(Далѣе.)

Чого не сповняє праса політична, те до-
повняє журналістика фахова и націо-
нальна.

Кожде живенне пытанье и майже кож-
дѣй факъ має свою спеціальну газету. Тве-
резѣтъ, зѣвнѣжене або подвѣшенне оплатѣ,
соціална теорія Генрі Джорджа и т. д. и т. д.,
опѣсли факъ, якъ в. пр. шитѣ черевникѣвъ и
чобѣтъ, робленѣе шапокъ, будѣвництво, будѣв-
ничій матеріалъ, наповнюванѣе бутельскѣмъ —
однимъ словомъ, и найменній факъ має свою
спеціальну газету, котра тѣмъко ему бѣдає ся.
Розумѣєсь, они знаменито доповняють газеты
політичѣмъ.

Чого и фаховѣй газеты не сповняють, те
доповняє праса національна. Зъ прасы
національній треба vybrати Айрѣмъ (Ир-
ландіѣмъ), котрѣ кромѣ двохъ газетѣвъ не ма-
ють болѣше издаваныхъ на своѣмъ языкѣ ро-
динѣмъ, бо они англійскій языкъ прийняли
за свой.

Въ прасѣ національній перше мѣсеце зай-
мають Нѣмцѣ. Газетѣ нѣмцѣмъ виходѣтъ
тутъ высѣе тысячѣ. Найголовѣйша газета
нѣмцѣмъ виходѣтъ въ Нью-Йорку подлѣ заголов-
комъ New-York Staats-Zeitung. Уже на нѣмцѣ-
ку тутѣмъ прасу комѣсанѣ мають значный
выдѣвъ, бо суть уже и особѣй нѣмцѣмъ ко-
мпаніи до издавництва газетѣвъ, и мѣшавѣ ан-
глійско-нѣмцѣмъ. Нѣмцѣмъ праса стоить на вы-
сокомъ ступенѣ розвитку. Якъ народѣ такъ и
праса ведѣтъ ся статочно. Зъ нѣмцѣмъ языкѣмъ
комѣ можна Америку бѣвъ великою труднѣмъ
перейти вѣдѣмъ и вѣрѣ, тожѣ хѣбно де-хто
зъ Европы адресѣ до насъ листѣ по фран-
цускѣ або по латинскѣ.

Французѣвъ тутъ єсть троха, але они
живѣтъ болѣше на повнѣчи и въ Канадѣ. Они
мають тутъ въ Сполученыхъ Державѣхъ до
30 газетѣвъ, а въ Канадѣ 146. Французѣ тутъ
найболѣше любѣмъ зѣ всѣхъ народѣвъ.

За Французамѣ, що-до числа газетѣвъ, идѣтъ
Скандинавѣ. Єсть се народѣ тугѣй, бар-
чистѣй, высѣмѣй, здоровѣ, дуже прѣдѣтнѣй до
тяжкої працѣ. Зъ нихъ найболѣше рекрутѣ-
аєсь мормѣмъ многоженствѣвъ. Въ Сполученыхъ
Державѣхъ и въ Канадѣ мають они 73 газетѣвъ.
Въ Юта, де проживають мормѣмъ, мають они
двѣ газеты, а одна зъ нихъ має титулъ *Bikun*
(Дѣвожѣство).

Испанцѣвъ мають 34 своихъ газетѣвъ. Они
живѣтъ по-найболѣшій части въ Державѣхъ по-
лудневыхъ.

Чехи мають 19 газетѣвъ. Ческа праса вѣ-
сѣтъ добре редѣтована. Мають они одну по-
дѣну газету въ Чикаго подлѣ именѣмъ *Svornost*
и два журналы; прочѣ — то тѣмъдѣмъ газеты
політичѣмъ.

Поляки, що-до числа людѣности пере-
вышають всѣхъ Славѣвъ пробуваныхъ въ
Америкѣ. Але тяжѣко дѣзнати ся, зъ якої вла-
стѣмъ причины они мало зѣрганізовѣмъ яко
цѣлѣмъ політична. Браку интелігенціи, думаю
у нихъ нема; противно, дуже богато вже тутъ
выробѣло ся зъ низшѣмъ версты на людѣй бо-
гатыхъ, а тѣмъ самымъ маючихъ претенсію
до интелігенціи. Мають Поляны чѣмъмало братѣвъ,
мають свои музыкѣ, войсковѣй товариства при-
ватѣмъ, але організації політичѣмъ цѣлѣмъ
дасть Бѣтъ! Ще торѣвъ запанувавъ великій
роздорѣ мѣжѣ свѣтскими людѣми а духовѣмъ
ствомъ — и той роздорѣ означѣвъ ся вели-
кою анархіею въ жѣтѣ Поляковъ взагалѣ, а
праса польска, котра вѣтѣмъ не бѣдѣчалася
тономъ и важнымъ, зѣйшла на тонѣ скадѣмъ-
ный, на подобу нашѣй „Америкѣ“, коли ре-
дакцію євъ зѣзѣли оо. Андрухѣвъчѣ и Грушка.
Плѣтѣмъ и всякѣй клеветѣ — се хлѣбъ насущ-
ный дѣянихъ польскыхъ газетѣвъ. Коля-бъ хочѣ
одна газета зѣйшла ся мѣжѣ польского прасѣмъ
зъ тономъ поважнимъ, що крѣтѣмъ а бѣвъ
пристрастѣ охѣтъмъ бы розбирѣти всѣ пытаня
зъ польского жѣтѣ, може бы бодай въ части
зѣмѣмъ ся тонѣмъ загалу прасы, але, на жѣмъ,
до сего часу вѣтѣмъ якоє не може на се здо-
бутѣсь. Єсть тутъ колька болѣше выдѣмъ газетѣвъ,
якѣ зѣдѣла органѣмъ урядѣмъ товариства
Związek Narodowy Polski, *Polak w Ameryce* ор-
ганѣмъ священнѣмъ, *Gazeta Katolicka*, *Wiarus*,
Echo и другѣ, але зъ вымѣмъ хѣба *Gazet* и

Katolick-ои, котра болѣше займає ся справами
чѣсто релігійными, все прочѣ, крѣмъ чѣсто
провінаціальной прасы, держѣтъ ся тоу, ко-
трѣмъ вѣмъкъ не лицѣмъ статочнои органѣмъ
прасы.

Польского духовѣмъства велика тутъ єсть
сила, а мимо того они не мають свого єписко-
па. Ся справа далася бы легко поладѣти,
коли-бъ праса, духовѣмъство и людѣ свѣтскѣ
були одної думки. А того нема. Одѣй газетѣ
стоятъ за тѣмъ, чтобы єпископа vybrati зъ
тушенного духовѣмъства, а другѣ, чтобы
выбрати его зъ мѣжѣ єпископѣвъ прогнѣмъ зъ
Россіи, — и завѣмъши одѣй чѣрнѣтъ духо-
венство, а другѣ свѣтскѣмъ.

Другій роздорѣ мѣжѣ Поляками свѣтскѣмъ
и духовными настає торѣвъ на соймѣ
Związek-u *Nar. Polsk*-ого. Ще при самѣмъ за-
ложеномъ того *Związek-u*, колька лѣтъ тому на-
задъ, духовѣмъство, яко чинникъ маючий тутъ
въ Америкѣ незвычайно великій выдѣвъ и си-
лу на народѣ, переперѣло въ конституцію (ста-
тутѣ) того *Związek-u* богато такихъ постановѣвъ,
що — якъ кажѣтъ свѣтскѣй Поляны — тѣя
конституція болѣше выгѣдає на конституцію
товариства *Serwa Jezusowego*, якъ на консти-
туцію товариства політичного. Н. пр. условія
принятѣ члена товариства и побѣтъ его въ то-
варѣмъ залежать бѣдъ того, чи бѣвъ выповнѣе
обѣмъки супротивѣ вѣрѣмъ католицѣмъ; дальше
заборѣмъ ся членамъ належѣтъ до всякихъ
товариствъ соціалістичныхъ, нигілістичныхъ и
т. д., якъ коли-бъ — кажѣтъ свѣтскѣй Поляны
— панувавъ тутъ Богъ зна! що за нигілізмъ!
— а при тѣхъ постановѣхъ знаходѣтъ ся въ
конституція *Związek-u* и просто противѣна по-
становѣ, що дозволяє ся и иновѣрѣмъ нале-
жѣтъ до товариства. На основѣ той постановѣ
належѣтъ до *Związek-u* у одѣмъ жѣдъ польскій (!)
Моргенштернѣ. На послѣдѣмъ соймѣмъ зажада-
ла переважна часть духовѣмъства, чтобы ухва-
лѣти постановѣ, котра зѣборѣмъмъ бы жѣдѣмъ
бути членами товариства. Очевидно, коли кон-
ституція *Związek-u* була на-скрѣвъ католицѣмъ-
церковною, духовѣмъство мало право жадѣти
ухвалѣния такой постановѣ, бо або було релі-
гій не мѣшѣтъ до політичного товариства, або,
разѣмъ ухвалѣмъши конституцію на основѣмъ цер-
ковнѣмъ, держѣмъсь того напѣрѣмъ. Тѣмъчасѣмъ

чи легальнымъ, чи не легальнымъ способомъ
— въ то я не входжу, — перегѣловували
свѣтскѣй внесѣне духовѣмъства, а въ настѣдѣмъ
того духовѣмъство іремѣльно выступило зъ
Związek-u *Narod. Polsk*-ого. Коля-жъ згаданый
brat *moj*езового *wyznania*, котрѣмъ бѣвъ на-
вѣтъ генеральнымъ секретарѣмъ товариства,
забравъ значѣмъшу суму гроша и утѣвъ, —
кѣнуло ся духовѣмъство на *Związek* и зъ того
пѣшло огидѣнѣе однихъ и другихъ. Роздорѣ
той внесѣли священники польскѣй на проповѣд-
ниці и почѣмъсь подѣмъмъ скандѣмъ, якѣ о-
статнимъ часѣмъ въ перѣмъмъ шенандорскѣй.

Роздорѣмъ межѣ свѣтскими и духовными
дасть ся вытолковати и бракъ організації
мѣжѣ Поляками, бракъ жѣтѣ и розвитку. Мѣжѣ
Поляками не видѣмъ нѣ одного чѣловѣка, ко-
трѣмъ мѣвъ бы яєъ таке поважанѣе у польского
загалу. Що було рухливѣмъ, патріотич-
нѣмъмъ межѣ свѣтскими Поляками, те зѣ-
мѣчили духовѣмъ, а зновѣ свѣтскѣй бѣдѣмъ
рієкѣмъ за *podobie*. Насупрѣтивъ пѣвъ-свѣт-
ского *Związek-u* *Narod. Polsk*-ого заложило ду-
ховѣмъство католицѣмъ *Związek* *Narodowy* *Kato-*
licki, але анѣ одѣмъ анѣ другѣмъ не мають
болѣшого выдѣмъ на жѣтѣе народѣе. Богато
знайшлося бы мѣжѣ Поляками людѣй ширѣмъ
працѣ и вольт, але кожѣмъ боитѣ ся выставѣ-
ти голову, чтобы не схѣвати євъ назадъ — зѣ-
гидѣмъ. Горѣтка людѣмъ плаває по-надъ рѣ-
вень народѣ, але не мають великого выдѣмъ
на народѣ, бо ихъ имена противнѣмъ партіи об-
кадѣли всѣмъ, що напыло на языкъ або
на перѣ.

Зъ газетѣ польскыхъ гадаю ще про що-
дѣмъ газеты *Kurjer Polski* и *Krytyka*. Чи они
ще виходѣтъ, годѣмъ мѣвъ знати, бо тутъ газеты
польскѣй то вырѣмъмъ то упадають, отже и
не можна знати, чи газетѣ, що виходѣла пе-
редѣмъ тѣмъдѣмъ, нинѣ ще виходѣтъ. *Kurjer*
Polski и *Krytyka* — газеты робѣтничѣй, а пере-
важна часть прасы польской вѣдно кричѣтъ
на ихъ редактора, якъ на прожѣмъного.

Тутѣмъ газеты польскѣй выдають ся на
взѣрѣцѣ англійскыхъ, однимъ чѣловѣкомъ и
бѣвъ бѣбліотекѣ. Отже нема и дѣмътъ, що
крѣмъмъ новинокъ и лѣмъки мало коли можна
подѣбѣти статью, котра бы могла народѣмъ под-
нести. Зъ польского прасы майже нѣчого до-

лѣвъ рускихъ школъ народныхъ передъ такими замахами шовіністично-польонізаційными и вызываемо ихъ, чтобы — не обдаючи ся ніякимъ намовамъ анѣ баламученнямъ — выповняли формуляръ до міністерства въ языкѣ рускомъ и безъ всякаго фальшования. Міністерство прислало до рускихъ школъ формуляръ рускій, отже тымъ самымъ немовь домагаєся, чтобы выповнити ихъ въ рускомъ языкѣ и — разумієєсь — по правдѣ, а не въ користь польонізаційныхъ забаганокъ!
Vigilantibus jura!

Въ справѣ 1-го мая въ Галичинѣ

президія ц. в. намѣстництва видала таке
оповѣщення:

Середь аітацій, розвиток в широких
 кругах робітників промислових і руко-
 дільничих за демонстраційним святкова-
 нням 1 мая с. р. змагають ініціатори
 і властиві проводирі сего руху надати зага-
 даним демонстраціям вигляд ласкати-
 ности.

За-для того значна часть роббінквѣз справдѣ гадае, що роббіннви мають право святкувати день 1 мая, яко роббінниче свято, установлене ними самими, безъ огляду на заключеній умовы въ даючыи роботу и взагалѣ на односныи роббінничей.

Щоб ухилити се від небажаних задлягання, звертає увагу робітників, а то в їх власний інтерес, що самовільне залишення роботи в дані маз без дозволу даючої роботу, не годить ся в обов'язковим приписам, а що ті робітники, котрі уведений намово або об'являнням, дедуть намовити ся до збравня заключених контрагентів, стягнуть на себе правні наслідки такого незаконного поступованя.

Хочь бы навѣтъ робѣтнѣки и ихъ проводирѣ, ѡдвоѡдно до колыбакоктро заявленнхъ испевнеи, справѣт мали ширѣи навѣтрѣ при сѣятеваню 1 мая не зѡйти зъ тѣсно закопѡлои дороги и уникати стараню всякогю кофликту зъ властями, то ѡднако не подпадае сумнѣваню, що робѣтнѣки не можутъ дати певнои поруки въ вгаданѡмъ наирѣмѣ, бо при розярѣню, выдѣканѡмъ въ широкихъ кругахъ попередемыи агѣтаціями, и при передвѣджуванѡмъ громадежню значѣйшѣхъ масъ людности изъ певныхъ точкахъ, не легко прѣдсеѣ саниати надѣвы и вѣрѣе ельментѡвъ, ненавѣстныхъ працѣ, котрѣ ворожѣ всякому порядковѣи надуживаютъ кождоу подобнои нагоды до кары-гѡдѣныхъ и небезпечныхъ провинѣт.

Стеречи публичный ладъ и суровой вѣсь
 головнымъ обовязкомъ властей, въ имени
 которо мусьли бы они выступили зъ безогла-
 ную строгостю противъ каждой провинны. По-
 лагаючи однако на досвѣдѣй развѣзъ туше-
 нныхъ робѣтничковъ и звѣстномъ ихъ замало-
 ваню порядку, обдѣлкую ся передо вѣсмъ
 власть до здорового амыслу робѣтничковъ,
 котры повиненъ ихъ повздержати одъ послуху
 несвѣстною агагаи, азе заразомъ перестерѣ-
 гаеъ передъ каждымъ незаконнымъ крокомъ,
 а такожъ передъ вѣдьякою участью въ якихъ-
 небудь, може навѣтъ чужими сльсментами
 выкликанныхъ ексессахъ, котры бы могли
 стягнути погубный насльдеъ яъ на самыхъ
 робѣтничковъ такъ и на ихъ родены.

Бгдені.

Право приватне а интересы убогихъ клясъ.

VIII.
(Конецъ.)

Не о много менше значенье якъ контрактъ службовый мае для убогихъ клясъ такожь контрактъ найму. Квестія помещиканъ есть для робѣтничковъ по мѣстахъ и при фабрикахъ дуже пекущую и выливае дуже значно на ихъ здоровье, жатье и силы робуѣй. Значѣйша часть кодексовъ цвѣльныхъ стоять и тутъ по сторонѣ сильнѣйшой т. е. вынаймаючого, постановляючи, що бязъ мае обовязокъ дати въ ужитокъ и удержувати въ частъ найму помещиканъ лишь въ таковыя станѣ, якъ було умовлено (vertragsmässig). Австрійскій кодексъ есть болѣе справедливый, бо зъобовязуе вынаймаючого удержувати помещиканъ въ станѣ способный до ужитку (in branchbarem Stande). На всякій способъ пожадана бы була зъ огляду на интересъ убогихъ а спеціально робѣтничыхъ клясъ въ всѣхъ кодексахъ цвѣльныхъ Европы постановъ, що вынаймаючий, который умисаю або зъ недбато-сти дае въ наемъ помещиканъ небезпечне для житя и здоровья, обовязаный есть выагородити наймаючому всѣ шкодо, які бы бѣзъ черезъ то на своемъ житю, здоровью и силѣ робуѣй потерѣть.

Остає ще право спадкове. Оно має дійсно аристократичний характер, бо часто громадає великі маєтки, особливо недвижмий, в одних руках, а тымь самимь множить число тих, котрі не мають ніякого маєтку. Помимо того не заявляєсь д-р Менгер по прибіру многих соціалістів за аннеєм права спадкового, а лише за відновленю его реформою. Реформа та повинна догнати передвсімь інституцію фідейкомісу при великихъ і обмеженя свободи роздѣлу маєтку при малыхъ спадщинахъ. Обѣ ті інституціи суть дуже несправедливѣ, бо зъ однимъ сторономъ лучать маєтки въ рукахъ удивилеюваныхъ і множать убогій класъ, а зъ другимъ зновъ въ лонѣ одинъ і той самої роднини воєсімъ безъ ніякого підставы дають однимъ особамъ права, а другимъ вхъ рівно жь безпідставно відбирають. Згадати належать, щя тая несправедлива тенденція на поді права спадкового проявилась і въ нашымъ австрійськомъ правѣ приватномъ і въ минуломъ роцѣ ухвалила рада державна законъ, після которого при наслѣдствѣ безгестаментарнымъ тамъ, де еде о селській господарстві середню величину, господарства ті мають лишатись въ рукахъ одного наслѣдяка. Законъ той маюгъ ввести въ кождій провинціи въ житє окремі, видатись маючі, закони краєві.

Что-до беззастенчивого наследства подносит д-р Менгерт справедливо, что классы существуют, как и все законы государствах похищают ины законы до спадщины, сущ за широк. Они обвиняют так особы, котрых вызываю померший наветь не знавет, отже тым меньше можна приймати, что хотыв имь лишити спадщину. Для того проекту д-р Менгерт, щобы беззастенчивое наследство обмежит до троух наиблаших степеней родины, а въ случаях, коли бы не було таков родины, щобы оставша спадщина не принадлеа, якъ доси, jure sacro скарбови державному, бо то кромѣ взглядовъ фискальных нѣчимъ больше не есть оправдане, а щобы шла въ хосенъ убогихъ классъ, особливо робѣтничыхъ а именно дорогою дотаци робѣтничыхъ институтѣ. Мотивы того послѣдняго проекту лежать головно въ томъ, что въ каждомъ мѣстку есть богато складовыхъ частей, а именно зыскѣвъ, на котри склалася праця робѣтника и котри дивились

1997

кладныйшого не можна довідатися про життя польське. Кожда газета мовь огню бить ся помістити новину зь другом. Се рѣчь проста, бо редакторы житиє вѣь вь негодѣ. Шрѣь мати якє-такє, навѣь дужє слабє понятє о житю Поляковъ, треба би держати вѣь польськє гасєты. Впрочѣьмь и сама публика дужє мало бєре участи вь моральнѣь помочи газєтамъ. Длѣьтого скорше дє шѣь дѣнабѣь чѣьловѣь про Поляковъ зь газєтъ чужинхъ, якъ изъ польськѣьхъ.

Зазываю до організації, до єдності не по-
чуюсь ні в приватному життю Поляків, ні
в газетах, а воля якій голос і відозве-
то так мляво, що прогмономє марно. Такі
мають бути знесені Поляків і в приват-
ному життю. Разъ за дла партій, то зновъ за-
дла конкуренці в бізнесъ (интересъ) — ро-
динного жита мало міжъ Полявами. Одинъ
знакомый мій зъ Чикаго писавъ менѣ, що на
70.000 Поляківъ годѣ було збрати якого-та-
кого товариства музичаго або співачаго, хо-
тя не мало знайшлося бы способныхъ до
того людей. Я знаю, що тамъ суть то-
вариства, але дають дуже слабый знакъ жи-
тя. Коли разъ хотівъ рухливіший кружокъ
збрати одну штуку театральну, не в силѣ
бувъ збрати потрібного числа аматорівъ.
Бувавъ я на вечерахъ польскихъ і забававъ
лі всьоді добавувавъ бракъ організації в єдно-
сти. Про великихъ мѣстахъ добриѣша часть
Польонівъ тулити ся по чужихъ кружкахъ, де
чусь безцѣпивою на чести і свободѣшюмъ.
Про товариства просвѣтній, читальні, ба на-
віть і про працю абстрактійну поодинокихъ
людей на тѣмъ поді — дуже рѣдко можна
де-що почути. Правда, мають поляки немало
народныхъ шебѣ, але якъ тамъ ведєсь наука,
не можна почути нічого. Мають навіть і
нѣбѣ семінарію власну, де крѣмъ практичнихъ
наукъ, учать такожъ на священниківъ. Сила
Поляківъ тутешныхъ лежить мовѣ сила паръ
замкнена в брѣхѣ леду.

Поляки посідають до 15 газетъ въ Америці, але вибрати зъ нихъ найпередвишу, я не вважаю бы ся, вѣдь де-чого хабу: або чисто провінціональній, або мало впливовій,

або писаній въ напрямі не лицюють ста-
точнымъ газетамъ.

(Дальше буде.)

Володимиръ Стѣменовичъ.

Франтішекъ Ржегоржъ о галицко-рускѣмъ людѣ.

Даровытый чеській писатель Фр. Ржегоржъ поднявъ ся вѣдчаню задачъ — севѣдомити черезъ свои етнографіичныя писанія своихъ земляковъ зъ культурными и сусѣбно-экономічними обставинама галицко-руского селянства. Зъ того заданя вивязуєсь бѣзъ уже бѣдъ кількохъ лѣтъ пѣдъ кождымъ зглядомъ щасливо; стаєсь такимъ чыномъ посередникомъ мѣжъ двома братами народами и кладє за примѣромъ Палацкихъ и Шафарикѣвъ основы „славянської взаємности“. Коли-бъ було бѣльше мужьвъ якъ п. Ржегоржъ, коли-бъ не понимано ту, славянскую взаимность, якъ фазервертозу фразу, котра починаєсь въ серця, але, покуль ся, у многихъ кбичать ся на языкъ, тогдѣ бы Славяне въ-двоє скорше прийшла до посѣбного зрозумѣня своихъ братань, а за тымъ и до щирого побораня.

Га не про те рѣчь.

Хочу спомнути за деякі письма Франца
Ржегоржа, поміщені в журналах чеських
за рік 1889.

Въ чч. 7—9 часописи „*Vesna*“ подае авторъ въ статіи „O včelach i včelařině u Rušicův“ станъ галицького пчѣльництва. Не буду здаватися въ подробицѣ, скажу лише загальною авторомъ, що пчѣльництво є у нашихъ селянъ тільки побічнимъ zatrudněnємъ, котре дає невеликій дохідъ, и що селяне займають ся пасікою больше для власного ужитку. Грунтують ся пчѣльництвомъ на большу скалку вящеванки, уятелѣ и коловністы. Авторъ выписалъ повѣсти (головно на Подолію), въ которыхъ пчѣльництво (не загально, але на мѣстѣмъ просторѣ) двигавсь и дає якийсь дохідъ. Говрше рѣчь стоить въ повѣстяхъ горькими. Розвѣститъ пчѣльництво спїянахъ недостаткахъ раз-

наставатели да дармо яко надвижеа по-над
варбосте праць робѣтника. Сурогіяъ того
вымагае справедаливостъ, чтобы хочъ бѣа
до часу кляса робѣтничъ яко легальнй пред-
ставительъ праць браа участь въ наслѣдствѣ
маѣтку въ значнбй части ихъ трудомъ зарѣ-
бленого, а то дастъ ся найлучше устроити че-
резъ признаніе имъ спадшнхъ безаслѣдныхъ.

То суть головной поглядъ д-ра Менгера на институции обязывающаго явивъ въ Европѣ права приватного. Замѣтнѣе въ важности тѣхъ уважъ есть тѣмъ болѣе, що зміны, котры предѣлае д-ръ Менгеръ не вычмагують нѣкакыхъ насильныхъ переворотѣвъ успѣбныхъ, а дадутъ ся перевести дорогою зовсѣмъ правн. реформы.

Д-рò Евг. Олесницькій.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

На вчерашньому засіданні палати по-
слівів вела ся дебата надъ титуломъ „полі-
ція державна“. Насампередъ промовлявъ пос.
Кронаветтеръ і зазначивъ, що обов'язкомъ
держави єсть забезпечити всьмъ горожанамъ
въ рівній мірѣ їхъ інтереси економічній а
однаковъ правительствомъ не робити того. Кіль-
ко разівъ настане боротьба робітниківъ о по-
вищення платівъ, то правительство стає за
всѣгда по сторонѣ тихъ, що дають роботу. А
преці підвищення платівъ приносить лишъ
економічну користь. Суть люди, що відбурю-
ють ремісниківъ противъ робітниківъ дока-
зуючи, що робітникия тому вивозять, що ре-
міслю мнѣ уладає. То не правда. Коли дѣ-
ся всьмъ зле, то и поодинокамъ людямъ не
може бути добре. Головною причиною, що
бувъ матеріальній вѣсѣ погіршає ся єсть
то, що потворялись окремій інтереси пооді-
нокихъ кляса а особливо же охоронне мито,
котре виключає всьмъ конкуренцію, а кошти
мусять платити всьмъ широкій загаль населеня.
Мито аграрне і промислове приневолено по-
думати о підвищенню свого заробку. Въ даль-
шій своїй бесѣдѣ порушивъ Кронаветтеръ
такожъ недоволу студентскій въ Галичинѣ. Пос.
Айхгорнъ (антисемітъ і християнскій соціалі-
стъ) виступивъ въ оборонѣ робітниківъ і
ставъ доказувати, що въ робітниками обхо-
дять ся дуже не полюдски. Декоتری предпри-
ємці платять робітникамъ лишъ по 20 гр. на
тиждень. Въ декострыхъ фабрикахъ велять
фабриканты працювати довше якъ того
законъ дозволяє. Нарешті сказавъ бесѣдникъ,
що нема чого боятися ся дня 1 мая, бо робіт-
ники певно не вуршуть спокою. По закриттю
дискусіи промовлявъ якъ ген. бесѣдникъ пос.
Пернерстоферъ і виступивъ дуже остро
противъ директора вѣдєнскій поліція і дока-
зувавъ, що він не має ні найменшого понятя
о справѣ робітничой та не пальнує свого об-
ов'язку тамъ, де потреба. Поліція н. пр. доси
не викрела „поважанихъ“ особбъ, що то були
на него (Пернерстофера) свого часу нападли,
хоть вінъ глибоко о тѣмъ переконаний, що ди-
ректоръ поліція знає тѣ особи. Дальше дова-
зувавъ бесѣдникъ, що анѣ гр. Таафе, анѣ ди-
ректоръ поліція, Кравецъ, не мають понятя о
розбійці межі змаганнями соціалістівъ а анар-
хістівъ. Последній розрухає у Вѣднн ви-
новата лишъ сама поліція, бо не старала ся
усунути справедливий а оправданий рухъ
мѣжъ робітниками. Чи президентъ поліція
має може яку причину, щоби удержувати і
дальше вивмковий станъ въ містѣ і допуска-
ти голоту ажъ до розрухувъ? Директоръ полі-
ція поступає дуже строго і не по людськи зъ
робітниками, поліція допустила умисно до
розрухувъ у Вѣднн, щоби одтакъ мати причи-

чу сказати, що вишмовкового ставу у Відні не можна ще знести. У нас — казав Перверс-торер — лякають ся дня 1 мая, а в Німеччині, де робітники мають 35 своїх послів в парламенті, самі робітники не хотять робити тей демонстрації, бо они можуть кожного дня по роботі зійти ся свободно и нарядити ся надь своими справами а поліція имь не робить ніяких трудностей. В Австрія не позволено бы а такий законній збори в дятото одиновимъ средствомъ маніфестації асть застановлене роботы. День 1 мая промине у Відні спокійно, скоро дашь поліція не выключе розруху, бо она то дуже добре уміє. Далше хваливъ бейсдинк терпеливості австрійських робітників, з котрими так brutalно поступали, критичував надужити правораджень вишмовковых в знаять, що в Австрія не виграє ще ніхто хоч-бы найсправедливейшом справы з урядникомъ. Наконецъ заявивъ быль, що буде голосувати противъ сего титулу и поставивъ внесенне на имене голосование. Внесенне се упало а бідакъ узидено сей титул 142 голосами противъ 24.

При титулі „зарядь політичний“ домагався пос. Іонів установлення стипендій державних для лікарів, котрі одсылає бы по селах, бо у нас по селах гавуть люди без поміщи лікарів. При титулі „поліція санітарна“ выступав пос. Козловскій противъ того постановляя, котрымъ въ Галичанинъ ввосьмъ стиснено торгівлю безрѣками, домагався якъ побільши въ причасахъ ветеринарно-поліційныхъ и казавъ, що правительство повинно въ справѣ вывозу худобы ухоронити ся зъ Галичанина такъ само якъ зъ Угорщиною, бо Галичанина выслугуєсь десять правительство.

При кінці засідання забрав та голосує і гр. Таффе, щоби одповісти послам Криваветтерови і Пернертсферови. Озв висказав пасамперед надію, що робітники будуть в день 1 мая постанати спокійно і самі постараться са о удержанье порядку. Однакжъ буває дуже часто такъ, що до робітниківъ прилучають ся люди, за котрихъ не може ніхто ручати; такъ було і пра последнихъ розрухахъ. Поліція тутъ не ваянуата а послы не повинны выступатьъ противъ нея, бо то подкопуе ея повагу. Правительство въ свои стороны робало, що могло, а впрочтѣмъ дѣшше, що робаго кѣлька будѣ, де продавали оруду, якъ щоби була заразъ стрѣляли до Вѣдны, то заявивъ гр. Таффе, що того не можна ще зробити, хочъ відосаны значно поправили ся.

Завтра масть приїхати до Відня угорські міністри Садарій, Векерльє и Феврварій до Відня на сибльву конференцію з австрійськими міністрами, на котрій выговарять матеріалъ для сибльныхъ делегацій. Конференція будетъ відбувати ся въ суботу и въ неділю; въ неділю мабуть поїдъ проводомъ самого цсаря и того дня закінчатъ ся.

Въ комісії зельзаничой промовлявъ пос. Герберъ зі тымъ, чтобы просторъ бѣдъ 101 до 200 кілометровъ подѣлити на чотыри полосы по 25 або на двѣ по 30 и одну по 45 кілометръ. Ген. директоръ державныхъ зельзаницъ заявлявъ, что не одно але буде ще можна усунути приписами выконавчыми, але чистая тарифъ крайцарова безъ заведенія полосы годъ установленія, лише заласти и цѣлу реформу тарифову. Комісія постановила чергати бѣдакъ до спеціальной дебати надъ закономъ о реформѣ тарифовъ. При §. 1. домагавъ ся пос. Русъ зновъ зменшенія доплатъ за посылный поезда и установленія одповѣдныхъ тарифовъ для пазунковъ. Оцъ жадавъ такожъ, чтобы не звести дотепершыхъ билетовъ о-еружныхъ.

ціонального хову пчёлъ и непрактичне уда-
дження улівиъ. Найблишй ще державомъ. Най-
больше займають ся тымъ промысломъ сель-
скаѣ учители. Е декотра повѣты, де въ ^{3/4}
школъ сельскихъ (абся справозданя школь-
ной рады кр.) выкладася про пчѣльництво.
Неоправданнымъ е нареканя на вороже подсе-
ны або лихъ умовы, бо давнѣйше та галузь
промыслу стояла високо. Обсяла переходить
авторъ до повѣрѣнь людowych про пчѣла. На-
рѣвъ умиъ назвати зѣля, зъ котрыхъ пчѣлы
збирають мѣдъ и обидже; противъ чарѣвъ
мае зѣля и замовы; вѣритъ, що пчѣлы сотво-
рили Иисусъ Христосъ зъ черевѣтъ. Авторъ зб-
равъ бѣльця цѣкавыхъ анекдотъ зъ усьмъ на-
роду и перевѣвъ на чеське удачно денки нашѣ
людовъ пѣсна. Описавши якъ найдожливѣйше
пасеку, уліи, ству на збиранє рѣвъ и у-
жатохъ воску, зазначуе авторъ, що пчѣлы ста-
ли ся въ поезіи прѣстонаридой вѣрцемъ
цѣльностя.

Въ часописи *Lumir* (чч. 24—25) въ ст.
Дѣдъ характеризуетъ сельскихъ жербаковъ и
вѣдоющихъ ихъ бѣдъ жербаковъ въ заходныхъ Евро-
пѣхъ тымъ, что наши вѣсправдѣтъ неспособными
до працѣ, ятъ вже сама назва показуе („дѣдъ“,
„старецъ“). Дѣдъ ходитъ бѣды хаты до хаты,
всюды дѣстане кусокъ хлѣба, яйце, трохи зер-
на або пригостѣтъ мую; хто не мае що дати,
той прѣмѣ боудь ласкавымъ словомъ. Старца
такъ були давнымъ-давно сѣлазками народыни
(„лѣрниками“, „кобзарями“), явнѣ вѣ они
обильно карикатурю давынхъ славянскихъ
жербовъ. Авторъ описавъ одѣжъ и выгледъ дѣ-
довъ и збрывъ про наихъ деяки приповѣдки,
поверья и анекдоты.

Въ 38—51 чч. часописъ *Zlatá Praha* по-
мѣщаетъ п. Ржегоржъ студию этнографично-при-
родописну по дѣяньхъ птахѣвъ (якъ: астрѣ-
бѣ, кнѣю, сову, пугача, сорококуда, красново-
робу, волового очка, ластѣвъ, жайворонка,
журавля, воробѣя, перелѣту, паву, бузвѣка,
чайну, чашлю, деркача). Въ той розправѣ зѣвъ
авторъ велѣку силу свѣтоглядю народнѣго.
Наводять приновѣдѣн, казку, цѣвѣрѣ, праслѣ-
во и пѣсѣн, вычислѣя рѣзнѣ, якъ до околицѣ,
назвы дають птицѣ (такъ ж. пр. пр. „воловоѣ-
очку“ привождать 34 назвы, досѣй мѣжѣ лю-

домъ уживаній), чи зібраній самимъ авторомъ, чи засягненій въ термінологію природописнон проф. Івана Верхратского („Правда“ 1878).

Въ статьи V Žiravce. Narodopisnyy obraz z haličské Rusi, помѣщенной въ 8 послѣднихъ выпускахъ журнала „Kievy“ подаетъ Фр. Ржегоржъ широкую студию про галицкѣ селянство. За предметъ observaцiи выбравъ собѣ авторъ селянъ изъ села Жаравки изъ-подъ Львова. Выѣхавша изъ Львова, зачинае заравъ обѣ стрѣйской рогачи слѣдять проявы этнографіичны. Въ коршмѣ, котору изъ верху въ низу опи.у.е, одыбае Жиравчанина изъ богатому за столомъ; конѣ его вѣдять обрѣхъ при возѣ. Батѣгъ, вѣзъ изъ обрѣхъ вѣдять своѣ вѣрныи описъ; авторъ вымѣряе высоту колѣсъ, описуе дашель, кодоука, снасть, шпѣтовъ, яро и т. д., поясняе „дѣсь-та, геть-та“; натякае на лѣхѣ ставъ „дѣсь-та, геть-та“; Хрѣсть при дорогѣ прѣсѣдуе авторони недавню борбу противъ трираменныхъ хрѣстовъ, котрыми, коли зубъ часуе не власный обѣ вѣхъ завадити, образуютъ рамена плѣю... Жаравка — экономію заведѣбана, одаетъ вѣрѣдъ веселый и трудолюбивый. Описуе съ способъ, якъ селяне нашѣ гноять поле, якъ одѣсля косать и збѣрають зѣбже, якъ вѣжуть снопы, якъ складують полуовѣки. Весь наивентаръ пасутъ изъ засадъ. Пастуха выѣирае плѣа громада разъ до року и затѣ плаять и кормлять его хатами... Зашмо було-бѣ для читателѣвъ „Дѣла“ повѣрять, якъ збудоване село, якъ домъ, стрѣхъ, плѣты и т. д., — все те описуе авторъ подробно для своихъ земляковъ; згадуека про школу, указуе на лѣхѣ матеріальное положеніе сельскихъ учителей, котри повѣйшими часами домагають ся одѣвшенія платиѣ. Руского селянина бачыѣ п. Ржегоржъ консервативнымъ; людѣ не то, що не вынародовлюеъ, а ще асимілюе неславянскіи элементы. Вѣры и вѣнчатыѣ держать ся крѣпко, а гостиннымъ и вѣсѣлымъ не такъ зѣнчатымъ, якъ говорить Пѣмцѣ-урядника. Та-кожѣ признае авторъ селянинову рускому ча-мѣду способѣсть до торговлѣ, — нашѣ мукѣ, коли не шумѣть ему въ годовѣ, не дастъ ся легко обманути... Авторъ вычислюе, кѣмъи ставѣями кормлять ся селяне, якъ коридѣть и ховѣють дѣтей, въ якихъ неаологовѣхъ

Рух робітничий у Відні та на Шлезку воює Моравської Остравы та в Бельску все ще не ослаб. У Відні заповнює страйк 3.000 челядників різниця. В Флорісдорф вибухнув також страйк машиністів. Нині розділено знову у Відні плякати з розпорядженням намісництва, в котрому оно каже, що всяке застановлення роботи в день 1 мая без дозволу тих, що дають роботу, буде уважатися за незаконним. В Сіммерінгу під Віднем постановило 700 робітників державної залізничі домогати ся підвищення платів та ухвалили святкувати день 1 мая, а разом з тим жадати, щоб жадені робітники, що буде того дня святкувати, не був відправлений. В Вагштадт коло Остравы на Шлезку позорились знову розроби робітничі. Наочні свідки розказують, що робітники наробили там вже за першим разом великої шкоди особливо в домах жидівських. У якомось Айслера повибавано в одноповерховий дом всі бича, поломано та порубано всі меблі, позвано помістят д; мук у мішках викинуто на вулицю та там розсыпано на втерть. Навіть убито ему корову, коні та пса. В Бальді в західній Галичині прийшло вчера також до розроби робітничих. Вечером збрало ся було звыш 4000 робітників, котрі середі крику пустились ити до Липника, переходячи улицями стали выбивати бича. Тоді выступило войско и стало стрільяти та 11 людей положило на місця трупом, а багато покалечило. В міст настав великий переполох. Сильний рух проявив ся також межи робітниками в Штавер, в Празі, Клядів та многих других центрах промислових. Всюди грізять страйки. Робітникам ходять головою о святкування дня 1 мая, о підвищення платів та о зменшення годнів роботи.

Угорській міністр. просвіты Чакій предлажив палаті послів, провзт закон о науці грецького языка в державных гімназіях. Після сего проекту наука грецького языка в гімназіях перестане бути обовязковою, а буде лишь тих обовязувати, що скотать півнішше поступити на фізіологічний або теологічний факультет. Замість грецького языка будуть викладати ся інші предмети, котрі міністерство просвіты означать півнішше. Палата послів прийняла сей проект з великою радістю.

Кн. Бісмарк не може, видно, ще доси основати ся з тим, що бить так — можна сказати — несподівано поїшов в одставку и не перестав наривати на всілякі интриги. Недавно була у него деютація німецьких промисловців а бить скористав ся сего нагоди, щоб и перед нею пожалуватися. З Гамбурга доносили о том до Freissin. Ztg. так: Коли деютація высказала свій жал в того, що кн. Бісмарк уступив, сказав бить в очевидних зворушеннях, що був бить остав ся и дальше, коли бить цесарь був того жадавав. Кн. Бісмарк жалував ся бить на невіданість людей и скалав, що має повне право вврати в то, що оден з міністрів, котрий лишь ему повинен бути вдячний за то, що добив ся до того становища, интригував разом з урядниками против него и старав ся підбодити цесаря против него. Щоб до того не допустити, выдубув бить старый приказ кабинетовий з 1853 р., котрий ставять зносны міністра з короною під контроль президента міністрів. Цесарь взяв ему зазле, що бить конференция в Відгортет, але бить яко канцлер мав право конференция з кожним послом. Теперь, правда, есть бить того переконаня, что через ту конференцию заставлено етку на него.

хатах мешкають, як уберають ся; описує роботу „за мав“ у пана и яку беруть за неї плату; як справляють празники, як одностя ся пав-отці до людей, и хвалить в особі жаравецкого (п. Порфара Руденського) наше свящичество, що проповідь против налогу піністства.

В „Svetozor“ (ч. 6—12) розказує п. Ржегорж, як ведуть ся рускі дівчата в Галичині, як старають ся залюбитися, яких хапують ся способами, щоб любов парбка здобути або утрачену одновати, и як мстять ся, коли не можуть допяти одного и другого. Уживають в таких випадках головно чарів и ворожбы. При чарях уживають всіляких зів (як на пр.: васильов, цар-зів, лав, сон-трава, блекота, терлич и т. д.) Іншим разом удають ся до ворожка, або й ворожат самі з лету комах (як зазудька бедрик) и птахов (як зазудька кукавка), зів колбів в плоть (на св. Андрея). Дуже в рідких разях спроможуть ся ужити отрути, як та дівчина в півні „Не ходи Грицю, на вечерницю“.

В 43 ч. то самі часопис знаходять ся статья „Пондін у пана“. Тут автор описує звычай, захований ще з часів панщиняних, коли новоженці приходили до пана складати покльб підданчій на доказ зависимости. Той звычай удержує декуды до нині. Правосять панови коровай, приврашений, як до стороны, де обарьками, де чамь винимт. Годь намь описувати за автором оджь новоженців, дружбы, свак и т. д. — те знає кождий, хто бачив сельське весілля. Обряд поклову у пана. піснь и слова неведєв або в нашой мові, або врно переложєн на чєске.

Додати намь те, що п. Ржегорж владає вибраным предметом знов и виме намь розпорядити, має стиль живий, легкий и плавний в примішю непідкуленого гумору, и те складає, що его студія в дуже интересній для кождого, хто их только буде читати.

ор. А.

Відгортет сам жадавав конференцію, але ставав так безсоромний жадан, що годь их було прийняти. Межи нимь а цесарем була різниця в поглядах лишь що-до справы робітничої. Після его погляду мусить правительство выступати теперь против соціалістів. Freissin. Ztg. дозав до сего, що она не хоче в то все вврати и вносит з того, що кн. Бісмарк мусить бути так дуже роздражений, що ему здає ся, що то Беттхер (20 до него односилась слова кн. Бісмарка) его так переследув. Коти кн. Бісмарк підчас обідю добре вів и пив, а оден з гостей обрав на той темат замівку дрова Швенінгерови, кн. Бісмарк зачуваю то дозав ся: „Чамь близше до Риму, тымь бльше можна гршати“. Зачувати, що постулованє кн. Бісмарка викликало велике невдоволенє цесаря.

Вчера приїхала до Дармштадту англійска королева Вікторія, вертаючи з купель в полудневу Франції. Завтра приїде до Дармштадту також німецькій цесар з цесаревою и цесарева Фридрихова.

Межи Берліном а Фридрихерге ведуть ся теперь дуже оживлені переговори в справі выдачі якихсь важних документів, котрі цесар Вільгельм II будуча ще наслідником престолу дав був кн. Бісмарку до перегляданя. Здав ся, що розкоди ся в сій справі о документи в справі установаєня регентів.

Російське міністр. просвіты увзгляднило жалобу студентів, котори они ввели були на програму що-до испитів державных. Для испитів, котрі вже в сльдууючій тиждня мають розпочати ся, признано значні підлиги. Студентам пристолючим до испитів поизшено до волі робити другу часть испитів в осені, а темат писемных задач оголошено вже теперь. Однкож здає ся, що мамо тих підлиг згодили ся лишь дуже мале число студентів до испитів. Вста о уступленю міністра просвіты ір. Деміанова позволяють ся вже и в російській прасі.

Вста о арештованю вел. кн. Константина Константиновича за який революційний епшюв, котрий навів в переводі розіветь виходячий в Ісахь Telegram по світ, показала неправда. В Константинополі заказано навів выдавати на якийсь час газету Stambul за то, що она подала ту вст. Здав ся, що то наступало на жаданє російської амбасады в Константинополі.

З Петербурга насила вст, що прокуратор св. синоду, Пободоноцев, небезпечно занедужав. Ходить також чутка, що міністер справедливости, Манасєв, має уступити.

На пер в честь короля в Брукзели, на котрім явил ся король з королевою и Стенлі, подано королеви адресу з 40.000 підписів з підкою за заснованє держави Кн. Король, приймаючи адресу, заявив, що незадовго буде в Кнго будувати ся залізниця, котра понесе цивілізацію в глубину сего краю и причинить ся до остаточного знесєня торгівлі невольниками. Король зазначив також и то, що Стенлі ще 1879 полужав угольний камінь під сю державу и отворив урожайний простір для промислу и торгівлі.

Король Малав має зараз по своїм приїд до Бизгату виїхати з сном до Шабца на торжестве столтнов згадки свого рудка Герема Обреновича.

Комісія зложена з высших офіцрив має виїхати до Петербурга, щоб там розсудити предлаговт російських карабів Бердана и поді бить в той самій цілі и до других держав. На тайний засідані екупштини предложило міністерство услові, під котрим хоче Росія дати Сербі 100.000 штук карабів Бердана на салату в малах ратах.

НОВИНКИ.

Жалобу о. Озаревича одкинув вчера трибунал державний. Стенографічно списаний вырок трибуналу подамо, як только одержимо з Відні.

„Академічна Громада“ у Кракові устроє дн 5 и 6 ст. мая с. р. вечерницю в паміть ХХІХ. роковинь смерти Тараса Шевченка в сали Соколя. Дохідь призначує ся в користь товариства Wzajemna pomoc Uczniów Univ. Jag. и в бібліотеку тов. „Академічна Громада“. Ціна місця: кресло в перших рядах 2 зр., в дальших 1 50 зр., в послідних 1 зр., на галеріи 1 зр., вступ на салу 50 кр. Початок о годині 7 1/2 вечером.

Товариство руских ремісників „Зора“ устроє дн 4 и 5 ст. мая с. р. прогулку до Рудна. Доходь з той прогулки призначений для голодуючих селян в Галичині.

Справа питомців семинаріи з II-року знов стала неясною. Нині була деютація питомців у Вир. митрополита, а митрополит — як доведомо — давь заявленє всьомь не таке, як можна було надіятися по том, що розголошена була деютація під проводом д-ра Шараневича, вернувши од митрополита. Нецата і компромітуюча наш руско церковній односини справа мабуть и не закончить ся так, як бы сего wymagała взгляды на добро загально-руске...

Д-р Даміан Савчан, член видьлу краєвого, виїжджає з початком сльдууючого місяца до Росії, а іменно до Конгресвики. Д-р Савчан їде там з порушення видьлу краєвого, щоб розглянути ся особито в устрою и адміністрації рольничих колоній в Студіи и засади приптит в той колонії поправчій приміняти в домах примусової праці, які мають завестися в Галичині. Краєвий видьл выбрає д-ра Савча-

ка, бо в его департаменті есть справа основани домогати поправы и примусової праці, а подорож до Конгресвики причинить ся без сумнію до того, щоб поосунути справу наперед и надати тымь домам устрої бдовідний нашим потребам та приміняти в их адміністрації засади вже впробовані в практиці в Конгресвиці.

З-під Радекова пишу нам: В нощі з 20 на 21 и. ст. цвітня, около 11 1/2 год, ударив грм в стайню на фльварку Озеру коло Стоянова, власноть жиди Маргульеса. Од грму займалась стайня и погоріла всі стайні и шопи а в них 18 коней и около 70 коров та яловнику. В німецькій колонії Сабановці коло Стоянова падав так великій дощ, що вода понаходила до хат а по стайнях потопили ся вощі.

Деютація галичких жидів у Відні. Віденський газети доносять під днем 22 цвітня: Нині выбирає ся деютація галичких жидів, зложена з презеса громады втроеповідчон Горовіца, директора банку Лізаруса и віцепрезеса комитату торговельної Шисса, котрий есть також головою польско-жидівського товариства, до Відня, щоб представити правительству благодатне значенє фондаци бар. Гірша и просити о прискорєнє активования сєи фондаци. Деютація гадає також в разі потреби бути на аудієнці у цесаря. Намісник Бадені приїхє підпирати всіми силами ту справу.

Краса рада здоровля на засіданю 1 цвітня с. р. рішила: 1) Выдано прихильне заявленє в справі проекту нової инструкторії для охоронного щіплєня бопи, уложеного намісництвом в порозуміню з краєвими видьлом. 2) Порішено проект статуту для купельного заведеня в Рабці. 3) Выдано оінію що-до надзору санітарно-поліційного надь львівськими гімназіями. 4) Заявлено ся за отворєньє антики в Вишнівчику, пов. підгаєцького.

Нова фондация стипендія. Бл. п. Розалія Евфросина Ванковичева, вдова по о. Ігнатію Ванковичу, пароху в Смереків під Жовквою, померша 16 (28) марта 1885 р. в Жовкві, записала 2000 зр. в 4% ластах заставных на основаніє стипендіи для одного ученика середних або высших шкіл. Стипендія буде называтися: „имени Ігнатія и Розалія Евфросины Ванковичев“; управлєтїя нею буде львівськой Народній Дом. Надавати стипендію буде аж до кінца свого жити п. Богдан Дідичий, по его смерти Народній Дом, а если бы сей институт перестав коли истинувати, то Ставропільській институт. Намісництво повідомило сими днями о той новій фондаци стипендіи управлєтїи совіт Народного Дому и вбавало его, щоб виготовив бдовідний акт фондациний та предложив его намісництву для затвердженя.

На члена трибуналу отану рішили коло польске у Відні предложити, на місце пок. д-ра Малиновского, совітника двору д-ра Подольского.

Міністерство просвіты затвердило поклоняне д-ра Володимира Шіята на приватного доцента економіи поліційної при виділі правничий краківського університету.

Міністерство справ внутрішніх зарядило за ініціативою найвысшой радї санітарної, щоб власти промислові, затверджуючи ново основані заведеня, як найострішше наглядати припбів санітарных що-до робітничих и що-до окруженя таких заведєнь.

Найвысшій трибунал признає засаду, що діти чужинця, о оскільки сей старі проживає в Австрії, остають також під законом опікою австрійських властей, очевидно без нарушения тих прав, які они посідають в своїй отчині.

Самоубійство пяти сестер в Москві. З Петербурга пишу до Рзегіад-у: Величезну сензацию викликала ту вст., подана московскими дневниками, про самоубійство пяти сестер Добровірних. Нашимь дневникамь заказали писати о той справі крім короткої згадки в новинах, а навівт московскій дневник, пишучи о той пригоді, мусіли подавати оінем, написаній цензурою. У высших поліційных кругах в Москві велике обурєньє и неспокой та всі побують ся якихсь неприємностей з Петербурга, бо причиною того самоубійства було выкрите широко розгалуженого нігілістичного заговору. Майже три місяці назад в дом Володиславлева при ул. Тишинской в Москві вынаймили помешканє на третім поверсі, зложено з трєх комнат и кухні, три женщины, мати и дві доньки. Одна донька була акушеркою а еи табличка висить ще доси на домі. Нові лькатори, приїхавши вечером, розгостились в помешканю и одь теперь мати и донька выходили десь вечерами потайком для недужих, котрі приходили по лікарску пораді до доньки акушерки, приладжено окрему комнату; лікарь приходив що днй але якось се все було незвичайне, чудне и повне тайн. Лица недужих ніхто не бачив, бо привозено их звычайно в нощі, лікарь, що приходив, ніхто з мешканців дому не знав, а по ліки ходили самі доньки и то лишь в нощі. Так було до 25 марта. Того днй послали кухарку до мѣста за кушомь соленой рыбы, а по зїдженю их мали мати и доньки занедужати; прикладаний лікарь Антошев сконстатував легку отрую. Обі доньки зараз подужали, а коли сусідь пытали ся доньок про здоровлє матери, то они бдовідали, что матери цілкомь не полегшало. Днй 13 цвітня одержали сестры рано якійсь листи, котрі, як казали сусідь, дуже их змішали и занепокоили, такь что се кождий мѣг завважати. По полуни того самого днй приїхали другі три сестры. В мешканю були теперь мати и пять доньок: Діда, Юлія, Александра, Софія и Амалія. Вечером того днй яко в свато Великоднй, в мешканю на другім поверсі, с. е. під мешканєм сестер, була товариска забава и танцювано при звукахь фортепяну. Коло 10 тои години зечеромь послали сестры служницю до помешканя на дог з просьбою, щоб перестали грати на фортепяні, бо звуки не дають заснути недужой матери. Просьбь відовлено и музика утихла. Од того вечера вже ніхто не бачив сестер. В второк в третій днй Великоднй, около 10-ои години рано войско окружило дом, де мешкали сестры Добровірны а кількох жандармів поійшо на третій поверх

до мешкань сестер. На пуканьє ніхто не бдовів ані не отворять дверей и тому поліція выважала двері. Як лишь жандармы ввійшли до помешканя, почули чад и сопух з трупа. В першій комнаті побачили жандармы три здохлі пси, лежачи на помості и прикриті килимом. Двері до другої комнаты були також замкнені на ключ. По вызваєню тих дверей побачили на постели трупа старої матери; в еи ногахь стояв малый образ Спасителя. Трупь выдавав вже прикрий сопух. И третій двері, ведучи до сльдууючї комнаты мусіли жандармы выважати, бо и они були замкнені на ключ. Ввійшовши до третей комнаты, освітленою малымь окномь выходячим на подбєрє, побачено страшний вид. На помості лежало пять трупів — всі пять сестер одягєні були в чисте бльє и чорні сукні а кожда з них мала подушку під голову. Чотири сестры лежали в одній ряді, пята при ногахь тих чотирох. Одна з них лежала з отвергнутыми очима, мов бы дивилась на жандармів, що перерывали гробову тишину; друга мов бы грозила имь львою рукою затисненою в кулак, трета — найкраша з сестер — прикляла лице блѣло хустиною; прочі дві лежали спокійно мов у сні. На боці при трупахь стояли на залізнихь підпорахь начія, повні жарючого вугля, як на се вказував полїль и недопалєне вуглє. На землі лежали срьбні годинники, власноть сестер. В кутку комнаты на бюрку лежала картка, на котрій певною рукою були написані слова: „Прошу нікого не винувати за нашу смерть“, а під тими словами були підписи сестер. Померші з великимь спокоємь выжидали смерти, бо лишь одної задрожала рука при підписі имени, якь се можна було доглянути на картці. Поліція, котра мала бдѣти ревнїю в помешканю сестер, не нашла нічого підозрїного; видно лишь було, що передь смертю спалили они яксь папєры в печи в комнаті матери. Служниця, що понад котри лѣта служила у помершї родині, в сльстві поліційной не могла подати ніяких встєй. Збавала лишь, что сестры упоили еи в недѣлю вечеромь и выїхали еи на силу зь дому, веліи їй пойти до свояків та улюблєни еи на два днй. В второк що ино дбавала ся она аж в поліції про смерть свого панства. Поліція нильно сльдила и допытывала сусідів про сестры, але нічого не змогла дзнатися. Та пригода заняла загально мешканців Москвы, але поліція заказала говорити о ній голосно на публичныхь мѣсцахь. Говорять, що узвєнено много особ.

З арміи. Полковникь Кароль Генперт з 20 полку ландверы приділений до 55 полку піхоты в Вережанах, а полковникь 55 полку Ник. Гільярійєв перенесений до 15 полку піхоты в Тернополі.

Дрбій всти. Днй 29 и. ст. цвітня бдовєсь в костелі бернардинськомь у Львові віянчє д-ра Шастного Сельского з панною Євгенією Бавровічівною, донькою властителя каменіць.

Вѣсти з Аеп. Львівської.

На конуроз розписані зь рєчєнємь до 12 червня 1890: Млынська, дек. журавенського; Ольхѣвка, дек. перегиńskiego; Володимир-цѣ, дек. журавенського и Ольхѣвєц, дек. березанського.

Презенты одержали оо.: на Отиневичі Іоань Дудинський зь Ходачкова; на Демію Ник. Фольварков зь завдатель Батькова.

Всєогі оо.: І. Глодзинський за зав. Стѣпки, Теоф. Гутковскій за прих. Ясєновец, Теоф. Шуровскій за зав. Млынськой, Ромуальд Фидлачач за прих. Швайкова, І. Венгрінович за прих. Ходович, Левь Бачинський за сотр. в Долині, Григ. Прихитко за сотр. в Добротанах, І. Заревич за прих. Кігінич, Меч. Мигович за зав. Явчи.

Удѣлений оо.: І. Венгрінович яко парох Млынськ, Теоф. Мурдзакь од зав. Швайкова, Андр. Пеленський од сотр. в Вєдбѣж, І. Заревич яко прих. Явча, Меч. Мигович од зав. Кігінич.

Одержали оо.: Корн. Малишевскій, зав. Роздола, зав. в Сухорічу, Ем. Броковскій зав. в Лукавиці нижній, Мих. Форис зав. в Сморжи, Іос. Рыбакь сотр. в Вєрбодівцях.

Кан. институваній на Роздблє о. Атан. Юркевич зь Сухоріча.

Завѣзаний до кан. институціи оо.: Онуфр. Криницький на Слободу и Вол. Коновалец на Малєхѣв.

Президіи намісництва годить ся на кан. институцію о. Алекс. Ганкевича на Крєсно.

Митр. Консисторія однеслась до президіи намісництва дотично кан. институціи о. Ник. Фольваркова на Демію.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдєнь 24 цвітня. Зачувати, що спільний делегати мають бути скликані на дєнь 6 червня.

Острава 24 цвітня. Середь робітничихь настав спокій, але мимо того ніхто не хоче вертати до роботи. В Вагштадт також спокійно.

Бєлград 24 цвітня. Межи президентомь палаты Пашичемь а віцепрезидентомь Катичемь настало непорозумінє, в наслѣдокь котрого Катич хоче уступити.

Париж 24 цвітня. Робітники заводів всѣхь помішників торговельныхь, щоб они 1 мая святакували. Правительство постановило в дєнь 1 мая розставити всюду по улицяхь сильні патроль войсковий и стягнути до Парижа залогі з сусіднихь мѣст. Редактора буляжиствской Cocardе засуджено за оскорбу прокуратора Борепера на 6 місяців вязниц.

Берлін 24 цвітня. Кажуть, що міністер Герфурт предложив цесарєви знєсти законь против соціалістѣв.

га, після котрої звістну Цебрікову анї

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і рушних свят) о 5-й годі по полудні. Літературні доданки. Вибіркові найцінніші повістей виходять в четверок, а в авторські в п'ятницю на першому разі в Діло.

Предплату на Діло (в місяць) у Львові: Адміністрація „Діло“ у Львові, Центрально-бібліотечне бюро, ул. Коперника ч. 11, в Бюро газети ул. Кароля Давида 9. В Відні: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Moxer; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolossengasse 8, Stern 1, Wollzeile 24, H. Schafel, I. Wollzeile 8. Oppelk 1, Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі: M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ в наслідок за вносом платні у Львові.

Предплата на „Діло“ в літер. додаток в Австрії: в цілій рік . . . 18 шр. на цілій рік . . . 24 шр. на пів року . . . 9 шр. на пів року . . . 12 шр. на чверть року . . . 4 шр. 50 шр. на чверть року . . . 6 шр. на місяць . . . 1 шр. 50 шр.

у Львові: на цілій рік . . . 16 шр. на пів року . . . 8 шр. на чверть року . . . 4 шр. на місяць . . . 1 шр. 25 шр. Редакція, Адміністрація і Експедиція в Діло ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи авторства лише на поштові застереження. — Редакція неопечатані вірші бачать в портфелі. — Неодержані членські конти 8 шр. а в Оголошення приймаються по ціні 6 шр. бачать одні сторінки печатки, в рубр. „Надскакане“ по 20 шр. а в. Подписи числяться по 10 шр. бачать отримати.

З 3-м днем 1 (13) червня зачався II-й чвертьрічний нашого видавництва. Просимо поспішати з предплатою і з есентуальними врівнянням залеглостей.

Бюджетові розправи

Що ведуться в бід коблячок дівчів в рад державній, подали всім в сторонництві нову нагоду до висказання поглядів своїх на внутрішній помітаний, а тим самим в невідомий односний Довідавання. В коротких справованих з засідань палати послів агадували ми, як на управу нинішнього кабінету глядіть Нмців австрійський, старо- і молоді-Чехи та Словняць, а в який спосіб систему кабінету старався описати з замбів шість кабінету ір. Таффе. Вчора дівчила нас висті, що в пос. Озаркевич забрав голос в розправах бюджетових дня 24 н. ст. червня, а рече його вмовірно подати вірний образ положення Русинів галицьких в виявити докладно кравди наші.

Поглядаючи як і аспіраціям поодиноких сторонництв хочемо нині ближше придивитися. Погляди ті подають нам можливість субітан, який хаєть, мамі чехо-німцескою угоди, запанував на арені палати послів і в якій радикальних змінь потребує центрально-на система управу долітавської, замість буде можна сказати, що Австрія знаходить ся на дорозі до кращого.

Устами пос. Пленера, представителя поважної лівничі і німцескою, заявлено сторонництвом німцеских лібералів, що оно не думає вдовольнятися уступками, поданими Нмцями чеським звітною угодою, але що наміреним його єсть, вибороти для Нмців австрійських взагалі домінуюче становище в Долятавщині. Нмців австрійський, з винятком консервативно-феодалного сторонництва, засвідують в клубі ір. Гогенварта, фантазують ще заодно о утраченій гегемонії своїй і стремлять до неї — розуміє ся на шкоду Славян австрійських. Пленер заявив як найвиразніше, що він з гордістю дивиться на плоди десятилітньої абстеміації Нмців чеських, котрі в боротьбі тої війни побідою і котрі для того не зречуть ся аспірації до панованія в Австрії. Може бути, що Пленер, яражений неудачним посяганням за портфелем міністра скарбу, розорачивав ся крихтою і з часом стане холодоїшим дивитися на справу німцескою в Австрії, але слів його, поки що, не яло ся легкожити, бо они виражають задушевну думку німцеских лібералів, фантазуючих

ще заодно о тім, щоби не-німцеских жителів Австрії взяти назад під ноги і вернути до давнього централізму в виключну користь елементу німцеского.

Бесіда Рігера при розправах бюджетових зробила враження, немов би зачитав чехо-німцескою угоди вже нині самі утратили віру в її осущення. Ов прирече вправді стати твердо при точках згаданого компромісу, але ввиду того, що чим-разь сильніше сторонняцтво молоді-Чехів як найвиразніше протестує протаві точок угоди і що німцескій аспірація идуть вже нині по-над тую угоду, а загалом народу чеського в дівлену Чехії на повноту національний добуває кравду прав своїх коронних, — ввиду того усвоюєть д-р Рігер з тою гадкою, що він і його сторонництво готові уступити з арені політичної, скоро тільки програма його втратить довіру у народу чеського.

Як молоді Чехи дивлять ся на внутрішню політику ір. Таффе, гадку о тім могли собі чатати наші виробити з бесіди д-ра Рігера в палаті посольській, котру в цілій основі подали ми в ч. 78 „Діла“. Систему управу ір. Таффе назвав д-р Рігер на-скрозь хиткою, не солідною, без всякої постійності і напруги, непевною і беззасадною. Чеський народ — сказав Рігер — виграє мимомово при своїм праві державним та неподільності краю і при жаданні коронації цесаря королем чеським, на що Чехам дано првчення ще в 1879 р. Чеський народ бажає угоди з Нмцями, але без патервенції кабінету, угоди, овертон на рівноправності, але не на фортованню елементу німцеского.

Ще острійше протаві звітною угодою виступав 22 н. ст. червня посол молоді-чеський д-р Герольд в палаті посольській ради державної при розправах над бюджетом (до рубрики: міністерство справ внутрішніх). Герольд ставув на ширшій становищі і домагав ся прав для народу чеського не лише в самій Чехії, але і в Моравії та Шлезку. Славяне на Шлезку — каже він — стогають під брутальною управою Нмців. Славян моравських, хоч становлять третину населення, дають німцескій соймі в німцеске кравде правительство. Ціла політична управа в Чехії, на Моравії і Шлезку єсть німцескою, в руках урядників Нмців, котрі чеського язика або не знають або мало знають. На 14 світлинків намістництва єсть ледя чотирох Чехів, секретарів намістництва єсть всь німцескою успосібелі і говорять по німцески. У власнім краю стоять Чехи під чужоземною управою. Народ чеський виборами 2 липня 1889 р. дав правительству арозуміти свої кривди, але правительство єсть короткозорі і має як найгірший інформації. Замість трудитися над усмиренням умов в Чехії, вмовляє

оно в себе, мов-то молоді-Чехи єсть партія конфузю-радикального, котру можна придушити поліційними мірами. Угоду заключено без всякої потреби. Нмцями чеських не дають ніхто. Чехи моравський і шлезкий були би аж надто вдоволені тими правами, які посідають Нмці в Чехії. Они би поміняли своїм положенням з Нмцями чеськими. Ір. Таффе не запросив молоді-Чехів на конференцію угодову і добре зробив, бо молоді-Чехи мають тепер вільну руку в політиці. Ір. Таффе обійшов ся з старо-Чехами як з жінчиною, котру ніби то любив, поки була красною, але бід котрі дивертує ся, як тільки втратила свою давню красу, і згадає ся нині за другою (Нмцями). Дів панованія старо-Чехів єсть уже почаслений. На очей виростає нове покоління з свіжою енергією. Сторонництво молоді-чеське не єсть незалежне, тим менше єсть оно баламутним або радикальним. Правительством дурить себе і других, розширюючи таку гадку о молоді-Чехах. Угнети ми не бовимось — закончив пос. Герольд — а правительством не посміє йти протаві народу чеського!

Словняць хоч державлясь львівською супротив кабінету ір. Таффе, однакось у-стами послів своїх висказали всі свої жаданія на полі шадльництва національного, за-вдвали правительством до приміненія угоди чехо-німцескою до Стірії і Каринтії і вказали на небезпечність, якій грозять державі бід італійською ерреденті.

Не менше запанує ходити в деле-гація польська до правительства. Вже при розправах в бюджетовій комісії упі-мнувся посол польський о медичній факультеті у Львові, о збільшенні гімназій в краю в виключну користь елементу польського, а при розправах бюджетових в повній палаті упімнувають ся заодно о новій концесії для себе, жадуючи заснованія гімназій в Кракові, а на Русі в Скалаті, Раві та доповнення гімназій в Бучачі, жадуючи шкіль проми-словних польських і т. д.

Положення Русинів єсть ще гірше, як в Чехії. Чехи на Моравії або Шлезку; а бесіда посла Герольда далась би в цілости прижити до Русинів галицьких, а може би ще за слабо злистурувала наші стані. А однак послы Сьнгальські і Ковальські голосували навті за диспозиційним фондом, а послы Мандачевський і Охримович в ягнячий скромності спасли ся в часі голосованія бг-ством.

А як же знайшов ся ір. Таффе супротив всьх тих тяжких замбів? Сего не так тяжко догадатися. Ір. Таффе має в своїй утергій формі на такий випадок. Через девять літ виявляється сильна опозиція протаві диспозиційного фонду, але шість кабінету заявляє заодно з стоїцизмом, що не признає

єму фонду диспозиційного він не уважає за вомуту недовіряти для себе. Пленерови винує содоме слівце заявленям, що він не допустить до славянства Нмців в Чехії, так як би дійсно Нмцями чеськими грозила яка-небудь небезпечність з їх тої сторони. Рігера успокоив првченням, що правитель-ство стоить ще заодно кривки при угоді чехо-німцескою. Тим кинув він рівночасно рукавицю молоді-Чехам під ноги, але не забув успокоити їх заявленям, що центральне правительством не давало намістництву праскому ніяких інструкцій що-до заборони в'їзду, на котрих молоді-Чехи хотіли розправляти про неміду ім угоду чехо-німцескою. Для Словняць првдуть імовірно деякі концесії в дорозі адміністративній. За них постонть ір. Гогенварт як шеф клубу, до котрого послы словняцькі належать. Розуміє ся, що в полсека делегація, одержавши вже невдів, що справа індемнізація перейде гладко через палату послів, одержить уже в слівуючій році деякі нові концесії для народу свого на полі шадльництва гуманітарного і промислового — тільки Русини вийдуть і з сегорбичної кампанії бюджетової з порожніми руками.

А може ір. Таффе буде сего року ласкавіший для Русинів галицьких? Може схоже бодай кількома словами одповісти пос. Озаркевичеві? Може бодай захмарити ся на него за то, що посміє в імені народу руського бг-казати єму диспозиційного фонду? А може? — може ір. Таффе проговорить ся случайно і скаже: Я не допущу до польщення Русинів, так як не допущу до славянства мовх Нмців чеських. Пожiamo — почемо.

Русини буковинські

уже влязли до організації для переведення сегорбичних загальних виборів до союму.

Як доносить черновецька „Газета Польска“, дня 20 н. ст. червня відбули ся в Чернівцях збори мужів довір'я з всьх руських округів краю, скликаий виділом товариства політичного „Руска Рада“.

По переведенні дебатів ухвалено:

1. Уконститувати в Чернівцях головний руський комітет, в котрий мають засідати представителі руських повітів Буковини, а котрий буде вести цілу акцію виборчу.

2. В кожнім руському окрузі виборчим потвердити повітові комітети виборчі, котрих задачею буде — стикати ся безпосередно з народом, предложити кандидатів і перевести їх вибори.

На тім засіданні зараз уконститу-

Дів добрі ради для всьх нас Русинів.

[Шислю бід Турки.]

Маю під рукою досить цікаві записки одного путника, що їздив тому два роки на ювілей папський до Риму. З тих записок подаю до публічної відомості ось се дослбно:

На другий день нашого перебування в Римі оголошено всьм путникам з Галичини, Русинам і Полякам, що князь Адам Сап'га запрошує нас всьх до себе кожного вечера аж до бдівду на маленьку гостину, на гербату. Князь з княгинею і з двома синами замешкали в одній урядницькій апартаментх первородного готелю римського. Ті запрошенія князі прийняли путники ксьондз польський не киче радо і переважна части бгказали ся брати участь в тих гостинах. Ксьондз польський несуть ся усе з висока і вадко було, що княжий дом Сап'гів не тішат ся межі ними великою співбачією.

Путники Русини прийняли ті запрошенія — один рівнодушно, другі недовіряючи. Взагалі ситуація путників Русинів дуже невигідна. Занадто підрядне становище наше стає ся чим-разь нагляднішим. Русини не уміють в нагоди ювілею папського і з цілою ситуацією хбснувати. Там, де би ми могли зайняти видне становище, де би нас поважали, де би наші потреби і наші жаданія уважали, там, де би интрит домашніх наших несприятелів об'явув здемакована бут могла, — там нас нема. Ми даємо ся самохоть понижати. Наш уживають вороги наші за слів орудіє і ставляють нас там, де їм вигідно, і чим ми дурнийші кроки робимо, там вигідніше для них. Русинам не треба було првчбуватися до путників. Пляків. Нам треба було не в часі великого посту, але по святах Великодніх ту првхати за нашими трема владиками і численним заступством — то було би що іншого. Но годі, пропало! Русини не мають доброго нюху політичного і не знають з нагоди хбснувати, длатого интрит'я йде й буде далше йти горою.

О запр синах князя Сап'га рбаві різно говорили. Може бути, що голосав таке о чбм єму не все снит ся. Відомо рече, що князь Сап'га — vulgo „червоним князем“ званий — не єсть киче шадльним дипломатом і тає само як переважна части шляхти польської голосить, що нас Русинів любить. Але як то нас любить? — так, що з великою любовю горнуть і тиснуть нас до себе, що нам очі з голови висаджує і бдиху нам не стає. Що робити? чей оно то коли змінять ся. Не мав я охоти хбснувати з запрошенія княжих, але довівши ся припадково, що того вечера буде у князя Сап'ги дівківський епископ, славний Стросмаєр, р'шав ся і переступити княжий поріг, щоби того дівкового Хорвата побачити. Були там тоді зібрані всь великі риби духовні і світської бравши. Приняте було щаре, нема що казати, розумієть ся о стблї, о скблї велика салюнова етїкета доукає. Особливо княгиня була дуже в'їлива і для тих менших елізаків. Я головню смотрив за епископом Стросмаєром, котрий првбув около 9 годин.

Увидівши першій раз того славного епископа, яєсь давнє чувство радості обняло мене. Стросмаєр — чоловічок так середнього росту, з тварі дуже приємний, веселый, очі бистрі, хід поважний, певний. Згадавши собі в той хвиля за всь мей в'їдомі дівка епископа Стросмаєра для Хорвати, его любові і посвяченія для свого народу, яєсь мей так стало в очах, що я нікого більше не видів, хба єго, хотє там було множество вського рода дагитарів. З великою поважання для того чоловіка я був усе готовий зробити для него, що він тільки був би бід мене захотів. Дуже шаросердїю витав ся великий хорватський патріот з тими кількома Русинами, котрі там були, а особливо дошу бесіду заявляв з нашим митрополитом Сильвестром, котру то бесіду я, стоячи коло них близько, добре зачував. Епископ Стросмаєр витав ся зб'євши по хорватські, а до митрополита бгказав ся по німцески так:

„Тшу ся дуже з того, що маю нагоду Ваше Превосвященство увидіти. Вже давно

ми бачились ще у Відні. Мене дуже интересує розвит Вашого руського народу і я радує ся дуже, коли тільки почую, що руський народ поступав наперед. О, руський народ належить до найцінніших славянських народів, его жде велика і світла будучність. Я знаю дуже добре історію Вашого народу і слівду дуже цїкає за его розвитком. А знаєте, Превосвященний, коли народ руський дійде до великої сили? Тоді, як его жбнотце буде в патріотизм руський добре образоване. Жбнотце патріотичне в народі — то щось найважнішого. Ми, Хорвати, хвала Богу, вже високо стоїмо, а до того найголовніше привчавсь наше образоване патріотичне жбнотце. Я чув, що Ваше Превосвященство об'явув ся щаре руською школою дівчою у Львові. О, дуже добре! З щарого славянського серця бажав руському народові як найскоршого і як найбільшого народного розвою і вського добробуту!“

Тих слів хорватського великого патріота не забуду ніколи і его доброн ради ний Русини слухають! Так коло 10-ї години попрощав ся єп. Стросмаєр з нами, а я, зб'їхнувши глибоко, погадав собі: Боже милосердний! дай Русинам за провідника такого Стросмаєра!

Далше стоить в тих записках путника межі нимина в то:

Вертаючи на родину, хвав я через Відень. У Відні хотів я собі одну рич купити, отже з одним моїм товаришем вступав до досить великого склепу і прому курца в бесід німцескою, щоби мей тую рич продати. Коли я так з кушцем умовляв ся, сидів якийсь паниско недалеко бд бка коло століка і чтав якусь часопісь. Я, вибравши собі потрібну рич, умовив ся з кушцем і заплативши, що належить, беру куплену рич в руки, латодячись до бдху, кажу до того товариша по руски: „Таки швабиско казав собі добре заплатити! опукав ми, але най го вже мара бере!“ Паниско, чатаючий коло століка недалеко бка часопісь, так з-бд оку придивляв ся мей і мому товаришеві, а учувши мои слова висказав по руски, встає з крїсла в каже до мене по чеськи:

— Даруйте мей смілості. Вы Славянини, і то, о скблї з вашої бесіди доміркуєте, по народности Русини.

— Так єсть — одповідаю троха здивований — я руської народности.

— А чому ви, будучи Русином і прийшовши ту до того склепу, не бесідуете до купця по руски, тільки по швабски, — бдзиваєсь далше той паниско.

Троха вже застїджений кажу я:

— Не гадав я, що у Відні в такбм склепі порозуміє мене хто по руски. — Нїчо то, — одповідає грубий як довбенька паниско Чех — ви як Русини повинні все і всюды бесідувати по своему і хба в крайній потребі, коли вже ніяк забесідуваний нас виразуміти не зможе, отже як тоді можете нішом бесіди ужити. Ми Чехи наикше собі поступуємо, як ви Русини. Жадєв Чех з чбїсто нїколи не піде ніякше не бесідує і нїгде ніякше не бесідує, хба по чеськи. Хто у нас того свято не держить ся, стає ся арядником свого народу, на такого ми з погордою плямою. Де би ми Чехи були, як би ми тої засади не держали ся! Таж ми маємо з сильнішим протавником до дівка, як ви Русини. Нмці — то не Поляки, — а ми такі як наша застїдною волею і нїчим непотхотною конесвенцією придумали, що аж пичать. Ми Чехи не уступаємо і не уступимо ніколи на волю Нмців з наших народних прав. Чех тільки ц чеські всюды бесідує і по чеськи пише, викаже ми не хочем розуміти. Если коли првтрать ся, щоби порозуміти ся з Нмцєм, мусит бесідувати по німцески, то звичайно бесідує тоді Чех наумисне лихо по німцески. От првтрать так: das Kuh hat gegangen — die Kalb — das Nase — die Kopf і т. д. Нмцє, почувши так своє бесіду покаяльну, кривить ся дуже і так починає писком обертати, як би губами каменя вкусив. Его ух не може знести такою змасакрованою бесідою і він виглядає так, як би єму склом по-бд вбєш поширбав або як би єму бригвою по череві потягував.

Запитаний Нмцє: чому так кривить ся? — одповідає: Sie sprechen deutsch, aber sehr schlecht grammatisch. „А ти котого шва-

вався головний комітет виборчий. В складі його входять 40 осіб з Червоного і з провінції. Головою комітету обрано професора реальної школи Стотеля Пигуляка, а заступниками його: прав. священика о. Андрійчука і сов. Ісидора Виняцького. Організація комітетів повітових уже почала ся.

„Непорядки“ в управі міста Городенки.

Vivat sequens! — можна тепер кликнути по кождому одкриту неспорядку в якійсь небузд галицькій городі, будучи певним, що той sequens не дасть на себе довго ждати, бо куди тільки вийде краєвий збіле свого делітата на люстрацію, — певно не обійдеться без того, що делегати знайдуть т. зв. неспорядки, т. е. одкрите обманство, мазьверзатія, крадіжки і т. п. подібні дії, що їх так щедро родить нива галицької автономії.

Ось тепер прийшла на чергу Городенки. Од двогоднього часу громадяни Городенки удавали ся до вишніх властей і до тіль репрезентативних — до союму та до ради державної — з жалобами на управу громади, котра осталась в руках бар. Ромашканя, власника Городенки і посла до союму та до ради державної, яко бурмістра, і Петра Жибчиня, яко заступника бурмістра. Однак же всі ці заходи були досі безуспішні, аж тепер, на новий жалобний громадянський виступ краєвий, по переведеній люстрації через свого делегата, ухвалив пропонувати намістництву внесення, щоб раду громади міста Городенки розв'язати.

Вість о тій ухвалі вийшла краєвою подала дві часописи Słaz і Dziennik Polski в н. р. в 25 червня, але видно, що хтось, хто подав комунікат сего до обох згаданих газет, мав ділу — досить нечисту. Ухвалу вийшло краєвою, яко факту доведеного, годі було промовчати, тож постарано ся о то, щоб головних винуватців т. зв. „непорядків“ в управі міста Городенки обманити і представити їх дуже великими праведниками, а вину звалити на кого другого. Бо ж послухаймо, що говорить ся в тій комунікації:

„Люстрація, заряжена з рамена вийшла краєвою, одкриває в громаді господарств міста Городенки деякі неспорядки, котрі вимагали, щоб зараз ужити засобів зарядних.“

„Місто Городенка, одно з люднїших міст в краю, бо має 11.000 мешканців, посідає після інвентаря майткового в основному майтку громади 432 морів доброти землі і в асу позичкову з оборотним капіталом по над 27.000 зр.“

Отже з переведеного слїдства і з попередніх жалоб показало ся, що громада міста Городенки знаходить ся од цїлої черги діл в відношенні аномальних. В наслідок різних заходів виборчих увійшли до ради міської майже самі селяне з передмість, переважно не уміючи ані читати ані писати, а в часті жиди. Очевидно, що така рада міська не могла навіть мати поняття о своїх обов'язках і не потрапила виконувати надзору над урядом громади.

На цю громаду ставлять вправді яко начальника чоловік поважний і з кожного боку заслужений на довіру, але за для нестачі часу з причин численних інших зайняти і дошом несприятливості в місті не може строго надзирати функціонарів уряду громади. Заступник міський же начальник зверхності громади в Городенці єсть селянин, уміючий вправді читати і писати, але все така не посідаючи на стільки інтелекції, щоб міг успішно надзирати діяльність урядників міських і есентуальних надзирати за поведінкою. Надто з переведеного через вийшла краєвий слїдства показало ся, що заступник начальника громади сам до-

пускав ся надужити. Очевидно, що міський інтелекція, майже зовсім одсутній од уряду в заарді міста, дуже суттєво невдоволен з нинішнього стану.

„Пригадуємо, що справа господарки громади в місті Городенці оперла ся була навіть о сойм в роцї 1887 з причини петиції внесенної членами громади міста Городенки против зверхності громади з причини надужити. Петиція та була тоді розбрана в соймівій комісії, а вийшла краєвий достав навіть поручення, щоб старав ся несправильності усунути.“

„Остатні часами внесли знов члени громади жалоби на надужити, яких допускав ся заступник начальника громади. З слїдства переведеного на місто показало ся, що той заступник начальника діїсно допущав ся деяких надужити, а навіть декотрі факти були вже навіть доведені в дорозі суду до кар'єри. Хотів прокуратор держави дослїди карий поне-хала, то все-таки збіжжя численних переслухавих свідків доказали, що заступник начальника допущав ся надужити, котрі з становища адміністрації були карі достойні.“

„Из тїх збіжжя можемо піднести свідство переслухавого в дорозі ревізії заміщового торговця худобою, що заступник начальника громади брав од него висїшні оплати за паспорти, а втім належало ся після тарифу. Рівно-ж можна сподівати ся, що мусів також одбувати ся торг паспорти.“

„Слїдство переведене через вийшла краєвий показало надто цїлий ряд надужити, сповнених урядом громади, а рада громади, зложена з людей не уміючих належно надзирати чинності функціонарів громади, терпіла ті надужити.“

„Вийшла краєвий, хоча раз такий господарств положити вонець, постановили представити намістництву внесення, щоб розв'язати раду міста Городенки.“

Отже вийшло комунікату в обох згаданих часописах.

З представлення сего виходить, мовлять за всі ті „непорядки“ був вивені кождий інчї, тільки не начальні громади, бар. Ромашканя — *człowiek prawdy i ze wszelkich miar zasługujący na zupełne zaufanie*... а тільки в маючий часу надзирати (бо висті і членом вийшла повітового, і послом до союму, і послом до ради державної, і вчю клопоче концесіями на будову залізнич, і т. д.). Тимчасом сє факт, що вносником всього лиха в нещасті міст міст Городенці єсть не хто інчї, як той бар. Ромашканя. Що бін не має ані „поваги“ ані „довіри“ в громаді, сего найлучшим доказом петиція до союму і до ради державної — вимірені проти самого бар. Ромашканя. Що місто Городенка „од цїлої черги діл“ знаходиться в „аномальних відношенні“ — сему вивені бар. Ромашканя, бо бін до своєї впливовості не допустив, щоб рада громади була зложена так, як бін сего вимагало добро міста. Що через довгі літа не можна було зарадити лиху, — то сему також не вивені ніхто інчї, як тільки бар. Ромашканя, бо бін своєю впливовістю не допущав д. того. Рада громади була твором барона, заступник начальника Жибчин був орудієм барона, робив то, що барон хотів, — і барон з тим було дуже добре.

Заступник начальника Петро Жибчин, покладаючи на протекцію бар. Ромашканя в вийшла повітового, став ся в кількох о-статних літах правдою язвою для міста. Такі тії творить тільки галицькі злощастя автономії. Історія Жибчиня з Городенки нагадує історію небищача Філіпа Андрійчука з Неблєва. Як Андрійчук так і Жибчин була зразу порядними людьми, держали ся свого, — аж як дїбався уряду і заставляли деморалізуючу протекцію, почали звинувачувати і мало-помалу брести в найбільше болото, думаючи, що серед того болота ніяка рука справедливості їх не досягне. Помилув ся одань і другий! Правда, щоб

небищача Андрійчука за очевидне обкрадання громади на тисячі замкнути до криміналу, треба було кількох років тяжкого заходу, бо пань Філіп мав за собою сильний плетч, але остаточно так мусів пійти до криміналу, і пропала вся його власть надуживана! Щось подібного стало ся ось тепер і з паном Жибчиним. Хто того пана Жибчиня бачив ще торік в Городенці під час виборів посла до союму, що то за власть була! — як бін „з панам“ тримав руку против своїх братів селян та міщан хліборобів і ремісників, як бін в день виборів за вїщо казав на ринку арештувати і пакувати до арешту честивих господарів, котрі стояли за рускими кандидатами, — той міг міркувати, що пань Жибчин уживав себе такою властю, такою силою, що як не зможе звалити ніхто в світ! А прецьб не минуло й року, а пань Жибчин летить стрімголов в високого свого стільця віце-бурмістрівського! Показує ся, що той пань Жибчин, той могочий підпоручник всемогущого бар. Ромашканя, провадив нужденний швидкий паспортний!

Не сумніваю ся, що ц. к. намістництво затвердило внесення вийшла краєвий і розв'язав тепершню раду міста Городенки. Однак же сего не дїє. Одною в повіті городеньком єсть такий гнілий, темний дух так вазля верх над духами світлыми, що дуже легко може стати ся, що й по сїм розв'язанню ради міської несправильності правди не схотять дати правди затріюмувати. Тож передо всім треба буде всім частям елементарної міщанської в передміщанстві городенького в зв'язі з добре-мыслячою інтелекцією, без огляду на народність, зв'язати ся в кріпкий неопоримий фалангу, побороти всіх фальшивих опікунів і перевести нові вибори так, як того вимагає честь і добро міста!

ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ.

До справозданя з оногодшнього засідання палати послів треба тут ще додати, що посол Лажанський поставив ватеріаліцію до правительства, чи звітню вму, що президент краю в Каринтія приказав слїдити за зносинами посла Айшпілера з єпископом Штрессаером.

На вчорашньому засіданні повідомляв віце-президент Хлюмецький палату, що президент д-р Смолька за-дал недуги не міг і в сїм разі явити ся в палаті, але єсть надія, що бін скоро подужав. Палата ухвалила відати заможному для Чех, Крайны, Горація і Градаски. Пос. Кшесек доматав ся більшою заможною для Чех і Кляв для Крайны, але комісар правительственный заявив, що фінанси держави того не позволяють; коли-ж хоча ся коначна потреба, то правительством не одмовити помочи. В далшій дебаті закончено відати статті міністерства діл внутрішніх. Коли прийшла дзюкусія над титулом „конскрипція“, жадали посла Кляв і Ян, щоб замість рубрика „язык товариський“ було сказано „народність“, але палата одкинула сє внесення.

Обіця розпочалась дебата над етатом міністерства правової оборони. При титулі „урава центральна“ доматав ся пос. Кайзер, щоб при обсаді посади цивільних уважалися виведені вояки; далше жадав бін більшого вдшкодованя для робітників, котрим військо підчас маневрів робить велику шкоду і пошквляє плати для жандармів за то, що вони пильнують, щоб ніхто не утік перед войском і не виносив ся до Америки. Пшайден жадав підвищення харчу для вояків. Пош жадував ся на то, що громади сь перетяжені справами військовими. Беа дел доматав сь реорганізацію служби жандармерії. Тавше доматав ся, щоб листи і поштки вояків були вільні од оплати. Гомеш полемізував з Ексером на той темат, що бін несправедливо кивув підар-

нє на того офіцера, котрого підчас розрух в у Відня не було в касарні, бо як раз его шкadroна не стояла тоді на готовості. Поповський промовляв за децентралізацію доставки для армії. Обіця ухвалено сєй титул. Під конець засідання доматали ся посла Рує і Кшесек одповіді на ватеріаліцію в справі додатку державного на у-віформованя урядників.

Президент міністерств г. Тафеє у-по-важав шеб в всіх краях коронних оголошувати намістний суди військ у всіх тих сторонах, де провалять ся страйки і розрухи робітників і розбєлав вчєра дотич-най депеш. Рїшенє наступило вчєра на радї міністерств, котра трвала п'ять годин. Мотивом до того було, що правительством повинно підчас розрухів боронити з цілою енергією і як найострішшими засобами станов-ваща і пильна держави. Де єсть потреба в-водити таї суди, занєсть од рїшеня намістника, котрий має порозуміти ся з сьїм справ з президентом вишого суду крає-вого і надпрокуратором. Підчас заведеня намістного суду військового нема вишньої в-стації по-над суд, в котрого округ ого-лошено суди військ.

Міністерство правової оборони видало інструкцію, після котрої всі рукопокладані св'ященіки і душпастирї, находячі ся в евіденції запасної резерви, мають у-держувати ся в евіденції через ті власті повітові, в котрих округ мають они пра-во приналежності.

Рух робітничий в Австро-Угорщині все ще росте, хоч в ваду послїдних прикю-ченє в Моравській Остраві і Вятї стало межі робітниками трохи спокійнішим. Що-до розрухів в Бялї, то доносить урядова та-зета вїдєньска, що неправдою єсть вїстє, будто бін там військо стрїляло насамперед слїшними набоями. Коли розрухи стали дуже грізні, військо стрїляло од разу острі-ми набоями, бо вже од першої салви по-валялось було кількох людей трупом а кількох було поранених. Нема отже сум-ніву, що взято ся од разу до найострішших засобів законної оборони. З тяжко ране-них в Бялї остало ся при житті лиш двох. З Бялї доносить якийсь очевидець до N. fr. Presse, що уліцї міста виглядали по розру-хах дня 23 с. м. як по війні. На стїнах домів видно було слїди од кул, бина по-виваван, двері разом з одвірками пов-ломлювані. На уліцях лежало множество побитих фляшок, склянок, порозбитих бочок, ножів і сокири та всїлякого рода зна-ряддя, котрими робітники боронили ся. Робіт-ники розбили шани жидів, Раху, Гросу, Ляндава і Корна та все в них зруїнували. Горьку вигукувано в бочках на уліцї і там єн випускано на землю. Коли надбїгло бул військо, зробили були робітники на од-ном місті барикади. Також кажуть, що ко-ли робітники вже по салвах стали утікати, виступив один з них на барикаду і став до них промавляти закликаючи до опору. То-гда надбїг оден вояк і проколов его ба-гнетом. На другий день єе найдено одного убитого далеко поза містом на полі, адеєсь, що бін забїг туди єе за горяча. Кілько єсть ранених годї знати, бо многи з них самі повтїкали, а многи робітники з со-бою забрали.

В Жавці єсть спокійно, бо на першу вїстє, що там на щось заносить ся висло-туду 600 людей війска.

Товариство газового освітлення у Відні веде все ще переговори з робітниками і для того не прийшло ще до отвертого страйку. У Відні хотів страйкувати помічник рїш-ників, коноваль і колодїтї. В Флоріс-дорфї під Віднем настав страйк в фаб-рицї шруб і в нїю Урбана, а по часті в фаб-рицї джуги Філіпа Газа і сьмїтї. В Швєхатї між робітниками в тамошній броварі, одним з найбільших в цїлїм світї, настала також непокоя межі робіт-никами. З Відня висло туду зараз значний відділ війска.

бище — каже на то Чех — то ти по чеськи і слова не умієш промовити а од мене Сла-вянина жадаєш нїмецької бесїди і то ще чєсто граматично! Учєс по чєски, бо нїак-ше з тобою ніхто бесїдувати не буде!“ І так мусїв Нїмчик приучити ся по чєски і вже до нашого привикли. Так і Русини з Поляками і з всіма най роблять. Жадав чєстий Русин не повинен вїде ніколи ніакше в бесїдувати, а писати, тільки по-своєму, по руски. Протягавши вий будуть з початку дуже на то маркїтї, ба й лих, но то нічо не шквдєть. Поволи она до того на-викнуть і будуть з вами чєстїтї. Нардї сильнїший єсть на свої язык гордий і хо-тїть бє слабшого уослїдити, длєтого сла-бого народови не збавно на крыху од сво-го одступити і все свого слїпо держатись, єсли не хоче піддати ся сильнїшому і з часом звїдїти. Ває Поляки думать, бо дур-ні, але ви Русини не дайте ся їм! Бєсї-дуйте і пишїть всюди тільки по руски — чи до Поляків, чи до Нїмцїв, чи до кого небудь. Так ми Чєхи робили і так робимо і дуже добре з тим виходимо, так і ви Русини робїть. В таких разках умїренїсть, улеглїсть, уступчивїсть або байдужнїсть не має мїсця, єрждєє слабїсть та безхарактер-нїсть в веде до упадку.

Так розмовляв ми з Чєхом єе в о-много вчїх рїзках дотично справ народ-них руских і чєських, а послї роздїли ся. Я признав Чєхову цїлковиту правду і од тогдї вїколи внаше не бесїдую і не пишу, хєба по руски, бо так повинно буті. Як бін так кождий Русин робив, то вже руска справа шла бь горою!

Руский промысел домовый

на выставі рільничо-лїсничї у Відні.

В „Дїл“ була вже згадка про выставу рільничо-промыслову, котра 15 мая с. р. буде отворена у Відні, в котрій призначені окре-мі відділи для домового промыслу всіх кра-їв коронних Австрії, яко окремого способу заробкованя людности рільничою. Згадано бу-ло також рівночасно, хто з галицьких ви-ставцїв взїме участь в выставі, а вменю, хто представлять вїзрцї промыслу домового руских селян.

Нині хочемо доповнити тую згадку ко-ротким описом збїрки оказів руского про-мыслу домового, котру выставав п. Лю-дяк Вербицький, звітний зяток і по-кровитель того промыслу в нашом краю, а котру мали ми нагоду оглядати передь ви-схавємь єн до Відня.

Збїрка п. Вербицького замїтна, поманув-ши вартість поодиноких оказів, єе і там, що представляє вже сама собою умїстїю і гармонїю зложеною цїлїсть і може (помн-увши одні рїзби з дерева) сама собою вже дати вїрний і докладний образ руского про-мыслу домового в східній Галичині. Она обїмає над 150 добірних і танових ока-зів, котрі зможуть передь широким світ-лом достойно рєпрезентувати промысловість і виробленї на тїм полі смак естетичний нашого народу.

Оказы находячі ся в збїрцї п. Верби-цького дадуть ся подїляти на всїмь голо-вних груп.

До першої групи належать начиня глянїй (кераміка), котрі вже нині мають свою окрему, наукою саніціоновану назву

„косьвєска майолїка“ (гл. Bucher а „Історія штука“). Група тая містить в собі дуже гарні начиня з різнобарвними орїганїальними прикрасами. Знаходимо тут миски, різнобар-вної величини і форми, збани і всяку другу домашню посудину. Суть то переважно ви-робї пок. Бахманського, нині вже дуже рїдкї, а далше виробы тепершїй Кошуна і Бара-нєцького з Косова і Празарського з Тов-стого.

До другої групи належать гафты. Тут бачимо передь всім пильно вишивані сороч-ки у всякіх десєнї. Сорочок таких збїрано дванадцять (десять жіночих і два мужєскї) з різнобарвних мїсць на Покуті і Гуцуль-щині. Далше бачимо тут вишиваня нов-ію, бавовною і шовком, походять з рук селян і примінені до всяких по-треб (прим. до покрываня меблїв і т. п.). Вишиваня ті походять з Бялї, Мухарова, Монастирка і Унажа. Велика різнобарвнїсть і добротність взорів квалїтету їх яко прав-дїю окрасу вє домашнї інтелекції.

Третя група нїмонує як своїмь б.г.а-тєством, так і красою. Приходять тут имен-но ткання воянїй а вменю різноцвїтї заласки і фоты головно з Бучача, окрєст-ноєтї Городенки і з Гуцульщини. Запаски, тканї в Бучач, дуже гарні. Всї они мають чєрвєне тло а на том тлї бачимо різнобар-ну тєанну, перелєтєну богато золотом і срьблом. Запасан з-под Городенки прєгар-ї, а гуцульскї фоты представляють також тєанну золотом а чєрвєним тлї. Цїлий той відділ робить дуже користе враженє, а деякі окази єго будуть правдивий підва-є.

В четвєртїй групї подїбуємо ткан-ня лїнянї, а вменю богатїй і дуже рїз-нороднїй збїр рєшнїкїв, перемїток, обр-

сбїв, хусток та верет. Оказы ті збїранї в окрєстности Чорткова, Бучача, Городенки, Тєсьмєнцїв, Косова і Дєлєтєна. Найкрасїй хустки і обрєси походять з Гуцульщини. Окремо выставлена збїрка нашивок на со-рочка зложена з різнобарвних прєгарних а орїганїальних узорів.

До п'ятої групи належать дивани. Єсть тут передє всім шість оказів старих диванів перворядної краси, барва їх вже прїтемнає, однак на першїй вже поглядї дають они свїдцтво недоробованого смаку і знаменитї технік. Дивани ті походять з окрєстности Чорткова і Гусєтїна. Крєм того бачимо тут і новї килимки, походять го-ловно з Борщєвського (Більче, Івашків).

Шєста група обїмає гєрданї. Єсть то незвичайно богата збїрка з Покуті і Гу-цульщини.

Сєма група дуже цїкава. Приходять тут имен-но писанки. В трох окрємо на то прїладжєних скриньках розмїщено по 100 писанок в єждїй скринї. Перша скринка обїмає писанки збїранї в Гуцульщині (най-красїй), друга на Покуті (Заболотїв, Свєт-їнь, Городенка), третя на лївбїм берєгу Дєтєтра (Чортків, Борщїв і т. д.). Кєжда писанка нїша од другої і кєжда прєста-вляє зовсїмь окремий тип. Таку добротну кєльєкцію писанок лєдвї чи удалось єе ко-ля кому у нас збїрати.

Осьма група вїбїди обїмає всї частї орїганїального гуцульського стрю (мужєського), як сєрдак, чєрєс, дєзобєнїк, нєгавїчї і т. н. Все зрєбленє аж до послїд-ної нїтки рукою самїх сєлян Гуцульщї. Крєм того бачимо тут зрєбленї (рївнож самими Гуцулями) мїнїатуровї прїлади гу-цульської хати, прим. гуцульську скриню і т. н.

НА ДОСЛАНИЕ.
Парцелъ до продажи при улицахъ Мицневича, Браеровской, Подольского Шопана, Моношка, Казимировской, также каменитъ при тыхъ улицахъ. Ближайшихъ информации удѣле, а также дотычній планъ ситуационный, мѣстичій окруженіе того комлексу выдае и высылаетъ на жадање П. Т. купующимъ бесплатно Зарядъ реальности Емиліа Вертеміліана Браера, Львовъ ул. Браеровска 10.

Д-ръ Меллеръ
окулистъ и операторъ школы въденской и берлинской бывшій ассистентъ и наслѣдникъ цѣс. совѣтника Д-ра Лінднера 3480 2-4
ординуе одъ 9—12 и одъ 3—5 год.
Львовъ, улица Ягайлоньска число 6.
[Импреса.]

Матеріалы до потягання всякого рода именно: бдзачений дуже тревалы до потягання внутрѣшного и вышного дуже добре розтираїи
Ляки копалеві и бурштинові
Ляки на підлоги
Олійні краски у всіхъ ниясахъ по найдешевшихъ цѣнахъ такожъ
Краски чорні и кольорові венского рода для
друкарні и літографіи
порукає:
WILHELM FRIEBE
Wien. Складъ: I, Operngasse Nr. 14.
Цѣники по Народнихъ Торговляхъ и Карпатскихъ Крамницяхъ. 3464 3-9

Заведеніе малярске на склѣ
Кароля Geyling-a наслѣдн.
у Вѣдн, VI. Windmühlgasse 22.
основане 1841 р.

Порукаємо наше заведеніе до виготовленія оконъ, переконанъ у величій стили, одъ найпростѣйшого рисунку до найблуднѣйшихъ малярскихъ.
Зъ найкращѣйшихъ малярскихъ на склѣ виготовлено у Вѣдн до коствела св. Стефана 20 оконъ; для вотивного коствела 31 фігуралиныхъ и 21 гравельне оконъ; въ Нанци для базиліки 70 оконъ; міжъ ними одно вотиване С. В. цѣсаремъ Францъ Іосифомъ I.; въ коствелъ св. Петра 88 оконъ и т. д., вказати нахъ 5000 оконъ по Австро-Угорщинѣ, Франції, Нѣмеччинѣ, Россіи, Англіи.
Одзначене Сго Свято-стію папою Львомъ XIII. ордеромъ св. Георгія, одтакъ ще почитаемы дѣлами и першими медалями.
Шкіцы на жадање якъ найблудше. Соудис и артистичне виготовленіе работъ при умѣреныхъ цѣнахъ. На жадање слата ратами. 3429 5-10

Глядаю на льто 2 до 3 комнаты въ харчемъ або безъ близько Львова, вказати при або близько стаціи желѣзничной, не надто бддаленою бдъ Львова, зъ доброю водою до питя близько купелъ ставовой або рѣчної. — Емилій Вертеміліанъ Браеръ у Львовѣ. 8-7

Парохія зъ одною церквою, 130 морговъ тютюневою и житною почвою зъ льсомъ, 1800 душъ и 273 ар. чистою коніуры — есть до замѣны въ парохію рѣчною категоріи подъ мѣстомъ або на подбѣру близько рѣки, переважно зъ сѣножатями. Реальнуючій аволютъ зголовити: Дѣвѣтъ, poste restante, Маріямполь. 2-2

Ново отворенный Магазинъ подъ фирмою
Антонъ Гудіенсъ
у Львовѣ при пляцѣ Маріямпольскій ч. 8, домъ Вп. князя Пониньского давнѣйше п. Іаевска
порукає по доступныхъ цѣнахъ Бѣлье мужеске, ковѣртки, мапшеты и краватки, панчохи, скарпетки и панъчишки, сатины и полотна въ краскахъ на вышн, вопняне бѣлье оригинальные системы д-ра Гіера, 3433 4-7

ВОДОЛѢЧЕБНЕ ЗАВЕДЕНІЕ Sulz
коло Kaltenleutgeben.
Властитель и управитель лѣвичній д-ръ Емиліа Льви, досе черезъ бсѣмъ лѣтъ ассистентъ профессора д-ра Витеріа въ Кальтенлейтгенѣ — Отвореніе 1 мая.
3472 4-12
Проспектына жадање сейчасъ.

J. & S. KESSLER, BRÜNN
(Mähren). 3384 9-7

Найбольше и найдешевше жерело закупна на сезонъ лѣтній.
Цѣники бѣлья мужеского и дамского, товаровъ плетеныхъ и галантерейныхъ, взорѣ сукна и полотенецъ даромъ и франко. Розсылаєсь за послѣлатою.

Складъ фабричный сукна.	Мужескіе предметы модны.
Лѣтній матерія на одягъ, добрая до праш, модный практичный 6 1/2 м. на цѣлый одягъ мужской 3р. 3.	Мужескіе сорочки зъ шифону крестову, оксфордъ, дуже добрый 1 а зр. 1.80, 11 а зр. 1.20
Решетки сукна на одягъ мужской и дамский плащъ одъ дошу, 3-10 метр. на одиъ цѣлый одягъ. 3р. 3.75	Роботничій сорочки оксфордской модной, доброй якості, 3 штуки 1 а якості 3р. 2.
Правдивый англійскій матерія шифоновый, 3-10 м. на одиъ цѣлый одягъ мужской зр. 8.50 7.50 л 3р. 6.	Новавицъ зъ модного полотна сирѣбна, за 3 шт. 1 а зр. 2.50 11 а 3р. 1.80
Матерія на иберігеръ, найблуднѣйшій краской, найблуднѣйша якості, 2-10 м. на одиъ цѣлый иберігеръ 3р. 6.	Нормальные бѣлье, системы Гіера, чистою вопняне для мужчинъ и дамъ 1 сорочка зр. 3.50, 1 новавицъ зр. 3. зъ бав. 1 шт. 3р. 1.50
Принадный книжки зъ взорами зъ 400 взорами для пп. кравцѣвъ неоплатно.	Мужескіе скарпетки на льто, бѣлы въ краскахъ, плетеный, 6 паръ 3р. 1.10
Плѣди до подорожи, новыи, 3-50 л. 1.60 шт. 3р. 4.50	Шовковій, финішовій скарпетки зъ галунъ, 12 паръ 3р. 1.20
Дамскій предметы модны.	Хустки до поса, 10 шт. обрубай зъ краской въ краскахъ для муж. зр. 1.20 для жен. 3р. 1.
!!Нагѣдие купно!!	Шалки полотняны зъ найблудшого полотна бернесского для мужчинъ и хлопцъ 6 шт. 3р. 1.20
Зефіры, о правдивыхъ и велич. крас. 10 метр. 3р. 3.50	Дамске бѣлье.
Кратисті и пасмужисті матерія 60 см. шир. на шифонки и сукны жѣночій та дѣточій 10 метрѣвъ 3р. 2.50	Жѣночій сорочки, 6 штукъ, зъ модного полотна, зъ краской въ зубѣ зр. 3.25, гафтованый 3р. 5.
Жупонъ и драйдратъ матерія у всехъ модныхъ кр. 10 метр. 1 а 3.50 11 а 3р. 2.80	Нѣчній гарсетъ зъ доброго шифону, зъ гарнѣтъ, гафтомъ, три штуки 1 а зр. 4. — 11 а зр. 1.80
Брокаты, жакартъ и вои. ринетъ 60 см. шир. у всехъ модныхъ краск. 10 м. зр. 4 и 3р. 3.60	Засапки зъ оксфордъ, крестову, сирѣбого полотна або шифону, 6 штукъ 3р. 1.60
Мерку 90 см. шир. дробно пасмужисті матерія модна въ наймод. краскахъ 10 м. зр. 4.50	Слѣдичій для женчинъ зъ руку, сырого полотна, або шифону, 3 штуки зр. 3. —, зъ могару або зефіру 1 штука зр. 2.150, и 3р. 2.
Байганъ Доріе найблуднѣйшій гладкой або кратисті, чисто-вои. матер. модной, 10 м. зр. 6.50	Хустини на голову зъ фалло найн. взорѣ 6 шт. 3р. 1.20
Терпю и кашмиръ подвойно широкій чорній и въ краскахъ 10 метрѣвъ 3р. 4.	Панчохи дамскіе на льто, бѣлы або въ краскахъ, 6 паръ, зъ шитомъ або шовк. финішу зр. 1.50
Блявдрокъ и франц. крестонъ на сукнѣ, що перуть ся, 10 метр. зр. 3.20 и 3р. 2.50	Полотна и вебы. 1 штука = 29 лѣтѣвъ.
Вовняный атласъ подвойно шир. матерія вопняна чорна у всехъ краскахъ 10 м. зр. 6.50	Заслоны, покрывала, новыи.
Заслоны, покрывала, новыи.	Джутовъ занавѣсъ, найблуднѣйшій взоры, цѣлы въ двохъ кр., въ чотир. краскахъ зр. 3.50
Джутовъ занавѣсъ, найблуднѣйшій взоры, цѣлы въ двохъ кр., въ чотир. краскахъ зр. 3.50	Джутовъ гарнитуры 2 покрывала на ложа и 1 на столѣ, найнов. взоры турецкій въ двохъ краскахъ 3.0 въ чот. зр. 6.
Джутовъ гарнитуры 2 покрывала на ложа и 1 на столѣ, найнов. взоры турецкій въ двохъ краскахъ 3.0 въ чот. зр. 6.	Степованій коверъ розежъ доволъ широкій и довгий, 1 штука зр. 3.
Степованій коверъ розежъ доволъ широкій и довгий, 1 штука зр. 3.	Жакартъ, Манілія ковры 10 м. довгий дуже тр. зр. 3.50
Жакартъ, Манілія ковры 10 м. довгий дуже тр. зр. 3.50	Рисованій гарнитуры 2 покрывала на ложа и 1 на столѣ, добрый найнов. краской зр. 4.50
Рисованій гарнитуры 2 покрывала на ложа и 1 на столѣ, добрый найнов. краской зр. 4.50	Простирала 1 штука безъ шву, 2 метры довгий зр. 1.50

Скорая и певная помощь на недуги жолудковъ и ихъ наслѣдки!!
Найблудшимъ и найуспѣшнѣйшимъ средствомъ до удержанія здоровья, очищенія совѣтъ и крови и до доброго травленія есть всюдъ знаный и улюбленный
„БАЛЬСАМЪ ЖИТЯ д-ра ROSA“
Онъ робитъся зъ найблуднѣйшихъ и найуспѣшнѣйшихъ зѣлъ алыейскихъ, зовѣтъ певный на великій трудності при травленіи, жолудковой корѣ, бражъ, астмѣ, добиваніи, набогъ крои, геліориди и т. п. Задаи знаменитыхъ наслѣдковъ ставея иробитъся лѣкомъ.
Велика флашка коштує 1 р. мала 50 кр.
Тисячъ лѣтѣвъ признанія можъ переглянути!
ПЕРЕСТОРОГА!! Цѣбъ не дати обманити, треба знати, що кожда флашка Бальсаму Житя д-ра ROSA виготовлена посяла ориг. рецепта, завета въ синій картонъ зъ написомъ повздожъ: „Д-ра ROSA Бальсамъ житя зъ антики подъ Чорнымъ Орломъ“ Б. Франера, Прага 205-34 по нѣмечки, чеськи, мадарекки и француски а на верха правий марки охороний.
ПРАВДИВОГО
Бальсаму житя д-ра ROSA
дѣстати можна лишъ въ головнѣмъ складѣ фабриканта
Б. ФРАІНЕРЪ
въ ант. подъ „Чорнымъ Орломъ“ Прага 205-3.
Вѣсь антики Львова и краю и вѣсь бѣлшій антики въ Галичинѣ и Австро-Угорщинѣ мають на складѣ Бальсамъ житя. Тамъ можна такожъ одержати
Праску масть универсальну домову
средство личне признане на всякій запалені, раны и болячки тысячами лѣтѣвъ могоднѣмъ.
Си уживаєсь зъ успѣхомъ на запалені, задержаніе молока и на твердѣсть груди при бдлуженіи, на болячки, карбункулы, раны на нѣтихъ, дике мясо на пальцѣхъ, ствердѣніе, опухлину желѣвъ и т. п. — Вѣськи запаленія, твердѣсть и опухлину лѣчить скоро; коли болячка значне материзувати, заразъ набере и выльчѣтисъ. Пушка 25 и 35 кр.
ПЕРЕСТОРОГА!! Праску масть универсальну часто подбѣрують, але лишъ у мене виробляєсь она оригинально. Она лишъ тогдѣ правдива якъ жовтій металей пушки обитій червоными приписамъ уживанія (въ 9 являхъ) и въ синій картонъ зъ маркою охоронною.
БАЛЬСАМЪ ДО УШЕЙ
Найблудше и многими досѣдами випробоване средство, лѣчить плѣкомъ тупий слухъ. — Флягонъ 1 р. 3070 22-30

Основана 1827 р. 3433 4-7
Фабрика сосудовъ церковныхъ зъ сѣббла и металю
Karl Freisinger & Vinzenz Lang
передъ тымъ Johann Dopplbaum
Видоєвъ VII, Strozsigasse Nr. 43.
Порукають свои výrobы зъ правдивого и имитованого металю, побѣла желанія по найблуднѣйшимъ цѣнахъ. Золочени и посѣблѣваны въ огни выгтовляють ся тожю якъ найкѣрше зъ порукою
Купель сѣрчаній Trepchin-Teplitz.
Перша Карпатъ въ горнѣшій Угорщинѣ, бддалена одъ стаціи желѣзничной Trepchin-Teplitz на шляху долины Рати ново отвореною линіи Viatras о 20 минутахъ ѣзды, а зъ Кракова черезъ Odenberg-Silein можна дѣстатисъ въ 9 годинахъ. Найблуднѣйшій теплицъ сѣрчаній австро-угорской монархіи зъ жерелами на 40° С. температуры. Пышне положеніе въ гарнѣй околици лѣсовъ. Порукають на гостѣвъ, ревматизмъ, парализъ, невралгін, нехажь хроничній недуги шкѣры, кариєсъ и некрозу костей и т. п. Комфортно прилаженій басены и бддѣлный купель, величаво устроєній новій лазенки (Hammam) въ маверійскомъ стилѣ.
Лѣченія жентцею, массажомъ, электрикою и на теренѣ методою проф. Ертли. Девеиъ помещенія одновѣдоуцій въсьмъ вымогамъ гѣгени и выгоды. Концерты, театръ и великій увеселеніа. Добра горѣска вода до питя, запаленія кукни. Въ 1 и 3 сезонѣ зниженій цѣны. Онпбусаы и фінкеры при кождѣмъ поѣздѣ. Участь около 3800 людей, що лѣзати ся а 5000, что прѣзѣзжають. 3452 4-8
Сезонъ купельный одъ 1 мая до 1 жовтня.
Повѣщенія и иллюстрованій проспекты розсылає даромъ графека F. Harcourt дирекція купелевъ въ Тренчинъ-Теплицѣ.
ДРАМАТИЧНІЙ ТВОРЫ
ГРИГОРІЯ БОРАКОВСКОГО.
Цѣна 1.30 кр.
Дѣстати можна въ товариствѣ „Превѣнта“.

СУКНА!
розсылає за готѣвку або послѣлато по дуже дешевыхъ цѣнахъ и лишъ добрый роды:
3-10 М. на одягъ лишь зр. 3.30
3-10 " " " " зр. 4.60
3-10 " " " " зр. 6.80
3-10 " " " " зр. 12-
3-10 " " " " зр. 15.50
2-10 " " " " зр. 6-
2-10 " " " " зр. 9-
1-00 " " " " зр. 2.20 3.20
6-30 " " " " зр. 2.80
Тучfabrikslager
E. Flusser in Brünn
Dominikanerplatz 8.
Взѣрѣ даромъ и оплатно.

СПЕЦІАЛЬНА
робѣтня колдеръ и матеріалѣвъ
подъ фирмою
ЮСИФЪ ШУСТЕРЪ
продѣ свои výrobы дешевѣе якъ всюдъ.
Львовъ ул. Коєрнѣка ч. 7.

Пайлѣтшій
Берненскій сукна
порукає по цѣнахъ фабричныхъ
Feintuch-Fabrik
Siegel. Imhof in Brünn.
На порадѣе весняне або лѣтне убрание мужеске
выстане 1 купонъ довготы 3-10 метр. с. в. 4 вѣдѣл. лѣктѣ.
1 купонъ коштує
зр. 4.80 зъ звѣчайномъ
зр. 7.75 зъ добромъ
зр. 10.50 зъ лѣпшою
зр. 12.40 зъ найлѣпшою
ПРАВДИВОЙ ВОВНЫ ОВЕЧОЙ.
Одтакъ можна дѣстати въ великомъ выборѣ: повкомъ пероткаий калгирны, сукна на иберитеры, пальмерстоу и бола на плащъ зимовій гуиъ для сѣрѣльцѣвъ и окомѣжѣвъ неруѣженіе и тоскитъ на убранія салоновъ, приписаній сукна для урядникѣвъ даюцій ся прати полотенецъ для мужчинъ и хлопцѣвъ шкѣвой ма-3366 теріи и т. п. 22-40
Ручитъ ся за добрый товаръ и докладну доставу.
Взѣрѣ даромъ и оплатно.

Перше найдешевше и неиспаднѣйше
жерело закупна
Розсылає по оригинальныхъ цѣнахъ фабричныхъ.
FILIP TISCH BRÜNN,
Krautmarkt 21. — Rathhausgasse 17.
Розсылає за послѣлатою.
По надѣлѣно напередъ платежнѣности розсылає оплатно.
Берненскій СУКНА
зъ перворядныхъ ц. к. прив. фабрикъ.
1 рѣштка 3-10 мет. матерія на одягъ доброй якості зр. 3.50
1 рѣштка 3-10 мет. матерія на одягъ лѣпшой якості зр. 5-
1 рѣштка 3-10 мет. матерія на одягъ пайлѣтшій, якості зр. 10.75
1 рѣштка 3-10 мет. чорного сукна на салоновъ, одягъ зр. 9-
1 рѣштка 2-10 мет. матерія на иберігеръ д. якості зр. 4.25
1 рѣштка 2-10 мет. матерія на иберігеръ п. якості зр. 8-
Матерія шѣ перуть ся,
(подъ гарантією)
1 рѣштка камару въ найблуднѣйшихъ взорахъ
мѣсто сукно 6-40 метра зр. 3-
1 рѣштка полотенецъ на пайлѣтшій и найблуднѣйшій одягъ 6-40 м. зр. 4-
Матерія шѣ перуть ся,
(подъ гарантією)
1 рѣштка камару въ найблуднѣйшихъ взорахъ
мѣсто сукно 6-40 метра зр. 3-
1 рѣштка полотенецъ на пайлѣтшій и найблуднѣйшій одягъ 6-40 м. зр. 4-
Намѣтка-хустка
штита 9 пидѣй довга зр. 1.50
чиста вовна 10 пидѣй довга зр. 5-
цѣла чорна, зъ тороками повкомыи (кашмирѣва хустка до жалобѣвъ) зр. 4.50
Матерія на дамскій сукнѣ
всякого рода тианъ, въ рѣзнихъ краскахъ, що найновѣйшого и найблуднѣйшого на сезонъ весняный и лѣтній 1890/91
Цѣла сукна
подвойно ширины.
доброн якості 10 метр. зр. 5-
лѣпшой " 10 " зр. 7-
доброй " 10 " зр. 9-
добройшій якості чиста вовна, 10 метр. зр. 11-
найблуднѣйшій якості, чиста вовна, 10 метр. зр. 13-
Чорній кашмирѣ
савоньской фабрикаціи, гладкій, пасмужисті або цѣлшій:
1 сукна, 10 метр. сизада зр. 4.50
1 сукна, 10 м., пасмужне зр. 5.50
Англійскій зефіры (полотна),
що пайлѣтшого и найблуднѣйшого на сукнѣ коло дому и на улицѣ. Новѣстѣ!
1 компл. сукна 1 а якос. 10 м. зр. 6.50
1 компл. сукна 11 а якос. 10 м. зр. 4.50
Францускій Voiles (сатины)
подъ гарантією добрый до праш. Цѣла СУКИЯ 10 метрѣвъ.
доброн якості зр. 3.50
лѣпшой якості зр. 4.50
пайлѣтшій якості зр. 5.50
атласъ зр. 6.50
Джутовіе заслоны,
турецкій взоры, повномъ довготы першон якості зр. 8.50
другон якості зр. 2.50
Тунісовіе заслоны,
золотомъ ткаий зъ дѣлѣтскими пасмужистыи и тороками, повна довготы, у всехъ краскахъ зр. 4.50
Одинъ гарнитуръ
два покрывала на ложа и одно на столѣ
зъ джугы зр. 3.50
зъ ринсу зр. 4.50
Ковры манілові
дуже тревалы
рѣштка 10-11 метрѣвъ зр. 3.40
ПОЛОТЕНЦЯ
1 штука=30 вѣд. лѣктѣвъ.
Цѣна за штуку:
Румбуртскѣе полотно 5 пидѣй шириности зр. 6.50
Румбуртскій оксфордъ правдево краснѣиъ 1 а зр. 6.50
Румбуртскій оксфордъ правдево краснѣиъ 11 а зр. 4.50
Шифонъ, дуже доброй якості по зр. 4.50, 5.50, 6.50 до 9-
Домове полотне, 4 пидѣй широкѣ зр. 4.50, 5 пидѣй зр. 5.50
Полотно „Стефанія“, 5 пидѣй шир., цѣлокомъ заступитъ полотняну вебу зр. 9-
Атласовый градь на покрывал до пост. 1 а зр. 5.50
Простирала безъ шву, 2 метры довгий зр. 1.10
Кашефасъ 1 а якості на покрывала до постелъ зр. 6-
Сорочки дамскіе зъ шифону або модного полотна зъ короками 6 штукъ зр. 3.75
зъ пайлѣтшій вебы румбуртскіе, зъ швайцарскимъ гафтованіємъ, 6 штукъ зр. 6-
Взѣрѣ до приватныхъ особѣ розсылають ся на жадање зъ всехъ предметѣвъ даромъ и оплатно.

Виходить у Львові щодня (крім неділі) в руській мові. Виходить у Львові щодня (крім неділі) в руській мові. Виходить у Львові щодня (крім неділі) в руській мові.

Предплата на рік (вперед) 12 руб. 50 коп. Предплата на рік (вперед) 12 руб. 50 коп. Предплата на рік (вперед) 12 руб. 50 коп.

Предплата на рік (вперед) 12 руб. 50 коп. Предплата на рік (вперед) 12 руб. 50 коп. Предплата на рік (вперед) 12 руб. 50 коп.

ДѢЛО

Предплата на рік (вперед) 12 руб. 50 коп. Предплата на рік (вперед) 12 руб. 50 коп. Предплата на рік (вперед) 12 руб. 50 коп.

З 1 (13) червня зачався II-й чвертьрік нашого видавництва. Просимо посилати з предплатою і з есентуальним врівнянням залеглостей.

Бесіда посла о. Озаркевича

Висока палато!

Я завжди стояв і стою за тим, щоб в державі і для поодиноких громадян був забезпечений публічний спокій. Задає собі питання держави рідні органи безпечності. Але органи ті мають зарозуміти беріти і жителів, а не лише задачу конституційної Австрії повинно бути то, щоб народам своїм, не мов членам родини, за порушення привагів не втрачати права відповідного системного рівноправності, і щоб для духовного і матеріального розвитку їх була подана задоволення нові средства.

Однак же тої публічної безпечності з боку держави не можна не зазначати. Народ руський, хоч бачив завжди в державі для найвищої родини цесарської і привязаності до правління. Їм дають чим раз більше і то в такій спосіб, якого б не ужила крайню абсолютну управу. Народ сей як автономний Галичини не дізнає ніякою охороною з боку держави безпечності, його патентності народно-політичної і культурної не уявляють ся, а закони, що мають публічну безпечність подавати і котрим правити повинні не тільки громадяни але і ц. к. влади, — ті закони толкують згадані влади задоволенням некористі народу і порушують їх. Руський народ насильно органи безпечності, а тероризм їх супротив народу переходить всякій границі законності, справедливості і людськості.

Народ руський знає тоді, коли він державі австрійській жертвує добро і кров свою, то знає, що він жертвує лише до плачевних податків і служб військових; але коли він добуває собі охорону і права своїх, то йому за його вільності і жертвоування доводиться лише погорди і утрати, — а се не свідчить о здоровій політиці, але о якійсь системі переслідування супротив сего народу.

Правительство занагло хибне становище, наклони думає, мовляв, тримати народ дасть ся безперестанними протизаконними мірами і нетерпимістю згадати з світа.

Противно, такими мірами гонять народ в таборі австрійській (ins Feindesland), а опозиція вкорінюється природно за дня то чим раз гучніше. (Посл. Тітка: Слухайте!) Спершу, коли Галичина прийшла під Австрію, обходило ся з народом руським трохи прихильно, але відтак винятко його з боку всякої опіки. Коли в 1848 р. гроза наблизилася до Австрії, пригадані собі на сей народ. Однак же в 1861 р. виступило на ново против него, хоч народ руський врно і хоробро весь жертвував ся для Австрії посеред всіх тих гроз.

Виданий в 1867 р. основний закон держави забороняв і народова руському рівноправність з другими народами австрійськими. Народ наш думає, що і він уже раз прийде до своїх прав. Але як помішати ся! Бо коли про другі народи дбає ся, то народова руському велено займатися підрядне становище слуги.

Найжальше буде мені вільно пояснити докладніше ті моменти, про котрі я дізнав ся чи то в часописі, чи з уст вродостійних осіб, і котрі суть правдиві. Обмежує нах на найважливіші часи, бо все піднести — єсть ділом зовсім неможливим! О тім можна бачити писати цілі книги.

Основний державний закон з 21 грудня 1867 р. (Д. з. д. ч. 142, арт. 2) о загальних правах громадян постановляє: „Перед законом єсть всі громадяни рівні“. Однак же супротив народу руського не держити ся ніхто сеп засади, а рівність його обмежує ся в рідні способи. Вже сама ординація виборча уложена в його некорист. Нею засуджено Русинів на меншість у всіх тілахх репрезентативних, а при виборах працюють ц. к. органи правління, прибираючи собі жандармів, великими средствами тероризму над тим, щоб Русинів усунути, хоч ті органи повинні стояти на сторожі законів, слухати їх а не порушати їх та не зневажати.

В 1880 р. вибрав ся прийняти сего вис. палатою резолюцію, котрою прапорчено ц. к. правительству, щоб органи его не впливали сторонично на вибори. Але на резолюцію ту ніхто не зважає; противно, органи ті виступають против народу руського ще строжше і на сербів протизаконно. При виборах соймових в 1889 р. в 48 част руських повівших вибрано лише 16 послів руських, і то там, де народ не дає наподохатися ніяким тероризмом. Багато цікавих справ вийшло на яву, приміром, що в Гроденці увязнено вліта з сусідньої місцевості длатого, бо страхано ся его кандидатури. Щось подібного сталося і в руденським повіті з одним вілілістом, Ніколом Вавалишином. В Тернополі вдерлися поліціяни до гостиниці, в котрій збиралися виборці руські, під предлогом, мов там веде

ся агітація; а коли один інтелігентний чоловік, Гарасимов, робив жандармам представлення в справі їх поступованя, то за то дбався бд жандарми в лице, і т. д. Найновіший пригоди при виборах до ради держави в повітах Бережани-Подгайці-Рогатині злистували всі часописи як такі, що порушують всякі закони. Виборців, що намірляли голосувати або і голосували за руських кандидатів, ввезено або тероризовано жандармами, як се сталося з виборцями з Горожаня. Хоч їх публічно пущено на волю, то таки озоромлено багато честивих селян, ведучи їх мільма під батігами жандармів (Посл. Тітка: Слухайте!). Здаєть ся, мовляв, бачи органи безпечності публічної були настановлені на то, щоб руських виборців тероризувати.

Хоч артакул 8 основних законів державних з 21 грудня 1867 р. забороняє „вільності особам“, то та вільність нарушує дуже часто. Замітний випадок був в повіті дрогбицькому з академіками братями Потоцькими, котрі виїхали в тім самім повіті в гостину до свого кривого. Их увязнено як російських агітаторів і підчас слот приставлено жандармів до старостів.

В Галичині не затерла ся ще сумна пам'ять процесів нбб-то соціалістичних в 1878 р., а в 1882 р. процесів против мнених панславистів хоч ті процеси звернені були нбб-то против обох сторони руських, то таки зробили вони глибоке і болюче вражіння на цілий руський народ. Уми народу подразнилися, а то подразнене буде все це зростає.

Та система переслідування виявилася однакою в другій половині 1889 р. уже без всякої миски з повною злобою, коли старано ся звести процес против доброго і спокійного народу руського о забурення публічного спокою. Не обійшлося без увязненя, ревізій домових і протоколів. Найневинніших людей називалися не безпечності для держави личностями. При тім держано увязнених разом з злочинцями і проститутками в одних кімнатах, а публічне за дла недостатку суті чану навіть сама ц. к. прокуратура державна мусіла відступити від процесу. Той факт розкрив являв очі Русинам і дав їм доказ в руки, що вої вони стоять під строгим надзором поліції (З. правит.: Слухайте! Слухайте!). Они пересвідчили ся вконець, що тут ходять о скомпромітоване все руського народу в Галичині перед заграницею. Уми знов подразнено, а давнійше завдані та ще не цілком загоєні рани обновлені. Для того годі чудуватися, що народ руський мусить вийти супротив правління держави лише скептично і з резервом.

Що намірився останній неудачний процес против Русинів, о тім несе ся в краю рідній тої. Але всі они збідні в тім, що правительство само дало початок до переслідування невинних і вільних Русинів. Здаєть ся, що вишні влади ставлять властиві вільні і органи правління за обов'язок так ворожо обходитися з народом руським. І хоч ті останні явно і без всякого везду порушують границі законів, то вишні влади таке протизаконне поведіння вишніх властей або похвалюють, або зносять рівнодушно.

Артакул 12 основних законів державних признає австрійським громадянам право абсорбції в товаришенстві. Але як поступав ся з Русинами, наклали они з того права хотіть користатися? Навіть передвиборчі збори заборонюють ся. Отже сталося таке, що одному послани соймовому зборено здати справу з сего діяльності перед виборцями. В тім ділі внесено навіть інтерпелляцію до Его Ексц. п. президента міністрів, але правительство мовчить мов заляте. Закладано чинили ставлять органи правління тисячі перешкоди. То не потверджують статутів, то жандармерію поклають громади, як се стало ся в Ганьківцях, повіту сянського, або просто розв'язують, не подаючи дійсної причини, але під предлогом, мовляв, вони заходять ся агітацією в душі російським, хоч доказів на то нема. З Турії великою в повіті доланським, веліло собі старості предводити всі часописи, нижні і рахунок же 13 вересня 1889 р. в не звернуло їх по явній день длатого лише, щоб ся читальню розбити. Отж так стоїть діло з правом абсорбції в товаристві для народу руського в Галичині!

Що до свободи преси — то руська преса найбільше конфіскована, бо обстає за своїм народом. Конфісковують часописи навіть тоді, коли лише передрукують статті з інших часописів, німецьких, чеських або польських. Багато дечого уйдє не руським часописам — але руським то не вольно. Таке поступованя не дасть ся погодити з арт. 13. основного закона державного, бо руському народові належить дозволити то, що єсть законне і що дозволено другим народам.

Свобода віри і совісті, гарантована арт. 14 основного закона державного, не тішить ся у народу руського тям самим правом, якого не відмовлено другим віроисповіданям. Майже годі дня привозити дивні звістки, що тут і там греко-кат. вірні були звинувачені в руській сваті до судів, як в Станіславові, Калущі і т. д., чи то до яких адміністративних властей, як н. пр. в Перемислі до веріфікацій рекрутів, в сирвах податкових і т. п. Через те вірні перешкоджають сповняти їх обо-

Письма з Америки.

Оліфант 1 п. ст. червня 1890.

[Писа в Америці.]

(Даліше.)

Словаки, котрих тут в Америці до 80.000, мають три газети. Одна католицького напрямку — на-пів релігійна, на-пів політична. Друга — Amerykansko-Slovenskie Noviny — тиждєвник, котрий можна почитати до найкращих газет народних. Формату ова більшого, як „Діло“, в чотири побаркуші. Редагує ен п. Словенський. З початку була она безбарвна, потім більше малярської, а тепер, дякуючи п. Ровнянкови, втомцеві духовної католицької семінарії, стала на основі чисто народній. Перебувала і она вазу подоби як польські газети, або як останніми часами наша „Америка“. Супротив свѣтлого інтелігенція виступив кс. Кошалков і навіть заложив був нову газету Zastava. Довгий час вела ся боротьба між Zastav-ою а Amer. Slov. Novin-ами. Ходило їм о товариство — Narodno-Slovenski Spolok. Noviny подали була гадку, щоб заложити словачке політичне товариство під назвою Narodno-Slovenski Spolok. Кс. Кошалков підхопив тую гадку і почав агітацію за тим, щоб той Spolok, подоби як Zwiazek Narodowy Polski, був заложений на основі релігійній. Сему супротивлявся Noviny і почав ся сирб. Сперено довго, аж поки на просьбу народу словачького єпископ не наказав кс. Кошалкову не мшати ся до справ свѣтських та не викликувати роздору. Потім боротьба затихла і політичне товариство завязалося. Газета Amer. Slov. Noviny може мати кілька тисяч передплатників і докладно інформую про рух свого народу. Народ словачий запущений ще в старім краю, як і его газети, надбав ся спасення бд „Діло-го дара“. Тут в Америці, серед благодатей найвищої свободи, оно виглядає давно. Наколи б не зайшло щось надзвичайного, то Словаки можуть тут не зле організувати ся. Інтелігенція, котра говорить по словацки, внайшлось би тут не мало, але то, з малими винятками, мадярони.

Литвини мають також три газети — тепер властво тільки дві, бо третя, наскрбз атенічна, упала. Литвини недавно доцєрва пробували до жити на основі своєї національній, бо вперед жали загальним духом польським. В старім краю молодіжкє університетська перша піднялася видати газету народним ланком. Тут в Америці газета Balzas станула насупорити. Польщі на становищі сепаратистичнім, під окликом „Литва для Литвинів“. Против себе мала она дві газети: Wienibe i Sawlus, амбєту на-пів церковного, з програмом єдності з Польщею. Обі послідні виходять ще і тепер, перша же, як сказано, упала. На дїл Литвинів тут можна брати з одо з Польками. Правда, ведуть з собою борбу, але то головиза за дла священників, бо Польки, як сильнішій, навидують їм усе священників польських. Окремого жита і окремого бд Польків організації Литвини тут не мають.

Русини, як вїдвєсно, мають одну газету „Америку“. Читателі „Діла“ знають, якою була наша „Америка“ давнійше передь виваждом о. Волянського з Америки, а якою стала по его вїдбд. Од самого основания „Америки“ видавалося ен, як було можна. Ми все мали надїю, що зможемо з часом віддати ен в руки фахові, а поки-що ми старали ся, щоб не перестала виходити. За часів нашон редакції „Америка“ хоч як слабенько розвивалася, а все таки в останніх часах почала була оплачуватися, — за часів же редакції о. Андрюшова і Грушків знов підпала, а держалося ен не дла науки, а хіба як куріузум газетарське.

Греки мають тут, подоби як ми Русини, одну газету.

Хінці мають три газети — та й оригінально они газети видають. Редактор умоває ся з своїми читателями, що там а там газета буде приміщена прилюдно. Отже, випускає газету, редактор їде на умовлене місце, маєтати краще стоїть телеграфічний і приїжджає на него свою газету, потім їде в друге місце, і т. д. Обіля сходять ся предплатники і жадний оком пожирють мудрости свого редактора. Не знаю, як японці в Нью-Йорку поліція забороняла

Хінцям дїлати хінські газети на публічних місцях, — мабуть за дла того, щоб не перешкоджали публіці на хінцях.

Росіяне не мають тут ань одної газети. Перед роком почали була російській вілігісти видавати газету робітничу під назвою „Знамя“, але по кількох числах она упала. Бєть це тут немало і наче народних газет, але ти поманя. Из народів славіянських — окрім поданих — більше нікотрий не має своїх газет.

Самі і кінчу погляд на газети національній в Америці, а перейду до журналістики і преси з мїстом мїшаним. Дла характеристики того рода преси подам змїст одного місячника, що лежить у мене під рукою. Назва его: The Century Magazine (читавсь „Сентурі Магазін“) випускає за місяць подавєть 1889. Книжка звичайно вбємкє на добрім папері, займає 234 сторінки, а то: 160 сторбв безтєстрєтєки з дужє дїбрыми 62 дереворєтєками бєльшєми і мєнєшєми, 28 сторбв допєсєй, а 46 сторбв оголошєнь з 174 образками. Змїст мїсячника ось такї: Белєтрїстїка і розповідї науковї: Алексєндєр Дїмє і его творї. — Нєпублїкованї лїстє лєрдє Нєльсєна до Т. Т. Т. — Англїя і єя особлївєстї. — Безпєчнїстє подорожє зєлїзнїцє в порівняннє до вїздє задрєгом. — Однє з статєй Джорджє Кєннєна, що нароблє в свѣтї тєлькє шуму, підє заг. Political exiles and common convicts of Tomsk (Полїтїчнї вїгнанцї і звичайнї преступнїкї в Томску). — Мала поезїя. — Коротєвєскє повїстє. — Коротєвєскє повїстє. — Колї і его праця, розвїдєвє критїчнє. — Вїзантїїзм (мєларєство вїзантїєскє). — Нова рєформєцїя (нова історїя, новє вїхованє, нова астрономїя, нова соцієльна наука, нова політїчна єкономїя і нова тєологїя). — Романє о Доллардї. — Історїя Орієнту. — Пташєвє музїка (автор опусє свѣтє пєвнїчного пташє The Lory і разом подєє его арїю в нотєх). — Де знаходьтє ся мїсєцє, на котрєм стоєла Кальварїя? — Образнї зє далєкого Заходу (зє Америкї). — Поезія. — Чужї правдї історїя о Лїонїїнї. — Гравєльотт (мїсєцє вє Францїї коло Мєцє) бїдвєжє двїчї. — Поезія комїчнє. — Поезія малєнєка. —

Історїя Авраама Лїнкольна. — Змїстї до домашнїх вїднї. — Потїм їдуть до Магазїнє підє заголовокєм, якє: Унїверсєтєтє і бїблїя — і тям подібнї, а законєцє догошєннє.

Мїжє статїями сего випуска журналу The Century Magazine знаходьтє ся, якє вїсєє подано, однє из статєй Джорджє Кєннєна про політїчнїх засєдєнєв на Сїбїрї, що то тєлькє виклїкало шуму і дало причїну до демонстрєцїї в Англїї протївє варварського поступованя зє політїчнїми преступнїками вє Россїї, засєдєнїми на Сїбїрї.

Статїя в сїм випуску займає 8 картєк бїтєго друку зє 7 образками і плєном єтапу, де вє дозвє на Сїбїрї транспорт преступнїкєв єднєчнє. Першї образкє — на цїлу однє сторону картї — показє, якє транспорт переходїть побїчє калїдє, вє котрї під дашком стоєть хрєст зє розпїтїм Ієусєм. Дорогою машєрує 350—400 преступнїкєв обєго пола. Богато мужїчнїх хрєстєв ся, познємєшє шапє, а голєвї их на-половїну обголенї, — знєкє засєду на вїчєє засєдє до робѣт вє каторгєх. На нєгах их вїсєть лєнцїх, чєрєз сєредїну взятї на ремєнї припєсанї до бєдрє. По бєкєх преступнїкєв лєдє салдаты зє карєбїнами на раменї. — Другї образкє показє, якє транспорт стєнуєтє на часїну на перєкусу. — Трєтїй предствєлє „полу-єтап“. Бєть сє будувєть вє рєдї нашїх барєкєв, обєдєвєнї довєкєлє вєсокою пєлєсєдою. Тут транспорт чєчє — Чєтвєртїй образкє показє внутрїшнї вїдї хїжє полу-єтапу. Стєлю зє свєлокєми підтрїмують стєвпє. Одє стєвпє до стєвпє проведєнї шнурї, вє котрїх вїсєть вєсєка одєжїна. На тєлєчєх, підє тєлєчєнами і по ємєлї лєжєть збїдєжєнї подорожнї. — Пятїй образкє предствєлє трєх „бродягє“ (лєдє, що блукєють по Россїї бєз їмєнї, бєз зєвнїтє і прєставнєкє, бувєє утїкєчї зє Сїбїрї), якє їдуть чєрєз лїсє. Кождї зє нїх мєє вє рудї пєлїцє а рєдїє друзє і блїзєчєкє, ногї вє постєлах, цїлїм закутанї вє плєшє. — Шєстїй образкє показє правїлнїй „єтап“ і плєнє того єтапу, а послїднї сємїй образкє предствєлє перєправу чєрєз рїку на човнєх. (Далїє будє.)

визити совісти. Окружна рада школьна в Долині, котрої председателем єсть ц. к. староста Цышка, саджала конференцію учителів на дні 28 і 29 грудня 1889, отже навіть на неділю, що єсть противзаконно. Органи правительственный не вважали ся здержувати жидів в суботу і свята їх бдѣ обовязков вѣри і совѣсти, а поступали такъ неправильно лише зъ греко-католиками, аби толькѣ показати, що греко-католицкій обрядъ все-таки має стояти внаше бдѣ римо-католицкого, бо внаше Русины черезъ той свой обрядъ гравитують до російцян и шизмы и ддятого усе прозываютъ ихъ москалями та шизматиками. Отже підозрѣває ся такожъ права гарантованій греко-католицкій церкви св. престоломъ, ставити ся греко-кат. священникѣмъ підъ поліційный надзоръ жандармеріи, а навіть наче-начальникѣмъ громады, а все то лише тому, що они належать до рускои народности.

Такихъ горожанъ, котрі боронять ся передъ нарушениями закона або добивають ся законной охорони, поліційной властью оголошують за нарушителей публичного спокою, за москвинскихъ агитаторѣвъ, социалистѣвъ, нигилистѣвъ, панславистѣвъ и т. д., отже за ворогѣвъ державы и австрійского правительства, мѣжъ тымъ якъ противно, тымъ егіпетами можна бы почтати тыхъ людей, котрі такі підозрѣваны росѣвляють.

Жандармерія в тѣмъ напрямѣ дуже діяльна. У насъ в Галичинѣ она грає видатну роль; переводить безъ судейского дозволу рѣшія домѣвъ, списує протоколы зъ горожанами; она поставлена на рівня зъ правительственными урядниками. Зовсімъ природно, она чинить все те на підставѣ наказѣвъ ц. к. поліційныхъ зверхностей, а занебуде лише то, що властиво повинно бути в обовязкомъ, а именно урядувати яко органъ безопасности. Поліційні детективы, поставлені майже в кожній мѣсцевості в Галичинѣ, достають багато зъ диспозиційного фонду, а щоби ще більше гроша заробити, вносять неоправдані доноси на зовсімъ невинні особы, що мовъ то тѣ суть ворогами державы и правительства. Така сама доля стрѣчає рускій товариства и корпорація. Жаль, що такіхъ хаосѣвъ в Австрій, особливо-жъ противъ руского народу, завели органи правительственный, и сумно, що на то годять ся центральне правительство, ба ще наказує Русинѣвъ переслѣдувати. Рускій народъ видать все те зъ болемъ сердца и молитъ Бога, щоби охоронити его бдѣ такихъ органѣвъ беззачинности якъ и. пр. ц. к. староста в Долинѣ Цышка, котрый зъ своимъ апаратомъ жандармеріи и детективѣвъ являєсь якъ сатрапа и на нещастье народу та на компромітацію правительства выводитъ штиучи такъ дуже трагічній. Толькѣ-жъ зъ такимъ чоловікомъ, котрого правительство усе протѣгує, право и справедливосте не можуть ити рівнями крокомъ. (Пос. Тирк. Щира правда! Такъ и повинно! Воюемъ!) Народъ бажав, щоби его в конституційной державѣ трактувати якъ людей; бѣв хоче підпорити державу и правительство, але лише підъ условьемъ, если права гарантованій ему конституціею, будуть вповнѣ шаюваній.

Навіть основні закони державній нарушують такі поліційні урядники якъ ц. к. Цышка, котрий подаєть, що нѣбъ то цѣлый повѣтъ кишить російскими агитаторами, и такъ представивъ правительству при останнѣмъ выслѣдѣ процессъ противъ Русинѣвъ, але оно при судовѣмъ слѣдствѣ показало неправдою. У того урядника навіть нестыкальносте посла не значить нічого; бѣв паує посла своихъ власныхъ забавань, або може посла узавѣтъ зъ горы; ставити ся понадъ суду и єсть самъ модернѣмъ. Досить сумно, що черезъ такі ц. к. органы правительственный заганає ся народъ в оппозицію противъ правительства, ба, можна сказати, выкликуєсь до якогось ступеня антагонизма, бо черезъ таке поступованье, при бдѣмъ всякой законной охорони, мусить настати недовѣрье и підкопанье поваги ц. к. правительства, а се вѣкъ не може виходити в користь державы.

Се свѣдѣть о незвычайній немочи правительства, вои оно и. пр. за да прихвѣду одного чоловіка в заграничѣ, котрый зовсімъ законною дорогою в справахъ родинныхъ прибувъ до Галичини и тутъ выповнивъ все вымоги австрійскихъ законѣвъ, — заразъ дрожитъ, якъ бѣ черезъ те цѣла австрійская держава пропадала. И чѣ в тѣмъ має спочивати публична беззачинносте, щоби власть поліційна давала фальшиво справу своимъ зверхнымъ властямъ, и щоби на основѣ тыхъ підозрѣвъ выступила власть поліційна противъ вѣрныхъ и людяныхъ горожанъ? Я сумніваюсь и я хотѣвъ-бы остеретти правительство, щоби оно не толькѣ своихъ урядникѣвъ, але и своихъ горожанъ охороняло законами, а не розпинало заразы на хрестъ кожного руского горожанина яко ворота правительства безъ оправданой причины, толькѣ на такі фальшиві доноси. Однакѣжъ якъ досвѣдъ насъ учитъ, навіть правительствѣ жертвує найважнійшій принципъный пытанъ, щоби толькѣ Русина не дати дѣйи своего права. Рѣвъ досить сумна, бо такимъ поступованьемъ публична беззачинносте наражуєсь толькѣ на шкоду.

А коли я дальше беру на виглядъ законы о публичній безопасности, то вже надто бѣвъ в очи, що посолъ рады державной посла арт. 16 закона основного зъ 21 грудня 1867 не може бути судово переслѣдуваній, але власть поліційная и поліційній завѣдѣвъ можуть, якъ се ц. к. судъ державній орѣвъ рѣшѣнемъ зъ 21 дѣянія с. р. Такимъ чинимъ посолъ не єсть уже нестыкальній; его може посла закона зъ 20 дѣянія 1864 (В. з. д. ч. 96) кожного часу переслѣдувати всяка власть поліційная, поліція, кождій начальникъ громады, жандармы и т. д. Дѣжъ отже права рады державной? Тому прошу выс. палату знажити, що то, що менѣ стало ся, може стрѣтити кожного другого посла, коли бѣвъ толькѣ не до впадобы ц. к. старостѣ. Такъ староста в силу своихъ урядовыхъ власти може

кожного не злюбленого посла разъ-у-разъ насѣвъ при зборахъ выборѣвъ секувати, щоби прислухувати его мовати. Я стрѣтивъ ласку у долинского ц. к. старосты п. Цышки ддятого, що я деякі его противзаконні поступки піднісѣвъ в радѣ державній, зъ бдѣмъ его впрогованье противъ мене. И по змовѣ боронивъ правъ репрезентаціи державной, бо яко членъ невиненъ бувъ тыхъ правъ зреченъ, але яко одиначи мусѣвъ я улягти силѣ правительства. Теперь мушу бути прагтований и на дальшій переслѣдуванъ того ц. к. старосты, бо, на жаль, я не маю могучого шуриня [Бар. Йоранъ єсть шуриномъ Цышки. Прим. Ред.], котрый бы мене разъ-у-разъ боронивъ у правительства. (Пос. Тирк. Слушайте! Такъ єсть, шурины неразъ дуже ласкавы.) А що сирава, яку я заступивъ, була не приватною, але публичною и принципіальною, обходячою всехъ членѣвъ репрезентаціи державной, то я позволю собі податити замѣтний фактъ до вѣдомости выс. палаты, нехай она тую переважну и нестыкальносте всехъ членѣвъ обмежающую справу ласкаво возьме підъ розвѣду.

Переходячи дальше до того руского народу, не могу не загадати, що той народъ знаходить ся вѣ такѣмъ нещасливѣмъ положеннѣ, що ему такожъ не вѣльно мата яку небудь претензію на права своего языка, чѣ то въ школахъ чѣ урядѣ. (Голосъ изъ присѣды: Неправда!) Нѣ, правда, бо коли репрезентація громады або поодиначкѣ горожане уживають своихъ рускои мовы и писемъ, то або ихъ поданъ не позагужують, або кары грошей на нихъ накладають. Взагалѣ языкѣвъ права Русинѣвъ нѣде не уважляють ся, бо кажуть, що урядовый языкъ єсть польскій, хочъ посла міністерского розпоряджєна зъ 20 грудня 1857 ч. 12466 и зъ 4 люня 1860 ч. 2166 дозволено сторонамъ, властямъ автономичнымъ духовнымъ властямъ и урядамъ уживати своего матерного языка, отже у Русинѣвъ языка руского, а ц. к. вѣмѣстництво у Львовѣ рескриптомъ зъ 11 люня 1869 ч. 3095 такожъ оголошено, що въ зносинахъ зъ ц. к. урядами можна послугуватись мовами нѣмецкою, польскою и рускою.

Однакѣжъ многі ц. к. суды якъ и власти адміністративній поступаютъ противъ тыхъ розпоряджєнъ а зъ того виходять для населєня то нещастье, що селянинъ знаючи толькѣ руску мову, не може у тыхъ ц. к. властей боронитись, бо польскіи мовы не живає. Протоколы списують ся зъ рускими сторонами лише по польска, рѣшеня выдають ся такожъ по польска, отже руска мова игнорує ся.

Правительство всего того не хоче видѣти и думаетъ, що сповнило свою задачу, коли сѣтворить для себе штучну бѣльшосте и на нѣй зможе опиратись. Але-жъ вѣстива політика правительства повинна бути така, щоби она всѣ ті моменты несправедливости, які стаютъ въ дорозѣ спокійному розвитку народу, усувала а черезъ те щоби могла держава стаяти на природній основѣ. Коли на дальше правительство мало бы бдѣловѣга своей высокой задачей, то мусѣвъ за основу своихъ політики положити такожъ законы культуры, отже не ставити нѣякихъ перешкодъ, але противно вѣв дотичній культурній змаганъ на законной основѣ такъ підпомагати, щоби все то могло вийти на користь духовного образования народу. Рускій народъ єсть важнымъ чинникомъ в австрійскій организмъ державній, а порѣшенье руского пытанъ могло бы вийти толькѣ на користь правительства.

Такожъ зъ огляду матеріальной селєскій народъ не має вѣякого огиа: черезъ принисъ людець его власносте зовсімъ неохоронєна, дѣвъ звѣры, особливо свинѣ страшно пустошить поля а пашпортовѣ на оруже для охорони жити и власности одмовляє ся. Я про сѣ справу вѣлька разѣвъ говоривъ въ сѣй палатѣ; громады разъ на разъ жалуютъ ся на се нещастье, навіть вѣ радѣ державной. И теперь громада Саламонова Горка просить тутъ о помѣчь вѣ нещастю. Коротко сказавши, бѣдній мужикъ зданій на вѣчну журу о свое установленномъ, а органы беззачинности не дають ему охорони.

При сѣй нагодѣ не могу не загадати про перевѣдєнє законѣвъ ц. к. властями. Кождій законъ, чѣ бѣвъ для населєня бдѣовѣдній чѣ нѣ, все мусѣвъ бути докладно сповнюваній, але розпоряджєнія ексзекутивній дуже часто розминають ся зъ духомъ тыхъ законѣвъ, а коли ще давєсь урядникамъ тайній инструкціи, то легко врозумѣти, ддя чого паує така незвычайна строгосте и противзаконносте супротивъ населєня и ддятого населєня не може у ц. к. властей добитись вѣякой законной охорони.

При такихъ аномальныхъ бдѣносинахъ повинно правительство предѣвъ рѣзавжити, що теперь, коли оно нѣмѣцькѣ погодило зъ Чехами, зовсімъ єсть не порадою рускій народъ зъ тѣмъ нечуваній, ддя чѣ не практикованій способѣ переслѣдувати и его всехъ правъ позбавляти.

Дало бы ся ще багато сказати, бо поліційный невольничѣвъ Русинѣвъ засувади чорей хмары, а наміренємъ правительства єсть, всехъ Русинѣвъ всюды представляти за надѣвиду небезпечній для державы. Тымъ злочастнымъ обставинамъ, що паралізують дѣяльну силу народу, выкликанъ недовѣрье до правительства. Наканье намѣму народови національно поліційныхъ рѣзавжєдѣ не може бути оправданє навіть зъ становища правды и свободы, а вѣ такой державѣ якъ Австрія єсть навіть поліційною похибною. Хотѣвъ вартѣсть живыхъ думокъ въ исторіи, той и о-чѣвѣтъ, якъ шкодливо вѣ кождѣмъ напрямѣ мусѣвъ таке поліційне лѣвированье вливати на стаянъ державы, бо кождій дѣлає вѣ роздрязєнію а безъ енергій, правительство мусѣвъ забезпечуватись великимъ апаратомъ поліційныхъ мѣръ, горожанѣвъ платити податокъ зъ неохотою и стаяєсь недовѣрчивымъ, а обомъ сторонамъ бравує душъ правдивого привязанъ и згоды. То одна зъ найзлочастѣйшихъ кон-

секвенцій, що правительство удѣрно держитъ ся своихъ программъ, именно систематичного гнетєня народу руского, все голоса народній збуває мовчѣи або игноруючо и що черезъ тую до абсурду доходячу консеквенцію поліційный сѣбрь тягне ся беззачинносте цѣлыми роками, а зъ его зовсімъ природно вырождѣєсь пессимизмъ, горій наслѣдки его ломать моральну силу народу и можуть довести до дуже сумныхъ консеквенцій и чинѣвъ.

Наблизѣвшись вже до кѣнца, бдѣдношуту вѣ мѣни цѣлого руского народу публичній протестъ противъ беззачинности, що кривдять его народѣбѣсти в церкѣвъ, а коли вѣрабѣст и людяносте того народу не знаходить вѣякого оправданъ у австрійского правительства, то я ставляю тутъ сѣй тѣжко многострадальній рускій народъ передъ арестѣмъ Европы, — нехай бѣвъ ставши на становище правне, судити и свободно рѣшає, а заразомъ той міліоновый нещастній народъ хоронитъ передъ поліційною смертію.

Мушу ще и на то бути прагтований, що ненавидѣний у всехъ верствъ населєня долинского повѣтъ ц. к. староста п. Цышка, котрий вѣ надто великій ревности о удержаннѣ публичной безопасности — може ще бѣльше якъ самъ Г. Есц. и. президентъ міністерѣвъ — въ кождѣмъ горожанѣмъ бачитъ агитатора або социалистичного або панславистичного, на певно, ддя приподѣвъ выс. правительству, не залащити чѣ то зъ власной охоты чѣ знову на указы зъ горы выступити противъ мене зъ карными переслѣдованіями, підъ якимъ-небудь предлогомъ за мои выводы вѣ парламентѣ, бо-жъ нестыкальносте посла стала ся зовсімъ алягоричною.

Наконецъ нехай менѣ буде вѣльно закончитъ бесѣду іратуляціею выс. правительству до тыхъ благодатныхъ у-сѣлѣвъ, які оно вѣ свой ерѣ при-марєна разъ-у-разъ збирає черезъ підбурюванье умѣвъ народѣвъ австрійскихъ! (Гласъ: браво! зъ присѣды.)

Въ бдѣовѣдѣ послѣвы о. Озаркевичевъ промовѣвъ польскій пос. Струшевскій:

Не думаю тутъ зовсімъ выступать противъ цѣлого ряду минимыхъ обжалованъ и несправдливыхъ даныхъ дѣвъ, які тутъ пос. Озаркевичъ вволяєть предложити, бо такі дані, які предложили тутъ нѣбъ то представителѣ руского народу кроку посла Озаркевичѣ, були вже свого часу справлені и бдѣрѣтѣ. Але въ виду того, що пос. Озаркевичъ думаетъ, що на подставѣ наведенныхъ тутъ даныхъ має право торжественно протестувати и ставити цѣлу справу передъ судѣмъ Европы, мушу дѣщо зъ его бесѣды справити. Посолъ каже, що рускій языкъ єсть зовсімъ пригнетѣный, що руского языка не терпятъ вѣ школахъ, урядѣхъ и судахъ. Я справляю отже фактѣчно, що зъ бѣльше якъ 4.000 школъ народныхъ вѣ Галичинѣ половина прападає на такі школы, вѣ котрыхъ не лише учать руского языка, але вѣ кутрыхъ языкъ рускій єсть выкладовымъ. (Зъ присѣды: Такъ єсть!)

Посолъ ддя поддержанъя своего твердженъя не навѣвъ анѣ одного случая, щоби вѣ урядѣхъ або судахъ не залагоджєно рускѣхъ подѣвъ по руски, або щоби руску партію не нереслужувало по руски або и не давано їй бдѣповѣтъ по руски. Я скажу ще бѣльше. Коли-бъ взагалѣ правились дѣ-недѣвъ надужити и дѣ-стались до вѣдомости высшихъ властей, то певно тѣ бы ихъ усували, ба и укарали за нихъ, — то мѣе перекопанье.

Посолъ казавъ такожъ, що вѣ Бережанѣхъ стало ся, що тамъ замыкало начальникѣвъ громады до арешту, щоби они не могли брати участи вѣ выборахъ. Я думаю, що се єсть зовсімъ неправда, бо слѣдѣство не выкрѣло правдивости сего факту.

Повторю ще разъ, що поставленій вѣ сѣй справѣ торжественній протестъ мѣстѣвъ вѣ собѣ якъ и то вже выказавъ дѣеку, такъ сказати бы, яскраву неправду. Я уважавъ се за бдѣовѣдѣне подѣесть, щоби выводы посла Озаркевичѣа поставити вѣ правдивѣмъ свѣтлѣ.

Посолъ о. Озаркевичъ давъ п. Струшевскіиу таку бдѣправу:

Вачу ся спонуканій до справленъя того, що тутъ пос. Струшевскій навѣвъ вѣ декотрыхъ точкахъ. Насампередъ сказавъ дѣвъ, що языкомъ выкладовымъ вѣ школахъ народныхъ єсть языкъ рускій. Я про школы не вгадувавъ, бо думаю порушити сѣу сразу при нѣмѣйшій позиціи. Я говоривъ лишь о поліційныхъ властяхъ, що они не хотѣвъ приймати подѣвъ вѣ рускомъ языкѣ и не могли дати доказѣвъ, що на тѣхъ, що вносили рускій подѣвъ, наложєно грошеву кару. Вѣ Слободѣ (долинскій повѣтъ) выставлено паспортъ для худобы по руски; староста наложєвъ на дотичного чоловіка кару 2 ар. Рада школьна мѣсєца вѣ Мизуни вносила подѣвъ до окружова рады школьной вѣ Долинѣ по руски а рускимъ писемомъ, а зъ бдѣмъ далъ їй урядѣво знати, що то на другій разъ не повинно бути, лишь вѣ подѣвъ треба вносити вѣ польскѣмъ языкѣ, бо инакше буде наложєна кара.

Я могъ бы навѣсти не бѣльше подобныхъ случаевъ, а коли пос. Струшевскій каже, що я повиненъ подати ихъ до вѣдомости правительства, то я маю зъ власного досвѣду переконаньє, що то на нѣщо не здасть ся, бо я вже не одио подававъ до вѣдомости правительства, але оно не дало менѣ нѣколи сѣтєе факціи и не уважляло нічого ще а дало менѣ нагану. Я то и застерѣгаю собѣ до бдѣвѣйшого высказанъя.

Що-до судовѣвъ то зовсімъ справедливо и справляю то фактѣчно, що тамъ урядують лишь вѣ полєсовѣмъ языкѣ а не вѣ рускомъ. (Зъ присѣды: Языкъ польскій єсть прѣчь урядѣовѣй!)

Правда, шѣ бѣвъ єсть языкомъ урядовымъ але рускій селянинъ не розумѣвъ того языка урядового,

Що при выборахъ були арештованъи, могу доказати вѣськими листами, які я зъ бдѣ-тамъ достаєвъ, и могу предложити вѣськіи записки, коли правительство зажадає, щоби я ихъ подаєвъ до вѣдомости.

Я мусѣвъ и справити, щоби поддержати заложєнньє публичного протесту, бо все то, хочъ то рускій зборъ предлагалъ правительствѣ чѣ то вѣ меморандахъ чѣ вѣ просьбахъ або вѣ якой нѣмѣйшій формѣ, єсталоєсь завѣдѣвъ безъ уважляденъя. То хотѣвъ я справити.

Строгий мѣры и суды военній.

Недавній розрухъ у Вѣднѣ и послѣдній приключєня вѣ Моравскій Остравѣ и Бѣлѣй спонукали правительство выступити вѣ кождѣмъ случаю нарушенъя публичного спокою и порядку якъ найострѣйше, ба и завести навѣвъ на случаи потребы суды военній. На скѣлькѣ дѣйствиє конечное показалоєсь потреба того и чѣ не можна бы злѣму зарадати вѣ нѣмѣйшій способѣ, сего не хочемо, ба и не можемо зовсімъ свободно розбирати, але зъ фактомъ треба числѣти ся и припускати, що одного красного дня, може и первого мая, знайдѣмось не лише мы, але и цѣла держава вѣ тѣмъ приятномъ положеннѣ, що будемо могли порѣвнати, якъ то выглядає вѣ часѣ мира, а якъ, коли настане часѣ згального занєпокоєнъя, якъ то буває по выповѣдженнѣ войнѣ.

Що вѣдѣнське правительство думало вже заадагєдѣвъ завести такіи стаянѣ выимковій, на то доказомъ перше справленье телеграфіч-ной вѣсти, высланной урядовымъ бюромъ корреспондєнціи въ Львовѣ, очевидно лишь ддятого зъ невѣрнымъ поданьємъ факту про поступованье войска вѣ Бѣлѣй, щоби я могла заразъ урядѣво справити и выкликати пострахъ мѣжъ людьми. Бюро корреспондєнціи донєсло було, що войско вѣ Бѣлѣй стрѣляло до робѣт-никѣвъ насампередъ слѣбными набоями, а бдѣ-такъ ажъ острѣми. Урядѣва газета вѣдѣнська бдѣзавѣдалає отже заразъ, що то не такъ було, бо войско бдѣ первого разу стрѣляло острѣми набоями, значить ся, якъ не було вѣ Бѣлѣй нардѣно, такъ и нѣде не буде на буду-ще. Вѣ слѣдъ за тымъ появилася вѣстѣ, що правительство центральноє выслало до всехъ начальникѣвъ краѣвъ коронныхъ окружнѣвъ, вѣ котрыхъ поручає нимъ на случаи потребы заводити суды военній, де лишь того покажєсь потреба. Мабуть не бдѣ рѣчи буде вѣ теперѣшнѣу пору навѣсти ті постановы закона, на котрыхъ опирають ся суды военній и дати до нихъ деякі поясненъя. Законъ карный каже:

Суды военній можуть заводити ся правно лише вѣ случаяхъ вѣрохѣбѣвъ, коли прочій законѣй средства не выстаетъ на здушенье вѣрохѣбѣвъ. Чѣ єсть потреба заводити военній судъ, має рѣшати начальникъ краю вѣ порѣзумѣннѣ зъ президентомъ трибуналу другои инстанціи и зъ надпрокураторомъ державнымъ. Коли-жъ черезъ провохѣванье мала-бѣ настати яка шкода, то и поліційна власть повѣтоває право завести такіи суды вѣ порѣзумѣннѣ зъ президентомъ трибуналу першон инстанціи и зъ прокураторомъ.

Крѣмъ того можна установляти суды военній тогды, коли вѣ одиначѣ або колькохъ повѣтѣхъ проявляютъ ся убійства, грабежѣвъ, підпалованъя або означєнъє вѣ §. 85. зак. кар. злочынєство публичного насильства, вѣ застрахѣючій способѣ. Вѣ сѣмъ случаю має міністерствомъ справедливости рѣшати, чѣ мають заводити ся суды военній чѣ нѣ.

Рѣшенье, заводяче суды военній, має бутѣ оголошенѣ вѣ громадахъ, для котрыхъ єго заряджєно, выбулєнсьмъ, вытублєнсьмъ, плакатами, часѣсєями, а на случаи потребы навѣвъ и зъ проповѣдникѣвъ. Вѣ тѣхъ оголошенъяхъ має бути наказанѣ, щоби нѣхѣго не бравъ участи вѣ вѣрохѣбѣхъ сходинахъ и збѣгованькахъ, щоби не підмѣвлять до розрухѣвъ и не бравъ вѣ нихъ участи, бо кождій, хто того допустѣвъ ся, буде каравый смертію.

Одѣ перы оголошенъя военного суду, судѣтъ суды першон инстанціи все злочынєства докананъ и дотичныхъ округѣхъ, а підпадаючій підъ суды военній. Трибуналъ має скла-дати ся зъ 4 судѣвъ (одєвъ зъ нихъ предѣсѣдатель) и одного протоколианта. Судъ той може посла своихъ вольтъ судити вѣ котрыхъ небудь мѣсєца повѣту, лишь має повѣдомити власть адміністративнѣу, щоби та поєтарала ся бдѣ найближшій команди войсковѣи о высла-нъє на означєнъє мѣсєца бдѣовѣдѣной силы войска для беззачинности суду, о доставленъє при-борѣвъ урядовыхъ, о священника, лѣкаря судовѣго и кѣта.

Цѣлѣ поступованье противъ обжалованыхъ має бдѣ початку якъ до кѣнца вѣсти ся передъ збѣранымъ судомъ и о скѣлькѣ можна безъ перерывъ. Обжалованій має бути заразъ по зловленнѣ ставленій передъ судѣмъ военній, хѣба що прокураторъ накаже вѣсти звычайнє поступованье; тогды вже не вѣльно нѣкого ставити передъ военній судѣ. Розправа має вѣсти ся найбѣльше три дѣвъ, почавши бдѣ того часу, коли обжалованого приставлено до суду.

Вырокъ має выдавати ся по тайнѣй на-радѣ, и повиненъ бути заразъ оголошеній обжалованѣму. Коли обжалованій буде одно-душно признаній виноватымъ, то судъ военній має право покарати его заразъ смертію. Лишь коли черезъ покаранье смертію вновѣнка данѣ бдѣстрашѣючій примѣръ, може судъ военній менше вновѣтымъ змѣншити кару на тяжку вѣзницю бдѣ 5 до 20 лѣтъ. На та-ку саму кару треба засудити и того, що вѣ часѣ довершенного злочынєства ще не має 20 скѣдѣчѣныхъ лѣтъ.

§. 415. Противъ вырокѣ суду военного не-ма вѣякого бдѣлаку, а чѣсьє прошенье о по-милованъє не може вплинути на бдѣложєнъє кары. Кару смерти треба сповнити правильно

до двох годин; лиш на власне прошене за-судженого можна ему дати ще одну годину, аби приготувати ся до смерті.

Тй самй власти, що завели суди военні, мають право бдилити их, скоро нема вже причини их дальшого истребавия. Знесенне военних судів має бути зараз оголошене. Скоро буде оголошене знесенне судів военних, мають они сейчас залишити свою діяльність а вей слѣдства и выдані вже выроки мають застановити ся и передати ся судамъ звичайнимъ. Вей вырокъ, выданй военными судами мають вразъ зъ актами предложити ся до 14 днівъ по бдликанию права военного надпрокураторови до переляду.

Що-до поступованя войска підчасъ розрухвъ и непокоївъ, то постановляе войсковий регулямінь службовий зъ 1886 р. въ §. 72 такъ: Оружія можна ужити: а) Підчасъ розрухвъ и ворожобного руху на выразне и оправдане жаданье уповаженого до того урядника политичного въ тыхъ случаяхъ, коли его завданье до законного порядку побдетало безъ успѣху а и командантъ приданого ему бдбду войска есть о конечности такого поступованя переконаный; б) коли-бъ хто кинувъ ся на войско або и выступивъ збройно противъ него; такъ само, коли люде узброені въ что-небудъ напераютъ на войско и можна побоюватисъ, що то спинити акцію войска або ен обмежати.

Пощадинокъ вызываня и сполученй звичайно зъ збѣговскими крики и свисты раздрае-нои тощъ, ваголи они не мають грѣшныхъ для войска насѣдствъ, не повинны заразъ спону-кувати до ужитку зброи имено же до стрѣ-лянія. Коли-жъ настала потреба ужити оружія, то треба жадати, щобъ вей що роблять заколотъ розбѣгли ся або безуловно подалли ся и не треба подъ нѣякимъ условіемъ приступати на яку капітуляцію або згоду. Збройной силы треба особливо ужити противъ проводирѣвъ руху.

До розгонюваня збунтованыхъ має наро-ду треба уживати, де того дозволяють обста-вины — пѣхоты, котра завязываючи безуспѣш-но до розходу, має насампередъ подъ охоро-ною резервы атакувати багнетами, при чомъ повинна мати взглядъ на неузброеній живнѣ, дѣти и старыхъ людей. Коли-бъ то нѣчого не помагало, або хтось стрѣлявъ на войско и зму-шувавъ его боронити ся зъ конечности, то треба зробити ужитокъ зъ стрѣльно-го оружія, при чомъ не треба нѣякъ стрѣляти слѣпыми набоями або въ гору. Передъ атакою на багнеты, треба дати насампередъ знакъ до пристулу (Sturmsignal), а передъ стрѣлянемъ знакъ до оцнченя фрон-ту (Frontäusmen).

Кавалерія, котрой можна въ першихъ хвильхъ розрухвъ ужити зъ хѣномъ, чтобы она скорымъ рухомъ очистила улицы и мѣста безъ властного ужитку зброи має такъ уста-вити ся, чтобы на случай потреби могла ата-кувати и чтобы по атаку не гоняны за убѣка-ющими могла вновь збратися ся разомъ. Зада-чею кавалеріи есть такожъ не допускати че-резъ бдповѣдній патруль, чтобы люде на ново збѣрали ся. Такожъ и передъ атакою кавалеріи треба дати знакъ до того трубою.

Для усмиреня розрухвъ есть вельма важнымъ дѣлати въ свои руки проводирѣвъ руху. Коли арештованя, котрі звичайно нале-жать до полиціи, мають бдбувати ся черезъ вой-ско, то треба до того войска енергичну шар-жу и сильныхъ та бдвжыхъ воякѣвъ и скла-дати зъ нахъ патруль, що мають поступати побѣхъ передного бдбду. Команданты такихъ патруль, предиривавши арештованя, мають о скѣлко можна збратити описъ сеобы арештова-ного, правичу и обставини, при якихъ арешто-ванье наступало а такожъ подати имена сто-ячыхъ подъ ихъ командою людей, чтобы они при урядовѣхъ поступованіи могли стаяти за свѣдѣствъ. Для особистости охороны по-литичныхъ урядникѣвъ поступачихъ при розрухахъ попередъ войска и для охороны ко-манданта треба вызначити окрему патрулю.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Въ субботу бдбуло ся засѣданье комісія для ненарушимости посольской на котрѣмъ розбѣрало ся внесенне д-ра Фукса поставлене по причинѣ рѣшеня трибуналу державного въ справѣ пос. Озаркевича. Комісія не ухвалила ще нѣчого позитивного, по-заявъ настала трудность зъ того, що вей партія палаты посѣдовъ хотѣли-бы, чтобы занесенне комісіи сформулувати бдповѣдно до ихъ по-требъ. Обговорюваню всѣякой можливй случаѣ нарушимости посольской и показало ся, что не такъ легко розширити понятье ненарушимости посольской на вей можливй случаѣ. За то вей годили ся въ тѣмъ, что сесія тревае че-резъ цѣлый часъ бдъ скликаня ен цѣсарскимъ патентомъ ажъ до ен формальнаго закрытїа, отже не лишъ до ен бдоченя. Пос. Веберъ и другі до-казували, что подъ судовымъ переслѣдуваніемъ треба розумѣти такожъ переслѣдуванье че-резъ власть полиціи иу и скарбову. Пос. Бер-райтеръ радявъ выбрати подкомитетъ. Вае-сенье его бдкннено а ухвалено взяти за основу дальшихъ нарядъ слѣдуючй внесеня д-ра Фу-кса: „Жаданъ членъ рады державной не смѣе черезъ цѣлый часъ сесіи за яекъ кар-достойне дѣло, вызываши случай привлеченя на самѣмъ дѣлѣ, бути переслѣдуваный безъ при-зволена палаты чи то зъ стороны судѣвъ, чи державными властями полиціи“. А бд-такъ: „Часъ сесіи розпочинае ся зъ днѣмъ цѣ-сарского скликаня рады державной и кнчатъ ся зъ ен закрытїемъ“.

На суботнѣшнѣмъ засѣданю палаты посѣдовъ выголосивъ мн. крайсон обороны бѣсѣду, въ котрѣй кже насампередъ, что на-бравъ того пересвѣдченя, что вей партія под-

парають его однаково и однаково сприяють арміи. Бѣтъ до доказовъ, что вей партія по-няла однаково велику вагу арміи въ теперѣш-ной порѣ. Дальше заявивъ міністеръ, что пра-вительство готове заведѣти уважляти выслу-женихъ воякѣвъ при надаваню посады и що бнть заведѣти уважляти старшихъ воякѣвъ. Згадавши про вадючій процесъ, сказавъ ми-ністеръ, что бнть дуже богато причинивъ ся до выликаня сего процесу. (Гриво зъ крайнои лѣвицѣ). Міністеръ гадить ся на децентраліза-цію асентирунку въ гѣрѣкыхъ сторонахъ и за-явивъ, что министерство войнъ готове сповнати жаданье горожанъ и уважляти часть засѣ-ловъ и живнѣ при выравахъ войсковыхъ. Що-до достава для войска, то заявивъ міністеръ, что министерство войнъ готове згодити ся на резолюцію, яку въ тѣй справѣ ухвалила анке-та рады державной. Послы Кронаветтеръ и Крайциѣ домагаля ся реформы войсково-го закона карного. По короткій дебать ухва-лено цѣлый етатъ министерства крайсон обо-роны и приступлено до дебати надъ етатомъ министерства просвѣты.

Насампередъ промазали посла Вурм-брандъ и Ключъ, а мн. д-ръ Гавчъ бдпо-вѣвъ имъ лишъ коротко застерѣгаючи собѣ дати обширѣйшу бдповѣдь при вншій нагодѣ. Рігеръ интерпелювавъ правительство, ддячого апеліяція прагека розписуючи кон-курсъ на посады въ мѣшаныхъ округахъ, по-минае условіе знаня чешского языка.

Слѣдуюче засѣданье бдбуде ся нинѣ и здаеся, что президентъ Смолакъ явнѣ ся вже на внѣшнѣмъ засѣданю. Поголоска будѣтъ бы въ днѣ 1 мая не мало бути засѣданя палаты посѣдовъ, есть безосновна.

Завтра бдбуде ся засѣданье палаты павѣвъ, а на порядку деннѣмъ того засѣ-даня стоить: змѣна закона о податку домо-вѣмъ и змѣна податку акцизового у Вѣднѣ.

Въ субботу розпочали ся у Вѣднѣ спѣль-ній конференціи міністрѣвъ въ справѣ означена речницѣ скликаня спѣльныхъ де-легатій и маючихъ имъ предложити ся про-ектовъ правительства. Въ суботнѣшній конфе-ренціи подъ проводомъ г-ра Кальногого ваяли участь міністры г-р. Татѣе, г-р. Сапарій, бар. Баверъ, Калай, Дунаевскій, Векерль, шефъ секціи Седеній, ген. интендантъ Рекен-цавъ и ген. комисаръ маринарки Клеманъ. Вчера бдбуло ся друге засѣданье.

Рухъ робѣтничій въ Австріи все ще не ослабъ. У Вѣднѣ збѣралось було вчера о-коло 2000 робѣтничѣвъ зъ сали ратушевой и радилъ тамъ надъ програмою святкованя 1 мая. Постановлено, чтобы того дня рано бдбувала ся зборы а пополудни має бдбути ся прогулка до Пратеру. Робѣтничя повѣдомля полицію, что самі будуть удерживати порядокъ и що маніфестаціи мусять кнчатъ бдбути ся, бо робѣтничя не мають своихъ репрезентантѣвъ въ парламентѣ. Найбѣльшій страхъ выкликае у Вѣднѣ заповѣдженій страйкъ робѣтничѣвъ та-зовыхъ, котрі домагають ся 8-годинной робо-ты и бдповѣшеня платѣй о 50%. Коли ен у-словіа не будуть сповнені до 8 мая, то робѣт-ничя постановила застрайкувати. Але фабрика тау и правительство вже теперь не доврѣ-яють имъ и боать ся, чтобы они не застановили робѣту вже дня 30 цѣвтня, что могло-бъ дуже легко выликати страшной розрухъ въ мѣстѣ. Правительство саровало отже много пал-ныхъ бдъ жарнарикъ въ Полѣ, чтобы тй на случай страйку могли робѣта службъ. По дру-гихъ мѣстахъ и мѣстечкахъ фабричныхъ якъ коло самого Вѣднѣ такъ и у всѣхъ майже краяхъ коронныхъ слѣдно великій рухъ мѣжъ робѣтничамъ а правительство выслае всюды въ загроженій стороны сильны бддѣлы войска.

Вѣсть о засудженю російского офицера Шмидта на кару смерти за намѣрену кра-дѣй плавѣвъ кронштадтскихъ укрѣплѣнъ, ко-тру розширили нѣмецкй газетѣ, показалася неправдыва; вырокъ на Шмидта ще не выданъ, а хочъ бы и выданъ, то бнть не бувъ бы такъ строгій, позаякъ російскій законъ карный велить въ такій случаѣ засуджувати на принусову роботу и на поселенье въ глѣбо-кой Сибири та на утрату всѣхъ правъ горо-жанскихъ.

Зъ Лондону доносять, что тамъ одержали вѣсть зъ Санзбару, что Гмнѣ-паша выбравъ ся вже зъ пѣтима нѣмецкими офицерами и сильными корпусомъ нубѣдѣхъ воякѣвъ та зъ 600 людьми до несеня пакунѣвъ въ Баг-молю въ глубину Арфеня. Загально думаютъ, что Гмнѣ-паша аде въ пованій стороны озе-ра Танганьика.

НОВИНКИ.

— На засѣданю центрального выдѣлу тов. „Просвѣта“ зъ дня 19 н. ст. цѣвтня с. р. порѣшено отей спра-вы: 1) На внесенне проф. Гадюловича рѣшено у-просити д-ра Андриѣ Чайковского, адвоката въ Березапахъ, о написанье книжочки про уставу полеву. 2) Выдѣлъ принявъ до вѣдомости, что д-ръ Евг. Олесницкій передавъ до музея товариства грамоту короля Собѣского, котру одержавъ бдъ проф. Ивана Вахлянина въ Стрыку. 3) Передано до рецензіи слѣдуючй рукописи: 1) „Про Сокаль“ 2) „Страсти“ 3) „Укаране лѣкомство“ 4) „Лики домовъ“ 4) Рѣшено друкувати за мѣсяць май двѣ повѣстки Чайченка. 5) Принято слѣдуючихъ чле-новъ: 1) Ос. Литанюка въ Книгнѣнчыхъ; 2) Брат-ство церковне въ Воля голубѣрѣй; 3) Мих. Ма-рака въ Книгнѣнчыхъ; 4) Чыталню въ Ясенѣ-чи; 5) Чыталню въ Любша; 6) о. Тад. Скородин-ского въ Скопова; 7) Чыталню въ Манастир-скакахъ; 8) Г-р. Дибулжакъ въ Брѣдкахъ; 9) ланъ Савину Воляську въ Сянтивѣ; 10) Чыталню въ Пасѣнчій; 11) Чыталню въ Вовшовѣ; 12) Чы-талню въ Почѣку.

— Трѣхъ профессорѣвъ университету львовского, вы-дѣлу богословского, имено д-рѣвъ Делькеви-

ча, Вацку и Мазуркевича спенсионовало ц. к. министерство — якъ кажуть, на представле-нне галицкого намѣстнича. Вей три профессора будутъ выкладати только до конца сего року школьного. Про причину спенсионованя ходить вейкй вѣсти, однакожъ треба выждати, жми спра-ва выяснитъ ся.

— Справа питомцѣвъ семинаріи зъ II-го року доси въ нѣбѣмъ не змѣнила ся: стоить такъ, якъ сто-ила зъ самого першу, а може ще й бѣльше оком-пиковано. Правдиве нещастье!

— Львовска ц. к. прокураторія державна мала оста-тними днями богате живно: онгоды сконѣскувала — мабутъ на жаданье митрополита Впр. Сильве-стра — два дневники за статѣй о бдносинахъ въ руской семинаріи духовной, а вчера вновь скон-ѣскувала лѣконичну телеграму Kurjer-a Lwowski о фактахъ, які зайшли по селахъ въ округѣ су-довѣмъ гвоздецькомъ, а въ повѣтѣ коломийскѣмъ. Dziennik Polski, черновецка Gazeta Polska и Neue fr Presse подали такі самі вѣсти, а не уялили конѣскатъ. Мы одержали основній вѣсти зъ Гвоз-децького, але въ сѣй хвилѣ годѣ намъ зъ огляду на ц. к. прокураторию мѣстити. Теперь скажемо лишъ только, что зла воля дѣлкихъ людей вышпу-бувала дробній факты до знанчйхъ страшного, чтобы хибѣ закламути воду и въ мутній водѣ могли ловити рыбу. У нашихъ людей совѣсть чиста, а надѣмося, что все выяснитъ ся и злоба буде по-срамлена.

— Рускій комитетъ ратунковый въ послѣднѣмъ сво-ѣмъ выказѣ жертвъ бдъ 1 до 21 н. ст. цѣвтня с. р. выказавъ загальну суму, яка вылинула на ру-ки сего комитету, 20,033 зр. 99 кр. Зъ той сумы роздѣлено уже 15,775 зр. 66 кр., такъ что лиш-лось въ касѣ 4,258 зр. 33 кр. Послѣдними днями прислано зъ Россіи на руки комитету 13,000 кі-льограмѣвъ пшеницѣ, за котру заплачено 291 зр. оплатѣ мытовой.

— Зновъ огонь. Вчера вечеромъ повѣдомлено, что Озеряны коло Чорткова горять. Огонь займавъ ся о 2-ой годнѣ по пѣвнѣи зъ субѣты на недѣлю, а при сильнѣмъ вѣтрѣ поимно великого ратунку шаривъ ся зъ надзвичайною скоростью. Зъ Чорт-кова прибули на ратункѣхъ огневѣ сторожа и двѣ компаніи войска. До другою годины зъ полудня потѣрѣло понадъ 200 домовъ и около 400 родимъ осталось въ наибѣльшой нуждѣ. Въ еусѣднѣмъ се-лѣ Озеряничъ займивъ ся такожъ огонь.

— Довѣзъ мяса зъ Галичины до бѣльшихъ мѣстъ въ Австріи. Правительство выдало до старостѣвъ и громадѣ сѣльскихъ въ Галичинѣ розпорядженье, въ котрѣмъ завязывае ихъ, чтобы строго наглядѣ-ли приписы и старали ся, чтобы здескредитована галичка торговля мясомъ бдзвѣскала свое значенье. Передъ всѣмъ треба зъ уряду наглядѣти, чтобы ревизію мяса совѣстно переводжено и чтобы до вы-возу признаваемо справѣ добре и свѣже мясо для великихъ мѣстъ якъ Вѣднѣ и Прага.

— Дирекція руху залѣзничъ державныхъ у Львовѣ на-дѣлала намъ таке сиротованье вѣсти, поданою въ ч. 70 зъ 8 н. ст. цѣвтня с. р. въ „Новинахъ“, про крадѣжъ на дѣбѣри залѣзничѣмъ въ Станисла-вовѣ и про способъ ихъ выслѣдженя та узнанья: Правдою есть, что крадѣжа доконувано и що од-ного зъ магзинирѣвъ залѣзничихъ разомъ зъ спѣль-никами придержано и узнанно. Но не есть сѣдѣ-не зъ правдою, мовѣ бы директоръ чи начальникъ станиславского стаяціи для выслѣдженя крадѣжи передигнувъ ся въ одѣгъ залѣзничого стражника и закрытый возами бувъ наочнымъ свѣдомъ того злочину. Въ звыи зъ тымъ и дальшй наведенй подробности суть неточно и невѣрно описанй. Вы-слѣдженье крадѣжи завдячуе зарядъ залѣзничѣй мѣсѣвой полиціи передѣстѣ „Гѣрка“ и енергич-ному поведѣню ен начальника, котрый повѣдомивъ заразъ о пѣвнѣи начальника стаяціи о прихотпеномъ пѣдѣрѣннѣ о крадѣжѣ особы. Предириваній даль-шй мѣры начальникомъ стаяціи при помочи згада-ного начальника громады и полиціи узнанчій були якъ наибѣльшимъ успѣхомъ, бо довели до выслѣд-женя краденыхъ рѣчей и бддана виновникѣвъ въ руки справедливости. [Вѣсть про ту крадѣжъ и ен выкрытѣе подали мы за „Черв. Русею“, котра одержала ен бдъ своего станиславского дописува-теля. Прим. Ред.]

— Львовска дирекція почтъ и телеграфѣвъ оповѣ-щуе: Послы увѣдомленя ц. к. министерства тор-говѣй надходять часто зъ Австро-Угорщины за границу, а имено до Нѣмеччины недостаточно офранкованій листы, въ наслѣдокъ чого адресаты оплачувати мусять належитѣе додатѣвъ. Бѣль-ша часть тыхъ листѣвъ выказуе вагу межѣ 15 а 20 грамѣвъ, зъ чого можна вносить, что причина недостаточного офранкованя листѣвъ лежить въ ошибочной гадцѣ надавѣтъ, будѣтъ-бы листы вы-сыланй за границу — подобно якъ у внутрен-нѣмъ оборѣтѣ австро-угорской державы — ажъ до ваги 20 грамѣвъ подпадали поодинокѣй оплатѣ. Звертае ся проте увагу заинтересованыхъ на се, что лишъ въ обрѣбѣ австро-угорской державы, и въ напрямѣ до Босны та Герцеговины выносятся франко за листъ до ваги 20 гр. 5 кр., по надъ 20 до 250 гр. 10 кр., за листы же до Нѣмеччины вже при вѣзѣ надъ 15 грамѣвъ припадае подѣбой-на така. Що-до листѣвъ назначеныхъ до ни-шнихъ державъ и краѣвъ, входячихъ въ складъ международнои звыи почтовой побѣлшае ся на-лежитѣе до 15 грамѣвъ, такъ що за листы бдъ 15 до 30 грамѣвъ ваги треба подѣбнну, а бдъ 30 до 45 гр. потрѣбнну и т. д. таку въ значкахъ поч-товыхъ оплачувати.

— Рада мѣста Львова рѣшила закупити бѣльшій комплексъ грунтовъ на пляну Галицкѣмъ, коло будынку судового, чтобы выбудувати на тѣмъ мѣ-сцѣ театръ.

— „Докторы наукъ техничныхъ“. Выдѣлъ студен-тѣвъ вѣдѣнского политехники, порозумѣвшихъ зъ выдѣлами студѣнтѣвъ всѣхъ иншихъ политехникъ австрійскихъ, имено въ Празѣ и Грацу, рѣшивъ, чтобы укрѣнчѣи техники по зложеню державныхъ нышѣтѣвъ одержувати титулъ „инженира“, а тй, що зложили нышѣтѣ дипломоный, титулъ „докто-ра наукъ техничныхъ“. Вей политехники мають выслати пѣтаци въ тѣмъ змыслѣ до рады дер-жавной.

— Фондація бар. Гірта мабутъ таки не буде вве-дена въ жительство. Депутатѣ львовскихъ жидѣвъ од-держала таке саме заявленье.

— Еміграція. Онгоды придержано въ Краковѣ 12

селянъ зъ борѣвского повѣту безъ нѣякихъ лѣ-гітимацій и безъ бдповѣднихъ фондѣвъ на емігра-цію до Америки. Згаданныхъ селянъ поддуривъ и вышаривъ въ дорогу одинъ агентъ зъ борѣвско-го повѣту и полиція краковска зарядила противъ него карне слѣдство. Такожъ придержано 8 се-лянъ зъ повѣту короснянского и 3 Словакѣвъ. Всѣхъ завернено зъ Кракова до ихъ мѣсць про-живаня.

Вѣсти зъ Еп. Перемыской.

Презенту на Ожмлю, дек. судовоувишенъ-ского, одержавъ о. Андр. Теленъ зъ Порудна.

Кан. институтуванй оо.: Петро Левничій на Яворѣвъ, Юстанъ Манастирскій на Голѣ, дек. по-телицкого.

До кан. институціи завѣзаній оо.: Петро Плескевичъ на Бабину, дек. самборского; Петро Сандовичъ на Брунары, дек. мушаньского; Ем. Венгрияновичъ на Смерековецѣ, дек. бѣцкого; Стеф. Хилакъ на Стебникѣ, дек. дрогобийского.

Повопоставленй прѣсвитеры одержали со-трудничства: І. Плескевичъ въ Лежайско, дек. канчужского; Иларій Двухѣтъ въ Островѣ, дек. пе-ремыского; Богданъ Ярема въ Радимнѣ, дек. пе-ремыского; І. Лебедовичъ у Вовѣмъ горѣшнѣмъ, дек. жукотиньского; Вас. Кондрацкій при кате-дральной церквѣ въ Перемышли яко сповѣд-никъ.

Завѣдательство одержали оо.: Ром. Чайков-скій въ Торкахъ, дек. перемыского; Стеф. Пе-трикъ въ Кречовичахъ, дек. канчужского; Володи-миръ Ковальскій въ Вѣлзѣ, дек. потелицкого.

Ординар. комісарями школьными для нагляд-ду науки религіи въ школахъ народныхъ имено-ванй оо.: Левъ Шавинскій для деканату старо-самборского; Левъ Мѣйскій для деканату короснян-ского.

Еп. Консисторія вставила ся до намѣстни-ства о згоду на кан. институцію оо.: Як. Косо-ноцкого на Подѣльцѣ, дек. комаря; Льва Бѣре-цкого на Павлокому, дек. бирч.; Вас. Скобельского на Прусѣ, дек. мокр.

Намѣстничество дозволило на дотацию 300 зр. рѣчно зъ религіного фонду для сотрудника при о. І. Голодинскѣмъ въ Молошковичахъ, дек. судово-вишеньского, на часть его душпаствирства тамже.

Телеграммы „Дѣла“.

Софія 27 цѣвтня. Вѣсть, будѣтъ бы въ стороны Видине впала зъ Румуніи ватага бол-гарскихъ емігрантѣвъ зложена зъ 50 людей, и будѣтъ бы тамъ пришло навѣтъ до бійки зъ войскомъ, есть зовсѣмъ безосновна.

Парижъ 27 цѣвтня. Правительство зая-вило проводирѣмъ робѣтничѣвъ, что ужие якъ найострѣйшихъ средствъ, чтобы въ днѣ 1 мая не допустити до пѣвнѣихъ маніфестацій.

Вѣднѣ 28 цѣвтня. Спѣльній конферен-ціи министрѣвъ мають нинѣ закончить ся. Мн. Гавчъ заявивъ польскѣй депутатіи, що пере-говоры въ справѣ бучацкой гимназіи майже вже закончені; о гимназіи въ Равѣ або въ Жовквѣ правительство такожъ подумаетъ. Що-до медицинго факультету у Львовѣ, то бнть буде заведѣный, але коли того годѣ сказати. За-чувати, что въ днѣ 1 мая будутъ замкнені всѣ школы.

Парижъ 28 цѣвтня. Газеты зачинають зновъ обговорювати можливість зближеня Фран-ціи до Нѣмеччины и высказуютъ ся въ сѣй справѣ досѣтъ прихильно. Роданская рада де-партаментальна предложила правительству, що-бы оно само поставило въ парламентѣ про-ектъ заведеня 8-годинной работы.

ПОДЯКА

Дѣткеній тяжкимъ ударомъ судьбы, котра выдерла намъ найдорожшого и наибѣльшого Мужа и Отца б. п. о. Ивана Корного, гр. к. пароха въ Гадинковѣхъ уважаемо нашимъ святымъ обо-вязкомъ зложити сердечну подяку всѣмъ тымъ П. Т. Добродѣямъ, котрі чи то дружнуо розра-дою въ нещастю, чи то своєю ласкавою участю въ бдданю покійному послѣдню послуги стара-лись улегчити намъ наше горе и осушити сирѣт-скій слезы. Передовѣмъ дякуемо отже тымъ До-стойнымъ Отцѣмъ духовнымъ, котрі поимно праз-ника Воскресеня въ такъ значномъ числѣ зѣбрались на похороны, а имено Впр. О. крил. Олесницкому, оо. Гольнѣтому зъ Коцюбннѣхъ, Барвѣнскому, Сѣ-меновичеву, Туркевичеву, Лукасевичеву, Турузѣ, Гольнѣтому зъ Прѣбжонѣхъ, Шанковскому, Винни-скому, Котовичеву, Каргutowи, Впр. о. лат. паро-хони зъ Жабинѣхъ, а Впр. о. Гордѣзевскому за трогающе нарѣбне слово — дальше Высокопо-паву Альбертѣ Цвельскому, властители Гад-инковецѣ за щире сочувство въ часѣ нещастя, нашимъ сердечнымъ сусѣдамъ и приятелиамъ Вп. Туркевичамъ за ихъ правдиву и вѣрну дружбу, а неменше такожъ Вп. родинамъ пп. Мицьков-скихъ, Екарѣвъ, Носѣвъ и Ходзинскихъ за ихъ щире участие — Вп. Ивану Борискевичеву за щире письмо кондольнѣйне, а въ концѣ ЧЧ. Брацтвамъ церковнымъ зъ Гадинковецѣ и Швай-ковецѣ, лат. Брацству зъ Жабинѣхъ, ЧЧ. старш-нѣй громадекѣй и всѣмъ ЧЧ. громадянамъ зъ Го-динковецѣ, Швайковецѣ, Коичнѣхъ, Прѣбжонѣхъ, Жабинѣхъ, Коцюбннѣхъ, Оршковецѣ, Кѣтѣки и Теклѣвки, что такъ громадно и численно зѣбрались на похороны и тымъ способомъ бддали честь па-мяти дорогого намъ покійника. Нехай Богъ бд-платитъ Вамъ, Добродѣѣ, сторицею Вашѣ сер-дечній труды.

Климентина, вдова, Іосѣфъ Корный, сынъ, Олена Сѣчиньска, Людмила Новакова и Анна Корный, дѣтки, Николай Сѣчинскій и С. Но-вакъ, злѣтъ покійного.

Выходитъ у Львовѣ що дня (продъ нехлѣбъ и руска свѣтъ) о 5-ой годѣ по полудни. Литературный додатокъ. Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей. Выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницу на перемѣну рамокъ въ Дѣло.

Президиумъ и редакторъ: У Львовѣ Адм. нстрація „Дѣло“ ул. Ваторія 24. Центральное бюро оглошѣнь, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Дю джика 9. У Вѣдн М. Dukas, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mochse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Koloniz-gasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppalik I. Stubenbastei 3. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: H. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и напечатанъ за писаремъ платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додатокъ въ Австріи: а цѣлый рокъ . . . 18 кр. на цѣлый рокъ . . . 24 кр. на полъ року . . . 9 кр. на полъ року . . . 12 кр. на чверть року . . . 4 кр. на чверть року . . . 6 кр. на чверть року . . . 1 кр. 50 кр.

у Львовѣ: а цѣлый рокъ . . . 18 кр. на полъ року . . . 8 кр. на чверть року . . . 4 кр. на чверть року . . . 1 кр. 35 кр.

Редакция, Администратія и Издательство по ч. 24 ул. Ваторія. — Рукописи вѣрствуютъ лѣше на поперекъ застѣржены. — Редакція неопечатанъ въ нѣмъ бѣхъ мѣста. Ноодиноко члену коштуе 8 кр. а. и.

Оглагошеніе принимается по цѣнѣ 6 кр. бѣхъ одноп. стрѣчки печатомъ, въ рубр. „Надбѣсале“ по 20 кр. а. и.

Подати числятся по 10 кр. бѣхъ стишка.

Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня за-
чавъ ся П-гій чвертьрокъ нашего
выдаванія. Просимъ посѣдѣти зъ
предплатою и зъ есентуальнымъ вы-
рѣваньемъ залеглостей.

Письмо зъ Коломыйщины.

Коломыя дня 27 н. ст. цвѣтня 1890.

Въ остальныхъ дняхъ стала ся Коломый-
щина театромъ великого политическаго фарвер-
ку, штучно выпрубованого до невѣроятнаго
значія, а що вороги Русинѣвъ можуть про се
трубѣти на цѣле горло, то уважаю за потрібне
представити Вамъ правдивый станъ рѣчи зо-
вѣсьмъ по правдѣ и аякъ найобѣщанѣйше.

Ще дня 4 н. ст. цвѣтня с. р. на тыж-
дневиѣмъ передовѣяточнѣмъ армар-
ку въ Гвѣздцѣ лучилась така пригода.

Одинъ господарь зъ села Балинцѣвъ мавъ
на продажѣ кѣльканачѣть вѣнчѣвъ чеснокку.
Присутствъ до него гвѣзденцѣй жидѣвъ, выбравъ
найкрасѣйшій вѣнокъ, сторувавъ, заплатавъ и
пѣйшовъ до дому. Однакѣжъ за хвилью вер-
тае той жидѣвъ назадъ на рынокъ до господаря,
принеситъ ему (вымѣняный) вѣнокъ чеснокку
загнѣлого и чѣпаеся его, чтобы ему вѣнокъ вы-
мѣнявъ або бѣдавъ грошѣ. Господарь не хо-
тѣвъ на се згодитися. Жидѣвъ почавъ сварку и
хотѣвъ грозбою вымѣняти вѣнокъ здоровый
за загнѣлый. За господаремъ обставъ другій
мужикъ зъ Балинцѣвъ. На то бѣднѣвъ ся
жидѣвъ и ударивъ того другого мужика въ ли-
це. Мужикъ бѣдавъ жидѣвъ. Жидѣвъ зновъ му-
жика, а мужикъ зновъ жидѣвъ. Тогда, якъ се
звычайно буває, приступило болѣе жидѣвъ,
обокочили мужика и почали бити збъ вѣхъ
боковъ. За мужикомъ зновъ обставъ другій
мужикъ и почали боронити его. Надбѣвъше
поліціяны мѣсѣй и обставъ за жидѣвами а му-
жика почавъ тягнути до арешту. Нарѣвъ обу-
ривъ ся тымъ и давъ знати до жандармеріи,
а поки-то занявъ супротивъ жидѣвъ стано-
вище только бѣднѣвъ, т. е. за каждый ударъ
бѣдававъ ударомъ. Такимъ чиномъ збрѣлася
бійка на цѣломъ рынку на кулаки мѣжъ жи-
дами и мужиками. На кулачѣй бійцѣ было
бы може й скѣпчилось, коли-бъ одинъ жидѣвъ
не бѣвъ ухопивъ горнецъ бѣхъ христіянъ-го-
нчарѣвъ, що розвозились буда зъ горшками се-
редѣ рынку, и не кинувъ на мужикѣвъ. За
примѣромъ того жидѣвъ пошлъ другій жидѣвъ
и на мѣлѣ ока розкопчили такъ вѣхъ горшки.
Тогда мужики бѣдѣвали черепамъ, грудю и
камнемъ. Среди того насѣли жандармы и
выправѣвъ убѣдили напастованого первѣстно
мужика зъ рукъ жидѣвъ и поліціяна, але не
вставли вже здержати загальною бійку, котра
декуды зъ надвору перенеслась уже й до шин-
ковъ та хатъ жидѣвскихъ. Очевидно, при та-
кой загальной бійцѣ не обійшлось безъ того,
що повывѣвано жидѣвами трохи бѣхъ. Було и
троха сѣняковъ по обѣхъ сторонахъ, але ве-
ликаго калѣцтва не было й одного. Подъ ве-
черъ бѣра утихомиралась сама. Жидѣвъ пово-
сали богато жалобъ до суду и донесѣвъ до ви-
сѣхъ властей.

Дня 30 н. ст. марта бѣбуло ся въ сѣлѣ
Трофанѣвъцѣ отвореніе читальнѣ.
(Село Трофанѣвъца — 3/4 милѣ бѣхъ Гвѣздцѣ).
Народу збрѣло ся кѣлька сотѣ. Мѣжъ нача-
ли прибути на се торжество такожъ деякі
Русинѣ зъ коломыйской интелігенціи и по-
лучали сѣлянъ про господарскіи справы. Тамъ п.
И. Гарасимовичъ говоривъ дуже красно про
сѣльскій мужикѣй сѣлки для крамѣвъ, сѣ-
пѣвъ збожѣвъ, шпихлѣвъ и касѣ познѣво-
выхъ. Очевидно въ промовѣ не было ані слѣ-
ду нѣякой провокаціи. По нѣмъ забравъ сло-
во д-ръ Сев. Даниловичъ и говоривъ загально
про экономичѣе положеніе сѣлянъ и акценту-
вавъ, що народъ повиненъ самъ себе ратува-
ти, еднаючись въ товариства такі, якъ чита-
льнѣ и другі, та бѣти ошѣщеніе свои долѣ
господарской. Зѣйшовши на справу ґрунтѣвъ,
пѣдѣвъ, що сѣляне можуть спѣльною сѣлюю
— якъ се вже стало ся въ многихъ сѣлахъ
повѣтѣвъ коломыйского, свѣтѣвского и дру-
гихъ — закуповувати землѣ дѣдичѣвъ и па-
редѣловати мѣжъ себе. Учитель зъ Кудачковѣ
Кавалець, котрый пришѣвъ на зборѣ въ се-
рединѣ промовѣ д-ра Даниловича, передавъ
ошѣжѣ въ ошѣдовану Пузинѣ (бувшому кон-
кандидату д-ра Окуневского) и другимъ дѣ-
дичамъ та й въ донесеніи до ц. к. прокурато-
рин и до урядѣвъ промову д-ра Даниловича
зѣвѣсьмъ иначе, а именно, що мовѣ-то бѣвъ
вызѣвъ мужикѣвъ, абы бѣдѣвали ґрунты бѣхъ
панѣвъ. По бійцѣ-жъ въ Гвѣздцѣ почали лю-
де злои волѣ тую бійку, — шр, якъ мы бачи-
ли, пошлѣ за-дѣя загнѣлого вѣнка жидѣвско-
го чеснокку, — клѣста въ зѣвъ зъ бѣдѣрѣмъ
читальнѣ въ Трофанѣвъцѣ.

Дня 16 н. ст. цвѣтня здававъ д-ръ Те.
ошѣль Окуневскій справу изъ свои

дѣяльности посольской въ Коломыи.
Старостѣвъ заступавъ ц. к. комисаръ Вайдовичъ.
Справозданіе посла було дуже объективно, а
крыху не вызѣваюче. Але зайшли среди
него два факты. Першій фактъ такий, що коли
посолъ порушавъ справу индѣмизаціи и
почавъ си представляти бѣхъ часу знесеніи па-
цины, комисаръ Вайдовичъ заборонивъ гово-
рити о индѣмизаціи, бо таа справа належитъ
до рады державнои. Численно збѣраній выбор-
цѣвъ булѣ въ тои заборонѣ дуже невдоволені,
але посолъ утахомиривъ народъ и бѣдѣвъ ся
заборонѣ. Потѣмъ, подѣвъ конецъ справозданія,
зновъ комисаръ Вайдовичъ хотѣвъ въ щѣсѣ вмѣ-
шати ся и почавъ говорити по польски. Але
жидѣвъ промовѣвъ кѣлька словѣвъ, вѣсь народъ,
аякъ одинъ мужъ, закричавъ: „Говорѣтъ по
руска!“ П. Вайдовичъ не хотѣвъ чи не умѣвъ
говорити по руска, сѣвъ и вже до кѣнца не
оббѣзавъ ся. И тѣ два факты люде зѣи волѣ
старали ся выпрубувати до великого значѣня,
очевидно прѣтивъ Русинѣвъ.

По свѣтахъ Великоднихъ лучивъ ся въ
сѣлѣ Балинцѣвъ коло Гвѣздцѣ ошѣ-
такій фактъ. Зѣбѣтѣй хлопцѣ порозкидали
вывѣзѣній на жидѣвску нѣву гнѣвъ на сѣбѣй
нѣву господарѣвъ. Одинъ господарь вышѣвъ
зъ нанятѣмъ плугомъ орати свою нѣву, а на
нѣвъ заставъ жидѣвъ, и той заборонивъ ему о-
рати, бо по нѣвъ господарскѣй булѣ розкиданий
гнѣвъ жидѣвскій. „Оддай менѣ мой гнѣвъ!“ ка-
же жидѣвъ. А мужикъ на те: „Я не рокадѣвъ.
то й не буду тобѣ назѣвъ агортати. Згортай
сѣбѣ самъ, але борзо, бо я за плугъ плачу!“
Зъ того вышѣвъ сѣбрь и мужикъ якимъ на-
тивомъ скалѣчивъ жидѣво око. Мужика зѣли
и бѣдавали до коломыйского суду.

Отсе факты, бѣдѣвъ вѣрно. На основѣ
тыхъ фактѣвъ заалярмовано ц. к. ста-
ростѣвъ и намѣстницѣвъ, що мовѣ-то
въ Гвѣздеччинѣ выклѣвано бунтъ
хлопѣвъ и жидѣвъ и панѣвъ, такъ
що власнѣй и житѣе загрожѣвъ, и депутаціи
зъ Гвѣздеччины почали домагатися бѣхъ старо-
ства прислѣвъ войска. Старостѣвъ вагало ся.
Тогда жидѣвъ и Пузинѣвъ почали штурмувати
просто до Львова и дня 24 н. ст. цвѣтня въ
ночи пришлѣло зъ намѣстницѣвъ порученіе,
чтобы другого дня выслѣти войско до Гвѣздцѣ.
И справѣвъ дня 25 цвѣтня выршило зъ
Коломыи пѣвъ баталіона войска дуже
поспѣшно. Зъ войскомъ сѣшли на Гвѣздцѣ
ц. к. староста, комисаръ Вайдовичъ и лѣкаръ
повѣтѣвъ, вѣсь въ униформѣхъ. По дорогѣ зѣ-
бавъ войско и комисію жандармѣвъ зъ Гвѣздцѣ,
вѣдучи до Коломыи, и дуже здавувавъ ся, до-
вѣдѣвшись въ Коломыи, що нѣбѣвъ въ Гвѣзд-
цѣ и ошѣяцѣ дѣють ся анікъ страшній рѣчи.
Розумѣвъ ся, въ самѣй Коломыи выбухъ вели-
кій пострахъ: говорѣно о „революціи“, о „ра-
венствѣ“, о „трулахъ“.

Тымчасомъ въ Гвѣздцѣ, коли прибула
тамъ комисіи и войско, все було спѣшно:
дѣло булѣ въ поли при работѣ, а только дѣтъ
повывѣгали давѣтъ на войско. Лѣкаръ д-ръ
Рознеръ, не заставши тамъ нѣкого ані убѣ-
того ані ранѣного, зарѣвъ вернувъ назадъ до
Коломыи, незабавомъ за нимъ вернувъ и ц. к.
староста и комисаръ Вайдовичъ, а другіи дѣ-
ны, с. е. 26 цвѣтня, потѣвъ п. Вайдовичъ че-
разъ до Гвѣздцѣ, але зарѣвъ повернувъ, а за
нимъ бѣдѣвъ вечеръ вернуло и войско на-
задъ до Коломыи. „Щѣ-жъ тамъ чувати
въ Гвѣздеччинѣ?“ пытали Коломыяне. „Нѣчо!“
була бѣдѣвъ.

Дѣдѣта же мущу, що ц. к. старостѣвъ ко-
ломыйскѣ бѣхъ дня 4-го до 25-го цвѣтня (т. е.
бѣхъ часу бійки въ Гвѣздцѣ до дня вымаршу
войска) нѣкого не высылало до Гвѣздцѣ на
слѣдѣство, аякъ першій разъ потѣвъ ц. к. ста-
ростѣвъ зъ комисарѣмъ Вайдовичѣмъ рѣвночасно
зъ войскомъ дня 25 цвѣтня. Того-жъ дня ра-
венствѣвъ выхѣла до Гвѣздцѣ и слѣдѣца комисіи
зъ коломыйского суду окружного, зѣвѣсьмъ не
зависѣмо бѣхъ зарѣдѣвъ властей администра-
ціиныхъ, абы на мѣсѣ розслѣдѣти справу бѣй-
ки зъ дня 4 цвѣтня. Такожъ и се мущу бѣдѣ-
вести, що досѣ не видѣко, абы ц. к. прокура-
торія вѣла аякъ слѣдѣство по причинѣ донесѣна
на д-ра Даниловича.

Чи жидѣвъ чѣ Поляки зъ Коломыи роз-
телеграфували до польскѣхъ га-
зѣтъ тенденціи рѣчи на темѣтъ „бунту
хлопѣского прѣтивъ жидѣвъ и панѣвъ“ та про
д-ра Даниловича. Львѣвска прокураторія дер-
жавѣва за таку телеграму сконфіскавала Kurjer
Lwowski, — очевидно мущѣвъ вже поинформу-
ватися, що се алярмъ безосновный, тенденціи-
ный, отже не потрібѣно мѣжъ бы выклѣкати
панѣку мѣжъ жидѣвами и властителями бѣль-
шихъ посѣдлѣстей въ краю.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вѣчерашнѣмъ засѣданіи палаты по-
слѣвъ выголосивъ пос. Ебенгохъ дуже
рѣзку бесѣду въ справѣ школѣ вѣроисповѣд-
ныхъ. Пос. Янъ вычѣслявъ жадаи Чехѣвъ
на поля школѣнства, именно же домагавъ
ся: утворѣния чѣской школы ветеринаріиной въ
Прагѣ, чѣского університету на Моравѣ, роз-
ширенія університету въ Прагѣ и утворѣния
высѣной школы технѣиной тамъже. Наконецъ до-
магавъ ся, чтобы правительство зѣло на свѣй
коштѣ деякі чѣскѣ школы середѣй и чтобы
полѣвшило долю сѣлѣнтѣвъ. Справоздавѣвъ
пос. Вѣб жинѣскій промовѣвъ за вѣроиспо-
вѣдѣными школами, домагавъ ся рѣвночасно
автономіи для школѣ народныхъ и высѣзавъ
надѣю, що тепѣрѣшня оппозиція згодѣтъ ся на
автономічну вѣроисповѣдну школу, скоро прий-
де до власти. При титулѣ „надѣзоръ школѣнѣвъ“
промовѣвъ пос. Бендѣль, котрый заявивъ, що
лѣвѣяи нѣколи не уступѣтъ въ справѣ школѣ-
нѣвъ. Пос. Ковальскій промовѣвъ за осно-
вуваніемъ русскѣхъ школѣ. Титулѣ „зарѣдѣ
центральной“ принято обѣсла 130 голосами
прѣтивъ 16.

Спѣльній конференціи міні-
стрѣвъ закінчили ся вѣчера и министры угор-
скѣй бѣдѣвали вже домѣвъ. Постановѣно скла-
ти спѣльній делегаціи на день 4 чер-
вѣя и зажадати кредиту на фабрикацію без-
дымного пороку. Высота того кредиту ще не
звѣстѣна.

На засѣданіи кола польского здававъ
пос. Червѣвскій справу въ имени депутаціи,
що ходила до министра просвѣтъ въ справѣ
школѣ въ Галичинѣ. Д-ръ Гавѣвъ сказавъ депу-
таціи, що факультѣтъ медицинный буде
на цѣво оснований при львѣвскомъ універси-
тетѣ, але коли то стане ся, того бѣхъ ще не
можѣ сказати, позѣвъ треба насампередъ по-
дѣти о вынѣваніе медицинѣ факультету
при краѣвѣвскѣмъ університетѣ. Число гимназій
въ Галичинѣ буде такожъ зѣбѣльшено. Насам-
передъ буде доповнена гимназія въ Бучачѣ
а бѣдѣвъ буде утворѣна гимназія въ Подгужѣ;
правительство подѣмѣвъ такожъ о можливѣости
заведеи гимназій въ Жовкѣвъ або Равѣ русскѣй.
Будова гимназій въ Перѣмышлѣ розпѣче
ся вже въ найбѣльшѣмъ часѣ. Що-до залоговъ
для школѣ промысловыхъ то заявивъ д-ръ
Гавѣвъ, що бѣхъ признаѣвъ на ту цѣль 9.000
кр., зъ котрыхъ вже 2.000 выдано.

Вѣра була у р. Тафѣвого депутаціи
львѣвскѣхъ жидѣвъ въ справѣ затвер-
дѣния фундаціи Гірша. Р. Тафѣвъ зая-
вивъ депутаціи, що правительство мущѣтъ об-
ставѣти при тѣмъ, чтобы оно мѣло право вме-
шѣвания позовѣи кураторѣвъ для тои фунда-
ціи и что фундаціи мущѣтъ бути або зѣвѣсьмъ
жидѣвска або межѣконфѣсиѣна безъ всякого
обмеженія. Депутація, зложена зъ пп. Піпеса,
Лзаруса и Горовица набрала тои перѣзѣванія,
что фундаціи Гірша не буде могла бути введе-
ною въ житѣе.

Чѣмъ бѣльше до 1 мая, тѣмъ бѣльшій
страхъ стае у Вѣднѣ передѣ рухомъ ро-
бѣтничѣмъ. Въ послѣднихъ дняхъ стало
дуже бѣгато людей бѣдавати свои цѣнѣй па-
перы и другі дороговѣнны рѣчи до банѣвъ
депозитѣвъ. Привѣтно донѣсѣтъ зъ Вѣднѣ,
что правительство порѣвало на день 1 мая ве-
ликой приготѣвленія и завѣли шѣры осторож-
ности на великій розміръ. Урядѣва газета до-
казѣвъ зновъ, что то все не правда, и что вѣдѣн-
ска прѣса шѣрѣтъ безъ потреби перѣпѣлохъ.
У Вѣднѣ сѣдѣваютъ ся, что день 1 мая про-
мѣне спѣшно. Мѣмо того постановѣли вѣдѣн-
скій кулѣвъ позѣмѣкати въ той день, особливо
же вѣчеромъ вѣсь сѣкѣны а бѣржа замѣкае са
вѣчеромъ вже бѣхъ вѣчера. Вѣзгалѣ панѣуе у
Вѣднѣ найбѣльшій страхъ лѣше на далѣнихъ
передѣвѣтахъ, де побѣтъ робѣтничѣвъ жѣва бо-
гато пролетаріату. Въ день 1 мая бѣдѣуе ся
у Вѣднѣ лѣше 14 оборѣвъ робѣтничѣхъ, позѣ-
въ другі товариства робѣтничѣ не повѣдоми-
ли властей о своихъ зѣборахъ въ приписанѣмъ
рѣчѣннѣ.

Зъ Праги донѣсѣтъ, что правительство вы-
слало зѣ-бѣтамъ явъ и зъ другихъ гарнизѣвъ
значній бѣдѣлы войска до вѣсьхъ осѣредѣвъ
промысловыхъ, чтобы тамъ въ день 1 мая у-
держати порядокъ. Значѣа часть чѣскихъ ро-
бѣтничѣвъ постановѣла не свѣткувати день 1
мая а робѣтничѣи кѣлькохъ тутъ и фабрикѣ
сѣла позѣдѣмили фабрикѣнтѣвъ, что они лѣше
дѣляго хотѣтъ свѣткувати той день, бо на
нихъ дуже нащѣрають заграиный робѣтничѣ,
але скоро фабриканты зажадаютъ категорично,
чтобы они робѣла, та будутъ робѣти.

Цѣсла урядѣвого справозданія убѣло вой-
ско въ Бѣлѣй подѣчасѣ послѣдѣнихъ разѣрухѣвъ
11, а рѣвало тяжѣко 7 людей. Кѣлько естѣ
вѣсьхъ ранѣныхъ досѣ ще не сконѣстѣвано. Зъ
убѣтыхъ и тяжѣко ранѣныхъ естѣ 6 робѣтни-
чѣвъ, що мають жѣныя и по кѣлькѣро дѣтей.
Мѣйже вѣсь робѣтничѣи убѣтъ и ранѣній суѣтъ
Поляками. Мѣжѣ ранѣными естѣ богато такихъ
людей, що лѣше зъ цѣкавости вышлѣи булѣ
на мѣсѣе разѣрухѣвъ. До Бѣлон выхѣла тепѣръ
комисіи зъ Вадовицѣ, котра веде слѣдѣство на

мѣсѣи. Въ Бѣльску нема все ще спѣкою мѣжѣ
робѣтничѣми. Въ фабрикѣ сѣкѣна Гесса, зажа-
дали робѣтничѣи подѣвисѣна платѣвъ, а коли
имѣ то бѣдѣвлено, то они зробѣли страйкѣвъ.
Войско въ Бѣльску скрѣплено зновъ двома
компаниями стрѣлѣвъ, а въ субѣту приня-
шѣрувала тамъ ще одна шѣкадрѣна кавѣлерѣи.

Въ Берѣвъ морѣвѣскѣмъ наставѣвъ такожъ
великій перѣпѣлохъ. Бурмістрѣвъ мѣста розпо-
рядѣвъ, що бѣхъ середѣ 5 год. по полудни аякъ
до пѣтѣнѣвъ рано мають бути позѣмѣкѣній вѣсь
шѣннѣи.

Въ Пѣштѣ явила ся депутаціи робѣтничѣ-
кѣвъ у старшого бурмістра и заявивѣ, что ро-
бѣтничѣи не хотѣтъ и не дѣмѣють выклѣкувати
нѣякихъ демонстраціи, лѣше хотѣтъ замѣнифе-
стувати ся зѣвѣсьмъ спѣшно и дѣляго будутъ
самѣ старѣта ся удержѣти порядокъ; они не
хотѣтъ навѣтъ ити черѣвъ мѣсто зъ мѣзѣною
и хоругѣами, а тепѣръ приходѣтъ лѣше вѣдѣ-
тѣе, подѣвъ якими условіями будутъ имѣ до-
зѣволеніи зѣборѣ въ день 1 мая. Бурмістрѣвъ на-
вѣвъ имѣ тѣ условия, а робѣтничѣи прѣстѣли
на нихъ и заявивѣ, что все бѣдѣуе ся спо-
кѣшно.

Зъ Вѣднѣ донѣсѣтъ, что вѣсь резерво-
вѣи офицѣры дѣстѣли приказѣвъ, чтобы въ день
1 мая не выжлѣли публично никакѣе высту-
пати аякъ лѣше въ униформѣхъ, а то дѣляго,
чтобы не допустѣти до участѣи въ демонстра-
ціяхъ тѣхъ, що служѣли въ войску. Резерво-
выхъ офицѣрѣвъ стаціѣнованого у Вѣднѣ 28
полѣу вже покликѣно. Въ субѣту порѣзлѣпли-
вали булѣ робѣтничѣи на Лѣопольдштадтѣ подѣ-
бурѣуючій плакаты, котрі булѣ навѣтъ вымѣ-
ренѣй прѣтивъ династіи. Полиціи чѣмъ скорше
ихъ позѣдѣрала.

Петербургскіи студѣнты выдѣли
сими нѣями геѣографѣовану бѣзову до росѣй-
ской интелігенціи, въ котрѣй поясѣняютъ при-
чину послѣдѣнихъ непокѣвъ на росѣйскѣхъ
универѣитетахъ. Въ бѣдовѣ сѣй сказано: „Ста-
тутѣмъ зъ 1804 р. надаѣно універѣтетамъ са-
моуправѣ въ тои гадѣцѣ, что зѣвѣсьмъ свобод-
ный розѣвъ поодинокѣи особы надаѣе найбѣль-
ше можѣности бѣдавати ся зѣвѣсьмъ тѣй робо-
тѣ, котрѣй хотѣе посѣвятѣвъ ся. Але правѣтель-
ству було се зѣ лѣвѣхъ причинѣвъ не на руку
и оно почало свободу універѣтетѣвъ обмежа-
ти. Початѣкъ зробѣлено зъ регуляиѣмъ уні-
верѣтетѣнѣмъ въ 1833 р. По сѣмъ слѣдѣваютъ
статутѣ зъ 1863 р. Статутѣ зъ 23 сѣрпѣня 1884
зѣнѣчивъ зѣвѣсьмъ свободу образовѣния акаде-
мичѣного. Управа універѣтету дѣстѣлась въ
рука урядѣнѣкѣвъ именовѣныхъ министерѣствомъ
просвѣтъ. Профѣсорѣмъ назѣнено програму
наукову. Обмеженіе свободы науки выклѣка-
ло середѣ молодѣжи прѣтѣсты и за то ея
тяжѣко покѣрано. Правительство не хотѣло зро-
умѣти причинѣвъ руху мѣжѣ молодѣжѣю, на-
далѣо ему ознаку политичну и дѣмѣло, что мо-
лодѣжѣ бунтуе ся лѣше за-дѣля самѣи охѣты
до бунту. Въ 1887 р. настѣли булѣ непокѣвъ въ
мосѣковскѣмъ універѣтетѣ зъ причинѣвъ введе-
ния тамъ нового статута. Тепѣръ обѣдажѣно
катѣдры людьми бѣзѣ великой науки, незѣдоб-
ными урядѣниками. Наука зѣйшла на той сте-
пенѣ явъ въ середѣнихъ вѣкахъ и не давъ мо-
лодымъ людямъ нѣякого ошѣдѣвленія, а мо-
лодѣча сѣла гине марно въ борѣбѣ. Дѣля 15 сѣчня
1888 р. вѣведено новый статутѣ въ Петровскѣй
академіи и то людямъ недѣобѣнѣ славы, лю-
дѣми, котрыма вѣсь погорѣжають. Постѣпуванѣе
тыхъ людей при вѣводѣнии статута выклѣкало
прѣтѣсты студѣнтѣвъ а наслѣдомъ того було,
что арѣштовано 175 студѣнтѣвъ, зъ котрыхъ
30 бѣдѣно въ арѣштанскѣй рѣты. Студѣнты
мосѣковского універѣтету склѣкали зѣборы и
въ имени 400 студѣнтѣвъ уложѣли прѣсѣбу до
цѣря о зѣнесеніе статута и заведеи регуля-
иѣну зъ 1804 р. Наслѣдомъ того було, что
арѣштовано вѣсьхъ участѣнѣкѣвъ зѣборѣвъ. Пе-
тербургскіи студѣнты выстуѣпали въ оборѣнѣ
своихъ товариштѣвъ въ Москѣвъ и склѣкали
зѣборы, на котрыхъ явило ся 700 студѣнтѣвъ.
Тутъ ухѣвлено подѣти прѣсѣбу до министѣр-
ства просвѣтъ, таку саму аякъ подавали мо-
сковскіи студѣнты и упрошено проф. Мендѣле-
ва, чтобы бѣвъ ту прѣсѣбу подѣвъ министѣрови.
Мендѣлевѣвъ прѣставъ на то, але министѣръ его
навѣтъ не прѣнявъ. Тогда Мендѣлевѣвъ подѣвъ
ся до дѣмѣисѣи. Студѣнты склѣкали зновъ зѣ-
боры и на нихъ арѣштовано 360 студѣнтѣвъ. За
прѣмѣромъ петербургского універѣтету пошлѣ-
ли и другі універѣтѣты и академіи. Осо-
бѣливо велику дѣяльнѣсть розѣвивѣли студѣнты
лѣвѣсон академіи и технологичѣного институтѣа.
Въ лѣвѣсовѣй академіи арѣштовано 111 студѣн-
тѣвъ и зѣмѣнено въ касѣрни гвардѣйского пол-
ку, де ихъ ушѣщено въ студѣнѣхъ аякъ лѣдѣ
комнатахъ. Тутъ мущѣли они сѣати на землѣ
за покѣтомъ и дѣстѣвали такъ нужѣденный
харѣтъ, что кѣлькохъ зъ нихъ занѣдужѣлъ за-
разъ въ першѣхъ дняхъ. Въ технологичѣмъ
институтѣ арѣштовано 268 студѣнтѣвъ. Прѣсѣ-
бы подѣли такожъ студѣнты ґорѣнѣной школы,
истѣоричѣно-филологичѣного институтѣа и институ-
та телеграфичѣного.

Мѣрна промова нѣмѣцкого цѣсѣря въ
Брѣмѣ и его гѣстѣиѣя въ Штраѣбургѣ зробѣли

Панькôвского ул. Вôрменска ч. 27.

Предплата на „Дело“ и нележителност за инсерати платен
у Лъзови.

на якийсь рік 16 р. на кілька років 8 р.
на чверть року 4 р. на місяць 1 р. 35 кр.
Редакція, Адміністрація та Видавничий відділ № 24
вул. Баторія. — Умовини заборотили лише на комерційне
застосування. — Редкації підлягають тільки для порта
Всесвітнього Часопису 8 р. а. в
Оголошення приймаються по цінах 8 р. б. одином
сторінки печатано, вк. рубр. "Надбавка" по 20 р. а. в.
Подяки числяться по 10 р. б. оди. сторінки.

(Конецъ буде.)
Съменовицъ.

нині оголосили ся до магістрату а тамт да- дуть їм інструкцію, що мають робити. В мѣстѣ говорять голосно, що резервистамъ має бути наказано, що на случай, наколи-бъ тре- ба установити военный судъ, они мають ста- вити ся до войска и скрѣпити залогу. Резер- вові офіцари мали навѣть достати вже при- казъ, чтобы бѣдѣ нинѣ выходили вже въ уни- формѣхъ.

И пѣдъ взглядомъ санітарнымъ поробле- но у Вѣдн значній приготавленя, якъ коли-бъ дѣйство сподѣялись якои великою баталіи. Совѣтникъ намістництва вѣднѣского д-ръ Ка- раинъ розпорядивъ, чтобы въ загальнѣмъ шпи- талѣ зроблено мѣсце на якійс можливий евен- туальности въ день 1 мая. Тамъ опорожнено отже вромѣ хірургічнихъ клініки и другихъ оддѣлѣвъ ще и двѣ комнаты въ медицин- скѣмъ оддѣлѣ Шпигатгартнера и въ тихъ ком- натахъ не вѣдно теперь помѣщати недужихъ. Таки самі зарядженя пороблено и по другихъ шпиталахъ. Таки само приготавлено и това- рство добровѣльно помочи лѣкарьскон, котре постановило въ день першого мая устави въ централнѣмъ мѣстѣ въ мѣстѣ скрѣпленю сто- рожу а въ Пратерѣ три амбулансы, въ ко- трыхъ буде достаточне число лѣкарьвъ и са- нитерѣвъ.

Вѣднѣска мѣсцена рада школьна поста- новила увольняти заврѣшного дня всѣхъ уче- никѣвъ коммунальныхъ школъ одъ науки.

Вже зъ снхъ заряджень видко, що у Вѣдн наставъ немалый переполохъ и всѣ ла- годять ся на завтра якъ до войны. Тымчасомъ росте недоволеніе мѣжъ робѣтниками дальше. Робѣтники въ вѣретахъ зельвницѣ держав- ныхъ постановили розпочати нинѣ страйкъ, бо деревнѣя не вгодила ся на ихъ жаждане. Ро- бѣтники въ фабрикѣ тау же не успокоили ся. Кромѣ того домагоуть ся лѣкарники, тапце- ры, дѣвочники, челяднѣи шевскіи, столярскіи, рѣзничіи и пезарскіи пѣдвѣщеня платнѣ, змѣненія годнѣи работи бѣдѣ 10 до 8 годнѣи и другихъ реформъ. Въ найблизшій околицѣ Вѣдн, якъ въ Флорисдорфѣ, Баденѣ, Инцере- дорфѣ, Ціцлігу и т. д. наставъ такожъ великій и небезпечный рухъ и всюды туды має пойти войско, хочъ въ послѣднѣхъ дняхъ насѣла зъ тихъ сторѣвъ урядова вѣсть, що тамъ тро- хи успокоило ся. Зъ Штокеравъ выслано ще въ понедѣлокъ на телеграфічне жаждане вла- стей въ Льеобердорфѣ одну шкадру дра- говѣвъ.

Взагалъ у всѣхъ промысловыхъ центрахъ дѣлшаня Австріи наставъ мѣжъ робѣтниками великій рухъ, который въ однихъ сторонахъ проявляеть зовѣмъ голосно, въ другихъ лѣшь потайкомъ и тихцемъ. Сей послѣдній выла- суетъ мѣжъ фабрикантама и всякого рода пред- приемцама ще болѣшій страхъ, якъ першій.

Таки само обявъ рухъ робѣтничій и цѣ- лѣ Чехи. Въ Празѣ порозѣплювано ще въ не- дѣлю великій плакатъ, сѣкающій робѣтничѣвъ на день 1 мая на Стрѣцкій островъ на вѣ- че, котре бѣдѣе ся о 11 год. передъ полуд- немъ. Програма сего вѣча естъ така: 8 годнѣи на работа; политичній права робѣтничѣвъ; пра- са. Зъ робѣтничѣвъ заповѣла страйкъ на 1 мая 2.000 миллярѣвъ, каменярѣ и теслѣ. Мѣжъ ро- бѣтниками въ фабрикахъ на Смѣховѣ наставъ такожъ великій рухъ. Кромѣ того проявились значній непокой мѣжъ робѣтниками майже по всѣхъ чешскихъ копальняхъ, гутахъ скла и зель- ва въ фабрикахъ машинъ и т. д. Правитель- ство видѣлось спонуканнымъ выслати до всѣхъ значащихъ осередкѣвъ промысловыхъ вели- кій оддѣлъ войска и скрѣпити залогу по всѣхъ болѣшихъ мѣстахъ. До Ліберца выслано зъ Крайевоградца болѣа баталіонѣвъ пѣхоты и шкадру драговѣвъ, таки само до Габльонца и Крайевограда; до Фрідлава прислано 17 жандармѣвъ. Кромѣ того обсаджено войскомъ богато другихъ мѣсцевостей фабричныхъ коло Ліберца. Мабуть найбільше войска розставле- но въ Шильнѣ и его околицѣ; тамъ обсаджено всѣ копальнѣ и всѣ фабрики войскомъ. Въ цѣ- ломъ руху робѣтничѣмъ въ Чехахъ естъ замѣт- нымъ и то, що тамъ чешскіи и нѣмѣцкіи робѣт- ники поступають собію безъ взгляду на на- родности и національній пытаня.

Въ Бернѣ на Моравѣ бѣдѣла въ на- мѣстництвѣ въ недѣлю нарада пѣдъ проводомъ намістника Лебля, въ котрій взяли участь та- кожѣ командантъ залогѣ дивізіонеръ Цѣайферъ, бурмістръ и староста. Народа веда ся надъ тымъ, якими бы способами можна дня 1 мая удержати порядокъ. Въ понедѣлокъ отже вы- давъ бурмістръ розпорядженіе, що всѣ шна- ки въ мѣстѣ мають бути бѣдѣ нинѣ 5 год ве- черомъ ажъ до пѣтницѣ 8 гуд. рано позамы- каий. Реставраціи и кваріи мають нинѣ и завтра замыкати ся вже о 9 год. вечеромъ. Робѣтники бернѣскій прѣстуютъ на завтра по полудни велику забаву за мѣстомъ а для удержаня порядку вызначено вже 500 людей. На цѣлѣ Моравѣ запаунавъ мѣжъ робѣтни- ками великій рухъ и всѣ домагоуть ся 8-го- динной работи та пѣдвѣщеня платнѣ. Въ многихъ фабрикахъ и копальняхъ заповѣдже- но страйкъ. Въ Просницѣ застрѣйкувало въ фа- брикѣ панчохъ Каца 130 робѣтничѣвъ. Въ Мо- равицѣ коло Містѣка напало 100 рубачѣвъ на лѣсничого въ добрахъ архивѣ. Альбрехта и побили его а бѣтакъ винулись на шники и крѣмы. Зъ Містѣка выслано тудѣ сильнѣй од- дѣлъ удавѣвъ.

На Шлеску стало по розрухахъ въ Мо- равской острѣвъ трохи спокѣйнѣйше, але рухъ мѣжъ робѣтниками все-таки не змѣнившѣ ся и теперь ажъ выступають т-мъ правилый страйкъ. Въ Вальску застрѣйкували ще въ пѣтницю робѣтники въ фабрикѣ Гесса и до нинѣ не вернули ще до работи. Сильный бѣ- дѣлъ войска зъ комісарѣмъ старостѣа стереже фабрики. Поза мѣстомъ а по сѣлахъ волочить ся богато робѣтничѣвъ безъ работи, а мѣжъ ними, кажуть, суть якѣсь заграничній агітато- ры. Оногды арештовано тамъ якогось Вема а при ревизіи у него дома мали найти дуже важній доказы его агітаціи. За другимъ агіта-

торомъ слѣднѣть поліція въ Вязбой. При сѣй нагодѣ мусимо додати, що и въ Празѣ ареш- товано якогось челядника слюсарского, ко- трый, ходячи ульцями, втыкавъ людямъ рево- люціонній бздозы.

Подобный рухъ робѣтничій проявляеть и мѣжъ нашими робѣтниками въ Галичинѣ зъ тою лѣшь выимкою, що чымъ дальше на вѣсходѣ, тымъ болѣше бѣтъ слабѣе. Причину того легко дослѣдити; разъ чымъ дальше на вѣсходѣ то и нема такихъ фабрикъ, що кон- центрували бы болѣше робѣтничѣ силы, а бѣтакъ мѣжъ нашими робѣтниками ще дуже слаба интелігенція; они не понимаютъ значенія сего руху и дѣлтого нема мѣжъ ними солидарно- сти. А все-жъ таки, якъ на нашѣмъ бдоснѣмъ, то и у насъ запаунавъ досѣть сильный рухъ робѣтничій и занепокоенья некоторѣ болѣшій мѣ- ста и центра промысловѣ. У Львовѣ вправдѣ не слѣдно того руху, нема нѣякихъ страй- ковѣвъ, але занепокоенья особливо мѣжъ жада- ми настало велике. Przegląd н. пр. довѣдѣуеъ, що богатѣи жады бѣдають свои дороговѣности на переходѣхъ хрѣстіанамъ. По торговляхъ оружія сконстатовано, що жады заосматруютъ ся въ револьверы и пистолеты. Въ мѣстѣ се- редѣ найнѣзномъ клѣсы, ходять всѣлякѣи вѣсти о томъ, що стане ся 1 мая. Дехо и бдсржу- етъ вже жидамъ. За таке бдсржуванье ареш- товала поліція якогось зарѣбника Василѣа Тка- чука. Естъ загальна думка, що завтра будутъ позамыканы всѣ панци, а може и денкѣи скле- пы жидѣвскіи. Мабуть не буде завтра и при- возу пожнявъ зъ поблизиныхъ сѣлъ, бо люди будутъ боити ся ити до мѣста. У Львовѣ естъ споро войска и цѣла залогѣа має завтра стоити въ готовности. Офіцарамъ и войкамъ заказано выхадити завтра по одному, лѣшь що наймен- ше по двоухъ. Завтра мали не выйти всѣ чѣсо- пѣны, але позаякъ мѣжъ самими складачами друкарскими не було досѣть солидарности, то чѣсопѣны всѣ выйдуть. Мѣжъ робѣтниками въ Дрогобичи и Бориславѣ мавъ проявити ся та- кожѣ якійс рухъ и дѣлтого выслано туды зъ Самбора оддѣлъ войска. Въ Краковѣ мала проявитись мѣжъ робѣтниками такожъ сильна агітація за заведеніемъ 8-годинной работи и за пѣдвѣщеніемъ платнѣ, а тамошня поліція арештовала ажъ около 100 такихъ агітаторѣвъ. До Шаховъ выслано значній оддѣлъ войска для заосматриваня тамошнихъ фабрикъ. Въ Ва- лѣхъ и сусѣднѣмъ Вѣльску пануе спокѣй, але страйкъ ширить ся чымъ разъ болѣше. Робѣт- ники застрѣйкували вже въ чотирохъ фабри- кахъ, а нинѣ або завтра наставуть страйкъ ще и въ болѣше фабрикахъ.

Таки самъ рухъ зъ малыми лѣшь болѣ- ше або менше прынми бѣдѣтниками наставъ и мѣжъ робѣтниками въ горѣшній Австріи, въ Стиріи, Каринтіи, Крайшѣ, Триестѣ и на Угор- щинѣ та годъ тутъ всего того описувати. За- нѣтувати хѣба лѣшь треба, що въ Будапѣштѣ позволено правительствомъ свѣтуквати заврѣш- ный день манифѣстаціями, и то лѣшь на подалѣ- шихъ ульцяхъ, але предприняло всякѣи мѣры остоорожности. Всѣ школы народній мають бу- ти завтра позамыканы. Директоръ поліція Те- рекъ наказавъ поліціи, чтобы она обходила ся зъ робѣтниками якъ найтактовнѣйше и лѣшь въ крайній потребѣ зазывала войско на по- мѣчѣ. Въ полудневѣй Угорщинѣ организуе вълькѣанатѣи тысячѣвъ робѣтничѣвъ на завтра велику манифѣстацію. Въ Пресбургѣ буде за- втра сконстатовано по касарныхъ все войско. Поклявно такожъ 700 резервистѣвъ на тыж- день напередѣ, якъ то повинно бути.

Въ Нѣмеччинѣ естъ теперѣшный рухъ ро- бѣтничій, не слажемъ, слабій, але не таки грѣзныи, якъ въ Австріи. И тамъ веде ся всю- ды агітація за установленіемъ 8-годинной ро- боты и за пѣдвѣщеніемъ платнѣ, але що-до манифѣстаціи въ день 1 мая, то нема тамъ ве- лѣкомъ охоты до того и загально говорить, що заврѣшній день примине всюды спокѣйно, тымъ болѣше, що нинѣ естъ у прѣстѣнтѣвъ день покуты и не бѣдѣуваеъ нѣгде работа, отже зборы робѣтничѣи будутъ могли вже нинѣ бѣдѣувати ся. Мѣмо того а въ Нѣмеччинѣ прѣ- роблено всюды надзвычайный мѣры остооро- жности.

Въ Бельгіи, якъ мы то вже доносили, по- становило 300.000 робѣтничѣвъ свѣтуквати за- врѣшній день а правительство было змущене завести всюды надзвычайный мѣры остоорож- ности. Въ Бруксели будутъ завтра всѣ важнѣй- шій будинки обсажены войскомъ.

Въ Франціи естъ може найбільшій рухъ робѣтничій, а въ некоторыхъ сторонахъ, якъ н. пр. въ самѣмъ Парижѣ, въ департаментѣхъ Нордъ и Па-де-Кале, въ Лионѣ, Руанѣ и дру- гихъ великихъ мѣстахъ навѣтъ грѣзныи, бо бу- лянижисты и анархисты старають ся вынѣкати всюды въ день 1 мая заволоотъ. Правительство встало ся такожъ до надзвычайныхъ средствъ и постановило прѣтѣвъ анархистѣвъ высту- пати зъ цѣлою строгостію. Найважѣйшимъ въ цѣ- ломъ руху робѣтничѣмъ въ Франціи естъ то, що вже не лѣшь самѣи робѣтники але и другіи веретѣи суспѣльности французской познають домагати ся бѣдѣ правительствѣ 8-годинной ро- боты. Що-до самого свѣтукваня заврѣшного дня, то мѣжъ робѣтниками настало таке роз- двѣеніе, що болѣша часть зъ нихъ не буде завтра свѣтуквати.

Англіскій робѣтники бдсржили заврѣш- не свято на недѣлю, але мѣжъ ними ведеъ также сильна агітація за установленіемъ 8-го- динной работи.

Въ Італіи постановили многіи робѣтники свѣтуквати заврѣшній день, але позаякъ мѣжъ ними проявивъ ся въ некоторыхъ сторо- нахъ и рухъ революціонный, то правительство постановило завести такожъ строгіи мѣры осто- рожности.

Справа о. Степанова зъ Вишнѣвчика.

Чтатель „Дѣла“ знаютъ тую справу изъ коротенького справозданя процесѣу передъ ц. к. судомъ окружнымъ яко трибуналомъ су- дѣвъ присяжныхъ въ Бережанахъ въ мартѣ с. р. О. Степанова признано виновнымъ пра- вными зъ § 302 а. к. и переступленіи зъ § 487 а. к. и засуджено его на мѣсяць звычайного арешту, заостреного дворовымъ постомъ въ часѣ цѣлон кары.

Прѣтѣвъ сего выроку вѣсть въ имени о. Степанова оборонецъ его адвокатъ зъ Бере- жанъ д-ръ Андрей Чайковский жалѣбу неваж- ности до найвысшого ц. к. трибуналу касаци- ного. Справа отже ще остаточно не рѣшена, а прѣднѣи ворога руского духовенства — якъ мы ось недавно доносили въ „Дѣлѣ“ — выко- ристуютъ процесѣу о. Степанова въ способѣ по- ганыи, кривдѣи якъ цѣле руске духовенство, такъ и самого о. Степанова, который, якъ звѣстно, торжественно и рѣшучо заперечивъ записку ему вину и мавъ свѣдѣвъ такихъ, котріи пѣдъ присягою абзнали, що не чули слѣвъ, якѣи бѣвъ нѣбѣто высказавъ, а вырокъ заповъ на основѣи абзнаи записаного вой- та Олѣйника и его брата. Рышающимъ момен- томъ въ сѣмъ процесѣу була ухвала трибуна- лу, чтобы записаніи войта Олѣйника, бо, пѣдѣла осуду трибуналу, мѣжъ о. Степановомъ а Олѣйникомъ не дослѣдженъ такой ненависти, чтобы Олѣйникъ ложно присягъ. Се пытанье порѣшитъ трибуналъ касационный.

Чтобы-жъ вороги руского духовенства и о. Степанова не могли використувати и на- дальше того процесѣу въ такий поганыи спо- собѣ, якъ того взорѣвъ мы подали недавно, ходитъ ся подати де-що ширше зъ бѣдѣтѣи въ Бережанахъ въ мартѣ розрѣзѣвъ судовон, а головою абзнаи самого обжалованого и свѣд- ковѣвъ, пѣдѣла вѣрныхъ записокъ ходу процесѣу.

Складъ трибуналу и лавы присяжныхъ бѣвъ уже свого часу въ „Дѣлѣ“ поданныи.

На вступѣ розрѣзѣвъ занытавъ прѣдсѣ- датель трибуналу Гіртлеръ о. Степанова, въ якѣи мовѣ хоче бдповѣдати, а по бдповѣди о. Степанова, що въ руской, прѣдсѣдатель, по- зволивши обжалованому бдповѣдати свѣдѣчи, почавъ ставати пытаня.

Прѣдсѣдатель: Чи були вы отже, у Гавришка Лукасевича? що тамъ вы гово- рили? чи сказали вы до Павла Олѣйника: „Слушайте, Павелъ, я таку злѣсть маю до тѣхъ Ляхѣвъ, що сѣи бы я не священникъ, ставъ бы-мъ ся доудѣцю и вырѣзавъ бы-мъ всѣхъ Ляхѣвъ якъ свинѣ“.

О. Степановъ: Я тѣхъ слѣвъ зовѣмъ не казавъ. Анѣ не мѣгъ, анѣ не мавъ причи- ны казати. Вѣйтъ, Павелъ Олѣйникъ, естъ мо- имъ зыватымъ ворогомъ бѣдѣ давна, а за о- статній выборы до сойму ставъ ся ще болѣ- шимъ ворогомъ, то адъ злости самъ выгадавъ тѣи слѣва.

Коли я прийшовъ до Вишнѣвчика 1884 р., Олѣйникъ показувавъ ся дуже приятельскимъ для мене. Однакожъ незабавомъ я досвѣдѣвъ его фальшивѣсть и стерѣвъ ся его на кождѣмъ кроцѣ, а зъ ходомъ часу настало мѣжъ нами якъ найбільше ворогованье, якъ се розкажу обѣдѣи. Отже чи мѣгъ бы я передъ такимъ человекомъ, якъ войтъ Олѣйникъ, передъ сво- имъ найтяжѣйшимъ ворогомъ говорити таки сло- ва? Таки я розумѣю вагу тѣхъ слѣвъ и вслѣ- бѣи ихъ высказавъ, не мѣгъ бы-мъ толкува- тись несвѣдомѣстію значенія ихъ. Таки слова, коли-бъ уже и хотѣвъ хто высказати, то пе- редъ приятельмъ, а нѣколи передъ ворогомъ. А це въ тоту пору, коли то я нѣбѣи мавъ го- ворити тѣи слова, Олѣйникъ бѣвъ на мене та- кій розъяренный, що коли-бъ я бѣвъ се гово- ривъ, бѣвъ самъ заразъ бѣвъ мене арешту- вавъ. Прошу замѣтити, що я мавъ нѣбѣи гово- рити слова тѣи дня 13 червня 1889., отже въ день передъ выборами въ Вишнѣвчюу дня 14 червня, въ самъ розъяръ агітаціи выборовон. До Олѣйника написавъ лѣсничій Гравдъ: Радѣ Pawle! Starajcie się wszelkimi siłami, ażeby ро- ра до wyborów nie dopuścić. И Олѣйникъ спра- вѣдъ старавъ ся о то. Только зъ его иніціативы выслано дня 13 червня побережнѣицѣ двѣр- скихъ на свѣжѣжѣи церковну, чтобы сѣи бѣдѣ мене выдирати, чи я не зааранжую якои бѣи- ки при помочи робѣтничѣвъ, чтобы мене въ такии способѣи зработи неможливимъ до за- врѣшныхъ выборовѣвъ. Побережнѣицѣ двѣр- ской Бѣломазурѣи и Солецкій хотѣли розпочати бѣйку зъ моими слугами, а Олѣйникъ, войтъ Павло и братъ его Петро, вшли вже, чтобы буги свѣдѣками сподѣванѣи бѣити, — але не удалось довести мене до екецѣу, а до нѣякомъ галабурды не допустѣвъ.

Потѣмъ Павло и Петро Олѣйники при- шли за мною на хрѣстныи до Гавришка Лу- касевича. Якъ звычайно при такихъ нагодахъ говорить ся про найновѣйшій прѣгдои, отже збѣшла бесѣда и на отѣи пригдои нападѣу по- бережнѣицѣвъ на церковну свѣжѣжѣи. Я ска- завъ: „Вадѣте люде, якѣи то нинѣ священникъ нещасливѣи! Хлѣтъ ето разъ щасливѣи, бо якъ хто на его власнѣсть нападе, бѣвъ оста- точно буде боронитись кѣмъ. Коли-бъ я не бѣвъ священникомъ а нападъ хто мене на мѣмѣи по- ли чи свѣжѣжѣи, я боронивъ бы ся кѣмъ. А таки, отъ якъ вы бачили, я мусѣвъ ще осто- рѣгати, чтобы не прийшло до бѣйки. А Солец- кій конечно хотѣвъ выкликати бѣйку. Ну, все то була лапка на мене!“ Отсе я сказавъ. Го- ворити про Ляхѣвъ — навѣтъ не було нѣякомъ причины, бо тутъ Ляхѣи нѣчого мене не ро- били, а толькѣи двѣрскіи побережнѣицѣи, котрымъ я такожъ не дѣвувавъ ся, бо они сповѣдали роз- казъ зъ иніціативы Гравда и войта Олѣйника. Ненавидѣтъ Поляковѣвъ, накликувати до рѣзніи ихъ — се навѣтъ не мыслиме у мене, що по- чуваю ся навѣтъ до вѣдѣности для декого зъ Поляковѣвъ. Таки коли я ходивъ до гимназіи, богато допомагада менѣ панъ Софія Шма- новска зъ Спасова.

Дальше мущу звернути увагу, що я го-

ворю зъ Павломъ Олѣйникомъ по руски, а не по польски. Олѣйникъ каже, що я мавъ ска- зати: „...ставъ бы-мъ ся доудѣцю...“ Ну, я прѣ- цѣвъ умѣю говорити по руски, тожъ коли бѣи я щось такого бѣвъ говоривъ, бѣвъ бы-мъ ска- завъ: „...ставъ бы-мъ ся вѣтанжкомъ — доудѣцю — начальникомъ“, але нѣколи не сказавъ бы-мъ: доудѣцю. И се ясно свѣдѣать, що бѣдѣсуней менѣ слова суть выдуманыи.

На другій день, т. е. 14 червня, бѣдѣували ся правыборы въ Вишнѣвчюу. Мѣмо всякого напору на мене, я стоявъ зъ громадою и давъ ся выбирати на выборѣи. Коли-бъ я бѣвъ на день передъ тымъ сказавъ закидуваній менѣ слова передъ Олѣйникомъ, — бѣвъ бы бѣвъ а мною легко упоравъ ся. Правыборы дня 14 червня въ Вишнѣвчюу бѣдѣувались дуже бур- ливо. [Прим. Ред. Комісаря Шеліговского вы- пѣхали выборѣи тогдѣи за двѣри и бѣвъ мусѣвъ бѣдѣхати, не перѣвѣвши правыборѣвъ. На дѣи 21 и 22 червня зѣхала до Вишнѣвчика комі- сія слѣдѣи и черезъ оба двѣи списувала про- токолы. Дѣи 24 червня бѣдѣули ся новіи пра- выборы въ Вишнѣвчюу и таки выбрано вы- борѣцѣмъ о. Степанова, хочъ перѣорѣсано и выбѣръ войта Олѣйника. Гл. ч. 133 „Дѣла“ зъ 15 (27) червня 1889.] Коли-бъ я бѣвъ высказавъ тѣи слова, я бы бѣвъ мусѣвъ, маючи нечесту совѣсть, бдступити бѣдѣ правы- борѣвъ, тымъ болѣше, коли менѣ комісаръ Шеліговскій дня 14 червня грозивъ процесами политичными. Олѣйникъ бѣвъ на мене тогдѣи такии розъяренный, що мусѣвъ бы бѣвъ сказа- ти п. комісаревѣи, що я таке а таке вчера гово- ривъ. Тымчасомъ я зъ спокѣйною совѣстію давъ ся выбирати на выборѣи и въ часѣ дру- гихъ правыборѣвъ и нѣхто не мѣгъ того спѣр- ти. Ажъ пѣдвѣйше выплыла справа тѣхъ нѣ- бы-то моихъ слѣвъ — и то въ якѣи способѣ?

О томъ розповѣдавъ менѣ Бѣломазуръ таки: „Я прийшовъ до коршмы и заставъ тамъ при столѣ Олѣйникѣвъ Павла и Петра и зъ ними жандарма. Всѣи три говорили про васъ, егомѣстѣи. За хвѣлку бдлучивъ ся жандармъ бѣдѣи нѣхъ и сѣвъ по другѣмъ кѣнци стола. Тогдѣи прѣстѣуваъ до мене Олѣйникъ и напо- мѣи мене: „Иди, скажи жандармовѣи, що ксѣндѣзъ говоривъ на хрѣстанахъ у Лукас- вича: Естъ-бъ я не бѣвъ ксѣндѣзомъ, то бы-мъ вырѣзавъ всѣхъ Ляхѣвъ якъ свинѣ“. Я пѣй- шовъ и сказавъ.“ Коли менѣ Бѣломазуръ се раповѣвъ, я спытавъ его: „А чому-жъ ты не розказавъ таки при протоколѣ въ судѣ?“ А бѣвъ на то: „Бою ся, чтобы-мъ не втратѣи службу, але я, якъ прѣйде до присяги, скажу все таки, якъ було.“ При сѣй бесѣдѣ мѣи зъ Бѣломазуромъ бѣуи в чули: моя жена и учи- тель Вертинорѣхъ. [Прим. Ред. Въ судѣ Бѣ- ломазуръ выпѣръ ся того.] Пытаю ся: чому жандармъ не зывѣвъ доносѣи на мене бѣдѣ са- мыхъ Олѣйникѣвъ, передъ котрымъ я нѣбѣи то говоривъ, але бѣдѣ Бѣломазура? Сконстату- ютъ и той фактъ, що на жандармѣи того, который зывѣвъ бѣдѣ Бѣломазура доносѣи на ме- не, я подавъ бѣвъ до ц. к. старостѣа жалѣбу за то, що бѣдѣхавъ першѣи правыборѣвъ у Вишнѣвчюу дня 14 червня пробивъ господѣи Стаха Дутику.

Дальше мущу пѣднести и то, що и Павло Олѣйникъ мѣи словѣи мои бѣдававъ неодна- ково и не при однаковыхъ обѣдѣицахъ. Жан- дармъ Вѣтеръ, котрого постѣиформѣвъ выслать бѣвъ на слѣдѣтѣи до Вишнѣвчика, оповѣдавъ менѣ: „Я прийшовъ до Павла Олѣйника въ но- чи. Онъ спавъ у отодѣлѣ зъ своимъ сынѣмъ. Я спытавъ его: що ксѣндѣзъ говоривъ на хрѣстанахъ? На то Олѣйникъ каже: „Може бы то задымѣтъ?“ А коли я его пытавъ: де то ксѣндѣзъ говоривъ, — бѣвъ сказавъ, що въ хатѣи при столѣ.“ Въ судѣ-жъ Павло Олѣй- никъ абзнавъ зновѣи инѣше, а имено, що се дѣялось на дворѣи пѣдъ коморою. Передъ жан- дармомъ Вѣтромъ абзнавъ, что нѣбѣи то я го- воривъ: „Слушайте, Павелъ! Я маю таку злѣсть до Ляхѣвъ, що если-бъ я не бѣвъ священни- комъ, то вырѣзавъ бы-мъ всѣхъ Ляхѣвъ якъ свинѣ“, — а въ судѣи вже додѣвъ ще слова: „ставъ бы-мъ ся доудѣцю“. [Прим. Ред. О. Степановъ прѣсѣвъ, чтобы жандарма Вѣтра поклякну на свѣдѣа, але не поклякну.]

Зъ всего того, що я тутъ предѣставивъ, выхадѣтъ, адаеъ менѣ, ясно, що я записанныхъ менѣ слѣвъ не мѣгъ казати и не сказавъ.

(Дальше буде.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вчерашнѣмъ засѣданіи палаты по- слѣвъ веда ся дальша дебата надѣи етатами министерства просвѣты. При титулѣ „вѣронѣ- повѣданя“ промавлявъ пос. Крона вѣтеръ въ справѣи занесеня требѣвъ церковныхъ и па- тронатъ; Янъ зъ полѣишеніемъ дѣтѣицѣи кон- сѣсторіальныхъ крѣлошанъ. Кн. Чарторы- скій промавлявъ пѣдѣи ухвалы коло поль- ского противъ занесеня патронату выступаючи зъ становища автономічного и католического. Ему бдповѣвъ референтъ Гѣи вошъ, що те- перѣи якъ разъ пора до управлѣиеня сѣи справыи и не можѣи прицѣкати, чтобы тепѣ- рѣише правительство зробило кривду церкѣи. Пос. Мандичѣи въскіи поставивъ резолюцію въ справѣи пѣдвѣщеня дѣтѣицѣи для ставісла- вѣвского епископѣства до 12.000 зр. и пѣдвыс- шеня платнѣи для гр. кат. крѣлошанъ. Зісѣи промавлявъ за бдвѣишеніемъ резолюціи кн. Чарторыского и палата бдкнула ен 99 го- лосами противъ 77.

При титулѣ „высшій школы“ промавлявъ пос. Дершата за пѣдвѣишеніемъ платнѣи профессорѣвъ технѣицѣи и университетѣвъ за зне- сеніемъ олатѣи за колеіи а за заведеніемъ постійной таксы. Мін. Гавѣи бѣдѣи възяти жадаи бесѣдника пѣдѣи розвѣату а Чехамъ обѣцѣи, що въ найблизшій бюджетѣи вѣста- вѣи бдповѣдну суму для чешского факультѣи теологичного и для лѣишого вышнѣианя фа- культѣицѣи фѣлософичного и медицин. Пос.

Жакев промаляв за основаньєм чеського університету в Бернѣ а Майгъ такожъ за основаньєм того університету але з нѣмцѣмъ языкомъ выкладовымъ. Пос. Черкавскій промаляв за утвореньєм медичного факультету у Львовѣ а Адамець поставивъ революцію, въ котрій домагавъ ся, щобъ жєнщинамъ було дозволено вступати до університетівъ.

Комісія для ненарушимости посольской ухвалила зѣстне вже внесенє пос. Фукса и внесенє пос. Вебера, котре жадає, щобъ ненарушимость розставляла ся такожъ и на такий зарядженя властей, въ наслідокъ котрыхъ посолъ не мѣгъ бы брати участи въ нарадахъ парламенту. Окремый законъ має не допустити задержаня справы підчасъ сесіи парламентарнои.

Kreuz. Ztg. одержала вѣсти зъ Петербурга, після котрой плянъ одруженя російского наслідника престола зъ одною заходною европейскою (нѣмецкою?) княгинею розбивъ ся дѣлятого, що синодъ не хотѣвъ дозволити на вѣнчанє передъ переходомъ княгини на православіе а голова того княжого дому, зъ которого походила княгиня, ставивъ то за условіе для свого призволеня на то одруженіе.

Правительство російске аменувало католическихъ епископівъ: Новодворского въ Полоцку, Ячевского въ Люблинѣ, Авдєевича въ Вильнѣ, Косовского въ Келіцахъ и Церра въ Тарасколі. Дотепершній епископъ тараспольскій Цоттманъ подавъ ся до демісія и одержавъ єв.

Итальянскій наслідникъ престола оглянувши Самарканду вернувъ до Асхабаду, до его ватавъ ген.-губернаторъ закаспійского краю ген. Комаровъ. Навѣ выѣде кв. Неаполя до Багу.

Въ Берлинѣ заказала поліція на завтра всѣ манифестаціи — робітничі а все войско дѣстало острый набѣгъ и стоить сконспірованє въ касарняхъ.

Кн. Бісмаркъ думає выѣхати до Шкоцці. Въ новій листѣ войсковій стоить кн. Бісмаркъ записаний въ магдебургскій полку кирасіровъ підъ ранією „ген.-фельдмаршала“ яко „Отто кн. фонъ Бісмаркъ герцога Ливенбургскій, ген. полковникъ кавалеріи“. Єсть то найближшій доказъ, що кн. Бісмаркъ не зрѣвъ ся своего нового титулу.

Пос. Виндгоретъ дѣставъ бѣ папы найвысшій ордеръ, який лишъ пала має до роздѣть а именно ордеръ Христа за его апаменитъ заслуги для становяща католической церкви въ Нѣмеччинѣ.

Въ Парижі розпочали ся арештованія анархістівъ на великій розмѣры. И таку у якогось Кабета выкрыто тайну друкарню, де друковали ся анархістичні прокламаціи, котрі отаку тайній агента розкидали по касарняхъ або роздавали войскамъ въ Парижі, Версалью, Вісеню, Ст. Кло и т. о. Прокламация тѣ зывали войско, чтобы оно въ день 1 мая прилучилось до народу и встрѣляло своихъ офицерівъ. Арештовано такожъ маркиза Море, котрый мавъ дати грошъ на заложенє тайной друкарні.

НОВИНКИ.

— Програма літературно-музыкального вечера въ честь памяти Тараса Шевченка въ Дрогобичі въ недѣлю дня 4-го н. ст. мал 1890:

1. „Привѣтне слово“ (выголосить п. К. О.)
2. „Три шляхи.“ Слова Шевченка, музыка Топольницкого. Хоръ мужескій. (Выкупають любителѣ спѣву підъ дирекцію п. К. К.)
3. Лисенко. „2 га рансодія українська“ фортепьяно соло (п. а. О. Т.)
4. Одчитъ (п. А. Б.)
5. „Помарилла наша доля“ слова Партицкого, музыка Вахнянина. (Соло спѣвъ.)
6. Duo dramatique sur l'Elisir d'Amore de Donizetti par R. Vības. Фортепьяно на 4 руки (п. а. О. Т. и п. Ф. Д.)
7. „Моряки“. Спѣвъ, дуєтъ (п. К. и В.)
8. „Гамалія“, баллада Шевченкова. Декламация (выголосить п. А. С.)
9. „Наша жизнь“. Слова Гусалевица, музыка Вахнянина. Хоръ мужескій (выкупають любители спѣву підъ дирекцію п. К. К.)

Доходъ призначенный на мѣсцеву убогу молодѣжь школьну.

— Зъ Бережанъ пишутъ намъ: Для 27. н. ст. цѣлїи обходила молодѣжь тутешной гимназіи другій разъ роковины смерти незабутаго батька-Кобзаря нашего Тараса. На вечерку были присутніи н. професоры и молодѣжь обоихъ націй. Вечерокъ отворивъ вступнымъ словомъ п. проф. Насальскій. Краснорѣчива, горячо заохочує его мова была найкрасшою цѣлкою зъ вѣны вечерковой програмы. Хоръ мужескій одѣнѣвавъ удачно „Осѣнь“ и „Жовтєрь“. Стойність вечера поднявъ хоръ мужескій мѣшаний въ супроводѣ оркестры, котрый одѣнѣвавъ зъ повною силою „Завѣщаніе“ Шевченка (муз. М. Вербицкого) и „Быть порогъ“ (муз. М. Лисенка). Головною заслугою положиъ ту п. Н. Ганьш, ученикъ VIII класу, котрый занявъ ся выученьємъ хору мужеско-мѣшаного. Онъ показавъ, что то може вытравляти иради и неутомимый трудъ у дїрігента! Музыка дѣлала три куски иль поновимъ артизмомъ. Такожъ удаласъ гра на цитрѣ. Декламация „Гамалія“ и „Сонни мары“ вѣнчались гучными оплеканьми. Молодѣжь розбилася одушевлена. Видно, что въ Бережанахъ не така єсть „сумна перспектива на будущность“, поки въ грудяхъ молодѣжи палає огонь любви до своего народа и словесности, поки свѣточемъ їй буде Шевченкова идея!

— Про т. з. „бунтъ хлопскій“ въ Коломыйщинѣ принесла Neue freie Presse зъ 28 н. ст. цѣлїи страшний рѣши. Нѣбы то въ селахъ Кулячківцяхъ,

Трофанівцѣхъ, Балиничѣхъ, Илинцѣхъ, Фатѣвичѣхъ, Хвалибѣхъ, Назѣрнѣхъ, Гвѣздицѣхъ и Гвѣздицѣхъ ставъ провалясь Gewaltthatigkeiten и blutige Schlägereien; нѣбы-то въ Кулячківцяхъ селяне бѣбули абѣр; нѣбы-то рухъ хлопскій звернений противъ польскихъ панѣвъ и жидѣвъ; нѣбы-то на ярмарку въ Гвѣздицѣхъ мужики змовились не робити на грунтахъ польской шляхты; нѣбы то по дворахъ мужики бьютъ двѣрку службу и выбиваютъ по дворахъ окна; нѣбы то противъ дра Даниловича веде ся сѣлство за побурюванє селянъ противъ шляхты и жидѣвъ, и т. д. Читателѣ наші знають станъ рѣчи въ Коломыйщинѣ зъ вѣчерашного письма въ „Дѣла“.

— Конференція членівъ широчини сїли руского товариства педагогичного бѣбуде ся дня 4 н. ст. мал с. р. о год. 3-й по полудни въ будинку школьничѣхъ въ Лѣвоничахъ коло Пустомытъ зъ слѣдующимъ порядкомъ дневнымъ: 1) Практична лекція зъ дѣтми III класу „о дѣленю дроба звичайного черезъ число цѣле и черезъ дробъ“. 2. Одчитаньє протоколу зъ послѣдней конференціи. 3. „Шевченко учителемъ народа“ — одчитъ. 4. „О способѣ розповсюдженя деревъ очитыхъ мѣжъ паромъ“ — одчитъ. 5. Внесеніе.

— Часть питомцевъ семинаріи II-го року одержала вже прихильну бѣдѣвъ на свои поданя. — Впр. митрополитъ принявъ ихъ назадъ до семинаріи. Однакожъ значно больша часть доси еще не знає, что зъ нею стане ся, и выжидає рѣшеня митрополита.

— Мѣсто Бускъ навѣтивъ вчера великій огонь. Одно передмѣстє погорѣло, а огонь перекинувъ ся на друге передмѣстє при сильномъ вѣтрѣ. Фѣлварокъ и броваръ намѣстника гр. Ваденго погорѣли; двѣры выротовано. Зѣ Львова выѣхало до десяти пожарничѣвъ на ратунокъ до Буска.

— Магазины зѣлѣницъ Карола Людвика погорѣли вчера зъ полудни. Огонь приравъ величезный розмѣры и на ратушевѣй вежи бѣвъ годинникъ бѣвъ 3 3/4 до 5 1/2 години. Величезный будынокъ, въ котромъ мѣстились вагоны до направа, бѣтасъ бѣлхарія, глобларія, лѣкярня и столарня погорѣли до тѣла и лишились голіи мурѣ. При огни було 7 большихъ сиваковъ, чотири мѣскіи, двѣ зѣлѣницѣ и одна войскова зъ касарнѣ Фердинанда. Сторожа огнена, мѣска и охотничья, робѣтничіи зѣлѣничѣи та значный бѣдѣлы войска гасили огонь. Шкоду обчислюють на 200.000 зр., бо зъ горючю будинку можна було выратувати лишъ возы, котры стоили на колесахъ, прочіи всѣ погорѣли. При огни лучила ся смѣшна пригода. Недалеко бѣвъ магазинъ зѣлѣницѣи лупали робѣтничіи въ каменоломахъ камѣнь при помощи динамитѣ. И такъ коли при огни зѣлѣницѣи тысячѣи людей и бѣдѣлы войска, роздались три по собѣ слѣдующій сильной детонаціи, мовъ бы зъ далека выстрѣлы зъ канонѣ. Волки гадали, что се знаєтъ алармовый зъ цитаделѣи и почали чимъ скорше бѣчи назадъ до мѣста; мѣжъ публікою почувлюсь голосы, что въ мѣстѣ революціи и хвилює наставъ неладѣ и переполохъ. — Огонь въ магазинахъ займивъ ся рѣвночасно въ двохъ мѣсцахъ.

— Рускій женщины въ Галичинѣ и Буковинѣ — за прикладомъ женщинъ чешскихъ — выготвили петиціи до рады державной о женскій гимназіи и дозволѣ женщинамъ вступати на університетѣ. Петицію подісало уже доси дуже много женщинъ Руснокъ зъ мѣст и сѣлъ.

— Польску присягу бѣдѣравъ въ Кѣдмани на Буковинѣ дня 19 н. ст. червня о фїцїрѣ асентеруковкой комисіи бѣвъ новобранцѣвъ-Руски и бѣвъ! То рѣчь доси нечувана! Справедливо „Буковина“ домагавъ ся компетентныхъ сферъ, чтобы такого дѣла не дозволяли!

— Нотарѣмъ въ Кімполонѣзъ именованый Русинъ, п. Николай Дрогомирскій „Буковина“ высказує надѣю, что п. Дрогомирскій разомъ зъ другими тамошними патриотами займаться буде и національными справами рускихъ громадъ того повѣту, де и въ школахъ и въ церквѣ старають ся Русновѣи волюшати.

— Убитыхъ войскомъ въ Бѣлѣи або помершихъ бѣвъ ранъ зъ кулюкъ Манлихерѣвскихъ підчасъ розруху робѣтничѣвъ — начислено доси 14, а въ шпиталѣ лежить ще 7 особѣи тяжче раненыхъ. Трехъ труповъ доси годѣ було розбизнати, якъ зовуть ся и зъ-бѣди. Майже всѣ погигли! — Польки зъ роду, Мауруы. На нихъ то першій разъ сипробовано якѣсть Манлихерѣвскихъ карабѣновъ. Группы секціоновано и комисіи войскова выступіювала, що манлихеры дуже добры. Майже каждого трупа куля перешла на скрѣзь и не лишила ся въ тѣлѣ. Сконстатовано, что куля, коли только не натравляти на сильну кѣсть, може перешти на скрѣзь трехъ людей, якъ бы стояли одинъ позадъ другого.

— Бѣда зъ „пильваньми“ въ Долинскѣмъ. Высшій краєвий и державный власти розпорядили строго придержувати ся истинныхъ привилѣговъ що до сущности (клявзѣ) бар. Попера, именно въ томъ напрямѣ, чтобы приберечь селяне бѣвъ тыхъ клявзѣ не терпѣли нѣякой шкоды. Але що инышо розпорядженія вышней власти, а выкананьє ихъ підвластными органами. Тѣ подвластній органы гѣввались на селянъ, подісавшихъ петицію до сойму въ той справѣ и не разъ навѣтъ имъ бѣдѣрожуваюсь. Тѣ погрозы дались теперь почути въ Долинскѣмъ, бо цѣлый мѣсяць марець и цѣлѣнь спускають ся цѣлоденно клявзы, такъ что нѣякимъ чыномъ не можна обробити поля за водою. Ранкомъ пойдѣ господарѣ зъ плугомъ за воду а въ полудне вже вода велика и бѣвъ або змущеній почувати на поля, хочъ и недалеко до его хаты, або може ледво по пѣвночи, коли вода опаде, вертати домѣвъ. Давнѣйше можна було обхаты воду мостомъ, что стоявъ на державной дорожѣ; але теперь, коли минушого року поперѣвскіи колоды розбили сей мостъ, бо въ р. 1887 поставленый мостъ, то одну половину моста розобрано а другую поцѣдирано, дорогу же завалено матеріаломъ, что бѣхати дорого трудно а мостомъ небезпечно. Колѣнѣ-жъ то бѣдѣжъи ся бѣхати мостомъ, то муситъ за ту небезпечну їзду заплачати ще 20 кр. мыта.

— Новый сенационный процессъ въ Вадовичахъ. Іцѣ не прогмонѣвъ процессъ эмиграційный, а бо т. з. „американскій“, а вже въ салѣ розправъ вадовичского суду ставъ новый рядъ спеціалитѣвъ, такожъ походившихъ зъ Освѣнца, котры цѣишѣмъ поли глядали недозволенного гѣшету. Змѣсть про-

цессу ставовати шутки и махінаціи, якихъ ужинає ся при бранцѣ, чтобы зручно а каридеостойно, хочъ надо часто, увѣлѣнати бѣвъ службы войсковои такихъ молодыхъ людей, котры волятъ приглядати ся, якъ машерує войско, аїжъ дѣнати торістерѣ и гѣверѣ. Такіи процессы выривають рѣчь-у-рѣчь въ благодѣній Галичинѣ, а обжалованными суть все жыды. Такъ и теперь у Вадовичахъ передъ звичайнымъ трибуналомъ стануло 18 жидѣвъ зъ Освѣнца; головными обжалованными суть: Бандѣ, Гольдбергѣ, Кунперманѣ, Вульканѣ та два знакомы зъ американского процесса Ландерерѣ и Садгерѣ (першій засужденый на пѣвнѣи, а другій на два роки вѣзничѣ). Войсковыи власти выколали краковського майора-аудитора Маюльского, чтобы бѣвъ слѣдивъ розправу и приабиравъ потрібный матеріалы. Прокураторіи закидѣе обжалованнымъ, что въ Бѣлѣи въ рр. 1885, 1886, 1887 и 1888 хотѣли подкупити подарунками грѣшными войсковыхъ лѣкарѣвъ при бранцѣи и тымъ способомъ хотѣли наклонити до нарушения власти урядовой. Обжалованьє удержує, что бранка въ Бѣлѣи въ рр. 1885 до 1888 не бѣдѣвала ся правильно, а була жереломъ доходѣвъ имовѣрно для деякихъ лѣкарѣвъ войсковыхъ а на певно для Файлы и Мехля Бандѣвъ, бо Файлы загално уважано за посередника въ справахъ бранки а навѣтъ дано ему прозвище: Doctor Band der Linke. — До розправы, котра потревавъ зъ тыждень, поклякано 26 свѣдѣвъ.

— Субвенціи. Выдѣлъ краєвий рѣшивъ удѣлѣти беззворотній запомоги на цѣли дороговъ: выдѣловъ повѣтовому въ Мостексахъ на реконструкцію дороги громадской Рудки-Яворѣвъ 1000 зр.; выдѣловъ пов. въ Бѣжеску 1500 зр. и выдѣловъ пов. въ Ниску 3000 зр. На кошты участвіи школы школярской въ Свѣнтоникахъ въ выставѣ рѣльничѣи у Вѣдніи удѣливъ выдѣлъ краєвий 100 зр. на руки п. Каз. Брунальского, управителя згаданой школы.

— Концесіи на побиранє мыта. Цѣсарѣ санкціоновавъ рѣшеня соймовъ, котрыми дозволено побиранѣи оплаты мытовъ: громадѣ Мизунѣ бѣвъ двохъ мѣстѣвъ на рѣцѣ Мизунѣи въ Мизунѣи; громадѣ разомъ зъ общаромъ двѣрскимъ въ Рихтичахъ на рѣцѣ Барѣ въ Рихтичахъ; общарови двѣрскому въ Шуровичахъ бѣвъ перевозу на рѣцѣ Стирѣи въ Шуровичахъ; общарови двѣрскому ординаціи ланцукѣи бѣвъ чотирохъ перевозѣвъ на рѣцѣ Вислоку въ чотирохъ селахъ.

— Починки. Выдѣлъ краєвий признавъ зъ краєвого фонду промыслового такіи 3% починки: Каз. Ходзиньского, властители артистичного заведения церковной рѣзбы въ Краковѣ, въ квѣтѣ 3000 зр., платныхъ въ 20 ратахъ чвертерѣчныхъ, числячи бѣвъ 1 сѣчня 1891 р.; — товариствѣ столарѣвъ въ Станиславѣвъ 2000 зр., зворотныхъ въ 20 ратахъ чвертерѣчныхъ числячи бѣвъ 1 сѣчня 1891 р.; — Генр. Розенбушова, властители заведения гальваничного у Львовѣ, 2000 зр., зворотныхъ въ 8 ратахъ чвертерѣчныхъ, числячи бѣвъ 1 сѣчня 1891 р.

— Известія здоролєня взаимного мѣжъ урядниками державными а офицерами, коли урядники суть въ униформѣ, мае бути вскорѣи якѣсь управліенна приписами для обохъ сторѣвъ. Причину до того мали дати рѣзній немилый мѣжъ урядниками а офицерами пригоды, въ котрыхъ розходило ся, что мае мати першенство.

— Зъ Поморья доносятъ, что тамошній рѣзники продають мешканцамъ мясо зъ худобы, хорои на такъ зъ „грудѣи зъ браги“. Єсть то хобора тяжка и доса нерозслѣжена, такъ, что комитетъ гал. Товариства господарского одержавъ бѣвъ министерства рѣльничества субвенцію въ квѣтѣ 250 зр. на розслѣды сѣи хоборы и тѣи розслѣды поручивъ проф. дрови Радзиньскому. Мясо худобы, котра такъ незуджала, єсть темной краски, часомъ ажъ черной, мѣсцями запекле бѣвъ горячки, яку зѣвря мало за жыти, дуже несмачне и шкодитъ здоролєю. Урядъ громадскій въ Поморьяхъ повиненъ сѣвъ на глядѣтѣи тамошнихъ рѣзничѣвъ.

— Зъ Унева просятъ насъ зановуати: Новый повный бѣдѣустъ зволювъ надати папа Левъ XIII для церкви въ Уневѣи въ день Вознесенія Г. Н. Іисуса Христа, котрый буде такъ само торжественно обходити ся якъ и другій давнѣйшій бѣдѣустъ въ день Успенія Пр. Богородицѣи.

— Жидѣвскій гѣшетѣ. Книгарня Моріца Перлеса у Вѣдніи выгадала дуже добрый гѣшетѣ. Замовивши у Матейка портреты 40—50 корольѣвъ польскихъ та постаравшихъ у дра Станислава Смольскіи, професора краковського університету, о написаньє бѣдѣвѣдного тексту до тыхъ портретѣвъ — розписала та книгарня просятъ на артистично выдѣлѣннѣио підъ заг.: Rozet królów polskich. Цѣде выдѣлѣннѣио буде коштувати до 25 зр.

— Назва „польскій жидъ“. polnischer Jud, не єсть обидою чести бѣвъ рѣшеня окружного суду вадовичского. Антонъ Б., одержавши зазывъ зъ загрозою судовою жалобѣи бѣвъ Іосифа А. о заплату якогѣи довгу, бѣдѣисавъ ему на корреспондентѣи: Selbstverständlich von einem polnischen Jud, wenn ihm paar Gulden kommt, ist nichts was anders als nur eine Klage zu erwarten. За тѣи слова обжалувавъ Іосифъ А. Антона Б. о обиду чести. Першій судъ засудивъ Антона Б. на кару 5 зр., але окружный судъ въ Вадовичахъ орѣкъ: Слово „польскій жидъ“ не прикладає до обжалователѣи иѣи прикметѣи нѣи гадѣкъ мѣстѣиачъ погороду, аніи не выставляє его на загалноє посмѣхованьє, а означає лишь правдиве его вѣроисповѣданьє и правдиву народность, а если въ иныихъ провинціяхъ австрийской державы до такого слова приизяють обиду, то се не змѣняє дѣйствителѣи рѣчи; для браку отже предметовой сути чину увѣлѣнєи ся обжалованого бѣвъ записной ему провѣны.

— Про штундизмъ на Украинѣи подѣа „Новое Время“ такую статейку: „Въ послѣднѣмъ числѣ „Подручника для сѣльского духовенства“ подано цѣкавыи вѣсти что-до сѣльско-политичного характера штундизму. Головне лихо, чимъ та секта знавала своя истинность въ полудневѣи Россіи, єсть се, что вѣсоды, де появлять ся, дѣлѣть людѣи мѣсцеву на два ворожѣи таборы; крѣмъ того штундизмъ негѣе взагалѣи цѣлѣи тепершній устроїи сѣльско-политичный. Штундисты кажутъ, что людѣи зѣбѣиа вже на послѣдній ступенѣи зѣдсутѣи; теперь находятъ ся она въ другѣи нево-

ли египетской. Чоловѣка вложили до ярма теперь новѣи Египтяне: вельможѣи сѣго свѣта. Тѣи Египтяне тянутъ зыски зъ нашої праціи, експлюатуютъ нашіи силы. Тому то теперь єсть такъ много нужды на свѣтѣ. На вѣиѣи проливаєсь кровь невинныхъ людей; въ цѣлоденѣи жѣтѣи людыи сѣи розбѣи, грабѣи, насильства, завистѣи, злодѣиство и фальшь. Поляи штундистѣи до тепершней сущности можно приблизити третій раздѣлъ „Листу до Римлянъ“ св. Павла бѣвъ стиха 10 до 18. — „Подручникъ“ въ дальшихъ выводахъ звертає увагу на комуністичныи засады штундизму и выказує, что члены той секты глядѣють точки опоры переважно въ заграничныхъ институціяхъ и стоваришеняхъ та въ нѣмецкихъ колоніяхъ, розканыныхъ по Россіи; за весь часъ 30-лѣтнего розвою штундизму въ полудневѣи Россіи, протестанты нѣмецкіи, якъ колоністы такъ и чужинцѣи зъ заграницѣи, усе поддерживали и поддерживаютъ той рухъ середѣи людѣи, навѣщаючи мѣсцевости навѣдѣи сектою и зѣбѣиачи въ штундѣи новѣихъ приклонникѣи. О певной зѣви мѣжъ штундизмомъ а сектою баптистѣи котра прийшла до Россіи изъ заграницѣи, свѣдѣть мѣжъ иныи та обставина, что Павловъ проагуючий теперь штундизмъ въ Россіи и на Кавказѣ, образуєть ся въ Гамбурѣи въ тамошней семинаріи сектѣ баптистѣи. При помощи одного рода штундизму, которо члены признають ся до засадѣи лорда Ратштока, штундизмъ найповѣи подпомогу такожъ въ Англіи. Теперь много штундистѣи ужинає російской бібіи выданой въ Лондонѣи бѣдѣа їи першенство передъ бібіями синодальными. За границею — кажутъ штундисты — людеи суть розумнѣишій бѣвъ насѣи, тому годить ся, чтобы мы ихъ больше слухали, якъ сѣго, что вѣиъи нашѣи св. синодѣи.“

— Дрѣбніи вѣсти. Дня 6 мая с. р. о год. 8-й вечеромъ бѣдѣуєсь въ Стецевѣи вѣнчаньє дра Северина Даниловича кандидата адвокатского зѣи Коломыцѣи, зъ панною Ганною Гаморакѣи, донькою о. Кирила, пароха въ Стецевѣи и посла на соймѣи краєвий. — Ісѣи польскій, выданый молодѣижеи польскою на памятку конституціи третого мал, сконфіскувала державна прокуратура. — Трасенѣи землѣи заирѣиѣи въ Лісабонѣи; трасенѣи було легке.

Посмертний — ☩ — оповѣстки.

Два щиріи Русины померли сѣго мѣсяца на Буковинѣ: о. Томовичъ, парохъ въ Крещатику, членъ черновецкой „Руской Бесѣды“ и голова крещатицкой читальни и о. Стришка, парохъ у Василѣвцѣи. Вѣчна їмъ память!

именованя, конкурсы, перенесеня и пр.

— Именованя. Практикантъ при департаментѣ рахункѣи краєвой дирекціи скарбу у Львовѣ, Едм. Шнайдеръ, именованый асистентомъ рахункѣи при высѣи судѣи краєвий у Львовѣ. — Дѣйствителѣи учителемъ въ Тѣвжѣи именованый Вол. Куברהвичѣи. — Дѣйствителѣи учителями и учителями именованый: Адольфѣи Зонтекъ въ Бѣжесахъ, Мих. Галанъ въ Спасѣи, І. Каравьскій въ Баличахъ, Ант. Дудзиньскій въ Нивискахъ.

— Обѣиженє. Цѣсарѣи надалъ директору фабрики тютюну въ Ягольницѣи, Мих. Кунстарови при перенесеніи его въ стальной станъ супочнику, титулу и характеръ совѣтника скарбового.

Телеграммы „Дѣла“.

Софія 29 цѣвтіи. Стамбуловъ и Муткуровъ выѣхали до Филипополя на торжество ордера хоборости. Всѣи вѣсти о руху болгарского войска суть безосновныи.

Міляно 29 цѣвтіи. Въ Комо и окрестности арештовано 30 агитаторѣвъ, котрыи роздавали мѣжъ сѣльскійи народѣи и робѣтничѣи одозвы до революціи.

Вѣдєнь 29 цѣвтіи. Министерство войны не дозволило робѣтникамъ въ арсеналѣи святкувати день 1 мая.

Карловицѣи 29 цѣвтіи. На церковнѣи соборѣи наставъ въ народной партіи сербской роздоръ; одна партія, умѣренна, зѣи 20 членѣи выбрала своимъ проводирѣи Стефановича, друга партія зѣи 17 членѣи станула підъ проводѣи Думчи.

Берлинѣи 30 цѣвтіи. Межи страйкуючими и нестрайкуючими робѣтниками прийшло вчера до великой бійки и полиціи мусѣиа робити порядокъ.

Вѣдєнь 30 цѣвтіи. Майже всѣи промысловѣи дали своимъ робѣтникамъ на завтра бѣдѣустку. Робѣтничіи въ варстатахъ державныхъ зѣлѣици звались зновѣи до работы.

Парижѣи 30 цѣвтіи. Вчера арештовано тутѣи зновѣи 40 анархістѣи. Въ Ліонѣи арештовано всего 13 анархістѣи при котрыхъ найдено динамитѣи. Въ Бардо и Лілѣи выбухли страйки.

Римѣи 30 цѣвтіи. Сенатѣи ухваливъ законъи выключаютъи духовенство бѣвъ участи въ зарѣдѣи добродѣиными институціями.

НА ДОСЛАНО.

Найближе средство на бѣвъ зубѣвъ, до плеканяи зубѣвъ и губѣи Здорѣи зубы и плеканьє губѣи суть головнымъ условіемъ доброго здорѣи. Се озлѣгнати удасть ся лишь тымъ, что бѣдѣеи старатѣи ся добути воду до зубѣвъ и губѣи. Помѣжъ многими гошомѣиными водами до зубѣвъ найзнаменитѣио єсть Rösler-а вода до зубѣвъ и губѣи, котору вытравляє антикаръ R. Tichler, наслѣдникъи W. Rösler-а, Wien, I., Regierungsgasse 4, и котрой флашку можна тамъкупити по 30 кр. Сю воду за-дѣи знаменитого еи дѣлѣиа значно ужинають а она найбольше розширена яко найближе средство на бѣвъ зубѣвъ.

Предплатата на „Дело“ и намешитостта за инсертати платни
у Львовъ.

за цілий рік 16 гр. на повн. року 8 гр.
на чверть року 4 гр. на місяць 1 гр. 32 гр.
Редакція, Адміністрація та Місцеводія нова ч. 24
у. Ватори. — Рукописи звертанням кише на пошережє
застереження. — Редакція неопечатана більш бжк норта
Подорожно чело комитет 8 гр. а. в.
Оголошення приймаються по цінах 6 гр. бжк одним
строчком печатаннє, въ рубр. "Надбсале" по 20 гр. а. в.
Подати числяться по 10 гр. бжк отпашка.

(Дальше буде.)

У Вддн було вчора сповіснійше, як попередні днями а не вадко ще було тыхъ адзвучайныхъ зараджень, о якихъ ще передъ бльшма днями писала вѣдвѣйскя газетъ. Сущіе на передмѣстяхъ постановили не за- тыхкати нѣмъ своихъ лбокадѣвъ. Поліція не казала роббникамъ устроювати въ Пратерѣ абавъ, а реставраторамъ тамъ же заявляла, до войсковй и цивильной музыки можуть грати якъ звичайно. Нѣмъ якъ звичайно що року дбуде ся у Вддн въ Пратерѣ корзо, а чле-

ны цесарского дому возмуть в пѣмъ такожь участь.

Француске правительство, чи властв- министр дѣлъ внутрѣшнихъ, Констанъ, вьяло ся въ посѣднихъ дняхъ дуже енергично до анархистовъ. Въ Парижѣ и большыхъ мѣстахъ французскихъ арештовано богато анархистовъ. При ревизіи домашній найдено у нихъ богато компрометирующихъ документовъ и выбухвой матеріи назначенъ на день 1 мая. Межи арештованными въ Парижѣ анархистами есть такожь и маркизъ Мо ре, оденъ въ голубыхъ провадирѣвъ французскихъ антисемитовъ. Коли полиція прийшла была его арештувати, бѣзъ пустава ся утѣвати, але его злозвля и замкнули до арешту. Море, чоловікъ вельми богатый доставлявъ революційной партіи грошей на заложенье часописца и на друкованье анархистичныхъ брошуръ, котры мали роздавати ся въ день 1 мая. Другій зъ арештованыхъ анархистовъ, Мордокъ, бувъ буляжастовскимъ кандидатомъ при выборахъ до радъ громадскихъ.

Въ часѣ гостины президента республѣи, Карнота въ Ницца, якъ разъ подъ ту пору, коли принимавъ визиту мѣдведевыхъ властей, явивъ ся такожь и вел. кн. Николай Николаевичъ, вуйко царя. Президентъ вийшовъ заразъ до садѣ, де его дожидавъ вел. князь, и межи ними настала заразъ дуже сердечна розмова, котра тревала дощій часъ. Зъ эмбегу сен розмовы звѣство лишь только, що вел. кн. Николай Николаевичъ заявивъ президенту свою радѣть въ того, що бѣзъ може теперь бѣдѣчитися за визиту, яку ему зробивъ президентъ подѣчасъ его перевѣзду черезъ Парижъ. Явивъсѣ буля у президента такожь и наследѣнцѣ шведского престола и кн. Саско-Кобургско-Готтскенъ, але дождавшесѣ, що онъ приймае теперь у себе вел. кн. російского, бѣдали лишь свои білеты и бѣдѣшли.

Зачувати, що вольнодумный и социалистичный послы нѣмцѣи поставлять сен сесіи парламентарной знову повесенье, чтобы по слемъ до нѣмецкого парламенту платили ся діеты. Внесенье се ставлено вже давнѣйше колька разѣвъ и оно навѣтъ переходило въ парламентъ, але рада звязкова за кождый разъ его бѣдѣдала.

Гостина нѣмецкого цѣсаря въ Штрассбургѣ буде мати тѣ добрый наслѣдѣвъ, що примусъ паспортный при приѣздѣ въ Францію коли вже не зовсѣмъ буде знесеный, то буде значно улекшений. Цѣсаръ заявивъ, що бѣзъ готовъ кождою хвалѣть уважливости жаданя и потреби Альзація и Лотарингіи на свѣдѣно то лишь двохъ политичный дозволяють.

Daily News одержала зъ Білграду такую сензационную вѣсть: На тайномъ засѣданіи скупщины зажадалъ президентъ министровъ Грнчъ кредитъ въ высотѣ 10 мил. франковъ на цѣли войсковой и предложивъ важной документъ, доказующій недовѣсть ситуацию въ ближайшій будущности. Коли скупщина ухвалила сей кредитъ, поставивъ оденъ зъ радикальныхъ послѣвъ интерпретацию до правительства чти Сербъ, на случай якогъ конфлікту, будутъ стояти самѣ, чи може правительство постарало ся зачасу о союзничѣвъ. На ту интерпретацию выступавъ президентъ скупщины Пашичъ и давъ поясненіе о своей подорожи до Россіи, котре скупщина приняла зъ великимъ одушевленіемъ. Пашичъ сказавъ, що въ важной хвилѣ не буде Сербія отягати сама, лишь разомъ зъ найпершою державою въ Европѣ або побѣдѣть або поляже. Коли Пашичъ при концѣ своего поясненія, подавъ до вѣдомѣства слова якимъ царъ промовѣвъ до него и що бѣзъ (царъ) сказавъ, що буде памѣтати на своихъ сербскихъ братѣвъ, насталъ въ скупщинѣ зновъ велике одушевленіе и всѣ подѣляли грѣмѣній оклявъ въ честь царя и короля сербского.

Другу иллюстрацію до сербско-руссіейскихъ отношеній подае Inder. Roumaine. Газета ся бѣдѣвала въ Бѣлградѣ вѣсть, що головоный свѣзго часу агентъ Гатаранского товариства пароходной плавыи по Дунаю, Цецъ, которого румынскій власти выгнали были зъ Румуніи, за политичну агитацию проживае теперь подъ именемъ Алексѣя Богославевича въ Преголицѣ на сербско-румынскій границѣ и есть тамъ проводирѣмъ одної чорногорсконъ ватаги. Другій агентъ того самого товариства Петръ Ужелецъ, который утѣкъ бувъ зъ Румуніи въ той хвилѣ, коли противъ него выдано вырокъ на выгнѣсье за политичну агитацию, проживае въ Бѣлградѣ и веде тамъ агитацию. Гатаранске предпріемство мае отже дѣяту цѣль: работи школу австрійской торговли и плаванья на Дунаю и поддерживать російскій интересъ на балканскомъ полуостровѣ черезъ неспоконъ и розладъ.

НОВИНКИ.

— Сяго робѣтничу у Львовѣ Годѣ хвалити день, закымъ сонце зайде, але можна припускати, про нѣпѣтний вечеръ промине такъ само споконно, якъ и проминула больша часть дня. Межи львовскими робѣтниками не було и сѣдѣ якогось грѣбного настрою а власти може и бѣзъ потребности заводили незвычайный мѣры осторожности и поклали людей, а вже таки зовсѣмъ не видимо причинъ, для чого на рогаткахъ и въ мѣстѣ дехто зъ тыхъ, до котрыхъ належить удержувати споконъ и порядокъ, страшивъ бѣзъ потреби сѣбѣкихъ людей зъ околицѣ Львова, кажучи имъ: „Не приходѣть завтра до мѣста, бо буде бѣда“. То выкликано въ доокочныхъ селахъ страшный переполохъ и дѣлѣто нѣкто не важивъ ся приходить до мѣста и мѣсто прибрало было нинѣ зовсѣмъ святочный видъ, бо и люди въ мѣстѣ боялись выхотити на улицу а дѣтей до школы бѣдѣдали старшія особы а богато дѣтей таки зовсѣмъ не шло до школы. Склепы вправѣ повѣдмывали, але досыгъ

пѣзно, коли ажъ кождый переконавъ ся, що нѣяка небезпечность. Только на торговцяхъ було порожно и пусто, нѣ хлѣба, нѣ огородовины, нѣ набѣду не можна було достати, навѣтъ и мяса годѣ было роздобути. Войсковой сторожъ не було сѣдѣно на мѣстѣ, але вже одъ вчера полудни стояло войскою охонячѣванье; въ генеральній командѣ стояла одна компанія на готовности, на пикетѣ коло наместничства стоявъ другой бѣдѣвъ а на пикетѣ было все готове, чтобы на случай потреби дати зъ пушокъ знакъ трѣвоги. Вечеромъ вчера ходили по мѣстѣ патрулѣ полиційный зъ насадѣнными багнетами. Тымчасомъ нинѣ всюды споконъ. Рано бѣдѣло ся въ ратуши вѣче робѣтничѣвъ. Около 10 год. залагали цѣлый рынокъ тысячѣ а тысячѣ робѣтничѣвъ великихъ фактовъ и всѣ дискутировали поважно надъ тымъ, що радѣть въ ратуши. Покликъ до свѣтковаи конституціи 3 мал не знайшовъ у робѣтничѣвъ одгомну и лишь дуже мала часть зъ нихъ бѣдѣгнулася одъ свѣтковаи нинѣшняго дня. Мѣжъ робѣтниками видко было велику солидарность; бѣдѣгнули бѣдѣ не лишь тѣ, що були змущеніи до того, хочъ були и такі, що то зробили зъ власной воли, якъ н. пр. складачѣ друкарскій въ „Звизковій друкарни“, котра есть и нѣхъ власности и декотры другіи, хочъ имъ нѣкто не робивъ трудностей. Зъ редакцій львовскихъ часописѣй н. пр. о сколько намъ звѣстѣно, кромѣ ред. Газетъ-ы Народ, Dziennik-a и урядовой газеты, не оставила жадна перешкоды, але остаточно мѣсѣли всѣ однаково поступити и дѣлѣто нинѣ всѣ часописи выхотили. Майстры майже всѣ уволюли на нинѣ свою челядь и дѣлѣто рѣвѣйше вѣче могло бѣдѣти ся при великой участи членѣвъ. Навѣчу ухвалено подвысѣнье платнѣй, установленіе 8-годинной работы, знесеніе сталон арміи и прочіи точки программы та постановлено подати въ справѣ сѣхъ ухвалѣть петицію до рады державной. Запримѣтти треба, що мѣжъ зѣбраными робѣтниками панувавъ великой споконъ и порядокъ, который удержували вызначеніи до того люди, а такожь и то треба признати, що полиція обходила ся тактовно и не вызывала нѣкого, якъ то часто у насъ бывае. Лишь денеде видко было якогъ полиційнта або урядника полиційного въ повинѣмъ мундурѣ. Здаеся що нѣпѣтний вечеръ промине споконно.

— Справа минимыхъ „бунтовъ хлопскихъ“ перейшла у всѣ не только австрійскій, але и въ заграничный дневники. Доси одиной Kurjer Lwowski представивъ рѣчь зъ „Дѣломъ“ такъ, якъ она оправдѣ была.

— Двацѣть и колька нѣмцѣвъ семинари въ II-го рону принятыхъ назады до семинари — мають розпочати сегодня семидневную рекольекцію въ свѣ Юрѣ въ львовскій пресвитеріатскѣмъ.

— Зъ Коломыи пишуць намъ подъ днемъ 30 н. ст. цѣвѣтня: Комисія судовѣа все еще пробувае въ Гвоздечинѣ и робить дожджѣи по селахъ. Була и въ Трофанѣвцѣ, де то на открытій чинальнѣй промовѣвъ д-ръ Даниловичъ. (Учитель кулачковоцкій — той, що иначе представивъ промову д-ра Даниловича, — называеся не Кавалець, але Кушлякъ.)

— До испиту на катихизѣвъ шкѣль народныхъ и выдѣловыхъ въ аснѣрхій львовской зголосило ся 21 кандидатѣвъ. До испиту приступило 17 а не явилось 4 кандидатѣвъ.

— Станъ здоровья Фр. Смольни значно погѣршавъ ся. Въ лѣкарскѣмъ бюлѣтинѣ, выданѣмъ въ среду о год. 10-той рано, констатують лѣкарѣ запаленье правого вершка легкыхъ, при чѣмъ додають, що недуга за-дѣла старосты недужо дуже небезпечна. О годнѣ 12 той прибувъ до Смольнѣ д-ръ Потнагель. Лѣкарѣ сконстатували, що запаленье легкыхъ розширюеся на долѣйшѣ части легкыхъ а при тѣмъ показуеъ заданіе рудѣть легкыхъ. Недужій есть притомный и не терпѣть бѣдѣвъ. Въ радѣ державной появляють ся бюлѣтинѣи о станѣ здоровья Смольки. Ко. Ручка готовъ кождою хвалѣть удѣлѣти недужому св. Тайнѣ.

— На засѣданіи краевой рады шкѣльной дня 21 н. ст. цѣвѣтня порѣшено отѣй важкой справѣ: Перенесено Мих. Родою, учителя народнаго въ Бучѣвъ, пов. перемышского, зѣ взглядовъ службовыхъ на иншу посаду; — зѣрганізацио школы народнѣй въ Кривотулахъ новыхъ, пов. товмацкого; въ Липовцѣ, Полянѣхъ суровичныхъ, Пулавахъ, Васюковѣ и Тарнавѣцѣ, пов. сяночского; — вызначено рѣчницѣ до устныхъ испитѣвъ зрѣлости въ середнихъ школахъ; — порѣшено выдѣти до дирекціи школъ середнихъ близійшѣй нормы що до складаня испиту вѣтунного до I класѣ; — затверджено въ звѣно учительскѣмъ Теодора Василевского, учителя гимназіи въ Стрыи и признано ему титулъ профессора; — полагоджено справоданье краевого инспектора зъ иллюстраціи гимназіи въ Тернополѣ.

— Инспекторъ краевый, п. Диботрянскій, почавъ сими днями инспекцію взѣрцовѣи руской школы семинари учительскѣи въ „Народномъ Домѣ“.

— Огнѣ. Въ Коровникахъ коло Перемышля займѣвъ ся дня 14 (26) цѣвѣтня о год. 10-той въ ночи огонь и зничивъ въ одній годнѣ 20 господарскихъ будынокъ. Огонь розширявъ ся такъ скоро за-дѣла густо побудованныхъ хатъ. Люди зѣшлись ажъ по якѣмъ частѣ численнѣйше и зидѣль гасити огонь, при чѣмъ сѣлали щасливо приходокъ будынки, котры три разы займали ся Шѣнапать родинѣ лишилось бѣзъ даху и хлѣба а сѣмѣ шугуъ худобы упало жертвою огню. На письменину просьбу пароха явилась зъ Перемышля одна овкавка и придумала огонь. Шкоду общѣлено на 13,000 зр. а лишь три господарѣ были у-безпеченѣи. Причина огню доси не звѣстѣна.

— Огнѣ въ Буску. Пишуць намъ: Дня 29 цѣвѣтня, во второкъ въ полудне о 12-бѣй годнѣ займѣвъ ся огонь на двѣрѣхъ фѣльварку на передѣмѣтѣ „Подзамче“, въ шопѣ, притыкающѣй до бровару а при страшномъ вѣтрѣ воходѣи полудне-вомъ въ повѣ годины перекинувъ ся огонь на всѣ будынки господарскій гр. Баденого та на цѣле передѣмѣтѣ „Подзамче“. Погорѣлъ графскій фѣльварокъ, де господарѣе жидѣ, бѣдѣтъ колькаповерховый шпихѣръ, де было зѣбже графа и посесора а бѣдѣтъ передѣмѣтѣ за порядкомъ кромѣ колька-хъ хатъ на концѣ. Домъ комисаря и посесора поминуло. На передѣмѣтѣ погорѣло до 40 чисель зъ забудованными. Зъ людей нѣкто не погорѣ, такожь велъ худоба була на наши; лишь у посесора 16 штукъ молодичку спекло ся въ стагнѣи. Лишь

три чи чотири хаты були обезпеченѣи. Зъ Красно-го прислали зъ стаціи зѣльзничон сѣвакву на ратунокъ.

— По двѣмѣсячній вѣзници зъ судѣи зѣлочѣвскѣмъ выпущено на волю дяка зъ Плугова, ч. Книша, у-вѣзненного за якусѣ панславистичну агитацию. Вы-сидѣвъ ся бѣдѣлоха одъ 25 н. ст. лютого до 24 цѣвѣтня.

— Зъ Рогатина пишуць намъ: Дня 19 н. ст. цѣвѣтня вынѣсъ ся бѣвѣній староста Райхельтъ зъ Рогатина — мабуць разъ на завѣсѣдѣ! Инстан-ціи дѣякихъ опѣкунѣвъ, чтобы его це на якійсѣ часть рѣеституовано на посадѣ старосты за-дѣла „ре-табѣлици“, на яѣщо не здали ся. Невдовѣвъ вы-провадѣтъ ся зъ Рогатина до львовского намест-ничства зъ авансомъ на секретаря комисарѣ Миль-нерѣ, довѣлѣтний товаришѣ службовый Райхель-та. [Прим. Ред. По выборѣ Зарембы на поса-до рады державной авансувавъ не только комисарѣ Мильнерѣ зъ Рогатина, але и комисарѣ Ма-евскій зъ Бережанъ.] Зъ давнѣйшѣи трѣбѣи стар-остства рогатинского оставъ ся це п. Гавинскій. Що зъ тымъ паномъ буде, не знати. Инспек-торъ окружный Подгалицѣ — цивилизаторъ, що Господи! — такожь, якъ говорятъ, попрацае Ро-гатинѣ, а пойдѣ на учителя до Бережанъ..

— Самоубійство. Въ Бродѣхъ застрѣливъ ся дня 29 н. ст. цѣвѣтня одиной охотникъ 30 полку стрѣльбѣвъ, 20-лѣтній Штрайтъ зѣ Львова. Причи-на самоубійства не звѣстѣна.

— У Вѣднѣ бѣдѣласъ оногоды ревизія полиційна въ львокап „Австрійского товариства академи-ковъ“ и не выкрыла нѣчого. Ревизію заряджено на анонимный доносъ, мѣвъ бы дѣякіи члены товари-ства вели недозволенѣи агитацию въ кругахъ ро-бѣтничѣхъ.

— Пытанье конгруальне передѣи трибуналомъ державнымъ. Дѣякомъ Стигетичѣ, експонованый со-трудникъ въ Лоизахѣхъ (въ Далматіи), котрому наместничство въ Задарѣ вызначало 300 зр. кон-груу яко сотрудничѣи, вѣнѣвъ жалобу передѣи трибуналъ державный на министерство вѣроиспо-вѣданъ о признанье 500 зр. конгруу яко само-стойноио душпастирева, бо якъ удержувавъ, бѣтъ на подѣставѣ своего каноническо поставленя бѣдѣ ординаріату въ Лесинѣ повнѣтъ обовязки душа-стиря цѣлкомъ самостоятельио и независимѣи. Минис-терство въ оборонѣ высказало, що трибуналъ державный не есть компетентный рѣшати взагалѣ сѣи справы, а тымъ большѣ основного пыгана, чи треба уважати обжалувателя за самостояноио душпастиря пѣдѣла конгруального закона, бо до того суть власти админістраціи и такой же три-буналъ. А що-до мериторичного рѣшеня пыгана, то згѣдана експозатура не есть самостояна, бо правительство не означило еи яко такую. Трибуналъ державный по перевѣденѣи розправъ орѣкъ, що обжалуватели треба вызначити 500 зр. конгруу, а въ мотивахъ такъ сказано: Въ данѣмъ случаю расходѣтъ ся лишь о сѣ, чи обжалувателя дѣтлично признаеио яко конгруу пѣдѣла закона за 15 цѣвѣтня 1835 уважати треба за самостояноио душпастиря, чи за сотрудника, а о тѣмъ рѣшати есть трибуналъ державный компетентный. Дѣтлично же вымѣру конгруу для католического свяще-ника треба розважати, чи до него бѣдѣюсът ся наведенѣи въ 2-бѣхъ устугѣи §-у 1-ого згѣданого закона примѣты чи то що-до самостояноио душ-пастиря чи що-до сотрудника — а все инше, а то правительство або церковне означене якои посады душпастирской або и титулъ свя-щенника не мае значения. Обжалувателя призначѣвъ епископскій ординаріатъ въ грамотѣ кан. инсти-туціи до самостояноио выконуваня душпастирства въ згѣданѣи громадѣ, с. е. на експонованѣмъ со-трудничѣвъ. Видно зъ того, що епископскій орди-наріатъ уважавъ се експонованѣи сотрудничество за самостояноио посаду душпастирку а власти прави-тельственной не мѣла нѣчого протѣвъ того — то-му и треба такому священникови признати конгруу пароха.

— Організация консерваторска въ Галичѣи. Въ Га-личѣи утворено двѣ группы консерваторѣвъ, для вѣходѣи и для захѣдѣи Галичѣи, котры стоятъ въ звѣзи зъ ц. к. центральноио комисіею археоло-гичноио у Вѣднѣ. Каждая группа мае консервато-рѣвъ и членѣвъ корреспондѣнтѣвъ. Група для вѣходѣи Галичѣи, котрой предѣдѣлѣтеиъ есть Володиславъ Лозинскій его заступникѣмъ д-ръ Тад. Вѣйтѣховскій, а секретарѣмъ Алекс. Чоло-вскій, мае консерваторѣвъ въ секціи I-бѣй (старинности передѣсторичный): д-ра Ио. Шараневича, д-ра Людвика Цвѣклинского, Вол. Пшибисла-вского, вѣдѣстѣиъ Унижа коло Чернѣлицѣ, и кн. Анд. Любомырскаго зъ Пшеворска; въ секціи II-бѣй (памятникѣи историчный): гр. Войг. Бѣду-шицкого, гр. Кар. Ляцѣкороньского, Вол. Лозин-ского, гр. I. Шенгицкого, Людв. Вербицкого и Юл. Захаревича; въ секціи III-бѣй (старинности архіаіный): крѣи. о. Ант. Петрушевѣица, д-ра Ио. Шараневича и д-ра Ксав. Лѣского; — членѣвъ корреспондѣнтѣвъ: Преосв. еп. Ступинского, гр. Вол. Бѣдушицкого, д-ра Войг. Кентшиньского, Едѣ Павловича, д-ра Алойс. Вецѣи, д-ра Тад. Вѣйтѣховского и Вол. Завадского. На засѣданіи комитету 18 цѣвѣтня о. р. обговорювано такіи справы, дѣтлыкающѣи наибольшѣи русакихъ старин-ныхъ памятничѣвъ: Предѣдѣлѣтеиъ п. Лозинскій звернувъ увагу на дѣякіи останки староруского малярства, находячѣи ся по львовскихъ церквахъ, котры ишѣдѣтъ ся а вартѣ, чтобы ихъ заховати. Дѣякіи зъ нихъ ишѣдѣтъ ся на складахъ, а иншіи такъ суть помѣщенѣи, що нарѣдѣ въ церкѣи мусѣтъ ихъ ушкоджувати. Зъ такихъ численныхъ старинностей котры wymagaють консервациі, вичи-сливъ п. Лозинскій: таблицѣ старинного иконо-стау въ церкѣи св. Параскевиіи у Львовѣ, робо-ту волооскихъ монаховъ, котры тымъ цѣкавейшѣи въ византийскѣи малярствѣ, що зробленѣи en grisaille; бѣдѣтъ образъ т. зв. Pietà въ той церкѣи, въ котромъ гадка и композиціи чисто италійска подѣла вѣльми характеричной граняціи сти-львой въ дуѣи византийскѣи; образъ въ прѣ-творѣи церкѣи св. Николая, дуже рѣдкий и инте-ресный подѣи взглядѣио иконографичнымъ а именѣи Мати Вѣжа крылата; образъ св. Юрѣи въ той церкѣи, на котромъ намалювана его фондаторка, мѣдѣнка львовска въ одѣлѣи XVII. вѣку и т. п. П. Лозинскій посылавъ приеутныхъ консерва-торѣвъ о. Петрушевѣица и д-ра Шаранѣвъ, чи н. пр. въ

музею Ставропигіи не найшлось бы мѣсѣе для такихъ старинностей, котры не служатъ до при-красы церкѣи або до цѣлей литургичныхъ, а вартѣи консервациі? Оба заштитанѣи консерваторѣи одповѣли, що бракъ мѣсѣи а средствъ грошевыхъ не дозволяе теперь нѣ музею Ставропигіи нѣ музею Народного Дому брати такихъ старинностей въ депозитъ и ихъ обновляти; але д-ръ Шараневичъ старѣе ся о одповѣдѣишѣи лѣкаль для старинностей Ставропигіи а тогдѣ вже и тѣ старинности найдутъ охорону. П. Лозинскій прирѣкъ старѣтисѣ по возможности, чтобы тѣ старинности львовскій охоронити, але заразомъ и остерѣтъ, що се може вже послѣдний часъ ратувати старинно-сти руской штуки церковной и доповнѣти ними публичной музей, такъ мало заосмотрѣи въ тѣ такъ важныи оказѣи культуры и штуки краевѣи. Гафты и образы рускѣи черезъ торговлю анти-кварску выхотѣвъ за границу. Особливо гафты еігураіный, цѣпниі останки руской штуки гафтар-ской, котра головно у Львовѣ мѣла свой голо-вный осередокъ та найручнѣйшихъ майстрѣвъ, выпродуюъ ся антикварѣи. Добре було бы, что-бы творити музея консекторіаіный, де бы выключ-но хоронѣно такіи старинныи останки церковной штуки.

— Дрѣбнѣи вѣсти. Страшна бурѣ лютилась въ про-водну недѣлю въ Жовковскѣмъ. Въ Батѣицахъ убивъ грѣмъ двѣи коней и ударивъ въ хату, де заглушѣвъ стару бабу, не нанѣвши большого у-шкодженя; въ Сѣльцѣи и Ясеницѣи запаливъ грѣмъ хаты; въ Дмитровѣи убивъ грѣмъ трѣи коней.

Посмертій — ꙗ — оповѣстки.

Петро Мартинѣвъ, учитель въ Лисѣвѣхъ, пов. зѣльзничкоио, упокойвъ ся 9 цѣвѣтня, проживши 45 лѣтъ, по 25-лѣтній дѣяльности около просвѣты люду. Покойный выступавъ въ кружѣи своего дѣ-лѣния все яко щирый Русинъ. Своему звѣно бѣвъ такъ бѣдѣанный, що нѣяка сила не могла повѣдѣр-жати его, чтобы не выповнюваеъ принятыхъ на себе обовязковъ. За свою точнѣтъ въ ведѣно справѣи шкѣльныхъ та за свою справѣи взѣрцовѣи провадѣну пѣску удостоивъ ся бѣтъ неразъ похва-ли бѣтъ шкѣльной рады краевой, а комитѣтъ выставѣи въ Лѣвѣтѣмъ надѣливъ его сѣрѣбнымъ медалѣмъ. Тѣмъ правдивою нагородою за труды покойного были ревенъ слѣзы въ очѣхъ дѣтвѣры, котра зъ прав-дивымъ жалѣмъ пращала своего правдивого учи-теля и бѣтѣка. — Вѣная ему память!

Наука, штука и литература.

— П. Андѣрѣи Чичковичъ, профессоръ гимназіи въ Бродѣхъ, написавъ розвѣдку подъ заг.: De Taci-te sermonis proprietatibus, praecipue quae ad poetarum dicendi genus pertineant.

— Змѣсть ч. 8 „Зѣръ“: Надѣ Чорнымъ морѣмъ, повѣсть Ио. Левѣицкого (дальше). — Пѣвѣи кобѣ-рева, стихѣи Филарѣтова. — Гетьманѣи, оповѣданье Златовѣрского (конѣц). Матѣриѣи рускимъ, стихѣи Бѣдѣманюка. — Истѣорія литературы руской. — О-бразѣи зъ Угорщѣи, Дениса. — Ювилей В. Б. Антоновича, Корженѣка.

— Змѣсть ч. 8 „Зѣркала“: Страйки. — Мы. — Два лицѣи. — „Шурѣ“ въ Подѣгачѣицѣи. — Зго-да. — Жѣрба зѣанкѣргованого шлахѣтика. — Грицѣи и Процѣи. — Знѣивъ ся. — Иллюстраціи на тѣлѣ послѣднихъ подѣи въ духовной семинари.

Именованя, конкурсы, перенесеня и пр.

— Конкурсы. Президія наместничства розписуе конкурсъ на мѣсѣе ц. к. ветеринаріи повѣтѣи, а згладѣио оглядача звѣратъ, зѣ рѣчинѣмъ до концѣ мая с. р.

Телеграммы „Дѣла“.

Міляно 30 цѣвѣтня. Арештовано тутъ кольканацѣи анархистѣвъ, при котрыхъ най-дено картки, котры они розкидали мѣжъ на-родѣи зъ написѣио: Стрѣляйте на правитель-ство: 5000 карабѣиѣвъ есть для васѣ гото-выхъ! Въ Бремѣи арештовано 23 анархистѣвъ.

Дармштатѣи 30. цѣвѣтня. Королева Вік-торія выхала вчера назады до Анліи.

Парижѣи 1 мая. Вчера арештовано зновъ кольканацѣи анархистѣвъ. При ревизіи въ ре-дакціи анархистичноио газеты Assaut найдѣно 1500 зѣльзныхъ пѣлицъ, котры закупивъ бѣвъ маркизъ Море, чтобы нинѣ ужити ихъ до бѣики.

Прага 1 мая. Фабриканты дозволили ро-бѣтникамъ святкувати нинѣшний день и поста-новили обмежити роботу на 10 годинѣи и под-нести платню о 10%.

Вѣдѣнѣи 1 мая. Станъ здоровья прези-дѣнта палаты посѣловъ д-ра Смольки погѣр-шивъ ся.

Берно 1 мая. Рухъ робѣтничій на цѣ-лои Моравѣи ставъ дуже великий. Полиція ту-тѣиша узбрѣиола ся на нинѣшний день въ ре-вольверы.

НА ДѢСЛАНЕ.

Парцѣль до продажѣи при улицахъ Мицѣ-вичѣи, Бѣрѣвскѣи, Подѣвѣского Шолѣна, Моношѣи, Казимирѣвскѣи, такожь на-меницѣи при тыхъ улицахъ. Вѣзшихъ информа-ціи удѣляе, а такожь дѣтлычѣи планѣи си-туационный, мѣбѣицѣи окруженѣи того комѣлекуе выдае и высылѣе на жаданье П. Т. купующимъ бѣзплатно Зарѣдѣи реальности Емѣи Бѣрѣмѣиіиіиіи Бѣраѣи, Львовѣи ул. Бѣраѣвска 10.

Цѣна збѣга и другихъ продуктівъ.

30. и. ст. цѣнныя 1890.

Львовъ: Пшеница 8-25 до 8-75, жито 7-15 до 7-40, ячмень 7-— до 7-75, овесъ 7-25 до 7-65, горохъ 7-— до 12-—, вика 8-— до 9-50, рѣпакъ 15-50 до 16-50, льнянка — до —, конюшина червона 32-— до 45-—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —, хмѣль одъ — до —, зр. за 56 килло въ Львовѣ, оковита за 10.000 литрѣвъ 9-50 до 10-— зр.

Тернопѣль: Пшеница 8-— до 8-50, жито 7-— до 7-15, ячмень 6-— до 7-75, овесъ — до —, горохъ 6-40 до 12-50, вика 7-50 до 9-—, рѣпакъ 15-— до 16-25, льнянка — до —, конюшина червона 30-— до 45-—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Подоличина: Пшеница 7-80 до 8-30, жито 7-— до 7-15, ячмень 6-80 до 7-75, овесъ 6-75 до 7-20, горохъ 6-50 до 12-50, вика 8-— до 9-—, рѣпакъ 15-— до 16-—, льнянка — до —, конюшина червона 28-— до 40-—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Ярославъ: Пшеница 8-30 до 8-80, жито 7-20 до 7-50, ячмень 6-50 до 8-—, овесъ 6-80 до 7-20, горохъ 6-50 до 12-50, вика 8-— до 9-50, рѣпакъ 15-50 до 16-75, льнянка — до —, конюшина червона 32-— до 45-—, конюшина бѣла — до —, конюшина швед. — до —, тимотка — до —.

Вѣлякѣ Листы заставнѣ Товариства кредитоваго земскаго

4 1/2 % Листы заставнѣ Банку краєвого

4 1/2 % Позичку краєву

4 % Облігаціи пропациіи

Вѣлякѣ облігаціи довгу державного

Зелѣзничнѣ облігаціи першенства

Льосы державнѣ и приватнѣ

продае по дѣйствительнѣмъ условіямъ

Сокаль & Милентъ

3360 96-156 Дѣлѣ банкнотъ и контора вынѣны у Львовѣ

Поручае зъ провинціи вынѣнѣе сѣ дворотною почтою безъ дочисленія провизіи.

Курсъ Львовскій

зъ дня 30. л. цѣнныя 1890.

Акціи за штуку безъ купона
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к. 191 — 194 —
Зелѣз. Львов.-Чернов. по 200 зр. а. в. 231 — 234 —
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. 302 — 306 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. — 216 —

Листы заставнѣ за 100 зр.
Банку гипот. гал. 5 % а. в. вынѣе. 101 25 101 25
Банку гипот. гал. 5 % а. в. вынѣе. зъ 10 % прем. 106 30 107 —
Банку краєвого 4 1/2 % а. в. лѣос. 51 л. 98 95 99 6 —
Товариства кредит. гал. 5 % а. в. 101 10 101 80
Товариства кредит. гал. 4 % а. в. 97 60 98 30
Товар. кред. гал. 5 % а. в. лѣос. 37 л. 101 10 101 80
Товар. кред. гал. 4 % а. в. лѣос. 41 1/2 л. 95 20 95 90
Товар. кред. гал. 4 1/2 % а. в. лѣос. 52 л. 100 05 100 75
Товар. кред. гал. 4 % а. в. лѣос. 56 л. 94 40 95 1 —

Листы довнѣннѣ за 100 зр.
Гал. Зав. кред. сел. 3 % а. в. (давн. 6 %) въ лѣос. 57 — 60 —
Гал. Зав. кред. сел. 2 1/2 % (давн. 5 %) въ лѣос. 47 — 50 —
Общ. роль кред. Завед. 6 % лѣос. въ 15 л. — — —

Облігаціи за 100 зр.
Индустриал. гал. 5 % м. к. 105 — 105 70
Гал. фонду пропациіи 4 % а. в. 91 95 92 65
Комунальнѣ Банку краєв. 5 % I емис. 100 75 — —
Позички краєв. зъ 1843 по 6 % а. в. 104 50 106 —
Позички краєв. зъ 1883 по 4 1/2 % а. в. 97 90 98 60

Льосы:
Мѣста Кракова 23 — 25 —
Мѣста Станиславова — 34 —

Монеты:
Дукатъ цѣсарскій 5 58 5 68
Наполеондоръ 9 37 9 47
Повиммеріаль 9 65 9 75
Рубель сѣрбійскій 1 32 1 42
Рубель паперный 1 30 1 32
100 марокъ нѣмѣцкихъ 57 80 58 80

РѢКЪ ОСНОВАНЫ 1872.

7 разѣвъ ѡдзначенія, 2 нагороды державнѣ

Carl Plawisch

Wien, VII. Kirchengasse 46.

Фабрикантъ вудокъ и вѣлякѣхъ приборѣвъ до ловлѣ рыбѣ. На складѣ правднѣмъ англійскѣмъ приладѣ до ловлѣ рыбѣ.

Продажа гуртомъ и поодинокю.

Цѣнники по Народныхъ Торговлѣхъ и Карпатскихъ Крамницѣхъ.

3465 7-9

ВДОВИЦА

розумѣюча добре гасдѣвство, глядае мѣсца до заряду дому и гасдѣвства. Вѣдомѣть у о. Стефановича, катихита у Львовѣ (ул. Орменська 2).

Alexander Spannbauer

Instrumentenmacher

Wien, V. Spengergasse Nr. 17.

Выробляє вынѣнѣи цитры власной новои конструціи, такожѣ столыки резонансовѣ та складаннѣ столыки до подорожѣ для концертантовъ. 3432 4-10
Всякѣмъ направи дешево и солдно.

ПА-

расоль до дощѣ и до сонця одъ 1.20 до 12 зр. — Колошѣ мужескѣмъ и дамскѣмъ зъ фабрикѣхъ російскихъ по цѣнахъ фабричныхъ — шалки не пропускающѣ воды по 50 кр.

поручае найдешевше

ТОРГОВЛЯ

Братѣвъ Лянгерѣвъ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Цѣнники на жадање даромъ.

Дипломомъ

почетнымъ ѡдзначеніемъ концѣс.

ЗАВЕДѢНІЕ ГАЛЬВАНІЧНЕ

Генрика Розенбуша

Львовъ, ул. Коперника ч. 16.

Пріймае всякого рода предметы металевѣ, довольного виду и розмѣровъ, зъ сѣрѣба, сталѣ, мѣди и мѣди до золоченія, сѣрѣбленія, никелюванія, мосяженія, помѣненія и окислованія. Заведеніе заосмотрѣно въ однопольнѣмъ машинѣмъ и устроѣно посли найновѣйшихъ досѣдѣвъ на поли электротехники. Вынѣнѣе все дуже тренало и 3486 дешево. 1-10
[Анонсъ «Импресса» у Львовѣ].

Фабрика перъ

струсячихъ и фантазіиныхъ та шпунныхъ цѣвѣвъ.

М. KOWARC

Wien VII.

Zollergasse Nr. 6.

поручае свои вынѣнѣе Вп. Публицѣ.

Пошукуе мѣсца дѣка и управленія котного сѣбѣу юанѣхъ янишевскѣхъ, родомъ зъ Унева, котрый унѣнѣвъ школу въ заведеніи дѣкавскѣмъ у св. Юра и бувъ закритіиномъ при тойже церкѣ одъ р. 1883—1886, мая свѣдѣнтію зѣбности въставлене Митропол. Конисторію дня 4-го марта 1884. Ч. 1571, и свѣдѣнтію морального поведѣнія одъ гр. к. уряду парох. при св. Юрѣ зъ дня 2-го вересня 1886. Ч. 372, въ котромъ его задля честного, побожного и тверезого житія якъ наилучше поручае сѣ Рефлектуючѣмъ зволѣтъ ѡднести сѣ уряду парохіальному въ Якторѣвъ почта Перемышляны. 3489 1-4

Найльнѣшій Берненскій сукна

поручае по цѣнахъ фабричныхъ

Feintuch-Fabrik

Siegel-Imhof

in Brünn.

На поряднѣ веснѣе або лѣтнѣе

убранье мужеске

вынѣнѣе 1 купонъ довоты 3-10 метр. с. в. 4 видѣнѣ. лѣктѣ.

1 купонъ контуе

зр. 4-80 зъ звычайномъ

зр. 7-75 зъ добромъ

зр. 10-50 зъ лѣтнѣмъ

зр. 12-40 зъ найльнѣшомъ

правднѣмъ воннѣ овечѣмъ.

Ѳдѣкъ можнѣ добѣтати въ великомъ выборѣ: шовкомъ перекатанъ камыряны, сукна на иберцигѣры, пальмертонъ и боа на плащѣ зимовѣ, гунѣ для стрѣльчѣвъ и окономѣвъ, перувиенне и тооскинѣ на убранія салоновѣ, приписанъ сукна для урядникѣвъ дающѣ сѣ прати полотѣнѣа для мужчинѣ и хлопцѣвъ пѣсковѣ ма-3366 теріи и т. п. 23-40
Гучнѣ сѣ за добрый товаръ и докладу достау.

Взѣрѣ даромъ и оплатно.

Anton Plass

Wien, VII., Kaiserstrasse 40

вынѣнѣе всякого рода

ГОРСЕТЫ

Для купнѣвъ поручаю именнѣ мой знаменитый товаръ.

Великѣмъ складѣ и выборѣ. Цѣнники розсылають сѣ оплатно.

Вѣдѣнська фабрика

позолотки, металевыхъ паперѣвъ зъ сѣрѣба алюминіомъ та красокъ до бронзу.

FRANZ PIFTSCHKE

Wien, VIII.

Lerchenfelderstrasse 124

поручае тѣ товары по дуже дешевыхъ цѣнахъ.

Новѣсть! Новѣсть!

Тинктура до бронзованія, золота, сѣрѣба и въ иншихъ краскахъ. 3435 6-12

Цѣнники даромъ и оплатно.

Вѣдѣнська фабрика

позолотки, металевыхъ паперѣвъ зъ сѣрѣба алюминіомъ та красокъ до бронзу.

FRANZ PIFTSCHKE

Wien, VIII.

Lerchenfelderstrasse 124

поручае тѣ товары по дуже дешевыхъ цѣнахъ.

Новѣсть! Новѣсть!

Тинктура до бронзованія, золота, сѣрѣба и въ иншихъ краскахъ. 3435 6-12

Цѣнники даромъ и оплатно.

Вѣдѣнська фабрика

позолотки, металевыхъ паперѣвъ зъ сѣрѣба алюминіомъ та красокъ до бронзу.

FRANZ PIFTSCHKE

Wien, VIII.

Lerchenfelderstrasse 124

поручае тѣ товары по дуже дешевыхъ цѣнахъ.

Новѣсть! Новѣсть!

Тинктура до бронзованія, золота, сѣрѣба и въ иншихъ краскахъ. 3435 6-12

Цѣнники даромъ и оплатно.

Вѣдѣнська фабрика

позолотки, металевыхъ паперѣвъ зъ сѣрѣба алюминіомъ та красокъ до бронзу.

FRANZ PIFTSCHKE

Wien, VIII.

Lerchenfelderstrasse 124

поручае тѣ товары по дуже дешевыхъ цѣнахъ.

Новѣсть! Новѣсть!

Тинктура до бронзованія, золота, сѣрѣба и въ иншихъ краскахъ. 3435 6-12

Цѣнники даромъ и оплатно.

Вѣдѣнська фабрика

позолотки, металевыхъ паперѣвъ зъ сѣрѣба алюминіомъ та красокъ до бронзу.

FRANZ PIFTSCHKE

Wien, VIII.

Lerchenfelderstrasse 124

поручае тѣ товары по дуже дешевыхъ цѣнахъ.

Новѣсть! Новѣсть!

Тинктура до бронзованія, золота, сѣрѣба и въ иншихъ краскахъ. 3435 6-12

Цѣнники даромъ и оплатно.

ВОДОЛѢЧЕБНЕ ЗАВЕДѢНІЕ Sulz

коло Kaltenleutgeben.

Властитель и управитель лѣнничѣмъ д-ръ Емилъ Левѣ, досѣ черезъ ѡсѣмъ лѣтъ ассистентъ профѣсоръ д-ръ Витѣрица въ Кальтенлейтгенѣ — Ѳговорѣе 1 мая. 3472 5-12

Проспектына жадање сейчасъ.

РѢКЪ ОСНОВАНЫ 1803.

На всѣхъ выставѣхъ ѡдзначенія, золотѣ и почетнѣмъ медалѣ, дипломѣ, членѣ совѣта выставоваго на выставѣ у Вѣднѣ 1815 р.

A. H. Suess & Söhne

Фабрика шкѣры у Вѣднѣ

пѣдъ адресою: Wien Sechshaus Pfeifergasse 3. СКЛАДЪ: Wien I. Wollzeile 2.

Поручають всякого рода шкѣры для сѣдлярѣвъ, ринарѣвъ, шевѣвъ и т. п. 3423 6-10

Истнууча одъ 1845 р., протокована и на многихъ выставѣхъ нагородѣна

ФАБРИКА ДІАМАНТѢВЪ до рѣзанія склѣ, до рѣта при літографіи и до машинѣхъ настанднѣмъ Іосифа Legrady-a

AUG. STRICKER

Wien, 5., Kohlgrasse 36

поручае свой добре заосмотрѣнѣмъ складѣ оправныхъ и неоправныхъ діамантовъ всякой величинѣмъ склѣримъ, властнѣмъ гутъ склѣныхъ, оптикамъ, літографамъ, механикамъ, діаманты машинѣмъ машинистамъ до наточѣннѣ твердыхъ сталевыхъ, паперовыхъ и порцелановыхъ валцѣвъ: сверлѣннѣ діамантовѣ и т. п. Цѣнники и взѣрѣ посылають на жадање оплатно. Такожъ поручае сѣ складѣ брилліантовъ и шифоновыхъ камѣвъ до рѣгнѣхъ. 3463 4-6

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

ул. Сикстуска ч. 6 у Львовѣ.

Однокій и вынѣнѣмъ одъ Галичины

СКЛАДЪ РОССІЙСКОГО ЧАЮ

3319 4-20 основаннѣ въ 1870 р.

Поручае правднѣмъ кожѣдо го тыжднѣ свягнѣмъ транспорты найльнѣшѣго чаю зъ Москвы и поручае его нѣсла приложѣного ему цѣнника

Замовленія выповнѣются совѣтнѣмъ и скоро такожѣ за послѣплатю опакѣванье франко.

Особливу увагу звертаєся на 3 знаменитѣ сорта К. и С. Попова.

Цѣнники по складахъ Народной Торговлѣ.

Многѣ ѡдзначенія: у Вѣднѣ 1888, Амстѣтѣн 1889

CARL RUDOLF WERNER

властитель винницѣ и складу винѣ

въ Клоостернайбургѣ Martinstrasse 12.

Складъ у Вѣднѣ: I. Weiburggasse 5.

поручае 3420 7-13

Всѣмъ Духовенствѣмъ и Церкѣмъ свои

ВИНА клоостернайбургскіи

знаменитѣ и довго задержуючѣ смакъ и силу.

Цѣнники по складахъ Народной Торговлѣ.

Многѣ ѡдзначенія: у Вѣднѣ 1888, Амстѣтѣн 1889

I. ПСЕРГОФЕРА

Антика у Вѣднѣ

I, Singerstrasse Nr. 15,

„zum goldenen Reichsapfel“.

Пігулки чнщачѣ кровѣ, перше званіи універсальнѣмъ пігулки, заслугують вповнѣ на сѣ послѣднѣу назву, бо справдѣ єсть много недугѣ, въ котрыхъ тѣ пігулки знаменито дѣлають.

Ѳдъ многихъ десѣтокъ лѣтъ розширеннѣ тѣ пігулки зѣгально, поручають многими лѣкарями и дуже мало роднѣ єсть, де бы не було болей малѣмъ припису сѣго знаменитѣмъ средства домового.

Пігулки коштують: 1 коробка зъ 15 пігулками 21 кр., пачка зъ 6 коробками 1 зр. 5 кр., при неоплаченѣмъ посѣплатю 1 зр. 10 кр.

Коли пришло сѣ напередъ грошѣ то зъ оплатноу посѣплатю коштуе 1 пачка пігулокъ 1 зр. 25 кр., 2 пачки 2 зр. 30 кр., 3 пачки 3 зр. 35 кр., 4 пачки 4 зр. 40 кр., 5 пачокъ 5 зр. 20 кр., 10 пачокъ 9 зр. 20 кр. (Менше якъ одну пачку не розсылає сѣ.)

Просить сѣ выразно „J. Pserhofer's Blutreinigungs-Pillen“

жадати на сѣ уважати, щобъ запѣсь на накрывѣ кожѣмъ коробки бувъ способъ ужити зъ пѣдписомъ J. Pserhofer и то червонымъ пачеркомъ.

Бальсамъ на ѡмороженіе I. Псергофера 1 мисочка 40 кр. зъ оплатноу присѣплатю 65 кр.

Сокъ рослиннѣмъ на катарѣ, хрипку, кашель и т. п. 1 флапѣчка

Виходить у Львові що дня (крім неділі і рушних свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найзнаменитіших поетів“ виходить в вівторок і п'ятницю на першому разі в Діло.

Предплата на нове видання: у Львові Адм. літературного „Діла“ у. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, у. Коперника ч. 11, і Бюро газет у. Кароли Люксембург 8, у Відні М. Дукес, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosz; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Koloz-gasse 8, M. Siera I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі М. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і на додаток за ісплати платні у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком за рік: у Львові: за цілий рік . . . 18 гр. на цілий рік . . . 24 гр. на пів року . . . 9 гр. на пів року . . . 12 гр. на чверть року . . . 4 гр. 50 гр. на чверть року . . . 6 гр. на місяць . . . 1 гр. 50 гр.

у Львові: за цілий рік . . . 16 гр. на пів року . . . 8 гр. на чверть року . . . 4 гр. на місяць . . . 1 гр. 35 гр. Редакція, Адміністрація і Експедиція в у. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Рукописи неопечатані зобов'язані бути короткі. — Оголошення приймаються по ціні 6 гр. за одну строку печатки, в руб. „Надскане“ по 20 гр. з в. Подати числяться по 10 гр. за строку.

Зв'язався з днем 1 (13) червня зачався П-гий чвертьрок нашого видавництва. Просимо поспішати з предплатою і з есентуальними впробуванням залегностей.

Бесіда посла В. Ковальського

Виглошена на 394 засіданні палати послов рад державної дня 28 червня с. р. при дебаті бюджетної при титулі видатков на школьний надбав.

Высока палата!

При титулі „школьний надбав“ бачу в бюджеті встановлену суму 660,300 ар. на потреби. Се досить значна сума так, що варту приглянутися ближше, як вона спотребить ся. Про самий надбав школьний я не багато думаю, а ставлю собі задачею, приглянутися ближше моїм тиснімій оцінці, Галичині виходячій і розберу, чи надбав школьний, який там заведено, відповідає властивим цілям і чимъ причиною до загального образования народу.

Одъ видана регулятивна організаційного з 25 червня 1887 р. минуло досі 22 літ і длатого буде на часі, спитатися, якими користями успіхами вичає ся надбав школьний в Галичині. Устрой сего надбору звичайний і він не робить ся в нічому бдъ устрою в другий край коронний. Мы такоже маємо раду школьну вправу, у насъ суть окружні инспекторы школьні в ради місцевій школьній. То хіба замітне, що ціло членів ради школьної вправі поміжовано о одного знатного члена, віцепрезидента, котрому іменом поручено надбав і в проводі школьництва в Галичині і в Кракові. Теперь думаю, був би в часі, щоб найвища власть, управа державна, застановилась надъ тими, чи не належало би такоже зглянутися на оправдані і управленні желанія народу руского в Галичині. Якъ довго намістникъ був заравомъ председателемъ ради школьної вправі, було майже не можливимъ, щобъ бдъ по-при свои політичній заняті і обов'язки був повний діяльний і на полі школьництва. Теперь має бдъ достати до боку свого заступника, віцепрезидента, і отъ була би найлучша нагода, втворити в радѣ школьній крайовій окрему секцію, котрою задачею було би наглядати і берегти інтереси школьного руского, а сему віцепрезиденту поручити проводіти тей секції.

Во, розбравши і докладно, об'єктивно та совісно оцінивши плоди дотепершньої управы школьної в Галичині, можна широ сказати, що станъ школьництва галицького не може бути менше орадний, якъ єсть в дійсности.

Мои панове! Се-жъ фактъ неоспоримий, що ціло беззабучний у насъ в Галичині не змєняє ся. Ба, і ціло школь не зблещило такоже, якъ лише внаконець поназивано. Вже передъ тими було багато школь руских, та може і практичнійших чимъ тепершній, бо в давніших школахъ учено того, що було найпотрібнішимъ у вигляді церковної і національної. Діти познакомлювались тамъ зъ своимъ обрядомъ церковнимъ

та научились добре читати, писати і рахувати. Однакже школи ті перестроєно буд-то, побудовано вигідній будинки школьні та підвищено плату учителямъ, що впроцьмъ менше тїшити. Але чи і поправлено науку, то питане лише на боці, бо не бачу успіхів, протівно нахожу, що дитина по шестилітній науці в тей школі виходить підъ кожнимъ взглядомъ заведбаню.

И се фактъ, що спора третина жителівъ, якихъ 2000 громад, не посідає по нинішній день школь. Чого громади не в силі одушевитися школою, най би они самі сказали.

Але на всякій случай тутъ треба шукати причини, що у насъ торюва і оборотъ, промисел і штука не можуть розвиватися, бо школи не підготовляють до того молодіж.

Недавно заперечивъ тутъ пос. Струшкевичъ, мовъ-то Русини на полі школьництва не дбавать ніякимъ кривди, і вінъ певно бувъ тей думки, що его протестъ буде мати значіньє. Я до поясненія того протесту додаю бізвѣстїе деякої дати.

Радою школьною вправою не хочу тутъ займатися, а переходячи просто до радѣ окружнихъ, мущу заявити, що ціло ихъ, хочъ в послѣднихъ часахъ од-що зблеще, єсть таки все недостаточне. У насъ єсть 45 радѣ школьнихъ окружнихъ на 74 великихъ повітѣхъ. Хочъ-би в нихъ була і найлучша воля, они не в силі одновѣсти своїй задачі. Не злуче стояти дѣла і на Буковині. Бєсть тамъ вправдѣ на 8 політичнихъ повітѣхъ 7 радѣ школьнихъ окружнихъ, але області ихъ такъ просторі, що надбав школьний єсть неможливий. Було би про то на часі, іменомъ в Галичині, зблещити ціло инспекторівъ школьнихъ, хотя би одповѣдно до числа старостівъ, котрі і такъ обіймають два або три судові повітѣ.

Задача инспекторівъ окружнихъ єсть велика; коби они тільки доросли до тей задачі! Яке бувъ ихъ поведєніє при навізаню школь, о тѣмъ можна би поначертувати багато сумнихъ образівъ о кожнімъ зъ окрема. Однакже я не хочу тутъ дотикати личности. Ихъ осудили всесторонно і дуже некористно самі часописи. Факти суть вѣсмі звѣстий. Мені позволюте знаоче задати лише про одиный случай, який лучиє ся у Львові дня 24 серпня 1889 р. Тамъ звѣсталиє учитель на конференції підъ проводомъ инспектора свого окружного, п. Керекіярта. Учитель бул Русини і Поляки. Одий говоривъ на конференції по руски, другий по польски. Якъ довго учитель-Русини говорили по руски, такъ довго мовчавъ инспекторъ, терпѣвъ ще; але в хвили, коли одиный або другий учитель зголосявъ ся зъ рускимъ тематомъ і хотѣвъ его одчитати, такъ заразъ зворонивъ сего п. инспекторъ якъ найострішше, заявляючи просто: „Будте вдоволені, що вамъ тутъ у Львові — отже в престольнімъ місті Русинівъ — вольно по руски говорити. Але тематівъ читати в рускомъ языкѣ я не правлюю. Я висуваю то, що мені вѣсно“ — хто і що ему вѣдѣвъ, не знаю, досить, що заборону свою закінчивъ бдъ словами: „Якъ маєте який желанія, то идѣте зъ ними до вашихъ послѣбѣ соймовыхъ і ради державної. Они в силі вибороти для васъ то, до чого впроцьмъ маєте повне право.“ Учитель не заспає справу. Они звернувшись заразъ до послѣбѣ своихъ соймовыхъ, а ті —

наглядаючи не лише за школою, але і за цілимъ публичнимъ житємъ Русинівъ і хотѣчи навести всяке давленє Русинівъ в школі, урядѣхъ і житю публичному — взяли і сей случай підъ розвагу і предложили его, куди треба, в тѣй формі, якъ я его навізѣвъ. В падолістѣ (16) 1889 р. внесли они іменомъ в соймѣ галицькомъ інтерпеляцію, зложєну зъ 8 уступівъ, та навели 27 фактівъ, зъ котрихъ можна було силовати, якого насильства, угнету, уполѣдження і маловажаєна дбавє на рѣдѣ рускій в Галичині.

Інтерпеляцію ту маю підъ руками. Але не тутъ місце і часъ, щобъ репродукувати тую дуже довгу інтерпеляцію. Мущу протѣ обмєжити лише на вѣсмі вѣсмі замѣтокъ, якъй додано до неї і о скільки она підходить до того факту. Замѣтїи послѣбѣ соймовыхъ були такі (читає):

„Зъ уваги, що таке поведєніє п. владетей і органѣхъ правительственныхъ Русинівъ оскорбляє і ихъ конституційні права нарушає; зъ уваги, що тѣй фактъ протівить ся о основнимъ законамъ державнимъ і нетрунотні закони нарушає; зъ уваги, що черезъ то підрывають ся найкрѣпшій і найпевнѣйшій основ держави, а довѣріє народу руского підкопуєсь; зъ уваги, що черезъ тей случай просто вызиває ся Русинівъ — осмѣлюють ся послы рускій соймовій в інтересѣ держави і своімъ власномъ запитувати правительство: „Якимъ способомъ думає правительство оправдати тую ворожу, протівъ народу руского звернену систему? Чи правительство має наміренє залишити тую систему? Якъ шѣры підприємє оно, щобъ прислугуючи такоже Русинамъ права, на рівні зъ другими народами держави, не тільки була имъ признані, але і в практиці переведені?“

Комісаръ правительственный одповѣвъ заравъ по двоїхъ дняхъ на ту інтерпеляцію зъ 16 падоліста 1889 р., іменомъ на 21 засіданні сойму галицького, і то дуже коротенько. Онъ сказавъ (читає):

„Позаявѣ інтерпеляції не жадають протѣ вѣрєня наведенихъ фактівъ, котре то протѣ вѣрєнє забрало би весь часъ засідань соймовыхъ, то на ихъ інтерпеляцію одповѣми, що протесту рѣшучо протівъ того, мовъ-би правительство права народу руского систематично легковажило і що длатого питанє, коли та система буде залишена, само собою одпадає. Впроцьмъ народъ рускій може добиватися і берети правъ своихъ на підставѣ основнихъ законѣхъ державнихъ.“

Красно дякую за таку одповѣдь заступника правительственного! Добре, що одповѣдено намъ! Вдаватися в розбѣръ такої одповѣди годѣ одважюєсь.

Мы маємо вже парламентарну практику і вправу за собою, а я питаю: Чи для інтерпеляції приписана яка форма, і чи треба всяку інтерпеляцію починати словами: Чи правительство знає объ тѣмъ або сѣмъ? Чи треба конче зазначити: Ц. к. правительство, мы вызываємо тебе до протѣ вѣрєня фактівъ! Таковъ приписанон формѣ нема вѣгдѣ і хіба лише в Галичині може сего комісаръ правительственный домагаєсь. Вѣй парламенты знають і розумѣють добре, що правительство обов'язанє, протѣ вѣрѣти всякій фактъ поданий ему до вѣдомости і сейчасъ усунути все, що нарушає основні державні закони і що дало

причину до оправданон жалоби. Але що се має значити: Вы можете доходити своихъ правъ на підставѣ основнихъ державнихъ законѣхъ?

Чи галицькій соймъ не вибраний на підставѣ тыхъ законѣхъ? Або чи можуть Русини куды инде звертатися зъ своимъ жалобамъ, якъ не до сойму або ради державної?

Правительственный заступникъ обмєживъ ся отже лише на рѣшучій протестъ, не вѣйшовши в поодинокій в інтерпеляції наведєній факты і не усмиривши розъярєнихъ умѣвъ вѣй краю бодай танимъ заявленємъ, що правительство розберє докладнѣше предложєніє справы. Той способъ одповѣданя правительственного комісара насильдуючій і другий люде вѣй краю. Отъ недавно протестуєвѣвъ і тутъ пос. Яворскій і то протівъ моихъ вѣсмі, коли я подаєвъ і многими прамѣрами пояснѣвъ фактъ, що голодова заплата ужинаєсь в Галичині на аїтаціи виборѣхъ. Онъ такоже запротестуєвѣвъ гучно, сказавши, що се все не вѣрне, тільки-жъ на нещастє праса публична занялась его протестомъ. Годѣ мені все то повторяти, що вѣй тѣмъ дѣлѣ написано в рускихъ дневникахъ, бо боюсь, щобъ мене не зблещано до порядку, але най буде мені вольно при тѣй нагодѣ подарувати п. Яворскому часописъ дотичній, котрій і нарочю для него заховавъ, щобъ дѣзавѣвъ ся докладнѣше о фактахъ, якъй хотѣвъ мати, і надъ своимъ похопнимъ протестомъ троха спокійнѣше роздумѣвъ. Суть то числа 59, 71 і 73 руской часописи львівскон „Черв. Русин“.

Переконайте-жъ ся упередъ, пане колего, а потому протестуйте і збѣняйте, коли ласка, бо пустословними заперечєнями вы анѣ насъ Русинівъ не збудете, анѣ своихъ не заспокоите. Осъ (бесѣдникъ кажує на газету) письма, зъ котрихъ вінъ може чогось довідатися.

(Конецъ буде.)

По святѣ робѣтничѣмъ.

День 1 мая, котрого в цѣлѣй Европѣ дождано зъ великимъ страхомъ, проминувъ спокійно і щасливо. Збъ вѣсмі сторѣвъ якъ напѣон монархїи такъ і вѣсмі другихъ державъ надходѣвъ вѣсти, що вчерашній день минувъ спокійно безъ всякихъ грѣзныхъ демонстрацій і розрухѣвъ, та що вінъ бувъ дійство святковимъ днемъ для робѣтничѣвъ цѣлої Европѣ, вѣй котримъ они заманиєвѣсвали свою солідарность і заявили голосно всему свѣтові, чого они домагають ся. Замѣтїи подма вѣсти про вчерашнє свято зъ иншихъ сторѣвъ, мущома насампередъ позата до вѣдомости, що ухвалили робѣтнички на вчерашнѣмъ вѣчѣ в ратуші у Львові.

Затягальний образъ вчерашнього дня у Львові мы подали вже і не маємо тутъ що доповняти, хіба зазначимо, що разъ, що вчерашнє вѣчє робѣтничѣвъ одбуло ся дуже поважно і спокійно. Вѣчє одкривъ другарь Ант. Маньковскій а председателемъ вѣча вибрано друга Іос. Данилюка. Зъ сторѣвъ правительствѣа явились комісаръ Соборѣа і конвѣістѣ Шехтель.

Першій рефератъ вѣсмієвѣвъ речникъ Табачковскій вѣ честь Ласалѣа заявивъ, що бдѣступлено бдѣ проекту выслати вѣнєць

Страшна кара.

Микола В. Гоголя.

XIV.

За Кївѣмъ проявилось невиданє диво. Вѣсмі пави і гетьмани звѣздили ся динитися на се диво. Ясєсь називѣ стало видко у вѣсмі кѣдѣ свѣта. Далеко-далєко заснѣвъ лиманъ, за лиманомъ розляглось Чорне море. Бували люди побанали й Кримъ, що горою піднимавъ ся зъ-за моря, і болотяний Сивашъ. И дворучъ видно було землю Галацѣу.

— А се що таке? — допытувавъ ся мѣрѣ, що збѣшовъ ся, старихъ людей, показуючи на мѣрѣвше далеко-далєко на небѣ і бльше схоже на стрѣ хмары зъ бльшими верхами. — То Карпатскій горы! — говоривъ старій люде, — мѣрѣ нима є такий, що свѣтѣ вѣ-ками не злєзати зъ нихъ, а хмары пристають і нечуютъ тамъ.

Тутъ зъявилось новє диво: зъ найвысшѣй горы злѣзли хмары і на самѣмъ вершечку єа показавъ ся чоловікѣ на коні, у вѣсмі лѣцарскѣй збров, зъ залюченными очима, і такъ стало его видко, неначє вінъ стоявъ зблѣу.

Тутъ зъ помѣжѣ перелєзканого народу хтось выбѣвъ, сѣвъ на коня і несамовито озиралось на вѣсмі боки, вачє шумѣвъ очима, чи не женеть ся хто за нимъ, хапаючиє зъ усієй сили, погнавъ коня. То бувъ чарѣвникъ. Чого-жъ вінъ такъ перелєзканъ ся? Придѣвѣвшись до дивного лѣцарѣа, вінъ зъ страхомъ вѣсмієвѣвъ у него те саме обляча, що непростѣне виявилось ему, якъ вінъ вороживъ. Самъ вінъ не мѣгъ зрозумѣти, бдѣ чого вінъ такъ

засмѣтивъ ся, лише тільки удрѣвъ вінъ те обляча, в, наляжливо озиралось, лѣтѣвъ вінъ на коні, якъ пони не смерєло і не показавъ зѣрѣ. Тутъ повернувъ бдѣ до дому, може допытатися у нечїиєніє сили, що признаєє таке диво. Вже вінъ хотѣвъ перескочити конемъ вузеньку рѣчку, що виступала рукавомъ посередѣ дороги, коли се конь раптомъ зупинивъ ся, обернувъ до него морду, і — диво! — зареготавъ! Бѣлѣ зубы двома рядами страшно блыснули вѣ темнѣвъ. Волоса на голові у чарѣвника настобурчилиєсь. Несвоимъ голосомъ заверещавъ вінъ, заривавъ мовъ несамовитий, і що духу погнавъ коня прямо у Кївѣ. Ему здавалось, що все, зъ усіхъ боковъ бѣгло ловити его: дерева темною товщею обступили его і неначє живіи кивали до него чорными бородами, вытягували довгі вѣти, силкуючыєся задушити его; зѣрѣ, здавалось, бѣгли попередъ него, показуючи вѣсмі на грѣшника; сама дорога, вбачалось, гнало ся за нимъ слѣдомъ. Занеклий чарѣвникъ лѣтѣвъ у Кївѣ нѣвъ святѣмъ мѣсцємъ.

XV.

Одинъ собѣ вѣ своій келїи садѣвъ передъ лампадою схимникъ і не бдривавъ очей бдѣ кнѣги. Вже богато лѣтѣ, якъ вінъ зачинавъ ся вѣ своій пещерѣ, уже зробивъ собѣ зъ дощѣкъ труну і замѣвъ у постѣлѣ, лягавъ у нѣй спати. Закривъ святій чернець кнѣгу і ставъ молитися... Ажъ ось вѣбѣє чоловікѣ чудного, страшного виду. Здачувавъ ся святій схимникъ і зъ початку подавъ ся назадъ, удрѣвшись такого чоловіка. Вѣсь вінъ дрѣжавъ, якъ лѣсть на оєнѣ, очі дико блыскали, страшній огонь злєкано сѣпавъ зъ очей. На дупу наганяло холодѣ его скальченє лице.

— Отче, молюсь! молюсь! — закривавъ

бдѣ несамовито, — молюсь за погубшю душу! — і гримувѣвъ ся на землю.

Святій схимникъ перекрестивъ ся, дѣставъ кнѣгу, розкривъ і зъ лакомъ подавъ ся назадъ, кнѣгу выстуєвъ зъ рукъ.

— Нѣ, превеликій грѣшникъ! нема тобѣ помилуваня! Бѣжи зъ бѣси! не можу за тебе молитися!

— Нема! — закривавъ грѣшникъ, якъ скажений.

— Дависъ: вѣ кнѣзѣ святі слова поналявѣлись кровью... ще нѣколи на свѣтѣ не було такого грѣшника.

— Отче! ти смѣєшь ся надо мною!

— Иди окаянный грѣшникъ! Не смѣєшь я надѣ тобою. Страхъ мене бере. Не добре чоловікови бути зъ тобою вкупѣ!

— Нема!.. нема!.. Ты смѣєшь ся, мовча!.. Я бачу, якъ роззявивъ ся твой ротъ. Онъ бѣльють рядами твої старі зубы..

И якъ скажений кивувъ ся вінъ і вѣсмі святого схимника.

Щось тяжко застѣгнало, і той стѣбѣвъ пѣйшовъ полями і лѣсами, зъ зъ лѣса піднявъ худі сухі руки зъ довгими пазурами, затрасались та й зникли. И вже нѣ страху, нѣчого не почувѣвъ вінъ. Все стало для него не ясно: зъ ухахъ донивѣвъ, зъ голови шумѣвъ, нѣбѣ въ похмѣлїа, і все, що передъ очима, заснуєлось, якъ паутиную. Скончивши на коня, погнавъ ся вінъ прямо на Канѣвъ, щобъ зъ бдѣи черезъ Черпасы, самъ не знає для чого, прямувати до Татаръ у Кримъ. Їде вінъ день, другій, а Канєва все нема. Дорога та сама, вже бѣ давно пора показатися Канєву, а его не видко. Далеко дєсь заблудѣла на церкѣвахъ банѣ: тільки се на Канѣвъ, а Умскѣ.

Здачувавъ ся чарѣвникъ, побачивши, що

бдѣ забравъ зѣсмієвъ у нищу сторону. Погнавъ вінъ коня назадъ, до Канєва, і черезъ день показавъ ся городъ та зновъ не Канєвъ а Галичъ, городъ щѣ далѣше бдѣ Канѣва нѣжѣ Умскѣ, і вже не далеко бдѣ Урѣвъ. Що тутъ робити? Повернувъ вінъ коня зновъ назадъ — та почувѣвъ, що їде вінъ зновъ не вѣ ту сторону, а все впередъ. Нѣ одєвъ чоловікѣ вѣ свѣтѣ не мѣгъ би розказати, що було на душі у чарѣвника, а якъ би хто злєгнувъ і побачивъ, що тамъ дѣєтъ ся, то вже не дєснѣвъ би ночей і не засмѣєвъ ся бѣ вѣ разу.

То була не злѣсть, не страхъ, не пєкуча досада. Нема такого слова на свѣтѣ, щобъ нимъ можна було назвати те, що робилоє у него, на душі.

Єго панило, пєкло, ему хтѣлось бы вѣсмі свѣтѣ вытоплати своимъ конемъ, забрати всю землю бдѣ Кївѣа до Галича зъ людьми, геть зѣ вѣсмі, що є, і все потопити вѣ Сибиріймѣ морі. Тільки не зъ злѣсти хотѣлось ему се зрѣбити. Нѣ, вінъ і самъ не знаєвъ, зъ чого. У-вѣсь здрѣгнувъ ся вінъ, якъ уже близько передъ собою побачавъ Карпатскій горы і высокій Криванъ, вкрившій сѣрою хмарою свою вершину, начє шакою, а кѣнь все перѣ ся тѣ скававъ по горахъ. Хмары разомъ щєзли і передъ нимъ вѣ страшній величїи зъявивъ ся лѣцарѣа на коні. Чарѣвникъ силуючы ся спитиєсь, цупко натягає поводѣ; диво рзавъ конь, побѣймаючи грѣву і лѣтѣвъ до лѣцарѣа. Тутъ здасть ся чѣрѣвникѣа, що вінъ вѣсмієвѣвъ, що нерухомій вершникъ здвижуєвъ ся і наразъ розпѣлюєвъ очі, побачивъ лѣтѣвѣго до него чарѣвника і засмѣєвъ ся. Якъ грѣмъ розсѣпавъ ся страшній рѣгѣтъ по горахъ, загувъ у серці чарѣвника, арушивши все, що було у него вѣ нутрѣ. Ему здавалось, що

на его могилу, а лише тут треба бдати честь его памяти. Позаяк вже відбувалося на похороні в ратуші, то всі присутні на слова бесідника похитували головою.

Другий реферат мав Маньковський о обмеженню часу роботи та дозвужуванню, що робітники повинні в законній дорозі домагати ся заведення 8-годинної роботи, знесення роботи акордовою та нічною роботи жіночої, заказання дѣтем до 14 лѣтъ роботи по фабрикахъ та заведення 6-годинної роботи для особъ бѣль до 18 лѣтъ. Внесення сѣ ухвалено.

Зъ черги друкать Гудецъ мотивувавъ внесенне що-до заведення загального, безпосередного та тайного голосування при выборахъ. На записи, мовъ то робітники не платять податківъ, годять ся обдѣлювати: платимо податки посередній, дуже тяжкій, а ніколи не можемо обдѣлювати податку біржевого та люксембургського! (Славно!); платимо податокъ кровя а чи се не безпосередній податокъ? (Гучий оплески та оклики!)

Повинно всі обовязки горожанськѣ, тожъ и належать ся намъ рѣшати. Закидають намъ, що ми ще до того не дозрѣли. Тажъ духомъ, образованьемъ и патріотизмомъ стоимъ вище понадъ многими селянами, котрі мимо того мають бѣль 30 лѣтъ право виборче, активне и пасивне, а найчастѣйше не користують ся нимъ, бо коли-бъ вибирали такихъ Оржеховських, Крамарчаківъ и Гуриновъ, то бы намъ було лѣше. Якъ теперь єсть, то маємо люду не мають властиво своєю репрезентацію. Єсть тільки репрезентація класъ и гешету. Лише загальне голосування, коли кожний 21-лѣтній мужчина буде голосувати, може зарадити сѣй хабѣ устрою парламентарного — и сего домагаться ся мільони! — Середъ оплесківъ прийняли збори одноголосно резолюцію.

Одтакъ обчитано телеграми бѣль робітниківъ зъ Грималова и Кракова.

Слѣдували двѣ резолюції: Данилюка противъ політики милитаризму а о поступеннѣ знесеннѣ сталыхъ армій — та Обірка зъ протестомъ противъ школы вѣронеповѣдної посила проекту Ліхтенштайна. Збори прийняли двѣ резолюції тай поришави всі резолюції подати въ петиціяхъ, численно підписанихъ, на руки посла Кравецкере.

Вѣдючи предложивъ друкать Обіреку проектъ основана загального товаришства заповногого робітниківъ на случай браку работы. Властиво починъ до того належавъ бы до правительства, подобно якъ при касахъ недужихъ, але коли вѣхто не починає, повинні робітники самі погадати о собі. — Збори прийняли проектъ, а статуты товариства уложити комітетъ вѣчєвѣй.

Коли такъ справы, поставлені на дневній порядку, полагожено, зазвонили пп. Маньковскій, Данилюкъ и Обірекъ всѣхъ зборившихъ, чтобы спокійно розійшли ся. По оклику «вѣвѣ!» въ честь президента львівського Мохнацкого, що дозволивъ зійтись робітникамъ на нараду въ ратушу, розійшлися зборивши повагомъ и спокійно домавѣ. Цѣль збори бдзначились и поважнимъ настроємъ, и великимъ числомъ участившихъ.

Черезъ цѣлий день у Львовѣ не лучились нѣгде нѣякій експессы анѣ неспокоѣ.

Въ Краковѣ пѣсля справданья польскихъ газетъ не було майже зовсѣмъ свята робітничого. Святкували лишъ робітники зъ сѣльванѣй Кароля Людвика. «Жадна категорія людей тяжко працѣ — пѣше демократична Реформа — не заявлялась за святкуваннямъ 1 мая. Фактъ сѣй сѣмѣю зачислити до похвальнихъ обовязъ самостійного почутя народнього середъ тутешнихъ робітниківъ, бо нашъ у насъ стремленія и идеалы.» Мамъ того и въ Краковѣ були заведені якъ найбільшій мѣры осторожности, хочъ того зовсѣмъ не було потреба.

будуць щось крѣпко-сильне влѣзло въ него, ходило въ его нутрѣ и било молотками по сердцу, по жилахъ... Такъ страшно обдугнувъ ся въ нему той ребѣтъ.

И схопивъ верхнякъ страшною рукою чарівника и поднявъ его у повітря въ мѣтъ умеръ чарівникъ и одержавъ після смерти очи, та вже то бувъ мердець, и давнѣ ся якъ мердець. Такъ страшно не дивити ся нѣ живий, нѣ воскресій. Поводивъ бѣль на всѣ боки мертвыми очима и не бачивъ мерцівъ: подіались они бѣль Кіива, и бѣль землѣ Галицкой, и бѣль Карпатъ, и якъ дѣвъ каплѣ воды схожѣ обличчямъ на него.

Блѣдї, блѣдї, одинокъ другого вышій, одинокъ другого костьавѣшій, обетували они вершинка, що державъ у рукахъ страшно здоху. Ще разъ засмѣявъ ся лацарь, и кинувъ ся въ провали. И всѣ мерцѣ рухнули въ провали, вхопили мерця и вцепились въ него зубами; ще одинокъ вышій бѣль всѣхъ, бѣль всѣхъ найстрашнѣйшій, хотѣвъ підвестися ся зъ землѣ, та не мѣвъ, не его сила се зробити, — такий великій вырѣбъ бѣль у асѣмѣ, а якъ бы підвѣвъ ся, то перекинувъ бы и Карпаты и Самгородку и Турецку землю. Тільки трохи поворушивъ ся бѣль, а вже затряслась земля и багато окрѣвъ повалилось хатѣ и багато подало миру.

Часто по Карпатахъ чуно свастѣ, неначе тысяча млынівъ шумѣть колесами по водѣ: то въ невыходному провалѣ, якого не бачивъ ще и жадавъ чоловікъ, бо всякъ лякаєть ся и прийти близько, мерцѣ грукать мерця, индѣбувавъ, що земля трясеть ся зъ одного кона до другого: то дѣють ся бѣль того, каже пѣсьменний людъ, що дѣсь була моря в гора, а зъ тѣхъ горы выбухавъ полумя и теутѣ огненній рѣкъ; старі жъ люде, що живуть по Угорщинѣ и Галицкой землѣ, лучше знаютъ се и розказують, що то хоче підвестись вырѣбшій у землѣ великій, великій мерцѣ и трясѣ землю.

(Далше буде.)

Вѣдѣнь выглядавъ вчера дѣйство дуже святочно. Склени въ мѣстѣ и на передмѣстѣхъ були вправдѣ зъ-рана повдмѣканий, але коли бѣль стали громадами надходити робітничѣ, що шли до Пратеру, наставъ межѣ купцями великій переполюхъ и всѣ склени та ворота бѣль палатѣ и каменнѣ замкнано. Поліція завила була въ мѣстѣ якъ найбільшій мѣры осторожности. Зъ уличъ усунено вѣже камѣнь, а де передъ домами була зложена цегла, то властители домѣвъ мѣушли ен були обгородѣта дошами, чтобы не було приступу до нихъ. По всѣхъ касарняхъ стояло войско сконстатоване. Въ Пратерѣ усунено всю дротану огорожу зъ травниківъ, чтобы на случай потребы поліція и войско могли свѣбодо дѣлати. Въ одній сторонѣ Пратеру бувъ установленъ бѣль дѣль гузарѣвъ а ще далше пѣхота, але такъ що ен и не було видѣти. Около полудня напѣвъ ся бѣль вѣже цѣлий Пратеръ. Робітничѣ, що приходили навѣтъ зъ жѣнками и дѣтьми, зачали були т. зв. Вурштельпратеръ и розмѣстивъ тугъ по численнѣхъ реставраціяхъ а-бо проходжувалъсь громадами, зложенными по-вѣхъ фаху робітничѣхъ, на дорогахъ. Природѣвъ бѣль взбѣрцевѣй; удержували его самі робітничѣ, а поліція не було и слѣду.

Коли обѣдѣла розпочалась вѣдѣта пратерова, котра въ т. зв. цѣсарскѣмъ Пратерѣ обдубувалъсь що року въ день 1 мая, выглядавъ Пратеръ дѣйство якъ середѣ недѣлѣ. Въ одній и другій половинѣ Пратеру було повно людей, лишъ коли въ Вурштельпратерѣ йшло все дуже весело, роздавались свѣтъ и грало я-кихъ сто музыкъ, то въ цѣсарскѣмъ Пратерѣ слѣдно було якійсь перелякъ, якусь обаву. Аристократія вѣдала вправдѣ, въ Фрайденавъ поза Пратеромъ обдубували ся перетони, але по найбільшій часті брали участь въ сѣхъ забавкахъ лишъ мужчины; дамъ зъ аристократіи майже не було зовсѣмъ. Робітничѣмъ обдбралось въ Пратерѣ якыхъ 150.000, а всѣ въ свѣточнѣмъ одинокъ и въ торжественнѣмъ настроѣ. Послы Кронавертеръ и Пернерстореръ явились були такожъ мѣжѣ робітниками и ходили бѣль одинокъ громади до другою, а робітничѣ витали ихъ вѣсуды грѣбкими оклика-ми. Около 9 год. вечеромъ стали робітничѣ розходити ся домѣвъ и зову панувалъ якъ найбільшій порядокъ. Коли громада робітничѣхъ, зложена зъ якыхъ тысячъ людей, цустилась була ити якоюсь вузенькою улицею, а поліція не хотѣла того дозволити, робітничѣ варазъ подѣляли ся на менші громади и розійшли ся. На передмѣстѣ Фаворитенъ збѣралась була гурла недоростковъ и стала була кидати на поліцію камѣньми. На то надійшли робітничѣ и ставули въ оборонѣ поліцію та розбѣгали хлопцѣвъ. Поліція сконстатовала, що вчера бувъ такъ взбѣрцевѣй порядокъ, що не арештовано анѣ одного чоловіка.

Рано обдубоу ся такожъ около 40 зборѣвъ робітничѣхъ, но о вѣхъ ухвалахъ нема ще близшихъ вѣстей.

Въ Будапештѣ панувалъ вчера такожъ спокѣй, але страхъ въ мѣстѣ бувъ великій, бо коли стали сходити ся робітничѣ, не вѣживъ ся нѣхто выходити на улицу и мѣсто выглядало якъ бы пусте. Зъ рана грали войсковій музыкѣ якъ звичайно 1 мая. По полудни збѣралося було въ льску за мѣстомъ около 50.000 на вѣче. Тутъ розвинено бѣль хоруговъ мира зъ написомъ: «8 годѣвъ работы, 8 годѣвъ розрывки, 8 годѣвъ спочинку.» Крѣмъ того бѣль богато хоруговъ зъ портретомъ Ласала. Подѣчалъ коли робітничѣ збѣрали ся на вѣче, вѣла ся работа въ одній вѣлѣднѣ, а робітничѣ напали на ню и хотѣли змусити працюючихъ робітничѣхъ до свѣткування, але войско тому перешкодило.

Въ Празѣ и майже всюды въ Чехѣхъ проминувъ вѣчерашній день спокѣйно. Говорять однакѣ, що въ Празѣ вѣкрыто якійсь атѣнтатъ на повѣздъ залѣзничій, що мавъ надійти вечеромъ зъ Вѣднѣ и що арештовано двохъ робітничѣхъ, але потвѣрженія сен вѣсти ще нема.

Въ Бернѣ на Моравѣ згодились самі фабриканты на вѣчерашне свято, але войско и поліція стерегли дуже пильно мѣста, тамъ больше човѣчъ ночно вѣчера згорѣла одна фабрика, бѣль котру — якъ адавѣсь — огонь підложено. Въ льску за мѣстомъ обдубувалъ забавѣ робітничѣ, але поліція завила ити робітничѣмъ черезъ мѣсто въ походѣ и въ хоругвами. Треба такожъ и то зазначити, що въ мѣстѣ була вѣчера цѣлий день позамыкавъ всѣ шанки зъ горѣвкою.

Якъ въ цѣлѣй Австро-Угорщинѣ такъ та-кожъ и въ другѣхъ краяхъ обдубоу ся вѣчерашне свято зовсѣмъ спокѣйно. Подрѣбнѣхъ вѣстей нема що вправдѣ, але якъ зъ Берліна такъ и Парижа доносять вже, що тамъ не прийшло вѣчера до нѣякихъ грѣбныхъ конфліктѣвъ, хочъ правда, що правительство заведло було и въ сѣхъ вѣрахъ якъ найбільшій мѣры осторожности.

Справа о Степановѣ зъ Витѣвчика.

(Далше.)

Далше предѣдатель трибуналу сов. Гиртлеръ почавъ представляти обжаловану вѣгу закнѣненъ ему въ актѣ обжалованѣ словѣвъ, згадавъ про рѣзню Уманьскую, про Гонту та Зѣльзняка, а бѣль засмѣявъ о. Степанова, якъ бѣль думає: Бѣль бы хотѣлъ — Х, У — сказавъ такъ слова въ тѣй цѣли, чтобы побудити другѣхъ до ненависти противъ Ляхѣвъ — чи самъ о. Степановъ уважавъ бы его за винного и чи такий чоловікъ повиненъ бути увараний, чи нѣ?

О. Степановъ: Озвѣдно, такий чоловікъ заслужувалъ бы на покаранѣ. Що-до моєй особы я вже высказавъ мотивы на заперечѣє закинуено менѣ провинны и пояснявъ, що я тѣхъ слѣвъ не мѣвъ сказати и що Павло Ольшанскій самъ ихъ выдумавъ на мене зъ зло-

сти. Злѣсть же Ольшанска до мене походить не тільки зъ мотивѣвъ натуры политичной — за выборы — але и зъ начѣй рѣчи. Я вѣсь бувъ на Ольшанска жалобу до суду о оскорбѣ чести, але бѣль потому перетросивъ мене. Я, будучи радѣмъ громадекамъ, сировалъ бувъ на Ольшанска комісію зъ выдѣлу повѣтового за рахунокъ громадѣй. Я адавѣ ся въ справу покнѣрженнѣхъ Ольшанскимъ довжнѣвъ банку «Заведенія», котрого Ольшанскій бувъ атѣнтатѣмъ...

Предѣдатель (перепынувъ): Яке-жѣ пересѣдѣченѣ политично мавъ Павло Ольшанскій?

О. Степановъ: Зъ бѣки вѣтеръ вѣла. Разъ, при выборахъ до рады державной, коли зъ стороны руской кандидатѣмъ бувъ Юліанъ Геровскій, а зъ стороны польской дѣднѣхъ Трѣтеръ, Ольшанскій агітувавъ на два боки: голосно за Трѣтеромъ, а по тихо за Геровскимъ. Коли жѣ на конто Трѣтера напѣвъ въ ратушѣ въ Перемышлянахъ на 40 ар., а другій агітаторъ пѣзнался на его невыразности, то и бѣль агітаторѣвъ мавъ «слобѣтъ» и шанкаръ пѣзавѣвъ его до суду за 40 ар. — и Ольшанскій заплачивъ. Въ роцѣ 1885 кандидатѣвъ зъ стороны руской сов. Рожанковскій, а зъ польской гр. Стадницкій. Передъ правѣборами прийшовъ до мене Павло Ольшанскій, показавъ листъ бѣль лѣсничого Грива, та й каже: «Що я зроблю? Менѣ кажуть, що коли бѣдѣтулю бѣль выборовъ, то дадутъ менѣ Полянѣ 100 ар., а коли буду голосувати на Стадницкого, дадутъ менѣ 150 ар., але я не поддамъ ся. Бою ся за Василѣ Базилевого. Якъ бы мѣбъ братъ бувъ выборѣмъ, я бы бувъ зъ нимъ безпѣчнѣйшій». Я стоявъ тогдѣ за тѣмъ, чтобы на выборѣвъ выбрати Павла Ольшанска, Базилевого и Шайду. Тогдѣ Ольшанскій сказавъ до мене: «Бою ся за насъ, отѣ, най присягнуть!» Але, лѣдѣвъ зъ ними выхѣвъ за село, обдѣвѣвъ ся до нихъ: «Що вы слухаетѣ пона? Попы тягнутъ за собою...» Самъ же вышѣвъ зъ Гривомъ у Адлера — якъ говоривъ — пять фляшокъ вина и при першѣмъ голосованнѣ обдѣвъ гостѣ невѣжливъ: замѣтъ «Донгнѣвъ» сказавъ «Евгенъ» Рожанковскій. При другѣмъ голъ совѣванъ, правда, поправѣвъ ся, але коли Гривъ не хотѣвъ вымѣнѣти ему лѣса, обдѣвѣвъ передѣ выборами, Ольшанскій звинѣвъ ся, що бѣль робѣвъ подѣ прѣсѣю моею и прѣвѣвъ Гривовѣ, що вже на Рувины нѣколи голосувати не буде. Такъ говоривъ и менѣ: «Я маю дѣти...» И слова додержавъ. При торѣчныхъ выборахъ до сѣйму бувъ навѣтъ агітаторѣмъ стороны польской.

Предѣдатель: Чи думаетѣ, отѣ, що Ольшанскій за выборы такъ злѣбѣтѣ на васъ, що готовъ фальшиво присягнуть?

О. Степановъ: Зъ певностю! Онѣ готовъ на все, бо я ему на першѣмъ дѣ и бѣль прѣвѣвъ уже бѣль довшого часу говорить, що мене мусѣтъ зъ села выгнати. Ольшанскій звѣвъ радѣти самѣвѣднѣ. Войтовска засмакувавъ бѣль 20 лѣтъ, бувъ усѣмъ въ громадѣ: и начальникомъ громады, и предѣдательмъ мѣщевонъ рады повѣтовой, и предѣдательмъ комітету церковного, и дѣкомъ, и оглядачѣмъ трупѣвъ... Въ тѣхъ урядѣхъ допускатъ ся надужитѣ, а я поаму усувавъ его...

Судѣя присяжнѣй дѣднѣхъ Сиджейовскій (перепынувъ): Jeżeli on tak źły, po coż go gmina ciągle wybiera na wójta?

О. Степановъ: До 100 сѣлянъ ходило до ц. к. староства представляти всѣмъ надужитѣ Павла Ольшанска. Староство высѣдало комісію сѣдѣцу и Ольшанска засуспендовано. Пѣвнѣйше почавъ бѣль нѣхѣ-то казѣтъ, менѣ подѣлшувалъ ся, и Гривъ просивъ мене за него, — и такъ ставъ знова войтомъ. Однакѣжъ я, — якъ уже згадавъ емъ — на просьбу громадѣвъ сировалъ комісію зъ выдѣлу повѣтового, чтобы рослѣдила рахунокъ громадѣй. Повѣтѣвонъ делегатѣ Канаверскій рахувалъ насъ у таке, мѣмо всего, Ольшанскій заплачивъ разъ 16 ар. а другій разъ 12 ар. 60 кр., хочъ єсть членомъ рады повѣтовой.

Судѣя присяжнѣй Выбрановскій (перепынувъ): Dlaczegoż wybierał go dotąd powiatowy?

О. Степановъ: Павло Ольшанскій потрафѣтъ зъ своего села выбратѣсь самѣ. Онѣ на радѣ не оглошѣвъ, кого має рада высѣлати до wyboru членѣвъ рады повѣтовой, а просѣго вѣде самъ и бере зъ собою своего брата або другѣхъ, котрѣ тамъ за нимъ агітуютъ и такъ ставъ членомъ рады повѣтовой... Крѣмъ высѣканныхъ тутъ фактѣвъ и наведенныхъ въ протоколѣ, котрѣ можутъ дѣти доказъ о злѣсти и ненависти Ольшанска до мене, мушу оповѣстити же и той фактъ: Заведенія рѣбничѣхъ-кредитѣвѣ зъ Львова звернуло ся було до мене зъ просѣго, выланути на моихъ прихѣжанѣхъ довжнѣковъ того банку, чтобы сплѣщували залѣглы рѣты, бо вѣнаше будутъ злѣщѣваны. А треба знати, що Павло Ольшанскій, будучи атѣнтѣмъ того банку, заировадѣвъ тудѣ десять господарѣвъ, котрѣ и вынасорѣдали ему за те, и черезъ него платили рѣты. Коли я разъ подѣ церковно перѣчитавъ зъ надѣсланого менѣ зъ Львова выказу довжнѣковъ, колько хто винѣвъ? — почали довжнѣчны приходити до мене зъ книжечками, чтобы зрѣвнѣвати, чи рахунокъ годѣтъ ся. Показались неправильности. Такъ господарѣ Михайло Шайда, котрому я перѣчитавъ его довѣтъ, каже злѣщѣванный: «Таже я вже три роки тому заплачивъ 25 ар. Я давъ Ольшанскому, а бѣль одославъ до Львова, лѣмъ рѣцѣищѣ дѣсе, каже, загубивъ...» «То не може бути, — кажу я, — банкъ тѣхъ грошей не выисѣвъ, то йди до Ольшанска та конѣе домагай ся рѣцѣищѣ!» Шайда вертає бѣль Ольшанска та й каже: «Онѣ мене ще бити хоче и каже, что всѣмѣдѣвъ не розумѣвъ ся на томъ...» Я, будучи у Львовѣ, зашпѣвъ до банку, а тамъ п. Косѣвскій сказавъ менѣ: «Ольшанскій вѣ-колы не прислѣвъ за Шайду 25 ар. Пѣзавѣти его до суду!» Я, на просьбу Шайды, вѣсь позовъ до суду въ его имени, але коли прийшло до термину, Ольшанскій перепросивъ Шай-

ду, побѣвъ зъ нимъ до Львова и заплачивъ до банку 37 ар. И якъ же-жѣ Ольшанскій не може мати злѣсти на мене?

Предѣдатель: Але-жѣ ц. к. староство перемышлянское выдало для насъ отѣ, дуже але свѣдѣцтво? Тамъ сказано, що ks. Stepanow wrogie usposobiony przeciwko narodowości polskiej... zajmując się bardzo gorąco agitacją polityczną nie przebiegając w środkach agitacyjnych... stara się pozyskać popularność u ludności, siejąc ziarno niezgody między ludem a dworem... w ogóle zachowanie się ks. Stepanowa uważa w wysokim stopniu godności kapłańskiej.

О. Степановъ: Що-до свѣдѣцтва бѣль ц. к. староства. то вправдѣ оно мене дуже дѣвує. Я не розумѣю, якъ я мѣвъ такъ скоро поцусуватѣсь, чтобы удостѣити такой рекомѣндаціи. Прѣцѣвъ ц. к. староство отѣ ще въ мѣсяца линію 1889 року затверджало выборѣ мене на предѣдателя мѣщевонъ рады шкѣблѣной и на предѣдателя комітету церковного. Въ урядѣчаню свѣтъмъ я пунктуальнѣй и свѣбѣтнѣй, нѣхто менѣ нѣчого не закине. Довѣситъ на мене ц. к. староство, що нѣхѣтъ я ворожо настроєннѣй противъ народности польской. — а прѣцѣвъ въ парохіи моѣй не тільки Русины, але и Поляны любѣють мене, дають менѣ на богослуженія, а навѣтъ рады бѣль мене засѣгають въ своихъ потребѣхъ. И загалѣ я не знаю, на якѣй основѣ ц. к. староство такѣ выдало для мене свѣдѣцтво. Совѣсть моя чиста.

(Далше буде.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

На вѣчерашнѣмъ засѣданню палаты посѣдѣвъ обдѣвѣвъ министѣръ Дунавскій на вѣтерпѣляню о подѣтку біржевомъ и вѣказувавъ на то, что дѣтѣчна комісія выготѣвила вже прѣвѣтъ, котрому правительство зовсѣмъ не противѣтъ ся. Прѣвѣтъ той буде вже незадолго предложѣннѣй палатѣ. Зъ порядку дневного преступлено до дальшой дебѣты надѣ етагомъ министѣрства финанѣвъ. Найвѣртѣ робѣвъ Дунавскому закидѣ, що бѣль коли бѣль промовѣвъ въ палатѣ о чѣско-нѣмѣцкѣй угодѣ, та угода зачинає розбѣивати ся. Одѣтъкѣ высту-павъ бѣль остро противъ фѣскалізму австрѣйского. Розѣрѣ критиковалъ дуже остро способъ побѣрѣния подѣтковъ. Въ тѣй самѣй справѣ промавлѣвъ и пос. Крайцітъ и навѣвъ случѣй, въ котрѣмъ убогѣмъ жѣнкамъ казѣво платѣти подѣтковъ промышленнѣмъ лѣмъ дѣятого, что они продавали въ недѣлю фѣялки. По бѣсѣдѣ Тѣрѣа, котру вѣцѣпрезидентъ Хлюмѣцкій дуже часто перерывалъ, перервано дебѣту и обдложено до вѣнѣ.

Narod. Listy оглошѣли вѣтумъ невѣвѣрія, яке высѣдали Рѣтерѣи его выборѣ зъ округа Зелѣнобродѣ-Семѣль, де его бѣль 1848 р. бѣвъ вѣ перѣвы выѣбрано. Зъ 92 выборѣцѣвъ бѣдѣсѣловъ прѣтѣстъ 56, отѣ значѣна бѣльбѣсть. Въ прѣтѣстѣ сказано, что кнѣвду яку бѣль заповѣдѣвъ чѣскому народѣвъ, почули и въ найпѣслѣднѣйшій хѣтъ. Чѣскій народѣ амѣркувавъ теперь дуже добре, якъ велику прѣслугу зробѣлено Нѣмѣцамъ чѣско-нѣмѣцкою угодою, бо ажъ теперь будутъ они могли вѣриальнѣмъ голосомъ ослабити кожнѣй чѣскѣй крокъ въ користѣ чѣского права державного. Рѣтерѣ зробѣвъ тяжку кнѣвду чѣскому народѣвъ, бо запропастѣвъ право народу. Онѣ повинѣвъ теперь ще передѣ дѣтерѣмъ сойму злѣжѣти своѣй мѣнѣдѣтъ. Narod. Listy додають до того прѣтѣсту замѣтку, что при послѣднѣхъ выборахъ до сойму дѣвѣвъ Рѣтерѣ 48 голосѣвъ, а молодѣ-чѣскій кандидатѣ Тума 39; зъ 56 бѣдѣсѣловъ на вѣтумъ невѣвѣрія суть 32 зелѣнобродѣцкихъ выборѣцѣвъ а 24 семѣльскихъ; першій округъ має 51, другій 39 чѣскихъ а 3 нѣмѣцкихъ выборѣцѣвъ.

Дебѣта бюджетѣва веде ся майже безъ всякого интересу, дѣятого постуѣвъ скоро и єсть всяка надѣя, что она законѣтъ ся до половины мая а въ тѣмъ частѣ будутъ злѣдѣженѣй чѣ въ другѣй справѣ, котрѣ подѣвѣвъ сен дебѣты мають прѣйти на порядокъ дневнѣй. Одѣкою зъ найважнѣйшихъ такахъ справѣ єсть поѣсѣлова тарѣна особѣна на зѣльзничѣхъ державнѣхъ, и она прѣйде на порядокъ дневнѣй мабѣтъ чѣ подѣвѣвъ дебѣты надѣ етагомъ министѣрства торговѣвъ. Въ першѣхъ дняхъ дру-гого половины мая буде склѣканный чѣскѣй соймъ, а въ чернѣю передѣ склѣкѣаннѣмъ сѣбѣльнѣхъ делегѣціи наступѣтъ его розѣвѣзанѣ.

Зъ Петербурга доносятъ, что прѣтѣстъ противъ русѣйского оѣцѣсѣра Шмѣдѣта въ справѣ наѣбѣрѣной крадежи тайныхъ докумѣнтѣвъ, котрѣй бувъ бы чѣ больше скомпромі-тувавъ заграничнѣхъ атѣше войсковѣхъ, за-становлено на приказѣ царя.

Рухъ робітничѣй въ захѣдѣбѣй Европѣ вы-кликавъ и въ Россіи немале занѣпокоєнѣе, хочъ верхѣводѣй круга петербургскѣй побѣо-ногъ ся больше того руху конституціѣйного, якѣй проявѣвъ ся чѣмъ разъ сильнѣйше въ самѣй Россіи. А все жѣ таки побѣоногѣ ся тамъ и руху робѣтанѣго и дѣятого стережѣтъ дуже пильно границѣ бѣль Австрѣи и Нѣмѣчѣны, чтобы, борѣни Боже, той рухъ не перѣ-шовъ и до Россіи. Гѣловѣу винѣ того, що рухъ соціѣльнѣй и робѣтничѣй прѣвѣравъ такъ вели-кій розмѣры, приписуютъ въ верхѣводѣнѣхъ кругахъ политичнѣхъ берлѣнѣйской конференціи робѣтничѣй. Зъ тонъ то причѣны якъ и за-дѣля великимъ консервативного успѣбѣнобѣя нѣ. Біс-маркѣ суть тѣ круга не дуже вѣдовѣленѣ зъ уступѣнѣя бывшого канцѣлера нѣмѣцкого.

О стрѣчѣ нѣмѣцкого цѣсѣря зъ англѣйского королевѣю въ Дарм-штадтѣ, котрѣй якъ вже вѣвѣтно приписуютъ велику вѣгу въ справѣ тѣвѣйшого союзу Англіи зъ Нѣмѣчѣиною, подаѣла Times статью, въ котрѣй сказано, что кн. Бісмаркѣ готовъ бувъ прѣзѣвати вѣгу порозумѣнія Нѣмѣчѣны зъ Ан-

лією, але він виступав за надто приналежне до приналежності форми, які то порозуміли, але мало приналежності. Можна собі виробити поняття, яке б розуміло ту умову, як Англія, коли б хотіла, щоб вона приступила до дії мара під подобними умовами як Англія. Позаяк же Бісмарк не міг виробити собі в Лондоні такого верховодячого впливу як у Відні, то бач держави не до- сить в даний час. Може то не буде тепер ая сміло припускати, що німецький імператор буде скорше готовий пристати на ті умови, під котрими буде міг виступити союз з Англією.

Namb. Nachr. помістив статтю о відно- синах Німеччини до заграниччя, в якій м'якше виражені докази, що Німеччина не має зовсім ніякого інтересу в справах балканських і для того російська преса си- дить зовсім справедливо, що Німеччина лишити російській поліції свободу руку на Балканах. Росія не думає отримати, щоб до- бавши до своїх рук і замкнути його на статі верховодячою державою на Середзем- ному морі і загрозити західній Європі; она хотіла б лиш замкнути Босфор як двері до своєї хати, щоб відтак з цією силою вийти на Азію. Хлопчик єсть думати, що Німеччина повинна і може порозуміти ся з Францією і що то усуне ту небезпечність, против котрої заключено торговельний со- юз. Межа обома державами можна лиш удержувати мирний відносини, але всякий да- лий змагання розбилися б о публічну гадку в Франції і о інтереси Німеччини. Не зна- ти, чи єсть стаття подобно як і другий того ро- да в Namb. Nachr. єсть інспірована з Фрі- дріхсберга, але то рідко певно, що она не об- числена на скріплення торговельного союзу.

Соціалістичний процес німецький, Лі- бнесхт, заявив одному з співробітників французького Figaro, що він єсть за те, щоб свято робітників відбувало ся спокійно. Остаточна перемога соціалістів не допустить б хіба лиш війни і для того повинні б як німецький так і французький соціалісти ста- рати ся о удержання мира.

Резізія в домі арештованого в Парижі анархіста і проводира французьких антисемі- тів, маркіза Море, викрила цікаві речі. У него найдено обширну кореспонденцію з антисемітами в Бельгії, Німеччині, Іта- лії і Австрії. Сковісованому також примір- ників бізв, котру в останніх днях роз- видано по касарях. В бізві єсть сказано: Воюй! Ви такі робітники як і ми. Ваші офіцери то тирани! Братя, на 1 мая побачи- мось на вулицях і т. д.

В селі арештованого зв'язу Люйзу Мішеля разом з Тевеніном на дворі в хвилі, коли они надіхали ся Лівою. Арешто- вано також проводира анархістів Жілія Геода і багато ще других анархістів. По- ліція вийшла у них американські боксери, револьвери і ножі, котрі мали бути ужиті в день 1 мая.

Сербська скупщина ухвалила новий за- кон церковний, котрому надала силу уважати ся поперед ухвали церковної, котрі показували ся неспроможні. Що до справи розводу короля Мілана, ухвалено лашти сю справу рішенням собора сербських єпископів. В селі закрито скупщину без всяких формальностей. Президент міністрів Іруич відняв лиш писмо рефентів, закриваюче скупщину, а після віднявши оклав в честь короля сербського, народу і правительства ро- зійшли ся додому.

В Філіппополі відбуло ся дня 29 н. ст. цвітня торжество військового ордера за хоробрість в великому параді. В кате- дралий церкві відбуло ся насамперед бого- служення за кн. Фердинанда яко великого ко- мандира і за всіх рідарів сего ордера, а відтак приймав князь у себе 48 рідарів того ордера з сфінської і фліппопольської залози. На торжестві був також і прези- дент міністрів Стамбулов. Вечером від- був ся пир, на котрий було запрошених 60 осіб. Підчас пирі мав князь в Стам- булов політичні бесіди, але зміст їх до- ся ще не зв'язаний; мали они бути многаз- ний. О певно винесли офіцери князя на пла- чях до його палати.

З Софії доносять, що військовий проку- ратор закінчив вже слідство в процесі Па- нівця і в слідуючому тижні розпочне головну розправу. Прокуратор ставити вно- сити на кару смерті для Панівця яко головного зрадника і проводира заговору, а прочих обжалованих карає покарати в'язни- цю від 3 до 15 літ.

НОВИНИ

— Перша прогулянка тов. Зорь" заповідана сен невідомо до Рудна. Для забави беручих участь в тій прогульці постарав ся комітет о музику 15 полку піхоти, а по при музику хор академіків і — доси ще небувало — хор дів- чини школи одеситів багато пісень руских. Побачити залізничний одеситів точно о 4-й год. з полудня після години лівобережної. Нї один мешканець Львова не повинен залишити сен на- годі, відхилити свій вихід з вулиці, налюбуй- тись весняною зеленію природи а відтак вижи- дати з нетерпеливістю дальших прогульок товариства "Зорь", котра справді так зручно і удачно знає як устроювати. А годять ся прига- дати нашим паночкам-красавицям, що на про- гульки їде музика військова, а де музика там і танці...

— Руско-народний театр переїхав до Сянока і вже вчора, дня 1 н. ст. мал виставити оперетку "Запорожець за Дунаєм". Русини з Сянока і з околиць не так часто мають нагоду побачити

руско-народний театр і налюбуйтись питомою штукою, тож гадаємо, будуть пильно і численно ходити на представлення театральні.

— Огні. В селі Хоростков під Галичею погоріло дня 29 н. ст. цвітня 50 загородь селян- ских. — З четверга на п'ятницю ввечері по- горіло доміш поштової офіцера п. Комана на Кле- парові коло Львова. М'єска сторожа огнева на- сибла на ратунок, але в домі лишились вже лиш голі мурі. Огні мабуть підложено. Коли вже всі в домі заснули, роздала ся наперед сильна детонація, котра побудила сплячих, а від- так побачили огні в трьох м'єсцях.

— Субвенція держави на цілі рільничі і лісниц- тва в Галичині. Крім дотацій, які закладав від- діль краєвий для шкіл рільничих в Дубля- нах і Чернихів, пропонує тепер виділяти краєвий правительству потребу дальших субвен- цій в р. 1891 з державного скарбу на отій цілі рільництва і лісництва: 1. На удержання краєвої школи господарства лісового у Львові зажадано заповомі 6 000 зр., с. е. о 10 000 зр. більше від дотепершньої субвенції. Подвиже- ння дотації мотивував виділяти краєвий значимі поболіннями коштів удержання сен школи, бо переведено реорганізацію, котра опирає на про- довження часу науки до трьох літ та на роз- ширення науки фахових та помічних відпові- до вимогів, ставляних при державних і сп- ських на самостійних господарств лісових і при котрій уважливо в ширшій м'єрі сто- рону практичну науки. Крім того показала ся потреба підвищити видатки на средства до прак- тичної науки, именно на устроєння і удержання культур демонстраційних в огороді школь- ній на Шумові та часті експерименту науковій до сусідніх лісів. — 2. На удержання чоти- рох ставних учителів вандрівних, котрих в половині оплачує фонд краєвий, зажадано 4 000 зр. — 3. На удержання краєвих низших шкіл рільничих в Городенці, Ягольниці і Кобриніцях зажадано субвенції в дотеперш- ній висоті 7 000 зр. — 4. На кошти удержання реактивованого і організованого курсу уярви і виправу ліву в Городку зажадано 2 000 зр. — 5. На удержання краєвої школи огородничої в Тарнові зажадано 2 300 зр. — 6. На стипен- дію для кандидата на інструктора молочарства зажадано одразу 1 000 зр. — 7. На часткове покриття коштів видавництва підручників для учнів шкіл рільничих зажадано 400 зр.

— З видатку краєвого. На пропозицію кураторів вищої школи рільничої в Городенці і за зго- дою львівської консисторії латинської покликать виділяти краєвий кс. Едварда Сенькова, сотрудни- ка латинського в Городенці, на капелана і ка- тикхита при школі рільничій в Городенці. В комунікаті виділу краєвого пише ся: "Бо пока- зало ся, що на 25 учнів сен школи єсть ледо 5 обрядів греко-кат., а помімо того лиш руский священник уділяв науки релігії. Дотеп- ршній катикхит руский буде і дальше пови- нні обьявляти катикхита при школі рільничій в Городенці". — Виділяти краєвий р'єшав склика- ти конференцію, зложеної з обох краєвих у- чителів вандрівних рільництва, з люстрато- рів колокт рільничих, з репрезентанта заря- ду тих колокт і одиоручника виділу краєвого. Конференція мав уложити програму науки ван- дровної рільництва на р. 1890. — Виділяти крає- вий р'єшав увольнити фабрику англійської ки- слоти сфраної в Спориш, пов. живецкого, влас- ності архикнязя Альбрехта, від всяких додат- ков краєвих на час від 1 січня 1890 до кін- ца мая 1891 р. — Для погорблєв Озерань у- діляти виділу краєвий 100 зр. підмоги. — Виділяти краєвий надати стипендію: Адам Янков- ському з І. кл. гімн. в Бережанах р'єчно 200 зр.; Март. Обстова з ІІІ кл. гімн. у Львові р'є- чо 200 зр.; Артур. Лукасевичови, медикові з І року в Кракові, р'єчно 300 зр.

— Нові посади ветеринарні, числом понад 30, мають установити ся на границі Галичини. Ті ве- теринарні, іменовані правительством, мали б чинності ревизорів худоби, як се тепер єсть в Буковині. Ті ветеринарні п'ятували б худ- обу і безроги через татування.

— Архикнязь Леопольд Сальватор з женою архипі. Бянок вертали в суботу на статі помешкань до Львова. Архипі, заїзавши у Львові на ін- фантену, мусів виїхати на кілька тижнів до тепліших країв, а именно до Арно в по- лудневі Тиролю. В палаті князів Сальватор, де архипі має замешкати, приладжують ся на прийняття достойних гостей.

— Депутація екзекторів податкових з Галичи- ни була онотді на аудієнції у імператора з про- сьбою о стабілізацію. Імператор ввів депутат- цю, що зажадає від компетентних властей справо- вання в тій напрямі.

— Новий уряд поштовий отворено з дня 1 н. ст. мая в Вагінсбергу, пов. коломийського, з на- зовом "Вагінсберг коло Коломиї" зовичай- ним обсягом діляни. Сей новий уряд буде у- держувати звяз з поштовим урядом коломий- ським при помочи дворазової денної пошти пішою. Округ доручень сего уряду єсть на разі лиш передмістя коломийське Вагінсбергу.

— Публічні склади у Львові під зарядом крає- вого виділу будуть отворені 15 н. ст. мая с. р. — Для погорблєв в Озеранях і Озеранці, пов. борщівського, жертвувати імператора з власних фон- дів 1000 зр. заповомі.

— Програма сегоднішніх маневрів в Галичині і на Шлезку єсть поділя Reichswehr така: В обсягу І корпусу (Кракові) по окремих виравах 5 дивізій піхоти на просторі Оломуць-Фридек- Містек і 12 дивізій піхоти між Краковом а Вадовими і Тешинським наступати вирави ці- лого корпусу з прибранням одної бригади обо- рони краєвої на просторі Фридек-Містек, а то після плану, який виготовить команда сего ко- рпусу. В обсягу ХІ корпусу (Львів) відбуде о- крой вирави 11 дивізій піхоти в околиці Бережан а 30 дивізій піхоти в околиці Бобрка, відтак в диях 5 і 6 вересня настануть вира- ви цілого корпусу. В обсягу Х корпусу (Пере- мышль) відбудуть ся лиш вирави дивізій, а то 2 дивізій піхоти в околиці Ярославля і 24 ди-

візій піхоти в околиці Перемишля (конець 6 вересня). — Вирази кавалерії відбудуть ся після такої програми: В обсягу І корпусу сконцентро- вані 11 бригади кавалерії (Тарнов) в околиці Кракова; в обсягу Х корпусу сконцентровані 5 бригади кавалерії під Ярославлем і 14 бри- гади під кавалерії під Рівнем; в обсягу ХІ корпусу по сконцентровані 15 бригад в око- лici Козова і 21 бригади під Залозими вира- ви дивізій на тій самій просторі дня 8, 9 і 10 вересня.

— Почтові маси щадничі. На м'єсе пок. Оттона Гавзнера, яко члена ради прибутков поштових мас щадничих покинуло посла д-ра Билин- ського.

— Будова другої церкви м'єскої у Львові при "На- родній Домі" продовжає ся. Незадовго зачнуті будувати ся дві конули на фронтонних вежах (звонницях). Можна надбати, що обі конули і ви- шній роботи мулярські покінчать ся сего року та руштована збудуть ся, бо того і магістрат львівський доконче домагає ся. На слідуючі роки лишати ся отій роботи: покриття головної кону- ли, котра буде з зельза і м'єди та коштувати буде до 10 000 зр.; звичайній мулярській і численній декоративній роботи в конулі на скляних та ст'єнах у внутрі церкви; будова хору і пере- будованя галерій та заосмотрення їх балюстра- дами, встановленя численних вікон з закраше- ного скла, вицищеня помосту церковного з шу- тру і покладення асфальтового помосту, купно і поміщення звонів, окруженя церкви зельзним штахетам на камінній основі, внутрішнє укра- шення і много інших робіт.

— Драмат, який мало. З Колодоби коло За- лещик, над Дністром, пишуть нам: Вже Страстний четвер! Весь народ, всі люди, і старі і молоді, і багаті і бідні, дожидають того дня, коли при веводі звуці звонів залу- нає: Христос воскрес! Лиш Микита Николай- чик, молодий чоловік 33 літ маючий, жона- тий, отец 3 дітей, пасе овці громадській межі горами, та чогось дуже сумний. А треба знати, що він дуже працьовитий і заповнадивий, але дуже бідний, бо крім половини хати, (в дру- гої половині сидить его брат Іосиф) не має поля; в'їчний заробіток! Он згодив ся гро- мадській овці пасти — а платня наступає зви- чайно гарцями збожа в осени від шуги. Сидить він при дорозі на камені, сусидив голову, глу- боко задумав ся... "Що мені робити, нині Ве- лий четвер, Великдень зближає ся а я не маю дома ні пушки муки, ні житної ні пшеничної ні кукурузної... нема з'їдки взяти, ні за що купити; нема же біднійшого чоловіка на світі! Діти мої, діти! чим я вас в так великий день погудю?" Заридав, слеза покотила ся по- лиці, і Микита позвазив ся з каменя на землю... умлів... зашли до дому. В п'ятницю підв'єз ся якийсь, сів на лавку, а діти обступили его, по- пытали: "Дядю! мама чому плаче не печуть?" Поглянув Микита сумно на своїх діточок і з слезами в очех сказав: "Пождть дітону- ки, я побіду, принесу вам хліба, тай вас по- гудю!" Встав і вийшов, взяв остатню ку- рочку під паху, а сказавши це: "Будьте ді- тоньки здорові!" — нійшов по над Дністер до Устя за хлібом для дітей... Горе его було ве- лике, він не був в силі его знести і тому р'є- шив ся зйти ближше перед Вевішнього, що би упрости помочи для своїх діточок... В тижень вигляди рыбаки Микиту обтали з глу- бини Дністра. Не чув він більше радістної пісн: Христос воскрес! не чув він плачу діточок своїх, не чув він веселого голосу звоза... ба, не чули голосу звоза навіть те, що т'єло его спровадили, і під цвинтарем в рові поховали. — Г. Т...

— "Батьківщині" ч. 17 сковісувала вчора львівська прокуратура державна за допис одного учителя народного про его дисциплінарні свідства.

— Єзуты в Чернівцях. Минувші суботи ра- дила черновецька рада м'єска над справою Єзу- ітів. Провінція Єзутів подав просьбу о безплатне одступленя ґрунту на будову латин- ского костела в Чернівцях. Магістрат черно- вецький р'єшав подарувати такий ґрунт для ри- мо-католицької парохії черновецької, а секції ради м'єскої, правничої і скарбової, предложили дару- вати сей ґрунт такі безпосередно для Єзутів. Народа і дискусія тривали кілька годин, але не пор'єшено ще остаточно сен справи.

— Читальня в Манявє складає сям прилюдну подяку Хв. виділови тов. "Провсв'єта" у Львові за ласкавий дар книжочок (понад 90) свого видавництва. — Сильвестер Богачевський, голова; Іванів Івасенько, писар.

— Любова трагедія луща ся дня 27 н. ст. цвітня с. р в Чернівцях на плану Фердинан- да. Воляк 76 баталіону оборони краєвої в Чер- нівцях, Юрко Возняк, залобив ся в гарній дівчині Катерині Смоляк, донці м'єщанина з Роша. І любивши она обов догдо та все про те гадали, коли то они поївчат ся. Але як то нераз в житю лучає ся, мати Катерини ви- глядала для неї чоловіка, вже старого але ба- гатого м'єщанина. І почалась боротьба між Возня- ком і Катериною з одної а матерю з другої сторони, або між ідеальним чувством а гру- бим матеріалізмом. І як звичайно в такого рода пригоді, мав і сей романс скінчатись. Катерина мусіла поддатись волі материнській. Не мала она сили опертись напором матери, але знала стати героїнею. Заявила своєму кохому, що або мусить вийти за нелюбю або — умерти. Що дальше обоє пор'єшили, не знати — лиш хроніка поліційна занотувала такі факти: "Дня 27 цвіт- ня по полудні воляк Юрій Возняк разом з Катериною Смоляк були в кількох шинках при у. Кучурмаркої а коли повечеріло, поїшли обоє на плаці Фердинанда. Там за будинком м'єскої ваги сковав був Возняк вже перед тим свій карабин. З него стріляв він най- перше до Катерини а відтак другим вистр'є- лом розчерчив собі голову. Возняк погиб на м'єсці, а Смолякова жила ще кілька годин і здала, що причиною добровільної смерті обоих була нещастна любов." До того долу- чити годить ся оречення лікарської санкції на тілі Катерини: "Куля перейшла черевну яму,

кишки і вийшла через криж. Рана абсолютно смертельна." — Коротке се, урядове збавлення, а як багато заключає в собі слез, болю і роз- пук людської!

— З Крехова пишуть нам: В'єсть подана в ч. 75 "Д'єла", мов би начальник громади Крехова брав по 50 кр. від людей, що одержали запо- мого а відтак ся за тоє староство жовківске суспендовано — єсть неправдива, бо начальник Максим Духан ні не казав собі платити по 50 кр., ні не був покликаний в тій справі до староства і суспендований — а противно єсть і на дальше начальником громади Крехова. — [Подану нами в'єсть в ч. 75 бач взяли ми з "Черв. Русі", котра ся одержала від свого до- писувателя. Прим. Ред.]

— Як величезний лісов мас Росії показує з най- новіших обчислень урядових. В самій Росії єсть 170,885,000 гектарів лісу; в Фінляндії 20,446,000 гект., в королівств польськом 2,714,000 а на Кавказі 7,554,000 гектарів; в цілій тій сумі єсть 103,275,000 гектарів ліса власності правительства. О видатності лісів в Росії дані статистичні дуже скупі. Загал- ну продукцію обчислюють на 179,200,000 стобів кубічних, а з того 171 мільонів зуживає на м'єсці. Фінляндія одзначає ся великою скількістю лісів, бо они вносять 46 прот. загальної зем- лі. В Росії єсть много водних доріг, котрі улегшують сплав до моря Балтичного, Ледова- того і Чорного. В транзакціях з заграницею посередничать: Рига, Петербург, Кронштадт і Архангельск. Либав і Ревель стали головни- ми портами до вивозу дерева, від коли Німеччи- на наложива мито на оброблене дерево, бо за- м'єсть через Королевець, Клайпеду і Іданськ виславляє транспорты дерева через Ригу і Ре- вель а найбільше через Либаву до Франції і Англії. Вартість матеріалу вивозу з Росії обчислюють на 30 мільонів рублів. Німеч- чина, Англія, Франція і Голандія спроважують з Росії найбільше дерева товарного. В Фін- ландії єсть в руху 247 тартаків, котрі обро- бляють р'єчно 4 до 5 мільонів штук дерева і дають 7 до 8 тисячам робітників заробок. О- творено там вже множество фабрик маси де- ревної, котрі виробляють до 400,000 сотнарів метр. маси паперової, вартості 5 до 10 мільонів марок фінляндських, а дають роботу 1000 до 2000 робітникам.

— З провинції надіслано нам отсе писмо з просьбою о уміщення: В своїм часі подало бу- ло "Д'єло" за Dziennik-омъ Polsk-имъ в'єсть, що "у пок. Іосифа Полянського, пароха в Бабині, пов. самборського, по его смерті не знайдено нія- ких документів, тому догадують ся, що цілий маєток его, рахований на 80,000 зр., покійний або кому передав, або хтось закрив; перед смертю же его украдено з шахи 5,600 зр. го- товкою". За короткий же час хтось з Самбора спровадував в "Д'єл" доносень Dziennik-а, твер- дячи, що "про ніяку крадіжку у пок. о. І. По- лянського тут нічого не зв'єдено, тому всякі в'є- сти, які поплили ся, суть выдуми і неправди- ви". Хв. Редакція "Д'єла" зволить оголошити отсе заявленя, що в'єсть про крадіжку готовки, подана перв'єстю в Dziennik-у Polsk-омъ, була така правдивою.

— Дрбний в'єсти. Віцепрезидент намістництва п. Іван Лідаль вернув до Львова з Величк, де перевіз люстрацію староства. — Стефан Го- родиский, бувший директор заведеня контумацій- ного в Підволочисках а тепер ветеринар по- в'їтовий в Перемишля, упоков ся дня 23 н. ст. цвітня с. р. — П. Л. Хотинер в Підкаме- нні одержав в львівській школі ветеринарній те- пень лікаря ветеринарнійного.

Іменования, конкурсы, перенесения и пр.

— Іменования. Міністер торговлі именував прак- тикантів поштових Альбіна Тезюка і Воло- димира Тхужевского то експедиторів поштових Альфреда Фідера і Ерама Екгарда асистента- ми поштовими а дирекції пошти і телеґрафів призначили Тезюка до Кракова, Тхужевского до Станіславова а Фідера і Екгарда до Чорт- кова.

Телеграмы „Д'єла“.

Брукселя 2 мая. Вчерашний день про- минув досить спокійно; на провинції про- явились розрухи, котрі ще не притихли.

Римъ 2 мая. Вчера святили як тут так і на провинції лиш мале число робіт- ників. Всюды був спокій.

Лондонъ 2 мая. Робітники постановили домогати ся в неділю на в'чу в Гайд- парку заведеня 8-годинної роботи.

Прага 2 мая. Сойм чеський має бути скликаний на день 17 мая.

Посницъ 2 мая. Вчера хотіло 4000 робітників увольнити арештованих і на- пали на суд і арешти але войско не допу- стило до того. Бурмістра побито. Вечером напали робітники на маґазини і наробили великої шкоди.

Берлинъ 2 мая. З провинції наспіли в'єсти о розрухах робітничих в деко- трях сторонах. Імператор вернув до Берлина.

Парижъ 2 мая. Вчера була велика бій- ка робітників з войском, арештовано ду- же багато людей. Арештовано кн. Люїне- скомпромітованого в насильство паперів найденых у маркіза Море. В Бордо і Ліл мали вибухнути великі розрухи.

Надослане.

Д-ръ Бернардъ Вітлінъ
адвокатъ краєвий

открывъ канцелярію адвокатску въ Калуши.

Розкладъ бѣды на зѣлѣзницѣхъ державныхъ.
важнѣйшій одъ 1 падолиста 1889.

Послѣ львовскаго годинника.

Одходять зъ Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) До Стрыя, Хирова, Стружа Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина поѣздъ особый о 5 год. 50 мин. въ рана. — 2) До Стрыя, Хирова и Сухи о 10 год. 20 м. передъ полудн. — 3) До Стрыя, Хирова, Сухи-Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина о 3 год. 45 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поѣздъ поспѣшный до Станиславова, Черновца, Сучавы, Ясѣя, Бука-решту и Гусятина о 9 год. 16 мин. передъ полуднемъ. — 2) Поѣздъ особый до Станиславова, Черновца, Ясѣя и Букарешту о 4 год. 25 мин. по полудни. — 3) До Станиславова, Гусятина, Черновца и Сучавы о 10 год. 13 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Речи рускои: 1) Поѣздъ мѣшанный до Белзца и Сокаля о 8 год. 3 мин. рано; во вторникъ о 4 год. 43 мин. по полудни; въ пятницѣ о 2 год. 29 мин. по полудни.

Приходятъ до Львова:

Въ напрямъ зъ Стрыя: 1) Поѣздъ особый зъ Буда-Пешту, Мункача, Лавочного, Сухи, Хирова и Стрыя, о 8 год. 26 мин. рано. — 2) Поѣздъ особый зъ Сухи, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станиславова о 3 год. 36 мин. рано. — 3) Зъ Буда-Пешту, Мункача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станиславова о 12 год. 8 мин. въ ночи.

Въ напрямъ зъ Станиславова: 1) Поѣздъ особый зъ Сучавы, Черновца и Станиславова о 6 год. 55 мин. рано. — 2) Поѣздъ особый зъ Букарешту, Ясѣя, Черновца, Гусятина и Станиславова о 2 год. по полудни. — 3) Поѣздъ поспѣшный зъ Букарешту, Ясѣя, Черновца, Гусятина и Станиславова о 8 год. 5 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ зъ Речи рускои: 1) Поѣздъ мѣшанный зъ Сокаля и Белзца о 5 год. 41 мин. по полудни; во вторникъ и пятницѣ о 10 год. 17 мин. по полудни. Плякаты розкладу бѣды на шляхахъ зѣлѣзницѣхъ державныхъ въ Галичинѣ одержати можна на кождой станціи по цѣнѣ 6 кр.

Вѣлякы Листы заставны Товариства кредитового земского

4 1/2% Листы заставны Банку краєвого

4 1/2% Позичку краєву

4% Облігаціи пропінанційні

Вѣлякы облігаціи довгу державного

Зѣлѣзничі облігаціи першенства

Льосы державны и приватны

продає поѣдъ найкористивѣйшими условиями

Сокаль & Лілієнъ

3360 97—156 Домъ банковый и контора вымѣны у ЛЬВОВѢ

Поручена зъ провинціи выговоряє ся одворотною почтою безъ дочислена провізіи.

Словарь руско-вѣмецкій

Евгенія Желеховскаго.

Знижена цѣна 12 зр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“

Матеріалы до потягання
Ляки копалевы и бурштиновы
Ляки на підлоги
Олійні краски.
Краски чорны и кольоровы
Друкари і літографіи

WILHELM FRIEBE
Wien, Складъ: I., Operngasse Nr. 14.
Цѣники по Народныхъ Торговляхъ и Карпат-скихъ Крамницяхъ. 3464 4—9

Заведенье малярске на склѣ
Кароля Geyling-a наслѣдн.
у Вѣдн, VI. Windmühlgasse 22.
основане 1841 р.

Поручаємо наше заведе-
нье до выговлени оковъ
церковныхъ у всякихъ сти-
ляхъ, одъ найпростѣйшого ри-
сунку до найтруднѣйшихъ ма-
линскыхъ.

Зъ найзатѣйшихъ ма-
люнокъ на склѣ выговлени
у Вѣдн для костела св.
Стефана 20 оковъ; для во-
тнвного костела 31 фігу-
ральныхъ и 21 гривель оковъ;
въ Нанин для базіліки 70
оковъ; мѣжъ ними одно во-
товане G. B. пѣсаремъ
Франціи Іосифомъ I.; въ
костелъ св. Петра 88 оковъ
и т. д., взагалѣ надъ 5000
оковъ по Австро-Угорщинѣ,
Франціи, Нѣмечинѣ, Россіи,
Англіи.

Одзначене Сго Свято-
стію папою Львомъ XIII.
ордеромъ св. Георгія, од-
такъ ще почетными дипло-
мами и першими медалями.

Шкіцы на жданье якъ
найдрѣбнѣе. Солдѣс и арти-
стичне выговлени работы
при умѣренныхъ цѣнахъ. На
желанье сплата ратами.
3429 6—10

4% Облігаціи индѣмніз. угорскі
4% Облігаціи пропінанційні галиц.
4 1/2% Облігаціи пропінанц. угорскі
5% Облігаціи проп. буковинскі
поручає до локования капиталѣ якъ пер-
шордоннй паперы вартѣстивы по курсу
денѣжнѣмъ
АВГУСТЪ ШЕЛЕНБЕРГЪ
домъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.
Выдаивнство газетъ львовскыхъ „Надѣя“.
Пренумерата рѣчна на провинцію зр 1.80.

Станція зѣлѣзницѣ
МУШИНА-КРИНИЦЯ
зъ Кракова 8 год.
„Львова 12
зъ Буда-Пешту 12

Ц. к. Заведенье жерельне

КРИНИЦЯ
(въ Галичинѣ).

Въ мѣсци:
почта 3 разы денно
телеграфъ, аптнка.

найобильнѣйша шавъ зѣлѣзиста

Положеніе гѣресе въ Карпатахъ 590 метр надъ пов. моря.
Одъ станціи зѣлѣзничной година дороги знаменито удержаной.
Средства лѣнничі: По-при кліматичній условіи, купель минеральнй, зѣлѣзистй, дуже
обильнй въ газъ кислоты углюной, огуравній методомъ Шварца (въ р. 1889 выдано ихъ понадъ 31.000).

Купель бороиновы, парю огуравній (въ р. 1889 выдано ихъ 14.000).
Дотеперѣшнє число кабинетѣвъ въ лѣзникахъ побольшено; половина кабинетѣвъ въ ла-
зенкахъ бороиновыхъ огуравъ ся парю; — бѣтакъ питье воды Криницкой и Солотвинской,
жентиль, кефиръ, гимнастика въ новѣмъ до тои цѣли прилаженнѣмъ будынку и т. д.

Мешкани: Понадъ 1400 комнатъ зъ болѣешими и меншими комфортамъ улюбѣлованныхъ.
Купель бороиновы, парю огуравній (въ р. 1889 выдано ихъ 14.000).
Дотеперѣшнє число кабинетѣвъ въ лѣзникахъ побольшено; половина кабинетѣвъ въ ла-
зенкахъ бороиновыхъ огуравъ ся парю; — бѣтакъ питье воды Криницкой и Солотвинской,
жентиль, кефиръ, гимнастика въ новѣмъ до тои цѣли прилаженнѣмъ будынку и т. д.

Въ маю, червни и вересни цѣны помѣшканъ и купельвъ суть низкіи.
Проходи: Великій паркъ сосновыи зъ выгнанными стежками, численными лавками и мѣ-
стами до сполнѣннѣи та забавъ, — численнй близнй и дальшй проходы по ровнѣмъ и по горахъ;
екекуринъ въ прегарну дальшу и близшу околицю.

Заспокоєнє потребъ и забавъ: Колька реставрацій, колька молочницъ, 2 цукорнѣ,
прегарный домъ жерельный зъ бѣловыми сѣлами, реставрацією, сѣлею бѣлародовою и для грѣ,
крутильня, касино, 2 выпозначальнй книжкѣ, театръ зъ Львова, оркестра купельва А. Вронь-
скаго, два фотографы, сѣлены и руководѣльникі всякаго рода прибуваючй зъ головныхъ мѣстъ и т. д.

Кромѣ стало черезъ цѣлый сезонъ ордануючого лѣкаря правительственого д-ра Копа-
чы прастикуює 7 лѣкарѣвъ.
Фреквенція рѣчна выносите понадъ 4000 особѣвъ.

Въ самѣмъ заведеню находить ся послѣ найновѣйшихъ основъ науки устроєне

Ц. к. заведение водолѣчнице (гідропатичне)

пѣдъ управою спеціаліста д-ра Еберса (въ р. 1889 переведено 30.000 процедуръ гідропатичныхъ).

Теперь розширено п. к. заведение водолѣчнице лѣзниками I класъ и доповнено 5-ма
комнатами до чинностей лѣкарскихъ.
Сезонъ отворѣтъ одъ 15 мая до кѣнци вересня. 3488 1—6

Ц. к. Заведенье жерельне въ Криници.

Въ Станиславѣ можна купити
розсаду цѣтвову и аринѣву,
а то: кашуета волооска, простѣ,
червона, калѣрея и сѣтеры по
15 кр. копа, калѣяеры по 40 кр.,
левкои и вербены по 50 кр.,
річнусы по 10 кр. штука, гвоз-
дики, цвѣни, бѣлсаміны, флюксы,
портюляки, целюсіа, льбелія, пі-
ретрумъ, антіріумъ, цетуніи и
много иншихъ по 20 кр. копа.
Цебуля, поры и салата по 6 кр.
копа. Рожъ цѣблений по 50 и 40 кр.

А. ШМІДТЪ
3491 огородникъ мѣскій. 1—4

Глядаю до мои канцеляріи
сотрудника, конці-
піента, Русина. Першенство бу-
дуть мати кандидаты зъ прак-
тикою судовою або адвокатскою.

Д-ръ Андрій Чайковскій
1—3 адвокатъ краєвий
въ Бережанахъ.

М. Костомарова монографія
Богданъ Хмельницкій
Чотири томы въ гарній оправѣ
зъ золоченымъ вытискомъ 6 зр.
а. в. зъ пересылкою.
Замовленя выслає: Ол.
Барвінскій, Львовъ, ул. св.
Миколая ч. 13, II. поверхъ.

Основана 1827 р. 3413 5—2

Фабрика сосудовъ церковныхъ зъ сѣрѣбла и металю

Karl Freisinger & Vinzenz Lang

передъ тѣмъ Johann Donnabaum

Видѣн VII, Strozzigasse Nr. 43.

Поручають свои вырѣбы зъ правдивою и имѣ-
тованого металю, послѣ жѣланиа по найдогуднѣй-
шихъ цѣнахъ. Золочєна и посѣрѣблована въ огни вы-
готовляють ся точно якъ найкорѣше зъ порукѣю.

КОСЫ зъ маркою „КОСАРЬ“
зъ англійской сѣрно-сталѣ (Silver-Steel)

!!! розсылає выключный складъ фабрич-
ный для Австро-Угорщины!!!

Л. МІНЦЕРА въ Дрогобичи (Галичина).

Тѣ косы означують ся легкостію,
подвижнѣмъ гартомъ, острѣеючію и
суть майже не до аломани. Одно покле-
панье выстає на довѣий часъ. Навѣтъ
безъ попередного клепаня надають ся до
острєня. За одноразовымъ заправленіємъ
(острѣмъ камнѣнемъ) косы до 120 кро-
ковъ и найтвѣрдѣй травы гѣрскы.

За доброту кождоу косы приймає ся
попну гарантію.

Косы доставляє ся у формѣ кра-
євой и въ довготахъ довѣльных по
цѣнахъ:

Довгота косы 62 | 65 | 70 | 75 | 80 | 85 | 90 | цѣнѣн.
Цѣна за штуку 1.— | 1-05 | 1-10 | 1-20 | 1-30 | 1-40 | 1-50 | зр.
бѣлка зъ клеветомъ зр. 1-20.

Высылка ескора, лишь за готѣвку або
послѣлатою почтою або зѣлѣзничною;
ѣрахъ одъ одноу косы выносите 2 до 3
кр. При одборѣ що найменше 10 штукъ
Численнй посвѣдченіа о добротѣ косъ
дотучає ся до пересылки. 3479 (3—)

Осторога передъ обманствомъ!!! Правдивы суть лишь
косы зъ маркою „Косарь“ выбитою на одворотнѣй
сторонѣ пятки и спровѣдчій простѣ одъ фабрики

Л. Мінцеръ въ Дрогобичи (Галичина)
Господарѣ збираючй замовленя мають провізію.

ТОВАРИСТВО ПОВОРОЗНИЧЕ

въ Радимѣ

зарегістрованє зъ порукою ограниченою и субвенціонованє
краєвымъ видѣломъ у Львовѣ

поручає свои

вырѣбы поворозничіи и сѣтнистіи

такѣжъ

поясы до машинъ, гурты до выбиваня възѣвъ, ходники на коридоры
и т. п. найлѣпшою якостію, по цѣнахъ умѣренныхъ.

За дѣла повороту нашего стипендиаста, высланою коштомъ
краєвого видѣлу, зъ фабрикъ поворозничихъ сумнѣвои вар-
тоости зъ Радимѣ, подшиваючись поѣдъ нашу фірму, основали по
цѣломъ краю торговлѣ зъ поворозничими вырѣбами, подаючи П. Т.
Публичности лихй товары зъ примѣшкою джуты и кляча — то
остѣрѣжася кождо, що мы пѣному не давали въ розпродажъ на-
шихъ вырѣбѣвъ, и заравномъ просимо удавати ся въ повнѣмъ до-
вѣрѣмъ просто до нашего Товариства, де выговлують ся всѣ
вырѣбы поворозничіи лишь зъ чистыхъ сильныхъ конопѣтѣвъ и поѣдъ
контролю записанныхъ людей а цѣпкикы выслає ся на жаданье
одворотно даромъ и оплатно. 3322 5—2

ОСТОРОГА!

Тому що до нашої вѣдомости дойшло одъ вѣлыми поважаннымъ
особѣ, мовѣ то гандлярѣ вырѣбѣвъ поворозничихъ сумнѣвои вар-
тоости зъ Радимѣ, подшиваючись поѣдъ нашу фірму, основали по
цѣломъ краю торговлѣ зъ поворозничими вырѣбами, подаючи П. Т.
Публичности лихй товары зъ примѣшкою джуты и кляча — то
остѣрѣжася кождо, що мы пѣному не давали въ розпродажъ на-
шихъ вырѣбѣвъ, и заравномъ просимо удавати ся въ повнѣмъ до-
вѣрѣмъ просто до нашего Товариства, де выговлують ся всѣ
вырѣбы поворозничіи лишь зъ чистыхъ сильныхъ конопѣтѣвъ и поѣдъ
контролю записанныхъ людей а цѣпкикы выслає ся на жаданье
одворотно даромъ и оплатно. 3322 5—2

ДИРЕКЦІЯ:

О. ЛЕВЪ ПАСТОРЪ.

МАРКИЛЪ СВѢХОВСКІЙ.

При закуплѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часописъ.

Выдаєць и одѣлчальнй редакторъ Иванъ Бѣлой.

Печатъ въ фабр. Черлѣнскою.

Зъ друкарѣй тѣл. им. Шевченка, поѣдъ зар. К. Вѣдѣрскаго.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ по дням (кроме недѣль и русских святых) о 5-ой годинѣ по полудни. Литературный отделъ: «Библиотека найзнаменитѣйшихъ поѣтъ» выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на черепашьихъ раковинахъ въ Дѣло.

Предплату и издательство: у Львовѣ Адм. н. т. р. «Дѣло» ул. Баторія 24, Центральное бюро ogłoszeń, ул. Коперника ч. II, и Бюро газеты ул. Кароли Любимы 9. У Вѣдн. M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosz; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Koloz-gasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплату на «Дѣло» и напечатанность за иностранцы платитъ у Львовѣ.

Предплату на «Дѣло» въ лѣт. додаткомъ въ Австрій: на Галицкомъ:

на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 пр. на чверть року . . . 6 зр.
на мѣсяць . . . 1 зр. 50 пр.

у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 пр.

Редакция, Администратія и Экспедиція въ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи возвращаются лишь на поперекъ застережень. — Редакция не печатаетъ болѣе 6-ти строкъ. Подписки принимаются по цѣнѣ 6 зр. въ годъ однимъ строкъ печаткомъ, въ рубр. «Надбавка» по 20 зр. а. в. Подписки принимаются по 10 зр. въ годъ однимъ.

**Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня за-
чавъ ся II-ий чвертьрокъ нашего
выдавництва. Просимо поспѣшати зъ
предплатою и зъ евентуальнымъ вы-
ровнаньемъ залеглоостей.**

Бесѣда посла В. Ковальского

выголошена на 394 засѣданю палаты послѣды рады державной днѣ 28 цвѣтня с. р. при дебать бюджетовой при титулѣхъ выдѣлахъ на шкѣльный пахѣрь.

(Далѣе.)

Перейду теперь до найновѣйшого проте-
сту, що стоить за сѣмъ дѣломъ въ австрій, до
протесту посла п. Струшевска, который по-
зволяе собѣ перечити слова посла Озаркени-
ча, высказавъ тутъ въ справѣ шкѣльничества га-
лицкого. Якъ бы я хотѣлъ обговорювати од-
носныи шкѣльни захѣднѣ Галичины, то може
бы и не удасть, бо я мало зайнявъ тѣмъ од-
носныи та и не маю нагоды докладно зъ
нами познакомити. Але не ухажать сказати
взагалъ: Русины можуть бути доволенъ, бо
посѣдають болѣе шкѣль народныхъ, чымъ
Поляки. Имъ належать ся болѣе часло
шкѣль въ Галичинѣ, бо въ Галичинѣ есть
болѣе Русинѣвъ якъ Поляковѣ, отже-жъ и
болѣе русскихъ дѣтей, спосѣбныхъ до школы,
якъ польскихъ. Овъ сказавъ: Русинамъ не дѣ-
сь кривда. Я про вѣдѣду Галичину не хочу
теперъ широко толкувати, бо послѣды Струш-
ковича далеко до вѣдѣдѣ Галичины; овъ
буває хѣба у Львовѣ въ часѣ засѣданъ сойма-
ныхъ, але край знае за мало. Тому побѣду
до Нового Сача, который лежить близше
до его мѣста побѣду.

Въ ново-сандецкомъ повѣтъ, де суть гро-
мады Ростока велика, Малчикъ, Дубне, Гу-
брикъ, Ясирѣйскъ, Тылячъ та Кривниця, суть
и рускѣ школы народны. Але въ тѣхъ шко-
лахъ настановленъ учитель, который не въ силѣ
выказати кваліфікацію до выкладѣвъ рус-
скихъ, а лѣше деякъ изъ нихъ мають клясу
въ рускомъ языкѣ, а предмету науки шкѣльнич.
И чи то маю бути достаточнымъ до веденя
школы зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ?
Бѣднѣ учитель, а ще бѣднѣйшій школяр!

Я знаю богато Жидѣвъ, бесѣдующихъ до-
сыть плавно по польскѣ и по рускѣ, але не
думаю, чтобы они были спосѣбны зъ успѣхомъ
вести науку шкѣльну въ тѣхъ языкахъ. Овъ
нѣколи не разовѣляютъ по рускѣ, не умѣють
высловити въ языцѣ рускомъ, а тутъ кажутъ
имъ учить дѣтей русскимъ, зъ которыми они
лежатъ въ силѣ порозумѣтися. Наконцѣ учителя
выключено въ языцѣ польскѣмъ учать ся въ
семинаріяхъ учительскѣхъ, наконцѣ рускѣй языкъ
не есть его матернымъ языкомъ, то бѣи и при
найлучшій и найчѣршій воли не годенъ шко-
лъ рускѣй служати. Такии учителя не пригожи
русскимъ школамъ. Овъ намучать дѣтей ко-
лька лѣтъ, а дѣти опустать школу такими неу-
ками, якими пришли. Ба, они выйдуть зъ
школы, что зъ перекрученымъ языкомъ и по-
сують собѣ черезъ неспосѣбныхъ учителей
чистоту своего матерного слова. До того буває,

что въ русскихъ громадахъ, примѣромъ въ Но-
вой весѣ, де въ школахъ нема нѣ одной дѣтны
польской, наука веде ся въ обохъ языкахъ
равныхъ.

То чейже противъ ся 3 артикуловъ за-
кона шкѣльного зъ 22 червня 1867 р., де сто-
ить: наука другого языка красового есть обо-
язковомъ лишь въ тѣхъ школахъ народныхъ,
въ котрыхъ находятъ ся дѣти мѣшанной народ-
ности.

Отъ побѣдѣвъ бы я зъ послѣ мѣ Струш-
ковича, подавши ему, п. мѣи гадѣ, доста-
точно предмету, надѣ котрымъ бы повиненъ
подумати. Надѣюсь навѣтъ, что бѣи на буду-
че не буде такъ скоро возити ся зъ протес-
тами.

Однакоже хочу згадати ще про одинъ
фактъ, хотя бы лишь побѣжно, чтобы показати,
якъ сумѣю аложити шкѣльни односныи и въ
прѣдѣ вѣдѣдѣ Галичинѣ супротивъ инспек-
торѣвъ шкѣльныхъ. Въ повѣтъ теребовельскѣмъ
именно перенесено одного учителя нѣбы то
зъ вѣдѣдѣвъ службовыхъ до другого шкѣль-
на мѣшанной платою, хотя бѣи пильненько слу-
жалъ 30 лѣтъ, школу свою вѣвъ оладно и
совѣстно и мѣгъ указати на краснѣ успѣхъ
трудѣвъ своихъ. Его жалоба лежить въ выс-
мѣистерствѣ просвѣты, дождаючи поладити.
А якъ се стало? Случайно явивъ ся въ шко-
лѣ инспекторъ шкѣльный и спытавъ одного
хлопца, который вѣже два мѣсяцѣ за-дѣла недѣла
не ходивъ до школы, дѣмо про сѣучѣй зѣвѣрѣ;
спытавъ его: чи дѣлаеъ есть птицею? Хло-
пецъ одповѣвъ: лѣлаеъ есть птицею. На то
зѣвѣдѣвъ учитель: Пане инспекторъ, прошу,
выбачте, сѣи хлопцеъ ще не развиненъ до
статочнѣ. На то обуривъ ся инспекторъ и при-
ученикахъ сѣривавъ: мовчи! Учитель замовкѣ.
Отдавъ потягавъ инспекторъ учителя до бѣ-
дѣльности за то, что хлопцеъ не ходивъ до
школы. Учитель мѣгъ на се лишь одѣвѣти:
Мѣи Боже, я чей-же не начальникъ громад-
скѣй, я жалуюсь лишь безнастанѣ передъ
мѣшечкою радою шкѣльною та окружною май-
же що тыждѣя, что дѣти не ходятъ до школы.
Болѣе зѣробити, не моя сила. На то сказавъ
зѣновъ п. инспекторъ: Дѣти не мають такожъ
учебнаго! Не мають, одповѣвъ учитель:
бѣдай, а я книжкѣ амъ не въ силѣ купити.
Отъ и цѣла пригода, цѣла провина учителя.
И сѣго чоловіка, що служавъ на одѣмъ
мѣсцѣ 30 лѣтъ бездоганно, которого за его по-
жертвованье для школы хвалено, перенесено
куды наде зъ низкою платою. Передъ тѣмъ
побравъ бѣвъ 350 зр. рѣчно, теперь 250 зр.
Се нагорода для учителя, що вѣвъ свои силы
жертвовавъ школахъ, чтобы на старѣ лѣта про-
падалъ въ численною рѣднѣю.

Нема книжкѣ! 30 Львовѣ що року вы-
сылають ся книжки на всѣ стороны для бѣд-
ной молодежи, бо тамъ накладываютъ ся учеб-
ныи шкѣльни. Але зайдѣтъ до окружныхъ
инспекторѣвъ або старостѣвъ, а побачите тамъ
цѣль скринѣ тѣхъ книжкѣ, навѣтъ не бѣднѣ-
ней, запѣдѣдѣлъ Пѣлѣтъ однакожъ польскѣй
книжкѣ, и тѣ розшлѣють панове инспекторы и
старосты сѣйчасъ у всѣ закутки.

Мы такъ дово не можемо числѣти на
прѣвѣтъ школы, якъ дово не маемо добре
устроенныхъ семинаріѣхъ учительскихъ мужескихъ
та женскихъ. Я колька разѣвъ порушавъ тутъ

сей предметъ, але досѣ не дѣждѣвъ ся нѣ най-
меншого успѣху. Констатирую про-то, что въ
васѣхъ досѣ нема семинаріѣхъ учительскихъ, анъ
мужескихъ, анъ женскихъ зъ рускимъ язы-
комъ выкладовымъ, а то рѣчь певна, что у-
тракѣвѣтѣный устрѣй семинаріѣхъ учительскихъ
не маю нѣякихъ практичныхъ результатѣвъ и
не буде мати.

При тѣмъ нагодѣ можу повѣкѣтися на
дѣвъ резолюціѣ, поставленѣ нами вѣже въ 1868
роцѣ. Не хочу на ново просити о подѣержѣ-
нѣе вѣхъ, прагнущѣхъ зъ ними лишь выс. пра-
вительству. Тѣ резолюціѣ гласять: «Вызѣваеъ
выс. правительство, чтобы оно заснувало у
вѣдѣдѣвъ Галичинѣ бодай одну семинарію учи-
тельскую женскую зъ рускимъ языкомъ выкла-
довымъ». «Вызѣваеъ выс. правительство до за-
снованя бодай одной семинаріѣхъ учительской
женской у вѣдѣдѣвъ Галичинѣ». Резолюціѣ
тѣ приняла в. палата посольска на внесенѣе
комісіѣи шкѣльной и ухвалила (читаетъ): «Обѣ
резолюціѣ одступаютъ ся в. правительству за
тѣмъ вызѣвѣтъ, чтобы взяло ихъ подѣ розва-
гу и евентуально въ порозумѣнѣи зъ радою
шкѣльною красовою королевства Галичинѣхъ раз-
порядило, что потребно».

Однакоже досѣ правительство не зробило
на тѣмъ пошѣ нѣчого. Не знаю навѣтъ, чи оно
порозумѣвалось зъ ними. Тому уважаю обо-
язковомъ своимъ, пригадати в. правительству,
что оно досѣ ухвалило в. палаты посольской не
высѣло.

Справа обсагѣ катихѣтъ въ школахъ
народныхъ постулае въ порозумѣнѣи зъ орда-
наріѣтами досѣ скорымъ крокомъ. Сю про-
яву вѣтаю радо, бо стабілізація и системиза-
ція катихѣтъвъ при школахъ народныхъ были
давно пожаданѣ. Але зъ тѣмъ годѣ менѣ осво-
итися, что бѣи сѣхъ катихѣтъвъ жадаеъ ще
окремого кваліфікаціѣного испыту. Хто-же
можетъ бути взагалъ катихѣтомъ народнѣи шко-
лы? Той, що посѣтѣвъ ся и безъ того душ-
паствѣи, що передъ тѣмъ навѣщавъ уни-
верситетъ и тамъ маѣвъ нагоду учѣтися педа-
гогіѣи, методикѣи та катехитикѣи; которого влади-
ка настановѣи въ который зможе катихѣзувати
не только дѣтей, але свой народъ взагалъ. И
бѣдѣ такомо жадаеъ ще окремого испыту квалі-
фікаціѣного! То не только злишнее, але и
прикрѣ.

Не думаю, чтобы правительство вышло
зъ тѣмъ на свое, бо немалѣмъ покаже ся, что
богато шкѣль бѣде безъ катихѣтъвъ. Священ-
никъ зъ найдалшого закутка мусѣтъ на свой
комѣтъ вѣхати до Львовѣ, тратить собѣ часть на
клязуровый испытъ, а отдакъ кажутъ ему:
ты кваліфікованъ або нѣ, якъ хочѣтъ. Ду-
маю, что было бы одповѣдѣйшимъ застановѣи-
тися надѣ усуненѣемъ того розпорядженя,
тѣмъ болѣе, что кваліфікаціѣи изъ стороны
декана была бы достаточно.

Говорѣи же про надѣбрѣ шкѣльничъ,
мущу такожъ пригадати правительству потре-
бу заснованя болѣе шкѣльныхъ шкѣль народ-
ныхъ зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ въ
Галичинѣ, бо о то Русины галицѣи заедно у-
поминають ся.

Хочу такожъ сказати колька слѣвъ о
надѣбрѣ гимназіѣ. У насѣ въ Галичинѣ захо-
дѣтъ на бѣду та обставина, что въ порѣвнаню
зъ людностію гимназіѣ есть за мало. У насѣ

есть всего 26 гимназіѣхъ, число молодежи росте
въ нихъ заедно, она горне ся дѣже до шко-
лы такъ, что деякъ заведеи переполненѣи и
не суть въ силѣ довершити свои задачи. Не
потребую богато объ тѣмъ толкувати и тѣмъ,
что деякъ петиціѣи въ тѣмъ вѣдѣдѣ уважѣи-
но. Якъ вѣдѣжу изъ списку, то петиціѣи: ч.
5490/А. Н. о заснованѣи нашѣи гимназіѣи въ
Равѣ Рускѣи; ч. 5445/А. Н. 103 громадѣ гали-
цѣиныхъ о заснованѣи 8-клязовѣи гимназіѣи въ
Бучачѣ; ч. 5363, 5404, 5391, 5437, 5422, 5417,
5416, 5406, 5468, 5522, 5447, 5392, 5428, 5423
А. Н. 73-охъ громадѣ вѣдѣдѣи Галичинѣи о
заснованѣи 8-клязовѣи гимназіѣи рускѣи въ Чорт-
ковѣ, евентуально въ Бучачѣ, — тѣ всѣ
петиціѣи полагѣиено користо.

Що-до гимназіѣи въ Равѣ Рускѣи, мущу
замѣтити, что порадно и на часѣ было бы въ
тѣмъ давнѣйше жовковѣмъ окрузѣ, обѣйма-
ющѣмъ 7 старостѣвъ, заснувати одну гимназію,
бо досѣ нема тамъ нѣ одной. По мѣи думцѣ,
була бы Равѣ наиспосѣбнѣйшимъ мѣстѣмъ до
того, бо она есть осередкомъ всѣхъ тѣхъ по-
вѣтъвъ. Вирѣчѣмъ жителѣи тамѣиныхъ было
бы рѣвнодушно, чи гимназіѣи та была бы въ
Жовкѣи або Сокалѣи. Сполученѣе тѣхъ мѣсѣ-
ностей вѣдѣвною дорогомъ есть выгѣдѣе. Кобы
лишь в. правительство взяло тѣ петиціѣи серіѣи
и хотѣло уважѣиити предложѣеи внесенѣеи,
котре гласить: «Петиціѣи тѣ одступаютъ ся
правительству до розсмотрѣи и уважѣиеня»;
кобы оно хотѣло арозумѣти, что именно въ
количнѣмъ жовковѣмъ окрузѣ гимназіѣи есть
потребна. Русинамъ именѣи не выстае оди-
на гимназіѣи у Львовѣ и рускѣ параллельнѣи кля-
сы въ Перемишлѣи. Имъ доконче треба дати
колька гимназіѣи въ ихъ краю.

Коби же говорю о гимназіѣи, то позво-
лю собѣ ще загалѣио вѣзати на науку гимна-
стѣи въ тѣхъ школахъ. Я самъ маю дѣти,
именѣи въ школахъ народныхъ и гимназіѣи.
На гимнастѣи клѣду велику вагу, бо нею не
только тѣло выробѣеи и вѣрѣити ся здоро-
вѣе, але и духъ дѣтей одвѣжѣеи. Дѣти здо-
бываютъ тѣмъ самосѣдѣи, одваги, рѣшу-
чѣи, быстрѣи ума, а черезъ те подѣиосѣи ся
такѣио сила войскова. Однакъ досѣ гимнастѣи-
ка въ школахъ народныхъ и середнѣхъ не
есть предметѣи обовязковомъ а трактуютъ
ей только побѣжно яко предметъ пошленѣи
до воли. Коли-жъ гимнастѣи для молодежи
такъ спасѣнна, то правительство повинѣи
розважѣи, чи не было бы добре, якъ се есть въ
Нѣмеччинѣ, и у насѣ оснѣвати заведеи для
науки учительѣи гимнастѣи (Браво!) чтобы
гимнастѣи учѣио справѣи зъ користо. Се бу-
ло бы такожъ добрымъ подготовленѣемъ на-
шѣи молодежи до еи будущѣио стану войско-
вого. Каждый изъ нашихъ сынѣи обовязанъ
служѣи въ войску, а чѣмъ ранше бѣи при-
своѣи собѣ тѣлесну здѣиѣи до тѣи службѣи,
тѣмъ лѣкше и певнѣеи зможе бѣи колысѣ
спѣиивати свой войсковѣи обовязѣи. Зъ тою
наукомъ можна бы сполучѣи бодай початѣи
основѣи еиципѣи и гимнастѣи маршѣи, якъ
се дѣеъ въ Нѣмеччинѣ и вѣишихъ цивилиза-
ныхъ краяхъ. Кѣжда громада певно дѣже ра-
до призначала бы мѣсѣе на те для молодежи
шкѣльничѣи и прѣдѣла бы такожъ потребѣи
припѣады, але-жъ очевидно мусѣи бы при
тѣмъ бути запорука, что дѣти не повертѣи со-

8)

Страшна кара.

Микола В. Гоголя.

XVI.

У городѣ, у Глуховѣ, коло старого ко-
варѣа зѣбравъ ся народъ и вѣже въ годину слу-
хавъ, якъ сѣбѣи правъ на бандурѣ. Такихъ
хорошихъ пѣсѣи и такъ гарно не спѣивавъ ще
нѣ одинъ коварѣа. Спершу повѣвъ бѣи про
мѣиувшу Гетьманщину, про Сагайдачного та
Хмельницкого. Були тогдѣ вѣишѣ часы: коза-
цѣи было въ славіѣ, вѣириѣвъ кобыи подѣи
ноги топтали и вѣихѣи не смѣиѣи кѣиувати надѣи
нимъ. Спѣивавъ старѣи и весѣлыхъ пѣсѣи и
повѣдѣи на людѣи своии бѣилями, нечае
арѣицѣи, а пальцѣи, зъ поцѣиѣилюванѣи до
нихъ вѣисточками, лѣтали по струнахъ и, зѣ-
вадѣи, струны самѣи грали. А кругѣи людѣи,
старѣи, схиливши головы, а молодежѣи приди-
вляючыся до старѣи, боялись и шептѣи мѣжъ
собою.

— Стрѣивайте, — промовѣи, старѣи, — я
вамъ заспѣиваю про одно давнѣе дѣло. Мѣрѣи
нагорѣи въ тѣишѣи и сѣиѣи заспѣиваетъ:
«За пана Степана, семигородского князя
(бувъ князь семигородскѣи королѣи и у Лѣ-
хѣи) жили два козаки: Иванъ и Петро. Жа-
ли они якъ братъ зъ братѣи». «Гляди Иване,
— каже Петро, — все на сѣиѣи мѣжъ нами:
коли кому горе, — горе и обѣи; коли зѣ-
бѣи одному — зѣбѣи зъ половины; коли
одинъ попаде въ неволю — другѣи продаѣи
усе та выкупѣи, а якъ вѣи, самъ вѣи въ не-
волю». И справѣи, что только роздобудѣи ко-
заки, все на двѣи части наковѣи: чи худѣи,
чи коней займали, все по половины подѣиляи.

Вокѣиавъ король Степанъ зъ Туркомѣи.
Вѣже тѣи тыждѣи зъ Туркомѣи воюе, а не мо-
же зѣиувати. А у Туркѣи бѣиъ бѣиша, что
самъ зъ дѣиствѣио яничѣиами цѣиѣи полкъ у
цѣиѣи рубае. Огъ обѣиавъ ся король Степанъ:
чи не найдетъ ся козацѣи, чи не выберѣи, чи
козацѣи, що приведѣи ему башу, чи живѣи, чи
мертѣи, то дастъ ему одному столько жалѣи-
ванѣи, сколько на цѣиѣи войско дае. «Хотѣи,
братѣи, башу ловѣи!» — сказавъ братѣи Иванъ
Петровѣи. И поѣхали козаки одинъ въ одну, а
другѣи въ другу сторону.

«Чѣи поймѣи въ тѣ Петро башу, чи нѣи,
а вѣже Иванъ веде его на арѣиавъ за шѣи до са-
мого короля. «Бравѣи молодецъ» — сказавъ
король Степанъ и зѣиѣиъ дати ему одному
жалѣиванѣи такѣи, якъ на все войско выдаѣи.
И зѣиѣиъ одрѣзѣи ему землѣи, сколько и де-
сѣи, дати скотѣины, сколько забѣи. Якъ
взявъ Иванъ жалѣиванѣи бѣи король, зарѣзѣи
подѣиляи на двоѣи: собѣи половину и Петровѣи
половину. Узявъ Петро половину королевского
жалѣиванѣи, та не мѣиѣи анести, что Иванъ роз-
добувѣи ся такои чѣиѣи бѣи короля, и велику
зѣиѣи въ помѣиу на Иванѣи у сѣиѣи заставѣи.

Бѣиуть обѣи два лицѣи за Карпѣи, на зем-
лю королѣи дарѣи. Посѣиавъ козацѣи
Иванъ зъ собою на конѣи сына своего и привѣи-
зѣиъ его до себе. Стадо сѣиѣи, — они все
вѣиуть, хлопѣи засѣи, дрѣиѣи самъ Иванъ.
Не сѣи, козацѣи, у горахъ дороги небезѣиѣи.
Та колы у козака такии, что самъ всѣиуды до-
рогѣи знае: не спѣиѣиѣи сѣи, не зѣиѣи сѣи.
Бѣи мѣжъ горами проваля, два въ проваля тѣиѣи
вѣихѣи не бѣиавъ: сколько бѣи землѣи до неба,
столько до два того проваля. Надѣи самымъ
проваляемъ дорога; двоѣи поручѣи ще проѣиде,

а третѣи нѣи за що. Бѣи поручѣи Петро, зъ ра-
дѣиѣи ажъ дулѣи зѣиавъ ся, трѣиѣи ся увѣи;
озѣируѣи ся на вѣиругѣи и пѣиувъ въ проваля
назѣиного брата И полѣиѣи въ бѣиуду козацѣи
зъ дѣиѣио и конѣи. Кѣиѣи лѣишѣи одинъ упавъ
на дно, козацѣи за сѣиѣи вѣионѣи сѣи; карабѣи-
тѣи сѣи ставъ на верѣи зъ сынѣиомъ за плѣиѣи.
Не багѣио вѣже зѣиѣиѣи, подѣиѣи сѣи и побѣи-
зѣи, что стоѣи Петро, сѣиѣи наставѣи, чтобы
назѣи его зѣиѣи. «Боже ты мой правѣи-
ный! лучше бѣи менѣи было очѣи не подѣиѣи,
нѣиѣи батѣи, якъ братѣи наставѣи сѣиѣи,
чтобъ мене назѣи зѣиѣи. Братѣи мой ми-
лый! бѣи мене спѣиѣи, коли моя доля така,
только сына возѣи!» чѣиѣи непѣиѣиѣи дѣиѣи
виѣиувѣи, чтобы гѣиуѣи такую людоѣи смер-
тѣи!» Зарѣиѣиавъ Петро и тѣиувъ его сѣи-
сѣи. Козацѣи зъ дѣиѣио полѣиѣи въ бѣиуду.
Зѣиавъ собѣ Петро все добро и заѣиавъ якъ
баша. Табуѣиѣи, якъ у Петра, нѣи у кого не-
ма; отарѣи нѣи у кого столько, якъ у Петра.
И вѣиеръ Петро.

Якъ умеръ Петро призѣиавъ Богъ на судѣи
душѣи обоѣи братѣи, Петра и Иванѣи.

«Великѣи есть грѣиѣиѣи сѣи чоловікѣи!»
— сказавъ Богъ — Иване! не добѣиу скоро
я ему карѣи. Выберѣи ты самъ ему карѣи!»
Довѣи думѣи Иванъ, выдумѣи карѣи и каже:
«Велику крѣиѣиу запѣиѣи менѣи отсѣи чоло-
вѣи!» Якъ Юда своего брата продаѣи: поѣи-
зѣиѣи мене чѣиѣио роду и плѣиу на землѣи.
А чоловікѣи безъ чѣиѣио роду и плѣиу, что
зерно хлѣиѣи, вѣиѣиѣи въ землѣи и пропаде;
сѣиудѣи нема и не вѣиѣио нѣиѣи, чи было зер-
но въ землѣи, чи нѣи.

Зѣиѣиѣи Боже, чтобы увѣи его плѣиѣи
на землѣи нѣи долѣи, нѣи частѣи немаѣи. А оста-
тѣиѣи въ роду — чтобы зѣиѣиѣи такии буѣи, а
кого въ сѣиѣиѣи не было, чтобы бѣи кожного

его зѣиѣиѣи дѣиѣи и прѣдѣиѣи его въ могилѣхъ
покою не мали и мука невѣиѣиѣи въ сѣиѣиѣи
терѣиѣи и подѣиѣиѣиѣи бѣи зъ могилѣи. А Юда
Петро, чтобы подѣиѣиѣиѣи не мѣиѣи и муку
ще горѣиу терѣиѣи, и корѣиѣи сѣи подѣи землѣи
и вѣи, якъ скажѣиѣи, землѣи.

И якъ настане чѣиѣи мѣиры зѣиѣиѣи тому
чѣиѣиѣи, подѣиѣи мене, Боже, зъ того про-
валя на конѣи, на найвишѣиу гору поставѣи.
И нехай бѣиѣи приѣи до мене и я кѣиѣи его зъ
той горы въ глѣиѣиу безѣиѣи, и всѣи мерцѣи,
его дѣиѣи и прѣдѣиѣи, де бѣи за жѣиѣи не жѣиѣи,
чтобъ усѣи зѣиѣиѣи, зъ усѣихъ краѣиѣи свѣиѣи,
грѣиѣи его за тѣи мука, что бѣи имѣи запѣиѣи,
и грѣиѣи бѣи его до вѣиу, а я, двѣиѣиѣиѣи на
тѣи мука зѣиѣиѣи сѣи. Юда же Петро чтобы
подѣиѣиѣиѣи не мѣиѣи, чтобы рѣиѣи сѣи собѣи грѣиѣи,
та грѣиѣи бѣи себе самого коѣи его, чтобы те
болѣише мука терѣиѣи, все росла бѣи та росла! Сѣи
мука буде для него найгорѣи. Бо чѣиѣиѣи
гѣиѣиѣи мука нема, якъ помѣиѣи бажѣиѣи, а помѣи-
ѣиѣиѣи не моги.

«Страшна кара, выдуманѣи тобою, чѣи-
вѣиѣи!» — сказавъ Богъ. — Нехай же буде,
якъ ты сказѣиѣи, але и ты сѣиѣи тамъ до вѣиу
на своѣиѣи конѣи». И все те такъ стало, якъ
говѣиѣиѣи. И досѣи на Карпѣиѣи стоѣи дѣи-
ный лицѣи на конѣи и бѣиѣиѣи якъ въ безѣи-
нѣиѣи проваля мерцѣи мерѣи грѣиѣи, и чѣиѣи,
якъ въ землѣи мерцѣи росте, въ страшнѣиѣи
мукахъ свои кѣиѣи грѣиѣи и страшно страшно
трѣиѣи всю землѣи.

Умовѣи слѣиѣи, струны переѣиѣи. Вѣже
почѣиѣи про Хому та Ярему, про Сѣиѣ

Надослане.

Парцель до продаж при улицях Мицкевича, Брасерівської, Подлевського Шопена, Монюшка, Казимирівської, також каменіці при тихъ улицяхъ. Близшихъ інформацій уділяє, а такожъ дотичний плянь ситуаційний, мѣстачій окруженъе того комплексу выдає и высылает на жадање П. Т. купуючима безплатно Зарядъ реальности Емилі Бертеміліана Браера, Львовъ ул. Браерівска 10.

Д-ръ Меллеръ

окулістъ и операторъ школы вѣдѣньскои и берлинскои бывшій асистентъ и наслѣдникъ цѣ. совѣтника Д-ра Лінднера 3480 3-2
ординує одъ 9—12 и одъ 3—5 год.
Львовъ, улица Ягайлонська число 6.
[Импреса.]

Альбумъ заслуженыхъ Русинѣвъ.

Цѣна 70 кр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Провсѣта“.

ИВОНИЧЪ

ЗАВЕДЕНЬЕ ЖЕРЕЛЬНО-КУПЕЛЕВЕ

(объ Галичинѣ).

стація залѣзницѣ Трансверсальной.

Щавы алкал. солоний, маючій йодъ и бромъ

успѣшнй въ недугахъ скрофуличныхъ и въ ихъ успѣхъхъ наследств. въ хорошихъ шибрихъ сифилитичныхъ, ревматизмѣ, катаракхъ болонъ сифилитичныхъ, запаленіяхъ ставѣвъ и остономъ и въ рѣзнихъ недугахъ жѣночнхъ.

Купецъ минеральнй, боронинѣвъ, пліцевй, тушовй и рѣчнй. — Молоко, жентица, ингалаторіа.

Знаменита стація климатично-лѣчница.

Пора купелева подѣлена на 3 сезоны одъ 20 мая до кѣдця вересня. — Мешканя въ 1-шомъ и послѣднѣмъ сезонѣ 2-а часть дешевѣй.

Рады лѣкарскои уділяє: Д-ръ Климъ Дембичій, був. асистентъ клініки универ. ягайлонъ, лѣкаръ заведена.

Заступство продаж водѣ минеральныхъ, соли и брѣму на купецъ домовй у Вп: Іольдбава Мендроховича, Міколая и Р. Вайнрѣба у Львовѣ та въ апікахъ мѣсцевыхъ и провинціальныхъ. — Проспекты розсылає оплатно Дирекція.

СУКНА!

розсылає за готѣвку або послѣплату по дужь дешевѣйхъ цѣнахъ и лншь добрый родъ:

3-10 М. на одѣтъ лншь.	зр. 3-30
3-10 " " " "	зр. 4-60
3-10 " " " "	зр. 6-80
3-10 " " " "	зр. 12-—
3-10 " " " "	зр. 15-50
2-10 " " " "	зр. 6-—
2-10 " " " "	зр. 9-—
1-00 " " " "	зр. 2-20 3-20
6-30 " " " "	зр. 2-80

Tuchfabrikslager

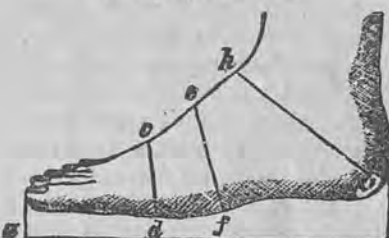
E. Flusser in Brünn

Dominikanerplatz 8.

Вздрѣцъ даромъ и оплатно.

СПОСОБЪ,

якъ кожѣтъ на провинціи може замовити собѣ зъ мого магазину и робѣтъ у Львовѣ обувъ, асть такий:

Прѣшу означити тѣмъ сантиметровою, якъ ту взорѣцъ представляє, довготу стѣны, с. е. одъ половины пѣты до великого пальца якъ б. а. — одтакъ въ пальцахъ (довкола) якъ с. d. — черту якъ е. f. — и подобити (довкола) якъ g. h. — та прошу сю мѣру въ лншь выпнѣати и послати, а моя робѣтъ добру, выгѣдну и елѣгантну обувъ выгѣтѣтъ та на часъ вышлѣ. Замовленя прїймає ся на мужеску, дамску и дѣточу обувъ.

Іосифъ Мальецъ

властитель магазину и робѣтъ, Львовъ, ул. Казимирівска ч. 51, напротивъ п. к. 3485 суду. 2-3
[Агентъ апонсѣвъ „Импреса“, Львовъ.]

Рихтера

Anker-Pain-Expeller

держитесь вже по многихъ родинахъ, то знаменитый лѣкъ домовый, тому злншнмъ асть его захвалювати. Однакъ ту достаетъ прїхѣтку лншь для незнаючихъ сего давно выпробованого средства, що Anker-Pain-Expeller уживався зъ наилучшимъ успѣхомъ, чтобы залѣзѣти и вылѣчити напѣранѣмъ гостецѣ, ревматизмъ, ломанье въ членахъ, болѣ въ крнцахъ, кольку въ боцѣ, болѣ нервовй, болѣ зубѣвъ и т. п. Сей домѣвый лѣкъ и невно поможѣ и дешевый (40 и 70 кр. за флашчу). Лншь правдывый зъ „дѣтѣво“! Всѣды по апікахъ; годѣвый складъ: Д-ра Рихтера апікапѣдъ золотымъ лѣвомъ въ 3150 Прагъ.

ДРОГЕРІЯ

Выбѣръ и складъ матеріалѣвъ античныхъ

Николая Карчевского

у Львовѣ, при улицѣ Городецкой число 75

удержує такожъ на складѣ

звѣстнй вырѣбы лѣчничй

Петра Крокевича въ Краковѣ.

Звѣстнй они вже въ нашѣмъ краю загално що-до свои успѣшности, тому робѣтъ они завязу и немилу конкуренцію чужимъ заграничнымъ вырѣбамъ лѣчничимъ, специальнымъ, котрй неразъ обманули недужого. Численнй же прїзваня и подкн за лѣчничй вырѣбы навѣтъ одъ общѣ высоко поставленыхъ, а дужь легко розсѣдѣти, бо суть въ нашѣмъ краю. 3101 (33-2)

Цѣнники и проспекты пересылає на жадање даромъ. Замовленя на провинцію выгѣтѣваються одъ воротно по почтѣ.

Глядаю на лѣто 2 до 3

комнаты зъ харчѣмъ або безъ близько Львова, взглядно при або близько стаціи залѣзничной, не надто оддаленѣ одъ Львова, зъ доброю водою до ннтя близько купецъ ставѣвъ або рѣчнѣвъ. — Емилі Бертеміліанъ Браеръ у Львовѣ. 10-2

„ROZNAU“

климатичне мѣсто лѣчнице

на Моравѣ.

СЕЗОНЪ

одъ 15 мая до 15 вересня

3459 3-3

охоренѣ одъ повѣдѣныхъ вѣтрѣвъ высокими горами карпатскими и лѣсами чистнстнми, зъ лагоднмъ, чистымъ, повнмъ озономъ воздухѣмъ, великимъ равнмъ паркомъ, знаменитѣ для недужнхъ на горло и груди и для реконвалесцентѣвъ. Комфортъ. Зимнй и теплй купецъ, пневматичнй аппараты, ингалаторіа, кураторіа жентицею, молокомъ и кефирѣмъ. Урядъ почтовый и телеграфичнй. Посѣдаєта стація Красна черезъ Вайснрѣхъ або Гуляйинѣ. Блнзѣ тады до купельного мѣсца на залѣзничнй повѣдѣнѣ зъ 25%, опустѣмъ и важнй 60 днѣвъ. Всѣмъ поясненя уділяє дужь радо Das städtische Cur-Comité.

Перла Карпатъ въ горнѣщій Угорщннѣ, оддалѣна одъ стаціи залѣзничной Tepia-Trencsin-Teplitz на плнху долины Ваги ново отворѣной линіи Viaparas о 20 минутъ тады, а въ Кракова черезъ Oderberg-Sillein можна достатнсь въ 9 годннахъ. Найсильнѣйшй теплицѣ сѣрчанѣ австро-угорскои монархіи зъ жерелами на 40° С. температуры. Пншне положѣньє въ гарной околнці лѣсной. Поручають на гостѣцъ, ревматизмъ, парализмъ, невралгн, нехнсье хроничнй недуги шѣры, карієсъ и некрозу костей и т. п. Комфортно прїлаженнй басѣны и одѣльнй купецъ, велнцыа устроєннй новй лазенки (Hammam) въ маврнскѣмъ стилѣ.

Лѣчѣня жентицею, масажѣмъ, электрикою и на теренѣ методѣ проф. Ертіа. Дешевй помешканя одновѣдѣной всѣмъ выгѣтѣмъ гнѣннѣмъ и выгѣдѣмъ. Концерты, театеръ и всѣмъкй увеселѣннй. Добра горѣка вода до пнть, знаменита кухня. Въ 1 и 3 сезонѣ злнженнй цѣны. Омнбусы и фнкары при кожѣмъ поѣздѣ. Участь около 3800 людей, що лѣчать ся а 5000, що прїѣзжають. 3452 6-8

Сезонъ купелевый одъ 1 мая до 1 жовтня. Поясненя и иллюстраторнй проспекты розсылає даромъ графека d' Harcourt дирекція купелева въ Тренчннѣ-Теплицѣ.

Перше найдешевѣе и нисѣлѣднѣе жерело закупна Розсылає по оригинальныхъ цѣнахъ фабричныхъ.

FILIP TICHŮ BRÜNN,

Krantmarkt 21. — Rathhausgasse 17.

Бернѣвскій СУКНА

зъ перворядныхъ л. к. прнѣ. фабрикъ.

1 рѣштка 3-10 мет. матерн	на одѣтъ доброй якѣсти зр. 3-50
1 рѣштка 3-10 мет. матерн	ва одѣтъ лѣшнѣй якѣсти зр. 5-—
1 рѣштка 3-10 мет. матерн	на одѣтъ налѣтъ, якѣсти зр. 10-75
1 рѣштка 3-10 мет. матерн	сукна на сѣлонов, одѣтъ зр. 9-—
1 рѣштка 2-10 мет. матерн	на нберігерѣдъ, якѣсти зр. 4-25
1 рѣштка 2-10 мет. матерн	на нберігерѣдъ, якѣсти зр. 8-—

Матерн на дамскй сукнѣ

всякого рода тнанъ, въ рѣзнихъ краскахъ, що найновѣйшого и найпрннадѣйшого на сезонъ веснанный и лѣтнй 1890/91.

Цѣла сукня

подѣвншнй шнрнны. доброй якѣсти 10 метр. зр. 5-— лѣшнѣй " 10 " зр. 7-— доброй " 10 " зр. 9-— доброй лѣшнѣй якѣсти чнста вѣнна, 10 метр. зр. 11-— найдоброй лѣшнѣй якѣсти, чнста вѣнна, 10 метр. зр. 13-—

Чорнй кашміры

саксонскои фабрикаціи, складй, пасмужнстѣ або цѣтнй: 1 сукня, 10 метр. глѣдка зр. 4-50 1 сукня, 10 м., пасмужнстѣ зр. 5-50

Англіснй зефіры (полѣтна),

що найлѣшнѣго и найпрактичнѣйшого на сукнѣ коло дому и на улицѣ. Новѣстѣ! 1 компл. сукня Іа.яс. 10 м. зр. 6-50 1 компл. сукня Іа.яс. 10 м. зр. 4-50

Намѣтка-хустка

пнтьна 9 пдѣй довга зр. 1-50 чнста вѣнна 10 пдѣй довга зр. 6-— цѣла чорна, зъ торѣками шѣвовымъ (кашмірова хустка до жалѣбы) зр. 4-50

Новѣшнѣ мѣры метрѣвъ выстаѣтъ цѣлѣкомъ на цѣлнй одѣтъ мужескй або нберігерѣ.

Прннадѣй книжки зъ взорами розсылають ся пп. кравідѣмъ на жадање даромъ и оплатно. 3372 9-2

ВОДОЛѢЧЕБНЕ ЗАВЕДЕНЬЕ Sulz

коло Kaltenleutgeben.

Властитель и управитель лѣчничй д-ръ Емилъ Лѣви, доси черезъ бѣтамъ лѣтъ асистентъ профессора д-ра Внтерніца въ Кальтенлѣйтѣ-гебѣ — Отворѣнѣ 1 мая. 3472 5-12

Проспектына жадање сейчасъ.

J. & S. KESSLER, BRÜNN

(Mähren).

3384 10-7

Найбѣльше и найдешевѣе жерело закупна на сезонъ лѣтнй.

Цѣнники бѣла мужеского и дамского, товарѣвъ плетѣныхъ и галлантерійныхъ, вздрѣцъ сукна и полотенецъ даромъ и франко. Розсылаєсь за послѣплатѣю.

Складъ фабричнй сукна.

Лѣтнй матерн на одѣтъ, доброй до прѣнн, моднй практичнй 6 1/2 м. на цѣлнй одѣтъ му- зр. 3-— жескй зр. 3-75

Рѣшткы сукна на одѣтъ мужескй и дамскй

плѣтъ одъ дощѣ, 3-10 метр. на одѣтъ цѣлнй зр. 3-75

Правдывый англійскй матерн шѣвѣтѣвъ, 3-10 м. на одѣтъ цѣлнй одѣтъ мужескй зр. 8-50

зр. 6-—

Матерн на нберігерѣвъ, найновѣйшй краскы, найлѣшнѣя якѣстѣ, 2-10 м. на одѣтъ цѣлнй нберігерѣвъ зр. 6-—

зр. 6-—

Прннадѣй книжки зъ взорами, 400 взорами дам. пп. кравідѣмъ, неоплатно.

зр. 4-50

Плѣды до подорожнй, вѣнннй, 3-50 д. 1-60 шт. зр. 4-50

зр. 4-50

Дамскй предметы моднй.

!!Нагѣднѣ купн!!

Зефіры, о правдывыхъ и велнч. крас. 10 метр. зр. 3-50

зр. 3-50

Кратнстѣ и пасмужнстѣ матерн 60 см. шнр. на шнфѣрѣкы и сукнѣ жѣночнй та дѣточнй 10 метрѣвъ зр. 2-50

зр. 2-50

Жупѣтъ и драйдраѣтъ матерн

у всѣхъ модныхъ кр. 10 метр. Іа 3-50 Па зр. 2-80

зр. 2-80

Брокѣтъ, жакѣръ и вѣнн. рншѣ 60 см. шнр. у всѣхъ модныхъ краск. 10 м. зр. 4-— зр. 3-60

зр. 3-60

Мѣту 90 см. шнр. дрѣбно пасмужнстѣ матерн модна въ наймѣд. краскахъ 10 м. зр. 4-50

зр. 4-50

Байгѣн Дорієвъ найновѣйшй глѣдки або прѣтѣстѣ, чнсто-вѣнна, матер моднй, 10 м. зр. 6-50

зр. 6-50

Терно и кашміръ подѣвнѣ шнрокой чорнй и въ краскахъ 10 метрѣвъ зр. 4-—

зр. 4-—

Блѣвдрѣкъ и франц. крѣтонъ на сукнѣ, що перуть ся, 10 метр. зр. 3-20 и зр. 2-50

зр. 2-50

Вѣннннй атласъ подѣвнѣ шнр. матерн вѣннннѣ чорна у всѣхъ краскахъ 10 м. зр. 6-50

зр. 6-50

Заслѣны, покрывала, ковры.

Джутовй занавѣсъ, найновѣйшй взоры, цѣлй въ двѣхъ зр. 3-50

зр. 3-50

Джутовй гарннтурѣ 2 покрывала на лѣжку и 1 на столѣ, найновѣйшй взоры турѣцкй въ двѣхъ краскахъ 3-50 въ чѣт. зр. 6-—

зр. 6-—

Стебѣновнй ковры роженй до-воль шнрокой и довѣй, 1 штѣна зр. 3-—

зр. 3-—

Жакѣръ, Маннлѣя ковры 10 м. довѣй дужь тр. зр. 3-50

зр. 3-50

Рнпѣсовй гарннтурѣ 2 покрывала на лѣжку и 1 на столѣ добрай пнльнов. краскы зр. 4-50

зр. 4-50

Прѣстнрала 1 штѣна безъ шѣу, 2 метрѣ довѣй зр. 1-50

зр. 1-50

Розсылка

за послѣплатѣю.

По надѣсланѣю наперѣкъ налѣжнѣтѣ розсылка оплатно.

ПОЛОТЕНЦЯ

1 штѣна—29 вѣд. лѣнтѣвъ.

Цѣна за штѣну:

Румбурѣске полотно 5 пѣ-дей шнрокоствѣ . . . зр. 6-50

зр. 6-50

Румбурѣскй оксѣфордъ правѣдо крашеннй Іа зр. 6-50

зр. 6-50

Румбурѣскй оксѣфордъ правѣдо крашеннй Па зр. 4-50

зр. 4-50

Шнфонъ, дужь доброй якѣ-стои по зр. 4-50, 5-50, 6-50 до 9-—

Домѣво полотѣно, 4 пѣдй шнроке зр. 4-50, 5 пѣдй зр. 5-50

зр. 5-50

Полѣтно „Стефалнѣ“, 5 пѣ-дей шнр., цѣлѣкомъ за-стѣпѣтъ полотнѣну вѣбу зр. 9-—

Атласовый граѣдъ на по-крывала до пост. Іа 8-50 Па зр. 5-50

зр. 5-50

Прѣстнрала безъ шѣу, штѣна, 2 метрѣ довѣй зр. 1-10

зр. 1-10

Канѣфасъ Іа а якѣсти на покрывала до постѣдѣи зр. 6-—

зр. 6-—

Сѣрѣчки дамскй зъ шнфо-ну або мѣднѣго полотна зъ корѣннѣмъ 6 штѣкъ зр. 3-75

зр. 3-75

зъ найлѣшнѣи шѣвы рум-бурѣсков, зъ шѣвѣнцѣ-скнмъ гѣфѣтовншѣмъ, 6 штѣкъ зр. 6-—

зр. 6-—

Вздрѣцъ до прнватныхъ оѣбѣвъ розсылають ся на жада-ње зъ всѣхъ прѣдметѣвъ да-ромъ и оплатно.

При закупнѣ товаровъ проснмо покликѣватнсь на нашу часѣпнсь.

Выдаѣецъ и одѣлѣчальнй редакторъ Иванъ Бѣлоѣ.

Панѣръ зъ фабр. Чорнѣвскои.

Зъ друкарѣй тов. нп. Шѣвѣнѣкъ, нѣдѣ зр. К. Вѣднѣрѣскои.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і рушних свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вісник найвищих державних установ“ виходить вівторком, а вівторком і п'ятницю на першому разі в Діло.

Предплата і нисераті приймають: у Львові А. М. Гітцер, „Діло“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Короля Маджарів 9. У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; L. Gans, III. Kolonstrasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppell I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і нисераті платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: на цілий рік . . . 18 кр. на пів року . . . 9 кр. на чверть року . . . 4 кр. 50 гр. на місяць . . . 1 кр. 50 гр. у Львові: на цілий рік . . . 16 кр. на пів року . . . 8 кр. на чверть року . . . 4 кр. на місяць . . . 1 кр. 35 гр. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Гуконіс звертається лише на попереднє застереження. — Реєстрація поштових відбитків вартості 8 кр. а в. Оголошення приймаються по ціні 6 кр. бд. однок. стрічки печатки, в рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а в. Подлики числяться по 10 кр. бд. стрічки.

З 1-го червня (13) червня за-чався в П-ій чверть року нашого видавництва. Просимо посилати з предплатою і з есентуальним в-рвнаньем залегностей.

Бесіда посла О. Озаркевича

Виглошена дня 1 мая на 397 засіданні палати по-сольв ради державної при дебать надь етатомь міністерства фінансовь.

Высока палата!

На 156 засіданні в 1887 р. п. на 326 в 1889 р. запытавъ я бувъ сій палаті при титулѣ: У-держанье в евиденціи катастроу плататю грун-тового, чи бенефіціанты яко побаряють пожн-токъ з ерекціональныхъ грунтоу, суть обо-вязаны платити всьляку данну геометрамъ е-виденціямъ, бо властвію фондъ релігійный то заперечуе.

На мои выводы мовчало ц. в. прави-тельство а бенефіціанты все безокосно жа-данамі такоу уплату, хочъ геометровъ евиден-ційныхъ вѣхто не вызывав до урядованя а бе-нефіціантамъ не сказано навѣть, за що они платятъ, а бѣдѣсь ся приватно до ц. в. міні-стерства фінансовъ о поясненіе, але менѣ тамъ сказали, що ся справа належить до міні-стерства вѣросповіданъ. Я побѣшовъ тудъ а тамъ менѣ зновъ сказано, що ся справа нале-жить безусловно до ресорту міністерства фін-ансовъ. Абы-жъ разъ розвѣдати, до котрыхъ властей треба вѣ такихъ случаяхъ односити ся, бѣдѣсь ся я дня 9 мая 1889 р. ве яко бе-нефіціатъ, але яко посоль до 6. Експ. міні-стра вѣросповіданъ о поясненіе, чи ти нака-зы платити вѣставляюмъ бенефіціантамъ суть закономъ оправданъ і до котрыхъ властей тре-ба односити ся вѣ подобныхъ случаяхъ. Про-шу же, звачте мои панове, яке я дѣставъ рѣ-шеніе. То рѣшеніе доручено менѣ на подста-вѣ міністерского розпорядженя вѣ 15 червня 1889 р. ч. 9.240 доляньскымъ старостомъ дня 27 червня 1889 р. ч. 7.897. Вѣ тѣмъ розпо-рядженію наводять ся насампередъ катастро-альнъ законы вѣ 19 марта 1876 р. В. зак. д. ч. 28 і вѣ 23 мая 1889 В. зак. д. ч. 83 — котрыхъ я ужывавъ для умотивованя мои дотычноу бесѣды вѣ парламентѣ — а далѣше каже ся: „Що-до вѣзвотъ, о котрой бесѣда, і вѣ уплатѣ евиденціонному геометровъ, то Ты, яко свяще-никъ і ужитковочный доходи з ерекціональ-ныхъ грунтоу, сѣ вѣ силу депреты правдо-рон канцеляріи вѣ дня 5 жовтня 1844 р. обо-вязаны еи уплатити.“ — а далѣше: „На основѣ наведеного повѣстие статусу рѣши есь поданье о, парохъ якъ вѣ наглядѣть законныхъ такъ і формальныхъ зовѣств неоправданѣ, що треба приписати лишь незнаню законѣвъ і якомусь особливому роздрозненію, подобно якъ і вѣ многихъ другихъ случаяхъ і жалобахъ, вно-шеныхъ о, парохомъ.“

Чи таке розпорядженіе вышло бѣдѣ цен-тральной власти, чи бѣдѣ ц. в. староства, вѣ котрымъ менѣ яко посла зовѣствъ вѣзвоту та ще і черезъ Ты титулуютъ (Зѣ мѣстцѣ: Служайте! Служайте!), не знаю, а чи має хтось право заивати урядово послови до ра-ды державной незнанье законѣвъ і роздрозне-

нѣе за-для того, що бѣдѣ вѣ публичной справѣ заивае дефинитивной одповѣди, нехай палата сама осудить. Досѣть, що такъ було. А то зѣ правительственной лавы одзвучае заодно пос-Струшкевичъ і недавно тому говоривъ, що коли-бъ було де яке надужитѣе і оно дѣ-сталось до вѣдомости высшихъ властей, то они певно дали за то добру одправу а навѣть по-карали-бъ, а я доизывавъ противъ, що ц. в. староста доляньскій п. Цѣшка не дѣставъ авѣ наганы авѣ не бувъ укараный а за то дано менѣ, послови до рады державной, наганы та ще мене простакнымъ способомъ оскорблено. (Пос. гр. Лажановскій: Мы Славяне в Австріи прець не маемъ правъ!) Можу послови Струш-кевичи лишь радити, чтобы бѣдѣ завѣдгы бѣ-носилъ ся до высшихъ властей а може і его стрѣтитъ така судьба.

Якъ згаданий ц. в. староста не повинѣть важити не признавати становяща посла, такъ повинѣть бѣдѣ такожъ супротивъ священіка, котрому вѣ силу его публичного становяща вѣ державѣ нажезати ся закономъ і публичной пра-ва, поступати прилично і зѣ повагою. Свяще-никъ має прець такожъ урядъ а рѣшеніемъ ц. в. президія наместничства зѣ 1 лянца 1858 р. ч. 4196 подано до вѣдомости урядѣвъ пар-охиальныхъ і деканальныхъ, що вѣ силу инті-мованныхъ розпорядженіямъ наместничства зѣ 4 марта 1856 р. і 3 сѣрпня 1857 р. ч. 8.798 і 34.363 розпорядженъ выз. міністерства дѣль вѣнутрѣшнихъ зѣ 26 лютого 1856 р. ч. 3.862 і 29 лянца 1857 р. ч. 12.522 постановлено, що уряды деканальнъ і парохіальнъ не стоять до старостѣвъ вѣ одностѣю подѣластности, авѣ не стоять на рѣвни зѣ ними, і що взаимный письма службовой повинны высилати ся до на-чальниковъ тыхъ урядѣвъ, при чѣмъ треба за-держати звичайну куртоазію. Але якъ-разъ на ту куртоазію вѣхто не звачае. (Пос. гр. Лажановскій: Для Свѣтлѣхъ знайдилась бы куртоазія!) — Віце-президентъ: Прошу бесѣдниковъ не перебивати! — Пос. Озарке-вичъ говорить далѣше: а ц. в. старостѣ вы-дае приказъ jure imperativo і одмовляе на-вѣть одповѣдного титулу, якъ бы то до своихъ подѣластныхъ. Я маю же одно подобне рѣше-ніе, але теперь не наведу его, бо оно не на-лежитъ до сего титулу. Отже звертаюсь до ц. в. міністерства фінансовъ і прошу, чтобы оно зарадило сему лиху, чтобы бенефіціанты не бу-ли змушенъ платити особисто всьлякы данны органымъ удержуючымъ евиденцію катастроу податѣвъ грунтовыхъ, бо бенефіціантъ не есь авѣ посѣдателемъ авѣ посесоромъ, лишь зу-житковочуе доходи зѣ грунтоу ерекціональныхъ, і для того не може мати обовязку понести страту зѣ свои конгруи вѣ користи публич-ного майна.

Наконецъ позволю собі одозватися до вы-сокого правительства вѣ тѣмъ напрямѣ, чтобы оно приказало вышнимъ властямъ, чтобы они не зневажали статусу священного і бенефіціан-тамъ не давали безустанно наганы, лишь что-бы обходились зѣ ними зѣ одповѣдною і зако-номъ приписанною куртоазією.

Письма з Америки.

Оліфантъ 1 н. ст. червня 1890.

[Писа в Америцѣ.]

(Концѣ.)

До величезного розвитку прасы в Аме-рицѣ причинилъ ся — якъ я вже згадавъ — компанія друкарскій. Але се не однокій чин-никъ. Поднести треба ще протѣгованье прасы державами а вкѣнци і бѣдновны, середъ якихъ живуть тутѣшній народы.

Компанія причинилъсь до розвитку прасы ось вѣ якій способъ:

Выдаеь газета англійска н. пр. вѣ Олі-фантѣ. Редакторъ той газеты замовляе собі н. пр. вѣ компаніи New-York Herald-а двѣ четвер-тинны цѣлон газеты свои всьлякы новинъ полі-тичныхъ зѣ по-за краю і новинъ краевыхъ, а одну четвертинну повѣстей. Остаетъ ще одна че-твертинна і тоту бѣдѣ має заповнити своимъ вѣ-стями і оголошеніямъ. Зробивши таке замовле-нѣе, редакторъ старае ся заповнити своимъ за-ходомъ тѣлько одну четвертинну свои газеты, до того зобовязавъ ся, а прочій три четверти-ны приходять ему на умовлений часѣ не тѣ-лько написанъ, але вже і вложений та вылитъ вѣ стереотипованныхъ коломнахъ умовленон вели-чавы — шпраны і довготы. Редакторъ дѣстав-ши стереотипы, бѣдае ихъ друкаревъ, чтобы уложивъ у форму, а друкаръ укладае і додае свой вложений матеріалъ. Такимъ способомъ може самъ редакторъ зѣ однимъ складачемъ-друкаремъ выдавати щоденну аркушу газе-ты, а нумеръ еи може коштувати всего — одного цента. Коли вѣ мѣстѣ виходить бѣдѣ-ше газетъ, то кожда зѣ нихъ замовляе собі

вѣсти у ншомъ компаніи і кожда має ншій вѣсти, або бѣдай никакъ аредатованъ.

Тажоже деякі газеты нѣмецкы выдають ся тутъ такимъ способомъ. Бувае же і тагъ, що деякій рѣдъ прасы, н. пр. газеты гуморис-тичній, виходять зѣ такимъ самымъ змѣстомъ вѣ двухъ языкахъ: зѣ англійского перекладае ся цѣла газета на нѣмецке.

Право тутѣшне прасу дуже хоронять. Ро-зумѣсь, нѣ прокураторія нѣ цензуръ тутъ нема. Думаеь-бы хто, що за-для того тутъ пишуть може не сотворенъ рѣчи. Але де тамъ!

Якъ я згадавъ зѣ початку, критикую тутъ політичній газеты не займають ся. Богато пытанъ і справъ лежущихъ, якъ має старый край, тутъ однаде. Національноу кривды нема. Школы кожда народѣсть може собі за-кладати, бѣлько хоче, а много школъ нѣмец-кихъ удержують навѣть повѣты. Ревізія, ек-зекуція — тутъ майже зовѣств не знаий слова. Вѣ краю добробытъ. Держава і Сполу-ченъ Державы выказують вѣ своихъ будже-тахъ колысальній надѣжжы. Взагалъ богато-богато старо-кравеон „благодатъ“ тутъ нема.

Стемпилѣвъ газетныхъ нема, а крѣмъ того почта вѣ своихъ повѣтъ перевозить газеты да-ромъ, а що їде по за повѣтъ, бѣдѣ того пла-титъ ся за футъ одного цента.

Почтарь має усиленно дѣбати о то, чтобы газеты доходили до рукъ адресатѣвъ. Вѣ разѣ якъ адресатъ выѣхавъ бы або перѣѣ, а бѣдѣ або родина его не дасть знати о тѣмъ редак-ціи, то почтарь має се зробити. Вѣ противномъ разѣ, — т. е. сли бы газета була выслана на почту, і почтарь еи кому вышному дававъ або кидавъ до коша і не повѣдомлявъ редак-ціи о тѣмъ, що газеты адресатъ не одбирае, — має самъ почтарь за неа заплатити.

Письма з Болгаріи.

Софія, 12 (24) червня.

[Реуляція Софіи. Археологичній памятникъ. Важныйш оу-часній будыль. Софія і Бѣлградъ. Новъ зѣзвизытъ. — Будова портѣвъ. — Чужій праць о Болгаріи — Справа Паницы.]

Заразъ по Великодныхъ святахъ розпо-чались далѣшій работы надъ реуляцією города Софіи. Всюды кипитъ рухъ немовъ у якій ве-ликой фабрицѣ. Старый турецкій будыль зна-кають зѣ поверхности одна за другою, а на ихъ мѣстахъ вырабають мовъ изъ землѣ новыи дома, будованъ вѣ стилю европейско-востѣ-днѣмъ. Кто бачивъ Софію передъ тремя роками, а увидѣвъ бы еи теперь, той зѣ трудностію мѣгъ бы спѣзнати, ще се той самъ городъ. Подѣбна судьба стрѣчала Софію уже кѣлька разѣвъ. За кождымъ разомъ старинный оселѣ рѣвною зѣ землею і на ихъ розвалинахъ вно-шено новыи городъ. Але слѣды старинной славы Софіи остались по нынѣшній день. Не згадуючи о деякихъ старинныхъ памятникыхъ, що перекочовали ся вѣ досѣть здоровѣмъ станѣ до нынѣшного дня, мусимо сказати, що при-копано фундаментѣвъ бѣдѣ новыи дома майже всюды находятъ муръ старыхъ будынь зѣ широкыхъ, добре выпеченыхъ цеголъ і рѣзныи стѣнами, коловны і камѣнныи плиты зѣ грец-кими і римскими нацѣсками. Хотяи Софія, ма-юча побѣла послѣднего списку мешканцѣвъ не бѣльше якъ 30.000 душъ, не зможе вѣ такъ скорѣмъ часѣ стати на-рѣвнѣ зѣ бѣльшими европейскими городами, то мимо того рѣчь дуже можлива, що — сли тѣлько работы надъ реуляцією пойдуть тѣмъ способомъ далѣше — Софія буде могла повелѣчатъ ся та-кими самымъ выгодами, якъ бѣльшій европей-скій городъ, а вѣ де-чѣмъ і перевыситъ ихъ. На доказъ сказаного досѣть буде сказати, що передъ кѣлькома роками поставлено вѣ Софіи велику парову правительственну друкарню, котра коштувала бѣльше нѣжъ миліонъ фран-ковъ. Така красна друкарня Львѣвъ мабутъ ще не заразъ буде мати. Далѣше треба згада-ти, що софійскій „градецкий совѣтъ“ (рада мѣска) возмѣсье же сего року за будову ве-ликой і красной „банѣ“, котра буде кошту-вати 2 миліоны франковъ зѣ горою. Планы до-той банѣ выготовивъ вѣдѣньскій архітектъ Törster і бѣдѣ самъ буде проводить цѣлой бу-дѣвъ. Софія, якъ і богато ничахъ мѣстѣ Бол-гаріи, має горячій мінеральній жерела (дуже добрый на ревматизмъ) і тому то „градецкий совѣтъ“ надѣсье, що сюда будутъ зѣ часомъ наплывати на лѣченье богатыи чужинцы, а го-родъ буде мѣгъ тягнати зѣ того користи. Кро-мѣ банѣ має будуватись болгарскій театръ. Справу театру має занятись такожъ само правительство. Оно носить ся зѣ гадкою вы-слати деякихъ зѣдѣбныхъ акторѣвъ тѣпе-рѣшной труппы „Основа“ своимъ коштомъ за-границю, чтобы тамъ бѣдѣвались студіямъ те-атральнѣмъ штуки і бѣдѣ такъ зѣ бѣльшимъ зна-нѣмъ повернули до краю. Вкѣнци згадаемо, що освѣтленье города, до теперь наѣтѣе, має перемѣнитись на електричне, а тротуары ма-ють бути асфальтовыи. Уже сего року одна зѣ найдовшихъ улицъ має бути выложена, на-пробу, асфальтомъ. Торѣтъ маеъ я нагоду бути вѣ Бѣлградѣ, а порѣвнуючи оба города, могу высказатись рѣшучо вѣ користи Софіи.

Тамъ бѣе нужда на кождѣмъ кроцѣ, коли мѣгъ тѣмъ Софія вже теперь зачинае кождо-му импонувати.

Та не тѣлько вѣ Софіи бачимо величан-скій поступъ. Одъ самого початку весны ве-дуть ся досѣть енергично работы надъ зѣдѣ-вно-дорожнимъ шляхомъ Ямболъ-Бургасъ, розпочатымъ ще мѣнувшого року. Шляхъ сей, помогающий до получения Софіи просто зѣ Чор-нымъ моремъ, буде готовый уже вѣ мѣсяци маю с. р. і вѣ тѣмъ часѣ наступитъ торже-ственное бѣдѣкрытие експлоатации сѣя лѣнии. Кро-мѣ того почали ся ще давнѣшнѣе вѣступній стѣдѣ надъ провѣтованнымъ довшимъ шляхомъ Кюстендиль-Софія-Тырново і Шуменъ (Шум-ля), а рѣвночасно спеціалісты-инженеры пра-цюють надъ пляномъ побудованя бѣльшихъ портѣвъ вѣ Бургасѣ і Варѣ.

Вѣ послѣднихъ часахъ чужій ученъ за-чали дуже интересуватись Болгарією подѣ кождымъ взглядомъ. Ихъ трудамъ мають дя-кувати Болгарѣ за головну часть того, що знаютъ о своей минувшости, а навѣть тѣпе-рѣшности. Безперечно наилучшимъ знаткомъ Болгаріи есь профессоръ праского універси-тету д-ръ Константинъ Иречекъ. Цѣлому свѣ-тови знана есь его Geschichte der Bulgaren (выд. 1876 р.), переведена оубѣла на деякій евро-пейскій языкъ. Мужъ сей, бывши якийсь часѣ вѣ Болгаріи министромъ просвѣты, маеъ дуже добру нагоду обѣхати той край вѣ рѣзныхъ напрямкахъ і приглянути ся зѣ-близька мѣсте-ностямъ, замѣтѣйшимъ памятникамъ, народ-ному житю і т. д. Яко овоць свои кѣлька-рѣвноу праць на тѣмъ поли выдавъ вѣнъ по-чески „Cesty po Bulharsku“ (Подорожи по Болгаріи). — Профессоръ французской колѣгии вѣ Парижи Louis Leger написавъ послѣднимъ часами кѣлька статей о найновѣйшій болгар-скій литературѣ. — Профессоръ славянскихъ языковъ вѣ оксфордскѣмъ університетѣ W. R. Morfill приготавляе, якъ доведѣмось, грама-тику болгарского языка, писану для Англичанъ по англійскы. Той же Morfill выдавъ недавно брошуру подѣ заголовкомъ: „О потребѣ студію-ваня славянскихъ языковъ“, вѣ котрой, гово-рячи о Болгаріи, каже, что нагле воскресеніе Болгарѣ вѣ національнѣмъ житю, по дово-дѣтнѣй неволи, належить до чудеса нашего столѣтя. — Вкѣнци згадаемо, что братъ бу-шого князя Болгаріи, Людвикъ, приготавляе такожъ деякі матеріалы до найновѣйшій п-сторіи Болгарѣ.

Процѣсъ Паницы розпѣчне ся напевно при кѣнци сего мѣсяца же передъ Великод-ными святами. Слѣдѣа комісія передала всѣ акты прокураторови Маркову, котрый теперь пыльно займаеь укладомъ акту обжалованя. Газета „Свобода“ дуже рада тому, що про-цѣсъ уже разѣ розпѣчне ся, бо, каже, при-де вже разѣ часть, коли Россія буде мусѣла добре повѣстатися еи своихъ поганыхъ чинѣвъ вѣ Болгаріи. Побачимо!

Араганъ.

Вѣ вагонахъ курцямъ цигара. Отже й не див-наца, що газеты тутъ не то розходять ся, але плынуть мовъ быстрый струѣ рѣчи.

До того треба додати, що взагалъ літе-ратура тутъ найдешевша на цѣломъ свѣтѣ. Въ книжкы популярны і романы та повѣсти звы-чайно штука коштуе не бѣльше якъ 25 цѣн-товъ. Тажъ само і Century-Magazine та і ншій мѣсячній журналы.

Подѣ конецъ мущу згадати ще й про ни-чѣй способъ розповсюджованя друковъ. На при-кладѣ купцѣ — для реаліямъ своего товару — до скринки дѣбѣдѣжѣ прасованныхъ вкладаютъ книжечку — повѣсть, романъ або щось подѣб-ного. Вѣ пакчѣ цигаретъ знайдѣшь такожъ або коротку исторію Сполученыхъ Державъ, або житѣписи президентѣвъ, генералѣвъ, або щось подѣбного. На именины чи на свята ро-дають собі тутъ дарунки книжками вѣ гар-ныхъ окладникахъ. На оголошеніяхъ всякого рода, не выймаючи і театральныхъ програмъ, знайдѣть ся усе, побѣць властвіон сути рѣчи, такожъ повѣстка або анекдоты.

Все выше наведено складаетъ ся на то, що зѣ кождымъ Американномъ, хочъ-бы і най-простѣйшимъ зарѣбнникомъ, можна о всѣмъ поговорити.

Коли настане вѣ нашѣмъ рѣднѣмъ краю така просвѣта, якъ вѣ Америцѣ?! Мабутъ не мало же Дѣстеръ та Дѣйперъ покотитъ озы зѣ море..

Володимиръ Сѣменовичъ.

озимі всіюди добре перезимували, лиш дужа ма-
ла часта надто ранніх і буйних засівів ви-
проба під снігом. Тому крім тих нечислен-
них виимок, котрі лущили ся в Галичині,
Тироли і Країні, можна надіятися загально до-
брого жнив. Сухі і гарячі вѣтри пошкодили
троха рѣскам і шенцям в полудневих
краях монархії. Деревя овочеві зацвили гарно.

Наука, штука и литература.

— Змістъ „Правды“, випуску за цѣвень с. р.:
I. Вступні статті: а) Потреба запомоги голодним
селянам галицким; б) Поляки познанські а га-
лицькі Русини; в) Народ. Дім у Львові; г) Ро-
бітничіе питання в Европі. II. Боротьба, побі-
товий роман. III. Тарас Шевченко в світлі ев-
ропейської критики. IV. Займанщина і форми зай-
манщинського володіння на Україні. V. Весіле в
Ковалівці, етнографічні записки. VI. Права чоло-
віка в імперії російській. VII. Мученики росій-
ської культури. VIII. Веснянка, вірш. IX. Вісті:
з Москви, з Кієва, з Полтави, з Одеси. X. На-
ціоналізм в політиці. XI. Пісня над колодезем.
XII. Огляд журналістики російської за січень.
XIII. Бібліографія. XIV. Сучасна хроніка. XV.
Матеріали до історії руського життя. Переписка
редакції.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 5 мая. Вчера відбула ся спіль-
на конференція міністрів під проводомъ цѣ-
саря. Завтра закінчат ся конференції.

Берлинъ 5 мая. Завтра поверне цѣсарь
з Альбона і відкриє парламент особисто.

Бѣлградъ 5 мая. Гараганинъ постано-
вив мимо представлень своїх товаришів
вернути до Бѣлграду і ставити ся до розпра-
вы судової.

Парижъ 5 мая. Въ Рубе і Туркоенъ
спокійно. При вчоранніхъ тѣснѣйшихъ ви-
борахъ до парискої ради громадскої вибрано
19 республіканців.

Барцельона 5 мая. Вчера прийшло бу-
ло зновъ до бійки між робітниками а вой-
скомъ. Робітники кидали на войско каміннямъ
і стрѣляли навѣть зъ револьверів. Арешто-
вано багато людей.

Лондонъ 5 мая. Королева буде завтра
приймати Стенлі на спеціальної авдієнції въ
Віндзоръ.

Вѣлякй Листы заставни Товариства
кредитового земского
4 1/2 % Листы заставни Банку краєвого
4 1/2 % Позичку краєву
4 % Облігації пропинаційні
Вѣлякй облігації довгу державного
Зелѣзничі облігації першештва
Льосы державні і приватні
продає підъ найкращими умовами

Сокаль & Лієнъ

3360 98—156 Дѣмъ банкый і контора вымѣны
у ЛЬВОВѢ
Порученя зъ провинції выговляю ся одво-
ротною почтою безъ дочисленя провізій.

Фарбы олійні выслаєсь до кожної стациі залѣзни-
чної або почтовою франко.

ФАРБЫ ОЛІЙНІ

цѣлкомъ готові до ужитку, рѣзні лякеры, покосты,
вѣлякй можливй пензлѣ

ФАРБЫ въ тубахъ до робітъ артистичныхъ.

Глязуръ бурштинову, масу французку
ощадности, масу воскову до помостівъ
і паркетівъ, а такожъ артикулы входячі
въ обсягъ маллярства поручає

торговля І. СКОВРОНЬСКОИ въ Тернополи.

При бѣльшомъ закупнѣ олійныхъ фарбъ опу-
скаєсь рѣбѣть.

Цѣнники а такожъ взоры олійныхъ фарбъ на
желанье выслаєсь даромъ.

Фарбы олійні выслаєсь до кожної стациі залѣзни-
чної або почтовою франко.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши одъ дня 12 лютого 1889 выдає

АСИГНАТЫ КАСОВИ

4 % зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

4 1/2 % зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

а вѣсь находячі ся въ обѣгу 5 % асигнаты касові зъ
90-дневнымъ выповѣдженьемъ буць опроцентовані по
4 1/2 % одъ 15 мая 1889.

Передрукъ не буде плаченый

Розкладъ ѣзды на залѣзничихъ державныхъ.

важнѣйшій одъ 1 листопада 1889.

Після львівського годинника.

Одходять зъ Львова:

Въ напрямъ до Стрия: 1) Поѣздъ стрийскій, Стружа
Львівскаго, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова
і Гусятина поѣздъ особовий о 5 год. 50 мин.
зъ рана. — 2) До Стрия, Хирова і Сухи о 10 год.
20 м. передъ полудн. — 3) До Стрия, Хирова, Сухи,
Львівскаго, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова
і Гусятина о 8 год. 45 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поѣздъ поспѣшний до
Станиславова, Черновець, Сучавы, Ясє, Бука-
решту і Гусятина о 9 год. 16 мин. передъ по-
луднемъ. — 2) Поѣздъ особовий до Станиславова,
Черновець, Ясє і Букарешту о 4 год. 25 мин.
по полудни. — 3) До Станиславова, Гусятина,
Черновець і Сучавы о 10 год. 13 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Равы рускои: 1) Поѣздъ мѣшаний до Бѣлзці
і Сокаля о 8 год. 3 мин. рано; во вторникъ о 4 год.
43 мин. по полудни; въ пятницѣ о 2 год. 29 мин.
по полудни.

Приходять до Львова:

Въ напрямъ зъ Стрия: 1) Поѣздъ особовий зъ Буда-
Пешту, Мункача, Львівскаго, Сухи, Хирова і Стрия,
о 8 год. 28 мин. рано. — 2) Поѣздъ особовий зъ
Сухи, Хирова, Стрия, Гусятина і Станиславова
о 3 год. 38 мин. рано. — 3) Зъ Буда-Пешту, Мун-
кача, Львівскаго, Стружа, Хирова, Стрия, Гуся-
тина і Станиславова о 12 год. 8 мин. въ ночи.

Въ напрямъ зъ Станиславова: 1) Поѣздъ особовий зъ
Сучавы, Черновець і Станиславова о 6 год. 55
мин. рано. — 2) Поѣздъ особовий зъ Букарешту,
Ясє, Черновець, Гусятина і Станиславова о 2
год. по полудни. — 3) Поѣздъ поспѣшний зъ Бу-
карешту, Ясє, Черновець, Гусятина і Станисла-
вова о 8 год. 5 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ зъ Равы рускои: 1) Поѣздъ мѣшаний зъ
Сокаля і Бѣлзці о 5 год. 41 мин. по полудни; во
вторникъ і пятницѣ о 10 год. 17 мин. по полудни.

Плякаты розкладу ѣзды на шляхахъ залѣзничихъ
державныхъ въ Галичинѣ одержати можна на кож-
дѣй стациі по цѣнѣ 6 кр.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручає прямо зъ фабрики

СВѢТЛО

1-а по 75 зр., 11-а по 67 зр., за 100 кил.;
при замовляньхъ 50 кильогр. 3%, а при
100 кил. 5% оусту.

Упрашаєсь подавати точно величину
свѣтлості і послѣдню стацию залѣзничу, до
котрої має свѣтло выслатися.

2998

ДИРЕКЦІЯ.

Тягненье вже 14 мая с. р.

ГОЛОВНА ВЫГРАНА зр. 50.000

4 % льосы Банку угор. шотечного

продає по курсѣ денномъ

або въ 26 ратахъ мѣсячныхъ по зр. 5—

а вже по еложеню першої раты вѣсь вы-
гранй належить до купившого льосъ

такожъ **ПРОМЕСЫ** на тѣ

льосы по зр. 175.

Августъ Шелленбергъ

дѣмъ банкый і контора вымѣны у Львовѣ.

Выдавничтво газетъ львовскихъ „НАДВЯ“;
прекумерата рѣчно на провинції зр. 180.

Молодой помбичикъ, такожъ
практикантъ потрібнй сутъ до
торговлѣ картинной. Знанье я-
зыка руского необходимо. О-
ферты подъ W. poste restante Под-
гайцѣ 2—3

Глядаю до моеи канцеляріи
сотрудника, конці-
піента, Русина. Першештво бу-
дуть мати кандидаты зъ практи-
кою судовою або адвокатскою.

Д-ръ Андрей Чайковский
2—3 адвокатъ кравный
въ Бережанахъ.

РУ-

капчан, шовковій, сарничій, саптановій
досеві, нафтаннй і шпрій штаны, —
простирала, бандажъ, суспензорій і вѣсь
выробы рукавичничій 2537

поручає найдешевше

ТОРГОВЛЯ

Братей янгнеръ

Львовѣ, Галицка ч. 16

Цѣнники на жаданье даромъ.

Въ Станиславовѣ можна купити
розсаду цѣтвову і яринову,
а то: капуста волоска, проста,
червона, калареша і селеры по
15 кр. копа, калѣфоры по 40 кр.,
левкои і вербены по 50 кр.,
ріциусы по 10 кр. штука, гвоз-
дики, цинія, бальсаминъ, флюксы,
портулакы, целюсія, льобелія, пі-
ретрумъ, антіринумъ, петунія і
много иншихъ по 20 кр. копа.
Цебуля, поры і салата по 6 кр.
копа. Рожъ цѣпленй по 50 і 40 кр.

А. ШИДІТЪ

3491 огородникъ мѣскій. 2—4

Складъ сукна і готовыхъ одяговъ
мужескихъ і дѣтскихъ
підъ фирмою

Давидъ Шварцвальдъ

перенесенный

зъ улицы Галицкой ч. 8.

на плъцъ Капітульный ч. 3.

Многолѣтній досвѣдъ въ томъ
званю, достаточный средства маетко-
вй а такожъ навязаній безпосередній
зносины зъ першорядными фабри-
ками якъ кравными такъ і загра-
ничными, роблять можливимъ удо-
волити вѣсь вымоги і доставити въ
Публіцъ товаръ доброй якості по
найдешевшихъ цѣнахъ.

Всякій листовій замовленя зъ
провинції полагаюжю безпроволо-
чно, выслаючи на желанье доту-
пнй пробкы оплатно. 3109 14—?

Дакуючи за тепершній взгляды
поручаю ся і на дальше

зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ.

Черезъ Редакцію „Дѣла“

можно замовити за знижену цѣну
отсы книжки:

Фавстъ, трагедія І. В. Гетеого,
въ перекладѣ Івана Франка, зъ пе-
реднымъ словомъ і поясненіями. Цѣна
знижена зъ 1 зр. 50 кр. на 1 зр.
(зъ рекомендаціоноу пересылкою 1 зр.
15 кр.)

М. Расветій і ресейскій на-
славизмъ, Корниль Н. Устѣновича.
Цѣна знижена зъ 80 кр. на 50 кр.
(зъ рекомендаціоноу пересылкою 65 кр.)

Taras Szweczenko, życie i pi-
smo jego, napisal Gwidio hr. Battaglia.
Цѣна 20 кр. (зъ пересылкою не-
рекомендованоу 25 кр.)

Хто замовить вѣсь три книжки
наразъ, одержить ихъ за цѣну 1 зр.
80 кр. разомъ уже зъ рекоменда-
ціоноу пересылкою

Пованъ вѣсьхъ тыхъ трехъ кни-
жокъ уже мало, треба поспѣшати
въ замовленіяхъ.

Ч. 1926.

КОНКУРСЪ.

При магистратѣ въ Дрогобычи есть до обсаженія систе-
мизована посада „Инженіра будовництва“ зъ рѣчною пла-
тнею 1.000 зр. Посада та надана буде выбраному кандида-
тову тымчасово на рокъ одинъ провизорично, по чѣмъ Рада
мѣска признати може стабилизацию.

Убѣгаючи ся о ту посаду мають внести свои прошенія
належито удокументованіи доказами укѣнченыхъ въ академіи
технічній наукъ фаховыхъ на авторизованого будовничого
або концесію наместничства на будовничого въ протягу 8.
тыждівъ одъ дня послѣднего оголошенія сего конкурсу въ
урядовой „Газетѣ Львовской“ до тутешного Магистрату.

Зъ Магистрату въ Дрогобычи дня 25 цѣтня 1890.

1—3

Гольдгамеръ.

ТОРГОВЛЯ СУКНА И МОДНЫХЪ ТОВАРОВЪ ВОВНЯНЫХЪ.

ИВАНЪ ВАЛЛЯХЪ и СЫНЪ

у Львовѣ, Ринокъ ч. 33.

Рѣкъ основани 1841.

Норучає матеріи і останки вовняніи
на сезонъ весняный і лѣтній, зъ
минушого року, по дуже зниже-
ныхъ цѣнахъ.

3329

НОВОСТИ ВЕСНЯНІ

на

СУКНЪ ДАМСКІ

поручає

МАГАЗИНЪ ШАБРОВЪ

У ЛЬВОВѢ.

3477

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

ул. Сикетуска ч. 6 у Львовѣ.

Одинкой и выключной для Галичины

СКЛАДЪ РОССИЙСКОГО ЧАЮ

3319 5—20

основанный въ 1870 р.

Поручає правильно кож- ного тыждня свѣтій транспорты найлѣпшо- го чаю зъ Москвы і поручає его підъ прило- женного ему цѣнника	ЦѢННИКЪ	ар. кр.
Кайсовъ { знам. чорный melange „ II „ „ III „ Souchong { одличный найлучшій melange P.	1/2 килгр	1 60
	1 килгр	1 80
	2 „	2 „
	3 „	3 „
Melange караванный	4 „	4 „
Fu-czu-Fu { и-рѣ I „ „ II „ „ III „ (1 р. 601 „	1 килгр	3 00
	2 „	4 00
	3 „	6 „
	4 „	2 40
K. и С. Поповъ { 2 „ 50 „ 2 „ 50 „	1 килгр	3 „
Высѣвки { одличный prima	1 килгр	3 75
	2 килгр	1 80
	non plus ultra	2 60

Замовленя выповни-
ються совѣстно і скоро
такожъ за послѣплатою
опакowanie франко.

Особливу увагу
звертаєсь на 3 знамениті
сорты К. и С. Попова.

АНТОНЪ РОЗМАНИТЪ

КРАКОВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогаговъ кавы і кавы фіговой
въ Равовцяхъ підъ Краковомъ

Нагороджена двома срібными медалями заслуги ч. к. мі-
ністерства торговлѣ і рѣличництвѣ.

Выготовляє зъ сырого продукту власной плантації
вѣсь роды Цикоріи штучной і кавы, одзначаючи ся богат-
ствомъ частей поживныхъ, такожъ знаменитимъ смакомъ
і запахомъ.

Фабрика поручає передовѣстль:

Сурогатъ кавы въ коробкахъ (шуглякахъ).

Сурогатъ кавы въ слякахъ.

Каву протову французку Розманита,

Цикорію краковскую торку.

Каву фігову

Цикоріальну каву перлову (Новѣсть).

Каву краковскую въ скриничкахъ знамениту.

Каву жоудну.

Поручаючи выробы моеи фабрики, перевысшаючи прикметами
вѣсь сего рода заграничній продукты, надію ся, що наші Вн. Господи-
ни, котріи окружають все і вѣсды своєю приклонностію кравный
промыслъ, схотять і въ томъ случаю подпомагати і розповсюди-
вати мои выробы.

Купувати можна у вѣсьхъ торговляхъ.

ФАБРИКА МЕДЛІНІСКА

поручає на

СЕЗОНЪ

ВЕСНЯННЙ

Для пановъ:

Черевикы зъ шкуръ Croute зр. 3-25	Черевикы зъ шкуръ темзов. зр. 3-75
„ телячон 4 до 5 50	„ гамбургской 3-60
„ французской 5—	„ франц. 4-70—8—
„ лакирован. 5-50	„ лакированый 5-75
„ варшавской 6—	„ шевро 8—
„ лакир. шитй 6—	Повчеревикы прунельовй 3—3-50
Повчеревикы темзовй зр. 3-50	„ темз. 3—3-50
„ французскй зр. 4-75	„ францус. 4—

Великій выборъ черевиківъ і шетиківъ для панночкы хлоп-
чиківъ і дѣтей. — Обильный выборъ шетовъ домовыхъ і пан-
гофтовъ для пановъ, паовъ і дѣтей.

Замовленя зъ провинції выговляю ся одворотною почтою.

Филиі: Краковъ, ул. Гродска 31; Черновѣцъ, Hauptstrasse 9; Бере-
жаны, Броды, Дрогобычъ, Ярославъ, Коломыя, Перемышль, Ра-
шѣвъ, Сучава, Самборъ, Станиславовъ, Стрый, Тарновъ, Терно-
поль.

(22—40)

При закупнѣ товарівъ просимо покликуватися на нашу часопись.

Выдаєць і одѣланный редакторъ Иванъ Белей.

Печатъ въ фабр. Черкашской.

Зъ друкарнй тов. им. Шевченка, підъ сар. К. Воднарскаго.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 5-й годинах по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найзнаменитішихъ повѣстей“ виходить въ вѣторокъ, а въ вѣторокъ і п'ятницю на перекладі рахунокъ въ Дѣло.

Предплату и издательство печатаются: у Львові А. М. нѣстрація „Дѣло“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оного шепч. ул. Коперника ч. II, и Бюро газетъ ул. Кароля Дю-дзана 9. У Відня M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Koloniz-gasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppalik I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и напечатаніе за издательство платны у Львові.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ въ літер. додатокъ

въ Австріі: на Галичійскій: 24 гр. на цѣлый рокъ . . . 18 гр. на цѣлый рокъ . . . 24 гр. на півъ року . . . 9 гр. на півъ року . . . 12 гр. на чверть року . . . 4 гр. 50 гр. на чверть року . . . 6 гр. на мѣсяць . . . 1 гр. 50 гр.

у Львові: на цѣлый рокъ . . . 18 гр. на півъ року . . . 8 гр. на чверть року . . . 4 гр. на мѣсяць . . . 1 гр. 35 гр. Редакція, Адміністрація и Експедиція по ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляются лишь на почерке и безъ пометокъ. — Редакція не печатаетъ абстрактъ блъ морта. Пощадно члену комитету 8 гр. а в Оголошення принимаются по цѣнѣ 6 гр. блъ одного стрѣнка печатной, въ рубр. „Надсѣла“ по 20 гр. а в. Подписки считаются по 10 гр. блъ етишка.

Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня за-чавъ ся II-гій чвертьрокъ нашего издавництва. Просимо поспѣшати зъ предплатою и зъ евентуальнымъ вы-ровняньемъ залежностей.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

На вчерашнѣмъ засѣданіи палаты по-слѣбъ промывалъ послы Кайзеръ и Га-генгофенъ за дешевою продажою соли для худобы. Комисаръ правительственный, Оттъ, бдповѣвъ на то, що правительство не есть теперь въ силѣ пустить соль дешевше, бо есть связане умовою зъ Угорщиною. Въ спра-вѣ продажи соли для худобы, выселало вже правительство запытанье до правительства угорского. Наконецъ заявивъ комисаръ, що прав-ительство взялось вже до добываня каиніту въ Калущи на большій размѣръ и поробило улещенія для спроваждываня каиніту зъ за-границы. При титулѣ „тютюнь“ жалувалъ ся ное. Грошъ на то, що зарядъ финансовый вы-може дуже робити каинітъ въ фабрикахъ тютюну. Комисаръ правительственный Крикль бд-повѣвъ на то, що робити каинітъ въ фабрикахъ тютюну дуже добре. Особенно радо працюють тамъ женщины, котры скоро тамъ разъ до-стануть ся, уважають ся забезпечеными на цѣле житье. Рѣдко буває, щобъ зарылъ фа-брика бдправлялъ якого робитника. Хамецъ промывалъ за поднесеньемъ управы тютюну въ Галичинѣ. При титулѣ „стемплъ“ прома-вляло кѣського послѣбъ за вынуженьемъ на-лежитостей стемплевыхъ для селянъ. Крона-веттеръ противъ обязаку оестемплывуваня рекурсебъ. При титулѣ „жютерія“ прома-влялъ пос. Розеръ, якъ що року, за знесе-ньемъ малю лѣтеріи, а хочъ промывалъ зна-менито, бѣсѣда его мала той самъ успѣхъ якъ и що року. Палата ухвалила сей титулъ безъ змѣны.

Вчера бдбуло ся засѣданіе комисіи парламентарной для заведеня палаты робитничихъ. Референтъ пос. Шуклье по-ставивъ внесеніе, чтобы проектъ сего закона передати подкомитетови до переробленя. Противъ того выступили послы Екснеръ, Пленеръ и Пернерсторферъ. Сей послѣдній заявивъ, що коли теперьшня бдблѣсть парламентарна не хоче нѣкого дати робитникамъ, то она сама буде тому виновата, коли робитники ста-нутъ незаконно поступати. Пиніньскій доказы-валъ, що палата має охоту и добру волю да-ти щось робитникамъ, але теперь не пора до того. Опѣла ухвалено внесеніе Шукльего 8 голосами противъ 7 и тымъ способомъ бдмо-жено заведеніе палаты робитничихъ на нео-знатый часъ. За внесеніемъ Шукльего го-лосовали зъ Поляковъ: Пиніньскій, Чайковскій и Хотковскій.

Вчера бдбули ся въ будынку товариства огородничого у Відня загальны зборы центрального товариства демократи-чного, на котрымъ проф. Бенедиктъ бдчитавъ програму товариства. Програму, ко-тра домагае ся мѣжь вышнихъ заведеня за-гального голосованя, пошлѣшеня бдносанъ эконо-мичныхъ и вѣхомпреня національной борбы, принято одностойно. Зборы бдбували ся подъ проводомъ д-ра Кронаветтера.

Молодо-Чехи развивали сильну агита-цію противъ чешско-нѣмецков угоды и хотѣть теперь высилати петицію до союму и рады державной противъ тон угоды. Теперь збарутокъ ся бдповисъ и петиція пересылае ся зъ рукъ до рукъ. Также агитують молодо-Чехи дуже сильно противъ старо-Чеховъ, а особливо противъ ихъ проводира д-ра Рітера. На протестъ выборѣвъ Рітера зъ Железноброду выслали тамошня рада повѣтова письмо признавая до Рітера, въ котрымъ дякуе ему за его дотепершю дѣяльність и каже, что она такъ якъ и народъ чешскій годить ся вповнѣ на то, что проводира чешского народа досъ зро-били и ще зроблять.

Зъ Відня доносять, что клябъ чешскій предложивъ Нѣмцямъ компромисъ въ справѣ выбору членѣвъ до спѣльныхъ делегацій и на десять мандатѣвъ чешскихъ бдступавъ вымъ чоти-ри; однаковъ Нѣмцѣ жадають пять манда-тѣвъ.

Страйкамъ у Відни нема все ще кѣнца. Вчера выхулувъ зновъ страйкъ въ фа-брицѣ машинъ рѣльничихъ Клейтона и Шул-леворта, позаякъ дирекція не хотѣла прывстати на бдбывшеніе платѣвъ. Въ фабрикѣ джути въ Сімерингу страйкъ тривае далше. Для у-держаня порядку выбрали робитники окремій комитетъ, аложенный въ 10 робитниковъ и 10 робитницъ. Страйкъ робитниковъ въ робитняхъ вѣдвннцѣ державной заочинявъ ся, позаякъ зелѣзняцѣ бдбывшима имъ платню.

Въ Будапештѣ множество ся страйкъ также. Челѣдъ пекарская все ще не вернула до работы и кочуе по-за мѣстомъ. Пекарѣ стали теперь переговорювати съ челядинками

и хотѣть наклонити ихъ до работы. Вчера за-страйкували всѣ челядинки кравецкѣ, оково 1.000, а рухъ страйковий проявивъ ся мѣжь робитниками всѣхъ фаховъ. Въ фабрикѣ джу-ти страйкъ тривае далше.

Въ Празѣ застрайкували до вчера всѣ робитники зъ 24 фабрикъ машинъ. Вчера бд-брались були всѣ страйкующіе робитники чис-ломъ около 10.000 на раду на пляцу Инвали-дѣвъ, але гаразъ явивъ ся комисаръ полиціи и сказаъ имъ, что они зббрали ся тутъ неза-конно, бо не подали просьбы о дозволеніе збо-рѣвъ та завѣзавъ ихъ, чтобы они розбѣшли ся. Робитники пороходили ся малыми группами, але незадолго зббрали ся були зновъ на дру-гомъ мѣстѣ. Коли тутъ явивъ ся комисаръ по-лиціи другій разъ, постановили робитники по-дати просьбу о дозволеніе збо-рѣвъ и розбѣ-шли ся зовсѣмъ спокѣйно.

Въ Бѣльску и Вѣльбѣ спокѣйно. Въ Бѣльску прывступили всѣ робитники до работы а въ Вѣльбѣ бдблѣша часть.

Зъ Петербурга доносять, что полковникъ Бебутовъ, головной командантъ войска росіи-ского въ Мервѣ, оглосилъ дня 27 цвѣтня манифестъ г рѣшій, въ котрымъ подае ся до вѣдомости и тѣлѣтъ, что бдъ 1 мая ст. ет. всѣ мерверскіе ханы бдйдутъ въ бдставку а на ихъ мѣсце бддутъ вменованіи начальниками мѣстъ и повѣтовъ росіиескій офицеры. Въсѣ та мала середѣ Мервѣ вынелика велику радость и въ наслѣдокъ того бдбулись въ цѣлой мер-верской области радѣстны манифестаціи, а по ме-четамъ правилось богослуженіе за царя.

Правительство росіиеское веде теперь пе-реговоры съ репрезентантомъ норвегского фир-мы Нюльенде, что занимаеъ будовою кораб-лѣвъ, въ справѣ будовы новыхъ кораб-лѣвъ военныхъ, назначенныхъ для балтій-ской флоты.

„Русскій Инвалидъ“ оглосилъ царске розпорядженіе, посылъ которого зъ чотирехъ компаній минеральныхъ на балтійскомъ и черно-морскомъ побережьи мають утворити ся 8 ком-паній крѣпостныхъ минерѣвъ, зъ котрыхъ по одиой бддѣ въ Кронштадтѣ, Розенборгѣ, Ви-боргѣ, Динамидѣ, Очаковѣ, Севастополѣ, Кер-чу и Багумѣ.

Подъ заголовкомъ „Videant consules“ по-явилась въ Каселѣ брошюра, котрой авторъ до-казуе, что Нѣмеччина повинна выповѣ-сти войну Россіи, але передъ тымъ же треба йй обчислити ся зъ Фран-ціею. Авторъ жалуетъ того дуже, что Нѣмеччи-на не обчисляла ся зъ Франціею ще 1887 р. Ему дуже не до выдѣловъ теперьшня организа-ція нѣмецков арміи а организацию полныи ар-тилеріи нѣмецков называе бдъ „polizeiwidrig“. Коли-бъ прийшло до войны — каже авторъ — то Нѣмеччина мусѣла бы выступати до не-середѣ далеко некорѣстѣйшихъ бдносанъ вой-сковыхъ явъ Франціи. Всею тому виноватъ нѣмецка политика загранична и центральна у-права организація нѣмецков арміи. Нѣмеччина мусѣла за-дѣла своєю флоты и за-дѣла своєю торго-вель мати верховодство на Балтійскомъ морѣ. Зъ устъ покойного цѣсаря Фридриха дождѣвъ ся авторъ, что цѣсаръ, тогда же наслѣдникъ престола, говоривъ въ сѣбѣ справѣ зъ царемъ а той мавъ сказати, что „справа балтійска“ по-збѣтана завѣсѣмъ бдбнрою тѣкою мѣжь обома народами. Пѣсѣля того повинна була поста-тити нѣмецка политика. Въ 1887 р. домагавъ ся наслѣдникъ престола обчисленя зъ Франціею а шеюъ тѣмъ штабу годивъ ся зъ нимъ зовсѣмъ на то. Зъ того часу походить то приуищеніе, что суть явъсѣ побѣдны выловы войсковы въ Нѣмеччинѣ, и они булы дѣйстви, але не могли нѣкого вѣдѣти супротивъ „валовъ“ политики. Ще часъ — каже авторъ — лахо направити. Передѣвѣмъ треба збблѣшити артилерію и число вѣривныхъ войскѣвъ; то можна бы най-лѣпше осягнути черезъ установленіе двѣлѣт-ного службѣ въ войску. Правда, что теперь треба ще и мира, бо Нѣмеччина ще не гото-ва до войны; коли-жъ то стане са, то управа державна мусѣтъ зъ свѣдомостію цѣля дове-сти до войны. Слова „Videant consules“ бд-носятся ся до канцлера Капривіого, котрый давѣйше мавъ не разъ казати, что вже най-высшій часъ, чтобы Нѣмеччина мечемъ зроби-ла собѣ дорогу.

Бѣсѣда посла о. Озаркевича

выголошена дня 2 мая на 398 засѣданіи палаты по-слѣбъ рады державной при дебѣтъ надѣ етатомъ министерства финансовъ.

Высока палат! Я для того просилъ о голосѣ при титулѣ „доходовый податокъ“, чтобы представити фактъ, якимъ способомъ накладеа ся той по-датокъ.

Ц. к. староста въ Долинѣ вѣзавъ все духовенство повѣту обжыкомъ зъ 15 жо-вѣтня 1889 р. ч. 12.304, чтобы оно подѣ загро-шою грошевою кару до вѣсѣмъ давѣвъ пред-

ложило фасіс въ цѣли вымѣрена доходного податку.

На якомъ высшѣмъ розпорядженіи опи-ралось то жаданіе, не було подано, имѣвно для того, что въ томъ дѣлѣ не було выдае нѣяке розпорядженіе министерства.

Высшого приваку, думаю, навѣтъ не мо-гло бути, бо послѣ розпорядженя министра вѣ-роисновданъ и просѣтъ а также министра финанѣвъ зъ 2 лѣтня 1885 р. В. з. д. ч. 99, булы заразъ въ 1885 р. фасіи предложены и прывняты за подѣставу доходу священника, ба та-коже послѣ новѣйшого розпорядженя зъ 20 сѣчня 1890 р. В. з. д. ч. 7, §. 1, алинея 2, ма-ють бути фасіи предложены лишь при всту-плѣню въ урядованіе або по приказу міні-стра, але ихъ нѣякъ не можна жадати коли вногдѣ и безъ розпорядженя министра.

Жаданіе ц. к. старосты сповнилы многіи душпастырь, бо думали, что збодно зъ дѣтчимъ цѣсарскимъ патентомъ зъ 29 жо-вѣтня 1849 р. В. з. д. ч. 439, §. 6 алинея 3, тѣмъ, котрыхъ чистый доходъ не перывшасѣ 630 зр., вѣлныи суть бдѣ доходного податку, хочъ они и такъ послѣ §. 17. того патенту не можуть бути си-дуваны до предложена фасіи.

Для лучшего выясненя sprawy позволю собѣ процитати наведеній мною параграфы:

„§. 6. Въ другой класѣ не подлягають уплатѣ доходного податку:

„Алинея 3. До другой класы належать до-ходѣ, не перывшасѣ для одержуемого его 600 зр. въ рѣкъ, на теперьшну австр. валюту 630 зр.

„§. 17. До предложена фасіи обовязаніи лишь тѣ, котры мають доходѣ, подлягающій на подѣставѣ фасіи вымѣрѣни податку.“

Коли-жъ подѣставою заявленъ священ-никѣвъ суть предложены нимъ въ 1885 р. и ц. к. властями прывѣренъ фасіи, де не буыъ при-ананый нѣякій доходѣ, подлягающій оподатко-ванію, то священникъ по мысли §. 17. не об-овязанъ предладати другыхъ фасіи, а то тымъ бдблѣше, что вже разъ предложены фасіи ма-ють значѣнне на часть десяти лѣтъ.

Для предложена фасіи о доходѣмъ по-датку ц. к. старосты въ Долинѣ доставляло та-коже фасіи аркушѣ, въ котрыхъ душпастер-ство названо „предприниматель“. (Жива вѣсе-лѣсть на правичи. Посолъ гр. Дажанскій: Служайте! Служайте!) У мене есть подѣ рукою такий аркушъ але я не бдчитаю зъ него всего, бо се вчинивъ уже пос. Веберъ при генераль-ной дебѣтѣ надѣ бюджетомъ на 384 засѣданіи зъ 16 цвѣтня с. р. Тѣлько-жъ той п. посолъ буыъ наславшій, нѣжъ душпастырь долинского повѣту въ Галичинѣ, бо хочъ бдъ написавъ на томъ аркушѣ, что не займае ся нѣякимъ та-кимъ дѣломъ, то ц. к. староста, якъ видно розумный чоловѣкъ, прывнявъ то заявленіе безъ перепѣтъ, — коли мѣжь тымъ въ греко-като-лическѣй душпастырь того повѣту, де п. Цѣш-ка есть старостою, бдстали прывѣтъ заплатити по 20 и кѣлька зр., бо по гадцѣ старосты ко-ждый душпастырь повиненъ мати рѣчный доходѣ въ сумѣ 631 зр. а в. безъ огляду на то, что предложены тымъ душпастырямъ въ 1885 роцѣ при нагодѣ регуляціи контрѣу фасіи, — всѣ стоять понизше 500 зр., бо они бдстають ще дозвѣненіе контрѣу зъ рѣчійного фонду, и что многіи рубрики доходу вже оподаткованы и для того не можуть бути оподатковаными по-дѣбѣвно. Многіи душпастырь внесли противъ того рекурсе, бо то рѣчь зовсѣмъ незрозумѣ-ла, на основѣ якого закону спочивае такий вы-мѣръ податку и доставленіе наказѣвъ заплата, — однаковъ рекурсе по большій части не булы полагодженъ, а священникѣвъ вѣзаво въ-друге предложити другу фасію въ слѣду-ющѣмъ роцѣ. Тутъ есть очевидне нарушеніе закону, бо таке саме вѣльне и юге садиско зро-блене обчисленіе доказѣе лишь шиканы (Пос. гр. Дажанскій: Дуже справосудливо!), котрымъ названный ц. к. староста воюа противъ духо-венства. Така фасія есть дѣйстви лишь кон-фузією! На доказъ сего въ душпастырь до-линского повѣту внесли въ той справѣ двѣ петиціи до выс. рады державной зъ проше-ньемъ о ласкаву помѣчи. На тыхъ священ-никѣвъ, котры покликывались на §. 17 найвыс-шого патенту зъ 29 жо-вѣтня 1849 р. и на роз-порядженя зъ 1885 р. наложивъ ц. к. старо-ста грошеву кару въ сумѣ 10 зр. а в.

Та рѣчь майже неимѣвна! — бо, хочъ въ Галичинѣ есть 74 старостѣвъ, прѣчь въ та-кой самоволь старостѣвъ чути лише въ дѣ-вѣныхъ мѣстахъ, але и тамъ не въ такой мѣрѣ, якъ въ долинскѣмъ повѣтѣ.

Особливо въ такомъ роцѣ, якъ теперьш-ный, коли загальна нужда въ Галичинѣ зѣвѣ-на выс. правительствомъ, бд-жъ оно само пома-гае, чтобы ен злѣкшити, — ц. к. староста на-кладае на душпастырь податки, и до того же зовсѣмъ незаконно! Се справдѣ доказѣе, что духовенство находить ся въ вынѣмѣмъ по-ложено и что его можна навѣтъ середѣ край-ной нужды ще угнетати!

Чтобы забытѣи тому лиху, звертаю ся до выс. урары финанѣвъ зъ просѣбою о роз-порядженіе, чтобы всѣ рекурсе булы полаг-одженъ и чтобы на душпастырь, мающихъ

рѣчный доходѣ понизше 630 зр., не накладе-лись новы тѣгары.

Позволю собѣ также запытати Гро Ексц. п. министра финанѣвъ, — его вправдѣ тутъ не-ма, але бдѣ дождѣасѣ о томъ — (Голосы: Нѣ, бдѣ тутъ!) коли е, то прошу звинити (Пос. гр. Дажанскій: Е, але не слушасѣ!) — отже позво-лю собѣ запытати п. министра финанѣвъ, чи выйшло розпорядженіе о такихъ фасіяхъ о „предпринимствѣ“ клари и на якомъ основѣ ц. к. староста игнорѣе прывѣренъ ц. к. намѣстни-цѣмъ фасіи кождого священника и привакуе собѣ окремо предладати фасіи о „предприним-ствѣ“?

Якъ той ц. к. староста п. Цѣшка посту-пае, позволю собѣ подати до вѣдомости выс. палаты ще одно розпорядженіе, выдае до на-чальникѣвъ громадъ и бурмістрѣвъ долин-ского повѣту. Въ томъ своѣмъ розпорядженіи зъ 25 лютого 1890 р. ч. 3 выдае бдѣ ось та-кий приказъ: „Розпоряджѣю, чтобы кождый начальникъ громады бдѣвъ загрошою грошевою кару въ сумѣ 10 зр. а в. постаравъ ся, чтобы всѣ обовязанъ до браны войсковыхъ явели ся вымѣты и зъ коротко острѣженныи волосѣмъ.“ — (Жива вѣселѣсть. — Пос. гр. Дажанскій: Баша чистоты кроетъ! — Голосы: Якъ то на-зывае ся той панъ?) — называсѣ Цѣшка — „о томъ кождый начальникъ громады повиненъ пересѣдѣтити въ домѣ рекрѣта, бо се на-лежитъ до обовязковъ начальника громады.“ (Жива вѣселѣсть.)

Чи се тактовне поступованіе ц. к. власти?

Чи такимъ трактованіемъ не дражнить ся

ще бдблѣше умы горожанъ?!

На тѣ пытаня полишаю бдповѣдѣ самому

выс. правительству и бѣчѣ бажаніемъ, чтобы

ц. к. органы правительства постарались о бѣл-шу оѣтку для житѣ-бути и гуманного тракто-ваня горожанъ державы! (Опѣски на правичи.)

НОВИНКИ.

— На вчерашний храмъ св. Юрія у Львовѣ збѣйлось кѣлька тысячъ народу зъ окрѣныхъ сѣлъ. Во-гослуженіе бдправлялъ Виреосъ, митрополитъ раз-омъ зъ крылошанами. По бдправѣ гостивъ у себе Виреосъ митрополитъ священникѣвъ, котры брали участь въ торжествѣ.

— Принятъ до духовной семинаріи пятимѣцѣ II-го року, числомъ 21, бдбувають теперь реклекціи въ будынку св. Юра. Крылошаніи о. Бѣлѣцкій читаетъ имъ что дѣла по двѣ ескортѣ, а крѣмъ того являютъ ся они на утрени, богослуженіи и вѣчѣрни та сѣбѣвають что дѣла акакиети и параклиси. Реклектанты одержують харчѣ на рахунокъ се-минаріи бдѣ кухаря пресвитеріального дому и суть тымъ харчемъ о много бѣльше вдоволенъ, якъ харчемъ въ семинаріи. О прочіихъ непринятыхъ питомцахъ, чи ихъ примуть чи нѣ, ходять рѣбны вѣсти.

— Зъ Рогатина пишуть намъ: Вѣсѣмъ мѣсяцѣвъ минае бдѣ часу, якъ дирекція „Народной Торговлѣ“ внесла прошеніе до ц. к. старосты въ Рогатинѣ о концессіи на продажѣ книжокъ шкѣльныхъ и на комнату до сѣдѣланъ, та до сего часу нема резо-люціи, хочъ дирекція часто напирасѣ. Якъ старо-ство „сприясѣ“ розвоєви нашої Торговлѣ, нехай послужитъ и сей фактъ! Передъ тымъ же дирекція мѣсцевой Торговлѣ Народной одержала зъ старосты вырокъ, котрымъ засуджѣно ен на 100 зр. кары за те, что нѣбыто Торговля веде по-купный вышникъ горѣвкою, хотѣя дирекція не була въ томъ дѣлѣ навѣтъ нерасудлива, а лише два жидки рогатинскій зѣднали, что они пили горѣвку въ Торговлѣ, але самъ потѣмъ розказували, что они собѣ посылали за свои грошѣ по горѣвку до пропінаніи и выпили въ Торговлѣ. Яку мали въ томъ цѣль, кождый догадае ся. Дирекція Тор-говлѣ внесла противъ засуду рекурсе до ц. к. намѣстничества.

— Зъ-подѣ Золочева пишуть намъ: Село Казмирѣн-ка, кѣлькѣмъ швабска, коло Золочева, посѣдаючи около 50 номерѣвъ, — переходить новолѣ въ рус-кой руки. Въ доокрестныхъ сѣлахъ народѣ нашъ отрезивъ ся, горѣвки не пѣе, а тѣлько пива въ мѣрѣ уживае, отже и добротѣй подѣнѣе ся. Ко-лоністы зновъ засакували въ горѣвцѣ и вже до двѣдцѣти ихъ, задовѣншисѣ, спородали свои груп-пы зъ красными, послѣ санитарныхъ вымогѣ збу-дованными домами, а самы выѣхали до Россіи. По-хвальне то, что колоністы жидамъ своихъ пошѣ-лостей не продають, лише нашимъ людемъ — якъ Швабы повѣдають — „Руснакамъ“. — Б.

— Зъ Калущи пишуть намъ: подѣ днемъ 3 н. ст. мая: Нинѣ иде вже 15-тый день, якъ въ нашѣмъ мѣстѣ займивъ ся домъ жидѣ Аизика Горѣмана а по-при него потѣрѣло и кѣлька другихъ домѣвъ. Се бы не було нѣкого надзвичайного, але незвы-чайна на всѣмъ способѣ рѣчь та, что той хитрый жидокъ набудувавъ безъ прыволѣна урядового не-хатокъ але комѣрокъ, але якыхъ лѣнящихъ норѣ въ кѣлькихъ вѣлахъ — и зъ тыхъ то норѣ до-бувае ся огонь ще и до нинѣ — отже черезъ 15 дѣнѣвъ! — и зѣдасѣ не успокоить ся до другихъ 15 дѣнѣвъ!... Що-жъ вы скажете на те, добры люде?

— Испытъ зрѣлости въ руской гимназіи бдбуде ся сего року въ маю, и такъ письменный испытъ зачне ся 15 н. ст. мая, а устный-испытъ 29 н. ст. мая.

— **Отворення дороги кравом з Колиндян до Борщова** відбувається нині торжественно. Маршалок борщівського повіту г.р. Меє. Борковський запросив до себе на це торжество намісника, маршалка кравого і члена виділу кравого п. Адама Євдєєвича. Будова цієї дороги почалася в вересні 1885 р.; дорога починається в Колиндянах, біля перетинає поля Залісся, Тарнавки, Пятківцевої та мбцевої: Озеранку, Озеряни, Козачину, Ландівці і кінчить ся в Борщеві. Довгота дороги виносить 21 км. 550 метр. а будова коштувала 136.541 зр. 17 кр.

— **Виділь красний уділив** 2000 зр. субвенції повітовому виділу в Сокалі на перебудованню громадської дороги, ведучої з Сокаля до Свита-рева.

— **В Надабрій отворив кар'єрний склеп** п. Іван Пірановський, мещанин з Тисмениці, секретарь тамошньої читальні, для котрої розвою багато при-чинив ся як розумний чоловік і добрий Ру-синь. Належить сподіватися, що Веч. Духовен-ство надбординське і селане підпопруть свого чо-ловіка і не дадуть йому пропасти при тяжкій жи-дівській конкуренції!

— **Нотарем** в Подбужі именував міністерь справедливости п. Мих. Городицького, кандидата нотаріального в Борщеві.

— **Огонь**. Мбстотко Фриштак, пов. ясельського, погоріло сеп неділі. Майже половина мбстотка вигоріла; уратовано костел і суд. Виділь красний вислав 300 зр. для погорільців.

— **О пожежі** Буска подають близькі вѣсти. Вла-ститель Буска, г.р. Важені, і посесор жидь потерпили понад 40.000 зр. шкоди, котра була убезпечена до висоти 22.000 зр., а шкоду мб-цань, лиш в незначній часті убезпечену, об-числено на 29.950 зр. В Буску завязав ся ко-мітет ратуновий під проводом судь п. Ту-становського. Староста з Камбінка струм. зложив комітету 100 зр., як дохід з представлених аматорского в Камбінці, а крім того роздав мбж 52 родини погорільців 100 зр. з фонду заповомого.

— **Святоване неділі** в Золочеві не знаходять у тамошніх жидів в практиці такого виконання, як того законь вимагає. В неділю склепи жи-дівські повідчиняні і торгъ иде як бы в буд-день. Коли порівняти вилучену суботу з неді-лю, то справді не знати, чи жидь в краю жи-дівським, чи в християнським? — Б.

— **З Грау пишуть нам:** Дня 2 н. ст. мая давъ Славянський третій концерт і заразъ ввч по-чавъ бѣжати до Праги. Хоръ одѣлювавъ пѣснѣ: двѣ українсько-руські, одну хорватську, одну сербську і болгарську „Шуми Марица“. Славянський акаде-мія, Сербь і Хорваты не щадили оплесків і „Живіо“! Зъ видѣвшихъ особъ були: кн. Вір-тембергъ (бувшій командантъ львівського корпусу), Гартманъ і декіль професоры університету. Сала була добре заповнена. Виконанье програмы якъ все знамените.

— **Міжнародна вистава роління у Відні** буде о-творена торжественно дня 14 н. ст. мая і потре-ває до оосени.

— **Убийство поліціанта у Відні**. Зъ Відні доносять: Вв понедѣлок о год. 9½, недалеко Карлс-театру убивъ хтось 25-літнього поліціанта Густава Теґла. Теґль стоявъ на розѣ Afrikapergasse, а вв томъ підійшовъ до него якийсь незнакомий мужчина і пхнувъ его ножемъ вв груди. Теґль добувъ ша-блѣ і кинувъ ся за напастникомъ, котрий утѣ-кавъ улицею Африканською, але вкорѣ упавъ поліціантъ безъ притомности. Убийникъ полишивъ нѣжъ, котрий найдено. Догадують ся, що сей на-падъ бувъ изъ мести. Рана Теґла дуже небез-печна.

— **Зъ Солов'яни пишуть** до Kurjer-a Lw.: Дня 3 н. ст. мая ввечеромъ вв копальні нафты і во-ску земного вв Дзвиняч, пов. богородчанського, застрѣлювали робітники: гѣрники. А що декіль хотѣли змусити іншихъ замѣстити роботу, то жан-дармерія увязнила двохъ головнихъ проводирѣвъ.

— **Конкурс**. Президія кравей рады школьної оголошує конкурс на мбце учителя наукъ при-роднихъ якъ предмету головного а математики і фізики якъ предмету побічнихъ зъ викладовымъ языкомъ рускимъ для рівноряднихъ класъ рус-кихъ при гімназіи вв Перемишлі. Речинець по-даватись до 25 мая с. р.

— **Новий марки почтові** мають завестись вв сер-пни с. р. А щоби могли служити і до оплати по-сылкокъ фактовихъ, то будуть выдаватись марки почтові і по висшій цѣнѣ анжъ до теперъ, и-менно по: 2, 3, 5, 10, 15, 20, 50 кр. і по 1-50 зр. та 2 зр.

— **Страшное убийство**. Зъ Гачова, пов. сяндѣкого, доносять таке: Дня 28 н. ст. цѣтя убито тутъ вв страшній способъ бѣдну женщину, числячу понадъ тридцять лѣтъ а походячу зъ села Сурави-цѣ, пов. сяндѣкого. Та женщина служила передъ рокомъ у гачѣвского арендаря Бѣройма Раца, зъ котрого сыномъ — якъ показуєть зъ судового слѣдства — була вв близькихъ однооснахъ. Мала сына, а отцѣ, 17-літній Дувидъ Рачъ, да-вавъ на его прокормленье. Здає ся, що ся над-програмова пригода надѣла Дувидови, тожъ уло-живъ планъ а поробивши всякій приладженя, порѣшивъ убити нещасну женщину. До тої цѣли вибравъ онъ цѣлкомъ на боцѣ стоячу хату, де мешкала лиш одна людина, і тамъ загадавъ че-ревести свой планъ. Вв день докананого убийства, заплативъ Дувидъ дуже добре господареві сеп хаты і вылавъ его до бровару вв Яблонці, а женщины-любѣ назначивъ вв той хатѣ охидни і — біда! вв страшний і гадкій способъ, вв бѣлий день о 11-ій годинѣ, убивъ женщину, пхнувши єи сѣмъ разѣвъ ножемъ. По се-лѣ розбѣжались скоро вѣсть про ту пригиду, але на разѣ не гадали, щоби луцно ся убийство; ажъ коли комісія судовоа підъ проводомъ п. Канишев-ского выкрыла, якъ доканано убийство, вѣ вв розъяренѣмъ вказали на молодого Дувида Рача и его увязнено.

— **Убийница дѣтей**. Передъ трибуналомъ львѣв-скимъ станула 40-літня Паранька Макенишинъ,

замужна, мати двоихъ дѣтей, господиня грунтова вв Великополи пов. горідецького. Прокураторія державна, котру заступає д-ръ Сумиеръ, обжало-вує Параньку о убійствѣ дѣтей, котрі она при-нимала до себе на выхованье дѣтей тыхъ до-статчавъ їй Львова Паранька убивала дѣти, бо зъ того мала значний дохідъ. Чи убійствѣ до-магали ся самі матери дѣтей, годѣ дознатись се-го зъ слѣдства. Але мабуть Параньцѣ досыть було сказати „мудре“ слово, а она вже рѣшити догаду-вала ся. Трибуналови проводить совѣтникъ Янов-скій, а Параньку боронить д-ръ Стефанъ Федакъ. Актъ обжалованя представляє такъ цѣлу справу: Паранька Макенишинъ брала на выхованье дѣ-ти незаконній зъ Львова вже одъ многихъ лѣтъ. Кілько тыхъ дѣтей мала она у себе, не знати; але побѣли дознали оглядача мерцівъ, одъ р. 1884 умерло у неї 15 дѣтей. Вв лютомъ с. р. Парань-ка, будучи у Львовѣ, вввв одъ жидѣвки Леѣ Минцъ 13-місячну дитину на выхованье за мб-сячною вынагородою 3 зр. Леѣ не мала грошей вже заплатити і за першій мбсяць, тожъ дала Па-раньцѣ лиш 40 кр. Паранька забрала 8 лютого цѣлкомъ здорову дитину, але заки доїмала до Ве-ликополи, дитина перестала жити, бо Паранька, наблизуючись до села, нарвала сосновою четини і звязавши єи вв шматку вѣнчала дитинѣ до губи, а она не могла оддыхати задушено ся. Отакъ кинула Паранька дитину у рѣку і спо-койно прийшла доми. Тѣло наїшли вв рѣцѣ і жан-дармерія, розбѣдавшись, увязнила Параньку якъ разъ, коли танцювала на весѣлю вв Велико-поли. Підчасъ слѣдства виявилось ще друге у-бийство. Дня 30 грудня 1889 р. выбрала ся Ган-ка Гулиця зъ Великополи до Львова, щоби „вы-глядати“ якої дитини на выхованье. Выйшовши зъ села подыбала Параньку, котра такожъ шла до Львова по дитину на „выхованье“. Прийшов-ши до Львова, умовили ся обѣ, що збѣдуть ся вв однімъ шинку, щоби разомъ вертали доми. Ган-ка наїшла дитину а прийшовши до шинку, за-стала вже Параньку, котра такожъ мала якусь дитину. Пойшли обѣ до Великополи та розойшлись до своихъ хатъ. На другій день прийшла Парань-ка до Ганки і розповѣла, що мати тої дитини прийхала до Великополи і одобрала дитину, а єи чоловікъ одвозивъ ихъ ажъ до Речинчанъ. Але тымчасомъ показало ся, що Паранька не принесла підъ той часъ нѣякої дитини до хаты, а се по-свѣдчають донька і чоловікъ Параньки. Проку-раторія обжаловує Параньку о злочинствѣ морду зъ §§ 134 і 135, за котре назначена кара смер-ти. Паранька признала ся вв слѣдствѣ до убійства дитини Леѣ Минцъ, а що до другої дитини то заявила, що привезла єи до хаты. Теперъ при-розправъ не признає ся Паранька до нѣчого. Свѣд-ки подтвердили згѣдно вѣ обставини, наведені вв актѣ обжалованя, а навѣть чоловікъ Параньки одзавъ противъ неї. Вырокъ западе нинѣ ввече-ромъ.

— **У Франції** вийшло вв минулому році зъ печати: студій і романѣвъ 14.849 томѣвъ і 5574 творѣвъ мучинныхъ. Щоби познакомитись зъ бѣ-жучою літературою французскою треба бы денно 40 томѣвъ прочитати.

— **Статистика зернѣвъ**. Обчислено, що на цѣлій кулі земской єсть 230 міліонѣвъ рогатокъ худоби, 450 міліонѣвъ овецъ, 100 міліонѣвъ безрогѣвъ і 60 міліонѣвъ коней. Найбѣльше число овецъ, бо 100 міліонѣвъ штукъ, припадає на Австріаю; найбіль-ше худоби рогатокъ, бо 50 міліонѣвъ єсть вв Спо-лученыхъ Державахъ півночної Америки; вв Рос-сію найбільше коней 20 міліонѣвъ а вв Нѣмеччинѣ 50 міліонѣвъ безрогѣвъ.

— **Дрѣбні вѣсти**. Громада Ляховичъ, пов. жида-чѣвского, одержала одъ цѣсаря 50 зр. заповоми на будову школи. — Вв Станіславѣ отворивъ одъ 1 н. ст. мая п. Стан. Цихоцькій рухому ви-ставу образѣвъ. — Вв Краковѣ упавъ ввчера силь-ній градъ великости орѣха і обтовкъ цѣфть і листѣ на деревинѣ. — У Львовѣ померъ купецъ Мавр. Валлабанъ. — Краковскій судъ рѣшивъ пу-стити на волю увязненого Вильгельма Фельдмана за кавцією 1000 зр.

Наука, штука і література.

— **Д. И. Еварицкий**. Очерки по истории запорожскихъ казаковъ и новороссийского края. С.-Петербургъ 1889. Цѣна 1 рубль 50 коп. Книжка обнимає 195 стор-инокъ і має двѣ иллюстрації.

Господарство, торговля і промисль.

— **Австрійскій лососъ червоного хреста**. При тягнен-ню у Відні дня 1 н. ст. мая ввпала головна вы-грана 25.000 зр. на серію 11798 ч. 15; 1000 зр. на с. 8311 ч. 32; по 500 зр. с. 453 ч. 8, с. 4560 ч. 6 і с. 6336 ч. 42; по 100 зр. на с. 488 ч. 22, с. 4868 ч. 41, с. 7831 ч. 28, с. 9120 ч. 18, с. 9297 ч. 25, с. 9415 ч. 46, с. 9671 ч. 49, с. 9835 ч. 35, с. 10899 ч. 36 і с. 10370 ч. 41; по 50 зр. на с. 948 ч. 19, с. 1115 ч. 10, с. 1518 ч. 38, с. 4007 ч. 6, с. 5072 ч. 48, с. 5756 ч. 31, с. 7468 ч. 34, с. 7688 ч. 26, с. 9254 ч. 31, і с. 11078 ч. 22. Вв тягненню амортизаційномъ вы-лосовано серіи: 2720 2787 2842 2919 3109 3230 3240 3264 3778 і 10824. За кожій лососъ вв тыхъ серіяхъ выплатити ся по 12 зр.

— **Италійскій лососъ червоного хреста**. При тягнен-ню 1 н. ст. мая ввпала головна выграна 15.000 лѣровъ на с. 1469 ч. 33; по 2000 лѣровъ ч. 6261 ч. 6 і с. 9416 ч. 46; по 1000 лѣровъ с. 1426 ч. 47 і с. 11992 ч. 23; по 500 лѣровъ на с. 3740 ч. 5 і с. 7878 ч. 49.

— **Лососъ кредитовъ**. При тягненню у Відні дня 1 н. ст. мая выиграно отай серіи: 362 473 478 488 531 616 1068 1392 1417 1656 1778 2268 2764 2846 3298 3595 3853 3874 і 3914. Голов-на выграна 150.000 ввпала на с. 3853 ч. 95,

30.000 зр. на с. 3874 ч. 30, 15.000 зр. на с. 362 ч. 59. По 5.000 зр. на с. 478 ч. 92 і с. 3853 ч. 10; по 2.000 зр. на с. 478 ч. 34 і с. 2258 ч. 77; по 1.500 зр. на с. 362 ч. 22 і с. 1392 ч. 38; по 1.000 зр. на с. 478 ч. 16, с. 616 ч. 37, с. 1392 ч. 76 і с. 3595 ч. 95; по 400 зр. на с. 362 ч. 14, 27, 38, 45 52 і 99, с. 473 ч. 59, с. 478 ч. 37, с. 488 ч. 93, с. 531 ч. 81, с. 616 ч. 22, 44, 52 і 87, с. 1068 ч. 16 і 68, с. 1392 ч. 2 і 44, с. 1417 ч. 53 і 93, с. 2764 ч. 78, с. 2846 ч. 43, с. 3298 ч. 7, 12, 49, 54 і 86, с. 3595 ч. 2, 33, 46, 73 і 80, с. 3853 ч. 45 і с. 3914 ч. 33, 69 і 81.

Именованя, конкурсы, паренесеня і пр.

— **Именованя**. Дѣйствыми учителями і учитель-ками именованъ: Зах. Войтѣховскій вв Певочинѣ, Ник. Андровичъ вв Тучапахъ, Іос. Давидовичъ вв Рѣцѣ, Павл. Блажковичъ вв Дяковѣ стар-омъ, Іос. Новодворскій вв Красновостяхъ, Ів. Коваликъ вв Колѣнкахъ, Кар. Лушиньскъ вв О-принѣвахъ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— На будову руского театру зложили вв товари-ствѣ „Просвѣта“ одна львѣвска Русинка зъ оцад-ности домової 2 зр.

— На дѣмъ „Просвѣта“ приславъ Вп. п. Иси-доръ Ваню, начальникъ ц. к. сторожи скарбової вв Пшецлавѣ, 1 зр.

— Для Петра Питана вв Дибистрику дубавѣмъ (г.р. дописъ одъ Турки вв ч. 87 „Дѣла“) зложили вв нашѣй редакціи: Вп. пп.: дописуватель „Дѣла“ одъ Турки 1 зр.; Д. Гладивовичъ, профессоръ рус-кой гімназіи, 50 кр.; М. Спозарскій, переплет-никъ у Львовѣ, 2 зр.; — разомъ 3 зр. 50 кр.

— Для институту св. о. Николая у Львовѣ: о. А. Малецькій зъ Видинова 50 кр.

— Для бѣдныхъ учениковъ руского гімназіи у Львовѣ: п. Кар. Подлясцкій зъ Золочева 170 зр.

— Для Школьной Помочи: о. Ал. Зубрицкій зъ Боська 50 кр.

— Для бѣдномъ сваячки Тараса Шваченка: Мариська Дуда зъ Свистѣльниць 1 зр., п. Стеф. Боднаръ зъ Свистѣльниць 20 кр., п. Нат. Винницка зъ Свистѣльниць 50 кр.

— На „Народный Дѣмъ“ вв Чернівцяхъ жертвува-ли: На храмъ вв Жуковѣ зложили на руки п. Ивана Тиманьского Вп. о. Лукашевичъ зъ Жуко-вѣ 1 зр., о. Левицкій зъ Обертана 1 зр., о. Ло-тоцькій зъ Якубовки 1 зр., о. Майковскій зъ Кор-жова 1 зр., п. Познанскій купецъ зъ Обертана 40 кр., лат. ко. каноникъ зъ Жукова Пискорскій 20 кр., разомъ 4 зр. 60 кр.; Вп. п. Кибидевичъ, бо-гословъ зъ Черновець 1 зр.; Вп. п. Нагорный, инжиръ і директоръ „Нар. Торговль у Львовѣ“ 10 зр. — Зъ попередними всего 257 зр. 93 кр. Щедрымъ дателямъ щиро руске „спасибѣтъ!“ — **Ис. Винницкій**, голова; **Ив. Тиманьскій**, ка-сієръ.

Телеграммы „Дѣла“.

Парижъ 5 мая. Зъ Котоу вв Африцѣ доносять, що по бомбардації одного дагоме-йского мѣста король зъ Дагомею одступивъ зъ своихъ войскамъ на 60 кілометровъ одъ Котону взявши 200 людей вв полонѣ.

Барцельона 5 мая. Вв цѣлой Каталю-нш заведено станъ военный. Судъ военный засудивъ кількохъ анархистѣвъ на кількатиу вязницѣ.

Ліворно 5 мая. Вся челядь ремѣсника, возники трамвайв і омнібусовъ та робітники вв фабрицъ газу зробили страйкъ.

Барлинь 6 мая. Правительство поста-новило зажадати одъ парламенту 18 міл. ма-рокъ на устроєньє 70 новыхъ батерій і збѣль-шенье арміи.

Парижъ 6 мая. Робітники вв фабри-кахъ газу зробили страйкъ. Вв Туркоєвѣ страйкує теперъ ажъ 150.000 робітниківъ. Ввчера напали робітники на одну прядѣльню і убили єи директора. До рады громадской выбрано при тѣснѣйшихъ выборахъ 52 ре-публиканѣвъ, 6 консерватистѣвъ і 1 булян-жиста.

Римъ 6 мая. Зъ причини, що сенатъ одкинувъ проектъ правительства до закона о убогихъ настала криза вв кабинетѣ, бо Кри-спі зробивъ зъ сеп справы справу доверія.

Переписка Редакції и Администраціи.

Воч. В. Б. вв Стрѣдци. 4-50 дѣстали. — **Вп. Лев. Гуз.** вв Стан. Заплачено доперва за р. 1889. — **Вп. Мат.** вв Терноп. Заплачено до кѣнця цѣтня с. р. — **Воч. Маню.** вв Стрыг. До кѣнця мая прийдє намъ ще 4-50 зр. — **Вп. Чичи.** вв Брод. Такъ. — **Воч. Рыня.** вв Тѣв. 9 зр. дѣстали. — **Вп. Ю. П.** вв Гр. Просимо дуже.

Зъ весною!

Зъ фабрики братѣвъ Шулякевичѣвъ:

Плуги Нр. I. зр. 7-80, Нр. II. зр. 11-50; **Ко-**

дѣсенія зр. 6. Іосѣ стѣиь вѣзнична.

Косы зъ найлучшомъ естрийскою фабрикою на особіе порученье зъ наибольшою старанностью выконанъ.

55 центиметр. довгѣ, середно-широкі по 45 кр.

60 " " " " " 50 "

70 " " " " " 60 "

За доброту тыхъ косъ приймаемо вѣску

порукъ. **Зѣ** Окрѣмъ повисель згада-

ныхъ суть еще вусѣи по 40 кр. На пять

кілограмову посылку иде 8—10 штукъ.

Народна Торговля у Львовѣ.

и филии.

БАШ-

дажъ руптуровъ, суспензорія

такѣ

французскій спеціальности

вв добрый родъ

єть магазинъ товаровъ модныхъ, бывла му-

жеского, товаровъ сѣлигерійныхъ, ввпро-

бѣтъ руптуровъ, парфумеріи и т. п.

поручає найдешевше

ТОРГОВЛЯ

Братѣвъ Лянгнерѣвъ

Львовѣ, Галиция ч. 16

Цѣнники на жадање даромъ.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

підъ знаменемъ

„СИРІОСЪ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

поручає добру и выдатну каву спрово-

джену безпосередно одъ проду-

центѣвъ зъ Америки полудниевѣи.

Коштує у Львовѣ;

1 кильо зр. 1-80 і 2 — зр.

назва палена 1/2 кильо 1-20 зр.

на провинціи:

4 3/4 кильо 9-15 і 10 — зр. франко

дѣбрателямъ надѣ 50 кильо опустѣ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ

родѣвъ кавы, котрой оголо-

шувъ лишъ підъ назвою

мого имени. Сараважскую каву

просто одъ продуцентѣвъ, що мо-

жу дозвѣсти, і продаю єи наймен-

ше о 20% дешевше якъ хто не-

будѣ. Вв Гамбургъ і Триѣстѣ мож-

на дѣстати каву вѣше лѣшо вв че-

твертѣи руки, а то для того, що

продуцентѣ сараваж турѣвиньскы

на мѣсцѣ, той знову турѣвиньскы

вв Европѣ, одъ тыхъ купце ком-

сисіонѣръ, а одъ него ажъ купецъ і

то звычайно не просто, але черезъ

агента мѣсцевого або подорожне-

кого. Ввпротѣвъ може кожій самъ

переконавшись, чѣ дѣстане до инде

по той цѣнѣ таку каву якъ моя шо-

до якості і смаку. 2227 (75-)

Пошукую

академика або уче-

ника котрый бы хо-

тѣвъ похити вв Бѣлке на село,

абы приготувати бывшого ученика

IV класъ гімназіальной у Львовѣ

вв двухъ або трехъ рокахъ до ма-

туры. Близна вѣдомѣтъ у К. П. вв

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найвишшених повістей“ виходить в вівторок, а в вівторок і п'ятницю на першому разі в Діло.

Предплату на нинішній рік приймають: у Львові Адм. істрація „Діло“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газети ул. Кароля Людвіка 9. У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosz. F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnengasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і наклеювання за нинішній платні у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: на цілий рік . . . 18 шр. на цілий рік . . . 24 шр. на пів року . . . 9 шр. на пів року . . . 12 шр. на чверть року . . . 4 шр. на чверть року . . . 6 шр. на місяць . . . 1 шр. 50 шр.

у Львові: на цілий рік . . . 16 шр. на пів року . . . 8 шр. на чверть року . . . 4 шр. на місяць . . . 1 шр. 35 шр.

Реклація, Адміністрація і Інженерія під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попередній застереження. — Реклація неоплачена збільшилась на 50%. — Подорожні квитки 8 шр. а. в. — Оголошення приймаються по ціні 6 шр. однією строкою, в рубр. „Надскакане“ по 20 шр. а. в. — Подарки числяться по 10 шр. однією строкою.

З 1 (13) цвітня зачався II-й чвертьрік нашого видавництва. Просимо посилати з предплатою і з евентуальним врівнянням заборгованості.

Теперішня ситуація в Європі.

Вчора відкривав німецький цесар особисто парламент німців, а слова його, висказані у заграничній політиці німців, характеризують достатньо теперішню ситуацію в Європі. Цесар сказав, що неохотно цесарю його стремління єсть удержання миру. Єму удалося у всіх заграничних правительств скріпити довіру до безпечності тої політики. Разом з ним і його союзники признали і народ німців, що треба удержувати той мир при помочі заключених оборонних союзів і підтримувати дружніми відносинами до всіх держав європейських.

Першим, що в престольній бесіді німецького цесаря впадає в очі, єсть, що обидві Німеччини до Австро-Угорщини і Італії не змінилися в нічому по уступленню кн. Бісмарка. Союз державний існує і далі в повній силі; ба, коли можна повірити інформаціям англійських газет, він може ще і скріпитися через тіснішу зв'язь союзних держав, спеціально же Німеччини з Англією. Найголовніша порука миру в Європі єсть отже, після слів цесаря, забезпечена, а треба також підтримувати і дружні відносини до всіх держав, бо всяке порушення тих відносин, порушило б і рівновагу мирної політики.

Последні слова характеризують найліпше теперішню ситуацію. В Європі дійшло вже до того, що де небудь би хто порушив дружні відносини держав до себе, то і зараз настав би кінець миру і заговорили б пушки. Словом, мир в Європі єсть в повній силі, а не мир, випливаючий з загального відношення народів і держав. Розуміється, що такий мир не може бути довготривалим, але несе ж такий мир не може бути довготривалим і тим більше, чим довше він дасться у удержанні. А що нема нігде охоти його порушити, се видно дуже добре з поступової правительств у всіх державах; всі стараються за всіма силами оминати те, що могло би мирно зашкодити. Причини до того крім самого страху перед війною єсть багато, а найважливіша з них єсть те, що не зовсім повна готовність до війни тих держав, котрі найсильніше могли би її викликати, а відтак ліній стан економічний і загальний розлад суспільний у всіх майже державах, котрий і без того не вичує нічого доброго, а котрий підчас війни міг би дуже легко довести до такого перевороту, якого Европа мабуть ще не бачила.

Рух соціальний, антимонархічний, який проявився в останніх днях по цій Європі в виді питання робітничого, астревує може найбільше тих, що хотіли б удержати при теперішній своїй власті, що може стати ся лише при удержанні теперішнього ладу і порядку суспільного. Треба

отже передо всім зробити порядок з тим рухом, треба зарадити злову, треба поправити відносини економічні і соціальні тих, котрі стали небезпечними всім без вигляду на національність і державні границі. Годі вести війну, коли кождо хвалить грозить небезпечність у власній країні. До чого довела б н. пр. війна Німеччини з Францією, коли б тут і там двігалися підчас неохотних мас робочого людю і виступили з своїми претенсіями. Правильна війна стала б тоді майже неможливою, а настав би лише страшний загальний заколот, боротьба всіх проти всіх. Се мабуть і найважливіша причина теперішнього мирного стремління у всіх державах, а она єсть так очевидна, так всім ясно зрозуміла, що о ній не треба і говорити, не треба широко розбирати в часописах. Тож не даю, що всі правительств стараються тепер всіма силами усежити ту небезпечність і забирають ся енергійно до реформ соціальних і на разі лаш о них думають. Німеччина зробила в сьмі напрям перший крок, а цесар німецький запевняє в своїй бесіді престольній вже цілий ряд реформ соціальних.

За Німеччиною идуть і другі держави. Навіть і французька республіка, хоч в ній єсть найбільша свобода і стан економічний зовсім не так ліній, як в інших державах, мусить чистити ся з сучасним рухом соціальним, хоч би вже длатого, що під той рух підштовхують ся всі ті елементи, що хотіли б позбутися республіки. Республіканське правительство, коли хоче удержати в дальшій при власті, мусить вичистити ся з себе від усіх елементів, що викликають заколот і для того, щоб з нього скористати, а доперва аж тоді буде могло подумати о війні. Війна в теперішню пору грозила б республіці навіть загибеллю. Що правительств французьке добре понамо теперішню ситуацію, видно з того, що оно звернуло голову свою увагу на справи економічні, а попри те єдина енергійно всякий антиреспубліканський рух. Численні арештовані в останніх часах анархістів, поза котрими стоять властиво монархісти всяких таборів, подорожж президент республіки по краю і до гнізда бонапартистів, суть доказом енергії французького правительств, а успіх його змагань єсть очевидний. Буляжистів так як би вже не було; по последних выборах до рады громадской в Парижі, сьї найбільшій кривої бляжизму, они самі капітулювали. По на том, що не вичистити. Правительств республіканське побудує ся лише одного внутрішнього ворога, але має їх те повно всюд; для того мусить насамперед упоратися з ними, заки буде могло подумати о ворогах поза границями краю.

Не дивно десь і в полудневих державах романських, в Італії, Іспанії і Португалії. І там проявився єсть сильний рух соціальний, тільки як у Франції підштовхують ся під нього монархісти, так тут знов роблять те само республікане. Ідея монархії на держити ся тут лише силою конечності; навіть в Італії, де она єсть найсильніша, єсть она вже сильно підкопана. Війна, що по-

трясла б цілю Европою, могла би і в не виставити затерти і поставити в сьїх краях республіканську форму державу, причина отже достаточна, щоб і сї крає стерегли цілю європейского мира. Куртоазія італійского правительств і короля Гумберта супроти президента французького республіки підчас його подорожі на полудне Франції єсть найліпшим доказом, що Італія, а з нею певно і єї союзники бажать як найдовше удержати добрі відносини з республікою, котра навіть єсть сильніша і небезпечніша як коли була нею французька монархія.

Кли так в заходній Европі рух соціальний і ідея республіканська єсть найбільшій підпорою мира, в східній Европі спинають війну по при рух соціальний і є другі причини, а головню національне питання в Австрії і на Балкані, а по части в в Росії, не повна готовність до війни трох найбільших держав на Воході і недостаточне утримання держав на Балкані около найбільших держав європейських. Гляньмо насамперед на Австро-Угорщину. Починаю до війни не може ніяк вийти з сєї держави. Австро-Угорщина засуджена мабуть вже од дна, щоб чи по виграній, чи програній війні платити другим, она перестала бути активною державою, а несподожений в ній національний питання, могли би дуже легко підняти війну в теперішню пору розбиття єї на кусні. Австро-Угорщина мусить насамперед сконсолідуватися у внутрі, мусить залгодити національні спори, замири буде могла приступити до війни. В єї інтерес єсть удержувати мир як найдовше.

Найбільше же пре до війни Росія єдиною своїх внутрішніх відносин, а найбільше стовп її на перешкоді не повна готовність до війни. В последних двух роках зроблено вправді в Росії під сьмім виглядом дуже багато; войско майже зовсім зреновизовано, пороблено всякий ухвалення до мобілізації, але що до озброєння армії, то Росія стоїть ще далеко по заду, а навіть і сама мобілізація армії на таку велику простір як Росія єсть нині же дуже утруднена з браку відносно комунікацій. Знатоки російських відносин військових кажуть, що Росія буде потребувати ще до найменше яких п'ять літ, щоб стати вповні готовою до війни, тому лежить і в єї інтерес удержувати мир так довго, доки їй того буде потреба. А що того ще довго буде потреба, виходить з теперішньої ситуації, котра представляє ся так, що коли б Росія в нинішню пору хотіла виступити до війни, то мимодружби Франція остала б вольованасю, позаяк Франція в виду непевності у себе дома, не важилася би ще запускати ся в те більше недовгу війну. Сї взгляды спонувають Росію підтримувати мир, а поки що шукати в'ярних і певних хоч правда трох слабших, але все таки важних союзників на Балкані.

Але і на Балкані не стоять те дла так користно для Росії, щоб она могла опиратися хоч би лише на балканський народ, зв'язитися до війни. Під єї безпосереднім і майже виключним впливом стоять там досі лише Сербія і Чорногорія; Румунія і Греція хатають ся все ще межі

впливами Росії і Німеччини, а Болгарія просто ворожа Росії мусить виставити ся так, щоб не піддавати ся нічому впливові і користати як найдовше з благодати мара. Се єсть мабуть і причиною, що з Болгарії виходить заодно гадка балканської федерації, котра тим більше єсть не до переведення в практиці, що до сєї федерації мала би належати і Туреччина, держава, котру преці самі другі балканські держави хотіли б між себе розділити. Незгода між помешаними державами балканськими що-до сего розділу єсть і причиною, що ті держави не знають ще самі, по котрій ставати сторони і що їм принесе більшу користь при евентуальній ліквідації османської держави, чи союзу з Росією, чи союзу з трома сполученими державами середньої Європи. Оні уважають отже, що найбодповіднішим держатись поки що мирної політики.

Розглянувши так в ситуації держав європейських, можна прийти до того заключення, що теперішній мирний настрій в Європі єсть довго удержити ся. Головні приготування до війни вже пороблено майже у всіх найбільших державах, они тепер мусять ще лише доповняти ся до в одній то другім напрямі. Побіль сего чисто военного руху сьїдно ще і другий, а то внутрішню консолідацію поодиноких держав і їх групування після політичних і економічних інтересів. Перший рух може скоро, бо до кількох літ закончити ся, але другий, може потягнути ся довше і то дає надію, що мир дасть ся ще на довгі літа удержати. Але серед сего загального руху дозрівє поволи і майже незаметно ще і друга ідея, котра в своїх часах зможе переобразувати зовсім вид теперішньої Європи. На заході Європи дозрівє чим раз більше ідея республіканська з новим уорганізованим відношенням суспільних і обинних вже навіть досі строго монархічну Німеччину. Ідея та несе в нійшій формі і далше на Воході та виступає навіть в абсолютній Росії в виді чим раз сильнішого змагань до заведення конституційного устрою сєї держави і федеративного сполучення всего Славянства. А хоч ідея та єсть далека від зреалізованості, то однакже в єї інтерес загального добра всіх народів в теперішності і красном долі в будучності єсть не допускати, щоб побільшув мілітаризм, єя головна підпора всякої реакції і тих елементів, що лише гнетом і насильствами удержують ся при власті. Се одлучають інстинктивно і всі народи Європи і длатого противній війні, до котрої пруть лише ті, що лише ще через нї мають надію удержатися при теперішній власті.

Дописи „Діла“.

Із Знесіння.

[В справі винагородного языка в місцевій школі.]

В ч. 64 „Діла“ з 20 марта с. р. поміщено в „Новинах“ вступ до вишклавового языка польскій в народній школі в Знесінні а під кінець звернено ся до

Літопис монастиря оо. Василія в Крестині

од його основаня в 1763 до 1889 року.

Уложив Вас. Чернецький, парох з Спільно-белого.

(Конець.)

Рік 1822.

Sua C. R. Majestas altissimo rescripto de 4-a martii 1822 pro strictissima observatione ordinare dignata est, ut universis Clerus regularis praescripto ordinis habitu utatur, et non in vestitu vulgo „Frak“, aut aliquo alio, qui dubium relinquit ad quam classem hominum pertinet utatur. Ita etiam in Monasteriis clausura statutis conveniens restituenda et que ad exitum omnia accurate observanda sunt, quae statuta ejuslibet ordinis praescribunt. [Записка на монастирському молитвослові.]

Рік 1824.

Того року був в Крестині великий огонь, при котрім в м'істечку погоріло багато. Подібний огонь повторили ся в Крестині в роках слідуєщих 1834—1847 і 1852. При тих пожарах утерпів багато костелів Бернардинський, монастир Василіанський з приналежними монастирськими будівлями і замком Потоцьких. По последньому пожарі 1852 р. стояла через довгий час церковь Василіанська за дла браку фондів покрита соломом, поки не покрито єв гонтом. [Бернард. и Васил. архивы.]

Рік 1855.

В цвітні того року именовано игуменом монастиря крестинського о. Ігнатія

Кучинського. За часів сего игумена побілено монастир, котрий од основаня свого стояв неопілений, покрито монастирську церковь бляхом, позволено велкий на купув хрестів, помальовано пресвітерію, одновлено престолы в церкві, закулено огорожд бля м'іщанина Казановського, для побільшення огорода монастирського, і старий мурований дим, стоячий при публичній дорозі, на власність монастиря.

Того року упокоює ся в Жовтві о. Орест Хоминський, аббат Василіанський, прожившій 75 літ. В похоронах покійного, котрий до самої смерті носив довгу сину бороду, брали участь Василіане з Крестині, по при св'ятосмі кляри деканата жовківського. По его смерті укравено насігати аббатскі, пошавшася тільки митра. [Вас. архивы.]

Рік 1857.

Дня 11 червня того року з полудня надтягла градова туча од Острова, збрала єя нечувано єсть близькими буря і вилетіла по-при Новом-дворі десь в Гайчині, де то в давних часах Станіслав Потоцький виправляв народні фестини.

Рік 1876.

Того року укнчено муровану дорогу од Мостів-великих до Крестині. Затруднені при будові дороги нижняєри, звідуючи єсть цїкавості підземну криту Бернардинського костела, одкрыли, що незвана злобна руська, одваливши цеглы до гробу Салезія Потоцького, оддерла домовану з дорогоцінних орнаментів, постягала из мерца шати, а его кости пошавши в неладі в гробі.

Рік 1878.

Того року при рівнаню землі під залізну дорогу одкрыто на полях ново-дворських під Крестині полем нільна стародавніх урив з допеками, крем'яний пожежні, крем'яні пали та й деякі зельза, і все те блосано до музею гр. Вол. Дідушицького до Львова.

Рік 1884.

Дня 1 липня того року о 4-й годі ввечері появиє ся в Крестині по першій раз поїзд залізниць, пристроєний цїлком і лентами, на ново-будованій залізній дорозі межі Ярославом і Сокалем. На першій дорозі очідало много народу привіду поїзду. По короткїм відпочинку одїхав поїзд до Сокала.

Рік 1885.

Дня 15 лютого того року основано на статуях в Крестині народну читальню для просвіты м'іщан. Одкрыте читальня сполучене з науковими пошуками лекціями, одбуло ся в обширній монастирській сали в присутності о. Василія і члених м'іщан. Межі пределіччє сьїхав хорь молодежи під проводом місцевого цїка Існата Полотинюка народні цїкає в ноті.

Дня 30 цвітня одбули ся в монастирі Василіанськїм перші збори галацких дяків в присутності Арєва, делегованого п. к. комєсаря из староства сокальського. На зборах, на котрих явило ся багато дяків з родинь околиці, вибрано комітет дяківскій і припоручено єму занятися унормованєм дяківської справи в цїлі подолання нужден-

ного матеріального быту дяків і піднесеня просвіты в дяківськїм ставі.

Рік 1887.

За часів игумена крестинського о. Ігнатія Кучинського поставлено громадам коштом новий дерев'яний церковь в дочерних селах: в Городищах і в Пархачі. Поставлену церковь в Пархачі о трех банях, бляхоу криту, поблагословив дня 7 червня 1887 р. о. Матей Дмоховскій, ювілат, декан бєлжскій і парох з Осердова, єсть великим торжеством в присутності овертєх кляри і численно збраного народу. До новон церкві пожертвувала м'іщанька патронка пані Валерія Мадейска гарну камворію.

Рік 1888.

Після высшего розпорядження явили ся в маю того року в Крестині архітект Станіслав Дидєв, єваторскій ланєв, і став займатися реставрацією монастиря Василіанського, коли знов Євсей Сай, ланєв Василіанскій, обняв єя єконом єзаряд монастирського господарства.

Дня 20 серпня приїхали сюда два реформовані пресвітери-Василіане оо. Васаріон Кулик і Юліан Даць, єко сотрудничє. а по них приїхали: о. Антоній Міль (Mühl), Єваторскій, реатор і о. Фелікс Зосєль, Єваторскій профєсор богословія з кляризми василіанськими: Володимиром Стехом, Іосифом Мельничком, Касіаном Козловським і Євмелієм Кузаневичем. Клярикам почав о. Зосєль викладати науки богословскі.

При реставрації монастиря вынато из стелі реєстрарія, перестроєного на каліцію, грубий дубовий, квадратный, хорошо перехованый бляхок, на котрім був виріза-

мене в запытаньмъ: „Осмѣляюсь запытать тамошного пароха, а заравомъ председателя мѣсцевой рады школьной, за-для якихъ причинъ дѣтямъ русскимъ не дано тамъ средства до образования національнаго?“

Хв. Редакція „Дѣла“ позволить мнѣ, що я на се запытанье оповѣмъ цѣлый хѣдъ сен дѣйствио сумнои справы.

Коли я прийшовъ на завѣдателя парохів въ Знесѣню 1880 року, заставъ я тамъ въ школѣ выкладовый языкъ рускый и учителя Русина. Доляньского, которого въ короткомъ часѣ спенсіоновано. Окружна рада школьна дала до Знесѣня на тимчасового учителя п. Чернецкого, Мазура зъ захѣдню Галичини. Яко учитель бувъ не злый педагогъ, але по руски — хочъ мавъ патентъ на выкладъ въ языкѣ рускомъ — не знавъ майже нѣчого. Мѣсцева рада школьна не має правъ при обсадѣ учителя провизоричного, а я, яко председатель мѣсцевой рады школьной надѣвъ ся, що при розписаню конкурсу на посаду учителя справа поправитъ ся: звѣститъ ся учителя и выкладовый языкъ рускый буде удержанный въ повномъ правѣ. Бо треба знати, що хочъ провизоричный учитель Чернецкій de facto выкладаетъ по польски, — то на писемъ школа мала выкладовый языкъ рускый.

По двухъ чи трехъ лѣтахъ розписано конкурсъ и зголосилося о посаду кѣлькохъ учителей, межи тими и найбѣшый учитель въ Знесѣню, Русинъ и досытъ маетный чоловікъ. Передъ заарештованьемъ я, яко председатель мѣсцевой рады школьной, запытавъ кандидата, чи приверне бѣтъ рускый языкъ выкладовый въ школѣ, бо школа, значить ся, урядово зъ рускимъ языкомъ, и цѣле село чисто руске, а до школы ходитъ лише кѣлькохъ дѣтей лат. обряду, по найбѣльшѣ дѣтей зарѣбниковъ, и пару жидабѣ. Коли кандидатъ прырѣкъ се учинити, мѣсцева рада школьна удѣлила ему првенству.

Тимчасомъ заарештованный учитель не бувъ въ силѣ додержати даного слова, — не входжу въ пытанье: дѣляго, — се рѣкъ учителя. Я, яко председатель, скликавъ мѣсцеву раду школьную и на внесенне одного господара обѣвъ ся я до окружной рады школьной зъ запытаньемъ: на якѣй основѣ въ школѣ въ Знесѣню закнѣнено выкладовый языкъ рускый и заведено польскый?

Минуло вже сѣмъ лѣтъ, а окружна рада школьна не дала одповѣди!

А. Билинкевичъ.

[Прим. Редакції. Описанный о. А. Билинкевичемъ фактъ давъ примѣръ, якъ то iure sacro попольчатъ рускый школы, а дальше, насувае пытанье: що Русины мають думати про тоту урядову статистику, котра на паперѣ выказуе досытъ значае число народныхъ школъ рускаихъ? Сѣмъ лѣтъ минуло мѣсцевой радѣ школьной не одповѣла мѣсцевой радѣ школьной! Се чей же характеристичне для нашихъ двохъ! Коли-бъ такъ — чого нѣколи не буває — бувъ въ якѣй школѣ замѣстъ польского языка выкладового введенный iure sacro языкъ рускый, — певно не потребувала-бъ мѣсцева рада школьна ждати на одповѣдь сѣмъ лѣтъ! До сѣмъхъ давѣтъ була-бъ справа певно полагождена! Ой сумно, сумно въ нашѣй Галичѣ! И якій тому ковецъ буде? Куды то все заведе? Бо народъ видить и добре розумѣе кожду безправность, кожду свою вравду!..]

ный бѣльшій трираменный хрестъ зъ похилымъ перекрестьемъ, а повоздѣжъ хреста мѣстасѣ кривацею вырѣзана нарисъ: Господи благослови Домъ сей и живущихъ въ немъ — создае храмъ сей мѣсяца мая дня 26 року Божия 1141 (1713). Трудно повѣрити, зъ-одна сей бѣльшѣ ту взявъ ся, бо першй Василіане появилъ ся въ Кривополѣ дня 25 грудня 1764 р., а ректоръ сѣла, де бѣльшѣ одкрыто, ставляла ся въ далеко пѣвѣйшихъ часахъ, за игумена Инокентія Крещановского, коли бѣчѣ крыло до монастыря добудувалосѣ.

Дня 6 вересня служивъ першу литургію въ монастырской церквѣ о. Іосифъ Мельничій, ново-рукополаганный реформованный Василіанецъ.

Дня 17 надолѣста прайшовъ на мѣсце уступившого ректора о. Антонія Милъ-а новый ректоръ Гауаъ о. Францъ Радецкий.

По переселеню послѣднихъ двухъ реформованныхъ Василіанъ зъ кривопольского монастыря: о. Леоніа Осмѣловского до Бучача и игумена о. Игнатія Кучиньского до Подгородѣ, обнавъ завѣдательство прихода кривопольского о. Висаріонъ Куликъ, реформованный Василіанецъ.

Описъ игуменѣвъ монастыря кривопольского одъ его основаня ажъ до 1889 року:

- Р. 1764. Теодосій Григоровичъ.
- 1766. Корнилій Срочинскій.
- 1776. Ампликатъ Крещановскій (ум. 1788).
- 1788. Инокентій Крещановскій.
- 1793. Василій Кривницкій.
- 1810. Мартинъ Тарнаскій.
- 1815. Варлаамъ Компаневичъ.
- 1821. Максимиліанъ Литвинскій (ум. 1826).
- 1826. Макарий Галькевичъ (ум. 1835).
- 1835. Доротеѣ Павловскій.
- 1840. Орестъ Качковскій (ум. 1855).
- 1855. Игнатій Кучинскій.

Зъ-подо Золоч

[Бракъ политичной органіаціи Русинѣвъ въ Запчнѣ. — Рухъ просвѣтній. — Въ справѣ узнанія зъ плугова.]

Политичной органіаціи въ нашѣмъ нѣмѣ, а годѣ доликатисѣ завязаня якого товариства политичного. Кода велика! потреба пекуча! Правда, у насѣмъ въ Цішкѣвъ нѣ Райхельтѣвъ, — але сѣтъ и не мали бѣ нѣякого заходу, — настамъ Цішка назавѣтъ бѣ „благонадежднымъ“ ашъ учитель всѣмъ кыказы пишуть по полѣ, — кажуть: боить ся инсектора; священи наші приймають польскій друки, — не уѣ, бачите, задержати ся зъ старостомъ; п. наложенье кары на якого вѣдѣа за партъ написаный по руски, у насѣмъ не чувати, — жъ старостѣ и не потребуе братисѣ до такраконского мѣры, бо такихъ выпадабѣвъ ибуває, — всѣ уряды громадскы такъ чешъ по польски, якъ бѣ справѣдъ се була не І., а Польща! Сумно! Тому лиху, надѣвѣтисѣ, гла бѣ запобѣгти органіаціи политична мѣяРусинами въ повѣтъ. Могла бѣ выработисѣсь еднѣсть, якѣсь солідарне поступованье въправѣхъ, рускаихъ, языкѣмъ бѣльшѣ свѣдома ихъ правѣ сила! Властей политичныхъ немаюго страхати ся. Рѣкъ ясна, что и для правльства лучше, коли оно буде знати, чымъ ане вдоволений и чого мы хочемо. Варочѣмъзъ собѣ хоче, а мы розвѣи свой національнотамъ загарантованны конститущію, основными законами державными. Завязанье политичного товариства являе ся рѣшѣе тымъ пильнѣю, что отъ и выборы до рады державной ажъ за горбѣмъ.

Лучше вже стоимо подоъ взглядомъ росѣвъти народу. Мѣмо кѣлька чаталенъ, що жыють славнымъ жытѣмъ, якъ доказавѣсьзонъ зимовый. Та й на „свободу“ деякычтальны заповѣдають рожины торжества: чыльня въ Бѣльмѣ камени вечерняцѣ, чытальнявъ Почапахъ и Перепельникахъ обѣдѣты, чытальня въ Манавѣвъ мѣвѣку и обѣдѣтъ, чытальнявъ Гарбузовѣ театральне представление на дохѣдъ голодуючихъ. (Въ Золочевѣ нема чытальнѣ, въ Зборѣвъ не знаю, такъ само не чувѣи и за Олесько та Гологоры, а чытальня въ Ияжу заснѣчуе ся.)

Наконецъ хочу Вамъ подати дѣйствио фактъ про арештованого дѣка зъ Плугова (едавно вже выпущеного на волю — Ред.) на поясненне дописъ золочѣвского ц. к. старостѣ въ 64 ч. „Дѣла“. Дѣка арештовано въ марѣ Слѣдство веде сов. Ансіонъ и переслухавъ до 20 свѣдѣвъ. Мѣсцевый парихъ доставѣтъ не бѣтъ конкисторіи, але бѣтъ ординаріату выговѣръ за держанье дѣка на посадѣ и назавѣтъ обѣдални дѣка — на основѣ донесеня якого-бъ k. k. Staats-anwalt... Дѣка дѣйствио слѣдженю довгій часъ упередъ; разъ навѣтъ, коли чытавъ псалтару зъ другимъ не мѣсцевымъ дѣкомъ, знаишъ, обѣдѣтъ. Громадяне плуговскы дѣйствио высидѣи три разы просѣбу о выпущенне дѣка на волю. Слѣдство мало на цѣмъ выкрыти агітацію москальфильску.

Публична опінія (хочъ яка тутъ дуже похлѣвѣа) оповѣдае такую анекдоту: въ Варшавѣ арештовано въ 30-ыхъ рокахъ якого-бъ пѣного Поляка шевца за те, что выкрикувавъ: Франсизъ przyjdzie! Другого дня по арештованю вел. князь Константинъ самъ являе на себѣ переслуханье арештованого. „Знаешь, что тебе жде за те, что ты выкрикувалъ: Франсизъ przyjdzie?“ — „Палки!“ — „каже швецъ.“ — „Врешь!“ — крикнувъ князь — въ Французъ не придетъ, и палокъ не достанешь, марш!“ взявъ шевца за обшивку тай за двѣрѣ. Ну, та певно! якъ бѣ ще швецѣвъ або дѣковъ мати за великихъ полѣтакѣвъ!.. К.

Изъ Щирца.

[Напоны пропінаніи въ нашѣмъ кутъ.]

„Пропінанція — се добра рѣчь, хоть не мало зъ нею клопоту, якъ лучше ся арендарѣ-крутій, зъ котрымъ годѣ дойти до ладу“ — говорѣтъ мѣвъ бѣвало мой сусѣдъ, властитель пропінанціи передъ выкупномъ сѣе спеціально шлохоецѣмъ привилегіи. И надѣвѣтъ ся доста зъ близка на тіи пропінанційный невагодны та драстичный сценѣ, а щобы память про нихъ не пошла въ безвѣсть, подаю тутъ дещо про мѣморию аетерна.

„Не маю арендѣра“ — говорѣтъ мѣвъ интимъ разомъ мой дѣдѣа та журѣтъ ся тымъ ненормальнымъ своимъ кауусомъ; и я вѣнѣвъ подѣляю его смутѣвъ, ануача, что дохѣдъ зъ пропінанціи становѣтъ важнею рубрику въ бюджетѣ кождого властителя добѣръ. Дѣдѣа сѣвъ буває часто тымъ послѣднимъ „приблѣжнемъ“, зъ одѣа усмѣхѣтъ ся до зажерѣого чоловічка надѣвъ поратунку. На ланахъ бѣ и царинахъ паньскихъ луняють ся часто-гето элементарный выпадки: прайде мышѣа ве-наѣстѣа та выѣтъ-анѣщѣтъ всю крестенцію въ полѣ, або зновѣ лѣта градобѣтъ въ одѣбѣи-поротѣнѣи хвали знѣщѣтъ всю надѣвъ великого и малого хлѣборѣа, однымъ словомъ, въ колѣ уродѣтъ ся або нѣ, а зъ пропінанціи всѣаки якъ не цѣръ то капѣ. Въ добѣе улажѣнѣхъ хуторахъ була вже така норма, що въ критичныхъ рокахъ мѣвъ дохѣдъ пропінанційный покриты весь выдатокъ на робѣтника и слугѣ та плататѣи найважѣйшій дѣры. Тѣмъ годѣ подивуватисѣ журѣвъ дѣдѣа и его тѣ-кому заклопотаню, коли тому найвыдатѣишѣму жерѣлу грозила нехѣйна обѣртунціа.

А не легко то было вынѣити арендѣра на коршму, зъ котрой уступавъ жидѣвъ добровѣ-но, щобы тымъ змусѣтъ дѣдѣа до энѣжѣа чинѣшу пропінанційного. Такий бо жидѣ-арѣдѣа, сидѣвшій кѣльканадѣтъ або кѣлькадесть роковъ въ одѣбѣи коршмѣ та надѣвѣвшій тай цѣлу купу бабѣвъ, уважае тую коршму за свою бѣчѣа и нѣну, по котру не смѣе посѣгати жидѣвъ зъ нѣшою „парѣи“. Бѣли-жъ бѣ энѣ-шовъ ся такий двѣажный аухвалецъ, то у-

сѣтъ буги приготовленый на тяжку борбу кон-курѣнційну зъ своимъ завязѣтымъ попередѣи-комъ, котрый заадабѣдѣвъ умѣнѣуеъ подоъ бо-комъ коршмы та всѣмѣаи подѣгнаннымъ пако-стѣи старѣа сѣ „дохѣтъ“ своему ненавистно-му противѣнику. Коли-жъ обоимъ сторонамъ навѣрѣлась тѣа безпѣщадѣа борба, удають ся до рабѣа, котрый въ послѣдній вѣстанціи рѣ-шѣае дѣло звѣчайно въ хосѣтъ засидѣвшого че-вѣнѣну, а необачный интрузъ мусѣтъ якъ не-пышный уступѣа зъ коршмы подоъ загрозою страшной клятвы хайремѣ.

Сѣкъ чѣ такъ удахѣсь наконецъ дѣдѣче-ви найти собѣ арендѣтора. Спустѣвши шо-го-дѣвъ чинѣшу пропінанційного, бо якъ мѣвѣвъ-вѣляючѣи собѣо правѣву „жерѣдѣтъ запустѣвѣа“. Но дѣдѣчѣ посѣватѣвшѣи свойѣи вѣрибѣи товари-щѣи-пропінанціи тихѣнѣку слѣзу пропѣльну, не-вѣдѣвъ перестѣаи за нею банувѣа, почувѣи въ своихъ рукахъ грубенѣкѣй пачѣа банкоцѣтъвъ. Але гѣтѣву на руку дѣстѣаи нѣо тіи зъ нѣхъ, котрыхъ табула була не „замѣзана“, ко-трыхъ же добра була „забанковѣанѣ“ (якъ нардѣвъ назывѣае заставленѣвъ банкахъ гру-ны), тіа хѣаа лишь потѣшѣи свои ухѣ шѣе-сѣ-томъ „бумажѣвъ“, бо интересованѣй банѣа за-дѣаебѣдѣвъ покляла сѣквестѣръ на сумѣ пропѣ-націи та загорѣли ихъ на рахунокъ непо-платѣнѣхъ рѣтъ. Декотѣи пѣны сѣмѣи поаре-вѣдували пропінанціа, а повѣнѣмѣвшѣи жѣдамъ назадѣ, примѣстѣаи въ коршмахъ тѣхъ своихъ пѣйсѣтъхъ кумѣаовѣвъ.

Въ нашѣмъ Щирцѣ заарѣндувавѣвъ пропѣ-націау акѣиѣсѣ Нѣмѣцѣ чѣ Чѣхъ Клеменѣкъ ажѣ изъ-за Перѣмышѣа, давѣи бѣльшій чинѣвъ, якъ жѣды платѣи. Зъ того часу зачалосѣ война пропінанціа. Давѣный бо пропінанторѣвъ еврей Люѣтъ наймѣвъ пропінанціау въ Семенѣвѣцѣ та отворѣвъ шинѣвъ у мѣнѣвъ на территоріи Семенѣвѣи коршѣмъ самымъ Щирѣмъ, продаючи всѣ напѣтъи за половѣну цѣны. Очевѣдно, весь нардѣвъ сѣне до мѣны по дешѣвъи трукѣи, якъ по свяченю водѣцу, а щирѣцѣи шинѣи стоятъ цѣстѣи. Зацѣвъ ся процесѣвъ. Пропінанторѣвъ прѣтѣстѣуеъ противъ заложенѣа шинѣу въ мѣнѣвъ, де нѣколи шинѣу не було, а жидѣвъ доказуе, что бѣтъ яко арендѣторѣвъ мѣны платѣи п. А-брагѣмовичѣви, властѣтелеви Семенѣвѣи, рѣчно 50 ар. за право шинѣковѣа въ мѣнѣвъ, котро-го права однакѣжѣ нѣколи передѣе не выко-пувавѣвъ, ажѣ тепѣръ хоче зъ него хѣбнувати.

Процѣсъ тягѣе ся дальше, а тимчасѣмъ про-пінанторѣвъ тратѣтъ тысячѣ. Справа сѣея була порушѣна навѣтъ въ нѣмѣцѣи газѣтѣцѣ Der Freimüthige, котру тутъ колыонѣсты-Нѣмѣцѣ чѣ-тають, та въ Kurjer-ѣ, де старѣао ся промовѣ-ти до сѣрѣи п. Абрагѣмовичѣа, яко посла до сойму и рады державной, щобы бѣтъ не бравѣвъ въ свою опѣку жѣда та не вищѣвъ мѣста. По въ оставѣи хвали зауважѣмо, что пропінанторѣвъ таки потѣдѣвъ ся зъ Люѣтомъ, выкупѣвши бѣдѣ-ного пропінанціау семенѣвѣску.

Адріанѣ.

Справа о. Степанова зъ Вишѣвѣчика.

(Дальше.)

Предѣдѣатель пыгае дальше свѣдка Гауришка Лукасевичѣа: Ты кажѣшь, что ты не чувѣвъ сѣбѣ о. Степанова про рѣвно Лѣхѣвъ, а Олѣйникѣвъ хоче присѣгати, что чувѣвъ!

Свѣдокъ: Та, бѣтъ може присѣгати.

Предѣдѣатель: То ты думаешь, что Олѣйникѣвъ могѣтъ бѣ фальшивѣо присѣгнѣти?

Свѣдокъ: Могѣтъ бѣ.

Предѣдѣатель: А чѣму?

Свѣдокъ: Бо бѣвъ зѣ ворогомъ о. Степанова.

Предѣдѣатель: За что має Олѣйникѣвъ злѣбѣтъ до о. Степанова?

Свѣдокъ: За рахунокъ громадскѣи и за выборы.

Предѣдѣатель: А Олѣйникѣвъ любитѣ напѣватисѣ?

Свѣдокъ: Чѣму нѣ!

Наступѣло переслуханье другого свѣдка, Федѣка Лукасевичѣа.

Предѣдѣатель: Якъ живѣ Олѣйникѣвъ зъ ксѣвѣндѣомъ?

Свѣдокъ: Чѣю, что злѣ, хочѣ я на на-шѣмъ сѣлѣ.

Предѣдѣатель: Якъ тамъ було на хрѣстѣнахъ?

Свѣдокъ: Отъ такъ, прѣишли егомѣсть та й зачали наръвѣа, что нѣмъ тамъ не давали сѣна двѣрѣкѣ побѣрежѣнѣи.

Предѣдѣатель: Але чѣи не чувѣтъ ты, якъ ксѣвѣндѣа говорѣвъ, что вырѣзѣвъ бѣ Лѣхѣвъ якъ свѣнѣвъ?

Свѣдокъ: Я того не чувѣ.

Предѣдѣатель: Може ты бувѣвъ пѣанѣвъ?

Свѣдокъ: Я не пѣю.

Предѣдѣатель: А Олѣйникѣвъ Павло пѣвъ?

Свѣдокъ: О, Павло Олѣйникѣвъ бѣ не пѣвъ?

Предѣдѣатель: Слушайте но Лукасевичѣу, може бѣти, что вы въ хѣтъ не чувѣи, бо то ксѣвѣндѣа говорѣвъ тамъ на прѣспѣ подоъ хѣаю, а якъ сказѣвъ: „Слушайте, Павѣа, я таку маю злѣбѣтъ до тѣхъ Лѣхѣвъ, что якъ бѣ не той обѣицѣвъ, то ставѣвъ бѣмъ ся доведѣуко и вырѣзѣвъ всѣхъ Лѣхѣвъ якъ свѣнѣвъ“, то вы зачали на Олѣйникѣа моргѣаи.

Свѣдокъ: Я вже маю 70 лѣтъ, я въ такий рѣчи не заходѣжу.

Предѣдѣатель: Та не моргѣаи, але такѣ глѣпѣаи очѣма на Олѣйникѣа, давали знѣатъ, что ксѣвѣндѣа говорѣвъ.

Свѣдокъ: Може Олѣйникѣвъ глѣпѣавъ очѣ-ма, бо бѣтъ бувѣвъ пѣанѣвъ, але я вѣ, бо я бувѣвъ тверѣный, якъ нѣвъ.

Предѣдѣатель: Чѣи Олѣйникѣвъ любитѣ напѣватисѣ?

Свѣдокъ: О, неразѣвъ въ Гологорѣахъ вы-вѣрауе пѣанѣвъ по шинѣахъ... О. Степанѣвъ якъ

въ хатѣ, такъ на дворѣ нарѣкали на тыхъ, що хотѣли сѣно выдирати, а больше я не чувъ. Слыбъ бѣло говорили, бѣло бѣло чувъ, бо слыбъ амь бѣло Олѣйника може на 3 або 4 кроки.

Предсѣдатель: Чи думаете, що Олѣйникъ мѣгъ бы фальшиво присягнути?

Свѣдокъ: Чому нѣ, вѣсь говорить, що дуже але въ ксьондзѣмъ живѣ.

Третій свѣдокъ: Василь Базилѣвъ.

Предсѣдатель: Вы были у Лукасевича? шо тамъ говорено?

Свѣдокъ: Я бувъ у Лукасевича, бѣло ксьондзъ, бѣло Олѣйника и больше людей. Мы говорили о вѣсѣ, а о Степанѣвъ нарѣкали, що двѣрскіе побережники хотѣли сѣно обдѣрати, а Михайло Штойко хотѣлъ Солонского бѣти.

Предсѣдатель: А на дворѣ о. Степанѣвъ говоривъ за Ляхѣвъ, що рѣзавъ бы яхъ свѣтъ?

Базилѣвъ: На дворѣ зновъ о тѣмъ самѣмъ бѣло бесѣда, але за рѣзанье Ляхѣвъ я не чувъ.

Предсѣдатель: Ты не чувъ, але о. Степанѣвъ мѣгъ говорити.

Свѣдокъ: Яхъ бы бувъ говоривъ, мусѣвъ бѣло бувъ чувъ, бо я сидѣвъ недалеко.

Предсѣдатель: О чѣмъ же больше вы говорили?

Свѣдокъ: Кобы я мавъ голову Солонского...

Предсѣдатель: Якъ живѣ Олѣйникъ въ о. Степанѣмъ?

Свѣдокъ: Якъ пѣтъ въ котомѣ.

Предсѣдатель: За що-жъ такъ зле.

Свѣдокъ: Бо скоро айдемоу на раду, о. Степанѣвъ показуе въ рахункахъ, що сесе або то неправо або зле записано, и спроважували комісію на Олѣйника.

Предсѣдатель: Чи давно Олѣйникъ войтомъ?

Свѣдокъ: Що правда, Олѣйникъ — мой швагеръ, але я просивъ же о. Дикого, чтобы его не выбирать, а его выбрали; я просивъ о. Малиновского, чтобы не выбирать его за войта, а они выбрали; я просивъ и о. Степанову, — таен выбрали! А теперь...

Предсѣдатель: А любите Олѣйникъ напивати ся?

Свѣдокъ: Чому нѣ!

Предсѣдатель: Чи думаете, що Олѣйникъ мѣгъ бы фальшиво присягнути?

Свѣдокъ: Або я знаю его совѣтъ?

(Конечъ буде.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вчерашнѣмъ засѣданіи палаты послѣдъ разпачалась дебата надъ етатомъ министерства торговлѣ. Пос. Гросъ промовѣвъ противъ мыта охоронного а радивъ, чтобы всѣ державы бередной Европы приступили до союза мытового. Министръ Басегемъ говорилъ о справѣ робѣтничой и назначивъ, что въ Австріи зроблено то же давно, что ухвалала конференція берлинская и что унормовано также часть работы. Пос. Фигль домативъ ся ревизіи закона промышленного и розширенія его на торговельныхъ та ждавъ реформы палатъ торговельныхъ. Ген. бесѣдникъ противъ, Кібекъ, доказувавъ, что высокій податки, дорожная повинны и мыта аграрне привнучаютъ ся наибольше до заострення односѣвъ сусѣбныхъ. Онъ промовѣвъ также за заведеніемъ палатъ робѣтничихъ. Резолюцію пос. Нѣмчиновского, чтобы почта, телеграфъ и землѣвѣдъ вдували потребѣ для нихъ матеріалы у краевыхъ промышленцевъ, передано комісії бюджетовой. Ген. бесѣдникъ за титуломъ „центральной управы“ пос. Козловскій промовѣвъ за охороннымъ мытомъ бѣло Румунія и за охороннымъ мытовымъ державъ середной Европы, котрымъ можна буде зарадити конкуренція, яку роблятъ Америка, Индія и Россія. Онъ домативъ ся такою удержавленю землѣвѣдъ Карола Людвика. Одѣла принято титулъ „центральной управы“. При титулѣ „инспекторы промышленной“ промовѣвъ пос. Кайзеръ о розрукахъ робѣтничихъ и доказувавъ, что причиною ихъ было вымѣшыванье ихъ фабрикантами въ Вагштадтѣ, Бѣлску и Вѣдѣ, до робѣтничихъ лишь рѣдко дѣстають грошѣ, бо фабриканты въ тыхъ мѣстахъ удержуютъ по наибольшій части кантины по фабрикахъ и тамъ обдѣрають грошѣ робѣтникамъ. При концѣ засѣданія интерпелювавъ молодѣе-ческій пос. Шпіндлеръ правительство, на який основъ розбѣжалъ кутагорскій староста окруживъ до громадѣ, въ котрѣмъ ведить войтамъ доносити собѣ, чи тамъ збирае хто подѣисы противъ чессо-нѣмѣдской угоды.

На вѣчѣрнѣмъ засѣданіи залагъ же не справозданье комісії правннчон о нѣтабулации на подѣставѣ привннчонхъ документовъ, справозданье комісії для податку консумціонного о уживаніи значенныхъ бочокъ на Угорціи и въбѣла помѣннхъ справъ а бѣдѣвъ приступлено до дальшій дебатъ надъ титуломъ „инспекторы промышленной“. Пос. Айхгоръ домативъ ся збѣдѣшеніи числа округѣвъ насѣдѣйныхъ и розширенія надзору надъ промышленомъ доможитъ, надъ домами транспортными и надъ трамваями. За-для малого числа послѣдѣвъ мусѣвъ вице-президентъ замкнути засѣданье а слѣдуюче назначено на нинѣ.

Слѣдѣна конференція міністрѣвъ, яка бѣдѣла ся въ понедѣлокъ подѣвъ промовѣвъ цѣсаря, залагодила преліминарь свѣдѣлого бюджету. Потребѣ войсковѣй будутъ выносати кругло 114 мил. ар. и збѣдѣмъ ся въ порѣвнаніи зъ сѣмъ рокомъ о 2 або 3 міліоны.

Соймъ чесскій мавъ бути на певно скликаный же передъ сѣмъ сѣмъ сѣмъ сѣмъ делегаций а перше засѣданье бѣдѣде ся по всѣмъ шмовѣрности дня 19 с. м. Осѣія сойму буде дуже коротка и займе шо наибольше 12

засѣданъ. Зъ другой стороны треба занотувати и ту поголовку, яка вѣрнула вѣра въ кругахъ парламентарныхъ а бѣла котромъ, установленнѣмъ рѣшѣннѣмъ рѣшѣннѣмъ чесского сойму зновъ бѣдѣжонѣ. Политикъ доноситъ на вѣтъ, что чесскій соймъ не буде скорше скликаный ажъ въ послѣднѣмъ тѣжнѣ сего мѣсяца.

Угорске правительство выдало недавно тому розпорядженіе для католического клира въ справѣ выдаванія метрихъ, въ котрѣмъ сказано, что священники, котры бы не выдавали метрихъ зъ якихъ-небудь причинъ релігійныхъ, нарушуютъ тѣмъ розпорядженія полиційны. Серознѣе же правительство выклѣвало середѣ католического духовенства великае обурѣнне а всѣ священники великопарандинской епархіи подѣвъ промовѣвъ еп. Шляхъ ступили на вѣтъ до отвертой оппозиціи до правительства и не лѣмъ повѣдѣсала достаздене имъ админістраційными властями розпорядженіе, але написала же на двѣрнотной сторонѣ сѣрнѣй протестъ, въ котрѣмъ доказують, что веденіе метрихъ вѣтъ дѣломъ установленнымъ церковно а полиція не мавъ нѣкого права мѣшати ся до него.

Россійске министерство просвѣты повѣдомило всѣхъ попечителей (кураторѣвъ) округѣвъ шѣдѣльных, что громады, котры хотѣтъ завести ся до школы народноу повинны одностѣ ся до властей духовныхъ, позаякъ всѣ школы народны по селахъ належать до зараду властей духовныхъ. Кураторы мають поучити о тѣмъ всѣмъ мѣсцевѣй рады шѣдѣльной. Выходитъ зъ сего, что провѣтованъ вѣтъ бѣдѣ давна а по части и заведенъ вѣтъ приходскій школы будутъ теперь зовѣмъ вывѣтъ зъ подѣвъ зараду министерства просвѣты.

Одъ якогось часу звертае Россійске правительство велику увагу на стратегіичній зѣлѣзняцѣ въ Россіи. Россійскія газеты доносятъ о тѣмъ, что комитетъ министровъ ухвалѣвъ дня 28 фѣвѣля, чтобы крона заупоковувала всѣ стратегіичній зѣлѣзняцѣ. Въ Бѣлостоку ставитъ ся теперь великій центральный дворецъ, въ котрѣмъ будутъ сходити ся всѣ зѣлѣзняцѣ тамтѣхъ сторонѣ. Сѣмъ днями розпачалась также будова стратегіичной зѣлѣзняцѣ зъ Лѣвъ до Киева.

Вчера бѣдѣло ся торжественное бѣдѣрѣтѣе нового парламенту нѣмѣдского а цѣсарь самъ выголосавъ престоловъ бесѣду, въ котрѣй назначивъ насампередъ свои маршъ зматанъ, котры опирають ся на крѣпкомъ союзѣ мѣролюбивыхъ державъ и дружнѣхъ одностѣхъ. Нѣмѣчаннѣ до всѣхъ державъ Европы. Одѣтакъ заповѣтъ цѣсаря реформу одностѣхъ робѣтничихъ и назначивъ, что въ першій линіи розходитъ ся о забезпеченіе робѣтничкамъ спочинку недѣльного, о обмеженіе работы жѣвнѣхъ и дѣтей а бѣдѣкъ о санитарне забезпеченіе робѣтничихъ, о выданіе регуляміну робѣтничого и о реформу и улішченіе закона промышленного. Правительство предложитъ парламентови провѣтъ закона о організації и управленію маровыхъ судовъ робѣтничихъ. Чѣмъ больше круга робѣтничій переознають ся о совѣтнѣхъ трудахъ державы отоло помѣннхъ ахъ долѣ, тѣмъ скорше змѣркують небезпечнѣе выходячу зъ охоты переведенія неоправданныхъ и невозможныхъ жѣданъ. Наконецъ складавъ цѣсарь податку всѣмъ тѣмъ державамъ въ котрыхъ его гадка скликанія конференція робѣтничон знайшла бѣдѣмнѣ. Хѣтъ конференція здѣловѣвъ цѣсаря незвычайно. Що до предложѣнія войскового, то звернувъ цѣсарь увагу на то, что зѣ взгляду улішченъ войсковыхъ въ сѣдѣльныхъ державѣхъ треба конче ставъ нѣмѣцеской арміи на маршъ стѣпъ подѣнести; корцѣмъ арміи, а особливо пользу артилерію, треба конче збѣдѣшати. До тѣхъ законъ мавъ обовязувати вѣтъ бѣдѣ 1 жовтѣя с. р. Наконецъ агадавъ же цѣсарь про акцію противъ незѣдѣльства въ Африцѣ и о конечнѣмъ помѣннѣмъ пѣдѣвъ одной части уряднѣхъ державныхъ.

НОВИНКИ.

— Вѣчеромъ „Академічон громады“ въ Краковѣ въ чѣсть Т. Шевченка, устроений сего понедѣлка, удавъ ся дуже добре. Вой хоры выпали падезвѣчайо удачно, бо якъ рецензентъ *Свѣтъ* у подѣвъ: Нѣколи еще хоры въ Краковѣ такъ добре не спѣвали ся, якъ на тѣмъ вѣчеру. Дирѣнтѣмъ бувъ профессоръ Н. Вахнянинъ зѣ Львова. Въ промовѣ подѣвъ п. Навроцкій, голова „Академічон Громады“ значеніе Т. Шевченка яко народного поэта и борца за правду и волю. П. Навроцкій звернувъ ся также до польской молодѣжи, заохочуя еи до працѣ надъ своимъ людомъ. Декларация п. Левандовского „Чигаринъ“ була удачна. По вѣчеру бѣдѣвъ ся комеръ при чѣселной участіи академіковъ и запрошенныхъ гостей.

— Статуы „Подѣльскон Радѣ“, политичного товариства повѣтѣного въ Тернополи, затверджено на нѣмѣтничѣмъ. Нинѣ, с. е. въ среду 7 н. ст. мѣлъ бѣдѣвуютъ ся збори членѣвъ-основателѣвъ, чтобы выбрать и уполномочити управлѣний выдѣлъ и ввести товариство въ жѣтѣ.

— Варѣсѣ митрополитъ Сильвестеръ выбѣрае ся въ короткомъ часѣ на вѣзѣтѣцѣ деканату бѣвского.

— Именованъ въ капіталахъ, львовскій и станіславскій. Канцлеръ львовскон капіталахъ крил. о. Андрей Вѣдѣцкій именованый ехолостикомъ сѣи капіталахъ; — крилошаннѣ треміальныи о. Іосифъ Кобиланскій именованый канцлеромъ станіславскон капіталахъ, а крил. о. Левъ Турквичъ зѣ Станіславска парохомъ катедральнымъ церкви св. Юрія.

— Русно-народный театръ выставитъ въ четвертъ 8 н. ст. мѣла образъ народный М. Л. Кропивницкого „Дѣи серцю волю, заведе въ неволю“ на дохѣдъ артиста С. Яновича. Публика повинна явитъ ся численно на тѣмъ представленіи, чтобы тѣмъ заявити свое признанье нашему дуже симпатично-

му артистови п. Яновичеву, котрого роля Ивана Непокрытого въ повѣшѣмъ штудѣ належить до найлѣпшихъ его крѣпѣй.

— Зѣ Стѣльска коло Николаева пишушь намъ: Дня 27 н. ст. цѣвѣтъ с. р. въ ночи закрывъ ся злодѣй до тѣмной церкви черезъ дѣрѣвъ бѣлъ закрѣпѣи, а розбивши три скарбѣны, забравъ 90 кр. и двѣ сѣрѣбѣй старѣ сороковѣхъ. На частѣ, того дня вынѣто изъ скарбѣны 78 ар. и роздано мѣжъ парохіянѣ. Жандармерія не выкрыла злодѣй. Тои самой ночи обѣкрали церковь въ сѣдѣмѣмъ сѣлѣ Полянѣ и, якъ говорятъ, мали забрати значній грошѣ.

— Зѣ мѣста Перемышляны одержали мы жалѣбу на несправедливый въ тѣмъ мѣстѣ роздѣлъ запомогѣ державной и краевой. Всюды одна и тѣта сама пѣсня!

— Напастника на вѣдѣнскон полиціанта Тѣмля вѣтъ выкрыто. Зовѣе онъ Оффенгаверъ, числитъ 39 лѣтъ и естъ выдѣленнымъ черенкаремъ зѣ державной друкарнѣ. Оффенгаверъ толкуеъ, что нападючи на Тѣмля бувъ цѣломъ пѣнныи.

— Зѣ Мелницѣ телеграфують подѣвъ днѣмъ 6 мѣла до урядовон газетѣ: „Вчера выбрали ся намѣстникъ г. Бадоні, маршалокъ краевѣй г. Тарновскій и членъ выдѣлу краевого Адѣмъ Бѣдѣйовичъ зѣ Черновѣцъ Дѣбѣтромъ до Мелницѣ. Подѣвъ У-стѣмъ епископомъ выдѣдали гостей маршалокъ повѣтѣной г. Мѣч. Борковский, староста и бѣдѣрѣи зѣ смолоскапами. Маршалокъ повѣту выголосивъ бесѣду на повѣтанье, бѣдѣкъ выбрано ся до Устѣ епископского, котре приняло гостей ілюмінацію. Въ брамѣ тріумфальной выголосивъ о. Смольный, греко-кат. админістраторъ парохіи, промову, а бѣдѣкъ представлено раду громадску и кагалъ. Зѣ Устѣ выбрали ся гости до Мелницѣ, котра также була ілюмінована. На привѣтанье вышпили парохіи обохъ обрѣдѣвъ, о. Варусевичъ и ко. Завинскій, рада громадска и люднѣхъ. Въ брамѣ тріумфальной выголосено промовы. Нинѣ бѣдѣла ся въ Мелницѣ сѣдѣвана служба Вожа, котру бѣдѣжувъ архіепископъ Фелинскій, бѣдѣкъ посвящено хоругѣвъ мелницкой сторожи огневон. Посвящавъ хоругѣвъ и промовѣвалъ арх. Фелинскій, а участъ брали при тѣмъ намѣстникъ, г. Борковский и графиня та графиня Борковскій. Одѣтакъ оглядано двѣ школы народны, а вѣдѣнці бѣдѣбуласъ прогулка до Окопѣвъ св. Трѣбѣцъ.“ — Блаженна Галичина, ликуй!

— Въ Бучачи посвящено и отворено дня 24 цѣвѣтъ повѣтѣной шпиталь. Черезъ дѣтъ зѣбрано жертвы на шпиталь и за зѣбранъ грошѣ куплено домъ о дванадцати комнатахъ зѣ огородомъ и уряднѣе его для двѣдцати недужихъ. Лишилось 14.000 ар., котры ульковано въ цѣннѣхъ папѣрахъ.

— Пожаръ Фриштана. Огонь займивъ ся въ недѣлю о 9-ой годнѣ рано въ складѣ нафты въ рынку наприствѣ костела. На ратушѣкъ насыпи сторожѣ огнѣй зѣ Ясла, Стѣжкова и Бжостка. Погорѣло до 40 домѣвъ, мѣжъ тѣмъ лишь 7 христіанскихъ. Склады жидѣвскіе, три бѣжнѣцѣ, будынокъ судовой и антика погорѣли. Зѣ будынку судового выратовано акты и теперь умѣщено судѣ въ будынку шѣдѣльных. До 200 роднѣхъ потерѣло въ огни шѣдѣло, котру обчислюють понадѣ 80.000 ар.

— „Якъ першій разъ на бѣдѣрѣ на чернѣй мѣсъ загрѣмѣтъ — буде голодъ“, каже народна поведѣнка. Минувшого року оно сповнилося; не дай Воже, щобъ и сего року такъ стало, бо у-перве загрѣмѣло (27 марта) було, якѣ деревина будѣ же не розвита. Одъ якогось часу настала сухѣвѣя, а зѣдѣвъ бы ся дощъ, бо землянка сѣвѣта уже зовѣмъ высохла. Озимина добра, хотѣ зѣмѣна троха заострилась, яре зѣбже вѣчасне добре поспехило, пѣзѣмѣе рѣдѣе.

— Краева рада шѣдѣльна на засѣданіи 28 н. ст. цѣвѣтъ порѣшила мѣжъ иншимъ отѣй справѣ: Дозволено учителямъ народному въ Бортатинѣ, пов. мѣстского, Теодорови Шаркови, занимаѣти ся на разѣ черезъ одинъ рѣкъ громадскоу писаркою; — зорганізовано школы народны въ Сыровицѣ и Мошанцѣ, пов. сѣдѣльскаго, та въ Похѣвѣ, пов. богородчанского; — признано ко. Томъ Домбровскон, профессоръ гімназіи въ Станіславѣ, чѣтвертый додатокъ пятѣлѣтній; — полагаджено справозданье краевыхъ инспекторѣвъ зѣ люстрація гімназіи въ Рѣшѣнѣ и Бережанѣхъ та школы реальнѣ въ Тернополи; — выдано зарѣженя въ справѣ переведенія ревизіи правописи польской въ кнѣжкахъ шѣдѣльных.

— Розправа судовѣа противъ убійницѣ дѣтей, Параньки Максиминѣхъ, закончила ся вчера по полудни. Трибуналъ предложивъ судѣмъ присяжнѣмъ три пытанья, а то: 1) шо-до злочинства морду, 2) (додатково на случай потвердження першого пытанья) чи Паранька будѣ въ часѣ доконана морду цѣломъ пѣна, и 3) шо-до злочинства подѣкнонѣ дѣтины. Судѣ присяжнѣй одѣовѣли на перше пытанье 8 голосами такъ, 4 нѣ; на 2 пытанье додатково 8 гол. нѣ, 4 такъ, а на 3 пытанье 10 гол. нѣ, 4 такъ. На подѣставѣ сего вердикту засудѣвъ трибуналъ Параньку Максиминѣхъ на кару смѣрти черезъ повѣшеніе и на заплаченіе коштовъ поступованія карного. Паранька приняла засудѣвъ цѣломъ апатично а д-ръ Федѣкъ попросивъ о три дѣи проволочи, чтобы нагадати ся, чи внести жалѣбу неважнѣности.

— Въ Парижѣ розпачавъ ся въ понедѣлокъ величезный процесъ противъ директорѣвъ товариства есконтного (Comptoir d'Escompte) и товариства металевого (Société des Métaux). Оба товариства зѣбанкротували, а начальныи директорѣвъ товариства есконтного Данфѣръ-Рошѣро затрѣбнѣвъ ся. Головноу причиноу банкротства обохъ тѣхъ товариствъ бувъ картель, выгаданныи Секретанѣмъ, чтобы перейти торговлю мѣди зѣ цѣлого свѣта въ свои руки и поставити доводнѣу цѣну. И справѣ удалось змуштити майже всѣ копаннѣ мѣди, чтобы зрѣбили угоду зѣ товариствомъ металевымъ шо-до доставы мѣди. Копаннѣ мѣди доставляти черезъ три роки рѣчно по 180.000 тоннъ мѣди товариству, а товариство, маючи въ сей способѣ майже всю мѣдѣ въ своихъ рукахъ, подѣвѣшало майже въ тѣе еи цѣну. Тѣмъчасомъ показало ся, что копаннѣ достав-

ляли мѣдѣ, а товариство не мало де еи продавати. А шо товариство есконтное зѣангажовало ся въ тѣй спекуляціи товариства металевого на девѣтѣ-сотѣ міліонѣвъ франковѣ, то мусѣло наступити банкротство. Обжалованныхъ боронять найзнѣтѣйшій адвокатъ, а то Дѣбі, котрый боронивъ своего часу директора Бонту; бѣвшій министръ справъ внутрѣшнихъ Вѣдѣкъ-Гуссо и бѣвшій президентъ полиціи Левъ Ренѣль.

— Выдѣлъ товариства „Свѣтъ“ въ Войниловѣ дякуе Хв. Выдѣлови товариства „Прѣсвѣта“ за 61 цѣннѣхъ кнѣжѣкъ, а обществу Мнх. Качковского за зѣвыжъ 20 кнѣжѣчекъ дарованныхъ нашему товариству. — За выдѣлъ товариства „Свѣтъ“ въ Войниловѣ. Юрко Гаджаровскій, голова; Павло Бѣлей, секретаръ.

— Читальня руско-польска въ мѣстѣчку Гологорахъ складае сѣмъ прилюдну подѣку Хв. выдѣлови тов. „Прѣсвѣта“ у Львовѣ за щѣдрый даръ кнѣжѣдѣсѣти кнѣжѣчекъ своего издавнѣцтва для сѣи читальнѣ. — *Выдѣлъ.*

— Братство церковне въ Воли голоборскій складае Хв. выдѣлови тов. „Прѣсвѣта“ подѣку за даръ кнѣжѣдѣсѣти кнѣжѣчекъ издавнѣцтва.

— Нѣмѣцкіи фабриканты образѣвъ армарныхъ мабуть сѣтъ того переконаня, що въ Галичинѣ все шо іно жѣне мусѣтъ бути „шляхѣтнѣмъ“, тожъ навѣтъ свѣтѣхъ подѣвѣнъ въ короткій дорожѣ на стѣпенъ шляхѣтства. Осѣ бо лучилось мѣнѣ въ одній сѣлѣ подѣвъ Щирѣмъ бачити образъ якогѣ святой мученицѣ, подѣвъ котрого умѣщенъ слова: „*Madonna von Paraskevia*“.

— Дрѣбнѣй вѣсти. Для голодуючихъ сѣлянъ въ Галичинѣ зѣбравъ комитетъ познанскій 25.000 ар. — Жѣна намѣстника, г. Бадѣнова заняла ся устроѣнѣмъ великого балу подѣчасъ сегодѣннѣхъ переогнѣвъ львовскихъ; дохѣдъ зѣ балу мѣе ужѣтѣи на добродѣйній цѣли. — Войко, котре выслано зѣ Кракова на Мораву подѣчасъ стрѣйку робѣтнѣковъ, повернуло сѣмѣ дѣнями вѣтъ назадъ до Кракова.

Вѣсти зѣ Аеп. Львовскон.

На конкурсѣ зѣ рѣчинѣмъ до 19 червня с. р. розписанъ: Сервиръ, дек. зѣборѣского и Гумѣнѣцъ, дек. щѣрѣцкого.

Кан. инстѣтуированый о. Волод. Коновалець на Малѣхѣвъ.

Вѣдѣнѣй оо.: Стеф. Крижановскій за парѣха Гребѣнова, Мнх. Гаврилюкъ за завѣд. Ілова, І. Стрѣльбицкій за сотр. Войтѣховичъ, Теод. Мурдзѣкъ за парѣха Плетѣничъ, Іоакимъ Федѣкъ за парѣха Курянъ, Стеф. Лежѣубскій за парѣха Скоморохъ, Ілар. Гошовскій за парѣха Журавна, Волод. Громнѣцкій за завѣд. Володимирѣцъ, Тим. Бордулякъ за сотр. Голѣчѣ, Сотр. Ошишѣвичъ за парѣха Мужилова.

Удѣловѣнѣй оо.: Мнх. Левѣцкій бѣдѣ сотр. въ Вѣрѣбѣнцѣхъ, Мнх. Форѣсъ бѣдѣ сотрудинѣцтва Сѣвки, Лука Нѣсторъ бѣдѣ сотр. Побужанъ, І. Стрѣльбицкій бѣдѣ зав. Курянъ, Тим. Бордулякъ бѣдѣ сотр. Войтѣховичъ, Іос. Рыбакъ бѣдѣ сотр. Семѣгинова, Евг. Андрѣховичъ бѣдѣ парѣхи Долѣе, Ілар. Гошовскій бѣдѣ парѣхи Володимирѣцъ, Вѣт. Бѣлинскій бѣдѣ завѣд. Стратина, Мнх. Руднѣцкій бѣдѣ завѣд. Скоморохъ.

Сотрудинѣцтва одержали оо.: Мнх. Гарбачевскій въ Вѣрѣбѣнцѣхъ за правомъ управлѣнія приходѣмъ; Конст. Цѣлевѣчъ въ Побужанѣхъ зѣ правомъ управлѣнія приходѣмъ; Іос. Гоцкій въ Семѣгиновѣхъ.

Правительство выслѣгнувало по 300 ар. на одинъ рѣкъ привннчѣмъ сотрудинѣкамъ въ Подѣродію и Романѣвъ.

Митр. Консисторія вѣтавилаъ до намѣстнѣцтва о плату зѣ релігійного фонду для приѣ сотрудинѣка въ Печенѣи и о утворѣнѣ въ Медусѣ самѣстѣйного приходу.

Принятый на II рѣкъ богѣсловіи до львѣвскон семінаріи Мнх. Скроцкій.

Именованя, конкурсы, перенесеня и пр.

— Именованя. Краева дирекція скарбу именовала канѣпѣистѣвъ скарбовыхъ: Кар. Травиѣфельнера, Мнх. Войцѣка и Чѣсл. Лѣбровского комисарями; а практикантѣвъ канѣпѣистѣвъ: Кел. Штадлера Іос. Витѣкса и Ів. Тшаску канѣпѣистами скарбовыхъ.

— Обѣзначѣнѣе. Цѣсарь надалъ заступникови старшого прокуратора краковскаго, Мартинѣви Пачовскому, титулъ и характеръ совѣтника суда краевѣго.

Телеграммы „Дѣла“.

Софія 7 мая. Процѣсъ Паницы мѣе розпѣчати ся дня 25 с. м. Бѣтъ тутъ загальне переконанѣе, шо процесъ сѣй естъ дуже натѣгнѣный, лишь въ тѣй цѣли, чтобы конче выказати велику аѣтѣцію россіиску въ Болгаріи. Сѣрбскій представитель дипломатичный Петковичъ заявивъ Стѣмболову, шо Сѣрбія готова помиритѣся зѣ Болгарією. Незадовѣго вѣтъ мають бути именованый дипломатичный агѣнты въ Софіи и Бѣградѣ.

Петербургъ 7 мая. Говорятъ, шо полиція россіиска одобрила нѣмѣцкому агѣнтѣви дипломатичному планы укрѣплѣнѣ кронштадтскихъ въ тѣй хвилѣ, коли онъ въ Либавѣ всѣдѣвъ на корабель.

Парижъ 7 мая. Шефомъ Ген. штабу подѣчасъ мира и войны именованый Ген. Мірибѣль. Ген. штабъ мѣе бути роздѣленный на двѣ секціи.

Римъ 7 мая. Конфликтъ Крѣспіого зѣ сенатомъ по причинѣ закона о добродѣйныхъ фондѣцияхъ такъ законѣчивъ ся, шо рада министровъ у-

хвалила дозволити сенатови передискутувати цілий закон і ухвалити його в тайном го- лосованні 106 голосами против 54.

Берлін 7 мая. Престольна бесѣда зро- била загально добре вражѣнє. Вь кругахъ ро- бѣтничихъ звертають особливо увагу на то, що вь нѣй нема и згадки про выимковий за- кони. Пѣсля нового проекту войскового бу- де армія пѣмєца збѣльшена о 18.000 людей. Проектъ закона робѣтничого мѣститъ вь собѣ такожъ постанову о карахъ за намову до страйки.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— Для Петра Питана вь Дибистрику зложили дальше: Вп. панна Чореньковна зь Ряшева 50 кр.; П. Г. Л. зь Тернополя 3 зр.; Безименный зь Белза 2 зр.; Т. Рєваковичъ зь Подбужа 1 зр.; М. М. зь Перемишля 60 кр., — разомъ зь попередни- ми 10 зр. 60 кр.

— Для руского комітету голодового прислали: о. Ант. Слоньскій зь Грушова коло Дрогобича одъ своихъ прихожанъ 21-54 зр.; п. Называльскій зь Заболотова 2 зр.; одъ прихожанъ Чанижа коло Топорова 6-77 зр.

Цѣна збѣжа и другихъ продуктівъ.

5. н. ст. мая 1890.

Львѣв: Пшеница 8-25 до 8-75, жито 7-15 до 7-40, ячмѣнь 7-— до 7-75, овесъ 7-25 до 7-65, горохъ 7-— до 12-—, вика 8-— до 9-50, рѣпакъ 15-— до 16-70, льнянка — до —, конюшина чер- вона 32-— до 45-—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —, хмѣль одъ — до — зр. за 56 кильо вь Львѣвѣ, оковита за 10.000 литрѣвъ 9-50 до 10-— зр.

Тернопѣль: Пшеница 8-— до 8-50, жито 7-— до 7-15, ячмѣнь 6-— до 7-75, овесъ — до —, горохъ 6-40 до 12-50, вика 7-50 до 9-—, рѣпакъ 15-— до 16-25, льнянка — до —, конюшина чер- вона 30-— до 45-—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Пѣдволочиска: Пшеница 7-80 до 8-30, жито 7-— до 7-15, ячмѣнь 6-80 до 7-75, овесъ 6-75 до 7-—, горохъ 6-40 до 11-50, вика 8-— до 9-—, рѣпакъ 15-— до 16-—, льнянка — до —, коню- шина червона 28-— до 40-—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Ярославъ: Пшеница 8-30 до 8-80, жито 7-20 до 7-50, ячмѣнь 6-50 до 8-—, овесъ 6-80 до 7-20, горохъ 6-50 до 12-50, вика 8-— до 9-50, рѣпакъ 15-50 до 16-75, льнянка — до —, конюшина чер- вона 32-— до 45-—, конюшина бѣла — до —, конюшина швед. — до —, тимотка — до —.

Вже вышли ИЛЮСТРОВАНН ЖИТЯ СВЯТЫХЪ

на каждый день вь роцѣ — 32 аркушъ вел. 8-ки, Выданье дуже гарне. Повинно бы бути вь хатѣ каждого Русина. Цѣна зь пересыл- кою безъ оплаты 3-45 кр., а вь сильной оправѣ 3-70 кр.

Набути можь каждого часу у О. Ев. Гузара вь Завалѣвѣ, почта вь мѣсци.

Машина и ульѣ рамовъ вь добромъ станѣ сущъ на продажѣ у Б. Рейзне- ра вь Станіславѣвѣ ул. Липова.

Глядаю до моєи канцеляріи сотрудника, конци- пента, Русина. Першєнство бу- дуть мати кандидаты зь практи- кою судового або адвокатского.

Д-ръ Андрей Чайковский 3-3 адвокатъ краевый вь Бережанахъ.

НАДОСЛАНЕ.

Д-ръ Бернгардъ Виттлинъ адвокатъ краевый

открывъ канцелярію адвокатскую вь Калуши.

Жерела и заведение водолѣчнице **МОРШИНЪ** отворене одъ 10 мая.

Купель соляниковъ, боровиновъ, софѣйной систе- мы Рікльго, гідротерапія, массажъ, електрика, ер- готастъ. 3499 (1-8)

Цѣна тыжднева разомъ зь лѣченємъ

одъ 24 зр. 50 кр.

Замовленя адресувати треба

Д-ръ А. Медвей Моршинъ.

ФАБРИКА ЦУКРѢВЪ **D. Ullmann-а СынѢвъ** **ВЪДЕНЬ** Sechshaus, Hauptstrasse 19.

Кандизованъ овоцъ, Найлѣпшій бонбонъ компоты Мармеладъ, десеры Шоколадъ и соки Вишкоты, Кандиты и Дражѣ Тѣста до чаю на де- Дропъ Цукорки серъ Бонбоньери 3422 мятовъ 5-10 На кашель, хранику и т. д.

Eibisch-Bonbons солодовій бонбонъ, медѢвники Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Вѣлякѣ Листы заставнѣ Товариства кредитового земского

4 1/2 % Листы заставнѣ Банку краєвого

4 1/2 % Позичку краєву

4 % Облигаціи пропинаціи

Вѣлякѣ облигаціи довгу державного

Зелѣзничий облигаціи першєнства

Льосы державнѣ и приватнѣ

продажѣ подъ найкористѣйшими условіями

Сокаль & Ліленъ

3360 99-156 ДѢмъ банковый и контора вымѣны у ЛЬВѢВѢ.

Порученя зь провинціи выговляють ся одво- ротною почтою безъ дочисления провізій.

Дуже користный папѣръ локаціиный.

4 1/2 % Угорска позичка зелѣзничѣ державной вь сѣбѣль зь р. 1889.

4 1/2 % Ung. Staats-Eisenbahn Anleihe in Silber v. J. 1889.

Сей порученя вартый папѣръ несе понадъ 4 1/2 процентъ рѣчно, бо теперѣшній курсъ лишь около 96-— платный для 3 сѣчня и 1 ливна каждого року, гарантований я ипотечно запи- санный на доходахъ угорскихъ зелѣзничѣ державныхъ, равнєе ся отже першєрєднѣмъ ли- стамъ заставнымъ продажѣ по курсѣ денномъ

АВГУСТЪ ШЕЛЕНБЕРГЪ

у Львѣвѣ

3144 дѢмъ банковый и контора вымѣны.

Выдаваннєтѣ газеты львованъ "НАДѢЯ"; передилата рѣчна на провинцію зр. 1-80.

Ч. 280/90.

Конкурсъ.

Продажѣ сѣ вь Бучачи му- рованый дѢмъ подъ ч. 30 3/4 (подомініканскій монастырь), зь 6 склепеными одѣленнями вь сутеренахъ и 17 одѣлення- ми вь горѣшней части, зь дво- ма садами подъ ч. 3 3/4 и 4 3/4, обнимающими 1 моргъ и 1092 квадрат. сажнѣвъ.

Близій вѣсти подажѣ и о- ферты принимажѣ канцелярія рус- кого народного Института "На- родный ДѢмъ" у Львѣвѣ, ули- ца Орменска ч. 1. П. поверхъ.

Речнєцъ вношеня офертъ до 18 (30) червня 1890. Львѣвѣ, 20 цѣвтія (2 мая) 1890.

Вь Станіславѣвѣ можна купати розсаду цѣттову и яринову, а то: капуста волоска, проста, червона, калѣрепа и селеры по 15 кр. копа, калѣяторы по 40 кр., левконія и вербєны по 50 кр., ріцїуносъ по 10 кр. штука, гвоз- дики, цинїи, бальсаміны, фьлоксы, портуллки, целюсія, льобелія, пі- ретрумъ, антіріумъ, петунія и много иншихъ по 20 кр. копа. Цебуля, поры и салата по 6 кр. копа. Рожѣ шѣлєнъ по 50 и 40 кр.

А. ПИМІДЪ 3191 огородникъ мѣскій. 3-4

Молодой помѣщикъ, такожъ практикантъ потрібнѣ сущъ до торговлѣ коринной. Знанье я- зыка руского необходимо. О- ферты подъ W. poste restante Под- гайцѣ 3-3

Складъ сукна и готовыхъ одяговъ мужескихъ и дѣточихъ подъ фирмою

Давидъ Шварцвальдъ перенесеный

зъ улицы Галицкой ч. 8. на плєцъ Капітульнѣ ч. 3.

Многолѣтний досвѣдъ вь томъ званіи, достаточный средства маєтскѣ- вой я такожъ навязанъ непосредерій зносинъ зь першєрєднѣми фабри- ками якъ краєвыми такъ и загра- ничными, роблять можливимъ удо- вольнити вѣсь вымоги и доставити Вп. Публіцѣ товаръ добройякості по найдешєвѣшїмъ цѣнахъ.

Всѣмъ листовымъ замовленя зь провинціи полагоджѣуть безпрѣводно, высылкаючи на желанье дѣточїи пробкѣ оплатно. 3109 15-?

Дякуючи за теперѣшній взгляды поручаю сѣ и на дальше зь поважаньємъ

Давидъ Шварцвальдъ.

Накладомъ кнїгарнѣ Г. Альтенбергъ у Львѣвѣ.

„НОВІЙ МОДЫ“ (Nowe Mody)

вѣ польскѣмъ язѣцѣ 3498 (1-3)

письмо иллюстроване для женщинъ выходить 1 и 15 каждого мѣсяца

Кромѣ многихъ вѣзѣрѣвъ на одяги и работы ручнѣ обймають рѣчно 48 кольєрованныхъ вѣзѣрѣвъ модныхъ и 12 таблицъ крою.

Прєнумєрата чѣвтерѣчна: у Львѣвѣ 1 зр. 50 кр., зь пересылкою почтовою на провинціи 1-80 зр.

Новый чѣвтерѣрѣкъ розпочавъ сѣ зь днємъ 1 цѣвтія — до сєи поры выдано 3 нумєры.

РѢкъ основаня 1803.

На вѣсѣхъ выставахъ Ѣднанєнє, золотѣ и почетнѣ медалѣ, дипломы, членѣ совѣта выставого на выставахъ вь Вѣднѣ 1815 р.

A. H. Suess & Söhne

Фабрика шкѢры у Вѣднѣ

подъ адресомъ: Wien Sechshaus Pfeifergasse 3. СКЛАДЪ: Wien I. Wollzeile 2.

Поручають всєного рода шкѢры для сѣдларѣвъ, римарѣвъ, шєвцѣвъ и т. п. 3423 7-10

Маріацєльскій каплѣ жолудновѣ.

знаменитѣ дѣлаючи у вѣсѣхъ недугахъ жолудка.

Невѣрбанный при браку апетиту, слабѢмъ жолудку, вопи- ющѣмъ Ѣднѣмъ, кѣсѣмъ Ѣднѣмъ, кѣсѣмъ, кѣсѣмъ жолудка, газѣвъ, мѣтѣвъ, Ѣднѣмъ и Ѣднѣмъ, болѣю головы (сѣи по- ходитъ зь жолудка), корѣвахъ жолудка, заднєню, перѣтлєню жолудка стѣрами и напѣми. Цѣна флашѣчки разомъ зь при- писомъ 40 кр., подѣвнѣмъ 70 кр.

Центр-розсылка черезъ антикари Carl Brady, Kremsier (Моравѣ). 3135 (34-43)

Осторога! Правдѣмъ Маріацєльскій каплѣ жолудковъ рѣзно фальшѣють и пѣсѣдѣють. — На знакѣ правдѣвѣности мѣститъ кожда флашка бутѣ зави- нєна вь червѣне запакованье, заосмотрѣнє вь повѣсѣмъ марку охороны и при кождѣ флашѣчкѣ на приписѣ мѣститъ находити, щѣ сѣи приписѣ друко- ваны вь печатнѣ Г. Гусака вь Кромєрижѣ.

Маріацєльскій пїгулки розвѢднѣючи.

Одъ лѣтъ уживанїи зь найлѣпшїмъ успѣ- хомъ при заднєню и запѣрѣ пї- гулки подѣраблѣютьсѣ теперь много- кратно. Треба тому уважати на повѣсѣ- шу марку и на подѣсѣ антикари С. Brady, Kremsier. — Цѣна пѣдѣлка 20 кр., рѣчка зь 6 пѣдѣлокъ зр. 1. — Бєли грошѣ прилѣсѣе напоръ до зь присыл- кою вѣдно одъ оплаты контуе 1 рѣчка зр. 1-20, 2 рѣчки зр. 2-20.

Маріацєльскій каплѣ жолудковъ и маріацєльскій пїгулки розвѢднѣючи не сущъ потайнымъ лѣкомъ. Приписѣ естѣ поданнѣй при кождѣ флашѣчкѣ и пѣ- дѣлку на спѣсѣбъ ужитѣ.

Маріацєльскій каплѣ жолудковъ и маріацєльскій пїгулки розвѢд- нѣючи можна купити: у Львѣвѣ вь антикахъ: Якова Байзера, Г. Блюмен- фєлда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра МикѢяна, Якова Пипєса, Жгѣ. Рукєра, Кар. Скленнєского, І. Вєвєрєского, Арн. Раппапорта; — вь Белѣзѣ у ап. Гросєа; — вь ВѢсѣрѣ у ап. Валѣкѣны Мєнділицѣмъ; — вь Бєрєжанахъ у ап. А. Дурєта, Іос. В. ЛѢбєса; — вь Бучачѣ у антикари Корнѣла Левнєцкого; — вь Чортковѣ у ап. Людвїка НѢсса; — вь ДѢвѣ у ап. С. М. Трауфѣльєрє; — вь Дрогобичѣ у ап. Айхмилєра, П. Пар- тєкєвичѣ; — вь Глинѣнахъ у ап. А. Гєлєма; — вь Гуєсѣтинѣ у ап. Чєр- ского, Нєпарского; — вь Овѣрѣ у ап. І. Чємернєского, М. Заграднєка; — вь Оєвєрѣнахъ у ап. А. Крапнєского; — вь Краковѣ у ап. Фєл. Валѣчака; — вь Камѣнцѣ Струмиловѣ у ап. К. ПѢльєского, КарѢла ПѢльєского; — вь Конѣчинѣхъ у ап. Рєдєра; — вь МѢстахъ Вєлєкѣхъ у ап. І. ЖѢлин- ского; — вь Мєльницѣ у ап. Кроковского; — вь Нємєровѣ у ап. Прєдѣ- мѣрєского; — вь Олєску у ап. А. Кофлєра; — вь Пєрємѣшлянѣхъ у ап. Оємєл. Вєрѣпановского; — вь РѢдєховѣ у ап. Ієвѣкєвичѣ; — вь РѢдѣхѣ у ап. ЛѢвѣ. Мєрѣвнєского; — вь Самборѣ у ап. І. Алєксєвичѣ, К. Мєрєпа; — вь Сколѣмѣ у ап. С. А. Лєцковского; — вь Сокалѣ у ап. Евѣ. Вєсѣчєв- ского; — вь Старѣмъ Мѣстѣ у ап. Ад. ПѢльєского; — вь Стрыѣ у ап. ЧѢльбѣзѣного, В. КомѢровского; — вь Скалѣ у ап. АдѢльб. РѢльєского; — вь Турѣцѣ у ап. М. ПѢнтѣка пѣсѣдѣ; — вь Тернополѣ у ап. І. Лєона ФлѢйшмѢнна и Фр. ЯмѢрєвичѣ; — вь ЗѢлочєвѣ у ап. Франѣ Пєтєла, А. Раппапорта; — вь ЖѢвѣ у ап. Іос. І. ТомѢвєского; вь ЗѢворѣ у ап. Раппапорта; — вь ЗѢвѣражѣ у ап. І. Кругѣ; ВѢрѣжѣ: ап. Жгѣ. Кошѣцѣй; ЛѢпатнѣцѣ: ап. Ст. ГрѢнфєльдъ — а такожъ по вѣсѣхъ антикахъ вь Галичинѣ. — вь РѢдомѣ- шлѣ надъ СанѢмъ: ап. С. СобѢлєвскій, вь ЗѢлѣчнѣхъ: у ап. С. КѢєта повѣча. — вь Коломыѣ у ап. Евѣ. Стєцѣи и БрѢн. ВѢтѢславского.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши одъ дня 12 мѢтѢго 1889 выдѣає

АСИГНАТЫ КАСОВИ

4% зь 30-дневнымъ выпѢвѣдженємъ

4 1/2% зь 90-дневнымъ выпѢвѣдженємъ

а вѣсь находѣй сѣ вь Ѣбѣгу 5% асигнаты касовѣ зь 90-дневнымъ выпѢвѣдженємъ бутѣ опѢрѢнтованѣ по 4 1/2% одъ 15 мая 1889. 2218

Передѣрукъ не будѣ плаченѣмъ

Дирекція.

ТОРГОВЛЯ ГЕРБАТЫ

хиньско-росѣйской

ЕДМУНДА РІДЛѢ у Львѣвѣ, плєцъ Маріацѣй ч. 10

пѢручѣ зь мѢвѢномъ збѢрки: 1/2 кѢльо Congo . . . зр. 1-60 " Souchong чѢрна . . . 2- " ЗѢбѢрка мѢва . . . 3- " КѢйсовѣ . . . 4- " Melange de Lond. . . 4- " Peco . . . 3- " КарѢванѢва . . . 4- " найлѣн. . . 6- " ГумѢловъ пѢрѢлова . . . 3- " добѢрна . . . 4- ВѢсѣвки герѢбатнѣ 1/2 кѢльо зр. 1-30 — ВѢсѣвки зь найлѣпшѣю герѢбаты зр. 1-80. — ВѢсѣвки зь провинціи выслѣає двѢрѢтѢною почтою. ОпѢковѢна не числѣтсѣя. 3289 2-1-52

ВѢсѣвки герѢбатнѣ 1/2 кѢльо зр. 1-30 — ВѢсѣвки зь провинціи выслѣає двѢрѢтѢною почтою. ОпѢковѢна не числѣтсѣя. 3289 2-1-52

ПОЛОТНА, БѢЛІЗНУ СТОЛОВУ

такѢжъ

вѣськѣ артикулы вь сѣи Ѣбѣгѣ вхѢдѣи

поручѣає найдѢшєвѣе

звѣсѣтнѣй склѢдъ ц. и. упр. фабрики полотѣвъ

ЕД. ОБѢРѢЯЙТНѢРА СЫНѢВЪ

плєцъ Маріацѣй ч. 8.

3477

ПрѢбкѣ и цѢнникѣ на жѢданье дарѢмъ и оплатно.

Ч. 1926.

КОНКУРСЪ.

При магістрѣ вь Дрогобичѣ естѣ до Ѣбѣсѣженя систе- мѢзованѣ посада „ИнжѢнѢра будѢвнѣцѢва“ зь рѢчною пла- тнєною 1.000 зр. Посада та наѢдѣна будѣ выбранѢму кандида- товѣ тымчасѢвою на рѢкъ однѣмъ провѢзѢорѢчно, по чѢмъ РѢда- мѢска признѢти можѣ стаѢилизацію.

УѢбѢаючи сѣ о ту посаду маѢють внєсѢти свои прошеня належитѢ удокументѢванѣ доказѢми укѢпченѢхъ вь акаѢемїи тѢхнѢчѢной наукѣ фѢховѢхъ на авторѢзованѢго будѢвнѢчѢго або концѢсїєю намѢстнѢцѢва на будѢвнѢчѢго вь прѢтягу 8. тыжднѢвъ одъ дня послѣднѢго Ѣголошеня сѢго конкурєу вь ураѢдовѢй „ГазѢтѣ ЛьѢвѢвскѢй“ до тутѢшнѢго МагістрѢату.

Зь МагістрѢату вь Дрогобичѣ дня 25 цѢвтія 1890.

3-3

ГѢльдгамєрѣ.

При закуплѣ товаровъ просимо покликѢватѢсь на нашу часѢписѣ.

ВыѢдаѢцѣ и ѢдѢбѢчѢльнѣй редакторѣ Иванѣ БѢлѢй.

ЦѢхѢрѣ зь ѢбѢр. ЧерѢльєвскѢй.

Зь друкарѢй тѢз. км. ШѢвѢченѢка, подъ зѢр. К. БѢдѢарєвскѢй.

властей з партіями в жаданье знання двохъ языковъ уживающихъ въ державѣ, въ которыхъ одинъ есть нѣмецкій, бдѣ всѣхъ политическихъ и судебныхъ урядниковъ въ мѣстныхъ повѣтахъ административныхъ и судебныхъ; в) черезъ печатанье науки другого языка уживающего въ державѣ въ школахъ народныхъ, выдѣловыхъ и середняхъ.

8) Улучшеніе пригнѣтающихъ татаръ въ войсковыхъ и повѣльного переходу до системы оборонной, щадячою силу народу.

Россійска рада державна затвердила проектъ улучшенія порту въ Батумѣ и назначила на ту цѣль 2 мил. рубль.

Италянскій наслѣдникъ престола, который теперь есть въ закавказномъ краю, перѣзжая оного черезъ Еджмизинъ и вступивъ бѣвъ до брменского монастыря Севана, де его поватавъ брменскій патріархъ Парцианъ. Князь оглянувъ старинныя памятники сего монастыря и похваля до Ерівану.

Большее какъ бдѣ тыждня перебувавъ въ Петербургѣ финляндска депутация, зложена въ представителѣхъ шляхты, духовенства, мѣщанъ и селянъ. Всѣ заходы, чтобы выработать авдіацію у царя та звернуть его увагу на недовольство, яке высклакала въ Финляндіи система Россійска та напады Россійска прасы, позбѣдали безуспѣшны. Декотрі финляндскіе газеты донесли буили, що одному члену депутатів, еп. Ренвальдову зъ Або, удалось выработать собѣ авдіацію минушомъ сѣрѣ у царя, але показало ся, що то не правда. Царь не хоче нѣчого и чути о депутатѣ, а позволивъ лишь царица приняла епископа на приватной авдіації.

Зъ Петербурга доносятъ, что приготовлена до принятія нѣмецкого цѣсаря поступаютъ дуже скоро напередъ. Директоръ театровъ царскихъ одержавъ приказъ, абы поробавъ всѣхъ приготовленія, чтобы дая 15 с. м. могъ бути представленъ въ Петербургѣ балетъ Les Nephews, до которого Краковъ уложивъ музыку. Въ Кругахъ дворянскихъ говорятъ, что цѣсарь перебуде въ Петербургѣ три недѣли и що загоситъ также до Москвы де обдудутъ ся подъ ту пору великій торжества. Мѣжь ними мають также обдудити ся ловы, въ которыхъ возьме участь также и царь.

Открытие нѣмецкого парламента обдудило ся въ величавомъ торжествѣ. Цѣсарь явивъ ся въ сопровождѣніи многихъ князей и численномъ свитѣ, приваивъ бдѣ канцлера престолу бѣсѣду и бдичавъ ея громкимъ голосомъ, зазначаючи въ нѣй особливо важныя мѣсца. Въ ложѣ появилась цѣсарева зъ княгинями. При входѣ цѣсаря лучилась гѣн. Мольтему мада прагода; бдѣ, обичавши цѣсаря, поднявъ бувъ въ его честь окликъ и закричавъ: "Най жне цѣсарь Нѣмечины!" Сей окликъ звернувъ загальну увагу всѣхъ, бо то не есть законный титулъ цѣсаря, котрому по конституції державной не вѣльно называтися "Kaiser von Deutschland" лишь der deutsche Kaiser. Баварскій посолъ Лерхенфельдъ поправивъ заравъ окликъ гѣн. Мольтему, закричавши: "Най жне нѣмецкій цѣсарь!" Цѣсарь читаючи бѣсѣду зазначивъ особливо подчасомъ голосомъ то мѣсца бѣсѣды, де сказано, что бдѣ выступить въ цѣлоу рѣшучею противъ того, хто хотѣвъ бы нарушати правный порядокъ. Такъ само заацентувавъ цѣсарь дуже выразно слова: менѣ удало ся выкликати доверіе у всѣхъ державъ заграничныхъ до сѣи мови полѣгки. Особенно звернуло увагу заацентуванье слова "мова", позаякъ въ бѣсѣдѣ не згадано ані слово про кн. Бисмарка.

По промовѣ цѣсаря одкрывъ канцлеръ Капріви засѣданье парламенту, а правительство предложило заравъ законъ войсковый. Цѣсла сего закона має армія нѣмца числѣти побчасъ мира 486,983 людей, не вчислюючи въ то одиорочныхъ охотниковъ. Одъ 1 жовтня с. р. має армія нѣмца складати ся зъ 538 баталіонѣхъ пѣхоты, 465 шкардровъ кавалеріи, 434 батеріи полевой артилеріи (о 46 батеріи и 775 копей менше якъ французска), зъ 31 баталіонѣхъ пѣхоты артилеріи, 20 баталіонѣхъ піоніровъ и 21 баталіонѣхъ тренѣвъ. Одноразовый выдатокъ на се збдѣшенье буде выносити 31'5 мил. марокъ, а постоянныя выдатокъ разомъ вже зъ Баварією 18 мил. марокъ рѣчно. Крѣмъ того зажадало правительство додаткового кредиту въ сумѣ 4,930,000 марокъ, зъ которыхъ 4'5 миліонѣвъ має ужити ся для входѣнио Азії, мѣжь нѣшамъ 350,000 на запомогу для пароходѣвъ, а 40,000 назначено на выставування канцлерской палаты, бо — сказано въ мотивахъ — попередивъ теперѣшного канцлера мешкавъ тамъ одъ 1878 р.

Согг. de l'Est доносить, что актъ обжалованъ въ процессъ Паніцы доручено вже обжалованымъ. Зъ акту того має выходити, что посольство Россійске въ Букарештѣ працювало одъ 1888 р. надъ усуненьемъ кн. Фердинанда. Богато документѣвъ, писемъ и телеграмѣвъ, котрі долученъ суть до акту обжалованя, вказують, что цѣлу акцію вели 3 нѣмцы, шефъ азійского департаменту въ министерствѣ дѣлъ заграночныхъ в Россійскій посолъ въ Букарештѣ Хитрово та что вна спадае также на Иванова, Луканова, Якобсона, Кулабкова и другихъ Россіянъ та Болгаръ. После акту обжалованя мала Россія дати свое правдоу на заговоръ. Зъ Россіи посылано велика сумы до Софіи, чтобы тамъ обдуджувати посольствъ та богато впливовыхъ Россіянъ. Зъ скомпрометованныхъ шифрованныхъ корреспонденцій мало показати ся, что Россія была признавала гѣн. Демонтовича на то чтобы бдѣ по усуненью кн. Фердинанда объявъ правительство въ Болгарію. Тогда мала Россія назначити трохъ кандидатѣвъ на Россійскій престолъ, зъ которыхъ одинъ має бути

Славянномъ. Годить ся до сего додати, что почавши выходити недавно у Вѣдн "Reichs-Sogg." называе сѣи процессъ дуже натягненнымъ, умисно лишь на то, чтобы показати свѣтови, явъ велику веде Россія въ Болгарію аїтацію.

НОВИНКИ.

— Огнѣ. Дня 4 н. ст. мая с. р. навѣститъ пожаръ мѣсточно Тарноруду, пов. скалатского. Огонь займивъ ся о год. 7-й вечеромъ а при досытъ сильномъ вѣтрѣ розширивъ ся зъ надзвычайною скоростью и обдѣмъ 18 домѣвъ зъ будынями господарскими. Хоть рѣка была близько, то трудно приходило ратувати, бо будынки горючі буили въ купѣ, майже догнаны стрѣха до стрѣхи. О год. 12-й пригашено огонь. Мѣжь погорѣвшими домами було 10 христіанскихъ а 8 жидѣвскихъ господарствъ. Убѣзпеченыхъ було лишь 6 домѣвъ жидѣвскихъ и одинъ христіанскій. Шкода значна. Огонь займивъ ся въ жидѣвскомъ домѣ за дѣла неосторожности. Въ огни погорѣла корова и много дровъ; зъ людей нѣхто не погорѣ. — Въ Колѣбушѣвой погорѣло оногодъ 25 домѣвъ жидѣвскихъ и 150 людей лишилось безъ притулку. — Дня 4 н. ст. мая займивъ ся огонь въ Николаевѣ на передмѣстѣ "Подлѣсье". Помимо скорой помочи погорѣли три хаты и двѣ стайні. — Причиною огню бувъ недоглядъ дѣтей. Мѣщане скоро поспѣшили на помѣчь, бо въ одній хвилѣ стануло кѣльканатѣ паръ коней передъ магистратомъ по сивакви и бочки.

— Оплата въ 1-й мѣсяцъ гимназіальной. Министеръ Гавчъ выдавъ розпорядженье, чтобы ученики школъ середнихъ вже въ першомъ курсѣ могли бути убрѣженны одъ оплаты школьной, ели въ першихъ двохъ мѣсяцахъ будуть мати добрый тоы зъ пильности и обычаевъ и "удовольно" зъ предметѣвъ а зъ концемъ курсу одержать першу классу.

— Въ дарѣ для архиміагитъ Маріи Вамери, при нагодѣ ея вѣнчаня, жертвовала кн. Елена Сангушкѣвна, протекторка школы коронкарской въ Канчузѣ, вакларъ коронковий зъ полученныхъ гербами домѣвъ габубургского и тосканского. Цѣсарь за сѣи даръ переславъ черезъ староство въ Ланцутѣ основательнѣ и директорѣ сѣи школы, бар. Магдалинѣ Чеховичевѣй, золотой медальонъ зъ шафѣромъ окруженнымъ брилантами. Для ученицъ же, котрі вакларъ робили, приславъ цѣсарь 100 зр., и заравъ поручивъ министерству просвѣты переслати найновѣйшій зворы школы центральной у Вѣдн для школы коронкарской въ Канчузѣ.

— Другій копей сыплютъ Поляки коло Львова. Въ Дублянѣхъ завязавъ ся т. зв. кружокъ товарищескій, въ которого складъ входять по большій части профессоры дублянскихъ школы рѣльничной, и сѣи то кружокъ загадавъ сыпати копей на памятку конституції 3-го мая 1791 р. Дня 4 н. ст. мая зачали сыпати копей, а въ фундаменты кѣпца вмуровано пушку скляну зъ одновѣднымъ актомъ, описаннымъ на пергаментѣ. Въ актѣ говорять ся про положенье Поляковъ въ Нѣмечинѣ, Россіи и Австріи. Про односини Поляковъ въ двохъ першихъ державахъ згадуе ся въ актѣ зъ жалемъ, за то "односини подъ панованьемъ австрійскимъ, завдяки въ великій мѣрѣ широкому зрозумѣню нашихъ законныхъ змаганъ со стороны великодушного монарха цѣсаря Франца Іосифа І. укладають ся щоразъ пригнѣднѣше".

— Въ Перемышлѣ обдудило ся оногодъ цѣкава розправа. Пять офицерѣвъ перемышского гарнізону выбрались на ловы до села Мадковичѣвъ, власности п-ѣ Стефаніи Предмирской. Офицерѣвъ прихоплено на ловахъ и обдѣрано имъ стрѣльбы. Офицеры внесли жалобу передъ судъ на п-ю Предмироку о обиду ихъ чести, цѣлого стану офицерского и арміи, але трибуналъ удовольнявъ обжаловану.

— Зъ Стрия доносятъ Курьер-ови Lwowsk-ому, что тамъ дая 1 мая увлечено Скоповского, котляра въ варстатѣвъ зельзницѣ державной, на доносъ одного его товарища. Найдено у Скоповского револьверъ и 400 набавѣвъ. Слѣдство веде ся. Скоповскій есть женатый и має шестеро дѣтей.

— Опаа лютить ся вже бдѣ кількохъ мѣсяцѣвъ въ Днявѣхъ и околицы. Средства охоронной, якъ зарадило староство въ Березовѣ, скѣчили ся на томъ, что замкнуто школу мѣсцеву и на повѣдомлено громадѣ, що переведе ся охоронне щибленье бѣпы. Одъ часу сего повѣдомленя минуло вже два мѣсяца, але по селѣхъ не явивъ ся нѣякій альбара. А за той часъ опа ширить ся епидемічно что разъ дальше, бо жида, що волочать ся по селѣхъ за купномъ покладѣвъ, масла и т. п., розносять ея що разъ дальше. Также лучае ся, что мерцѣвъ перенозять зъ одного села на другое, ели въ якѣхъ сѣлѣ нема кладовища того обряду, до которого помершій приналежавъ.

— Въ процессъ асентурунѣмѣ въ Вадовичахъ засудивъ трибуналъ Файла Банда и Маркуса Садгера на 3 мѣсяцѣ тяжкой взынці. Прочихъ обжалованныхъ убрѣвнѣвъ трибуналъ за дѣла браку доказѣвъ провны.

— Въ Краковѣ застрѣйкували субекты въ жидѣвскихъ скелѣхъ. Домагають ся они, чтобы скелѣи замынано о 9 бдѣ год. вечеромъ и чтобы подвышено имъ платноу тыждневу о 1 зр. Дѣлкій властатѣдъ скелѣвъ прилати на тѣ жадана а дѣлкій не замыкали скелѣвъ о 9 бдѣ годинѣ. Одъ двохъ дѣвъ отже переходять улицами громады жидѣвскихъ субектѣвъ и крикомъ та погрозами змушуютъ замыкати скелѣи.

— Пожаръ заведенія божевольныхъ. Въ Канадѣ въ заведенію божевольныхъ въ Люсеновѣ займивъ ся 6 н. ст. мая огонь, при чѣмъ 150 особѣ погорѣло, а 100 особѣ однесло тяжкій ушкодження.

— Товариство приятье здравья. Подъ такою назвою завязуе ся у Львовѣ товариство, которого статуты вже потвердило львовске наместничество. Цѣль товариства есть: слѣдити односини санитарній въ краю, старати ся ихъ поправити, познать людность зъ основами удержаня и охоронны здравья та подмаганье розвитку науки гііены въ напрямѣ практичнѣмъ и науковѣмъ. Товариство може завязувати філіи по провинціи. Висока 50 кр., рѣчна вкладка 2 зр. Загальні

зборы обдудутъ ся сими днями, и предѣдательствѣ товариства має стати проф. Пілать а его заступникомъ д-ръ Меруновичъ.

— Краева рада здравья на семѣхъ засѣданію 22 цѣвтія с. р. полагодила отѣй справы: Порѣшено рядъ зарядженъ, якій годилось бы зрѣбити, чтобы воздержати можливе значне ширенье заразныхъ недугъ въ способѣ епидемічній за дѣла неврожаю и браку пашѣ для худобы; — порѣшено въ робѣтніи бактериологической, умѣщенной при училищѣ Быхарской ч. 16. завести газъ и устроити кухню химичну зъ лезною пѣсковую и апаратомъ дестилляційнымъ; — въ справѣ рѣзѣвъ въ Квилиннѣ, колоніи, пов. станіславовского, порѣшено зажадати ея плану ситуаційного разомъ зъ близшими даными що-до якости грунту и т. п.

— Лотерія при розправахъ рады державной. Двадцать шестый разъ промовлявъ посолъ д-ръ Розеръ, сѣи неутомимый поборникъ лотеріи, въ радѣ державной при титулѣ "лотеріи" и якъ звычайно поставивъ резолюцію, чтобы знести малу чисельну лотерію. Зъ промовы его, повной дотену и пропіи, подасмо кілька уступѣвъ: "Мушу заявити мой жалъ, что п. министръ фінансовъ не есть присутній при розправахъ надъ сѣю гарною, великолѣпною и шляхотною институцію державною. Я мушу зъ того заключати, что вже починають самі вѣгдати ся той институції. (Веселѣсть.) Каждый народъ має свою гру: Англичанинъ своего віста, Французъ пікета, Испанецъ льомбра, Італіинець таррока, Россіянъ нашѣ-вашѣ (Веселѣсть), щасливый Австріецъ свою лотерію (Велика веселѣсть). Найдурнѣйшою зѣ всѣхъ, але также и наибольше негодною есть безъ сумнѣву лотерія, бо зачинае ся ея грати яко обманеный, а кончить ся яко обманщикъ. И такую гру подержуе держава, что хоче бути державою закона. Ту гру назначили пагубною всѣ экономисты, навѣтъ давнѣйшій профессоръ экономіи въ краковскомъ университетѣ, Дунаевскій, — не знаю, чи той самый, что сидитъ на фотели министерскомъ — (Голосы: Той самый!) котору знесли всѣ державы — поддержиють ще лишь Австрія и Італія. Гамльтонъ каже, что каждый посолъ повиненъ бути приличнымъ, але коли говорить ся о институції шкѣдливѣй для людности, то може бути простакомъ. (Веселѣсть.) Римскій цѣсарь Веспасіанъ, коли говорено ему, что доходы его плынуть зъ поганыхъ жерель, тымъ боронивъ ся, что понюхавши грѣхъ казавъ: Non olet. И оно оправдъ такъ. Въ кѣлько разѣвъ я державъ тѣ нашѣ доходы зъ нечестыхъ жерель подъ носомъ п. министра, а п. министръ муситъ мати добрый носъ, бо нѣкогда не занюхавъ неприемной вони на тыхъ грошехъ. (Веселѣсть.) Найпоганѣйшою плямоу въ исторіи австрійско-угорской лотеріи есть драма лотерійна короля тернового Фаркаша и его помѣшниковъ урядниковъ лотерійныхъ. Одъ року 1883 до р. 1889 выгравъ бытъ на лотеріи 655,000 зр. Ели бы такихъ Фаркашѣвъ було больше, то лотерія не довго могла бы удержатися. Але чтобы выграти на лотеріи, треба знати бдѣвѣйшій номеры, и се знавъ Фаркашъ, а по-при се бдѣ умѣвъ такъ робити, чтобы выгравъ терна. Говорять, что Фаркашъ мавъ часто добрый сны и знавъ покористватися ними. Сняли ему ся: Ліхтенштайнъ, Гавчъ, Дунаевскій. Що значить такой сонъ? Я студіювавъ лотерію и знаю добре сонники австрійскіе. Ліхтенштайнъ значить: клерикально-федералистична программа школьна, также одворотъ, также фиска, и ели не ошибаю ся, число 44. Министеръ Гавчъ означае фабрикацію новель школьныхъ, а се число 50. Министеръ Дунаевскій значить подвышенье податковъ, дорожню нафты и кавы, а се число 88. На тѣ номеры ставлявъ Фаркашъ и выгравъ тому поручаю ихъ также п. министрови. Австрія одъ многихъ лѣтъ стала державою, катъ ескосенъ, лотерійною. (Правда!) Ели Австрія хоче затыгнути позичку, то затыгае позичку лотерійну; хочь Австрія зрѣбити щось добродѣйного, то уживае до того пристрасти люду до гры и устроуе лотерію добродѣйну; хочь поднести годѣвлю копей, выдае лѣсомъ Kiposem; хочь будувати дома Божі, выдае Dombaulose; на зоосмотренье вдовъ и сирѣтъ устроуе лотерію; ба навѣтъ коли має ся въ радѣ державній означати порядокъ бѣсѣдниковъ, то также уживае тягненя лотерійного. (Величезный смѣхъ.) Одъ р. 1867, одъ коли я членомъ рады державной, програю на лотерію 550 миліонѣвъ зр. по тыхъ печерахъ гры, званыхъ ц к. лотерійными коллектурами." Весѣдникъ розказуе про всѣякій родъ гры лотерійной и ставитъ резолюцію на знесенье лотеріи. Резолюцію одослано до комісії бюджетовой а титулъ "лотерія" принято.

— Преліминаръ фонду меліорачнаго министерства рѣльнична на рокъ 1890 назначаетъ для Галичины на управленье рѣкъ 67,369 зр. Загальна сума въ преліминаріи на меліорачіи выноситъ 531,335 зр., такъ отже для Галичины припала лишь майже осыма часть. Цѣла та сума назначена выключно для заходѣнио Галичины, а то: на регуляцію Нового Бряна шеста рата 7,804 зр., Ленгу пята рата 10,500, Киселяны пята рата 8,570, Вислока пята и послѣдняя рата 7,740, Тшеснѣвски четверта и послѣдняя рата 13,275, Кременіцъ и Бабулюки трета рата 9,300, на докѣченье обвалованя береговъ Вислы и Сану въ повѣтъ тарнобжегскомъ друга рата 10,000 зр.

Господарство, торговля и промыслы.

— Ц. н. австр. зельзницѣ державній. При льсованію дая 1 мая 1890 пріоритетныхъ облигацій І и ІІ емісії зельзницѣ арх. Альбрехта вытѣгнено:

XXXXIII льсованье сѣрбныхъ облигацій пріоритетныхъ (І емісія): 55 штукъ а то ч.: 855, 6928, 7744, 9991, 10318, 11317, 13062, 19761, 20868, 24052, 26069, 26453, 26725, 26846, 26947, 29454, 29546, 30150, 30455, 30873, 31977, 32083, 32101, 32104, 32302, 32920, 33387, 33859, 33912, 35250, 37412, 37679, 38348, 38978, 40771, 41875, 41905, 42111, 42803, 42809, 44193, 44663, 44745, 45158, 46176, 46503, 46600, 47256, 47471, 47960, 48141, 48856, 49090, 49639 и 50500.

XXII льсованье золотыхъ облигацій пріоритетныхъ (ІІ емісія): 75 штукъ, а то: 117, 139,

169, 190, 322, 538, 1157, 1287, 1668, 1688, 1699, 2065, 2566, 2744, 2834, 2948, 3205, 3479, 3572, 3890, 4020, 4097, 4324, 4662, 4984, 5028, 5100, 5120, 5141, 5167, 6280, 6338, 7390, 7461, 8535, 8594, 9097, 9244, 9349, 9364, 9543, 9548, 9681, 9811, 10299, 10352, 10833, 10904, 11272, 11355, 11664, 12730, 13020, 13038, 13752, 13754, 13789, 14598, 14672, 14808, 15778, 16273, 16438, 16512, 17119, 17295, 17924, 18182, 18205, 18544, 18872, 19141, 19694 19889, и 19736.

Выплата тыхъ льсованныхъ облигацій наступитъ одъ 1 падолиста 1890 а то за сѣрбной облигацій пріоритетной (І емісія) по 300 зр. сѣрбломъ за штуку а за золотой облигацій пріоритетной (ІІ емісія) по 200 зр. золотомъ за штуку. Зъ повышениъ речинцемъ утае дальше опроцентованье льсованныхъ облигацій.

Именованья, конкурсы, перенесеня и пр.

— Именованья. Краева дирекція скарбу именувала адюнктѣвъ податковыхъ: Войт. Сасорского, Іос. Крууу и Стан. Конашевича контролерами податковыми въ Х. ранзѣ, а провизоричныхъ адюнктѣвъ податковыхъ: Теоф. Гидака, Ів. Статхурского, Іос. Островича, Стан. Кутшебу и практикантѣвъ податковыхъ Андр. Солицкого и Мих. Гнатичина адюнктами податковыми въ ХІ. ранзѣ.

— Обзначенье. Директоръ ІІІ-ой гімназіи въ Краковѣ, Кароль Вжезинскій, одержавъ ордеръ Франца Іосифа при нагодѣ перенесеня его въ стальной станъ супочнику.

Телеграммы „Дѣла“.

Бѣлградъ 7 мая. Арештовано тутъ бѣвшаго босаньского архимандрита Пелагича, автора революційной брошюры, взывающей Сербѣвъ до знесеня монаршіи а заведеня республики.

Берлинъ 8 мая. Президентомъ парламенту нѣмецкого выбрано Левецова, першимъ вице-президентомъ гр. Бельштрема, другимъ вольнодумця Бавмбахъ.

Пешть 8 мая. Робѣтники оперы королевской зажадали подвышеня платнѣ и сталоу заименованя зъ правомъ до пенсіи. Печкаръ страйкують и дальше, въ наслѣдокъ чого печиво подорожло.

Гамбургъ 8 мая. Застрайкувало тутъ звышъ 2000 мулярѣвъ и 1800 теслявъ.

Берлинъ 8 мая. Вчера представивъ ся Капріви пруской палатѣ панѣвъ. Опѣсля промовлявъ Пѣль въ честь Бисмарка а гр. Гогенталъ домагавъ ся предложеня антисоніалистичного.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вл. А. Л. въ С. Якъ бы намъ пришло на кожду якъ Вы называете "гавканину" того издательства обдѣвѣдати, то бы ані конця не було, ані пожитку. Редакторы его не знаютъ ані чести ані совѣсти, а держатъ ся едио засады: Calumniare audacter... Дятого мы по зможѣ и не тыкаемо того болота!

Надѣслане.

Треба стеречи ся передъ обманѣствомъ. Швацъ въ Тироли. Попередной зимы найшли на мене тяжкій недугъ жолудковій вразъ зъ бракомъ аветиту, болями головы и тяжкимъ запоромъ, и я уживши швайцарскихъ пігулокъ аптикаря Рихарда Брандта (коробка по 70 кр. въ аптикахъ) цѣлкомъ подужала. Я чую ся такъ здорово якъ передъ тымъ и тому поручаю швайцарскій пігулки подобно недужимъ; лишь треба пересвѣдчитися при купнѣ, чи достаетъ правдивый Рихарда Брандта пігулки, бо дуже часто и безсвѣстно подробляеъ той лѣкъ на всѣякій способы. Приська Фангаверъ, робѣтница въ ц. к. фабрицѣ тютюну. (Поднявъ убрѣдостойненя.) — Треба оосторожно глѣдити и принимати лишь правдивый аптикаря Рихарда Брандта швайцарскій пігулки зъ былымъ хрестомъ въ червономъ поли а не якій подробленя.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ
поручае прямо зъ фабрики

СВѢТЛО

І а по 75 зр., ІІ а по 67 зр., за 100 кил.;
при замовленяхъ 50 кильгр. 3%, а при 100 кил. 5% опусту.

Упрашае подавати точно величину свѣчокъ и послѣдну стацію зельзницѣ, до котрой має свѣтло выслатися.

2998 **ДИРЕКЦІЯ.**

Курсъ Львовскій		
въ дни 7. л. мая 1890.		
Акція за штуку безъ купона	196	199
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	228	231 50
Зелѣз. Львов.-Чернов. по 200 зр. а. в.	302	306
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в.	—	—
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	—	—
Листы заставні за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в.	101 30	102
Банку гал. гал. 5% а. в. выльос.	106 30	107
Банку кравого 4 1/2% а. в. льос. 51 л.	99	99 70
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	101 10	101 80
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	97 60	98 30
Товар. кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	101 10	101 80
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 41 1/2 л.	95 20	95 90
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. льос. 52 л.	100 05	100 75
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 56 л.	94 50	95 20
Листы довжні за 100 зр.		
Гал. Зав. кред. сел. 3% а. в. (давн. 6%)	57	60
Гал. Зав. кред. сел. 2 1/2% а. в. (давн. 5%)	47	50
Общ. роль. кред. Завед. 6% льос. въ 15 л.	—	—
Облиги за 100 зр.		
Инденизац. гал. 5% м. к.	105 10	105 80
Гал. фонду пропнаційного 4% а. в.	92	92 70
Комун. Банку крав. 5% 1 емис.	100 75	—
Позички крав. зъ 1883 по 6% а. в.	104 50	106
Позички крав. зъ 1883 по 4 1/2 а. в.	98	98 70
Льосы:		
Мѣста Кракова	23	25
Мѣста Станиславова	—	34
Монеты:		
Дукаты цѣсарскіе	5 56	5 66
Наполеондоръ	9 37	9 47
Полъимперіаль	9 65	9 75
Рубель сѣребный	1 32	1 42
Рубель паперовый	1 32	1 34
100 марокъ нѣмекіихъ	57 80	58 80

НАДОСЛАНИЕ.

Парцель до продажи при улицахъ Мицкевича, Браеровской, Подлевского Шопена, Моношова, Казимировской, также наменицъ при тыхъ улицахъ. Близшихъ информаций удале, а также дотичный планъ ситуационный, мѣстичный окруженіе того комплексу выдае и выслае на жадање П. Т. купующимъ бесплатно Зарядъ реальности Емilia Бертеміліана Браера, Львовъ ул. Браеровска 10.

4%, 4 1/2% и 5% Листы заставні Товариства кредитового земского.
4 1/2% Листы заст. Банку кравого.
5% Листы ипотечный 3143
 купуе и продае по найдоступнѣйшимъ цѣнамъ
АВГУСТЪ ШЕЛЛЕНБЕРГЪ
 дѣль банкомъ и контора вымѣны у Львовѣ.
 Выдаваніе газеты львовск. "НАДБЯ"
 пренумерата цѣлорѣчна на провинцію зр. 1-30.

Въ Станиславѣ можно купити розсаду цѣтвову и яринову, а то: капуста волоска, проста, червона, калларепи и селеры по 15 копа, калларепи по 40 кр., левкоии и вербены по 50 кр., рипіуны по 10 кр. штука, гвоздики, циніи, балсаміны, флюксы, портуляки, целосія, льобелія, піретрумъ, антіріумъ, петунія и много иншихъ по 20 кр. копа. Цебула, поры и салата по 6 кр. копа. Рожъ щіплений по 50 и 40 кр.

А. ШМІДТЪ
 3191 огородинъ мѣскіх. 4-4

РУ.
 навічки, шовков, саріачі, саріинові досері, наоталіки и шіркіи штани, — простирала, бандажі, суспензори и вебъ выроби рукавичниці 2537
 поручае найдешевше
ТОРГОВЛЯ
Братей янгнеръ
 Львовъ, Галиція ч. 16
 Цѣнники на жадање даромъ.

НОВОСТИ ВЕСНЯНИ
 на
сукнь дамскі
 поручае
МАГАЗИНЪ ШАЕРОВЪ
 у Львовѣ. 3477

ГАЛИЦКІЙ
КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ
 принимаетъ вкладки на
КНИЖОЧКИ
 и опрощеніе ихъ по
4 1/2% на рѣнь.
 2219 45—?

Розкладъ їзды на залѣзничнхъ державныхъ.

важний дѣй 1 листопада 1889.

Побѣда львовского гонимика.

Одходить до Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) До Стрыя, Хирова, Стружа Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина побѣздъ особый о 5 год. 50 мин. въ рана. — 2) До Стрыя, Хирова и Сухи о 10 год. 20 м. передъ полудн. — 3) До Стрыя, Хирова, Сухи, Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина о 8 год. 45 мин. вечеромъ.
 Въ напрямъ до Станиславова: 1) Побѣздъ посѣпный до Станиславова, Черновца, Сучавы, Яссы, Букарешту и Гусятина о 9 год. 16 мин. передъ полудн. — 2) Побѣздъ особый до Станиславова, Черновца, Яссы и Букарешту о 4 год. 25 мин. по полудни. — 3) До Станиславова, Гусятина, Черновца и Сучавы о 10 год. 13 мин. вечеромъ.
 Въ напрямъ до Равы рускои: 1) Побѣздъ мѣшанный до Сокала о 8 год. 3 мин. рано; во вторки о 4 год. 43 мин. по полудни; въ пятницѣ о 2 год. 29 мин. по полудни.

Приходить до Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) Побѣздъ особый зъ Буда Пешту, Мункача, Лавочного, Сухи, Хирова и Стрыя о 8 год. 26 мин. рано. — 2) Побѣздъ особый зъ Сухи, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станиславова о 3 год. 36 мин. рано. — 3) Зъ Буда Пешту, Мункача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станиславова о 12 год. 8 мин. въ ночи.
 Въ напрямъ до Станиславова: 1) Побѣздъ особый зъ Сучавы, Черновца и Станиславова о 6 год. 55 мин. рано. — 2) Побѣздъ особый зъ Букарешту, Яссы, Черновца, Гусятина и Станиславова о 2 год. по полудни. — 3) Побѣздъ посѣпный зъ Букарешту, Яссы, Черновца, Гусятина и Станиславова о 8 год. 5 мин. вечеромъ.
 Въ напрямъ зъ Равы рускои: 1) Побѣздъ мѣшанный зъ Сокала и Белзца о 5 год. 41 мин. по полудни зъ вторки и пятницѣ о 10 год. 17 мин. по полудни.
 Плякаты розкладу їзды на шляхахъ залѣзничнхъ державныхъ въ Галичинѣ одержати можна на кож-дой стациі по цѣнѣ 6 кр.

Вѣблякй Листы заставні Товариства кредитового земского

4 1/2% Листы заставні Банку кравого
 4 1/2% Позичку краву
 4% Облігаціи пропнаційні
 Вѣблякй облігаціи довгу державного
 Залѣзничнхъ облігаціи перешнства
 Льосы державніи и приватніи
 продае поѣдъ найкористнѣйшими условиями
Сокаль & Ліліенъ
 3360 100—156 Дѣль банкомъ и контора вымѣны у Львовѣ
 Порученія зъ провинціи выгтовляе ся одво-отною почтою безъ дочислена провізіи.

Найбѣльшій
Берненскій сукна
 поручае по цѣнамъ фабричныхъ
Feintuch-Fabrik
Siegel-Imhof
 in Brünn.

На порядне весняне або лѣтне
убранье мужеске
 выставе 1 купонъ довготы 3-10 метр. с. в. 4 вѣдн. лѣгкѣ.
 1 купонъ коштуе
 зр. 4-80 зъ звычайной
 зр. 7-75 зъ доброй
 зр. 10-50 зъ дѣшовой
 зр. 12-40 зъ найбѣльшой
 правдивой вовны овечой.

Одѣтъ можна дѣстати въ вели-комъ выборѣ: шовкомъ перет-каный камгарин, сукна на пѣр-цигери, пальмерстои и боа на плащъ зимовй гуиъ для стрѣль-цѣвъ и окономовъ перувіенъ и тоскіи на убранья салоновъ, приписанй сукна для урядничѣвъ даюи ся прати полотенця для мужчинъ и хлопцѣвъ піковй ма-3366 теріи и т. п. 25—40
 Ручитъ ся за добрый товаръ и докладну доставку.
 Взорѣ даромъ и оплатно.

РИМАНОВЪ

ЗАВЕДЕНЬЕ ЖЕРЕЛЬНО-КУПЕЛЕВЕ

для особъ золотушныхъ (скрофуличныхъ), анемичныхъ и ослаб-ленныхъ — положений въ Сибирѣ, въ прегарной долині карпатской рѣки Табы, середѣ шпильковхъ деревъ — отвореній зѣстае зъ днѣмъ 20-го мая и дѣль того дня ажъ до 20-го червня и дѣль 15-го серпня цѣны помешанъ о 1/2 часть дешевшй. Одѣ такыи будутъ лишь тѣ особы ульзаны, котры прибудутъ до Заведеня передъ 20 червня.
 Въ сѣмъ роцѣ побольшено компатки для купель минераль-ныхъ; — кромѣ аличны купелями и пѣтьмъ водѣ можна лѣчати си въ Заведеніи електричнымъ токомъ, массажемъ, а такожъ гимнастикою звычайною и ортопедическою. Купель зимній рѣчній и напирсковій.
 Лѣкарствъ заведеня сѣтъ д-ръ Юсифъ Дукетъ.
 Почта и телеграфъ въ мѣсці такжъ аптика.
 Одѣ стациі "РИМАНОВЪ" залѣзничнхъ трансверсальной обдѣле-ной одѣ Заведеня о 8 километровъ курсуютъ возка и побѣзды, котрыхъ возники одначеніи сѣтъ знакомъ Заведеня (гербъ Шлява), за ниши Заведеніе не бере одѣлчальности.
 Заведеніе розсылае минеральну воду до всѣхъ трехъ жерель, лѣчливу сѣтъ до внутрншного и вѣншного уживанія такожъ бромово-йодовый лугъ. Предметы тѣ мають такожъ на складѣ:
 въ Краковѣ: Аптика "подѣ Звѣздою" п. К. Вишневекого, улица Флоріанска;
 у Львовѣ: Аптика п. П. Веворского ул. Галицка 5;
 въ Перемышлѣ: Аптика п. З. І. Каліцкого;
 въ Сяноцѣ: Складъ минеральныхъ водъ п. А. Дружановского;
 въ Копаичинѣ: Аптика п. Федера;
 въ Цавици: Аптика и складъ водъ минеральныхъ п. Е. Шамайта.
 3476 3—5

Вѣблякй полемия подаетъ
Дирекція Заведеня жерельно-купелевого
 въ РИМАНОВѢ.

НИКОЛАЙ ЛЮДВИГЪ

у Львовѣ при ул. Галицій ч. 14

поручае свой обильно заосмотрен-ный Магазинъ галтѣвъ, дробницѣ дамскихъ, приборѣвъ до шитя, галтѣу и кравецтва.

Великій выборъ перфумъ, мы-лецъ, щѣтокъ, гребенѣвъ та всякихъ приборѣвъ туалетныхъ.

Поручае такожъ парасольки, парасолѣ, каломѣ правдивой рос-сійскій, ленты, аксамитки, обшиты до суконь.

Товары зъ першорядныхъ фабрикъ; цѣны можливо най-низшиі.
 3494 (1—5)

Ч. 280/90.

Конкурсъ.

Продае ся въ Бучачи му-рованый дѣль подѣ ч. 30 3/4 (подомініканскій монастырь), зъ 6 склепеными обдѣленями въ сутеренахъ и 17 обдѣленя-ми въ горѣшной части, зъ дво-ма садами подѣ чч. 3 3/4 и 4 3/4 обнимающими 1 моргъ и 1092 квадрат. сяжнѣвъ.

Близшиі вѣсти подаетъ и о-ферты принимае канцелярія рус-кого народного Института "На-родный Дѣль" у Львовѣ, ули-ца Орменська ч. 1. Н. поверхъ.

Речинѣвъ вношена офертъ до 18 (30) червня 1890.
 Львовѣ, 20 цѣвтя (2 мая) 1890.

Черезъ Редакцію "Дѣла"

можно замовити за знижену цѣну отѣдъ книжки:

Фавстъ, трагедія І. В. Гетего, въ перекладѣ Івана Франка, зъ пе-редимъ словомъ и поясненіями. Цѣна знижена зъ 1 зр. 50 кр. на 1 зр. (зъ рекомендованую пересылкою 1 зр. 15 кр.)

М. Раскскій и росейскій пан-славизмъ, Корнеліа Н. Устияновича. Цѣна знижена зъ 80 кр. на 50 кр. (зъ рекомендован., пересылкою 65 кр.)
Taras Szweczenko, życie i piś-tna jego, napisal Gwidio br. Battaglia. Цѣна 20 кр. (зъ пересылкою пере-командованую 25 кр.)

Хто замовитъ всѣ три книжки наразъ, одержитъ ихъ за цѣну 1 зр. 80 кр. разомъ уже зъ рекомендо-ваную пересылкою
 Позаятъ всѣхъ тыхъ трехъ кни-жокъ уже мало, треба посѣпшати въ замовленіямъ.

Дипломомъ

почетнымъ одначеніе концес.

ЗА ЕДЕНЬЕ ГАЛЬВАНІЧНЕ

Генрика Розенбуша

Львовъ, ул. Конертка ч. 16.

Прймае всякого рода предметы металевы, добного виду и роз-мѣровъ, зѣ сѣбля, сталь, мо-ситу и мѣди до золоченія, сѣр-бленія, никльованія, мосяже-нія, помѣдненія и оксидованія. Заведеніе заосмотрѣ въ одпо-вѣдній машини и устроене по-сая найновѣйшихъ дослѣдовъ на поли електротехніки. Вы-готовляе все дуже твѣрзало и 3486 дешево. 3 10
 [Анонсъ "Импреса" у Львовѣ].

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

ул. Сикетуска ч. 6 у Львовѣ.

Одинокій и выключный для Галичины

СКЛАДЪ РОССИЙСКОГО ЧАЮ

3319 6—20

основанный въ 1870 р.

ЦѢННИКЪ		ар. кр.
Поручае правильно кож-дого тыждня свѣтлй транспортъ наѣблшпо-го чаю зъ Москвы и поручае его пѣбл прило-женого ему цѣнника	Кайсовъ { знам. чорный "melange"	1 60 1 80
	Souchong { "одличный "melange P."	2 — 3 —
	Melange караванный	4 —
	Fu-czu-Fu { и-рѣ І. "III"	3 00 4 60
	К. и С. Поповъ { "I рб. 601 ф."	6 — 2 40
	Высѣвки { "одличный "prima"	3 75 1 80
	Особливу увагу звертаеся на 3 знамениты сорты К. и С. Попова,	2 50

ВОДОЛѢЧЕБНЕ ЗАВЕДЕНЬЕ Sulz

коло Kaltenleutgeben.

Властитель и управитель лѣчничій д-ръ Емilia Лъви, доси черезъ бѣтъмъ лѣтъ асистентъ профессора д-ра Виттерница въ Кальтенлейт-генѣ — Отвореніе 1 мая. 3472 6—12

Проспектына жадање сейчасъ.

ДРОГЕРІЯ и ПЕРФУМЕРІЯ

Д. ЛЮДКЕВИЧА и СП.

въ Перемышлѣ

улица Каанировска (давнѣйше Львовска)

поручае Вп. Публицѣ: СРЕДСТВА ТУАЛЕТОВЪ: мыла, пахочѣ, пудры, пасты, порошки и воду до консервованія зубѣтъ, кремы, помады и воды до волосъ, усѣвъ и бороды, краски до крашенія волосъ — вырѣбу власного и П. Игнатювича у Льво-въ та найзнатнѣйшихъ фабрикъ вѣднскихъ и заграничныхъ. МАТЕРІАЛЫ ХЕМИЧНІИ для лѣкарствъ, хеміковъ, піротехні-ковъ, антикарствъ; ПРИРАДЫ ХІРУРГІЧНІИ зъ кавчуку, скла, метало.

ДЕСІНФЕКЦІИ.

ВАЖНЕ ДЛІ ВП. ПАНЬ: Мыло до праня бѣля, фарбка до бѣля въ кулькахъ, крохмалъ брылятовый, гума и бораксъ до кофитриковъ, краски до крашенія матерій шовко-выхъ и вовняныхъ, аттраментъ до значенія бѣля, краски на помѣсть въ 4 родахъ, оцѣтъ винный, олива.

Гербата хіньска (россійска).

Корки до бутельокъ, лакіръ золотой до черевіковъ и лакіръ до чорненія шкѣры, найбѣльшій кѣтъ до порцеланы, карукъ столарскій, губки, пензлѣ и т. п. 3373

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ.

Пр. ОО. БЕНЕДИКТИНОВЪ

въ монастыря von Soulac

(Франція)

Dom MAGUELONNE Prior.

2 ЗОЛОТЫЙ МЕДАЛЬ: Бурселъ 1880 Лодзъ 1884.

наибѣльшій одначеніи

Вымѣлено въ роцѣ 1373

Петровъ Бурсо

Шоденно уважачи Елик-сиръ до зубѣвъ ВПр. оо Бе-недиктинѣвъ въ складѣхъ ко-дыкохъ капелъ въ склянкѣхъ, тамуса и лѣчнѣхъ по-рохнанныхъ зубѣвъ, бо черезъ те надаеся имъ благо полек-ку и твердости та змѣошася асна и удержася ихъ здоровыми.

Тому то робимо знаши читателѣхъ справедливо при-суту, звертаючи увагу на сѣдъ даній и практичний зѣкъ, що бѣтъ найбѣльшимъ средствомъ цѣлющимъ и однокною охороною на бѣль зубѣвъ.

Зах. евр. 1807 106 у. 108, r Croix-de-Seguer

Генер. агентъ **Seguin** 106 у. 108, r Croix-de-Seguer

Бордо

Дѣстати можна у аскъдоборѣхъ торговлѣхъ першъ, друкарнѣхъ и антикѣхъ.

2765

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

п. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продае

всѣ эффекты и монеты
 по курсѣ дешновъ пайточнѣйшомъ не вчисляючи нѣякомъ провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае

5% листы ипотечный преміованй
 5% " " безъ премій
 4 1/2% листы товариства кредитового земского
 4 1/2% " " Банку кравого
 4 1/2% позичку краву галицкую 3483 5—?
 4% позичку пропнаційную галицкую
 5% " " буковинскую
 4 1/2% позичку угорекіхъ залѣзничнхъ державныхъ
 4 1/2% " " пропнаційную угорекую
 4% угорекій облігаціи индѣмнізаційніи

а всѣ тѣ паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продае

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТНА: Контора вымѣны Банку ипотечного прймае одѣ П. Т. купующихъ вѣблякй выльосованй а вже платий мѣ-сцевя паперы цѣнны, такожъ запашай купоны за готѣву, безъ нѣякого одчисленія, а замѣщай лишь за одчисле-ніемъ справедливыхъ коштѣвъ.

До эффектѣвъ у котрыхъ вышлн купоны, доставляе новій аркушъ купоновъ, за зворотомъ коштѣвъ, котры самъ поносѣтъ. Теперъ хѣбуютъ аркушъ купоновъ до

Львовѣ Тисаньскихъ, 5% Листѣвъ кор. Польского, одѣ 1 мая до львовѣ державныхъ зъ р. 1860.

При закупкѣ товаровъ просимо побликуватися на нашу часонисъ.

Выдаецъ и одѣлчальны редакторъ Иванъ Белей.

Цяну въ зѣбр. Черкашской.

Въ друкарнѣхъ тов. ии. Шенченка, подѣ зар. К. Водяровского.

ДЪЛО

Предплата на „Діло“ зъ мітер. додаткомъ
въ Австрій: въ Галичинѣ:
за цілый рѣкъ 18 зр. за цілый рѣкъ 24 зр.
на пѣтъ року 9 зр. на пѣтъ року 12 зр.
на чверть року 4 зр. 50 кр. на чверть року 6 зр.
на мѣсяць 1 зр. 50 кр. у Львовѣ:
за цілый рѣкъ 16 зр. на пѣтъ року 8 зр.
на чверть року 4 зр. на мѣсяць 1 зр. 35 кр.
Редакція, Адміністрація и Експедиція нѣтъ к. 24 ул.
у. Ветерія. — Упомянуъ звертаются яхне на попереднѣ
застереженія. — Редакціяиъ неоплаченныхъ вѣдѣлъ бѣтъ нѣтъ
Подписаніе члѣско комитету 8 кр. а. в.
Оголошенія принимались по цѣнѣ 6 кр. бѣтъ охотно
стрѣчки печатаніе, въ рубр. „Надсѣлане“ по 20 кр. а. в.
Подати члѣсались по 10 кр. бѣтъ отпуща.

— Приготовленя до торжества вѣнчаня архимонахъ Маріи Валеріи. Маршалокъ краевый розбѣславъ до дѣякихъ знатнѣйшихъ особбъ въ краю листы такого

змісту: „Въ липни обуде ся торжество вѣнчання С. Вис. Найдостойнѣйшого архієпископа Марія Валерія, донки нашого Наймилостивѣйшого Монарха зъ Г. Ц. Высокоств. архієпископомъ Францомъ Сальваторомъ. Щобъ нарадитися, въ який спосібъ край нашъ має гідно почтати се торжество, порішавъ видѣль краєвий утворити комітетъ, а сямъ має честь запросити Васъ, Вл. пане, до участі въ нарадахъ комітету. Перше засѣданье обуде ся въ недѣлю 11 мая о год. 5-ой по полудни въ сали нарадъ видѣлу краєвого. Маршалокъ г-р. Тарновскій; членъ видѣлу Гомардъ.“ — Такожъ многа мѣста нашої монархії, мѣжъ ними Львівъ и Чернівці, нараджують ся надъ відповіднимъ святкованьемъ торжества сего вѣнчання. Найчастѣйше основують въ сую честь якійсь добродѣйний фондациі. — Цѣсаръ мавъ висказати бажанье, щоби мѣста при святкованню вѣнчання не устроювали пѣлихъ торжествъ.

— Въ Харкові — якъ доносить дневники — поліція мала вислѣдити якесь тайне товариство, котре спроваджувало книжки и часописи зъ Галичини и удержувало звязъ зъ Русинами-народовцями у Львовѣ. Переведеній ревизіи не дали вправдѣ ніякого позитивного результату, але мимо того выгнано заразъ зъ мѣста двохъ студентівъ, у котрыхъ знайдено кілька чиселъ газетъ галицько-руськихъ. Въ наслідокъ того настало межъ молоддю сильне обурення и почали ся проявляти нові заворушення.

— Заборона Францозови книжки въ Россіи. Непеф. Presse доносить такъ рѣчь: Якъ правительство росіекоє понимаю „братній панславизмъ“, нехай свѣдчить о томъ найновѣйша заборона одного пѣсничка дѣла. Книжка Кароля Еміля Францова — културний образокъ підъ заголовкомъ Vom Donzig Dolan ишла доси до Россіи, а тільки цензура инкримінованій мѣсця або вярзувала або замазувала чорниломъ друкарскимъ. Нове-жъ побільшене виданье книжки безсумовно теперъ заборонено, а яко причину заборони подано новододану студію о літературѣ Русинівъ, написану зъ тепломъ. Се не подобало росіекому правительству и оно зъ той причини книжку Францова заборонило въ Россіи.

— Въ справѣ фондациі бар. Гірша доносить зъ Вѣдья, що теперъ одинокимъ причиною въ провадженню активизації сей фондациі єсть се, що правительству обстає урядно при томъ, щоби ему прислужувало право имевати половину членівъ кураторіи, а въ замѣну за се, якъ повѣдомлено довѣрчоно бар. Гірша, правительство затвердити другу половину членівъ кураторіи, именовану фондаторомъ. Одъ згаданого условія не одступити правительству, бо фондациі входить переважно на поле публичного виховання, а правительство не може зречи ся прислужуючого ему права якъ нагляда такъ и чинной интєренції. Бар. Гірш має вже годитися на таку зміну акту фондациі, щоби правительству забезпечити більший впливъ на зарядъ фондациі, але не хоче згодити ся на разѣ на именованье правительствомъ половины членівъ кураторіи.

— Автономія по нашихъ мѣстахъ. На торгъ до Перемишля приїхавъ селянинъ тепа. Тепа подобалося рѣзнякови Карльсови и днѣ зачавъ его торгувати. Але побачивши, що селянинъ обстає твердо при поданій цѣнѣ, кинувъ въ злобѣ телетомъ до землі, такъ сильно, що оно однесло ушкодження. Цѣлу ту сцену бачивъ мѣскій поліціянтъ и післю приписавъ о мучено вѣрвати, арештувати Карльса та хотѣвъ одвести его на поліцію. На помѣч арештованому надбѣгли жиды а такожъ явивъ ся членъ рады громадской Шіцъ. Той Шіцъ звернувъ ся заразъ до поліціянта словами: „ті смішишь, цо ты хдешъ вуд нєго, пущі!“ — а коли поліціянтъ не хотѣвъ услуухати, бо мусѣвъ бы провинитися противъ причинѣвъ, закричавъ Шіцъ: „я бєдє цєбє научіцѣ, цо ты нє слухашъ асєсори!“ Поліціянтъ, побоюючись, щоби не втратити служби, пустивъ рѣзняка на волю и лишъ попривітавъ, щоби волюно було ему записати мѣя рѣзняка.

— Оверта фірми Gross & Redlich на будову другого шляху зѣлѣзничъ Кароля Людвика зъ Перемишля до Львова має бути найкористивѣйша.

— Розрухи робітничий въ Кракові. Зъ Кракова телеграфують підъ днемъ 9 и. ст. мая: Мимо закау поліції, зборняючого загальній зборъ ремѣсничівъ, скланий на вчера до радной салѣ магистрату, збѣлило ся вчера о годинѣ 11-той передъ магистратомъ около 300 ремѣсничівъ. Поліція завѣзвала зборнячівъ, щоби розійшли ся, а коли се не помогло, розогнала шляхами зборнячівъ. Раненихъ нема. Зъ причини, що побоюють ся антисемітскихъ розрухѣвъ, збѣлило вчера наші ночи патроль войсковий и поліцій. До Кракова при нагодѣ одпусту на Скальцѣ прийшло много робітничівъ зъ Остравы. Ночь перейшла спокійно.

— Жидівскій обманство. Зъ різнихъ сторінъ дуже часто нарікають на жидівъ, владѣтелѣвъ трафікѣ, а власти фінансовий якось дивлять ся на то все крѣвъ палцѣ. Вѣдома рѣчь, що пакки тютюну, имено до паніросѣвъ, суть такъ лихо запечатовані, що не трудно надбрати зъ нихъ тютюну на шкоду купуючыхъ. Тымъ то користують ся жиды-трафіканти а зъ понадбранимъ тютюну поробивши сигарета на продажъ, мають подвійний зыскъ, разѣ одъ скару при гуртовімъ закупѣ тютюну а одтакъ ще зъ вкраденого тютюну. А не трудно було бы тому зарадити, если на пачкахъ була бы выписана приписана вага та кара, котрой підпадали бы подобного рода обманщики.

— Наша бюрократія. Зъ Волшовець доносить: До тутьешной школы народной перенесено учителя зъ шой мѣсцевості; днѣ 1 марта обнявъ бѣтъ свій урядъ, а доси, хочъ вже теперъ половина мая, не одержавъ днѣ асигнаціи на пенсію, то не выстане она на заплату тыхъ довѣтъ та лхварскихъ одъ нихъ процентівъ. Коли-бъ такъ мавъ ждати на пенсію якій міністеръ, то днѣ давъ бы собѣякось раду, але бѣдного учителя народного не годить ся такъ мучити. А може вина въ томъ, що въ Рогатинѣ було якесь интєрєснумъ по усунуенню п. Райхельта та тому цѣла махіна урядова мусѣла вдержатися?

— Нещасна пригода въ рускій духовій семинаріи въ Перемишляхъ. Зъ Перемишля пишуть намъ підъ днемъ 8 и. ст. мая: Нинѣ передъ 7 ою годиною рано лучина ся въ нашій семинаріи нещасна пригода. Въ часѣ, коли всѣ прочі питомці були зборяні въ музею на молитвахъ, выпавъ зъ біна питомецъ Иванъ Процевать, котрый лививъ ся бувъ въ спальной комнатѣ за-дѣла недуги. Мимо того, що упавъ зъ другого поверха на кам'яний хідникъ, не убивъ ся на смерть, але перенесений на разѣ до больничъ семинарокъ прийшовъ навѣть до себе и зачудований пытавъ, зъ одки тамъ взявъ ся и хто его такъ поранивъ? Лѣкарь сконстатувавъ лишъ тяжке ушкодження одной ноги, одной руки и легке зранення головы а зарозомъ запримѣтивъ першій обыви тифу. Опѣсля перенесено недугю до шпиталѣ. Нещасній вже въ змѣжъ недужавъ довгий часъ на грудну хоробу и яко реконвалесцентъ выхавъъ бувъ на шість тиждѣвъ на село. Коли однакъ недавно тому повернувъ назадъ до семинаріи, погрібнувъ ся у него на ново станъ здоровья. Уже одъ трехъ днѣвъ попадавъ въ цоразъ більшу горячку, однакъ не бувъ ще такъ ослабленимъ, щоби мусѣвъ тломъ лежати въ лѣжку и длатого здавало ся, що не погрібно его безъ перервы пыльнувати. Вчера бувъ бітъ у лѣкаря а повернувши казавъ, що навѣть не тямить, що ему той заординовувъ, бо власне тогдѣ дѣставъ такъ сильній заворотъ головы, що не мѣгъ зрозумѣти его словѣ. — Тожъ цѣле нещастє стало ся въ той спосѣбъ, що недужій перейшовъ до сусѣдной комнаты а стоячи при отворѣннѣ бѣгъ, дѣставъ завороту головы и выпавъ або въ приступѣ більшой горячки безъ притомности выскочивъ на двѣрь. А що однакъ у насъ по мѣстѣ вже теперъ кружать дивовижній вѣсти о той нещасній пригодѣ, а дуже имовѣрно, що покажуть ся и въ часописяхъ ошибочній здогады, длатого пояснємо цѣлу справу въ интєрѣсъ правды и самого недужого.

— Зъ Микунієвъ пишуть намъ днѣ 8 и. ст. мая: Нинѣ о пѣвъ до третей години довѣтъ погорѣло заведенє купелєвъ въ Конопківцѣ коло Микунієвъ. Подѣля наше втратило сямъ одно мѣсце, котре основане передъ кількадецять лѣтами бл. п. Бр. Конопкою, вылічило не одну тысячку недужихъ людей. Мабуть теперѣшній владѣтель Конопківки г-р. Рей не скоче обдурувати на ново зъ згарищъ заведенє купелєвъ. Будынокъ бувъ у безпеченій.

— Єзуиты въ Велеградѣ. Моравске Listy доносить, що управа церковна Велеграду, сего славянського мѣсця одностого, перейшла въ руки Єзуитѣвъ. Три патры вже перейняли цѣлу управу въ свои руки. Всѣмъ приватнымъ особамъ, мешкаючимъ въ велеградскѣмъ замку, выповѣджєно помешканье, бо въ жовтні сего року замешкають тамъ Єзуиты, котрі разомъ зъ службою будуть числѣти 200 особѣ.

— Въ селѣ Жужелѣ, пов. равского, выставили вѣритель 600 квадрат. сажитѣвъ селянского грунту на ліцітацію. Селяне хотѣли набути сей грунтъ, але жиды були дуже ласй на сей кусникъ, бо тяглись вздовжъ шляху межъ Равою а Велеомъ. Приїшло до ліцітаціи и жиды такъ гнали въ гору, що въ 186 зр. выйшло на 500 зр. и селяне уже уступали, ажъ явивъ ся Веч. о. Коритинскій и почавъ дальше ліцітовати. Жиды почали уступати, лишъ одѣвъ Волько завязто гнавъ въ гору, такъ що выгнавъ на суму 727 зр. и 1 кр. и о. Коритинскій набувъ грунтъ, котрый на другій день одпродавъ селянамъ безъ жадного зарѣбку.

— Громада черновозна выгнала буквиньскому выдѣлову краєвому процесъ о зворотъ коштѣвъ асентеруковихъ въ высѣтъ около 150.000 зр. До ведєня процесу выбрано комісію зъ 9 радныхъ.

— Зъ-підъ Бродокъ пишуть намъ: Сего року появились въ нашій околиці гусениці въ великій скоблѣности и обѣдають деревину до чиста. — Въ Поланѣ, якъ се вы доносили, обокрали злодѣй церковъ, забравши зѣ скарубны 64 зр. Злодѣя не выслѣджєно а підозрѣвають, що се бувъ таки злодѣй зъ своего села.

— Голодоморъ тѣмъ мавъ появиться въ селѣ Волохахъ, пов. бродского. Епидемія появилась въ хатахъ найбѣдѣйшихъ родитѣвъ въ селѣ, тожъ можна заключати, що причиною єя голодъ.

— Два обманщики, жиды, Давидъ Райслеръ и Вениаминъ Аписдорфъ, ставали передъ трибуналомъ карнымъ у Львовѣ, обжалованъ о се, що повдурювали до тысячу зр. одъ некара колыпѣста Шефера на спѣлку въ торговлю зѣбжємъ. Трибуналь засудивъ Райслера на повтора року взынцѣи зъ постомъ цо тиждѣня, а Аписдорфа увѣльничъ.

— Громада Вижлѣвъ, въ повѣтѣ сокальскѣмъ, числяча 392 души, засновала у себе заходмъ мѣсцевого начальника громадского читальни. Незабаромъ має она одкрыти ся зъ одчитами, при чѣмъ поблагословитъ ся и новий дѣмъ громадскій, де буде мѣстити ся читальня.

— Не затвердило ц. к. намѣстничество предложеного статута „Товариства взаимной помощи г-р. к. дяковъ епархії перемишлянской и тому введенє сєи справы въ житє зновъ оізнитъ ся.

— Перемудриць. Въ одній селѣ въ Сокальщинѣ не хотѣвъ нероба о паливо постарати ся и забравъ жердя и латя зъ чужихъ плѣтѣвъ, щоби себе опалювати. А що трудно було злодѣя выслѣдити, вправъ одѣвъ штудерный господарь на таку гаду, що повертѣвъ въ латахъ дѣрки, насыпавъ до нихъ пороху и позатыкавъ дѣрки клѣками. Злодѣй, забравши латя и порубавши, вложивъ ихъ въ огонь, а коли порохъ розгорѣвъ ся, розсѣдивъ ему пѣць зъ великимъ гукомъ. И такъ въ громадѣ дѣзавано ся, хто опалѣвъ ся чужимъ деревомъ.

— Ловлять рыбу не въ пору. Передъ кількома роками зарыбнивъ п. Новицкій профессоръ зъ Кракова рѣку Вислу, зѣ одки вже підходить рыба, особливо лососѣ, на терло до Буга и Раты. Мимо заказу ловити рыбу въ часѣ терла, ловлять рыбаки та жиды при терлѣ рыбу и нѣхто сего не збороняє.

— Зъ Снятынщины пишуть до „Батьківщини“, що тамошній панки одъ недавного часу дуже увыжають ся помѣжъ народѣмъ зъ „кулками“. Шо ихъ до той праці споводувало, легко догадати ся. Народъ однако не довѣряє панкамъ, щоби ихъ

робота хотѣ бы и зъ „кулками“ була щира, отже одпекують ся люди одъ неперенесеныхъ опѣкуновъ якъ можуть. Панки побачивши, що имъ не йде, почали мѣжъ нашимъ народомъ шукати агитаторѣвъ за ихъ дѣломъ. Тай найшли хотѣ не богато, але всежъ найшли, отъ хотѣ бы такого Ивана Корчака зъ Русова. Онъ мавъ полиси по-вагу у людей, якъ служивъ народной справѣ, а якъ почавъ служити панамъ такъ народъ одпѣкуравъ ся одъ него. Въ одній селѣ, де агитувавъ за „кулками“ прочухрано его на добре, а въ другѣмъ замкнено такой до „Иванови хаты“.

— Причинокъ до нужды галицкомъ. Деякі газеты галицкѣй заперечили вѣстимъ, що декуда въ Галичинѣ люди самі запрягаються до обробленя рѣлѣ, и назвали се брехнею, обчисленою на драстичнѣйше змалованье галицкомъ нужды. На сегоголоше Kurjer Lw. листъ зъ Угринова, пов. калуского, зъ днѣ 6 мая с. р., такого змісту: „Позаякъ закинулі брехню правдѣ, доношу, що такі факты лжучуть ся у насъ дѣйстно. Въ нашѣмъ селѣ бракъ коней, лишъ богатій господарѣ держать по парѣ волѣвъ, а бѣдѣйшій, котрыхъ е болѣша половина села, хотѣли зорати собѣ поле, мусѣть вынаймати воли, за грошѣ або одробокъ, у богатшихъ. На скородженє однакъ рѣлѣ не стає звычайно вже грошей, то тогдѣ запрягають ся люди самі до борони. Я самъ бувъ свѣдомъ, якъ бѣсѣмдесятилітній старецъ сими днями запрягши ся разомъ зъ жѣнкою скородивъ поле. Зрештою се фактъ не слуцыйный, але звычайный, цо повторѣє ся цо року.“

— Огнь. Въ Вѣ Вашківцѣхъ надъ Черемошемъ займивъ ся огонь днѣ 5 и. ст. мая въ горальни, де погорѣла волѣвня зѣ 93 волами, а цо лютилась підчасъ огню буря, то въ одній хвилѣ погорѣло 40 сусѣднихъ хатъ. На ратунокъ прибула охотничя сторожа огнева зъ Станѣвцѣвъ.

— Дрѣбній вѣсти. Ярмарокъ устроюваний краківскими дамами на доходъ голодуючихъ селянъ, принѣсъ 1000 зр. чистого доходу. — Жєна намѣстника, г-р. Марія Бадєнова выѣхала на кілька недѣлѣ до Карльсбаду. — Въ Самарѣ померла въ 126 роцѣ житѣ Агата Пригулкова. До самой смерти была здорова и задержала добру память. Лишила сына, котрый числитъ 98 лѣтъ а такъ здоровый, цо пѣхотою иде цо року на прощу до Почаєва. Мѣсто Самара выставитъ на грѣбѣ Пригулковой памятникъ власнымъ коштомъ. — Въ Радѣвцѣхъ на Вуковнѣ померъ Ернестъ Рудольфъ Найбаверъ, свѣтніакъ шкѣльный и директоръ радѣвцѣвскѣй гимназіи.

Господарство, торговля и промышленность.

— Конверсія пріоритѣтѣвъ зѣлѣзничъ Кароля Людвика. Щоби сконвертувати три позички попередній зѣлѣзничъ Кароля Людвика и на покритѣ коштѣвъ будовы другого шляху сєи зѣлѣзничъ зъ Кракова до Львова, затѣгає ся зѣлѣзничѣи одностѣлну позичку 4%, сплаченую ал ратѣ въ 67 рокахъ номинальной вартости 75 миліонѣвъ зр. въ сѣрѣблѣ. Въ той цѣли признаєе група банкова, займаюча ся згаданю конверсією, 40 миліонѣвъ якъ до субвенціи за готовку такъ и до конверсіи замѣниной новыхъ облигѣвъ за давній 4 1/2%, а то въ сѣй спосѣбъ, цо 15,000,000 признаєно безусловно до конверсіи замѣниной а рѣшту за готовку. Користи, якѣ сѣ нова конверсія принесе субсрибуицимъ, вычислено подробно въ проспектѣ номѣщенѣмъ на послѣдній сторонѣ нынѣшного числа; ту додати годить ся, цо зголошено до субскрипціи прѣймають у Львовѣ: ц. к. упр. галицкѣй акціонній Банкъ ипотечный та его філіи въ Крако-

вѣ, Тернополи и Чернівцѣхъ а такожъ Банкъ краєвий и его заступничтва.

Телеграммы „Дѣла“.

Санзибаръ 8 мая. Майоръ Вісманъ занявъ мѣсто Кілу. Всѣ проживаючі тамъ Англичане будутъ поставлені підъ охорону пѣмѣцку.

Парижъ 9 мая. Декреты президента въ справѣ ген. штабу приняла вся праса французска дуже прихильно. Такъ само наданье Гірсови ордера почетной лѣги, котре уважають за доказъ тѣснои звязи Россіи зъ Францією. Буляжисты постановили уложити нову програму.

Вѣдєнь 9 мая. Зачувати, цо рада державна буде вже 16 с. м. закрыта а выборы до декотрыхъ соймѣвъ будутъ доперва въ осені розписані. Старо-Чехи предкладають Молодо-Чехамъ одѣтъ мандатъ до спѣльныхъ делегаций.

Берлинъ 9 мая. Потверджуєсь вѣстѣ, цо прусскій посолъ въ Гамбургѣ, Куссеровъ, не поверне вже на свое становище. Онъ стоявъ въ тѣснои звязи зъ кн. Бісмаркомъ и инспирувавъ газету Hamb. Nachrichten. Законъ противъ соціалістѣвъ не буде вже рѣшучо предложенъ парламенту.

Бѣлградъ 9 мая. Рѣстичъ має на порученє царя старати ся при нагодѣ гостини короля Мілана въ Бѣлградѣ наклонити его, щоби онъ давъ королевѣй Паталіи, одъ матери молодого короля, повне право.

НА ДОСЛАНЕ.

Всѣхъ наукъ лѣкарскихъ

Д-ръ Казимиръ Гюдлевскій

лѣкарь недугъ жѣночихъ и акушеръ

асистентъ клініки положничой, був. елевѣ-асистентъ клініки недугъ жѣночихъ краківского университета — ординує одъ 2—4 по пол. ух. Кароля Людвика 5 (дѣмъ В. Штротенбергѣвъ).

Матеріалы до потяганя всякого рода имен но: одзначеніи Ляки копалеві и бурштиновіи дужє трєвалі до потяганя внутрѣшного и внѣшного а такожъ дуже добре розтираніи Ляки на підлоги у всѣхъ нѣансахъ цо найдєшевѣшихъ цѣнахъ такожъ Олійніи краски у всѣхъ нѣансахъ цо найдєшевѣшихъ цѣнахъ такожъ Краски чорніи и кольоровіи всякого рода дѣя друкарнѣи літографіи поручає:

WILHELM FRIEBE

Wien, Складъ: I., Operngasse Nr. 14.

Цѣнники по Народныхъ Торговляхъ и Карпатскихъ Крамницѣхъ. 3464 5-9

КОСЫ зъ маркою „КОСАРЬ“

зъ англійской сѣбно-сталѣ (Silver-Steel)

!!! розсылає выключный складъ фабричный для Австро-Угорщины!!!

Л. МІНЦЕРА въ Дрогобичи (Галичина.)

Тѣ косы одзначують ся легкостію, подвійнымъ гартѣмъ, острѣеючіюстію и сугъ майже не до аломаніи. Одно поклепанье выстаетъ на довгий часѣ. Навѣть безъ попередного клепанья надають ся до остренія. За одноразовымъ направленьємъ (острымъ камнемъ) косы до 120 кроковъ и найтвердѣй тѣ травы горскіи.

За доброту каждой косы прѣймає ся нову гарантію.

Косы дѣставляє ся у формѣ краєвой и въ довготахъ довѣльныхъ по цѣнахъ:

Довгота косы 62 65 70 75 80 85 90 центимъ. Цѣна зъ шпугу 1.— 1.05 1.10 1.20 1.30 1.40 1.50 зр. бѣлка зъ клеветѣмъ зр. 1.20.

Высѣлка скорѣ, лишъ за готовку або посѣлѣзлатю почтою або зѣлѣзничю; фрахтъ одъ одной косы выноситъ 2 до 3 кр. При одѣбѣ цо найменше 10 штукъ Чиселній посѣлѣзлатю о добротѣ косѣ долучає ся до пересылки. 3479 (4-7)

Остерога передъ безпеченіємъ!!! Правдѣй сугъ лишъ косы зъ маркою „Косарь“ выбитою на одвѣрѣтѣи сторонѣ пѣтки и спровадженіи просто одъ фірмы

Л. Мінцеръ въ Дрогобичи (Галичина.)

Господарѣ збираючі замовленя мають прѣвизію.

Рѣкъ основанія 1882. Дѣва одзначенія.

Herb & Schwab

Wien, Währing Hauptstrasse 80.

Фабрика скла матового. Оіна церковній зъ дѣсєнями. Складъ посуды скляной, чєскои и бєльгійскои

Цѣнники розсылають ся на желанье оплатно.

Въ Станіславѣвъ можна купити розсаду цѣтову и яринову, а то: капуста волоска, проста, червона, калѣрепа и сєлєры по 15 кр. копа, калѣюры по 40 кр., лєвконіи и вєрбєны по 50 кр., ріпѣуєы по 10 кр. штукѣ, гвоздики, цєніи, бальсаминъ, флѣксы, портуляки, целюсия, льобєлія, пітретрумъ, антіріунумъ, петунія и много нѣшихъ цо 20 кр. копа. Цєбузѣ, поры и салата по 6 кр. копа. Рожѣ цѣпленіи цо 50 и 40 кр.

А. ШМІДТЪ

3491 огородникъ мѣскій. 4-4

Anton Plass

Wien, VII., Kaiserstrasse 40

выготовляє всякого рода

ГОРЦЕТЫ

Для купцѣвъ поручаю именнѣ мой знаменитый товаръ. Великій складъ и выбѣръ. Цѣнники розсылають ся оплатно.

Вѣдєньска фабрика

позолотки, металевыхъ наперѣвъ зъ сѣрѣбла алюминіємъ та красокъ до бронзу.

FRANZ PIFTSCHKE

Wien, VIII.

Lerchenfelderstrasse 124

поручає тѣ товары цо дужє дешєвыхъ цѣнахъ.

Новѣсть! Новѣсть!

Тинктура до бронзованія, золотѣ, сѣбна и въ нѣшихъ краскахъ. 3495 7-12

Цѣнники дарѣмъ и оплатно.

Ц. К. УПРИВІЛ. ГАЛИЦКА ЗЕЛЪЗНИЦА КАРОЛЯ ЛЮДВИКА

Емісія одноцѣльной 4% позички першенъства

въ номінальній квотѣ:

75,000.000 зр. валюты австрійской въ срѣблѣ

зворотной въ вартости номінальній въ часѣ 67 лѣтъ.

Проценты и квоты амортизаціи охороненіи запевненою гарантією державы и участію ц. к. австрійского правительства, пося документѣвъ концесій зъ дня 3 марта 1857, 7 цвѣтня 1858 и 15 мая 1867 та закона зъ дня 22 марта 1890.

Конверсія 4¹/₂% облигѣвъ першенъства позичокъ зъ р. 1881 и 1882

ПРОСПЕКТЪ.

Ц. к.упривілеована зелѣзница Кароля Людвига пося заключеного зъ ц. к. министерствомъ торговлѣ и ц. к. министерствомъ окарбу подѣ днемъ 30 липня 1889, а закономъ зъ дня 22 марта 1890 затвержденного договору, такожъ на основѣ рѣшенъ надзвычайныхъ загальныхъ зборѣвъ зъ дня 28 жовтня 1889, одповѣдно до дозволу министерского рескриптомъ зъ 4 цвѣтня 1890 — щобы покрыти кошты будовы другого шляху мѣж Краковомъ а Львовомъ, та щобы стягнути

4¹/₂% позичку зъ р. 1881 въ первѣстной квотѣ зр. 40,650.000 въ срѣблѣ,
4¹/₂% позичку зъ р. 1882 въ первѣстной квотѣ зр. 4,999.800 въ срѣблѣ,
4% позичку зъ р. 1887 въ первѣстной квотѣ зр. 4,999.800 въ срѣблѣ,

котры то позички, чинячи квоту 49,699.800 зр., доси не суть выльсоровані — подняла

одноцѣльную 4% позичку першенъства о номінальныхъ 75,00 000 зр. в. а. въ срѣблѣ

Ся позичка може ужитись лишь на повысшій закономъ назначеній цѣли.

Позичка та буде выготовлена въ			
50.000 облигѣвъ	по 100 зр. номін.	въ срѣблѣ	
50.000 "	по 300 "	"	"
45.000 "	по 1000 "	"	"
2.000 "	по 5000 "	"	"

звучащихъ на оказателя. Будуть они опроцентовані по 4% рѣчно, а то почавши одъ 1 сѣчня 1890. Першій купонъ доданный до новыхъ облигѣвъ платный есть 1 липня 1890.

Сплата сен позички наступаетъ аі раті въ часѣ 67 лѣтъ черезъ льсорованье пося плану амортизаціи, выпечатаного на облигѣвахъ. Льсорованье одбуваетъ ся що року 1 липня; сплата же выльсорованныхъ облигѣвъ наступаетъ въ шѣсть мѣсяцѣвъ по выльсорованю.

Ц. к. уприв. галицка зелѣзница Кароля Людвига однако есть управлена, въ одномъ або болѣе лѣтахъ такожъ болѣшу скѣлькѣсть облигѣвъ подати до выльсорованя.

Числа выльсорованныхъ облигѣвъ будутъ оголошуватись у Вѣднѣ, Львовѣ, Берлинѣ, Гамбургѣ, Франкфуртѣ н. М. и Липску.

Сплата купонѣвъ и выльсорованныхъ облигѣвъ одбуваетъ ся безъ якихъ-небудъ одтягненъ пося выбору властителя.

у Вѣднѣ въ ц. к. упр. гал. зелѣзницѣ Кароля Людвига,
у Львовѣ въ филіи ц. к. австр. Заведенія кредитового для торговлѣ и промыслу,
въ Берлинѣ въ домѣ банковѣ Mendelsohn & Comp.
въ Франкфуртѣ н. М. въ Deutschen Effecten & Wechsel-Bank.
въ домѣ банковѣ Братѣвъ Bethmann
въ Гамбургѣ въ Norddeutsche Bank in Hamburg.
въ Липску въ Allgemeine Deutsche Credit-Anstalt.
у Вроцлавѣ въ Schlesische Bank-Verein

въ срѣблѣ валютѣ
австр.
въ законной монетѣ
державной по курсѣ
австр. валюты срѣбною
числячи.

а евентуально въ иныхъ кождоразово означитись маючихъ мѣсяцѣхъ заграничныхъ.

За точну сплату купонѣвъ и квотъ амортизаціи той позички ручить цѣлый движимый и недвижимый въ зелѣзничѣй книжѣ львовского суда красового загіпотекованный мастокъ ц. к. уприв. галицкой зелѣзницѣ Кароля Людвига.

Проценты и ратальній сплаты капиталу той позички будутъ мати мѣсе зъ чистыхъ зыскѣвъ линіи товариства и мають першенъство передъ претенсіями акціонерѣвъ що-до процентѣвъ и дивиденды и передъ познѣйше могучими затыгнути ся позичками.

Ц. к. правительство австрійске поручило пося документѣвъ концесіи зъ 3 марта 1857 и 7 цвѣтня 1858 за закладный капиталъ линіи зелѣзничихъ зъ Кракова до Львова вразѣ зъ боцными зелѣзницами до Вѣлички и Неполомицъ рѣчною квотою амортизаціи и опроцентованя 5¹/₂%, дальше пося концесіи 15 мая 1867 за 31.828 миль линію зелѣзничу Львовѣ-Броды и Тернопѣль до росейской границѣ, рѣчный чистый зыскъ 50.000 зр. въ срѣблѣ одъ миль, а ц. к. уприв. галицка зелѣзница Кароля Людвига есть управлена якъ въ одноченю до сихъ послѣднихъ такъ и до першихъ линіи зелѣзничихъ до вставленя маючихъ уплатити ся податковъ зарѣбковыхъ и доходовыхъ разомъ зъ додатками на рахунокъ руху взглядно гарантіи яко выдатки.

Кромѣ того приняло ц. к. правительство австрійске на основѣ умовы зъ дня 30 липня 1889 и закона зъ 22 марта 1890 на себе плаченье процентѣвъ и квотъ амортизаціиныхъ въ рѣчь од сумѣ 862.290-20 в. а. въ срѣблѣ за частковый удѣлъ 20,000.000 зр. въ загаданѣй позичкѣ, котра есть потребною на кошты будовы другого шляху мѣж Львовомъ а Краковомъ, зѣбляючи рѣвночасно купоны той позички одъ припадающо на нихъ податку доходного.

Позичкѣ той забезпечуеся якъ претенсією до чистого зыску, загарантованого наведенными повыше концесіями, такъ такожъ въ силу умовы зъ дня 30 липня 1889 побѣщъ процентѣвъ и квотъ амортизаціиныхъ передъ акціонерами, записанье же въ книгу права заставу на користь властительѣвъ тогочасныхъ поодинокихъ облигѣ удѣловыхъ той позички буде розтягнено на всѣ линіи ц. к. уприв. галицкой зелѣзницѣ Кароля Людвига въ книжѣ зелѣзничѣй.

Передъ тою позичкою суть вписані въ книжѣ зелѣзничѣй лишь тѣ три выше наведеніи позички, до сплаты котрыхъ якъ разъ та есть назначена. Въ томъ часѣ, въ котромъ умѣщеніи будутъ облигѣ удѣловы, назначеніи до сплаты тыхъ трѣхъ позичокъ, приходить теперѣшня позичка въ книговѣмъ порядку такъ, що по довершенѣмъ повинѣмъ переведеню амортизаціи наведенныхъ повыше позичокъ, та буде загіпотекована на всѣхъ линіяхъ ц. к. уприв. галицкой зелѣзницѣ Кароля Людвига на першѣмъ мѣсци.

Въ часѣ треваня концесіи предвидженѣмъ въ актахъ концесіи зъ 3 марта 1857, 7 цвѣтня 1858 и 15 мая 1867 слѣдуетъ амортизаціи теперѣшной позички и выгасаетъ право книгове заставу на поодинокихъ дотычныхъ линіяхъ зелѣзницѣй.

На случай обнятія ц. к. уприв. галицкой зелѣзницѣ Кароля Людвига черезъ державу, буде перенята та позичка до непосредной сплаты черезъ державу, а вразѣмъ и згасаетъ особистый обовязокъ ц. к. уприв. галицкой зелѣзницѣ Кароля Людвига.

Акційный капиталъ ц. к. уприв. галицкой зелѣзницѣ Кароля Людвига есть емітованный въ квотѣ номінальній 47,880.000 зр. а. в. (45,600.000 монетою конв.), подѣленный на 228.000 акцій по ном. 210 зр. а. в. (200 монетою конв.), зъ котрыхъ доси амортизовано 6.555 акцій въ ном. квотѣ 1,376.550 зр. а. в. (1,311.000 конв. монеты).

Приходы зъ послѣднихъ лѣтъ ц. к. уприв. гал. зелѣзницѣ Кароля Людвига были слѣдующіи:

	за рѣкъ 1887	за 1888	за 1889
Приходъ власный по одтягненю загальныхъ коштовъ руху и вставленныхъ въ рахунокъ руху заплаченныхъ подат. зарѣбковыхъ и доходовъ, разомъ зъ дод.	3,107.869-88	3,059.811-39	3,089.974-88
Забезпечена гарантія державна въ загальнѣй сумѣ	1,238.696-33	1,310.967-39	1,306.175-09
Разомъ	зр. 4,346.566-21	4,400.478-78	4,396.149-97

До чистыхъ зыскѣвъ зъ руху и гарантіи державной числится треба такожъ въ 1 сѣчни 1890 квоту рѣчну 862.290-20 въ срѣблѣ, котра то квота есть назначена пося договору зъ цѣс. кор. правительствомъ австрійскимъ зъ 30 липня 1889 яко сплата процентѣвъ и квотъ амортизаціи одъ части новой позички 20,000.000 зр.

Выплачувана ц. к. упр. галицкою зелѣзницею Кароля Людвига дивиденда выносила: за рѣкъ руху 1885 — 10 50 одъ акцій; за рѣкъ 1886 — 7 35; за рѣкъ 1887 — 8 40; за рѣкъ 1888 — 8 40; за рѣкъ 1889 — 8 40 одъ акцій.

Опроцентованье и амортизаціи сен, для получения всѣхъ довѣвъ першенъства ц. к. упр. гал. зелѣзницѣ Кароля Людвига назначеной новой позички выматити буде по сплатѣ въ обѣгу будующихъ трѣхъ позичокъ першенъства: одъ року 1890 — 1951 зр. 3,246.970-50 рѣчно, одъ 1952 — 1956 зр. 2,453.690-20 рѣчно (обѣ разомъ зъ новыми 862.290-20, котрыхъ сплату ц. к. правительство австр. взяло на себе) и потреба та полнаеся черезъ цѣлый часъ треваня позички подѣ приреченою гарантією державы и поданными выше зѣбяззанными.

Новы 4% облигѣ першенъства ц. к. упр. галицкой зелѣзницѣ Кароля Людвига можуть бути пося закона зъ 14 марта 1870 В. з. д. ч. 33 уживаніи до користныхъ льокацій капиталу або фондаций заведенъ стоячихъ подѣ контролю публичному, купіларныхъ, фидеікомісовыхъ и депозитовыхъ, такожъ яко кавціи службовіи и супружескіи. Вѣденъ 26 цвѣтня 1890.

Ц. к. упр. галицка зелѣзница Кароля Людвига.

Покликуючи ся на повысшій проспектъ подають подѣ подписані зъ 4% позички першенъства ц. к. упр. галицкой зелѣзницѣ Кароля Людвига участь

ном. 40,000.000 зр. валюты австр. срѣбною

до субскрипціи.

Наступитъ она такъ въ готѣвъ якъ и черезъ замѣну за облигѣаціи

4¹/₂% позичокъ першенъства ц. к. упр. зелѣзницѣ Кароля Людвига зъ р. 1881 и 1882.

одбуде ся отже субскрипціи за готѣву 14 мая с. р., а за замѣну одъ дня оголошеня того проспекту ажъ до найпознѣйше 14 мая с. р.

въ Берлинѣ въ домѣ банковѣ Mendelsohn & Comp.

въ Франкфуртѣ н. Меномъ въ Deutsche Effecten et Wechsel Bank

въ Гамбургѣ въ Norddeutsche Bank in Hamburg

и въ иныхъ нѣмецкихъ мѣстахъ а такожъ въ Амстердамѣ.

у Вѣднѣ въ Union Bank

въ конторѣ вымѣны Union Bank-у

Банку и конторахъ векслевыхъ низшоавстрійского

товариства есконтового.

на условіяхъ
опубликованныхъ
въ тыхъ мѣсяцѣхъ

въ Бернѣ въ Моравскомъ банку есконтовѣмъ.

въ Будапештѣ въ Угорскомъ Банку есконтовѣмъ и векслевѣмъ

въ Грацу въ Старійскомъ банку есконтовѣмъ.

у Львовѣ въ ц. к. упр. галицкомъ акційномъ Банку ипотечномъ и его филіяхъ.

въ Банку краевѣмъ королевства Галичины и Володимиріи та его заступництвахъ.

въ Линцу въ Банку для Австрійи вышней и Сальцбургѣ.

въ Празѣ въ Ческомъ банку есконтовѣмъ и его филіяхъ.

въ „Zivostenska Banka pro Cechy a Moravu“ въ Празѣ и филіяхъ.

въ Тріестѣ въ филіи Union-Banku въ годинахъ звычайныхъ урядовыхъ кожного зъ тыхъ мѣсцѣ

и подѣ слѣдующими условіями:

I. Для субскрибуючихъ за готѣву выносить цѣна субскрипціи 96 зр. в. а. за 100 зр. номінальныхъ разомъ зъ купонѣмъ 4% одъ дня 1. сѣчня 1890 ажъ до дня одобрѣния.

При субскрипціи треба зложити кавцію въ высотѣ 5% субскрибованой номінальній квоты въ готѣвъ або ефектахъ, яке означити дотычне мѣсе субскрипціи.

Придѣленье, котрого высота полишена есть вымѣрови кожного зъ мѣсцѣ субскрипціи наступитъ якъ найскорше по замкненю субскрипціи зъ повѣдомленьемъ субскрибуючого.

На случай меншого придѣленя анѣжъ голошено, звертае ся надзвычайно кавціи безпривольно.

Одобрѣние придѣленныхъ облигѣвъ може мати мѣсе почавши одъ 20 мая с. р. за зложеньемъ квоты.

Субскрибуючий однако обязанный одобрѣти:

1/5	придѣленныхъ облигѣвъ	найдалше до 24 мая с. р.
2/5	"	" до 10 червня с. р.
3/5	"	" до 30 червня с. р.

Квоты низше 5000 зр. треба управивити неподѣльно найдалше до 24 мая с. р.

По цѣлковитѣмъ одобрѣнню зложеноу кавцію вчислюе ся, евентуально звертае ся.

II. Для субскрибуючихъ за замѣну зарезервовано безусловно квоту що наименше 15,000.000 зр. новыхъ облигѣвъ першенъства.

При той замѣнѣ одержуе конвертуючий за кожій:

гульденѣвъ срѣбныхъ 96 ном. 4¹/₂% облигѣвъ, котры треба зложити разомъ зъ купонѣмъ за 1 липень 1890.

гульденѣвъ срѣбныхъ 100 ном. 4¹/₂% облигѣвъ новой позички першенъства зъ купонѣмъ за 1 липень 1890.

при чѣмъ рѣшта квоты не даюча ся вырѣзнати пося повысшого одношеня ефективныхъ облигѣами новой позички, буде покрыта готѣвою. Надто одшкодованіи будутъ купоны назначенныхъ до замѣны 4¹/₂% облигѣвъ ажъ до ближайшого рѣчницѣ западненя по зр. 2-25 австр. в. за кожій 100 зр. а на одворотъ купоны новой позички ажъ до рѣвного рѣчницѣ по зр. 2 в. а. будутъ обчислюватись. Выпадае въ той способѣ н. пр. на 3000 зр. ном. старыхъ 4¹/₂% облигѣвъ 3100 ном. новой 4% позички и 24 зр. в. а. въ готѣвъ и одшкодованье купонѣмъ належитоси въ квотѣ 5-50 зр. в. а.

Доставленье зголошеномъ до замѣны 4¹/₂% облигѣацій мае мати мѣсе рѣвночасно зъ субскрипцією при помочи звычайного формуляри зголошенъ, выдаваного даромъ въ мѣсяцѣхъ вымѣны. О скѣлькѣ однакъ при зголошеню достаточна кавціи въ мѣсци вымѣны доставити ся, може наступити зголошенье пріоритѣтовъ маючихъ приняти ся до конверсіи такожъ и познѣйше, однакъ не по 31 мая с. р.

При доставленю зверне ся зложеноу кавціи. Вымѣна мае мѣсе 20 мая с. р. Подѣнятіи до дня 1 липня 1890 облигѣ лежатъ одъ того дня въ дотычныхъ мѣсцѣхъ вымѣны на рахунокъ и небезпечность управленого до одобрѣния. Застѣрѣе ся мѣсцѣмъ вымѣны замкнуту рѣчинецъ до вымѣны вже въ дни 14 мая с. р. Если сума загальна, назначена до субскрипціи, за замѣну на ту цѣль квоту 4% облигѣвъ перейде, наступитъ одповѣдна редукція. Писемно внесеніи запытаня и желаня субскрибентѣвъ що до придѣленя новыхъ 4% облигѣвъ будутъ узвляднатись по можности. Ажъ до выготовленя дефинитивныхъ облигѣвъ будутъ выдаватись выставленіи ц. к. уприв. галицкою зелѣзницею Кароля Людвига Interims (Bezugs) Scheine, за зложеньемъ котрыхъ въ мѣру своего часу оголошеня наступитъ до-

рученье дефинитивныхъ штукъ въ рѣвныхъ одѣлахъ. Планъ амортизаціи выложенъ есть субскрибентамъ до перегляду.

Вѣденъ, Берлинѣ, Франкфуртѣ н. М., Гамбургѣ, въ маю 1889.

Union Bank Mendelsohn & Comp. Deutsche Effecten- & Wechselbank. Brüder Bethmann. Norddeutsche Bank in Hamburg.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і рушних свят) з 5-го година по полудні. Літературний додаток „Вісник найзнаменитіших новітніх“ виходить в четверок, а в суботу в п'ятницю на першому разі в Діло.

Предплату і нисерат і тріскають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газети ул. Кароля Людовика 9. У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnenstrasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і наскитність за нисерат платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літ. додатком

в Австрії: на цілий рік . . . 18 гр. на пів року . . . 9 гр. на чверть року . . . 4 гр. 50 гр. на місяць . . . 1 гр. 50 гр.

у Львові: на цілий рік . . . 18 гр. на пів року . . . 9 гр. на чверть року . . . 4 гр. на місяць . . . 1 гр. 50 гр.

Редакція, Адміністрація і Нисератія в одній ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише за попереднім застереженням. — Редакція неопечатаний збіг морт.

Посилання чило комитет 8 гр. а. в.

Оголошення приймаються по ціні 6 гр. бд. одним строком печаткою, в рубр. „Надслани“ по 20 гр. а. в.

Подати часотися по 10 гр. бд. стишка.

Зі днем 1 (13) цвітня за-
чався II-й чвертьрок нашого
видавництва. Просимо посилити з
предплатою і з есентуальним ви-
рвнаньєм залеглостей.

У Львові дня 12. п. ст. мая 1890.

Суботнішнє „Діло“ удостоилося
конфіскації бд. ч. к. прокураторія
державної за передову, зовсім об'єктивну
статтю. Нам не можна було висказатися на
тематі факту, що центральне правитель-
ство при сегоднішніх розправах бюджетових
уперто мовчало, мимо того, що після руської
ради державної представили палаті посоль-
ської в ір. Тафому досить вірно, яке єсть по-
ложене Русинам галицьких під теперішню
пору.

По нашій думці в інтересі кожної
держави єсть — знати докладно, що дбає
вз поодиноких єї частинках. А коли часо-
писи наша, виходячи з того становища, вір-
ними красками начернула, о скільки Русини
галицькі бд. довгого часу сузь упереджен-
ні в правах своїх на всякому полі життя
свого публічного; коли ми центральному пра-
вительству sine ira розкрили в повній наго-
ту шароку раву галицько-руську і показавши
ту раву до очей ір. Тафому яко керманче-
ви, бд. него зажадали хоч бы малою націн-
тими до поправки лиха, — то ми сповнили
лише обовязок горожанський. Зло не усунесе
мовчаньєм, тяжкий недуг не сцілїть ся
проволяком. Протино, зло то розкоренити ся
лише, а ведуги може статися гробаньєм.

Точно по точці вицислили ми мови-
вз якбиш пропагандистські писмї, в чомь на-
рбд руської дбанає кривди і яких прав
бд. досе не має. Ми убмнулись о національ-
ну курію в кривой радї шкільній для збе-
реження інтересів наших в школах на-
родних і середних. Ми желяли бы, щоб
такі курії заведено в радах шкільних
окружних і щоб инспекторами окруж-
ними були Русини в відповідь до шкіль-
них руських членів. Ми убмнулись, щоб по
мїстах і мїстечках галицьких для мїщан-
ства руського завеста руської школи народної і
промислові, бо инакше тому мїщанству гро-
зить спольщенє. Ми выступили противь звїс-
тих мавших законів, єстєвних церкові,
і желяли знесення патронату, що було вже
предметом внесення в сейм кривовїз
галицький ще в 1869 р. Ми желяли, щоб з
наших мїстечков уступили вже Бунти, а
на змартвах виставцї не марвовано гроша
кравового. Ми выступили в обороні ширі
і автономії громад, а за обмеженєм широкі
компетенції дорожніх, бюрократичних і

як численні факти свїдчать, не сповняючи
своїх задач радї повітових. Ми убмнулись
о то, щоб ті ради не мїшалися до
выборів в некористь Русинів. Ми при-
гадали ір. Тафому, що давнійшї постанови
цїсарскі і розпорядження міністеріальні, дав
в лїтах бд. 1852—1869 р. в яку-таку ко-
ристь язика руського в житю публічному, у
наш давно забулись. Ми домагались, щоб
всякі власті писали до нас наших писм-
мь і щоб ми не потребували о то про-
суватися аж в найвищих трибуналах
державних. Ми убмнулись о збільшенє
числа гімназій руських і катєдр на універ-
ситеті львівському. Ми представили потребу
заснованя руських семінарій учительських і
высших шкіль живочих. Ми зажадали по-
вороту урядників-Русинів на Русь, щоб
властям кореспонденцію руску з сторона-
ми руськими учтяти. Ми радї бы мати і
окреме товариство господарське у всьох
Галичині. Ми зажадали відповідного числа
послїв руських в сейм і радї держав-
ній. Ми выступили в обороні конкордї з
Римом і противь душехвательства. Ми зажада-
ли, щоб Русини галицькі мали своїх за-
ступників в міністерстві і намісництвї.
Ми зажадали, щоб нам вірено і не спи-
нувано нас в культурній і економічній
роботі, хоч бы в так невинній, як закла-
данє читальни. Ми — взагалі — убмнулись
о ті права і свободи, якими тїшат ся всь
начі народи австрійскі.

Ми не думали, щоб то не подобалося
ч. к. прокураторія державної, бо чей же при-
слуге нам повне право — бажаня наш
представити тїм, котрих обовязком єсть
дбати о добро народів австрійських і о їх
вдоволенє. А що ми при тїм указали на
регіулю в мога і вбвали галицьку Русь до
посагненя за всьм, чого їй не достало, то за
те буде нам ір. Тафе оскорше відчямати,
якш бы мав на нас нарекати. Під
его проводом бдбулась у Відні конференція
ческо-німецька і ір. Тафе слухав, кажуть,
з великою увагою все, що єму казали Че-
хи і Німці, а чого бд. не бачив і не бд-
чував. Ми сказали в тїй статті, що і ми
маємо свої потреби, а не мугує засвєти в
конференції якбиш у Відні для поладки
питаня польсько-руського, ми точка по точці
розказали про все в нашій часосї. Ми хо-
темо, щоб в горі дбалися всесторонно,
що нас болять і що нас дотикає і, по на-
шій думці, діло се не повинно бути нікому
обданим.

Ми ще і нині повторимо, що вся Русь
галицька під теперішню пору мусить спо-
лучатися в одну душу, крївку і смїлу фалан-
гу і з всякою енергією добиватися прав
своих; що організація політична мусить пе-
реставити ся у нас як найскорше; що Русини
не смїє бути Русинами лише в теорії, немов

з катєдри, а руськість єго має проявлятися
на кожнім кроцї в житю приватнім і
публічним; наконєц, що всь маємо обя-
вляти безумовним довірєм до себе і смїло
но стати до діла. Так і зробимо, бо — Русь
для Руса!

Процєс Паніцы.

Акт обжалованя противь софійських за-
говірників майора Паніцы і єго товаришів
доручено вже передь кількома днями, отже
головна розправа повинна бы вже сего тїж-
дєя розпочати ся, позаяк після болгарского
закона войскового обжаловані мають право
лише до трох днів приготувати ся до про-
цєсу і вибрати собі правних заступників.
Паніца оглядає ся вже за таким заступни-
ком, але ніхто не хотїв підняти ся сего
діла і бд. просив, щоб єму дали з уряду
якого цивільного адвоката. Ось мав сказати,
що мб бы вправді самь боронити ся, бо
заєє добре болгарське право, але на єго по-
гляд ніякий лїкар не повинен самь себе
лїчити. Прочі обжаловані мають вже майже
всєх своїх адвокатів. Калубков як Росія-
нини стоїть під опікою німецького консула
Вангенгайма а той повїрив єго оборону адво-
кату Македонському; сєй адвокат буде та-
коже боронити обжалованих Разова і Кесі-
нова. Адвокат Данєв буде боронити капітана
Чавдарова і поручика Стєпанова. Всь адво-
катів, що досе піднялись оборони обжалова-
них, належать до партії опозиційної.

Акт обжалованя обнимає 80 сторбн
того писмї в виїсїх противь: офіцерів
в ставі розпоряджєности Константина Пані-
цы, Александра Разова, Дмитрія Талева,
Дмитрія Абаланского, Христофа Чавда-
рова, Николая Нолярова, Дмитрія Сте-
панова і Івана Стефанова, дальше противь
капітанів Молдова і Кесінова і про-
тивь софійських мїщан Федора Ардауно-
ва, Дмитрія Разова, Стефана Матїева і
Пантелея Кесінова, а наконєц противь
російського підданого Профєрія Калубкова,
офіцера в резерві. До процєсу стає ч. 18
свідків. Акт обжалованя каже, що всь об-
жаловані зробили заговор противь князя
і кількох мїаістрів а цілєю того заговору
був переворот в державі. Основа сего об-
жалованя єсть така:

В наслідок розпоряджєня міністра
війни і за згодою князя арештовано в нон
дня 21 січня постійного члена суду военного
майора Паніцу а рівночасно зроблено в єго
помешканю ревїзію. Як збачає Паніца так
і вайдїти у него компромїтующі папєри дали
причину до выточєня противь него і єго то-
варишів свідства а то з причини заговору
в цілі перевороту державного в Болгарію

і за-дєя того, що бд. хотїв єї. Ферди-
нанда скинути з престоло і усуну-
ти правительство. Комісія слїдча по
двох мїсяцях роботи сконстатувала такі
факти:

В 1887 р. вїдєв Паніца, котрий в
службових ділах перебував в Румуну,
на запрошенє секретаря російского по-
сольства в Букарєштї, Вєліянова, до
Джурджева, щоб там з тїм секретарєм
поговорити. Паніца мав рекомендаційний бі-
лет до Вєліянова, котрий дбав бд. Калуб-
кова. Білет тї єсть долучений до актів.
По єї стрічї розпочав Паніца перегово-
ри з російським посольством в Букарєштї
і то в цілі приготувєнь до
перевороту в Болгарію. Се потверджує
писмо Якованова, що єсть драгоманом
при тїм же посольстві, до Калубкова з
дня 23 червня 1889. То писмо єсть в ак-
тах. Там говориться ся мїж ними, що Ка-
лубков мб бы выслати обшарне справдо-
ванє до И. А. о тїм, що зробило єсть часту
стрічї в Джурджеві. Під буквами И. А.
розумїло ся Івана Аманчєвича Зиновава,
начальника азійского департаменту
в російськїх міністерств
дїл заграничних. З збачань обжалованого
Нозова виходить, що Паніца оповї-
дав єму о єї стрічї. В сїх збачань
суть і слова: „Колі-б Вєліянов не був
помєр, то переворот державний був бы
мб бы шє скорше настат.“ Неизнїжні до-
кази на то, щоб в чєс бд. 1887 р. аж
до падїлення 1888 р. вєдї ся переговори даль-
ше, але з наведеного повїсє писмї вхо-
дить, що переговори не були перервані. Од
падїлення 1888 р. почав Калубков, як то
виходить з долучених документів, грати
ролю повномочника і агітатора в
переговорах в справі заговору мєж Пані-
цою а російським посольством в Букарєштї.
Щоб звязь аж не выграто, назначе-
но для заєвгдї шифрованих корєс-
понденцій посередників. Так був в
1888 р. посередником вїрив Паніца Бєні
Георієв, котрий мешкав у него. В роках
1889 і 1890 був посередником Фєдбр Ар-
даунов, офіцій в Софї властї гостя-
ницї „Вігш“. По-при то вєдї ся безпосе-
редна корєспонденція мєж Пані-
цою а Калубковом, в котрій уважно
символическї слєв і числє, нїби
то торговельних. Шифри тї єсть в актах.
Найдано у Паніцы шифра мїстє в сїх 15
сїб: Вно — Болгарія; єсенція — Росія;
83-тїй — Стамбулов; 84-тїй — Мутуров;
85-тїй — полє; 86-тїй — грош; 87-тїй —
оружіє; лїкер — порозумїє; лїкова (го-
рївка) — революція; румз — міністерство;
кїлє — Паніца; оскувата — розпочнати; ту-
вурт — агітація; торба — собрание.

Після тон шифри послав Калубков

Впоперек Цейлону.

[Подорожні спомини.]

I. Де-що з історії острова Цейлону.

Колombo в лїтї 1890.

Хто думками своїми молодечими не лї-
тає у сєй райскїй край? Хто не читав чу-
довних оповїстє моряка Сіндбада втї тисячє
і одної ночі, тї не уявлював собі в своїй фан-
тазї тую райску землю, де панували царі до-
бродїя, де жили люди веселї в достатках
і згодї, де зеленє стїлялась ковром по зе-
млі, де цвітє вічно цвєли, де панувала вїт-
на тєсна, де росли найбільшї велїтє-ростї-
ни, де жили найбільшї і найрозумнїшї
звїрї? — той свїт бйок і мртї!

Нагода дучилася пробачити впоперек
Цейлону. Чому-ж бы не покоришатися?

В мїстї Трікомалї ступив я на бе-
рег тї обтованї землі. В око кинулась
завразь рбїя породи людей.

Одї здоровї, крєпкі. Их жиластими
мускулами і сильними костями радував бы
єй самї Фїдієс. З бд. бы брати моделі до
Геркулєв. Постава гордовита і зухвала. Се
магомедацї — Тамїлї.

Другі бльшє стрункі, тонкокістї. Их
чорний довгї волосї, завязанї в косу на тї-
мени, і их убранє подбїє до сїдїнцї на-
дає имь виразь жївочї. В обходї они сим-
патичні. Их бєсєда вєє ся в безаставних
соіпєсівах: „а може бы“, „коли бы“, і т. д.
Выразь лиця их бльшє сумовитї, задум-
чавї. Се Сінгалїцї — буддїстї.

Тамь дальше в горах та лїсах живе
ще одї племя — Веддї. То найпершї меш-
кавцї Цейлону. Рїдко их можна бачити.
Они вже засуджені на смєрть силою немо-
жлиого закона борби о істїнованє і вымира-
ють поволї.

Дальше ідуть Бургєри (Burgher). Се —
промисловцї, купцї, адвокати, лїкарї. То
потомки усяких європейських рас, помїша-
них з тубольцями, — португальскї, голанд-
скї і нїчї „бургєри“ усяких вїрвань три-

стіанських та усяких бдїней шєдри, бдї
ленос русавости до оксамїтної чорности.

А надь усьми ними живе Англїчанцї
— одїнїй представник бїлої раси, одїно-
кїй пант.

Яким же побутом перемїшались тут
усякі ті народи? Яка их історія?

Зь поконь вїку живє собі щасливо у
Цейлонї народ — Якоєс. Добре имь пово-
дилось. Земля гарна, плодородна, звїра в
лїсїх подостатком, а кокосовї пальми дава-
ли поживній горїхї і воду. Якоєс жили собі
добре, та не хотїли своїх скарбів показу-
вати чужинцям, котрі, як тї гайворони,
кружали наоколо их землі. Про Якоєсів пи-
ше хїньскї лїтописець, пишуть і старї сін-
галїскї Нєсторы, що як коли имь було чо-
го треба бдї чужинцїв, то ставили вї зна-
номї мїсцї на побережю моря свои товарї,
а аж слїдуючї ночі приходили і забирали
потайю собі рїчи, що имь промїняла чужин-
цї. И слїд пропадав за ними!

Тілько-ж разь стала ся з ними бїда.
Умерь имь царь і зайши бдї в голову,
кому поклонитися. Рок 543 передь Хрїстом
прїбув до землі Ланку — так звав тогдї
Цейлон — забїяка-молодєц Віно зь зем-
лї бенгалского разом з своєю дружиною.
Якоєс молили єго, щоб змилосердїв ся
та панував над ними. Дала єму за жїнку
єнроту царску, по імені Куєні. Віно дав
єй усупотє. И Якоєс стали вдоволені та і
розбїйшїся щасливо по своїх норах.

Тілько-ж не довго трєвало, а Віно при-
гадав собі свїй рбд шляхотскї. Справдїв
бдї собі бльшє своєї рбдї і дружини, що-
бы було з ним єму жити — та згодом і
пбєлав сватбї по князю зь роду бенгал-
ского. Першу жїнку — розумїє ся — при-
гнав ємь разом з дїтьми, „або Куєні не
бїєє ємь рбїня“ — пише сінгалїскї лїто-
писець. Віно зь своєю дружиною ставь шля-
хот, а Якоєс обернули ся в мужиків. За-
разь заведено і панщину, і поголовщину, і
нїчї подобні штуки. Руками Якоєв-мужиків
казь копати велїчезні стави, будовано святи-
нї та палати. Якоєс робили усе, але прав-
не мали вївїжї. Разь чї два пробовали по-
вставити противь сїх порядків, але их

прїдушено. Вкїнци покїнули они усякї опїр
і здалїсь на ласку божу. Тамь підїсали
они собі засудь смєрті.

Останка того племена — яких 6.000
душ — живуть тепер під рбїзницєм Вед-
дїв на полуднєвїх вєходїх острова. Живучи
в нуждї, они вїдїли і тїлесно, і духово.
Тепер то може найнїжша раса в свїтї. Хо-
дять цїлком нагї, живуть в найгусїїшїх
лїсах та в норах, а годують ся, чим по-
падає: не гордують вї корїнем, вї навїт
стервом. Нєма у них нї вїри, нї навїт
бєсїды. Кажуть подорожники, котрим дуча-
ло ся стрїчатися зь тою порою, що они по-
розумївають ся на мїю, бо тїх вільна хар-
котливих тоїв, які они выдають изь себе,
не можна назвати бєсїдою.

Вїно і єго дружина стали господарями
в землі Ланцї. За ними потяглись другі пе-
реселєнцї изь Бенгалю. Сінгалїцї, т. є. „сї-
нь лан“, стали пануючим племенєм в
Цейлонї.

Изь роду Віно пбїшли великї і славні
царї. — „Магаванз“, сінгалїскї лїтопис,
вєнчає тїх царїв изь славного накорївку.
Они здобули усьє остров, розширивши усю
свою панованє. Она — пише лїтописець —
зробили землю „прїдатною до житя люд-
ского“. Завїзав у землі доброты і завелєсь
державній порядк. У землі Ланцї була така
безпечнїсть, що — як пише лїтописець —
„навїт нєбїжна жїнка могла зь жемчугом
ити через лїси і нїхто бы не турбував єї
питаньєм, що оно таке?“

Сінгалїскїй король Дєванїятїсса — одїн
изь свїтлїх великих дїнастїй, прїняв буддї-
стї і завїзав єго за державну релїгію в зє-
вї царств. Буддїство, — та релїгія, котру
одї можна що-до частотї моральних засадь
поставити поручь хрїстіанства — зробила
свое в уцївлїзованю сінгалїского племені.
Сінгалїцї стали найгорячїшими ісовїдї-
никами буддїзму. Изь Цейлону ішли пропо-
вїдники до Сїяму, Хїн та до Явої. Они
стали народом — можна сказати — найбільше
цивілізованим в своїм часї. Передь 2000
років, в чєс, коли про тепершїх кул-
турнї народи і слуху не було, они постави-
ли памятники своєї культури, котрі навряд

чи знайдуть де собі рівню в свїтї. Хаба
єгїпетскї пірамїди та атєнську Акрополїс
можна прїрївняти до сїх пам'яток, а й
то пам'ятники сінгалїскї стануть вышє го-
ніальностю помислу, докладностю выконаня
і практичним змыслом.

Про великожїтї дїтєбї (т. є. святинї)
і корольскї палати я говорити не стану. На
них потратилось безь користи і безь розуму
тілько людєк роботи і сили, кільки хаба
потратили Фараони, ставлячи собі в пірамї-
дах склепи нагробні. Що іменно особливо
выкликє підїв для гєня того народу, — то
тї велїтї стави — вї, озера, бо имь краю
не вїдео, — якї выкопали і вымоєли Сін-
галїцї, щоб в них деждалась вода на довг
бездожджєвї часы. И тї всь велїтї
озера, і тї штучні гати і слєзы, і тї про-
води, якими вода спускалась і роздїлювалась
на поля і рблї, — ставили люди безь ма-
шин, котрі тепер улекшють чоловїкови
прїцї, і безь ничїх єрєдєтє культурних.
Их технїчна вїдомость і их технїчна вїра-
ва мусїла бути великанска. Ба і закони,
котрі нормували ужиток воды, були тї
докладні, що могли бы служити і тепер за
прїмїр новомодним принципам. В тї
часї розвивалась у Сінгалїцїв в літерату-
ра і штука. Книги писанї на пальмових лї-
стях доховались до тепер в церковних
бібліотеках та монашїх келїях. Досе не
вєє ще звїстєє Європї, але тї книги, котрі
переведєно на язик англїйскї та латїнскї,
— як лїтопис Магаванзо, переложєна Геог-
ге-омь Тигноур-омь — выкликують загальнїй
підїв що-до докладности вїдомостєй і рб-
нородности матерї. В тїм часї передь тї-
сячами років люди завдавали собі питання
изь космогонї, прїродної історїї і т. д. —
і рїшали их не горше новомодних уче-
них.

Земля Ланка процвітала. Слава про неї
розходилась по всьму свїту. Земля єє була
так гарна, що увїшла в казки арабскї,
індіскї, старо-грєцкї і римскї. Король сін-
галїскї зносєлє ся з Хїнцями, знаєлє ся з
Грєками і на дворї римскїх імператорів
бували послї сінгалїскї.

Тілько-ж анов звїстєня рїчє: si vis pa-

НОВИНИ

— На засіданні центр. вибдлу тов. „Пресвіта“ у Львові дня 2 п. ст. мая полагожено між іншим: Однотанно одповідь станіславської конспісторії на прохання товариства, щоби духовенству поручено опікуватися читальнями, і рішено выслати нове письмо въ той справі. — Рукопис „Про рід людскій“ признано вправді за дуже добру, однако за-для строго наукового представлення за менше одповідну для популярного видавництва. — Принято нових членів: 1) Д. Миса въ Сьлци белзькій; 2) читальні: въ Угорниках, 3) въ Лаврові; 4) въ Устю епископськѣ; 5) Д. Прокопчишина, 6) Ив. Данилюка, 7) В. Лесюка, 8) Н. Столашук, 9) Ол. Черно-мудяка, 10) Федора Шкрибляка, 11) Гриня Шкрибляка, 12) Ем. Окуневу — всѣхъ въ Яворова, пов. Косівського; 13) Ос. Карановича, адьюнкта судового въ Городку.

— Выбдлу Руского Касина Стрыйского запрашує сямъ (бо окремихъ запросинъ не розсылає ся) Ви. Земляковъ въ ихъ родинахъ на вечерницѣ, сполученъ въ продукціями хору, декламациями и танцями, котрі обдудуть ся 15 н. ст. мая въ роковини знесеня панцины въ льокалі Товариства. Початокъ о год. 8 бѣ. Вступъ по 1 ар. бѣ особи, въ 20% опустомъ для членівъ Товариства.

— Память знесеня панцины обдѣякована буде въ четверть 3 (15) мая въ Сяноцѣ торжественною литургією о 9 годинъ рано, при участі хору артистівъ руско-народного театру, а вечеромъ о годинѣ 7½ представленьемъ опереты „Пань мандаторъ“ Д. Млаки, котре закончить „Хоръ косарѣвъ“, слова И. Гушалевица, музика М. Вербицкого.

— Вечеръ въ честь памяти Тараса Шевченка въ Дрогобичи выпавъ дуже гарно. Широє справозданье подамо въ одній зъ найближшихъ чиселъ „Дѣла“.

— Въ процесѣ коломийскѣмъ оголосивъ вчера судъ п. Чубатый вырокъ, въ котромъ признавъ, що д-ръ Ципсеръ обидѣвъ часть радныхъ, але и доказавъ, що мавъ до того справедливу підставу и тому увільняє ся его бѣ обжалована. Заступникъ прокураторія зголосивъ жалобу неважності, а до него прилучивъ ся и синдикъ мѣста Коломыж.

— Дарунокъ Галичини при нагодѣ вѣнчаня архиепископа Маріи Валеріи. Якъ се мы подали, скликавъ маршалокъ гр. Тарновскій въ имени выбдлу краевого комитетъ въ видѣйшихъ особъ на нараду, якъ почтати именовъ Галичини вѣнчане арх. Маріи Валеріи. Комитетъ збѣшовъ ся вчера въ радній сали выбдлу краевого на нараду підъ проводомъ маршалка краевого. Подовшій дискусію порѣшивъ комитетъ болышествомъ голосовъ поручити Матейковича вымалявати образъ болышой величины, котрый бы представлялъ „Вѣнчанье Казимира Яглонца въ Бисаветю австрійскою“. Образъ сей передатъ ся архиепископъ парѣ яко дарунокъ имени Галичини. Меншѣмъ комитету була за альбумомъ въ участію всѣхъ маларѣвъ. До переведеня сего рѣшеня выбрано підкомитетъ, въ складъ котрого входять: маршалокъ краєвий, митрополитъ Сембратовичъ, епископъ Дунаевскій, Впр. д-ръ Сильвестеръ, провѣсортъ а дальше: гр. Стан. Тарновскій, президентъ Кракова д-ръ Шляхтовскій и профессоръ Захаревичъ. Сей підкомитетъ мае уложити ся въ Матейкомъ и зарядити складки въ цѣломъ краю. Присутній на нарадѣ члены комитету подписали заразъ на сю цѣль значимѣйшій квоты грошей.

— Намѣстникъ, гр. Вадені, выбхавъ вчера вечеромъ до Кракова. Въ Краковѣ занимають ся въ школахъ середнихъ писемий иопыты зрѣлости, на котрыхъ хоче намѣстникъ бути присутнымъ. По-при се огляне намѣстникъ и инші публичной институции. До Львова верне намѣстникъ въ четверъ рано.

— Архиепископъ Леопольдъ Сальваторови, проживаючому теперь у Львовѣ и мешкаючому въ палатѣ Сапѣговъ повысѣе руской семинаріи духовной, представляюшъ вчера достойники церкви и урядовъ. Мѣжъ иншими явивъ ся такожъ Впроевъ, митрополитъ Сильвестеръ въ капитулю.

— Рѣшиши полицій обдѣлюсь передатъ у Львовѣ у п. Кар. Нахера, члена редакціи Robotnik а та у двохъ студентівъ політичнѣ. Шукали за-казаныхъ брошуръ, але чи по найшли, не звѣстно.

— Спенсіонованье профессорівъ львовского уни-верситету. Львовскій корреспондентъ N. fr. Presse пише: Видеко враженье выкликало ту нагле спенсіонованье трехъ профессорівъ богословія въ львовскѣмъ университетѣ, Делькевича, Вацки и Мазуркевича, котрі анѣ не дошли еще приписаного закономъ вѣку, анѣ не дали до того причины чи то яко провинию чи занедбаньемъ обовязковъ. Міністероке розпорядженье нашло неожиданно якъ згаданыхъ профессорівъ, такъ и академичный сенатъ, котрого не поспитано о гадку въ томъ взглядѣ. Звѣстно, що минушого року спенсіоновано профессора правничого выбдлу, д-ра Зьрудловского на припорученье львовского архієпископа за для брошюры того профессора выдано въ Липску, котра выликала обуренье въ духовныхъ кругахъ.

— Въ станіславскій конспісторіи обдѣвають ся теперь калезуровъ иопыты. Въ понедѣлокъ и второкъ приступило 13 кандидатівъ до иопыту конкурсового, а въ четверъ и пятницю обдѣвались иопыты на катихитівъ школъ середнихъ. До того иопыту зголосило двохъ священниковъ оо.: І. Порайко и еромонахъ Лотоцкій въ Бучача.

— Вечеръ съ танцями обдѣе ся въ четверъ дня 3 (15) мая с. р. въ великой сали Народного Дому у Львовѣ. Вечерокъ сей устроюють члены „Академического Кружка“ на доходъ голодуючыхъ селятъ. — Въ вечеркомъ тымъ лутчѣ „общество Рускихъ Дамъ“ у Львовѣ фантову лѣ отерію, котра обдѣе ся дня 3 (15) мая а не 4 (16) мая, якъ се мы подали. Фанты просить ся присылати на руки п-ѣ Клявдіи Алексавичевон, ул. Краковска ч. 19 або п-ѣ Онішквичевон, ул. Хорущана ч. 5.

— Оплата шкільна въ середнихъ школахъ. Розпорядженье министра Гавча въ дня 6 н. ст. мая, подає намъ вже попередю але не цѣлкомъ докладно, такъ змѣняє дотепершій розпорядженя що до оплаты шкільной: Публичній ученики державныхъ

шкѣлъ середнихъ можуть бути увѣдѣненіи бѣ оплаты шкѣльной вже въ першѣмъ курсѣ першої класы. Одновѣдно до того можна ученикамъ першѣи класы, котрі одповѣли въ першихъ двохъ мѣсяцяхъ що-до обучавъ, пильности и поступу въ наукахъ условіямъ розпорядженя (въ обучавъ и пильности одна зъ двохъ першихъ нѣтъ після приписаной скалѣ, а въ поступѣ въ науку же найменше „удовольноч“) — одрѣчитъ оплату шкѣльную ажъ до конца першого курсу. Цѣлковите увѣдѣненье залежить бѣ до-брого свѣдоцтва зъ першого курсу. Речинець до оплаты шкѣльной публичныхъ учениковъ першѣи класы въ повшѣмъ курсѣ продовжено взагалѣ на три мѣсяці (дои було вызначено два мѣсяці).

— На аденіи у цѣсаря здававъ справу генералъ бар. Кріггаммеръ, командантъ краковского корпусу, зъ эксцесовъ робитничихъ въ Остравѣ. Ген. Кріггаммеръ мавъ начальну команду надъ войскомъ, котре выслано до Остравы.

— До чинности секретаріи при найвысшѣмъ трибуналѣ судовѣмъ и касационѣмъ у Вѣднъ придѣленъ п. Адольфъ Червинскій, ц. к. адюнктъ судовый въ Радехова.

— Зниженье о половинѣ цѣны вѣды признали урядники державныхъ дирекцій отиохъ зѣлѣницъ австрійскихъ: Кароля Людвика, пѣвночно-заходной, пѣмѣцкой полуднево-заходной, Вѣдѣн-Ашпанѣ, буштіградской, чешской пѣвночной и чешской заходной. Щоби користуватисъ зниженою цѣною, выстають тѣ самі легитимациі, якихъ уживають теперь державній урядники на державныхъ зѣлѣницяхъ.

— Зъ Стрѣлискъ новыхъ пишутъ намъ: Въ Стрѣликахъ уже роздѣлено голодову зопомогу, по котру „голодній“ мусѣли вандрувати до одного члена рады повѣтвой ажъ о кольканицѣ кѣль-метровъ, — и певне вже еи зѣбли. Роздѣлено та-кожъ и позичку, по котру мусѣли вѣхати ажъ до Ходорова, а котра выносила до 70 зр. — Мѣщане стрѣлискій сходятъ ся въ недѣлю и свято „на рынокъ“ и гуторять межю собою, чи бы чѣ тально не заложити, де бы могли сходити ся и де-що прочитати. Але якось нема межю ними чѣловѣка, котрый бы ихъ поучивъ и поспрадивъ до того доброго дѣла. — Чути, що мѣщане вне-сли уже просьбу до рады повѣтвой, щоби по-зволити заложити въ Стрѣликахъ касу по-зичкову, на котру мають уже въ почтовой записки до 700 зр. Така каса въ мѣстечку дуже бы ся здала, бо може бы хотѣ по трохи вырату-вала мѣщанъ зъ жидѣвской лыхвы, котра тутъ же добре панує. То-жъ изъ щирого сердца бажа-емо мѣщанамъ доброго успѣху въ той само-помочи!

— Огонь Въ Устьечку, пов. зѣлѣницкого, зай-мивъ ся дня 15 (27) цѣбтя о 3-й год. зъ по-лудня въ хатѣ одного господа оного, котрый при сильной бури скоро розширивъ ся на усѣб-ній хаты и майже въ одной хвилѣ зничивъ 8 господарствъ все майно, хаты, столы и инші будынки. У одного погорѣла тѣльна корова. Всѣ погорѣльцѣ лишились, безъ хлѣба и даху. Огонь бувъ такъ сильній, що могло побити цѣле село зъ дымомъ. Лишь обдаленые на 30 сажѣвъ мѣжъ хатами дало можнѣсть пригасити огонь. Огонь, здаєсь, бувъ підложений, бо нѣде въ хатѣ підъ той чѣсь не топятъ въ печахъ, зваривши полу-денюкъ зъ самого ранку.

— Страшна пригода лучила ся въ ночи на 28 н. с. цѣбтя въ Стѣбцѣ, прискѣлку громады Раш-товце, пов. скалатского. Въ пожарѣ, котрый зни-чивъ обѣе селянина Ивана Даникова и два дома вѣстителя Стѣпки Ионд. Вайсегляса, по-горѣли: 18-лѣтна Марія Чорна и 5-лѣтна Настя Пухалѣва, а зъ погарѣня померла 57-лѣтна Ма-рія Пижаньска. Кромѣ того нема надѣй, щоби живъ 3-лѣтній сынокъ паробка Ивана Похалы, котрого выратувать зъ огню мелникъ Василь Дудинскій зъ небезпеченствомъ власного житя. По-при се погарѣлось легко ще колькы иншихъ особъ зъ челяди Вайсегляса.

— Самоубійство. Августъ Т., підозѣиръ ар-тилеріи, стрѣливъ до себе вчера рано зъ револьверу въ ярѣзъ паркы стрыйского и талко ранивъ ся въ лѣву сторону груди. Перевезено самоубійни-ка до войскового шпиталю. Причины самоубій-ства не знаютъ.

— Рабунѣкъ. Селянинъ Кость Жукъ зъ Нового села высидѣвъ въ равской вѣзницѣ 10 днѣвъ и дня 28 лютого с. р. выбравъ ся пѣшо домѣвъ. Въ кормѣ за Равою стрѣтивъ ся зъ Федкомъ Чобѣткомъ, 25-лѣтнимъ селяниномъ зъ Потѣлича, и почастувавши ся горѣвкою, пѣшовъ Жукъ въ дальшу дорогу. За хвилину здогонивъ Чобѣтко Жука и выдеръ ему хустины въ 30 кр. Жукъ просивъ Чобѣтку, щоби лишивъ ему бодай коль-ка крейцарѣвъ, але Чобѣтко не хотѣвъ и ще гро-зивъ, що якъ приблизитъ ся, то его навчитъ розу-му. За се станувъ Чобѣтко оногоды передъ су-домъ присяжныхъ у Львовѣ и коли судіи при-сѣжники затвердили 8 голосами пытанье що-до злочинства рабунку, трибуналъ засудивъ Чобѣтку на три роки тяжкой вѣзницѣ зъ постомъ що мѣ-сця та на 150 зр. обшодованя для Жука.

— Про станъ здоровья д-ра Смольни подає послѣдній бюлетень слѣдующе: Велику часть роны зъ лег-кихъ удало ся выбрати. Пульсъ, температура тѣла и блдыхъ бѣдъ колькохъ днѣвъ нормальній, станъ цѣлкомъ вдовольноч. А що подужає по-ступає, то залишитъ ся дальше выдаване бюле-тинѣвъ.

— Нову стацию телеграфу отворено въ Освѣдмѣ зъ обмеженою службою денною.

— Отвореня дороги зъ Борщова до Колинданъ dokonавъ маршалокъ краєвий въ присутности на-мѣстника, борщѣвского старосты и членівъ рады повѣтвой. Перетявши шуры, що лутчиі устан-овлену на початку дороги забору, и бѣдавши ою дорогу торжественно підъ зарядъ инженира кра-евого п. Григоревского, выбрали ся намѣстникъ и маршалокъ въ дальшу подорожъ. Въ Озерянахъ гостивъ достойниковъ кн. Левъ Сапѣга. На гра-ниці повѣту чортковського выжидали достойниковъ староста чортковскій п. Невѣдомскій и заступникъ маршалка п. Рудольфъ. Одтакъ окружила повозы численна бандерія селянъ зъ Колинданъ. При вступѣ до села здвигнено браму тріумфальну зъ зелени и при пѣй збѣрались мешканцѣ села підъ проводомъ своего пароха и рада громадека. Въ Ко-

3

линданахъ зѣбхали достойники до двора п. Кор-нила Городиского и тамъ обдѣвъ ся обѣдъ при-участі численной шляхты польской въ трехъ су-бѣднихъ повѣтѣвъ. Пѣзно вечеромъ выбравъ ся намѣстникъ до Чорткова, де при бранѣ тріум-фальной, освѣтленѣи смолоскипами выжидали его многі люди, духовенство та чортковскій вѣласти и урядники а бурмістръ Носѣ выголосивъ бесѣ-ду на привѣтанье. Намѣстникъ подякувавъ, що такъ численно збѣрали ся, и черезъ освѣтлене мѣ-сто поѣхавъ на дворець зѣлѣзничій а зъ одтамъ до Львова. Маршалокъ обдѣдавъ ще въ Перевѣ-лоцѣ п. Шудловского.

— Держати оружие дома не есть противзакон-нымъ. Міністерство справъ внутрѣшнихъ знесло урядово одповідне розпорядженье намѣстництва и орѣкло, що обставина, если хтось держитъ ору-жье дома, але не носитъ его публично, не оправ-дѣе зарядженон конфискации сего оружя.

— Нана. Найвысша рада санитарна перевела рослѣды що-до появлѣня „ноны“ и пересвѣдчила ся, що нѣгде не появилъ ся та нова недуга. То, що уважано за нону, було гістерією або иншою недугою нервовой, за для котрой наступала сон-ливѣсть.

— Межнародна конференція телеграфична збѣра ся 15 май въ Парижѣ. Правительство австрійске по-ставитъ внесенье що-до зниженя тарифы.

— Будовы зѣлѣницъ въ Персіи подѣняли ся два звѣстай підприємцѣ російскій и въ той цѣли вы-ѣхали вже до Персіи.

— Австрійскій путникѣвъ до Єрусалиму обработано и обдерто зѣ всего майна въ палестинскѣмъ мѣстѣ портѣвъ, Яффѣ. Найболыше мавъ потер-пѣти при томъ профессоръ богословія львовского университету д-ръ Кляосъ.

— Бесплатна помѣчъ лѣкарна. Вѣласти кантону базілейского въ Швейцаріи выдали розпорядженье, що каждый мешканецъ сего кантону, маючий мен-ше якъ 1200 франківъ рѣчно доходу, мае право до бесплатной помочи лѣкарской и до бесплатныхъ лѣковъ.

— Дрѣбній вѣсти. Черновецке товариство дру-карѣвъ и складатѣвъ друкарскихъ рѣшило устро-ити фестивъ въ честь 450-лѣтнихъ роковинъ вы-найдѣня штуки друкарской. — Подѣ скелею „Со-кольске“ въ Прутѣ розбила ся дня 3 н. ст. мая дараба и три Гуцулы зъ Подзакарча упали въ воду. Одного зъ нихъ убило дерево зъ розбитою дарабы а вода выкинула тѣло ажъ по колькохъ днѣхъ на берѣгъ. — Сими днями обдѣули ся за-ручницы д-ра Кирила Долыницкого, лѣкаря въ Гли-нинахъ, зъ панною Марією Решетиловичевою, до-ньского пароха въ Глининахъ. — Въ Нью Йор-ку погорѣла величезна фабрика машинъ до шитя Зингера. Въ огни погорѣло 50.000 машинъ, а шко-ду обчислюють на два миліоны зр. — Громада Ляховѣвъ, пов. жидѣвского одержала бѣдъ цѣсаря 50 зр. підмогою на реставрацію школы. — Оног-ды въ ночи найдено на подвѣрѣ дому ч. 23 прѣ-улицы Бляхарскій тамошного льокатора Іос. Гру-бера, був. купця 60-лѣтного, жонатого, бездѣт-ного и цѣлкомъ слѣпного, зъ раною на головѣ и зломаною ногою. Показало ся, що Груберъ упавъ зъ ганку другого поверху, а що ганокъ цѣлкомъ добрый, то догадують ся, що Груберъ самъ ки-нувъ ся въ намѣрѣ самоубійства.

Вѣсти зъ Еп. Перемыской.

Кан. институваній о. Петро Пleshкевичъ зъ Лежайска на Бабину, дек. самобрегого, а за-вѣдательство Лежайска одержавъ о. Николай Не-стеровичъ.

Завѣдателями деканатѣвъ поставленіи оо.: Левъ Сембратовичъ зъ Чертежа для деканату ся-нодского; Тома Шумио зъ Курилки для дек. канцучного (лишь часово); — мѣтодеканомъ для дек. затварницкого поставленій о. Петро Лодын-скій зъ Дверника.

Иопыты на народныхъ катихитѣвъ дня 7 н. ст. малъ подѣдали ся оо.: Мако. Копко, Олимп. Полянскій, Ант. Барновичъ, Емил. Константино-вичъ, Теодоръ Рѣшецкій, Францъ Рабій, Ант. Ломяцкій, Петро Погорѣцкій и Север. Хло-пецкій.

Грамоту признали и титулъ выслуженого декана одержавъ о. Вас. Чечарникъ, дотепершній деканъ и парохъ сянодскій, при нагодѣ у-вѣдѣненя его бѣдъ уряду декана на власне жа-данье.

Одпущку для поратования здоровья одержалъ оо.: Юл. Алексевичъ зъ Доброгостова, дек. дрогобичного, на 3 мѣсяцѣ; Юл. Кашубинскій зъ Колоденця, дек. куликѣвского на 2 мѣсяцѣ.

Правительство дозволило на дотацию рѣчно 300 зр. для о. Петра Кмицкевича, сотрудника при пароху въ Новосѣлахъ гостинныхъ на чѣсь двохъ лѣтъ а взглядно на чѣсь треваня недуги.

Посмертій — — оповѣстки.

О. Симеонъ Стефановичъ, ювилатъ, тит. совѣт-никъ митр. конспісторіи львовской зъ бѣдзакими крылошанскими, парохъ въ Долѣмъ, дек. калу-ского, уродженій 1812 р., ординованій 1838 р., — упоковъ ся сими днями. Покійный бувъ го-рячимъ патріотомъ рускимъ. Читателѣ „Дѣла“ при-гадують собі, якъ зъ початкомъ 1880-тыхъ ро-ковъ покійный о. Симеонъ въ своей парохіи подѣ-нявъ справу усуненя польского языка зъ школы народной и якъ за примѣромъ громады Долгого поѣшли и инші громады въ повѣтѣ калускомъ. Справа була зовѣмъ чиста, основана на законахъ, однакожъ, при звѣстныхъ односудѣхъ політичнѣхъ въ Галичинѣ, не далась перевести въ користь рус-кихъ громадъ и школъ, а надто стягнула ще на громадянъ и на о. Стефановича богато несприем-ностей бѣдъ ц. к. староства въ Калуши. Покійный о. Симеонъ выховавъ для Руси сына, о. Алекса-ндра Стефановича, катихита семинаріи учительскихъ у Львовѣ, члена майже всѣхъ рускихъ товариствъ, заступника головы „Народной Рады“, одного зъ найгорѣйшихъ патріотѣвъ середъ львовской рус-кой громады. Вѣчна Покійному память и земля ему перомъ!

Именованя, конкурсы, перенесеня и пр.

— Именованя. Совѣтниками высшего суда краевого у Львовѣ именованіи: совѣтники су-довъ краєвыхъ: Теофилъ Бережницькій зѣ Львова, Еввардъ Вавхъ зѣ Львова, І. Пйонтковскій зѣ Тернополя, Едв. Zenege v. Scharfstein зѣ Львова, прокураторъ Фялишъ Во-ронейскій зѣ Самбора (теперъ у Львовѣ) и совѣт-никъ суду краевого Корн. Коссовичъ зѣ Чер-новце.

Господарство, торговля и промыслъ.

— 4-процентова позичка одиоцѣльна зѣлѣницѣ Кароля Людвика. Комісія зѣлѣнична, якъ вѣдомо, заявила желанье до правительства, при нагодѣ проекту о зѣлѣницѣ Кароля Людвика, що-до удержавленя сѣи зѣлѣницѣ. Нема сумнѣвъ, що держава зъ кон-цемъ 1891 р. коли вже загасне право упривилею-ваня шляху Перемышль-Львовѣ, зрѣбятъ зъ того ужитокъ. Въ томъ случаю перейме держава сю 4-процентову позичку одиоцѣльную зѣлѣницѣ Ка-роля Людвика на власну оплату, а се не лишить ся безъ значеня на будущъ вартѣсть тыхъ пріо-ритѣтѣвъ. По перше, удержавленье яко зѣлѣзни-цѣ звычайно користно впливає на курсъ еи па-перѣвъ, а се стане ся въ болышій мѣрѣ въ томъ случаю, бо рентовѣсть зѣлѣницѣ Кароля Людвика, коли прилучитъ ся до зѣлѣницѣ державныхъ, буде выказувати великій доходъ. Такожъ се мае велике значенье и для идеальной вартѣости пріорі-тетѣвъ, бо коли уважатъ ся, що 4-процентовой пріорі-тетѣвы фарарьбергского, Рудольфа и пильнен-ского шляху, хочѣ доходы ихъ цѣлкомъ недоста-точній, нѣтують въ пересѣчи 97, лишь тому, бо ихъ позички загарантованіи и переймѣній до опла-ты державою, то о сколько болыше вартѣости бу-дутъ мати пріорітетѣвы зѣлѣницѣ Кароля Людвика на случай еи удержавленя и тымъ самымъ есть запорукъ, що ихъ курсъ буде розвивати ся.

Телеграмы „Дѣла“.

Парижъ 9 мая. Полиція арештовала пять робѣтничѣвъ, при котрыхъ найдено бомбы дѣ-намитѣвъ.

Лондонъ 9 мая. Фергусенъ заявивъ въ палатѣ послѣвъ, що Англія не заключитъ нѣ-якой umowy що-до постоянной протекторату надъ Египтомъ. Конверсію довгу египетского переведе само правительство египетске.

Софія 9 мая. Комитетъ для закладаня болгарскихъ шпѣлъ въ Македоніи збѣравъ на ту цѣль 800.000 левѣвъ.

Петербургъ 9 мая. Праса російска вы-ступає дуже остро противъ утвореня нового корпуса румынской арміи, котрый на еи по-глядъ мае бути ужитый до збѣдненя залоги укрьплѣнъ въ Букарештѣ и до обсаженя фор-тификаційной лініи Серету.

Берлинъ 10 мая. Правительство предло-жило парламентови протоколъ межнародной конференціи робѣтничѣи. Палата ианѣвъ ухва-лила на внесенье гр. Пѣайля одѣлѣтніи уче-никовъ жидѣвъ бѣдъ хрисианъ въ школахъ се-реднихъ.

Бѣлградъ 10 мая. Король Міланъ од-ложивъ свой прѣзѣдъ на тыждень. Межи офи-цирами проявилась манифѣстация въ користь короля Мілана.

Вѣдѣнь 10 мая. Вѣнчанье архикн. Ва-леріи обдѣе ся дня 31 червня. Зачувати, що міністеръ рѣльництва подасть ся вже незадовго до димісії.

Вѣдѣнь 11 мая. Зачувати, що дебата бюджетова закончить ся вже въ среду або четверъ сего тыждня и рада державна буде заразъ закрыта. Галицке предложенье индѣмні-зацийне не прийдѣ вже мабутъ на порядокъ дневный. О скликаню чешского союму не чути-ничого. Молодо-Чехи одкинули предлажаний имъ одѣнь мандатъ до спѣльныхъ делегацій а двохъ старо-чехѣвъ зложило мандаты до рады державной. Пос. Мандичевскій выбранный за-ступникомъ до делегацій.

Берлинъ 11 мая. При дебатѣ надъ предложеньемъ войсковымъ мае канцлеръ Ка-пріві дати поясненье о політичній ситуаціи въ Европѣ.

Прага 12 мая. Робѣтники въ фабрикахъ машинъ постановили и дальше страйкувати.

Софія 12 мая, Филиппольскій прѣфектъ Дмитровъ именованій агентомъ дипломатич-нымъ въ Бѣлградѣ.

И Д О С Л А Н Е.

Всѣхъ наукъ лѣкарскихъ

Д-ръ Казимиръ Годлевскій

лѣкаръ недугъ жѣночыхъ и акушеръ

асистентъ клініки положничной, був. елевъ-аси-стентъ клініки недугъ жѣночыхъ краковского уни-верситету — ординує бѣдъ 2—4 по пол. ул. Ка-роля Людвика 5 (домъ В. Штротенгерѣвъ).

Д-ръ Бернардъ Вітлінъ

адвокатъ краєвий

обкрывъ канцелярію адвокатску въ Калуши.

Ц. К. УПРИВІЛ. ГАЛИЦКА ЗЕЛѢЗНИЦЯ КАРОЛЯ ЛЮДВИКА

Емісія одноцѣльной 4% позички першенства

въ номінальній квотѣ:

75,000.000 зр. валюты австрійской въ срѣблѣ

зворотной въ вартости номінальній въ часѣ 67 лѣтъ.

Проценты и квоты амортизаціи охороненіи запевненою гарантією державы и участію ц. к. австрійского правительства, після документѣвъ концесій зъ дня 3 марта 1857, 7 цвѣтня 1858 и 15 мая 1867 та закона зъ дня 22 марта 1890.

Конверсія 4¹/₂% облигѣвъ першенства позичокъ зъ р. 1881 и 1882

ПРОСПЕКТЪ

Ц. к. упривілевана зелѣзница Кароля Людвига після заключеного зъ ц. к. министерствомъ торговлі и ц. к. министерствомъ скарбу подъ днемъ 30 липня 1889, а закономъ зъ дня 22 марта 1890 затверженого договору, такожъ на основѣ рѣшенъ надзвычайныхъ загальныхъ зборѣвъ зъ дня 28 жовтня 1889, одповѣдно до дозволу министерского рескриптомъ зъ 4 цвѣтня 1890 — чтобы покрыти кошты будовы другого шляху мѣж Краковомъ а Львовомъ, та чтобы стягнути

4¹/₂% позичку зъ р. 1881 въ первѣстной квотѣ зр. 40,650.000 въ срѣблѣ,
4¹/₂% позичку зъ р. 1882 въ первѣстной квотѣ зр. 4,999.800 въ срѣблѣ,
4% позичку зъ р. 1887 въ первѣстной квотѣ зр. 4,999.800 въ срѣблѣ,

котры то позички, чинячы квоту 49,699.800 зр., доси не суть выльосовані — подняла

одноцѣльную 4% позичку першенства о номінальныхъ 75,00.000 зр. в. а. въ срѣблѣ

Ся позичка може ужитисъ лишь на повышій закономъ назначеній цели.

Позичка та буде выготовлена въ

50.000 облигѣвъ	по 100 зр. номін. въ срѣблѣ
50.000 "	по 300 " " "
45.000 "	по 1000 " " "
2.000 "	по 5000 " " "

звучащихъ на оказателя. Будуть они опроцентовані по 4% рѣчно, а то почавши одъ 1 сѣчня 1890. Першій купонъ доданный до новыхъ облигѣвъ платный есть 1 липня 1890.

Сплата сей позички наступае al pari въ часѣ 67 лѣтъ черезъ льосованье після плану амортизаціи, выпечатаного на облигѣвахъ. Льосованье одбувае ся що року 1 липня; сплата же выльосованныхъ облигѣвъ наступае въ шѣсть мѣсяцѣвъ по выльосованью.

Ц. к. уприв. галицка зелѣзница Кароля Людвига однако есть управнена, въ одномъ або болѣе лѣтахъ такожъ болѣе скѣлкобѣ облигѣвъ подати до выльосованья.

Числа выльосованныхъ облигѣвъ будутъ оголошуватисъ у Вѣднѣ, Львовѣ, Берлинѣ, Гамбургѣ, Франкфуртѣ н. М. и Липску.

Сплата купонѣвъ и выльосованныхъ облигѣвъ одбувае ся безъ якихъ-небудь одтягненъ після выбора властителя.

у Вѣднѣ въ ц. к. упр. гал. зелѣзницѣ Кароля Людвига,
у Львовѣ въ філіі ц. к. австр. Заведенія кредитного для торговлі и промыслу,
въ Берлинѣ въ домѣ банковѣ Mendelsohn & Comp.
въ Франкфуртѣ н. М. въ Deutschen Effecten & Wechsel-Bank.
въ Гамбургѣ въ Norddeutsche Bank in Hamburg.
въ Липску въ Allgemeine Deutsche Credit-Anstalt.
у Вроцлави въ Schlesische Bank-Verein

въ срѣблѣ валютѣ
австр.
въ законной монетѣ
державной по курсѣ
австр. валюты срѣбнои
числячи.

а евентуально въ иныхъ кождоразово означитисъ маючихъ мѣсяцѣхъ заграничныхъ.

За точну сплату купонѣвъ и квотъ амортизаціи той позички ручитъ цѣлый движимый и недвижимый въ зелѣзничой книжѣ львовского суда красевого заіпотекованный мастокъ ц. к. уприв. галицкой зелѣзницѣ Кароля Людвига.

Проценты и ратальніи сплаты капиталу той позички будутъ мати мѣсце зъ чистыхъ зыскѣвъ линіи товариства и мають першенство передъ претенсіями акціонерѣвъ що-до процентѣвъ и дивиденды и передъ пѣзніише могучими затыгнути ся позичками.

Ц. к. правительство австрійске поручило після документѣвъ концесій зъ 3 марта 1857 и 7 цвѣтня 1858 за закладный капиталъ линіи зелѣзничихъ зъ Кракова до Львова вразѣ зъ бѣчными зелѣзницами до Вѣлички и Неполомиць рѣчною квотою амортизаціи и опроцентованья 5¹/₂%, дальше після концесій 15 мая 1867 за 31,828 милъ линію зелѣзничу Львовъ-Броды и Тернопѣль до російской границѣ, рѣчный чистый зыскъ 50.000 зр. въ срѣблѣ одъ милъ, а ц. к. уприв. галицка зелѣзница Кароля Людвига есть управнена якъ въ одношенно до сихъ послѣднихъ такъ и до першихъ линій зелѣзничихъ до вставленя маючихъ уплатити ся податѣвъ зарѣбковыхъ и доходныхъ разомъ зъ додатками на рахунокъ руху взглядно гарантіи яко выдатки.

Кромъ того приняло ц. к. правительство австрійске на основѣ умовы зъ дня 30 липня 1889 и закона зъ 22 марта 1890 на себе плаченье процентѣвъ и квотъ амортизаційныхъ въ рѣчной сумѣ 862.290-20 в. а. въ срѣблѣ за частковый удѣлъ 20,000.000 зр. въ згаданой позичкѣ, котра есть потрібною на кошты будовы другого шляху мѣж Львовомъ а Краковомъ, звольняючи рѣвночасно купоны той позички одъ припадающего на нихъ податку доходного.

Позичкѣ той забезпечуе ся якъ претенсію до чистого зыску, загарантованого наведенными повыше концесіями, такъ такожъ въ силу умовы зъ дня 30 липня 1889 побѣхъ процентѣвъ и квотъ амортизаційныхъ передъ акціонерами, записанье же въ книгу права заставу на користь властительѣвъ тогочасныхъ поодинокихъ облигѣвъ удѣловыхъ той позички буде розтягнене на всѣ линіи ц. к. уприв. галицкой зелѣзницѣ Кароля Людвига въ книжѣ зелѣзничой.

Передъ тою позичкою суть выписані въ книжѣ зелѣзничой лишь тѣ три выше наведеніи позички, до сплаты котрыхъ якъ разъ та есть назначена. Въ томъ часѣ, въ котромъ умѣщеніи будутъ облигѣвъ удѣловы, назначеніи до сплаты тыхъ трѣхъ позичокъ, приходитъ теперѣшня позичка въ книговѣмъ порядку такъ, що по довершенѣмъ повѣмъ переведеню амортизаціи наведенныхъ повыше позичокъ, та буде заіпотекована на всѣхъ линіяхъ ц. к. уприв. галицкой зелѣзницѣ Кароля Людвига на першій мѣсць.

Въ часѣ треваня концесій предвидженѣмъ въ актахъ концесій зъ 3 марта 1857, 7 цвѣтня 1858 и 15 мая 1867 слѣдусъ амортизаціи теперѣшной позички и выгасае право книгове заставу на поодинокихъ дотычныхъ линіяхъ зелѣзничой.

На случай обнята ц. к. уприв. галицкой зелѣзницѣ Кароля Людвига черезъ державу, буде перенята та позичка до непосредной сплаты черезъ державу, а заразомъ и згасне особыи обавязокъ ц. к. уприв. галицкой зелѣзницѣ Кароля Людвига.

Акційный капиталъ ц. к. уприв. галицкой зелѣзницѣ Кароля Людвига есть емітованный въ квотѣ номінальній 47,880.000 зр. а. в. (45,600.000 монетою конв.), подѣленный на 228.000 акцій по ном. 210 зр. а. в. (200 монетою конв.), зъ котрыхъ доси амортизовано 6.555 акцій въ ном. квотѣ 1,376.550 зр. а. в. (1,311.000 конв. монеты).

Приходы зъ послѣднихъ лѣтъ ц. к. уприв. гал. зелѣзницѣ Кароля Людвига были слѣдующіи:

	за рѣкъ 1887	за 1888	за 1889
Приходъ власный по одтягненю загальныхъ коштѣвъ руху и вставленныхъ въ рахунокъ руху заплаченныхъ подат. зарѣбковыхъ и доходов. разомъ зъ дод.	3,107.869-88	3,059.811-99	3,089.974-88
Забезпечена гарантія державна въ загальной сумѣ 3,826.295-40 зр. претендуе лишь до нового шляху (Львовъ—Броды) а то зъ	1,238.696-33	1,310.967-39	1,306.175-09
Разомъ	зр. 4,346.566-21	4,400.478-78	4,396.149-97

До чистыхъ зыскѣвъ зъ руху и гарантіи державной числитъ треба такожъ въ 1 сѣчни 1890 квоту рѣчну 862.290-20 въ срѣблѣ, котра то квота есть назначена після договору зъ цѣб. кор. правительствомъ австрійскимъ зъ 30 липня 1889 яко сплата процентѣвъ и квотъ амортизаціи одъ части новой позички 20,000.000 зр.

Выплачувана ц. к. упр. галицкою зелѣзницею Кароля Людвига дивиденда выносила: за рѣкъ руху 1885 — 10 50 одъ акція; за рѣкъ 1886 — 7 35; за рѣкъ 1887 — 8 40; за рѣкъ 1888 — 8 40; за рѣкъ 1889 — 8 40 одъ акція.

Опроцентованье и амортизаціи сей, для получения всѣхъ довѣтъ першенства ц. к. упр. гал. зелѣзницѣ Кароля Людвига назначеной новой позички вымагати буде по сплатѣ въ обѣгу будущихъ трѣхъ позичокъ першенства: одъ року 1890 — 1951 зр. 3,246.970-50 рѣчно, одъ 1952 — 1956 зр. 2,453.690-20 рѣчно (обѣ разомъ зъ новыми 862.290-20, котрыхъ сплату ц. к. правительство австр. взяло на себе) и потреба та пошасея черезъ цѣлый часъ треваня позички подѣ приреченою гарантією державы и поданными выше зобовязаньями.

Новы 4% облигѣвъ першенства ц. к. упр. галицкой зелѣзницѣ Кароля Людвига могутъ бути після закона зъ 14 марта 1870 В. з. д. ч. 33 уживаніи до користныхъ льокацій капиталу або фондаций заведенъ стоячихъ подѣ контролю публичному, купілярныхъ, фидеікомисовыхъ и депозитныхъ, такожъ яко кавціи службовой и супружеской.

Вѣднѣ 26 цвѣтня 1890.

Покликуючи ся на повышій проспектъ подаютъ подѣ подписані зъ 4% позички першенства ц. к. упр. галицкой зелѣзницѣ Кароля Людвига участь

ном. 40,000.000 зр. валюты австр. срѣбнои

до субскрипціи.

Наступитъ она такъ въ готѣвъцѣ якъ и черезъ замѣну за облигѣціи

4¹/₂% позичокъ першенства ц. к. упр. зелѣзницѣ Кароля Людвига зъ р. 1881 и 1882.

дѣбуде ся отже субскрипціи за готѣвну 14 мая с. р., а за замѣну одъ дня оголошеня того проспекту ажъ до найпѣзніише 14 мая с. р.

въ Берлинѣ въ домѣ банковѣ Mendelsohn & Comp.

въ Франкфуртѣ н. Меномъ въ Deutsche Effecten et Wechsel Bank

" въ Домѣ банковѣ Братѣвъ Bethmann

въ Гамбургѣ въ Norddeutsche Bank in Hamburg

и въ иныхъ нѣмецкихъ мѣстахъ а такожъ въ Амстердамѣ.

у Вѣднѣ въ Union Bank

" въ конторѣ вымѣны Union Bank-у

" Банку и конторахъ вексельныхъ низшоавстрійского

товариства есконтового.

на условіяхъ
оубликованныхъ
въ тыхъ мѣсяцѣхъ

въ Бернѣ въ Моравскомъ банку есконтовѣмъ.

въ Будапештѣ въ Угорскомъ Банку есконтовѣмъ и вексельномъ

въ Грацу въ Стирйскомъ банку есконтовѣмъ.

у Львовѣ въ ц. к. упр. галицкомъ акційномъ Банку ипотечномъ и его філіяхъ.

въ Банку красѣвомъ королевства Галичины и Володимиріи та его заступництвахъ.

въ Липцу въ Банку для Австрій вышной и Салцбургъ.

въ Празѣ въ Ческомъ банку есконтовѣмъ и его філіяхъ.

" въ „Zivostenska Banka pro Cechy a Moravu“ въ Празѣ и філіяхъ.

въ Триестѣ въ філіи Union-Banku въ годинахъ звичайныхъ урядовыхъ кождого зъ тыхъ мѣсць

и подѣ слѣдующими условіями:

I. Для субскрибующихъ за готѣвну выносите цѣна субскрипціи 96 зр. в. а. за 100 зр. номінальныхъ разомъ зъ купонѣмъ 4% одъ дня 1. сѣчня 1890 ажъ до дня одобрения.

При субскрипціи треба зложити кавцію въ высотѣ 5% субскрибованной номінальной квоты въ готѣвъцѣ або ефектахъ, яке означитъ дотычне мѣсце субскрипціи.

Придѣленье, котрого высота полишена есть вымѣрови кождого зъ мѣсць субскрипціи наступитъ якъ найскорше по замкненю субскрипціи зъ повѣдомленемъ субскрибующего.

На случай меншого придѣленя анбѣ голошено, звертае ся надвыжкова кавція безпроволочно.

Одбирание придѣленныхъ облигѣвъ може мати мѣсце почавши одъ 20 мая с. р. за зложенемъ квоты.

Субскрибующий однако обавязанный одобрити:

1/5	придѣленныхъ облигѣвъ	найдалше до 24 мая с. р.
2/5	" "	до 10 червня с. р.
3/5	" "	до 30 червня с. р.

Квоты ниже 5000 зр. треба управилити неподѣльно найдалше до 24 мая с. р.

По цѣлковитѣмъ одобрению зложено кавцію вчислюе ся, евентуально звертае ся.

II. Для субскрибующихъ за замѣну зарезервовано безусловно квоту що найменше 15,000.000 зр. новыхъ облигѣвъ першенства.

При той замѣнѣ одержуе конвертующий за кождѣ:

гульдѣновъ срѣбныхъ 96 ном. 4¹/₂% облигѣвъ, котры треба зложити разомъ зъ купонами за 1 липень 1890.

гульдѣновъ срѣбныхъ 100 ном. 4¹/₂% облигѣвъ новой позички першенства зъ купонами за 1 липень 1890.

при чѣмъ рѣшта квоты не даюча ся вырѣзнати після повышого одношеня ефективными облигѣвами новой позички, буде покрыта готѣвкою. Надто одшкодованіи будутъ купоны назначенныхъ до замѣны 4¹/₂% облигѣвъ ажъ до ближайшого речинця западения по зр. 2 25 австр. в. за кождѣ 100 зр. а на одворотъ купоны новой позички ажъ до рѣвного речинця по зр. 2 в. а. будутъ обчислюватисъ. Выпадае въ той способѣ н. пр. на 3000 зр. ном. старыхъ 4¹/₂% облигѣвъ 3100 ном. новыхъ 4% позички и 24 зр. в. а. въ готѣвъцѣ и одшкодованье купоновой належитости въ квотѣ 5-50 зр. в. а.

Доставленье зголошенныхъ до замѣны 4¹/₂% облигѣвъ мае мати мѣсце рѣвночасно зъ субскрипцією при помочи звичайного формуляря зголошенъ, выдаваного даромъ въ мѣсяцѣхъ вымѣны.

О скѣлко однако при зголошено недостаточна кавція въ мѣсць вымѣны доставити ся, може наступити зголошенье пріоритѣтовъ маючихъ приняти ся до конверсіи такожъ и пѣзніише, однако не по 31 мая с. р.

При доставленю зверне ся зложена кавція. Вымѣна мае мѣсце 20 мая с. р. Неподѣлнати до дня 1. липня 1890 облигѣвъ лежать одъ того дня въ дотычныхъ мѣсяцѣхъ вымѣны на рахунокъ и небезпечность управненого до одобрения. Застѣргае ся мѣсяцѣмъ вымѣны замкнуты речинце до вымѣны вже въ дни 14 мая с. р. Голи сума загальна, назначена до субскрипціи, за замѣну на ту цѣлу квоту 4% облигѣвъ перейде, наступити одповѣдна редукціи. Писемно внесеніи запытаніи и желанія субскрибентѣвъ що до придѣленя новыхъ 4% облигѣвъ будутъ узвглядняти ся по возможности. Ажъ до выготовленя дефинитивныхъ облигѣвъ будутъ выдаватисъ выставленіи ц. к. уприв. галицкою зелѣзницею Кароля Людвига Interims (Bezugs) Scheine, за зложенемъ котрыхъ въ мѣру своего часу оголошеня наступитъ до рученья дефинитивныхъ штукъ въ рѣвняхъ одѣлахъ. Планъ амортизаціи выложенъ есть субскрибентамъ до перегляду.

Вѣднѣ, Берлинѣ, Франкфуртѣ н. М., Гамбургѣ, въ маю 1889.

Union Bank Mendelsohn & Comp. Deutsche Effecten- & Wechselbank. Brüder Bethmann. Norddeutsche Bank in Hamburg.

— Зъ Вѣда пишуъ намъ днѣ 11 н. ст. май: Педерчера прихвъвъ съды подгавщай пѣсоъ ц членъ въдыу красового. д-ръ Даманъ Савчакъ и членъ въды въ готелѣ zur Stadt Triest, Wiedener Hauptstrasse 14. Любый намъ п. пѣсоъ надъхвъвъ съды просто зъ Верна, де робвъвъ студіи надъ домами прадъ примусово. Въ той самбѣ чѣли прихвъвъ бнѣ до Вѣда, щобы приглануиъ того рода заведенъ въ поблизкѣ Корнаубуръ. Надто щѣ въ двѣхъ ннѣшнѣхъ мѣсцевостѣхъ долъшномъ Австринъ мас д-ръ Савчакъ роботи студіи, а бѣдъкъ удатѣ въ той

самой цѣлы до Россіи. Съ д-ромъ Савчакомъ ѣздитъ ассистентъ краевого выдѣла п. Биджейовскій. Громадка вѣденскихъ Руоинѣвъ привитала съ одушевленіемъ дорогого гостя. Побуть д-ра Савчака у Вѣдн потрѣвае съ тыжнемъ.

— Старинный скарбъ. Въ мѣстечку Товстоѣмъ, до брахъ п. Волод. Федоровичъ, въ пов. скалатѣмъ, выоравъ двѣрскій паробокъ на поля, званомъ „окопы“, належачомъ до товстоѣмской церкви, старинный скарбъ, складающійся изъ майже тысячъ штукъ монетъ сѣребряныхъ, серебряныхъ и рѣдкихъ. По при грошѣ прагекі короля Вячеслава II въ р. 1278, съ котрыхъ кѣлька есть перестемилъ-ованныхъ степмилънъ польскими, угорскими и навѣтъ французскою лілією, та по-при молдаво волоскі монеты, находять ся такожъ грошѣ золотомъ и кримскою орды, найрѣзѣншихъ видѣвъ и знакъ, а мѣжъ ними много брактѣатѣвъ (съ латинского брактѣа, бляха; — старонѣмекій монеты съ тонкомъ бляхи сѣребромъ, уживанъ блъ XI ога до кѣнця XIV вѣку, найчастѣйше чеканенъ лишь по одной сторонѣ). П. Володиславъ Федоровичъ, розвѣдавшій въ придворномъ кабинетѣ нумизматичномъ у Вѣдн о цѣнности скарбу, бо много въ выкопанныхъ монетъ чѣ нѣгде не описано, має дарувати по одному примѣрнику до цѣсарского кабинету. Кѣлька монетъ чешскихъ Впов. о. Чачковскій съ Товстоѣмъ вручивъ редакторамъ нашомъ часопису, а той зновъ передавъ ихъ до музею „Пресвѣтъ“.

— Убиство жидѣвъ изъ ритуальныхъ взглядовъ. Съ Бѣча, пов. горлицкого, пишуть до Przegląd-у: Минувшого тыждня розбѣдѣла глуха вѣсть, що въ Бинарѣвѣ коло Бѣча жиды убили жидѣвку, котра хотѣла выхрестити ся. Сколько правды въ той вѣсти не знати, але свѣдѣство выкрыло, що згадана жидѣвка щезла съ околнцѣ а самѣ жиды не хотѣть чи не можутьъ вказати, де она подѣла ся. Жидѣвка служила въ коршмѣ розѣбарѣвѣ, а ея господаръ выгнавъ ея, бо мала любовныя сношынъ съ паробкомъ. Матка ея въ Громнику, не знаючи, чому згинула службѣ, казала йй назадъ вернути до службѣ. Прогнана съ дому и не маючи двѣаги явитись до службѣ у давного господаря, ходила по селѣ и робила у христіанъ, не зважаючи на свѣта жидѣвскі и не даючи о коштерну ераву. Коли дѣзнала ся родина про се, зачала за нею гадати, а навѣтъ заждали помочи войта до того. Сельскій поліціантъ мусѣвъ ея одставити до родины, хочъ она насильно боронилась, бо казала, що жиды ея убьютъ, а просила, чтобы однести ея до священника, бо она хоче выхрестити ся. Жиды дѣставили ея въ свои руки, вывезли ея подѣ ночью до коршмы бинарѣвской. Тамъ то вышло въ очи сельчанамъ, що жиды якъсь дуже численно зѣхали ся и чинили великій гамѣръ. Рапо розвѣхали ся жиды а дѣвчина щезла. Съ того и говорятъ, що жиды убили дѣвчину. Свѣдѣство веде ся.

— Процѣсъ прасовый. Нинѣ мала розпочати ся передѣ судомъ присяжныхъ розправа въ процѣсѣ брѣтѣвъ Черняковскихъ противъ Томислава Розвадовского, посла соймowego и до рады державной, о обиду чести въ §§. 487 и 488 з. к. Розвадовскій роздавъ въ сѣчн 1889 р. въ колѣ друкованый памфлетъ, въ котромъ обидѣвъ п. Володислава Федоровича и его дѣтца, кѣлька родитѣ шляхотскихъ и брѣтѣвъ Черняковскихъ. Розправу одложено на просьбу обжалованого Розвадовского, котрый, якъ се доносить Politikъ, не мѣгъ явитись до розправы, бо рада державна передѣ одроченѣмъ сесіи має полагодити кѣлька важныхъ справъ, при котрыхъ и одинъ голосъ мѣгъ бы рѣшати.

— Беззворотну субвенцію, 1000 зр. удѣлявъ выдѣлъ краевый повѣтовому выдѣловъ въ Снятинѣ на докѣченне будовы дороги Залуче-Рожѣвъ.

— Стипендію въ фондѣ им. Іліи Горького, рѣчно 110 зр., надавъ митр. ординаріатъ Михайлови Подѣвѣскому, ученикови III класу школы народнои.

— Новый урядъ почтовый. Съ днемъ 16 мая отивраєсь на зѣлѣзничомъ дворѣ въ Жегѣстовѣ сталый урядъ почтовый, котрый буде называтись „Жегѣстовъ дворецъ“, съ звычайнымъ обсягомъ дѣла. До округу дорученъ сего уряду почтового принадлежать будуть: зѣлѣзничій дворецъ Жегѣстовъ и мѣстечности: Андрѣйѣвка, Жегѣстовъ и Зубриць. Въ виду того, що въ жегѣстовѣмъ заведеніи купельовѣмъ одъ 1 червня до 30 вересня урядѣ окремый урядъ почтовый, котрый одъ теперь буде называтись „Жегѣстовъ купѣль“ (zdroj, Bad), то треба на посылкахъ для адресатѣвъ, пробувающихъ въ заведеніи, выразно зазначувати „Жегѣстовъ купѣль“. Урядъ почтовый „Жегѣстовъ дворецъ“ удержувати буде звязъ почтову поштами зѣлѣзничими мѣжъ Новымъ Санчѣмъ а Оравомъ.

— Въ трибуналѣ админістраціонномъ одбудуть ся въ маю с. р. оттакі розправы: Дня 13 мая въ справѣ Антопа Тишковского и гр. Гонораты Бобровского противъ министерства скарбу о вымѣрѣ належитости; дня 16 мая въ справѣ мѣщанъ самобѣрскихъ и рады громадоки мѣста Самбора противъ выдѣла краевого за для упорядкованія громадоки майна; дня 20 мая въ справѣ сѣблкі будѣвничой Фр. Медуны и Фр. Томашка противъ галицкой дирекціи скарбу о вымѣрѣ податку дохового.

— Войсковой музика пригравати будуть у Львовѣ въ мѣсяцъ маю: д. 13 и 15 на Высокѣмъ Замку; д. 14 передѣ Инвалідамъ; д. 16 и 23 въ мѣскомъ огорождѣ; д. 20 и 27 передѣ намѣстничствомъ; д. 22 и 29 передѣ войсковою командою; д. 28 въ огорождѣ мѣской стрѣльницѣ а д. 30 въ стрѣльскомъ парку. Початокъ каждой продукціи о 5 1/2 годнѣ, а програма обѣймає 8 точокъ.

— Чинильонъ лютневъ ся вже въ третѣ въ Сполученыхъ Державахъ Америки. Мѣсто Акронтъ въ державѣ Огіо подобно знищено якъ недавно Любѣвъ. Понадъ 100 домѣвъ розваленыхъ, при чѣмъ кѣльканатѣя особъ погнѣло.

— Министерству просвѣты подѣсело до VIII-ой ранги профессора-Русина при черновецкой семинаріи учительской, Льва Галицкого.

— До Америки забралось сими днями около 35 родитѣ съ Кучурова великого и великого Села на

Буковинѣ. Бѣтъ се голоснымъ доказомъ нужды — пише „Буковина“ — яка пише мѣжъ буковинскими селянами, про котру однакъ не въ головѣ буковинскимъ посламъ-дѣдчамъ.

— Покупе писарство. Минувшого року зарядили вышій власти судовы, чтобы суды первой инстанціи не принимали нѣякихъ поданъ або актѣвъ правленыхъ, выговорюваныхъ покутными писарями, бо лишь тымъ способомъ можна спинити покупе писарство, остающе звычайно въ рукахъ жидѣвъ. И суды такъ робили. Та найшлись жиды въ Косова, котры подали до апелліаціи жалобу, що судъ не приймає ихъ поданъ такъ званыхъ selbst verfasst. Апелляціи орекля, противъ своего зарядженія зъ минушого року, що суды первой инстанціи мусѣтъ принимати одъ еторѣвъ все, що они подаютъ, отже и письма покутныхъ писарѣвъ. И чимъ се оправдати?

— За подѣяленне засудивъ трибуналъ карный у Львовѣ Платона Татарина, селянина въ Слукѣмъ, пов. жовковского, на три рокы тяжкой вѣзницѣ съ постомъ що мѣсяца. Татаринъ признавъ ся, що поджогъвъ огонь подѣ хату Даника Мавского, але боронивъ ся тымъ, що не знавъ, что робить, бо бувъ цѣлкомъ пьяный. Судѣй присяжны не затвердили пытанія что до стану пьянства Татарина.

— Дрѣбні вѣсти. Въ касарни при ул. Замарстинѣвской у Львовѣ застрѣлилъ ся зъ революверу Вильгельмъ Розенцвайгъ зѣ Збаража, подѣфциръ 15 полку пѣхоты. — Пѣсокъ засыпавъ двоухъ жидѣвъ, котры набирали пѣсокъ зъ горы при ул. Пѣсковой у Львовѣ. Одного зъ нихъ вырвано а другого одкопано вже неживого. — Архивизъ Альбрехтъ жертвовавъ 100 зр. комитетови, устроеному у Вѣдн концертъ на дождѣ голодующихъ селянъ галицкихъ. — Въ театръ львовскій выступѣе въ сѣмъ тыждня славный варшавскій артистъ драматичный Котарбинскій въ кѣлькихъ трагедіяхъ и драматахъ. — Академичне товариство въ Краковѣ подѣ назвою „Братство Филаретѣвъ“, истнующе одъ 1885 року розсылає одъ а мѣстѣкъ переходящихъ на тов. взаимной помочи студентѣвъ краковскихъ. Чи такъ саме не выжидѣе львовскихъ Филаретѣвъ? — Выдѣлъ фильософичный краковскій университетъ предложивъ на профессора надзвычайного языкавъ и литературы романской д-ра Макс. Кавчинского, доцента львовского университета и учителя львовской семинарии женской. — У Львовѣ померъ кс. Ант. Манастирскій, крѣпощанинъ латинской капитулы. — На реставрацію костела въ Тарноу въложилъ на руки еп. Лобоса деканъ капитулы Юзефъ Лѣбный 13.050 зр., застрѣбляючи собѣ побирати одсотки одъ сѣи квоты до смерти. — Въ Черемыши гостить цѣркъ Сидольской.

Вѣсти зъ Аеп. Львовской.

Введеній оо.: Мих. Форисъ въ завѣд. Смортжа, Костъ Целевичъ въ согр. Побужанъ, Кар. Барданъ въ завѣд. Жуляна, Мих. Левицкій за прих. Щуровичъ, Вит. Билинскій въ завѣд. Ольхѣвца, Лука Несторъ въ согр. Конюхъ, Петро Гарашукъ за прих. Волѣ вел. Петро Петрицкій въ завѣд. Межирѣха, Атан. Юркевичъ въ Роздола, Сильв. Воляковскій въ завѣд. Богдановки, Евг. Андрюховичъ за прих. Остапа.

Увольненій оо.: Стѣв. Лежогубскій одъ завѣд. Ольхѣвца, Валер. Ганкевичъ одъ прих. Туровки.

Принятый цѣсаремъ въ выше заведеніе духовне св. Августина у Вѣдн о. Евгений Грабовичъ, докторандъ богословій.

Довольно приступити до испыту конкурсового оо.: Мих. Студинскому, согр. въ Бурштинѣ, и І. Глодзинскому, завѣд. Стѣнки.

Президиумъ наместничества згодился на кан. инстигацію о. І. Дудинского на Огиневичъ.

Ремунерация удѣлила львовска округа рада школьна мѣска греко-кат. катихитамъ оо.: Петрови Крипакевичу 81 зр., Илар. Райтеревскому 8 зр., Корн. Бачаньскому 103 зр., д-рови І. Бартошевскому 30 зр., Вол. Петрушевевичу 20 зр., Андр. Обрѣзкову 14 зр., І. Филиповскому 27 зр., Вас. Курдикиову 60 зр., І. Чапельскому 31 зр.

Посмертій — — оновѣстки.

Издоръ Билинскій, ассистентъ рахунковый львовского намѣстничства, упокойвъ ся дня 11 н. ст. мая въ 38 р. жати въ заведеніи божевольныхъ въ Кульпарковѣ. Похороны одбулись 13 н. ст. мая. Вѣчна ему память!

Якъ Равалино, господаръ грунтовы въ Тишовницѣ, торгующій слякми на пляцу Галицкомъ у Львовѣ, померъ нагло на ударъ апоплектичный въ готели Подѣльскомъ у Львовѣ, де заѣхавъ, привѣзши сына на курацію. Покойный лишивъ 80.000 зр. мѣтку а на похороны признавъ 1000 зр. Тѣло перевезуть до Тишовницѣ. Вѣчна ему память!

Именованія, конкурсы, перенесенія и пр.

— Именованія. Дирекція банку краевого именовала: Ант. Нартковского кассирѣмъ; Людов. Стахевича корреспондентомъ; Врон. Райзнера, Арт. Галкого и І. Армудовича адъюнктами; Юл. Войтѣховского и д-ра Ржепецкого ассистентами банку краевого. — Управителемъ мѣской школы при ул. Дворцевой въ Чернівцахъ именованый учитель Русянъ, Остапъ Проданъ.

— Перенесенія. Намѣстникъ перенѣлъ практиканта концептового намѣстничства Меч. Табо зъ Равы до Яворова.

Наука, штука и литература.

— „Конкурсія школьна“. Подѣ такимъ заголовкомъ появилась 4-та книжочка за рокъ 1890, а 123-тя заглавного издавничства тов. „Пресвѣтъ“, о котрой уже была коротенька біографична агадка въ одномъ изъ попереднихъ чиселъ „Дѣла“.

Книжочка обѣймає 50 сторѣвъ друку звычайного формата просвѣтныхъ книжочекъ, а авторомъ ея естъ д-ръ Евгений Олесницкій.

Же одъ довшого часу чути було у насъ потребу книжочки, котра збрала бы бѣдай что грубшій матеріалъ законодавчій та важнѣйшій розпорядки комитетныхъ властей въ справѣ конкуренціи школьной, изъ котрой можна бы було въ потребѣ поинформуватись и зарадити, а найпаче, зъ котрой самѣ селянны мѣгъ бы розбѣзнати, о сколько правно або безправно стягаютъ одъ него неразъ навѣтъ и въ дорожѣ экзекуціи политичными властями рѣзны драчѣ конкуренціи, до якихъ онъ часто зовѣмъ не обовязаный. Зъ власного досвѣду фактѣвъ такихъ началити на кони не пришло бы менѣ тяжко. Лучаєсь се дуже часто, особливо тамъ, де дворы зѣ своими престоциями школьнымъ конкуренціи залагаютъ а админістраціи новѣйшій школьныхъ фондѣвъ констатувати лише залежности зѣ той або другою громадою, не входячи въ справу, котра сторона залагає. Звычайно дѣе ся, что тѣ залежности стягаютъ зѣ громады просто тому, что нема кому пояснити и выражувати, до чего обовязана громада, кѣлька дала а рѣшты домагаются одъ кого належитъ. Часто такожъ хитрѣйшій интерпретаторы конкуренціиныхъ принципѣвъ одъ стороны дѣворскихъ обшарѣвъ умѣють туманити людей, что се або те дають лишь зѣ ласки, бо, мовлявъ, у нихъ нема дѣтей, а ели есть, то посылають ихъ до школы мѣскихъ, та що нѣбы они вже тамъ належили конкуренціи оплачуютъ. Не маючи жадного правотарного подручника, легко врозумѣти, что такимъ робѣмъ многіи стороны конкуренціи хитро мудро выкручуютъ ся одъ правного обовязку а одтакъ весь тягаръ спадає на самыхъ бѣдныхъ громадянъ. А найтяжше, чтобы такъ одинъ рокъ, на другій переходить се вже само собою въ право.

Тымъ то и подручничокъ д-ра Олесницкого являє ся дуже пожаданнымъ и бѣмъ безперечно оддасть нашимъ громадамъ великій послугу, а товариство „Пресвѣтъ“ може собѣ почитати се за добру заслугу. Въ правотарнику д-ра Олесницкого зобранный и поясненый богатый матеріалъ правотный якъ зѣ обсягу законѣвъ такъ и рѣзныхъ розпорядковъ ц. к. властей, односѣйшій ся якъ-разъ до пекущихъ у насъ справъ въ школьничствѣ. Уже самѣ змѣбѣтъ говорить про себе. По словѣ одъ автора слѣдує зарѣзъ І. часть, де дано оглядъ школьничства народнои въ Галичинѣ передѣ законами школьными зѣ рр. 1873, а потѣмъ розказано побѣжно про историчный хѣдъ та развитокъ нашого школьничства и его законодавства, наведено новѣйшій законъ: державный зѣ рр. 1869 и 1883 и краевій зѣ рр. 1873, 1882, 1883 та 1885 и про обовязокъ закладанія и удерживанія народныхъ школъ. Въ другой же части розказавъ д-ръ Е. Олесницкій обширно и ясно про конкуренцію — конкуруючій стороны, про зарѣдъ фондами, про будову школьныхъ комнатъ та будынокѣвъ, репартиціи на будынки и пояснявъ примѣрами, про уживанье и одступлюванье школьныхъ комнатъ на нешкольный справы, про дотациі учителей и еи жерела, про податки школьны, побѣды для катихитѣвъ (прим. латинскихъ, де найде ел трохи дѣтей лат. обряду), про етганье залежности, словомъ про рѣчи дуже для насъ важкы.

За двацѣть лѣтъ пѣвца церковного зѣ и кладовища, а мы станемо жебраками. Юзефъ Ивановичъ. Пошукує ся добрымъ голосомъ и ознакомленомъ зѣ уставомъ церковнымъ. Близну вѣдомѣсть подаєтъ Урядъ парохіальный Опришѣвъ почта Станіславѣвъ. 3508

Пиво пильзненское Лежанъ

Симъ подавно до вѣдомости, что коли поря вышинуку зимового пива т. зв. Schankbier минула, будемо выдавати лишь пиво

ЛЕЖАНЪ

Всякій замовленія на пиво пильзненское просимо надсылати до „Генеральной Репрезентации для Галичины и Буковины“ бровару мѣщанского въ Пильзні, основаного въ роцѣ 1842

у Львовѣ при ул. Краковской ч. 1 І. поверхъ.

Розсылка якъ въ бочкахъ 1/2, 1/3 и 1/4 гектолитровыхъ, такъ и въ фляжкахъ 1/2 литровыхъ выговоряє ся якъ найскорше по оригинальныхъ этикеткахъ бровару.

Пиво наше, поручаєсь всѣмъ лѣварямъ, можна дѣстати въ значнѣйшихъ ресторацияхъ и торговляхъ та въ комнатахъ до сѣдѣнь; однакъ треба звертати увагу на се, чтобы каждая бочка и фляжка была заасомотрена нашою охоронною маркою, бо за якѣсть нашихъ пивъ продаваемыхъ подѣ назвою „Пильзнеръ“ не можемо ручити. Такожъ добавляемо, что иныи флрмы, оголошующіи продажу пива зѣ бровару мѣщанского лишь выкористовують добру вѣру публики.

На провинцію высылкаемо пиво фляжковѣ въ довѣдливой скѣлости; у Львовѣ, почавши одъ 10 фляшокъ, одставляемо до дому.

Зарѣдъ бровару мѣщанского въ Пильзні основаного въ роцѣ 1842. 3506 (1—2)

Накладомъ кнпгарнѣ Г. Альтенбергъ у Львовѣ.

„НОВІ МОДЫ“ (Nowe Mody)

въ польскомъ языкѣ 3498 (1—3) писемо иллюстрированное для женщинъ выходить 1 и 15 каждого мѣсяца.

Крѣмъ многыхъ взорѣвъ на одѣги и работы ручныи обѣймають рѣчно 48 колѣрованныхъ взорѣвъ модныхъ и 12 таблицъ крою.

Пренумерата чвертьрѣчна: у Львовѣ 1 зр. 50 кр., зѣ пересылкою почтовою на провинціи 1 80 зр.

Новый чвертьрѣкъ розпочавъ ся зѣ днемъ 1 цѣтня — до сѣи поры выдѣно 3 нумеры.

наипаче-жѣ для нашихъ начальниковъ громадскихъ, радѣ школьныхъ мѣсцевыхъ, читальнѣ, народолобныхъ учителей и писарѣвъ громадскихъ дуже важнѣ и конечно потребѣнъ.

До того ще есть и додатокъ о вылучуваніи ся поменшихъ, конкуруючыхъ до чужихъ школъ, громадѣ а закладаніи власныхъ школъ и о урядѣмъ зѣ язицѣ мѣсцевыхъ радѣ школьныхъ.

Матеріалъ старанно уложеный и лѣпо выложеный, а книжочка написана — о сколько въ такихъ правотныхъ справахъ можно, — популярно, тому и есть надѣя, что нашъ люде, громады и интеллігенція провинціи на постарѣсь о те, чтобы сѣю книжочку и еи змѣстѣ мѣжъ народомъ якъ наибѣльше розширити и сполучивувати. — Павло Кирѣвъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдень 12 мая. Гр. Таффе заявивъ въ палатѣ посѣловъ, что цѣсаръ скликавъ спѣлнѣй делегаціи на день 4 червня.

Константинополь 12 мая. Министеръ справедливости Джеветъ-паша и мутесарифъ въ Перѣ дѣстали димісію въ наслѣдокъ аферы зѣ итмѣдкимъ морикомъ Гундомъ, котрого турецка поліція була арештовала и въ арѣштѣ побѣла.

Пѣштѣ 13 мая. Вчера одкрыто нову четверту сесію угорского парламенту. Парламентъ зарѣзъ уконстатувовъ ся а нинѣ приступитъ до выбору членѣвъ спѣльныхъ делегацій.

Бѣлградѣ 13 мая. Сподѣвають ся тутъ нинѣ приѣзду короля Милана. Полиція скопѣскувала въ Нишу велике число брошуръ оскорбляющихъ короля Милана.

Тягненье вже 14 мая с. р.
ГОЛОВНА ВЫГРАНА зр. 50.000
4%, львѣвъ Банку угор. ипотечного
продажъ по курсѣ деннѣмъ
або въ 26 рѣтахъ мѣсячныхъ по зр. 5.—
а вже по сложѣно першѣи рѣты всѣ выгравнѣ належать до купившого львѣвъ
такъжѣ **ПРОМЕСЫ** на тѣ львѣвъ по зр. 1-75.
Августъ Шелленбергъ
домъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.
Издавничство газеты словесной „НАДѢЯ“, пренумерата рѣчно на провинціи зр. 1-80.

Ч. 280/90. Конкурсъ.

Продає ся въ Бучачи мурованый домъ подѣ ч. 30 3/4 (подомішканскій монастырь), зѣ 6 склепленными одѣвленными въ сутерѣнахъ и 17 одѣвленными въ горѣшпой части, зѣ двома садами подѣ ч. 3 3/4 и 4 3/4, обнимаячими 1 моргъ и 1092 квадр. сляжнѣвъ.

Близній вѣсти подає и оферты принимає канцелярія руского народнои институту „Народный Дѣтъ“ у Львовѣ, улиця Орменська ч. 1. П. поверхъ.

Речинѣвъ виошѣна оферта до 18 (30) червня 1890. Львовѣ, 20 цѣтня (2 мая) 1890.

Складъ кавы АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подѣ знаменѣмъ „СИРІОСЪ“ у Львовѣ, Хоружина ч. 22

поручає добру и выдатну каву спровѣдену безпосередно одъ продуцентѣвъ зѣ Америки полудневои.

Каштує у Львовѣ: 1 кильо зр. 1 80 и 2 — зр. кава палена 1 20 кильо 1 20 зр. на провинціи:

4 3/4 кильо 9 15 и 10 — зр. франко одбирателямъ надѣ 50 кильо впусть.

Не маю зовѣмъ тихъ родѣвъ кавы, котры оголошуютъ иныи подѣ назвою моего имени. Справѣдкую каву просто одъ продуцентѣвъ, что маю доказати, и продаю въ найменѣе о 30%, дешевѣе якъ кто не будѣ. Въ Гамбургѣ и Триѣстѣ можна дѣстати каву вже лѣтъ зѣ четвертой руса, а то для того, что продуцентъ спровадѣ гуртовничковъ на мѣсяцъ, той знову гуртовничковъ въ Европѣ, одъ тыхъ купує комисионеръ; а одъ него ажъ купує и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожничого. Вирѣчьмо може каждый самъ переконавшись, чѣмъ дѣстане де инде по той цѣнѣ таку каву якъ моя, что до якѣсти и смаку. 2231 (75—76)

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руських свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найзнаменитіших повістей“ виходить в вівторок, і в вівторок і п'ятницю на першому разі в „Діло“.

Предплату на цісарські прани мають: У Львові Адм. пістратія „Діло“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Вроцка газета ул. Кароля Липки 9. У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Ganz, III. Kolonnengasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Naassenstein & Vogler. G. L. Dausa & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за прани платні у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додаткомъ

в Австрії: за Галицією: на цілий рік . . . 18 гр. на цілий рік . . . 24 гр. на пів року . . . 9 гр. на пів року . . . 12 гр. на чверть року . . . 4 гр. 50 кр. на чверть року . . . 6 гр. на місяць . . . 1 гр. 50 кр.

у Львові: на цілий рік . . . 16 гр. на пів року . . . 8 гр. на чверть року . . . 4 гр. на місяць . . . 1 гр. 25 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція в Києві ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на комерційне застереження. — Редакція неопечатані слова б'ють коротко.

Подорожні квитки коштують 8 кр. в. в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. б'ють одним стрічкою печаткою, в рубль „Надбавка“ по 20 кр. в. в.

Подарки числяться по 10 кр. б'ють стрічкою.

З 3-м днем (15) п'ятниці зачався II-й чвертьрічний нашої видавництва. Просимо поспішати з предплатою і з есентуальними вивантаженнями залеглостей.

Лекція галицько-польським дітям.

Під час дебати бюджетових в в'їдент-ській радѣ державної при бюджеті міністерства рільництва виступав посолъ Тавше Немець з Львівці, з критикою односін в господарстві рільничим Галичини, — з критикою дуже цѣкавою.

Попередь всего застерѣвъ ся посолъ Тавше противъ всякого можливого замѣту, мовлячи б'ить при критикѣ односін галицьких рільників ся чимъ-небудь инчимъ, якъ не єди-но чувствомъ гуманности і сочувства для краю, котрий отъ і сего року терпить нужду за-для неврожаю і котрому удѣлила держава значну запомогу голодову.

Що року — мовлячи далше пос. Тавше — признає держава субвенція на цѣлу культуру рільничу, але тѣ субвенція не в кож-дому краю спотребляють ся продуктивно. З тѣх субвенцій єсть такъ, якъ з біблі-чними свѣчами: лиш одна частина киненого зерна паде на плідну землю. Се доказують справозданя міністерства рільництва б'дѣ 1868 року. Галичина має що-разъ б'льшій претенсін до субвенцій державнои. Добре! — але що в самій Галичинѣ доси зроблено для піднесеня господарства краю? Изъ справозданя міні-стерства і зъ вичислѣнь поважнихъ дѣлъ видно двѣ рѣчи: перша, що Галичина взагалѣ має дуже щасливий природий условія до розвою господарства, а друга, що культурний односін до піднесеня господарства, остали незвичайно позадъ.

Коли взяти на увагу цѣле господарство краю в Галичинѣ, то насампередъ впадає в око велике лихо в цѣлому краю, а особливо у вѣсходній Галичинѣ, — господарство пасовищне, зъ всѣми некористними его на слѣдками. Далше бачимо, що зовсѣмъ лихо стоить в Галичинѣ і зъ господаркою наво-зовою у дрібногосподаря, а такъ само зъ господаркою лѣсовою. Коли-жъ ще до того взяти симпатію селянина до еспірітусовихъ напоївъ та особливий обставини, які стоять в дорозѣ розвою торговлѣ середъ тамошнього населеня, — то мусить ся прийти до заклю-чення, що кожда господарська криза, кожда посуха, кожда морота мусить в тѣмъ краю завдати рільникамъ тяжку рану, на котру лѣзь — хибя запомоги голодові.

Яка-жъ на те рада?

По пачкахъ краяхъ, в Чехіи, Моравіи, Нижній Австрії, головнимъ чинникомъ в

піднесеню господарства краю були власти-тели б'льшихъ посѣлостей. Они піддвигали господарствъ дрібнихъ, подаючи їмъ средства до поправы расы худоби, до заведеня луч-шихъ родівъ овца, до раціональнѣйшій у-правы рѣлѣ — черезъ втягненя селян до рільничихъ товариствъ, черезъ збори, выста-вы і т. п., замишляючи були школи рільничі, вандрующі учителѣ господарства і т. п. В Галичинѣ того не було і нема. Тамъ односін-ны б'льшихъ власителѣв до дрібнихъ зо-всѣмъ инакшій. Тамъ б'льша власність ва-вѣть доброго прикладу не дала дрібній влас-ности, якъ бы вести раціональну господарку. Головнимъ лихомъ єсть тамъ система аренди. А о арендарѣхъ скажемо одинъ славный госпо-даръ: „Дѣдичъ дбає за свои добра якъ за свою жѣнку, а арендаръ якъ за наложницю“. Арен-дареві йде лиш о то, щобъ якъ найскорше заробити, отже й веде господарку рабункову. Може бути, що в Галичинѣ безъ арендари б'льшой посѣлості обійтись не може, але чи взагалѣ б'льша посѣлості дбає власними си-лами, зъ почутя патріотичного, про піднесе-нє селян? Того сказати не можна. Для роз-вою господарства дуже помѣчною єсть школа народна, відповідно улаженя, а такожъ в Га-личинѣ даєть Б'бгъ: нема ані доповнючихъ, ані господарськихъ огородинъ для науки, якъ по нѣмцяхъ краяхъ. І зъ вандрующими учи-телями господарства в Галичинѣ дуже ли-хо, найлише до всѣхъ краївъ. А прецѣвъ можна було б'дѣ десятихъ лѣтъ ужити на то субвенція державнои? А що-до това-риствъ господарськихъ — львовского і кра-ківського — то чуюмо богато крику, але ро-боти нѣхъ не бачимо. А чи чувати що про які менші товариства господарскі в Га-личинѣ? Про селскі товариства? Богато в тѣмъ дѣлѣ можуть помогти власти політичній, але чи тамъ такъ дѣєсь, не знаємо.

Промову свою закінчивъ пос. Тавше од-зивомъ до правительства, щобъ оно б'льше вглядало в односін господарства краю в Галичинѣ і Буковинѣ.

Послови Тавше одповідали два польскі послы Рутевскій і Козловскій — оба в оборонѣ б'льшой власности, шляхты. Пос. Козловскій в славословіи шляхты загнавъ ся ажъ такъ далеко, що лиш шляхтѣ при-писавъ навѣть основанє школи народнихъ в Галичинѣ сего столѣтя! А пос Рутевскій по-казавъ ся навѣть на чатальнѣ рускій вѣсход-ній Галичинѣ, — шкода тѣмъ, що при тѣмъ не розказавъ де-чого б'льше про те, яку ош-ку анахоризмъ тѣ чатальнѣ б'дѣ полескомъ шлях-ты та б'дѣ власти політичній!.. Однакожъ мимо всего натягання фактівъ, промови їхъ на були в силѣ затѣри вражѣннѣ бесѣди по-сла Тавше в збати его замѣту, що б'льша власність земсна в Галичинѣ не дбає про піднесенє власности дрібнои, — бо факты говорять. То-жъ і патетичний акасажъ посла Козловского про „vollständigste Harmonie“ ме-жъ шляхтичемъ і хлопомъ в Галичинѣ, ви-

кликавъ тѣмъ іронічну усмішку у послѣв-не-Поляковѣ.

Процѣсъ Паниці.

(Конецъ.)

Щобъ позискати собі офіцирѣвъ, ужи-вавъ Паница всѣхъ агітаційнихъ средствъ. В тѣмъ дусѣ говоривъ б'ть одному зъ нихъ, що то правительство виновате тому, що они не авансують; до другихъ говоривъ б'ть зъ погордою о хоруговѣ на княжій палатѣ, ще ин-шимъ обѣщавъ аванс.

Актъ обжалованя наводять б'дѣ такъ спѣ-някѣвъ Паниці, а именню капітанѣвъ Каси-нова і Молова, підпоручника Стаменова, ре-зервовихъ офіцирѣвъ Маркова, Абаланского, Нойрова і Матѣва та мѣщанъ П. Киссинова, Д. Разова і Арнаутова. Олѣся наводять ся докази ихъ вини і то насампередъ капіта-нѣвъ Молова і Киссинова та підпоручника Стаменова:

Ще підъ конецъ мѣсяця вересня 1889 казавъ Молов Киссинову, що лагодить ся пе-реворотъ в Болгаріи і що в тѣй цѣли при-хавъ до Болгаріи кн. Долгоруковѣ, до котрого ходивъ Паница, щобъ зъ нимъ порозумѣти ся. Подрбностей сего порозумѣня не розказувавъ Молов Киссинову. Кілька дѣлѣвъ пѣзвѣннѣ закликавъ Паница Молова до себе а той за-ставъ у него такожъ підпоручника Стаменова. Паница ставъ имъ тогды розповідати о нечи-новимъ положеню в Болгаріи, що мусить конче настати переворотъ, щобъ позбутися князя і правительства, бо то одинокѣ средство, щобъ в Болгаріи зробити порядокъ і по-лѣпшити положенє краю.

Далше розказуєсь про поодинокі заходы Паниці і его товаришѣвъ, щъ бы позискати для себе часть арміи.

Дня 10 сѣчня с. р. о пѣвничу поїшовъ Паница зъ підпоручникомъ Разовомъ до капі-тана Молова а поклякавши ще і капітана Киссинова, котрий зовсѣмъ мешкавъ в дмѣ Молова, ставъ имъ зновъ говорити, удаючи-няного, що положенє в Болгаріи стало не-выносиме, що коли не зробить ся якогось пе-реворота і тѣмъ не поправитъ ся того помо-женя, то прийде Россія і забере Болгарію; що все войско в столиці і на провинціи го-дить ся на то, що князя і Стамболова треба конче убити, що вже все єсть готове і що офіцеры Разовъ та Стефановъ стануть адъю-тантами підчасъ перевороту. Наконецъ ставъ Паница ихъ намѣщати, щобъ і они прилучи-ли ся та помагали товаришамъ, бо пѣзвѣннѣ пожалують того. Киссиновъ і Моловъ одпо-вѣли на то, що коли всѣ пристануть на то, то і они приступлять до акціи, треба лишъ щобъ б'ть назначені дѣнь.

Дня 8 сѣчня говоривъ Паница до капіта-на Талева: „Доки не позбудемося князя, Стам-

болова, Мутаурова і Петрова доти не буде добре в Болгаріи; о тѣмъ я переконаний і б'льша часть людей такъ думає.“ То само го-воривъ б'ть при иншій нагодѣ в шинку. Дня 9 сѣчня поїшовъ бувъ Нойровъ до Арнаутова а Паница знавъ о тѣмъ і поаклибъ часѣ прий-шовъ туды такожъ. Онъ ставъ бувъ насампе-редъ укладати зъ Арнаутовомъ телеграму а б'дѣ такъ б'дѣзавъ ся до Нойрова та почавъ зновъ говорити про лихе положенє в Бол-гаріи; б'ть казавъ, що має вѣсти, що Россія вже незадовго приступить до окупации. При такой нагодѣ буде мусѣвъ кождий Болгаринъ помагати, щобъ поправити положенє Болга-ріи. Онъ, котрий має прецѣ найперше стано-вити в арміи, не може дивити ся на то, що дѣє ся, і мусить зробити переворотъ. Онъ має два документи выставлені Россією, котрі га-рантують положенє Болгаріи і єи независи-мѣсть. Переворотъ не буде робити ся такъ безъ всякихъ гарантій, якъ то було 9 сѣрпня 1886. Онъ вже б'дѣ довшого часу працює надъ симъ переворотомъ і сходить ся вже зъ се-кретаремъ російского посольства в Бука-рештѣ, Вилановомъ, та коли-бъ той не бувъ померъ, то було-бъ ще 1889 прийшло до пе-реворота. Передъ самимъ переворотомъ бувъ бы прихавъ зъ Россією ген. Домонтовичъ і той бувъ бы сказавъ Болгарамъ, що перево-ротъ наставъ за згодою Россіи. Кандидатами до болгарского престола сууть теперѣшній князь і бувшій князь Александеръ. Револю-ція б'дѣдує ся при участі всѣхъ шефѣвъ ар-міи; они вже ему то обѣщали і не зроблять контр-революціи, бо всѣ держать зъ нимъ.

Того самого дня (9 сѣчня) зайшовъ бувъ Разовъ до Паниці стрѣтивши ся зъ нимъ пе-редъ тѣмъ в якійсь гостинниці. Паница пред-ставлявъ ему положенє Болгаріи такъ само якъ Нойрову і додавъ ще що то треба конче зробити революцію, щобъ не допустити до за-тягненя позички і закупки кара-бінѣвъ та що нема иншої ради якъ лишъ убити князя і міністрѣвъ. Одтакъ предлагавъ ему, щобъ б'ть спѣльно зъ нимъ дѣлявъ, та щобъ звязавъ ся зъ нимъ присягою; б'ть обѣ-щавъ взяти его зъ собою до Петербурга яко члена депутаціи, котра представить ся цареві і буде его просити, щобъ б'ть давъ їй пра-вительство і князя. Разовъ пристає на то і аложавъ присягу. Одъ того часу поступавъ вже Разовъ зовсѣмъ спѣльно зъ Паницою.

По основнімъ наведеню збѣнанъ товари-шѣвъ Паниці вичисляє актъ обжалованя всѣхъ точи обжалованя противъ Паниці, зъ котрыхъ перша каже, що б'ть організувавъ і вѣвъ за-говоръ на життя князя і міністрѣвъ в тѣй цѣли, щобъ довести до перевороту, для ко-трого старавъ ся черезъ два рока придбати прихильникѣвъ і товаришѣвъ, бунтуючи, ин-тригуючи і намовлюючи людей; в другій точѣ сказано, що Паница вѣвъ переговоры зъ державою ворожою князеві і правитель-ству в тѣй цѣли, щобъ придбати собі средствъ

Впоперекъ Цейльону.

[Подорожний спомини.]

II. Колинна слава.

Кольомбо в лютѣмъ 1890.

Дорога моя вела до Анураджуры, ко-лишнього престольного города князѣвъ сінга-лійскихъ.

Пріятели наймили менѣ почту.

Видѣвъ я уже всѣми способами. Знаю „кѣбітку“ москвовку, знаю і „лѣвильну“ степну украинську, знаю і „тройку удалую“ і че-тверню шляхетську, знаю і Laszku-и, і Schnellzug-и і навѣть Blitzzug-и. Але признаю ся, що такѣ, якъ вѣдѣвъ я в Цейльонѣ, не вѣдѣвъ я ще нѣколи. Тутъ переходивъ я вѣ однихъ частѣхъ усь фази розвитку людскихъ во-вѣвъ і перевозѣвъ. В Цейльонѣ вѣдѣвъ я вѣ вѣскахъ, де добрымъ трабомъ гнавъ чорный „кулі“ (люде зъ найнижшою кастою); вѣдѣвъ вѣ двоколовнихъ кѣбіткахъ, запряженихъ волами, котрі б'гли негѣрше коней; вѣдѣвъ поштою, котра нагадувала менѣ часы нашихъ дѣдѣвъ, а вѣдѣвъ і поштовую сельванскую. Однакъ треба признати Англичанамъ, що они усюды вѣгли устроити практично і добре.

Шляхъ порядний і вимощений, — да-леко лѣпше б'дѣ галицькихъ т. зв. красныхъ. Ночна кѣбітка вѣложена матеріалами, спати вѣ вѣй можна wygodно. Конѣ або воли мѣняють ся що годины. Що п'ять або що десять милъ стоить урядова „выгода“ — government rest-house. До „выгоды“ може зайти кождий Европеець. За вѣзку цѣну — 3 або 4 рупіѣ за день — можна припочити зовсѣмъ wygodно і обмытись, і скуштувати і похарчуватись добре. „Выгоды“ гарні і чисті. Куды нашимъ жи-дѣвскимъ завіздамъ вѣ цивілізованой Европѣ рѣвнитись до сен Азии!

Шляхъ зъ Тринкомалѣ до Анураджуры веде гладкою рѣвниною. Усюды зеленѣ. Шляхъ перерѣзує лѣсъ передѣтний і поля плодород-

ні. Природа тутъ такъ плѣдна, що чоловікъ мусить хоронитись передъ єи плодотворістю. Поле на рѣвнѣ покислене заростає величезнымъ бурямъ, даєть корнямъ, а за якіхъ десятихъ лѣтъ непероходимому гущавиню. Зѣбра усеякого подостаткомъ. Леопарды і диві коты вѣють коло людскихъ осель. В гущавинѣ гуляють і пасуть ся диві слонѣ. Диві свинѣ нащатъ засѣвы рижу. Черезъ шляхъ пролѣтали менѣ фазины і пави, а на дрогахъ телеграфічныхъ скреготали паути. Малыя гали вѣ гадузѣхъ і борюкачѣхъ перескакували зъ пня на пенѣ. Одна цѣкава малпа сѣла на гадузѣ і пригладялася нашому поѣздові. Я прицѣпивъ до неи і поранивъ єя в лѣвий б'бокъ. Першій то разъ вѣ своімъ житю стрѣлявъ я до мал-пы, але безвѣдно і послѣдній, — я прицѣпъ собі те. Менѣ здавалося, що я дѣтеубійця. Якъ она небога плакала! якъ она рзуюко об-тѣкала собі рану, мовъ бы хотѣла затамувати кровъ! До теперъ я сего забути не можу. Єи дитячій жалобний голосъ звенѣвъ менѣ і до-сѣ вѣ ушахъ. Нехай собі малѣ убивають Цейльонцѣ! Малы — то найб'льшій ворогъ тутешнихъ хѣлборѣвъ. Усеяка борба, а най-паче борба о хлѣбъ насущный, робить чолові-ка дикимъ і викликає найнижшій страсти. Мо-же і я, живучи в Цейльонѣ, набравъ бы ся тѣхъ обичаївъ, якъ бы побавивъ плоды рузѣ і труду свого знищенъ пустотными малпами. Поки-що я Европеець, то я лишю малы вѣ мѣрѣ.

Черезъ рижовѣ рѣлѣ вшли проволы вод-нѣ изъ сусѣдного озера. Усюды робучі Там-пѣ, або декуды вѣ Сінгапѣйцѣхъ порасли коло землѣ зъ своїми передѣвчними плугами та рабами.

Провѣвши нѣвъ вѣ кѣбітѣ, надъ равномъ прибувъ я до Анураджуры. Господаръ „выго-ды“ поздоровивъ мене. За часѣвъ я скуштувавъ ся, перебравъ ся і засѣвъ до чаю, котрий тутъ пригадують на спосѣвъ австрійскій і пода-ють разомъ зъ усеками перекусками. Поки-що запряжено новий вѣзъ у воли і я поѣ-хавъ зъ своїмъ проводникомъ оглядати остан-ній колишнього престольного города — велику та славу ружу.

Напередъ справлялись мы до святой смо-квы, щобъ б'дѣти честь „святому, побѣдонос-ному, вѣрному і безсмертному“ дереву Яя-Сри Мага-Бодіи-Воганѣ. Се дерево — то най-б'льша святѣль для буддистѣвъ. Се дерево выросло изъ гадузѣи того святого пня смок-вицѣ, пѣдъ котрою на роздумуючомъ бѣгата Будду збѣшло святе вдохновенє. Смоква за-тряслася б'дѣ святого духа — і до теперъ тря-сѣсь єи лѣстя при найлѣкшѣмъ подувѣ вѣтру.*

Коли мѣіонарь і монахъ Магіндо напер-нувъ Сінгапѣйцѣвъ на буддистку вѣру, то сін-гапѣйскій король Деваніпратѣса просивъ коро-ля зъ Магады, прислати у его землю оду га-дузку святой смоквы. Але святого дерева не можна було рѣзати ножемъ. І отъ сталося чудо. Первосвященникъ зазначивъ лишъ крас-ною гадузку, а гадузка сама зъ себе б'дѣлѣ-лась б'дѣ пня і ветромъ сѣ вѣ підставлену золоту посуду, де заразъ і пустила корня. Зъ великою почестію спроважено святу га-дузку до Анураджуры. Самъ король выш-шовъ на стрѣчу. При великій процесіи всадже-но гадузку вѣ землю, котру заоравъ самъ ко-роль власноручно. Се дѣялось року 288 пе-редъ Христомъ, отже се єсть „документно“ доказане найстарше дерево в свѣтѣ. Оно чи-слить 2,178 лѣтъ.

Дерево робить справдѣ вражѣнне великою старостю. Похилилось оно на одинъ б'бокъ, але все-таки выглядаяє досѣ здорово і ба-чить ся, справдѣ сповнює пророцтво высказа-не при его посадженю, що оно буде „цѣстити і зеленѣти во вѣки“. Св. смоква росте середъ гарно рѣзаномъ шурованомъ огородинъ. Пѣдъ нею стоить мала капличка, де проживає монахъ, котрий має обовязокъ стерегти ся дерева і удержувати вѣ капляци вѣчний огонь в лам-пахѣ.

Я вийшовъ пѣдъ дерево. Монахъ власне

*) Порѣвняти повѣрку народѣвъ христіань-скихъ, що хрестъ Розпѣтіи бувъ изъ дерева осі-кового та що лѣстя на оснѣхъ трясѣсь б'дѣ того часу, — Асм.

збиравъ святе лѣстя зъ-пѣдъ смоквы. Лѣстя уважались релігійно і роздаєсь паломникамъ. Святѣсть того дерева для буддистѣвъ може у-явити собі кождий, коли представить собі, вѣ якѣмъ поважаню бувъ бы у христіанъ до-кументный хрестъ Розпѣтіи, коли-бъ такий дѣйстно де находивъ ся.

Мури наоколо дерева по-части повалені. Тутъ то тамъ лежала зломана статуя Будды, „великого учителя“, тутъ то тамъ туловище намінного слона або крокодила, котрі служи-ли давнѣйше за окрасу та підпору святині. Хітѣскій лѣтописецъ Фа-Гіанъ, котрий вѣ V-мѣ столѣтїю по Христѣ паломничавъ до св. дерева, описує тогдѣшню великолѣпність ого-роду. Середъ неа стояла золочена статуя Будды, та стояла такъ високо, що, хочъ Буд-да представлений бувъ вѣ сидѣчій поставѣ, першій лучъ сонця падає на обличчє сего ве-ликого учителя „вѣрѣ розуму“. Вѣ входы і ступенѣ були окрашені прѣгарными символі-чними рѣзбамъ, до самого св. дерева вела ко-лынада изъ рѣзбленыхъ монолитѣвъ.

Такъ то було тогдѣ. Теперъ усе вѣ ру-инахъ.

Недалеко б'дѣ св. дерева стоить „золота палата“ — Мага-лова-пая. Се монастирь вы-ставлений королемъ Дайтугумѣну для почоту священникѣвъ, котрыхъ повинністю було сте-регти св. дерева.

Зъ любовію лѣтописецъ-монахъ описує ве-личъ будничу. Сѣмъ поверхѣвъ вѣзносило до неба. Тысячѣ комнатъ було тутъ уладженихъ для священникѣвъ. Стѣны і стѣлѣ б'глили б'дѣ дорогон мовани изъ сѣрѣбла, золота, слоновей кости та самоцѣтѣвъ. Вѣ осередку палаты стоявъ престолъ для короля, бо король при-ходивъ сюда часто слухати побожнихъ роз-мовъ монаховъ. Тропѣ бувъ изъ слоновей ко-сти, выкладаний золотомъ і сѣрбломъ. Надъ тронѣмъ вѣносила ся корольська „чатта“, се-бѣ то балдахинъ, а по обѣхъ бокахъ престола сто-яли звани корольскон власти: „золоте сонце і сѣрбный мѣсяць“. Було тутъ такъ богатство і лѣпота, що навѣть ложка до рижу була изъ чарого золота.

Теперъ осталося на тѣмъ мѣсці лишѣ

титул „адміністрація правительствена въ по-
дпокохъ краяхъ королевскихъ“ промовлявъ
пос. Найнеръ за заведѣніемъ питегус са-
nus. Менгеръ боронивъ адвокатівъ а по-
ухвалено сего титулу промовлявъ за заведе-
ніемъ судовъ мировыхъ. Крайцігъ дома-
гавъ ся, чтобы арештантѣвъ уважали до ро-
бѣтъ меліоративныхъ. Вітезичъ выступавъ
противъ засновуваня домовъ карныхъ на о-
стровахъ въ Адриатическѣмъ моріи а комисаръ
правительственный заявлявъ тогда, що прави-
тельство старавъ набути терито-
рію за моремъ и буде тамъ заводити
карній колонію. Обѣла ухвалено цѣлый
етатъ министерства справедливости въ присту-
пленю до титулу „етатъ пенсійный“. Пос.
Кравъзъ домагавъ ся предложена закона о
аболѣшеню пенсій для вдовца въ сирѣтѣ по у-
рядникахъ. Сомаруга вказувавъ на лхій
станъ матеріальный урядниковъ у Відня и до-
казувавъ, що то есть причиною, що они ста-
ють антисемитами.

На вѣчѣрнімъ засѣданіи вела ся
дебата надъ субвенціями для зельзаницъ. Пос.
Літеръ выступивъ бувъ дуже остро противъ
австро-угорского товариства зельзаницъ держав-
ныхъ, котораго президентомъ есть ген. Скудіе.
Бесѣдникъ доказувавъ, що въ Австріи запану-
вали чужій капіталісты и вынуждаютъ урядни-
ковъ и діурістѣвъ, що на зельзаницѣ того
товариства нема достаточного числа вагонѣвъ,
а то підчасъ войны могло бы принести дуже
велику шкоду. Штайнвендеръ говоривъ о
зельзаницѣ Пожудневій и наконецъ ухвалено
цѣлый бюджетъ въ третій читаніи.

На оноташовімъ засѣданіи палаты по-
слѣвъ поставивъ пос. Озаркевичъ резолю-
цію, вызывающую правительство, чтобы оно по-
лучило судовымъ урядниками въ Галичинѣ, абы
они при розпачуваню завѣзавъ до судовъ у-
вѣглядали и гр.-пат. свята.

Нинѣ обѣдуе ся засѣданіе палаты по-
слѣвъ по полудни, позаякъ зъ рана буде об-
бавати ся торжество открытія рѣльнично-жѣ-
лезной выставки. На порядку дневныхъ сего за-
сѣданя стане насампередъ законъ о податку
домовѣвъ, а бѣдакъ галицке предложе-
ніе индѣмнізаційне. Ся послѣдняя справа
буде велика цѣнава и покажъ бодай трохи
якъ теперь обѣдуютъ ся поодинокіи партіи па-
рламентарній до себе. Після польскихъ газетъ
мае се предложене забезпеченю большѣсть,
хоть не велику. Дебату має розпочати спра-
воздавецъ меншости пос. Беръ. Зъ опозиціи
зголосились до голоса пос. Дершата, Либав-
херъ, Матѣ въ Кайзеръ. Зъ правихъ будуть
въ генеральній дебатѣ промовляти, здасть
лишь пос. Яворскій и Гявшохъ. Після поль-
скихъ газетъ має за сѣмъ закономъ промовля-
ти такожъ и пос. Ковальскій.

Державна рада зельзаница приня-
ла до вѣдомости справоздачею о крайцаровѣй
тарифѣ полосовѣй и приняла внесеніе пос.
Руса о вымѣрѣ 25% додатку за ужаленіе
последнихъ поѣздѣвъ та роздѣленіе IX и X
полосы на меншіи и о значенію тасовъ бѣдъ па-
вучивѣвъ. Такожъ приняла рада внесеніе пос.
Вулинского що-до конкурентной тарифы на
Буковинѣ и въ востодѣй Галичинѣ супротивъ
Вѣдны.

Въ Празѣ естѣтъ страйки робѣтн-
кѣвъ все ще на порядку дневныхъ. Онотды
мусѣло ажь войско выступити, чтобы зрѣбити
порядокъ и позавѣдало 15 робѣтнѣвъ а бо-
гато арештувалъ. Въ фабрикѣ Данека и Ріхте-
ра на Сміховѣ выбухнувъ зновъ страйкъ.

N. fr. Presse одержала вѣсть, що замовъ
въ Сморговѣ, власности кард. Ледоховского
и замовъ въ Луцку лагдѣтъ ся чимъ скорше
на принятіе царя и нѣмецкого цѣ-
саря, который приѣде сюды на великій ма-
невыр на Волынѣ и Подолью. Маневры будутъ
розтагати ся ажь до нашихъ границъ. Ново по-
будована крѣпость Верба, котора миль бѣдъ
Бродѣвъ, заосмотрѣвъ теперь въ оружіи.

Россійское министерство дѣлъ внутрѣшнихъ
поручило патѣмъ урядникамъ розсѣдѣти осно-
вною односныи нѣмецкихъ колоній въ
Россіи и предложити одновѣдче спра-
воздаче. Порученіе то естѣтъ въ авизѣ за на-
мѣренныи а почастіи вже и предпринятими за-
раженіями противъ дальшого осѣданя нѣмец-
кихъ колоністѣвъ.

Кураторъ дорпатского округа школьного
выдавъ розпорядженіе, на подѣставъ котораго
въ прабатійскихъ провинціяхъ має буги заведе-
ній бѣдъ сѣдуючого року школьного азыкъ
россійскій яко выкладовый въ тыхъ
завѣдѣніяхъ научныхъ або елсахъ, въ которыхъ
дося азыкъ той бувъ выкладовымъ лишь для
кѣлькихъ предметѣвъ. Академія рѣльнична
въ Москвѣ, въ которій поїшли розрухи сту-
дентскыи має буги закрыта.

Побѣдоносцевъ подужавши дѣставъ
довшу одпустку бѣдъ царя а теперь говорятъ
загально, що онъ вже не поверне большѣ на
свою посаду. Бѣтъ то вѣсть, котора вже не разъ
повторяла ся а однакѣмъ досе не подтвердила
ся; такъ мабуть буде и теперь.

Италійскій наслѣдникъ престола подо-
рожуючій по Россіи має дня 29 с. м. прѣѣхати
до Петербурга. Ему на стрѣчу выѣде ита-
ліанскій пос. Марокетти а италичане петербур-
скій задумаютъ дати ему въ дарунокъ велике
альбумъ въ видахъ Петербурга.

На вчерашнімъ засѣданіи нѣмецкого
парламенту выступавъ комисаръ рады звазо-
ков, майоръ Лібертъ, котораго своего часу
выславо до Африки, чтобы бѣвъ розгланувъ ся
въ тамошнихъ односпякахъ и здавъ о нихъ
справу. Лібертъ оповѣдавъ отже въ палатѣ
послѣвъ, що видѣвъ и переживъ въ Африкѣ.
На его поглядъ есть тамъ земля дуже урожай-
на а клѣпати при одновѣдѣній способѣ житя
завѣзѣвъ не шибдливый. Торговля безперечно
пбднесе ся вже въ наибольшѣмъ часѣ дуже
значно и выплатитъ ся за все труды и вло-
женій капіталы. Нинѣ розбѣче ся въ парла-
ментѣ дебата надъ предложеніемъ войсковымъ.

Першій буде промовляти міністеръ войны а
бѣдакъ буде говорити Ріхтеръ противъ предло-
женія въ имени вольнодумныхъ. Здае ся, що
парламентъ не буде вже въ червню одроче-
ный, ажь то переважно промовляно, бо прави-
тельство хоче сеи сесіи залоготити справу
робѣтничу и ухвалити одновѣдній законъ.

Недавно тому арештували були вла-
сти турецкыи въ Константинополѣ нѣ-
мецкого моряка Гундта за цѣпаніе, а
пять турецкихъ полиціантѣвъ, которіи его завели
до арешту и такъ его тамъ побали, що прави-
тельство нѣмецке мусѣло ажь за нимъ упѣ-
нута ся и зажадати укараня виновникѣвъ. Ту-
рецкій судъ карный вѣвъ слѣдство дуже не-
дбало и на послѣдѣкъ не лишь увѣльнивъ об-
жалованныхъ, але ще и сказавъ, що то все не
дѣялось въ полиціи. Нѣмецкій посолъ Радовицъ
зажадавъ одновѣдчя процесу и першій вырѣкъ
скасовано. Коли однакѣмъ дальша справа вела
ся дуже пняво, залоготивъ онъ самъ султанъ да-
вши димасію министрови справед. Джедетови-вашъ
и префектову полиціи въ Перѣ, виновникѣвъ при-
казавъ узарати и они будутъ высланы на за-
точеніе до Малон Азіи а пошкодованый мо-
рякъ дѣставъ бѣдшокованіе. Се поступленіе
султана зробило такъ добре вражбѣмъ, що нѣ-
мецкій посолъ постановивъ постарати ся о
авдіенцію и особисто въ имени нѣмецкого
правительства зложити султанову подяку.

НОВИНКИ.

— Для руского комитета ратуниного надѣлано си-
мми динми три вагоны жита зъ Россіи и комитетъ
роздѣлять се жито тыми динми мѣжъ наибольшѣ
потребуючихъ помочи. Есть се, мабуть, послѣдняя
жертва зъ Россіи для голодующихъ селянъ галиц-
кихъ.

— Посада вице-президента краевой рады школьной.
N. fr. Presse подае такъ вѣстку зъ Кракова:
„Якъ доносѣтъ ту въ Вѣдны, переговоры зъ про-
фессоромъ д-рѣ Божинскимъ, что-до обняти поса-
ды вице-президента краевой рады школьной, нады-
бають на трудности, бо Вояжнскій домагавъ ся
большой самостоятельности и такожъ по части реак-
тивования давнихъ атрибутовъ краевой рады школь-
ной а министерство не хотѣло се згодити ся. За канди-
датѣвъ на сию посаду вице-президента подають те-
перь министерского совѣтника д-ра Риттера и
краевого инспектора д-ра Самолевича“.

— Запомогти для погорѣвшихъ. Выдѣлъ краевой
порѣшивъ удѣлити беззоровѣй запомогти погорѣ-
льцѣмъ: въ Кольбушовѣй 100 зр., въ Розвадовѣ,
пов. жидачьского, 50 зр.

— Иванъ Старицъ, профессоръ гимназіи въ Бро-
дахъ, упокойсь ся сими динми. Покойный, ро-
домъ нѣмецъ изъ Стирѣи, бувъ чоловѣкомъ все-
сторонно образованнымъ и загально любящимъ;
довгий часъ бувъ профессоромъ въ Бережаныхъ а
бѣдакъ въ Бродкахъ. — При томъ значащій го-
дѣтъ ся, що се померъ вже десятиль зъ ряду учи-
тель гимназіальный въ Галичинѣ въ 1890 роцѣ.

— Старинне кладовище мабуть въ часѣвъ турец-
кихъ походѣвъ, одкривъ учитель народный п. Евд.
Львѣ въ сѣлѣ Костеневѣ, мѣжъ Фѣрлевомъ а
Перемышлянами. Не глубоко бѣдъ землею нахо-
дѣтъ ся много костей людскихъ, а такожъ най-
дено много горнитоковъ зъ двома ухами. Годились
бы, чтобы нашъ археологъ розсѣдѣли ся ста-
ринности.

— Театры польскыи у Львовѣ и въ Краковѣ. Выдѣлъ
краевой має скинати анкету на наряду что-до
поправы односныи и дѣла заповѣняи розвитку обохъ
польскихъ театровъ у Львовѣ и Краковѣ. Выдѣлъ
краевой выповняе тымъ резолюцію гр. Козеброд-
ского, поставлену въ соймѣ на послѣдній сесіи.
Щобы зобрѣти потрібный матеріалъ для анкеты,
розсѣлавъ выдѣлъ kwestіонарѣ до комитетѣвъ для
нагляду артистичного театровъ у Львовѣ и Кра-
ковѣ. Въ kwestіонаряхъ поднесено такожъ пытан-
іе, чи не було бы пожеданымъ и возможнымъ,
чтобы край, замѣсть субвенціонувати приватній
предпріемства театральній, обнявъ театры у Льво-
вѣ и Краковѣ, а бодай львѣвскій театръ у свой
власный зарѣдъ. А что загадану kwestію порушити
анкета, то выдѣлъ загадавъ зобрѣти дѣты зъ успѣ-
хѣвъ адміністраціи театровъ властями правитель-
ственными, краевыми або мѣскими. Въ той цѣли
удавъ ся выдѣлъ до интендантуры цѣво. придвор-
ныхъ театровъ у Вѣднѣ, кор. оперы и театру
народного въ Бухарештѣ, до театровъ народ-
ныхъ въ Загребѣ и Клявенбургѣ та до выдѣ-
лу краевого въ Празѣ зъ просьбою подати дѣты:
якъ ведѣса адміністрація, яка загальна сума дохо-
дѣвъ и выдаткѣвъ зъ послѣднихъ шести лѣтъ и
т. п. Крѣмъ того однесъ ся выдѣлъ краевой зъ
просьбою до намѣстниства, чтобы черезъ консу-
лятъ въ Варшавѣ выстарило ся о докладній дѣты
что-до адміністраціи правительственныхъ варшав-
скихъ театровъ.

— Отвореніе вѣльныхъ складѣвъ публичныхъ у Львовѣ
обѣдуо ся дѣлъ 14 н. ст. мая безъ нѣякого торже-
ства, лишь въ присуствіи члена выдѣлу краево-
го д-ра Верещинского. Довѣдено ся, що мѣсто
въ складѣ снѣгусовѣмъ вже напередъ цѣлкомъ
замовлено, а до складу збѣжжого досе еще нема
нѣякихъ зголошенъ. Въ складѣ публичныхъ въ
Краковѣ рѣчь мала ся цѣлкомъ противно. Видно
зъ того ту головну засаду дѣдичѣвъ вѣходной Га-
личины, що пропінати то грунты!

— Въ Бориславѣ заложено недавно низшу шко-
лу горничу, котора не дуже добре розвивае ся. Въ
сѣмъ роцѣ школьнѣмъ истнутъ вже два курсы,
подготовляющій и фаховый. На курсъ подготов-
ляющій ходѣтъ 5, на фаховый 4 учениковъ. Вой-
ченники мають занятіе въ копаніяхъ войску и за-
робляють на свое удержаніе, а ученики фахового
курсу суть помѣщниками наставникѣвъ навѣтъ по-
выли обываки самостоятельныхъ наставникѣвъ. Вы-
дѣлъ краевой, хочащии ученикамъ фахового курса
получити большѣ вѣльного часу бѣдъ занятія въ
копаніи на теоретичну науку въ послѣднихъ
мѣсяцахъ школьного року, порѣшивъ подати имъ
матеріальный запомогу и высылити на одновѣдчу
квоту на руки управителя школы та вызначивъ
40 зр. на купно приборѣвъ научныхъ.

— Вылученіе зъ округа судебного. Утворена въ р.

1887 громада Бербеки, черезъ вылученіе еи яко
прибѣлка изъ звязи громады Соколъ въ по-
вѣтъ камбѣнѣцкѣмъ, зажадала, чтобы вылучи-
ти еи изъ округа судебного въ Букову а придѣли-
ти до суда въ Камбѣцѣ струмлювой. Выдѣлъ кра-
евой розсѣдѣвши се жадање и признавши его
оправданнымъ, порѣшивъ предложити соймови вне-
сеніе, чтобы поручити сию просьбу правительству
до уваженія.

— Читальня въ Книгининѣ подѣ Станіславомъ
складѣ отсимъ прилюдно подаку хвальному то-
вариству „Просвѣта“ за звышъ 50 книжочекъ та
обществу им. Мих. Качковского за 20 книжочекъ
дарованныхъ для сѣи читальни. — Выдѣлъ.

— Д-ръ Юзефъ Колішеръ, директоръ гал. банку
ипотечного, упокойсь ся вчера у Львовѣ въ 60-мѣ
роцѣ житя. Одъ р. 1867 належавъ бѣтъ до упра-
вы банку ипотечного, сразу яко организаторъ а
бѣдакъ яко директоръ. Урядники банку ипотеч-
ного зложили въ честь памяти Колішера грошеву
квоту, зъ которій одсотки мають що року дѣла 13
малъ роздѣлюватись мѣжъ бѣдныхъ.

— Самоубійство вѣзана. Одинъ зъ вѣзѣвъ ста-
ніславского заведенія карного, одержавши я-
кусь сумну вѣстку бѣдъ своей родины, въ жа-
лю кинувъ ся зъ окна своей кѣли вѣзничной
зъ другого поверха на подвѣрье и забивъ ся на
мѣсци.

— Торжественное перепроваженіе тѣла Ад. Мице-
вича до гробовнищѣ въ катедрѣ на Бавелю въ
Краковѣ обѣдуе ся 1 лѣшня с. р., бо такъ порѣ-
шивъ комитетъ, нарадившись зъ намѣстникомъ,
который перебувае теперь въ Краковѣ.

— Огнѣ. Дѣлъ 9 н. ст. мая запаливъ грѣмъ хв-
ату селянина Петра Дацька въ Скорикахъ, пов.
збаражского. Небезпечность загрожувала цѣлому се-
лу, бо селяне и не думали гасити огонь, котораго,
посѣла повѣра, не годѣтъ ся гасити. Але при по-
мочи мѣсцевого дѣдича и его службы, удалося
зълокализувати огонь и погорѣлъ лишь пять бу-
днѣвѣвъ. — Въ Лопатинѣ займивъ ся дѣлъ 12

н. ст. мая въ ночи огонь въ хатѣ столѣря и по-
горѣлъ будничіи господарѣкъ ще дѣлохъ другихъ
судѣвѣвъ. Вѣтру не було, тожъ и пригашено о-
гонь. — Два дѣлъ зъ ряду, 29 и 30 н. ст. цѣвѣ-
ныя горѣло въ Бережаныхъ. Першого дѣла по-
горѣвъ лишь одинъ домъ положенный найвышѣ
въ мѣстѣ, а другого дѣла займавъ ся огонь въ бу-
днѣвахъ коло монастыря Бернадичевѣ. При дру-
гомъ огнѣ ратувала войско и сторожа огнева та
згорѣло лишь 11 домѣвъ, которіи майже въ одной
хвѣли за-дѣла сильного вѣтру станули въ поломѣ-
ни. — Въ Бзуполи займивъ ся огонь зъ недѣ-
лѣ на понедѣлокъ въ шопѣ жидѣвскѣй, обдѣленѣй
на 200 кроковъ бѣдъ церкви. На ратуноку явивъ
ся сынъ властѣла Бзуполя, гр. Володославъ Дѣ-
душицкій зъ службою двѣрскою и пригасивъ о-
гонь, который мѣгъ перекинутись дуже легко на
церковь.

— Цѣсаръ принявъ протекторатъ надъ выста-
вою краевою въ Празѣ, котора обѣдуе ся въ
1891 р.

— Вѣзѣжыи и полерекъ Европы пѣхотою перейшли
два турсты Кароль Лонгъ и А. Астонъ, а потре-
бовали до того 12 мѣсяцѣвъ часу. Турсты мали при
себѣ лишь узаликъ зъ найпотрѣбнѣшими рѣча-
ми и палицо. Въ маю мин. року выйшли изъ Лон-
дону, а переправивши ся черезъ море, выѣхали въ
Калье, зъ бѣки минувши Парижъ, приїхали до
Дішпѣ, Вресту, Нантъ и Бордо. Перейшовши Пі-
реней були въ Испаніи и Португаліи, де задер-
жувались въ Мадридѣ и Порто, а бѣдакъ бере-
гомъ Середземного моря зайшли до Венеціи и
Триесту. Перейшовши Австро-Угорщину, выбра-
ли ся зъ Кракова до Москвы и Петербурга а
бѣдакъ до Риги; черезъ море Балтійске пере-
правившись до Швеціи и Норвегіи, а бѣдакъ че-
резъ нѣмечянину, Голландію и Велгію повернули
до Лондону.

— Зъ Нового Йорку доносѣтъ: Корабѣль Elsa
Marz розбивъ ся коло островѣвъ новогеридскихъ
а все пассажиры достались въ руки дикарѣвъ-лю-
добѣвъ. Людобѣды убили и зѣбли 51 особѣ.

— Въ Америкѣ державъ публичній одчиты о до-
ляхъ политичныхъ заточниковъ россійскихъ на Си-
бири, по-при Кеннана, ще Феликса Владимиро-
вичъ Волховскій. Волховскій самъ бувъ 12 лѣтъ
заточникомъ и удалося ему утечи зъ Сибири та
схоронитись въ Америкѣ. Одчиты свои держитъ
бѣтъ подѣ прибраннымъ прозвищемъ Феликса Бранд-
та, а враженіе тыхъ одчитѣвъ має буги величез-
но. Кеннанъ и Волховскій мали выгратись теперь
до Англіи, чтобы и тамъ особисто розповѣдати
про долю политичныхъ заточниковъ въ Россіи.

— Робѣтники и студенты въ Италіи. Зъ Болоніи
доносѣтъ: Якъ по многихъ мѣстахъ италійскихъ
такъ и въ Болоніи лучились дѣла 1 мая ексцесы.
Найперше въ замкѣнѣмъ лѣолами обѣдуютъ зборы
робѣтничѣвъ, на которыхъ зголосили бесѣды про-
фессоръ университету д-рѣ Філопантѣи и кѣлька
студентѣвъ а бѣдакъ все выбралось въ походѣ
на пляцъ зъ червоною хоругвою. (Ту хоругвою,
якъ кажутъ, мали зрѣбити робѣтнички зъ занавѣсъ
костела св. Мартина.) Демонстрація не удала ся,
бо коли лишь хтось выбивъ шибу, полиція и вой-
ско окружили демонстрантовъ а кѣлькихъ студен-
товъ, що хотѣли промовляти, узавѣсно. На дру-
гій дѣнь окружила полиція разомъ зъ войскомъ
университетъ, чтобы розвязати зборы студентѣвъ,
на которыхъ укладано петицію въ справѣ увѣль-
ненія узавѣзанныхъ товарищѣвъ. Студенты, заво-
заванъ ректоромъ, чтобы розбѣили ся, почали спо-
койно выходити зъ университета зъ окликами:
Evviva il popolo! Evviva la plebe! Якъ лишь
станули студенты передъ университетомъ, замкне-
но за ними дѣверъ и по сигналѣ на трубахъ вѣ-
звано ихъ розходити ся. Але що студенты пе-
редъ собою мали войско зъ багнетами на карабі-
нахъ а за собою замкнѣній дѣверъ, не могли пови-
нуватись тому вѣзваню полиціи. Тогдѣ отворивъ
профессоръ Віталіи бѣчний дѣверъ до хемічної лабо-
раторіи и значна часть студентѣвъ утекла туды
а профессоръ почавъ выкладѣ, чтобы оправдати
сей побугъ студентѣвъ въ лабораторіи. Многій
студенты, не маючи мѣсца въ лабораторіи, му-
сѣли товпатись въ дѣверѣхъ. Полиція и войско
почали напирати на студентѣвъ. Тогдѣ профессоръ
Віталіи отворивъ окно и сильнымъ голосомъ об-
кликавъ ся на привиліи университету, которій збо-
ронюють полиціи вѣтунати въ пороги универ-
ситету, а zarazомъ вѣвнѣвъ, що студен-

ты розбѣдутъ ся, коли лишь полиція уступитъ
ей. Полиція забрала ся и студенты розбѣили ся,
але многихъ зъ нихъ узавѣсно бѣдакъ въ мѣстѣ.
Профессоръ Філопантѣи выбравъ ся до Риму, что-
бы тамъ яко членъ парламенту внести жалобу
на се насильство полиціи.

— Дробній вѣсти. Комитетъ церковный въ Гува-
ковѣ, пов. мостиского, одержавъ бѣдъ цѣсаря 100
зр. на будову церкви. — Помпнальнѣ богослуже-
ніе за упокой душъ членѣвъ „Галицко-русской Ма-
тицѣ“ обѣдуживъ крил. о. Малиновскій дѣла 3 н.
ст. мая въ Успенской церкви. — Архикнязь Люд-
викъ Викторъ передавъ вѣдѣнскому комитетови
200 зр. на доходѣ голодующихъ селянъ галицкихъ.
— До комитету, занимающаго ся торжественнымъ
святкованіемъ вѣнчаня архикнягинѣи Маріи Вале-
ріи, войшовъ такожъ и. Едм. Мохнацкій, прѣви-
дентъ мѣста Львова. — Одинъ львѣвскій ган-
делѣсъ купивъ бѣдъ якогось молодого чоловѣка „ка-
мизельку“ за 18 кр. и найшовъ въ нѣй банкнотъ
на 20 долларѣвъ; сей банкнотъ зложивъ ганделѣсъ
въ полицію.

Наука, штука и литература.

— Змѣстъ ч. 9. „Дзвѣнка“: Звени Дзвѣночку!
стихъ Філаретова. — Маленый герой, Чайчен-
ка. — За що я люблю свою матѣрь, Веселки. —
Ворисъ и Глѣбъ, св. мученики, зъ иллюстраціею.
— Лѣсъ Микита зъ иллюстраціею. — Кривенька
уточка, Ганна Барвѣнокъ. — Морека подорожъ,
пѣсла Тургенева. — Казка. — Бараболя. — Лѣ-
тописъ. — Задачѣ рахунковой, Загѣдки, Шарады,
Розвязки.

Именованя, конкурсы, перенесеня и пр.

— Именованя. Краева дирекція скарбу именовала
конципистѣвъ скарбовыхъ: Евд. Брандштетера, Стан.
Терлецкого и Фед. Томка инспекторами податко-
выми въ IX кл. ранги; а Лонгина Тота и д-ра
Сам. Грабшайда конципистами скарбовыми въ X
рангѣ. — Дѣбѣтными учителями и учительками
именованъ: Авг. Туркевичъ въ Остринѣ, Мих.
Климондъ въ Спириши, Мат. Кушликъ въ Кулач-
ковѣхъ, Мих. Скоморовскій въ Мохнацѣ, Юлія
Франкевичѣвна въ Горницѣ.

Телеграммы „Дѣла“.

Прага 14 мая. Ткачѣ и робѣтнички въ за-
брикахъ машинъ и прядѣльныхъ страйкуютъ
дальше. Вчера хотѣли они зрѣбити демонстра-
цію передъ намѣстниствомъ, але полиція ихъ
розбѣнала.

Вѣдѣнь 14 мая. Соймъ чешскій склика-
ный на дѣнь 19. с. м. Вчера приѣхавъ тутъ
король Миланъ зъ Парижа и станутъ въ готе-
лю Сахера.

Римъ 14 мая. Кріспіи сказавъ въ парла-
ментѣ, що межи Италіею, Австріею и Англі-
ею есть якъ наибольша згода что-до посту-
пованія супротивъ державъ Балканскихъ. За-
чувати, що Ватиканъ задумѣе на ново по-
днати прилюдно справу свѣтской власти папы.

Софія 14 мая. Остаточна розправа въ
процѣсъ Паници має розпочати ся завтра.

Бруселя 14 мая. Во второкъ сѣдую-
чого тыждня зберѣся въ Жолімонѣ конгрѣсъ
горничій, который буде радити надъ заведеніемъ
8-годинной работы и основаніемъ межнаро-
дного союза горничѣвъ. Въ конгрѣсъ возмуть
участъ делегаты англійскій нѣмецкій, бельгійскій,
французскій и 5 делегатѣвъ австрійскихъ.

Выказъ складанныхъ жертвъ.

Черезъ Редакцію „Дѣла“ зложили:

Дѣла Петра Питана зъ Днѣстрика дубового при-
слади: о. Іос. Терешкевичъ зъ Любими 1 зр.; о.
Литинскій зъ Ганчовой 2 зр.; Левъ Гриневичъ
зъ Чолганѣ 1 зр.; о. Ал. Капустинскій зъ Коло-
дѣрки зб складки 1-60 зр., на котору зложили ся:
Ив. Рогозинскій 40 кр., Фил. Судовый 20 кр.,
Грицько Ничка 20 кр., Сим. Вѣртковъ. Ив. Дре-
бѣтъ, Мих. Якимѣвскій и Том. Динскій по 10
кр. та Ал. Капустинскій 40 кр.; о. Ник. Левчи-
кѣй зъ Бродокъ 1 зр., Долянка, учитель народный
зъ Бродокъ, 50 кр.; о. Ив. Левичій зъ Перевол-
оки 50 кр.; о. Ив. Мудракъ зъ Губичъ 1 зр.;
о. Негребецкій и Н. Н. зъ Зѣлѣсъ по 1 зр.

Дѣла бѣдныхъ учениковъ рускои гимназіи у Львовѣ:
о. К. Андруховичъ зъ Америки 15 зр., п. Якимъ
Ліонъ зъ Зборовѣ 3 зр., п. Кар. Подляшескій
1-70 зр.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вл. Верх. въ Комар. Заплачено до конця цѣвѣ-
ня с. р. — Вл. Стѣль. въ Терноп. Такъ. — Веч. о.
Лойван. въ Виняти. Вкладка до тов. „Просвѣты“
выносѣтъ 2 зр. рѣчно.

Цѣна збѣжа и другихъ продуктовъ.

13. н. ст. мая. 1890.

Львовѣ: Пшеница 8-25 до 8-75, жито 7-15
до 7-40, ячмѣнь 7-— до 7-75, овесъ 7-25 до 7-65,
горохъ 7-— до 12-—, вика 8-— до 9-50, рѣпакъ
15-— до 16-70, льнянка — до —, конюшина чер-
вона 32-— до 45-—, конюшина бѣла — до —,
—, конюшина шведка — до —, хмѣль бѣдъ
— до —, — зр. за 56 килѣ въ Львовѣ, оковита
за 10,000 литрѣвъ 9-50 до 10-— зр.

Тернопіль: Пшеница 8-— до 8-50, жито 7-—
до 7-15, ячмѣнь 6-— до 7-75, овес

На д б с л а н е.

Д-ръ Бернардь Вітлінъ
адвокатъ красвий

открывъ канцелярію адвокатску въ Калуши.

Всѣхъ наукъ лѣкарскихъ

Д-ръ Казимиръ Годлевскій
лѣкаръ недугъ жѣночихъ и акушеръ

асистентъ клініки положничихъ, бун. елевъ-ап-
стентъ клініки недугъ жѣночихъ краковскаго уни-
верситету — ординуе одъ 2—4 по пол. ул. Ка-
роля Людвика 5 (домъ В. Штротенгерова).

Розкладъ їзды на залѣзничныхъ державныхъ.

важнѣйшій одъ 1 падолиста 1889.

Послѣ лѣтнѣскаго годишника.

Одходять зб Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) До Стрыя, Хирова, Стружа
Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова
и Гусятина поїздъ особый одъ 5 год. 50 мин.
рано. — 2) До Стрыя, Хирова и Сухи одъ 10 год.
20 мин. передъ полудн. — 3) До Стрыя, Хирова, Сухи-
Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова
и Гусятина одъ 8 год. 45 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поїздъ поспѣшный до
Станиславова, Черновца, Сучавы, Яссы, Бука-
решту и Гусятина одъ 9 год. 16 мин. передъ по-
луднемъ. — 2) Поїздъ особый до Станиславова,
Черновца, Яссы и Букарешту одъ 4 год. 25 мин.
по полудни. — 3) До Станиславова, Гусятина,
Черновца и Сучавы одъ 10 год. 13 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Равы рускои: 1) Поїздъ мѣшаний до Белзца
и Сокала одъ 8 год. 3 мин. рано; во вторн одъ 4 год.
43 мин. по полудни; въ пятниц одъ 2 год. 29 мин.
по полудни.

Приходить до Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) Поїздъ особый одъ Буда-
Пешту, Мункача, Лавочного, Сухи, Хирова и Стрыя.
одъ 8 год. 26 мин. рано. — 2) Поїздъ особый одъ
Сухи, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станиславова
одъ 3 год. 36 мин. рано. — 3) Зб Буда-Пешту, Мун-
кача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрыя, Гуся-
тина и Станиславова одъ 12 год. 8 мин. въ ночи.

Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поїздъ особый одъ
Сучавы, Черновца и Станиславова одъ 6 год. 55
мин. рано. — 2) Поїздъ особый одъ Букарешту,
Яссы, Черновца, Гусятина и Станиславова одъ 2
год. по полудни. — 3) Поїздъ поспѣшный одъ Бу-
карешту, Яссы, Черновца, Гусятина и Станисла-
вова одъ 8 год. 5 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Равы рускои: 1) Поїздъ мѣшаний одъ
Сокала и Белзца одъ 5 год. 41 мин. по полудни; во
вторн и пятниц одъ 10 год. 17 мин. по полудни.
Плякаты розкладу їзды на шляхахъ залѣзнич-
ныхъ державныхъ въ Галичинѣ одержати можна на кож-
дой стациі по цѣнѣ 6 кр.

Альбумъ заслуженныхъ Русинѣвъ.

Цѣна 70 кр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Фарбы олійніи высылаєсь до каждой стациі залѣзнич-
ной або почтовой франко.

ФАРБЫ ОЛІЙНІИ

цѣлкомъ готовы до ужитку, рѣзніи лакиры, покосты,
всѣлякіи можливѣ пензлѣ

ФАРБЫ въ тубахъ до робѣтъ артистичныхъ.
Глязуръ бурштинову, масу французку
ощадности, масу воскову до помостѣвъ
и паркетѣвъ, а такожъ артикулы входячіи
въ обслѣгъ малярства поручає

торговля І. СКОВРОНЬСКОЙ
въ Тернополіи.

При болѣшомъ закупнѣ олійныхъ фарбъ опу-
скаєсь рабать.

Цѣнники а такожъ взоры олійныхъ фарбъ на
желанье высылаєсь даромъ.

3483

Фарбы олійніи высылаєсь до каждой стациі залѣзнич-
ной або почтовой франко.

Пиво пільзенське Лежакъ

Симъ подаєно до вѣдомости, що коли пора вышинуку ап-
мowego пива т. зв. Schankbier минула, будемо выдавати лишь пиво

ЛЕЖАКЪ.

Всѣякіи замовленія на пиво пільзенське просимо надсылати
до „Генеральной Репрезентациі“ для Галичины и Буковины бро-
вару мѣщаньскаго въ Пильзѣ, основанаго въ роцѣ 1842

у Львовѣ при ул. Краковской ч. 1 І. поверхъ.

Розсылка якъ въ бочкахъ 1/2, 1/4 и 1/8 гектолитровыхъ, такъ
и въ фляжкахъ 1/2 літровыхъ выговляєсь ся якъ найкраще по
оригинальныхъ цѣнахъ бровару.

Пиво наше, поручаєсь всѣмъ лѣкарямъ, можна дѣстати
въ значительныхъ ресторацияхъ и торговляхъ та въ комнатахъ
до снѣданъ; однакъ треба звертати увагу на се, чтобы каждая
бочка и фляшка була заосмотрѣна нашою охоронною маркою,
бо за якѣсь иншіи пивъ продаваныхъ подъ назвою „пильзнеръ“
не можемо ручити. Такожъ добавляемо, що иншіи фѣрмы, оголо-
шующи продажу пива зб бровару мѣщаньскаго лишь выкорис-
товують добру вѣру публики.

На провинціи высылаемо пиво фляжкове въ довѣльной
скѣлочности; у Львовѣ, почавши одъ 10 фляшокъ, одѣта-
вляемо до дому.

Зарядъ бровару мѣщаньскаго въ Пильзѣ
основанаго въ роцѣ 1842. 3506 (2—2)

ВЕЛИКА РОЛЬНИЧА И ВЪСТАВА ВЪДЕНЬ
одъ 14 мая до 15 жовтня
одъ 10 год. рано до 10 г. веч.
ЛѢСОВА ШТУКИ и промыслу
Fontaine lumineuse
Паркъ и Ротунда.
Вечеромъ электричне освѣтленье
3510 (1—10)
Ротунда
Ветунъ 40 кр. — Въ свята и недѣль 30 кр. — Билеты для дѣтей 20 кр.

Жерела и заведение водолѣчниче
МОРШИНЪ

отворене одъ 10 мая.

Купель солянковіи, боровіновіи, софичній систе-
мы Рікльго, гідротерапія, массажъ, електрика, ер-
тостатъ.

Цѣна тыжднева разомъ зб лѣченємъ

одъ 24 зр. 50 кр.

Замовленія адресувати треба

Д-ръ А. Медвей
Моршинъ.

Всѣлякіи Листы заставніи Товариства
кредитового земскаго

4 1/2 % Листы заставніи Банку краєвого

4 1/2 % Позичку краєву

4 % Облігаціи пропинаціи

Всѣлякіи облігаціи довгу державного

Зелѣзничіи облігаціи першества

Лѣосы державніи и приватніи

продаєсь подъ найкористивѣйшими условиями

Сокаль & Лілієнъ

3360 101—156 Домъ банковый и контора вымѣны
у ЛЬВОВѢ

Порученія зб провинціи выговляють ся одво-
ротню почтою безъ доплатъ провізій.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ
поручаєсь прямо зб фабрики

СВѢТЛО

І а по 75 зр., ІІ а по 67 зр., за 100 кил.;
при замовленяхъ 50 кил. 3%, а при
100 кил. 5% оуцету.

Упрашаєсь подавати точно величину
свѣточъ и послѣдню стациі залѣзничіи, до
котрой маєсь свѣтло высылатись.

2998

ДИРЕКЦІЯ.

За двадцать лѣтъ

нѣчо не буде наше, лишь церквы
и кладовища, а мы станемо же-
браками. Іосифъ Ивановичій.

ЛЮБѢНЬ

ЗАВЕДЕНЬЕ КУПЕЛЕВЕ СЪРЧАНЕ

20 кілометръ одъ Львова, 7 одъ Городна и тѣло одъ Щирца.

(Стациі телеграфична и почта въ мѣсци).

Початокъ сезону 20 мая.

Лѣкаръ ординуючій Д-ръ Рігеръ, ч. к. совѣтникъ санитарный.

Кунальнѣ въ томъ роцѣ выладженъ зб великимъ комфортомъ.
Ванны порцелановіи, мозайковіи и металевіи, помосты мозайковіи, спро-
ваджене воды до ванны пошла найновѣйшій методъ. Значне удѣше-
ние плямовыхъ купелей, такожъ розширено паркъ о кілокадесять
моргѣвъ.

Помешканія зб цѣлымъ урядженємъ готельнымъ, одъ 50 кр. до
1 зр. 20 кр. на добу. Для менше засѣбныхъ гостей комната зб кух-
нею и урядженємъ 50 кр. дежно, мѣсячно 12 зр. Знижена цѣна їзды
почтовой мѣжъ Львовомъ а Любимомъ на 75 кр. одъ особы.

Фіакеръ заведенъ зб Городка 40 кр. одъ особы.

Въ сезонѣ І одъ 20 мая до 20 червня и ІІІ. одъ 20 серпня, цѣны
помешканъ о 20% дешевѣй. Въ томъ часѣ бѣднѣ, заосмотрѣній свѣ-
доцтвами убожества, потвержденныхъ ч. к. старостамъ, одержать
знатный польги.

3505 (1—4)

Близшій поясненія подає на желанье Зарядъ Заведенія купелевого.

ДРОГЕРІЯ И ПЕРФУМЕРІЯ

Д. ЛЮДКЕВИЧА И СІ.

въ Перемышли

улицы Казимирѣвска (давнѣйше Львовска)

поручаєсь Вп. Публицъ: СРЕДСТВА ТУАЛЕТОВІИ: мыла, пахо-
щѣ, пудры, пасты, порошокъ и воду до консервованія зубовъ,
крема, помады и воды до волосъ, вусѣвъ и бороды, краски до
крашенія волосъ — вырѣбу власного и І. Плятовича у Льво-
вѣ та найзнативѣйшихъ фабрикъ вѣдѣнскихъ и заграничныхъ.
МАТЕРІАЛЫ ХЕМИЧНІИ для лѣкарствъ, хеміковъ, протехні-
ковъ, антикартвъ; **ПРИРАДЫ ХІРУРГІЧНІИ** зб кавчуку,
скла, металлу.

ДЕСІНФЕКЦІИ.

ВАЖНЕ ДІЯ ВП. ПАНЫ: Мыло до пранія бѣла, фарба
до бѣла въ кулькахъ, крохмалъ брылятовый, гума и бораксъ
до ковнѣриковъ, краски до крашенія матерій шовко-
выхъ и вовняныхъ, атраментъ до значенія бѣла, краски
на помѣсть въ 4 родахъ, оцѣтъ винный, олива.

Гербата хіньска (россійска).

Корки до бутелюкъ, лакіръ золотой до черевіковъ и лакіръ
до черенія шкѣры, найлѣйшій кітъ до порцелана, карукъ
столярскій, губки, пензлѣ и т. п. 3373

„KUSNARKA POLSKA“

листья „Школы варени“
дешевыя, смачныя и здоро-
выя обидѣвъ

зобрава Флорентиную и Вандою.

Выданье третье.

ЧАСТЬ ПЕРША обіймає: Загальній
рады для кухарокъ. — Якъ уживати
огонь въ кухні. — О краніи мяса, птиць
и рыбъ. — Всѣлякіи супы и соусы. —
Приладжене волового мяса. — Прила-
джене телятины. — Приладжене ба-
ранины. — Приладжене вепровины. —
Ярники. — Гарнитуры до ариштъ. —
Страны зб мунъ и ланъ.

3411 (1—1) Цѣна 50 кр.

ЧАСТЬ ДРУГА обіймає: О при-
ладженю птиць домашнихъ. — Страны
зб птиць. — Зѣрніи и дикіи птици. —
Легомины и будель. — Компоты и са-
латы. — Паштеты и паштетки. Мари-
наты. — Буджене и перехованье мяса.

Цѣна 50 кр.

**Практичний приписы пе-
ченя святочныхъ тѣстъ**
а именю: бабъ, пляцковъ, мазурковъ и
тортовъ, такожъ струдей, хлѣба, бу-
локъ, рогаляковъ и розныхъ ласочковъ,
до кавы, гербаты и шоколады, зобранны
Флорентиную и Вандою. Нове побѣл-
ш не выданье.

Цѣна 50 кр.

**Выпробованіи тайны сма-
женія конфитуръ**

такожъ робленія консервъ, компотѣвъ,
кремѣвъ и галарѣтъ овочевыхъ — зоб-
раны Флорентиную и Вандою (выданье
друге значно побѣлшене).

Цѣна 50 кр.

По надѣсланю переказуєсь 55 кр.
за томъ, высылаєсь франко.

ДРУКАРНЯ НАРОДОВА

В. МАНЕЦКОГО

Львовѣ, улицы Коперникова ч. 7.

Складъ сунна и готовыхъ одяговъ

мужескихъ и дѣточихъ

подъ фирмою

Давидъ Шварцвальдъ

перенесенный

зб улицы Галицкой ч. 8.

на пляцъ Капітульный ч. 3.

Многѣлѣтній досвѣдъ въ томъ
званю, достаточный средства мастко-
вой а такожъ наязваній безпосередній
зносненія зб першорядными фабри-
ками якъ краевыми такъ и загра-
ничными, роблять возможнымъ вдо-
волити всѣ вымоги и доставити Вп.
Публицъ товаръ добройи якостіи по
найдешевѣйшихъ цѣнахъ.

Всѣякіи листовіи замовленія зб
провинціи полагождую безпороволо-
чно, высылаючи на желанье дотач-
ный пробѣи оплатно. 3109 15—?

Дякуючи за тепершній взгляды

поручаю ся и на дальше

зб поважанємъ

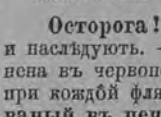
Давидъ Шварцвальдъ.

Маріяцельскій капль жолудковій.

знаменито дѣлаючи у всѣхъ недугахъ жолудка.
Незрѣваній при браку апетиту, слабѣмъ жолудку, воню-
чомъ оддыху, кляспѣмъ бѣгиваню, кольцѣ, катарѣ жолудка,
згавѣ, жѣночачѣ, бѣгиваню и бѣгиваню, болѣю головы (если по-
ходить зб жолудка), корчакъ жолудка, задненю, перетяженю
жолудка стравами и напоими. Цѣна фляшочки разомъ зб при-
писомъ 40 кр., подвойно 70 кр.

Центр-розсылка черезъ антикаря Carl Brady, Kremsier
(Моравя), 3135 (35—43)

Остерога! Правдивый Маріяцельскій капль жолудковій рѣвно фальшуютъ

и насильдуютъ. — На знакъ правдивости муситъ каждая фляшка бути зави-
сѣна въ червопе запакованье, заосмотрѣно въ повѣстку марку охоронну и
при каждой фляшочкѣ на приписѣ муситъ находитись, ще сей приписѣ дру-
кованій въ печатни Г. Гуса въ Кромержажу.

Маріяцельскій

пигулки розвѣдывающіи.

Одъ лѣтъ уживаній зб найлѣйшимъ успѣ-
хомъ при задненю и запорѣ пигу-
лки пѣдрабляють ся теперь много-
кратно. Треба тому уважати на повѣ-
стку марку и на подѣсь антикаря С. Brady, Kremsier. — Цѣна пуделка 20 кр.,
ролька зб 6 пуделокъ зр. 1. — Если грошъ пришлѣсь напоръ дѣ то зб присла-
ною жолѣю одъ оплаты коштує 1 ролька зр. 120, 2 рольки зр. 220.

Маріяцельскій капль жолудковій и маріяцельскій пигулки розвѣдывающіи не
суть потайнымъ лѣкомъ. Приписѣ есть поданный при каждой фляшочкѣ и пу-
делку на способъ ужити.

Маріяцельскій капль жолудковій и маріяцельскій пигулки розвѣдыва-
ющіи можна купити: у Львовѣ въ антикахъ: Якова Байзера, Р. Блюмен-
фельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановскаго, д-ра Петра Миколая, Якова
Пипеса, Жиг. Рукера, Кар. Скленинскіи, І. Венюрскаго, Арн. Раппапорта; —
въ Велѣзѣ у ап. Гресса; — въ Бѣбрѣ у ап. Вальбимъ Мендлицкой; — въ
Бережанахъ у ап. А. Дурета, Іос. В. Лобоса; — въ Бучачѣ у антикаря
Корнила Левинкой; — въ Чортковѣ у ап. Людвика Носса; — въ Долині
у ап. С. М. Трауфельнера; — въ Дрогобичѣ у ап. Айхмилера, П. Парти-
кенча; — въ Глинянахъ у ап. А. Гельма; — въ Гусятинѣ у ап. Чер-
ского, Пекарского; — въ Озѣрѣ у ап. І. Череминского, М. Заградника; —
въ Озерянахъ у ап. А. Крапильского; — въ Краковѣ у ап. Фел. Вальчака; —
въ Камѣнцѣ Струмиловѣ у ап. К. Пильскаго, Кароля Пильскаго; — въ
Копичинцахъ у ап. Редера; — въ Мостахъ Великихъ у ап. І. Жолин-
ского; — въ Мельницѣ у ап. Кроковского; — въ Номирѣ у ап. Предри-
мирского; — въ Олеську у ап. А. Кофера; — въ Перемышлянахъ у ап.
Омел. Барановскаго; — въ Радеховѣ у ап. Ісакевича; — въ Роздѣлѣ у ап.
Люд. Мерзвинского; — въ Самборѣ у ап. І. Алексевича, К. Мареша; —
въ Скольбѣ у ап. С. А. Лепковскаго; — въ Сокалі у ап. Евг. Высочан-
скаго; — въ Старѣмъ Мѣстѣ у ап. А. Пильскаго; — въ Стрыю у ап.
Чайбазанкой, В. Коморовскаго; — въ Скаль у ап. Адальб. Рольскаго; —
въ Туркѣ у ап. М. Шюнтга насильд.; — въ Тернополі у ап. Леона Фляшманна
и Фр. Яругевича; — въ Золочевѣ у ап. Франца Петеша, А. Раппапорта; —
въ Журанѣ у ап. Іос. Л. Томашевскаго; въ Зборовѣ у ап. Раппапорта; —
въ Збаражѣ у ап. І. Круга; Варязѣ: ап. Жим. Козичій; Лопатинѣ: ап.
Ст. Гранфельдъ — а такожъ по всѣхъ антикахъ въ Галичинѣ. — въ Радомы-
шлю надъ Саномъ: ап. С. Соболевскій, въ Залѣщикахъ: у ап. С. Каєта
новича. — въ Коломынѣ у ап. Ед. Стенця и Брон. Вітославскаго.

Складъ сунна и готовыхъ одяговъ

мужескихъ и дѣточихъ

подъ фирмою

Давидъ Шварцвальдъ

перенесенный

зб улицы Галицкой ч. 8.

на пляцъ Капітульный ч. 3.

Многѣлѣтній досвѣдъ въ томъ

званю, достаточный средства мастко-

вой а такожъ наязваній безпосередній

зносненія зб першорядными фабри-

ками якъ краевыми такъ и загра-

ничными, роблять возможнымъ вдо-

волити всѣ вымоги и доставити Вп.

Публицъ товаръ добройи якостіи по

найдешевѣйшихъ цѣнахъ.

Всѣякіи листовіи замовленія зб

провинціи полагождую безпороволо-

чно, высылаючи на желанье дотач-

ный пробѣи оплатно. 3109 15—?

Дякуючи за тепершній взгляды

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) з 5-ї години по полудні. Літературний додаток „Вибірочка найзнаменитіших новітніх“ виходить вівторком, а в вівторок і п'ятницю на першому разі в Діло.

Предплату і новорічну приписку: у Львові Адм. істрація „Діло“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газети ул. Карла Ліндмана 9. У Відні М. Дукес, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Koloss-gasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі М. Haasenstejn & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і на додаток за иностранні платні у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: на цілий рік . . . 18 гр. на цілий рік . . . 24 гр. на пів року . . . 9 гр. на пів року . . . 12 гр. на чверть року . . . 4 гр. 50 пр. на чверть року . . . 6 гр. на місяць . . . 1 гр. 50 пр.

у Львові: на цілий рік . . . 18 гр. на пів року . . . 8 гр. на чверть року . . . 4 гр. на місяць . . . 1 гр. 33 пр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція пошти ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатані відбиті брідкоти Поодинокі члени комітету 8 гр. а. в. Оголошення приймаються по ціні 6 гр. брідк. однок. стрічки печатною, в рубр. „Надслани“ по 20 пр. а. в. Подати числяться по 10 пр. брідк. стрічки.

З 3-м днем 1 (13) цвітня за-чався II-ий чвертьрік нашого видавництва. Просимо поспішати з предплатою і з евентуальними врівнянням залеглостей.

Справа галицької індемнізації в раді державній.

Вчерашнє засідання палати послів, було незвичайно оживлене і цікаве. На порядку денного була справа галицького догугу індемнізації і розходилося о то, чи палата має відкинути чи прийняти до вимоги пропозиції правительств, то-ж всі партії парламентарії, оскільки то лише було можна, явилися в повній кількості. Ще ніколи не були послы зібрані так численно як вчора; явилися навіть ті, що майже ніколи не приходили на засідання. Коло польське, крім старо чеської і молодого чехи явилися в повній кількості. Молодо-Чехи привели навіть недужого пос. Лажанського. Кажуть, що молоді чехи, котрі мають надію одержати більшість при нових виборах до ради державної і статися там однією з верховодячих партій, стараються вже заздалегідь позискати прихильність поляків і для того постановили голосувати за пропозицією індемнізації та явилися в повній кількості. Навіть і клерикали постановили голосувати за пропозицією. Галицькі палати були також битком набиті. Серед загального напруження розпочалося засідання. Насамперед загалом було подано до вимоги, а біля приступлено до дебати над галицькою індемнізацією.

Насамперед промовляв референт меншости пос. Берг і в довгий промові старався довести, що Галичина повинна сплатити той догуг. Він казав, що він і його партія повинні владно ставити вимоги, щоб надією справою перейти до порядку денного, але вони хотять бути безсторонні і для того ставлять вимоги, щоб справу сю відслати до трибуналу державного, а той найрешт, чи Галичина винна державі 75 мільонів чи ні.

Берг відповідав мін. Залескій і дякував йому насамперед за то, що він так об'єктивно говорив, а біля старався пред-ставити, оскільки передмагана правитель-ством угода є справедливою і корисною. Він наводив всі патенти цесарські і доказував, що панщина внесена в Галичину дійсно з волі цесаря в той спосіб, щоб край не поносив ніяких тягарів. Для того отже не можна сепарувати однієї частини з загальної правної, треба узгодити сторо-ну політичну і юридичну. Навіть Брестель не признавав в сій справі претензій держави до Галичини, а прець він не думає робити сему краєві ніякого дарунку. Навіть і тепершній опозиція не єсть рішучо протав

всякою угоди, а хоче лише, щоб насамперед суд рішив справу, як буде робити ся у года. А прець вже в житті приватному ро-бати ся насамперед угоди і аж тогді, коли не можна зробити, аде ся перед суд. Варіюм як би там процес і не випав, то держава не прийшла би до своїх претен-сій, бо Галичина то край бідний і рік річ-но потребує всьлях за тогді, годі отже стягати від неї претензій. Галичина не бу-де могла платити, а правительств не буде екзеквувати. Насамперед заявив бесідник, що справа індемнізації буде так само упр-авильнена і на Буковині.

Одбеля промовляв шеф сесії Ніба-верт і посол Дертата. Сей послідній бесідник виступав дуже остро против пропозиції. Він розповідав, як пос. Явор-ський ходив до клубу до клубу та нама-ляв всьх, щоб голосували за сию пред-позицію, бо внаслід готове упати тепе-ршнє правительств і ціла його система. Бе-сідник заявив також, що за шість длатого, що його партія постановила згідно поступати, буде голосувати за переданню сеп справу трибуналу державному, а не за переходом над нею до порядку денного.

Одтак говорив передсідатель кола поль-ського Яворський і обговорював справу в становача політичного. Кажуть — говорив бесідник — що Галичина не сповняє своїх обов'язків та що хоче жити коштом держа-ви. Ті самі, що так говорять, не вірять то-му. Галичина сповняла свої обов'язки може в більшій степені, як другі краї і для-того нема що говорити о якійсь подарунку для неї. Коли Галичина по поділі Польщі досталася під Австрію, то в перших ча-сах ніхто не вірив в то, щоб вона на за-всідгді осталася при Австрії і край сей ви-користувано страшно. Коли-ж Галичину по-кверес 1815 р. прилучено фактично до Ав-стрії, то она стала об'єтованим краєм для бюрократії і знов ніхто не думав о єї піднесені. Тут було зб'ювсько всен бю-рократії з всьх країв коронних, котра о-нічом не думала леш о власній кар'єрі. О селянах не думав також ніхто, леш брано з них податки і рекрута. Шляхта полська думала о свободі вже давніше, а доказом того єсть конституція 3 мая; пере-шкідав тому лаш поділ Польщі. Всі по-літій захоті шляхти спинала австрійська бю-рократія, а коли в 1848 р. була гадка зне-сти добровільно панщину, то правительств не допустало до того. Навіть однією зміни-ли ся і кожне честне правительств не бу-де пом'ягати сьм краєм. По конференції уго-дній можна було думати, що навіть і в ль-вицею буде можна тепер спільно поступати, але по азусе тепер що годі. Бесідник остербав на коніце перед процесом, ко-трій викликав би в цілій Галичині вели-ке обурення, бо не держава Галичині, але Галичина державі робить подарунок.

По бесіді Яворського перервано засід-ання на короткий час, а біляк промовляв пос. Маггі і полемізував з Яворським та

виступив в обороні австрійської бюрократії. Яворський — казав бесідник — розповідав нам тут історію, в виду котрої кождому з нас, що чує в собі австрійський патріотизм, розум виповдає послух. Правитель-ство певно запротестувати против тих виснавуцій.

Пос. Гіабош доказував, що Галичина має повне право жадати звороту всьх тих сум, які дася уплатити тугулом індемні-зації. О якійсь подарунку для Галичини не може бути і бесід, противно, Галичина при-ймаючи угоду робить жертву державі. Бесід-ник був особаго против того, щоб в тепершню пору предлагати сеп проєкт, але коли єго вже предложено, то треба єго зала-годити.

Пос. Кноць говорив против предко-жеви і домагав ся, щоб Галичині дати зо-всім окреме становище. Віцепрезидент Хлю-мецький дав єму за то нагану, а коли Кноць і далше відступав від річи, одбрав єму Хлюмецький голос. Тогді одбрав ся Бар-ітер: То не чувано річи, щоб президент одбрав в той спосіб голос! Кноць: Поляки можуть вогворювати, що ним захоче ся, але Ньмцям того не віділо! То скандал, то ганба для Ньмців! Праде: Най прези-дент зрезитує, коли єсть так нервовий!

Серед загального заколоту дав Хлю-мецький голос пос. Ковальському. Бесід-ник сеп став доказувати, що слові цесар-ських не вольно перекручувати ані їх кри-тикувати. Селяне руські в Галичині сяють-ють день 15 мая як день звесення панщини цесарем і народ руський охотно жертвує все, щоб вже раз залагодити сеп справу. Насамперед доказував пос. Ковальський, що пре-тенсія Галичини сеп зовсім справедлива.

На внесення Наберга замінено дискусію і генеральним бесідником вибрано: за, Мадейського; против, Лінбаха. На жадання палати закрав єбеля передсідатель засідання назначуючи сльдує на завтра т. в. на нині, на четвер. (Голоси: На нині! Таж то прець вже 1. год. по півночі! — Вахатий: А святочний одпочинок! Хо-тковський предлагав, щоб єпископський ор-динаріат просити о диспенсу. Цалієтер про-тивив ся рішучо, щоб засідання одбувало ся в свято. Насамперед ухвалила палата, що засідання має такі нині одбувати ся по по-лудні.)

По процесі коломийськом.

В Коломий сими днями скінчив ся о-рігінальний процес.

Цісер, жид, адвокат в Коломий, — належачий до тон жидівської кліки, котра до року 1885-ого управляла мьстом, а при о-статніх виборах до ради мьскої в сьчн сего року знов побидла, — в рубрігві ві-ліції виборчій виразав ся на публічному зборі, що рада т. зв. християнська, ко-тра управляла мьстом від р. 1885 до 1890 го

и ще й доси управля, бо протести до тепер ще не рішені, — єсть підкупною.

Борба виборча перед сьчнєвими выбо-рами була завзята, бо кліка жидівська, з ко-трон давними лїтами сотки родив жидів-ських жидо з майна громадянського, сидомбю хотїла знов опанувати мьстом. Кліф тїй треба було перед опінією публічною раду звану християнською, котра — з висьмами деяких одніч — мала тїльо добро мїста на оцї, представити в якійсь виборчій свї-тлї. И ось кліка вибрала собі жидо молодого, одважного, палкого темпераменту — д-ра Цісера, котрий на публічному зборі кинув їй рукавицю, закидаючи їй продажність. Сьвідками того скандалу, викликаного Цісе-ром, було множество людей, виборців і не-виборців мїста Коломий. Рада громадянська не могла ніяке поступити, яв, в почутю невинности загалу радних выступити з про-цесом против Цісера о оскорбу чести. Правда, деякі дуже поважні радні були про-тивний процесови, з тої причини, що при пуб-лічній розправі обжалований, щоб ратува-ти ся, не перебрив єв средств, намагав ся втягати в болото також людей зовсім не-винних, — отже тї деякі дуже поважні радні не хотїли наражувати людей не-винних на несправедливість, без яких будь-то-будь не обходило ся при таких процесях. Однакж остаточно більшість в радї була за видавєм д-рови Цісерови процесу і розправа одбула ся в мьско-дегелованім суді коломийськом перед судєю Чубатим.

При розправі дїло ся як-раз так, як вьшувало тї поважні радні, котрі про-тивились видаванню процесу. Обжалований Цісер і єго приятелі жиди, як то кажуть „з-під землі“ добували, що лише могли, не тільки на деяких справді винних, але і на невинних своїх противників політи-чних. Крім того жиди постарали ся, щоб справу зробити голосною через газети, а до того допоміг їм головний редактор черво-вської Газети Польс-ої, Колаковскій, при-ятець Цісера, котрий в часі процесу сидів в Коломий і розсылав телеграми та спра-возданя до деяких польських давньох. По переведенню розправи судя увільнив д-ра Цісера, унаваши, що він переїздив доказ продажності якось частини рад-них.

По такім результаті розправи ми зо-всім не гадаємо выступити в обороні тих радних, по-найбільше жидів (а їх було в радї 16 на 36 всьх радних) і тон ча-стивих християн, котрі були для кубанів доступні. Нема болота без жаб, — не об-ходить ся в радах мьських і без людей з нечестивими руками. Але то мусимо — під-ля наших докладних інформацій з Коло-мий — сказати, що жиди мусїли увійти и до т. зв. християнської ради яко malum necessarium а тї деякі християне, на котрих тепер показали ся плями, увійшли до ради не з доброн волі чистоті і честоті християнської більшости ради, але з протекції де-кого „власть нмущого“, отже були також malum necessarium. Нам ходити о честь на-

Впоперек Цейльону.

[Подорожний оповини.]

Коломбо в лютом 1890.

III. Дамбуллі.

Мій boy — а тут вже така поведінка, що кождий бийлий джентельмен мусить мати свого вірного слугу, „бая“, — стоїчи нерухомо за мови креслом при вечері, повдо-мив мене, що bullock-bandу вже готовий і жде на мене коло веранди.

Я замовив був собі половину воза на поїзд, щоб мого вночі вигідно проспав-тись. Но як же я адивував ся, коли побачив на околиці кібітки явних 5—6 Тамільців, котрі всь були пасажирами до Дамбуллі! Я почав робити замїти пану поштареві, ко-прій, в надї на „бакшіш“, був мені дуже услужливий. Яз сеп почару устроїв, я не анаю, досить, що коли я вернув ся під дах кібітки, моя половина була вільна, а на-против себе я бачив лиш одну нерухому масу рук, і вїб, і голову і туловище. А коли навіть вночі з просоя я одмакав очі, — то та маса находилася усе в той са-мий постав — я я дивував ся анатомічній будові тїла і, задрімуючи, бачив у возду-хах погу, до котрої не мїг підкупити бе-дра, і руку, до котрої хибуючи туловища.

Коломбїль на карках здорових во-лов дивовидно усьпляючо. В сїм мені зда-вало ся, що я мчу ся санями по сьвїжій стежї, і в мій сонній думцї проходили спо-миви з родины — свята Рїздвяні з кола-дами, Новий Рїк з „малакшами“, і всь лю-бі та дорогі лиця. В тїм я знов проки-дав ся і бачив перед собою стоголову чор-ну гадру сінгаїйських туловищ і, прїючи

в мїсцї лютом, нагадував собі, що я в нічній країнї.

О півночі кібітка задержалася. Се була знов одна з тих стацій, де мїнялись під-води. Погонич скористали з привстанку и стали багачати з своїми товаришами. Умов-нене коломбїльське будино мєне. Ще задрі-манний я почув якийсь звук та голос, котрі не подавали на сінгаїйскій. З цїкавостію підійшов я до другого воза і в ту саму мить викинула з него голова жїноча в європейськїм чипцї, а за нею почув ся ба-совий голос мужицький. Хоч незнакомі, ми привітались. Се мїняв уже майже тиж-день, як я послїдній раз бачив Європей-ця. Я зрадував ся сему андійському пан-ству мов-би своїм роднїм. Серед м ря чор-них кождий бийлий чусє як би братом.

Ранним ранком прибула моя кібітка до Дамбуллі. Тут знов гарна „выгода“. Буд-ни є чисті, повний воздух, з широкими верандами на околиці. Було тїньсто і мило. Ко-ли то, скупившись в холодній водї, засїв я собі на верандї в вигідній креслї та на андійскій спосіб дивав ся пятами на свїтї божїй, а коло мене сунувалося кількох чорних „бівів“, щоб ослужити мене, — то мїє здавалось, що нема пана по-над мене. Сидячи так собі і позираючи на тих чор-них „бівів“ з нашими туловищами та зрє-пками здоровими членами, заважав я собі бд-вчий питання про „братерство та рівність у-сїх людей та пород“, і прїшов до того переконання, що чувство: civis romanus sum — єсть дуже мило для того, хто ним єсть. Приналежність до бїлої раси, — до тон найбільше пажерливий, рабівний и пануючий раси, — єсть дуже мило, помімо усьяких теоретичних розумо-вань про рівність в загально-людскє брате-рство. Панованє и використання одного другим вїчно буде. Бїда именно того, хто не умїє поставити ся на становище мо-

лота..

Ранним холодом пїшов в подив-тись до „печерок лаври“. Се печери, ви-ковані в скалі, — одна з головних святинь буддійських, головне мїсце одиустове буддій-ських вірних.

Уже з-давна славилася печери Дам-бульскї. Сюди приходили королї сінгаїйскї складати свої жертви, сюди приходять тепер вірні помолитись перед лицєм статуї сво-го великого учителя.

Стви в стелі печері обмальовані подї-ями историчними і релігійними. Тут можна побачити вихід на побереже цейлонське князя Вілію і єго поблдонний похід на адоубуте Цейлону. Тут представлена битва між сінгаїйським королем Дайтутугемуна і тамільським проводником Елаа. Далше і-дуть подїї з исторії першован: наперення Сінгаїйців через Магінда, засаджене єв сьмоками вє Анураджурі, і т. и. Всі ті єре-сия малювані видними красками. Сосєбї композиції нагадує малюнки єгипетскї. Пер-сєктязи тут вїяють. Чим важтїша особа, тим більшим ростом відзначає ся она від своїх товаришів на образї. Далше під стїнами ідуть намїний статуї королів, ктиторів, фундаторів і добродїїв церкви.

Серед капиць в півсмерку спочивав Будда. Величезна статуя — якийсь десяти, ко-ли не більше метрів довга — представлена в лежачій поставі. Будда представлений так, як він находив ся, спочиваючи від сьмоку, коли на него зійшло бже вдихно-вєнє.

Під той час, як я сюди зайшов, од-бувалася релігійна одправа. Цїлий потіч мо-нахів сїєвав псалми. Они просили Будду о поміжї в невзгодинах житєйських. Вірні приходили, ложили білі пахучі цвєты на престолї, клакали, складали руки до молитви и били поклоны.

Монахів було якийсь здесять. Всі они

були одягнені в жовтї тої, досить порядні. Деякі з них, особливо старші, виглядали досить добре, не без поважного живо-ти. Здаєсь, не ведуть ся ніяк так лихо. По-мимо убожества, котре они обїтують, и вїч-ной чистоти чи безжестности, живуть собі до-сить вигідно. Цїєю своєю поставою, своїм намазанєм, найбільше, здаєсь, через те, що они всь виготені на лиці дуже гарно, нагадували они менї католицьких священи-ків.

Отець гугенм був чоловік на яких 50 лїт. Він говорив трохи по англійськи и взяв мене під свою опїку. По всьх пече-рах обводив він мене. Показував мені на-вїть „святая святых“, що — казав — не показує ся усьому, а лише часом великим джентельменам. Се була чудотворна статуя Вішну за особливою завафєю. Я зрозумїв, о що їде, и тїкнув пав-отчинові рупію „на бже“, з чого він очевидно був дуже удо-волений. Він показав мені ще одно чудо-творне жерело, котре виходило из скали в одній капиці и котрому приписувалася жи-вотворча сила.

Мы розпрощали ся.

З верхи печерної скали видї прегар-ний. Цїлий Цейлон — той цїстучий сад — лежав мені в ногах. Тут то там из зелени вирінала скала єратична, — там в дали снїли верхи Адамові. Видї пре-чудний!

На обїд я вернув назад у „выготу“. Господар був чоловік сьвєтовий. Хоч Сін-гаїєць, він бував в Індїях и в Африці. Говорив добре по англійськи и був римським католиком. Як авчайшо в сьвітї у всьх перевертїв, давив ся він з-гарда на своїх земляків буддїстів, и почав, розумї-єсь, прикидуватись великим католиком, ко-ли довїдав ся, що я з Австрії, де віра ка-толицька єсть наууча и де цесар єсть като-

ших людей — радных Русинів — и взагалі тих християн, котрі дійсно мали добро мѣста на гадцѣ и черезъ шість лѣтъ повиснували своїмъ часъ и здоров'ямъ не за дѣя якогось интересу матеріального, але для ратова мѣста въ грозячій руїні! (Гляди: Рескриптъ видѣлу краєвого зъ 6 жовтня 1885 р. ч. 50461 зъ справозданьмъ о заридѣ ма- етку мѣста Коломыи въ лѣтахъ одъ р. 1875 до 1885, друкований въ язицѣ польскѣмъ въ Коломыи накладомъ громады мѣста въ 1885 році.) Хочъ и якъ прикрѣ були односны ра- ды т. зв. християнської, а прецѣмъ раднымъ добронъ вѣтъ, людямъ честнымъ и чистымъ, удало ся дѣла мѣскі поправити, якъ о сѣмъ свѣдѣчи хочъ-бы той фактъ, що въ остатнѣмъ 1889-омъ році своєї управы удало ся имъ до- ходы мѣста поднести щонайменше на 30.000 зр. рѣчно. Теперъ на тихъ людей вѣлика Трах- тенбергівъ et Comp. кидас калюмнію, а деякі диванники, не розглядаючи рѣчи основно, за- мѣсть взяти въ оборону невинныхъ и чест- ныхъ, розбабрували процесъ, ба навѣть дода- вали одъ себе некористай для оклеветаныхъ замѣтки.

Підъ конецъ родить ся намъ сконстату- вати, що радні Русини, — котрыхъ, яко найбѣльше дѣяльнихъ въ радѣ, старано ся оклеветати передъ публікою и властями, що- бы ихъ не допустили до участі въ управѣ автономичній, — вийшли зъ калюмній чисто.

Письма зъ Россіи.

Петербургъ д. 29 ст. ст. цвѣтня.

Недавній рухъ студентскій скончивъ ся вѣчимъ. Тихо и сумно теперъ середъ сту- дентѣвъ. Лучшихъ и разумѣйшихъ мѣжь на- ми выгнали, а зъ другихъ причастныхъ взяла подпіску, що якъ лишень черагъ будуть замѣ- шані въ якому-небудь руховѣ, — вышлютъ ихъ зъ Петербурга. Сумно и важко робити ся на душѣ, коли ажажати, що урядъ такъ „перечи- шуе“ вышій школы, марнуучи найчестивѣйшій и найбѣгшій силы, не даючи имъ змоги по- кончити вышнихъ шкѣлъ. Рѣчь певна, що лю- де нѣкчемай, безхарактернѣ не стануть за правду противъ деморализаціи, а для такихъ людей урядъ ласкавий. Що честивѣше, му- сить вандрувати въ Сибиря, на знущанье та- мошнихъ чиновникѣвъ, а що нѣкчемаете, ли- шать ся и кнѣчать вышій школы.

Якъ почавъ ся рухъ мѣжь петербургски- ми студентами, то найбільша солидарность проявила ся середъ студентѣвъ зъ техноло- гічного институту: всего ихъ въ институтѣ 700 чоловікъ, а арештовано мало-що не 300... Другі вышій школы выявили передъ урядомъ свою „благонравность“. Университетъ пе- тербургскій, котрый досъ стоявъ попереду всѣхъ студентскихъ рухівъ, на сей разъ по- пращавъ ся зъ своєю традицією. На першій сходинахъ зъявилось було и арештовано 150 сту- дентѣвъ изъ 2.000 уѣхъ въ университетъ. Зъ решты 1850 чоловікъ, коли почули що това- ришѣвъ клучуть ихъ на сходинахъ, бѣгша часть mobility зъ аудиторій, похалада шапка и, не оглядаючись, побѣгла до дому, а зо 300 зъ нихъ, котрыхъ клучуть „студентами Грес- сера“, петербургского градоначальника (деякі берутъ навѣть грошѣ у Грессера), лишалося на коридорѣ и зъ уѣмѣхомъ давило ся зъ-да- лека, якъ пришла поліція и арештувала ихъ товаришѣвъ. Коли причастай до руху студен- ти шли въ салью говорити зъ профессорами, сй 300 студентѣвъ зобрались на хоры и зъ- вѣдти, якъ въ театрѣ, дивили ся. Олѣся по- вдягавши „ніколаѣвскій шинель“ ходила по

лкомѣ. Дальше величавъ ся бѣзъ своими го- стями, що пробували въ его завадѣ.

Дамбуля зъвѣстна въ Цейлонѣ изъ бо- гатства всякою звѣрства. До Дамбулѣ приѣ- дить богато спортсменѣвъ. Изъ нудыи — де- нь ще бувъ довгий, а на дворѣ стояла снѣга, — переглядавъ и книжку гостей. Богато поды- бавъ и тамъ уснахъ ивнѣвъ. Деякі гостѣ сѣ- дали на Цѣзата, высѣваючи поетично кра- спою природы, не забули высказати поетичнымъ способомъ свого подѣлу для господаря, ко- трый умѣ такъ приправляти всякі стравы, хочъ у всѣхъ головныхъ складовыхъ частіе єсть курка, єи мясо, єи кости и єи яйця, а все та- ки всѣ ті стравы мають въ мені всякій висо- копарній вменѣ.

Тамъ подыбавъ я подпісь графа Ланц- короньского, того пана, котрого я лично не знаю, але котрый пересѣдѣ мене своимъ именемъ по всѣхъ усюдахъ, куды тільки ме- не судба выдала. Якъ подпісь зъвѣстнаго Ки- селяна, подыбавъ я его имя въ Азіи, Африцѣ, въ Індіяхъ на Гімалаяхъ и зновъ теперъ въ Цейлонѣ.

Зъ великою почестью показувавъ менѣ господарь подпісь Александра, великого кня- зя московского. И сей дукъ отъ Russia жалувавъ ся, що хочъ усе було добре, и господарь чѣм- ний и порядній, але вѣчна chicken (курка) пе- ребѣдѣсь и надобѣдѣ, хочъ бы и якъ гарно бу- ла приправлена и названа..

Подписавъ ся и я въ тоту книжку и до- давъ заравномъ по руски поздоровѣ до земля- ковъ, колн-бъ котрого судба занесла въ ті стороны.

Два дѣв пробувъ я въ Дамбулѣ, а при выѣздѣ, хочъ якъ величавъ менѣ господарь щедрѣсть князя московского, оно мене не роз- жалобило и не розважало моя мошонка шир- ше, якъ того було потреба и якъ кождій бѣ- лый джентльменъ мѣжь чорными розвязати мушкетъ. Noblesse de rage!

Дрѣ Я. О-скій.

Невескому, немовъ показуючи полицію, якій онѣ „благонравный“.

Въ той часѣ, якъ відбувавъ ся рухъ въ технолѣгическѣмъ институтѣ и въ универси- тетѣ. — зобрали въ „институтѣ гражданскихъ инженерѣвъ“ грошѣ на образъ до церкви въ честь вырѣзанія царя и его семьѣ одъ на- гловъ смерти бѣли стаціи Борки, де поважала ся була зѣлѣзняця, — а въ „институтѣ пугѣй сообщенія“ навѣть не знали, де що дѣять ся.

Якъ скончивъ ся рухъ въ технолѣгическѣмъ институтѣ, застрѣляли ся два студентѣ: одинъ застрѣливъ ся въ Петербурзѣ, бо яко честна людина не мѣвъ вытримати тоя ганьбы, що не тільки одцуравъ ся бувъ своахъ товари- шѣвъ, але навѣть трохи тримавъ руку началъ нѣкобъ; другій застрѣливъ ся дома, куды его полиція выслала.

Зъ новинъ доношу ось такъ:

Робѣтняки Путиловского заво- да (казенного) кѣлька разѣвъ подавали пети- цію на имя царя, бажачи, щобъ бѣзъ глянѣвъ на ихъ прикрѣ житѣ и заступивъ ся за нихъ передъ своими урядниками. Они не знали и не розумѣли, — якъ досъ не розумѣе и весь про- стій народъ въ Россіи, — що хочъ бы и дѣй- шла ихъ петиція до царя, то пошла бы підъ зелене сукуно.

Чи доходила сй петиціи до царя, чи нѣ, — намъ не звѣстно. Але робѣтняки, бачу- чи, що ихъ житѣ замѣсть стати лучшимъ, ро- бить ся що дѣнь гѣршимъ и гѣршимъ, думали, що петиціи не доходять до царя и що ихъ затримувъ генералъ Ріхтеръ, котрый приймавъ петиціи на имя царя. Тогдѣ они рѣшила вѣла- та Ріхтера. Люсь упавъ на одного зъ робѣт- няковъ и той, взявши вѣжъ, побѣшовъ до Ріх- тера. Дня 28 цвѣтня явивъ ся бѣзъ въ кабинетъ генерала Ріхтера, але коли замѣривъ ся у- дарити его ножемъ, скончивъ мѣжь нхъ якісь чиновникъ зъ дрѣбноты и — той доставъ рану въ животѣ.

Робѣтняка арештовано.

Петербургъ, цвѣтня.

Москва д. 28 ст. ст. цвѣтня.

Въ своихъ часѣхъ доносивъ я Вамъ про- бунтъ студентскій въ московскихъ выс- шихъ школахъ. Будете цѣкавій знати, якъ вы- шла наслідки зъ того бунту?

Нѣякоп полекшѣ, тільки дуже острій по- караянъ.

Студентѣвъ университету покарано усяко- однихъ цѣлкомъ выключила зъ университету и заборонила навѣть жити у всѣхъ мѣстахъ, де єсть імназіи; другихъ выключено на часѣ; нѣякихъ увязняли, а нѣякихъ поддали підъ на- глядъ полиціи, и т. д. Цѣкава рѣчь, що под- давали підъ наглядъ полиціи або и арештува- ли навѣть тихъ, котри виявляли сибачуть у- вязневимъ, приносачи имъ харчѣ та грошѣ.

Розкажу Вамъ цѣкавіи два факты зъ исто- ріи того бунту студентѣвъ.

Мѣжь студентами єсть євнѣ „почетителя московского учебного округа“ графъ Капнистѣвъ. Коли одна зъ гентографованыхъ одъзвъ попа- ла ся сему молодому графови Капнисте- ву, бѣзъ прожогомъ выбѣгъ изъ лекціи зъ аудиторіи до батька зъ донесеньмъ, що по- явилася така одвова — и батько, почетатель Капнистѣвъ заразъ побѣлавъ по козакѣвъ.

Інакше поступивъ собѣ другій студентъ аристократъ — князь Татищевъ. Олѣ нале- жавъ до „бунтовникобъ“ и разомъ зъ другими бувъ захопленый козаками и увязненый. Дру- гого дня праходять полиційскі въ манежѣ, де сидѣло зо 200 арештованыхъ студентѣвъ, и приказують, чтобы князенко Татищевъ ишовъ собѣ до дому.

— Якъ то? — питає князенко, — самъ одинъ? А зъ товаришами що буде? Я самъ, безъ товаришѣвъ, не пойдю!

— То мы васъ силою выведемо!

— Ну, добре, — одказує князенко, — я пойдю але заразъ нашу нову одвова, зѣру новіи сходинахъ!

— Вамѣ дѣло! але мы мусимо вѣнче- васъ увѣльнати!

Рѣчь зовѣсмъ природа. Батько молодого Татищева — князь, то сынъ має вже при- вѣдѣ „бутовувати“ и не буги за те увязне- нымъ, хочъ-бы и самъ хотѣвъ..

Петрову академію рѣшничу, де най- перше и найдужше проявивъ ся рухъ сту- дентскій, зовѣсмъ замкнули и студентѣвъ по- розсылали ва отчяну..

Въ справѣ концерту въ память Шев- ченка въ Краковѣ.

Въ ч. 98 „Дѣла“ помѣстили мы дописъ зъ Кракова яко справозданье зъ концерту въ память ХХІХ-ыхъ рокозаний смерти Тараса, устроеного тамъ „Академічнѣмъ Громадою“ дня 8 и 11 ст. мая с. р. Дописуватель нашъ — чо- ловѣкъ поважній — каже при концѣ письма своего: „Справу зъ концерту здемо изъ вся- кою объективноścią, безъ пересады и самохвалѣбъ“. Тымъ хотѣвъ бѣзъ дати зрозу- мѣти, що въ руцѣ его достасиось вѣдай уже ті кореспонденціи, якій помѣстила львѣвска „Червоная Русь“ въ двохъ числахъ, зъ 8 и 11 ст. мая, рѣвно-жъ яко справозданья зъ ага- даного концерту. Дописуватель нашъ обѣщавъ ся дуже чѣмно зъ „Черв. Русею“. Олѣ ска- завъ їй лаше, що кореспонденціи єи були „не объективнѣй“.

Однакожъ въ чѣмъ та „необъективность“ лежала, Вп. читателѣ нашъ зможеуть зрозу- мѣти ажь тогдѣ, якъ имъ наведемо бѣдай кѣлька уступѣвъ зъ кореспонденціи „Черв. Русь“. А мусимо се зробити зъ огляду, чтобы поставити новый доказъ — не знаємо — чи на злобу чи вѣгноранцію, зъ якою дуже часто стрѣчаємось въ органѣ п. Маркова.

Въ першій кореспонденціи „Черв. Русь“, (зъ 8 мая) читаємо: „Характеристичнѣмъ чер- тою того вечера было то, что председатель „Акад. Громады“, нѣкій г. Навроцкий, зѣлѣль Шевченка учителемъ социализма“. Цѣ-жъ ска- завъ той нѣкій г. Навроцкий? — слытає всѣ- кій. „Черв. Русь“ дає на то бѣловѣдѣ такъ: „Рѣчь Навроцкого выѣла приблизительно (!) слѣдующее содержание: Значение Шевченка и высказанныи имъ мысли вышли навѣ уже по за границъ Руси и сѣлѣлись достояніемъ цѣлого свѣта. Кто говоритъ въ имя бѣдаго, угнетеного народа, тотъ встрѣтитъ сочувствіе въ цѣломъ свѣтѣ, въ которомъ интересъ ма- лыхъ и бѣдныхъ находится на дневномъ по- рядку. Голосъ Шевченка отбѣлосъ равно въ сердцахъ русской, якъ и польской молодежи, и на томъ попрощѣ, на попрощѣ защиты правъ рабочихъ, русская и польская моло- дежь тѣмъ легче прійдуть къ соглашенію“. Олѣ и весь вѣгнориваный уступѣвъ. А читате- лѣ нашъ певно спытають: де-жъ тутъ єгипет- лаєса majestatis? Чи лежить бѣзъ въ томѣ, що Шевченко говоривъ дѣйстно въ имени „бѣд- ного и угнетеного“ брата? Чи може доглянула его „Черв. Русь“ въ томѣ, що молодѣжь рус- кає стає „въ зашитѣ“ того брата? Тажъ органъ п. Маркова що дѣя наше на тематѣ „бѣднои и угнетенои Руси“, „бѣдаго и угнетеного се- лянина“, а чи кому прійшло на гадку зъ п. Маркова робити мутателя порядку публічного? Де-жъ львѣиза? де понятие о социализмѣ? Чи се не пусте лепетанье недорослаго школяр- ка, котрый чувъ де-що о социализмѣ, яко о страшній рѣчи, але сути его не розумѣвъ? Язъ „защита бѣдаго и угнетеного человѣка“ ма- ла бы вже буга дѣломъ небезпечнымъ и ка- рыдостнымъ, то рускій комитетъ для „голо- дающихъ“, то обезпеченье робѣтничѣвъ на слу- чѣи ведуги або калѣцтва, то обмеженье годинъ рабочихъ, и т. д. — справы, якими займають ся нѣвъ всѣ правительства и правильно жы- сячій люде — все те пѣся „Черв. Русь“ ма- ло бы все характеръ янкихъ страшныхъ пере- воротѣвъ. „Черв. Русь“, адець, по нѣвъ не здала собѣ справы: что єсть социализмъ, и не поєдѣає на сѣбѣмъ образованя релігійного, чтобы знати, що „защита бѣдныхъ и угне- тѣныхъ“ выплыває навѣтъ зъ закону Божьго, голошеного Хростомъ.

Але на томъ не конецъ. Перша дописъ выйшла зъ вѣгноранціи, друга (зъ 11 ст. мая) выйшла зъ крайнои злобы и низького проста- тѣа. Дописуватель „Черв. Русь“ чѣвивъ ся вечеромъ Шевченкового якъ релѣхъ кожука.

Олѣ каже: „Я былъ любопытенъ видѣти и слышать, какъ станутъ наша народочѣи раз- мѣсь съ поляками гровити „Москѣ“ пальцемъ въ чобѣтъ. Я отправилъ ся въ салью „Союза“... На подмѣсткахъ стоятъ подъ стѣною бюстъ поэта. Но стѣнао было нашему народному пѣцу, стыдно за тѣхъ, котрыхъ величаютъ себе его послѣдователями... И повникъ навѣ кобаръ голову и очей не мѣвъ поднести, по- даваясь цѣлымъ бюстомъ на передъ (бюстъ былъ вѣсѣ устѣвленъ). Олѣ глядѣлъ въ стѣло чтобы не видѣли (може видѣти?) подлѣзанія своихъ самозванныхъ послѣдователей... Я слы- шалъ въ саль такъже нѣсколько острогъ на тему коєго устѣвленія бюста. Якій-то лучший знатомъ жизни поэта объяснилъ другому, что москале go powiesili i popierisje zdjęte w wisza- cej rozucy; другій же знатомъ утверждалъ, что Szweczenko który bardzo lubiał pić, pił się przed śmiercią i jeszcze się nie wytężył... Оркестръ, подъ управлѣніемъ г. Гока, испол- нилъ увертуру изъ оперы „Рождественская ночь“ Лысенка и симфонію Вердицко. Я не музыкѣ, такъ не могу дати отчета. Увертура Лысенка живо приводитъ на умъ чужія оперы...“

Навѣвши рѣчь головы товариства „Акад. Громады“, того „нѣкого г. Навроцкого“ до- сать вѣрно, каже кореспондентъ „Черв. Русь“ дальше: „Я поневолю примѣтѣлъ стоящому вози мене: „Чего то подобного я не ожа- далъ; я надѣялъ ся болѣше великолѣпного фаверрика...“ Цѣ-жъ повѣдало на „Акад Громаду“ и заставило ся „голосу“ произнести сдержан- ную и умѣренную рѣчь, которую могъ бы кождій, лишь съ немногими измѣненіями, съ частюю совѣтѣною подписати, и до того на до- вольно чистомъ языкѣ — я не понимаю...“

Зъ программы концертной подобалося до- писувателю „Черв. Русь“ богато точнокъ, але бѣзъ не выдержавъ, чтобы не зработати и до про- граммы кѣльказамѣтокъ. И таѣ: „Козакъ“ Мо- юшка бувъ „утомляющій“ черезъ pianissimo! Рубинштейна сонаты дописуватель „не слы- шалъ“, хочъ фортепьянъ и скрипку можна „слышать“ и въ не знати якъ великій сати! Декляція „Циганка“ не „позавалася“ сему „знаткову“, бѣ декламаторѣ „терзалъ шля- ну“ въ рукавъ. Дописуватель соблаговѣсь ся телеграмку, котра вѣнчилась словами: „Ше- не вмерла Украина!“ и каже, що тамъ вы- тѣло „шля изъ тѣшка“. Гру проѣ. Былицко- го бѣзъ „слова не слышать“, бѣ черезъ весь часъ „прохожывалъ ся по коидирахъ, поку- ривъ папирѣску“, а вѣбѣда „досталася“ допи- суватель „Черв. Русь“ въ саль и „ожидалъ: не услышитъ ли восторженныхъ звуковъ ина- ва: „Ше не вмерла“ или, быти можетъ, даже Jeszcze nie zginęła — но напрасно. Не дѣжда- шьс ничего, олѣ ушомъ домыл...“

Мы констатуємо передовѣсьмъ, що въ другой дописѣ „Червоная Русь“ сама нехотѣ- ни провѣрѣла, що „нѣкій г. Навроцкий“ не окликавъ Шевченка „социализмомъ“ и що онъ готова була навѣтъ цѣлу „сдержанную и умѣ- ренную“ рѣчь Навроцкого съ частюю совѣтѣю подписати. Але не могучи найти якомъ-небудѣ- тѣни на рѣчи Навроцкого, „Черв. Русь“ кану- ла зъ всею злобою на бюстъ Шевченка, а радше на самого поэта, нагадуючи ту сцену зъ казѣвъ, якъ оселъ козає ногою погнѣшено- льва. Чи єсть въ свѣтѣ дневникѣ, котрый бы въ такимъ цинизмомъ кидавъ грязью такъ сѣмѣло на всѣ стороны, мы сумѣваемось. Во

то вже крайна подлѣта и простакѣватѣсть. До- писею „Черв. Русь“ соблаговѣсь навѣтъ поль- ской писма. Kurjer Lwowski іѣдѣрѣ заразъ ниспауацію, мовѣ-то слова о „повѣщеніи або панѣмъ“ Шевченку могли выити въ устѣ яко- го-небудь Поляка. И дѣйствѣ, слѣвъ такихъ въ обѣду першого поета Руси не бувъ бы въ саль высказати и найбѣдѣйшій дурень, а ми- мо того читаемо ихъ чорнѣ на бѣдѣмъ въ ор- ганѣ п. Маркова. Се переходѣтъ уже всякій границѣ приличности и зраджѣе найназѣшій сео- тинній истинѣтъ. Дописуватель „Червоной Ру- си“ певно просто въ „кабакъ“ вступилъ до саль концертной и длятого ему причулось, що нѣвъ то хтѣсь говоритъ, що Шевченко lubiał pić, pił się przed śmiercią i jeszcze się nie wytężył, — для того певно все выдало ся ему „сѣбѣмъ“, якъ тому янѣца, що сѣбѣвъ: „Was für ein schiefes G'sicht Mond machst denn du?“ — бѣзъ пѣвнѣ тому „не слышалъ“ аѣзъ скри- покѣ, аѣзъ грѣмкого фортепьянъ Беледорфера, — певно тому выдалося ему, що публіка на саль „дремала“ (бо и о томѣ загадує допису- ватель), а маючи Katzenjammer, бѣзъ мусѣвъ провѣтрѣзѣтисъ по „коридорахъ и курити па- парѣску“. Одно выдавалось ему pianissimo, другого „не могъ слышать“, бо музыкѣ вѣзгалъ не для людей зъ тамама истинѣстами, якъ у него. Уши свои щурѣвъ бѣзъ лишь о стѣло- ко, о сѣбѣмъ зъ рѣчакъ и телеграмѣхъ хотѣвъ дослухатисъ якогось предмету, котрымъ бы могъ поучатѣи противъ нашей молодежи рус- кой въ Краковѣ и канути на но зъ повной жменѣ болотомъ. Нѣчого не почувъ, а болото свое все-такъ переславъ до помѣщеня въ львѣвской „Черв. Русь“..

Дописи „Дѣла“.

Зъ Тернополя.

[Характеристика Тернополя. — Де-що изъ справъ русинѣвъ.]

Пытаєте, що у насъ євоного? Що-жъ бы Вамъ написати?

Олѣ весна розпостерла вправдѣ свои зел- еной крыла и надѣ столѣтню Подѣла, одна- кожъ лѣдѣи єи тутъ замѣтно зъ-помежа купы чорныхъ и всѣявѣхъ халатѣвъ, котри тѣмаи свують ся по всѣхъ усюдахъ. Особливо въ су- боту Тернобль пріймає вѣдѣ справѣдываго Єрусалима (зъ его гѣршихъ часахъ). Вѣкѣшъ а въ євнѣ штрамѣ (соболевѣ шапка) поважно свують ся густыми толпами и залагають ула- цѣ и пляцы, а прѣмѣный для уха шварѣтъ радѣстнымъ голѣмъ звучитъ для прѣклонѣ- нѣвъ юдоѣствѣвъ, котрыхъ тутъ єсть чинало зъ-помѣжь усякои націи. Одъ найголовѣйшѣи „Паньской“ улицѣ позавѣсь, ажъ до остатного передѣмѣста вѣсоды подыблѣсь снѣперучихъ євнѣвъ Израилѣ, поубиравѣхъ по празнѣво- му, — и хто хоче бѣзъ-разу поизати правдивѣй характеръ и фѣзіогномію Тернополя, повинѣть его першій разъ бачити доконче въ субботу. На будѣмѣ дни яковъ въ нѣмъ болѣше мѣ- шазъ ся: бѣкѣшъ зъ полѣтѣнѣамъ, вѣгнѣамъ, мушдурами и т. п., тожъ хочъ племя Юды пе- ремѣтає, не впадає бѣдѣй такъ въ око; але въ субботу на сто халатѣвъ и бѣкѣшъ выаде лѣ- дѣи одинъ стрѣй європѣйскій.

Одѣнакожъ мамѣ того жыють тутъ люде, якъ и вѣсодѣ, и навѣтъ неодному тутъ дуже подобає. Чѣтари касна — три польскѣи, од- но руске — другіи клубы и товариства, якъ музыкальнѣи, сѣлѣвѣцѣи, драматичнѣи, імнастич- нѣи, а часомъ только драстичнѣи, жыють а бѣль- ше вегетують, бо розѣвѣрно єсть ихъ на Тер- нобль за богато, и закладають ся въ бѣльшій части для формы и моды, аѣнжъ съ правдивѣи потребности в охотѣ, — хочъ очевидно о всѣхъ зъ нихъ гуртомъ того сказати не можна. Про- гулюєтъ майже нѣякихъ въ мѣстѣ, а найбѣла- ша околицѣ, яко чѣсто подѣльска, не предѣста- вляюча а бѣдай мало предѣставляюча всесѣтѣ- шного, такого, что то зѣе ся „шѣкантъ“, — єсть то, що бѣдѣмаа мѣсту, особливо въ лѣтѣ, вся- кій повабъ и кождому побуту въ нѣмъ не у- приязнено. Одѣнастѣнѣбѣ, часто-густо сѣлѣтѣя и шабѣлонъ, павуючій въ кождѣмъ малѣмъ мѣ- стѣ, бѣдѣваючій ся на всѣмъ, что попадає въ кругъ зачарованній, и замѣсть прѣгнѣтата лю- дей до себе, бѣдѣхаютъ ихъ. Людей образова- ныхъ и людей науки мало, та іѣи не зна- ютъ, де себе знати, бѣ пануцѣимъ єсть тоѣ и шѣкъ провѣицѣальнѣи, до котрого — підъ страшною загрозѣю — липѣтѣсь на боцѣ, и буги усунѣнимъ зъ пляцу выставы, — люде мусѣтъ примѣнѣти ся. Вѣбѣиотѣвъ публічныхъ аѣвъ сѣбѣ, за те маго лѣхѣхъ выпозачѣльнѣ.

Але за богато пессимізму такожъ тео- дѣтъ, тому можна сказати, что бѣдѣ провѣицѣ- ального мѣста годѣ вымѣгати за богато. Олѣ правда, що явѣ бы ту вѣе того було, що у великомъ мѣстѣ, то бы и Тернобль бувъ ве- лѣкимъ мѣстомъ, а не подѣльскимъ „Глухо- вомъ“.

Зъ руского жѣтѣи родить ся донести, що готовѣтъ ся тутъ цѣкаве предѣставлѣньє. Ого Русинѣи-мѣщанѣи, мамѣ перелѣютъ, янѣхъ имъ власнѣи таѣи бѣтѣи не жалуютъ, граючѣ „Там- ка капрала“, зѣвѣстѣу народѣу обѣрѣтку про- буваючѣго теперъ въ Тернополя Ієс. Мыдѣво- ского, зъ музыкою В. Матюка, и узачъ ся бѣдѣ двохъ мѣсѣцѣвъ дуже пѣвно, чтобы лашѣ тѣу труднѣйшу шѣугу яко маго лѣхѣи выставѣти. Такожъ манушного посту дала „Бѣсѣда“ два аматорскѣи предѣставлѣня, котри дуже удачно выпали. Становѣтъ се для насъ тѣмъ бѣльшу розрѣзѣву, що рускій театръ перебувавъ въ сѣй хвилѣ дуже далеко бѣдѣ насъ, и Богъ знає кѣлькѣ мѣсѣцѣвъ будѣмо ще мусѣти на него чѣкати, поки до насъ загоствѣтъ, — чтобы, ока- завши мѣмоходомъ, грати передъ порожнимъ неразъ лѣвѣамъ.

На другій разъ може знаѣде ся де-що весѣлѣйшого написати: може о загадѣныхъ дуже численныхъ зборахъ завазанѣи „Радѣ

Подольскон⁴, о бдчнтахъ въ читальняхъ, та-
внхъ въ „Бесѣдѣ“ и т. п., бо теперь перед-
новѣ, всего не достае, и новинки таковы.
А надѣяться, що посуха, котра тамтого року
такъ крѣпко взяла ся до нѣшнихъ земель и до
нашого повѣту, сего року уступитъ бодай въ
поля нашихъ народныхъ справъ. Що дай намъ
Боже — аминь!

Содѣ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Патентъ цѣсарскій съ 11 мая с. р. скла-
дывае спѣльнѣйшій делегатионъ на день 4 вераня
с. р. до Будапешту. Соймъ чешскій складыва-
етъ на 19 а горѣшно-австрійскій соймъ на 20
мая. Палата пославъ буде вже на певно за-
крыта въ субботу а палата пановъ въ половинѣ
слѣдующаго тыждня.

На вчерашнѣмъ засѣданіи палаты по-
слѣвъ ухвалено въ справѣ податку домового
предлучитъ ся до ухвалы палаты пановъ. Про-
тивъ сѣмъ тому лишь пос. Криваветтеръ, ко-
торый доказувае, що податокъ домовый есть
въ Австрій высшій о 20% якъ въ Прусахъ и
пѣдчасъ коли въ послѣднихъ 20 рокахъ пода-
токъ грунтовый не збѣльшивъ ся, то податокъ
домовый ставъ о 100% бѣльшій. Прываную то-
го — казавъ Криваветтеръ — есть, що нашъ
парламентъ есть репрезентационъ краевой. По
сѣмъ слѣдувала справа галицкон индѣмнизациѣ,
про котру доносимо на пашѣмъ мѣсци.

Нѣмцы не ворочае чешско-нѣмецкѣй
угодѣ нѣчого доброго. Они вже починають
сумѣвати ся, чи взагалѣ чешскій соймъ буде
мѣгъ по въ сѣй справѣ зрѣбити, позаякъ мо-
лодо-Чехи розвинули сильну агітацию и вызы-
аютъ выборщѣвъ старъ-чешскѣхъ послѣвъ, щоба
они змусили сзѣвъ послѣвъ або зложити ма-
наты, або голосувати за внесеніями молодѣ-
Чехѣвъ въ соймѣ.

На Угорщинѣ розвиваеь чимъ разъ салъ-
нѣйше борба релігійна вылилася послѣд-
нимъ розпорядженіемъ правительства о
метрикахъ. Въ Комарнѣ жадавъ тамошнѣй
протестантскій священникъ Пашъ бѣдъ католи-
кого священника Мольнара вытлѣу зъ метрихъ
а той одмовивъ ему того. Пѣсла розпорядже-
ня министерского пошло отже дѣссенѣ въ
въ сѣй справѣ до властей админістраціонныхъ.
Епархіальна газета доносите отже, що Моль-
наръ не стане передъ судомъ хѣба що его си-
лою тамъ приведуть бо католици духовенъ-
ство не признае розпорядженія министерского
законнымъ и обавязующимъ. Рѣзочно веде
ся велика агітациѣ мѣжъ священниками, щоба
они вносили масами протеста и петиціѣ до
парламенту въ сѣй справѣ.

Въ нѣмецкѣмъ парламентѣ вела ся вче-
ра дебата надъ предложеніемъ войсковымъ.
Министеръ войны заявляе, що жадаемъ вре-
дѣ для войска есть конче потрібный, коли
Нѣмеччина має стати на рѣвни зъ другими
державами. По нѣмъ промывляеь стареп-
нѣй 90-лѣтній Мольтке и доказувае, что
теперъ ведутъ войны не правительства але
народы. Жадне правительство не посмѣло бы
теперъ нерозважно выкинувати войны. Та
и война не разѣе теперь такъ дуже зъ загра-
ницѣ якъ разѣе въ самѣмъ внутрѣ державѣ
а то зъ той причины, що пѣдвѣсѣе ся клясы,
котры хотѣе стати на рѣвни зъ дотеперѣш-
ными бѣльше маючими клясами. Правительство,
котре не має достаточна силы выступити про-
тивъ силъ змаганъ, есть безустанно въ небез-
печности войны. Коли выбухне война, що якъ
той мечъ Дамокла виситъ вже бѣдъ 10 лѣтъ,
то годѣ йъ буде предвидѣти бѣдѣ, може зъ
нея зрѣбити ся 7-лѣтна або и навѣтъ 30-лѣтна
война, въ котрой буде рохадѣти ся о удер-
жанѣ державного и суевѣльного порядка.
Ріхтеръ промывляеь за заведеніемъ долѣт-
ной службы въ войску а министеръ войны од-
повѣдѣе ему на то, что теперь не можна рѣби-
ти нѣякихъ змѣнъ.

Одзвѣа въ справѣ колоній вакаціонныхъ.

Родимці! Уже пятый разъ подносимо голосъ
до родимѣвъ нашихъ въ справѣ вакаціонныхъ ко-
лоній для слабоосильныхъ львовскихъ, менше за-
можныхъ дѣтей, виднучихъ въ нездоровѣмъ воз-
дѣу у Львовѣ, а потребующихъ бѣдѣхати хотѣе
черезъ пару тыжднѣвъ здоровымъ сѣльскимъ воз-
духомъ.

Зъ повною вѣрою въ святѣсть дѣла, въ
жертволюбивѣсть Родимѣвъ и въ успѣхъ нашихъ
змаганъ, цукаемо нинѣ въ имя христіанской лю-
бови до милосердія Родимѣвъ и пресимо мога-
ти намъ въ томъ важномъ дѣлѣ будѣто присла-
немъ жерть, будѣто признаемъ чѣмныхъ дѣ-
тей до своихъ домѣвъ.

Хтожъ найде ся на гостинной Русѣ, щоба
той дитинѣ не винути до своей хаты, не
позволивъ бѣдѣхнѣти подъ своєю стрѣхою?!
Въ книгу нашихъ добродѣѣвъ вписане вже по-
важне число тыхъ великодушныхъ Родимѣвъ котры
въ чотирохъ послѣднихъ рокахъ приняли на колонію
дѣти менше заможныхъ львовскихъ родитѣвъ. Не
сумѣваемо ся прѣте, що и теперь найдутъ ся
милосердїи, котры радо примуть въ свой домъ
чѣмныхъ хлопцѣвъ або дѣвчатъ. Выдѣлъ займе
выборѣмъ и выселкомъ колонистѣвъ и покрѣ-
пѣтѣмъ подорожи. А позаякъ кака наша порожна,
то просимо о якъ найчисленнѣйшій лѣнты и о у-
строюванѣе заваѣвъ на цѣли нашихъ колоній вака-
ціонныхъ.

Воякѣ зголошеніа и жертвы просимо присы-
лати черезъ редакцію або на руки подписаного
найдальше до дня 5 н. ст. липня.

За выдѣлъ товариства „Школьна Помѣчъ“
у Львовѣ: *Амерсѣй Полянскій*, предѣдатель.

НОВИНКИ.

— Гостина цѣсаря въ Галичинѣ. Зъ Вѣднѣ надѣсла-
но вже розпорядженіа львовскому намѣстництву
що-до гостины цѣсаря въ Галичинѣ. Цѣсаръ при-
буде дня 3 н. ст. вересня до Львова и задержитъ
си три днѣ, а дня 6 вересня рано выѣде на за-
конченіе маневровъ львовского корпусу, котры
бѣдудутъ ся сего року въ околици Бережанъ. На
границѣ повитае цѣсаря выдѣлъ краевый подѣ
проводомъ маршалка, а у Львовѣ представлятъ ся
цѣсаревѣ рада мѣска и инші депутаты.

— Зъ Бучача пишуть намъ: Въ субѣру дня 10
н. ст. мая прибула до Бучача комисіѣа зложена зъ
сов. намѣстництвѣа Шабеля, рѣзидента Мильнера и
провінціалѣа Василіанъ о. Сарницкого. Комисіѣа
оглядае добра монастырскіа, щоба посѣла доходу зъ
нихъ означити, кѣлько монастырь зъ своихъ до-
ходѣвъ доплачуваеь бы на удержаніе державной
гимназіѣи въ Бучачѣ.

— Краева рада школьна полагадила на засѣданіи
5 н. ст. мая отей справѣ: Перенесено Ив. Рай-
хельта, учителя народнаго въ Озерянахъ, пов. бор-
щевского, зѣ взгляды службовыхъ на иншу по-
саду. — Переобразовано 1-кл. школу народну въ
Устрикахъ, пов. львового, на 2-классу. — Зорга-
нізовано школы народны въ Радоцнѣ, пов. гор-
лицкого; въ Галахъ выжыхъ и Кропивнику ста-
рымъ пов. дрогбичского. — Принято до вѣдомости
рекритиѣа министерства просвѣты признаючіи
VIII. рангу профессорѣа: Даминова Гладивиче-
чеви и д-рова Юліянови Целевичевѣ зъ гимназіѣи
русской у Львовѣ; д-рова Данилови Людковичевѣ
и Ник. Сивулякови зъ гимназіѣи нѣмецкой у Льво-
вѣ; Мих. Служевскому, д-рова Перемислави
Нѣментовскому, Фр. Прухницкому, Едв. Фидер-
ровѣ, д-рова Людв. Кубали и Викт. Клакови въ
гимназіѣи Францъ-Іосифа у Львовѣ; Фр. Гомовско-
му, Мар. Ломницкому, Петровѣ Парилыкови и
Стан. Пшоткевичевѣ зъ гимназіѣи бернардинской
у Львовѣ; д-рова Авг. Соколовскому зъ гимназіѣи
ев. Анны въ Краковѣ; Львовѣ Дембовскому зѣ
школы реальной въ Краковѣ; Ив. Павліці зъ гим-
назіѣи въ Вадовичахъ; Людв. Малецкому зъ Ново-
го Санча; Ив. Корницкому, Фр. Габурѣ и Винк.
Мазарскому зъ гимназіѣи въ Тарновѣ; кс. Фр. Вой-
нарови, Іос. Дзевонскому и Ром. Бабини зъ
школы середной въ Ярославѣ; Макс. Криницко-
му зъ Самбора; Гавр. Беркешукови зъ Бро-
дѣвъ; Ром. Шницеровѣ зъ Бережанъ; Емер. Тур-
чинскому зъ Коломыѣ; Ант. Квятковскому зъ
Стрыѣ; Ант. Паздровскому зъ Дрогобича. — По-
лагоджено справованіе краевого инспектора школѣ-
ного въ Сокалі и учительской семинаріѣи жѣнь-
ской въ Краковѣ.

— Выстава рѣльничѣа у Вѣднѣ. Выставу от-
воривъ вчера о год. 11-той передъ полуднемъ цѣ-
саръ, яко еи протекторъ. Въ торжествѣ взяли у-
часть мѣжъ иншими архіепископѣа: Кароль Людвикъ,
Францъ Фердинандъ д'Есте, Францъ Сальваторъ
и князь Филиппъ Кобургскій, бѣтакъ министры Каль-
ноки, Таффе, Баверъ, Калай, члены тѣла дипло-
матичнаго, президиѣа обохъ палатъ рады держав-
ной, послы рады державной и угорского парла-
менту та бурмистръ вѣдѣвскій. На повитаніе цѣ-
саря розлягалися оклики: Ночі! и Ей! Передъ
цѣсаремъ павильонѣмъ промываеь кн. Кольора-
до зазначаючи, що бѣдъ р. 1876 не було у Вѣднѣ
жаднои выставки рѣльничѣи, та подкываеь цѣса-
реви за протекторатъ надъ сею выставою. Цѣ-
саръ въ одповѣди зазначаеь, що радо заопѣкуваеь
ся рѣльничѣою выставою и есть пересѣдѣ-
нѣй, що та выставка выкаже великій поступъ въ
послѣднѣмъ досагнѣтіи на широкѣмъ поли рѣль-
ничѣи культуры. Высказавши бажаніе, щоба се
було заохотою до дальшого розвою на будучнѣсть,
оголосивъ выставу отвергою. По представленіи
цѣсаревѣ членѣвъ дирекціѣи и генеральнаго комі-
тету, оглядаеь цѣсаръ выставу. Цѣсаревѣ подо-
бала ся дуже выставка гр. Артура Поточного, ко-
торый надѣславъ убиту звѣрину подчасъ тридѣ-
нѣхъ ловѣвъ въ своихъ добрахъ. Въ галицкѣмъ
павильонѣ промыслу домового примываеь цѣсаръ гр.
Володимиръ Дѣдушицкій. Цѣсаръ хвалитъ красу
килимѣвъ, котрыми прибрано цѣлый павильонъ.
На замѣтку гр. Дѣдушицкого, що Володиславъ
Федоровичъ удержуеь въ своихъ добрахъ школу
килимѣвъ, сказавъ цѣсаръ до п. Федоровича: Мае-
те велику заслугу. Бѣтакъ архіепископъ Кароль Люд-
викъ въ довшой розмовѣ зъ п. Федоровичемъ подѣ-
лѣеь, что треба старати ся що-бы народъ сель-
скій по-при рѣльничѣо мавъ ще иншій способъ
заработку. Коли гр. Дѣдушицкій проводивъ цѣсаря
по выставѣ, п. Федоровичъ повѣвъ арх. Кароля
Людвика и двоухъ его сыновѣвъ до стайнѣ; гостѣ
зъ великимъ занятіемъ розпытували ся про гар-
ный оказы и дуже похвалыо высказували ся о га-
лицкѣмъ промыслѣ домовѣмъ и о выставѣ въ Га-
личинѣ. — Выставка займаеь мѣсце 80.000 квадр-
ныхъ метрѣвъ и до сѣи цѣли ужито кромѣ величез-
ной ротунды зъ огородами такожъ значну часть
Пратеру. Цѣла та просторѣи забудована множе-
ствомъ павильонѣвъ и домикѣвъ, мѣжъ котрыми
перше мѣсце займаеь павильонъ цѣсарскій збудова-
ный въ стили Людвика XIV. Въ самѣй ротундѣ
помѣщена выставка продуктѣвъ рѣльничихъ, промы-
слу рѣльничѣа, лѣсництвѣа, пѣльничтвѣа, просвѣты
и ловѣтвѣа. Ловѣтвѣо дуже обильно репрезенту-
ютъ: придворный урядъ ловѣцкій, князь Ліхтен-
штайль, Шварценбергъ, Штарембергъ, гр. Тунъ,
гр. Артуръ Поточный и многіи иншіи вельможѣ.
Не менше богатнымъ есть бѣдѣлъ промыслу до-
машнаго, а если у всѣхъ майже бѣдѣлахъ Гали-
чина добре есть репрезентована, то се даеь ся
въ першѣмъ радѣ примѣнѣти до выставки промы-
слу домашнаго, де, посѣла загалнаго осуду, буде
верховодити нашъ край якъ що-до сѣильности такъ
и що до якостѣи предметѣвъ. Мѣжъ павильонами
набѣльшій и наибѣльшійше заосмотрѣнъ павиль-
онъ трехъ наибѣльшихъ влаетѣлѣвъ земскихъ:
архіяи. Альбрехта, кн. Шварценберга и кн. Ліх-
тенштайна, бѣтакъ павильоны Угорщины, Франціѣ,
Швеціѣ, Италіѣ, Румуніѣи и министерства рѣль-
ничтвѣа, де уложено предметѣи маючіи звязъ зъ ло-
вѣтвѣомъ бѣдъ добы камѣяной ажъ по теперѣшній
часъ въ хронологичнѣмъ порядку, и павильонъ
цукроварникѣвъ австрійскихъ и угорскихъ, зани-
маючіи 1000 метрѣвъ простору. Павильонъ цукро-
варникѣвъ, высокій на 25 метрѣвъ, має садѣо ма-
шинѣу на 440 метрѣвъ велику. На ту выставу

зложились майже всѣ цукроварнѣ. Зъ павильонѣвъ
заграничныхъ державъ занимаеь перше мѣсце па-
вильонъ Швеціѣ, котра призначила на сею цѣль
40.000 коронъ. Павильонъ французскій побудова-
ный въ стили токинско хиньскѣмъ и майже 100
выставѣвъ выставили свои предметѣи. Прави-
тельство французске устроило выставу школѣа го-
сподарскихъ и лѣсовыхъ въ рѣспубліцѣ, а мѣсто
Парижъ надѣслало планѣи и взоры канализационной
системы. Въ павильонѣ италійскѣмъ выставленіи
вина и шовковничѣи вырѣбы. Нѣмеччина выставила
переважно се, що входить въ обѣагъ школьный и
запрѣвѣнтѣованіи. Выставка дѣлитъ ся на сталѣу и
часовѣу. Въ сталѣй выставѣ есть бѣснѣацѣи групъ,
зъ котрыхъ дѣсятъ есть австро-угорскихъ, а бѣснѣи
международныхъ; въ часовѣй выставѣ есть двана-
цѣтъ групъ, мѣжъ тымъ три межинародны. Выста-
ва стала обѣймаеь: 1) продуктѣи рѣльничѣи кромѣ яри-
ны и хмѣлю; 2) продуктѣи промыслу и рукодѣль-
ничтвѣа рѣльничѣа; 3) продуктѣи лѣсной, промыслъ
лѣсной и средства помѣчѣи для ихъ вырѣбу; 4)
ловѣтвѣо; 5) управа вина и господарство пивниче-
не; 6) рыболовѣи; 7) пѣльничтвѣо; 8) огородинѣтвѣо;
9) машины и змарядѣи господарскіа та лѣсо-
вѣи (межинародно); 10) машины рѣльничѣи (межи-
нар.); 11) молочарство (межинар.); 12) промыслъ
домовый; 13) промыслъ въ интересѣи управы зем-
лѣ; 14) средства помѣчѣи до ведѣня господарства
на рѣбѣ (м.); 15) ветеринарство (м.); 16) меліора-
ціѣи и инжинириѣи рѣльничѣи (м.); 17) прѣсѣтѣа и
литература рѣльничѣа та лѣсова (м.); 18) апровѣза-
ціѣи и зужитокъ бѣдѣловъ по бѣльшихъ мѣстахъ
(м.). Выставка часова обѣймаеь: 1) пѣсѣ, 2) худо-
богату, 3) безроги, 4) бѣвѣ, 5) огородинѣтвѣо, 6)
садѣвничтвѣо, 7) дрѣбъ (м.), 8) орнитологію (м.),
9) пѣсѣ (м.), 10) продуктѣи молочный, 11) хмѣляр-
ство, 12) управу и торговлю яриѣи. — Зъ выста-
вою будѣтъ полученъ екскурзіи до зѣрцевыхъ
господарствъ, пробы машинъ, и вѣдѣнѣи, конгрѣсъ
рѣльничѣи въ першихъ днѣяхъ вересня, на
котрымъ выголосѣеь ся розвѣдка изъ квѣстѣи рѣль-
ничѣи и економичнѣи. — Министерство торгов-
лѣи вызначило бѣдъ себе 30 сѣильныхъ и 60 брон-
зовыхъ медальѣвъ для групъ промыслу и руко-
дѣльничтвѣа. Взагалѣ вызначено для преміюванѣи
выставѣвъ 84 золотыхъ, 1222 сѣильныхъ и 1486
бронзовыхъ медальѣвъ.

— Магистратъ мѣста Львова оголошуеь конкурсъ
на запомоги и вѣна зъ фондациѣи им. цѣсаря Францъ
Іосифа, основанѣи д. ромъ І. Малиновскимъ. Сего
року роздадутъ ся: І зъ фонду признаючіи на
запомоги для служницѣи: одна на 250 зр., двѣ по
200 зр., двѣ по 120 зр. и двѣ по 100 зр. рѣчно.
II Зъ фонду на вѣна для убогихъ дѣвчатъ служ-
ницѣи два вѣна по 275 зр. III Зъ фонду запомо-
гового для термѣнаторѣвъ дѣсятъ запомогъ по 60
зр. рѣчно. Подана о запомоги и допущеніи до ло-
сованѣи вѣна треба внести до концѣ сего мѣсця.

— О хорѣ сѣильнѣомъ зъ Бежанова подѣ Кра-
ковѣмъ, котрый выступавъ на концертѣ у Вѣднѣ,
пише дискусуватель Przeglądъ такъ: Шѣсть дѣв-
чатъ, чотирохъ хлопцѣвъ и 15 старшихъ сѣильнѣвъ,
въ краковскихъ одѣахъ сѣильнѣскихъ, коли позво-
рили зѣбраныхъ шапками, представили дуже
гарный этнографичный видъ. Причинивъ ся до
того многи артистѣи-малыри Рыбковскій, бо нау-
чивъ ихъ, якъ мають уставиитъ ся на естрадѣ, та
и помаловаеь имъ лицѣи одповѣдно до газоваго о-
свѣтлѣи. Дѣвчата не хотѣли на се пристати. але
к. Куеель, ихъ проводивъ, сказавъ имъ: то му-
ситъ бути, тутъ всѣ панѣ малюють ся на вечерѣ
— та сей аргументъ подѣлавъ на нихъ. Хоръ,
пользѣеь Куриньского, не вылаеь дуже добре,
бо до того треба оркестры и сольовыхъ голо-
совъ, але за се „краковикѣи“ бѣдѣспѣвали сѣильнѣи
знаменито, „зѣ житѣмъ и безъ трѣмъ.

— Имена жидѣвъ. Зверхнѣесть жидѣвска громады
вѣроисповѣдно у Львовѣ бѣдѣсла ся до министер-
ства справъ внутрѣшнихъ зъ просѣбою выдати
розпорядженіе, що жидамъ въ Галичинѣ не ро-
блено перешкодъ примѣнѣти одповѣднѣи
имѣна повочаснѣи замѣстѣи записаныхъ въ
метрикахъ именъ жидѣвскихъ, и что-
бы одповѣднѣи подана о сѣроствѣи и доповнѣе-
ніи метричальныхъ полагодувано прихильно.
Министерство справъ внутрѣшнихъ одповѣдо,
что не видѣти причины выдѣвати жадного зарѣ-
дженѣа загалнаго. Въ, за дѣла загалныхъ взгля-
довъ публичныхъ, а такожъ зѣ взгляду на при-
ватнѣи интересѣи третѣихъ особѣвъ, за дѣла котрыхъ
кождый закономъ есть обавязанѣи уваживъи пев-
ного имени, не можна допустити, щоба хто-небудь
примываеь и уваживъ самовѣльно иншого имени
анѣжъ се, зъ котрыхъ есть записаный въ метри-
кахъ, ба навѣтъ противъ такого поступованѣи тре-
ба остро выступати. Але о сѣилько поодинокѣи сто-
роны гадають, что могли бы жадаѣти зъ якоеи
окремои причины, щоба ихъ имена змѣняти, то
въ каждѣмъ поодинокѣмъ случаю муситъ на-
мѣстництво доходити урядѣо тыхъ причинъ и од-
повѣдно рѣшати, при чѣмъ лишѣе ся сторонамъ
право одкликѣи до министерства справъ внутрѣш-
нихъ. Посѣла того рекритиу министерства мають
старостѣа поучити зверхности жидѣвскихъ гро-
мадъ вѣроисповѣднихъ, накладаючи на нихъ стрѣ-
гій обавязокъ, щоба они вылаивали на родитѣвъ и
иншихъ особѣвъ берущихъ участь при надаваніи и-
менъ, щоба они не подавали имени до запису въ
перекрученѣи жаргону, лишь такъ, якъ они звучатъ
и уваживають ся въ краевыхъ языкахъ. Посѣла сего
рекритиу мають такожъ записувати имена въ
книги метричальнѣи жидѣвскихъ громадъ. — Такъ
отже не будемо мати вже бѣльше въ нашѣй Га-
личинѣ въ Лейбѣвъ, Іосѣлѣвъ, Мѣхлѣвъ, нѣ Ма-
локъ, Суръ — а лишъ будемо мати Львовѣ, Ива-
новѣ, Іосѣловѣ и такіи иншіи имена.

— Сегорѣшній розправѣи бюджетѣи въ радѣ держав-
ной тревали 23 дѣнѣвъ, бѣдъ 16 дѣнѣи. За той
часъ бѣдудѣлось 27 засѣданъ, зъ котрыхъ 25 було
посвяченыхъ выключно розправѣи бюджетѣи.
Зъ 353 послѣвъ забираѣо голосъ 150 а зъ 9 міні-
стрѣвъ 7 промывляѣо. Выголошено 346 бесѣдъ;
80 бесѣдникѣвъ промывляѣо по разѣи, прочѣи
по кѣлька разѣвъ. Стенографичный протоколъ набѣль-
шивъ ся о 1600 сторѣвъ. Скрайна лѣвица, що
найчастьѣше жалѣеь ся на обмеженіе свободѣи
слова, покористувалася своимъ правомъ якъ най-
бѣльше; посѣла Тіркъ промывляеь 23 разѣвъ, по
нѣмъ найчастьѣше говоривъ его товаришъ пос.
Кайзеръ, бо при 14 титулахъ бюджетѣи; пос. Кро-
наветтеръ промывляеь 9 а пос. Айхгорнъ 6 ра-

зѣвъ. Зъ лавы министровъ 23 разѣвъ забираѣо го-
лѣсъ при розправѣхъ.

— Краевый складъ публичный для зѣбѣи и спиритусу.
Выконуючи рѣшеніе сойму краевого зъ 16 жовтня
1888 р. отворено вчера, въ присутности члена вы-
дѣлу краевого, д-ра Верещинского, публичный
складъ для зѣбѣи всякого рода и спиритусу. Соймъ
порѣшивъ, якъ зѣбѣтѣи, для складѣвъ зѣбѣовыхъ
20.000 зр. рѣчно субвенціѣи, с. е. по 10.000 зр.
для Львова и Кракова та дозволитъ затягнути по-
зачку 400.000 зр., въ половинѣ для Львова и Кра-
кова; процентъ и амортизациѣи позички покрыва-
ти буде повысѣа субвенціѣи. Склады зѣбѣи и
спиритусовѣи мѣстятъ ся на Городецкѣмъ, при ра-
мѣцѣ зѣльзѣничѣи, а именѣо склады зѣбѣи въ бу-
дынку, купленѣмъ бѣдъ кн. Пониньского за 105.000
зр., а склады спиритусу въ новѣмъ будынку, вы-
будуванѣмъ за 70.000 зр. Внутрѣшнее устройство
складѣвъ коштувало 20.000 зр. Склады публичнѣи
суть призначи: 1) для зѣбѣи всякого рода крае-
вого и заграничного, якъ подпадающѣи оплатѣ
мытовой такъ и транзитѣового, для зерна ростинъ
стручковыхъ и одѣйныхъ та для насѣяи, подрѣб-
но не вычисленого; 2) для спиритусу подпадаю-
щѣи оподаткованіи, доки оплатѣи податковѣи не
заплачено або спиритусу не вывезено за границу;
3) для зѣбѣи и спиритусу, котры при ввѣденіи на
консумциѣи мѣста, подпадали бы такожъ консум-
ціонной оплатѣи мѣсѣи. — Организациѣи складѣвъ
займаеь ся бѣдъ надолѣсти ихъ директоръ п. Пор-
цѣри, а техничною частѣю п. Хришчевскій, упра-
витель бѣра меліорационной въ Краковѣ, при по-
мочи инжинира краевого выдѣлу, п. Барановского.
Админістраціонну часть перевѣвъ п. Порцѣри при по-
мочи бухгалтера п. Гранатовского и ликвидатора п.
Стрѣмбѣиша, прокурѣствѣи складѣвъ краевыхъ. —
Краковскій складъ войшли въ житѣе дѣи 15 лю-
того с. р., бо они мали далеко легшу задачу, об-
нявши по галицкѣмъ банку для торговлѣи и про-
мыслу вже готовѣи магазѣины и торы зѣльзѣничѣи, а
противѣи у Львовѣ треба було все на ново орга-
низовати и переводити пертракціѣи зъ властями
и зарѣадами зѣльзѣничѣи. — Въ львовскихъ скла-
дахъ есть мѣсце на 100 вагоновъ спиритусу
(100.000 гектолітрѣвъ), котры вже заволенѣи, и на
150 вагоновъ зѣбѣи сыпанѣи або такожъ на 200
вагоновъ зѣбѣи въ мѣшкахъ. — Обѣагъ дѣлѣи
складѣвъ краевыхъ есть такий: 1) примываеь до пе-
реховѣи вычисленѣи повысѣе продуктѣи, 2) выла-
довѣе тѣи продуктѣи и умѣщаеь въ складахъ, 3) пе-
реховѣе на складѣи принятѣи продуктѣи и полаго-
джуеь всѣи чинности и манипуляціѣи потрібнѣи до бѣ-
повѣдного ихъ переховѣи, 4) выдаеь и наладѣовѣе,
а такожъ высылѣеь зѣ склада продуктѣи призначи
до высылѣи посѣла поручѣи тыхъ, котры товарѣи
зложили або суть управнѣи до одобрѣи това-
ровъ, 5) оплатѣеь на поручѣеи и рахунокѣи скла-
дающихъ товарѣи або управнѣиныхъ до одобрѣи:
мыто, податокѣи и оплатѣи консумціоннѣи та покрѣ-
ваеь въ заступствѣи складающихъ товарѣи або управ-
нѣиныхъ до одобрѣи та на ихъ рахунокѣи кошти
перевозу продуктѣи до склада и выдатки полученѣи
зъ ексѣдѣициѣи тыхъ товарѣи, 6) обезпѣчуеь бѣдъ
огню продуктѣи принятѣи до склада, 7) побѣраеь
бѣдъ складающѣи або управнѣиного до одобрѣи то-
варѣи всякѣи оплатѣи, что тяжить на зложенѣмъ про-
дуктѣи, а то: оплаченѣе мыто, податокѣи, оплатѣи
консумціонну, належатѣесть за обезпѣченіе бѣдъ о-
гню та кошти транспорту, бѣтакъ обчисленѣи на
подѣставѣи тарифѣи належитѣи до склада та за вы-
ладуваніе и наладуваніе, провѣтрѣеніе, мѣшаніе,
чищеніе и важѣеніе продуктѣи, вѣдѣнѣи всѣи иншіи
оплатѣи и выдатки. Складъ краевый выдаеь на зѣ-
ложенѣи продуктѣи варранты, на подѣставѣи котрыхъ
можно одержати задатки въ тѣшѣнскихъ институ-
ціяхъ кредитовыхъ въ высѣтѣи 75 процентѣи вар-
тѣи зѣложеныхъ продуктѣи. Банкъ краевый бу-
де побѣрати за тѣи задатки 5% на рѣбѣи и при-
значѣи 500.000 зр. на варранты. Зарѣдъ скла-
довъ оголошувати буде що мѣсця въ газѣтахъ,
якѣ засѣбы находятъ ся въ складахъ. — Въ скла-
дахъ зѣбѣовыхъ заведено освѣтленіе електричне,
бѣтакъ моторѣи газѣовѣи о силѣи 12 коней, вѣнды,
ельваторы, 2 ваги автоматичнѣи, 2 мыльни аспѣ-
раціоннѣи а на другѣмъ поверѣи торы зѣльзѣничѣи, 3
тѣлефоны и т. п. — Въ проектѣи есть такожъ по-
ставиити складъ на 500 вагоновъ зѣбѣи (3000 тонн)
и домъ админістраціонный. Внутрѣшнее устройство
есть посѣла першорѣднѣихъ европейскѣихъ складѣвъ
зѣбѣовыхъ.

Телеграмы „Дѣла“.

Петербургъ 14 мая. Сподѣваютъ ся тутъ
прѣзду кн. Черногорского при концѣи мая
ст. ст.

Парцель до продаж при уличах Мицневича, Браерівської, Подлевського Шопена, Монюшина, Казимирівської, також каменіці при тих уличах. Близьких інформацій у Львові, а також дотичний плян ситуаційний, м'ястичий оточення того компліксу видає та виставляє на жадань П. Т. купуючим безплатно Заряд реальної Емилі Вертеміліана Браера, Львів ул. Браерівська 10.

Вєлякй Листы заставні Товариства кредитового земского

4 1/2 % Листы заставні Банку краєвого

4 1/2 % Позичку краєву

4 % Облігації пропінанційні

Вєлякй облігації довгу державного Зелзничий облігації перешити

Льосы державні і приватні продає під найкористішшими умовами

Сокаль & Ліленъ

3360 103—156 Дім банковий і контора виміни у Львові.

Поручення з провінції виставляють ся одворотною поштою без доцільності провізії.

4 % Облігації індемніз. угорский
4 % Облігації пропінанційні галиц.
4 1/2 % Облігації пропінанц. угорский
5 % Облігації пропінанц. буковинський

поручає до ліквідації капіталів яко першорядний папери сирітський по курсу облігам.

АВГУСТЪ ШЕЛЕНБЕРГЪ

дім банковий і контора виміни у Львові.
Видання газети львівської „Надъ“.
Пренумерата річна на провінцію зр 1.80.

ФАБРИКА ЦУКРОВА

D. Ullmann-a Cынoвъ

в Вєднє

Seehaus, Hauptstrasse 19.

Кандидований овог, Найліпший бонбонны компоты Маршеллы, десертны Шоколадны і соки Бішкоты, Кандидаты і Драже, Тіста до чаю на десерт, Дропс Цукорны, сиръ Вомбоньеры 3422 ятвоты 6 10 На кашель, хрипку і т. д.

Eibisch-Bonbons

солодові бонбонны, медові бонбонны Цінники на жадань даромъ і оплатно.

Станція залізнична
МУШИНА-КРИНИЦА
з Кракова 8 год.
Львова 12
з Буда-Пешту 12.

Ц. к. Заведення жерельне

КРИНИЦА

(в Галичині).

найобильніша шави залізиста

Положення гірської в Карпатах 590 метр надъ пов. моря.
Одъ станції залізничної долина дороги знаменито удержаном.
Средства літні: По-при кліматичній умові, купель мінеральна, залізиста, дуже обильна в газ кислоти углекислот, отриманий методом Шварца (в р 1889 видано ихъ понадъ 31.000).
Купель борошнистої, парової отримані (в р 1889 видано ихъ 14.000).
Дотеперішнє число кабинетівъ в лазенкахъ побільшено; половина кабинетівъ в лазенкахъ борошнистої отримані паровою; — одтакъ питть води Криничної і Солотвинської, жєстїицъ, кефіру, гімнастика в новомъ до тої цілі прилаженомъ будинку і т. д.
Мешкання: Понадъ 1400 комнатъ зъ більшими і меншими комфортабельними меблями, зъ постелею і услугою, по більшій частині заосмотреныхъ вь пещи „Готель“ підъ 3-ма роками і дімъ гостинний „підъ Замкомъ“ служать до тимчасового уміщення осібъ свѣжо прибувшихъ.
Вь маю, червні і вересні ціны помірні і купель вь суттєвихъ.
Проходи: Великий паркъ осягає вь вигіднихъ стежкахъ, численними лавками і мѣстами до спочинку та забавъ, — численні бляхи і даліші проходи по рівнині і по горахъ; екскурсії вь прегарну дальшу і близьку околицю.
Заспокоєні потреби і забавы: Кілька реставрацій, кілька молочниць, 2 цукорні, прегарний дімъ жерельний зъ бляхами саями, реставрацію, саяне білардові і для гри, круголіній, казино, 2 випозичальні книжокъ, театр зъ Львова, оркестра купельна А. Вроньського, два фотографы, скляни і рукодільники вського рода прибувають зъ головнихъ мѣстъ і т. д.
Крімъ стало черезъ цілий сезонъ ординуючого лікаря правительственного д-ра Копа-ча практикує 7 лікарівъ.
Фреквенція річна вносить понадъ 4000 осібъ.
Вь самомъ заведенні знаходять ся послѣ найновѣйшихъ основъ науки устроєне

Ц. к. заведення водолѣчнице (гідропатичне)

підъ управою спеціаліста д-ра Еберса (в р 1889 переведено 20.000 процедуръ гідропатичныхъ).
Теперъ розширено ц. к. заведення водолѣчнице лазенками І класу і доповнено 5-ма комнатами до чинностей лікарськихъ.
Сезонъ отвортий одъ 15 мая до кінця вересня. 3488 2—6
На жадань у Львові виставленъ

Ц. к. Заведення жерельне вь Криничі.

Рікъ основанія 1803.

На всѣхъ виставахъ одзначені, золоті і почетні медалі, дипломы, членъ совѣта виставового на виставѣ вь Вєднє 1815 р.

A. H. Suess & Söhne

Фабрика шкoры у Вєднє

підъ адресою: Wien Seehaus Pflergasse 3. СКЛАДЪ: Wien I. Wollzeile 2.

Поручають вського рода шкoры для сѣдларѣвъ, ризарѣвъ, шевцѣвъ і т. п. 3423 8—10

ТРУСКАВЕЦЬ

Заведення жерельно-купелеве

і станція кліматично-лѣчнична

у вєхoднoй Галичині.

Урядъ почтовый і телеграфічний вь мѣсці.

Зелзничною Кароля Людвика, залізничною державною, залізничною Львівсько-Черновицькою-Ясською і угорсько-галицькою до Дорогобужа. Мѣсце купельне вь чудній околиці гірській (415 м. н. р. м.) незвичайно обильне вь найблизьшійхъ средствахъ літніхъ.
Жерела солоні і солоно-глиняні, виводні заступають Киссингъ, Гомбургъ, Марієнбадъ, Крайнихъ, Файнгавенъ, Вісбаденъ і т. д. Найсильнішій вь Європі солянка сѣрчата, шави алякаленоземліста.

КУПЕЛЬ СОЛОНО-СѢРЧАТА, перевищує вєлякй иншій солоний купель, солоний йодово-бромовий і солоно-сѣрчатий вь краю і за границею. Купель борошнисто-залізиста. Купель намугово-солоний і солоно-сѣрчатий. Купель іліпсєвий. Натрієскі носові і вдыхальні, уряджєй послѣ найновѣйшихъ вьзобрѣ. Літєнє електричностію. Масажи. Жєнтїца. Молодо. Кеїаръ. Аптика і скляні мінеральнихъ водъ. Купель рѣчнї, натрієскі і т. д.

Поручані найзнаменїтїшїми лікарями краєвими і заграничними, вь недугахъ золотушнихъ, вѣстєвыхъ, кїлевыхъ, сифілітичнихъ, вь довгихъ недугахъ проводу кормового, недугахъ нирокъ і мѣхура, і вєлякого рода недугахъ жєнїчихъ, шкoриныхъ і нервовихъ.

Ординують лікаръ заведення д-ръ Аврєлій Пльхєхъ, цѣл. совѣтникъ вь Ярославлі і д-ръ Деканскій зъ Кракова. 3502 2—5

Понадъ 800 комнатъ вигідно прилаженыхъ і заосмотреныхъ печами, зъ залізничними лѣжками і матрацами, одъ 50 кр. до 3 зр. денно. Церковь, каплиця лат. читальня для жєнїчихъ і мужичинъ, доббрана оркестра, гарна сая балева, фортепьяно, прилади до товарискихъ забавъ, три реставрації, мѣжъ ними одна заведення, цукорня, кавярня, реставрація жидовскї, торговля, фризєръ, цїдиорикъ, і т. д. Скєвери прєгарні, прєчудні проходи, екскурсії вь гoры, товарискї забавы і т. д.

Вь першoмъ (одъ 26 мая до 1 липня) і послѣднoмъ (одъ 15 вересня до 15 вересня) сезонъ мешкання вь домахъ заведення о 30% дешєвїй. Вєлякого рода замовленя приймає вєлякй поясненія по дає Зарядъ жерельний вь Трускавцї.

Убої можуть одержати послѣгъ лишь вь першoмъ сезонѣ до 15 червня вь послѣднoмъ сезонѣ одъ 15 вересня.

Частъ купельний трєває одъ 27 мая до 15 вересня. (Передрукъ не платїть ся.)

За двацять лѣтъ

нїчо не буде наше, лишъ церквї і кладовища, а мы станемо жєбраками. Госпoдъ Іваницкій.

XXXXXXXXXXXX

Поможе

мѣсце дѣка і управителя нoтoгo сїбу

ЮАНЪ АННІЕВСКІЙ, родомъ зъ

Унева, котрий убоїчивъ школу вь

заведенні дѣдовскoмъ у св. Юра і

бувъ закритиномъ при тойжє пер-

вѣ одъ р. 1883—1888, має сїбoдoтвo

здобити виставленє Митропол. Консєторією дня 4-го марта 1884.

Ч. 1571, і свѣдoцтвo мѣрального

повєдєннє одъ гр. к. уряду парох.

при св. Юрѣ зъ дня 2-го вересня

1886. Ч. 372, вь котрoмъ єго задля

чєстнoгo, побoжнoгo і тєрєзнoгo

жїття яє найлучше поручає ся

Рєфлєктуєть зводять бїзнєснє

сє до уряду парохіального вь Яс-

торoвѣ почта Черемшляни. 3489 3—4

XXXXXXXXXXXX

Найліпшїй

Бєрнєнскїй сукна

поручає по цїнахъ фабричныхъ

Feintuch-Fabrik

Siegel-Imhof

in Brunn.

На поряднє веснянє або лѣтнє

убраньє мужєскє

виставє 1 купoнѣ довготы 3-10

метр с. в. 4 вѣдєн. лoкѣтѣ.

1 купoнѣ коштує

зр 4-80 зъ звичайно

зр 7-75 зъ добрo

зр 10-50 зъ лѣпшo

зр 12-40 зъ найлѣпшo

правдливoй вoвнѣ овечoй.

Одтакъ можна достати вь вели-

комъ вибoрѣ: шoвкoмъ перет-

катї каміарны, сукна на пoбo-

пїтеры, пальмєрстoнѣ і бoлѣ на

платьє зимoвѣ, гулѣ для стрѣль-

цѣвъ і oкoнoмoвъ цєрувoнѣ і тo-

тoскїнѣ на убраня салoнoвѣ, при-

пїсованї сукна для урядникѣвъ

далoшї сє прати полoтєнцє для

мужичинъ і хлoцївъ пїкoвї ма-

3366 терїи і т. п. 21—40

Ручитъ сє за добрий товаръ і

докладну доставкѣ.

Взoрѣ даромъ і оплатно.

Ученикъ вєшoгo гімназіи глїдїть лекції на сoлo. Ласкoвї згoлoшєнїя одъ адресoю: Корнїлo Макєннo-вїчъ, Львoръ, ул. Куркoвa ч. 45

CARBOLEUM AVENARIUS-A

найлѣпше средство до намoчєннє дєрєвa будoвнoгo і т. д., кoтрє хорoшїть єго одъ пoсoнїл, вoх-кoстї, грїба і дїлєннє змѣнoгo вoздухa.

Служить до помазаннє штaхє-тoвъ, брaмѣ, помoстoвъ вь стaйнєхъ, кїрпїцѣ, будїнкoвъ дєрєвля-нїхъ, стoвпoвъ і поруча вь oпoрo-дaхъ, дoмoвъ кoтoнoвѣхъ, лaвoкъ і бєсѣдoкъ oтoрoдoвѣхъ і т. п. прєд-мєтoвъ.

Одинъ кїлoгр. Carboleum вьстaє на 6 мєтр. при oднoрoзoвoмъ помазаннє. 3509 (1—2)

Цїна за 100 кїл. зр. 23.

Вєстєлє сє тaкѣжє почтoю вь блѣшєвкaхъ по 5 кїлoгр.

Вываючїи склaдъ на Гaлїчїну і Буковїну

В. Кшїпшoвїчъ вь Кракoвѣ,

лїнїя А—В, ч. 37.

XXXXXXXXXXXX

Фабрика перъ

стрєсєчїхъ і фaнтaзїй-нїхъ тa штучнїхъ цѣв-

тoвъ.

M. KOWARC

Wien VII.

Zollergasse Nr. 6.

поручає свoї вьрoбѣ Вп.

Публїкѣ.

XXXXXXXXXXXX

НИКОЛАЙ ЛЮДВІГЪ

у Львовѣ при ул. Гaлїцїoй ч. 14

поручає свoї обильно заосмотрє-

нїй Магaзїнъ гaфѣтoвъ, дрoбнїцѣ

дамскїхъ, прїбoрoвъ до шїтї,

гaфту і краєцѣвa.

Вєлїкї вибoрѣ перaмѣтъ, мѣ-

лєцѣ, цїтoкѣ, грєбєнївѣ тa вськїхъ

прїбoрoвъ тoїлєтнїхъ.

Поручає тaкѣжє парасoлѣкї,

парасoлѣ, кaлoшї прaвдїлїй рoс-сїйскї,

лєнтѣ, aкaмїтїкї, oбїтїя до сукнoвъ.

Тoвaрѣ зъ першoряднїхъ

фaбрїкъ; цїны мoжлївo нaй-нїзшїй.

3494 (2—5)

Alexander Spannauer

Instrumentenmacher

Wien, V. Spengergasse Nr. 17.

Вьрoблєє вьсугнѣ цїтры влaснoї нoвoї конструкції, тaкoжє

стoлїкї рєзoнaнcoвї тa склaдaнїя стoлїкї до пoдoрoжї для кoн-цєртaнтoвъ. 3462 5—10

Вєскї нaпрaвѣ дешєвo і oслїднo.

XXXXXXXXXXXX

РУ-

кaвчaнї, шoвкoвї, сaрїчїй, сaлїпoвїй

лoсєвї, кaфтaнїя і мїкїрaнї штaнї, —

прoстїрaлa, бaндaжї, сусєнєзoрїя і вєсѣ

вьрoбѣ рупaвчїчїй 2537

поручає нaйдєшєвїшє

ТОРГОВЛЯ

Брaтєрї Лянгїєрѣ

Львoвъ, Гaлїцїa ч. 16

Цїннїкї на жaдaнє дарoмъ.

XXXXXXXXXXXX

Рікъ основанія 1845.

ФАБРИКА

гармонїкъ губнїхъ

Bruckbauer & Breinso!

Wien, VII.,

Westbahnstrasse Nr. 27.

Поручають свoї вьрoбѣ

гуртoмъ і пoдрoбнo. 3431 8—10

XXXXXXXXXXXX

Дїплoмoмъ

пoчєтнїмъ oдaчєнє концєс.

ЗАВЕДЕННЯ ГАЛВАНІЧНЕ

Гєнрїкa Рoзєнбyшa

Львoвъ, ул. Кoпєрнїкa ч. 16.

Приймaє вського рoдa прєдмєтї

мєтaлєвї, дoвoдлївoгo вїду і рoз-мѣрoвъ, зo сѣрблa, стaлї, мo-сaтї і мїдї до зoлoцєннє, сѣр-блєннє, нїкїлoвaннє, мoзєкє-ннє, пoмѣнєннє і oкїслєннє.

Зaвєдєнє зaосмoтрєнє вь oдпo-вїдїй мaшїнї і устрoєнє пoсaмъ нaйновѣйшїхъ дoстѣлѣвъ на пoлѣ елєктрoтєхнїкї. Вьгoтoвлєтє вє дєжє трєвaдo і 3486 дешєвo. 5 10

[Анонєсъ „Імпрєссa“ у Львові.]

ВОДОЛѢЧЕБНЕ ЗАВЕДЕНЬЕ Sulz

коло Kaltenleutgeben.

Влaстїтєлѣ і упрaвлїтєлѣ лѣчнїчїй д-ръ Емїлї Лєвї, дoсї черєзъ oбѣ мѣ лѣтѣ асєнтїтъ прoфєсoрa д-рa Вїнтєрїцa вь Кaлѣнтєлѣт-гєбєнѣ — Oтгoвoрєнє 1 мaя. 3172 7—12

Прoспєктїнa жєлaнє сєйчaсѣ.

Еликсиръ до зубoвъ Порошокъ і пaстa до зубoвъ.

Пр. oо. Бєнєдїктїнoвъ

вь мoнaстїрї yon Soulac

(Фрaнцїя)

Dom MAGUELONNE, Prior.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовъ три дня (кроме праздн. и русск. свѣтъ) о 5-й годнѣ по полудни. Литературный додѣлокъ „Вѣстникъ“ выходитъ по второму, а въ вторыхъ и пятницу на перемену редакціи въ Львовѣ.

Циркуляры и извѣщенія (содержатъ): У Львовъ Адм. нѣстрація „Дѣло“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошеній, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвига 9. У Ядвиги M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Moser; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonizatsiya 8; M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppalik I. Stubenbastei 2. В. Франкоуль и Гамбургъ M. Maassenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и напечатаніе за иностранцы платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австрію:
а) на одинъ рікъ . . . 18 шр. на одинъ рікъ . . . 24 шр.
на одинъ рікъ . . . 9 шр. на одинъ рікъ . . . 12 шр.
на одинъ рікъ . . . 4 шр. на одинъ рікъ . . . 6 шр.
на одинъ рікъ . . . 1 шр. 50 шр.
у Львовѣ:
на одинъ рікъ . . . 16 шр. на одинъ рікъ . . . 8 шр.
на одинъ рікъ . . . 4 шр. на одинъ рікъ . . . 1 шр. 35 шр.
Редакція, Админістрація и Издательство въ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи зачитываются лишь на периодическое зачитывание. — Редакція не печатаетъ объявленій безъ поручения. Печать объявленій 8 шр. а. в. — Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 шр. бѣд. однократно печатаніе, въ рубр. „Надсѣла“ по 20 шр. а. в. Подписки считаются по 10 шр. бѣд. статьи.

Зѣ днемъ 1 (13) цѣтня зачавъ ся П-гій четвертокъ нашего издавництва. Просимо поспѣшати зѣ предплатою и зѣ евентуальнымъ върваніемъ залежностей.

У Львовъ для 17. н. ст. мал 1890.

На день 19 мая скликаныиъ соймъ чеській на надзвичайну сесію. Предметомъ розправъ будуть виключно точки договору, уложенного на сѣчневій конференціи угодной у. Відпи старо Чехами та чеськими Нѣмцями. Якъ звѣстно, молоді Чехи не взяли въ той конференціи участі, бо анъ ір. Таффе анъ д-ръ Рігеръ не поклали ихъ туди. Д-ръ Рігеръ зробивъ се зѣ становища партійного, ір. Таффе збавителіувавъ сторонництво молоді Чеховъ.

Точки договору вѣдѣньского намъ въ цѣлости звѣстны. Черезъ куріальний подѣлъ сойму та ради школьного краєвий, черезъ звичайний подѣлъ суду краєвого та комитатъ торговельныхъ, черезъ національне розмежеваніе публічнѣ та управленіе правъ языковыхъ въ житію публічнѣмъ — мало довершитася рівноуправленіе обохъ заселяющихъ Чехію народѣвъ, а за рівноуправленіемъ мавъ слѣдувати — миръ бодай въ однімъ короніи краю Долитавщинѣ.

Акцію ір. Таффе повитали мы въ свѣтъ часѣ зѣ неложною радостію. Вираждѣ акція така була вже давно на часѣ, була на часѣ въ першихъ лѣтахъ еры конституційной або бодай зѣ шумнымъ оголошеніемъ такъ званон „еры примиренія“ нѣмѣтского кабинету. Однакъ, на нещастіе державы, дѣла складалася зводно такъ, що замѣсть системы рівноуправленія всѣхъ народѣвъ австрійскихъ панувала у насъ безперервно система форитованія однихъ передъ другими и въ некористъ тыхъ послѣднихъ.

Зѣ-разу не могли Нѣмцѣ австрійскій освоити ся въ мыслѣ, що имъ не належить ся верховодяче становище въ державѣ, до якого они прийшли въ часахъ Метернихъ и Баховичинъ. Мамо того по 1866 роцѣ прийшло до дуалізму, котрый викнувъ Нѣмцѣвъ зѣ краѣвъ короны св. Стевана. Конечнѣгъ прикра, але зѣ нею помирилися вѣдѣньскій централь въ надѣѣ, що бодай въ Долитавщинѣ удасть ся имъ лишатися при гегемоніи. Въ собѣ за слабѣ, чтобы завѣяти доминирующее становище, Нѣмцѣ австрійскій оглядалися зводно за союзниками и находили ихъ хвилево въ Полякахъ, Чехахъ, а навѣтъ по частіи и въ Русинахъ

Рѣкъ 1879 змінивъ ситуацію. Ір. Таффе приборкавъ сѣбянками стрѣйкуючихъ тогдѣ Чеховъ и оперъ ся на комбинаціи, котру безъ рація названо автономією краѣвъ, а котра въ дѣйствѣ лежала въ томъ, що шляхта и клерикалы нѣмѣтскій взяли за руки зѣ Поляками яко елементомъ шляхетско-консервативнымъ та вдухили имъ подѣ руку старо-Чехами, и зложили союзъ для обороны интересѣвъ консервативно-клерикально-польско-чеськихъ. Нѣмцѣвъ австрійскихъ усунуено на бѣкъ, а зѣ ними в насъ Русинѣвъ.

Таке положеніе тривавъ въ Долитавщинѣ вже бѣдѣ десяти лѣтъ. Въ Чехіи дано гегемонію Чехамъ, въ Галичинѣ консервативнымъ Полякамъ, а въ прочихъ краяхъ коронныхъ консервативнымъ Нѣмцямъ зѣ малымъ уваженіемъ Словѣнцѣвъ. Тыхъ десять лѣтъ выкористували форитованіи народѣвъ и елементѣвъ въ свою користъ яко найлучше. Чехи у себе, Поляки въ Галичинѣ, а консервативамъ клерикальнымъ въ прочихъ коронныхъ краяхъ вынесли на становище доминирующее. И була бы та ситуація по нинѣ не змінялася, наколи-бъ хвилеві гегемоны въ претенсіяхъ своихъ не були поїшли за далеко. Але въ преродѣ людскій лежить уже та слаба струнка, що чоловікъ при власти не умѣе задержати и границѣ въ своихъ заходахъ. Чехи стали думати о ославленіи Нѣмцѣвъ, Поляки о спольщеніи Руси галицкой, клерикалы о школѣ вѣроисповѣдній, а феодалы звагалѣ о доминирующемъ становищи шляхты безъ розвѣнцѣ національной.

Та всѣ они завелися въ надѣяхъ своихъ. Нѣмцѣ-либералы станули въ оппозиціи въ радѣ державній, Нѣмцѣ чеській взяли за абстиненцію, клерикалы подѣ проводомъ Лихтенштайна, араженъ, що за цукоръ чеській и пропашцію польску не одержали своєю вѣроисповѣдною школы, стали на боцѣ бѣдѣ нѣмѣтского кабинету, а и Русины дали ір. Таффе формальне вѣдѣньскій недовѣрія.

Машина державна не хотѣла обернатися такъ яко треба. И отъ, по 10 лѣтахъ такъ званон „еры примиренія“ мусѣвъ ір. Таффе аблизитися на ново до стрѣйкуючихъ народѣвъ. Онъ звернувъ ся передовѣмъ до Нѣмцѣвъ чеськихъ, знаючи, що тѣ яко найсильнѣйшій народѣвъ ему натворити найбільшого лиха. Передъ тымъ фактомъ стоимо нинѣ и ждемо, якъ що-то скликаныиъ соймъ чеській бѣдѣе ся до угодныхъ преліминарій вѣдѣньскихъ.

Дѣло се не малонъ вага. Оно обходить не лише самыхъ Чеховъ, але вплине на внутрѣшню політику всен Долитавщини. До дня 4 н. ст. червня рѣшитъ ся въ соймѣ чеськомъ

пытаніе, чи въ краяхъ зѣ мѣшанымъ населеніемъ можливый естъ миръ національный? Рѣшитъ ся пытаніе, чи на основѣ нѣмѣтской конституціи австрійской взагалѣ можливѣ естъ дѣйствѣ — не фѣкційнѣ — рівноуправленіе и дѣйствѣ примиреніе народѣвъ? Рѣшитъ ся бѣдѣ и то пытаніе, чи нѣмѣтскій гегемоны въ Долитавщинѣ сѣхатъ бути справедливыми для упослѣдженыхъ сусѣдѣвъ и свои надмѣрны претенсіи змодерувати?

Въ соймѣ чеськомъ лежать нинѣ точка тяжестѣ політики внутрѣшней въ Австріи. Удасть ся угода чесько-нѣмѣтская, то тымъ самымъ порѣшитъ ся kwestія автономіи народѣвъ намѣсть дотѣрѣшней хвѣнои системы автономіи краѣвъ, а радше системы форитованія однихъ въ некористъ другихъ. Ладѣ, який бы наставъ въ Чехахъ, могло-бъ и повинно бы правительство бѣдѣ примѣнати до всѣхъ коронныхъ краѣвъ зѣ мѣшанымъ населеніемъ. Не удасть ся примиреніе Чеховъ зѣ Нѣмцями, то консеквенціи мусѣвъ прѣйти до территориального розмежеванія народѣвъ пося границѣ этнографичныхъ. Инакше Австрія нѣколи не услоконѣт ся. Modus vivendi або дѣленіе коронныхъ краѣвъ! Третього выходу нема.

Мы зѣ нашою стороны не хочемо вже нинѣ ворожити на одну або другую сторону. Де-якій давъ суть. Зѣ устѣ міністра справедливости, ір. Шенборна, дозналися мы въ часѣ розправъ бюджетныхъ рады державной, що правительство хоче вытравити при преліминаріяхъ вѣдѣньскихъ. Рігеръ заважавъ ся равно-жъ за угодою. Корона бажавъ примиренія чесько-нѣмѣтского. Але молоді Чехи и бѣдѣльшѣсть народу чеського стоить въ великой оппозиціи до цѣлой акціи. Ір. Шенборна бѣдѣльшѣсть на интереліацію Рігера въ звѣстній справѣ конкурсовѣй на посады судейскій въ переважно нѣмѣтскихъ повѣтахъ наробила и старо-Чехамъ недоброу крові. Деякі старо-чеські послы послаждали свои мандаты. Зѣ всего отже выхѣдѣ, що че на двоѣ баба ворожила.

Въ цѣлѣй справѣ естъ и то характеристичне, що прочіи народѣвъ австрійскій зѣ вынмкою Нѣмцѣвъ, всею акцією якосъ за мало заинтересувалися. Праса польска не выявила доси рѣшучонъ гадки своєю въ томъ дѣлѣ. Поляки радѣ бы поддержати че зѣйшѣ часть Чеховъ яко своихъ союзникѣвъ, черезъ котрыхъ довелася имъ гегемонія надъ Русинами въ Галичинѣ, але равночасно не ворогують они и зѣ Нѣмцями, въ той надѣѣ, що зѣ упадкомъ Чеховъ Нѣмцѣвъ полишатъ ихъ при гегемоніи въ Галичинѣ.

Непечною естъ про-те нѣмѣтская хвѣля.

Але будь-що-будь естъ она цѣвава, бо по кампаніи чеськой прояснитъ ся бодай зрѣху за мазаный горизонтъ долитавскій зѣ своєю політикою von Fall zu Fall. Мы Русины зѣ всякимъ спокоємъ можемо дожидати концѣ сойму чеського. Гѣрше чей намъ уже не буде...

Маршалокъ краєвий а руске письмо.

Якъ-разѣ передъ выѣдомъ маршалка краєвого ір. Тарновского зѣ Львова до Борщѣвского повѣту — де то въ Окопахъ рускій священникъ о. Амвросій Сѣчневскій вѣтавъ его и другу Ексцелленцію, намѣстника ір. Баденского, польскаю промовою, — лучивъ ся въ будинку соймовѣмъ у Львовѣ такий фактъ:

Зѣ одного села прибула депутація селянъ зѣ стрѣйского повѣту въ важной громадской справѣ до Ёго Ексцелленціи маршалка краєвого, ір. Тарновского, шукаючи у вышшого достойника краєвой автономіи справедливости и помощи. А що, якъ звичайно дѣе ся, депутація складала ся зѣ самыхъ селянъ и выѣхала зѣ власного почину, тожъ прибула до Львова голѣручѣ, безъ всякого письма. Депутація пораджѣно, чтобы она постаралася о списаніи своихъ жалобъ на письмѣ, и селяне удали ся въ той справѣ до одного знакомого имъ у Львовѣ Русина, п. К., а заразомъ попросили его, чтобы бѣдѣ потрудивъ ся зѣ ними и завѣвъ ихъ передъ Ексцелленцію.

П. маршалокъ принимавъ депутацію на побѣдѣнныхъ коридорахъ, а п. К., правѣвший депутацію до пана маршалка, почавъ пояснати п. маршалкову устно цѣлу депутацію.

— A macie jakie pismo? — поспытавъ п. маршалокъ селянъ.

Селяне подали письмо. П. маршалокъ глянувъ на письмо и сказавъ:

— Ta coś z tego, kiedy to pismo rossyjskie!

— Нѣ, Ексцелленціе, се не русское письмо, — бѣдѣльшѣ п. К., — се наше руске письмо, то саме письмо, котрымъ печатають ся и въ школахъ нашихъ уживають ся школьнѣй книжки.

— Kiedy ja tego pisma czytać nie umiem! — каже дальше п. маршалокъ.

— Мы були на те прѣготованы, — бѣдѣльшѣ п. К., — що Ваша Ексцелленція може не умѣете читати руского письма, тому позволюте, що я самъ бѣдѣчитаю Вашѣй Ексцелленціи змѣсть сѣн жалобѣ.

Але Ексцелленція не лишѣ не умѣвъ читати руского письма, але й не розумѣвъ русконъ бесѣды, тому почавъ на всѣ стороны оглядати ся и посылати за якимъ паномъ. П. К. почавъ бѣдѣчитувати дуже повѣльно и розважно змѣсть письма.

— Ale coś z tego, kiedy to pisane rossyjskim pismem! — зновъ бѣдѣльшѣ п. маршалокъ.

— Я запевняю Васъ, Ексцелленціе, що се то саме письмо, якимъ пишуць ся и печата-

Впоперекъ Цейлону.

[Подорожний оповини.]

Колombo въ лютомѣ 1890.

IV. Канді.

Зѣ Дамбуллы зѣдѣе зновъ почтою. Конѣ были добры та скоры и мѣнялися шо годины на стацияхъ. Околиця зѣ початку дика. Лѣсъ та лѣсъ непроходимый. Одѣтакъ поїшли полярижовѣ и просияли.

— Чи се поля? — пытаю.

— Government, — була бѣдѣльшѣ.

Уже то король сѣнтальскій присвоили со-бѣ были одну велику часть землѣ, другую часть дали церквамъ та соборамъ монашескимъ. Мала, дуже мала частаа землѣ принадлежала до подданныхъ. Урядъ австрійскій, обявши сладшину корольску, задержавъ собѣ ихъ землю, та хочѣ 1845 року занесено паншину, то не надѣльшѣ сѣнтальскихъ мужикѣвъ землемо.

Рѣвнина склѣчалася. Почали зниматися горы. Въ далечѣ синѣли верхи Адама въ голубыхъ облакахъ.

Три вѣроисповѣданія споглядують на тѣ верхи зѣ однаковою побожностію. Вѣрній трѣхъ религій сѣхатъ туди на прощу. Буддѣйцѣ вѣрять, що тамъ находятъ ся бѣдѣвѣтокъ стоны Готамы Будды, коли бѣдѣ передъ вознесеніемъ у-послѣднѣ стоявъ на землѣ. Магомедавцѣ вѣрують, що то пѣтнѣ Адама. Христѣанѣ жѣ держать той языкъ за стоны св. Тѣмы, котрый въ тѣхъ околицяхъ головиъ христѣанство. Охорону каплицѣ мають монахи буддѣйскій, а всѣтаки не бѣдѣбувають ся туть помяно рѣвнородныхъ вѣрѣ такъ скандальній сценѣ, якъ надѣвъ евъ. громѣвъ въ Брусалимѣ мѣжъ сповѣдниками рѣвнѣхъ сектъ христѣанской вѣры.

Усѣ пригѣрѣи коло шляху покритѣ сочи-

стю зеленѣю. Тутъ то тамъ видѣнѣсь фарма-бѣла. Коло неи господарскій будинки и таке инче.

— Чѣе се? — пытаю.

— English gentleman, — була вѣчна бѣдѣльшѣ.

Англійскій капиталъ поїшовъ въ парѣ зѣ австрійскою вытравлѣностію и сотворивъ чудо. Англичане покупували бѣдѣ уряду землю, выгорчували непроходимыиъ гущавинамъ и засадили поля цинамономъ та каваю. Интересы шили добре. Великій достатки сплыли въ кишенѣ фармерѣвъ. Въ-томъ въ 1860-ыхъ рокахъ выступивъ впередъ въ видѣ азиатического плѣснѣ, котра понизила всѣ казовѣй плантаціи. Грозна руина. Евѣрція англійска и туть перемогла усе. Ботаничскій городъ въ Канді робивъ до-сѣдѣды надѣ акліматизацією пожиточныхъ растений въ Цейлонѣ. Користаючи зѣ тыхъ практично-научныхъ дослѣдѣвъ, почала господарѣ сѣдѣти на мѣсце кавы — чай и хініну, а на мѣсце цинамону, котрый мало поплачу-вавъ, какао та бавовну. Темно-зеленый лѣсъ чайныхъ корѣвъ узавѣ перевагу надѣ усѣми соперниками. Вѣвъ верхи покрывлѣся тою мѣлою для ска зеленѣю. Тысячѣ тамилѣвскихъ хлопцѣвъ и дѣвчатъ дали своѣ робучу силу для англійской предприимчивости и равновѣга экономична въ Цейлонѣ установилася. Чай цейлонскій ставъ страшнымъ конкурентомъ чаева хіньскому а цейлонскѣе какао та цейлонскѣе хініна равновѣжати продуктамъ Явы та Суматры. Кава „Цейлонъ“ мусѣла зробити мѣсце каваю „Мокка“ въ торговлѣ свѣтѣвой, однако посѣдѣвъ колышныхъ казовыхъ плантаціи вышшли пѣдѣбниками зѣ экономичной крѣзы.

Въ Матале починаєсь зѣльзавица, що веде до Канді та на побережѣ моря до Колombo.

Вѣвъждаемо въ Канді, недавну столицю независимыхъ корольствъ сѣнтальскихъ, послѣднѣе заборолѣ національной державы.

Англичане посѣли уже были цѣле побере-

жѣ и цѣлу низину цейлонскую. Однѣ лишь горняки кандѣйскіи не хотѣли признавати власти англійской, а ихъ ватажко все ще писавъ ся „бѣдѣмъ и великимъ императоромъ усею Цейлономъ“. Англійскому уряду треба ихъ было уничтожити. Не безъ побѣдѣу и зрады, въ котрой головную роль гравъ англійскій намѣстникъ въ Колombo та першій міністеръ короля кандѣйского, завадил англійскій войска столицю Канді. Послѣднего короля Викрема-Раджа-Сінга зазвѣдено зѣ престола и перевѣдено на мѣшканѣе до крѣпостного мѣста Валоде въ Индіяхъ (1815 року). „Король — каже офіціальный актъ — передавъ свое правѣльнѣе намѣстниково англійскому“. Умираючи 1832 р., записавъ бѣдѣ свой приватный маегокъ королевѣй Викторіи.

На головѣмъ майданѣ въ Канді, середѣ прѣзудного городу надѣ шугучнымъ озеромъ, котре побудувавъ послѣдній король, стоить его королевѣска палата. Престольна комната прѣзудно украшена рѣзьбами зѣ дерева та словесной кисти. Теперѣ се мѣшканѣе government agent-а (якъ въ Галичинѣ старосты).

Недалеко бѣдѣ палаты стоить свѣтлѣя буддѣйска — найперша и найголовнѣйша та найсвѣтлѣйша въ Цейлонѣ. Въ нѣй хоронять ся найсвѣтлѣйша реликвія — котрон посѣдѣанѣе было завоѣдѣвъ привязанѣе до велико-княжѣи короны — зубъ Готамы Будды.

Въ монастыри при свѣтлѣни находятъ ся бѣдѣльшѣ буддѣйска. Старенькій ученый монахъ обводивъ мене по бѣдѣльшѣ. Тутъ бачивъ я стару лѣтопись сѣнтальскую „Магаван-зо“ въ санскритскомъ оригиналѣ, — туть бачивъ я законсученіе Будды и богато ничѣхъ екадѣтничныхъ правъ по религійи и морали. Вѣвъ тѣ дѣла писанѣ на лѣствахъ пальмовыхъ, котры насилують ся на шовковой шуркѣ. Слѣчаютъ они въ оправѣхъ кованыхъ золотомъ та сѣрѣбломъ. Особливо одна „бѣдѣльшѣ“ — якъ называвъ ен буддѣйскій монахъ — вызначалася красѣю и дороговѣнностію оправѣ. Вѣвъ нѣ-

цѣлы санскритскихъ вѣршѣвъ были вымалѣованѣи дѣтѣно и гарно золоченѣ. Старый монахъ давъ менѣ на памятку однѣхъ листѣвъ изъ пальмы, на котрыхъ написавъ санскритскимъ почеркомъ свое имя. Оно звучало: Сурѣ Года Сонатара Теруанѣе первый плугменъ въ монастыри Далада въ Канді. Великій се чоловікъ и знѣстный усѣмъ санскритологамъ. Онъ помагавъ Turnour-овѣ въ перекладѣ лѣтописи „Магаван-зо“, у него учивъ ся Dickson и богато ничѣхъ европейскахъ санскритологовъ.

О 7 годѣвъ вечеромъ бѣдѣправлялося богослужѣнѣе въ свѣтлѣни Далада. Я справивъ ся туди. Въ свѣтлѣни було вѣрныхъ не богато. Лишь вѣльска селѣхѣвъ вѣльшѣло та было поклѣны. Я ставъ изъ своимъ проводникомъ при головѣмъ входѣ и ждавъ. Бубни вѣдѣрили, заграли кобзы, що туть служили намѣсть органѣвъ. Въ церкву увоишѣвъ почѣтъ монаховъ, а мѣжъ ними Сурѣ Года Сонатара. Повагомъ суаулисы монахи въ своихъ жѣвѣтыхъ завѣтѣкахъ. Засѣвѣли ся смолоскнѣны и цѣлѣй почѣтъ удавъ ся до свѣтлѣи свѣтлѣхъ, де спочивавъ „далада“ — зубъ Будды. Свѣдѣнѣи и вѣрній принесли цѣвѣи пахучѣи и зложили ихъ на престолѣ передѣ сѣ. зубѣмъ. Монахи засѣвѣли кѣльска псалѣмѣвъ и бѣдѣрава скѣбѣчѣлися.

Я побачивъ за скляною шафою рѣдѣ золотого звѣна, выложенного дорогими каменями. Такихъ звѣновъ естъ девѣтъ и однѣхъ накры-вавъ другѣй. Подѣ найменчѣмъ, котрый мѣе бути цѣлѣй усѣмъ діамѣнтамъ, спочивавъ въ золотѣмъ цѣвѣѣ лѣтуса велика реликвія. Тѣль-ко разѣ въ рѣдѣ показують тѣту святоѣ народѣвоу середѣ великой процесіи. Тѣ, що бачили той зубъ, кажутъ, що бѣдѣ цѣлѣкомъ не подобае на людскій зубъ, и естъ лише кус-ничкомъ словесной кисти. Тѣль-ко-жѣ оно для Сѣнтальцѣвъ все одно. „Вѣра твоя спасѣетъ тя“ — стоить въ ихъ приписѣхъ, а Англичане та-кожѣ стережѣуть тѣту реликвію, давши свѣтлѣни

ють ся на рускомъ языкѣ соймові справозда-
ня! — каже п. К.

— Dłaczego nie pisać łacińskimi li-
terami?

— Ваша Ексцеленція, — відповідає на те
п. К., — нарікаєте, що се писмо написане
російськими буквами, отже не нашими, а ка-
жете намъ писати латинськими. Та се також
не нашій, якъ уже сама назва показує. Я ще
разъ запевняю Вашу Ексцеленцію, що се ва-
ше, питомо-руське писмо, якого уживає ся в
лицихъ і яке приписане законами для у-
житку в публичнихъ школахъ і урядкахъ. Се-
н-жъ Ваша Ексцеленція не умієте читати
Вашого законного писма, то вже не наша вина.

Втімъ п. маршалокъ побачивъ якогось
озвонго, — мабуть „Шамономъ“ его називавъ,
і прикликавъ его до ради.

— A wy umiecie takie pismo czytać?

Возний, що стоявъ зъ боку, знавъ о що
одати, уже лаше гнипував на писмо, лише
звинував плечима тай каже:

— Ja po rossyjsku nie umiém, pro-
szę Ekscelencyi!

Тоджъ п. К. попросивъ п. маршала, що-
бы ему звернувъ писмо, а видати, якъ не
мало було все те чути і бачити людямъ хочъ
взъ села, та все таки людямъ інтелігентно
селанськимъ верстови, що уміють любити своє
і нимъ дорожити, промовивъ до п. маршала
такими словами:

— Ексцеленціє! Сі люде прийшли шу-
кати у Вашої Ексцеленції, яко найвищого
достойника красної автономії, для себе спра-
ведливості, а будучи зовсімъ чужими в на-
шій столиці, просили мене, щоб я ихъ пе-
редъ Васъ завівъ. Я і написавъ имъ се пи-
сма, о котрому я Вашу Ексцеленцію не мігъ
переконати, що оно — руске. Вашій Ексце-
ленції стоить до волі, прийняти сю жалобу або
відхилити її, а я бддаю вѣ вѣ руки са-
михъ селянъ, для котрихъ я, сповуючи
ихъ кривдѣ, в доброй вѣрѣ его писавъ і ихъ
самыхъ шукати справедливості сюди завівъ.
Я-жъ самъ дозше прасунами тутъ була не
можу, а Ваша Ексцеленція зволю дѣрувати,
що я буду мусѣвъ фактъ сей, оскорбляючий
чувство національне Русинівъ, подати подѣ
осуду публично описати...

Сказавши се, п. К. уклонивъ ся і відій-
шовъ.

Селяне остали ся зъ писмомъ, не зна-
ючи що почати... Остаточно описали ся в од-
номъ бюрѣ, де урядникъ мігъ ихъ порозуміти
і дати имъ поясненне в ихъ справѣ.

Урядова Gazeta Lwowska

помістила вчора такіхъ досить цѣкавихъ кому-
нікатъ:

„Львівъ, 16 мая.

„Остатними часами кружила вѣ краю по-
голомокъ, мовъ-бы ухвалений на зѣздѣ рускихъ
провидниківъ у Львовѣ постулаты подѣлові не
були тільки „побожными“ бажаннями, але ма-
ли реальнішу підставу, именно підпоруча-
й захоту одъ особѣ, остаючихъ вѣ явнихъ
зносинахъ зъ міністерствомъ справъ
заграницькихъ.

„Хочъ ти поголоски знаючимъ добре бл-
носнихъ краєвѣхъ одъ разу здавались неможли-
вими, а заготовані (?) вѣ прасѣ красной знай-
шли вѣ вѣй рѣшуче заперечення (?) — то од-
накъ ми уважали за відповідне рѣчь розслѣ-
дити ближе і дійти до жерела тихъ пого-
лосокъ.

„Тожъ теперъ можемо зъ цѣлымъ нати-
скомъ запевнити тихъ, котрі бы мали якісь
вѣ томъ дѣлѣ сумнівъ, що згадавши поголоски
найменш не мали підстави. Міністерство
справъ заграницькихъ авѣ безпосередно — ро-
зумієсь само собою — авѣ посередно, т. в.

і монахамъ великій пенсіє, бо вѣ Цейлонѣ
ходить стара повірка, що вѣ чинимъ поѣздкою
святій дада, — той єсть паномъ Цейлоу.

І ще другій давній переказъ ходивъ
міжъ Кандійцями. Той, хто прожне вола че-
резъ скалу Кадуганава — стоять вѣ старихъ
лѣтисинахъ — той опанує Канді і стане вѣ
власнолюбомъ усею Цейлоу. Англичане не
то вола прогнали, але зѣлѣницю пустили че-
резъ скалисті тунелѣ, і справдили стару по-
вѣрку. Кандійське царство могло устояти
лише стережене непродоходними горами і ска-
лами. Коли вѣ серце Канді провели першій
шляхъ, тогдѣ вже кончалась незалежність
горського панованя.

Теперъ мѣсто Канді робить вражнѣе ду-
же мизе. Бѣли доми кривють ся підъ зѣле-
ною пальмъ. Усюди вѣллі і гарні будинки.
Рухъ по мѣстѣ незвичайний. Усякій потреби
можна тутъ зааспокувати. Стоять тутъ великі
європейскі склади та надійскі і таміскі
базарѣ. Готелѣ уладжені по англієнськи на ве-
лику ногу та на глибоку мощаку.

Канді, положене на 5.000 стодѣ по-надъ
поверхню моря, уважася стацією кліматичною
Всѣ Англичане живучі вѣ Цейлонѣ збира-
ють ся сюди вѣ гарячий сезонъ на мешканье.
Товарищескія жатя процвітає тутъ не гѣрше, якъ
вѣ Калькутѣ або Мадраасѣ. Зъ полудня веда-
ка променяда. Джентлемени вѣ лѣдѣ гарцю-
ють верхомъ, повдѣ суєносъ за повозомъ. Ан-
гличане мають тутъ і свій lawn-tennis, і свій
croquet, і все, чого душа ихъ бритійська заба-
гне. На корольскімъ озерѣ снують са еле-
гантні лодки, а fishing одбуваєсь тутъ міжъ
молодыми парами не згѣрше, якъ вѣ HydePark у
вѣ Лондонѣ.

Англичане знають вѣсти своє дѣло. Они
панамъ свѣта.

Апр. 11. 0-скій.

черезъ особу стоячій зъ нимъ хочъ бы вѣ на-
дѣлшихъ зносинахъ, не мало і не мѣ вѣ
томъ дѣлѣ вѣякомъ участі і взагалѣ вѣсѣмъ то-
го рода агітаціямъ і змаганямъ було і єсть
вповнѣ чуже.

Справа о. Степанова зъ Валнѣвника.

(Конечь.)

По переслуханю свѣдѣвъ Лукасевичъ вѣ
Базилевъ трибуналѣ ухваливъ за приєдпа-
нати свѣдѣвъ: вѣбта Павла Олѣйника
і его брата Петра, орѣшши, що Павло Олѣй-
никъ не може мати до о. Степанова авѣ такої
ненависті, щобъ присягъ фальшиво.

Почалося переслуханье Павла Олѣй-
ника.

Предсѣдатель: Не любите вы напы-
ваться?

Свѣдокъ: Только умерший не выпивает.

Предсѣдатель: Какъ тамъ было на
хрестинахъ у Лукасевича?

Свѣдокъ: Я тамъ бувъ, о. Степановъ
бывъ, Василь Базилевъ, мой братъ Петро,
Федько Лукасевичъ і другі. Коли мы посѣ-
дали до обѣду, о. Степановъ почавъ нарікати
на скарбѣ гр. Романа Потоцкого, що ему вы-
робляе збитки. А коли мы вышли на двѣрь
по обѣдѣ і посѣдали на столѣ підъ хатою,
Федько Лукасевичъ і Базилевъ напирѣвъ насъ,
о. Степановъ вновь зачавъ нарікати та й ка-
же: „Слушайте, Павелъ, я такую маю злѣсть до
техъ Ляховъ, що якъ бы-мъ не священникомъ
і не той обійчикъ, то ставъ бы-мъ ся доуд-
чи і вырѣзавъ бы-мъ усьхъ Ляховъ якъ сви-
нѣ“. Я кажу: „Е егомось такъ жартують“,
— а о. Степановъ каже: „Завѣрте Павелъ, що
такъ бы-мъ зробивъ“. А Федько Лукасевичъ
зачавъ морати на мене, що то егомось гово-
рять. А разъ, коли я їхавъ на одпусть, Федь-
ко Лукасевичъ прасѣвъ зо мною тай то само
мѣнѣ повторѣвъ.

Прокураторъ зажадавъ конферэнціи
Олѣйника зъ Федькомъ Лукасевичемъ.

Прийшовъ Федько Лукасевичъ.

Предсѣдатель (до Лукасевича): Олѣй-
никъ каже, що якъ тамъ у вашого Гаврашка
о. Степановъ говоривъ: „я бы Ляховъ рѣзавъ
якъ свинѣ“ — то вы моргали на Олѣйника.

Лукасевичъ: Прошу свѣтлого суду, я
вѣ такій рѣчь не захожду.

Предсѣдатель: Вы не моргали, але
порушеньемъ очей давали знати, що то ксьондзъ
говорить.

Лукасевичъ: То не правда! (Звертаю-
чися до Олѣйника) А чому-жъ вы, коли его-
мось говорили, не сказали до мене: Слушайте
но, Лукасевичъ, що ксьондзъ говорить?

Олѣйникъ: Тажъ я до васъ глпавъ
очима, дававъ вамъ познати.

Лукасевичъ (вѣ злості): Що вы гово-
рите! Вамъ глпало вѣ очехъ, бо вы були
пьяні!

Предсѣдатель (до Лукасевича): А на
поли тамъ, якъ вы їхали зъ Олѣйникомъ, що
вы говорили?

Лукасевичъ: Олѣйникъ їхавъ разъ до
Гологобѣ, а я йшовъ. Олѣйникъ вѣв до мене:
Ходѣте, всѣдайте! Я присѣвъ. Але Олѣйникъ
бывъ пьяні. Прибѣжавъ зо мною до Юдки, ка-
завъ дати пива та й вѣльняв на землю.

Олѣйникъ: Тажъ вы казали мѣнѣ на
дорожѣ...

Лукасевичъ (зъ кулаками до Олѣйни-
ка): Що я мігъ до тебе казати, коли ты ле-
жавъ на возѣ пьяні, якъ умерлий, а малі
дѣти конѣ погнавали...

Олѣйникъ: Якъ я мігъ на одпусть їх-
вати пьяні?

Дальшій свѣдокъ Петро Олѣйникъ,
братъ вѣбтовъ, збѣнавъ доволаво то самъ, що
Павло, хочъ при протокахъ говоривъ досить
вѣвасе.

Нарештѣ свѣдокъ Леонъ Бѣлома-
зуръ (Полякъ) збѣнавъ по польськи такъ: „Я
прийшовъ до коршми, а Олѣйники зачали ме-
нѣ говорити, що ксьондзъ на хрестинахъ у Га-
вришка Лукасевича казавъ, що вырѣзавъ бы
Ляховъ... Я заразъ сказавъ то жандармови-по-
стефѣрерови.

Предсѣдатель: Якъ Олѣйникъ живъ
зъ о. Степановимъ?

Свѣдокъ: Они собѣ дуже добре жили,
а щѣ такъ погнѣвали ся за выборы, що
Олѣйникъ не хотѣвъ такъ голосувати, якъ
ксьондзъ.

Предсѣдатель: А на кого жѣ голо-
сувавъ Олѣйникъ?

Свѣдокъ: А прошу пана судѣ, Олѣй-
никъ голосовалъ тамъ gdzie było dobrze.

Предсѣдатель: А якій то чоловікъ
той Олѣйникъ?

Свѣдокъ: То bardzo porządny człowiek.

Отже навели мы оборону самого обжло-
ваного о. Степанова, і збѣнали свѣдѣвъ вѣ
характеристичныхъ моментахъ. Судѣ дали
вѣрду записанымъ Олѣйникамъ і выдали
вердиктъ подтверждающий вину о. Степанова.
Теперъ — якъ се мы сказали на вступѣ сего
справозданя — рѣчь трибуналу касаційного
буде розсудити пытанье, чи трибуналові слѣдъ
було записати Олѣйникѣвъ, т. в. чи Олѣй-
никъ мавъ злѣсть до о. Степанова, якъ се о.
Степановъ показувавъ многими фактами...

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Палата послѣвъ ухвалила вчора
законъ о галицкой индѣмнізаціи вѣ
третьомъ читаню 153 голосами противъ
118. Пос. Тиркъ ставивъ внесенне, чтобы тре-
тєе бюджетъ ажъ на часъ, коли збере-
ся нова рада державна, але президентъ не
пѣддавъ сего внесеня підъ голосованье. Од-
такъ розпочалась дебата надъ рогатками. Пос.

Гаригаатъ промавлявъ за тымъ, чтобы ро-
гатокъ не отдавати въ аренду, лишь умищу-
вати на нихъ нивѣдѣвъ. Мін. Дунаевскій
заявивъ, що рогатокѣ мыто скарбѣе не мо-
же бути доті знесене, доки єсть мыто краєве.
Можє бути, що за рѣкъ, за два, оно буде зне-
сене, але теперъ же не може держава пѣбу-
вати ся сего важного доходу. Обсѣла ухва-
но сей законъ зъ десятима додатками. Такъ
и. пр. постановлено, що драбнѣстѣ возы го-
сподарскі мають бути вѣольні одъ оплатѣ ро-
гатокъ, а такъ само такожъ і конѣ підъ вер-
хомъ, коли на нѣмъ господарѣ або его заступ-
никъ вывѣдѣжѣ въ поле. По сѣмъ присту-
плено до дебѣты вѣль амыно тарифѣ особено
на зѣлѣвничьхъ державныхъ. Пос. Філіге-
муть домагаєсь зменшеня 50-нільометровыхъ
полосъ. Мін. Бакегемъ мотивуєвъ законъ
о тарифахъ і заявивъ, що межѣ 9 а 10 поло-
сѣ будуть установлеы чѣ меншій полосѣ.
Попперъ доказуєвъ, що рѣзницѣ вѣ тарифѣ
межѣ II. а III. класѣю єсть занадто велика.

На вѣчѣрнімъ засѣданю велася
дальше дебата надъ тарифѣю особовою, а ди-
ректоръ зѣлѣвничѣ державныхъ Чедікъ до-
казуєвъ, а такъ само такожъ і конѣ підъ вер-
хомъ, коли на нѣмъ господарѣ або его заступ-
никъ вывѣдѣжѣ въ поле. По сѣмъ присту-
плено до дебѣты вѣль амыно тарифѣ особено
на зѣлѣвничьхъ державныхъ. Пос. Філіге-
муть домагаєсь зменшеня 50-нільометровыхъ
полосъ. Мін. Бакегемъ мотивуєвъ законъ
о тарифахъ і заявивъ, що межѣ 9 а 10 поло-
сѣ будуть установлеы чѣ меншій полосѣ.
Попперъ доказуєвъ, що рѣзницѣ вѣ тарифѣ
межѣ II. а III. класѣю єсть занадто велика.

На вѣчѣрнімъ засѣданю палаты па-
нівъ станула на порядку денномъ такожъ
і галицка индѣмнізація. Палата одер-
жавши сей законъ одъ палаты послѣвъ, пере-
дала его зарѣвъ комісії бюджетѣвой, а та упо-
ралася зъ нимъ такъ скоро, що предложила
зарѣвъ о нѣмъ справозданье новий палатѣ, а
та ухвалила законъ вѣ першомъ читаню. Даль-
ше ухвалила палата законъ о варантахъ і за-
лагодила чѣе кѣльма помѣншихъ справъ. Під-
часъ дебѣты надъ варантами промавлявъ гр.
Кіштайнъ вѣ подобіимъ дусѣ якъ гр.
Фалькенгайнъ вѣ палатѣ послѣвъ. Онъ до-
казуєвъ, що законъ о варантахъ єсть лишь спе-
куляцією капиталистичной системы, котра
выклєкує загальне невдоволенье. Не диво, що
противъ той системы мусѣвъ выступити ажъ
одинъ міністеръ (гр. Фалькенгайнъ) і остерѣ-
гати, чтобы не погнѣляли ся золотому телце-
ви. Тому то такъ накинудася на того міністра
капиталистична праса. Противъ Кіштайна ви-
ступивъ мін. Дунаевскій і доказуєвъ, що
рада Кіштайна мають на цѣли хѣба лишь
переворотъ державный і суспѣльный, але пра-
вительство не буде ихъ піддержувати, бо оно
мусѣвъ шанувати свободу і самостѣйность
государства. Бесѣда міністра финансовъ була оче-
видно выгодъ шена вѣ той цѣли, чтобы ослаби-
ти вражнѣе, яке выклакала бесѣда гр. Фаль-
кенгайна вѣ палатѣ пѣдѣвъ.

По-за кулісами палаты послѣвъ — пише
N. fr. Presse — було вѣ середѣ чѣе бѣльше
оживлено, якъ вѣ самой палатѣ, де вѣла ся
дебѣта надъ галицкою индѣмнізацією. Крімъ
ведужого мін. Пражана, зѣйшлись були всѣ
міністры. Гр. Тасѣе свѣдѣвъ зажуренный на
крѣсьлѣ, а гр. Фалькенгайнъ бѣгавъ та надѣка-
куєвъ клерикалами, зъ котрыма рѣбѣвъ ин-
тересъ, та обявляєвъ голоса. Не було лишь
чѣе невенности что до проведѣрѣя колѣшного кля-
бу Ліхтенштайна, гр. Брандіса. Нарѣвъ явивъ
ся братъ гр. Фалькенгайна вѣ льожи палаты
пѣдѣвъ. Члєны клябу львого центра вынеслись
зъ салѣ та пошлѣли на засѣданье клябу. По
якѣмъ чѣ. вѣ рознеслась по салѣ чутка, що
удало ся позыскати деякихъ члєновъ львого
центра, особливо альпейскихъ сѣлаєвъ, для
предложеня. Гр. Брандісъ загрозивъ бувъ на-
вѣвъ, що зложитъ предѣдѣтельство клябу, а
члєны клябу стали подѣлавъ і обявляти, що
або будуть голосувати за предложеньемъ ин-
дѣмнізаціимъ, або выйдуть зъ салѣ. На лѣв-
кахъ правительственныхъ стало тогдѣ весѣль-
ше. Правнѣя обявляла еже, що буде мати
назѣвъ 30 голосѣвъ бѣльшости, а пос. Явор-
скій выголосивъ підъ симъ вражнѣемъ свою
бесѣду, котра — якъ каже органъ нѣмѣцкихъ
лібералѣвъ — звучала якъ выговѣрѣенье вой-
ны лѣвнѣи.

Правительство російське розважає теперъ
серіозно, якими бы способами можна спина-
ти кѣльонизацію Хинѣвъ вѣ росій-
скыхъ провинціяхъ на далекѣмъ Востѣ,
котра зачинає вже вѣ застрашкѣй способѣ
ширѣти ся. Вѣ той цѣли ведуть ся теперъ на-
рады вѣ міністерствѣ дѣль внутрѣшнихъ і
доменъ надъ основною системою російскої
колонізаціи, котра буде могла вести ся тымъ
успѣшнѣйше, коли за кѣльма лѣтъ велика сн-

бірска зѣлѣвничѣ буде выкѣченѣ. Планомъ
будовы сен зѣлѣвничѣ занимаєсь теперъ дуже
пильно окрема комісія правительственная зло-
жена міністерствомъ комуникацій, а работы
той комісії доходить вже до кѣнца і можна
спѣдѣвати ся, що і будова сибірской зѣлѣвни-
чѣ незадовѣ розпочне ся.

Зъ Петербурга доносѣтъ, що рѣльничѣ
академія вѣ Москѣ одержала приказъ
не приймати студѣнтовъ на слѣдуючій
1890/91 рокъ шѣдлѣный.

Кореспондентъ „Нов. Времени“ Евгеній
Лѣвовъ бувъ — якъ доносѣтъ свойѣ газетѣ
— у кн. Бісмарка вѣ Фрідріхсбурѣ, а той за-
просѣвъ его бувъ навѣвъ на обѣдъ. Зъ его ко-
респондѣнцій о сѣй гостинѣ выхѣдитъ пока що
лишь то одно, що кн. Бісмаркъ хвалѣвъ пе-
редъ нимъ дипломатичній зѣдѣбности гр. Шува-
лова і сказавъ, що вѣ Берлинѣ бувъ бы кож-
дѣй миролюбивый дипломатъ на мѣсто, бо не
тамъ лежить правдивый осерѣдокъ російскихъ
интересѣвъ, але у Відни, і тудѣ треба звер-
тати ся.

Торжество 400 лѣтнего кювѣлею універ-
ситету вѣ Королевци одбуло ся зъ вели-
кою парадѣю, а присутибѣтъ цѣсарской пары
надала ему чѣе бѣльшѣе ваги. По скѣченю
торжества бувъ цѣсаръ при вишѣхъ наслѣдника
престола мѣжъ громадянѣхъ академіѣхъ. Вѣчѣромъ
одбувъ ся пѣръ, на котрому цѣсаръ выголосѣвъ
полѣгичный тоасть. Онъ зазначѣвъ насам-
передъ, що єсть дуже радъ зъ того, що пере-
буває вѣ мѣстѣ, що було кѣльмако прусского
корольства. Провінція ся єсть підпорѣю бѣ-
чѣны і жерѣломъ для розвою Пруссѣ. Га го-
сподарѣе населенье єсть тымъ грунтоу, зъ
котрого Прусы беруть свою салѣ. Дай Боже,
чтобы провинція та не зазнала вѣй-
ны; але коли провидѣнье Боже зѣмле войну
і онъ буде мусѣвъ боронити грани-
цѣ, то всѣхъдно-прускій мечъ одо-
грає такую салѣю рѣлю якъ вѣ 1870 г.

Тоасть цѣсарѣя нѣмѣцкого выго-
лошеный на пѣрѣ вѣ Королевци, вызивавъ
зъ російскій прасѣ немале зачудованье і вы-
зѣвавъ широкій коментарѣ. Праса та дивує ся,
длячѣго цѣсаръ якъ разъ вѣ Королевци давъ
ся вновь почувти зъ военою прѣтѣвою та ще
і вѣ той порѣ, коли выбѣрає ся вѣ гостинѣ
за ту границу, о котрої говорить вѣ своймъ
тоасть.

Зъ Берлина доносѣтъ офіціально, що всѣ
вѣсти голошенѣ вѣ газетѣхъ о подорожѣ
нѣмѣцкого цѣсарѣя до Россіи суть
лишь чистыми комбинаціями; доен єсть лишь
то певнымъ, що цѣсаръ перебує вѣ Россіи
цѣльнѣй тѣждѣнь. При кѣнцѣ червѣня выѣде цѣ-
саръ до Норвегіи.

Вѣ переговѣрахъ мѣжъ Нѣмѣч-
чиною а Англією вѣ справѣ точного ро-
зѣмѣня круга интересовъ обохъ сѣхъ державъ
вѣ Африцѣ настала зовсѣмъ неспѣдѣвано пе-
рерва. Назначенный англійскій посѣлъ Ан-
дерсенъ выѣхавъ зъ Берлина до Лондону, якъ
догадуютъ ся, по новѣй инструкціи. Зѣдѣсь, що
мѣжъ обома державами настало непѣрозумѣ-
нье що-до пѣвнѣчной границы сягающей до озе-
ра Вікторіи Ньянса.

Нѣмцямъ удало ся здѣбути мѣсто Лінді
на санзібарскѣмъ побережѣ і они стались
теперъ дѣйстно панамъ того побережѣ, бо А-
рабы утратили свою послѣдню точку опоры.
Теперъ зможуть Нѣмцѣ свободнѣйше запускатѣ
сь вѣ глубину Африки і ширѣти тамъ свою
культуру, до чѣго має имъ бути помѣчѣнымъ
Емѣнъ-паша і Вісманъ, котрый позѣстане і
дальше командантомъ войска нѣмѣцкого вѣ
Африцѣ.

Якъ бы нѣбы для рѣзанжу за то, що я-
кійсь Нѣмѣцъ хотѣлъ выкрасти планѣ укрѣп-
ленѣ въ Кронштадтѣ, старалась вновь російскій
агѣнты выкрасти тайнѣй планѣы нѣ-
мѣцкой маринарки. Вѣ сѣй послѣдній
справѣ має бути сильно скомпромітованый
россійскій агѣта бѣль маринарки при російскѣмъ
посѣлствѣ вѣ Берлинѣ, баронъ Крі-
геръ, а Berl. Tageblatt доносѣтъ, що справа онѣ
сталась навѣвъ предметомъ дипломатичныхъ
переговѣровъ. Посѣла Saale-Ztg. мавъ приват-
ный секретарѣ російскѣго агѣта на довѣрѣч-
ный знакъ російского посѣлства выхѣзати зъ
Берлина і Нѣмѣччѣны, не чекаючи, ажъ его
бѣтамъ выгонѣтъ. Цѣла ся справа мала наро-
бѣти Крігерѣмовъ богато клопоу і онъ вже бѣдъ
довшого часу не показуєсь вѣ кругахъ двѣр-
скихъ. Ходѣтъ чутка, що бѣвъ має бути пере-
несенный. Фактомъ має бути, що цѣсаръ Віл-
гельмъ має о всѣмъ знати і казавъ собѣ кѣль-
ка разѣвъ сю справу предѣкладати. Посѣла ин-
шѣ версіѣ мавъ вѣ нѣмѣцкѣй маринаркѣ про-
пастѣ якійсь тайнѣй документъ вже давнѣйше,
че зака Нѣмѣцѣ хотѣли выкрасти кронштадскій
планѣы. Не дивно була бы вѣ виду сѣхъ фак-
товъ вѣсѣтъ Times-a, що царѣ думає змѣнѣти
свою політику і заключити союзъ зъ Гоген-
цоллернштайнѣмъ; видѣю зѣйшлись однаковѣ і
одевъ другого не може нѣкакъ перехитрати.
Що-до самой вѣсти Times a, то нѣмѣцкѣй га-
зетѣ суть на англійскѣ дуже озѣбленѣ і ка-
жутъ, що вѣсѣтъ о союзѣ Россіи зъ Нѣмѣччи-
ною єсть лишь злобно выдуманѣя не вѣ вѣншѣй
цѣли якъ лишь на то, чтобы выклѣкати недо-
вѣрѣі Австріѣ до Нѣмѣччѣны.

Hamb. Nachr. помістили статью, походячу
очевидно зъ Фрідріхсбурѣ, вѣ котрої поголо-
ску, пущену газетою Kreuzztg., що нѣбы то
кн. Бісмаркъ нацѣравъ вѣ 1888 г. на Англію,
чтобы она приступила до тѣрѣдержавного сою-
за, называєсь ся зѣлымъ перекурѣньемъ фак-
товъ. Авѣ вѣ 1888 г. авѣ пѣзѣнѣе не жада-
ло нѣмѣцке правительство того бѣдъ Англіѣ, бо
якъ черезъ таке приступленье мусѣла бы Ан-
глія на случай новой француско-нѣмѣцкой вой-
ны выступити до борѣы, такъ вновь і Нѣмѣч-
чина була бы зѣобязана помѣгати Англіѣ на
случай еи войны зъ Россією. Таке зѣобязанье
було бы для Нѣмѣччѣны неможливе, а то єсть
яснымъ і зѣрозумѣлымъ і для тепѣршного
секретарѣя легатіонного, чи то нѣмѣцкого чи ан-

літського. Односны Нмечини до Англії бу-
ли в 1888 р. зовсім дружні; гостина в
мецког цесаря в Англії укріпила давню
зв'яз, але не була на то, щоб зробити якус
амітву в односинах.

Король Міла в приймає вчора до Вд-
граду і просто з двірца похваля до коро-
левског палати. Повищення в до двірца бу-
ло зовсім холодне і тихе; являлись лише мо-
лодий король реєнти в міністри. З дипло-
матів не явився ніхто а з публіки також
майже нікого не було.

Правительство сербське видало розпо-
ряджене, котрим заводять в Сербію лютерію
власну, в котрій доходи мають уживати ся
на піднесення рблничства. Чужі лоси зава-
но продавати, в вимок лосів державног
позиції заграничних держав. Продаж про-
шеє на лоси заказано безусловно.

В сєреду розпочав ся в Софія про-
цєє Паниці під проводом майора Драгид-
ревског. На вєсенє прокуратора Маркова
зложили судь присєгу. Президенту грабуна-
лу поклонувать вбаче обжалованих одного
по другом. Першій явив ся Паница. Оз
завив, що доперва онотды мбг був собь
старати ся о адвоката і просить длятого о
бдложєнє розправы. То само заявили і за-
щитники других обжалованих і просили о
бдложєнє розправы бодай на 8 днів, щоб
могли перестудіювати акти. Прокуратор
поставив вєсенє на одрочєнє розправы на
три днї, а трибунал ухвалив вдрочати аж
до дня 20 с. м. Для російског підданц
Калубова, замив трибунал заприсяженог
перекладчика. На вєрєднї розправь яв-
ля ся були секретарь і перекладчик нмєц-
ког консулату та секретарь дипломатич-
ног аєнтії: англійског, австрійског, італійског,
румунског і грецког, богато журналістів і
трохи публіки.

НОВИНКИ.

— В роковини знесеня панщини 3 (15) мая
одправив о. крп. Павліков в Успенської цер-
квї у Львові торжественну літургію благода-
рственну за панахию по бл. п. цесарю Ферди-
нанді. На богослужєнє явилось досить значне
число людей. — Вечером того дня відбув ся в
великій сали Народного Дому вєтерок з танц-
ми разом з фантовою лютерією, устроєною об-
ществом рукох Дам на дохд голодуючих
сєлян. Учасників як зб Львова так і з
провінції явилось досить значне число.

— Четвертї акти вибори до ради громадског мб-
точна Войнилова відбули ся дня 3 (15) мая і ви-
пали для мбчан не зле. Вибрано на 18 вбх
радних — 12 Рукох мбчан, 1 Полїка, 1
Нмєц і 4 жидь. Кобы вбтї знов збрав
собь акти партії до протєсту, то вже бы раз
конець був виборам, котрі тягнули ся вже ко-
тери роки і коштують громаду до 200 зр. То-
го вже мабуть і самї власти політїчнї не
схочуть!

— Нову читальню народну отворено дня 11 н. ст.
мая в Ушнї, пов. золотівског, заходом о.
Дм. Бахталовског, тамошного душпастиря. До-
си вписало ся до читальнї 60 членів. Щастє
Боже!

— Нова читальня завязала ся в Товстолузі, пов.
тернопільског, заходом сєльск сєлян. Одк-
рєтє читальнї відбуло ся дня 3 (15) при участі
гостей з Тернополя ш. Р. Бачинског, Стаху-
ри, В. Навроцког и других.

— В Водниках, пов. станіславског, відбу-
ло ся дня 13 (25) мая с. р. торжественне одк-
рєтє читальнї. В той самє день припадає також в
Водниках храм св. о. Николая. Початок тор-
жєства о год. 4-й по полудні в домі Івана
Вблого. На сє торжєство запроше до численног
участі вбх, котрим добро народу лежить на
серци — Лука Гунало, голова читальнї.

— Рада мєсна в Бродях. По-при акцію крає-
вого видьбу противь ради мбког в Бродях,
подано до намбєтничства також численнї протє-
сти противь нових виборів. Намбєтничтво од-
кинуло вбтї протєсти як цблком неумоту-
вовані, а тимь самим і розвязанє ради єсть
безпрєдметовимь.

— В Мєстєх великих відбуло ся дня 1 червня
с. р. забава народна на дохд охотничог сторо-
жи огневой мбчєвог. Програма забав: Лютє-
рія фантова або базар з придбаними многими
красними, в части цбнними предметами, мбж
котрими єсть знарядя господарскї і живї пред-
мети. Выважєнє на стовп о нагороду. Перего-
ни конні. Преміованє стрільнє до цблї. Забава
в обручї. Вбганє в мбшк. Мєтанє кблїями
на ножї о нагороду. Комітнї концерт вандрїв-
них музик. Танцї. Штучий огнь. Продукція
трєсованог коня. Похд охотничог сторожи
огневог и єи пожарнї вправы. — Підчас забав
пригравати будуть дї музика найновїшїх тв-
орь музичнїх. Вєчеромь буде освєтленє мєсє
забав рбнбарварнми огнями і лампїонами. Буєтє.
Цбна вєтуну одь особи 10 кр., дбти і войсковї
платять половину. Цбна лосу або предмету в
базар 10 кр. Мбчє забавы в лбє коло дороги
краєвог до Жовкви. Дбдз будє витичєннї хо-
рїтвими. Початок о 3-й годїнї з полудня о-
павєтїть ся вєстрблїями з мбздбїв. Если бы
була непогода, то забава відбує ся 2-ого, а в
случаї непогоди і в той днї 8 червня с. р.

— З Бєрїцког пишуть нам: Дня 6 н. ст.
мая відбуло ся в Салоговї, в достой-
нбї домі о. І. Латоровског вбчанє дочкї єго
Мєланїї з п. Клим. Рогозинскимь купцєм в
Бучачі. Симпатія, якої тїшит ся о. Латоровскї,
обидла ся в численнбм зборї гостей, котрі
павтї з далєких сторін посїщили до Сана-
гови. Обряд вбчаня совершив о. М. Михалєвич
парох з Крива з о. М. Михалєвичем і Кашу-
євськимь в Ланчині. По вбчаню засбдо до
стола близько єго особь. Чергу тоєств розпо-
чав о. Ом. Глєбович з Ббчї и краспорї-

чаво а щиро підїсь честноты господаря дому,
єго неумотамї труды надє уморальнємь, про-
свєтїю та економичнмь підвигнємь парохї-
ант, бажачи єму за те потїхи в частю ста-
ривно вихованих дбтєй. Дальшї тоєств під-
їсь п. М. Яблонскїй, слухатєль медичини з
Кракова, в чєстє пана молодого, котрий наслї-
дєсь чєстноты достойннх родичів своїх.
Опбєля одїшли дальшї тоєств, мбж котрими
замбтна була рбч о. О. Глєбовичког на тематє,
якє труднє єсть становичє купця Русина суп-
ротивь нечєстивог конкурєнції жидьског. Бєс-
єднїковї дакував в імени руског молодежи тор-
говельног п. Хромовскї з Сянока. Підчас вє-
чєрї одїбав хорь сєльскїх, підь проводом
о. господаря, много красних пбєєч народних.
Гостї по вєсєлї забавь розбїжались, зб найпрї-
ятїшшими загадками гостинї, по-наїбїльшє аж
другого дня, зложивши вєрєдє, похвалнмь звы-
чаємь, складку на будув руског народног те-
атру. — П. В.

— Знов старинний скарб. В сєлї Кологурах
пов. бєбєрєцког, викопала дбчїна Катєрина Бу-
чачок горняток, обєму пбєлїтровог, повнє
старинних грошей. Грошї були трояког роду: 40
штукь сєрбнх, величїны двадцїтї, єсть з р.
1601 з часів Жигмонда III; 5 штукь золотог
монєтї римског величїны чотирох кр. бєз о-
значєня року, на одїй сторонї два мужї под-
ають дїтину якоїсь жєнщї, а на другїй
сторонї вєвчїна кормить дїтину; 135 штукь дроб-
ног монєтї сєрбнх, величїны і на подобу гар-
бузових зернїть, зб дуже дробними написами
рускимь, а кожодїй грбшї має нашу капєс. Гро-
шї тї оддала дбчїна єзому цбчєви, котрий про-
дав их в урядь податковомь за 1 зр. 60 кр.
І замбць переховати такє цбннї старинностї
в публїчнх музеях, розбїдуть ся онї по
прїватнх особах.

— Куліно дбрє в Галичї. Вбдєнскї газєты
доносєть, що правительство загадало купити за
грбшї проїнїцїї Нєлєбру, власнбїтє. Boden-
creditanstalt у. Переговори зб бар. Лїбігомь що-
до купна Пбдбужа і Солотвини розбїли ся.

— П. Франтїшєк Ржєгорж — той наш друг-
чєх, що вже такє много працї написав зб
руског жїтя бутї, перебув довгу тяжку недугу,
а тепер, хвала Богу, приходить зб-вблїна до
адорова і за для цблковитог выдужаня выїде
зб Волкова зб початкомь чернї до лїчнїчог
мбєца Сєжнова в Моравї. Мимо занєпадку сїх
цбпрїй наш друг усе трудить ся надє єтно-
графїєю Руса. Якє-разь тепер печатєє Zlata Pra-
ha єго студію Slub, svatelnї obraz rusinskeho li-
du v Halїї, а в рукописї авторь має богато
ще студїй. Бажаємо дорогому нашому другу
якє найскорог цблковитог подужаня, щоб
мбж зб давнїшою вєлбїною витрєвалостїю тру-
дитись вє корїсть спблнї для євог и нашого
народу!

— Дальше засбданє анєтє в справї рєвєрзїмь
дбннмь жидьб галичнх склїкає маршалоє крає-
вог на сєреду 21 н. ст. мая о 6-й год. вє-
чєромь.

— Передь львбвськимь трибуналомь судьбєт присяж-
них відбуло ся онотды розпраза голова противь
люка Івана Пончка, о злочинствє загадног
морду розбїйничог. Пончєк хотїв вє нощі
задушити євою паню Ямпєлову, щоб забрати
грбшї. Ямпєловєра, досить силна жєнщина, вы-
рвала єя зб рукь Пончка і прїкликала помбч.
Пончєк выскочивь дбномь і дббїть до ставу
Пєлїчнєског, де кинувь єя у воду, але вббнцї
выбїзє зб воды і оддав єя в руки поліціант,
котрий гонивь за намь. Пончєк прїзнає ся до
вини при розправї. Трибунал заєудив Пончка
на 8 лбгь тяжког вєзїнцї зб одноразовымь по-
стомь що два тїжднї та зб темницею вб днї 4
цбвїня кожного року.

— Бульбна мучка. На послбдїй сєсїї соймовїй
порбїчала комісія господарєства краєвог, на вє-
сєнє п. Поляновског, поручити краєвому видь-
бу, щоб порозумївшиє ся краєвою комісією
промисловою розбїдїть пожатчєстє фабрикцї
мучки бульбнї, а тимь, котрї бы дали поруку,
що заложать таку фабрику, удблїти єубєнцїї в
промислового фєдлу. Справозданє комісії не
прїшло подь нарады сойму і лїшь передано єго
выдблїти краєвому полагодити. Выдблї краєвог
порбїщє склїкати напередь анєту, зложєну зб
єєбь фахових, обзнакомлєных зб тимь про-
мысломь рблничимь. Вє склїдє анєтє запро-
сїв выдблї краєвог ш. Поляновског, г. Ад.
Голуховског, г. Стан. Плятера, Собєщанског,
профєсорь дублїньског школы д. р. Вавикєви-
ча, Гордїнськог, горальнїка Бїка, инспектора
промислового Навратїля, комїтєты товєрєств
рблничих у Львовї і Краковї та комїтєты тор-
говельнї зб Львова і Кракова. Анєтє предло-
жить єя отой пытанї: 1. Чи промьслє крохмаль-
нїй має в нашбм краю взагалє умовїя роз-
вїтку і чи при некористнх умовїях, вє як-
кихь тепер горальнї рблнчї за для систємы
оподаткованя нахдоть ся, перєроблїти бульбу на
мучку єсть користувбїшє якє вироблїти опї-
тусь та якє зб того корїсти для рблничств? 2.
Якє можна бы сєй промьслє крохмальнїй роз-
вїту вє краю і такє подпомбчї єму, щоб
выдєржавь конкурєнцію зб крохмальнми вє
нїшихь краяхь мовархїї австрь-угорског? 3. Чи
годїть єя зб фондєв краєвых єубєнцїювати
першї початки вє томь промьслї і вє якбї
высбтї? 4. Чи єубєнцїювати крохмальнї лїшь
зб характеромь рблничимь чи і зб фабричнмь? 5.
Чи подпомогати лїшь заведеня, що вироблї-
ють рблнї роды крохмалу, чи і крохмальн, ко-
трї мучку перєроблїють на декстрїну, сїроп,
цукорь, гуму і т. п.? Выдблї краєвог зажадав
бє товєрїств рблничих і комїтєт торговель-
нихь потрбнх дати, і якє ихь одєржити,
склїє анєту, а рєфератє той справы обїєме
д-р. Вавикєвич.

— Нїшї школа рблнчї в Ягольнїцї прїймає
новихь учєнїкєв одь 1 лїлїя 1890. Хто хочє
вєступити якє учєнїк до сєї школы має: 1. До-
лучити метрику, що укбчїив 18 рбк жїтя. 2.
Доказати, що зб добрымь поступомь скбчїив
школу народну або вє нїшїй спбєбєз навча-
чь єя читати, писати і числїти. 3. Предложити лбкарє
свбдоцтво здорєвля. 4. Предложити свбдоцтво одь
громадї, що родичї мають власнбтє грунту.

5. Предложити свбдоцтво моральностї. 6. Одержав-
ши заєвнєнє прїятїя, зложити писемну де-
кларацію родичів, опбкнубь або протєстувать,
що рбчєє єя за правїлну выплату палєжєстє
завєдєно одь учєнїка. Наука подєє єя учєнїкамь
бєсплатно. За харчї і удєржанє в заведєнї,
с. є. за одяг, помєшканє, постблє, опатє, пра-
нє і свбтло платїть єя квоту, не перєходячу
150 зр. рбчно, вє пбврбннхь ратахь зб горы.
Если жє кто выкажє єя свбдоцтвомь убожєств,
то може бутї прїнятїй бєсплатно на коштє крає-
вог фонду. Такїхь бєсплатнхь мбєє єсть те-
перь бєбмь. Поданя зб вычислєннми повнєшє
злучїкамь трєба вєнести бєз штемплї до дирек-
ції краєвог нїшїо школы рблнчїо в Яголь-
нїцї найдальше до днї 8 червня с. р.

— Новє розпорядженє дирекції скарбєз. Звбстє
рбч, що прї введєнї нового закона о гораль-
нїхь, дирекція скарбу насылє до властїтєлїв
горальнєхь бєзустатно комісії і рєвїзїї для перє-
ведєнї точнїй контролї. Одяч дбчїє зб Сам-
бєрєског котрому наробїл такє комісії, чи то вє
збмь гуморь, чи може зб фантазіє, подавь до
дирекції скарбєвог рахунковь выдєткєв, якї по-
нбєє на прїнятїє і гостїну тїхь комісії та жа-
давь одь дирекції, щоб єя заплатїла той ра-
хунковь. Дирекція звала на сєрїє сє поданє, але
лїшь вє томь значєнї, що выдала до євогхь
пбдчїєнєныхь уряднїкєв і инспекторєв горальнї-
чїхь розпоряджєнє, щоб не важїлїсь подь вб-
жїмь умовїємь прїнїматї що-небудь чи то зб
пожївы, чи зб напїтку, ба навбтє хочь-бы єнгаро
одь властїтєлїв горальнєхь.

— Вє заведєнї бжєвблїннхь на Кульпарновїхь одь-
було єя онотды другє зб ряду премїованє слугь
і служнїц, котрї провели 10 лбгь євоєї прїкрїп
службї бєз догань. Премїї, по 10 дукатєв зо-
лотомь вє гарнїхь мошнїкахь, одєржали два
слуги і двє служнїцї.

— Дббнї вбстї. Дня 3 н. ст. червня одбудєсь
в Глїнїяхь вбчанє лбкаря д-ра Кїрїла Доль-
нїчког зб панїєю Євгенїєю Рєшетєловїчєвою,
донькою мбсєцовог пароха. — У Львовї померь
г. Володїмїр Руссоцїй, дбчїє, тайнїй совбт-
нїк і шамбєлянь, був. довголбтїї прєзєсє
Кредитовог товєрїства зємоког, вє 72 рбк жї-
тї. — Вє черновєцкїхь шпїталї перебуває о. Чи-
колай Дєбєльскї, прїходнїк зб Ключєва. Одь
раны зб ревматїзмом кїнулася у єго на лбвїй
нозї гангрєна, такє що трєба було ампутовати
ногу майжє до колбїна. Операцію перевєлї д-р
Вол. Залозєцїй, Фїлїповїч і директорь шпїта-
лю Вас. Волань, зб добрымь успбхомь. — П.
Ігн. Запрєвскї зб Тернопольа одєржав вє унї-
вєрситєтї краєвбкмь стєєнє доктора фїлософї.
Розвїдку єго: „Єквївалєнт розширїмостї ста-
лїхь тбл вє нїзькихь тємпєратурахь“ выдала
академія наукь в Краковї. — Комїтєт краєв-
скїй збравь для голодуючїхь сєлян 11.157 зр.,
котрї прєслєлав на руки выдблї краєвог.

— Церковь сєрбско-православну зачала будувати
колонїя сєрбка у Вбднї при Landstrasse. — Га-
зєта Volk, органь Штєкєра, выходяча в Бєрлї-
нї, прєстєлаа выхдотї; товєрїство акцієнє, ко-
трє втратїло 56.000 марок зб євог основного
капїталу 60.000, лїквідєє. — На подь камєннїц
ч. 7 при пляцу Голуховскїхь, найдєно тблє за-
рббнїка Антона Стоцког зб Помєранїє, померш-
го на апоплексію. — До нєпїту зрблостї вє гїм-
назї в Рїшєвї прїступїла сєго року якє ек-
стєрнїстка панна Іосїфа Каммерлїнґ, донька
рїшбвског учїтєля релїгїї жидьског.

Посмертнїй — — оновбтєнї.

Юлія зб Калужнїчнхь Лячєкова, вдова по бл.
п. Николаю, пароху в Тисовї, пов. перємьско-
г, упокоїла ся вє Перємьшї, проживши 83
лбгь правєдног жїтя. Покбїнїця, проживаючи
на однбмь мбєсїчє через 60 лбгь, жїла єя зб
людьми парохїи Тисова і була євїмь поважаєна і
любєна за євою побжїєстє і патрїархальну ста-
ро-руську гостїннбтє. Прїязнєна до євог обряду
і до євоєї народностї, спбїшила бдннмь людьмь
зб радю і помбчїю, тожє коли ще тамтого року
тяжко занєдужала і вже задала єя, що Вєєвїш-
нїй покличє єя до Сєбє, прїходїли по черзї вб
старшї і молодшї парохїанє, щоб вє послбднє
попрощатї єя зб євою „старю бїмостєю“ і вє
слєзяхь, клїчучи прєдє лбжкомь умїраючи.
прєсїли побжїну старшук о благословєнє. —
Покбїнїця лїшїла числєнє по собь поклбнєнє
— мбж лїшїми Іосїф Лївчак, знанїй изь
євогхь вынаходбєв на полі мєханїкї, проживаю-
чїй у Вїльнї єсть єи єиномь. — Покорнїхь
дбдуть ся днї 18 с. м. вє Перємьшї, де прї-
була бл. п. Юлія вє гостїну до євогхь рбднїхь
і по дво-нєдблїй слабостї прєнєсєла єя до вбч-
ностї. Вбчєна покбїнїй памятє і зємля єї не-
ромь!

Анна Шпїткова, вдова по бл. п. о Ігнатїю
Шпїткови, упокоїла ся днї 11 н. ст. мая вє
64-бмь рбк жїтя вє Ходовїчєхь. Вбчєна єї па-
мятє!

Телеграмы „Дбл“.

Петербург 16 мая. При кбнци лїппя
має царь вбхїти до Данїї. Вбстї о дїмїсії
Пббдоносєца єуть зовсїмь бєзосновнї, онь
вернувь вє зб урлєопу і урядєє дальше.

Бєрлїн 17 мая. Вчєра закбчїло ся вє
парлїамєнтї першє читанє предложєня вой-
сковог и одєслано єго до комісії. Канцлєрь
Капрївї, заявивь, що онь зб вбзглбдєв вой-
сковыхь єсть протївь скорочєню часу служ-
бы войсковог; політїка загранична не вхдїть
туть вє гру, цєсарь высказавь єя єсно о нбї
вє стїй бєсбдї прєстолнїй.

Бєлград 17 мая. Розбїшлєсь чуткє,
що мєжє королємь Міланомь і королевою На-
талїєю має настатї згода а бодай якїсь то-
дус vivendi.

Монахїємь 17 мая. На протєст архї-
єпископа протївь заказу вбчє католицког

одповбтє кн. рєєнтє, що не дозволїть на вб-
чє зб вбзглбдєв на публїчнїй спокбй.

Софія 17 мая. Правительство нмєцкє
заклїчїло зб Болгарїєю угоду торговельну.

Парїж 17 мая. Вчєра одбуло ся од-
крїтє мєжїнародног конгрєсу тєлєграфїчно-
го. Днї 22 с. м. выїде Карно на вєхдїну
границю і будє в Бєзансонї, де єго повн-
тєє спєцїальнїй посоль швїцарскїй.

О ПОВБСТКА.

„В потї чолє, оповбданє з жїтя робучого людє.“
Пбдє такїмь заголовкомь друкує єя вє вє-
карнї товєрїства нм. Швєчєнка і выїде щє сє-
го року зббїрєк оповбдєн Івана Франка,
друкованїхь вє роздрбє по рбзньхь рускїхь
выдавнїцтвяхь, а по частї щє вє нє друкованыхь.
Кнїжка обїматї будє 20—25 аркушїв друку
і мбїстї будє єсь якї оповбданя: Лєсїнїна чє-
лїдє, Два прїятєлї, Мулярь, Грїцєва шкбльна
наука, Малый Миронь, Schön-Scheiben, Оловєц,
На днї, Історїя моєї єжїкарї, Самь собь вї-
нєнє, Слїмак, Цганы, Добрий зарббк, Хлоп-
єска комісія, Лбєє і пасовїска, Довбанюк, До-
машнїй промьслє, Манїпулїантєка, До свбтла,
Мбж добрымь людьмь. Доданє будє пе-
рєднє слово М. Драгоманова. Цбна
кнїжкї по выданю выносїтї будє 1 зр. 50 кр.,
вє гарнїй опрєв 2 зр. Для прєдплатнїкєв цб-
на установлєна 1 зр., а вє опрєв 1 зр. 50 кр.
зб прєсылкою. Прєдплату і замовлєня прєсїмо
прєсылати на руки авторя: Львбв, ул. Зіблї-
кєвичє, ч. 10.

ПОДЯКА.

Высокобл. Пань Бр. Котковєска, властї-
тєлка Дбковїцє, жєртвувала на руки о. Ант.
Захарїєвїча для нашихь церквї вє Сасовї, 40
фунтєв стєарїновог свбтла, вєртостї 20 зр.,
за що почуваємь єя до обвязку, зложити благо-
роднїй дєлєцїї прїлїчїю подяку.

Птїшєвскїй, гр. кт. парох, кс. Порєм-
скїй лат. парох, Кампнскїй, Харчук, Лабун-
скїй — прїзїворы.

Парцєлє до продажї прї улїцяхь Мїцєно-
вїча, Бєрєвськїй, Подлєвског
Шопєна, Монюшєна, Казїмїрєвскїй, такожє на-
мєнїцї прї тїхь улїцяхь. Близшїхь інформ-
ацій удблєє, а такожє дотичнїй плїнь сї-
туаційнїй, мбїстїй окуржєнє того комплексу
выдає і высїлає на жаданє П. Т. кушучнмь
бєсплатно Зарядь рєальностї Бєлї Бєртємїліана
Бєрєра, Львбв ул. Бєрєрєвска 10.

Завєдєнє малярєкє на склї Кароля Geyling-a наслбдн.

у Вбднї, VI. Windmühlgasse 22.
основанє 1841 р.

Поручаємь наше заведє-
нє до выготєвованя ббкнє
церковнхь у всїкихь стї-
лахь, одь найпрєстїпнїго рї-
сунку до найтруднїшнхь ма-
люнкєв.

Зб найзнатїшнхь ма-
люнкєв на склї выготєвовєно
у Вбднї для костєла св.
Стєфана 20 ббкнє; для по-
тївнїго костєла 31 фігу-
ральнхь і 21 грївєлє ббкнє;
вє Навнї для базїлїк 70
ббкнє; мбж нїмь єдно по-
тованє С. В. цєсарємь
Францї Іосїфомь І.; вє
костєлє св. Пєтра 88 ббкнє
і т. д., взагалє надь 5000
ббкнє по Австрь-Угоршїнї,
Францїї, Нмєчннї, Россїї,
Англії.

Одзначєнє Сго Свєто-
стїю паною Львовь ХІІІ.
ордеромь св. Георгїя, бд-
такє щє почетнїми дипло-
мами і першїми мєдалїми.

Шпїцы на жаданє якї
найдрбнєє. Солдїє і арті-
стїчє выготєвованє роботы
прї умвреныхь цбнахь. На
жєланє сплата ратами.
3429 8—10

Завєдєнє малярєкє на склї
Кароля Geyling-a наслбдн.

у Вбднї, VI. Windmühlgasse 22.
основанє 1841 р.

Поручаємь наше заведє-
нє до выготєвованя ббкнє
церковнхь у всїкихь стї-
лахь, одь найпрєстїпнїго рї-
сунку до найтруднїшнхь ма-
люнкєв.

Зб найзнатїшнхь ма-
люнкєв на склї выготєвовєно
у Вбднї для костєла св.
Стєфана 20 ббкнє; для по-
тївнїго костєла 31 фігу-
ральнхь і 21 грївєлє ббкнє;

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руського свята) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Вісник найзнаменитіших поетів“ виходить вівторком, а в п'ятницю на першому разі в Діло.

Підписати і надіслати (власноручно): Л. Львів Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Карла Людвіка 9. J. W. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnengasse 8, M. Stern, I. Wollzeile 24, H. Schalek, I. Wollzeile 8. Oppel I. Stubenbastei 2. В. Франкфурт і Гамбург M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Продати на „Діло“ і п'ятидесяті за писарств платні у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком:

в Австрії: за цілий рік . . . 18 гр. на цілий рік . . . 24 гр.
на пів року . . . 9 гр. на пів року . . . 12 гр.
на чверть року . . . 4 гр. 50 пр. на чверть року . . . 6 гр.
на місяць . . . 1 гр. 50 пр.

у Львові:
за цілий рік . . . 16 гр. на пів року . . . 8 гр.
на чверть року . . . 4 гр. на місяць . . . 1 гр. 35 пр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи повертаються лише на поштові застереження. — Рекламні неоплачені вільні б'є порта Подорожчеського комітету 8 гр. а. в.

Оголошення приймаються по п'яті 6 гр. б'є одним стрічкою печатною, в рубр. „Надбавки“ по 20 пр. а. в. Подати числяться по 10 пр. б'є стрічка.

З'являється 1 (13) червня за часів II-го чвертьріччя нашого видавництва. Просимо поспішати з предплатою і з есентуальними врівнянням залеглостей.

Як стоїть у нас з конституцією?

В послідній числі „Діла“ подали ми в статті „Маршалок краєвий а руске писмо“ характеристичний факт, як п. маршалок, гр. Тарновський, приймаючи депутацію селян з одного руского села в повіті стрийському, учинив депутацію зам'яті, чому ви подане не написане Jasiński literami, а писмо руске назвав — rossyjskiem.

Нині ж маємо подати до відомості наших Вп. Чателів другий, не менше характеристичний факт.

Метрополіт д-р Сильвестер Сембратович вніс до львівського ц. к. намісництва дня 15 лютого 1890 ч. 11.780 власноручне подання в язичі руском і написане руским писмом. На подане се відповів ц. к. намісництво рескриптом з дня 26. червня 1890 ч. 22.400 в язичі німецьком, а не руском, як того вимагають закони.

См'ямо отже спитати Его Ексц. п. намісництва гр. Казимира Баденського:

Чи годіте до з'ясування розпорядження міністерськими і з'ясуваннями законами основними?

Особливо кладемо вагу на основні закони державні, бо гр. Казимир Бадені, обіймаючи уряд намісництва Галичини, заявив і зажадав, і русинам з'ясування, що в його урядованні і діяльності міждоайними будуть основні закони державні.

Як же повислий факт погодити з тими заявленнями гр. Казимира Баденського?

Не знаємо, що з'ясування ц. к. намісництва учинить метрополіт галицький Русин. Святим народним обов'язком его було би — звернути ц. к. намісництво відповісти німецьку, а зажадати руском. Но, буди-як буди, сей факт, як і поданий нами поперед факт з постуку маршалка краєвого гр. Тарновського — мусить насунути русинам важкий думи на темат питання: як стоїть у нас з конституцією?

Бесіда посла В. Ковальського.

оголошено на 412 засіданні палати послов ради державної дня 14 н. ст. мая при дебати надзвичайною індемнізацією.

Высока палата!

Од бесідах годнів сиджу на своїх місцях і приходжу до слова саме о півночі. Однак же не потребу аби духів викликувати, щоб предложений закон оборонити. (Веселість.) Протягом, хочу коротко зазначити становище мое в тій справі.

Завісто, що в 1882 році в тогді, в сойм галицьком, тая угода індемнізація була предметом розправ. Прогинь сей угоди яко проекту правительственного выступали именом послы руский і то зовсім справедливо. Послы селянські найшли в тій законі такий тягар для селян, як не дадуть ся оправдати ані з становища правного ані з фінансовим положенням краю. Мы мали би наразі зречи ся значної часті добре набутого права нашого і наложити на себе нові жертви. Послы сойму львівського не могли так легко забути, що дарований панщина було ділом ласки цесаря Фердинанда Добротливого. И селяне галицький знають добре, що спонукало цесаря Фердинанда до видання памятного патенту з 17 червня 1848 р. (ч. 1136 366р. ав.) В 1846 р. 13 червня оголошено патент, котрим знесено деякі данні підданства. Потім слідвало цілковите знесення панщини.

Его Величество, хочаби піднести быти селян галицьких, розпорядити цілковите знесення панщини і всяких давніх підданств од господарів ґрунтових, а також од халупників і комбринків. Гадка о знесенні панщини була вже давно підготовлена і на часі. Селяне домагались того, а і обставини промагали за тим.

Не єсть се тайною, що именом найбільш властитель земель в Галичині дали перший товчок до того, заявивши, що они готові знести панщину без винагород. Виравді

они повторили лише то, чого давніше вже домагали ся сойм постулатовий Галичини. Однак же треба знати селянина нашого, Русина чи Мазура, о скільки бить недовірчивий і довірчивий як-раз тогді, коли хто до него приходив з дарунком. Он аж тогді сирійський і адріанський дарунок, коли з'ясе, що на него заслужив собі тюрку. Он радше знесе жертву, як щоб од когось-будь прийняв щось даром. Он хоче заробити собі на все, що потрібне до его існування, але тогді зароблене єсть ему дорогим і бить не випустити его з рук. Але на всякий случай хоче вперед упевнитися, що ему сего ніхто не одбере, що бить заслужив собі чи кровію, чи грішми, чи трудом. (Голос: Довісто так!)

Селяне наші чули од давна потребу у вільності од немилон панщини і були охотні до того, щоб з панями своїми уговоритися приватно що-до панщини. Справа була-би поладилася, там же легше, що інтересовані не були сему противні. Я певний того, і кожний, хто знає край наш, не заперчить, що обома сторонами пожелана ціля могла достигнутися з малими жертвами. Тимчасом сталося інше. Провідніе хотіли і осмілю уміти доброго монарха Фердинанда, що сей в меншій мірі через обставини а більше з власної волі забер панщину на кошті скарбу державного. Панщину знесено 15 мая 1848 р., вглядю після нашого календаря 3 мая 1848 р. От з'явля, коли говорю, бачу на годиннику, що настав нині 15 май. (Веселість.)

Подумайте, панове, що нині 42-й роковини знесення панщини патентом цесарським з 17 червня 1848 р.

Мой панове! Коби ви були свідками сего, радости, з'ясу Галичина приймала сей патент цесарський! И камінь був би зворушив ся і ви би заплакали. Вдячною перенятій народі сільській поспішав передо-всім до храмів Божих, кинув ся тут на коліна і горячо подякував за уділену ласку і спасення. По торжественних обдіра-вах горнув ся народ на майдани і ставляв памятник хрестів. Од сего часу по нині стоїть в Галичині ті хрести повсюди. А йдуть завтра, а властиво нині, я вас прошу — вправді се далеко і ми не станули-б на часі (Веселість) — а будете свідками тих великих торжеств і празників, які обходять ся у нас. И ви порадуєтесь і повеселитеся. (Пос. Тірк: Не впрі сему!) Не вірять? Як єсть ту який невірний або чоловік без серця, і хоч би бить був невірним Тогомо, то повірив би, як би нині удав ся до Галичини. Мы завели би того невирного Тогомо в тійний гай, де стоїть ті хрести, а ви, лане колого, провели би час може приємніше, як тут. (Велика веселість.)

Мой панове! Тая радість не була хвиле-ва. Такі хрести побачите нині не лише з дерева, але з заліза і каміня в кожній громаді східної Галичини, і що року громади ся народ сільській бия сих хрестів з'являв на 15 мая, щоб обіти пам'яті цесарського патенту з 17 червня 1848 р. На сьмі дні не робить ніхто, — то народне свято, а по богослуженню збирають ся всі, старе і молоде, при памятных хрестах, співають гимн цесарський і бавлять ся, співають, грають і танцюють.

В пам'яті знесена панщина бить також бронзові хрестини. Я сам посідаю такий хрестик в пам'яті патенту цесарського з 17 червня 1848 р. (Бесіда показує хрестини). Тут виразив по руски слова: „Памятея давня свободи, 3 мая 1848“.

Такий хрестик носить нині кожний щиро-русин. Он находит ся в кожній родині рускій. А длячого так дорогий бить кождому? Бо народі знає, що за свободу свою має дякувати бить виключно лише слову цесарському, бо народі вірить цесареві і єсть певний того, що слово се не буде зломане, бо кождий вірить сему слову. Оно лишать ся незмінним. (Браво! браво!)

Мой панове! Коли в 1850 р. лукаві язичи рознесли висті, що панщина буде привернена, явилася зараз депутація нотаблів і достоянників руских у Відні. И я, яко наймолодший член, був у тій посольстві. Мы поїшли до президента міністрів, ян Шварценберга на площада Ballhaus. Мы высказали ему нашу тревогу. Князь відповів: Не сумнівайтесь! Вы маєте слово цесарське. Австрійський цесар ще ніколи не зломив даного слова і не зломить. (Браво! — з пра-вицею.) Тим же мы успокоились зовсім. Мы вернули доми і сказали селянам нашим: Вірте і уповайте на слово цесарське і не дайтеся нікому отуманити. Яз хто вам що явного скаже, то зв'яжіть его і обставте вла-стями (Велика веселість), бо се заради краю і держави, хто важить ся не вірити слову цесарському (Браво! браво!)

Мой панове! Як би який легкодух зав-тра або радше нині явив ся в Галичині і щось подібного ставив правити селянам, то я

не ручу, чи вийшов би цілий. (Велика веселість.)

Можє про-те в будеще цівкав, мой панове, як я і послы руский, що ад мною годять ся, гладом на нинішнє предложення правительственне і длячого стаємо в его обороні. Хоті послы руский соймів в 1882 р., а також в 1889 р. противились сему предложенню, то тут в раді державній стоимо за нині.

Мой панове! Я хочу оправдати наше становище, а справу розбрати коротко і ясно. Послы соймів противились предложенню, з'явившись вгляді. Як довго розходило ся о то, щоб се предложення приймала без зміни або од правительства выторгувати більше, відповідаю до патенту з 17 мая 1848 р., то можна було выступати противі деяких прикріпів постанов. Послы соймів руский виявлялись свідомі з свого обов'язку яко щиро заступники селян, тим же більше, що правительство уперто стояло при своїх.

Послы соймів були би спроневерились інтересам селян, як би не була старалась о то, щоб край прийняв на себе як найменший тягар. Они були пересвідчені, — в того пересвідченні сьмі нині всі послы галицький — що сплату за знесення панщини не можна наложити на край, бо знесення то мало перевестись після цесарського патенту коштом держави і яко дар ласки цесарської.

Мы могли би зовсім справедливо наді-ятись, що панщина буде знесена без всякої винагороди. Тимчасом край наш заплатив уже до фонду індемнізаційного панщиняного тільки, кільки жадені другі край коронний в Австрії. (Так єсть! — з пра-вицею.) Коли-ж виништь умову сойм краєвий уже прийняв, то мы стоимо перед довершеним ділом, і я не можу уважати себе лучшим бить других заступників Галичини і не можу думати, мов-то я лучше справу зрозумію і для краю лучшего добра хочу. (Дуже добре! — з пра-вицею.) И ось в тій лежить причина, що мы тепер, рука в руку, стаємо в обороні сего предложення. (Одобрені з пра-вицею.) Але мы чинимо се не виключно в інтересі нашого краю, бо мы тут також послы рады державної, і будеще певні, що я, вступаючись за сьмі законом, не забуваю, що я посол рады державної. Мы хочемо не скривдити при тій державі, ба, мы готові принести значну жертву для держави, а именом зречись 7,875,000 зр. державного додатку, до котрого маємо право, а се певно жертволюбна охота! (Браво! браво!)

Мушу признати, що і п. референт меншости заступає свою резолюцію дуже умірено, боронив свою справу гідно, благородно і людяно. Але і я не поступлю ніяк. Я не скажу, панове, що в вашій внесенню спочиває небезпечність для нас, що може наші ождав одує ся на довгий час. В з'ясу своєю резолюцією, жадаючи выведення справи перед трибунал державний, поступає може і коррєктно, не гадаючи зречись становища права, не хочете ділати покаянно, — але и мы не бдугуємо становища права та не страхемось его.

Мій рахунок цілком простий. Коли я бодай через якусь чергу л'ят бачу в буд-жеть знов встановлених 525,000 зр., — а того прецьв не заперечате, бо тая сума уже од р. 1857 до р. 1897 знаходиться ся яко б'жуча позива — то тих річнихх 525,000 змогли би для мого краю бути тільки великим добродійством, особливо тепер, коли бить такий страда од великих нещасті ехемитарних. Коли-ж мы все таки готові добровільно зречись того річного додатку і приносимо таку значну жертву, то тільки для того, що хочемо, аби вже раз тота делікатна справа була поладжена, а намі вично не закидувано, що держава поносить жертви тільки для Галичини і Галичину обсягає дарунками. Той неоправданий закид може ослабити вдячність нашого краю, бить родити в наших серцях тільки велике обтречення, бо дарунок прийнятий раз з руки цесаря, не може бути повторений з одні інде, знавшиши ще, що мы той цесарський дарунок прийняли як найважчийше. (Пос. Штайнбергер: А мы маємо платити! Веселість на лице.)

И мы платимо, хочь правильно до того не обов'язані. (Голоси: Дуже справедливо!) Дякувати нам, панове, що вы нам нині дали першу нагоду знятися тым предметом ближше і не думайте, що може и мы не маємо сумнівів, порівнюючи всі патенти, розпорядження і рішення. И як п. пос. д-р Майт з'явив обіжжув ся тільки на суперечности патенту з 18 червня 1848 р. з цесарським рішенням з 30 жовтня 1857 р. бо нині тут в тих двох документах лежить діаметральна суперечність, то і я найбільшу вагу положу на тому нині суперечність, хоч я єн одверти не можу, бо хоч єн читати сто разів і не знати який натиск класти на приходяче там слово Rückzahlungsanspruch, то за-для сего одного слова не можна ще ніяк прийти до смілого заключення, що через те

зрушено або скасовано патент з 17 червня 1848 р. (Дуже добре! на пра-вицею.) Мы длятого криво держимось сего патенту, держимось его з великою почестью і вдячностю, а наші народ сільський в неурочимій свідомості, що тым цесарським патентом панщину знесено на вткі беззаплатно, хоронить его в скринях мов найдорогоціннійший жемчуг.

Кінчу свои короткі выводы за-для пібнои пори з широким подякою п. референту більшости, котрий весь можливий матеріал, потрібний до выяснення того важкого питання тут в'рно вкупі представив і перегляд его улекшив. Той реферат знайде своє заслуженне місце побіч добре хороненого патенту. (Оплески.)

Можете поступати після свого пересвідченія, але будеще певні і за наше пересвідчен-ня, що мы з сьмі справі програти не можемо. Я незрушимо пересвідчений, що заporučене нам раз найсвятіше цесарським словом, ніяк не може бути однятим. В тій свідомості кінчу глибоко прочувствованим виразом преданности, в'рности і вдячности для найвишого трону і цесарської династії. Най живі Его Величество цесар: Ноех! (Живі оплески. Беспокойнои трагують.)

Дописи „Діла“.

З'я Колоний.

[Бійка християн з жидами.]

На нинішній (дня 16 н. ст. мая) торз в Коломиї стала ся така пригода:

Иван Венгриянок, господар з Товмачика, повіту коломийського, вивів на торг фру матеріалу деревяного. Сторгував у него той матеріал жидок з коломийської, але при виплаті урвав ему з'я уго-дженой ціны щось поверх десяти крейцарів. Иван Венгриянок зразу просив ся у жидка, щоб его не толочив ціною, але коли жидок не хотів заплатити, то жидок звертав жидков назад всі гроші і заявив, що за тоту знижену ціну матеріалу не продасть. Жид не хотів грошей приймати але сварив газду, а дальше ударив Ивана Венгриянка з цілми замахом в лице. От вистала бійка, середь котрої жид-провокатор з найбільшою заліткою кинув ся на мужика і зубами покусав Ивана Венгриянка в пальці на руках до глибоких ран. Зб'глись жиди другі і почали нашого газду обкладати палицями. Зб'глись і наші мужики боронити свого брата. Почалась уже трохи більша бійка палицями і батогами. З'я одної і другої сторони було вже по кільканадцять людей. Настала хвиля дуже поважна. В миг ока рознеслась по цілмі торз чутка, що жиди напастують за посто-дурно нашого газду. Вистіла тота зрушила наразі більший маси. Наші газди сільські почали в найбільшій розгоренні спішити з подальших сторб ринку на місце недалеко коло войскового одваху, де відбувалась бійка. Було певно прийшло до великої заварухи, але жидок, що провокував тоту сцену, утік з'я ринку і тым способом перервався бійка сам собою без чужої інтервенції. Покирджений, побитий і зранений Иван Венгриянок, поїш ввправді сей час на поліцію пожалувати ся, але не знаючи назви і незнаючи ані ему ані его товаришам жидка по имени, не достав ніякого сатисфакції, окрім хіба тон, що приділено ему двома поліційантами яко асистенцію, котрі мали его боронити перед дальшими напастями, і ті поліційане провели его по-за місце.

Як вражіння зробив сей факт на селян, котрі були на нинішній торз, які бесіди поїшли між ними і з якими гадками вертали они до дому — про се замовчу. Скажу лише то, що селяне розділили ся з нинішнього торгу до в'рности роздрозненні.

Ще позволю собі зробити одну увагу. На всіх наших торгах убийшла вже з'я щоденний звичай така практика, що жиди фактори і барышбівники, купуючи у наших селян вывезений товар, уривають при виплаті усе хоч те трохи з'я угодженой ціны. Таке кривдження, а до того такий про-вокуючий сцени можуть статись дуже легко причиною поважних випадків. Тому-ж за-часу звертаємо увагу властей, щоб таких на око дрібних фактів не легковажали.

Очевидець.

З'я Станіславського Подгір'я.

[Ч. господар Федь Остапак — фундатор нової церкви в Радчуні.]

Колісь на Русь князі, бояре та вельможні паны фундавали та будували нові церкви, монастирі, школи та бурси. Нині князі минулись, а панами на Русь — жидова, ко-

трій не в голові рускій церкви. Тож нарід наш любий, приходять до кожного двору до лучшего самозаваня, просвіты в науку, здиґає своїми власними накладами величайшій свя- тині Божій, артистично приурачує їх в гор- дити ся тимъ, що хоть неодо Русь заборони- ють, видирають, то чей тои тверда вѣры в надѣю на щасливую будучиность нѣма вража сила намъ не выдре.

Ню одрадний фактъ можемо поднести, що вѣ послѣднѣмъ десятилѣтїю на нашій га- ляцій Русь нарѣд здиґувъ много новыхъ церквей. Имено в Подбѣрїю, де не такъ тяж- ко за матеріяль, збудували громады новї цер- квей в Переганьову, Небыловѣ, Ясели, Рако- вѣ, Хитинѣ, Вѣстовѣ, Грабѣнцѣ, повѣту калу- ского, а дальше вь богородчаньскѣмъ повѣтѣ вь Иваньковѣ, Богородчанѣхъ старыхъ, Гра- бѣнцѣ, Саджанѣ, вь Яновчанѣ, — у всѣхъ тѣхъ селахъ будували громады чя то вь дорожѣ конкуренційной, чя власными силами безъ по- мочи патрона та безъ прамусовыхъ ередствъ, якъ севестраціи та ліцітаціи. Також вь гро- мада Глѣбѣвка, пралучена до парохїи Са- джанѣ, повѣту богородчаньского, будувъ дѣ- цѣвѣ 1890 р. власными коштами, безъ по- мочи патрона, нову, крпжєву азъ пятама вер- хама святиню Божу. Но щобы оденъ господарь грунтовий самъ поднявъ ся пофундувати нову церковь, — то вь явѣвшихъ тяжкихъ та не- завидныхъ часахъ небуваль фактъ, гѣдѣнъ всякого признаня, чести и славы.

Ого вь Радчѣ, селѣ станіславѣского по- вѣту, згайшовъ ся такъ великодушный и же- ртвоблюбовый господарь, честный и благородный Федѣ Остапѣвъ (пѣвецъ церковный). Ще за часѣвъ бущого тамъ парохѣ б. п. Мих. Ко- льянѣского прїйшовъ бѣ, за наукою того-жѣ, черезъ працю, тверезѣсть, оцадабѣсть и мудрїй та щасливый обороты грошей, до значайшого маству. „Прїбуди щастѣ, разумъ буде“, каже прїповѣдка, — тожъ и нашъ газда-меценать зважъ вь аренду сусѣда село Иваньковку, а коля на арендѣ повело ся, зважъ вь посесїю и село Радчѣ, де щасливо и разумно господь- рує. Коли по смерти бущого тамъ парохѣ до- ставъ той приходъ зважъ его Вѣд. Л. Вагшнѣ- скїй, звернувъ бѣ увагу на того господаря и заохотивъ его до великого, красивого и памат- ного дѣла — здиґувати нову церковь. Щирѣ и жертвоблюбовѣ сердце и свѣтлый умъ вели- кодушного Федѣ Остапѣва не мало довго жа- дѣ на той вѣкомый паматникъ. Нашъ князь- фундаторъ закунавъ весь потрібный на фун- даменты твердый а на будову мягкій мате- ріяль, самъ матеріяль той позвонивъ, порѣзѣти казавъ, самъ майстрови-будѣвичному за будо- ву 1.200 зр. платѣти и всѣ нїчї выдѣти до цѣльового убѣчєня цѣлои церкви радо и о- хотно для Божои славы поднявъ. Такимъ ге- роимъ-фундаторомъ — щира душа вь сѣраку, хлѣборѣвъ, газда ч. Федѣ Остапѣвъ! Коли нѣ для будови тои церкви така его щирѣсть, жертвоблюбовѣсть, великодушнѣсть, — то мож на повѣнъ надѣяти ся, що и для внутрѣшного урядженя и артистичного вывѣчєня сего па- мятника бѣ не бѣдаже щедрыхъ дарѣвъ, а такимъ чинимъ записе своє имя золотыми буквами вь памяти громаданъ, котрї вьдѣя- ности переплазувати будуть имя свѣтлого фун- датора Федѣ Остапѣва отъ рода вь родѣ!

Зѣ Сморяжа (вѣ Сѣльницѣ).

[Пригода селянъ-бѣчарѣвъ зѣ Вислока.]

Сумна пригода лучила ся у насъ. Селянѣ-бѣчарѣ зѣ Вислока гонили сего року зѣ Сигота накупленъ тамъ бѣвъ цѣломъ звышъ 700 вартости 2.500—3.000 зр., якъ и по- передними роками, домѣвъ, вь надѣи помощи своѣй нуждѣ за позаченъ грошѣ. Несподѣвано прїдѣлавъ ихъ полицїанъ Чехъ и запытавъ, кудѣ гонѣти отару. Подорожнїй, не догаду- чѣсь нѣчого злого и незаконного, одповѣля: А тобѣ що до того!? Обуривъ ся тѣмъ по- лїцїанъ и попровадивъ ихъ до мѣсєкого вѣйта жєдѣ, — бо вѣ Сморяжѣ єсть два вѣйты: хлѣ- скїй-рускїй и мѣщанскїй-жидѣвскїй для освѣ- щѣнїхъ вь сѣреднѣ села жидѣвъ, кѣлькохъ ре- мѣснїкѣвъ и робѣтнїкѣвъ азъ тартаку. Вѣйтѣ Мен- дѣль поспытавъ за паспортѣмъ, а доведѣ- шѣсь азъ паспорту, що се бѣвъ азъ Угорчань, прїклянувъ заразъ жандарма, що прїнадлево пересѣджувавъ вь ратушѣ-шанку, а сей азъ обовязку, що худобѣ зѣ угорскѣи границѣ до насъ переганѣти не вѣльно, сїянивъ бѣча- ровѣвъ.

Стало ся се 1 н. ст. мая с. р. Заклопотан- нї мужики сировали свѣомъ коштомъ вѣте- рана зѣ Сѣльницѣ (5 мѣль), а тои огляну- ши бѣвъ, узнавъ ихъ здоровыми. Бѣчарѣ уда- валось и до ц. к. намѣстѣнства и до ц. к. старѣства вь Стрыю, щобы амъ бѣвъ выпуще- но, але надарѣмъ. Оан переступись заборону! Дѣвъ недѣвъ тулїиєсь бѣчарѣвъ, якъ могла, па- сла то на громадѣмъ насовиску, то вынай- мѣмъ памѣ, думаючи, що будуть ихъ держѣти вь контумациї лише 14 днѣвъ. Но на ихъ ве- щѣсть нѣдѣвшила дѣвъ 14 мая вѣдомѣсть зѣ ц. к. старѣства, що бѣвъ ихъ будувъ ліцїту- вѣти дѣвъ 20 мая. Горѣмъ прїйнтї, мѣвъ нежї- вѣ, понадали на землю, а очуявши трохи, понавдурвали домѣвъ. Однѣвъ зѣ нихъ це 1-ого мая заслабъ, чя зѣ ума зѣйшовъ. Кажуть, що бѣвъ будувъ ліцїтувати на рѣвъ скабѣу!

Имена декотрыхъ потерѣвшихъ таѣй: Бѣремъ Каселюхъ, Андрїй Рыбка, Стефанъ Кулїтѣ, Валѣко Блажѣвскїй — усѣ зѣ Ва- слѣва, судѣ Букѣвско, старѣство Слабѣк. Оан прїсягнѣтъ ся, що о заборонѣ нѣчого не зна- ли. Вѣрѣмъ богато и передъ ними и по нихъ гонїли такъ само бѣвъ та ихъ у насъ не прї- державѣ, хѣба де нѣде.

Зѣ Чортѣвского.

[Бурса братѣва св. о. Николая вѣ Станіславѣ.]

Зарядъ Бурсы св. о. Николая вѣ Стані- славоѣ подає періодично вь часописѣхъ до вѣдомости публїкѣ жертвы складанї вь ко-

ристь бурсы, и за кождымъ разомъ зыває землѣкѣвъ, щобы прїсылали „денги“ на сю вѣстѣтѣцію. Се чинить зарѣдъ періодично, точ- но и скрупулятно.

Тѣлько-жѣ не такъ скрупулятно выво- няє бѣвъ нїшї сѣои обовязанї супрѣтивъ публї- ки. И такъ вѣдає дужѣ вь очѣ, чѣму то За- рѣдъ не подає до прїлюдной вѣдомости: на що ужавъ дѣтѣныхъ складныхъ загалѣмъ жертвъ? Але мало сего: зарѣдъ, хочъ такъ часто „апелює“ до жертвоблюбовї рускѣи публїкѣ, мамѣ того не вѣжає потрібнымъ адавати тои публїцѣ черезъ часописѣ спра- вѣданѣ нѣвъ своєи дѣяльности, зѣ обороту ка- сѣвого, якъ се чинить правильно зарѣдѣ нѣ- щихъ напихъ бурсы, отъ прѣм. зарѣдъ бурсы тернопѣльскѣи, стрїпскѣи, дрогѣвскѣи и др. А повиненъ зарѣдъ станіславѣскѣи бурсы чин- ити се тѣмъ радше, що орудѣ розмѣрно значимы мѣстѣкомъ бурсы, котрї то маєтъ по- ставѣвъ нѣвъ добровѣльныхъ жертвъ рускѣи на- родѣ. Станіславѣска бурса имено аєтъ властїтельскою немалѣи реальностї при улицѣ Сѣреднѣй вѣ Станіславѣ, вѣ складѣ котрои вѣхѣдѣтъ фрѣнтѣва однопѣрѣхова каменїца и двѣ ошїцї зѣ огородами и садѣмъ. Камен- ица складає ся вѣзлѣчѣмъ вь комнѣтъ прї- значѣныхъ на мѣщанѣ, котрї зарѣдъ бѣдаѣ- має. Отже для шарпѣи публїкѣ цѣкаво було бѣ знѣти, кѣлько ся каменїца прївѣсѣтъ чѣ- шу теперѣ, коли то вѣ Станіславѣ мѣщанѣ такъ незвычайно поїшли вь гору? Чя хѣто не мѣшає за дарѣмъ або ошлѣчує дужѣ нїзкїй чинѣвъ, и зѣ якои радїи? — и т. и. Не мѣшає цѣкаво було бѣ знѣти, кѣлько школярѣвъ де- ржѣтъ зарѣдъ бурсы? Якихъ бѣтѣвъ оан дѣ- ти, чя не такахъ щѣ не квалифікуєтъ ся за- да доброго положѣня матеріяльного до бурсы (котра, якъ зѣвѣсто, стоить публїчѣными же- ртѣвами)? Кѣлько кожды вь бурсѣзѣвѣ дола- чѣє мѣсѣчно? якѣ удержѣнїє дѣстає? чѣго вѣ бурсы учѣтъ ся окрѣмъ школьныхъ предмѣ- товъ? Якї устѣхѣ выказуєтъ вь кождымъ по- вѣрѣцѣ школьнѣвъ? и т. и. Наѣто годѣлось бѣ знѣти, чя членѣ дѣйствїи складають „ро- чнїй“ датѣкъ грошейнѣи наимѣнѣ вь квѣтѣ 3 ар. а. в. и датѣкъ вь натурѣхѣхъ на потреби бурсы“, якъ сего вымагає §. 16 уставу бурсы.

О тѣмъ вѣсѣмъ публїка могла бѣ знѣти, вѣзлѣчѣмъ зарѣдъ спѣвѣвъ супрѣтивъ неѣ те, до чѣго бѣвъ обовязанъ. Во прѣдѣвъ, хѣто пе- ріодично зыває руску публїку до жерѣтъ чя то бѣдовама, чя запросѣма на балѣ бѣтѣже- ными бѣлетѣма, высылѣными у всѣ стороны галицїи Русь, — то повинѣтъ чутѣсь обовя- занымъ адавати періодично и то чѣно спра- вѣданѣ зѣ сего, кѣлько мѣвъ дѣходѣ и на що его уживѣ. Очевѣдно, ту не досѣтъ подѣти, до дѣходѣ було тѣлько, а розѣдохъ тѣлько, а треба спеціалїзовѣти, зѣ чѣго складаєтъ ся до- хѣдъ, а зѣ чѣго зѣвѣтъ розѣдохъ. Такъ робѣтъ усѣ добре зорганїзованї товариства. Але, вѣд- ко, вѣ сѣй нїстїтѣцїи якѣсь оргѣнїзаціѣ хра- має, коли зарѣдъ бурсы бѣвъ кѣлькохъ лѣтъ не склїкує загалѣныхъ зѣборѣвъ. Бѣдай шїрша публїка о такихъ загалѣныхъ зѣборѣхъ нѣчого не знає, хочъ бѣсла §. 25 уставу „Общѣства и Бурсы братѣва св. о. Николая вѣ Стані- славоѣ“ рѣзняє загалѣныхъ зѣборѣвъ по- винѣтъ бѣти оголошенїи прїлюдѣ „вѣ рускѣи часописѣ, до того черезъ загалѣное собравѣе опредѣленѣй“. А хѣто за остѣныхъ пѣтъ лѣтъ хочъ-бѣ вь одѣбї рускѣи часописѣ чѣтавъ про загалѣнї зѣборѣ бурсы станіславѣскѣи? Зѣ бѣдѣ походѣтъ, що теперѣ нѣхѣто навѣтъ не знає, хѣто вѣхѣдѣтъ вь складѣ выдѣлу бурсы! Чя такъ повинѣтъ поступѣти зарѣдъ бурсы, котрїй гѣдѣсѣтъ, щѣ стѣтъ поѣтъ прѣтѣкторѣ- томъ еп. Пѣлѣша?

Тѣакъ поступѣванѣ зарѣдѣ бурсы очевѣд- но вѣзлѣзѣе некорѣстно для самои нїстїтѣцїи, бо сѣмѣтѣтѣ публїка до неѣ почїнає остѣгѣти, якъ се бачѣмъ азъ того, що жерѣвъ теперѣ вѣзлѣзѣає значѣно мѣнѣше, якъ давѣйшїми лѣ- тами, а сѣгорѣчний балѣ бурсы, поѣтъ вѣзлѣво- вѣтъ покровѣтъ еп. Пѣлѣша, зѣбравъ такъ невеличѣкѣ чѣсло цѣкавыхъ, що якъ писѣли часописѣ, лѣдѣвъ 16 парѣ ставѣло до танѣцѣ (мѣжѣ тѣмъ якъ давѣйшїми рокамъ було до 80 парѣ), люде бѣслѣмѣ бѣгѣтъ безъ грошей и т. и. Тѣжѣ „umkehren meine Herren!“ — а сѣмѣтѣтѣ публїкѣ верне.

о. к. с.

Бѣдѣ Яворѣва.

[Вѣ справѣ посады учителя вѣ Семерѣвѣ.]

Вѣ „Дѣлѣ“ ще азъ дѣвъ 23 надѣлїста (5 грудѣва) 1889 вѣ ч. 263 повторѣно вь новїн- кахъ за „Черв. Русѣю“ дописѣ „зѣ Яворѣва“ слѣдѣющего зѣметѣ: „П. Стеф. Трухѣмъ, вѣ- стѣтель Семерѣвѣско коло Яворѣва, оснѣвуєтъ вь своѣмъ сѣлѣ школу, давѣши на то дѣмъ, 6 морѣвъ пола и долину, а застерѣгъ собѣ лѣвъ се, щѣмъ его своѣкъ ставѣ учитѣлемъ вь тои школѣ. Окружѣна рада школьна прїня- ла вь прїзѣнанѣмъ сѣе щѣдрїй дѣръ, хочъ ла- тѣвскїй кѣсѣндѣвъ Узѣрскїй, одпорѣчѣвъ ла- тѣвскѣи оргѣнїзѣціѣ, прѣтѣвѣвъ ся тому, а прїчину подаѣвъ таку, що сѣло зѣмѣсковї сїє, аєтъ дѣдѣчѣ, свѣщеннѣкъ и учѣтель будувъ Ру- сѣнами.“

Дѣтѣчѣмъ зѣвѣсту повѣшенои дописѣ заявѣ- лѣмъ, що п. Стеф. Трухѣмъ дарувѣвъ уѣсѣже- нѣе на школу безъ нѣякихъ анѣ вь актѣ фун- даціѣмъ анѣ вь нїшї явїи способѣ поставѣ- лѣныхъ вь тѣмъ вѣзлѣдѣ уѣсловїи або застерѣ- жѣнѣ, щѣмъ его своѣкъ ставѣ тамъ учѣте- лѣмъ. Черезъ прѣтѣгъ двѣхъ мѣсѣцѣвъ, зѣнимъ школа розѣзѣла ся а вѣзлѣгѣио зѣнимъ посада учѣтельска могла бѣти замѣщеною, не дѣйшло до вѣдомости оргѣнѣру рады школьной, що желѣнѣмъ п. Трухѣма єсть, абы его своѣкъ ставѣ тамъ учѣтелѣмъ. Передѣ 1-мѣмъ верѣсѣня 1889 р. на засѣданѣ рады бѣла поставѣлена справѣ замѣченѣа посады учѣтельскѣи прї- школѣ вѣ Семерѣвѣ. Позѣжѣкъ подаѣвъ учѣте- лѣ п. Теод. Щѣпѣного, своѣка п. Стеф. Трухѣ- ма, не вѣзлѣнуло було до рады, вѣмѣрѣно зѣ прїчины, що п. Теод. Щѣпѣный тогдѣ же не

бувъ, якъ того вымагають розпорѣженѣя вѣ- стѣи школьныхъ, уѣзлѣнѣный азъ тогдѣшѣио своѣа посады учѣтельскѣи вь стрѣбѣмъ о- кружѣи школьнѣмъ, — то данѣ агадану посаду нїшѣмѣу учѣтелѣ, котрїмъ подаѣвъ ся и бувъ уѣзлѣнѣный азъ давѣйшїио своѣи посады. Пѣ- бѣнѣше вѣзлѣнуло подаѣнѣе учѣтеля п. Теод. Щѣпѣного о наданѣе ему посады учѣтельскѣи вѣ Семерѣвѣ. Окружѣна рада школьна, узѣ- нѣя щѣдру фундаціѣ и прїхлїбѣнѣсть п. Тру- хѣма для школы, узѣзлѣдѣла подаѣнѣе п. Щѣ- пѣного, своѣка п. Трухѣма, надалѣ ему агадану посаду, рѣвночасно перѣносѣя попередѣного тѣмъчѣмѣмѣу учѣтеля, котрїмѣу посаду тѣмѣу перѣдѣ мѣсѣцѣмъ нѣдалѣ, на нїчу посаду вѣ- тѣи самѣмъ окружѣи школьнѣмъ. П. Теод. Щѣпѣный оѣстѣе оѣжѣ на желѣной посадѣ учѣ- тельскѣи вѣ Семерѣвѣ и на нѣяне удовѣленѣе вѣстѣи школьныхъ повѣнѣтъ тамъ обовязѣи у- чѣтеля.

Наданѣо ему тои посады анѣ ко. Узѣрскїй анѣ нѣхѣто нѣшїи не супрѣтивѣвъ ся вѣзлѣгалъ, а зѣ тѣгѣлу, що бѣвъ єсть Русѣномъ, зѣ оѣбѣ- на. Такожъ нѣхѣтъ зѣ членѣвъ рады нѣ одѣнѣмъ словѣмъ не зѣдаѣвъ нѣхѣто о мѣмѣнїи небѣз- пѣчѣности зѣмѣсковѣнѣа села, аєтъ бѣ тамъ дѣ- дѣчѣ, свѣщеннѣкъ и учѣтель бѣла Русѣнами.

Зѣ Пѣйла (вѣ Калѣшнѣ).

[Лїхо зѣ ворожїтомъ.]

Нѣразъ то лучѣа ся чѣтѣти вь часѣи- сѣхъ, якъ то вѣ тѣи або нѣшїи громадѣ по- рѣзныхъ сумѣныхъ и прївѣрыхъ хлѣвѣхъ прї- ходѣтъ до лѣпшого, — якъ люде отвѣзѣли ся, закладають чѣтѣлѣвъ и гѣрунѣтъ ся до нѣхъ радо, старѣють ся о своѣй добротѣи и морѣль- нѣи и матѣріяльнѣи, а такъ зѣвѣдѣтъ своѣи рускїи вѣрѣманѣвъ, шѣхлѣфѣи громадѣи та ка- сѣи позѣчѣной, и тѣ нїстїтѣцїи рѣзняють ся. Коли довѣзлѣмѣ ся о тѣмъхъ поступѣхъ на- шѣхъ братѣвъ, то радує ся сердце наше, якъ и пѣвно кожѣго щѣрого Русѣна.

Але й то пѣзна рѣвъ, що кожѣе добре дѣло стрѣчає ся нѣразъ зѣ многими трудно- стѣми. А щѣмъ доведѣти до чѣго доброго, треба звернути ся такѣмъ прѣтивъ одѣго дужѣ ве- лѣкого зла, прѣтивъ одѣио язѣы, що сїянѣає загалѣно добро, а навѣтъ просто убѣває. У насъ, хочъ хвалїти Бога вѣ чѣтѣлѣхъ, котра немѣло вѣже добра прїнесѣла и даѣтъ бѣгъ це бѣльше прѣнесѣе, нахѣдѣтъ ся такѣмъ тоѣа язѣа: вѣ нашѣи громадѣ запусѣтѣвъ глубоко корѣнь одѣнѣ, не назѣмѣю его нѣякѣмъ, лѣшь азъ его всѣ вытѣ: дурнѣсѣтъ, баламутѣ, сла- вѣнѣи для неслѣпѣныхъ — ворожїтѣ. Той чѣловѣкъ не має очевѣдно чѣсти, бо вѣнѣше для марѣиои мамѣи не служѣвъ бѣ такъ нѣзѣвѣи и темнѣи справѣ. Але бѣвъ и штудѣр- нѣи собѣ, умѣи и стрїчѣи и голѣти. Ему прѣд- ставѣлъ: „Чѣму ты чѣловѣче не понавѣнѣє сѣго поганѣго, бѣзѣжѣного ремѣсла?“ — а бѣвъ бѣдаже: „Та-жѣ я не хочу самъ того, я бѣд- правѣно всѣхъ, що до мене прїходѣтъ, але мѣнѣ не даѣтъ спѣвова... а вѣрѣштѣ чѣму-жѣ сла- боѣму не даѣтъ лѣву? На то вѣ прѣдѣнѣ зѣло и вѣнѣе лѣварѣство...“ Кѣнѣцѣ-кѣнѣцѣмъ бѣвъ таѣи ворожїтѣ! Щѣ же поможе добра рада, коли и грѣзѣа и кара для него не дужѣ страшѣа? Кару грошеву заплаѣтѣи, а ворожїтѣ дальше та сѣмѣе ся. А хѣтъ своѣи люде азъ нѣмъ мѣйже не маѣтъ дѣла, то чужї, азъ вѣнѣхѣхъ сѣлѣ не даѣтъ ему уѣастѣ, добре его бѣдѣвѣдѣють. О- сѣмѣа чѣсѣми то вѣже справѣдѣ для него жѣнѣва настѣли, а хотѣи нѣвъ стороны зѣвѣрѣнѣста гро- мадѣскои все робѣтъ ся, щѣмъ лахѣ запѣбѣтѣи и неѣобѣзѣмѣи отворѣти очѣ, — то лѣдѣи азъ одѣными сѣбѣчѣтъ ся а вѣже новѣи оутѣнка спѣ- шѣтъ якъ по сѣвѣну до своѣго чѣудѣворѣца. И такъ неѣма тоѣи вѣнѣцѣ! Вѣдѣю, амъ сѣго дурнѣ- свѣта шѣроко знѣне, та й то пѣває, що бѣвъ зѣнаєсь на ремѣслѣ: и самъ добре годѣе ся за лѣдѣску кѣрѣвѣнѣю, и щѣ другимъ дає процѣн- ты нѣвъ своѣхъ дѣходѣвъ, утѣмѣчуєа собѣ цѣ- лу грѣмаду агѣнтѣвъ, факторѣвъ азъ-помѣжѣи любого ему плѣмѣни.

Таѣа то язѣа вѣкорѣнѣлась у насъ и анѣ рушѣи вѣ выкорѣчуѣтѣ! Се справѣдѣ нечѣсть, але нехѣй свѣтъ доѣвѣає ся, вѣ чѣмъ лѣжѣтъ трудѣбѣтъ позбѣуи ся таѣиои поганѣи. Бѣажѣи прїчинѣти ся до выкорѣнѣєя сѣвѣтѣрїѣ, зѣвѣрта- ємѣо ся азъ прѣсѣвоѣ до Вѣр. оѣцѣвъ духов- нѣхъ, до Ч. зѣвѣрѣнѣстей громадскѣи, чѣ- нѣвъ чѣтѣлѣнѣи и до всѣхъ мѣлыхъ чѣтѣлѣдѣвъ „Дѣла“, щѣмъ намъ допомогѣи вь нашѣмъ щѣрѣмъ дѣлѣ: най зѣвѣють публїчѣнымъ ого- лошенѣмъ и прѣватѣнымъ остерѣженѣмъ по- вѣдомѣти всѣхъ легѣвѣрѣныхъ, що хѣто бѣ ва- жѣнѣвъ ся удаѣтѣсь до тѣмѣного ворожїта Дѣнѣла Журѣна, бѣде одѣповѣдѣо укаравѣи, якъ то вѣже неѣодѣжѣкъ подѣбѣало, а теперѣ щѣ тѣмъ бѣльше, що и вѣлѣсти вышїи стрѣо зѣа- лѣсь до тои справѣи и тѣмъ самѣмъ громадѣ даѣтъ помѣчь. Чѣй дѣждѣмо ся хвалѣ, коли почувѣмъ, що вѣ Пѣйлѣ вѣже неѣма ворожїта!

Ю. К. и З. С., громадѣи пѣйльскѣи.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Вѣ субѣту бѣдѣло ся послѣднѣе засѣ- данѣе пѣлаты послѣвъ. Мїністеръ тор- говѣи Бѣкемѣмъ бѣдовѣвъ на нѣтерїѣлѣціѣ вь справѣ прїлучѣня дальмѣатїнскѣи зѣлѣзѣнїцѣ азъ Кѣнѣа до авѣстро-угорскѣи стѣи вь Но- вѣмъ и сказѣвъ, що прѣговѣры вь сѣй сѣра- вѣе не скоро сѣбѣчѣтъ ся, бо настѣла гѣдка, чя не лѣьше було бѣ получѣтѣи оѣ зѣлѣзѣнїцѣю азъ зѣлѣзѣнїцѣи вь окупѣванѣхъ краѣхъ, що бу- ло бѣльше далѣко важѣнѣшїмъ. Теперѣ ведѣтъ ся наѣрѣды надѣ тѣмъ, чя не спѣлѣчѣтѣи бѣ даль- мѣатѣвскѣи зѣлѣзѣнїцѣю азъ шѣхомъ, що нѣде до- лѣнѣио Сѣвы до Прѣдѣору або тѣмъ, що заѣвѣжѣ- верѣи азѣ до Бѣанѣлюкѣи. Сѣравѣу спѣлѣчѣтѣи сѣхъ зѣлѣзѣнїцѣ порѣшѣтъ спѣльнѣе мїністерѣство. Пос. Таѣмѣе нѣтерѣнѣювавъ правѣтелѣство, чя оно знає, що некарѣ хотѣтъ подѣвѣсѣтѣи цѣну хлѣба и що оно думає аробѣтѣи вь сѣй

справѣ. Райхѣрѣ поставѣвъ нѣтерѣлѣціѣ до правѣтелѣства, чя оно охѣче поставѣтѣи на- чѣльнѣкѣвъ сторожѣи огѣновѣи и ихъ заступѣио- кѣвъ на рѣвнѣи зѣ функціѣнѣрами публїчѣиои вѣлѣсти. По сѣмъ заявѣи мїністеръ торговѣи, що вѣ справѣ оѣсѣту тарифѣвого прѣ бѣль- шѣхъ транспортѣхъ рѣзѣчѣла ся вѣже прѣего- ворѣи азъ угорскѣи правѣтелѣствомъ, а бѣтѣмъ слѣдѣуєтъ вѣбѣрѣ до собѣльныхъ дѣлѣгаціи. Зѣ Чѣхъ вѣйшли до собѣльныхъ дѣлѣгаціи чѣтѣри Нѣмѣцѣ: Пленѣръ, Русъ, Бѣренѣрайтеръ и Штерѣ. Оѣбѣла закрѣтъ засѣданѣе, а зѣ нѣмъ и по- слѣдѣу сѣсїю сѣго перїѣду. Пос. Яѣорскїй зѣ- живѣвъ подаѣу вѣцѣпрезѣдѣнтѣи Хлѣмѣцѣмѣу за его трудѣи и бѣзѣстороннѣи прѣводѣи поѣдѣає послѣднѣхъ засѣданѣе, а гѣр. Лѣжанѣскїй поставѣвъ вѣнесѣе, щѣмъ пѣлатѣа зѣложѣла дѣ- ровѣи Смолѣцѣ торжѣственѣно подаѣу за его трудѣи и бѣдалѣа чѣсть тоѣу, котрїй бувъ и єсть чѣ- рѣзъ цѣлѣ жѣтѣе вѣрѣнымъ слѣугою народу. За- рѣзъ по закрѣтѣ засѣданѣа вѣхѣхѣла мѣйже бѣльша чѣсть послѣвъ домѣвъ.

N. fr. Presse подає таку характеристѣку послѣдѣного засѣданѣа пѣлаты послѣвъ: „За- сѣданѣе розпѣчѣлось вѣже о 9 год. Послѣ такъ стѣсѣсѣла собѣ рука и такъ сѣрдѣчно прѣащѣи ся зѣ соѣою, якъ коли-бѣ кожды вь нѣхъ хѣ тѣвъ вѣявѣтѣи своѣо радѣбѣ зѣ того, що бѣде чѣрѣзъ бѣльша мѣсѣнѣцѣвъ стоѣтъ азъ далѣка бѣдѣ душѣиои атѣмосѣры парлѣмѣнтѣрнѣхъ борѣвъ. Мїно того и сѣредѣ сѣго несѣлого на- стрѣи не прѣстѣла нѣтерѣсѣувѣти найважѣнѣш- ша подѣа сѣи сѣсїи — голѣсовѣнѣе надѣ га- лїцѣамъ прѣдѣложѣнѣмъ нѣдемѣнїзаціѣнымъ. Вѣ кулѣварѣхъ пѣлаты говорѣно о нѣй голо- вѣно дѣлатѣо, що говорѣно дужѣ бѣгато о прѣрѣ Подѣябѣвъ у Сахѣра вѣ пѣнѣнѣю, на котрїй все тѣвъ явѣвъ ся и гѣр. Таѣфе. Не знаѣмо, чя прѣвѣда, чя то лѣшь полїтѣичнѣи жартѣ, коли говорѣтъ, що гѣр. Таѣфе рѣшѣвъ ся азъ тогдѣ прїйтѣи на прѣвъ, коли пос. Яѣорскїй заявѣвъ ему, що бѣвъ агадѣчѣи вь своѣи бѣсѣдѣ про колѣшнѣхъ урядѣнѣвъ цѣсарѣскѣи вь Гѣлѣ- чѣнѣи, не маѣвъ на гѣдѣцѣ бѣцѣа прѣзѣдѣнта мї- нїстерѣвъ, котрїй вѣ двѣдѣти рокахъ бувъ чѣ- рѣзъ чѣтѣри рока гѣбѣрѣнѣторѣмъ Гѣлѣчѣнѣи. На всѣмъ слѣчѣахъ натѣкнувъ гѣр. Таѣфе вѣ своѣмъ тоѣстѣи на сѣю бѣсѣду, коли заявѣлючѣи своѣи сѣмпѣтѣи для Гѣлѣчѣнѣи, зѣдаѣвъ и прѣ- своѣго бѣцѣа. Кажѣтъ такѣмъ, що и вѣ пѣлатѣ пѣнѣвъ хотѣтъ порушѣтѣи бѣсѣду Яѣорскѣи, ко- лѣи таѣвъ вѣ вторѣмъ або вѣ сѣредѣу ставѣе на прѣдѣду дѣвѣнѣмъ наѣрада надѣ гѣлѣчѣамъ прѣдѣложѣнѣмъ нѣдемѣнїзаціѣнымъ, бо прѣцѣи и мѣжѣ чѣленами пѣлаты пѣнѣвъ сѣтъ люде, що похѣдѣтъ азъ чѣсѣмъ

три придуть царь и великий князь та цесарь німецький, розпочнуть ся въ перших днях серпня и потянуть ся може три неділі. Въ маневрахъ сѣхъ возьме участь велика сила російского вѣска, бо воі полки въ Царства польского, Волыні и Поділя. Головно буде розходити о то, чтобы выказати, якъ може російска кавалерія заставати въ першій хвилі ворожій край и о скільки часть ся пере- вести заправитованье войска и транспорты мѣсцевыми силами. Въ маневрахъ сѣхъ будуть командувати Г. Гурко и Д. Момировъ. Царь и вел. князь будуть за той часъ проживати въ таборѣ підъ шатрами, бо боати ся якогось атентату, а въѣз достоянники будуть розміщені по приватныхъ домахъ. Въ зѣлѣницѣ и телеграфы въ привіслянськомъ краю и на Во- лыні будуть стояти підъ уравною командую- щихъ генераловъ. При кбдѣ маневровъ буде провіняти закупувати ся у мѣсцевыхъ жи- тельствъ.

Вѣсть подана лондонською Times о маю- чимъ заключити ся союзъ Романовыхъ зъ Гогенцоллернскими выклікала въ па- рижскихъ газетахъ численній коментарь, а де- котрі газети доказують навѣть, що вѣсть та не взята просто зъ воздуха, асть на тѣмъ щось и правды. Австро-Угорціана, кажуть, въ виду процесу Паницы въ Софіи, зажадала помочи державъ підписавшихъ берлинську угоду, до- казуючи, що Россія мѣшавсь зновъ до болгар- ской справы. Авлія и Игалія готові були вы- ступити на заставѣ Австрій, але Нѣмеччина тому спротивлялась, а то зрѣбало въ Петербур- зѣ такъ мило вражьице, що тамошній дворъ ставъ зновъ думати надъ вѣдѣньемъ до Нѣ- меччины. Кореспондентъ N. fr. Presse доносить отже згаданій газетѣ, що бѣ розговорювавсь въ сѣй справѣ зъ однимъ найбільше впливо- вымъ чоловікомъ въ Франціи, а той такъ ему казавъ: Діауе мене, що вы о такій цусти рѣ- чи пытаєте, то все чиста выдумка. Готовъ бы дѣйстно хтось думати, що то якбѣсь заговоръ на французско-російскій одвоєнны, бо они, вѣд- ко, комуся солю въ оцѣ. На двѣ же нема- нічого. Въ проєвнѣхъ зносинахъ російского ка- бінету зъ французскимъ не настало нічого такого, що вказувало бы на якусь змѣну. Цѣ- було вчера, то сѣть и нинѣ, а въ Франціи сугъ навѣть зѣвѣмъ спокійній що-до дальшого поступованя Россіи. Політика Россіи такъ само якъ и політика другихъ державъ стре- мить лишь до удержаня мира.

Булая жизнь моя въ Франціи прийшовъ мабуть вже рѣшучи конецъ. Пеллѣдѣй выборы до рады громадской добила его до оставку. Ген. Булая побачивъ вже самъ, що не має що робити и написавъ письмо до своего прия- теля Лесана, въ котромъ приказуе розня- зати т. зв. рѣбубліканскій комі- тетъ національній. Питанье теперь, що зроблять тыхъ тридцять булянистѣвъ, що на- дежать до парламенту. Здаєсь, що бѣльша часть зъ нихъ прѣстане до соціально-револю- ційного табору, а декотрі прагнучать ся до бонапартистѣвъ; кѣлькохъ лашъ може прѣста- не до рѣбубліканствъ.

НОВИНКИ.

— Зъ руско-народного театру. Въ Сяноцѣ пере- буде нашъ театръ вже лишъ кѣлька дѣвѣтъ. По- слѣдній представленья будуть: въ четверть 22 я. ст. мал. "Роздѣляя вѣдь", опера Лисенка; въ суботу 24 мая дводовлена по кѣлькохъ лѣтахъ опера "Подгріане", слова Гушалевица, музика Вербидко- го; въ недѣлю 25 мая "Давид Полуботокъ, гетьманъ Украини", въ понедѣлокъ 26 мая опера "Ми- кадо", а въ четверть 29 я. ст. мал. на послѣднѣе представленья драма Старицкого "Не судилось". Зъ Сянока переѣде нашъ театръ до Ясла, де вже въ суботу 31 я. ст. мал. дасть перше предста- вленья. Сяночка интелігенція не залишить чейже численно, такъ якъ доси, являтися въ театрѣ на тыхъ послѣднихъ представленьяхъ и додати театру нашому моральною и матеріальною помочи до сѣи подорожи майже вже на окранны галицкой Русь.

— Для руского комитету ратушкового надѣслано си- ми днями зъ Россіи зновъ значительній грошѣ. Одинъ вѣдѣнскій банкъ повѣдомивъ уже рускій комитетъ, що на его руки прислано зъ Россіи 12.000 рубльв, котрі выносятся на нашъ грошѣ 15.789 зр. 45 кр. Грошѣ придуть сими днями до Львова, а комитетъ роздѣлитъ ихъ на запомо- ги для голодуючихъ селянъ.

— Запомогъ для голодуючихъ селянъ галицкихъ зъ державныхъ фондѣвъ. Закономъ зъ 2 пѣтѣя с. р. дозволено правительству выдати 700.000 зр. зъ державныхъ фондѣвъ, въ мѣру дѣйствительной потребности, на безвозвратній запомогъ для сѣльскон людности именно на купно поживы и збѣжа на засѣбѣ. Роз- давати запомогъ мали власти державній при спѣв- участии зверхностей громадскихъ. Зъ сѣи сумы 700.000 зр. роздѣленъ вже мѣжъ повѣты 583 976 зр. въ той способѣ, що сумы потребній на выжи- вленье людности прѣзначено на публичай работы, чтобы доставити заробокъ людности, а запомогъ на закупку зерна роздѣлено мѣжъ селянъ. На- мѣстники признавъ доси отой запомогъ повѣтамъ: Бала 500 зр., Бѣбра 9.000 зр., Бохня 10.000 зр., Борщѣвъ 21.000 зр., Броды 20.000 зр., Бѣжеско 7.500 зр., Бережаны 15.000 зр., Бучачъ 10.000 зр., Хшанѣвъ 7.500 зр., Чешанѣвъ 3.000 зр., Чортковъ 12.000 зр., Домброва 13.000 зр., До- бромилъ 3.000 зр., Дрогобичъ 6.000 зр., Гортлицъ 10.000 зр., Городокъ 7.000 зр., Гринѣвъ 12.000 зр., Городечка 5.000 зр., Гуслянъ 18.000 зр., Ярошавъ 24.118 зр., Яворѣвъ 10.000 зр., Калущъ 2.000 зр., Камѣнка 6.800 зр., Кольбушова 12.000 зр., Коломыя 10.000 зр., Краковъ 1.500 зр., Лан- цутъ 15.000 зр., Лиманова 1.500 зр., Лисько 10.000 зр., Львѣвъ 10.500 зр., Мостиска 2.500 зр., Мысленицѣ 10.000 зр., Надвѣрна 6.000 зр., Нисько 20.000 зр., Н. Савчъ 20.000 зр., Н. Торѣвъ 8.500 зр., Пильно 4.000 зр., Подгайцѣ 10.000 зр., Перемишль 4.080 зр., Перемишляны 15.758 зр., Рава 8.000 зр., Рогатинъ 10.000 зр., Рощицѣ

7.000 зр., Рудки 12.000 зр., Рашѣвъ 5.000 зр., Сяноцъ 9.000 зр., Скалатъ 20.000 зр., Сокаль 7.500 зр., Станіславѣвъ 5.000 зр., Старе мѣсто 7.500 зр., Стрый 20.000 зр., Тарнобжевъ 1.500 зр., Тернополь 15.000 зр., Тарнополь 5.000 зр., Товмачъ 1.500 зр., Теребовля 6.800 зр., Турка 5.000 зр., Вадовицѣ 9.000 зр., Величка 9.000 зр., Залѣщики 5.000 зр., Збаражъ 8.000 зр., Жидачѣвъ 5.000 зр., Живецъ 2.000 зр. — Личинскіе отже зъ прѣзначеной сумы 116.024 зр., котрі вже та- кожъ суть по части прѣзначенъ на подмоги.

— Читалия въ Павловѣ, пов. камѣнецкого, свят- кувала дня 3 (15) мая роковины знесеня панци- ны представленьемъ театральнымъ. Члены чи- тальни выставили "Капралъ Тимка". Доходъ зъ представленья прѣзначено для голодуючихъ грома- дянь Павлова. На представленья зѣбѣхалось до- сить значне число околочной интелігенціи; такожъ явились въ значній числѣ селяне зъ Павлова и сусѣднихъ сѣлъ. Цѣле представленья выпало добре; головній роль якъ Капралъ, Олѣ, арендаря, можна сказати, бѣдали аматоры сѣлине зъ по- нымъ знаньемъ рѣчи. Мѣжъ бѣлонами бѣдѣвавъ мѣсцевий хоръ кѣлька народныхъ пѣсенъ. Въ у- стосенно сего представленья головна заслуга при- падає для о. Мыдьяка, мѣсцевого приходника, ко- трый пирѣ и неутомимо заходить ся коло ро- звитку читальни. Таке признанье высказавъ о. Мы- дьяковъ о. Даниловичъ зъ Нестаня въ имени всѣхъ збѣбранныхъ. Доходъ зъ представленья му- сѣвъ выпасты такожъ досить значный. Годить ся поднести, що читальня въ Павловѣ подѣ прово- домъ своего бѣца духовного не заспѣхусь ся якъ многій иншій читальня, лишь що разъ бѣльше роз- виває ся, а се повинно стати добрымъ прирѣромъ для цѣлого камѣнецкого повѣту.

— П. Лонгина Рожанковскаго, совѣтника суду о- кружного въ Золочевѣ, зѣвѣтного патриота руско- го, посла соймового — поминули въ министерствѣ при остальныхъ именованыхъ совѣтникахъ апел- лаций, замѣнявшихъ замѣсть него кѣлькохъ моло- дшихъ бѣ него урядникѣвъ (прокуратора Воронь- кого зъ Самбора, сов. Косовича зъ Букованы, сов. Зенгега-Зоненфельса зъ Тернополя). Поминанье се такъ прикро дѣтнуло нашего посла п. Л. Рожанковскаго, що — якъ загално говорятъ у Львовѣ — бѣ постановивъ податись на пенсію и отворити канцелярію адвоката. Судобитство въ Галичинѣ стратитъ въ п. Рожанковскій уряд- ника незвычайно збѣбно, чистого характеру су- дебногого, вѣзгалъ чловѣка безъ найменшого до- кору...

— Про старшину тучу пишутъ намъ: Дня 14 я. ст. мая с. р. вѣчеромъ по оскѣмій годній обрѣвалась хмара въ Плетенячахъ, повѣта перемишлянского. Сильный дощъ ливъ мовъ зъ небра черезъ повѣ- годины и порывивъ великій шкоды: градикъ позамулювавъ а навѣть землю зовѣмъ забравъ, такъ что треба ихъ на ново чимъ засѣвати, давши впе- редъ назову, бо лишиня ся лишь сама тверда зем- ля. Декотрі господарѣ вже позасѣвали гречку, та и еи зовѣмъ знесло вразѣ зъ доброю землею ажъ до мертвѣцы. Такожъ и булѣбы позабирала вода и на ново треба садити. Дубы, лежачі при доро- зѣ, тяжкі, що ажъ ледво чотири воли могли ихъ утягнути, сипляюча вода рушила зъ мѣсця на кѣльканычъ кроковѣ. — Т. М.

— Практика антипарка. Wien. Ztg. оголошує роз- порядженье министерства справъ внутрѣшнихъ, по- сля которого можна принимати до практики анти- парка лишь тыхъ, котрі укѣчили 6 класъ гім- назіальныхъ або реальныхъ, а зъ тыхъ послѣд- нихъ если доказали знанье языка латинскогого. Практика трѣває три а для матуристѣвъ два ро- ки. По практикѣ має складатись испытъ и розпо- чисити студию на университетѣ. Чтобы обнати антику потреба пятилѣтній службы въ антицѣ въ характерѣ ассистента по одержаню степеня магі- стра фармации.

— Торжество знесеня панцины святкувано въ Стрѣ- лискахъ новыхъ 3 мая величаво. Мѣсцевый па- рохъ о. Т. Валинскій бѣдравивъ въ мѣс- цевѣй церкви службу Богу при биткомъ наповненій церкви громадянами зъ Стрѣ- лискъ новыхъ и старыхъ та зъ Кибѣла. По службѣ Божій вышшовъ походъ до хреста па- мятного въ супроводѣ процесій збѣ вѣхъ трехъ церквей, де бѣдѣвамо молебень за помершихъ. По богослуженью вже до вечера нѣхто не бравъ ся до работы, але сходили ся разомъ и розмѣвляли о "свободѣ", крѣпили ся при тѣмъ надѣєю, що хоть на теперь еще народъ добре не провидѣвъ по довѣмъ пробуваню въ темнотѣ, то вже по- маленьку прозирає и дасть Богъ, що скоро цѣлкомъ провидѣтъ.

— "Посланикъ" въ особинѣй ласцѣ! Выдѣтъ по- вѣтвомъ львѣвскій розбѣла до зарѣдѣвъ школѣ народныхъ въ повѣтѣ такій урядовый окружникъ (въ языцѣ польскѣмъ): Ч. 815. Честный Зарядъ Школы народной въ... повѣдомляеь отсылъ, что мы предлѣтали часописъ "Посланикъ", ко- тра буде пересылана подѣ адресую Честного За- ряду. Просимо старатись о то, чтобы предлѣчена часописъ переходила бѣгово до актъ наибѣльшого числа читателей въ мѣсця а може и въ сусѣд- ныхъ громадахъ. Зъ Выдѣлу Рады повѣтвона. Львѣвъ дня 11 мая 1890. Заступникъ прѣзеса: кс. Залѣцкий, Т. Меруновичъ. (Печатъ)

— О. Іоанъ Левинскій, парохъ зъ Гуцѣнокъ, першій повѣдомивъ черезъ редакцію "Дѣла", что по мы- сляхъ бѣзовъ "Школьный Помѣч" приѣме на часть ваканціи до своего дому одного хлопца або одно дѣвча. Проситъ ся о дальшій повѣдомленіи!

— Въ гімназіи угорской на Угорщинѣ наука ре- лігій бѣдѣвалась до сего року школьного въ язы- цѣ рускомъ. Зъ початкомъ сего року директоръ гімназіи показавъ катихитови, чтобы выкладавъ толькѣ по мадярски. Катихитъ бѣдѣсь ся зъ жа- лобѣю до руского епископа, а той до министерства просвѣты. Министръ рѣшивъ справу розпорядже- ньемъ, чтобы науку религіи въ чотирѣхъ низшихъ класахъ гімназіи выкладали лишь по мадярски, а въ чотирѣхъ высшихъ класахъ можна такожъ и по руски, але лише для тыхъ учениковъ, ко- трі намѣряють вступити въ станъ духовный. Такъ то выглядаетъ на дѣлѣ славенный либерализмъ мадярскій.

— На оскѣмій заѣздѣно ираеомъ рады здравствъ, дня 6 я. ст. мад. переведено мѣжъ нѣшимъ об- ширну дискусію надѣ справою занецианія рѣкъ въ краю фабричными бѣдѣками, але порѣшенье

мериторичныхъ знесень въ сѣй справѣ бѣдѣжено до слѣдуючого заѣздѣна.

— Подѣ новосами львѣвскими погибъ дня 18 я. ст. мал. Симеонъ Стадникъ, зарбѣникъ денный въ Бѣлгородцѣ, числяцій 49 лѣтъ. Поѣздъ зѣлѣзницѣ державной паѣхавъ на Стадника такъ нещасливо, що бѣвъ погибъ на мѣсця. Зарѣдѣно судовѣ слѣд- ство.

— Въ Станіславѣвъ — якъ доносятъ "Черв. Русъ" — пришло дня 3 (15) с. м. до такой бѣйки мѣжъ жидами зъ одной а християнами и войками зъ дру- гой стороны, що ажъ жандармерія и войско мусѣли зрѣбити ладъ. Причину мали даги жиды, вы- сѣвѣваючи одного воика артиллериста, котрый подѣ- частъ лат. процесіи моливъ ся при статуѣ св. Яна при улицѣ Галицкой.

— Розвѣзаные бурсы. Товариство помочи науковонъ ястиуче бѣвъ 18 лѣтъ удержує бѣвъ чотирѣхъ лѣтъ т. зв. "бурзу учительску", въ котрій сего року школьного естъ 32 учениковъ середнихъ школѣ помѣщенихъ. Дирекція бурсы предложила збѣрамъ товариства, збѣ взгляду, что доглядъ надѣ бурсаками естъ трудный и много бурсакѣвъ не заслуге своимъ поведеньемъ на таке безплатне удержанье, та збѣ взгляду, что нема бѣдовѣдного львокалю, — вносенье: зъ слѣдуючимъ рокомъ 1890/91 розвѣзати бурзу ажъ до выбудованя влас- ного дому, а замѣсть того давати запомогъ учени- камъ. Мазку має товариство 1.200 зр. Рѣшай вы- датки на бурзу выносятся 20.000 зр. Збѣры, на котрыхъ явилъ ся 10 членѣвъ, приняли шести голосами вносенье дирекціи и бурса перестаетъ въ сѣмъ роцѣ истнувати.

— Въ Камѣнцѣ стрѣмлювой устроено дня 27 я. ст. цѣвѣтна представленья аматорске, зъ которого доходъ прѣзначено для голодуючихъ. Зъ представленья придѣано 100 зр. чистого доходу и тоту суму признавъ Комитетъ, що займаєвъ ся устроеньемъ представленья, для мешканцѣвъ передѣмѣсты. Подѣ- замче въ Буску, котрі и торбачимъ невѣрожамъ були дѣткений и въ огни дня 29 цѣвѣтна с. р. цѣлѣй свой маетокъ утратили. Квоту тую 100 зр. бѣдавъ ц. к. староста д-ръ Родеръ, на просьбу Комитету, завязаному въ цѣли несеня помочи по- горбѣлымъ комитетомъ мѣсцевому въ Буску для роздѣленя межъ голодуючихъ. До збѣльшеня до- ходу причинили ся надѣтками Ви. пп. Т. Ки- лановскій зъ Козлова 10 зр., М. Шумлянский зъ Кривого 5 зр., Шацъ зъ Тетевчицъ 3 зр., о. Дей- никъ зъ Соколы 2 зр. 50 кр., д-ръ Алтеръ зъ Радехова Юзефовичъ зъ Холосова по 2 зр., о. Кра- снѣцкій зъ Дернова, о. Кордуба зъ Сущина, о. Доль- никъ зъ Рѣвнева, о. Дольникъ зъ Холосова, пп. Тустановскій, Ваню и Рейхертъ зъ Буска, Мах- новичъ зъ Огладова, Черный, Троянъ, и Гераси- мовичъ зъ Камѣнки по 1 зр. о. Земьянскій зъ Ка- мѣнки 4 зр., о. Кордѣцкій зъ Камѣнки и о. До- лынскій зъ Горнина по 1 зр. 40 кр. п. Фалинскій зъ Камѣнки 1 зр. 20 кр., п. Ямругевичъ зъ Камѣнки 1 зр. 10 кр. и о. Цегельскій зъ Камѣ- ки 90 кр.

— Зъ-подѣ Залозецъ пишутъ: Въ тутѣшай окол- ици, о скѣлько можна було сконстатувати, и- менновъ Чепѣляхъ и Пенякахъ появивъ ся въ пасѣ- кахъ "гнѣлецъ". Говорятъ, что въ простыхъ у- лѣхъ "круглякахъ" нема сѣи заразы. Деякі па- сѣчники просили д-ра Цесельского, профессора львѣвскогого университета, о порадѣ. — Гусеницѣ по деревьяхъ величезній тѣмы; яблѣкъ и грушѣкъ не буде. бо и не цвѣли, а що зацвѣло, то поѣли гусеницѣ.

— Медаль въ памятку оправданья мощей Мицкевича порѣшило выбити товариство литературне им. Ад- Мицкевича. Медаль буде мати доволка написъ зъ черномъ пѣсню Пана Тадея: Tak nas powrócił cię- dem па оскѣзну Юпо.

— Славный чловѣкъ померъ недавно въ Швайца- рии. Бувъ се зѣлѣзничій стражникъ Іосифъ Непѣ- лі, котрый въ личѣ 31 жѣтня вырѣтувавъ жи- тье кѣлькохъ людямъ. Сей чинъ хвалили и о- писували въ газеты швайцарскіи, а теперь померъ бѣвъ въ нуждѣ и забутію, лишивши жену и четве- ро дѣтей. Непѣлі бувъ стражникомъ на шляху зе- лѣзничѣй Готтарда. Вертаючи домѣвъ сѣи згаданонъ ноци почувъ гукъ, мовъ бы камѣны сѣпадали. По- бѣгъ на мѣсце и побачивъ, що скала спѣдаючи збѣрвала мѣстѣ надѣ озеромъ фѣрвальштадскимъ при- конці тунелю аксенскогого. Поѣздъ зѣлѣзничій мѣгъ надѣбѣхати въ тѣй хвилі и выѣхавши зъ тунелю поѣзды въ озеро. Непѣлі давъ знакъ "затримати поѣздъ", а бѣтакъ зъ небезпеченостемъ жѣтѣ до- ставши ся понадѣ озеро до тунелю, поклавъ кап- салѣ стрѣляючи на шляхѣхъ и вѣконці станувъ при- конці тунелю та почавъ вымахувати своею лѣх- тарнею. И оправдѣ машинистъ побачивъ знаки та задержавъ поѣздъ на десятѣ кроковъ бѣвъ мѣсця, де кончавъ ся тунель. За сѣй бѣважный чинъ да- ла зѣлѣзница Непѣлову 100 франковъ (!) а о- динъ подорожній рѣвножъ толькѣ. А за се наба- вивъ ся Непѣлі, оточий довгий часъ въ водѣ въ озерѣ, тяжконъ недуги, на котру и померъ. Коли умеръ, зѣлѣзница вызначала для жѣнки и сирѣтъ по 150 франковъ рѣвно на пять лѣтъ (!). Газеты швайцарскіи збирають жертвы для оставшихъ ро- динъ.

— Дрѣбній вѣстои. Громада Порѣче-грунтъ, пов. русецкого, одержала бѣвъ цѣсара 50 зр. на рестав- рацию церкви. — У Львовѣ померъ бар. Конст. Бруницкій, вѣлѣстель Любѣня, въ 70 роцѣ жи- тѣ. — Маршалокъ краевій поклявъ заступника члена выдѣлу краевого, п. Густава Ромера, чтобы обявъ урядуванье въ краевѣмъ выдѣлѣ (п. Ро- меръ естъ заступникомъ п. Петруского). — Въ Козловѣ померъ тамошній лѣкаръ, д-ръ Онуфрій Несторъ Заклинскій, полишачиою женою и двоє дѣ- тей. — Кѣльскій перепоны зачутъ ся сего року у Львовѣ 22 я. ст. червня вже на новѣмъ майда- нѣ для перепоны поѣздъ стрѣйскогого парку. — Кс. Юліанъ Аксентовичъ, крѣпощанинъ орменской каштунъ у Львовѣ, подѣваєвъ ся сими днями операціи, при котрій бѣтѣли ему ногу за-дѣла гангрены. — Въ кирицѣ въ огородѣ реальности подѣ ч. 67 при ул. Лычаковской найдено тѣло 14-лѣтній дѣвчи- ны Викторіи Козоль; догадуютъ ся, что се слу- чай самоубійства.

Вѣсти зъ вл. Станіславѣвской.

Презентъ падало буковинскѣе правительстве краевѣ: въ Брошкѣвцѣхъ, тамошному завѣда-

телеви о. Алоизію Олесницкому, а въ Качицѣ тамошному завѣдѣтелеви о. Ів. Глѣбоніцкому.

Наука, штука и литература.

— Змѣсть ч. 9 "Зерна": Пѣсня на 3 мал. — Шкаралупникъ. — Посланье бѣвъ Народу до "На- рода". — Политичный тыждень. — Де естъ рус- ской комитетъ? — Выстава рѣбничѣ у Вѣдѣи. — Изъ Пушкина. — Кѣлька дробѣйшихъ етѣшковъ полныхъ гумору и дотепу. Иллюстраціи предста- вляе послѣдній пригоды въ Гѣвѣдци.

Именованя, конкурсы, перенесеня и пр.

— Именованя. Красва рада школьна именовала дѣйствыми учителями и учительками: Ів. Форо- вича въ Олеса, Теодора Вориса въ Вашичѣвчю, Ник. Назаревича въ Шутковѣ, Брон. Тицѣвну въ Мильчицахъ. — Министѣрство торговлѣ име- нувало при дирекціи почтъ и телеграфѣвъ у Львовѣ конциписта Романа Сабата комисаремъ а ассистентѣвъ Івана Калковского и Аполинария Остафеевского конципистами. — Вразѣ зъ п. Чер- винскимъ покликано такожъ п. Ів. Гебавера адъюнкта зъ Ланцута, на секретаря сенату при касациѣнѣмъ трибуналѣ у Вѣдѣи.

— Конкурсы Президіи краевонъ рады школьной розписує конкурсы на мѣсце учителя филологіи класичной въ гімназіи тернопольской зъ рѣчинемъ до 30 мая с. р. — Президіа львѣвского намѣст- нѣства розписує конкурсы на мѣсце ижжияира въ Х ранѣвъ а взглядо адъюнкта будѣвничества въ Х ранѣвъ при галицкой державной службѣ будѣвни- чѣй; рѣчинѣць до 15 червня с. р. — Надпроку- ратора державна розписує конкурсы на мѣсце прокуратора державного въ Самборѣ въ VII ран- зѣ; рѣчинѣць до 1 червня с. р.

— Означеня. Президентъ высшого суда краевѣ- го въ Краковѣ, Зборовскій, одержавъ въ признаню знаменитой службы хрестъ командорскій ордеру Леопольда.

Телеграммы „Дѣла“.

Монахіюмъ 18 мая. Вѣче нѣмецкихъ ка- толикѣвъ не бѣбуде ся въ Монахіюмъ; князь регентъ тому рѣшучо спротививъ ся и запо- вѣвъ навѣтъ ужити строгихъ мѣръ, чтобы вѣча не допустити, а теперь вже и папа естъ тому противный.

Берлинъ 18 мая. Пѣсла дотеперѣшнихъ диспозицій перебуде цѣсаръ нѣмекій въ Рос- сіи всего лишь шѣсть дѣвѣтъ.

Мадритъ 18 мая. Въ Бильбао и околици панує вже спокій. Трохъ проводирѣвъ воро- хобникѣвъ засудивъ судъ военный на смерть и велѣвъ заразъ на мѣсци ихъ стратити.

Бруксея 19 мая. Пос. Янзенъ предло- живъ парламенту проектъ закона, поѣсла ко- трого фабриканты и предпріимѣй будутъ му- сѣли обезпечувати робѣтниківъ бѣвъ случаю якѣонъ нещасливонъ пригоды.

Константинополь 19 мая. Россійскій по- соль Нелидовъ зажадавъ зновъ сплаты однок- дованя военного и загрозивъ Портѣ, що въ противнѣмъ случаю Россія выступитъ зъ цѣ- лою енергією.

Вѣдѣнь 19 мая. Приѣхавъ тутъ вчера регентъ баварскій кн. Лютпольдъ. Бувшій агентъ болгарскій въ Сербіи, Мицкевичъ, име- нованый секретаремъ при тушинской болгарской агентурѣ дипломатичной.

Выказъ складныхъ жертвъ.

На будову руского театру надѣславъ о. Омелянъ Глѣбовичъ зъ Добрука 15 зр. збѣбранныхъ на вѣсѣлю п. К. Рогозинского, руского кушѣа въ Бучачи, зъ панною Меланією Литоровскою, донь- кою священника зъ Сапогова. До збѣрки тыхъ гро- шѣй прислужили ся передѣ всѣмъ дружбѣмъ пп.: Бриквичѣ, урядникъ податковый, и Яблонскій, медикъ зъ Кракова.

ПОДЯКА.

Комитетъ занимавший ся урядженьемъ вечер- ка Шевченкова въ Дрогобичѣ почуває ся до милого обязавку зложити прикладно подяку всѣмъ, котрі якимъ-бѣвъ способомъ причинились до его осушѣния. А именно дякує: Ви. Панамъ: послови: бурмистрова п. Охримовичѣвъ за выгодошенье привѣтного слова и за безплатне бѣдѣупленье са- лѣ мѣсця; директоры гімназіальному п. Бор- ковскому за одичтѣ; п. судѣя Кавецкому за упра- ву хорамъ, аккомпаниантѣ при сѣвахъ и за за- нятѣе ся цѣлою артистичною частію вечера; пп. проф. гімн. Беднарокому, Паславскому и Стефано- вичѣви, п. судѣи Вербицкому, п. оѣцѣ, телегр. Прѣсташевскому, урядники зѣлѣзничѣй Вѣтошин- скому, адъюнк. под. Гаврилову, пп. учителямъ Бучацкому и Комарницкому, п. Мыдѣвцѣ конц. нотаріальному, пп. Е. и В. Погорецкимъ слух. богословія (умысно приѣхавшимъ на вечерницѣ) и молодежѣ гімназіальной за участь въ хорахъ, п. Кирилловичѣ слух. богословія за соловѣй спѣ- вы и участь въ хорахъ; панѣвъ Олѣвъ Тороньскій и п. Ф. Добжинецкому за гру на фортепѣй; п. Стефановичѣвъ ще за декламацию а п. Паслав- скому ще за админістраційну часть; пѣ Паслав- ской за выдѣльчѣе фортепѣю; п. Высочайскому и Кишакевичѣвъ за урядженье салѣ; п. Стоялов- скому за продажъ билетѣвъ, — а вѣконці всѣй Публичности, котра на сѣй вечерѣ збѣбрала ся, за участь.

Въ Дрогобичи дня 10 мая 1890.

Комитетъ.

страція вздержати дальшу высылку газети та через се настала бы немала перерва як для Ви- читателів так и для видавництва газети

— **Непошановані руских свят.** Кільком селя- нам з чотирьох села Волошинка, пов. ста- роміського, прислав п. Казимир Янко, ц. к. авекултант судовий в Старім місті, вва- не ставитись дня 10 (2) мая, в свято Возне- сення Господнього, в суд повітовий о 9-й го- дині рано. Чим оправдає п. Янко таке непоша- новані руских свят?

— **Намістник гр. Бадені** виїхав в неділю ра- но до Коломиї враз з совітником п. Робер- том Терлецьким, шефом бюро президентіального намістництва. Вечером в неділю приїхав на- містник до Коломиї, а на другий день рано зайшов до гімназії, де був на науці латинської латинської і німецької в п'яти класах, і о- глянув бібліотеку та кабінет. Совіт- ник Терлецький переводив рівночасно латинську старосту. О годині 11-й приймав намістник в старостів представителів властей правитель- ственних, автономічних та військових, духо- венства та корпорації а бібліотеку в авді- енції.

— **Адреса признана послови о. Озаркевичеві.** З Бо- лехова доноситься, що духовенство і селяне в Бо- леховицькій підписують таку адресу признани о. Озаркевичеві: „Высокопреподобный отец после! За неустрашимую оборону интересов русского наро- да в Галиции в целом и в наших доли- нских повяттх специально; за представление дол- г русского народа перед трибуналом Европы; за оборону духовенства нашего деканата, в бес- дах, выложенных 24 числа, 1 и 2 н. ст. мая 1890 г. в рад державной — мы, подписан- ные, даем честь заявить Вам наилучшую похвалу.“ На- ступают подписи.

— **З Добровілля, повіту збарського, пишуть нам:** Недавно приїхали до Добровілля два бородачі панци, представили ся війтові, що они збирають гроші на будову якогось дому в Перемішлі, де мають бідні хлопці жити ся різних реме- сел, і казали, щоб вийти їм дав по 1 кр. бід кождої душі в селі. Заряд громадської да- вав 4 зр., а скоро учув, що пів сего мало, позваляв їм йти в село „хвостувати“. На се- кину в селі один бородань до радників як опарений: Тгушайце собі 4 гейські! Ви знаєте, з ким маєте діло? як ми великі панци? Ми не хвостарі ходити по селі! Ви знаєте, що я сам пана староста? Я лише напишу до пана Кавцюго (збарського старости), а ми вас *вы- ризуемо*, як Гилічки! Настрасхавши так громаду, наїшли собі догори мисе і там пі- чили цілу ніч і ще другого дня до полудня. По- полудні приймали панове тих 4 зр. і вже вей- ли на везі їхати дальше, але ще не заїхали ся доволі, чи може їм грошей за мало, почали один на другого гаркати та з широго серця витраскувати ся по цюках! Потім один по- казав ся на везі аж надто хоробрим: вхопив товариша за бороду і так зручно ним потрив- пав, що той, вибачте, як помело полетів на землю, а борода злетіла ся в руках — тамтою. Так нагле неборак-староста розпроцав ся з бороною! За хвилику панове герої сотворили на землі завязку курчю війну, і вже не падали глибоко, як на землю, і ту вже беззачею на- гали собі чубки, та спільно товкли ся кулаками в зуби. Дуже то мило було дивити ся, як та- кий великий панове бють ся, але їм, здаєсь, була смачна та бійка, бо не гадали перестати, аж заздрисливий люде перервали приятелям со- лодку роботу. Один позбавив руно своєї бо- роди та обережно завинув в папір і поїхав до Збаража ладити обскубану бороду, а дру- гий за те мусів сам йти по „хвостах“. Та- ких то любих гостеньків судить ся громада- нам руским гостити у себе! — А. М.

— **Про представлення театральне в читальні в Пав- лові** пишуть нам: Около 4-го години в по- лудня наповнилась хорошо умяна стодола парохіаль- на, де відбувалось представлення, великим числом місцевих і околицьких селян та інтелігенцією. З околицьких сел було найбільше з Станіна; інтелігенції було здебільше більше, лише що день був несподіваний. Поодинокі рази з „Капра- ля Тимка“ переняли і вивели дуже удачно: Олю Марія Чесак, 17-літня дівчина; Василя Петро Рудь, місцевий дяк; Тимка Михайло Рудь; піяка Атнаса Гаврило Вергун; Агафію дівчину Фран- ка Голанька а Гершка Кандрат Іах. По ко- ждому бідному селянському мисливцю хор мшаний під проводом Петра Рудя, дяка, а з пісень найудатіше випали „Затрубили уланчики“. У- стронсьем представлення займав ся о. Ем. Мь- дель та учитель п. Лепак.

— **Порядки по селі.** З Яворівського пишуть нам: В Яворі старім дня 3 мая появились у одной коровы познания скаженни. Уряд громад- ский доніс зараз старосту о дальше заря- джені. За три дні зїхав ветеринар повіто- вий, а за той час лежала худобина в стодолі, мучилась і здохла. В сусідньому селі проживає чоловік, що хіжить на скаженни, але він не хотів приїхати, бо ему наказало старосту лі- чити під карою 50 зр. Іжовскій вийти просив старосту о дозволі для того чоловіка в том- ся случаю, і староста був як може дозволив, та лише оперз ся тому лікар повітовий.

— **Бійки в Станіславові.** Тамашний Кур'єр до- носить: Четверть минулого тижня визначив ся кількома бійками між цивільними а військовими. Того дня по полудні почалась бійка в Княгини- ні на Гірці між кількома ліхтарниками миски- ма а воюком з 58 полку. Воюкові помогли его товариші а коли об стороны добре побили ся, явилась військова патруль і увезла їх. Того дня вечером о год. 10-й вечером при статуі ов. Іоана на ул. Галицькій, де зійшло більше людей за свята, почалась бійка, котра біда- ть перенеслась на пляж Микевича (при біді в тягнуто одному підполковнику шаблю), а перепо- локані жиди зачали замыкати склепи в ринку.

А що недалеко від миски бійки поміщена касарня жандармерії, то і вибігло трохи жандармів на усмирень ексцедентів, котрі, побачивши жандар- мів, почали утікати. Пригода скінчилась тим, що з двох підполковників списано протокол на поліції а одного цивільного увязнено. Тимчасом надбало воюко на-готові 58 полку в числі 30 воюків і почало колом розтручати людей, стоячих на ринку та прикладаючи ся пригоди, а деяких стоячих під каменями заганяти до сьей. Таке поступованне могло викликати обу- рення і переміститись на поважніший непокоб. Воюко стояло з пів години на ринку а офі- цир списував протокол з підполковниками. Аж около півночі розійшлись люде додому.

— **Градівий туф.** Дня 2 (14) мая в само по- лудне навістива страшна бора з хмарою око- лико Куликова і трвала одну годину. Опісля через пів години сипав ся густий град та знішив яр засів особливо в Передмістях, Нагирцях, Агасові і Зболоках. Найбільше шкоди наніс град в Нагирцях, де вибив садівину, капусту, коноплі, огородину а навів і бульбу та зівів з горбків плодів похву. Імчана, горохи і бови також зніщені; многи обножати замулені. Озимий лише трохи град пошкодив. Мшанки і конюшина цілком при- биті до землі. — Того самого дня упав в Дмитрові коло Радехова так великий град, що ще на третій день декуди лежав, та велико- шкоди набавив в огородах і на полі.

— **Великий град упав 9 н. ст. мая в Сяноч- комі в двох громадах: Сяночок і Пру- соцьк.** Декуди було граду на землі на метр ви- соко, а ще в два дні позайше знайдено кусні леу.

— **Огні.** В ревирях лісових, приналежних до села Росолинь, пов. богородчанського, займав ся дня 4 н. ст. мая з незвідної причини о- гонь, котрий знішив 22 моргів ялиного моло- днику, вартости около 500 зр. — В Соколиці коло Зборки займав ся дня 19 цвітня огонь і при великому вітрі знішив до тла 23 госпо- дарств. Майже всі погорбці не були убеже- чей. — В Стрільцях старих погорбля одна хата Люде збівля ся не допустили, щоб огонь розширив ся. — В Ярославлі минулого тижня займав ся вночі огонь в магази- ні Гірта, де було кільканадцять тисяч огна- ровів сьна. Магази́н згорів, а що була спокій- на ніч, то і не розширив ся огонь на інші бу- динки.

— **Зміна шляху залізничного.** Газ. Pol. подає, що заряд залізнич державних займає ся проектом пе- реміни шляху залізнич Львівско-Черновецької між станицями Волочків і Лужани в той спо- соб, щоб новий шлях ішов з Волочковець до Сянина через передмістя Выходи а відтам просто до Лужан. Причиною сего зміни єсть се, що шлях залізнич переходить тепер долину, котру вода заливає майже по року і тому на- права мостів много коштує. При такій переми- ні зявало бы місце Сянина а відвали бы стаци Залуче і Неполоківці.

— **Осторожно з побиранням товарів на рату у фірмі вєдєньских!** Один Русин з провінції взяв ще 1878 г. від вєдєньской фірми Іоахима Най- мана годинник на рату і виплатив всі рату до 1881 року, одсылаючи їх до Вєдєня поштою. Аж ось сими днями достає вєдєнь, щоб до 5 днів сплатити те значну квоту! Справа пола- годилась бы легко, коли б наш чоловік захо- вав був рецєпсію, — але де він надїав ся, що фірма по десятиох літах стане его напастувати? Тому осторожно з фірмами вєдєнь- скими!

— **Розправу в львівському суді карнім про- тив Томислава Розадовського в процесі пра- совім, який выточили ему брати Чернаковскі, визначено на 30 н. ст. мая с. р.**

— **Страшна пригода** случилась в четверть мину- того тижня на річці Одрі в Познанькомі. При перевозі зібравши хлопці і дівчата, вер- таючи з вечірні, та хотіли переправитись до- мов на другий бок Одры. Перевозник над- пив але не на поромі лише на човні. Забрав найперше хлопців і щасливо перевіз їх на беріг. Вернувши, закликав дівчата, а було їх 38, щоб всі всіли до човна, бо не гадає два рази вертати по них. Дівчата не хотіли, але вкюци всіли. Леда обіли від берега, човно перевернулось і всі дівчата упали у воду та по- чали потонати. Крики й зойки роздальсь та ніко- го не було, щоб ішов на поміч. Лиш дві дівчини, одна хопившись ливы перевозовой, а друга тіла неживої дівчини, вратувались — прочі 36 потопились. Коли збіглись люде, могли вже лише неживі тіла ловити в річці. Найдено лише 12 тіл. Перевозник переплыв щасливо річку, але его зараз увязнено, бо могло статись, що родичі потопивших ся дівчат були бы в розпущі его убий.

— **Дрбний вєсти.** З Радехова доноситься нам, що там дня 19 н. ст. мая при копанні и виво- женню землі з дороги коло церкви, де будуть мурований гостинець, найдено кости чоловіка, за- копані на пів метра під землею. — Марі Билинскій вдові по асистенті рахунковім наміст- нства, уділив намістник 40 зр. запомого з фонду запомогового для вдов і сирот по уряд- никах і слугах властей політичних. — Кн. Адам Сапєга занедужав в Красичині небез- печно.

Вісти з Аел. Львівської.

На конкурс з речинцем до 10 липня с. р. розписан: Долге, дек. стрийського; Межирічє, дек. роздільського і Сухорічє, дек. львівско-заго- родського.

Кан. інституцій на Гаї о. Ник. Під- жарко.

Іменований о. Григ. Ярема, катихит гім- назії в Бродях, почитним совітником митр.

консисторії з правом уживати експозиторії крилошанських.

Означені. Архієрейскі грамоти похвальні з правом уживати експозиторії крилошанських одержали оо: Алеко. Батог з Дрогобича і І. Мойсевич з Цениви.

Завідателство одержали оо: Теодор Кир- чов в Долбмі, дек. стрийського; Евг. Чуба- тий в Долбмі, дек. калуського.

Сотрудництва одержали оо: Вол. Яцков- ский в Осталовичах, І. Хавалка в Лянчи- цах.

Введені оо: Ем. Рудницький за прих. в Стратині, Дим. Склепкович за зав. в Выпис- ках, Вол. Сойка за зав. в Турбінці, Іос. Фо- лис за сотр. в Станіславці, Іос. Рыбак за сотр. в Вербилбцах, Вол. Ганкевич за прих. в Долбмі, Вол. Яцковский за сотр. в Оста- ловичах, Григ. Дыковскій за сотр. в Поникови- ці, Іос. Гоцький за сотр. в Семиянові, Корн. Малишевскій за зав. в Сухорічях і Теод. Кир- чов за зав. в Долбмі.

Ублнені оо: Ем. Брояковский від зав. Пле- тинич, Атан. Юркевич від прих. Сухоріч, Іос. Гоцький від сотр. в Ясени, Теод. Кирчов від сотр. в Лясатичах.

Дозволено приступити до испиту конкурсо- вого оо: І. Глодзинскому, зав. Стінки, в най- близшій речині; а в жовтні с. р.: Іос. Мар- тишєви, зав. Перевозці, Ксен. Сосенкови, зав. Солонки і Мих. Студзинскому сотр. Бурштина.

Попыт конкурсовый відбуде ся 24 и 25 чер- вня с. р.

Митр. консисторія встала ся до наміст- нства о плату з реліг. фонду за сотрудничків в Выбодові, Бориничах і Вільомі камені; — о дарь ласки для вдовы священниці Теклі Маф- линской.

Президія намістництва годить ся на кан- инстатую о. Ник. Фольваркова на Демяно.

До духовного семінарії прийняті: Мих. Скроц- кий на II рік а Іос. Левицький на III рік.

Вісти з Еп. Перемиської.

Кан. інституцій оо: Ем. Вєгрінович на Смерковець, дек. бжцького; Вас. Боровець на Камінь-Липник, дек. потелицького.

Завідателство до кан. інституцій на Ожолі, дек. судово вишенського, о. Андр. Телєт з По- рудна.

Завідателство Синавки, дек. любачівського, одержав о. Іос. Губицький з Чорнобі.

Іменований о. Єронім Куновскій з Банд- рова мѣстодеканом і другим орд. комисарем шкільним для устрицького деканату.

Правительство признало річно 300 зр. о. Луці Мельникови, сотр. в Боднарці, дек. бж- цького, на один рік, с. е. від 17 н. ст. марта 1890 до включно 16 марта 1891 р.

Отпустку для поратования здоровья одержа- ли оо: Петро Ципинскій з Гладишова на 2 мѣ- сяці, І. Грабовинскій з Добровлян на 10 мѣся- ці а Андр. Савицький з Коропу на 2 тиж- днів.

Телеграмы „Дѣла“.

Париж 19 мая. Россійске правитель- ство замовило в фабриці Ст. Етієн міліон карабінов репетіровых.

Мадрид 19 мая. Мѣж робѣтниками в провинції Бадахос настав великий и грозный рух.

Прага 20 мая. Всѣ робѣтники в ко-

Фарбы олійні выссылаєсь до кождої стаци залізничної або поштової франко.

ФАРБЫ ОЛѢЙНІ

цѣлкомъ готові до ужитку, рѣдні лянкры, покосты, вѣллякі можливй пензлѣ

ФАРБЫ в тубахъ до робѣт артистичныхъ.

Глязуру бурштинову, масу французку ошадности, масу воскову до помостѣвъ и паркетѣвъ, а такожъ артикулы входиль въ обсягъ малярства поручає

торговля І. СКОВРОНЬСКОЙ

въ Тернополи.

При большѣмъ закупѣ олійныхъ фарбъ опу- скаєсь рабѣт.

Цѣники а такожъ взоры олійныхъ фарбъ на жаельє выссылаєсь даромъ.

Фарбы олійні выссылаєсь до кождої стаци залізничної або поштової франко.

Накладомъ книгариѣ Г. Альтенбергъ у Львовѣ.

„НОВІЙ МОДЫ“

(Nowe Mody)

въ польскѣмъ языкѣ 3498 (3—3)

письмо иллюстроване для женщинъ выходить 1 и 15 кождого мѣсяца.

Кромѣ многихъ взорѣвъ на одяги и работы ручнй обіймають річно 48 кольорованыхъ взорѣвъ модныхъ и 12 таблицъ крою.

Препемерата чвертьрѣчна: у Львовѣ 1 зр. 50 кр., зъ пересылкою поштовою на провинції 1-80 зр.

Новый чвертьрѣкъ розпочавъ ся зъ днемъ 1 цвітня — до сей поры видано 3 нумеры.

пальняхъ вугля въ Пільзні зновъ застрай- кували.

Берлинъ 20 мая. Соціалъ-демократы за- думують скликати конгресъ соціалистичный до Берлина, позаякъ законъ противъ соціалистѣвъ вже не обовязує. Въ комисіи войсковой зая- вивъ міністеръ войны, що від 1887 р. ситу- ація для Нѣмечины погрѣшила ся; армія нѣ- мецка єсть від французской о 11.000 людей слабша. На пытанье посла Ортера сказавъ міністеръ, що Нѣмечина може спустити ся на своихъ союзникѣвъ Австрію и Италию.

Вѣдєнь 10 мая. При вчерашнихъ вы- борахъ до мѣскихъ выдѣловъ повѣтовыхъ въ троихъ дѣльничихъ побѣдили антисеміты. Гр. Таффе має сими днями выѣхати до Праги.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручає прямо зъ фабрики

СВѢТЛО

І а по 75 зр., ІІ а по 67 зр., за 100 кил.; при замовленяхъ 50 кильогр. 3%, а при 100 кил. 5% опушту.

Упрашаєсь подавати точно величину свѣчокъ и послѣдню стацию залѣзничѣ, до котрой має свѣтло выслатися.

2998

ДИРЕКЦІЯ.

Вѣллякі Листы заставні Товариства кредитового земского

4½% Листы заставні Банку краєвого

4½% Позичку краєву

4% Облігації пропінанційні

Вѣллякі облігації довгу державного

Зелѣзничі облігації першєнства

Льосы державні и приватні

продає підъ найкористѣйшими условіями

Соная & Лілієнъ

3360 104—156 Дѣмъ банкый и контора вымѣны у ЛЬВОВѢ.

Поручєня зъ провинції выготовлює ся одво- ротною поштою безъ дочислена провизіа.

Жерела и заведение водолѣчничє

МОРИНЪ

отворєне відъ 10 мая.

Купєдъ соланковъ, бороиновъ, сонѣйні систе- мы Ріклього, гідротерапіа, массажа, електрика, ер- гостатъ. 3499 (3—8)

Цѣна тиждева разомъ зъ лѣчєньємъ

відъ 24 зр. 50 кр.

Замовленя адресувати треба

Д-ръ А. Медвей

Моринъ.

Ученикъ

высшєй гімназії глєдитъ лекціи на село. Ласкаві зголошеня підъ адресою: Корнило Максимовичъ, Львѣрь, ул. Куркова ч. 45.

Складъ казы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

підъ знаменємъ

„СИРІОСЪ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

поручає добру и выдѣлку казу опра- ваджену непосредно відъ проду- центѣвъ зъ Америкы полуцисков.

Коштує у Львовѣ:

І кильо зр. 1-80 и 2- зр.

кава палєна ½, кильо 1-20 зр.

на провинції:

4½, кильо 9-15 и 10- зр. франко

Обдиратєлямъ надѣ 50 кильо опушту.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родѣвъ казы, котрі оголо- шують иншй підъ назвою мого имени. Справдєжую казу просто відъ продуцентѣвъ, що мо- жу доказати, и продаю ємъ наимє- ше о 20% дешєвше якъ хто не- будѣ. Въ Гамбургѣ и Триєсті мож- на достати казу вже лєвшъ зъ че- твертой руки, а то для того, що процентъь спродає гуртовникова на мѣсцѣ, той знову гуртовникова въ Европѣ, відъ тыхъ купує ком- сійонєрь; а відъ него ажъ купецъ и то звычайно не просто, але черезъ агєнта мѣсцевого або подорож- ного. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чѣ достанє де нидє по той цѣвъ таку казу якъ моя по- до якості и смаку. 2227 (76—2)

При закупѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись.

Видаєць и одѣлальный редакторъ Иванъ Бєдєй.

Цапѣрь зъ сѣбр. Чаряньскон.

Зъ друкарѣвъ тов. им. Шєлєченка, відъ зар. К. Вєдєрєжєго

Виходить у Львові що дня (крім неділі і рушних свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Вісник“ найменшійших повстей виходить в четверок, а в п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Президиум і редакція: у Львові Адамація „Діло“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Кооперника ч. 11, в Бюро газети ул. Кароля Антоніа 9. У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnenstrasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppel I. Stubenbastei 3. В Франкфурті в Гамбургі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Президиум на „Діло“ в намісництві вкиселати платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: на північній... 18 гр. на північній... 24 гр. на північній... 9 гр. на північній... 12 гр. на північній... 4 гр. 50 гр. на північній... 6 гр. на північній... 1 гр. 50 гр.

у Львові: на північній... 18 гр. на північній... 8 гр. на північній... 4 гр. на північній... 1 гр. 25 гр. на північній... 1 гр. 25 гр.

Редакція, Адміністрація і Видавництво: в Австрії, ул. Баторія. — Рукописи вносяться лише на номері застереження. — Редакція не печатає ніяких відповідей на листи. — Подписки на „Діло“ 3 кр. в рік. — Оголосження приймаються по ціні 6 гр. в день, одним строком, п'ять рубр. „Надбавка“ по 20 гр. в рік. — Подписки вносяться по 10 гр. в рік.

**З 21-м (13) червня за-
чався II-й чвертьрічний нашої
видавництва. Просимо поспішати з
предплатами і з есентуальними ви-
рівнюваннями залеглостей.**

У Львові, дня 21 н. ст. мая 1890.

Дня 17 мая, т. є. в суботу відпочиваючи Х. сесія палати посольскої ради державної до осені. Засідання почалися 3 лютого і в святковий перервах тривали добрі три місяці. В часі тієї полагожено справу бюджету державного на 1890 рік — що було найголовнішим ділом, — внесено митову лінію ввесь, порішено замовити справу надмірності паншениної галицької, установлено нову тарифу завізачу для перевозу овців і змішено давній закон о оплатах ротативних. Не полагожено провину зміни закону карного.

Як перед святими Великодними всякі діла в палаті посольскої вили досить пиняно, так по святках замісний був аж за великий поспіх. Здавалося, що рада державна хоче чим скорше усунути на бік, щоб зробити місце соймові чеському, до якого кабінет виявляв привабу більшу, ніж чеській, хоча за всяку ціну сервентів зв'язний пункт угоди чесько-німецької.

Хід розправ в останньому періоді засідань палати посольскої був досить спокійний. Як би не рідко молоді-Чехи, німецьких радикалів і антисемітів та ярка промова пос. Озаревича, вся Європа могла б подумати, що в Австрії нема вже ані жести націоналізму, ані соціалізму.

З кінцем минулого року стояло діло дло значно гірше. Припускаємо навіть, що нинішній кабінет бачив перед собою кризу. Лівниця німецька стояла в прямій опозиції до правительств. На останніх засіданнях падали з уст сен-лівців дуже драстичні слова критики на управу централізму. Лівниця станула різко в обороні елементу німецького в Чехії, а тут і там давалися чути голоси о абстиненції німецької на цілій ліві. Кв. Ліхтенштайн був дуже маршотний за втрощення школи і вложив як провідників клерикалів свій мандат. Індимізація галицька, для котрої годі було найти певну більшість в палаті посольскої, висіла над кабінетом в виді меча Дамокла. В Чехії брало верх нелюб і тр. Таффею сторонництво молоді-Чехів, а в прочих краях коронних купила вражда національна без о-

гляду на то, що кабінет од 10 лт вивів прапор „примирення народів“.

Перед останнім сесійним періодом ситуація та змінилася на краще. Ір. Таффе — о собі на тепер можна судити — вимотався з прікрого положення свого досить зручно і щасливо. В сівні скликав він звісту угоду конференції чесько-німецької до Відня, а через неї повелось ему придобити собі Німців чеських, котрі досі становили центр опозиції. За ціну привернення імв повного права до свободного розвою в Чехії — після гадки молоді-Чехів навіть на тяжку шкоду елементу чеського — знісав ір. Таффе їх політику абстиненції. Клерикалів удавалось ему зломити тим, що зааранжовано зв'язь католицьких єпископів австрійських, а ті заявили, що они в нинішній спосіб, а не через раду державу, постараться о школу втрощення і що про-те клерикальне сторонництво в раді державній може і на даліше безумовно піддержувати ір. Таффею і в його систему. Полякам зроблено надію на індимізацію, а феодали і старо Чехи під грозом, що в разі неспасу можуть прийти до керми ліберальній Німців, піддалися самі добровільно.

Тому то і хід розправ навіть при ухваленню бюджету державного був, як ми сказали, досить спокійний. Машина державна функціонувала добре. Бюджету державного не окрено, за тим пішли гласно і другі справи меншої ваги, а під кінець засідань перенерго — іменно тим, що являх 30 послів відсувалось од голосування — в справу індимізації галицької.

Однакж мимо всего того уважному слідувачеві парламентаризму нашого можуть ще й нині насунутися тяжкі сумніви на темат, чи справи внутрішньої політики схотять і на даліше розвиватися так — скажемо навіть — удачно, як до тепер. Лівниця німецька отвердилася більше, як сего можна було надіятися по конференції ввесьської. Она зрадилася дуже різко пос. Яворського, котрий, боронячи індимізацію, виступав дуже драстично против волишних Kulturträger-ів галицьких і той лівниця кавув на ново рукавичку під ноги. Молоді-Чехи не дудять ся так легко зв'язати з горизонту, як то собі де-хто в сферах кабінету представляв. До сойму чеського, котрий єсть нині ключем до всего, вилувано вже першого дня над 300 петицій з краю з виразним протестом против прелімінарій конференції ввесьської. Д-р Рітер і в його сторонництво вразились дуже відповіду ір. Шенборна в справі зв'язного конкурсу. На днях, при доповнюючій виборі до сойму чеського, вибрано молоді-Чехи

ха 120 голосами против старо-Чехи, котрий обставив всего 20 голосів! Більша посібність чеська жадає для себе значного побільшення мандатів посольських до сойму, і т. д.

То дів ся в Чехії. А що сказати про другі краі коронні? Що сказати про Мораву, Шлеску, Каринтію та Стирію, де славянські елементи обзаноють заодно упослідження? Що вкінці сказати про Русинів галицьких, для котрих конституція нинішня єсть по-найбільше лиш на папері, котрим не дано досі ніяких заперук для свого культурного розвою і котрих оправдане невдоволення росте з кожним днем?

В австрійську ір. Таффе розвивувє послідніми місяцями, ми мамо найлучшю волю не можемо доглянути такої зміни системи, котра б рефлексувала на всі покривлені меншості національні, а бачимо лише хвилеві і случайні звороти в ту сторону, котра на разі видаєсь найбільше небезпечною. Провідною ідеєю, маючою на оці потреби всіх народів, досі нема. Все, що робить ся, має характер пасивний, а такими средствами розстроєної Долитавщини мало допоможе ся.

Впрочім, певний своєї будучности, народ руский в Галиччю може спокійно дивитися на всякі експерименти. Тишина, що проявилася в раді державній по стороні вдоволених і надіючих ся на покращі, не єсть загальна, бо не для всіх існує рівноправність!

Одозва.

Вже од довгого часу відчувала ся на нашій Подільській сполучення і зорганізовані праці о розвою рускої народности, оборони прав руского народу, підтримки його інтересів і змагань у всіх політичних, культурних, суспільних і економічних відносинах.

До тей власне цілі стреміти має щиро заєсоване в Тернополі руске товариство політичне „Подільська Рада“, котрого статут Высоке ц. к. намісництво розкриптом з 12 червня 1890 ч. 21119 затвердило. Яко члени основателі маємо про-те честь запросити всіх шарів для руских справ людей в інтелігенції, мідчанів і селян в Тернополі і окресности а перед всім в повітві Збараського, Скавського, Терновельського а також в в далішніх до вступленя в члени Подільської Ради, а заравном також в на першій загальній зборі, котрий відбудеть ся дня 5 н. ст. червня 1890 о 2 годінні по полудні в Тернополі.

Місце збору буде північне означене. Зголошена о виписі приймає д-р Іван Лошів, адвокат в Тернополі.

Русини Поділья! Вже чверть вeku минає, як тїшимо ся свободами конституційними, а поступу у нас так мало. Не бракує сил, але бракує єдності і організації не дозволимо нам використати вповні до сего часу добу конституційну.

Перестанемо отже оглядати ся на одиниці і ділити ся на партії а злучім наші сили і надаймо єдності нашій народній акції.

Горнім ся про-те до того нового огнища, до Подільської Ради, а першій загальній зборі сего молодого Товариства нехай дадут явний доказ, що Русь живе в дангась. Тернопіль дня 19 мая 1890.

Д-р Іван Лошів, Григорій Чубатий, Д-р Володимир Зарицький, Николай Сичинський, Стефан Коблякський, Клементій Зарицький, Данило Стахура.

Письма зь Болгарії.

Софія 5 (17) мая.

[Процес Паніцы. — Славянський конгрес.]

В казармах тутешного полку піхоти розпочав ся наконці дня 3 (15) мая од давня заповіджуваного і тільки разів відбуданого процесу Паніцы і товаришів, обжалованих о заговор против князя і деяких міністрів зь цілю викликания державного перевороту.

Довгий акт обжаловання певно вже в цілості вамъ знаваний. На сьмі місяці скажу на-разі од себе тільки то, що він містить в собі дуже багато деталей, похожих на фантастичні оповідання из 1001 ночи. А єсли судова розправа мала б дійсно виказати правду тїх деталей, тоді всі герої вступуючі в процес, головн-ж Паніца, покажуть ся намъ не серйозними політичними агітаторами, але божовільними людьми, котрі, вхопивши до своїх рукъ нагі меч, в приступі божовільства самі собі задають смерть.

Всі члени засідуючого суду, під провідом полковника Петрова і єго заступника підполковника Драндаревського, належать до людей безусловно біднах теперішньому правительству, тож можна надіятися, що до цілої справи обжалованих віднесуть ся они зь цілю строгостию. Деякі зь судів в урядували вже в знавстві процесу по неудачній революції в Рущуку 1887 р. Не менше горячим сторонникомъ правительства єсть і прокуратор Марков. В приватномъ житю він любить часто напивати ся і вирабляє авантюри, але в своїмъ званю відзначає ся здібностями.

Загальна опінія відносить ся взагалі дуже неприхильно до обжалованих. В першій ліві нападе на них зь сильним спосібм вся правительствена печать. І так „Повид“ зиває судів, щоб они не церемонили ся багато зь такими зрадниками держави, як Паніца et consortes. Після гадки тей газети, єсли правительство не буде шадити нікого изь політичних переступників, то в скорімъ часі відйде болгарський опозиціонерамъ охота устроювати різні заговори. Ще

Образки зь Альніру.

Ains Catos в червні 1890.

Про Арабів та їх звичаї.

Коли ми в нашій здобутій або уривній цивілізації привикли глядіти у кожного народу за особними станами та їх управленими або несправедливими правами, — то у Арабів, бодай савх сторін, цюста наша праця.

Інтелігенція оджежко тут нема, виваши хіба тїх кількох, що осягнули ступінь офіцерський при войску французькому, — однак ти не зачисляють ся більше до Арабів, тільки до арабських Французів — щось в роді наших gente Rutheni — natione Poloni. Прочі ж, чи то замешкали по містках і в затрудненій торговлї та промыслові, чи розкинені по полях та горах, — всі они так тісно зв'язані своєю вброю, своїми обычаями і звичаями, що не найдеш ніякого рбавців.

Ahut — mukhele — mukher (кбав, ручниця, жінка) — се три рвчи (бо в жінку уважає за рвч), котрі посідаючи, Араб чуює ся щасливим. Любов до свободи, до волі природна єму більше, ніж вичому народові. Горб в долина, вуца і скала — се місце, котрі він минає що року од часу до часу, бо в що-ж єго може удержати? Майно єго все „рухоме“.

Видите нераз каравану. Наперед кблєка оселі, водів та коров або верблюдів обтяжених всяким апарядєм доможим. За ними зблєка замурзаних жбнок зь малими дітьми на плечех. Далі стадо овець. Позаду мушны на конях, окружені турмою пбв. То переселення. Араби про-

дуть яких кблєканатів кблєметрів, знайдуть жерело, потім троха камня — і готова оселя, авана donar.

Поперед кладуть т. зв. gaurbi. Се загорода зь камня в висоті 1-го метра, розумієсь не мурована. Она призначена для охорони овець перед шакалем і гієною. На околі „gaurbi“ кладуть 3—4 шатра, азані gittun і попередє жатє зазначає на ново!

Мешкають фамілією, значать: подіблєш вь такій оселі цблє роду вь найдалішій галауі, — а треба взяти на увагу існуючу полігамію.

Мушна єсть паномъ всего. Зь помежи себе вибирають найстаршого вькомъ або найдосвідчїшого головою цблє оселі. Он має всяку власть: розказує, вь якомъ порядку мають мушны пасті бдц, хто має до мьста на купно їхати, бнє поладжує всякі супереччя.

Кблєка таквих оселі, на простороні 2—3 миль квадратových, творять особний округ, на котрого чолі стоить kaid (kheadif), вибраний доживотно головою роду. Он відзначаєсь звичайно богатствомъ та спорідненємъ і підлягає тільки особній войсковій інституції т. зв. buegan agabe, котре находить ся вь кождімъ головнмъ мьстї. Треба знати, що Араби вь Альжирі позбавлені прав політичних, за те нема і прамусу войскового у них.

Кождий округ має свого тазаві, котрий вивчає всякі фундації релігійні. Єсть то Араб, знаючий цблєй коран і єго приписи. Марабут — дуже поважана особа. По смерті не ховають єго на загальномъ кладовищі, але звичайно на якомъ видатнїшмъ мьстї, як на горбі, і ставлять грб мурований вь формі копули, — щось вь роді наших кавиць. Нераз не подіблєш вь цблєй околиці вь душ, тільки там вь дали на горбі бдлєсь щось вь відлєску сонця. Ты спїшиш вь надї — знайти пристановк —

і находиш „марабут“ (зь особы перенято се имя і на грбї). Профанація того святого мьста єсть за гадкою Араба, котрий ніколи не пройде мимо, не змовивши коротко молитви. Вь ширшмъ значїньмъ словомъ „марабут“ называє Араб взагалі все святе, н. пр. таїамант, котрий хоронять Араби од всего злого. Єсть се кусочекъ записаного паперу, зашитий вь шкбрий мшочок, котрий носить ся усе при бдц. Такій „марабут“ має і худоба, особливо верблюди, зь додаткомъ 2—3 франків на шви.

Гостинність арабєка знана. Араб тобї при тбм покаже своє майно. Усе треба хвалити, виваши жбнку, бо тоді Араб стаєсь заєвнимъ.

Коли цблєкабєть або конечнєсть заведе тебе до якої арабєк оселі, то найперше тебе повтає купя пбв. Хто их першій разь видить, то здаєсь єму, що єго окружило стадо шакалів або наших лбв. Перед тобою два або три шатра, а пбв що-найменше якихъ 20. Не дивися, бо се охорона передь всякимъ нацатникомъ...

Потім зарав вббєає зь крикомъ гурма замурзаних, обдєртых дбей і кожде править тє solvi (sous), то gago (цагаро), то allumet (сврякбв). Слова присвоили собі уже зь французи.

Конець гаморив дбтворить робить старшину, вббвшившї тобї на зустріч. Salo melek! (добрий день) — се першї єго слова. Далі подає тобї рузу, а стиснувши, дотикаєсь великимъ палцемъ своєї губи і просить до середини шатра.

Шатро — се грубе полотно або верета, напушений оливою. Полотно спочиває на кблєкахъ колах, зь котрих середній єсть найвишїй, так, що схилившись можна стояти.

В шатрї можна розбавити три бдблє. Середина — се наш снї. Ту бачиш зь два

мїх наповнені бвсомъ, єдлє, далі кблєка малыхъ кбв, а позаду плуг, дуже подібний до рата, якого уживають на нашій Поділь. По правдмъ бдц євней — вдалня: кругла плита на землі, що служить за стбл, кблєка посудинокъ глинянихъ зь молокомъ і крупами, далі шабрий мїх зь водою, — щось якъ у Бєлєкбв, — нарешт жорна, кблєка вереті і рушниця. По лбвій стороні євней — жбночниця: плита обгорнена камбємъ, що служить за пбч, одинь або два красні персей давни і обомов давного зеркала.

Старшина, кинувши на тебе прошибаючимъ поглядомъ, немов щоб відграти твою гадку, просить тебе сїдати, а рівночасно дає приказъ приладити прийатє. Ты і видиш, якъ Гайша черпає бвса, мєжє на муку, а змїшавши зь масломъ і водою, мбєить на тбсто, щоб улич круглий „галет“. Треває се кблєка хвїл. Далі зливает до миски овечого молока — і починаєсь уощєньє. Найперше ломать самъ господарь кусникъ хлба і пєє молоко, потімъ подає тобї і просить їсти до сьта.

За той час збїшлись мушны зь прочіх шатер і обступили тебе вокруг. Одному зь нихъ приказує старшина приладити kus-kus — і той пєє ягна на рожи.

Ты маєш нагоду приглянутись типови Араба: черги маркантї, лице худощає і смагле бдц сонця, очі бистрі, нбєє орлиний, тонка губа засїяна рблєнимъ довшимъ вусомъ, остра щока зь малою бородою, а при тбмъ вббмъ високий стан, що тымъ більше увадатюєсь за-длє довгої одєжи. У правдивого Араба цблє лиця смаглави, у Кабіла і Мавра бронзовий і зблєжуєсь більше до типу негра.

Коли мушна робить взагалі вражїнє приятнє, — не можна того самого сказати о жбнцї. Може причина тому — невблєництво,

дальше йде „Свобода“. Она ругаєся ся зб'єхъ адвокатівъ, котрі підняли ся оборона обжалованихъ, и каже, що опозиційні адвокати клять собі изъ „славянської идеи“, уживаючи єн для своихъ зисковъ якъ бы дйови корови. Але жъ и вся опозиція зовсімъ не обетая за Паницю. Що-найбільше жалую она всѣхъ тыхъ, що дали ся на слѣпо повести за такимъ авторитетомъ, якъ Паница.

По нашій гадці опозиція дуже здорово и вѣрно оцѣнює всю шкідливість такихъ не-обдуманихъ и авантюристичъхъ підприємствъ, якихъ допускає ся Паница. Зъ верзавщиною справи вийшли тільки те тяжкі для опозиції часи. Передъ одкрытємъ заговору уми зачинали по малу успокоювати ся, правительство починало чимъ разъ більше давати свободу высказувати всѣмъ свои пересвідченія, опозиційна печать зачала оддыхати. По одкрыттю жъ заговору наступила реакція, тревожа до нинѣшного дня. На газети наложено строгу, доси не бувашу цензуру — и заведено всюды, если не de iure то de facto военный станъ, а на томъ всѣмъ потерпѣти очевидно тільки опозиція.

Всѣ обжалованіи мѣстныхъ военныхъ и цивильныхъ адвокатівъ. Цивильныхъ єсть 7: д-ръ Даневъ, д-ръ Геровъ, д-ръ Франца Македонски (зъ табору цанковистівъ), Вулчевъ, Мановъ (оба радослависти) и Орешковъ (паравеллети). Цивильныхъ адвокатівъ замовили собі обжалованіи ще за часу. Однихъ тільки Паница не мѣгъ найти собі майже до послѣднихъ хвилъ нѣякого адвоката. Зразу просивъ днѣ о Грекова и д-ра Стоилова, але сїи, яко консерватисти, а до того ще вѣрніи подданіи кн. Фердинанда, зъ давного поминання своего адвокатыского становища не хотѣли брати ся за оборону того, що пбсѣла §. 49 нового военно-судового устатку потагавъ за собою кару смерти.

Другіи жъ адвокати, о сабѣлоу знаємо, не хотѣли підняти ся оборону Паницы зб'є страху передъ правительствомъ, а деякіи жадали за выскономъ ремуерации. Доперва въ послѣдній хвилѣ оголосивъ ся одинъ адвокатъ, але той заразъ застерѣгъ собі, що муситъ мати до своихъ рѣшорядности всѣ акты процесу, що-найменше черезъ сѣмъ днѣвъ, въ противнѣсть же разъ зрыкає ся оборона. А що кромѣ того обжалованій довшій часъ не могли погодити ся що-до wyboru тыхъ самыхъ адвокатівъ, то судъ нахвалувъ каждому военному адвокату ex officio, и то доперва на кѣльканыцѣ годины передъ розправоу. Тымъ способомъ показавъ ся правдивый турецкій порядокъ. Всѣ военніи адвокаты заявили заразъ на I-бмъ засѣданіи розправѣ, що они доси активъ процессу не вѣдѣли на свои очи и не вѣдали ані разу до своихъ рукъ. Отже всѣ просили судъ, чтобы одложивъ процессъ что-найменше на 20 днѣвъ по-добныхъ до зорієнтованія въ такъ широкѣмъ процессѣ, бо инакше они мусѣли бы сповнати наивисшій имъ обовязокъ несовѣстоу. Судъ прихиливъ ся до справедливой просьбы адвокатівъ и процессъ одложено на 5 днѣвъ.

Изъ обжалованихъ найбільшу енергію и веселость оказываютъ: писатель Разовъ и кузнецъ Колобковъ. Для контролѣ sprawy Колобкова нѣмцекій консулъ вызначивъ спеціального делегата, котрый и засѣдає при розправѣ. Паница явивъ ся на розправу по цивильному. На его лица малое по части парноблѣсье. Найбільше жъ пригноблѣннѣмъ являє ся адвокатъ Матѣевъ. Его виглядъ лица єсть якъ у божевольного; на запятанія предсѣдателя ледви потрачати процѣдати кѣлька слова.

Майже всѣ сербскіи газеты, а зъ болгарскыхъ „Свобода“ и „Балканска Зора“ подають вѣстку про намѣреній славянскій конгрессъ. Сербскіи газеты хотѣли бы, чтобы такий конгрессъ одбувъ ся въ Бѣлградѣ, а не въ Россіи, бо тогдѣ бы ворога Славянства менше кричали на панаславистичній агітації. Болгарскіи жъ газеты промавляють за тымъ, чтобы зѣвѣдъ славянскихъ ученыхъ одбувъ ся въ Болгаріи, въ той першій колыбѣ славянского писменства и бгичины Кирила и Методія. Славянскій ученіи — кажуť болгарскіи газеты — розглянули бы ся при той нагодѣ по Болгаріи и може бы переконали ся о правдивѣмъ станѣ того краю,

въ якѣмъ она находитъ ся супротивъ мущины. Низька ростомъ, вынуждена, такъ що зъ 20 лѣтами выглядає на якихъ 40; цѣла обвита брудными лапами, до того для природобавя тетоована на лицѣ, зъ почернѣлыми бровами и повѣками — одражує на першій поглядъ, а украшенія, якъ сѣрый браслетъ на рукахъ и ногѣхъ та велика коралова брошка, котра сии нає одѣвъ на груди, побільшує лише контрастъ. Не бракъ и красавицѣ въ цѣломъ того слова значіть, але загаль лашаєся загальомъ. И не дивнаца, сли на плечехъ жывки спочиває вся праця, мѣжъ тымъ якъ мущинѣ лашаєся вѣдѣти на коняхъ та ходити за овцями. Доля жывноча не завидна.

При концѣ угощеня подають тѣбѣ доброн чорнон кавы, яку тільки Арабъ знає приготувати, бо то его тайна. А коли збираєшь ся дальше въ дорогу, Арабъ высуєе те зъ-пѣдъ бурнуса зо два „галеты“ на дорогу. Ты зновъ одъ себе справишь велику утѣху всѣмъ, якъ оддаруєшь дѣти зеркаламы, ножикомъ або вѣлькими sous. При розстаніи каждый присугнѣный Арабъ ставе тобѣ руку, а старшина взыває Аллаха, чтобы тебе стерѣгъ въ дорогѣ.

Милый видъ представляє поворотѣ чере-ды овецъ по нѣякій паши домѣвъ рано около 7-ои години. Вхѣдъ до каждой загороды твораť два великіи каменѣ. За одними стѣни Арабъ зъ своимъ „матракомъ“ (паліцею) и витасъ кожду овцю, кожде ягня ко имени, а они такъ и пересувають ся зъ блѣяньемъ, котре розносить ся далеко въ округъ середъ тишины. Правдий часъ Одиссея...

В. III-скій.

котрый російскій и чекскіи газеты люблять представляти въ такъ чорныхъ краскахъ.

Араганъ.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Тернополя.

[Рухъ просвѣтний въ Тернопільщинѣ.]

Гарній жывия заповѣдають ся намъ сего року на просвѣтній нивѣ подѣльскои Руси. Вѣдѣю, що давнійшій робѣтникъ добре въ справлядѣ, коли вже теперь такъ красній зачинає выдавати овоцѣ. Читальнѣ завязують ся въ нѣшнѣмъ повѣтъ одна по другѣй. И такъ 15 н. ст. мая въ памятный день „свободы“ одкрыто читальню въ Товстолуцѣ, на зеленѣй свѣга буде одкрыты читальнѣ въ Драгавицѣ, а въ якѣйсъ чѣсѣ побѣдѣше наеугули те саме и въ Романѣвцѣ, де 15 писемныхъ господарѣвъ власноручно підписали статисти и вже до намѣстничества до подтвержденія одстали. Такъ отже зъ читальнею въ Петриковѣ буде се вже четверта сего року въ нашѣмъ повѣтъ завязана, а наовѣрно не скончатъ ся лише на томъ, бо, якъ ходитъ чутокъ, порають ся и другіи села коло заснованія у себе читальне. А що при томъ замѣтно, то се, що иніціатива до заснованія читальнѣ выходить выключно одъ самыхъ селянъ, котріи вже побінали, яке то добро для нихъ читальня, и тому такъ громад-но горнуть ся підъ прапоръ просвѣты и науки. Бѣсь се дуже одрадноу проявою и за-по-рукою лучшомъ долѣ на будущиность!

Щобы оддати читальнѣ належний сповая ла свою задачу, позвний основателѣ єи зай-мати ся нею чиро и дальше по завязаню, бо коли скончатъ ся лише на торжественнѣмъ одкрытѣ, а потомъ въ читальни нѣчо не ро-бать ся, то она не принесе нѣякой користи и упасть муситъ, якъ се н. пр. бачити можна на читальняхъ въ Шляхтинцѣхъ, Капачцѣ, Глубоцѣ, Должанцѣ, Прованцѣхъ и др.

Щобы отже читальня гарно розвивала ся, треба бодай два разы до року устроити декла-маційно-вокальній вечерни; въ мясницѣ добре бы було устроити зъ два вечерни зъ танцями, бо въ сѣй способъ можна бы пригнорнути и мо-лодѣжъ до читальнѣ; одъ часу до часу запро-сити кѣогось зъ интелігенції зъ популярнымъ бѣдѣтомъ. А сли бы зовѣ показало ся, що чи-тальня упадає зъ вини непорядного выдѣлу, — что дуже часто лучає ся, то належитъ заразъ сконкати загалный зборъ, недѣльный выдѣлъ усувати, а заступити его людьми такими, котріи бы ревно схотѣли заняти ся читальнею. Въ томъ взглядѣ не треба руководити ся нѣякими вѣрностями ані почестями, бо се нѣкому на нѣчо не прадытає ся, а читальню вычайно та-ви заразъ въ сабой починъ затирѣти, якъ того досѣдчила на собѣ н. пр. мѣщанска чи-тальня въ Тернополѣ. На чѣлѣ читальнѣ позвний стѣити тільки люде рухливѣ, енергичніи лю-де иніціативѣ, а тогды можна бути певнымъ, что читальня не упаде. За примѣръ най послѣ-жать читальнѣ въ Денювѣ, Купчинцѣхъ и Кутковцѣхъ, де мѣсцевіи патриоты-селяне до-кладають всѣхъ усилій, чтобы читальнѣ ихъ розвивала ся якъ найкрайше.

Але такожъ тернопѣльскѣ мѣщань-ство не оставе по заду, бо ото въ недѣлю дня 11 мая збѣрало ся по-надъ 20 передовыхъ мѣщанъ зъ Тернополя въ мешаню п. Марда-ровича, директора Народной Торговлѣ, и одно-голосно ухвалили засѣдѣвать небыжѣ читальня „вѣчную память“, а для себе завязати яє нове товариство, чѣсь въ родѣ казна, чтобы кромѣ науки могли такожъ одъ часу до часу и забавити ся. Въ той цѣли упрощено п. адвоката д-ра Лощева о зладженѣе бѣдѣвнѣныхъ статутѣвъ, що затверджено котрыхъ при-сугнѣтъ до торжественного одкрытѣ.

Такъ же и мѣщане забараскій постано-вили воскресити свою славу колысь на цѣлѣ Подѣльскѣ „Надѣя“ и въ той цѣли запросили до себе п. Дан. Статуту зъ Тернополя, чтобы бодай якое зѣти ся за початокъ. На разѣ по-рѣшено постаратися о бѣдѣвнѣ статутѣвъ, котріи дѣсь запропастили ся, обѣдѣла есклати за-галный зборъ и зѣтити енергично до стѣгавя довѣвъ, бо „Надѣя“ кромѣ читальнѣ єсть те и товариствомъ позичковымъ, основанымъ ще передъ 1873 рокомъ. Зъ часѣвъ бл. п. с. Горба-чевского процвѣтала она дуже красно, но коли не стало свѣтлого єи проводника, не стало и „Надѣя“. Члены, порозумѣвши грошѣ, аніи на думцѣ не мали оддати ихъ колысь, и тому то товариство, маюче 300 и кѣлькадесятъ єр. на доважѣ, засѣдѣлось такъ, що годѣ его під-винутѣ. Чи жъ межи мѣсцевею интелігенцію не найде ся аніи одѣла душа, чтобы схотѣла прийти зъ помощю тымъ бѣдакамъ, що тѣ за-всѣку цѣну постановили выдѣлнуги зъ упадку такъ пожиточне проконче потрібне товариство? Ча-жъ се може такъ байдужна справа, что зъ такимъ трудомъ зобранный рускій грѣбъ такъ марно пропадає! Але пок-що мѣщане, видѣчи, що нама яхѣто не журитъ ся, постановили та-ки саміи зѣти ся за дѣло, — но, и початокъ уже зробили. Язъ поведець имъ дальше, не заляпу Вамъ довѣсти.

Такъ то, бачате, на плѣдѣйи земля по-дѣльскои, кромѣ пшеницъ загустѣла и прозѣ-та свои корѣнцѣ, кобы лише якъ найбільше женцѣвъ! Тому саме въ пору являє ся одъ давня уже пожадана „Подѣльска Рада“, котрой може неразъ прийдесть вѣстунати ся за покренѣженыхъ єи своихъ правахъ горожанѣвъ, передѣловѣмъ теперь, при такъ сильно возбу-жденнѣмъ просвѣтнымъ руху мѣжъ нѣшими се-лянами и мѣщанами. Але чтобы „Подѣльска Рада“ успѣшно могла дѣлати, потреба, чтобы якъ найбільше людей выисало ся въ єи чле-ны, бо чымъ насъ больше, тымъ больше сила!

Тымчасовый выдѣлъ „Подѣльска Рада“ уконституовавъ ся въ сѣй способъ, что голо-вою выбрано о. Чубатого зъ Ступокъ, заступ-

никомъ адвоката д-ра Лощева, касіеромъ о. Коблянського зъ Драгавицѣ, секретаремъ Н. Стахуру, а въ складѣ выдѣлу входять о. Ко-лодай Сѣчанскій, о. Кл. Зарицкій и др. Вол. Зарицкій.

Першій загалный зборъ „Народнѣ и Рады“ одбудутъ ся д. 5 н. ст. червня, тому каждый Русинъ, котрого хоть троха обходять теѣрѣш-на наша незавидна доля, повиннає вѣстѣти ся въ члены такъ важного товариства!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

На вчерашнѣмъ засѣданіи палаты па-нибѣвъ вѣла ся дебата надъ галицкимъ пред-ложеннѣмъ индѣмнізаційнымъ. Имен-но бѣльшости комісія промавлять ір. Во-дзидкѣй за принятіемъ сего предложенія. Пленеръ вносилъ именемъ меншости одда-ти сю справу трибуналовѣ державному, абы бѣвъ єи розсудивъ. За предложеннѣмъ прома-влявъ кн. Альфредъ Ліхтенштейнъ, выка-зуючи политичне значѣнне индѣмнізацій галиц-ков. Въ 1848 р. — казавъ бесѣдникъ — була въ Австріи домашня вѣйна, а правительство старало ся позискати собі прихильникѣвъ се-редѣ селянъ. Тымъ способомъ позставъ па-тентъ цѣтвенный. Не можна отже галицѣмъ индѣмнізацію порѣвнугати зъ индѣмнізаціоу въ нѣшихъ краяхъ и не можна такожъ выма-гати бѣдѣ державѣ, чтобы она освѣтлюючи свою цѣль вѣзла назадъ данѣ слово. Арнетъ вы-ступилъ противъ вѣстѣной бесѣды пос. Явор-ского въ палатѣ послѣдѣ и зазвѣвъ, что та бе-сѣда вызвала всюды якъ найбільше огор-ченѣе. Неправдоу єсть, мовѣ бы то бѣвъ въ своемъ дѣлѣ о цѣсаревѣй Маріи Тересѣ до-казувавъ, что цѣсаръ Іосѣфъ II. уважавъ Га-личину за край, котрый треба лише експлюату-вати, бо якъ разъ той цѣсаръ прѣдумавъ-лишь, якими бы то реформами политичными піднести Галичину. Дальше згадавъ Арнетъ такожъ про губернаторѣвъ, якіи були зѣ по-чаткомъ сего столѣтѣ въ Галичинѣ, а мѣжъ нѣшими такожъ и про ір. Таѣого, бѣдѣа те-рѣршного міністра. Бувъ то — казавъ бе-сѣдникъ — чоловікъ наѣвъ строгій и неваж-ливый, котрый певно бувъ бы того не стер-пѣвъ, чтобы урядники допускали ся такихъ надужитъ, про якіи згадано въ палатѣ послѣдѣ. Пос. Мадѣйскій невѣрно наѣвъ єго слова. Правда, були мѣжъ галицкими урядниками въ тыхъ часахъ и люде несовѣстѣи, але загаломъ сповняли єсь точно свою задачу. Ір. Бѣльке-рѣді доказувавъ, что индѣмнізацію даровавъ дѣйствѣно Галичинѣ и дѣятого палата повинна приняти теѣрѣшное предложеннѣе. Трибуналъ державный розсудивъ бы сю справу въ ко-ристь Галичины, а тогды держава стратила бы тыхъ 8 мил., что має теперь побѣла угоды залатѣти. Мнѣ Залескій оправдувавъ пра-вительство, дѣятого оно не выступало заразъ противъ бесѣды пос. Яворского и не загро-зѣвало противъ єи. Хѣдѣ дебаты — казавъ міністеръ — не дозволявъ того. Пос. Яв-рскій въ своемъ ораторствѣ одушевлено выска-завъ ся далеко острѣйше, якъ хотѣвъ. „За-вѣлю отже — казавъ міністеръ — что пра-вительство сожалеє надъ тымъ, что той бесѣ-дникъ, свои остро заантентованіи завѣды о по-веденю урядникѣвъ въ Галичинѣ при концѣ мнѣшного, а въ початкомъ сего столѣтѣ въ неоправданнѣмъ способѣ зѣгенерализувавъ и въ хвилѣ роздрозненія давъ ся пѣрвати до такихъ рекриминацій, котріи тымъ больше дѣймають, что суть несправедливѣи.“ Ір. Шенкъ прома-влявъ такожъ за принятіемъ предложенія, бо скоро въ сѣй справѣ забравъ цѣсаръ голосъ и то голоу рѣшувѣтъ, то не зладѣтъ ся на нѣ-чо всякій комбинацій. Край, котрый має два-цѣть округѣвъ вербуваныхъ, може прѣцѣ ма-ти претенсію, чтобы его такожъ увѣдѣляево. По остаточній промовѣ референта ухва-лила палата цѣлый законъ индѣмніза-ційный безъ змѣны въ другѣмъ и третѣмъ читаніи. По сѣмъ залагоджено что велике число вѣлькихъ помѣшнихъ справъ, а мѣжъ нѣшими ухвалено такожъ нову та-рифу особову на зѣлѣзнякахъ державныхъ.

Вчера одбуло ся другѣ засѣданнѣе чѣ-ского сойму. До сойму надходить чымъ разъ больше петицій противъ угоды, а вчера явилася наѣвъ чѣселеній депутація зъ рѣз-ныхъ сторѣвъ краю, котрыи въ именѣ выбор-цѣвъ просили своихъ послѣдѣвъ, чтобы она не голосувала за угодоу. Наѣвъ мѣжъ самими старѣ-Чехами нема подѣ самъ взглядѣмъ ве-ликой згоды и значна часть зъ нихъ мабуť вѣдержити ся бѣдѣ голосованія або буде голосу-вати противъ угоды. Коли въ недѣлю збѣрли ся на засѣданнѣе оба чекскіи клубѣи, старо-и молодѣ-чекскіи, то въ чѣскомъ клубѣи на 58 послѣдѣвъ, явило ся лише 36. Вчерашнѣе засѣда-ннѣе дало вже доказъ, что теѣрѣшная сѣсія чѣ-ского сойму не одбуде ся безъ бурлявыхъ сѣчанъ и что ухваленнѣе угоды не пойдѣ такъ легко, якъ то собѣвъ коугахъ правительствен-ныхъ представляють. Бѣтъ рѣчею певноу, что за угодоу буде голосувати лише одна часть старѣчекскихъ послѣдѣвъ, клѣрикальня шляхта и Нѣмцѣ. На вчерашнѣмъ засѣданіи поставѣвъ пос. ір. Кінскій вѣнесѣе, чтобы vybrати комісію зъ 27 членѣвъ для всѣхъ проектѣвъ угоды, а молодѣ-Чехѣ, членъ выдѣлу краєво-го Кучера доказувавъ, что велика часть то-чѣвъ угодовыхъ єсть вымѣрена противъ правъ чѣскѣго королевства и домагавъ ся, чтобы вы-брати комісію зъ 33 членѣвъ. Принято вѣнесе-ние Кінскогого. Выбрано отже коміію зъ 27 членѣвъ и та при концѣ засѣдана заразъ укон-ституовалася, выбѣраючи предсѣдѣтелемъ ко-місіи ір. Кінскогого, заступникомъ предѣ-дателя д-ра Шмейкала, а секретарями кн. Кароля Шварценберга, д-ра Ліпперта и д-ра Герольда. Молодѣ-чекскіи послѣ Ва-шатый и Грегръ жалували ся на то, что мар-

шалокъ краєвий поступая несправедливо, бо не каже одѣчувати петицій чѣского народу противъ угоды, а властно противъ зѣвисѣня правъ чѣского народу. Маршалокъ оправду-вавъ ся и вѣдѣвъ тогды одчитати списѣ 800 петицій. Грегръ ставилъ вѣнесеннѣе, чтобы одчи-тано протоколѣи вѣденской конференції, по-томъ закрыто засѣданнѣе, а слѣдуюче назначе-но на субѣту.

Комісія угодова чѣского сойму од-була ажъ два засѣданія. Молодѣ-Чехѣ вносили, чтобы комісія бѣдрочѣла засѣданія на незначе-ный часъ. Внесеннѣе се уладо. а кн. Шварцен-бергъ заявивъ, что шляхта буде голосувати за угодоу, а что молодѣ Чехѣ одповѣли, что бу-дуть голосувати противъ угоды.

N. fr. Presse бѣдѣкає теперь подану нею вѣстѣ, что соймъ галицкій має бути склика-ный ше сѣмъ денѣмъ для конверсії довгу ин-дѣмнізаційного, але обѣтає при томъ, что га-лицкій выдѣлъ краєвий лѣгодѣтъ на оснѣву сѣсію плянъ унифікацій всѣхъ довѣ-говъ краєвыхъ, а членъ выдѣлу краєвого Романовичъ занимаєсь такожъ пально сѣравоу конверсіи довгу индѣмнізаційного.

Зъ Петербурга доваєтъ, что царъ рѣ-шилъ ся вѣлѣтѣсь енергично до акцій на Вѣсходѣ а бѣдомомѣ того рѣшеня єсть и послѣднѣе выслушаннѣе російского посла, Не-ландова, въ Константинополѣ въ справѣ сплаты бѣдѣшѣдѣ вѣйна военного, котрый, якъ вже вѣстѣ-во, загрозѣвъ Портѣ, что Россія возьмѣетъ до енергичныхъ єредствѣвъ, скоро Порта и даѣше не сѣоче довгу сплѣчувати. Головною особѣю товѣ енергичноу акціи царя на Вѣсходѣ єсть кн. чернѣгорскій а въ кругахъ дипломатичныхъ привязують вѣлѣе значѣнне до его прѣзѣду до Россіи, котрый вже сѣмѣи днями має вѣсту-пѣти. Царъ хоче при его помощѣ бѣдыскати зновъ той терѣвъ на Балканѣ, котрый утрати-ла тѣмъ російска дипломатія. Кн. чер-нѣгорскій прѣйде разомъ зъ своимъ сыномъ и міністромъ вѣйна та буде на всѣхъ манѣврахъ російскихъ а до него прилучатъ ся такожъ и сербскѣа делегація войскова, котра на часъ ма-неврѣвъ буде выслана зъ Бѣлградѣ. Такожъ поклянавъ царъ до себе зъ Аѣнѣзъ російского аташе войскового бар. Равха и приказавъ єму выготѣвити для себе справѣзданнѣе о станѣ грецкой арміи и єи готовѣстѣ до вѣйна.

Въ великихъ манѣврахъ, котріи одбудуть ся въ сѣрпню на Волынѣ коло Рѣвного, возѣ-ме побѣла „Нов. Временѣ“, участь 150,000 лю-дей російского войска, стоячого въ округѣхъ военныхъ варшавскихъ и кѣйвскихъ.

Зъ дальшихъ корреспондѣнцій до „Нов. Временѣ“ о его розговѣрѣ зъ кн. Бісмаркомъ родѣтъ ся навѣсти те слѣдуючіи уступы. Львовъ сказавъ кн. зєви, что въ Россіи оповѣдають со-бѣ асѣдѣтѣ, что бѣвъ нѣбы-то, бѣдѣвѣдаючи кн. Батенберговѣ, котрый просѣвъ єго о раду, чѣ-має правѣти болгарскій престолѣ, сказавъ: На вѣякій случай буде то для насъ мала згад-ка на старѣбѣ. На то одповѣвъ єму кн. Біс-маркѣ: Такъ єсть, я то сказавъ что до слова, толькѣ-жъ не кн. Батенберговѣму а кн. Каро-левѣ Гогенцоллернѣ, что єсть теѣрѣе королѣмъ румынскимъ, але той сидѣтъ до нѣвъ въ Ру-муніи. Зѣравуячи обѣсѣа на вѣсходѣе патѣає, сказавъ кн. Бісмаркѣ, что ані Россія ані Ав-стрія не спѣдѣвались того, что бѣвъ для насъ робѣти. Що-до Батенберга то бѣвъ бувъ кан-дидатомъ Россіи а позаякѣ бѣвъ ставѣ Россіи невѣрнымъ, то Бісмаркѣ спротивѣвъ єа єго од-важеню зъ дозѣкою цѣсаря Фридриха. Даль-ше сказавъ кн. Бісмаркѣ, что бѣвъ бувъ про-тивный по дорожѣ цѣсаря до Кон-стантинополя. Межнѣнародну конфе-ренцію робѣтничу называвъ кн. Біс-маркѣ ударомъ по водѣ, а згадуючи про свою дѣмісію, сказавъ, что цѣсаръ чѣвъ за бо-гато сѣлы въ собѣ и хоче бѣти своимъ влас-нымъ канцлеромъ. Бѣу прикѣро, что бѣвъ рѣвъ тому назадъ сказавъ одному зъ найбільше мо-гучихъ володѣтельѣвъ въ Европѣ несѣдѣдомо, что має надѣю оставѣти канцлеромъ ажъ до концѣ жѣтѣ. Коли держава его поаѣче, то бѣвъ стане на єи заѣвъ.

Комісія бюджетова нѣмцекого парламен-ту ухвалила 14 голосами противъ 5 додатко-вый кредитъ въ высѣтѣ 4 1/2 мил. марокъ на вѣсходѣо-африканскій колыонѣа а бѣдѣакъ 15 го-лосами противъ 4 затвердила цѣлѣе предложе-ннѣе правительственнѣе что-до Африки. Въ вой-сковѣй комісіи не хотѣвъ Казривѣ дати нѣя-кихъ повѣненъ что-до заграничноу политикѣи а майѣоръ Гандѣ выказувавъ статистичноу збѣдѣну силѣу Австріи, Італіи и Франціи та доказу-вавъ, что нѣмцѣа армія єсть за слаба. Выво-ды Гандѣо ухвалено держати въ тайнѣ. Рѣ-теръ доказувавъ, что нѣмцѣа армія єсть до-сѣтъ сильна, чтобы опѣртѣсь Франціи, але Ган-де старавъ ся доказати єму на числахъ, что такъ не єсть.

НОВИНКИ.

— Русинѣамъ зъ Галичины и Буковины, что підпи-сали петицію до рады державной о допущѣннѣе женщѣи до студій въ университетѣ та основаннѣе бодай одной гімназіи жѣночѣи въ Галичинѣ, цѣкано буде знати, что на засѣданіи палаты послѣдѣвъ рады державной дѣя 8 н. ст. мая с. р. посѣлъ о. Озар-кевичъ вѣнесъ, чтобы петиція въ цѣлости була у-мѣщена въ стенографічѣмъ протоколѣ, — и се палата приняла. Надъ уѣбѣи тремя петиціями, т. є. Нѣмцѣкѣ, Чѣшокѣ и Русинѣкѣ, радѣла вже по части шкѣльна комісія парламентарна и на вѣнесѣе посла Бѣра поручено тымчасомъ заста-новѣати ся надъ тымъ питаннямъ за-дѣа его ве-ликого принципального значѣннѣа, а потому выбра-ты референта. Але что рада державна бѣдрочѣна до осѣни, то надъ тымъ будуть радѣти уже ажъ въ осѣни. Петицій живо порушуютъ умы вѣден-ского жѣночѣа и дѣя 13 н. ст. мая въ науко-вомъ клубѣи (Wissenschaftlicher Club) товариство жѣночѣк для розширенія жѣночѣоу образованія (Ve-

rein für erweiterte Frauenbildung) окликало засідання, щоби розбратити подані жіночками петиції. На це засідання були запрошені також послы, на котрих руки петиції були подані. Зборъ выразивъ сѣ, що петиції Русинокъ и Чешокъ написані далеко чутивѣйше, якъ петиція Нѣмокъ. (Петицію Русинокъ подамо небавомъ въ „Дѣла“ побѣла стенографичныхъ протоколѣвъ рады державнон).

— **Д-ръ Даміанъ Савчанъ**, членъ выдѣлу краєвого, вернувъ вчера до Львова зъ своєю подорожжю до Моравы и долѣшно Австріи, де студіювавъ домы примусової праці.

— **Маршалокъ краєвий**, гр. Тарновскій, вернувъ до Львова.

— **Катихитомъ русоюн гімназіи у Львовѣ** именувавъ міністеръ просвѣты о. Алексій Тороньского, катихита гімназіи въ Дрогобичи.

— **Впр. митрополитъ Сильвестеръ Сембратовичъ** одбуде одъ дня 17 н. ст. малъ візитацію дек. буского. Почавши одъ Козлова, одѣдавъ митрополитъ до 20 н. ст. малъ: Купче (дочеру церкви), Ракоболъ, Деревляни, Спасъ и Рѣшнѣвъ. Впреосвященого вітано всюдо дуже щиро. Обѣздъ деканату потреває до 9 н. ст. червѣ.

— **Гостина намѣстника въ Коломыи**. Въ понедѣлокъ по полудни заходивъ намѣстникъ до школы дѣвчатъ, головной школы хлопцѣвъ и польской школы жидѣвской; одтакъ аложивъ візиту заступники маршалка повѣтового о. Коблянскому, президенту суду окружного Писецкому, командантові корпусу підполковникови Шиндлерови; одѣля оглянувъ староство и урядъ податковий та одѣдавъ въ приватномъ помешканю старосту Менсовича. Въ второкъ рано виѣхавъ намѣстникъ зельзницею льволяною до Печенѣжина и Слободы рунгурской.

— **Зъ Борщѣвского** одержали мы вчера письмо, въ котрѣмъ нашъ дописуватель, въ интересъ правды, заперечує вѣсть, кружившу въ околиці, мовъ бы о. Амвросій Свѣчинскій витавъ въ Окопахъ намѣстника и маршалка въ лѣвцѣ польскѣмъ, а не рускѣмъ. Зъ найбільшою прихильністю констатуємо се въ „Дѣла“. Виня очевидно паде на того, хто хоча нѣбѣ очевидно, розпустивъ таку вѣсть въ околиці.

— **Въ оправѣ вѣнчання архикнягини Маріи Валеріи**. Выдѣлъ краєвий розбѣлявъ до властей автономичныхъ таке письмо: „Въ лѣпни с. р. одбуде ся торжество вѣнчання 6. цѣс. Выс. Найдотъ архикн. Маріи Валеріи, доньки нашого Найлеса. монарха, зъ 6. цѣс. Выс. Найдотъ архикняземъ Францомъ Сальваторомъ. Для обдумана способу, въ якій нашъ край має почтито гідно се торжество, запросивъ выдѣлъ краєвий особу, займаючи знатне становище въ нашій суспільности, а зъ браній на парадѣ для 11 малъ с. р. підъ проводомъ маршалка краєвого порѣшили: Жертвувати Найдотъ архикнягини въ дарѣ одъ краю, зъ нагоды сѣ вѣнчання, образъ охлѣпный пензля Ивана Матейка, представляющий „Вѣнчанье короля Казимира Ягйлонца зъ архикнягинею Силвасегою австрійскою“. Кошты выготовлення сего образу порѣшено покрыти въ дорожѣ субскрипціи, котру заравъ на зборахъ начато. Уважамъ моимъ обовязкомъ подати се рѣшеню Свѣт. репрезентации зъ просьбою, щоби въ своѣмъ обсягу зволѣла підпирати сю гадку. Залуцаю заравомъ листу субскрипціи зъ повѣдомленьемъ, що датки зборані надсылати можна до банку краєвого у Львовѣ підъ адресою маршалка краєвого, яко предѣдателя комітету для почтения торжества вѣнчання архикн. Маріи Валеріи. — Маршалокъ краєвий Тарновскій.“

— **Мѣжнародный конгрессъ рѣльничко-лѣсничій** одбуде ся у Вѣднѣ мѣжъ 2 а 6 н. ст. вересня с. р.

— **Нова тарна полосова на зельзницѣхъ** державныхъ вѣде въ житѣ зъ днемъ 1 липни с. р. За-для той причини обмежено звичайный реченецъ важности зниженои карты вѣзды зъ трехъ мѣлодѣвъ на речинецѣ, кончацій ся зъ днемъ 30 червѣя.

— **Село Глинне**, лѣського повѣту купивъ на власность п. Петро Кочиловскій, бувшій посолъ соймовый и влатель рустикальнй въ сѣяцѣмъ повѣтѣ.

— **Денуниціи**. Зъ Завалова пишуть до Przeglad-u: Слѣбмо зачитати духовній власти, чи имъ вѣдомо, що послѣдними днями въ повѣтѣ подгаецкѣмъ поивили ся въ дѣлкахъ мѣсцевостяхъ трираменній хресты, а именно одинъ станувъ въ Вербовѣ при керниці, другій въ Лысѣхъ на кладовищі а третій въ Яблонѣцѣ на калѣцѣ. Першій азъ гаданыхъ хрестѣвъ перемѣненый въ наслѣдокъ наказу староства подгаецкого на однораменный хрестъ и два другіи имѣвно незабавомъ стрѣтити така сама судьба.

— **Львовскій комитетъ ратунковый** зѣйшовъ ся вчера на дальшій нарады щодо роздачѣ запомогъ. Склады привнесли 59,019 зр. 48 кр., зъ котрихъ по бѣдѣниенно выдѣлѣвъ канцелярийныхъ (друку обѣжниковъ, оплатъ почтовыхъ и т. и.) лишило ся до роздачѣ 58,051 зр. 54 кр. Пѣсля рѣшеня комитету зъ 12 цѣвѣтля роздѣлено 39,652 зр., — лишилось отже ще 18,399 зр. 54 кр. Рѣшеніемъ же Зѣлоцкій полонивъ, що крѣмъ 244 парохій, порученыхъ до запомогі на послѣднѣмъ засѣданю, у-взгляднено ще 25 парохій на квоту 2,585 зр., повѣты бродскій, бобрѣцкій, перемышлянскій, стрѣпскій и рошницкій (по 500 зр.) а сѣятинскій 1000 зр. Такожъ одержали повѣты Новый Санчъ и Камѣнка по 500 зр. за-для погѣршеня недостатку огнями, а парохія Язловець 300 зр. и повѣты Турка 120 зр. Комитетъ затвердивши ту роздачу, докопану комісію, приступивъ до дальшихъ сѣн внесены та обѣдливъ передовѣмъ квотою 8,522 зр. такихъ 103 парохій, котрі побѣла спеціальныхъ справозданъ ажъ теперь мають тяжкій переносковъ. Крѣмъ того по переведеной дискусіи рѣшено вѣмъ тымъ парохіями, котрі вже одержали першимъ разомъ запомогі, роздѣлити 10,000 зр. въ одностѣно по 30—60% до одержаной вже запомогі, бѣ зъ ихъ справозданъ показало ся, що потребують же нагло помочи и выразно о нѣо просѣять именно для тыхъ, котрі не можуть заробити (вдовы, сироты, калѣки и т. п.). А. що все же надходять склады грошей, а заравомъ и просѣбы о запомогі, то уважнено комісію для роздачѣ, порозумѣвшись зъ комитетомъ езекутивнымъ, у-взгляднати тѣ просѣбы по зможѣ.

— **Дикі звірѣ въ самбѣрскихъ горахъ**. Пишуть намъ зъ одгачъ: Въ околиці Яворы и Сушицѣ тягують ся вовки помѣжъ хаты и вже пару коней зайли. Оногды ховивъ вовкъ одню и тягъ а господарѣ допавши вовка почавъ выдирати одню до себе, при чѣмъ бивъ вовка палицею, але вѣдѣи такі вовкъ выдеръ одню и вѣтѣкъ. Такожъ дикі роблять страшній шкоды по бѣлѣбахъ и людѣ вже теперь стережуть цѣлыми ноцями, та щожъ, коли лишь зъ палицами, бо стрѣльбы не вѣльно носити, и безъ огню, бо дерево дорожше выпало бы, анѣжъ та бѣлѣба, зрыта дикими. Для 12 мая староста старомѣскій зарядивъ обраву въ чотирохъ селахъ, але се була лишъ, такъ сказати, перегонка, бо хочъ выгнали цѣль дикѣвъ, не було кому ихъ стрѣляти и дикѣвъ выгнали зъ одного села а нагнали въ друге село.

— **Самоволя поліційна**. Зъ Москвы доносять про такий фактъ: Зѣвѣстній ту и въ кругахъ правничихъ поважаний адвокатъ Королевъ разомъ зъ однимъ студентомъ (зъ категоріи „благонѣдежныхъ“) вертавъ по пѣвочни зъ забавы у знакомыхъ. Та якось выданъ сѣ одъ поборѣнымъ одному тайному агенту поліційному. При помочи завѣзванныхъ поліціантѣвъ заведено „подозрѣныхъ“ до „участку“. Королевъ обуреный сѣю напастю а уважючи на повагу своего становища, выганы бивъ агента и остро зажадавъ одъ „околодочного надзирателя“ (подкомисаря), щоби его сейчасъ у-вольнено. Обидженный однакъ острымъ тономъ жадана, урядникъ попавъ въ таку лѣтѣсть, що закликавши поліціантѣвъ, безъ дальшихъ розиравъ и не служаючи нѣ протестѣвъ нѣ погрозы, казавъ выбити рѣзками Королева, а одтакъ замкнувъ его въ „участку“. На другій день мусѣли выпустити Королева и вѣсть о той пригодѣ быскавкою рознеслась по Москвѣ, обурюючи въ найвысѣмъ стѣпени всю большу образовану публику. Черезъ йѣлка дѣйвъ въ кѣпши за-для сего скандалу. Газеты, разуме сѣ, мусѣли мовчати, лишь одна либеральна газета „Русскій Вѣдомости“ поважилось подати въ повнякахъ дробными черенками згадку о выбитіи рѣзками въ участку „за-для непорозумѣня“ якогось „присяжного повѣренного“. Скандалъ тымъ большій, що Королевъ есть „дворяниномъ“, а въ Россіи закономъ заказано поддавати шляхтича карѣ тѣлесной, хѣба, если утратити права дворянства за-для судо-вого вырочу. Королевъ подавъ жалобу а прокураторъ мусѣвъ выточати процессъ надто цѣлкому и исповѣдникови самоволѣ поліційнон.

— **Сумна доля ескъ-цѣсаря**. Якъ доносятъ зъ Каннъ, що разъ большу побѣдою сѣ тамъ о здорѣвье ескъ-цѣсаря бразилійского Домъ Педре. Одъ часу смерти цѣсаревой змѣнивъ сѣ ескъ-цѣсаръ значно, а силы организмѣ опустили его, и при томъ проводить цѣлы дѣнь на самотѣ. Найменшій протывѣсти выводитъ его зъ равновѣси душевной та роздразниють его часомъ ажъ до плачу. Гадка, що може незадолго не стати ему грошей, подно-сѣть же ставъ его здезервовану.

— **Катастрофа на зельзниці**. Въ второкъ, 13 н. ст. малъ вечеромъ, звичайный побѣздъ одошовъ въ Ідѣно-ока надѣбѣхавъ до стѣци Тчево. Побѣздъ надѣбѣхавъ на рельсы не зѣвѣля, лишь зъ такимъ размахомъ, що въ побѣдоу сѣ катастрофѣ. Замѣстъ отже станути на т. зв. „слѣвѣхъ“, с. е. на не идучихъ дальше рельсахъ, въ розмаху перервавъ побѣздъ камѣнный валъ, що тамувавъ дальшу бѣду, и такъ не маючи заперѣвъ вѣбѣхала локомотива на перонъ, переломила зельзну барьеру, перебила стѣну дворца, а радше три сильнѣ мурѣ, одиакъ по другѣмъ, перенхала сѣ черезъ бюро телеграфичне одтакъ бюро стѣци а обѣсла зѣхала до за-будованъ на боцѣ, переломала власнымъ тагаремъ окленѣне и выала до долу кѣлоачного, а коминъ перебивши стѣло выставѣвъ ажъ въ помещанню начальника стѣци. Въ такомъ положеню станувши, запалила локомотива дворецъ, бо зъ комина сѣ сыпались искры въ помещанню начальника. За локомотивомъ посуувались вагоны и вѣдѣи станувши зѣбли сѣ въ купу; одиакъ вагонъ накуваный, почтовый и два вагоны третей клѣсы поторожничѣвъ въ кусники. Зъ людей погибли: машинистъ, котрого тѣло мусѣло впасти до кѣлоачи; тѣло подѣланика Грота найдено безъ головы; въ борѣ начальника убита локомотива урядника Наймала; зъ подорожнихъ убитый вѣлоцѣпедистъ Шмидтъ. Кондукторъ побѣзду тяжко покарѣченъ. Три женщины, котрі мали вѣсѣти до одного зъ тыхъ двоухъ поторожничѣвъ вагонѣвъ для женщинъ, вѣли черезъ похибку до задного воза и тымъ способомъ уникали смерти. — На другій день переѣздивъ цѣсаръ нѣмѣцкій черезъ Тчево до Королевца, але по нѣхто не выѣдавъ зъ побѣзду, то и не дѣнавъ сѣ цѣсаръ про сѣо страшну катастрофу, яка лучила сѣ вечеромъ передъ его подорожжю.

— **Родина трагедія**. Передъ трибуналомъ карныхъ въ Суцахъ стававъ Іосифъ Емъ (Oehm), 36 лѣтний мужчина, правительственный геометръ при старостѣ сучавскѣмъ, обжалованный о убійство своей жены Іосифы. Іосифъ Емъ оженивъ сѣ въ р. 1877 зъ Іосифою Шиндлеровою, донькою старосты въ Бернѣ. Супружество се мало двоє дѣтей 11-лѣтнего Гугона и 7-лѣтню Елену. Подѣля акту обжалованя представлялъ сѣ такъ цѣла справа: Емъ проживавъ одъ 1883 р. въ Суцахъ и мавъ 1200 зр. пенсіи зъ додатками, а все таки его родина боролась зъ крайнимъ недостаткомъ, бо въ тѣ грошѣ тративъ Емъ по-за домомъ, ведучи марнотратне житѣе. Каваріи, реставрація и нашій публичній льокалѣ стали Емови притулкомъ, а коли нужда въ домѣ приневольвала его жѣнку робити якъ закиды, то Емъ прокинавъ сѣ а навѣтити бивъ. Въ р. 1889 мала наступити сѣпарация мѣжъ супругами, але вѣдѣи Емова не хотѣла на сѣ прѣстати, бо мусѣла бы дѣти лишати подѣ ошѣкою иниціи, а такожъ не була бы одержала пенсіи по смерти чоловіка, котрый за-для своего цѣльства бувъ неужимъ. Въ извѣчеріи именнѣвъ, 18 марта с. р., прийшовъ Емъ додѣвъ, але не обѣдавъ, бо якъ все, такъ и теперь, було для него дома несмачно, и страшно выганывши жену, а зайшовши мѣжъ веселе товариство, пивъ по каваріяхъ и реставраціяхъ до цѣлои години рано. Вертаючи додѣвъ, вѣлѣзъ окомѣ до кухнѣ и по скандальной сѣнѣ зъ служницею зайшовъ до своей комнаты. Що дальше стало сѣ, не есть напѣвно выласнено, але побѣла обжалованя прокуратори, хопивъ Емъ дубельтовку, и прицѣлѣвшись до же-

ны, застрѣливъ сѣ, коли она, утѣкаючи, мала сховатисъ уже ажъ въ третій комнатѣ. Отецъ при помочи сына подѣбѣвъ тѣло убитой и поклавъ на постѣль. Емъ толкуе сѣ, що бувъ сильно подѣнтый и хотѣвъ самъ застрѣляти сѣ, та при томъ отрѣлѣба якось выстрѣляла и убила жену на мѣсци. Лѣкарѣ орекли, що рана показуе на выстрѣлѣ зъ дальшой бѣдѣли. Свѣдѣки зѣзнали, що Емъ не бувъ надто пьяный. Судій присяжній признали одностѣносно Іосифа Ема виновнымъ злочинства убійства. Яку кару вызначивъ трибуналъ, не подала ще Gazeta Pol., котра описала сѣо цѣлу справу.

— **Пожара въ заведеню боевойныхъ**. Дня 5 н. ст. малъ погорѣло въ Long Point-ѣ въ Америкѣ заведеню боевойныхъ, при чѣмъ много нещасныхъ погибло. Зъ 1300 неужихъ не можна од-найти 300; догадують сѣ, що 50 особѣвъ, майже исключительно женщинъ, погибли въ огни а рѣшта 250 утѣкла въ лѣсы. Служба и урядники сѣа-лись, лишь 7 монахинъ погибли; 3 монахинѣ кинулись въ огни, щоби по геройски ратувати одну боевойну. Огонь бувъ подложеный. Сивакви и прилады пожарный заведени не були на-готовѣвъ, а заки прибула сторожа зъ Монтегрю, бѣдале-ного 10 кілометрѣвъ, вже горѣли деревяній сѣодо заведени. При пожарѣ одогрались страшній сѣены. Въ оинахъ заведени було повно людей, що клякали о помѣчъ. Въ одной комнатѣ сѣбѣились въ недужѣ въ кутѣ въ таку купу, що го-дѣ было ихъ розбратѣть ще навѣтъ опѣсла, коли найдено ихъ нежизнѣми. Боевойныхъ лишь тымъ ратовано, що вырубано въ помѣсткахъ дѣ-ры и такъ стягано ихъ на долѣ. Деякихъ выра-туваныхъ кидали ишій боевойныхъ назадъ въ огни. Однѣ пожарникъ мусѣвъ боротисъ зъ боевойныхъ на перепаленѣмъ иурѣ, щоби его вы-ратувати, але коли бачивъ, що нѣчого не вѣде а навѣтъ и самъ погибѣвъ, пхнувъ боевойного въ огни. Деякі боевойныхъ поклались у лѣжка, ишій сѣвѣили, молились, ганцювали, кричали. Въ одной комнатѣ засѣла молода гарна боевойна до фортепьяно и грала а доволѣа неи спокойно прислухувалось кѣлькѣнацѣть боевойныхъ; всѣхъ повязано и такъ вынесено зъ огню. Страту об-чѣслують на 1,350,000 долларѣвъ. Чудно, що якъ разъ въ той день, коли погорѣло заведеню въ Long Point, одкрыто ише заведеню боевойныхъ въ той провинціи. Заведеню было на 5 по-верхохъ.

— **Край мѣлѣтѣвъ**. Наибольше займаючию частѣю бѣдичу, якій державъ Стенлі въ лондонскѣмъ то-варѣствѣ географичномъ, бувъ описъ племенъ кар-ликѣвъ, проживающихъ въ великихъ лѣсахъ се-рединной Африки. „Вже старый Гомеръ знавъ о ихъ истованю. Сей малый народъ переживъ гордыхъ Фараонѣвъ, корольвъ Вавилону и Персіи та рим-скихъ Цезарѣвъ. Вѣдѣлю якъ 15 вѣковъ удержавъ бытъ свой край. Вѣздыко мѣсцевости, званои Аве-тѣко надъ рѣкою Итуру, надѣбѣлаи зголодѣйшій нашій людѣ першихъ карликѣвъ, мужчину и женщи-ну, якъ лускали въ дикѣй пустыни пѣтаны. Мож-на предѣставити собѣ переполохъ тыхъ малыхъ существъ, коли побачили доволѣа себе великанѣвъ на 6 стѣвъ а майже два разы высѣхъ одъ нихъ Суданѣвъ. Мои Санзѣбарѣвъ, лафѣдѣйшій одъ Суданѣвъ, уважали, щоби карликѣвъ не роблено пакости. Привели они ихъ до мене яко добычъ. Коли обоє, дрожаща, станули передо мною, назвавъ и мужчину Адамомъ а женщину Евюю, именами певно одповѣдѣйшими одъ ихъ власныхъ: Вуку-куру и Акіюкова. А коли я вдвинувъ сѣ въ нихъ, яко предѣставитѣльвѣ найстариннѣйшого людѣ, якъ бѣдѣими выдались менѣ грецкій героѣ и жидѣвскій патріарха сѣупротивъ старой расы тыхъ чѣловѣч-кѣвъ. Але они не дѣлили зѣ мною тыхъ чувствъ. Протывно зъ ихъ лицѣ, коли крадькома глядали на себе, можна було выразно вычитати пытанье: Зѣ одки взяли сѣ тѣ великій людѣ и чи не схотѣли насѣ зѣбѣсти? Мужина мавъ 4 стопы росту и вѣжѣвъ 85 фунтовъ, женщина була же низшѣю и лекшою. Краска ихъ тѣла пригадувала на повѣ выпѣшену поглу. Що до ихъ природныхъ здѣбно-стей, то були они на певно вышій анѣжъ каждого мурѣна въ нашѣмъ таборѣ. Вырѣбы зъ дерева зна-ючи они лѣшѣ, анѣжъ хто небудъ зъ насѣ; зна-ючи, якій овоцѣ здоровій и якій грибы шкодній. Они дали намъ цѣнный вѣзѣвѣкъ, якъ перебрѣтисъ черезъ лѣсъ. Найвышшій зъ карликѣвъ мае 54 цѣлѣ росту. Звычайно выростають они на 39—50 цѣлѣвъ. Въ сѣлѣ лѣсонѣмъ живе разѣмъ 50—100 родинъ кар-ликѣвъ. Взагалѣ живе мѣжъ рѣками Ибору и Иту-ри 2000 родинъ: ведуть они житѣе номадѣвъ се-редѣ вѣчнои тѣни величезного лѣса серединной Африки.“

— **Пѣвѣсна забавана**. Сѣзасъ подѣвъ: 500 кіломе-трѣвъ кѣнно. Графство Р. зъ Р., зѣвѣстѣй въ Кра-ковѣ зъ своего замѣлована спорту, одбули незвы-чайну, якъ на тепѣршій часъ подорожъ. Зъ своего села, 3 милѣ на захѣдѣ одъ Кракова, выбрали сѣ кѣнно до сѣвѣковъ въ Галичій вѣходѣи въ повѣтѣ бучацкѣмъ. Переѣхали цѣлу майже Гали-чину, а сѣ подорожъ, вздовжъ шляху зельзницѣ Кароля Людѣвана, на Львовѣ, трѣвала 14 дѣйвъ, числячи вже два перестанки по одномъ дни въ Ланцѣтѣ и Львовѣ. Станувши 15 с. м. цѣзѣлю на мѣсци въ Б., гадають, вычѣпачи одиакъ тяж-денъ, вертати въ той самъ способъ, але вже вздовжъ зельзницѣ трансверсальной, если, разуме-ти, труды такой подорожѣ, а именно невыгоды ноцѣлѣвъ по малыхъ мѣстечкахъ, не одведутъ ихъ одъ того. Панѣ Р. одбула цѣлу дорогу на шѣстѣлѣтній клячи повѣкрови арабской а п. Р. на клячи дванацѣтилѣтѣй повной крови англійской.

— **Выдѣлъ тов. „Академічна Громада“ у Краковѣ** складае сердечну подѣлку отсимъ добродѣямъ за дары, якій зѣвоили надѣбѣлати въ корѣсть нашего товариства: Ва. О. Борзукѣви зъ Кракова 3 зр. Екс. Зборовскому, президенту суду у Краковѣ 2 зр., д-рови Ник. Лилѣкови зъ Саравѣ 10 зр., Лонгинову Рѣпѣцкому ц. к. инспек. податк. 2 зр. О. Левѣцкому зъ Тартакова 2 зр., д-рови Курѣ-цеви зъ Калуша 2 зр., п. Мисѣвѣвичѣ ц. к. ко-мисарѣви скарб. 3-50 зр. — За выдѣлъ: *Нагроз-кѣй*, голова.

— **Дробній вѣсти**. Цѣсаръ и цѣсарѣва жертвували зъ своихъ фондѣвъ 300 зр. комитетѣю, що у-строивъ концертъ у Вѣднѣ на дохѣдъ галицкихъ сѣлянъ. Гр. Лосъ передалъ 2,694 зр., яко до-хѣдъ зъ згаданого концерту, комитетѣю льво-вскому, при чѣмъ полишити розважъ комитетѣу, чи

зъ тыхъ грошей не годилось бы ужити яку частѣ и на подѣмогу погорѣльцѣвъ. — Епископъ Пу-зина выѣхавъ на візитацію тернопѣльского дека-нату. — Рухомъ выставу образовъ перенѣсъ еи предприемѣ п. Цихѣцкій зъ Станіслава до Ко-ломыи. — Латинскій крылошанинъ Манастирскій, помершій недавно у Львовѣ, записавъ 50,000 зр. на заведеню сирѣтъ св. Антона и 50,000 зр. на заведеню глухонѣмыхъ у Львовѣ. — Намѣст-никъ, вернувши зъ Коломыи, має выѣхати до Вѣднѣ.

Посмертній — ☚ — оповѣстки.

Д-ръ Онуфрій Несторъ Заклинскій, лѣкаръ въ Козловѣ, упокоивъ сѣ дня 1 (13) малъ с. р. въ на-слѣдокъ пятнѣстого тифу въ силѣ мужеского вѣ-ку. Покойный бувъ сыномъ о. Алексѣя Заклин-ского, приходника въ Богородчанѣхъ старыхъ. Скѣнчивши выдѣлъ медичный и одбувши прак-тику поселивъ сѣ одъ передъ 7 мѣсяцами въ Козло-вѣ, де зѣдѣнавъ для себе щирѣ признанье и лю-бовъ. Покойный лишавъ вдову и двоє дѣтей, вѣч-на ему память!

Петро Любѣнцкій, выслуженый капитанъ І клѣсы и концептовый урядникъ въ командѣ ХІ кор-пусу, одзначеный военнымъ медалемъ, упокоивъ сѣ 19 н. ст. малъ въ 57 роцѣ житѣя у Львовѣ. Вѣчна ему память!

Именованя, конкурсы, перенесеня и пр.

— **Именованя**. Дѣйстными учителями и учитель-ками именованъ: Брон. Нижанковский въ Залужи, Ив. Левѣцкій въ Дрогомышлю, Ант. Марковский въ Росохачѣ, Мих. Мартиновичъ въ Подлѣбахъ, Марія Трачиньска въ Врухѣляхъ, Григ. Чижев-скій въ Нѣжнѣвъ, Вильг. Ружица въ Новѣмъ Санчѣ.

— **Обзначеня**. Учитель народный Матѣй Вѣлец-кій въ Вѣлянѣхъ одержавъ сѣрѣбный хрестъ за-слуги зъ короноу.

Телеграммы „Дѣла“.

Римъ 20 мая. Приѣхавъ тутъ еп. Штрос-маеръ. Приѣздъ его стоить въ связи зъ заведе-ньемъ славянської літургіи у католикѣвъ въ Чорногорѣ.

Альжиръ 20 мая. Въ Гелма и другихъ мѣсцевостяхъ кинулись Арабы на жидѣвъ и стали ихъ бити та прогнати; мусѣло ажъ войско выступити та робити порядокъ.

Прага 21 мая. Въ Мірѣшевѣ прийшло мѣжъ робѣтниками а войскомъ до кровавой бѣйки. Войско стрѣляло пять разѣвъ и убило на мѣсци 9 робѣтниковъ, 14 поранило тяжко а около 40 легко.

Софія 21 мая. Вчера рано розпочавъ сѣ процессъ Паницы. На розправѣ явились ди-пломатичній агенты Нѣмечины, Австріи, Ан-глии, Италиі, Румуніи и Сербіи. По полудни розпочалось переслуханье Паницы. Онъ зо-знавъ, що головными участниками заговору були зъ разу полковникъ Кисовъ и підпол-ковникъ Мирковъ. О кореспонденціи Калубко-ва зъ російскимъ драгоманомъ въ Букарѣштѣ Якобѣзонѣмъ онъ не знавъ нѣчого.

Надѣслане.

[За рубрику „Надѣслане“ Редакція не бере на се-бе одѣбѣльности.]

Догично „переконанѣ“ п. Ивана Гро-мадки, управителя школы въ Калуши — у которого якъ подано въ ч. 89 „Дѣла“ го-стивъ долиньскій староста п. Цѣшка, — прига-дую я и. Громадѣ, що були мы разомъ выбор-цами при выборахъ въ Калуши ще въ роцѣ 1873, коли кандидатомъ рускимъ бувъ крил. о. А. По-трушевѣвъ, а котрый мимо агитаціи п. Громадки — ставъ посломъ до рады державнон. По выбо-рѣ сказавъ тогдѣ п. Громадка, що то послѣдній разъ выбранный „пѣлѣ“ въ Калушій посломъ!

Въ кѣлькѣнацѣть лѣтъ потѣмъ, коли Русины ставлять кандидатомъ п. Романчука, то п. Гро-мадка самъ (и то „зъ переконанѣ“) голосуе на „попѣ“, за которого выборомъ стоить п. Цѣшка! Яке-жъ то „переконанѣ“?

П. Громадка най не забуває, що зъ Калуша походятъ Рожанскій, Дзеровѣцкій, Винтояки, Цѣ-линскій, Дѣдошаки и много молодшихъ свѣтлыхъ Русинѣвъ, котрымъ братанье давнѣйшого своего учи-теля изъ звѣстныхъ п. Цѣшко не може бути чимъ приятнымъ. Рѣвно-жъ най собѣ пригадае п. Гро-мадка, що самъ має двоухъ братѣвъ рускими свя-щенниками и ему, яко сыновіа дѣка, выхованому на рускихъ книшѣхъ, не вѣльно ухѣлѣти своей народности — хочъ-бы зъ „переконанѣ“.

На оправданѣ п. Громадки дало бы сѣ хи-ба сказати, що его лучше зъ п. Цѣшкоу якѣсь ишій, а не політичній односны.

Давный ученикъ — *ниль надъ Бугомъ*.

Выказъ складныхъ жертвъ.

Для Петра Патѣна прислали дальше: о. Іос Любѣнцкій зъ Дубовицѣ 1 зр., Читальники въ Манаевѣ 90 кр., о. Кирило Селецкій зъ Жужеля 3 зр., о. Яцѣковичъ зъ Пѣцикова 3 зр., о. Бр. Мо-равскій зъ Ветлина 50 кр.

На колоніи ваканціи о. Кир. Селецкій зъ Жу-желя 2 зр.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Веч. Мх. въ Лѣтин. Рахунки годѣтъ сѣ. — Веч. Лот. въ Полѣвъ. „Правотарѣ“ можна у насѣ до-стати за цѣну 2-70 зр. — Вп. Вах. въ Стрыю. Одъ тов. „Прѣсѣвѣта“ одержали мы по бѣдѣниенно ра-бату суму 7-50 зр., зъ того взяли мы 3-25 зр. за Васѣ а 3 зр. за п. Г. на „Дѣло“ а 1-25 для п. Г. на „Зорію“.

Курсъ Львовскій		
зъ дня 19. л. мая 1890.		
Акція за штуку безъ купона	194 75	198
Зелѣз. гал. Кар. Людв. по 200 зр. м. к.	230	233 1/2
Зелѣз. Львов.-Чернов. по 200 зр. а. в.	302	306
Банку типот. гал. по 200 зр. а. в.	—	316
Банку кредит гал. по 200 зр. а. в.	—	—
Листы заставны за 100 зр.		
Банку типот. гал. 5% а. в.	101 30	102 —
Банку галот. гал. 5% а. в. выдос.	106 50	107 20
зъ 10% прем.	99 —	99 70
Банку кравого 4 1/2% а. в. выдос. 51 л.	101 40	101 10
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	98 —	98 7
Товар. кред. гал. 5% а. в. выдос. 37 л.	100 40	101 10
Товар. кред. гал. 4% а. в. выдос. 41 1/2 л.	95 35	96 05
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. выдос. 52 л.	100 10	100 80
Товар. кред. гал. 4% а. в. выдос. 56 л.	94 65	95 35
Листы довжн за 100 зр.		
Гал. Зав. кред. сед. 3% а. в. (давн. 6%)	57 —	60 —
Гал. Зав. кред. сед. 2 1/2% (давн. 5%)	47 —	50 —
Общ. роль. кред. Завед. 6% выдос. въ 15 л.	—	—
Облиги за 100 зр.		
Индemnиз. галицкй 5% м. к.	104 75	105 45
Галиц. фонду пропизаційного 4% а. в.	92 15	92 85
Комунальнй Банку краев. 5% 1 эмис.	100 75	—
Позички краев. зъ 1813 по 6% а. в.	104 50	106 —
Позички краев. зъ 1883 по 4 1/2% а. в.	98 10	98 80
Львов:		
Мѣста Кракова	23 —	25 —
Мѣста Станислава	—	34 —
Монеты:		
Дукаты цѣсарскі	5 55	5 65
Наполеондоръ	9 38	9 48
Повимперіаль	9 65	9 75
Рубель срібный	1 32 1/2	1 34 1/2
Рубель паперовый	1 32 1/2	1 34 1/2
100 марокъ нѣмецкихъ	57 85	58 85

Надбсла

Д-ръ К. Павловскій

отворивъ адвокату канцелярію
въ Подгайцахъ (дѣмъ п. Фрухта).

Маріацельскій капль жолудковй.

знаменито дѣлаючи у всѣхъ недугахъ желудка.
Незрѣваній при браку апетиту, слабости желудка, воспа-
ленію желудка, квансомъ бланжано, колыбъ, катаръ желудка,
газъ, жовтацъ, бланжано и бланжано, болю головы (если по-
ходить въ желудокъ), корчахъ желудка, запенно, перетисно
желудка стравами и напоями. Цѣна флашочки разомъ въ при-
писомъ 40 кр., подвойно 70 кр.

Центр-розсыла черезъ антикаря Carl Brady, Kremsier
(Моравя). 3135 (36—43)

Остерога! Правдивый Маріацельскій капль жолудковй рѣзно фальшуютъ
и наслѣдуютъ. — На знанъ правдивости муситъ кожда флашка бути за-
явлена въ червоне запаканье, заосмотрене въ повысшу марку охорону и
при кождой флашочкѣ на приписъ муситъ находити, ще сей приписъ друко-
ванный въ печатни Г. Гуса въ Кромержаку.

Маріацельскій
пигулки розвольняючі.

Одъ лѣтъ уживаній зъ найлѣпшимъ успѣ-
хомъ при задненіи и запорѣ пи-
гулки подразбляють теперь мно-
гочисленно. Треба тому уважати на повыс-
шу марку и на подписъ антикаря C. Brady, Kremsier. — Цѣна пудела 20 кр.,
ролька зъ 6 пуделокъ зр. 1. — Если грѣшъ приписъ наперъ дѣто зъ припис-
кою вольно одъ оплати кошту 1 ролька зр. 1 20, 2 рольки зр. 2 20.

Маріацельскій капль жолудковй и маріацельскій пигулки розвольняючі не
суть потайнымъ лѣкомъ. Приписъ есть поданій при кождой флашочкѣ и пу-
делку на способъ ужити.

Маріацельскій капль жолудковй и маріацельскій пигулки розволь-
няючі можна купити: у Львовѣ въ антикахъ: Якова Байзера, Г. Блюмен-
фельда, Петра Гайльгофера, Кал. Кражановского, д-ра Петра Миколаша, Якова
Пинеса, Ж. Рукера, Кар. Славинского, I. Венюрского, Ари. Раппапорта; —
въ Бердѣ у ан. Гросса; — въ Бѣбѣ у ан. Бальбини Мендлицкой; — въ
Бережанахъ у ан.: Ад. Дурета, Іос. В. Лобаса; — въ Вучачи у антикаря
Корнила Левичковъ; — въ Чортковѣ у ант. Людвика Носса; — въ Дольнѣ
у ан. С. М. Траунфельдера; — въ Дрогобичѣ у ан. Айхмилера, П. Парти-
евича; — въ Галинахъ у ант. А. Гельма; — въ Гусятинѣ у ант.: Чер-
ского, Пенарского; — въ Озернѣ у ант.: I. Череминского, М. Заградника; —
въ Озерянахъ у ант. А. Крапивокого; — въ Краковѣ у ант. Фел. Вальчака; —
въ Камбницѣ Струмиловъ у ант. К. Пилевского, Карола Пилевского; — въ
Копичинахъ у ант. Редера; — въ Мостахъ Великихъ у ант. I. Жолань-
ского; — въ Мельниці у ант. Кроковского; — въ Немпровѣ у ант. Предри-
мирского; — въ Олесе у ант. А. Кофера; — въ Перемислянахъ у ант.
Омел. Барановского; — въ Раховѣ у ант. Яскевича; — въ Роздоль у ант.
Людв. Меркванского; — въ Самборѣ у ант.: I. Алексевича, К. Мареша; —
въ Скольнѣ у ант. С. А. Леонковского; — въ Сокалі у ант. Евг. Высочан-
ского; — въ Старнѣ Мбѣ у ант. Ад. Палеского; — въ Стрию у ант.:
Чалубаного, В. Коморовского; — въ Скаль у ант. Адальб. Ротальского; —
въ Турнѣ: ант. М. Шюнтка наслѣдн. — въ Тернополѣ у ант.: Леона Файхшмидта
и Фр. Ямурсевича; — въ Золочевѣ у ант. Франца Петеса, А. Раппапорта; —
въ Жугурѣ у ант. Іос. Д. Томашевского; въ Зборовѣ у ант. Раппапорта; —
въ Збаражѣ у ант. I. Крука; Варяжъ: ант. Яким. Козичій; Лопатинъ: ант.
Ст. Гриффельдъ — а также по всѣхъ антикахъ въ Галичинѣ. — въ Радомис-
лѣ надъ Сяномъ: ант. С. Соболескій, въ Зальцкахъ: у ант. С. Киста
новича. — въ Коломыи у ант. Ед. Стенцля и Брон. Вітославского.

ИВОНИЧЬ

ЗАВЕДЕНЬЕ ЖЕРЕЛЬНО-КУПЕЛЕВЕ

(въ Галичинѣ).

стація зѣлѣзницѣ Трансверсальной.

Щавы алькал. солонй, маючі йодъ и бромъ

успѣшнй въ недугахъ скрофуличныхъ и въ ихъ учер-
тыхъ наслѣдкахъ, въ хворобахъ шкѣрныхъ сифилитическихъ,
ревматизмъ, катаръ болонъ сизистыхъ, запенныхъ ставовъ
и оостной и въ рѣзныхъ недугахъ жѣночныхъ.

Купель минеральнй, бороиновй, пиліцевй, тушовй и рѣ-
чнй. — Молоко, женитця, пилататорія.

Знаменита стація климатично-лѣчница.

Пора купелева подѣлена на 3 сезоны одъ 20 мая до кон-
ца вересня. — Мешкани въ 1-шомъ и послѣднемъ сезонѣ о 1/4
часть дешевій.

Рады лѣкарскоу удѣлае: Д-ръ Климъ Дембицкій, був.
асистентъ клініки універ. гайльонъ, лѣкаръ заведеия.

Заступство продажи водъ минеральныхъ, соли и брону
на купель домовй у Вп.: Іозефа Бама Мендроховича, Микола-
ша и Р. Байриба у Львовѣ въ антикахъ мѣсцевыхъ и про-
вінціальныхъ. — Проспекты розсылае оплатно Дирекція.

ВЕЛИКА РОЛЬНИЧА И ЛЬСОВА ШТУКИ И ПРОМЫСЛУ

одъ 14 мая до 15 жовтня
одъ 10 год. рано до 10 г. веч.

Fontaine lumineuse
Паркъ и Ротунда.
Вечеромъ электричне освѣтленье

ВЫСТАВА ВЪ ДЕНЬ
Ротунда
3510 (2—10)

Ветущъ 40 кр. — Въ свята и недѣль 30 кр. — Білеты для дѣтей 20 кр.

Парцель до продажи при улицахъ Мицке-
вича, Браерѣвской, Подльвского
Шопена, Монюшка, Казимировской, также ка-
менищъ при тыхъ улицахъ. Ближихъ информа-
цій удѣлае, а также дотычній планъ си-
туацийный, мѣстай окружене того комплексу
выдае и высылает на жадане П. Т. купуючимъ
бесплатно Зарядъ реальности Емля Бертеміліана
Браера, Львовъ ул. Браерѣвска 10.

Всѣхъ наукъ лѣкарскихъ

Д-ръ Казимиръ Годлевскій

лѣкаръ недугъ жѣночныхъ и акушеръ
асистентъ клініки положничой, був. елѣтъ аси-
стентъ клініки недугъ жѣночныхъ краковского уни-
верситету — ордине одъ 2—4 по пол. ул. Ка-
роля Людвика 5 (дѣмъ В. Штротенгерѣв).

Зъ весною!

Зъ фабрики братѣвъ Шуликевичѣвъ:

Паути Нр. I. зр. 7-80, Нр. II. зр. 11-50; Ко-

лѣсница Нр. 6. Іосо стація зѣлѣзничя.

Косы зъ найлучшоу стирійскоу фабрики

на особне порученіе зъ найбольшоу

стараніемъ выконанй.

55 центиметр. довгй, середно-широкі по 45 кр.

60 " " " " " 60 "

70 " " " " " 60 "

За доброту тыхъ косъ приймаемо всяку

порку. — Окромъ повысше зажа-

даний суть еще вушнй по 40 кр. На пять

кілограмму посылку иде 8—10 штукъ.

Народна Торговля у Львовѣ.

и филіа.

у Львовѣ при ул. Галицкой ч. 14

поручае свой обильно заосмотрен-

ный Магазинъ галтѣвъ, дрѣбнѣвъ

дамскихъ, приборѣвъ до шитя,

гафту и краветца.

Великій выборъ перфумъ, мы-

лець, цѣтокъ, гребенѣвъ та всякихъ

приборѣвъ туалетныхъ.

Поручае также парасольки,

парасолѣ, кашонѣ правдивой ро-

сѣйскй, ленты, аксамиты, обшиты

до суконъ.

Товары зъ першорядныхъ

фабрикъ; цѣны можливо най-

низші.

3491 (3—5)

Пайтѣшій

Берненскій сукна

поручае по цѣнахъ фабричныхъ

Feintuch-Fabrik

Siegel Imhof

in Brünn.

На порлонѣ весняне або лѣтне

убранье мужеске

выстаетъ 1 купонъ довготы 3-10

метр с. в. 4 вѣденъ довгѣ.

1 купонъ коштуе

зр. 4-80 зъ звычайной

зр. 7-75 зъ доброй

зр. 10-50 зъ лѣпшоу

зр. 12-40 зъ найлѣпшоу

правдивой вонны овечой.

Одѣтъ можна дѣстати въ вели-

комъ выборѣ: шовкомъ перет-

каный камлара, сукна на пер-

дьяеры, пальмерстонъ и боа на

плать зимовй гуиѣ для стрѣль-

цѣвъ и окономѣвъ перутиновъ

и тоскнѣ на убраня салонной,

принисанй сукна для урядничѣвъ

даючи ся прати полотениа для

мужчинъ и хлопцѣвъ пиковй ма-

жухи и т. п. 29—40

Ручитъ ся за добрый товаръ и

докладну доставку.

Взѣрѣ даромъ и оплатно.

Петнуоча одъ 1845 р., протоколованъ и на многихъ выставахъ награжденъ

ФАБРИКА ДІАМАНТѢВЪ

до рѣзаня снала, до ритя при літографіи и до машинъ

наслѣдниковъ Іосифа Legrady-a

AUG. STRICKER

Wien, 5, Kohlgrasse 36

поручае свой добре заосмотренй складъ оправныхъ и не-

оправныхъ діамантовъ всякомъ величинѣмъ скларныхъ, пластич-

нымъ гутъ скляныхъ, оптикамъ, літографіамъ, механикамъ,

діаманты машинной машинистамъ до латоченя твердыхъ

сталеваыхъ, лаперовыхъ и порцелановыхъ вальцовъ: свер-

лики діамантовй и т. п. Цѣники и взѣрѣ посылаетъ на

жадане оплатно. Также поручае ся складъ брилліантовъ

и шлюфованныхъ камнѣвъ до рогахъ. 3463 7—6

ПОШУКУЕ

мѣсце дика и упр-

авителя лѣсного сѣву

ІОАНЪ ЯНИШЕВСКІЙ, родомъ зъ

Унева, который укѣничъ школу въ

заведеію дѣковѣмъ у св. Юра и

бувъ закритіаномъ при тойже цер-

кви одъ р. 1883—1886, мае свѣдѣн-

здобности выставлене Матропол

Консисторію дня 4-го марта 1884.

Ч. 1571, и свѣдѣнтоу морального

поведеня одъ гр. к. уряду парох.

при св. Юрѣ зъ дня 2-го вересня

1886. Ч. 372, въ котромъ его задѣ

честного, побожного и тверезого

жита якъ найлучше поручае ся

Рефлектуячй зводять однести

си до уряду парохіального въ Я-

кторѣвъ почта Перемишлянъ.

3459 4—4

CARBOLEUM AVENARIUS-A

найлѣпше средство до намоченя

дерева будовального и т. д., ко-

тре хоронитъ его одъ псованя, вох-

кости, гриба и дѣланя змѣного

воздуха.

Служитъ до помозаня штахе-

товъ, брамъ, помостѣвъ въ стѣ-

няхъ, кирицѣ, будинковъ деревя-

ныхъ, стовѣвъ и поруча въ оро-

дахъ, домѣвъ юнтовыхъ, лавокъ и

бесѣдокъ огородовыхъ и т. п. пред-

метѣвъ.

Одинъ кілогр. Carbolium вы-

стаетъ на 6 метр. при одноразѣмѣ

помозаню. 3509 (3—2)

Цѣна за 100 кѣг. зр. 23.

Высылаетъ ся также почтоу

въ блѣшавкахъ по 5 кілогр.

Выключный складъ на Галичину

и Буковину

В. Кшиштофовичъ въ Краковѣ,

лінія А—В, ч. 37.

РУ.

навича, товков, сериачй, сапильной

досевъ, пафтанья и шкѣрнй штаны, —

престирала, бандажъ, сусензорія и въ

выробы рукавичничй 2537

поручае найдешевше

ТОРГОВЛЯ

Братей Лянгнеръ

Львовѣ, Галицка ч. 16

Цѣники на жадане даромъ.

Черезъ Редакцію „Дѣла“

можно замовити за знижену цѣну

отей книжки:

Фаветъ, трагедія I. В. Іерого,

въ перекладѣ Івана Франка, зъ пе-

реднѣмъ словомъ и полненіемъ. Цѣна

знижена зъ 1 зр. 50 кр. на 1 зр.

(зъ рекомендованую пересылкою 1 зр.

15 кр.)

М. Раскѣй и роесійскй нап-

славизмъ, Корнила Н. Устиновича.

Цѣна знижена зъ 80 кр. на 50 кр.

(зъ рекомендованую пересылкою 65 кр.)

Taras Szezewenko, życie i pi-

smo jego, napisal Guido hr. Battaglia.

Цѣна 20 кр. (зъ пересылкою пере-

командованую 25 кр.)

Хто замовитъ всѣ три книжки

наразъ, одержитъ ихъ за цѣну 1 зр.

80 кр. разомъ уже зъ рекомендо-

ваную пересылкою

Позаятъ всѣхъ тыхъ трехъ кни-

жокъ уже мало, треба посѣшати

въ замовленіямъ.

Пошукуе ся пѣвца цер-

ковного зъ

добрымъ голосомъ и обзаконме-

ного зъ уставомъ церковнымъ.

Близу въдомѣтъ подаетъ Урядъ

парохіальный Опришѣвъ почта

Станіславѣвъ. 3508

ВОДОЛѢЧЕБНЕ ЗАВЕДЕНЬЕ Sulz

**) Jordanis de Gothorum origine, cap. 4. Про Спалівъ згадує ще Пліній въ своїй исторіи натуральной (кн. 6, гла. 7), тількиж наводить ихъ міжъ народами, що нбѣли мешкали надъ Дономъ. Одначе вѣстка про Спалівъ понизше Полѣся отже межъ Дієтотомъ а Дієтритомъ, є больше димовѣра, — она опираєсь на поданіи самихъ Готівъ и на свѣдоцтвѣ историка Аблявія, на котрого Jordanis вѣ сѣмъ кінци виразно покликає ся.

мав ся въ крѣпцѣхъ и крайній темнотѣ. Неприятности религіозна цѣля якъ найбуйнѣйше, а яку долю Русь подѣ той часъ переживала, то дуже арко представлять намъ Бродовичъ въ своихъ памятникѣхъ. По 1772 р. мусѣла анархія нагле перестати, а до нового ладу не могли таке скоро звикнути тѣ, що колись себе виключно хотѣли бачити управленнми до всего. Зъ другой стороны зновъ не можна заперечити, що централизація, заведена Марією Тересою, и германизація, заведена Йосифомъ II а продовжувана до недавнихъ часѣвъ, выходила на шкоду Галичанинъ. Край бѣдѣвъ матеріально, промыселъ спавновано строгими мѣрами, а торговля шла на виключку корветъ Вѣднъ. Що же до урядниківъ, рекрутваныхъ головою зъ свѣдѣнчыхъ Чехѣвъ та Шлезакѣвъ, то мѣжъ ними була часть и голодный сарани, що належала на край нашъ. Генерализація замѣты противъ тогдѣшнього урядництва — годѣ, и въ томъ лежить слаба сторона бесѣды пос. Яворского и за те довела ся ему зъ устъ міністра-годака досѣтъ рѣзка нагаана, компромітуяча въ якѣмъ мѣрѣ цѣлу делегацію польску.

Дуже розумно подививъ ся на сю справу пос. Лінбахеръ, котрый презесови „кола польского“ въ палатѣ посольской давъ таку обправу:

„Пос. Яворскій говоривъ противъ урядниківъ такъ, якъ коли-бъ се була голова, рада выискувати Галичанину. Мудра цѣсарева Марія Тереса знала за потрібне висуити межъ панѣвъ а хлопѣвъ власть — уряди церковный, котрыхъ задачею було боронити страшно мученого и выискуваного хлопа передъ самоволею панѣвъ. Хлопы мали право удаватися до церковѣвъ, а церковны мусѣли дуже часто мѣшати ся въ справы. Що се панамъ не було приємно, то признаю, але рѣчь певна, що для цѣлого народу, а особливо для хлопѣвъ було се добродѣйствомъ! Коли жъ мѣжъ Нѣмцѣвъ и Чехѣвъ однакъ або другой урядникъ попускавъ ся въ Галичинѣ, то винна тому атмосфера, окружене, въ якѣмъ обертавъ ся. Я би запросивъ пана Яворского, чтобы поговоривъ зъ тими панами, котры ведутъ справы дисциплинарны въ найвысшихъ инстанціяхъ урядничыхъ, а пересѣдывъ бы ся, що нинѣ коли чужій урядникъ до Галичинѣ вже не влѣзають, предѣвъ не йде тамъ все такъ гладенько, якъ бѣло годиться...“

Письма зъ Болгаріи.

Софія 7 (19) мая 1890.

[Гадна прокуратора Маркова о процесѣ Паниці. — Торговельна конвенція Болгаріи зъ Нѣмеччиною, Францією и Австрією.]

Сими днями мали мы нагоду чути гадку прокуратора Маркова, высказану о процесѣ Паниці и товаришѣвъ та о участі русской дипломатіи въ заговорѣ. А що прокураторъ Марковъ — особа въ той справѣ компетентна, то и подаємо що-важнѣйше зъ его бесѣды читателямъ „Дѣла“.

По гадцѣ Маркова процесъ Паниці есть дуже цѣкавыи и поучаючыи не дѣлятого, що Паница и его товаришъ хотѣли зрѣбати державный переворотъ, але дѣлятого, що „конспираторы“ дѣдали за згодою российской правительствѣ, ба навѣтъ самого цара“. За доказъ на те прокураторъ ставитъ письма Якобсона до Паниці. „Правда — мовить прокураторъ — можна-бъ сказати, що Якобсонъ бувъ лише драгоманомъ (перекладачемъ) при букарештскихъ российскимъ консулятахъ, отже не представляе собою ані дипломата, ані не есть высшимъ урядникомъ взагалѣ, — однакъ жъ я его знаю: онъ чоловікъ интелігентный, а по друге, на всякій способъ есть урядникомъ. (Драгоманъ звичайно не числять ся до правды урядниківъ. — Замѣтка дописувателя.) Тонъ увань перекладовыхъ писемъ Якобсона есть дуже певный; одъ часу до часу бѣло поклонивъ ся на дѣвчыхъ высокыхъ российскихъ урядниківъ (Зинovieva и др.), а оданъ разъ на самого цара. Въ одномъ писемѣ Якобсона при-

ходить уступъ: „О нашѣмъ намѣрѣ звѣстно навѣтъ ему...“, то значить: царевъ. Сего намъ досѣтъ до певности, що въ заговорѣ Паниці противъ кавказъ и правительства головнымъ виновникомъ есть Россия. Обжалованій були томи-ко послушными орудіями въ рукахъ „загабоносной“ российской политикѣ, котра ширить въ чужѣй державѣ принципы руйнующего нигилизму. Въ нашихъ очехъ российской дипломатіи — то нѣ бѣдѣше нѣ менше якъ болгарскій нигилисты, котрыхъ послѣдними словами есть: заговоръ и динамитъ!“

Процесъ, побѣда гадки прокуратора, сѣкнѣть ся на другой тыждень въ среду або четверть. Князь абѣла болгарскон конституціи має право засудженнѣмъ кару змѣшати або и дарувати, але не має права зовсѣмъ скасувати засудъ; хто бувъ разъ засудженый, той тратить горожанскій права и тотъ права може вернути только народне собрание на предложеніе министерства або и самыхъ депутатовъ. Побѣда гадка прокуратора князь мабутъ дару кару засудженнѣмъ (т. е. уласканыи ахъ), — лагоднѣсть князя въ томъ взглядѣ ачава. Варочѣтъ есть до такого здогаду дѣвъ важній причины: перша, що такъ стало ся два року тому назадъ зъ майоромъ Поповымъ, котрого князь одъ разу уласкавъ (Попова засуджено за мальверзаціи въ полку), а друга причина, що Паница має за собою все-таки великій заслуга для краю: бѣвъ належавъ до знанногъ трѣхъ, що перевела въ р. 1886 революцію въ Филиппополи, чѣмъ помѣгъ до освобожденія обоихъ Болгарій, а такожъ одначивъ ся въ сѣрбско-болгарскій войнѣ.

Зъ устъ министра Тончева довѣдали ся мы, що Болгарія уже заключила торговельну конвенцію зъ Нѣмеччиною на такихъ самыхъ условіяхъ, на якихъ заключила передъ тымъ Англія. Такожъ аголосили ся до заключенія такой самой конвенціи Франція и Австрія. Министръ свазавъ намъ такожъ, що Болгарія о заключеній угодъ на теперь ще нѣчого не готовитъ офіціально. Однакъ жъ другіи министры тов вѣсти не подтверждаютъ, здасть, умысно. Побѣда гадки Тончева, заключеніе торговельной конвенціи зъ высше згаданными державами значило бы, що великій державы посередно признають легальность теперѣшного стану въ Болгаріи...

Драганъ.

Дописи „Дѣла“.

Вѣднѣ, 20 н. ст. мая 1890.

[Гостина д-ра Даміана Савчака у Вѣднѣ. — Вечерницѣ въ память знесенія панцини и смерти народного мученика за свободу заходѣмъ тов. „Свѣта“.]

Читателямъ „Дѣла“ звѣстно про подорожъ члена выдѣлу краевѣго д-ра Д. Савчака въ цѣлѣхъ научныхъ. Т. зв. законъ о волостяхъ 1889 р. давъ автономіичнымъ властямъ поодинокихъ краѣвъ чимало до работы. Дома примусовои праці для безпріютныхъ индивидуѣвъ, якъ и дома поправки для таковыхъ индивидуѣвъ повнѣше 18 лѣтъ, суть для того рода особѣ добродѣйствомъ, а для державы доказомъ почутя гуманности и умѣлого выкористуванія силъ каждого громадянина. Но не у всехъ краѣхъ Демитавщины дадо ся доспѣзати краѣвъ инстатуту праці примусовои та поправки. Галичана выслае до нинѣ своихъ поселенцѣвъ „на заточеніе“ до другихъ краѣвъ австрійской части монархіи и платитъ имъ значній кошты удержанія. Тому призадумано ся и въ Галичинѣ, чѣ бы не можна мати у себе дома таивъ инстатуты и поручено д-рови Савчакову, позаякъ се належить до его реферату въ выдѣлѣ краевѣмъ — робити надъ тымъ предметомъ студіи, чтобы одтакъ мати матеріалъ для сойму.

Въ маю розпочавъ п. Савчакъ свою працю. До Вѣднѣ приѣхавъ дня 9 мая зъ Моравы, де першъ, а именю въ Бѣрѣ и Знамѣхъ, поробивъ студіи. Нѣмша Австрія має перше-

и всѣхъ сыновъ его и 70 найзнаменитѣйшихъ славянскихъ вельможъ розлиты на крестѣ — на жирѣ воронѣмъ и на пострахѣ народови. Тотѣ зѣрства дѣйняи Славянъ до живого и зновъ явивъ ся мѣстнакомъ тыхъ краѣвъ король Гундѣвъ, Баламеръ. Три великіи боѣ звели Гуны зъ Готами; въ послѣдѣмъ згаууть Вѣнатаръ, Готы зовсѣмъ розбиты здала ся побѣда Гуновъ на ласку-неласку, ихъ панованіе безповоротно въ нашихъ земляхъ закончило ся. Баламеръ постаравъ ся о те, чтобы Готѣвъ выселили зъ нашего краю, надали имъ новіи жилища дѣвдѣ.

Забравши отже зъ собою Готѣвъ, Гуны переступили Дѣстеръ, выгнали зъ-вѣдѣмъ такъ званыхъ Візиготѣвъ, що утворили собѣ були окрему державу независиму одъ Готѣвъ всходныхъ, атакъ покорила те одно германское племя, Гепидѣвъ, що розтаборилась були въ Дакіи, переступили границѣ теперѣшной Угорщины и ту, въ осереду Славянщины, основала простору державу, що обнимала весь свѣтъ славянскій и германскій. Обѣ римскій державы оплачувати ся мусѣли Гунамъ величезными дѣнинами. За Атилѣ часѣвъ цѣла Европа фактично узнавала верховну власть Гунѣвъ надъ собою.

Лѣшаючи на боцѣ подробнѣйшіи дѣты зъ исторіи Гунѣвъ, я на теперь розелѣдѣти жмѣ хочу пытаніе, якѣмъ народомъ були Гуны и въ якихъ границахъ мешкали они первѣстно, закнѣтъ же познались даля на заходѣ Европы.

(Дальше буде.)

отромъ п. Дѣлѣмъ, признати мусимо, що обѣ назвы дѣйстно означати мусѣли той самъ народъ. Славянскихъ Спалѣвъ переименовали Готы на свой ладъ на Ангѣвъ.

рядий дома примусовои праці и поправки, тому мусѣвъ и сюды намъ посолъ на довѣй часть загостити, а мешкавши у Вѣднѣ, дождавъ зъ-вѣдѣмъ до Корнабургѣ, Вѣнеръ-Найштадта и Ебенбургѣ, та совместно трудявъ ся надъ тымъ, за-дѣла чого приѣхавъ. Студіи тѣ, домытъ, абирать дѣтъ таковыи рѣшѣнцѣ въ нѣмш-австрійскѣмъ выдѣлѣ краевѣмъ и намѣстничѣвъ якъ и зъ некоторыми посланіи рады державнои заточивъ яшому трудолюбивому заступникуи весь часть одно-тыждневого у Вѣднѣ побуту.

Однакъ мимо многихъ урадовыхъ зѣвѣтъ найшомъ п. посолъ подгацѣвъ нагоду познакомити ся зъ громадскои вѣдѣнскихъ Русинѣвъ, якъ старшихъ такъ и молодыхъ. Бачивъ ся зъ дѣлѣками посланіи Русинами (о. Озаревичемъ, сов. Ковальскимъ, Охримовичемъ), а въ товариствѣ „Свѣта“ трапѣвъ якъ-разъ въ выдѣлѣмъ агагалъный зборъ того товариства. [Гостину его якъ и зѣвѣвѣвъ почести для народолубяго посла казавъ теперѣшный голова товариства зазначити въ протоколѣ.]

Дня 12 мая запросили члены „Свѣта“ и другіи Русины вѣдѣнскій д-ра Савчака на вечерницѣ, якъ въ его честь справили. Середъ бесѣды и розмовъ та гомѣнои пѣсни, котру и Нѣмцѣ добре вже знаютъ та дуже всю любуютъ ся, перейшли скоренно и пѣвнѣчи. На вечерняцѣхъ тыхъ побѣвъ п. Савчакъ гадау, чѣ бы не можна дня 3 (15) мая устроити у Вѣднѣ зааваий сходни въ память знесенія панцины на Галицѣвъ Руси. Выдѣлъ „Свѣта“ радо побѣвъ зъ сего патриотичного обзѣваку и 3 (15) мая агронадѣла въ вѣдѣнскѣ Русѣ въ дуже поважнѣмъ числѣ. Около 9 годины вечеромъ привѣтавъ зборныхъ въ реставраціи Schmidleitner а (VII. Lerchenfelderstrasse 45) теперѣшный голова товариства д-ръ М. Зобѣвъ и казаючи на нѣту торжества и одначеніе нашего Тараса до свободы и волѣ, зѣвѣвъ середъ зѣгалного одушевленія, що товариство помнѣвъ при сѣй нагодѣ не лише память свободу зъ 1848 р., але и того, ктѣрый потерпѣвъ за голошеніе тыхъ идей. Зъ-помѣжъ гостей повнѣвъ голова мѣжъ нѣмшими середъ признавъ радость по вождѣмъ повнѣваю: о. посла Озаревича, основателя „Свѣта“ и бѣвшого заступника головы сов. И. Струмѣнського зъ достойною женою, посла д-ра Даміана Савчака, референта шѣблѣного при министерствѣ просвѣты проф. Е. Харчевича а символического давного товарища та почетного члена д-ра Ярослава Озуневского, котрый, зѣвѣвши недавно зъ Галичинѣвъ и переѣхавши Цейлонъ, задержавъ ся на короткій часть, въ переѣздѣ до Галичинѣ у любѣмъ ему Вѣднѣ.

Зразу ишли по-при тоасти бесѣды, перерываий сѣвѣвами, въ котрыхъ бравъ участь и нашъ теористъ Евгеній Гумалевичъ, на темѣ важности хвѣлѣ та зѣгалныи нашего положенія. Посолъ о. Озаревичъ зѣвѣвъ въ довѣй бесѣдѣ, що за весь часть своего 21-лѣтнего заступничѣва руского народу мѣвъ усе на оцѣ передовѣвъ его добрѣ и зашиту за порученныхъ ему правъ. „Мене болятъ сердце — казавъ — за тымъ зѣвѣдѣмъ народомъ, надъ котрымъ непокаяный недругъ зѣукають ся, на вождѣмъ кроцѣ дѣють кривду, а все то нѣбѣ заступаючи законы. Тымъ часомъ дѣвъ се якъ разъ противозаконно, и то спонукало мене высказати правительству разъ горку правду въ очи До рѣшучои оппозиціи загнано мене пересвѣдченіе на довѣжѣхъ лѣтахъ, що ждати на добру волю правительствѣ середъ згоды зъ нимъ, не приносятъ для насъ успѣхѣвъ. Я выступавъ въ справѣ зѣгалного значѣнія, а мои личныи справы ще довогъ будуть мабутъ залагати въ выставчѣйныхъ урядѣхъ.“ — Посолъ д-ръ Савчакъ въ промовѣ свойѣ сказавъ мѣжъ инымъ: „Зѣвѣдуючи чужій краѣ и сходячи ся зъ чужими народами, скрѣпивъ я свое давне пересвѣдченіе, что мы далеко ще не стоимъ тамъ, де стоять бы повинны и де другіи вже стали. Намъ треба довѣлѣтнего ще, и то безуспѣшного труда, абы поднѣста бѣдѣвъ нашъ краѣ и его мешкавцѣвъ до рѣзноага зъ другими. Каждый, хто только може, повиненъ подати помѣчну руку нашому зѣбдженію, а тому и податливому, та лише 42 роки свободному народови. Намъ не дѣзвати ся, что бѣвъ не въ силѣ ще користуватися усьми прислугуками ему правами, але зѣвати ся щиро за розширеніе круга зѣвѣвъ его!“

По пѣвнѣчи, кола старшій гостѣ порозкодилась, розпочала ся „часть забавѣвъ“. Не треба додавати, хто ѣй проводивъ, коли у Вѣднѣ практикуе ще д-ръ мед. Евгений Озаревичъ. Овъ вражѣ зъ зѣвѣмъ на церемоніи дѣвнѣваючиъ ему заступникѣмъ тов. Ив. Мохомъ постаравъ ся о се, что всѣ наразъ и каждый зъ особѣвъ бѣвѣвшихъ „знаменитѣвъ“ до пѣвнѣчи, а оно теперъ середъ пекучого дѣта не такъ зарѣвъ лучить ся.

Д-ръ Д. Савчакъ выѣхавъ зъ Вѣднѣ на Краковѣ до Львова дня 19 мая, лѣшаючи по собѣ мѣжъ нами милу згадку.

Зъ деканату буского.

[Канонична візита Впр. митр. Сильвестра.]

Дня 17 мая розпочавъ Впр. митрополитъ Сильвестеръ каноничну візиту деканату буского одъ Козлово, де настоятелемъ приходу есть тутешный о. деканъ. Віросощенный, выѣхавши одъ Львова по обѣдѣ, прибувъ до Козлово (своею власною четвернею) на годину 6.

Уже при самѣмъ въѣздѣ въ границѣ деканату витали владыку духовенство и народѣ зъ процесіями при каждой церквѣ, куды переѣздивъ, а въ самѣмъ Козловѣ зѣйшовъ зъ великій зѣвѣтъ народу зъ духовными и при тріумфальній брамѣ ожадавъ владыки, тымъ болѣше, что минуло вже зъ горою побѣвъ столѣтъ, якъ нашѣ стороны выдѣли своего архипастыря. (Въ 1828 візитувавъ кардиналъ Левицкій.) Заходѣмъ мѣсцевого священника а декана, при помѣщи жертвоубытыхъ громадянъ, а о. соблавно мѣсцевого дѣдича п. Килияновского и его жены була выставлена тріумфальна брама

дуже скусно, зъ эмблемами митрополита и у-крашена хоругвами зъ барвами рускими и польскими. Бандерія кнѣва выѣхала далеко за село на стрѣчу. Кола владыка приѣхавъ, роздавъ ся гулъ зъ мѣдѣрѣвъ. Владыку тутъ привѣтавъ мѣсцевый священникъ, по томъ представляла ся п. к. староста, маршалокъ повѣтѣный гр. Станіславъ Бадені и коляторіа п. Килияновска (мужъ онъ бѣвъ тогдѣ у Вѣднѣ). По короткій привѣтѣй бесѣдѣ о. декана, на котру владыка дуже приязно одповѣвъ, побѣвъ владыку на привѣтъ хлѣбъ-соль оданъ поважній господарѣ. Обѣля при сѣбѣ „Христѣвъ воскресѣ“ похѣвъ рушавъ до церкви, де одбувъ ся молебнѣ и вечерня, по котрій владыка поблагословивъ всѣхъ вѣрныхъ св. дарѣми.

По переночованіи въ Козловѣ одправилось въ пѣдѣло рано богослуженіе. По скѣчаннѣмъ о 12 год. богослуженію державъ владыка науку до народу. На богослуженіи выдѣли мы коляторіу и Килияновску а свояка онъ п. Стрѣпелецкого. По обѣдѣ въ домѣ о. пароха бѣвѣдавъ владыка домѣ коляторіѣвъ, котрой о то просили. Згадати треба, что тутъ въ Козловѣ суть лаг. монахи, котры такожъ учать дѣвчата въ свѣтѣмъ заведенію. Коли монахи тѣ представляли ся владыкѣ, бѣвъ зѣвѣрувъ ихъ увагу на то, чтобы русскѣхъ дѣтей не баламутили польскими забатанками, только одвождно до вождъ св. отцѣвъ учили такъ, ut omnes fiant catholici, sed non omnes latini...

Зъ Козлова прибувъ Впр. митрополитъ д. 19 н. ст. мая въ супровѣдѣ часенной бандеріи до Купча, де есть дочерняя церковь. И тутъ приняты были одѣвѣмъ величавѣ. При брамѣ принявъ владыку пароха о. Дорошѣ промовою, а потомъ представлявъ ся властѣтели Купча, п. Юрій Лудянский, Русинъ зъ роду и гр. обрядѣ, витавчи владыку короткими словами. Владыка одправивъ въ церквѣ молебнѣ и панахиду, а поблагословивши всѣхъ, удавъ ся до Ракоболѣвъ на вечерню.

По нѣдѣлѣгу въ Ракоболѣвахъ одправилось тамъ богослуженіе, трѣваючи до полудня. Владыка, попрощавши господарѣ, не задержуючися навѣтъ на перекускѣ, рушивъ до сусѣднего села Деревляны, де о. пароха мѣвъ ще одправити службу Богу.

Въ Деревлянѣхъ дня 20 мая кромѣ пароха, витала владыку коляторіа п. Богумѣва зъ роду гр. Замойска стѣхами въ рускѣй и польскѣй мовѣ, хочъ сонце дуже припѣвало и владыка бѣвъ очевидячи утомленый, мимо того и тутъ, якъ въ попередныхъ мѣсцевостяхъ, выслушавши всего богослуженія, державъ ще дѣвгу проповѣдь а ажъ около 3 год. удавъ ся на приходѣвъ въ обѣдѣ.

По обѣдѣ за коротку хвилю выѣхавъ владыка до Спаса а одправивши тамъ панахиду, удавъ ся до Рѣпнѣва и ту заночувавъ.

Священство окрѣвае архипастыря въ болѣшомъ числѣ и щиро.

Зъ Борисковецѣ.

[Спиростованіе дописи въ ч. 98 „Дѣла“.]

Дописуватель зъ Борщѣвского, розказуючи въ ч. 98 „Дѣла“ про гостину намѣстника а маршалка краевѣго въ тутешныхъ сторонахъ, подавъ, что я въ Окопахъ, — якъ оповѣли ему очевидцѣ (sic!) бо самъ дописуватель въ Окопахъ не бѣвъ, — выступивъ зъ правѣтною промовою въ языцѣ польскѣмъ и що на всѣхъ Русинахъ, що були при той нагодѣ, зѣробила польска моя промова дуже прикре вражѣнѣе.

Всему тому перечу рѣшучо. Дописуватель мѣвувъ ся зъ правдою. И промовѣвъ до намѣстника, однакъ промовою часто рускою безъ нѣмкого прѣвѣнши, та свѣдѣчыи всѣми мѣми присутными парохіями, здоровыми очевидцями. Польска-жъ промова моя до намѣстника, котрой не було и нѣхто не чувъ, не могла зѣробити ані приятного ані прикорого вражѣнѣа на нѣмкого тѣломъ и духомъ присутного. Видно, суть очевидцѣ, что мають очи, чтобы не видѣти, и уха, чтобы не чути, коли ихъ дописуватель найшовъ.

За те намѣстникъ, маршалокъ краевѣй и маршалокъ повѣтѣный гр. Борковскій, — каже дописуватель — дуже були радѣ, сердечно стѣскали о. Амвросія, а потому говорили на темѣтъ: „якъ то братѣ братѣвъ не ровнѣй“. Шо намѣстникъ и маршалокъ краевѣй були радѣ, того не перечу. Доказомъ, что намѣстникъ и маршалокъ краевѣй потрудивъ добрый кусеъ дорожа пѣхотою до руской церкви, де побѣдѣ молебна на колѣнѣхъ передъ царскими вратами вѣлачили и ажъ по благословенію св. дарѣми и по одѣвѣваннѣмъ многолѣтствію церквѣ опустѣла. Проте не польска промова, котрой нѣхто не чувъ, але може власне моя руска промова нагадала намѣстникови и прочимъ, что въ Окопахъ есть руска церковь, та ахъ до не вступити спонукала.

Идучи дорогою, розмовлявъ зо мною намѣстникъ и маршалокъ краевѣй, однакъ зновъ, не якъ хоче дописуватель зъ Борщѣвского, на темѣтъ: „якъ то братѣ братѣвъ не ровнѣй!“ Розмова вѣлае зовсѣмъ поважно, про парохіиѣи моихъ, про сѣгорѣчній невѣрѣжъ, про церковь въ Окопахъ, про одоленіе мое або нѣ, та мѣжъ нѣчимъ сытавъ намѣстникъ, чи то мой братѣ о. Николь? старшій, чи молодшій? На се я одповѣвъ, а намѣстникъ примѣтивъ: „Виджу въ многихъ взглядахъ велике подобіе“. Однакъ дописуватель зъ Борщѣвского, якѣс не до смаку, что братѣ рѣдному братѣвъ подобный, та забавъ кочѣ и написавъ, чтобы бѣвъ — невѣрнѣй!...

О. Амвросій Спѣнскій, парохъ Борисковецѣвъ зъ прилученными.

[Прим. Редакціи. Подаємо зъ приятностію писмо о. А. Свѣнчского, хочъ справа уже вынесена въ „Дѣла“, въ числѣ зъ середи сего тыждня. При сѣй нагодѣ позволено собѣ зѣвернути увагу на одну обставину. Нѣяка часопѣс не може заасекуроватися передъ хибными информациейи, але въ великій части винна тому сама публіка провіаціональна, черезъ се, что не доноситъ зарѣвъ редакціямъ фак-

*) Побѣла Гримма („Deutsche Mythologie“ ст. 301) назва Анты есть словомъ германскимъ и означала велѣтѣвъ або великанѣвъ. Те саме значеніе має, якъ каже Шафарикъ (Старинности славянскій, т. I, §. 15) слово Спалѣ, бо сходитъ ся въ старославянскѣмъ сполѣнъ, исполнѣнъ. Коли-жъ зѣважи, что у Юрданіа и Спалѣ и Анты мешкають въ томъ самѣмъ мѣсцѣ (межи Днѣ-

твоя, якій стався де на провінції. Коли-б самі о. А. Овчинський був того самого чи другого дня (хоч-б коротенько, на картці кореспонденційній) надбавив намь опіс го-стини намісника і маршала в Овопах, не було би вийшло ведорозуміння прикрого и ему, и дописувателю редакції.]

ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ.

Засідання чеського сойму, перерваний вб второк, розпочинають ся завтра на ново. Тимчасомь ведуть ся наради в комісії угодовій, котра складаєть ся такій: 9 чле-нів з курій більшої посольства а то: Кя. Кароль Шварценберг старший и молодший, в.я. Відшпирець, ір. Кіаскій, ір. Р. Клянь-Мартаниць, ір. Букоа, ір. вікарій Гора, Фі-шера и кн. Ферд. Лобкович; 9 членів з курій мїст, Нямцї: Гальвік, Плевнер, Шар-шмідт, Шлезінгер, Шмейкаль, Вальдберг, Ніче, Герберт и Лішерт; 9 членів з курій громад сільських: старо-Чехи: Рігер, Маттусь, Троня, Кайча и Скард; молод-Чехи: Герольд, Кучера, Грейр и Вахатий. Народи в комісії ведуть ся досить повели-а то головню діятого, що молод-чеські члени комісії старають ся всьлякими способами их проводжати, роблять всьляку можливу опо-зичію, говорять дуже довго, одевь бесідник по кілька година, и ставлять умисно такі вносеня, котрі могли-б лишь проволжати наради. Характеристичнимь єсть для цього ація угодовій в комісії, що з молод-Чехами поступають згідно и три старо-Чехи а то послы Кайча, Скард и Троня, котрі сьуть рїшучо протиний всьлякій угодї з Ням-цями. Мимо того вїдєньска праса и нїмєцка праса в Чехах не гратіть надрв и сьуть то-го переконаня, що сьомь ухвалити всь точки угодів, хочь край их бодей в першій хви-ли не дуже радо приймає. Старо-чеська праса глядять на цю акцію угодову менше спокой-но и она видать в нїй тяжкій удар для старо-чеського табору. Доказомь на то єсть хочь би послїдній виборь посла до сойму зь округу сїльського Гожїц-Найпака, котрий — якь констатувє старо-чеській Нас Народа — обдував ся підь охником: Прочє зь угодю! Старо-Чехи уважали сей округ певний для себе и ставили тамь свого кандидата Круб-нера. Тимчасомь Круберь доставь всего лишь 20 голосів а молод-чеській кандидат Поурь доставь аж 121 голосів. Фактє сей аровивь дуже депрїмуче вражїньє на старо-Чехах, тимь больше що она уважала сей виборь за пробу свого впливу и значня по вносеню угодї.

Теперь вже и рада мїста Праги ставь протиний угодї. Проктований по становї угодї дотикають що-до языка урядо-вого и складу краєвою рады шкільною також и громаду мїста Праги а рада ухвалила вно-сити петицію до сойму, щобь що-до урядового языка трактовано мїсто так само якь и дру-гі громади, бо предложєня угодівь що-до языка урядового обмежають єи самостїйність а що-до рады шкільної, то обмежають єи ау-тономію и стоять вь суперечности зь поста-новомь ординації громадскї мїста Праги Розумїєсь, що молод-Чехи прийняли сї пети-цію дуже радо.

Одъ вѣтра до вчера вела ся вь комі-сії угодівь генеральна дебата надь пред-ложєнями угодівь и не обійшла ся безь заявоть борбь молод-Чехів зь старо-Чехи. Молодо-Чехи ставили вносєньє, щобь надь всьми предложєнями угодівь перейти до мотированого порядку дневного а коли нї, то щобь по генеральній дебатї вибрати підко-митетъ для кожного предложєня окремо. Старо-Чехи Скард доказувалъ, що угодї не може бути справедливо переведєна, доки не будуть предложєня всь вь точки. Грейр вь-ступувать такь остро, що Рігер заритованій мусїв ажь виходити на довгий тась зь салї. Наконєць ухвалєно вчера по 7-годинній дебатї приступити до спеціальної дебаты. Противь сего голосували всь молод-Чехи и три старо-Чехи.

Погодоска о намірєнїї скликаню га-лицького сойму — пише Сзас — єсть без-основна, бо передь тимь ще мусить видѣль краєвий обняти цѣлий зарядь фонду надємнї-зачїйного.

Додатковий кредит, який прави-тельство має зажадати одъ сїбильныхь делега-цій на цѣли военнїє має обєся найновїшихь вѣстей вносити 3%, мїл. зр. и буде ужитий головню на фабрикацію бездимного пороку.

О розрухахь робїтничихь вь копальняхь вугля вь Нїрчань коло Пільна доносєть такь: Дня 20 с. м. збрало ся було ажь 4000 робїтничихь, що аровїли страїть и ходили бдѣ копальнї до копальнї и замуш-вали друтихь робїтничихь покидати роботу, бо гасили огонь підь паровими машинами и выпускали пару. Завбавля старости, щобь они розбїшли ся, не послушали а той завбавля зь Пільна два батальїонї войска. Войско прий-шло а коли командуючїй оцїсарь завбавля робїтничихь, щобь они розбїшли ся а они то-го не послушали та ще и поставили до вой-ска, ведьвѣ той стрѣляти и на мѣсца убило 16 людей а 35 ранєно. Страхь пїйшовь бувь великий и зновь показалась велика сила ново-го карабїна. Кудь прошивали людей на скрѣзь и неслись ажь до мѣста.

Зачувати, що царь задумує вибрать вь подорож по азїйскихь провінціяхь. Вь Петер-бурѣ сподївають ся прїзду італїанского наслѣдника престола на день 30 с. м. а до его прїятї, котре буде дуже торжественне, ро-блять ся вже великіє праготєвєня. — Ген. Червєзє вьменованїй членомь военної ра-ды и покликанїй до ген. штабу, тимь спосо-бомь реактивовано его назадъ.

Оберь-прокураторь св. синода, Побѣдо-носєць вь, предложивъ царєви — якь доно-сєть зь Петербурга до N. fr. Presse — спра-возданьє, вь котрїхь кажє, що раціональна наука штундиствѣ и поддєржюча єи наука Пашкова стали для православїя ажь дуже небезпечними. Протазатарь тыхь наукь сьуть авантюриками, часто навѣть жи-дѣвского або персского походжєня, котрі ма-ють лишь свои власнїє користи на оцѣ. Шту-дизмѣ ширить ся особливо на Украинѣ, голо-вно же вь харьковскій губерніи, де релїгїйна борба ведєсь вже бдѣ 25 лѣть. Надь Тере-комь и Кубанємь иде пропаганда штунды го-ловова вь войску вь заставкахь краю и мїжь Ормєнами а наука Пашкова ширить ся вь есархатахь петербургскїхь, новгородскїхь, тверскїхь, тулєскїхь, таврїйскїхь, ярослав-скїхь и олонецкїхь. Центромь сєн науки єсть Петербургъ, де она має багато и впли-вовыхь приклонїкѣв, що єи язєо пропагю-ють. Вь сьвязь справозданю записалє Побѣдо-носєць першїй разь урядово славного писа-теля ір. Льва Толстого до сектантѣв. Онь особисто и устно не вѣвѣ нїколи пропа-ганды мєжи сєлїанами, але казавь єи ширити якомусь жидови Ісаакови Фондерману, що перейшовь бувь на православїє а теперь дєєщє цєвѣ. Вильвѣ Толстого на сєлїан зменшивъ ся теперь, бо найстаршї сыны его не дають сєлїанамь выкорастувати его матерїально.

Вь комісії войсковїй и нѣмєцкого парламенту заявивъ міністерь войнѣ, що жаданї 18 мїл. на цѣли войсковї будуть ужитї лишь для заведєня нормальной організації войска, не розходїть ся туть зовсѣмь о творєньє новыхь корпусѣвь лишь о скрѣпленїє тыхь, що вже сьуть. Заступникъ міністра войнѣ доказувалъ, що всь доси поробленїй досвѣ-дї промѣняють протавь заведєня двѣлїтної службї войсковой.

На интерєляцію пос. Рїхтера якь за-дєвляєсь канцлєрь на примусъ паспортный вь Авьації и Льотаринїи, одповѣв Капрї-вї, що бїть зовсѣмь не єсть прихильникомь ирямусу паспортного.

Король Миланъ перебує вь Бѣлградѣ цѣлий мѣсяць и вѣзьмє мабуть участь вь ювї-лєйїхь торжєствѣ вь чєсть свого предка вь Шабїу. Опѣсля вїдѣє король до Глїхєнберга на купєль. Köln. Zig. довідувєсь, що рєтєнтъ старають ся о то, щобь король признавъ амь право означати часъ и мѣсє стрѣчи молодого короля зь своєю матерїю.

НОВИНКИ.

— Заходомь мѣщаньскїмь читальнї обдує ся вь Те-ребован днѣ 27 мая с. р. декламацино-вокальнїй вечерокъ вь памїть XXIX ихъ роковинъ смєрти Тараса Шевченка. Чистий дохѣдъ зь вечера призначий на будову дому читаль-нї. Комїтетъ запрошує всьхъ в.я. Земляковъ на то народне свято. Вечерокъ зачинаєсь о родинѣ 8 вь салї магїстратскій.

— Загалнї зборї товариствъ „Руска Бєсѣда у Львовѣ“ обдууть ся днѣ 11 н. ст. червня о 7 бї годїнѣ вьечеромь вь компанїяхь товариства, ул. Ормєн-ска ч. 27. На порядку дневнїхь: 1) справозданїє секретаря, господаря и касїєра; 2) справозданїє ре-ферента театрального; 3) справозданїє контрольної комісії; 4) виборь нового выдѣль; 5) вносєня выдѣль и членѣв. — За выдѣль „Руской Бєсѣ-ды“ : Юліанъ Романчукъ, голова; Юліанъ Спичин-скїй, секретарь.

— Нашї рїторизанти у вѣдєньскїмь заведеню св. Августина. Зь Вѣднї пїшуть намь: Днѣ 20 н. ст. малъ зложивъ о. Іларїонъ Вацїхъ послѣднє рїго-розумъ зь исторїи и права церковного сѣм ар-хїань. Зь того-жь самого предмету зложивъ о. Стефанъ Юрикъ вь цѣлїи исхитъ сѣм laude.

— За упокой душъ бл. п. митрополита Грігорїя Ях-мєвича одправити ся поминальнє богослужєньє днѣ 14 (26) мая с. р. вь Успенскій церквї о 9-тїй годїній раню.

— Новї кардиналы. Зь Риму доносєть, що на конєисторї, котрий обдує ся 20 н. ст. червня с. р. будуть именованї мѣжъ нїмїамь кардинала-ми єпископъ краковскій Дунаєскїй и бувшїй нун-цій у Вѣднѣ Ванутелї.

— На загалнїхь зборахь краковского товариства у-бєспечєнь, по кількарзєвомь голосованю, вибрано прєзєсомъ товариства с. Жигмонта Дембоского.

— П. Антонї Шѣфнерь, начальнїй директоръ почтѣ и телеграфѣв у Львовѣ, розпочинаючи ілюстра-цію урядѣв почтовихь и телеграфичнихь вь Га-лицїнѣ, виѣхавъ вь сєреду до Черемьшля.

— Намѣстникъ, ір. Вадені, повернувъ вчера до Львова зь своєю подорожю до Коломїй, Городєн-ки и Гвѣздци та виѣхавъ нїдѣ до Вѣднѣ. — Послѣ урядової газєты дальша гостина и подорожъ п. намѣстника обдулось такь: Вб второкъ рано всьвѣхь намѣстникъ разомъ зь совѣтникомъ на-мѣстництва Терлецкимъ, начальникомъ коломїй-ской дирекції скарбової Людвїгомъ, старостою Менсовичемъ и инанїиромъ Крѣбїцкимъ до по-ѣзду льокальїон зєлѣзницї и прїбувъ о 9-бїй годї-нї до Печєнїжина. По поватаню зб стороны зєрхности громадскої и представитєлѣв уря-дѣв, оглянувъ намѣстникъ дєстїлярно нагты першїй галїцїон єпїскопї акціїной для наєтвого промыслу. Вь фабрїцѣ побувъ намѣстникъ зь повѣ годїны, выпитуючєсь по англїйскїй дирек-торъ фабрики про всьлїкї поясєня єи устрої-ства. Зь Печєнїжина побхавъ намѣстникъ до Олободы рунгурокѣ, де его повїтавъ д-ръ Нико-лай Федоровичъ, и заравь вибрано ся позовамї на терєнѣ, де коплять наєту. Минувши стару ко-пальню, прїбули вѣ до букового лѣса, або до нової копальнї олобѣдскої на камеральныхь грун-тахь. Тамъ повїтали намѣстника п. Соколъ, за-вѣдатель камеры, и пп. Пострусскїй и Вишнєвскїй якь прїдєрємцѣ. Повозами и пѣхотою по боло-тѣ, бо неустанно ливъ дощъ, виїшли вѣ на пер-шокъ горы Припорь, де сьуть ямы, вь перєсѣч-кѣй глубинѣ 400 метрѣв, а навѣть одна єсть

глубока ажь 508 метрѣв. Зь той ескурсіи вер-таючи, запрошено намѣстника до двора п. Едвар-да Торосєвича, и тамъ бар. Василько гостивъ на-мѣстника єдїнанємъ. При єдїнаню вїбѣс п. Ви-шнєвскїй тоастъ вь чєсть намѣстника. Зь сєн прогулїи до копанєв наєтвыхь вернувъ на-мѣстникъ до Коломїй и по полуни заходивъ до дирекції скарбової, урядѣ почтового, школы оглянувъ намѣстникъ мѣскїй парк. Вь сєреду виѣхавъ намѣстникъ позовомъ до Городєнки. По дорожѣ задржавъ ся намѣстникъ вь Гвѣздци вь палатѣ ір. Стан. Дѣдушицкогѣ и зѣвѣши єдїнанє вибравъ єи вь дальшу дорогу. Вь Городєнцѣ зай-шовъ намѣстникъ найперше до староства и урядѣ податкогѣ, бѣтакъ прѣдєставлїя єи єму мѣсцевї власти и урядѣ, а обєся оглянувъ латїнскїй костєль, магїстратъ, школу, шпиталь и брємєн-скїй костєль. По обѣдѣ у бар. Ромашкана зай-шовъ ще намѣстникъ до рѣлїчїонї школы и подѣ вєчєрь вибравъ ся зь поворотомъ до Коломїй. По дорожѣ вступивъ намѣстникъ ще разь до Гвѣздци до ір. Дѣдушицкогѣ на гербату и при-бувъ о 11-бїй год. вь нощі до Коломїй, и бѣтакъ виѣхавъ до Львова.

— На заєднаню краєвою рады шкільної днѣ 9 н. ст. малъ полагѣно отєй справы: Іменовано Е-мєр. Нѣжиньского, управителя школы народної вь Товєстѣмъ, другимъ прѣдєставитєлємъ учитєлѣв вь окрѣжнїй радѣ шкільної вь Залѣцїкахъ; — іменовано Юл. Фонфару директоромъ выдѣльїон школы жєнської у Львовѣ; — затверджєно вь учитєльскїмъ званю Людмїра Сикутоского, уч-ителя гїмназїи Францъ Госїау Львовѣ, признаю-чи єму титулъ профєсора.

— Рада мѣсна вь Перємїшлїи уконституовала ся; на першїхъ засѣданю було 34 раднїхь, 19 като-ликѣв и 15 жидѣв. Бурмістромъ выбраний 33 голосами д-ръ Дворскїй а его заступникомъ п. Гамєкїй. Оногды удалась раднї до староства, що-бы зложити прїрєчєньє.

— Цєсарь санкціонує рѣшєньє соймонє, котрымъ уловажєно выдѣль краєвий затягнутї на маєт-ність дублянську ипотечну позичку 16,000 зр. и ужити єи позичку на покрьтє вь части кош-товъ будовы и устроєня горальнѣ вь Дублянѣхъ.

— Зь автономїи по нашихь мѣсточкахъ. Намѣстниц-тво порѣшило, обкрївїши непорядки вь громадскій госпѣдарцѣ, зложити зь урядѣ начальнїка громады мѣстотча Пивиничю, Маркуса Голлєндєра.

— Выдѣль Сокальскїй фїліи общєства ім. Мих. Кач-новского просїть насъ оповѣстити: Днѣ 3 н. ст. червня с. в. вб второкъ по Совѣстїю св. Духа обдууть ся вь Вєлзѣ, вь салї магїстратскій за-галнїй зборї членѣв Сокальскїй фїліи общєства ім. Мих. Качковского, на котрї всьхъ членѣв и всьхъ жєлающихь до общєства прїстїпнтїи якь найгорячїйше запрошує ся. Порядокъ дневнїй: 1. Богослужєньє вь цєрквѣ бєлєкѣй за упокой душъ усопшихъ членѣв. 2. Справозданїє усту-пачючєго выдѣль. 3. Справозданїє касы. 4. Вы-боръ прѣдєстєлїа и членѣв выдѣль на будучїй рѣкъ. 5. Вносєня выдѣль. 6. Вносєня членѣв. 7. Одчитѣ о. Василї Чернєцкогѣ зь Сѣлїи. — Одъ выдѣль фїліи общєства ім. Качковского вь Сокалї. Лєвїцкїй, прѣдєстєлї, Крыницкїй, сє-крєтарь.

— Одъ Крїстїнопѣля пїшуть намь: Вь лѣсахъ вь Сѣлїи бєлєкѣмъ застрѣлило двѣ госпѣдарѣ зь Волєвїна на засѣдѣ вь нощі вовчїю, котра не-мало робїла вь окрєстности шкоды, и вынайшїи вь збѣху сємеро молодыхъ вовчатѣв та й за-брали зь гїзда. — Коли пїшу о лѣсахъ сѣлє-цїхь, мущу згадати дє-що и о сєлѣ. Вь Сѣлїи прїживає госпѣдарѣ Троєимъ Клімѣвѣ, котрий вь давнїйшихъ часахъ положивъ немалї заслуги при украшеню мѣсцевѣи цєрквї. Ставши прѣдѣ-пїтма лѣтми вѣйтомъ у велїкомъ сєлѣ, де єсть часта-густа нагода до трункѣв, вь новїйшихъ часахъ такъ рознївѣ ся, що неславъ для сєда на посїти и всь дождїють хвїлѣ, щобь его вѣй-товство уже разь скѣнчїло ся. До чого то до-водитъ трунокъ, коли чловѣкѣ замѣсть тримати сї читальнїй и свѣтла, тримає ся темноты и коршмы!

— Переносєня мощей Адама Мицєвїча. Выдѣль краєвий порѣшиль вчера: Мощѣ Адама Мицє-вїча будуть спроваждєнї и зложєнї на Вавєлю коштомъ краю а выдѣль краєвий обѣймає прѣвѣдъ вь томъ торжєствѣ. Dziennik Pol. додєє бдѣ сє-бє, що сє рѣшєньє выдѣль краєвого не выклїчєє ужити фондѣв, якї зь прїватнїхъ жєртѣв на єи цѣль виплїзує або можуть ще выплїнути.

— Обязанює наука гїмнастїи вь сєреднїхъ шко-лахъ. Позаякъ має вносїтьєсь обовязкова наука гїм-настїки вь школахъ сєреднїхъ, розбїрала єи справу подрїбно найвысша рада сєнаторна у Вѣд-нїи и зєвнула увагу правительства на сє, що нау-ка гїмнастїки удѣлїти треба лишь при захованю всьлякѣхъ прїнїпѣв гїгїєны, бо вь протївнѣмъ разѣ гїмнастїка може нанести лишь шкоду а та-кожь треба пїяльно уважати, щобь вь льокальїо-єтїяхъ, вь котрыхъ подає ся ту науку заховано вѣь вымоги гїгїєны.

— Вь прѣдєвѣ Ема прѣдѣдъ трибуналомъ вь Су-чавѣ, по одностєлїомъ вердиктѣ судѣбѣ прїсїяж-ныхъ, засудивъ трибуналь Госєа Ема на кару смєрти черезъ повѣшєньє. Оборѣнєць зголосивъ жалѣбу неважностї.

— Убїйство зь любовї. Gazeta Pol. подєє: Вь Чортковѣ обѣбрала сѣбѣ жїтьє пара молодыхъ лю-дєй, Іванъ Жуковскїй и Філіпїна Баяковска, бо родїчѣ паннѣ не прїстали на єи супружєство зь Жуковскимъ. Жуковскїй застрѣливъ свою лѣубку а бѣтакъ самъ сєбє.

— На дѣлѣхъ тов. Pręzaciół oświaty обдує ся вь субѣту 24 н. ст. малъ вь салї мѣского касїи вєчєромъ музїкальнѣ-декламацинїй при участїи п. Стаховичевѣ, п. Курцуновѣ, п. Котарбїнсько-го, п. Брїжнїи и товариства обѣвѣающѣ Есо. Вь прѣграмѣ, обѣймаючи дєвятъ точокъ, вхѣдѣть та-кожь лѣсна Вєрбїцкогѣ „Поклѣнїє козака“. Поча-токъ вєчєрка о 8 бїй годїнѣ. Цѣны: крѣсла по 1-50, 1 зр. и 80 кр., а вступъ на салю 50 кр.

— Галїцїа дирекція лѣсовъ и домєнъ подєє до вѣ-домостї, що зь днємъ 1 жовтня с. р. починає ся новий курєвъ науки вь ц. к. школѣ лѣснїхь вь Бѣлєховѣ. Курєвъ будє трєвати 11 мѣсѣцѣв и кѣнчїть ся вь сєрпнѣ 1891. Ученики будуть по-мѣщенї вь интернатѣ. Вь сѣмъ курєвѣ будуть выкладатїсь такіє предметы: 1) управа лѣса, 2)

ужиткованьє лѣса, 3) охорѣна лѣса, 4) лѣсєцтво, 5) законъ лѣснїй, 6) будѣва дорогъ, 7) будѣв-ництво, 8) прѣше поданє помѣщи робїтникамъ, що бѣдєли ушкождєньє вь лѣсѣ, 9) бѣтанїка, 10) єнтомологїя (наука о насѣкомыхъ) 11) обѣснє-нє кѣнчючєго змѣсту дєрєвъ, 12) аритметїка, 13) науки прїроднїчї, 14) геометрїя, 15) рїсунки. Загалнїй языкъ выкладѣв полѣскїй а для по-знакомлєня зь нѣмєцкимъ языкомъ будуть выкла-датїсь двѣ предметы по нѣмєцкї. Спеціально бу-дє класїсь вагу на науку практичну. Ученики сєнї школы лѣснїхь будуть мати пернєнство при компєтованю о мѣсца помѣщїкѣв лѣсовыхъ а вьглядно лѣснїхь. Удєржанє одного ученика вь часѣ цѣлого курєу, не вчїслюючи выдѣтокъ на одягъ та на болѣйшї ескурсіи науковї, будє выносїти до 300 зр. Бесплатно одєржїть прїня-тїй ученикъ помѣщаньє зь постєлєю, прїборы вь бѣдальнї та науку. Выдатки на одягъ прѣаньє, услугу, о скѣлько єи ученикъ самъ особисто по-слѣ статутѣв не має выконувати, а такожь на харчѣ поносїть ученики зь власнїхъ фондѣв, рѣвножѣ мають мати власнї ложки, нѣжї и вил-ки. Вь р. 1890/1 найде помѣщєньє до 15 учени-кѣв, зь котрыхъ 10 можуть побирати зь фон-дѣв державныхъ стипєндїю до высѣты 200 зр. До поданїа о прїнятїи до школы треба долучити: 1) метрїку хрєщєня, що вже укѣнчєний 17 рѣкъ жїтї, 2) свѣдѣцтво повѣстового лѣкаря, що єсть здѣлѣнѣсть фїзїчна до повнєня обовязкѣв ц. к. лѣснїхь вь гѣрахъ, 3) свѣдѣцтво шкѣльнє на укѣнчєну 8 класову школу выдѣлову або 4 класу гїмназїальну або реалїю; крѣмѣ того подѣдєть ся пєтєнтъ вь рєчїнцї 27 вєрсєня с. р. вступ-ному испїтїю, 4) свѣдѣцтво обдутоу 2-лѣтнїю практикѣ лѣсонѣ, 5) доказъ прїналежностї до я-когѣ громады вь Галїчїнѣ або Буковинѣ, 6) свѣ-дѣцтво моральностї, 7) свѣдѣцтво убожєства, по-твєрдѣнє властїями полїтичнїми, єсїи хочє убѣ-гати ся о стипєндїю, 8) декларацию родїчѣв, своєюкѣв або опѣкунѣв, лєгалїзовану нотарїаль-но або судово, що доставлѣть вѣсьхъ потрѣбныхъ средствъ до удєржаня ученика. Подавати до 20 лїнїи с. р.

Посмертний — ☞ — оповѣстки.

Іванъ Артимовичъ, бувшїй абатурїєнтъ руской гїмназїи, померъ вь родиннѣхъ сєлѣ, Камѣнцѣ-Старѣмъ сєлѣ на сухоты. Вѣчна єму памѣть!

Господарство, торговля и промьслъ.

— Знѣряды госпѣдарскї. Каждѣо прїятєля нашо-го людѣ мусїть зажуриити сєй фактѣ, що рѣкъ-нѣрѣкъ заспають нашъ край поганѣю тандитѣю вь кожѣоу галѣзѣ промїслѣ фабричного, а такожь и знѣрядами рѣлїчнїми, зь котрыхъ дуже важнїми сьуть косы. Найлїхшї косы, що лишїлось яко неужитѣи брѣки, выслѣають фабрики до Га-лицїани и Буковинѣ, де торговлѣ єи и такъ вь рукахъ людєй неаховыхъ и нечєстнїхъ. Нѣлїкїй госпѣдар не може выбрати бдѣ разу здалу косу, а прѣтївно, неразъ купує єи до одного косовїчѣ ажъ 3, 4 або и больше косъ, заки надыблє ся на добру — и такъ коса, за котру выдѣть лишь 40 до 50 кр., коштує єго вь дѣйстїности 4 разы боль-ше, около 2 зр., бо першїй косы сьуть нездалї и бєзъ вартостї. Тому справдѣ годїть єи повїтати радѣбно новє прѣдпрїємство фїрмы Л. Мінцєра вь Дрогобичї, котра має выклїючнїй складъ фа-бричнїхъ косъ зь знакомъ „Косарь“ для Австро-Угорщїны. Зєвртаємѣ увагу читатєлѣв на анонєс сєй фїрмы вь нїлїшнїомъ числѣ нашої газєты. Така коса выставлєна на показъ вь нашої редак-ціи и можна прѣевѣдчїти ся о єи добрыхъ прї-кметѣхъ, якї поданї вь анонєсѣ.

Іменованя, конкурсы, переносєня и пр.

— Переносєня. Дирекція почтѣ перенєсла ові-ціяла почтового Кароля Голѣтка зь Гусѣтина до Кракова.

— Конкурсы. При судѣ краєвомъ вь Чернѣвцѣхъ опорожнєнє мѣсє совѣтника; подаватїсь до кѣнцї мая с. р. — Вь мужєскѣй сємїнарїи учитєльскѣй вь Чернѣвцѣхъ опорожнєнє мѣсєе учатєля языка руского; подаватїсь можна до 25 червня до крає-вою рады шкѣльїонї буковиньскѣи.

Телеграммы „Дѣла“.

Пєштъ 22 мая. Правительство задумѣе порѣбїти великї змѣны мѣжъ уряднїками на Словаччїнѣ а то нѣбы для того, щобь спї-нити тамъ пансѣвїстичну агїтацію русскїйскї. Правительство угорскє зажадалѣ такожь бдѣ австрїйского, щобь оно не допускало тої агїтаціи бдѣ Галїчїнїи.

Сѣфїя 22 мая. Процєсъ Панїцы не вы-крївѣв досї нѣчюго цѣкавого. Панїца доказує, що бнѣ зносївъ ся зь Калубѣковѣмъ лишь вь справѣхъ торговельныхъ, о єго перепїсцї зь Якобзонѣмъ, „не знавѣ нѣчюго; до Джурджева вѣдївѣ лишь зь цѣкавостї, що єму тамъ ска-жє Вїламовѣ; першїи шїфры бнѣ не мають а другу данѣ єму але бєзъ ключа и т. д.

Бѣлградъ 23 мая кор. Миланъ бувъ вчє-ра на пїрѣ у Рїстїча на котрѣмъ бувъ та-кожь и русскїй посѣль Персїанї.

Бєрлїнъ 22 мая. Розбїйшлєсь чутка, що цѣсарь зїзвѣвъ до дуже на злє кн. Бїсмарковї, що бнѣ прїймає у сєбє заграничнїхъ корєс-пѣндєнтѣв, ворожїхъ державъ.

Константинопѣль 23 мая. Кѣлькѣхъ во-якѣв турєцкихъ напало на дѣнку русскїй-ского пѣдїи и єи товаришкѣ и обѣхъ ихъ оскѣрбїли. Вїновнїкѣв арєштовано.

Парїжъ 23 мая. Палата посѣль бѣки-нула прѣектъ закона прасового, ухвалєний сє-натомъ, 347 голосами прѣтивъ 189.

Выказъ складанныхъ жертвъ.

Для бѣдныхъ учениковъ русско гимназій у Львовѣ п. Исидоръ Ваню надстражничъ скарбовый зъ Пречлава 50 кр.

— На будоу руского театру прислали о. Апол. Филиповскій зъ Подкаменя коло Рогатина 12-10 зр., збораныхъ у о. Кекиша въ Дусановѣ, а имено зложили: о. Селезѣнка зъ Явчина 2 зр., оо. Турковичъ, Кекишъ, Филиповскій, Товарищъ-кий, Кузьмовичъ и укѣнчешый богословъ Дорожанскій по 1 зр., матуристъ Шенаровичъ 50 кр., зъ гры въ тарока 3 60 зр., разомъ 12-10 кр.; — о. деканъ Юл. Чайковскій бѣдъ священниковъ мокриньского деканату 2-10 зр.

НА ДОСЛАНИЕ.

— Неправильне травленье (затканье) може мати грѣшный наслѣдокъ, якъ знають на се недужий. Недуги, якъ наплывъ крови, заворотъ, бѣлы головы, битье сердца, бѣданье, бракъ апетиту, у-тома членовъ и т. п. появляются ся, а чловѣкъ не знае, бѣди се бере ся. Але коли купитъ ся правдывй антикари Рихарда Брандта пігулки швайцарскі по 70 кр. въ антикахъ, то уно-рядуе ся травленье та усуне ся вѣсѣ тѣ недуги. Треба все уважати, чи на етикетѣ бѣлый хрестъ въ червономъ поли и підписъ Рихарда Брандта

РѢКЪ ОСНОВАНА 1872.
7 развѣдъ бѣданья, 2 нагороды державный

Carl Plawisch

Wien, VII. Kirchengasse 46.
Фабрикантъ вудокъ и всѣлякихъ приборѣвъ до ловлѣ рыбъ. На складѣ правдывй английскій при-лады до ловлѣ рыбъ.
Продажа гуртомъ и поодинокю.
Цѣнники по Народныхъ Тор-говляхъ и Карпатскихъ Кра-минцахъ.

3465 9-9

Матеріалы до потягання всякого рода име н
Ляки копацевъ и бурштиновъ но: бѣданья, 2 нагороды
Ляки на підлоги державный
Олійні краски у всѣхъ ниясахъ по найде-
Краски черніи и кольорові шевшихъ цѣнахъ также
друкарніи и літографіи всякого рода для

WILHELM FRIEBE

Wien, Складъ: I., Operngasse Nr. 14.
Цѣнники по Народныхъ Торговляхъ и Карпат-скихъ Краминцахъ.

ФАБРИКА ЦУКРѢВЪ
D. Ullmann-а СынѢвъ

ВЪ ДЕНЬ

Sechshauss, Hauptstrasse 19.

Кандизованый овоѣ, Найлѣпшій бонбонъ компоты Мармеладъ, десеровъ Шоколадъ и соки Бѣшкоты, Кандиты и Драже, Тѣста до чаю на де- Дропъ Цукорки, сѣрь Бомбоньерки 3422 мятовъ 6 10 На кашель, хрипку и т. д.
Eibisch-Bonbons
солодовй бонбонъ, медовици
Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Заведенье маляреке на склѣ
Кароля Geyling-а наслѣдн.

у Вѣдн, VI. Windmühlgasse 22.

основане 1841 р.

Поручаемо наше заведе- нье до выгтовленя бѣловъ перковныхъ у всякихъ сти- ляхъ, бѣдъ найпростѣйшого ри- сунку до вайтрудѣйшихъ ма- локѣвъ.

Зъ вайнатѣйшихъ ма- локѣвъ на склѣ выгтовлено у Вѣдн для костела св. Стефана 20 бѣловъ; для во- тивного костела 31 фігу- ральныхъ и 21 грѣзелье бѣловъ; въ Нанди для базілики 70 бѣловъ; мѣль ними одно во- товане С. В. цѣсаремъ Францъ Іосифомъ I.; въ костелѣ св. Петра 88 бѣловъ и т. д., ввагалъ надъ 5000 бѣловъ по Австро-Угорщинѣ, Франціи, Нѣмеччинѣ, Россіи, Англіи.

Бѣданье 6го Свято- стію паню Львомъ XIII. ордеромъ св. Георгія, бѣ- такъ ще почетными дипло- мами и першими медалями.

Шкѣли на желанье якъ найрадшее. Солѣдѣ и арти- стичне выгтовленье работы при умѣренныхъ цѣнахъ. На желанье сплата ратами.
3429 9-10

РѢКЪ ОСНОВАНА 1822.

Josef Ortner

WIEN

Sechshauss, Wienflussgasse 11.

Фабрика клею.

Поручае всякій родъ клею безъ товщу и квасу въ найлѣпшій якості.
3424 (6-12)

Дипломъ признанія 1873 р.

Ц. к. выкл. врыв.

ФАБРИКА

парасольбѣвъ и парасольокъ

Michael Wospiel

Wien, IV., Wieden Mittersteig, 17.

Поручае свои вырѣбы гуртомъ и поодинокю, по найнижшихъ и най- высшихъ цѣнахъ.
3434

Alexander Spannauer

Instrumentenmacher

Wien, V. Spengergasse Nr. 17.

Вырѣбляе выгнуты цитры влас- ной новои конструкціи, такжежъ столики резонансовы та складаніи столики до подорожъ для кон- цертантѣвъ. 3452 5-10
Всякій направи дешево и еолдно.

РУ.

кавичанъ, шовной, сѣриный, сѣлиновъ досевъ, кафтанни и ширій штаны, — простирала, бандажъ, суспензоріи и всѣ вырѣбы рукавичанъ
2537

поручае найдешевше

ТОРГОВЛЯ

Братей Лянгнеръ

Львовѣ, Галицка ч. 16

Цѣнники на жаданье даромъ.

РѢКЪ ОСНОВАНА 1845.

ФАБРИКА

гармоникъ губныхъ

Bruckbauer & Breimel

Wien, VII.,

Westbahnstrasse Nr. 27.

Поручають свои вырѣбы

гуртомъ и подробно.

3431 9-10

Вѣдѣнска фабрика

позолотки, металевыхъ папер- цѣвъ зъ сѣрѣла алюминіумъ та красокъ до бронзу.

FRANZ PIFTSCHKE

Wien, VIII.

Lerchenfelderstrasse 124

поручае тѣ товары по дуже де- шевыхъ цѣнахъ.

НовѢсть! НовѢсть!

Тинктура до бронзована, зо- та, сѣрна и въ иншихъ крас- нахъ. 3435 9-12
Цѣнники даромъ и оплатно.

Многій бѣданья: у Вѣдн 1888, Amstetten 1889

CARL RUDOLF WERNER

властитель винницѣ и складу винъ въ Кьостернайбургѣ Martinstrasse 12.

Складъ у Вѣдн: I. Weiburggasse 5.
поручае 3420 9-13

Всѣ. Духовенству и Церквамъ свои

ВИНА кьостернайбургскіи

знамениты и довго задержуючы смакъ и силу.

Цѣнники по складахъ Народной Торговлѣ.

ТОРГОВЛЯ ГЕРБАТЫ

хиньско-россійскои

ЕДМУНДА РІДЛЯ

у Львовѣ, пляцъ Маріацкій ч. 10

поручае зъ мавои зборки:

1/2 кильо Congo . . . зр. 1.60

„ Seuchong черна . . . „ 2-

„ Збѣрка мавоа . . . „ 3-

„ Кайсовъ . . . „ 4-

„ Melange de Lond. . . „ 4-

„ Pecco . . . „ 3-

„ Караванова . . . „ 4-

„ Гумновъ перлова . . . „ 3-

„ добрыя . . . „ 4-

Высѣвки гербати 1/2 кильо зр. 1.30 — Высѣвки зъ найлѣпшои гербаты зр. 1.60. — Замовленя зъ провинціи высѣлка бѣворотной почтой. Опакованя не числится. 3289 22-52

ТОРГОВЛЯ СУКНА И МОДНЫХЪ ТОВАРОВЪ ВОВНІЯХЪ.

ИВАНЪ ВАЛЛАХЪ и СЫНЪ

у Львовѣ, Ринокъ ч. 33.

РѢКЪ ОСНОВАНА 1841.

Поручае матеріи и останки вовнній на сезонъ весняный и лѣтній, зъ минувшого року, по дуже зниже- ныхъ цѣнахъ.
3329

РѢКЪ ОСНОВАНА 1803.

На всѣхъ выставкахъ бѣданья, золоты и почетны медалѣ, дипломы, членъ совѣта выставочного на выставѣ у Вѣдн 1815 р.

A. H. Suess & Söhne

Фабрика шкѢры у Вѣдн

пѢдъ адресою: Wien Sechshauss Pfeifergasse 3. СКЛАДЪ: Wien I. Wollzeile 2.

Поручають всякого рода шкѢры для сѣдлярѣвъ, римарѣвъ, шевцѣвъ и т. п.
3423 9-10

ЛЮБѢНЬ

ЗАВЕДЕНЬЕ КУПЕЛЕВЕ СѢРЧАНЕ

20 кильометровъ бѣдъ Львѣвъ, 7 бѣдъ Городна и тѢльно бѣдъ Щирца.

(Станція телеграфична и почта въ мѣсцѣ).

Початокъ сезону 20 мая.

Лѣтварь орднучій Д-ръ Ріеръ, ц. к. совѣтникъ санитарный.

Купальнѣ въ томъ роцѣ вылаженъ зъ великимъ комфортомъ. Ванны порцелиновы, мозайковй и металевы, помосты мозайковй, спров- вадженье воды до ваннъ послия найновѣйшой метѢды. Значне утѣплен- ные шланмовыхъ купелей, такжежъ розширено паркъ о кѢлькадесятъ моргѢвъ.

Помешканя зъ цѢлымъ урядженьемъ готелевымъ, бѣдъ 50 кр. до 1 зр. 20 кр. на добу. Для менше засѢбныхъ гостей комната зъ кух- нѢю и урядженьемъ 50 кр. денно, мѣсячно 12 зр. Знижѣна цѢна бѣды почтовой мѢжъ Львовомъ а ЛюбѢнемъ на 75 кр. бѣдъ особы.

Фіакеръ зведена зъ Городка 40 кр. бѣдъ особы. Въ сезонѣ I бѣдъ 20 мая до 20 червня и III. бѣдъ 20 сѣрпня, цѢны помешканъ о 20%, дешевѣй. Въ томъ часѣ бѣднй, заосмотрѣнй свѣ- доцтвами убожества, потверженныи ц. к. старостомъ, одержать знатный пользы.

Близшій поясненя подае на желанье Зарядъ Заведѣна купелевого.

ФАБРИКА

МЕДЛІНСКА

поручае на

СЕЗОНЪ

ВЕСНЯНЫЙ

Для панѢвъ:

Черевикъ зѢ шкѢры Croute зр. 3-25

„ „ телачон 4 до 5-50

„ „ французскі 5- „

„ „ лѣжированъ 5-50

„ „ варшавскі 6- „

„ „ лѣжир. шиты 6- „

ПѢвчеревикъ телачонъ зр. 3-50

„ „ французскі зр. 4-75

Для панѢвъ:

Черевикъ зѢ шкѢры телачонъ зр. 3-75

„ „ гамбургскі 3-60

„ „ франц. 4-70-8- „

„ „ лѣжированъ 5-75

„ „ шевро 8- „

ПѢвчеревикъ прунельскі 3-3-50

„ „ телач. 3-3-50

„ „ французскі 4- „

Великій выборъ черевикѢвъ и шестикѢвъ для панночекъ хлоп- чикѢвъ и дѣтей. — Обильный выборъ мѢштовъ домовыхъ и пан- гофлѢвъ для панѢвъ, пѢвъ и дѣтей.

Замовленя въ провинціи выгтовленя ся бѣворотной почтой.

Филиа: Краковъ, ул. Гродска 31; Черновѣцъ, Hauptstrasse 9; Бере- жаны, Броды, Дрогобичъ, Ярославъ, Коломыя, Перемышль, Ра- шѣвъ, Суцава, СамбѢръ, СтаниславѢвъ, Стрый, Тарновъ, Терно- 3268 цѢль. (25-40)

КОСЫ зъ маркою „КОСАРЬ“

зъ английской сѣбно-сталѢ (Silver-Steel)

!!! розсылае выключный складъ фабрич- ный для Австро-Угорщины!!!

Л. МІНЦЕРА въ Дрогобичи (Галичина.)

Тѣ косы бѣдзначують ся легкѢстію, подвійнымъ гартѢмъ, острѢебчнѢстію и сѢтъ майже не до зломаня. Одно покле- панье выстае на довшій часъ. Навѣтъ безъ попередного клепаня надають ся до острѢня. За одноразовымъ заправленьемъ (острымъ камнемъ) косять до 120 кро- ковъ и найтвѢрдшй травы гѢрскі.

За доброту кожѢди косы приймае ся повну гарантію.

Косы доставляе ся въ формѣ кра- вѢой и въ довготахъ довѢльныхъ по цѢнахъ:

Довгота косы | 62 | 65 | 70 | 75 | 80 | 85 | 90 | центн.
ЦѢна за шугу | 1- | 1-05 | 1-10 | 1-20 | 1-30 | 1-40 | 1-50 | зр.
баба зъ клеветѢмъ зр. 1-20.

Высылка скоро, лишь за гѢтовку або посѢлитою почтою або зѢлѢзничною; фрахтъ бѣдъ одной косы выносите 2 до 3 кр. При бѢборѣ що найменше 10 шугу.

Численный посѢдченя о добротѣ косъ долучае ся до пересылки. 3479 (6-7)

ОстерѢга передъ обманствомъ!!! Правдывй сѢтъ лишь косы зъ маркою „Косарь“ выбитою на бѢворотной сторѢй и ятки и спровадженй просто бѢдъ фірмы

Л. Мінцеръ въ Дрогобичи (Галичина)

ГосподарѢ зѢбрають замовленя мають провізію.

Складъ сукна и готовыхъ одаговъ мужескихъ и дѣточихъ пѢдъ фірмою

Давидъ Шварцвальдъ

перенесенный

зъ улицы Галицкой ч. 8.

на пляцъ Капітульный ч. 3.

МногѢлѣтний досвѢдъ въ томъ званію, достѢточный средства мастко- вй а такжежъ навязанный безпѢсередній зносины зъ першорядными фабри- ками якъ краевыми такъ и загра- ничными, роблять можливимъ вѢдо- водити всѣ вымоги и доставити въ. ПубліцѢ товары доброй якості по найдешевшихъ цѢнахъ.

Всякій листовый замовленя зъ провинціи полагающую безпѢрвооч- но, высылкѢю на желанье дѢтчанъ, прѢббкѢ оплатно. 3109 16-?

ДѢкуючи за тепѢршій взгляды поручаю ся и на дальше зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ.

РѢКЪ ОСНОВАНА 1870

Бѣданья на выставкахъ: у Вѣдн 1873, въ ТриѢстѢ 1882 и у Вѣдн 1880.

Siegfried Teutschländer

Wien VII. Dreilaufergasse 5.

ФАБРИКА
ГОРСЕТОВЪ

Поручае свои вырѣбы по дуже дешевыхъ цѣнахъ. 6-8

ГАЛИЦКІЙ
КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимае вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовуе ихъ по

4 1/2% на рѢкъ.

2219 45-7

При закупкѢ товаровъ просимо покликуватисъ на нашу часѢписъ.

Выдавецъ и одѢлчальный редакторъ Иванъ БелѢй.

Печатъ зъ фабр. Черкашской.

Зъ друкарнѢ тов. км. Шевченка, пѢдъ зар. К. БѢднарского

и сербско-хорватского было в России больше, расширено, а теперь. Тогда не было бы возможно такое чудо, как „Энциклопедический Словарь“, что выходит под редакцией заслуженного профессора Андреевского, в котором о Славянах подаются столько дурных, что хваста плечима задвинули; тогда не было бы возможно и то, что сума пропала, что из сотни русских газет лишь одна три-четыре следят за Славянством просто за жерель, а не за статей в ежедневных газетах... Отсе пытались важнейший, а также чисто академиче пытанье о перемѣнѣ азбуки, бо-же н. пр. Чехамъ такъ само трудно являть бы и намъ перепечатать всѣхъ нашихъ классиковъ латинкою. Не говоримо вже о „дрязливой“ сторонѣ подобныя пытанья, бо думаемо, что нѣкто не стане предлагати „примусового“ введеня сего або тоу письма. Не говоримо и о политичныхъ перешкодахъ, безъ которыхъ н. пр. въ Австріи не обійдѣть ся...

Ся статья „Дня“, написана спокойно, объективно, обвиваясь бдѣ статей повѣстичныхъ органовъ панславистичныхъ.

Справы краєві.

Дня 21 н. ст. мая с. р. відбулось другое заседание анкеты, связанной маршалкомъ краевымъ въ справѣ намѣренныхъ реформъ въ односѣнахъ жидѣвъ галицкихъ. До анкеты належать члены выдѣлу краєвого д-ра Верещинскій и Романовичъ, дальше д-ръ Згурскій, Франц. Конарскій, д-ръ Германъ, Штаркель, и жиды д-ръ Гольдманъ, д-ръ Фрухтманъ, д-ръ Либавъ Адольфъ и Исаакъ, Писецъ, Горовицъ, Лазарусъ, Фельдштайнъ, Клерманъ, д-ръ Левенштайнъ и др.

На порядокъ дневной застѣвая вошли сѣмъ разомъ справы школьной, внесенной школьнымъ подкомитетомъ анкеты. Она dotyczyла школьничества народного, промышленного и торговельного. Голову вагу покладено на до-конечну потребу одкрыти курсѣвъ для кандидатѣвъ на учительскъ законъ мойсеевского и школъ рабинатскихъ. Школы тѣ мали бы засновуватись въ порозумѣно въ громадахъ жидѣвскихъ и подѣ надзоромъ властей школьныхъ краєвыхъ.

Розправы були оживленъ в перетягну лихъ до поѣзда въ ночь. Д-ръ Гольдманъ бувъ за тѣмъ, чтобы передовѣсти засновано курсы для кандидатѣвъ на учительскъ религій жидѣвскихъ до три семінаріяхъ учительскихъ. Завладанье школъ рабинатскихъ уважае бдѣ справою не такъ наглою. Д-ръ Згурскій підперъ то внесенне въ додаткомъ, чтобы рѣшительно зайти хайдерѣвъ заводати школъ Фребельскій для дѣтей жидѣвскихъ. Есенція справы лежала однаково у внесеню п. Штаркеля, который зажадалъ, чтобы на чолѣ цѣлоу програмы згаданныхъ реформъ стояло рѣшенне, что все тѣ, кто робитъ ся для жидѣвъ, буде роблене въ духѣ пагодоу польскому, зъ ужитіемъ выключно языка польского а зъ выключеніемъ языка-небудь выдаваннѣвъ въ жаргонѣ жидѣвскомъ, за чѣмъ стоявъ въ анкетѣ сѣмлетомъ жидѣвъ Фельдштайнъ. Внесенне Штаркеля принято, — являе каже Dzienn. Pol. — одоголосно, а потомъ принято въ такой стилизація члена выдѣлу краєвого Тадея Романовича: „Анкета заявляе пересѣдченне, что дѣяльнѣсть, маюча на цѣли поубываєнію жидѣвъ черезъ школу и выдаваннѣвъ, може и повинна развиватись лише въ духѣ пагодоу польскому, зъ ужитіемъ языка польского.“

Друга анкета подѣ проводомъ члена выдѣлу краєвого Романовича радѣла надѣ ввѣстичію вандрѣвныхъ учителей въ рѣльничихъ. Рѣшено, чтобы въ слѣдующѣмъ роцѣ учитель вандрѣвнѣвъ Бальсѣи обавѣ науку рѣльничества въ повѣтахъ вадовицкомъ, вѣльницкомъ, живецкомъ, мысленицкомъ та бохенскомъ; люстраторъ кѣлѣк рѣльничихъ Гаваревскій въ повѣтахъ ланцутскомъ, рѣшовскомъ, нисѣвскомъ, кѣльбушевскомъ та рѣпчицкомъ; у вѣсходнѣй Галичинѣ учитель вандрѣвнѣвъ Сев. Висневскій въ повѣтахъ жидачевскомъ, гоммацкомъ, станіславскомъ, богородчанскомъ та надворьянскомъ, а люстраторъ кѣлѣк Шибанскій въ повѣтахъ коломийскомъ, святиньскомъ, косѣвскомъ, городенскомъ и залѣщичкомъ.

Чи учитель вандрѣвнѣвъ для вѣсходнѣй Галичины мають подавати сѣлѣнамъ науку розумного рѣльничества въ языкѣ рускомъ, — о томъ не было бесѣды. Здаеся, что интрукція для нихъ гласитъ, чтобы учѣла сѣлѣвъ нашихъ въ языкѣ польскомъ и тѣмъ способомъ переводѣла польскіе — поубываєнію руского сѣлѣнина.

Дописи „Дѣла“.

Зъ-подѣ Ярослава.

[Прокісь основаня бурсы въ Ярославѣ.]

И въ нашомъ твердымъ сномъ заколахъ хановъ можемъ явѣ подлѣтити въ дорогимъ Землякамъ орадую новиною.

На соборчыку въ Полкиняхъ подлѣтити мѣжъ явѣмъ о. Романовскій, сотрудникъ въ Ярославѣ, гадуе основаня бурсы въ Ярославѣ, зъ характеромъ дѣяково-промыслового введеня. Гадае основаня бурсы, яко дуже на часѣ, припала всѣмъ до вѣдобы. Мѣсто Ярославѣ, бдѣ коли стало войсковымъ пунктомъ зборнымъ, видимо розростаеться. Але зъ огляду, что гимназія ярославска, перемѣнена зъ школы реальноу, мае богато вже учениковъ Русинѣвъ, а мѣжъ ними много такихъ, котры не мають нѣ одежны и хѣба нѣ книжокъ, лише охоту до науки, то дѣятого поднесено другу гадуку,

чтобы бурса, маюча засновуватись, мала лише характеръ чисто научный, спомогаючи хлопцѣвъ ходячихъ до гимназіи. Тота друга гадука, підперта бѣльшостію голосѣвъ, устоялась.

По ширшѣмъ обговореню сего предмету приступлено до выбору комитету, который бы пока-що занявъ ся уложеніемъ статутѣвъ, высылкою запрошенѣ до вѣпису въ члены, якъ и прочими справами входящими въ кругъ дѣла. До комитету выбрано оо. Язова Нероновича декана пороханецкого, Антонія Матюка декана ярославского, Ивана Хотинецкого парохъ зъ Ярославѣ, Климентія Вахнянина зъ Сѣнявы, Романа Пасѣчницького зъ Доброу, Ивана Карановича зъ Полкинь, Василѣ Романовского и Антона Барновича сотрудниковъ зъ Ярославѣ. Комитетови поручено вѣзвати до окрестне священство, чтобы приступало въ члены, а также побѣлѣшати комитѣтъ кѣлѣкомъ членами зъ свѣтской интелігенціи зъ Ярославѣ.

Належать ще поднести, что деканъ о. Ант. Матюкъ обѣщавъ на першій починъ 100 зр., за что ему присутній ширѣ подякували, обѣщавши грѣмѣ „многога лѣта“. Рѣшено же зъ подобною жертвою мавъ займатись деканъ о. Нероновичъ зъ Розбора.

Такъ отже и наша сторона починае по-волѣнѣа рухатись, и дай Боже, чтобы тота гадука вырѣсѣла зъ часомъ въ дѣйствѣ, чтого при енергій и заобѣщанности зложенного тѣмъ-часового комитету належало-бы сподѣвати ся. На теперъ пожелата бы лишь: „Щастѣ Боже початому дѣлу!“

Одѣ Городка.

[Похоронѣ бл. п. бар. Константина Бруницкого въ Любѣни.]

Дня 20 с. м., являе была коротенька звѣстка въ „Дѣлѣ“, похоронили мы тѣлѣный останекъ бл. п. Константина барона Бруницкого, властителя и коллатора Любѣни и Малковичѣвъ. Похоронѣвъ зачавъ ся у Львовѣ, де посправаженію тѣла до костела оо. Бернардинѣвъ, одслуженъ бувъ обрядъ похоронный зъ великимъ торжественіемъ и при дуже численній участіи аристократіи и властей политичныхъ та автономичныхъ. Одтакъ перевезено тѣло до Любѣни, обдѣленого одѣ Львовѣ три мѣлѣ, де на стрѣчу вышлѣ: парохъ латинскій зъ двома сотрудниками зъ Городка, рускій деканъ городечій зъ двома сотрудниками, пять священниковъ рускихъ зъ-подѣ патронату покойника, кѣлькихъ священниковъ зъ сусѣдства, одѣвъ старѣний священникъ зъ Церемоніи в парохъ Слобѣны коло Лавчуга, зъ численными похоронными процесіи. Изъ свѣтскихъ достоянствъ бѣчили мы: старосту городечію зъ урядниками политичными, начальника суду зъ адъ-юнктами, репрезентантовъ рады повѣтовъ, стражъ огнѣвъ зъ Городка подѣ проводомъ своего полковника, репрезентантовъ мѣскон рады городечію, шляхту зъ окрестности и имѣющую чело руского народу. На домованѣ была зложена дороговѣннѣй вѣщъ одѣ рѣдины и почетатѣвъ покойника. По одслужѣнѣ въ мѣсцевѣй церквѣ похоронныхъ обрядѣвъ въ рускомъ та латинскомъ обрядѣ, зложено тѣло на вѣчный упокой въ рѣдинѣй гробницѣ бѣла церквы пра одгомѣвъ тужливомъ пѣснѣ „Христосъ воскресъ“.

Покойникъ, яко довѣлѣтній вѣмисаръ политичный давнѣйшій власти окружной въ Городку, одтакъ яко маршалокъ львовской рады повѣтовъ та ширѣй правляющий нашего обрѣду и народу, лѣшавъ по собѣ ширѣй жалѣ якъ въ кругахъ интелігенціи такъ и простолюду, тожъ клячемо ему на дорогу до вѣчнаости и нашѣ слова пращальны: вѣчная память!

Зъ судовоу салѣ.

[Процѣсъ о „сурдутовцѣхъ“.]

Передъ ц. к. трибуналомъ судѣвъъ присяжныхъ въ Золочевѣ почавъ ся 11 (23) мая с. р. сензационный процессъ политичный. Розсправа потревае кѣлькѣ дѣвъ.

Головнымъ обжалованнымъ есть о. Йона Пелехатый, приходникъ въ Нуци, пов. золочевскаго, дек. зборѣвского. Прокураторія обжаловуе о. Пелехатого, что дня 16 н. ст. червня 1889, говоря зъ своей проповѣдѣ въ нуцѣвской церквѣ о бѣдныхъ и богатыхъ, противопоставлявъ станъ людей ходячихъ въ полотнянкахъ, с. в. сѣлѣвъ, зъ людьми приналежностями до иншихъ станѣвъ (котрыхъ называвъ вѣзгалѣ „сурдутовцѣхъ“) — и тѣмъ самымъ побуждавъ зборѣвныхъ въ церквѣ сѣлѣвъ до несправности противъ иншихъ станѣвъ, бо представивъ тѣхъ т. з. сурдутовцѣвъ за людей лицѣвѣрныхъ и небезпечныхъ, котры могутъ сѣлѣнамъ шкодѣти, а навѣтъ одвести ихъ одѣ вѣры та перестерѣгавъ сѣлѣвъ передѣ тѣми людьми. Такимъ чинѣмъ, якъ сказано въ актѣ обжалованя, допустивъ ся о. Пелехатый провинны зъ §. 302. з. к., за котру назначена кара строгая взынѣвъ одѣ 3 до 6 мѣсѣцѣвъ.

Крѣмъ того обжаловуе прокураторія еще чотирѣхъ господарѣвъ зъ Кругова: Панька Мартинишина (70 лѣтъ), Костя Крутиголову (лѣтъ 56), Андруха Мартинишина-Михайлова (л. 58) и Андруха Мартинишина-Яцкова (л. 33), за се, что они дня 10 н. ст. серпня 1889 р., будучи переслуханы судовою комисією въ справѣ о. Пелехатого, заявили яко свѣдѣн, что о. Пелехатый въ згаданный день на проповѣдѣ не згадувавъ нѣчого о сурдутовцѣхъ, что не называвъ ихъ фальшивыми и шкодливими людьми и вѣзгалѣ не остерѣгавъ сѣлѣвъ передѣ ними. Вѣсь тѣ чотирѣ сѣлѣны допустѣли ся, побѣла акту обжалованя, злочинства обманѣства, за что назначаетъ ся кара взынѣвъ одѣ 6 мѣсѣцѣвъ до 1 року, або навѣтъ до 5 лѣтъ. До розправы заважано за свѣдѣкѣвъ до 13 особѣвъ, а крѣмъ того мае бдѣнитись протоколарій збѣнанъ еще 5 иншихъ особѣвъ и всѣхъ 5 обжалованныхъ.

Вѣсь мотивахъ акту обжалованя зсылае ся

прокураторія на збѣнаня Йана Вергуна, заявившего, что о. Пелехатый, выголошуча дня 16 н. ст. червня 1889 р. передъ дуже численною зборѣвными сѣлѣнами въ нуцѣвской церквѣ проповѣдѣ, ставъ по короткѣмъ вступѣ порѣвнувати богатоу чоловіка зъ бѣднымъ, говорячи, что богачъ гордѣтъ бѣднымъ, а хочъ и говорить зъ нимъ, то все одѣ него одвертае ся, что тому треба бѣти осторожнымъ передъ богачами, а передъ всѣмъ передъ тѣми сурдутовцѣми, котры показують ся все лицѣвѣрными и фальшивыми. Дальше выводитъ ся въ актѣ обжалованя, что Иванъ Вергунъ переймѣвъ лишь головну гадуку проповѣди; зъ того слѣдуе, что нашѣ свѣдѣкѣ, подаючи ту гадуку згѣдно зъ Вергуномъ, або задержали бѣльшѣ одѣ него въ памяти або пнакше подають рѣторичный зворотъ, якимъ уживѣ о. Пелехатый. И такъ побѣла збѣнанъ одного свѣдѣка, говоря зъ о. Пелехатый о сурдутовцѣхъ, что могутъ сѣлѣвъ обманѣти и выставѣти на покусу; нашѣ свѣдѣкѣ збѣнали, что сурдутовцѣ ведутъ сѣлѣвъ на неправдиву дорогу, обманують ихъ и одкло-нюють одѣ вѣры; нашѣ свѣдѣкѣ зъ цѣлоу проповѣди заминають осторогу о. Пелехатого, чтобы сѣлѣны не вступали въ слѣды богачѣвъ, котрыма суть сурдутовцѣ; а вѣбаючи одѣнъ свѣдѣкъ затымѣвъ, что хочъ сурдутовцѣ розговорюють зъ сѣлѣнами, то однакъ могутъ имъ шкодѣти. Зъ тѣхъ то збѣнанъ заключае прокураторія, что о. Пелехатый, порѣвнуючи сѣлѣвъ зъ явѣными станами, котрыхъ (зъ взгляду на стѣпень понята сѣлѣвского народу) называвъ сурдутовцѣми, старае ся представѣти тѣ другі станы въ злѣмъ свѣтѣлѣ, розбудѣти противъ нихъ въ сѣлѣвскомъ народѣ недо-вѣре, занепокоити сусѣблѣну гармонію и побдѣурѣти сѣлѣвъ до несправности выступленя противъ такъ званой интелігенціи. Актъ обжалованя твердитъ дальше, что о. Пелехатый, въ противности до своего духовного обавязку, выбравъ собѣ спрѣдѣвъ проповѣдничю яко найлѣпше средство розширѣти змѣтаня противъ сусѣблѣности — а се видко зъ збѣнанъ свѣдѣкѣвъ, что они въ такѣмъ духѣ поняли проповѣдѣ о. Пелехатого и та проповѣдѣ збудѣла середѣ нихъ сензацию та була черезъ довгій часъ предметомъ ихъ розмовы.

Обжалованный о. Пелехатый звиняе ся въ слѣдствѣ тѣмъ, что выступавъ лишь противъ дѣвкихъ сурдутовцѣвъ и односѣвъ свою проповѣдѣ лишь до громадекого писаря Черкавского, который допускае ся рѣзныхъ надужѣтъ, одтакъ до офіціалѣствѣ Вайсмана, дѣдѣча въ Нуци, зъ котрыми мавъ споры, и вѣбѣи противъ покутныхъ писарѣвъ, что вы-зысують сѣлѣвъ. Прокураторія заявляе на се въ актѣ обжалованя, что побѣла збѣнанъ свѣдѣкѣвъ о. Пелехатый въ своей инквизиторской проповѣдѣ не згадувавъ цѣломъ о покутныхъ або громадекихъ писаряхъ або офіціалѣстахъ Вайсмана або лишь о дѣвкахъ судутовцѣхъ, а дальше, что именно въ недѣлю по выборѣ въ-борѣвъ на поста соймowego, коли зайшли я-кѣсь непорозумѣныя мѣжъ двѣрѣмъ а священ-никомъ, выступивъ о. Пелехатый въ проповѣдѣ передъ своими прихожанами зъ социальными теоріями, выголошучи ихъ въ злѣмъ намѣрѣ нарушѣти сусѣблѣный порядокъ и побудѣти иншихъ станѣвъ до несправности противъ иншихъ станѣвъ. За се и повиненъ о. Пелехатый бдѣ-повѣдати, безъ взгляду на се, чи досягнѣна цѣль, зажадана нимъ, чи нѣ.

Чотари згадавъ выше господарѣвъ зъ Кругова повинѣвъ также одповѣдати передъ судомъ, бо, не зважаючи на збѣнаня численныхъ свѣдѣкѣвъ и на убѣдѣненне зъ стороны слѣдчого судѣвъ, заявивъ до протоколу рѣшучо, что дня 16 н. ст. червня 1889 р. стояли близько коло священника въ церквѣ въ Нуци, что слухали уважно проповѣди, але въ той проповѣдѣ не згадуавъ о. Пелехатый нѣ словомъ о сурдутовцѣхъ. Въ виду сего твердѣтъ прокураторія, что они своими ложными збѣнанями хотѣли помочи о. Пелехатому и тому потягае ихъ до судово карноу одѣвѣтельности.

Предсѣдательствѣ трибуналу есть совѣтникъ Асѣвъ а оборонѣми обжалованныхъ адвокаты Горовицъ и Зарицкій.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Въ угодѣвъ комисіи чѣского сойму закичалась позавчера генеральна дебата надѣ предложенными точками угодѣвыми и у-хвалено:

Внесенне пос. Кучеры, чтобы надѣ точками угодѣвыми перейти до мѣтѣванного порядка дневного, одкинено. За сѣмъ внесен-немъ голосовали лишь молодѣ-Чехи и старо Чѣхъ Троянѣ. Внесенне Скарды о предложѣ-номъ основѣ организаціи судѣвъ въ Чехіи и у-живаня краєвыхъ языкѣвъ цѣсарскими властями принято 15 голосами. За сѣмъ внесеніемъ голосовали Чехи и присутній властѣлѣтъ бѣль-шихъ посѣлѣстей. Внесенне пос. Герольда о внесеню розпорѣженя министерства справед-ливости съ 3 лютого 1890 одкинено. За тѣмъ голосовали лишь молодѣ-Чехи и Старѣ-Чехи Фішера, Кычала, Скарда и Троянѣ. Наконецъ ухвалено внесенне Пленѣра, чтобы присут-нѣти до спеціальной дебѣты, всѣми голосами противъ молодѣ-Чѣхѣвъ и Скарды. Внесенне Троянѣ, чтобы чѣскіе послы приступили до дебѣты надѣ точками угодѣвыми лишь подѣ тѣмъ условіемъ, что жадна точка не смѣе скор-ше бѣти предложѣна до санкціи, доки всѣ точки угодѣ, навѣтъ и тѣ, котрыхъ провѣтъ це не предложѣно, не будутъ ухвалѣны — не подѣдено подѣ голосованью.

Вчера отже розпочалась спеціальна де-бата а першимъ ея предметомъ есть роздѣлъ краєвой рады школьнѣвъ. Референдумъ комисіи для сѣн справы выбрано 17 голосами посла Маттуша. Ухвалено также заирѣсѣти на за-сѣданѣ и наѣбѣтѣнка гр. Туа.

Въ угорскѣмъ парламентѣ зачи-нають ся вновь сѣны, якѣ были въ послѣд-нихъ дѣняхъ кабинету Тиссы, и вновь причѣ-

ною тѣхъ сѣнѣвъ есть та сама справа, черезъ котру проваливъ ся Тисса, т. в. справа закона о принадлежнѣсти. Вже одѣ кѣлькихъ дѣвъ ве-де ся въ угорскѣй палатѣ послѣдѣ дебата надѣ самимъ закономъ, а вчера осягнула она мабѣтъ свою кульминацію точку. Пос. Абрамій по-лемизувавъ зъ Дардаемъ, который накинѣвъ ся бѣвъ на Кошута, згадуючи про его давній по-хибѣи. Коли одтакъ Дардай зажадавъ голосоу до фактичного сирѣтованя и ставъ говорити, одняла крайня лѣвѣця страшный крикъ: „Не хочѣмъ его слухати! Най сѣдае!“ — роз-дались голоса. Коли прѣзидентъ заважѣвъ гр. Кароля до порядку, однялись вновь крикѣ: „То нечуванѣа рѣчь! Най Дардай заважѣвъ до порядка! По довѣгахъ коровахъ добѣвъ ся и Дардай до голосоу, а коли свѣзавъ, что не буде одѣ лѣвѣцѣ учѣти ся исторія и права держав-ного, наставъ вновь страшный крикъ. Декотры послы закричали: Падѣцѣ! Выкинути его за дѣверѣ! Крикъ и гамѣръ трѣвавъ въ палатѣ кѣлькѣ мѣнутъ, а прѣзидентъ давѣнѣвъ безу-станѣво та заважѣвъ до порядку, але все безу-сѣшнѣмъ. Наконецъ стало трохи спокѣйнише, а пос. Мадарашъ одѣнавъ бесѣду Дардаю и зажадавъ, чтобы бѣвъ одкинавъ то, что ска-завъ о Кошутѣ. И вновь наставъ въ палатѣ страшный крикъ и неспокой, что протягуеъ ся кѣлькѣ мѣнутъ. Коли трохи прѣтихло, ставъ говорити Пограчъ зъ правѣцѣ, а гр. Каролий крикнувъ тогда: Най сѣдае! Пограчъ одпо-вѣвъ ему: Мовѣть! Я маю тутъ бѣльше пра-во говорити якъ вы! По такихъ и тѣмъ по-добныхъ сѣнахъ промовѣвъ министѣръ спра-ведливости и въ побѣторогоднѣй бесѣдѣ дока-зувавъ, что законъ для Кошута утворѣвъ бѣвъ дѣвъ категорій горожанѣвъ державы, одныхъ, что подѣдають ся законѣмъ основнымъ и другимъ, что теперѣшній станъ державный уважають незаконнымъ. Такой законъ нарушѣвъ бы всѣ-кий порядокъ державный. Лѣвѣця демонстру-вала противъ министѣра криками, а одтакъ пе-рервано дебатѣу и одложено ажъ до середѣ.

Для лѣпшого зрозумѣня цѣлоу сѣнѣ спра-вы, треба тутъ додати, что Кошутъ не хоче нѣякъ признаѣти угорскѣи угоды зъ 1867 р. закономъ и не хоче вертѣти до краю, а въ дотѣлѣрѣшнѣмъ законѣ о принадлежнѣсти до угорскѣи державы сказано, что хто проживае за границѣю а хотѣвъ бы назадъ вернутѣ до краю, то повиненъ до 10 лѣтъ або одновѣти свои документы, або зголоосѣти ся до яког не-будь австро-угорскѣи репрезентаціи и заявити, что хоче задержѣти свою принадлежѣсть до державы. Послы зъ крайноу лѣвѣцѣ предло-жили внесенне, чтобы згнѣнѣти сей законъ, бо закатавъ вертѣти до бѣтѣны могутъ хѣба лишь компетентній судѣ, або хтѣсь добровѣль-но того арѣче ся, але нѣколи не могутъ за-казувѣти того розпорѣженя полиційной або якѣ иншѣй власти. Розсправа надѣ сѣмъ внесеніемъ потягѣе ся мабѣтъ ще кѣлькѣ дѣвъ, а конецъ ея буде такий, что внесенне лѣвѣцѣ перепаде.

О сумѣй пригодѣ зъ робѣтнѣ-ками въ Ніжанѣ въ Чѣхахъ подають теперъ ще такий подробнѣсть: Въ вторѣкъ зъ рана обѣсѣдавъ бувъ офіцѣръ Будѣгеръ одну ко-пальню 14 воками а коли надѣйшла робѣт-ники, котрыхъ було може около 2000 уста-вивъ бѣвъ войско въ воротахъ огорожа, что есть докола копальнѣ. Офіцѣръ той заважѣвъ робѣтнѣкѣвъ, чтобы они розѣйшли ся, а они одповѣли ему, что адуго по вылатѣ грошей котры имѣ належать ся. Позаякъ мѣжъ тѣми робѣтнѣками було богато такихъ, что въ той копальнѣ нерѣбили, то було подѣ арѣнѣе, что они вдуго лишь дѣятого, чтобы загасѣти огонь подѣ машинами. Робѣтнѣны постулали отже цѣлоу масѣю противъ войска а тѣмъчасѣмъ одна часть перескочила черезъ огорожу и взя-ла войско зъ заду. Офіцѣръ перѣсѣдувавъ ся и давъ приказъ войскамъ зложѣтись до стрѣлянѣ. Тогда выступѣвъ одѣвъ старый робѣтнѣкъ, розкрѣвъ грудѣ и крикнувъ: „Не бойтѣсь нѣ-чого, бѣвъ не смѣе стрѣляти!“ Робѣтнѣки були ще лишь на 15 кроковѣвъ одѣ войска, коли офи-цѣръ велѣвъ стрѣляти. Заразъ бѣвъ першѣи салѣвъ упало трупѣмъ кѣлькихъ робѣтнѣкѣвъ а однимъ зъ найпершихъ бувъ той, что самъ грудѣ наставѣвъ. Войско дало одтакъ ще пять салѣвъ одна по другой и убѣло ще кѣлькихъ робѣтнѣкѣвъ и показѣливо значно бѣльше, якъ то досѣ говорѣно, бо около 60 людей. Зъ по-рабѣвшихъ робѣтнѣкѣвъ есть наибѣльшѣе такихъ, что удержувѣли цѣлы родѣны и мали по кѣль-кѣро дѣтей.

Россійскій министѣръ фѣванѣвъ Вышне-градскій выбѣрае ся зъ директорѣмъ депар-таменту зѣлѣзницѣ, Вітѣамъ, въ довшу подо-рожѣ по краю. Насампередъ поѣде възѣ до Новгорода, а одтакъ до Казаня на выставѣ. Зъ бѣси поѣде бѣвъ Волгоу до Астрахану, а одтакъ Каспійскимъ морѣмъ на Кавказъ. Тутъ огляне бѣвъ мѣнеральнѣй воды и поѣде черезъ Тѣмѣль и Баку до Закаспійского краю, до Самарканды, а вертаючи назадъ огляне Ба-тумѣ, черноморскій порты торговельнѣй и Одес-су. Цѣла подорожѣ потревае два мѣсѣцѣ и розпочѣне ся въ серпнѣ.

Парламентъ нѣмѣцкій одложено въ четверѣ до дня 9 червня. Передъ самѣмъ одрѣченіемъ одбѣруеъ ще дѣвъ досѣтъ цѣлавѣй дебѣты, одна въ комисіи войсковѣй а друга въ повѣной палатѣ.

Въ комисіи войсковѣй пояснювавъ міні-стеръ войнѣ Вердѣ планъ выкиченя орга-низациі войсковѣи. Планъ той мае на цѣли довести до того, чтобы вже въ часѣ мира всѣ адѣбнѣ до войска такъ были управленѣ, чтобы на случай войнѣ могла всѣ выступѣти въ о-борѣну краю. Чтобы то могло стати ся, треба бы передовѣсти значно збѣльшити презѣнцип-ный станъ войска. Правѣтельствѣнный комі-саръ, полковникъ Фѣлѣль казавъ, что окрѣмъ провѣтованого збѣльшеня арміи о 18,500 лю-дей треба буде зъ часомъ збѣльшити армію ще о 37,000, такъ, что цѣла армія въ часѣ ми-ра буде выносѣти 523,900 людей. Рѣхтеръ вы-казувѣвъ на подѣставѣ датѣ статистичныхъ, что

протектване збольшенне арміи мусѣло бы дѣй-
ти до 700.000 людей а то потянуло бы за со-
бою такий выдатки, що Нѣмеччина не могла
бы ихъ нѣякъ покрыти а цѣлый результатъ
того бувъ бы такий, що богатѣша и густѣйше
населена Франція вдува за примѣромъ Нѣ-
меччины выставила бы ще бѣльшу армію. На-
мѣрену цѣль можна бы осягнути лишь черезъ
заведенне дволѣтнихъ службъ. Того самого по-
гляду були такожъ Беніаминъ, Гіне и Рікертъ
а Вандергофъ замышлявъ передовѣсть, що має
стати ся зъ тими класами суспільности, що
живлять войско; треба передовѣсть знати, я-
кій будуть кошти тыхъ планѣвъ и въ якой
способѣ мають они бути покрыты. Подковнякъ
Фіелъ доказувавъ, що службы въ войску не
можна нѣякъ скоротити, бо цѣла армія нѣ-
мецка була бы такъ само нездѣбною, якъ то бу-
ла въ наслѣдокъ дволѣтнихъ службъ армія дер-
жавъ полуднево Нѣмеччины въ 1866 р. Ско-
ротити службу можна лишь урѣдкованемъ
лѣпше вправленихъ войскавъ. Міністеръ войны
заявлявъ тогды, що планъ о котрѣмъ бѣвъ го-
воривъ, есть же лишь идеальный, котрого не
то що не предложено репрезентантамъ нѣ-
мецкихъ князѣвъ, але навѣть же и зовсѣмъ
не взявъ ся нѣхто до его выговорення.

Въ повной палатѣ вела ся дебата надъ
интерпелляціо пос. Бамбергера, въ справѣ
способѣ поступованя въ карано политичныхъ
винновникѣвъ. Многі послы жалувались на то,
що зъ политичными винновниками обходять ся
острѣйше якъ зъ простыми злочинцами. Під-
секретаръ державный Ельшльетеръ одповѣвъ
на то, що правительство лагодить вже въ сѣй
справѣ новый законъ, але проектъ его ще не
готовъ, позаякъ треба добре означити то, що
належить до компетенціи цѣлоу державы а що
до поодинокихъ удѣльныхъ державъ.

Президентъ французской республики Кар-
но выхавъ вже на вѣходну границю и ста-
нувъ оговѣвъ въ Монельмарѣ, де его повѣтавъ
бурмістеръ, вазнаючи въ своей бесѣдѣ, що
цѣле населенне стовѣтъ крѣпко при теверѣш-
нѣмъ устрою державнѣмъ. Карно одповѣвъ
ему на то, що его задачею есть боронити та-
ку республику, яку народъ собѣ бажае, то есть
республику могуту, толерантну и честну. На-
прѣвъ въ Авиньонъ сказавъ бѣвъ, що Франція
буде завсѣгда перша поступати на дорожѣ по-
стуну, свободы и суспільнои справедливости.
Длятого-жъ мусить она на вѣвъ выступати зъ
повагою и достоинствомъ передъ свѣтомъ, а
у внутрѣ мусить запауувати агода.

Підчасъ дебаты бюджетовъ въ англій-
ской палатѣ послѣдъ недопустивъ Фергю-
сенъ до даскусіи надъ справою переговоровъ,
якій ведуть ся теверѣшнѣ Англією и Нѣмеччи-
ною що-до розмежеваня впливу обоихъ сихъ
державъ въ Африцѣ и заявлявъ, що Англія му-
сить признати змаганя и другихъ державъ въ
Африцѣ, але рѣшительно мусить забезпечити
и свои права и интересы. Переговоры ведуть ся
дуже дружно и при спѣльнявѣ поважаню и
довѣрїю.

Pol. Corr. одержала зъ Константинополя
вѣсть, що въ Буяудере напали чотиря пѣй
войны турецкій на доньку першого драмана
при російськомъ посольствѣ, Иванова, и на
ея гувернантку и обохъ ихъ збезчестили. Трохъ
зъ тыхъ волякъ, зъ котрыхъ оденъ добувъ
бувъ навѣтъ свой атаманъ, арештовано заразъ,
а четвертого на другій день. Приключенне се
выкликано въ дипломатичныхъ кругахъ кон-
стантинопольскихъ велике занепокоєнне.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

— Въ селѣ Выжловѣ (въ повѣтѣ сокаль-
скомъ) одбуло ся дня 3 (15) мая благослове-
нне ново-поставленному дому громадского и од-
крыты чотайнѣ основаніи заходами ч. Ивана
Гаяха, мѣсцового начальника громадского. На
тѣмъ торжествѣ явали ся: о. Іосифъ мѣсцев-
ный парохъ, о. Паславскій крапошанявъ зъ
Белзы, о. Селецкий зъ Жужеля, п. Алекс. Го-
ланика бувшій посолъ до рады державной и
властитель Выжлова, о. Василь Чернецкій и п.
Завадскій ц. к. староста зъ Сокаля.

Підъ проводомъ крал. о. Паславского
выбрано першій видѣлъ чотайнѣ, до котрой
вписало ся 31 членѣвъ. До видѣлу увѣйшли:
п. Голаника, Иванъ Гаяха, Петро Музичукъ,
Василь Дума, Гриць Дячокъ, а на заступни-
къ: Кирило Котюкъ та Максимъ Максимчукъ.

Одповѣдно до програмы торжества пови-
тавъ привоутихъ красныхъ стихомъ Иванъ
Гаяха, потѣмъ выголосила дуже красно двѣ
декламациі двѣнадцатка Марія Притула, а третю
Андрей Гаяха, а по декламацияхъ мавъ на-
укову лекцію о. В. Чернецкій. Межи декламаци-
ями одповѣдавъ мѣсцевый хоръ, подѣлъ про-
водомъ п. Павла Притулы, кѣлька народныхъ
пѣсень, и не лише подобавъ ся, але задиву-
вавъ всѣхъ, бо въ хорѣ співали по-при хлоп-
цѣвъ и дѣвчатъ такожъ старшій вѣкомъ не-
вѣсты и господарѣ.

До вичерпаню програмы по одповѣданю
многочѣства для цѣсаря и присутныхъ, запро-
сили ч. господарѣ своихъ гостей на скромну
перекуску, а вечеромъ всѣ розѣхались до-
мѣвъ. Честь и слава чест. громадѣ Выжлова,
котра, обзавшю потребу просвѣты, постара-
лась о чотайнѣ, або средствѣ до ихъ влас-
ноу та ихъ дѣтей просвѣти!

НОВИНКИ.

— Неповинованне рускихъ святъ. Зъ Жовківцями
пишуть намъ: Черезъ цѣлый день 22-го мая с.
р. с. е. на Вознесенне Господне переводили въ селѣ
Мадошинѣ коло Жовкии свою чиннѣсть урядову
геометръ евиденційный ц. к. староства жовків-

ского, Тадеушъ Поникло. Не думаемо, чтобы ше-
въ п. Поникло такъ приказавъ, — п. Поникло вѣдай
самъ собѣ такъ позволивъ. Но чи п. Поникло має
яке релігійне чувство, що смѣе обиджати релі-
гійне чувство селеского люду? Чи п. Поникло
тѣмъ оказуе свою культуру высшѣйшѣ понадъ
добродушнаго незрячого селянина? А длячого п.
Поникло не урядувавъ въ Мадошинѣ въ свое свя-
то Вознесенне? Чи бы п. Поникло яко геометра
приняли жида въ свой сабашъ? Зъ другой сто-
роны зблудили и славетній громадянинъ Мадошина,
що — знаючи, якъ часто тамъ люде въ недѣлю
и свята волочать ся до Жовкии — позволили еще
до того п. Пониклови не пошанувати свое свято
Тѣмъ зовсѣмъ не оказали, що суть правыми Хри-
стіянами, и мимо свои чотайнѣ не поняли еще
высокого значеня словъ вѣщого Тараса: „въ свой
хатѣ свѣтъ правды и сила и воля“. Ой свѣтла,
свѣтла бѣльше, брата селяне, бо пропадемо, або
збѣганемо и дальше европейскими Индіянами, якъ
насъ въ Шлезвигъ-Гольштайнѣ назвали.

— Зъ Бялоу пишуть намъ: Дня 19 н. ст. мая
дало концертъ въ Бялой російске товариство сѣв-
вацке Славянского-Аргенева. Одсѣвано 14 пѣ-
сень, межи ними двѣ церковны и двѣ украинскы.
Хотай пѣсень украинскы досытъ нѣяково предста-
вили ся въ выговорѣ велико рускомъ, то все-та-
ки мотивы пѣснь церковныхъ и украинскихъ дуже
милѣ одбили ся у внутрѣ тугешныхъ заточникѣвъ
русскихъ, и ихъ родня. Bielitz Bialaer Wochen-
blatt помѣстивъ рецензію дуже підхлѣбну для
хору Славянского. Дуже велика саяла концертѣ
була переповнена публичностью. Всѣ ложѣ и си-
дѣнчій мѣста були заняты публичностью переважно
нѣмецкою. Хотай интеллігентній родины польскы
явили ся дуже численно, то все таки були и та-
кы родины польскы, котры нѣяково нѣмецкою про-
дукціи не оускають, а задля шовінізму на сѣмъ
концертѣ російськомъ не явили ся.

— Градовій тучѣ. Зъ Косова пишуть намъ: Дня
14 н. ст. мая, въ середѣ, навѣстивъ сильный
градъ мѣстною Коосѣвъ. Градъ бувъ величынѣ
волосяго горѣха а насыпало ся его такъ много,
що околиця выглядала мовѣ-бы снѣгомъ вкрыта.
Вода пливуча понаносила мѣстами такы купы
граду, що бѣвъ не стопивъ ся одъ разу та що въ
пятницю, третого дня, лежавъ до полудня. Цѣтъ
и овочъ садовины знищенъ, а такъ само и пло-
ды полѣвъ, хочъ снѣмъ послѣднимъ ще не мѣгъ
градъ дуже пошкодити, зате потерѣла дуже огоро-
дина. — Въ Підгаецькомъ бувъ 9 мая градъ и
мѣстами поробивъ велику шкоду, а то въ Гнилово-
дахъ и Мозольцѣвъ а потроха и въ Голгоцахъ. Дня 18
н. ст. мая повимувало богато злива. — Дня
7 (19) мая зъ полудня настунивъ хмаромъ надъ
селомъ Гирнѣмъ, пов. стрыйского, а при тѣмъ
посыпавъ ся градъ величынѣ курячого яйца. Всѣ
озимѣ и ярѣ засѣвъ знищенъ. Вода, прибравша
нагло, ишла на два метры высоко понадъ рельса-
ми залѣзничѣвъ. Бѣльша часть селянъ въ Гирнѣмъ
не має надѣвъ на сегорѣчній засѣвъ.

— Новы выборы до рады повѣтовыхъ розписало на-
мѣстничество въ 34 повѣтахъ: Божия, Борщѣвъ,
Бжозѣвъ, Хшанѣвъ, Чешанѣвъ, Домбровъ, Грийбѣвъ,
Городенка, Яворѣвъ, Калущъ, Камѣнка, Коломыя,
Кракѣвъ, Коосѣвъ, Кросно, Ланцутъ, Лиманова,
Льсько, Мѣлечъ, Мостиска, Мисленѣвъ, Нисько,
Новый Санчъ, Новый Торгъ, Підгайцѣвъ, Рончѣвъ,
Рашѣвъ, Самбѣръ, Скалатъ, Сокаль. Старѣ мѣсто,
Тарнобжегъ, Вадовѣцъ, Збаражъ. Вызначено день
выборѣвъ для громадъ сѣльскихъ на 18 червня,
для громадъ мѣськихъ на 24 червня, для най-
бѣльше оподаткованныхъ зъ категорїи промыслу и
торговлѣ на 26 червня а для бѣльшихъ посѣло-
стей на 1 липня с. р.

— Підчасъ побуту намѣстника въ Коломыи визиту-
вавъ намѣстникъ всѣ тамошны школы и заходивъ
до поодинокыхъ класъ прислухуватись науцѣ
предметѣвъ. Мѣжъ лишнѣмъ зайшовъ намѣстникъ
въ гимназію до VII ой класу на годину языка нѣ-
мецкого подѣлъ профессоромъ Шайдицкимъ и за-
вѣвъ свое повне доволенне зъ одповѣдей учени-
кѣвъ. При визитаціи женской школы казавъ на
мѣстникъ въ IV-ой класѣ перекладати зъ нѣмец-
кого на языкъ рускій, а въ VI-ой класѣ казавъ
пытати географію по руски.

— Памятникъ Шевченка. Дня 4 мая посвящено на-
мятникъ на могилѣ Тараса Шевченка, 5 верстѣ
одъ Канева, та одправлено богослуженне, на ко-
трѣ вѣйшли ся кѣлькадесятъ осібъ, а мѣжъ ними
своикы поэта: Петро Шевченко, сынъ Никиты,
рѣдного брата поэта, Тимотей, внукъ Никиты Ше-
вченка и Ірена зъ Шевченкѣвъ Колгузенкова.
Бувъ тамъ такожъ прїятель и почитатель поэта,
Михайло Кречмеръ, выслуженный офицеръ кирасіе-
рѣвъ, одѣсякѣльничѣвъ, вже слѣпый старецъ.

— П. Кирило Устияновичъ, артистъ-маляръ, покѣ-
чивъ малювати церковь въ Красносельцѣхъ и про-
бувавъ теверѣ на студіяхъ въ Денисовѣ, почта
Ходячѣвъ великій.

— Профанація гробѣвъ на кладовищи въ Галичи.
Якійсь незвѣстный злочинець добувъ зъ гробу
похоронену дня 16 мая доньку тамошняго мѣ-
щанина въ ночи зъ 17 на 18 мая, розпорѣвъ ея,
добувъ внутренности и порознѣшувавъ ихъ на
баріерахъ доволка лишнѣхъ гробѣвъ. Печѣнку и
селезѣнку завинувъ въ куски шматы и лишнѣвъ
при отворенїи домовинѣ дитини. Гробѣъ другой
дѣвичинѣ, похованѣ того самого дня, лишъ троха
розкопавъ. Не можна припустити, чтобы въ тѣмъ
злочинствѣ була причиною крадѣжъ, бо на мер-
ца нашого селянства або мѣщанства не дуже
можна бы запомогти ся, але радше можна дога-
дати ся, що причиною сеп профанаціи есть
забобѣны, мовѣ бы свѣчки зробленѣ изъ говну
мерца дозволяли злодѣви безпечно красти. Зам-
кнуло до галицкои вязницѣ якогось підозрѣного
чоловика, при котрѣмъ найдено захованнѣный
ножъ, але поки що це не вынесена справа.

— Въ Тернопольщинѣ — якъ намъ пишуть зъ
вѣдтамъ — показуе на прекрасный урожай, имен-
но тамъ де не поспѣли зъ снѣжнемъ озиминѣ
и де не орали подѣ снѣгъ.

— Кофеѣната. Львовска прокуратура сконфіс-
ковала збѣрку сатиръ подѣ заг. „Бодаки“, выдану
п. Павломъ Кириловымъ.

— Адатѣмъ до нужды. До одной львовской га-
зеты пишуть зъ Равнины, що до теверѣшней
нужды причинило ся це одно лихо, а тѣмъ е,
якъ вже певно догадуете ся, — сѣквестаторъ.
Народъ плаче, бо всюду бѣда, — нема ані хлѣ-

ба ані бульбы, а тутъ въ додатку до сего зѣ-
хавъ же сѣквестаторъ за податки зъ 1888 ро-
ку и забравъ все, що лишь захопити мѣгъ. За-
бравъ послѣдну одежину, тай худобины не поща-
дилъ и того самого дня продавъ на ліцитаціи
за бѣсцѣвъ. — Великій се „поратунокъ“ въ те-
перѣшній нуждѣ, нема що казати.

— Зъ Косова пишуть намъ: Панъ Гриць Бѣль
урашилъ школы, знаній уже Ви. Читателямъ
„Дѣла“ зъ того, що торѣкъ написавъ учителямъ,
котры на его руки присылали рускы кѣйты на
пенсію, погрозу: Proszę nie przysyłać ruskich
kwitów, bo pieniądze nie poszłę! — провадитъ
свой шовінізмъ дальше. Недавно тому рускій у-
рядъ парохіальный въ Косовѣ повѣдомивъ п.
Бѣль, чтобы рускы дѣти посылавъ до церкви, а
не до костела. П. Бѣль, прочитавши одзову, вы-
сказавъ ся про автора ея въ дуже обиджающій
способѣ, а вкѣнци додавъ: Kiedy tak, to teraz dzie-
ci nie rójda ani do cerkwi ani do kościoła! А все-
таки дѣти рускы зъ кѣлькама польскими посылае
до костела на majowe nabożeństwo! Якъ вѣсты
несуть, справа оскорбила має опертися о судъ. Тре-
ба знати, що п. Гриць Бѣль уродивъ ся и выхо-
ванъ ся яко Русинъ рускимъ хлѣбомъ — и од-
такъ перейшовъ на латинскій обрядъ та такъ
ставъ управителемъ школы. О его урядованю да-
ло бы ся щось бѣльше сказати, але нема зъ кимъ
заходити ся...

— Згуба. Въ Валинцѣхъ на дорожѣ найшла шко-
лярка золоту обручку слябну зъ знакомъ
„Р. В. 19/2 882.“ и оддала п. В. Барнячѣви мѣс-
цевому управителю школы. Пошкодованій мо-
же зголосити ся до заряду школы народной въ Ва-
линцѣхъ.

— Фестинъ гимнастичного товариства „Соколъ“
одбуде ся дня 1 н. ст. червня с. р. на Высокомъ
замку. Бѣли бы въ той день була непогода, то
фестинъ одбуде ся 5 або 8 червня. Доходъ зъ
фестину назначенъ на выкѣченне будовы влас-
ного будинку „Сокола“.

— Обманчикъ крутитъ ся въ околицѣ Грийова
по домахъ нашихъ священникѣвъ. Выдае бѣвъ се-
бе за сына протоіерея Ивана Наумовича, або за
агента фирмъ „Райсінгеръ“ зъ Нешмарку п. „Дель-
свалъ“ въ Грийовѣ. Выдурѣе одъ грошѣ на доро-
жѣ до Россіи. Говорить по російски, польски и
по нѣмецки. Середного росту, блондъ, має малы ву-
сы и сивы очи та на одной руцѣ має якое у-
шкодженнѣ середній палець. Имовѣрно есть се
С. Френкель, котрый выхрестившися бувъ зразу
у Змартыхвстанцѣвъ въ Болгаріи, а одтакъ при-
нявъ православіе та много людей обманивъ въ
Россіи.

— Убийство. Въ ночи 21 н. ст. мая удушено въ
Давидѣвъ, пов. львовского, жидѣнку Малку Фишъ
и ея сына Хаима. Убийники забрали коралѣ и го-
товку. Судя львовского суда карного, дръ Сте-
бельскій, выхавши на судѣне слѣдство, увязнивъ
Иска Фиша, сына убитой, котрый мешкавъ окре-
мо и живѣвъ въ незгодѣ зъ матерью. У Ицка най-
дено книжочку казы шадничѣи на 160 зр., выстав-
лену на имя матери.

— Крадѣжъ. Въ Берегахъ долѣшныхъ коло У-
стрикѣ обкрали 19 н. ст. мая въ зарядѣ добръ
камеральныхъ казу, въ котрой було 400 зр. го-
товкою. Злодѣи вломили ся черезъ окно до кан-
целяріи, вырвали припрубовану казу залѣзну и
разбивши ея на полѣ, забрали грошѣ. Командантъ
жандармерїи въ Нижанковичахъ, не знаючи нѣчо-
го о крадѣжѣ, увязнивъ случайно злодѣѣвъ въ
Перемышлѣ и найшовъ при нихъ ще 227 зр. Въ
крадѣжѣ вмѣшана цѣла шайка злодѣѣвъ.

— Завѣвъ до наслѣдникѣвъ Александра Парфенюка,
про котрого смерть у Фочи въ Боснѣ подали мы
було давнѣйше дописъ зъ Босны, помѣщуюе газета
урядова. Парфенюкъ має бути принадлежнѣмъ до
Бродѣвъ въ Галичанѣ. Кураторомъ спадщинѣ вы-
значено нотаръ въ Фочи Іова Кокотевича, до ко-
трого можна зголосувати свои права до спадщи-
ны по Парфенюку до 3 мая 1891 р.

— Нападаю жидѣвъ на селянъ. Зъ-подѣ Стрѣльскѣ
пишуть: До чого може довести буга и месть жи-
довска, доказують отой факты: Въ Лѣщинѣ, при
выпродажѣ господарского инвентаря д-ра Бар-
маньского, почались 7 н. ст. мая спорѣ и бійка
мѣжъ двома партіями жидѣвъ, а коли они мѣжъ
собою порозумѣли ся и подали собѣ руки, то прїй-
шло по полудни зновъ до бійки мѣжъ селянами зъ
Лѣщинѣ а жидами и тогды те селяне перемогли
жидѣвъ. Зъ мѣсти на лѣщинскихъ селянъ змови-
ли ся жида зъ Стрѣльскѣ, чтобы въ Стрѣльскахъ
перетрѣпати поодинокѣ господарѣвъ зъ Лѣщинѣ
и такъ чинило ся вже три разы. И такъ выбли
жида цѣлѣкомъ невинно двоухъ господарѣвъ на пу-
бличной дорожѣ. Дня 15 мая напали жида и по-
били трѣхъ лѣщинскихъ господарѣвъ въ домѣ
Іры Гірша въ Стрѣльскахъ, де они купували чо-
боты и шкѣру. Дня 20 мая, въ день торговлѣ,
коди одинъ господаръ зъ Лѣщинѣ велѣвъ прїби-
ти собѣ подковы до чобѣтъ и торгувавъ ся зъ
жидомъ за цѣну, жидъ ударивъ господарѣ въ ли-
це. Той бѣжавъ жидѣи и зъ того почалась бійка,
при чѣмъ жида замкнули селянина въ склѣнѣ и
почали бити. Коли се побачили иншы селяне зъ
Лѣщинѣ, вызважили склѣновѣ дѣверѣ и почали на-
лицими гатити жидѣвъ. А органы публичной без-
печности поступали собѣ при сѣй цѣлой приго-
дѣ нетактовно а навѣть противъ всякихъ при-
сѣбѣвъ.

— Дрѣбнй вѣсти. Марія Вѣлгорска, родомъ зъ
Яворова, станувши на гзімѣвъ першого поверку
при мѣтѣ бѣжѣ, упала на хѣдникъ и забила ся
на мѣсци. — Для погорѣльцѣвъ Вашковецѣвъ на Бу-
ковинѣ жертвувать цѣсарь 800 зр., а буковинь-
скій видѣлъ краевый 400 зр. — Буковиньске пра-
вительство краеве уневажнѣло выборы до рады
громадской въ Серетѣ и розписало новы на 20 н.
ст. червня с. р. — Добра табуларній Гальче на
Буковинѣ, въ пов. сторожинецкомъ, власнѣтъ ад-
воката львовского д-ра Краттера, купивъ п. Ма-
риятъ Вавжаничѣвъ. — Командантъ львовского
корпусу кн. Виндштрѣцъ инспекціонувавъ онгоды
войсковый гарнизонъ въ Чернівцяхъ. — П. Тео-
доръ Балабанъ, сынъ львовского купца, одержавъ
въ Грацу степенъ доктора всѣхъ наукъ лѣкар-
скихъ. — Рада мѣска въ Белѣзѣ надала почетне
госпожанство п. Ден. Завадскому, сокальскому
старостѣ. — Добра Чешанѣвъ купивъ одъ Шапи-
ры п. Ігнѣньскій.

Именованя, конкурсы, перенесеня и пр.

— Именованя. Казимиръ Тиховскій именованый
асистентомъ рахунковымъ при дирекціи лѣсовъ и
доменъ у Львовѣ. — Міністерство торговлѣ имену-
вало асистентами почтовыми а дирекціи почтъ
призначила: бывшого асистента почт. Вол. Ковар-
жика до Львова, практикантѣвъ почтовыхъ: Брон.
Ижидовского до Гусятина, Стан. Скомиского до
Кракова и експедитора почтового І. Темницкого
до Рѣшова. — Краева рада школьна именовала:
Юлію Матіяшову дѣйственно учительскою молодшою
въ Судовой вишнѣ; заступника учителя львовской
школы реальнои, Юліана Фонгару, директоромъ
выдѣловой школы женской у Львовѣ.

Телеграммы „Дѣла“.

Парижъ 23 мая. Брошура радикального
посла Дрейфиса, въ котрой бѣвъ взывае Фран-
цію до войны противъ Нѣмеччины позаякъ те-
перъ до того найдогѣднѣйша пора, не зроби-
ла тутъ нѣякого вражѣня. Загально уважа-
ють ея лишь выплывомъ особистыхъ переко-
нанъ Дрейфиса.

Софія 23 мая. Кн. Фердинандъ приѣде
до столицѣ ажъ по процесѣ Паницы. Агентъ
дипломатичный Дмитровъ выхавъ вже до
Бѣлграду.

Брукселя 24 мая. Конгрѣсъ ровѣтничій
въ Жолімонѣ ухваливъ заведенне 8-годинной
працѣ а бельгійскы делегаты поставили резо-
люцію, взывающую правительство, чтобы держа-
ва закупила всѣ копальнѣ въ Бельгії.

Берлинъ 24 мая. Въ кругахъ прави-
тельственныхъ суть переконаній, що предло-
женне войскове перейде въ Парламентъ. Про-
тивъ него будутъ голосувати лишь социалисты
и часть вольнодумныхъ.

Вѣдѣнь 24 мая. Міністерство финансовъ
поручило ген. дирекціи монополю тютюну для
Галичины и Буковины дѣлати дуже пильно про
управу тютюну въ сихъ краяхъ. — На по-
хоронѣ Родіна бувъ цѣсарь.

НАДОСЛАНИЕ.

Недужимъ на первы поручае, ся запѣзна-
ти ся зъ методою лѣченя, введеною вже одъ 10
лѣтъ и шареною профессорамъ, лѣкарами и публи-
кою мѣжъ що-разъ ширшій круги, котра перево-
дитъ ся лишь вишнѣмъ мытѣмъ, есть нешкѣдна,
дешева и велика успѣшна. Треба жадати брошу-
ры Романа Байссмана „Ueber Nervenkrankheiten
und Schlagflus“, котру высылаетъ даромъ анти-
ка К. Крижановского у Львовѣ.

Переписки Редакціи и Администрации.

Вл. Е. Ш. въ Дусяновѣ. Спѣванникъ проф. Вах-
нянина достанете въ Ставропііи; коштуе 40 кр.

ПОДЯКА.

Всевишньому подобало ся навѣстити насъ
тяжкимъ ударомъ. Мы стратили найбѣльшого
Отца, бл. п. о. Симеона Стефановича, па-
роха въ Довгобѣ, котрый зъ цѣлымъ сердцемъ
трудивъ ся для насъ и туливъ коло себе цѣлу
нашу родину. Въ сѣмъ нещастіи було для насъ
бѣдрадоу сочувство, яке намъ всѣмъ знакомъ заявля-
ли, и ширѣтъ, зъ якою поспѣшили въ одданю до-
рогѣму Покѣйному послѣдній прислуги. Уважаемо
тому нашимъ обовязкомъ зложити горячу подяку
перевѣсѣмъ Всеч. Духовенству, що въ такъ ве-
ликомъ числѣ явило ся на похоронѣ, а именни
Впр. о. деканови Губчакови, що одвѣдувавъ на-
шого Отца въ послѣднихъ его дняхъ, удѣлявъ
ему св. Тайны, проводивъ величаво цѣлому похо-
рону и промовивъ надъ гробомъ, — о. Макареви-
чеви зъ Сваричева за трогатую проповѣдь въ
церквѣ, и оо. Чепѣлѣви зъ Кривянича, Глозинь-
скому зъ Угринова Старого, Гойданови зъ Збори,
Целевичеви зъ Завою, Сеникови зъ Новицѣвъ, Пе-
тровичеви зъ Каменя, Глѣбовицкому зъ Рѣвнѣ,
Третякови зъ Угринова Середного, Шкурганови
зъ Красного, Яновичеви зъ Хотинѣ, Скоробого-
тому зъ Завадки, Мацѣльскому зъ Бердѣвъ, Сѣ-
чиньскому зъ Вѣстовы, Козакови зъ Підгорѣвъ,
Бѣлѣцкому зъ Голина, Тимциоракѣи зъ Пѣйла,
Вахнянинови зъ Калуща и мѣсц. сотр. Чубатому
за одправленне литургій и участь въ похоронѣ.
Дякуемо д-ру Куровцеви, що такъ щиро зани-
мавъ ся нашимъ Отцемъ въ его хорѣбѣ, — дяку-
емо нашимъ почт. Суѣдѣмъ за ихъ сочувство, а
особливо пани Келебаевѣи зъ Новицѣвъ, за ея друж-
ну помощь въ нашѣмъ нещастіи, — дякуемо на-
шимъ своякамъ, оо. Стефановичамъ зъ Кобакъ и
Вашковецѣвъ, Кадайонимъ зъ Грушки и о. Григо-
ровичеви зъ Копачинѣвъ, що зъ далекихъ сторѣвъ
поспѣшили, чтобы бѣдати Покѣйному послѣдну
прислугу и насъ щиро потѣшити, — вкѣнци чест-
нымъ громадянамъ зъ Довгого и Тужилова, що
такъ численно явали ся зъ братствами и процесіа-
ми на похоронѣ и оказали намъ въ нашѣмъ горю
только живучности. Мы не въ силѣ Вамъ, всеч.
Отцѣ и Други, за все те нагородити, — Богъ
най нагородитъ Вамъ сторично!

Довге дня 15 мая 1890.

Емилія Стефановичева, вдовица, Александрѣвъ,
сынъ, и Емилія, сыновѣ Михаилъ Витковича,
Емилія Окуневска и Марія, доньки. Кирило Оку-
невскій, зять. Северина Потелицка, Ольга Весо-
ловска, Евгѣнія Левичка, Теодосіа, Емилія, Ма-
рія, Иванъ и Александръ Витковичи, — Ро-
манъ, Ярославъ и Марта Стефановичѣвъ, — Ната-
лія, Марта, Степанъ, Теодоръ и Ярославъ Оку-
невскы, внуки. Николай Весоловскій и Марія Ле-
вичка, правнучки.

Выходит у Львові що дня (прим. подати в редакцію) о 5-й годі по полудні. Літературні додатоки „Библиотека найзнаменитіших повістей“ виходять в четверток, а в п'ятницю на першому разі в Діло.

Предплату на „Діло“ можна платити: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24. Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газети ул. Кароля Людвіка 9. У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Koloss-gasse 8. M. Stern I. Wollzeile 24. H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Naassenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ в наложитість за місцеві платні у Львові.

Діло

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії:

в цілій році	18 шр.	на півріччя	24 шр.
на чотирьох роки	9 шр.	на чотирьох роки	12 шр.
на чотирьох роки	4 шр. 50 пр.	на чотирьох роки	6 шр.
на чотирьох роки	1 шр. 50 пр.		

у Львові:

в цілій році	16 шр.	на півріччя	8 шр.
на чотирьох роки	4 шр.	на чотирьох роки	1 шр. 35 пр.

Редукція, Адміністрація і Видавництво „Діло“ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише на номері востаннє. — Рекламні неоплачені абзаци будуть вилучені. — Оголошення приймаються по ціні 6 шр. за одну строку в день, в рубр. „Надбавки“ по 20 шр. а. в. Подати в редакцію по 10 шр. за строку.

З 3-м днем 1 (13) цвітня за-чався в П-ій чвертьроці нашого видавництва. Просимо поспішати з предплатою і з есентуальними в-риваннями залеглостей.

У Львові, дня 26 н. ст. мая 1890.

Овидь „примирення“ народів австрій-ських імарити ся на нево.

Вже в часі розправ надь індемнізацією галицькою в обох палатах ради державної прийшло до ярних суперечок між делегатами польською і Нмцями в львівці. Товари до контроверсій подав головний пос. Яворський не тільки тым, що нагинув ся мо-крям ридном на колишню бюрократію нм-цеку в Галичані, але презесь „кожа“ поль-ского, виявивши в однім реченні радбость свою з початку угоди чесько-нмцекон, за-раз в другім реченні винув цїлїй львівці нмцекїй з всею рїшучістю рукавицю під-ноги. В роз'ясненні, котра провідникова деле-гация польскон була дуже не до лїця, заявив нм-цек. Яворський, що послы польскї просто ошу-кали ся на Нмцях, і посудив їх, що нм-цек не ходять о спільний мирний труд в пар-ламенті, але о давнє верховодстві, котрому делегация польска ніколи не підчиняєть ся.

Якє становиче зняли молоді-Чехи су-против акції примирення вже в часі роз-пр. в бюджетових, ми о тмї згадували ши-роко. Рівно звітна всім інтерпелация д-ра Рігера до міністра справедливости в справі конкурсії на посади судейскї і то зле вра-жінє, яке вистворила незручна відповід ір. Шенборна в тій справі в таборі старо-че-скїм.

Мімо того здавало ся, що всі ті обста-вини не впливають на діло „примирення“ че-ско-нмцекон так рїшучо, якє се стало ся нм-цек. Сейм чеськї зібрав ся 19 мая. На порядку денний вїшли прелімінарія дого-вору вїденського. За осушенєм примирення в дорозі законодавчїй, адало ся, стоїть більшість сейму чеського, зложена в старо-Чехів, Нмцїв і феодалів чеських. Моло-до-Чехи, ммо агітація, яку розвели в цї-лїм краї і котрих результатом було то, що зараз в перших днях насїло до 1000 протестів з чеських громад і навїть з

самон Прага противь угоди, — молоді-Чехи мусїли лишити ся в меншості. Их придобре-но навїть тым, що вже тепер припущено их до нарад в комісії угодовї, і тым мов-то надложено похвалу, зробилену в сїч-ні в часі конференції вїденської. Але мімо всего діло примирення не хоче посуватися в передь.

На засїданні комісії угодовї дня 22 мая заявив именно кн. Кароль Шварценберг, — феодал, котрого годї посудити о симпа-тію для молоді Чехів, — що як-раз тї молоді-Чехи вийшли тепер в користній-побїм положенні, якє сего можна було надї-ятися, а причиною мнимого зла єсть само правительство, котре допустилось різно-родних похвалок (Missgriffe). Кн. Швар-ценберг замїтив, що обов'язком правитель-ства єсть, угодовї точки договору вїденського уважати яко нероздїльну цїлїсть. Тым самим запротестував він против дотепе-рїшних методів правительства, котрі тільки деякі справи хотїло бы на тепер полагодити, а другї відложити на лучшї часи.

З поглядами кн. Шварценберга зсоїда-ризували ся в комісії і старо-Чехи, а з сво-їх сторони докинули жаданє, щоб комісії було свобідно — поодинокї точки дого-вору вїденського поправити і допов-нити в дусї користнійшїм для на-роду чеського. Лише під такими услови-ми ручать они за удачу і за мир в краю.

Однакож против тїх нових посту-латів кн. Шварценберга і старо-Чехів ви-ступили заступники більшон пїсьлости і — розумїє ся — також чеськї Нмцї. Они не хотїть допустити до ніяких поправок договору вїденського, опираючись на тм, що обї договориючі сторони і правитель-ство дня 26 сїчня зв'язали ся словом, що вї-чїбї не змїнять пунктації вїденських.

Якє остаточно пытанє то розв'яже ся в комісії, а якє відтак в сеймі, — не хочемо ворожити. Однакож для зрозумїня ситуації, що нагло вистворилась в Чехії, наведемо кілька уступів з передової статті, умї-щеної в органі старо-Чехів, праскїй Polit-ik, з дня 24 мая. Дневник сей змїняє на-гло привязний фронт супротив правитель-ства і каже з досадою:

„Пригадаймо собі настрої, в якїм на-ходив ся народ наш зараз по оголошенні

мирових переговорів вїденських. Настрої той не був вправдї дуже радостний, але переговори вїденскї не викликали анї роз-ярєня анї тревоги, вї надї, що правитель-ство, маючи в примиренні свій інтерес, схоче в рамках договору вїденського бер-етти на рівні права обох народів. Однакож ми зазначили вже тогдї, що удача буде зависїти від способу переведення договорних точок. Тымчасом допустилось правительство, почавши від звітного розпо-рядження міністра справедливости аж до часу, коли внесло до сейму своє предложєнє, по-хвалок, котрі становиче народного сторонни-тва чеського (старо-Чехів) лише утруднило. Правитель-ство дїало тільки о то, щоб Нм-цїв удержати в добрім гуморі, ба навїть щоб їх утвердити в пересвідченні, що данї уступства розкривають им дорогу до до-стигненя всіх их бажань. Нмцекї члєни комісії мировон суть певнї свого, але за те настала посередь народу чеського велика тре-вога. Нмцї не зробили досї ні одного кроку, щоб вигворити якесь порозумїєнє. Они радї бы лише чимь скорше покінчити діло. Они самї як і органи правительствєннї покли-нують ся задно на данє слово, а в саму-суть предложєня угодового не хотїть входити за жадну цїну.“

„Правитель-ство жадє від сторонї дого-ворних, щоб они держали слово, але само забуло цїлїком, що і оно єсть стороною до-говорною і що і оно має додержати слова. Оно не стараєсь зовсїм о те, щоб народ чеськїй привязнїше настроїти для примирення. Міністер справедливости відвїдав вправдї в свій не дуже щасливий відповід на интер-пелацию д-ра Рігера, що правитель-ство буде старатись морально впливати на прилюдну опінію в користь примирення. Але єго слово було гіркою провїєю, бо як-раз доведено до противного результату. Ми указували пра-вительству, що треба було зробити давно для ратованя ситуації. Але оно спускалось лиш на данє слово Чехів, про своє слово не дїало зовсїм і не правдувалося надї тым, чи єго предложєнє мирове згоднє з дого-вором вїденським.“

„Народне сторонництво жадє деяких поправок в предложєнє правительствєннє і в то жаданє єсть оправданє. Тут не ходять о те, щоб діло угодове чимь скорше покін-

чити, але щоб угоду можна відтак пере-вести в практицї. А що-ж станєсь, якь народ чеськїй однажєсь від всего і то не тільки в наслідок молоді-чеськон агітації? Поправля-ти предложєнє угодове не значить ще не до-держувати даного слова. Не знаємо — кін-чить Politik — чи вже всі послы народного (старо-чеського) сторонництва суг тїх погля-дів, що і ми, але то певна рїч, що шансы угодовон акції не поправились, хоч комісія, покінчивши загальнї розправи, вїйшла уже в розбїр подробиць.“

З статї Politik-и виходить дуже ясно, що, наколи правитель-ство не змїнить фронту і не схоче допустити до поправок в прелі-мінаріях вїденських, то старо-Чехи, а може і деякі феодалы чеськї, перейдуть до опоза-ції, а цїле діло „примирення“ поїде в воду...

Брошура М. Драгоманова.

I.

Минушого тиждня появил ся у Львові брошура „Австро-рускї спомини М. Драго-манова“, видана Иваном Франком. Єсть се властиво тільки одна частина тїх „споминів“, а именнє тої частини, що виє ся з першим побутом М. Драгоманова у Львові в роцї 1873.

„Спомини“ мїстять в собі де-що цїка-вого і поучаючого, однакож тенденція их не зовсїм чиста. Провідна гадка Драгома-нова в сїх „Споминів“ єсть — предста-вати галичань народівцїв, на тїх свонх з ними зноснїх, в якь найкращїйшїх кра-сках, а зважши собі таку провідну гадку, не перебирає в средствах, щоб тільки дійти до цїлі.

„Спомини“ тїх ми не можемо поми-нути мовчки, тым більше, що не тільки до-машнї противники народівцїв може схотїти вивискати єї, але і Полякам они в де-чїм будуть на руку для их цїлей. И вже навїть почав Kurjer Lwowski (де сам видавєць „Споминів“, п. Франко, єсть сотрудничком) перепечатувати тую брошуру — властї „ви-новників“ pod preglarz opinii polskiej... Тож приглянемо ся „Споминів“ трохи бляше.

В брошурі тїй автор насамперед о-писує свою стрічу у Львові з тогдїшніми народівцями і з одним „словестом“, уче-ним з св. Юра, і характеризує оба сто-ронництва. Сторонництвом народним займа-єсь ширше, бо він ним бляше интересовав ся. Вертаючи з заграницї до Києва, він вступив до Львова не з одної цїквасті — щоб лиш приглянутись єдиносамі галицько-

Гуны — предки Русинів.

(Исторична студія Ом. Партицкого.)

(Далше.)

1. Свідѣцтво Птолемея.

Ученїй географ і астроном з другого віку по Христї, Клавдій Птолемей, першїй з посередь давних писателїв зладив обширну і подрбну географію знаних тогдї країн. Найшну Русь і Литву, котрі стано-вили в старшу оду народну цїлїсть, він описав в окремїй рубрицї під спільним заголовком „Сарматія“, наводячи в нїй надї 50 різних племенних назв, якє також головнїйшї рїки, гори і мїста. Дїло Птоле-мея опираєсь передо всім на достовірних (о скілько на тогдїшнї часи може було) да-тїх римскон імперії, на помірках, котрі роблено вже від часів Агріпи. Держава рим-ска обіймала частину нашон Русї, именнє цї-ле Покуття, та в могли мати Римляне доклад-ну відомість про безпосередних свонх су-сїдів. Деякі дати про нашу землю одерж-жав Птолемей, подбно якє колись Тацит, за посередством Германів, котрі вже тогдї надзвичайно интересовали ся нашою землею, бо готовилися завлїсти єї в посїданє.

Першу і найдостовірнїшу споминку про жилища Гунів находимо в неопівнїй географії Птолемея. Он так повїдає: „По-вїзше Дакїя (над Дїєстром) мешкають Ба-стары, а здовж береже Азовского моря Роксоланы. „Межи Бастарнами и Роксоланами мешкають Хуны“ (*).

Подає Птолемей в відомість єсть такє докладна і ясна, що нїяке непорозумїє не може утїати мїста. Дакїя на півночі доходи-ла до утї Збруча, такє отже вся простора між Збручем і Азовським морєм заселе-на була Гунами. Якє бачимо, Гуны сїдїли в краї, в котрїм пїсля Юдаїїса находили ся славянскї Анты (Слалї). То і признають всї ученї сїдїтелї старини (**), хоч знов *

з давним якимсь упередженєм хотїли бы Гунів Птолемея а Гунів з IV-го віку узнати двома рїзними народами а послїд-них (Баламер, Аттілія і т. д.) осадити в Азію. При такїм роздїлї труго бы було пояснити, з якої причини „азійскї“ Гуны ставили в оборонї наших предків Роксолан і Антов і далє чого они всїх Готів вигна-ли з нашон краю.

2. Свідѣцтво Маркіана з Гераклїя.

Птолемей говорить о пробуваннї Гунів на сходї від нашон Галичан, але не подає, якї були их півнїчнї границї. Для нас то-му великон вага в свідѣцтвѣ Маркіана з Гераклїя, котрий хочє вєсєди за повагою Птоле-мея, однакє про Гунів має де-що доклад-нїйшї вїсти. Маркіан (*) такє пише: „Горы Алянскї и всю околацию широко розпросте-рї замешкують Аляны; там находить ся же-рела Дибара, що вливає до Чорного моря. Понизше Алянскї, в области Дибара, мешкають Гуны (Хуны) званї европейскими“.

Про горы алянскї на півночі Европї згадує також Птолемей (**); єсть то олозія Волоконського лїса, де жерела свои мають Волга, Дїяпер і Двана. Край Алянскї про-стирав ся „широко“, найменше до утї Бере-зї або до Припєти; на жилища Гунів при-падають отже зсїдї, замешканї тепер Русина-ми. Нмцї довгїй час дїйсно звали край наш крайнїй Гунов; Гельмольд ще в XII вїдї пише в своїй хронїцї: Russia... etiam Chu-nigard dicitur ***).

надї 727) мїстять их повисше Чорного моря; найдокладнїше жилища Гунів означєні Wieters-heim (Geschichte der Völkerwanderung, т. II, ст. 16): „Die Xvny des Ptolemaeus wohnten in Bes-sarabien, Podolien oder der Ukraine. Dass sie dort, jedesfalls westlich des Dniepr sassen, ist unzweifelhaft“.

*) Marciani Heraclensis periphrasis maris exte-rii narukovani в I томї К. Милера Geographi-каєсі minores ст. 515—562. Згадка про Гунів находить ся на ст. 559.

**) Ptolemaei geographia кн. III, гл. 5, §. 15.

***) Helmoldi Chronica Slavorum, кн. I, гл. 1.

3. Назва Гуны перевернута Нмцями з славянскон назви Юны (юнаки).

У давних писателїв подбуємо по-трїбу форму тїх назв:

а) з грецїх писателїв Птолемей і Маріан з Гераклїя пишуть Хуны (Xvny); б) всї прочї Греки пишуть по-сїбно Оуны (без spiritus asper); в) Нмцї пишуть посїбно Hunen або Hunen; г) латинскї писателї пишуть Huni (лише у кількох церковних писателїв по-дбуєсь форма Chuni).

З тїх трїх форм Птолемея Хуны яко несправильна мусїть відпастї. Ученїй историк нмцекїй, К. Zeuss, выказав на-глядно на примірках, що Птолемей звук з, приходячїй в словах негрецїх, зви-чайно виражає буквою а або х.

Єдно правильну форму уважаю на-зву Уны (Ovny). Греки довгїй час мали до діла з Гунами, их послы часто перебували на дворї Баламера в Атілї, гуньскї дружи-ны нераз в Греції вступали в воєну служ-бу, — годї припустити, щоб Греки не зна-ли именнє народу, з котрим неустанно стї-кали ся, котрого найбільше боялись.

В назвї Уны лежить і виєсьєнє само-го значєня. В староруских памятниках по-дбуємо заодно форми: уны, унось, уношь, унець (мїсто юный, юность, юноша, юнец). До нинї ще Гуцулы люблять себе называти Юнами, якє те слово подбуємо і в тїх рах Федьковича. „Мы лїгнїки-Юны“ — такє себе гордо люблять называти гїрскї мо-лодцї (*). Виєсьєнє Уны (юны, юнаки) мало зовсїм те саме значєнє, якє в півнїчнїх часах придавано назвї Козаки і яку на-зву ми такє часто і нинї ще любимо собі придавати. „Мы Уны“ значило в старину те, що півнїчнє „Мы козаки“.

Що назва воєсковон дружини перейшла з часом в назву народну, се повнї цїл-ком природнїй і повторює ся також де-не-де, н. пр. в Германїї, де численнї дружини,

*) В словари Желеховского також на-водити ся слово „Юны“ (з покликанєм на проф. Верхратского).

прибравши собі одвїтне имя, опбєли і дер-жаву свою і своє племя тым именєм по-сїбно называли. Треба-ж знати, що часи, про котрї у нас від рїч, не були ідилїчнї, безжурнї, але на скрїз воєннї; по свідѣцтву исторїї, в нашїй землі не лишє батьки і сїны, але в потребі також матери і донь-ки брались за оружє, щоб оборонити край від напасти ворогів. Всї тогдї були у нас Юнами, а мїжє Юнами були і Слалї (ве-летнї) — може тї самї велетнї, про котрих традиційно до нинї доховались неяснї повїр-ки скрїз по нашїй землі.

Мадарів звали давнї Славяне аграми (*), латинскї писателї зовуть их Ungari, Ungri, Византїйцї писали Оугри. Пїсля Шафар-ка **) в деяких языках слово гарї озна-чає „край“ — виходило-б з того, що пер-вїсно назва Ungari означала „край Унів“. В географічїм значєннї можуть Мадяри, яко мешкаючі краю Унів, звати ся Ungari, лишє з того годї висуновати доказ, нїби-то Мадяри — безпосереднї потсмы Гунів, якє то они люблять хвалити ся ***). Констан-тин Порфирогенит, що докладно описав побыт Мадарів в Европї, закинь они ще поселились в Угорщїну, зове Угров зведно Турками, а пїсля народної назви Moger (нинїшнє Мадарь).

4. Свідѣцтво Амміана Марцелліна.

Західнї або Вісїготи, утїкаючи передь Гунами, удали ся до держави євстїно-римскон з просьбою о визначєнє землї на посєленє повнїше Дунаю. Пїсля обчисленя нмцекїх историків було тїх переселе-

*) Старославянське а повстєє не лишє з оц, але також з ун. В польськомь Wegry звук в є прихоловнїй; руске Угры стоїть замїсть Унгри (н єдиало, бо рускїй язык посювх самогласных не має). Наведенї назви славянскї доказують наглядно, що форма Гуны є несправиль-ною, єї давнїше в Славянщїні не знали. По-чатковє г є самовільним додатком Нмцїв, щоб слову надати нмцекїй своєїкї вид.

**) Славянскї старинности, т. I, §. 16.

***) F. Feiler: Aborigines etc. incunabula Ma-gyarum, Budae 1840.

Предплата на „Дело“ и наложенность за инсераты платиш
у Дьвова.

у Львові:

за цілий рік	16 пр.	на весь рік	8 пр.
за чергу рік	4 пр.	на місяць	1 пр. 25 пр.

Резолюція, Адміністрація та Експедиція поштів ч. 24
г. Баторія. — Рукописи зворотних листів на поштерках
актсвітання. — Резолюції поштових військ від міста
Поліцейського члену комітету 8 пр. а. в.
Оголошення правління поштів 6 пр. від одного
сторони поштом, в рубр. "Надсудне" по 20 пр. а. в.
Поліцейський член по 10 пр. від станиці.

Учитель Прайснаръ збѣнавъ, що бѣтъ буть въ церквѣ, а колы почувъ слова "Стере-
жить ся сурдудовцѣвъ!" — почувъ ся зачепа-
лымъ, бо-жь и бѣтъ носить сурдугъ. Бѣтъ при-
здумавъ ся надѣть тымы и вже не чувъ коцыя
проповѣди. "Сурдудовцямъ" свѣдѣло уважавъ
всѣхъ людей, що носять сурдугъ, зъ вымы-
комъ священникѣвъ и жадѣвъ, бо тѣ остатнѣ
носять халаты. Кого мѣгъ о. Пелехатый розу-
мѣвъ подѣ сурдудовцямъ и явѣ то повѣстали
собѣ селяне, — свѣдѣвъ не знавъ, але бѣтъ самѣ
розумѣвъ шаршу класу людей. Кому зайшовъ
до него лѣнѣваций Корнаць, бѣтъ сказавъ до не-
го: *Zrzuć rap surdut!* — показав о томѣ го-
ворити и прийшли до пересвѣдченя, що слова
проповѣди ведуть до побдбурюваня и роз-
дору.

— Градовой тучь. Минувший тыждень закончивъ ся декуды у вѣсходной Галачицѣ, якъ въ Теребовельскомъ и Гусятинськомъ хмароломами и градомъ, котріи нанесли богато нещастя по нашихъ селахъ. И такъ пишутъ намъ: Дня 24 н. ст. мая, въ субботу, о 4½ год. по полудни, лютнало въ Могильницѣ и Романѣвцѣ, пов. теребовельского, велика буря зъ тучею и градомъ. Плоды полныи ушкождени, а наибольше потерѣли такіи огороды, що лежать въ долинахъ надъ рѣкою. Рѣчка, переплываюча оба села, прибрала сильно а вода гнала зъ дѣль до села такъ велика, якои нѣколи на яри не бувало. Не обшлось ся такожъ и безъ жертвъ въ людяхъ. Бѣдоха Стадникъ зъ Могильницѣ, 13-лѣтна дѣвчина пастушка, вертаючи подъ той часъ зъ поля зъ худобою, вже недалеко села упала, повалена надилывающею водою и утопила ся. — Зъ Тудорова, пов. гусятиньского, пишутъ намъ: Дня 24 н. ст. мая зъ полудна навѣстивъ село Тудорѣвъ страшный хмароломъ зъ градомъ. Малый потѣчокъ, що плыве черезъ цѣле село, положене въ ярахъ, прибравъ въ одной хвили и залыгъ все надбережніи городы. Вода зинчила все мосты и дороги. На городахъ де були заставы, стоятъ теперь купы рѣны и намулу. Шкода велика, тѣмъ болыша де у Тудорова, де крайня бѣда и нужда.

— Новий реформи міністра Гаєча. Од нового року школьного індексу ново вписаних студентів в університет введених будуть мусяти мати фотографії тих студентів. — Вже почалися поступки науки в середніх школах зносити ся „похвално“ а замість того заводити ся „дуже добре“.

— Про ювілей буковинського митрополита Мораря пише „Буковина“: „Румунізаторський празник в честь митрополита Мораря відбувся при участі Румунів, папрусів та жидів в присутності зачитаних консісторіальних священиків. Русинів з невеличким числом звезених селян. Зб сторони руски інтелігенції черновецької п в провинції не брав ніхто йлякої участі, навіть тих кілька осіб, котрих заманено тоді, сего разу не явилися. Як Русини однеслись до сего празника, видно вже з того, що руску промову мав Русин-церковник сов. коно. Сигиса (колишній Цурканович). Не було б і сідку участі Русинів в сьмй празнику, на коли-б один руский музик не дав ся „приневолити“ і не зробив гимну румунізаторови з своєї патріотичної рускої пісні „Задзвенімо, разом брати!“, — в котрій знаходиться характеристичний в сьмй разі слова: „Покажімо су постанам, що ще сила й воля в нас, що яремь вже сокрушав ся (?) і настав вже лучший час; покажімо, що в жилах ще не зведла ся (?) руска кров, що за правду, силу, волю ми боротись (!) все готові!“ Прогомоніло-б врешті і се „щніе“ без знаку, наколи-б не забавляв львівської правосл. приходник Евгений Воробкевич увіковичити руске рускомизм“ і румунізм стилизацією. Чи забавув уже автор, як обійшли ся румунізатори з его товаришем, которого за его „русскіа“ на негарики в честь і славу митрополита Мораря поставлено по заді молодшого священика, і то також Русина, хоч той не певав ніяких славолюбіїв?.. Співмунти належить ще й про той факт, що помімо увільнення православних од науки, не користав з того ні один учитель Русинів в ні одній школі, противно, всі демонстративно уділяли науку... Саме богослуження в кафедрі відбувалося у великій часті і по руски; мав то порушити вже в комітеті совітників Чеховский. Русини не мали-б тому нічо проти того, щоб так і ювілей відбувалися що неділя. Наколи-б румунізаторам забракло до того нагоди, то ми можемо послужити цільм списом „достопамятних“ ювілейів, н. пр. в пам'яті першого вигнання правосл. Русина з кафедр теперішнім митрополитом; одобрена записки на руский календар ним-же; выступлення коно. сов. Ілєсевича і Коморошана з „Рускої Бесіди“ на віванье митрополита; консісторіальна денунціяція до суду карного на тих Русинів, що отворили читальню в Ставчанях; видана І-ою а далі і II-ою „Апологія“ против Русинів; пам'яті I-ого, 2-го ювілею, і т. д., і т. д. ... Як характеристичне з сего ювілею записуємо, що руский проповідник виголосив на ювілею румунізму проповідь, що по „казу греческо-каатолического русока“ гратулявало румунізаторови „общество русских академиків Буковина“; що Parliament, „Наука“, „Русская Правда“ і „Червоная Русь“ також озвалися з дуже „искренніми благожеланіями“, що митрополит на градуцію жидівського кагалу заповнив жидів о своєї ширій прихильності, просячи, щоб ему припомнюли сю его обіданку, наколи-б на ню забавув, противно-ж, Русинів: Цуркана і товарішів напам'ять, щоб держалися православія (!). Цікаве й то, що помімо дотичного заповання священиків [так бо розпорядила (!) консісторія], не хотіли йхати на нараду румунізаторов. кінчимо наше справозданье тим переконаньем, яке ми вынесли з сего румунізаторского празника, а то: „Ще кілька таких ювілейів, а не буде на нїмж крім найзавзятїших румунізаторів нікого“.

— Остань Вересай, один з останніх кобзарів України, упокоився в глибокій старості в 83-ом році життя. Петербургскій „День“ пише о покійному так: Народна пісня українська потерпіла останніми днями тяжкий удар: помер, після втрати газети, кобзарь Остань Вересай. Он був досить звѣстный середь України, в котрих деякі добачали в нїм щось легендарного, одблеск минушани, того українського Боая, яким сей останній представляв ся поетам. Бєли-ж розв'язити ся, то не стільки інтересний музикально-етнографічний матеріал пісень і дум, співаних Вересаем, як їх літературна сторона, їх зміст. Од Вересай записано много историчних дум українських; ему посвящено досить значне число розвідок в різних журналах, а іменно в „Київскій Старині“; он грав кілька разів перед членами царської родини. На звѣзд археологічній в Київ в 1874 одом з головних точок програми, перші реферати, були також співы кобзаря Вересай.

— Театр українскій в Петербурзі. Кгаї пише: Од кількох тижнів гостить в Петербурзі українська трупа театральна п. Кропивницького. На представленнях явля ся значне число зрѣльців. Русини одзначають ся знаньем правдиво оддавати українскій тип селянскій, а їх репертуар, хоч не численний, живо представляє деякі справи провінціального життя. Годить ся жалувати, що організований попередно товариства драматичний українскій роздвоили ся, через що п Кропивницький утратив кількох здібних артистів. В теперішній стані сєи трупи одзначають ся лиш єи директор і пань Затиркевичев великим уздобненем. Інші члєны трупи, то по більшій часті новобранці, тож і не можна надто од них вимагати.

— Катастрофа на залізниці. Зь Буда-Пешту доносять 26 н. ст. мая: Вчєра о год. 9-тої на третій станції державної залізницї угорської Ракош-Чаба наїхав поїзд особовий на тягаровий. Три останні вагони цілком поторощені, пять

осіб погинуло на місці, пять осіб тяжко ранених без надїї подужати а 17 менше ранених. Будапештєнське товариство ратункове з цїлим трємом і 12 лїкарями прибуло на ратунков. Мїж убитими суть чотирі мужичини і п-ї Кар. Броша, жена генерал-майора. Катастрофа викликала загальне обурєньє, бо лучилась як-раз на самій станції. Мїж убитими єсть трєх вояків-гонимців. Взагалї погинуло дошїсть осіб а понад 100 ранених.

— Д-р Фр. Смольна подужав на стілько, що мїг виїхати з сьном до Вадеї на два тиждї. Лїто має перевезти д-р Смольна в Бєлянах до Краковї.

— Розбишакїй напад. Цїла Угорщина переполюхана пригодою, яка лучила ся в замку г-р Корніша в Сєнт Мігалї. В нїчї на 21 н. ст. мая шайка розбишаків вдерла ся до замку, звязала графа і его жену, замкнула їх в комнатї та аравувала замок. Свєяка графа, що хотїв оперти ся розбишакам, убили. Г-р Корніш провадив трибуналов в славнїм процесї тіша-єсларськїм о ритуальнє убїєство.

— На II гїх загальних зборах товариства кандидатів нотаріальних, котрі відбули ся минулої недїли в Львовї, явило ся 30 члєнів. Члєнів підпомагаючих число товариства в минулої роцї 39 а члєнів дїйствних 86. Маєтку має товариство 415 зр. 55 кр. Порішено приступити до видавництва Kwartalnik а, котрий виходить в Краковї заходом тамошного товариства нотаріальних кандидатів; — завести посередництво мїж кандидатами глєдаючими мїсця, а нотаріам глєдаючим кандидатів; — деякі внесеня передано до пологодження новому видїлову. Головою товариства обраний п. Івань Раставецкий, его заступником п. Шіллер, касієром п. Мєрь; до видїлу вїшли пп. Ангєлчєвский, д-р Вломенєцький, Дємбєцкїй, Черня, д-р Чермак, Гєлєцьскїй, Гуринцїй, Руданцїй і Токарєкїй. По зборах одбув ся в готєлі Европєйськїй сїльний цїрь на котрїм мїж іншими тоастами виголосив п. Руданцїй тоасть по руски.

— Самоубїєство враз з убїєством. В Парижі лучила ся огади така пригода. Ключник костєла Notre Dame провадив пять осіб на вершок вежї. По дорозї прилучила ся до них якась молада до 30 лїтє чїслова жєнщина а коли вїшли на найвищу платформу костєла, кинула ся з неї параз на долину. Цїло єи одбивши єи кілька разів упало з такою силою на перехождячого робїтника з донькою, що убїло робїтника, зломивши ему стовп хребетний, а доньку також покалїчло. Годї розібрати самоубїєство бо лїце єи цїлком розбите.

— Проби стрїляни бездїмним пороком. Позаяк проби стрїляни бездїмним пороком, переведенї в арсеналї артилерєскїм у Вїднї, в школі стрїльцїв в Бруку над Лєтавою і в інших мїсцевостях, випали дуже добре, то міністерство воїнське зарядило в цїлій армії такі проби на більш розмїрї. В тїй цїлі роздасть ся кождому з пятацяти корпусів половина пїхоты по 30.000 патронів і певне число нових одповідних приладів до карабїнів. Проби мають переводитись введовї. Звѣстєно, що на сєгочасних дєлегациях зажадає ся більшого кредиту на бездїмний порох і новї патрони.

— Визаванїє, як охоронитись перед сухотами, оповѣстила краковська комісія санітарна. Наука выказала, що туберкули повстануть з того, що в організм людєскїй і звїрїньї мнєжєть ся численїй, окремі паразити ростанїй, званї лїсочниками туберкулїчними. Сухоты легкіх, найчастїйшїй і найнебезпечнїйшїй для людєй рід туберкулдов, суть недуга заразливою, котра при одповідних условиях переносить ся з недужих людєй і звїрїнь на здорових і викликає у них таку саму недугу. Найвычайнїше розширюють ся сухоты через флєгму, яка одходить з проводів оддыхових людєй недужих на сухоты, і то не через мокру флєгму, але через засхлу, бо така флєгма розтерта і мов пылок у воздуху уносає ся, мѣстїть живї лїсочники туберкулїчнї, котрі можуть розмножувати ся. Тї лїсочники находять ся на всіх предметах в комнатї сухотника. Воздух, який выдихує сухотник, не єсть заразливий; також не доказано, щоб сухоты переходили з родичів на дїти, а що часто цїла родина єсть заражена сухотами, то лиш власне через флєгму. Тому треба би старатись всіми силами не допускати до організму тих лїсочників туберкулїчних, а іменно в сєй спосіб: 1) Не їсти мясо звїрїть недужих на туберкули. 2) Не пити молока од коров туберкулїчних. Туберкули суть дуже частою хворобою у худобі рогатой а іменно у коров, тож і молоко повинно пити ся лиш од коров здорових. Але з другої сторони доказано, що єсли молоко кипить через 5 минут, то всі лїсочники, єсли-б яки були, выгїбають. 3) В комнатях сухотників не держати нїякого їда нї напїтку. 4) Не можна допускати, щоб недужї сїлилував на помїстї, або у хустині, бо єе найбільше причинєє ся до ширєня сухот. Треба сїлилувати до порцєляновх сїловань зь накривкою, котрі одтак выливає ся найлїчше до каналу і виполоує ся кипатком. 5) Предмети в комнатях недужих треба би часто дєсїнефекціювати. 6) Коли сухотник умре, всі рѣчи і предмети в комнатї треба дєсїнефекціювати, меблї і помїстї вытерти шматами, намоченими в 5 прт. кислот карболовой, а стїны і стєлу вытерти мякушкою з хлѣба, котру одтак треба спалити. Се суть вказовки, котрі захованї можуть причинити ся до того, що на ту страшу недугу не погинуло би таке число людєй.

— Члєном рады управлєння півночної залїзницї Фердинанда, на мїсє Огтона Гєлєнера, має стати, поблї проекту правительства, посол Лєв Хшановскїй.

Посмертний — 5 — оповѣстки.

Адріань Лотоций, инспектор шкіль пароних коломыського округа, упокоив ся дня 25 н. ст. мая в Коломы. Вѣчна єму пам'ять!

Тєодїй Проскурницький, ученик IV-ої класї гімназї в Бродях, внук бл. п. крил. о. Фр. Костєка, упокоив ся в 15-ом роцї житя в домї свого дїда о. І. Проскурницького, приходника в Лопатинї. Вѣчна єму пам'ять!

Именованя, конкурсы, перенесєня и пр.

— Именованя. Секретарь львівської прокуратури скарбу д-р Бєг. Зубрицкїй і д-р Кар. Енгель именованї совѣтниками скарбовыми.

— Конкурсы. Президія краєвої рады шкільної оповѣщує конкурсы на мїсця: учителя математики і фізики, та учителя языка нѣмецкого і ай-логїи класичної яко предмету побочного в гімназї в Бродях з рєчинєм до 10 червня с. р.; — на мїсє директора III гімназї в Краковї з рєчинєм до кінця мая с. р. — Дирекція почт в Львовї розписала конкурсы на мїсє ескєпєнта при урядї почтовім в Коростєнку коло Хирова з рєчинєм до 2 червня с. р.

Заявлєньє.

Заявляю отємь, що вѣсть, чєловѣком злон волї пушена, по олодїа розсѣвана и мною повторєна, мовь бы о. Евгений Гузарь в передїєнь вѣборѣв до рады державной за хлѣпа перебранный мав ходити по подѣ бєва шпану Фішерова в Подгайцях, єсть фальшива и зь правдою незбѣда.

Кс. Володислав Ванкович.

Телеграмы „Дѣла“.

Берлин 27 мая. Цсарєви нѣмецкому лучилась вчєра пригода. Коли выѣхав зь ки. Майнїнскїм на прихѣд одноконным вѣзком, сполошив ся конь а цсарь выскочив и звихнув собѣ ногу и побив руку. Ки. Майнїнскїй выпав зь вѣзка и потовк ся також.

Софія 27 мая. Прокуратура постановила одступити од обжалованя против Но-жарова Ризова, Матѣва и Абаланского. Панича буде засуджений, але трибунал предло-жить его князєви до помилованя. Князь вы-бирає ся на одкрытє залѣзницѣ Ямболі-Бургась.

Вѣдєнь 27 мая. Вѣсть, що ескадра ав-стрийска має в серпни стати под Крон-штадтом єсть безосновна. — Приѣхала тут чорногорска княгиня Милєна на пораду лѣ-карску и вѣде до купель в Карлсбаду. Цсарь зробив їй вїзиту.

Прага 25 мая. Акція угодова стає шо раз критичнїйша и не ма майже надѣї, що-бы пришло до згоды. Молодо-Чехи розви-нули сильну аїтацію против угоды. До сойму насѣло вже звыш 300 пєтицій.

Фарбы ольїйні высїлаєсь до кождої станції залѣзничої або почтової франко.

ФАРБЫ ОЛЬЙНІ

цїлком готові до ужитку, рѣзнї якиры, пенєсты, всѣлякі можливі пензлї

ФАРБЫ в тубах до робѣт артистичных.

Глязуру бурштинову, масу французку ошадности, масу воскову до помостѣв и паркетѣв, а також артикулы входячі в обсяг малярства поручає

торговля І. СКОВРОНЬСКОЙ

в Тернополі.

При більшій закупнї ольїйных фарб опу-скаєсь рабѣт.

Цїяники а також взоры ольїйных фарб на-желанє высїлаєсь даром.

Фарбы ольїйні высїлаєсь до кождої станції залѣзничої або почтової франко.

ДРОГЕРІЯ И ПЕРФУМЕРІЯ

Д. ЛЮДКЕВИЧА И СП.

в Перемышли

улиця Бєзпирѣвска (давнїше Львівска)

поручає Ви. Публиц: СРЕДСТВА ТУАЛЕТОВІ: мыла, пах-ощї, пудры, пасты, порошки и воду до консервованя зубѣв, кремы, помады и воды до волос, пѣств и бороды, краски до крашеня волос — выробу власного и П. Игнатовича у Льво-вї та найзнатїйших фабрик вѣдєнских и заграничных. МАТЕРІАЛЫ ХЕМИЧНІ для лѣкарств, хеміков, пиротехні-ков, антикарв; ПРИРАДЫ ХІРУРГІЧНІ зь кавчуку, скла, металю.

ДЕСІНФЕКЦІЯ.

ВАЖНЕ ДЛЯ ВИ. ПАНЬ: Мыло до праня бїля, фарба до бїля в кулѣках, крохмаль брылєнтовый, гуза и борєсь до контрїков, краски до крашеня матерїй шовков-ных и вовняных, атрамент до значєня бїля, краски на помѣсть в 4 родах, одєть вишнїй, олива.

Гербата хїньска (россїйска).

Корки до бутельков, лакир золотой до черевков и лакир до черєня шѣры, найлїпшїй кїт до порцєляны, карук столярскїй, губки, пензлї и т. п.

Надѣсланє.

Всѣх наук лѣкарскихъ

Д-ръ Казимиръ Годлевскій

лѣкаръ недугъ жѣночїхъ и акушеръ

асистєнтъ клініки положничої, бєв. єлєв аси-стєнтъ клініки недугъ жѣночїхъ краковського уні-верситєту — ординує од 2—4 по пол. ул. Ка-роля Людвика 5 (домъ В. Штрємєнгєрѣв).

Всѣлякі Листы заставні Товариства кредитового земского

4 1/2 % Листы заставні Банку краєвого

4 1/2 % Позичку краєву

4 % Облігації пропинаційні

Всѣлякі облігації довгу державного

Зєлѣзничї облігації першєства

Лѣсы державні и приватні

продає подь найкористїйшими условиями

Сональ & Лієнъ

3360 106—156 Домъ банкєвий и контора вымѣны у ЛЬВОВ.

Поручєня зь провинції выгѣтовлєє ся одво-ротною почтою безь дочислєня провїзїа.

4 % Облігації индємнїз. угорскїй
4 % Облігації пропинаційні галиц.
4 1/2 % Облігації пропинац. угорскїй
5 % Облігації проп. буковинскїй

поручає до лѣвованя капїталѣв яко пер-шоряднїй папєры вартѣстнїй по курсу деннѣм

АВГУСТЪ ШЕЛЕНБЕРГЪ

домъ банкєвий и контора вымѣны у Львовѣ.

Выдавничтво газєты лѣвовскѣ „Надѣя“.

Прєнумєрата рѣчна на провинцію зр. 180.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручає прямо зь фабрики

СВѢТЛО

І а по 80 зр., II а по 72 зр., за 100 нил.; при замовленях 50 кильгор. 3%, а при 100 нил. 5% опуєту.

Упрашаєся подавати точно величину свѣчок и послѣдну станцію зєлѣзницї, до котрой має свѣтло выслєтєся.

2998 ДИРЕКЦІЯ.

Д-ра Е.

гєра бїльє, кафтаники одь поту трикотєй и сѣтков, рукавицї и рушники до натираня

поручає найдєшевше

МАГАЗИНЪ

БРАТѢВ ЛЯНГНЕРѢВ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Цїяники на жадање даромъ.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подъ знаменемъ

„СИРІОСЪ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

поручає добру а выдатну каву спрѣджену бєзпосєредно одь проду-цєнтѣв зь Америкї полудневою.

Кштузу у Львовѣ:

І ниль зр. 1-80 и 2— зр.

кава палєна 1/2 ниль 1-20 зр.

на провинції:

4 1/2 % ниль 9-15 и 10— зр. франко

Одбиратєлнї надь 50 ниль опуєт.

Не маю зовсѣмъ тихъ родѣв кавы, котрі оголо-шуют иншї подь назвою много имени. Спрѣдядую каву просто одь продуцєнтѣв, що мо-жє доказати, и продаю єа наймє-ше о 20% дешєвше якъ хто не-будє. В Гамбургѣ и Триєстї мож-на достати каву вже лєвшє зь че-твертої руки, а то для того, що продуцєнт спрѣдає гуртовниками на мѣсцї, той зноу гуртовникѣв в Европѣ, одь тїх купує ком-іонєрѣ; а одь него аж купец и то звичайно не просто, але через агєнта агєнєвого або подорожню-чєго. Вирѣшєть може кождїй самъ переконатися, єи достано де нїде по той цїнї таку каву якъ моя хо-до якѣсти и смаку. 2221 (17—)

При закупнї товарѣв просимо повѣркуватись на нашу часѣнєсь.

Вызєвєц и одѣлчальнїй редакторъ Ивань Бєлєй.

Цїяникъ вь фабр. Червєльєвск.

Зь друкарнї вєл. ки. Шавєнєк, вѣдъ вар. К. Бєднєрєтєв.

ДѢЛО

Выходите у Львові що дня (крім неділі і руських свят) о 5-й годі по полудні. Літературні додатки «Вісник» найменшійших пов'істей» виходять в вівторок, а в вівторок і п'ятницю на першому разі в Діло.

Президиум и издатель: У Львові Адміністрація «Діло» ул. Баторія 24. Центральне бюро оголошень, ул. Конюшня 11, и Бюро газет ул. Карола Людвига 9. J. W. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolossasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті и Гамбурзі M. Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на «Діло» и наложеність на инсерти платит у Львові.

Предплата на «Діло» з літер. додатком в Австрії:

в півний рік . . . 18 гр. на цілий рік . . . 24 гр. на пів рік . . . 9 гр. на чверть року . . . 4 гр. 50 пр. на чверть року . . . 6 гр. на місяць . . . 1 гр. 50 пр.

у Львові:

в півний рік . . . 16 гр. на цілий рік . . . 8 гр. на чверть року . . . 4 гр. на місяць . . . 1 гр. 35 пр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція в ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попереднє застереження. — Редакція неоплачує вартість друку. Подорожні кошти коштують 8 гр. в м.

Оголошення приймаються по ціні 6 гр. одні сторінки в рубр. «Надскане» по 20 гр. в м.

Подати числяться по 10 гр. одні сторінки.

З 3-м днем 1 (13) цвітня за-
чався II-й чвертьрік нашого
видавництва. Просимо посилати з
предплатою и з есентуальним ви-
рівнюванням залежностей.

Еще о з'їзді славянському.

I.

Граф Ісидорівич кляче Славян на з'їзді
славянській. Вправді це Славян ти — ро-
зуміє ся не обиданий, поза-російській — не
одержали офіційних запросин на той
з'їзд, але в воздух гадка з'їзду повисла
и єсть чини предметом всьляких комента-
рив в прасі славянській и не-славянській.

Наш погляд на нам'ірений з'їзд ми
вже висказали в «Ділі» и стоїмо й нині
при нашій суді. Праса австрійська Славян
и Ньмців розправляє що о з'їзді славян-
ському и висказує о ній в способі най-
ріднороднійшій. Одним бін мов-то подоба-
єсь, другим менше, одні рад-бь такому
конгресу всеславянському, другі боять ся
его и его наслідків.

Предметом наради з'їзду мала бы бу-
ти — поки-що — справа прийняти одного пис-
ма в'їм Славянами и одного літературного
языка, мов-то для лучшего розуміння себе,
розуміння ся: языка російського. Чи за самі
питання не виріну-бь другі на темат
православія, а може и політичних аспирацій,
мы не знаємо, але догадуємось, що Росія не
була-бь бд того, щоб и о тых питаннях
поговорити. Аранжери згаданого з'їзду на-
лежать до «Благотворительного славянского
комітету», а в їх програмі лежала бд
давня такий справы, як об'єднання: языков
(тепер и азбучне), релігійне, а в дальшій
полі, по можности и поспешно, також полі-
тичне.

Мы справу нам'іреного з'їзду не хоче-
мо нині ширше обговорювати. Але, коли вже
бесіда о тій, то мы позволюмо собі бдай
в короткості прагати на з'їзді славян-
ській, що це в 1848 р., як раз в маю, бд-
бував ся в Празі, и на котрій окрім
представителів Славян австрійських явив
ся и Бакунін як Росіянин. Мы розкаже-
мо про програму з'їзду праского, а читателі
наш зволють собі виробити суд о рідноті
поглядів и пересвідченій, як висказувались
Славянами в 1848 р., а як имовірно ви-
сказано бь нами на з'їзді г. Ісидорова. По-
рівнявши факти історичні мге завжди
свою неоцінену вартість. Мов в зеркалі
покажесь нам фізіономія Славянина з 1848
року, а вже не тяжко буде бдтак розсудити,
о скільки той Славян змів ся по 42
лѣтах життя свого національного, а в часті
и політичного.

З'їзд праскій — так будемо его ко-
ротко називати — був в часті демонстра-
цію протав ім'їмедкого конгресу в Франк-
фурті над Меном; до котрого Ньмці
сялю хотіли притягнути цілу Австрію
без огляду на те, чи в'їм краю корон-
ом австрійському Славяне годились на таку
дружбу політичну з Ньмцями, чи н. Першу
гадку до з'їзду праского кинув Іван Ку-
кулевич, Ілірієць. Гадку тоту підхопили за-
раз Чехи, котрі на конгресі Франкфуртській
з 62 своїх пов'ітв вислали ледн 20 за-
ступників, вибрали комітет для підготовле-
ня з'їзду, а 27 мая 1848 р., в день, коли
пишемо сих кблках слів, оголошено в про-
грамі з'їзду. Славян австрійських поділено
на три громади. До заходної причислено Че-
хів, Мораван и Словаків угорських; до
східної Русинів и Поляків, а полудневу
становили Слов'їці, Хорвати, Сербь и Дал-
матинці, названий так після країв своїх.
Кожда з тых громад вибрала по 16 му-
жів до виділу конгресового, а в трі чол-
а стояла президія, аложена з представителів
(старост), его заступників и секретарів.
Крім того кожда громада вислала по двоох
заступників своих до всьх секцій, як по-
творено.

Програмою з'їзду обнято такий питання:
1) Одні сны австрійських Славян до се-
бе и заключеніе австро-славянського союзу
для оборони прав тых-же Славян. Тут
сказано: «Мы заporučаємо собі взаємно пра-
ва конституцій и національність та станемо
одна за одного, налож-бь хто захотів на-
рушити нашу конституційну або національну
самостійність.»

2) Одні сны австрійських Славян до
других народів австрійських. При тій
сказано: «Стремленіем Славян австрійських
має бути: вытвореніе Австрії федеративною.»

3) Одні сны Славян австрійських до
других Славян взагалі. До тей точки до-
да-бь: «Межи Поляками а Великороссами ро-
зко-бь ся головн о рівноправності національну.
На тій основі повинні они помиритись, коби
лишь світло свободи завело их до пристави
мара та коби и російскому народови зблизла
зора вольности.» Конгрес праскій не стре-
мив до політичного панславизму, а для нау-
кових цілей мала повстала академія сла-
вянська, при котрій правильно бдбувались б
и з'їзди славянських учених.

4) Последня точка обіймала бдосны
австрійських Славян до прочих народів
Європи, не-Славян. Тут сказано: «Ухвалі
Франкфуртского конгресу не обов'язують нас
(Славян австрійських) и мы протестуємо про-
тив них.»

Під кінець мая стали збиратись бдо-
ручники Славян австрійських в Празі. Их
принимали на двірці зеланчів з вською
світлістю и ведено при свѣтах и урра-х
до саль зблудн на острові Сефійській на Ве-
лтаві. Прага зароглась ріднородним красно-
писним костюмами. На ладях яснло бд-

городне одушевлення. Чесних бдопору-
чників зблудн 237, бд прочих Славян наснло
103. Громада полуднева числила 42 пред-
ставителів, східна 61. До тей причисив ся и
Росіянин, звітний Михайло Бакунін. З
шляхти ческою явивсь 17 бдопоручників, ме-
жи нами два вназ Шварценберга, гр. Матв.
Туні, три графь Гаррати и др. Головою з'їз-
ду обраний патріарха славянського движєня
в Австрії, историк Палацого, заступниками
Сербина, Станка, Враца и Поляка кн. Любо-
мирского.

Конгрес бдыто 3 в. ст. червня з ве-
ликою світлістю и ще більшою повагою. По
богослужєню перед престолом св. Кирила
и Методія дьгнув ся похід посеред
нмів національних, музики и товп народу
на сфійській острові. Вѣд сдглись в на-
родній стрі. Першого дня не було в'ївнх
мериторичних розправ, пошлы лише бесѣ-
ды, повні жару патріотичного, на темат зна-
чення конгресу и невбдраного положєня де-
яких народів славянських. Парламентарного
языка (об'єднующого) не було. Всей гово-
рив по свому, бд всьм языкам признано
згорі рівноправність. Першого дня гово-
рив Палацій и Шафарик по чеськи, о. Го-
джа по словацки, о. Груаць по сербски, кн.
Любомірський по польски, а наш ветеран по-
літики Ів. Борнісевич по руски. Аж дру-
гого дня почались наради секцій, и хоч не
вѣд ухвалі тогд оголошено за-дл неприя-
них об'єднаній, то таки нині знаємо доклад-
но, що було предметом тых нарад и якими
гадками одушевлялись та правились Славяне
австрійські в 1848 році.

Маніфест до народів європейських, ви-
роблений Лібелтом (Поляком познавецьким),
Бакуніном и Палацієм обговорював при-
чину частих та кровавих війн в Європі
и найшов ся головн в личній ненависті
деяких монархів до незручності дипломатів.
Щоб війну усунути раз на все, кли-
чуть в'їмні свободи, рівности и любови
Славян праскій: «Мы жадаємо загального єв-
ропейського міжнародного конгресу до по-
ложення вських міжнародних питань. Мы
пересвідчені, що свободай народи скорше по-
розуміють ся межи собою, як плачеві да-
пльомати и бажаємо, щоб наше предложе-
нє було чим скорше уважене, закнм
ще реакційні стороництва при дворах при-
дуть назад до власти и зможуть поодинокі
народи бдустати против себе до братобій-
ного бою.»

З'їзд Славян в Празі уложив бд-
так адресу до австрійського цесаря, в ко-
трій найбільшу вагу положили на федератив-
ній устрій держави, домагав ся підду
Угорщини після границі етнографічних, жа-
дав заснованя королівства слов'янського з
престольним містом Любляно, и довѣв
короні досвідний текст договору, заключе-
ного на з'їзді Русинами и Поляками, ко-
тримь оба народи ручили собі взаємно рів-
ноправність національну.

Третього акту, т. є. условій союзу Сла-
вян австрійських, не успів з'їзд праскій
выготувити в цілості, бд вже 13 червня да-
лись чути пушотні стрѣлы з патадел в
Винеград, а в три-чотири дѣв потому му-
сѣли бдопоручники славянські по указу кн.
Віндштрєца опустити Прагу, провожені за
границі міста жовїтрами.

Рівнож и о бдосинах Славян австрій-
ських до прочих Славян не було вже на
конгресі праскій рѣчи. Реакція крѣпла. Кра-
ків піддав ся вже 27 цвітня; Карлівц,
де засѣдав конгрес сербскій и домагав ся
автономії для полудневих Славян, именн
угорських, піддав ся силі військовій майже
рівночасно з Прагою.

Процєс Паніцы.

(Конець.)

Свідок полковник Кисєв не за-
присяжений розповѣдав: Его будили, бд
Паніца шукав за ним. Паніца був паний
и предлагав єму, щоб бин обняв коман-
ду арміи та дав єму якєсь писмо, котрого
бін не мѣв прочитати. Коли Паніца вийшов,
ляг бін знов спати, але зачав роздуму-
вати и бдопоручав Паніцу та длатого встав и
пійшов насамперед на инспекцію до пала-
тової сторож, а бдтак зайшов до Кутн-
чева, котрому приказав, щоб пильно слѣ-
див за всьм и мав на все око, хоч не
вѣрив в то, що єму Паніца оповѣдав. Опѣ-
сля поблав Кутнчева до касарн пхоты,
пійшов на инспекцію по всьх других ка-
сарнях и зайшов знов до палатовой сто-
рож. Вернувши доми, засав бін писмо
Кутнчева, в котрім той єму доносить, що
в касарні пхоты єсть все в порядку. На
другій день повѣдомив бін о всьм міністра
війны, котрий сам з раз не хотѣв тому
всєму дати вѣри и приказав єму розпитати
ще раз Паніцу. Свідок пытав отже Пані-
цу, чи бін стоить при тій, що єму день пе-
ред тым розказував. Паніца бдповѣв, що
бін вычитав в газеті «Македонія», що Ма-
кедонц єго дуже выхваляють и то дало єму
причину, що бін спрєсав кблчесь товари-
шів та з чим записав ся; то и було при-
чиною єго вѣрального поступованя. Для 18
сѣчня велѣв міністер війны Кисєву ареш-
тувати Паніцу. З дальших зблдан Кисєва
выходить, що Паніца завывав єго, щоб бін
ишов з ним до Стамбулова и просив єго,
щоб бін сповнив свої обов'язок та поми-
рив ся з Росією. Кисєв не хотѣв на то
привстати и загрозив Паніці, що коли бін
ще раз з чим таким бдзєв ся, то бін
потягне єго до одѣвчальности. Дальше зблдав
Кисєв, що бін не знав нѣчого о привѣд
кн. Долгорукого; майор Винаров вивѣв
Долгорукого до Стамбулова, а бдтак обво-
днув єго по касарнях без вѣдомости Кисє-
ва.

Гуны — предки Русинів.

(Исторична студія Ом. Партицкого.)

(Далше.)

4. Свідокство Пріска Паніты.

Про Гунаб — их народність, звичай
и життя — посѣдаємо лишь одного, але кла-
сичного и достовѣрного свѣдка в осіб уче-
ного историка и ретора, Пріска Паніты. Он
брав участь в посольстві, котре цесар Те-
одосій II. направив був на двір Аттіл
задла положення заходячих спорів. З
чєсла старинних писателів Пріск лишь
однє авав Гунаб в власного вагду и,
о скільки мѣг, выхбєнував хвалі короткого
свого побуту в столиці Аттіл, щоб позна-
комити земляків з тым для Римлян грѣ-
зним народом*). З Пріска утворити собі
можемо також суд о несовѣстности А-
міяна Марцеліана що-до знанов вже нам ха-
рактеристичн Гунаб.

Пріск, як и всь грецкій историк,
назває Гунаб Унами и зачисляє их до пле-
мени скитского, котре говорять внашн бд
Готів языком (ст. 190, 207). З двох мѣсць
у Пріска з абсолютною певністю вносити
можемо, що Гуны вийшли з над Днѣпра
и лишь корольскій прєсгол перенесли в
Угорщину, в осередок славянських земель.
Пріск згадує часто про «корольскіх
Скитів»; они занимали перше мѣсце межи
Гунами — в их рука мали Римляне скла-
дати давину. Пригадує, що «корольскій Скі-

ты» бд непам'ятних часѣв знав були над
Днѣпром, головн в лѣвобчній Україні,
там де за руских часѣв находило ся пере-
яславське князєство. Вже Геродот (пятий
вѣк перед Хр.) в кблчесь мѣсцях своє-
ї исторії подає нам звітку про король-
скіх Скитів, що мешкали мѣж Днѣпром
а Доном, — була то пануюча кляса, самі най-
хоробрѣйші в народі**).

Геродот оповѣдав нам також про свя-
тій єгипетскій меч, котрому приписали наш
предка кровну жертву, бд в'їм символі-
чно почитали самого бога війны. Он каже
в кн. IV, гл. 62: «На площади здѣгаєсь свя-
тінна божка. Вязанки хворосту нагромаджєні
одна на другу, три стаді здовж и три в
ширину, в горѣ де-що нисше. На верху зро-
блена чотарокутна рівна площа, на котру
лишь одною стороною дѣстати ся можна. На
знѣм піднесено находить ся старій зѣль-
ний меч, свѣтлїй образ бога війны. Скиты
мечєва що-рѣк приносять жертву з посеред
товару и коней; єму навѣть більше жертву-
ють, як иншим богам.»

З Пріска доведємо ся, що той одѣв-
ний меч находив ся в посѣдані Аттіл.
Про пего оповѣдав собі таку казку: В Скі-
ты замінив одєв пастух, що сєред чере-
ды одо тєля як-бь куляє. Он пішов за
сѣдлами коня и найшов меч, на котрій
тєля ваткнулось було при спасані трав.
Пастух выкопав меч и занѣв єго до А-
ттіл. Сей угадѣв ся дарунком и подумав
в своїй гордості: и тепер пан свѣта, сей
меч надає мені побѣду в війні**).

Перейду тепер до тых розказів Прі-
ска, що выказують безсѣвѣстность Аміяна
Марцеліана в представленіи обичаїв и зви-
чайв гуньскых.

*) Геродот — кн. IV, гл. 20, 56, 57.

**) Вдохновений фанатизм историк Пріска
згадує про сей меч лишь дуже загально (ст.
201); обширнѣше розводити рѣч, покликуючись
на Пріска, Іорданіс в своїй исторії Готів
(гл. 35).

*) Император Маврикій з VI вѣку в
дѣлї своім Strategicon (кн. XI, гл. 5) називає
прєс обжевою рєстїєю, найбільше розповсю-
деною межи Славянами. Те саме посвідчать и
давній арабскій писател (пор. Дринов «Заселєніє
Балканского полуострова Славянами», Москва 1873,
ст. 69). Після Геродота (кн. IV, гл. 17) скитскій
плємена над Богом також любил управлїти
прєсо.

*) Исторія Пріска дѣйшла до нас лишь в
частинах и помѣщена в Карола Мілєра Frag-
menta historicorum graecorum (парискє виданє
п. 1849, т. III, ст. 69—110). І придержуєсь
ту видані, зладженого Нібуром в Corpus scrip-
torum historiae Byzantinae (в Боні 1829, часть
I, ст. 139—228).

Прокураторъ зажадавъ, чтобы въ справахъ дотыкающихся обязанности дисциплинарного, переслушано свидѣна тайно. Оporожнено отже само и на тайномъ засѣданіи сконфронтовано Киссова съ Паницю. Съ сего засѣданія звѣстно лишь только, что Киссовъ выперъ ся того, что на него наговорилъ Паница при явній разправѣ, а Паница расповѣвъ тогда якусь розмову Киссова съ міністромъ войны, пра котрой и бѣвъ бѣвъ, а котра сконфронтовала дуже другъ высоко поставленій особы. Киссовъ бѣпопѣвъ на то, что той розмовы собѣ не пригадуе. На се тайне засѣданіе доушено жаль обжалованныхъ, ихъ оборонцѣвъ и секретарѣвъ кѣлькихъ дипломатичныхъ агентѣвъ.

Свѣдокъ Ковачевъ збѣнавъ, що бѣвъ по арештованю Паницы доставъ письмо бѣвъ его жены зъ чекомъ на 20,000 левѣвъ, въ котромъ она просила его, чтобы бѣвъ той чекъ эсконтувавъ, але свѣдокъ не хотѣвъ того зробити.

Майоръ Поповъ казавъ, що не знавъ нѣчого о заговорѣ. Калубкова знае бѣвъ бѣвъ 1881 р. и доставъ бѣвъ него письмо въ справѣ карабинѣвъ Бердана. Калубковъ жалувавъ ся въ тѣмъ письмѣ на правительство, що оно хоче закупити въ Бельіи карабіны далеко горшій бѣвъ бердановѣвъ.

Свѣдокъ Йордановъ, помѣчникъ торговельный у Арнаутова, збѣнавъ, що Арнаутовъ показувавъ ему кѣлькихъ телеграмъ, и еказавъ ему, що щось стане ся и дѣлаго наймае ся на бачности, най повѣдомлять о тѣмъ своего бѣца. Було то дѣвъ 17 сѣчня. Арнаутовъ показавъ ему телеграму и еказавъ: „У Паницы выкрыли заговоръ и я побуюю, що нась стрѣтити якусь нещастіе.“ Арнаутовъ наказавъ ему о тѣмъ нѣкому не говорити. Онъ казавъ ему такожъ, що приѣде агентъ російскій, але явній, чи політичній чи купецкій, того не говоривъ. По сѣмъ бѣданю збѣнавъ Йорданова при протоколѣ, котрій стоять въ суперечности зъ его теперѣшними збѣнавими. Йордановъ еказавъ на то, что тѣ збѣнанія его опирались лишь на простыхъ плтняхъ и балаканіяхъ. Вирочѣмъ клялися его до себе Стамболовъ и пресекътѣ полиціи та ставили ему только пытань, что ему ажъ въ головѣ повернуло еъ.

По переслушаню прочіихъ свѣдѣвъ, котрій не збѣнали такожъ нѣчого важного ані цѣкавого, приступлено до бѣданія письмъ еконоіекованныхъ у обжалованныхъ. Насампередъ бѣданно білетъ еплѣки торговельной: „Калубковъ, Сапуновъ и Ска.“, а на другой сторони: „Григорій Григоріевичъ Виллямовъ“. Далѣше бѣданно письмо драгомана при російскіихъ посольствѣ въ Букарештѣ, Якобзона до Калубкова. Калубковъ заиритѣвъ на то письмо, что темній слова въ нѣмъ не бѣдосѣять ся до заговору и що буквы І. А. не значать Яковлева. Отдакъ предложено ключъ до шворъ а Калубковъ еказавъ, что таѣй шифры були дѣйстно але вже давно и бѣдосѣались до Македоніи а не до Болгаріи. Отбѣла бѣданно телеграму Калубкова до Боні Георгіева, давного посредника мѣжъ Калубковомъ а Паницю. Въ телеграмѣ говорить ся о „аітаціи“. Пѣсла шифрового ключа була то аітація протѣвъ князя и правительства. Калубковъ пояснѣвъ, что згаданный тамъ плѣвъ называе ся Стефанъ Куневъ, и що перша часть телеграмы бѣдосѣять ся до Македоніи а друга дотыкае карабинѣвъ Бердана. Въ другой телеграмѣ приходять слова: „О Россія не треба згадувати нѣчого.“ При сихъ словахъ вызваалася доша дебѣта надъ тѣмъ, чи Калубкова треба уважати повномочникомъ Россіи чи нѣвъ. Позаявъ на то не було нѣякихъ доказѣвъ, то трибуналь рѣшивъ не высказувати въ сѣмъ справѣ нѣякого ореченія. Далѣшій пѣсьма и телеграмы поясняе Калубковъ тѣмъ, что они бѣдосѣались лишь до Македоніи и дотыкала або справы карабинѣвъ або доставки вина.

Далѣше слѣдувало бѣданіе телеграмы зъ 5 жовтня 1889, въ котрой Арнаутовъ звае Калубкова, чтобы той постаравъ ся о еко-

ру бѣдосѣвъ бѣвъ Паницы, бо иначе все пропаде. Въ бѣдѣнійшій телеграмѣ приказуе Калубковъ Арнаутову еказати Паницы, что бѣвъ (Паница) мусѣтъ дѣлати, бо въ противнѣмъ случаю прѣпѣють атепта. Обжалованій кажуть, что та телеграмъ бѣдосѣять ся до торговлі російскими товарами, але якими, не хотѣтъ еказати. (Въ аітаціи настѣвъ сѣвъхъ.)

Въ субботу бѣданно далѣшій пѣсьма и телеграмы обжалованныхъ, мѣжъ нѣшими и пѣсьмо Калубкова до Паницы, въ котромъ есть бѣсѣда про пушеніе на волю Боні Георгіева, котрій бѣйшовъ бѣвъ до Македоніи а котрого власти турецкій тамъ прѣарештували. Калубковъ старавъ ся бѣтъвъ при помощи російского посольства въ Букарештѣ увѣловити Георгіева. Паница каже на то, что бѣвъ не знавъ, что Калубковъ старавъ ся увѣловити Георгіева при помощи Якобзона. Далѣше каже Паница, что Георгіевъ бѣйшовъ за вѣдомостію и зъ припорученіями болгарского правительста до Македоніи а по его арештованю казавъ ему Стамболовъ, что правительству не годить ся мѣшати ся до сѣвъ справы, але за то припоручаѣтъ ему (Паница) чтобы бѣвъ черезъ російскую агентію старавъ ся Георгіева увѣловити. Тогда знайшовъ собѣ Паница дорогу черезъ Калубкова.

По сѣмъ еценѣ зажадавъ адвокатъ Паницы Вулчевъ, чтобы поелѣвати на свѣдѣвъ міністрѣвъ Стамболова, Странаского а такожъ и агента болгарского въ Константинополѣ дѣра Вулковича, але трибуналь бѣдинувъ еъ жадаѣвъ, мотивуючи тѣмъ, что то все опираѣвъ лишь на вустыхъ словахъ.

Отбѣла бѣданно письмо Якобзона до Калубкова, въ котромъ той каже, что не може нѣчого робити въ интересѣ Георгіева, бо той не бѣйшовъ до Македоніи за вѣдомостію Россіи, але предѣложитъ сѣу справу Зановѣву. Въ сѣмъ письмѣ згадуѣтъ такожъ про „нѣмецкого музика“, що означало нѣмецкого консула въ Русуку. Далѣше пише Якобзонъ Калубкову, що російскіе посольство не мае нѣякого довѣрія до Паницы, бо памятае, якъ то бѣвъ выступаѣвъ въ часѣ прѣѣзду Калубковъ до Болгаріи; коли бѣвъ хоче позыскати собѣ прѣхлѣвъбѣвъ того посольства, то най дасть до казъ дѣломъ а еъ словомъ.

Въ нѣмѣмъ письмѣ повѣдомляе Якобзонъ Калубкова, что Паницовъ выѣхавъ до Вѣлграду и запытуе, дѣлаго въ Сѣвіи нѣчого не роблятъ. Ще въ нѣмѣмъ письмѣ Якобзона прѣхлѣтъ слово „шведѣ“ а Калубковъ пояснѣвъ, что о значае російского консула въ Филипповѣ Ефетиптрема. Въ тѣмъ письмѣ говорить ся такожъ про якусь мобілізацію, але Калубковъ не хоче дати поясненія, что то за мобілізація. Въ письмѣ Якобзона до Калубкова зъ 27 липня 1889 р. есть бѣсѣда про продажъ карабинѣвъ для Сербіи и тамъ еказаво, что Россія продасть и Болгаріи карабіны пѣтѣй самѣй цѣнѣ. Въ подолѣтъ доносятъ Калубковъ Небелену, что Болгарія постановила закупити карабіны Манлихера.

Наконецъ бѣданно чѣ пѣсьмо Паницы до Калубкова, въ котромъ еказаво, что бѣвъ не хоче вже займѣти ся далѣше македонскою справою, бо и правительство вже нею не займае ся. Онъ жѣвъ теперѣ епоіековъ. Онъ звертавъ давнѣйше свою акцію на Македонію, бо правительство помагало ему грѣшми, але бѣтъвъ перестало ему платити. Паница каже на то, что такого письма не повинно ся було публично бѣдинувати.

Въ понедѣлокъ розпочалася вже выводу прокуратора и заирѣчалася вчера. Прокураторъ опирае ся на корреспондѣнціи Паницы, котра его компромітуе а бѣтъвъ и на фактъ, что бѣвъ дѣвъ 11 сѣчня с. р. хотѣвъ дѣйство выкалѣвати революцію. Далѣше заводѣтъ прокураторъ корреспондѣнцію Якобзона и Калубкова и

увѣла свои поесѣи, уложѣвъ въ бѣсѣдѣ Гунѣвъ; предметъ поесѣи становили военній чѣстноты и славній боѣ короля. Тотѣй пѣсѣи середѣ слухачѣвъ Гунѣвъ выкалѣла неопѣсанна ентузіазмъ, адавалося, ебожеволѣла яде: очѣ свѣтѣлись ясправо, лица прѣбрали страшный выразъ; б. гато людей плакало: старѣи слезами болѣ, молодѣи слезами якогось бѣжана. А въ часѣ тѣхъ свѣдѣвъ Аггѣла свѣдѣвъ илѣжно, а въ лица а въ словѣ не вынѣвъ вутренного своего порушенія. Лишь коли Брнакъ, сынъ наймолодшій, прѣступивъ до бѣтѣка, въ поглядѣ Аггѣла можна було замѣтити невымѣне яеся, нѣжне чувство. Король потѣпнѣвъ дѣтану къ своей софѣ и глѣдѣвъ еи въ любѣстѣю по лицѣ. Зауочанный такою зѣбною въ настрою Аггѣла, пытанѣвъ своего сусѣда, Гунѣва, что знавъ де-що по лѣтѣньски, дѣлаго король лишь дѣвъ сѣго сына таѣй лѣскавній. „Сѣому, — бѣловѣдае сусѣдѣ, — така причина: Заахорѣ пророчала королеви, что рѣдъ его вымре въ вѣншихъ дѣтѣхъ, лишь въ Брнаку жѣта буде довго. Отжежъ въ сѣмъ хлолаку либѣтъ Аггѣла едѣне жерело сѣго будущего роду.“

Поданъ ту вынѣвъ зъ истѣриі Пріоска чѣвъ вынѣвъ достѣточно, что въ характерѣ и въ жѣтѣю Гунѣвъ нема нѣякого монгольскаго, ані нѣякого такового, что пригадувало-бѣъ дѣкій норовъ кошѣшнихъ Маджарѣвъ. Пары, якій водѣлись на двѣрѣ Аггѣла, подобають у вѣсѣмъ на пары бѣдѣнійшихъ нашѣхъ Козаковѣвъ, де атаманъ „по предѣбскому зѣнѣчѣ“ послугувѣлъ мусѣдѣ едино деревляными чашами и полумисками. Народній поетѣ, что свѣтѣвали пѣсѣвъ въ чѣстѣ Аггѣла, такожъ недалеко бѣдохлѣтъ бѣвъ бѣдѣнійшихъ украинскѣхъ козѣарѣвъ, котрій выхлѣлоули лицарскій чыны козацтва, зарѣваѣи сердца до новыхъ подѣягѣвъ на поли славы.

(Конѣвъ будѣ.)

ратунку. У насъ найде право кождый. *)

На заирѣченіе наведу въ Пріоска олѣзъ обѣду, якій бѣбувъ ся въ палатѣ Аггѣла при участіи посольствъ:

Свѣтѣлица була простора, подовгаста; въ нѣй розставлено крѣсла и малѣ столы, кождый на чѣтери або пять особѣвъ. По середѣвъ взносѣлася естрада, на котрой стоявъ ебѣлъ для Аггѣла. Коли мы воішли до свѣтѣлицѣ, подано заразъ чашу вина, въ котрой треба було выпити за здоровѣе Аггѣла. По прѣвѣмъ боцѣ естрады садѣвъ Онегѣсъ, родомъ Грекъ, що прѣявъ гунѣску вѣру и бувъ першѣмъ міністромъ короля; насупрога него садѣли два сыны Аггѣла. Мы и сѣлы засѣли при столѣ на лѣво; бѣла насъ одѣвъ Гунѣвъ, поѣдѣтѣвъ кѣльвохъ сѣвъ въ ераю Гунѣвъ. Еякъ, найстаршій сынъ Аггѣла, садѣвъ на софѣ отца зъ очима аверненными до землѣ, екармо и позажно. Коли всѣ позасѣдаѣвъ, Аггѣла подѣвъ чашу въ вѣнчѣмъ, поздорѣляючи одного зъ почѣстѣныхъ гостей; мы, в своѣ чашѣ тогда вынѣжали, прѣнаваючи едоровѣе короля. Дѣрѣва слуги вѣсла теперѣ полумиски зъ мясомъ и розставили по столахъ; полумисокъ Аггѣла деревляныхъ, а нашѣ въ вѣсѣхъ гостей нѣвъ ерѣбла або золота. И чаша Аггѣла деревляная, нашѣ були ерѣбѣи та водѣтъ. Гости брали зъ полумисковѣвъ мясо, разъ и другій, ебѣлькѣ кому воля. По першѣмъ данѣю еноуъ налѣто вина и почѣлася едоровѣенія якъ передъ тѣмъ. Другѣ данѣе ве менше богѣте якъ перше складѣлось зъ рознородныхъ етравъ. На третѣ данѣе прѣпали компоты. Весѣлій розмовы и все свѣжій чашѣ вина довершили обѣдѣ. Пѣдѣъ вечерѣ вѣступили до сѣлѣ два поетѣ и передъ Аггѣлею одѣпѣ-

*) Правдѣтъ и чѣстнѣсть характеру Гунѣвъ посвѣдѣчаютъ и бѣдѣнійшій писатѣль. Такъ повѣдае Прокѣвъ (зъ VI вѣку): „Славяне иѣ лукавѣи иѣ хитрѣи, они люди щѣри, въ чѣмъ доховаѣи обычаѣ Гунѣвъ“ (Procopius Caesariensis „De bello gothico“, кн. III, гл. 14).

каже, что не добачуе зъ нѣхъ намѣрена убити князя або кого-небудѣ, а такъ само не выхлѣтъ зъ нѣхъ, чтобы царѣ або хочѣ-бы російскій посоль въ Букарештѣ Хитрово знаѣи, что о сѣмъ заговорѣ. Суть лишь доказѣ, що драгоманъ російского посольства въ Букарештѣ Якобзонъ знаѣвъ о вѣсѣмъ. Процѣсъ выкалѣвъ, что головній зъ обжалованныхъ хотѣли дѣйство выкалѣвати ворохѣбно и то въ часѣ, коли еи. Фердинандъ маѣвъ вернутѣ до Сѣвіи. Турецкій кодексъ карный накладѣе за то кару смерти. Пѣявъ обжалованныхъ не удѣвъ ся лишь дѣлаго, что на двѣрца не явѣли ся два министры а може и дѣлаго, что полковникъ Киссовъ, вѣдѣяи Паницу пѣяного, казавъ ему заирѣтити ся въ хѣты. На еѣцирѣвъ, котрій знаѣи о заговорѣ а не повѣдомѣли о тѣмъ свою старшѣна, накладѣе кодексъ турецкій кару вѣзѣннѣвъ бѣвъ 1 до 15 лѣтъ. Такого самого злочѣвнѣства доуеѣли ся на поглядѣ прокуратора такожъ Арнаутовъ, поручникъ Рязовъ и Калубковъ, вѣрочѣвъ рѣшѣтъ самѣ трибуналь. Менше зѣвинѣвъ Мѣтѣвъ а журналистъ Рязовъ, Ножарѣвъ и Абѣланскій суть зѣвѣсѣмъ невинній и дѣяного прокураторъ бѣдѣстѣе бѣвъ ихъ обжалованія. На подѣставѣ турецкого кодекса карного ставѣтъ прокураторъ вѣсѣненіе на кару смерти для Паницы, Арнаутова и поручника Рязова. Нѣвъ и вѣзѣтра будѣтъ промовѣати обо роцѣвъ а мабугѣ вѣзѣтра вечерѣмъ будѣ оголошѣнный верѣкъ.

Брошура М. Драгоманова.

II.

Друга справа, въ котрой авторъ „Спомѣнѣвъ“ ужѣвъ не совѣстного средства войованія, то товариство имени Шевченка.

Драгомановъ прѣдѣставляе справу таѣвъ:

Въ кѣлькихъ дѣвѣхъ, якъ бѣвъ въ мѣсяці сѣрпня прѣѣхавъ до Львова, насѣла судѣя несподѣвано для него зѣвѣсѣмъ нова, дуже важка праца. К. Сумскѣвичъ прочѣтавъ ему листѣвъ зъ Украины одного старого украинского патриѣта, давного его знакомого, котрого бѣвъ не бачѣвъ бѣльше дѣтѣи роковъ а котрій бѣвъ передъ тѣмъ въ Галичинѣ и розѣвѣлявъ зъ львовскими украинцами про громадскій справы и давъ себе переконѣти, что справы тѣ не посувають ся на передѣ едино черезъ бѣдѣнѣу галицѣку на грѣвъ. Вернувшись у Россію, патриѣтъ сѣй збѣравъ кѣлькихъ тысячъ рублѣвъ, котрій мали прѣйти незабѣвѣмъ до Львова на заложѣне публичной институтѣи. Патриѣтъ поставѣвъ умоу, чтобы галицкій народѣвъ заразъ приступили до редакціи статута товариства и чтобы въ той редакціи зѣявъ учѣсть той панѣ, что прѣвѣзе грѣвъ, а такожъ и авторъ „Спомѣнѣвъ“. Незабѣвѣмъ явѣтъ ся сподѣванный Украинѣвъ зъ сумѣю 6000 рублѣвъ. Тогда надѣхавъ и прѣятель автора „Спомѣнѣвъ“, чѣсѣвъ вѣдѣнскій „Сѣвич“, и Евг. Желеховскій. Отже тѣ особы кѣлькихъ разѣвъ зѣбрѣлись на нараду надъ статутомъ товариства, котре постановили назвати товариствомъ „имени Шевченка“. Авторъ „Спомѣнѣвъ“ вже, каже, не памятаѣвъ теперѣ деталѣвъ сѣго статута, дѣтрого конечно редакціи мусѣвъ вырѣбѣти К. Сумскѣвичъ, яко юрѣстъ, але головній точки, на котрій наибѣльше напѣрали оба Россіанѣ а подѣирали молодой Галичанѣ, Сѣвичъ и Желеховскій, були: 1) чтобы товариство мало переважно науковолѣтературну цѣль, при чѣмъ и направѣляло-бѣвъ свою працу першѣ усею на дослѣдѣвъ народного жѣтѣи на Украинѣ; 2) чтобы доступъ до него бувъ найлѣсѣи для кождого Русина и чтобы админѣстрація его була якъ наибѣльше поставѣна въ звѣзѣкъ зъ загаломъ членѣвъ; 3) чтобы еспѣциально була прѣбраній елѣбѣсъ для того, чтобы и поза галицкій и поза-авѣстрийскій Украинѣвъ могли мати якъ наибѣльше учѣсть въ товариствѣ, абы оно было институтѣю дѣйстно всеукраинскѣю. Позѣвѣше — каже авторъ „Спомѣнѣвъ“ — по выѣздѣ обохъ Украинѣвъ зъ Львова, львовскій народѣвъ зломѣи тѣ точки въ оіциальной статутѣ и товариство зѣбрали въ свои руки. Нѣ одна зъ умѣвъ, уложѣныхъ первѣзѣнымъ комѣтетомъ не удержѣлась, а окромѣ того мѣвъ навѣсѣне поставѣно головѣю организѣційного комѣтѣу товариства — Качалу. Статутъ и проспекты публикованій сѣмъ комѣтетомъ вырѣбѣли замѣщѣи широкою основой для товариства — олігархію, бѣсували зѣвѣсѣмъ науковій цѣль товариства, а высували на передѣ коммерческое наживѣанѣе маѣтку черезъ типографію. Львовскій народѣвъ не сталѣ слухати и нѣякихъ увагъ Кѣвалѣвъ противъ ихъ организѣціи и коммерческого напрямку товариства имени Шевченка. Нѣвътѣ „львѣбережѣвъ“ — каже авторъ „Спомѣнѣвъ“ — обурѣлись, коли дознались про статутъ и напрямѣкъ товариства того и доѣдѣались, что оно, нѣякого не зѣбравши просто для науки и писѣменства, почало зъ того, что зѣробило довгу на 4,000 гулѣденѣвъ. Коли авторъ „Спомѣнѣвъ“ заѣхавъ жѣтѣмъ 1874 р. у центръ „львѣбережѣвъ“, то заставъ тамъ про товариство имени Шевченка дуже неясній зѣвѣтки, окромѣ того, что К. Сумскѣвичъ писѣвъ, что получѣнѣны перше грѣшей (6,000 рублѣвъ — 9,000 гулѣденѣвъ) не стало на закупѣленіе самой типографіи, и что на ту справу треба чѣъ щѣсъ до 3,000 рублѣвъ (котрій и була выслѣанѣ). Сѣ недостѣча порядкомъ дѣнувала не только мене, але нѣвътѣ и „львѣбережѣвъ“. „Потѣмъ — каже Драгомановъ — менѣ доѣлось бѣтити типографію товариства имени Шевченка и еособѣто познаѣомѣтѣи зъ типографѣскими справами, и львѣвскѣа товариства типографію менѣ выдаѣалася за малѣю на тѣ грѣшѣ. При вырѣдкаваніи еи безѣпрѣмѣнѣю мусѣла бути чѣ недостѣбѣсъ одѣныхъ, чѣ неакурѣтѣбѣсъ а може чѣ и грѣбе (!!!) другихъ.“

Такъ прѣдѣставляе справу Драгомановъ. Въ цѣломъ тѣмъ прѣдѣставѣно есть богѣто тенденційности, а при концѣ оно ехлѣдѣтъ

уже прямо на несовѣстѣность, на клевету.

Щѣ ураджѣно на першій нарадѣ пятьохъ особѣвъ (зъ котрыхъ бѣльша половина вже вымерла), того не знаѣмо, але вѣрѣмо, что оно было таѣвъ, якъ каже Драгомановъ. А прѣнявши се, заирѣтѣмо, чѣ есправѣ маѣвъ правду Драгомановъ, кажуи, что львѣвскій народѣвъ „зломѣи умѣловѣній точки“ и „иѣ одна зъ нѣхъ не вѣрѣжалася“. На то бѣдосѣвъ може дѣти „Статутъ товариства имени Шевченка“ напечатѣанный въ „Правдѣ“ зъ 1873 р. (ч. 21 зъ 28 н. ст. грѣдѣя, ет. 720—726) и статья „Першій загалѣній вѣръы товариства имени Шевченка“ въ „Правдѣ“ зъ 1874 р. (ч. 8 зъ 13 н. ст. червѣня ет. 345—357). Изъ обохъ тѣхъ докумѣнтовъ выхлѣдитъ зѣвѣсѣмъ иначе.

Дѣтѣчно умѣловѣно 1-ѣи точѣе бѣачѣмо въ статутѣ: „§. 1. Товариство имени Шевченка мае на цѣль спѣмагати розѣвѣи рускои (мажѣорускои) елѣбѣстѣности. §. 2. Щѣбы сѣю цѣль еосѣгнѣти, товариство: 1) заводѣтъ власну друкарню; 2) выдаѣе и накладѣе книжки и часѣписѣма літерѣтурѣи и науковѣи; 3) еспѣраѣе літерѣтурѣи и науковѣи выданія; 4) розѣдаѣе преміѣи и запѣмоги літерѣтамъ; 5) еклѣкуе зѣборы учѣныхъ а літерѣтовъ; 6) устроѣе бѣдѣчѣи публичной, літерѣтурѣи вечерѣнѣи и т. в.“ Не есть же то выѣповнѣеніе 1-ѣи умѣловѣнои точки? Чѣого-жѣ бѣльше жадаѣтъ?

Дѣтѣчно 2-ѣи точѣе, то можна прѣзнати рацію Драгоманову, что доступъ до товариства епершѣу не бувъ легкій, бо статутъ постановѣлявъ 100 ар. вѣкладѣи чѣи нараѣтъ, чѣи въ 10 рѣтахъ. Але бѣвѣйше енижѣно вѣкладѣу на 50 ар. нѣвътѣ въ 10 рѣтахъ, а теперѣ обѣдумѣють ся епособы чѣе бѣльшого уѣлѣсна вѣступу до товариства. Тѣлькѣжѣ не можна еказати, чтобы ерѣвѣстѣно черезъ высокую вѣкладѣу товариство мусѣло уѣтерѣпити. До першого загалѣного зѣбору вѣступило 33 членѣвъ (отже надѣвъ була на 3,300 ар. вѣкладѣвъ), а коли-бѣ вѣступъ бувъ якъ найнижшій 1 ар., чѣи могло тогда товариство надѣѣтити 3,300 членѣвъ?

Наконецъ чѣдо 3-ѣи умѣловѣнои точки, то она въ статутѣ була еповнѣна. §. 6. статута постановѣлявъ: „Членѣмъ дѣйственнымъ стаѣе ся кожда еособа рускои народѣности, котра прѣнята будѣе чѣи членѣи загалѣнымъ зѣборѣмъ“. Зачатѣи: институтѣи и пѣсла статута була всеукраинскѣю. Чѣму Украинѣвъ не вѣступѣли въ членѣи товариства, — сѣго мы не знаѣмо. Не можна доуеѣтити, чтобы на Украинѣвъ не знаѣлось было чѣмало людей, котрій могла бѣи были злѣожити 100 ар. вѣкладѣи, тожѣ посянѣмо се хѣба тѣмъ, что Украинѣвъ бѣдѣлись ерѣсѣдѣлѣванія въ Россіи. А коли-жѣ такъ, то якъ можна говорити, что „львѣвскій народѣвъ зѣбраи товариство въ свои руки“? Хѣтъжѣ сѣ мусѣвъ орудувати товариствомъ! Щѣ Львовѣне не мали гадѣи заводѣтъи „олігархіи“, о тѣмъ свѣдѣчатъ аітаціи ихъ за вѣступѣваніемъ въ членѣи (гл. „Правда“ зъ р. 1874 ет. 346.), а чѣо головѣю комѣтѣу поставѣли о. С. Качалу, то якъ можна за те нѣмъ докорѣтъ? Чи Качала не бувъ горѣній патриѣтъ, чѣи не стояѣвъ за ерѣвѣстѣно и економѣичѣмъ поѣдѣвѣнѣемъ народу? чѣи тѣ двѣ рѣчи не були ерѣвѣдно гадѣю у вѣсѣхъ его писѣмахъ и дѣлаѣныхъ? Мы не розѣумѣмо, зъ бѣки у Драгоманова така якась аѣбѣсть на Качалу?

Щѣ зарядъ товариства имени Шевченка не гадѣвъ „зѣвѣсѣмъ бѣдувати науковій цѣль товариства а высувати на передѣ коммерческое наживѣанѣе маѣтку черезъ типографію“, — сѣ видѣо заразъ изъ есправѣданѣи першѣхъ загалѣныхъ зѣборѣвъ (гл. „Правда“ 1874 р.) въ зѣдѣльшѣи дѣяельности товариства. Оно выдаѣвало „Правду“ и многій ерѣдѣруѣи въ „Правдѣ“, оно дешѣвѣе друкувало книжки „Просвѣтъ“, бѣдѣнійше выдаѣло оно Studien auf dem Gebiete d. ruth. Sprache дѣра Ом. Огоновского, еобѣла вѣзѣло на себе издаѣвнѣцтво „Зорѣ“ и немало выдаѣи теперѣ на ерѣдѣруѣи, и пр. „Исторіи літерѣтуры“ дѣра Ом. Огоновского.

Щѣ товариство не могло зѣробити бѣльше, то винѣю того була недостѣча фондѣвъ. Друкарѣя залѣжѣлась зъ долѣгами, бо 6,000 рублѣвъ не стало на заложѣненіе еи. Жѣртѣва зъ Украины вынѣсила 6000 рублѣвъ, а само ерше устроѣване друкарѣи коштувало зѣвѣжѣи 15,000 ар. Хѣтъ-хѣче о тѣмъ ерѣсѣвѣдѣнѣи, може заглѣвѣти въ вѣнги товариства, котрій бѣвъ самого ершеу прѣвадѣвъ пок. К. Сумскѣвичъ.

Драгоманову друкарѣя „выдаѣлась за малѣю на тѣ грѣшѣ“ и бѣвъ бѣдѣзѣрѣвѣе вѣпорѣдкаѣвъ еи о „неакурѣтѣбѣсъ а може чѣи грѣбе“. Ну, того вже за богѣто! Тутъ просто мусѣмо еказати панѣви Драгоманову: таке издаѣне бѣдѣзѣрѣвѣи есть несовѣстѣностью и межи чѣстными людьми такъ не водѣтъ ся! Друкарню прѣвадѣвъ К. Сумскѣвичъ! Правда, что бѣвъ нѣвъ не жѣи и борѣнѣтъ еи може... Але жѣють же люди и суть княѣи.

Дописѣи „Дѣла“.

Зъ Бродѣины.

[Чи есправѣ еѣнѣченѣи — бѣдѣпрѣемерѣ?]]

Вже и бродѣкій повѣтъ зазнаѣе благодѣти Цѣшѣвъ, Раѣхѣльбѣи и Губѣтѣвъ. Сѣмѣи дѣями подѣбѣтаѣли еѣнѣченѣи зъ ч. к. етарѣства въ Бродѣхъ урядѣево писѣмо до ч. 12,657 слѣдѣуючи есновѣи:

Do Wielębnego ks. proboszcza obrz. gr. kat. w X.

Wedle ces. patentu z d. 29/10 1849 r. podlegają wszelkie dochody, które nie są objęte podatkiem gruntowym, domowoklasowym i zarobkowym lub dochodowym w I i III klasie, podatkowi dochodowemu w II klasie, zatem podlegają także i duszpasterze temu podatkowi w II klasie od dochodów, które opodatowane nie są. W moc tego patentu wzywam też ks. proboszcza, by przyległy blankiet fasyi wypełnił i poszczególnił dochody, które w r. 1889 miał:

1) jako uzupełnienie kongruy wedle ustawy z d. 19 kwietnia 1885 r. (Dz. ust. p. N. 47);

2) remuneracye za udzielanie nauki religii wedle ustawy z 20/6 1872 i 17/6 1888;

3) stale renty pobierane ze skarbu państwa, fundusów publicznych gminnych etc.;

4) jura stolae;

5) wogóle nadwyżki z dochodów majątku kościelnego, mesznego, fundacyi etc.

Fasya ta służyć ma do wymierzenia podatku dochodowego za 1889 i 1890 r. W myśl §. 32 powołanego patentu wyznaczam do przedłożenia tej fasyi termin do końca Maja pod rygorem w tym §-cie uprzedzonym.

Brody 1 maja 1890. Za c. k. Radcę Namiestnictwa i starostę Artymowicz m. p.

На долученій бланкеті фасія означено в дві частини: підприємство укладає податкову.

Ось і чоловік на старі літа вишавав на «предsiębiorcę», та сам не знає — якого?

Писати в той рубриці «душпастирство» якось встидно. Од вквіт випробило мій народом християнським о душпастирстві вище якесь поняття, ніж о підприємстві, таж бо оно і не єсть жадне підприємство на зиск обчислене!

Не подіпаєсь нічого вшого зробити, як зарекувати, та там же в рекурсе виставля, що смиренно підписаний з роду ніколи не займав ся ніяким підприємством, а сля має тугу заслугу перед Господом, що веде свою многострадальчу жизнь яко гр-кат. священник в Галичині та сля має який доходи, то ті вже вишавав перед святими ц. к. старостом стільки разів, що на старі літа і не припам'ятає, але послідного разу, зовсім недавно, бо 1885 року.

Чей же що поможе, чей же хоч наді громиць стоячи, буду мати то вдоволення, що ц. к. власті повтій не будуть мене до кінця мого життя именувати przedsiębiorcą od słubów i pogrzebów... Чей же єсть ще справедавність на світі!

Олега.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНИЙ.

Справа чесько-німецької угоди все ще не полишала ся, коли може не погоршала ся. Фактом єсть, що в краю має ся угода лиш дуже мало правильників; одні німці, сьуть лиш за нею а зь поміж Чехів лиш мала часть т. з. старо чеської партії. Після урядового справозданя наспіло до ся до союму 2176 петицій протавя угоди а 400 петицій зь Брїєк протавя звѣстного розписаня конкурсу на посади судейскї безз уважливости чеського языка. О ситуація в Празі пише N. fr. Presse такъ: «Шанов чесько-німецької угоди не поправлялись через Зелень свята авѣ волосѣ. Протавно, вже те перь стало ясно, що на сїй сесїі соймовой не буде залагоджене авѣ одно предложенє угодове».

Нарады надъ роздѣломъ рады школьниці не закінчено. Насунулось пытаньє, чи зь такого роздѣлу не вийдуть больші выдатки на школы а якъ та хто має ихъ заспокоювати. Выбрано окремый підкомітетъ для сїй справы але і вь підкомітетѣ не прийшло до нѣякого згоди. Взагалъ цѣла справа такъ попутана, що годѣ їй дойти кінця. Союму мусьв бы довго радити надъ нею коли-б хотѣв вь добре розбратити. Поставлено багато вѣсень, до котрыхъ молодѣ-Чехи зголосили зновъ своє волю сепаратисту. Ухвалено такожъ додатковѣ внесенє кн. Шарценберга старшого, послѣ которого всѣ точки угоди мають бути разомъ предложенѣ до санкції.

О переговорахъ г. р. Таффега зь молодѣ-Чехами пише повѣствованнє Sonn. u. Montagszig. такъ: «На підставѣ інформацій зь певного жерела можемо заявити, що всѣ вѣсти о акахъ небудъ переговорахъ, що вѣбъ то вела ся межъ правительствомъ а молодѣ-Чехами вь справѣ угоди, сьуть зовсѣмъ безосновні. Вѣсь вносанє г. р. Таффега зь двома молодѣ-чеськими послами обмежають ся лиш до того, що ті два послы просили г. р. Таффега, щобъ вѣсь вилунав на старо-Чехівъ, аби они припустили до ексекутивного комітету правитѣль а послѣдъ зь молодѣ чеської партії. Г. р. Таффе повѣднѣвѣв одтакъ о тѣмъ проводирѣвъ старо-чеської партії. На то каже Politik, що она подала ту вѣсть о переговорахъ за Bohemian and така сама вѣсть була такожъ вь N. fr. Presse а прець вѣбъ он не адементувавъ. Впрочомъ — каже Politik — знаємо такожъ зь певного жерела, що г. р. Таффе вельми урадований тѣмъ, що молодѣ-Чехи голосували за галицкою відемізацією сказавъ до д. р. Рієра, що вѣсь хоче пробовати позискати молодѣ-Чехівъ для угоди, щобъ они бодав не робили факційної опозиції, бо вѣдло изъ згаданого голосованя, що зь нимъ буде можна поговорити. Вь виду того до бре бо було, щобъ г. р. Таффе самъ поясняв сьє справу вь якѣмъ урядовѣмъ органѣ».

Спѣльній делегація зберуть ся вь Пештѣ дня 4 червня а дня 7 червня буде ихъ цѣсарь принимати у себе вь Будѣ.

Італійскій наслідникъ престолоа прихавъ ояогды до Москвы де его поватали дуже торжественно. Онь станувъ вь Кремлі. Вь Петербурѣ роблять на его повитанє величезній привітливості.

Процѣсъ Піванці викликавъ вь російскій прасѣ, якъ легко повнати, велике оздобленє а «Гражданинъ» доказує, що процѣсъ той єсть лиш нещадна шутка австрійської політїи. «Москов. Відомости» підносять жаль на Нѣмеччину, що она не добре заступає інтереси Россїи вь Болгарїи а длѣтого правительствѣ російське носити ся зь гадкою одобрити заступництво своихъ інтересѣвъ вь Болгарїи нѣмцѣскому консулеви а хоче повѣрити его консулеви російському.

Рухъ вь рускихъ товариствахъ.

Загальний збѣръ членѣвъ товариства «Рускій Народный Домъ» вь Чернівцяхъ відбувъ ся дня 11 н. ст. мая 1890 підъ проводомъ предсѣдателя сов. Вияницкого.

Предсѣдатель, вь глибоко обдуманій промовѣ, котрою отворивъ засѣданє, висказавъ жаль, що мало ще чиннои участі рускои суспѣльности вь дѣлахъ, котрі сьуть задачею «Народного Дому», мало свѣдомостє, що се дѣло є задачею нашої суспѣльности, а недостатѣкъ того пѣваня єсть причиною, що «Народный Домъ» замало має средствъ, щобъ досягнути цѣли, записавъ вь своѣмъ статутѣ. Однакъ примѣръ тов ревности, котру показують члєны — тѣмъ, що зь далекихъ сторѣвъ прийшли, — той примѣръ будить надѣю, що добре дѣло абудить і агорне вѣсьхъ Русинѣвъ.

Потѣмъ секретарь одчитавъ справозданє зь дѣяльности видѣлу товариства.

Вь минуломъ видѣловѣмъ роцѣ складавъ ся видѣлъ зь слѣдуючихъ осібъ: предсѣдатель — сов. Ісидоръ Вияницкій, першій заступникъ предсѣдателя — о. Ісидоръ Воробкевичъ, другій — о. крїл. Келестянъ Костецкій, секретарь — Іларїй Гулка, а Володимиръ Михальскій, ка ієрѣ — Іванъ Тиминскій, господарь — Андрей Гелвичинскій, контролѣръ — Николай Вияновскій, члєны видѣловъ — Танасѣй Руснакъ і о. Володимиръ Каратинскій. До надзорчої рады належали: Бротей Пуглякъ, Николай Владъ і Омелянъ Поповичъ яко члєны, а о. Евсеїй Андрійчукъ і д-р Стоцкій яко заступники.

Підставою дѣяльности видѣлу були салы і средства товариства. Тутъ належать число 50 членѣвъ, ихъ вкладки і засоби «Народного Дому». Число членѣвъ збільшило ся о пѣть членѣвъ основательнѣвъ і двоухъ звичайнихъ членѣвъ. Товариство числять отже 36 основательнѣвъ і 14 звичайнихъ членѣвъ. Засоби, котрыма видѣлъ розпоряджувавъ, складали ся зь чиншу комнатъ, зь члєнськихъ вкладѣвъ і зь улаченихъ вѣрительностей бѣвъ довжаникѣвъ.

Позаякъ зь кінцемъ попереднього року було на «Народномъ Домѣ» 13.905 ар. 96 кр. завязбулованого довгу, про-те головною задачею видѣлу було старанє о силату довгу. Щобъ прызбрати на то фонды, удавъ ся видѣлъ зь просьбою до цѣсаря о запомогу зь добротворної державної лѣтерїи і о запомогу до члєнѣвъ австрійської пануючої династїи. Зь державної лѣтерїи на-теперъ не достало товариство вѣткою запомоги. Зь члєнѣвъ династїи зь початкомъ 1890 року приславъ архїєпископъ Альбрехтъ 100 ар. і архїєпископъ Райнеръ 50 ар. Крімъ того розбравъ видѣлъ 800 екемплїарѣвъ бдзвы до знанихъ патріотѣвъ зь просьбою о жертвы на «Народный Домъ». Сїй жертвы пранесли намъ вь сѣмъ роцѣ лиш 321 ар. 13 кр. Бувъ то робъ посухи і голоду для букованьскои і галицкої Русь, про-те добротворність звернена була до тѣхъ, котрі терпѣли голодъ. Видѣлъ удавъ ся такожъ о запомогу до букованьскои шадничої, котра якъ вь попереднихъ лѣтахъ такъ і вь сѣмъ видѣловѣмъ роцѣ дала 50 ар. запомоги.

Для розвитку товариського життя одновивъ видѣлъ кругольно «Народного Дому». Забава вь кругольнїі скуплає єсною, лѣтомъ і вь осєнї члєнѣвъ і притягає вѣщу руску интелїгенцію. Вь кругольнїі устроєнъ видѣлъ вь минуломъ лѣтѣ такожъ забаву зь лѣтерїєю, котра абудила жаву і числену участі межъ Русинами. Заходъ околу кругольнїі і околу утриманя дому вь порядѣ бувъ дѣломъ нашого господаря п. Андрея Гелвичинского Онь займавъ ся тѣми справами і ревнѣ і шарѣ, покращаючи часто навѣть выдатки полученїи зь репарациями дому і кругольнѣ зь своихъ кишєвъ.

Тажко утримувавъ видѣлъ при «Народномъ Домѣ» читальню, котрої зарадѣвъ займавъ ся п. Володимиръ Михальскій. Читальня вь замову пору, якъ вь лѣтѣ кругольнїі, єсть зборницѣмъ для нашихъ члєнѣвъ, для члєнѣвъ нашихъ рускихъ товариствъ і взагалъ для рускои интелїгенції. Выдатки на сьє читальню покращають ся зь особьныхъ датѣвъ, котрі на ту цѣль дають члєны, що беруть участі вь читальнїі а платять по мѣсяця по 1 ар. крімъ вкладки члєнської, котру надто дають яко члєны «Народного Дому».

Беручи участі вь духовнѣмъ житю народнѣмъ, видѣлъ устроєвъ спѣльно зь другими рускими товариствами вь минулої осєнї сѣбно-декламацийнїй вечерѣвъ вь памяті рускихъ поетѣвъ Шевченка, Шашкевича і Федьковича. На дохѣдъ товариства устроєно єть однакъ музично-декламацийнїй вечерѣвъ. Вь вечерѣвъ толь виступавъ хоръ дѣтей зь Виянова-Слободѣвъ підъ проводомъ пароха о. Манастирского.

Статутарною задачею нашого товариства єсть помѣщенє рускихъ товариствъ вь комнатахъ сего дому і устроєнє бурєвъ для бѣдныхъ ученикѣвъ. Сєи задачѣ не можемо ще выповнѣти, бо на то нема фондѣвъ, а комнаты вынаймають ся на чиншъ, цѣбы зь того силачувати дѣль загнѣтований на домѣ. Однакъ видѣлъ абмазавъ ся до сєи цѣли, бо давъ академічному товариству «Союзъ» безлатне помѣщенє вь одній комнатѣ на одній рѣбѣ, помѣщавъ такожъ вь канцеляріи товариства одного бѣдного ученика і роздавъ зь фондѣвъ «Народного Дому» 8 ар. на запомогу бѣднымъ ученикамъ.

Вь своѣй господарствѣ видѣлъ поступає ошадно, старає ся о добре удержанє дому, а при тѣмъ выповнювавъ по саламъ статутарнїй задачѣ. Се выразъ доброй волѣ і сумадѣль, котрі видѣлъ предкладає свѣтлому зборѣ.

Справозданє касовѣ выказує прывходу 2627 ар. 89 кр., розходу 2405 ар. 84 кр. Прєлімінарь постановляє на слѣдуючїй видѣловїй рѣкъ яко прывхѣдъ і розхѣдъ 3022 ар.

Вь маєткѣ выказано: Вь активѣ: Домъ 18000 ар., вѣрительности 463 ар. 52 кр., 222 ар.

5 кр., всего 18685 ар. 57 кр. Вь пассивѣ: Довгѣ до букованьскои шадничої касѣ 8880 ар. 5 кр., приватнымъ вѣрителямъ 1680 ар., 600 ар., 1500 ар., — всего пассивѣ 12660 ар. 5 кр. Остає чистыхъ 6025 ар. 52 кр.

Принявши справозданє зь дѣль видѣлу, справозданє касовѣ і прєлімінарь, збѣръ удѣливъ абсолюторїю видѣловѣ і выразивъ єму подяку за совѣтѣ дѣловодствѣ.

До нового видѣлу выбранїи: сов. Вияницкій, сов. Ясєвандкїй, проф. Гр. Пуглякъ, суд. ад. В. Михальскій, концеп. І. Гулка, комисарь Тиминскій, податковїй контролѣръ Владъ, о. Федоровичъ, Андрей Гелвичинскій, о. крїл. Костецкій, а на заступникѣвъ: Танасѣй Руснакъ, д-р Стоцкій, проф. Юстинъ Пуглякъ, А. Зугаєвичъ, Вояновскій. До надзорчої рады выбрано: Вияновского, Поповича, Солога, Ом. Манастирского і Турьяновского.

Предсѣдатель підѣвѣвъ подяку для архїєпископѣвъ Альбрехта і Райнера і тризатнє «многая лѣта» монарховѣ.

Члєнъ основатель п. Вияновскій зложивъ 10 ар. бѣвъ себе на добрый початѣкъ нового адміністративного року. Предсѣдатель підѣвѣвъ щєдруму дателєви за сєй першїй уже даръ «многая лѣта».

НОВИНКИ.

— Рускій комітетъ ратушниковъ визначивъ 12 (24) мая таки підпомоги: 1) вь тернопольскѣмъ повѣтѣ для громадъ Честилова, Куровѣвъ і Петрикова по 10 кѣрѣвъ збѣжа; — 2) вь бѣбрєцкѣмъ повѣтѣ для Ходорова і Вовчатѣвъ 200 ар., для Сугорова зь Вербичѣвъ 80 ар., для Новосѣлокъ зь Подѣльськими 60 ар., для Черемхова коло Григоровѣвъ 20 ар., Бортикамъ 40 ар., Молотову, Буковинѣ і Демидову 80 ар., Станковичамъ і Тужановичамъ 50 ар., Ляшкамъ гор. і дол. 60 ар., Дроговичамъ коло Боринѣвъ 40 ар., Лучанамъ і Годковичамъ 40 ар., Ольховцїи, Лопушнїи і Волошицїи 100 ар., Стрѣлкамъ, Стокамъ і Ланкамъ 120 ар., Звенигородови 50 ар.; — 3) вь рогатинскѣмъ повѣтѣ: Ягуджови 60 ар., Нїмшиновичи, Рѣдванямъ і Демешковичамъ 100 ар., Демянову 60 ар., Свистѣльничамъ 75 ар., Скоморохамъ новымъ 40 ар., Бовшову і Слободѣ 100 ар., Черневу 50 ар., Колоколинѣвъ 30 ар., Кивашеву і Желиборамъ 50 ар., Помонятѣ 120 ар., Коростовичамъ і Стасєвѣ въли 50 ар., Чагрову 20 ар., Липицїи гор. і дол. 150 ар., Беньковичамъ 40 ар., Потокѣ 30 ар., Куропатничамъ і Озеранамъ 60 ар., Лучинцїи 25 ар., Чесникамъ 50 ар. і Путичанцїи 45 ар.; — 4) вь долиньскѣмъ повѣтѣ: для Тасова 60 ар. і Книжолуки 40 ар.; — 5) вь богородчаньскѣмъ повѣтѣ: для Богородчанъ старыхъ 100 ар., Порогѣвъ 60 ар., Манастирчанъ 50 ар., Зарѣча коло Солотвинѣвъ 30 ар., Журакъ коло Старуцї 30 ар., Яблѣнки 40 ар., Старого Лисца 50 ар., Ляховцѣ 30 ар. і для Давида Дугача вь Грабовичахъ 10 ар.; — 6) вь сокальскѣмъ повѣтѣ: для Сѣлци белого 50 ар., Розджалова і Корчина 100 ар., Радванцѣ 30 ар., Ульѣвѣ 80 ар., Добранича 80 ар., Осєрдова і Перемышля 60 ар., і для Сєбєзова зь прилученими 100 ар.; — 7) вь станіславѣвскѣмъ повѣтѣ: для Побережа 40 ар., Тумира 20 ар., Опришовецѣ 50 ар., Тустаня зь прилуч. 100 ар., Сѣлца 50 ар., Темеровецѣ 40 ар., Угорняковъ і Микитянцѣ 50 ар., Дубовецѣ 50 ар. і для Залуки 50 ар.; — 8) вь коломийскѣмъ повѣтѣ: для Товмачика і Иванѣвцѣ 100 ар., Камѣнокъ вел. 60 ар., Подгайникѣвъ 60 ар., Назѣрнѣ 40 ар., Люча 40 ар., Княздѣвору 40 ар., Ковалѣвки коло Стопчатова 40 ар., Воскрєсєнцѣ (для трѣхъ сѣротѣвъ) 12 ар. і для Мышнина 50 ар.; — 9) вь стрѣльскѣмъ повѣтѣ: для Гѣрнога (на ярї засѣвъ, бо значила ихъ градова туца) 200 ар.

— О галицкѣмъ промыслѣ домашнѣмъ на рѣбничѣй выставѣ вь Вѣднїі такъ пише N. fr. Presse: Вь павильонѣ домашнои промыслу выставили свои вырѣбы Чехїи, Галичинѣвъ і Буковинѣ, крабъ альпейскї, Істріи і Далматїи. Вьзѣды видно, що старанно заховано стариннїй формѣ і прикрашенїа, а лишъ ухїщено технїчну сторону вырѣбовъ чи то підъ вѣзглядомъ лѣпшихъ зярядѣвъ чи сырого матеріялу. Мѣжъ вѣсьми предметами найбільше впадають вь очї вырѣбы сѣлянъ зь Галичинѣвъ і Буковинѣ, бо на нихъ видно безъ сумнѣву найстариннѣше походженє і найнѣрнѣше задержанє традиції вь технїцѣ і прикрашенїяхъ. Имено вырѣбы галичинїи найдуть вь Вѣднїі многихъ любителей, котрі будуть ихъ купувати до прикрашенїа своихъ домовъ, устроєныхъ на вѣдъ сѣлянскихъ хатъ. Такъ и, пр. майольки сѣлянъ зь Косова мають характеристично грубїи формѣ і своого рода майольки вь краскахъ: брунатнѣй, зелєнѣй і жовтѣй, черезъ що вѣсь ті майольки, урнѣ, вазѣны і вазы прибирають дуже стариннїй видѣ. Дуже гарно представляють ся майольки сѣлянскїи зь Товстога, котрыхъ майольки сьуть дуже різнороднїі і ефектовнїі, хочъ до того ужито лишъ брунатнои і жовтои краски та дуже простїи прикрашенїа колѣвъ і звѣздъ. Такожъ звертають велику увагу на себе неполиванїи яєні і темнїи начинїи глинїянї та фляшкї і вазѣнкї зь чорнои і темною поливою, уживанїи сѣлянами вь домашнѣмъ господарствѣ, бо можна доглянути вь нихъ таки самї формѣ урнѣ, якї выкопують ся по старинныхъ кладовищахъ. Дуже старанно выгладають зь мѣсяжу вырѣбленїи ланьчужкї, помимо ихъ мотивѣвъ хрестовыхъ, такъ само оковы зѣзбєнокъ, поєвъ, ремєнѣвъ і колѣбѣвъ стрѣльбѣ. — Галицкїи вырѣбы зь дерева, вь порѣвнаню зь иншими краями, представляють ся вьправдъ дуже примѣтливо, але не треба забувати, що розходило ся о задержанє і охоронєнє первѣстныхъ народныхъ формъ і типѣвъ і що ті вырѣбы, якѣ начинїи і скрїпнї, признаєний для сѣлянъ. Особливо повинна выставка звернути увагу на кошикарство. Послѣдними роками выказує ся вь тѣй галузї промыслу великій поступѣкъ. Кошики зь Вязовицѣвъ, хочъ що-до формъ троха грубїи, сьуть такъ гарно вырѣбленїи зь старанно підготовленого матеріялу, що можна ихъ помѣстити і вь найбільше елєгантнѣмъ домѣ.

— Зборї члєнѣвъ самѣбросїи філіи общества им. Качковського абдудуть ся 5 н. ст. червня с. р. вь Самборѣ вь комнатахъ «Рускои Бєсѣды». Рано о 9-їй год. абдудєсь номінальнѣ богослужєнє, а о год. 11-їй зачнуть ся зборї.

— Новый урядъ почтовый. Зь днємъ 1 н. ст. червня с. р. вхѣдуть вь житѣ урядѣвъ почтовый вь Спасѣ, пов. старомѣського, зь звичайнымъ обягомъ дѣланя. До обягу доручєнь сего уряду будуть належати громады і общары двѣрскї: Буковинско, Лѣнина велика, Лѣжокъ горѣшнїй, Нанѣчка мала і велика, Спасѣ, Тершѣвъ зь Завадкою, громада Лавровѣвъ і общары двѣрскї: Недѣльна, Потѣкъ великій і Сушиця рикова. Звязъ почтову зь Старымъ мѣстомъ буде удержувати два разы денно пѣшїи пошланцѣвъ почтовый.

— Станцію телеграфичну отворено дня 24 н. ст. мая вь Крученицахъ, пов. мостиского, при тамошнѣмъ урядѣвъ почтовый.

— Вь Вѣдовичахъ передъ звичайнымъ трибуналомъ судовымъ почалась вѣчера розправа протївъ робѣтничѣвъ зь Бѣлои за-для розрухѣвъ, якї лущили ся вь цѣбнїи. Розправа потрєває пѣть днѣвъ; трибуналовѣ проводятъ сов. Сайхтеръ, обжаловує самъ прокураторъ д-ръ Мочловскій. Обжалованыхъ єсть 34 осібъ.

— На выставѣ рѣбничѣй вь Вѣднїі лущивъ ся вѣчера огонь. Найбольшїи павильонъ выстави имено павильонъ австрійского промыслу цукроварского погорѣвъ вь большѣй частїи. Сторожъ огнєй явилсь дуже численно і якѣсь пригасили огонь. Шкода выносить 10.000 ар.

— Заявленє ко. Володислава Ванковича зь Подгаєць, печатанє у вѣчернѣмъ числѣ «Дѣла», має таку генезу: По выборѣ Зарємбы на посла до рады державнои говоривъ ко. Ванковичъ публично передъ многими особами вь подгаєцкѣмъ каснѣ, що вь день передъ выборомъ посла, с. е. дня 11 н. ст. лютого с. р., о. Євгенїй Гузаръ, одлѣнувшись по сѣлянскї, ходивъ вѣчерѣмъ по Подгайцяхъ, агїтуючи за выборомъ Романчука, при чѣмъ жиды, вѣстрѣтивши о. Гузара, добре его побили. За-для такои умысѣнои і злобной клеветы подавъ о. Гузаръ жалобу на ко. Ванковича до подгаєцкого суда і дня 8 (20) мая абдудась розправа. При розправѣ о. Гузаръ доказавъ брєхню вѣсти, подаваної ко. Ванковичемъ, а чотири свѣдкї зь подгаєцкої интелїгенції, члєны касниа, заявили підъ присягою, що ко. Ванковичъ допустивъ ся клеветы. Ко. Ванковичъ, видѣчи, що не мине его вже Ивановѣ хата, просивъ о. Гузара о помилуванє, на що згодивъ ся о. Гузаръ підъ условьємъ, що ко. Ванковичъ одкличе свои брєхнї вь трѣхъ газетахъ а на будѣву церкви вь Завадовѣ залатати 50 ар. Ко. Ванковичъ згодивъ ся на се радо. Годить ся при тѣмъ згадати, що обѣрѣнецъ ко. Ванковича навѣвъ таку обѣтавину лагодичу вину, що вь згаданїй день, коли ко. Ванковичъ выголосивъ клевету вь каснѣ, записавъ ся бѣвъ бѣвъ 10 ои год. рано до пѣзного вѣчера і тому мѣжъ при такомъ розположеню сказати якѣ обѣдающе слово на своихъ полїтичнѣхъ протївникѣвъ. Збѣрана публика при розправѣ приняла ту лагодичу обѣтавину проничимъ смѣхомъ.

— Тарифу полюсову на шляхахъ зѣлѣзничѣ державныхъ старає ся дирекція тѣхъ зѣлѣзницъ завести якъ найкорше, бодай вже зь 15 червня с. р. Якъ зѣбѣтѣно, тарифа полюсова мала завестись зь 1 червня с. р., але що засѣданя рады державнои трєвали трохи довше, то і заведенє тарифа обѣзались. Теперъ розходить ся лишъ о санкцію цѣсарєку для закона о тарифѣ полюсовѣй а бѣтѣкъ мусить ся сѣй законъ оповѣстити на 14 днѣвъ заки введе ся вь житѣ тарифу полюсову.

— Дрѣбнїи вѣсти. Цѣкавымъ буде знати для нашихъ пасѣнничѣвъ, що вь Пошлѣвнѣкахъ надъ Черемошемъ вийшовъ сего року першїй рѣй вже 8 н. ст. мая. — Минулои ночи наливъ хтѣсь вь Перемышлї на звѣстного чудака Розвадовского, котрїй мѣшкає лишъ зь своимъ кокурѣмъ Муцкомъ вь хатинѣ при ул. Добромильскѣй і тажко его покалѣчивъ. — Члєнъ видѣлу краєвого д-рѣ Гошарѣвъ вѣхавъ на колѣкѣ тѣжднѣвъ до Карлсбаду. — Вь Николаєвѣ коло Одєсы лущила ся експлозія вь магазинѣ торпедовѣмъ, при чѣмъ погибъ одинъ офіцеръ і чотири моряка, а магазинъ цѣлкомъ зруйнований. — Контролю надъ приѣзжими до Перемышля, бюро медьдункѣвъ і право жаданя лѣгитимациі одобрено поліціи мѣскої а придѣлено експозитурѣвъ правительствѣнои поліціи при старостѣхъ.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдєнь 28 мая. Вѣчера абдудла ся нарада міністрѣвъ підъ проводомъ цѣсаря.

Прага 28 мая. Комісія угодова закінчила вѣчера вѣчерѣмъ нарады надъ роздѣломъ рады школьниці і приняла проєктъ правительствѣа.

Берлинъ 28 мая. Цѣсарь, звѣхнувши підчасъ звѣстної пригоди зь конемъ праву ногу, змушений єсть лежати, але має ся впрочѣмъ зовсѣмъ добре. Вѣчера принимавъ цѣсарь канцлера Капрівїого і выслунавъ его рапортѣвъ а опѣсля принимавъ англїйского посла.

Парижъ 28 мая. Рухъ Арабѣвъ вь Альжирѣ і ворохобно вь Сєнагалѣ уважають тутъ за стоячїи зь собою вь звязї обяви антисемітскихъ розрухѣвъ, позаякъ Арабы нападають всюды жидѣвъ, бѣють ихъ і розбивають ихъ крами.

Берлинъ 28 мая. Ген. Мольке дѣставъ за свою послѣдню бєсѣду вь нѣмцѣкѣмъ парламентѣ численнїи телеграми признаня, мѣжъ иншими і бѣвъ архїєп. Альбрехта.

Одєсса 28 мая. Підчасъ експлозіи торпедовѣвъ вь Николаєвѣ убило чотирѣхъ моряковъ і одного офіцера на мѣсци.

Вѣсти зъ Аеп. Львовской.

До испити конкурсового можуть приступати оо.: въ наиблизѣмъ речаница: Теод., Яворскій зъ Настасица, Ник. Сенишинъ зъ Покровецъ, Ник. Копачъ зъ Вѣдѣжъ, Іос. Лыщинскій зав. Вѣдѣжъ, Ник. Чубатый сотр. въ Настасовѣ, Ник. Кмици-Ковичъ сотр. Гнилицъ, Корн. Мандичевскій сотр. Струсова; — въ жовтні с. р.: Сильв. Войковскій зав. Богданівки, Юст. Гаврисевичъ сотр. въ Вѣдѣжъ Камени, Левъ Тарнавскій зав. Поддѣжъ, Іос. Краснопера сотр. въ Збаражи и І. Лотоцкій сотр. въ Дубякахъ.

До кан. институцій завонованъ о. І. Товарищій на Калѣбѣну.

Введені оо.: Яросл. Янкевичъ за сотр. у Вѣдѣжъ, Клим. Слюсаръ за сотр. въ Скалатѣ.

Платити зъ релігійного фонду высигнувало правительство по 300 зр. на одинъ рікъ для прив. сотрудниковъ въ Домажири и Вѣдѣжъ.

Опущеніи одержали оо.: Іос. Авдиковский зъ Ясенева на 6 тижнівъ, Ант. Куниинскій зъ Креховичъ на 4 тижнівъ, Дим. Рубачъ зъ Сѣхова на 1 мѣсяцъ и Теод. Стадникъ зъ Суцина на 6 тижнівъ.

Посмертій — — — оповѣсти.

О. Михаилъ Ангеловичъ, приходникъ въ Тро-
станци, дек. устечкого, послѣдній зъ роду Ан-
геловичѣвъ, упокоивъ ся 9 (21) мая въ 73 роцѣ
житя а 48 р. священства. Вѣчна ему память!

Цѣна збѣжа и другихъ продуктівъ.

24. н. ст. мая 1890.

Львовъ: Пшеница 8-25 до 8-75, жито 7-15
до 7-40, ячмінь 7-— до 7-75, овесъ 7-25 до 7-65,
горохъ 7-— до 12-—, вика 8-— до 9-50, рѣпакъ
15-— до 16-70, льнянка — до —, конюшина чер-
вона 32-— до 45-—, конюшина бѣла — до —,
конюшина шведска — до —, хмѣль бѣл-
— до —, зр. за 56 кильо въ Львовѣ, оковита
за 10.000 литрѣвъ 9-50 до 10-— зр.

Тернопіль: Пшеница 8-— до 8-50, жито 7-—
до 7-15, ячмінь 6-— до 7-75, овесъ 6-75 до 7-—,
горохъ 6-40 до 12-50, вика 7-50 до 9-—, рѣпакъ
15-— до 16-25, льнянка — до —, конюшина черво-
на 30-— до 45-—, конюшина бѣла — до —,
конюшина шведска — до —.

Подволочиска: Пшеница 7-80 до 8-30, жито
7-— до 7-15, ячмінь 6-80 до 7-75, овесъ 6-75 до 7-—,
горохъ 6-40 до 11-50, вика 8-— до 9-—, рѣпакъ
15-— до 16-—, льнянка — до —, коню-
шина червона 28-— до 40-—, конюшина бѣла
— до —, конюшина шведска — до —.

Жерела и заведеніе водолѣчнице
МОРШИНЪ
отворене бѣдъ 10 мая.

Купелѣ солянковы, бороновы, софійскіе систе-
мы Рікльго, гідротерапія, массажъ, електрика, ер-
гостатъ. 3499 (4-8)

Цѣна тижневая разомъ зъ лѣченьемъ

бѣдъ 24 зр. 50 кр.

Замовленія адресувати треба

Д-ръ А. Медвей
Моршинъ.

НОВО ОСНОВАНА
ВАРШАВСКА ФАБРИКА ЗЕРКАЛЪ
Львовъ, ул. Ягайлоньска ч. 6.
Выготовляе всѣхъ въ объѣмъ фабрики входящій работы.
Принимаетъ перкала каждой величины до обновленія за цѣну
умѣренную.
Великій выборъ готовыхъ зеркалъ
3517 (2-3) (Импреса)

РИМАНОВЪ
ЗАВЕДЕНІЕ ЖЕРЕЛЬНО-КУПЕЛЕВЕ
для особъ золотушныхъ (скрофулиныхъ), анемичныхъ и ослабле-
ныхъ — положенъ въ Сяноцкѣ, въ прегарной долині карпатской
рѣки Табы, среди шпильковъ деревъ — отворенъ здѣсь въ
дементъ 20-го мая и бѣдъ того дня ажъ до 20-го червня и бѣдъ 15-го
серпня цѣны поменьше, о 1/2 часть дешевле. Одъ такыя будутъ лишь
тѣ особы увольненіи, котріи прибудутъ до Заведенія передъ 20 червня.
Въ сѣмъ роцѣ побольше комнаты для купелѣвъ минераль-
ныхъ; — кровъ лѣченія купелями и питьею водъ можна лѣчити си
въ Заведеніи електричнми токомъ, массажемъ, а также гимнастикой
звѣчайною и ортопедичною. Купелѣ зимній рѣчній и напирсковій.
Лѣкарне заведенія есть д-ръ Іосифъ Дукетъ.
Почта и телеграфъ въ мѣстѣ также антика.
Бѣдъ стациі „РИМАНОВЪ“ желѣзничъ трансверсальной обдаче-
нон бѣдъ Заведенія о 8 километрѣвъ куреуютъ возки и поѣзды, ко-
торыхъ возкии означеніи суть знаменитъ. Заведенія (гербъ Пилива), за
нашии Заведеніе не бере одѣлывающіи.
Заведеніе розсылае минеральну воду зъ всѣхъ трехъ жерель,
лѣчичу содъ до внутрѣшного и внѣшного уживанія также бромово-
йодовый лѣчъ. Предметы тѣ мають также на складѣ:
въ Краковѣ: Антика „подъ Звѣздой“ п. К. Вишневецкого,
улицы Флоринска;
у Львовѣ: Антика п. І. Вевюрского ул. Галицка 5;
въ Перемышлѣ: Антика п. З. І. Каліцкаго;
въ Сяноцѣ: Складъ минеральныхъ водъ п. А. Другаковского;
въ Копичинцѣхъ: Антика п. Федера;
въ Шавинцѣхъ: Желтичарни и складъ водъ минеральныхъ п.
Е. Шамайта. 3476 5-5
Всѣхъ лѣчѣній подае
Дирекція Заведенія жерельно-купелевого
въ РИМАНОВѣ.

ВЕЛИКА РОЛЬНИЧА И ВЫСТАВА ВЪ ДЕНЬ
бѣдъ 14 мая до 15 жовтня ЛЬСОВА ШТУКИ и промыслу
бѣдъ 10 год. рано до 10 г. веч.
Fontaine lumineuse
Паркъ и Ротунда.
Вечеромъ электричне освѣтленіе 3510 (4-10)
Ротунда
Вступъ 40 кр. — Въ свята и пѣдѣлѣ 30 кр. — Бѣлеты для дѣтей 20 кр.

НАДОСЛАНИЕ.
Д-ръ К. Павликовский
отворивъ адвокатску канцелярію
въ Подгайцахъ (дѣмъ п. Фрухта).

ФАБРИКА ЦУКРОВЪ
D. Ullmann-a Сынѣвъ
ВЪ ДЕНЬ
Seehaus, Hauptstrasse 19.
Кандизованіи овоцѣ, пайлѣшнѣхъ бѣлбонны
компоты Мармеладъ, десервы Шоколадъ
и соки Висконты Кандиты и Драже
Тѣста до чаю на де- Дрошъ Цукорки
серъ Бомбоньери 3422 мѣтой 7 10
На кашель, хранику и т. д.
Eibisch-Bonbons
солодовыи бѣлбонны, медѣлники
Цѣники на желаніе даромъ и оплатно.

Вѣдѣжъ Листы заставніи Товариства
кредитового земского
4 1/2 % Листы заставніи Банку краевского
4 1/2 % Позичку краеву
4 % Облігаціи пропинаціи
Вѣдѣжъ облігаціи довгу державного
Зелѣзничъ облігаціи першегства
Лѣосы державніи и приватніи
продае подъ найкористѣйшими условиями
Сокаль & Ліленъ
3360 106-156 Дѣмъ банковый и контора выдѣны
у ЛЬВОВѣ.
Порученія зъ провинціи выготовляе ся бѣдво-
ротною почтою безъ дочисленія провизіи.

Зъ весною!
Зъ фабрики братѣвъ Шулякевичѣвъ:
Плуги Нр. І. зр. 7-80, Нр. ІІ. зр. 11-50; Ко-
лѣсница зр. 6. Іосѣ стациі желѣзничя.
Косы зъ наилучшою стирійскою фабрикою
на особне порученіе зъ наибольшою
стараніемъ выполняющіи.
55 центиметр. довгій, середно-широкіи по 45 кр.
60 " " " " " 50 "
70 " " " " " 60 "
За доброту тыхъ косъ приймаемо венку
поручу. Окрѣмъ повыше згада-
ныхъ суть еще куеи по 40 кр. На пять
кільограмовъ посылку иде 8-10 штукъ.
Народна Торговля у Львовѣ.
и филии.

Пошукую академіка або уче-
ника котріи бы хо-
тѣвъ похити въ Бѣзакѣ на село,
абы приготавити бѣдшого ученика
IV класу гимназіальной у Львовѣ
въ двѣхъ або трехъ рокахъ до ма-
туры. Близша вѣдомѣсть у К. П. въ
Редакціи „Дѣла“.

Учитель, укѣнченій семі-
калѣтно практикою и зъ доброю
кваліфикаціею, глядитъ лекціи на
село або до мѣста до дѣтей зъ
народныхъ шкѣлъ.
Близша вѣдомѣсть въ Адміні-
страціи „Дѣла“.

АНТ. ЩЕРБА
МУЖЕСКІИ КРАВЕЦЪ
во Львовѣ, ул. Коперника ч. 10 або
ул. Шайнохъ ч. І.
мае честь поручити Ва. ПТ. Публи-
цѣ и Вѣд. Духовенству свою бѣдъ ро-
ку 1873 истиную

РОБОТНІИ МУЖЕСКОИ ОДЕЖИ
послѣ найновѣйшою моды, зъ най-
лучшихъ товарѣвъ, и по цѣнахъ якъ
найменшихъ, управлюючи яко Ру-
силь о ласкавіи взгляды Влов. П. Т.
Публики и Вѣд. Духовенства, поруча-
ея ласкавому покровительству.
Всѣ ласкавіи замовленія выко-
нующіи въ найкористѣйшій
часъ. 2808 8-11

Складъ сукна и готовыхъ одѣговъ
мужескихъ и дѣточихъ
подъ фирмою
Давидъ Шварцвальдъ
перенесенный
зъ улицы Галицкой ч. 8.
на плаци Капітульный ч. 3.

Многѣлѣтній досвѣдъ въ томъ
званіи, достаточный средства маатко-
вой а также наизысканной непосред-
ственной зъ першорядными фабри-
ками якъ краевыми такъ и загра-
ничными, роблять можливимъ вдо-
волити всѣ вымоги и доставити Ви.
Публицѣ товаръ добройи якості по
найдешевшихъ цѣнахъ.
Всѣхъ листовъ замовленія зъ
провинціи полагождую безприволо-
но, выслаючи на желаніе дѣточіи
прѣбъ оплатно. 3109 17-?
Дякуючи за теперѣшній взгляды
поручаю ся и на дальше
зъ поважаніемъ
Давидъ Шварцвальдъ.

ЗЕРКАЛО
писемно полігачно-гумористичне
выходить у Львовѣ, при улиці Ба-
торія ч. 21, два разы въ мѣсяцъ то в
1 (13) и 15 (27) каждого мѣсяца.
Цѣна предплатна на цѣлый роцъ
4 зр. на 1/2 року 2 зр., на 1/4 р. 1 зр.
Предплатувати можна бѣдъ кож-
догѣ часу.

ТРУСКАВЕЦЬ
Заведеніе жерельно-купелеве
и стациі кліматично-лѣчничя
у вѣхѣднѣй Галичинѣ.

Урядъ почтовый и телеграфичный въ мѣсци.
Зелѣзницею Кароля Людвика, желѣзницкою державною, желѣз-
ницею Львовско-Черновицко-Ясскою и угорско-галицкою до Дрогобича.
Мѣсце купелеве въ чудной околици горѣска (415 м. н. р. м.) не-
звычайно обильно въ найрѣзѣйшійхъ средствахъ лѣчничъ.
Жерела солоний и солоно-лявберскіи, вповни заступающіи Киссин-
генъ, Гомбургъ, Маріенбадъ, Крайнихъ. Файнгавенъ, Висбаденъ и т. д.
Найислѣдѣннѣйша въ Европѣ солонка сѣрчаста, цѣва алкаледево-
землетя.
КУПЕЛѢ СОЛОНО-СѢРЧАСТЫИ, перевысшающіи всѣхъ лѣчничъ иншій со-
лоний купелѣ, солоний йодоно-бромовый и солоно-сѣрчаный въ краю и за
границею. Купелѣ бороновско-желѣзскіи. Купелѣ намулово-солоний и со-
лоно сѣрчаный. Купелѣ иглиевы. Натриксъ носовой и вдыхальныи, ур-
яджѣній послѣ найновѣйшихъ взорѣвъ. Лѣченіе електричною. Массажъ.
Желтица. Молоко Кеесеръ. Антика и складъ минеральныхъ водъ. Ку-
пелѣ рѣчній, натриксъ и т. д.
Поручающіи найзнаменитѣйшими лѣкарями краевыми и заграничными,
въ недугахъ золотушныхъ, гостевыхъ, кидевыхъ, сѣмѣстичныхъ, въ
двѣхъ недугахъ проводу кормового, недугахъ нирокъ и мѣхура, и
всѣхъ родахъ недугахъ жѣночыхъ, шкѣрныхъ и нервныхъ.
Ордину лѣкаръ заведенія д-ръ Аврелий Пльехъ, цѣе совѣтничъ
въ Ярославлѣ и д-ръ Доканскій зъ Кракова 3503 4-5
Понадъ 300 комнатъ выдѣно прилаженныхъ и заосмотренныхъ
печами, зъ желѣзными лѣжками и матрадами, бѣдъ 50 кр. до 3 зр. ден-
но. Церковь, капила лат читальня для женщинъ и мужчинъ, доброй
оркестра, гарна сѣдя балера, фортепьяно, прилады до товарищескихъ
забавъ, три реставраціи, мѣжъ ними одна заведенія, цукорна каварня,
реставраціи жидѣбскіи, торговль, фризьеръ, цирюльникъ, и т. д. Скверъ
прегарній, прѣудий проходы, экскурсіи въ горы, товарищескіи забавы и т. д.
Въ першѣмъ (бѣдъ 26 мая до 1 липня) и послѣднѣмъ (бѣдъ
15 серпня до 15 вересня) сезонѣи мешканія въ домѣхъ заведенія о 30-
дешевшій. Вѣдѣжъ рода замовленія приймае и всѣхъ лѣчѣній по-
дае Зарядъ жерельный въ Трускавцѣ.
Убѣдъ можеть одержати пользу лишь въ першѣмъ сезонѣи до 15
червня въ послѣднѣмъ сезонѣи бѣдъ 15 серпня.
Часть купелѣвыхъ травѣвъ бѣдъ 27 мая до 15 вересня.
(Передружъ не платитъ ся.)

ТОРГОВЛЯ СУКНА И МОДНЫХЪ ТОВАРОВЪ. ВОВІЯНЫХЪ.
ИВАНЪ ВАЛЛЯХЪ и СЫНЪ
у Львовѣ, Ринокъ ч. 33.
Рѣка основанія 1841.
Поручае свѣжо надѣйшовшій матеріи
весняний и лѣтній у великомъ выборѣ
также повѣдомляе, що прѣбки и кар-
ты зъ прѣбками вже приготавленіи.

ТОРГОВЛЯ ГЕРБАТЫ
хиньско-россійскои
ЕДМУНДА РІДЛЯ
у Львовѣ, плаци Маріадкій ч. 10
порукае зъ маевон збѣрки:
1/2 кильо Congo . . . зр. 1-60
" Souchoong черна . . . 2-
" Збѣрка маева . . . 3-
" Кайсовъ . . . 4-
" Melange de Lond. . . 4-
" Pecco . . . 3-
" Караванова . . . 4-
" найлѣп. . . 6-
" Гумиовъ перлова . . 3-
" добройи . . . 4-
Высѣвки гербатній 1/2 кильо зр. 1-30 — Высѣвки зъ найлѣпшою
гербаты зр. 1-60. — Замовленія зъ провинціи выслае бѣдворотною почтою.
Опакованія не числитъ ся. 3289 25-52

АНТОНЪ РОЗМАНИТЪ
КРАКОВЪ
ФАБРИКА ПАРОВА
Цикоріи, Сурогатѣвъ кавы и кавы фіговыи
въ Равѣнцѣхъ подъ Краковомъ
Нагороджена двома сѣрбными медалями заслуги ч. к. мѣ-
нѣстерства торговли и рольничства.
Выготовляе зъ сырого продукту власной плантаціи
всѣ роды Цикоріи штучной и кавы, бѣдзначающіи ся богат-
ствомъ частей поживныхъ, также знаменитымъ смакомъ
и запахомъ.
Фабрика поручае передовѣстѣмъ:
Сурогатъ кавы въ корѣбахъ (шуглякахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ.
Каву шротону французску Розманита,
Цикорію краковскую горку. 3347 18-52
Каву фігову
Цикоріальну каву перлову (Новѣсть).
Каву краковскую въ скринькахъ знамениту.
Каву жолудну.
Поручаючи выробы мѣви фабрики, перевысшающіи прикметами
всѣхъ сего рода заграничній продукты, надѣлю ся, що нашии Ви. Госпо-
динѣ, котріи окружають все и всюды своєю приклонностію краевыи
промысла, скотати и въ томъ случаю подпомагати и разовосвидѣ-
вати мѣви выробы.
Купувати можна у всѣхъ торговлѣхъ.

Маріацельскій каплѣ жолудковій,
знаменито дѣлающій у всѣхъ недугахъ жолудка.
Незрѣванный при браку аппетита, слабѣмъ жолудку, вѣно-
чѣмъ бѣдху, кивѣмъ бѣдху, кѣлѣхъ, катаръ жолудка,
гвѣзъ, жѣвѣчѣхъ, бѣдху и бѣвѣно, болѣо головы (сѣли по-
ходить въ жолудка), корѣхъ жолудка, задѣно, перѣтяно
жолудка сѣрами и напѣми. Цѣна флашочки разомъ зъ при-
писомъ 40 кр., подѣлѣной 70 кр.
Центр-розсылае черезъ антикаря Carl Brady, Kremsier
(Моравя). 3135 (37-43)
Осторога! Правдивый Маріацельскій каплѣ жолудковій рѣзѣо фальшуютъ
и пасѣдуютъ. — На знакъ правдивости муситъ кождѣ флашка бѣдъ зна-
ченѣа въ червѣно запакованѣе, заосмотрѣе въ повѣстѣ марку охоронну и
при кождѣй флашочкѣ на приписѣ муситъ находѣтѣся, ще сѣй приписѣ дру-
кованый въ печатни Г. Гуса въ Крамеріижу.

Маріацельскій
пигулки розвѣдѣляющіи.
Бѣдъ лѣтъ уживаній зъ найлѣпшимъ успѣ-
хомъ при задѣно и запорѣ пи-
гулки подѣрабляющіи теперь много-
кратно. Треба тому уважати на пове-
шу марку и на подѣшѣ антикаря С. Brady, Kremsier. — Цѣна пуделъ 20 кр.,
ролька зъ 6 пуделѣвъ зр. 1. — Бѣси грошъ приписѣе напоръ дѣ то въ присѣ-
нонѣ волюно бѣдъ оплати кошту 1 ролька зр. 1-20, 2 рольки зр. 2-20.
Маріацельскій каплѣ жолудковій и маріацельскій пигулки розвѣдѣляющіи не
суть потайнымъ лѣкомъ. Приписѣе есть поданій пра кождѣй флашочкѣ и пуд-
елку на способъ ужити.
Маріацельскій каплѣ жолудковій и маріацельскій пигулки розвѣдѣ-
ляющіи можна купити: у Львовѣ въ антикахъ: Якова Байсера, Г. Блюмен-
фельда, Петра Гайльгофера, Кал. Кражановского, д-ра Петра Миколиши, Якова
Писеса, Жит. Рукера, Кар. Склиньского, І. Вевюрского, Ант. Раппапорта; —
въ Бѣзѣвъ у ап. Гросса; — въ Вѣдѣжѣ у ап. Бальбины Мендлицкой; — въ
Бережанѣхъ у ап. Ад. Дурста, Іос. В. Лобоса; — въ Бучачѣ у антикаря
Корниа Левицкаго; — въ Чортковѣ у апт. Людвигъ Носса; — въ Долинѣ
у ап. С. М. Трауфельнера; — въ Дрогобичѣ у ап. Айхмилера, П. Парти-
кевича; — въ Глинянѣхъ у апт. А. Гельма; — въ Гусятинѣ у ап. Чер-
ского, Пякарского; — въ Овѣрнѣй у ап. І. Череминского, М. Заградника; —
въ Озернѣхъ у ап. А. Краиньского; — въ Краковѣ у ап. Фел. Вальчана; —
въ Камѣнцѣ Струмиловѣй у ап. К. Пальеского, Кароля Пальеского; — въ
Копичинцѣхъ у ап. Федера; — въ Мѣстѣхъ Великихъ у ап. І. Жолни-
ского; — въ Мельницѣ у ап. Кроковского; — въ Нешировѣ у ап. Прѣдри-
мирского; — въ Олеску у ап. А. Кофера; — въ Перемышляхъ у ап. Оме-
ла Барановского; — въ Радеховѣ у ап. Іосифа; — въ Роздолѣ у ап. Лю-
ды Мержвиньского; — въ Самборѣ у ап. І. Алексевича, К. Мареша; —
въ Сколѣмъ у ап. С. А. Ледковского; — въ Сокалі у ап. Евг. Высочань-
ского; — въ Старѣмъ Мѣстѣ у ап. Ад. Пальеского; — въ Стрию у ап. Чаль-
базаніого, В. Коморовского; — въ Скалѣ у ап. Адабѣ. Ротальского; —
въ Турпѣ: ап. М. Пйоншка наслідъ; — въ Тернополѣ у ап. Леона Файнмизана
и Фр. Ягругевича; — въ Золочевѣ у ап. Франца Пестша, А. Раппапорта; —
въ Збаражѣ у ап. Іос. Л. Томашевского; — въ Зборовѣ у ап. Раппапорта; —
въ Збаражѣ у ап. І. Круга; Варяжъ: ап. Жит. Ковачкій; Лѣнтинъ: ап. Ст.
Гринфельдъ — а также по всѣхъ антикахъ въ Галичинѣ; — въ Радомы-
шлѣ надъ Сяномъ: апт. С. Собольский, въ Зальцбуркѣ: у ап. С. Каста-
новича. — въ Коломыи у ап. Ед. Стенция и Брон. Вітославского.

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часописъ.

поле правителів, єсть чоловікомъ слабий волѣ и не рѣшучимъ. Кисовъ въ послѣдній хвилѣ настраиває ся власныхъ думокъ и обѣщає ще й его зрадити.

Годъ знати, чи вѣрити сему твердженю Паниці, мовѣ-бы Кисовъ и д-р Милковъ будуть учасниками заговору, але покликаний судимъ на свѣдѣа Кисовъ такъ дуже настраиває ся и такъ дуже попутавъ ся въ своихъ збываняхъ, що мимоволѣ стягнувъ на себе велике подозрѣнє. До него мавъ прийти нѣчью 11 сѣчня Паница, пивний, и намовляти до революціи Кисовъ не згодивъ ся на предложенє-нє Паниці и тогдѣ Паница показавъ ему білетъ одъ его доброго приятеля д-ра Милкова, на котрѣмъ стояло написано: „Вай Кисовъ! Положенєе Болгаріи критичне. Увѣра волю сихъ людей!“ Але Кисовъ и тогдѣ ще не давъ ся намовити. Коли дѣйшовъ бѣдъ него Паница, бѣдъ заравъ убравъ ся и поїшовъ одбуту війскову инспекцію. Удавъ ся до палати и до всѣхъ вассернъ, оглянувши всѣ караули, але всюду було тихо и спокійно. О цѣлѣй асерѣ давъ знати міністроу войны доперва по кількохъ дняхъ (11), бо, якъ толкувавъ ся, не хотѣвъ его непокоїти. Оповѣдаючи цѣлу тую исторію въ судѣ, Кисовъ дуже розсербувавъ ся, каждавъ ся на всѣ боки, бѣдповѣдавъ на питання и непитання, а судѣ мусѣвъ для дохо-вання военної дисципліни и чести полковника ажъ випорожнити сѣлю.

Кромѣ Паниці нѣхто зъ обжалованыхъ не признає ся до вини. Колобковъ толкуєсь тымъ, що деякій его шверованій писмо до Паниці и Арнаудова бѣдосѣає ся до революціи въ Македоніи, другій-жъ писмо бѣдосѣає ся до маючого заложити ся въ Софіи и Бѣлградѣ складу російскихъ товарѣвъ або до доставки російскихъ берданокъ для болгарской арміи. Що заговорники хотѣли выкаляти бунтъ въ Македоніи — о сѣмъ мабуть нема сумнѣву. Навѣть самъ прокураторъ признає, що деякій писмо Колобкова и Паниці говорять справдѣ о якійсь маючій наступити рухавцѣ въ Македоніи. Беззаперечнымъ фактомъ єсть, що въ македонскихъ городѣ Дебъръ турецкій власти арештували и засудили на сѣмъ лѣтъ тяжкою вѣзничѣ якогось Боні Георгіева. Той Боні Георгіевъ фігурує въ рѣзнихъ писемъхъ и документахъ Колобкова и Паниці. Коли о его арештуванні доводивъ ся Паница, удавъ ся до Стамбулова зъ просьбою, чтобы болгарске правительство вставило ся за Георгіевомъ передъ турецкимъ правительствомъ, бо Георгіевъ єсть болгарскимъ агитаторомъ въ Македоніи и шкода давати ему погибати. Стамбуловъ не мѣгъ нѣчого вѣдати, але порадиавъ Паницѣ удатися до его приятеля Колобкова, та що може бѣдъ де-що поможе. Колобковъ изъ свои стороны писавъ то до драгоманова російского консула въ Бухарештѣ Якобсона, то до російского консула въ Македоніи Ястребова, але не мѣгъ такожъ нѣчого вѣдати. Зъ сего всего мало бы выходило, що Стамбуловъ знавъ о намѣреняхъ Паниці въ Македоніи, але не знавъ о его намѣреняхъ що-до самой Болгаріи.

Збываия вынахъ свѣдѣбъ и обжалованыхъ не представляють великою цѣквости. Згадаемо хаба це о збываняхъ Стояна Маркова, одвѣчальнаго редактора „Свободы“. Сей панковъ побачивъ одного разу, якъ Пантелеви Кисомови (старый болгарскій патриотъ, опбл-ся членъ касационнаго суда) выпавъ изъ кишенѣ якѣсь паперы. Марковъ замѣтивъ чтобы тоті паперы поднати и вычитавъ честныхъ людей вернуты ихъ властителинъ, побавивъ ся въ шпівнество, тихцемъ привласнивъ собі паперы и прочитавъ ихъ. Изъ прочитаня тыхъ паперѣвъ переконавъ ся, що она мають якійсь загадковий змѣстъ: були се шифрованіи и нешифрованіи писемъхъ и телеграмъ Цанкова и

Луцканова до П. Кисомова, писаніи въ рѣзнихъ часахъ. На подставѣ тыхъ писемъ арештовано Кисомова.

Вѣбнци належать згадати ще о писемъхъ Якобсона до Колобкова. Кажучи по правдѣ, автъ обжалована говорячи о политичномъ значѣнїю тыхъ писемъ, бунтъ де-що пересадивъ. Тоті писма суть, що правда, досѣть вѣсеніи, денуды двозначній, мѣсцями говорить ся про якѣсь дѣланиа въ Болгаріи, але якіи, выразно не казано. Згадує ся въ тыхъ писемъхъ про И. А. Зинovieva, шефа азиатского департаменту при російскихъ министерствѣхъ внутреннихъ справъ, про Игельштрома (псевдонимъ „Шведъ“) и про царя, — але можна бы запытати, чи справдѣ згадуваніи Якобсономъ личности маючіи зъ нимъ знѣшеня? Такожъ треба згадати и на се, що Якобсонъ въ одѣмъхъ писемъхъ до Колобкова дуже давує ся, дляго Паница, вѣсегдашній ворогъ Россіи (бо такъ и було), звертаєсь о протѣкціи російскихъ властей для арештованого въ Македоніи Боні Георгіева.

Въ третій и послѣдній кореспонденціи наведемо коротенькій змѣстъ бесѣды прокуратора и всѣхъ двадцати и кількохъ адвокатѣвъ. При томъ позволено собі высказати о цѣлѣмъ процесѣ власну гадку, основану на уважѣмъ выслушаню заявленъ обжалованыхъ та свѣдѣбъ и на выслушаню змѣсту всѣхъ документовъ.

Драгомановъ.

Брошура М. Драгоманова.

III.

Уже зъ наведеныхъ двоухъ уступѣвъ назъ „Споминѣвъ“ Драгоманова про Казачу и про товариство имени Шевченка могли читателѣ змѣркувати духа, якимъ авторъ даше для галицкихъ народовцѣвъ зъ року 1873-го. А мы мусимъ же сказати, что въ цѣлѣй брошурѣ не стрѣтите для нихъ нѣгде якогось-небудь признаваия въ якѣмъ-небудь напрямѣ. Народовцѣ тѣскрѣзь або ретроградны, часомъ ажъ до смѣшности, або лицемѣры, або ще что й горше.

Наведемо деякіи примѣры: На „Бесѣда“ вечерама де-хто гравъ въ карты, а карточный столъ — то, повторѣе Драгомановъ за учителемъ Строняномъ, testimonium рапортатис animorum. Ну, гръ въ карты, мы вѣсегдѣ хвалити не беремось, але-жъ и не кличемо зъ Драгомановомъ зъ емфазою: „Ось куды я верауєсь, обѣщавши стѣлкою свѣта!“ „Бесѣда“ — касино, а по касинахъ скрѣзь безъ картъ не обходится ся. Бувають люди, що въ грѣ въ карты по цѣлѣмъ вѣмъ трудъ знаходити годянку розривки, — розумѣєсь, въ грѣ для забавы, не въ газардовѣй, а бувають зновъ люди, котріи на карты не можуть и подивитися. Очевидно, хто картѣ не любитъ, той бажавъ бы, чтобы вѣсегдѣ нѣхто не гравъ въ карты, але коли такъ не єсть и коли въ карты забавляють ся навѣть люди зъ кождого взгляду честній, дѣяльній и разумній, — то дарма! Се признає дѣло людске и коли не выходять у якоисъ групы людей по-за границѣ невинной розривки, то й не надѣєсь на матеріалъ до негативной критики тыхъ людей въ звязи зъ инчима справами: патриотичными, народными, литературными. На всякій способъ, авторъ „Споминѣвъ“ взявъ тоту приватну рѣчь на широкій камѣнь не безъ тендеціи... Ишло о наложенье по змѣстѣ якъ наибольшѣ темныхъ красокъ на тыхъ народовцѣвъ зъ 1873-го року, — то й сесе придало ся... Выдавецъ „Споминѣвъ“ п. Франко передрукувавъ уступъ про гру въ карты на „Бесѣдѣ“ въ Kurjer-а Lwowск-омъ, а читателѣ Kurjer-а можуть виробити собі понятѣ, что

Зъ всѣхъ досѣ наведеныхъ рѣдницѣй (Полемея, Маркіяна, Марцелина, Приска и Юрданиса) бачимъ, что край Уновъ якъ найдокладѣйше сходять ся зъ Геродотовою Скатию, що обѣмъвъ землю одъ Днѣстра до Дуны и одъ Припѣти по Чорне море. Въ цѣлѣсѣи є то край, замѣшканный выключно лишь народомъ нашимъ, малорусскимъ.

7. Свѣдоцтво пѣзѣйшихъ писателѣвъ.

По бѣдходѣ властивыхъ Гунѣвъ зъ Угорщины почали грецкій и римскій писателѣ кож-дый народѣ, що осѣдавъ (хоть-бы хвилею) въ Угорщинѣ, называти Гунами. Було то понятѣ единой географично и яко таке не може рѣшати о народности властивыхъ Гунѣвъ. Але и межѣ пѣзѣйшими писателями, особливо византійскими, є такий, что Гунѣвъ уважають Славянами, якъ передовѣсьмъ Тесфамъ и Кедрентъ. Они выразно за одно берутъ Гунѣвъ и Славяны: Оі Οὐνοὶ οἱ καὶ Σλαβῶνες (пор. Шафарика Старинности, т. I, §. 15). Про таке-жъ свѣдоцтво Прокопа говоривъ я вже на нѣмѣмъ мѣсци.

Розвѣдка, яку подаю о Гунахъ, єсть лишь дробною частіною зъ обширѣйшой працѣ на той тематѣ. Радъ-бы я, чтобы нашѣ историка заняли въ сѣмъ пытаню голосъ и высказали отверго свои погляды. Лаше въ той способъ можъ буде вѣссторонно розяснити нашу старину и уратувати зъ минувшостю нещоду свѣтлу картину для нашої исторіи. На кождый способъ було-бы то и для нашої будущности зъ великимъ хѣдомъ, якъ-бы крѣпилось народнаго духа сномынами про величій постаті историчній, якъ Болемаръ (Баламеръ) и Аттіла, а не, якъ досѣ, нужденными згадками про Рурика, про осѣдѣленіе Василька, про битву надъ Кая-люю, або таке инше.

* * *

„Antes, qui sunt Sclavenorum fortissimi, a Danastro extenduntur usque ad Danabrum.“

Край Оуи, что лежавъ за великою рѣкою пущанъ, то очевидно край на полудне Припѣти. Але якъ читати назву Оуи? Нѣмцкій ученый Грімъ велѣвъ читати Wini, але тымъ справа не пояснила ся. Та й не знаемъ, чи Юрданієвъ написавъ те слово правильно — у него майже всѣ назвы географичній поперекурчуваніи не до пѣзнаниа. Если Оуи мавъ бути назва славянска (а такъ выходитъ зъ Юрданиса), то по правилу старославянскаго языка мусѣла бы кѣнчати ся на самогласну. Тогдѣ послѣдній дѣй буквы слова треба переставити и остаточно читати Уни — бунъ-бы то отже край Уновъ.

Юрданієвъ при описѣ похоронѣвъ Аттілѣ наводитъ деякіи звичаи и обряды Гунѣвъ и записавъ при той нагодѣ слово, якимъ Гуны одну часть похороннаго обряду называли. Онъ каже въ гл. XLIX: „Гуны похоронными пѣснями“ звѣлчвали военны чины Аттілѣ и бѣдпразнували на его могилѣ страу — такъ Гуны той обрядъ называють въ своѣмъ языкѣ — при величѣмъ парѣ, мѣшаючи сумай жалѣ въ выразами утѣхи“.

Гуныське слово „страва“ є очевидно славянське. Нинѣ мавъ оно де-що инше значеніє — въ старославянскѣмъ языкѣ выражало бѣнкетъ при могилѣ покойнаго. Милосниче въ „Etymologisches Wörterbuch der slavischen Sprachen“ толкує слово страва черезъ „Totenmal“**).

*) Гуны были вѣсегдѣ народомъ свѣвучимъ. Про поетѣвъ на дворѣ Аттілѣ була вже згадка, — Прискъ описавъ такожъ звичаи, якъ гуныскій дѣвчато витали Аттілю, за кождымъ поворотомъ его до краю, одѣтими пѣснями. Юрданієвъ наводитъ навѣть тексты одной пѣсни, зложеной Гунами въ часѣ смерти Аттілѣ.

**) Стрѣповіусъ, выдавецъ „Тебайды“ римского поэта Статія (дѣло вышло въ Амстердамѣ р. 1655) згадує такожъ про страву, яке обрядъ похоронный: „ritus sepulturae, quem strabas dicit lingua sua“.

тота „Бесѣда“ — то якась якась грацивъ... мѣжъ тымъ якъ на „Бесѣдѣ“ карты въ ходѣ мѣнѣе, анѣжъ въ якѣмъ-небудь ничѣмъ касаніи у Львовѣ.

Для характеристичности, якъ народовцѣвъ зъ 1873-го року глядѣли на живочу справу, авторъ „Споминѣвъ“ наводитъ такую розмову зъ однимъ литераторѣмъ:

— Ну, скажѣть менѣ — сказавъ литераторъ обертаючись прямо до мене, — чи у Васѣ (въ Россіи) завше такъ, якъ ось я бачивъ отутѣ. Зайшовъ я до Васѣ у готель, Васѣ не було, а Ваша жѣнка розмовляє зъ НН. (Сѣчовникомъ, что приѣхавъ саме тогдѣ до Львова). Отсе вы пойдѣте на лекцію чи де, а жѣнка Ваша може сама праймати мушану?

— А чому-жъ нѣ? — пытаю.

— И вы не боитесь?

— Чого?? — пытаю, смѣючись.

— Ну, а бѣ боясь! — одказавъ литераторѣ.

Вѣримо авторѣвъ „Споминѣвъ“, что мѣгъ знайтѣсь якийсь литераторъ, что ажъ такъ боявъ ся о свою жѣнку, — але-жъ се мусѣвъ бути на томъ пунктѣ дѣякъ, якимъ не мало подыбати можна у всѣхъ культурныхъ народовъ. Така одинаца могла Драгоманову послужити за дуже добрый тематъ до водевілю, але не до характеристичности интеллигенціи руской въ 1873-омъ роцѣ. Мы можемо запевнити авторѣ „Споминѣвъ“, что у загалу галицко-руской интеллигенціи „справа жѣнчѣ“ усе-жъ та-ки не стояла въ 1873 роцѣ ажъ такъ високо...

Дальше авторъ „Споминѣвъ“ реметує на директора руской гимназіи, что той не дозволявъ ему прийти на годяны до класѣ гимназіи, а казавъ ему внести поданье до краевон рады школьной. „Я просто ухамъ своимъ не вѣривъ!“ вѣлає авторъ „Споминѣвъ“. Але-жъ тогдѣ, у насѣ въ Галичинѣ обовязує таєй приписѣ, что нѣмѣмъ чужому не вѣлѣо заходити до класѣ гимназіи...

Въ одѣмъхъ мѣсци авторъ „Споминѣвъ“ посуваєсь ажъ ось до аконъ характеристичности народовцѣвъ:

„Въ остатѣй роки бѣдосѣає трохи змѣнились, бо й Галичина побѣла на передѣ: тамъ єсть уже люди, котріи хочъ знають, что наваруси ихъ багато багна. Та ще недавно одинъ украинофиль и при тому далеко не „правобережній“ и навѣтъ москвоузнавистичній, придивившись до галицкихъ народовцѣвъ, найбільшъ у Львовѣ, писавъ менѣ: Господи! койа хочѣсь карати Россію и Украйну, карай ихъ огнемъ, мечемъ, чымъ хочѣ, толкѣи не прилученемъ Галичины, бо въ насѣ же й своего смѣтя стане Дѣйро перегородати, а що-жъ буде тогдѣ, якъ Галичана єе посунуть до насѣ цѣлою хмарою на учительствѣ, на становныхъ и т. п.!? Пропали мы тогдѣ на вѣки! НН. каже, что Галичина — се телефонъ, по котрому цивилизація буде переходити зъ Европы въ Азію... Але по своему телефону йдуть и доносѣ...“

Якъ назвати такий оригінальній способъ войнованя? Честнымъ мы его не назовѣмо!

Насампередъ Драгомановъ перевертає слова листу. Авторъ пише: „Якъ Галичана єе посунуть до насѣ и т. д.“ — а Драгомановъ стягавъ его слова до „галицкихъ народовцѣвъ“. Але допуставши и се, что авторъ листу мавъ на гадцѣ и „народовцѣвъ“ та про нихъ написавъ такую рѣчь, — то все така честній люди такъ не роблять, якъ авторъ „Споминѣвъ“, чтобы, анѣ самъ не розсѣлдивши, якъ то були „въ остатѣй роки“ чи „ще недавно“ доносѣ бѣдъ народовцѣвъ, анѣ не навѣвши: хто, что и про кого доносѣ, — печатавъ такую тяжку клевету, по просту выймаючи єи зъ якогось листу, не подаючи навѣть: хто пише та що и кого мавъ на гадцѣ! Такъ робити — неговорова, огадно! Хто говорить о „доносѣхъ“ — нехай не ховаєсь за плѣтъ безименно цитованнаго листу! Не говоримо вже о томъ, что на честный способъ вѣсегдѣ не повинно ся привратныхъ листѣвъ надуживати до киданя клеветы на противника...

Мы вѣсего бѣдосѣає въ Галичинѣ, знаємо все, что мѣжъ народовцями дѣєсь, але мы не можемо пригадати собі якогось-такого факту, котрый бы не то прямо указувавъ, але бѣдай выдавъ тѣмъ якогось хочъ-бы одного доносѣ „въ остатѣй роки“ чи „ще недавно“. Мы знаємо, что якъ отъ торѣвъ лучишѣ арештованя Украинцѣвъ и деякихъ галицкихъ приятѣльѣвъ авторѣ „Споминѣвъ“ (Франка, Павлика) — народовцѣ и въ своихъ органахъ (отъ хочъ-бы въ „Дѣлѣ“) и особено постунали зовѣсь не такъ, чтобы можна клеветати на нихъ „доносѣми“...

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Зъ Вѣдѣя пишуть до Politik: „Тутъ дѣяльє ся теперь на ситуацію трохи спокѣй-аѣйше. На радѣ министровъ — котра, мимоходомъ сказавши, одбула ся подѣ проводомъ цѣсаря, радженю широку надѣ тымъ, что дѣє ся въ чеськѣмъ соймѣ. Постановлено не складувати въ липно додатковон сесіи. Соймѣ абере ся ажъ зъ початкомъ осеня и єсть надѣя, что до того часу народѣ чеській стане прихильнѣйшій для угоды.“

Зъ повысѣномъ вѣсти якъ и зъ другою, о котрой такожъ доносѣетъ Politik, а именно, что вѣмѣстѣмъ г-р. Баденіи вѣдѣвъ до Вѣдѣя не лишь для того, чтобы тамъ порозумѣти ся що-до часу складаня галицкаго сойму и обговорѣя фінансовыхъ наслѣдѣвъ индѣмизаціонной угоды, але що его подорожѣ стояла такожъ въ звязи зъ чесько-нѣмецкою угодою и что бѣмъ мавъ забезпечити правительство, что коло польське буде и дальше згодно поступати зъ чеськимъ клубомъ — выходить, что правительство не думає теперь мѣшати ся до сѣа угоды и що хоче бѣдживити свою акцію на пѣзѣйше. N. fr. Presse доносѣетъ зновъ, что г-р. Тассе

мавъ сказати послѣмъ зъ большон посѣлости въ Чехѣхъ, что принаѣе предложѣнъ угоды-ныхъ може потягнути ся ще три або и чотири роки.

Зъ прагского сойму маємо теперь лишь такую вѣсть, что комісія угодова по цѣлѣ-тыждневѣй нарадѣ ухвалила провѣтъ правительствѣа что-до роздѣлу краевон рады нѣмѣль-номъ безъ змѣны. Г-р. Грѣвъ внесѣе, чтобы комісія перейшла надѣ сѣа сразою до порядку дневнаго, але комісія бѣднѣла се внесѣнєе. Подѣає дебѣты представитѣль г-р. Клямъ хѣдъ сѣи справы на вѣдѣнєсѣй конференціи, а зъ того показуєсь, что соймѣ мавъ право залагоджувати поодиной предложѣнїи, але не смѣа обѣжати постановѣ, что мѣстѣти ся въ предложѣнїяхъ правительства. Рітеръ бѣднѣувавъ ся зновъ на то, что въ протоколѣ угодовѣмъ стоить выразно, что якъ правительство такъ и стороны политичній мають уважати всѣ предложѣнїи яко одну цѣлѣсть. Намѣстѣнѣя заявлявъ, что якъ правительство такъ и поодиной партіи суть авѣзаніи постановѣми угодовыми. Тогдѣ сказавъ Плевѣръ, что бѣмъ именѣмъ Нѣмѣцѣвъ приймає сѣя заявленїа попередныхъ бѣсѣднѣкѣвъ до вѣдѣмости, бо хто на сѣрію бажѣахъ угѣдъ, той мусѣвъ хотѣти, чтобы предложѣнїа трактовано яко цѣлѣсть.

Татъ отже буде могла бѣдай одна точка угодова бунъ предложѣна повному соймѣу, але пытанье ще, что соймѣ зъ нею зробить, чи ухвалѣти єи и коли то вѣстунѣти, бо прѣцѣ вже 4 червня мають абратѣи ся сѣбѣльнѣа делегація а соймѣ повинѣнъ бы до того часу бунъ закрытій. Говорѣао первѣство, что соймѣ чеській мавъ бунъ закрытій ажъ въ суботу, теперь кажутъ, что ажъ дѣя 2 червня, а Нѣмѣцѣ ставлять навѣтъ провѣтъ, чтобы соймѣ зовѣсьмъ не закрывати; соймѣ, кажутъ они, може и дальше радѣти подѣає засѣданѣ сѣбѣльныхъ делегѣціи, бо въ нихъ не потребуютъ конче засѣдѣа самѣ делегѣты, можна выслати ихъ засѣдѣнїа. Здає ся однакѣжъ, что соймѣ буде на часѣ засѣданѣ сѣбѣльныхъ делегѣціи бѣдосѣає а при кѣнци червня буде зновъ радѣти. Коли такъ стане ся, то буде єе доказомъ, что правительство мавъ все-таки надѣю перевести угоду.

Kurzenie ojezyzny polskiej поступає въ Прусѣхъ въ способѣ асгарнуучій, на что доказомъ слѣдуючій фактъ: Пѣсля уставы пруской высѣлають Захѣдѣй Прусѣ (провінція) зъ помѣжѣ представитѣльѣвъ „старонъ засѣдженонъ власности земскоя“, т. є. зъ помѣжѣ тыхъ роднѣвъ, котріи чѣ найменше 50 лѣтъ держѣтъ въ рукахъ большій посѣлости, одного члена до палаты панѣвъ пруского сойму. Тымъ тѣту-ломъ мавъ бѣдъ р. 1867 се достоинство Полянкъ, Людвикъ Сляскій. Передѣ двома лѣтѣми передавъ Сляскій, 72-лѣтній старецъ, свѣдѣи мѣстѣвъ сѣяновъ, а тымъ самымъ мусѣвъ зложѣти и мандатъ до палаты панѣвъ. Власта политичній шѣвѣлохъ повѣдѣвъ Захѣднѣхъ Прусѣ уложѣли до новыхъ выбѣрѣвъ нову лісту, а зъ тои показало ся, что на 403 сѣлѣ єсть засѣдженыхъ роднѣвъ всего 25, зъ тыхъ 12 польськихъ, а 13 нѣмѣцкихъ. Зъ тыхъ 12 польськѣхъ старѣхъ роднѣвъ шляхетныхъ знаєаєсь одна теперъ, бо єи мѣстѣвъ выставленъ на ліцѣ-тѣацію товариствомъ кредитовымъ, друга ко-лыхѣає ся, повалѣти ся леда дѣнь. Въ р. 1867, коли выбрано Сляского, мѣла Полянка о 13 го-лѣсѣвъ большѣ, якъ нинѣ. Правда, что зъ тыхъ убули три роднѣвъ черезъ смерть, а ихъ мѣ-стѣа суть въ рукахъ женщанъ або малолѣт-ныхъ, але 10 пропало разъ на всѣ.

Въ парѣ зъ тымъ вѣде другой обявъ, до-казавъи урядовыми выслѣдѣми. Наибольшѣ неписемныхъ и межѣ людностію цѣвѣльнѣю и въ войску выкаають Познанщина и Прусѣ Вѣхѣдній, а ще большѣ Захѣдній, отже краѣ польскій. Татъ отже шляхта розгратна, мужѣнѣвъ темнѣй, а Нѣмѣцѣ — курѣзю оѣзѣує. Туды, панове Полянкѣ, зѣрѣнѣти ся зъ вашою опѣкою та зъ вашими Macierz-ама!

Нова організація въ войсковѣа зро-бѣтъ зъ Нѣмѣччины одинъ великій таборѣ во-енный. Пѣсля обѣдѣнѣ Freisinnige Ztg. буде рѣбный конвѣнѣнтъ выноєсти 353.000 людей замѣсть дотеперѣшнихъ 176.000. Чѣсло вѣсѣа обѣдѣає мира буде выноєсти 1,032.000 а подѣ-часѣ войны ажъ 6¹/₂ мѣліона людей, то зна-чить, цѣлу четвертѣау всего мужьского насе-ленїа.

За голосною брошурою „Videant consules“ появѣлась нова брошура подѣ заголовкомъ „Cedant arma togae“, котрой авторъ такъ ка-же: „Хаба-жъ мы разбѣйнанѣ? Хаба-жъ маємо право кнѣути жарѣво войны на Европу за-дѣа того лишь, что колѣсь якась держава може для насѣ стати неспѣсечною? Кѣжда война єсть и повѣстане грою, въ котрой не вѣати чи выграємо, чи програємо; та-жъ въ 1887 р. не була рѣчь цѣна, что мы выграємо. Нѣмѣ-ччѣа не жадає нѣчого якъ лишь мира, она хорошила и удерживала миръ своєю власною сѣною и сѣною своихъ союзнѣкѣвъ; что она хотѣла бы и могла бы була осѣгнути въ 1887 р. войною, то зовѣсьмъ непонятно. Анѣ народѣ Авѣстрій анѣ Италіи не згодились бы вѣкѣли на то, чтобы помагати разбѣйначѣй політицѣ нѣмѣцкѣй, але передовѣсьмъ треба то зазначѣ-ти, что анѣ авѣстро-угорскѣ анѣ италіянскѣе правительство не мають нѣбола угоды обовязку помагати Нѣмѣччинѣ въ єи заборѣчѣй войны.“ Корнѣстъ зъ такою войнѣ, хочъ бы она и шѣст-ливо закінчѣла ся, була бы супротивъ Фран-ціи лишь угодою а супротивъ Россіи бунъ бы то зѣдобутокъ безправный и неможливѣ до у-держаня. Побѣта Франція вымагѣла бы цѣ-лыхъ армій, чтобы єи удержѣти въ спокою, а балтійскихъ провинцій не можна бы такожѣ удержѣти не забираючи польськихъ краѣвъ.“

Похоронъ Качанского, редактора „Ва-лька Срѣба“ въ Бѣлградѣ, ставъ ся причиною малого конфлікту межѣ Срѣбією а Авѣстро-У-горщиною. Качанскій походивъ зъ угорскихъ Срѣбѣвъ и своего часу выступѣаъ дуже евер-

тісно протів мадарської реакції а обсебя перешься до Відраду, де и померт. На его похороні выголосено бесѣду, котра була вымѣрена протів Австро-Угорщини а головню протів Мадарь; а позаяк на похороні було и сербске правительство офіціально репрезентоване, то австрійскій посолъ въ Відрадѣ бар. Темель выступивъ въ жалобу протів той демонстрації. Теперъ отже доносять въ Відрадъ, що секретарь сербского посольства Барловачъ явивъ ся оногоды въ австрійскімъ міністерстві дѣлъ заграничныхъ и заявивъ, що правительство жалуетъ того дуже, що въ причини сего похорону прийшло ажъ до такого непорозумѣня. Качанскому оддано офіціально честь лишь яко постова и сѣцпрова-охотникъ а бесѣду награбу выголосивъ чоловікъ, котрый не стоить въ ніякій звязи зъ правительствомъ.

Процессъ Павицы не зробивъ въ берлинскихъ міждоайныхъ кругахъ ніякого вражѣня и тамъ майже не звертають на него уваги. Тамъ давно звѣстно — такъ пишуть въ Берлині до Pol. Corr. — що не оденъ агентъ російскій на Балкані робить політику на власну руку безъ уповання свого правительства, часто навѣть протівъ его инструкцій. Що до такихъ агентівъ належить въ першій лінії таковъ и Хитрово, вѣсть загально звѣстна. Чи отже процессъ Павицы выривъ трохи больше чи менше интриги Хитрова, се вѣсть для всѣхъ рѣшючимъ. Ширша публіка може бути цікава на сей процесъ, але політичного інтересу не має бачъ навѣть въ своїхъ подробностяхъ.

Румунскій и російскій газеты доносять о явномъ загадочномъ руху война въ Болгаріи. Одъ явномъ часу выслають ся на границѣ Болгаріи, особливо же надъ Дунай, знатні дѣлвля войска а дня 20 с. м. прийшовъ такий транспортъ до видинской крепости. Два корабль и чотири шлюперы привезли туди того дня ажъ 4.000 людей всѣлякого рода оружія а дня 25 мало тамъ прийти ще шість повныхъ батерій зъ амуніцією, такъ, що цѣла крѣпость видинська есть теперь набата войскамъ и амуніцією. Такожъ заведено протівъ людей прѣвѣджающихъ зъ заграницѣ дуже строгі мѣры осторожности. Безъ правильно відомованыхъ пашпортівъ не пускають нікого до Видина и сльдасть дуже пильно за кожымъ, що прѣйде, доки бнть ажъ даьше не бдѣде. Передъ мѣсяцемъ ще того не бывало.

Правительство болгарске заключило, якъ вже звѣстно, въ Нѣмеччину угоду торговельну, подобну, якъ свого часу въ Англію а теперъ веде Австро-Угорщина переговоры въ справѣ заключенія формальной угоды торговельной. До обохъ сихъ зактівъ привязують въ Союзъ велику вагу політичну.

Зъ судової салі,

[Розрухи робітничі въ Бялѣй.]

Дня 27 н. ст. мая розпочалась розправа карна въ Вадовицяхъ передъ звичайнимъ трибуналомъ карнымъ протівъ робітниківъ, котрі брали участь въ розрухахъ въ Бялѣй. Надавъ обжалованыхъ засѣло 34 обжалованыхъ т. е. тихъ, котрыхъ підчасъ розрухівъ узявено, бо рѣшючаю веде ся слѣдство судове протівъ многыхъ вѣншихъ робітниківъ посягшихъ на свободу. Обжаловані не мають оборонцѣвъ, бо не мають на вхъ ошату грошей, а законъ не наказує додавати оборонцѣвъ при розправахъ передъ звичайнимъ трибуналомъ. Обжаловані суть зарбѣнниками фабричними, а такожъ вѣть мѣжъ нима кілька ремѣсниківъ челядинѣвъ. Провѣдниками въ розрухахъ уважае прокураторія Іосифъ Бергманна, 35 лѣтнього зарбѣнника, та патьохъ вѣншихъ: Фуссека, Дроздзвиза, Нішвіца, Вехця и Шпирку.

Прокураторія обжаловує: о злочинство крадежи зъ §§. 171, 173 и 174; — о злочинство публичного насильства черезъ злобне ушодженне чужой власности; — о насильстві нападі чужихъ нерухомостей при вломѣ до шпѣльвъ Шмідтерманна и Гросса; — та о провину збѣгованка зъ §. 283. Прокураторія вносить укарати обжалованыхъ вѣнзницею одъ одного до пѣть лѣтъ.

Актъ обжалованія представляє розрухи въ Бялѣй такъ:

Дня 7 цѣвтя с. р. бдбулись въ Бельску збори робітниківъ, на котрыхъ сильно побдбурила робітниківъ бесѣда выголосена по нѣмцѣн жидомъ Германомъ Кадішомъ, докромандомъ філософіи въ Бялѣй. Робітники въ Бялѣй хотѣли такожъ у себе бдбути такий зборъ и старали ся о бесѣдникѣвъ, польского зб Льюва и нѣмецкого зб Вѣднѣ, але пересвѣдчались, що староство не дозволить на такий зборъ. Мимо того розбѣжались вѣсть, що 23 цѣвтя о год. 7-йй вечеромъ выголосить промову на ринку въ Бялѣй лѣвѣйскій бесѣдникъ.

Того то дня зачали підъ вечеръ сходати ся громади робітниківъ на ринку въ Бялѣй. Комисаръ повѣстовый Шавловскій въ мундурѣ и мѣсцова поліція почали зазывать робітниківъ розходити ся, але робітники заявили, що будуть спокійно выжидати бесѣдника. Отдакъ почавъ ся бдльшій заколотъ и крикъ мѣжъ робітниками та всѣ выбрались за мѣсто до Ляпавкѣ. Першій домъ въ Ляпавку есть Якова Гросса, куця, властителя кількохъ шпѣльвъ и складу оковиты вартости до 500.000 ар. Гроссъ позамыкавъ бѣна и дѣрѣвъ, а робітники, не могучи дбастися до ввугтра, почали бомбардувати домъ камнѣнемъ. Отдакъ пдѣшли робітники до дому пропінатора Корна и розбили ему два шпѣльва та поначали и покралі всѣ его засобы вѣнцѣвъ.

Коли лишь зачалась тѣ розбоѣ, прибула на мѣсце розрухівъ кавалерія, але що не могла дати собѣ рады, то закликало на по-

мѣчь пѣхоту 56 полку. Одна компанія підъ проводомъ капитана Либосварского зъ багнетами на карабінахъ, а бдтакъ ще другій и третій бдѣлѣ пѣхоты, при котрыхъ були комисаръ Шавловскій и концентъ староства Губатта, явились передъ робітниками. Робітники не уступали а ще и кидали на войско вѣнцы, що поцало підъ руки. Одинъ вѣнцъ поцѣленый въ голову, поваливъ ся на землю, на вѣнцѣ войска замахнувъ ся робітникомъ сокарою и пдѣофіцеръ Шеніутъ тѣвъ тогда робітника шаблею а деянимъ войскамъ хотѣли вырвати карабіны. Капитанъ Либосварскій давъ розказъ стрѣляти: войско стрѣляло а зъ робітниківъ кількохъ на смерть погубило а вѣнцѣхъ также покалѣчено. Товпа подалась. Рѣшючаю выслаю фельдвѣбля Шеніута въ янше мѣсце, де пѣбѣ то мали робітники пдѣпалювати склады оковиты Гросса. Шеніутъ казавъ два разы стрѣляти мѣжъ робітниківъ и зновъ бдльшихъ погубило. Робітники почали утѣкати; тогда змѣнено улѣвъ войскамъ а жандармерія почала арештувати робітниківъ.

НОВИНКИ.

— Процессъ Дефенбъ, видко, що не зовсѣмъ прогмонѣвъ и якъ передъ тѣмъ морочивъ прокуратора Гіртлера фонъ Клеборнъ та декого „підъ кавками“, такъ теперь морочить російскихъ дипломатѣвъ. Ческа Politik дбаста зб Льюва вѣсть, що російске правительство стараетъ ся въ дипломатичной дорѣвъ выдѣбути акты зъ процессу Дефенбъ, котрый вѣвъ ся минувшого року, а котрый на послѣдкѣ за дѣла браку вини обжалованыхъ, треба було застановити. Правительство російске думаетъ, що въ актахъ тихъ знайде деякі дані щодо національно-русского руху въ Россіи. Зачувати — пише Politik — що вышній судъ краєвий одмовивъ выдати дѣтѣчній акты Россіи.

— Священство доната Святинского збрание на соборіку деканальномъ въ Олешковѣ, ухвалило мѣжъ иншимъ и вписало до протоколу дословно: „Ухвалено одноголосно заявити свое обурѣние и собѣдѣнованіе по причинѣ сумныхъ приключеній въ гр.-кат. сѣменици у Львовѣ и просяти умильно Всевѣст. Ординаріатъ, чтобы знодѣвъ повліяти тамъ, де слѣдує, чтобы невѣдомѣдне управительство сѣменица цѣлковито змѣнити, абы наше священство и наше св. обрядъ не були такъ, якъ до теперь, компромитовані та наражені на чужу интеренцію.

— Зъ руско-народного театру. Въ зуботу 31 н. ст. мая выставить ся въ Сяноцѣ на передпослѣднѣ представленіе по разѣ першій знаменита драма М. Старицкого „Не судилось“ на дохѣдъ артистки панѣ Ив. Виберовичевой. Гадаемо, що не треба захоочувати публіки до численой участі, бо вже якъ цѣль самого представленія — дохѣдъ знаменитой нашой артистки п-ѣ Виберовичевой — такъ и добіръ штуки пѣтмон та знаменито переведеной, дають поруку, що сѣля театральна выпонить ся биткомъ гостями и почитателями таланту бенефисантки.

— Рускій народный театръ підъ дирекцію п. Виберовича забавить еще въ Сяноцѣ до 1 н. ст. червня и въ Недѣлю 1 червня дасть тамъ недѣклячно послѣднѣе представленіе.

— Зъ мѣстона Войнилова пишуть намъ, що тамъ по ostatnichъ выборахъ до рады громадской выкравъ тѣхъ акты выборчій разомъ съ внесеннымъ протестомъ. Слѣдство звернуло головню протівъ вѣйта, бо найбільше підозрѣние паде на него, що бнть все те дѣсь спрятавъ.

— Зъ Сяночного пишуть намъ: Нашъ народный рускій театръ підъ управою п. Виберовича гостить у насъ въ Сяноцѣ черезъ довшій часъ. Театрови поведилось дуже добре, бо и Русины, мѣсцеві и околичай а именню священство пильно учащали на представленія, и Польки не бдѣгались одъ театру. Ту годить ся піднести, що коли на перевозахъ и чужихъ опереткахъ було усе показане число Польковѣвъ, — на нашихъ народныхъ творахъ были Польки дуже слабо заступлені, але за то Русины горнули ся. Вказує се на бракъ любопитности у сянѣковѣхъ Польковѣвъ до познаня нашой народности — але зъ другого боку на почутіе національное и патриотизмъ Русинѣвъ. Шкода, що п. Виберовичъ, хочъ не бѣвъ привезловый до того матеріально, годувавъ насъ кілька разѣвъ Мікадами, Баронами цыганскими, замѣсть чтобы популяризувати нашу народну музу, до чого есть обовязаній. Ще одно. Коли п. Виберовичъ побавивъ у тугешныхъ Русинѣвъ таке заинтересованіе и пожертвованіе для народной сценіи, повиненъ бѣвъ выставленемъ патриотичныхъ творѣвъ, якъ Полуботковъ, князь Островскій, піднести и задрѣти патриотизмъ, дати выразъ нашимъ чувствамъ народнымъ, якъ то домагаля ся сего дѣякі патриоты зъ свѣтской интелігенції и священства а якъ днѣ самъ прѣрѣкъ зробити. Такъ ба, — обѣцѣвъ пѣвъ кожухъ и слово его тепле. Представленіе Полуботка було навѣть запроважене, та не бдбуло ся. Дѣла чого? „Щобъ Русинѣвъ не роздѣювати“ — слова п. Виберовича. Sapienti sat! Пѣне директоре, чи далеко забѣдемъ?

— Читальня въ Петриновѣ коло Тернополя устроїла 15 н. ст. мая въ роковини знесени панщины вечерокъ при участіи пп. Мардаровича и Гарасимовъ зъ Тернополя.

— Справа судовой. Зъ Вѣднѣ доносять, що найвысшій трибуналъ и міністерство справедливости згодили ся въ засадѣ на побдльшеніе сенату галицкокого при найвысшомъ трибуналѣ о трехъ совѣтниківъ.

— Товариство ц. и. ветеранѣвъ войсковыхъ у Львовѣ именовало Преосв. епископа Юліана Пелеша членомъ почетнымъ и вручило ему дипломъ черезъ окрему депутацію.

— Громады перемышлянской повѣту, котрыхъ надѣлѣвъ рускій комитетъ ратуновскій збѣжкомъ, по вѣдѣлѣ сей комитетъ, чтобы дня 18 (30) мая о 9 бй год. рано выслали на дворецъ зѣлѣзничій въ Задворію возы а возниковъ заосмотріли въ повномъчѣ, подтвержде мѣсцевыми священниками, для забраня того збѣжа.

— Въ лѣвѣйскій радѣ громадской бдбули ся дня 27 н. ст. выборы бурмістра и магістрату. Бурмі-

стромъ выбраний п. Фердинандъ Пааръ, заступникомъ п. Володиславъ Ляховичъ, а асесорами пп. Фердинандъ Кришке, Данило Щирка и Стефанъ Харамбюкъ.

— Зъ Минулинець пишуть: У посесора тутешного бровару п. В. доконано великой крадежи: неавѣстный злодѣй забравъ 1500 ар. въ золотѣ и сѣрѣбныхъ монетахъ дворенскихыхъ. Крадежи доконано въ бѣлѣй день, але полишилися такий слѣдъ, що не трудно буде выкрыти злочинца. — Увлѣчено кілька особъ підозрѣныхъ, що підѣложили огонь підъ заведеніе купелевъ въ Конопковѣ.

— Заступництво въ краєвомъ выдѣлѣ. Покликаный маршалкомъ д-ръ Густ. Ромеръ, чтобы обняти урядованіе въ краєвомъ выдѣлѣ підчасъ недуги п. Петруского, не могъ прибути до Львова, тожъ маршалокъ краєвий покликать заступника гр. Ант. Водзницкого, котрый передвѣчера прибувъ до Львова, бравъ участъ въ засѣданіи выдѣлу и обѣнявъ управу департаменту просвѣты въ краєвомъ выдѣлѣ.

— Комитетъ похоронный тѣла Ад. Мицевича въ Краєвомъ порѣшилъ выслати до Парижа по тѣло д-ра Вайгѣля, Конопку и двоухъ академикѣвъ та запросити Славянъ до участі въ тѣмъ торжествѣ, котре назначено на 31 червня с. р. Селяне-Мазуры порѣшили взяти участъ въ похоронахъ а на домовій зложити вѣнцѣвъ зъ колося збѣжа, збѣраного по всѣхъ сторонахъ Польщѣ.

— Выборы посольскій до сойму краєвого зъ бдльшихъ посѣлостей въ пов. хшанѣвскомъ на мѣсѣцѣ пок. Арт. Потоцкого розписано на 10 н. ст. липня с. р.

— Въ подорожѣ до пѣвѣнчного полюса має выбра- ться 2 червня с. р. архіепископъ Кароль Людвикъ зъ арх. Фердинандомъ. По дорѣвъ мають стрѣтитъ ся зъ цѣсаремъ нѣмецкимъ Вильгельмомъ II. Подорожѣ архіепископъ Людвика одбуде ся черезъ Гамбургъ, Кіль, Копенгагу до пѣвѣнчного полюса.

— Обручкова затмѣние сонца буде можна бачити въ цѣлой Европѣ, Азій захѣдной и въ Африцѣ по экваторѣ. Але докладно предтавить ся се затмѣніе лишь на захѣдномъ берѣзѣ Африки, на Кретѣ, въ малой Азій, на полудни моря каспійского и коло Кавкату. Се затмѣніе не буде повне, лишь т. зв. обручкова, бо кружокъ мѣсяца не закрѣе цѣлкомъ кружка сонца и лишитъ ся вузкій окрайокъ сонца. Ся обручка не дозволить бачити тихъ цѣкавыхъ зѣвѣнчій при затмѣніи сонца, именню т. зв. короны и протуберанцѣвъ, але все таки найдуть ся люди, що выберуть ся до Кандін на Кретѣ, зъ-бдкіи найлѣпше и найдовше, бо чотири мінуты, буде можна бачити сѣзатмѣніе. У Вѣднѣ н. пр. буде затмѣнена лишь 56 сотна часть кружка сонца. Початокъ затмѣнія припадає о 9 год. 24 мін. передъ полуднемъ, а конецъ 12 год. 12 мін. въ полудне дня 17 н. ст. червня с. р.

— Фантова лотерія, устроєна 3 (15) мая с. р. обществомъ Рускихъ Дѣвъ на дохѣдъ голодуныхъ селянъ, принесла чистого доходу 106 ар. 61 кр.

— Грѣмъ ударивъ дня 24 н. ст. мая въ Поршнѣ, пов. лѣвѣвского, въ хату селянина Дмитра Бегея, при чѣмъ погорѣла его хата и всѣ будынкы господарскі, вартости 1400 ар., та хата его брата Ивана Бегея, вартости 300 ар. Селяне не хотѣли гасити огонь и ажъ два жандармы мусѣли гнати людей до ратуку.

— Експлозія газѣвъ лущила ся дня 16 н. ст. мая въ Дзвинячѣ, пов. богородчанского, въ копальни наfty и воску земного п. Лявѣмана, званой Агіе I. Підчасъ експлозіи можна було бачити зъ 15 мінутъ надъ ямою Нр. 11 мовѣ бы стовпъ дыму зъ пѣскомъ, землею и камѣньемъ, высоты до 40 метрѣвъ. Робітники, що робили въ „ятѣ“, чули передъ експлозією въ амѣ якійсь сикъ и легкій потрясеніа, тому хотѣли добути робітника Андрѣя Новака, котрый робивъ на сподѣ ямы. Але се було вже за пізно; въ одной хвилі наступила експлозіа, збравла дахъ „яты“, вырвала валъ зъ ведромъ, и самі робітники мусѣли выбити стѣну та утѣкати, бо експлозіа тягнула ихъ до ямы. Новака же доси не добули зъ ямы. Експлозіа піднесла дво ямы на 22 метры, а бдтакъ ще другого дня піднеслось дво о 9 метрѣвъ.

— Въ справѣ товариства дѣлѣвъ епархій перемышлянской подаетъ о Василь Чернецкій изъ Ольшца безлого до загальнѣй вѣдомости, що на внесено до лѣвѣвского намѣстництва просьбу о затвержденіе статутѣвъ сего товариства одержавъ черезъ староство въ Перемышлѣ таку бловѣдь, написану по руски: „Пѣсло рескрипту выс. ц. к. намѣстництва зъ дня 12 мая с. р. ч. 15.783 повѣдомляю Ваше Пренѣдобіе, що предложеній статуты не затверждають ся, бо не має примѣненія законъ зъ д. 15 надолѣста 1867 ч. 134 в. з. д., але цѣбо. патентъ зъ 26 надолѣста 1852 ч. 253 в. з. д., протѣ тѣ статуты будутъ предложеній ц. к. міністерству справъ внутрѣшнихъ до дальшого рѣшенія. Заразомъ зазываетъ Ваше Пренѣдобіе, до повинити просьбу долученемъ 6 примѣрника статутѣвъ. До часу рѣшенія сѣй справы ц. к. міністерствомъ заказує ся ввести въ житѣ сѣ товариство. Горький.

— Зносины мѣжъ властями войсковыми въ Австро-Угорщинѣ и Россіи. Щобы установити и улѣкшити безпосередній зносины мѣжъ варшавскимъ судомъ войсково окружнымъ зъ одной стороны а судами войсковыми въ Галичинѣ и Буковинѣ зъ другой въ справахъ, належачихъ до обсягу тихъ судовъ, правительства російске и австро угорске на основѣ конвенції зъ 1884 р. підписали декларацію, въ силу котрой варшавскій судъ войсково окружнй и его прокураторъ, та командианты крѣпостей въ Краковѣ и Перемышлѣ а такожъ начальники войсковыхъ залогѣ: тарновскон, лѣвѣвскон и черновѣцкой, будутъ зносити ся взаимно и безпосередню у всѣхъ справахъ, котрі належать до ихъ обсягу дѣланя.

— О катастрофѣ зѣлѣзничѣй, яка лущила ся онгоды на стаціи Раконь-Чаба мѣжъ Пештомъ а Геделье, де найхвѣльшѣ поѣздъ тигаровый на поѣздѣ особовый, подають такий вѣсти. Поѣздомъ особовымъ ѣхало до 400 особъ зъ прогулки, а по поѣздѣ троха опѣзнявъ ся, то не впушено его на стацію лишь задержано на поли передъ стацією. Выставлено червоный знакъ, чтобы поѣздъ тигаровый, котрый ѣхавъ зъ Батванъ тѣми самими рельсами, задержати. Та машинистъ поѣзду тига-

рового заснувъ и не вдержавъ машины. На го-мѣнѣ надходячого поѣзду наставъ страшный переполохъ; служба при поѣздѣ почала отгирати дѣрѣвъ вагонѣвъ зъ окликомъ „Ратуйте ся, хто може!“ Въ вагонахъ почалось галѣта, а тѣмчаомъ стражники бѣгли напротивъ поѣзду тигарового, вымахуючи лѣхтариями. Але вже не можна було вдержати поѣзду; не помогло нѣ загальмованіе нѣ протівна пара. Локомотива ударила въ послѣдній возы поѣзду особового: поторошила три, здушила слѣдуючій чотири а перевернула одинъ вагонъ и два возы пакунковы. Роздавъ ся зойкъ, почали добувати тѣло убитыхъ и покалѣченыхъ кількадесяти особъ. Мѣжъ убитыми була одна молодѣ женщина, котру мужъ высажувавъ вже зъ вагону, та въ той хвилі затрѣснуло дѣрми и поторошило голову нещасною.

— Про убійство въ Давидовѣ, подаетъ газета урядо-ва таке: Въ Давидовѣ проживала 70-лѣтня жидѣвка Малка Фишъ зъ своимъ 42-лѣтнимъ сыномъ Хаймомъ, придурковатымъ. Малка позичала селянамъ грошѣ на заставѣ, выключно лишь на коралѣ. Въ нѣчи 21 мая якійсь злочинець, мабутъ разомъ зъ собѣлникомъ, передеръ стрѣху въ хатѣ и черезъ пѣдъ зайшовъ до комнатки, де хустанкою задушивъ напередъ Хайма, а бдтакъ тягавъ ся грохи доьше зъ Малкою але таки задушивъ. Въ хатѣ не найдено нѣ грошей нѣ заставѣвъ. Слѣдство веде д-ръ Стебелскій. Зразу підозрѣвали о убійство сына Малки, Исаака, що живѣ окремо; жандармерія зновъ арештувала въ Зимновѣдъ зарбѣнника Ник. Шаргута зъ Мшаны и его жѣнку Марію зъ Давидова, бо есть підозрѣніе, мовѣ бы они обоє доконали сего злочинства.

— О профанации кладовища въ Галичѣ подаетъ урядо-ва газета: Въ нѣчи на 17 н. ст. мая невыслѣдженый доси злочинець отворивъ на кладовищѣ въ Галичѣ грѣбъ однорѣчной дитины, похороненой на три дѣѣ передъ тѣмъ и вынѣвля тѣло зъ домовинъ розтѣвъ тупымъ ножомъ въ поясѣ, бдтакъ вый-мивъ внутренности и порозѣвѣвъ ихъ на штакетахъ кладовища. Слѣдство судове ведедѣ.

— Самоубійство. Григорій Кавула, зарбѣнникъ, родомъ зъ Семеновки, жонатый, члѣсый 45 лѣтъ проживающій одъ марта с. р. въ лѣвѣвскомъ заведеніи невылѣчимыхъ при ул. Замковѣй, повѣсивъ ся онгоды на деревѣ въ огородѣ сего заведе-нія. Кавула мавъ рака на лицѣ и ся невылѣчимѣ недуга була мабутъ причиною его самоубійства.

— Трагична пригода лущила ся въ Кольбушовѣй дня 18 н. ст. мая с. р. По полудни арештувала жандармерія разомъ зъ вѣйтомъ на ринку въ Кольбушовѣй тамошного учителя Свистару а бдтакъ завела его до мешканя лат. сотрудника, ко. Мамака, чтобы въ чѣмъ поинформувати. Тогда то выдѣбувъ Свистару фляшкѣнку зъ арсеникомъ и въ очакѣ жандармѣвъ, священника и вѣйта выпивъ отруту. Не помогла помѣчь лѣкарика и Свистару повезли до рѣшѣвского шпиталю, але бнть померъ таки въ дорѣвъ. Ко. Мамакъ мавъ зробити доносъ на учителя за яекое злочинство протівъ моральности.

— Фабрика баліститу, нового средства експлоду-ющего, заведенного въ италійскѣмъ войску, експло-дувала дня 14 мал с. р. Фабрика була заложена въ лѣсахъ на мѣлю одъ Турину. При експлозіи не чувѣ нѣхто нѣ гуку нѣ потрясенія, лишь появивъ ся великій стовпъ огнистый, котрый вѣнѣсь ся въ гору и цѣзѣ. Всѣ робітники фабричній зъ трема инженирами погубили въ катастрофѣ; тѣла ихъ не були нѣ спаленіи нѣ звувленіи, лишь цѣлкомъ осмаженіи, такъ що не можна було пѣзнати чертъ лица. Катастрофа тревала лишь кілька секундъ а помѣнѣ о температурѣ 1000 степенѣвъ сналила на вуголь поверхню всѣхъ машинъ и о-дѣяги робітниківъ. Въ фабрицѣ було шѣсть тысячъ кильогр. готового баліститу.

— За крадежѣ стававъ у Львовѣ онгоды передъ трибуналомъ карнымъ селянинъ Иванъ Кулинець зъ Руды креховецкой. Дня 15 марта с. р. вы-бѣвши шибу въ бѣнѣ канцелярій зарядъ добѣръ креховецкихъ, укрывъ 495 ар. 50 кр., зъ котрыхъ 405 ар. 21 кр. были власностью п. Александра Мицевского а рѣшта належала до выдѣлу повѣтового въ Жовкѣ. Кулинець бувъ давнѣйше слугою въ добѣрахъ креховецкихъ. Зъ вкраденыхъ грошей выдѣвъ до 100 ар. а рѣшту найдене при нѣмъ. Въ слѣдствѣ и при розправѣ признавъ ся до вини. Пѣслоа вердикту судѣвъ приояныхъ заудивъ трибуналъ Кулинца на пѣть лѣтъ тяж-кой вѣзницѣ.

Посмертій — — — оповѣстки.

Іосифъ Стефаньскій, жена ц. к. окарбового комисаря у Львовѣ, упокоила ся дня 26 н. ст. мая по довгой и тяжелой недужѣ на клинцѣ въ Краковѣ въ 56 р. житя. Тѣло покойной перевезено до Львова и похоронено 29 н. ст. мая на стрѣйскѣмъ кладовищѣ. Вѣчна їй память!

Именованія, конкурсы, перенесенія и пр.

— Именованія При лѣвѣвскѣй репрезентаціи товариства краковскаго взаимныхъ обезпеченъ именованъ: лѣквідаторомъ I. кл. Володимиръ Домбровскій, адѣквикомъ II кл. Мат. Пляцкій, аснотентомъ I кл. Людв. Бережнскій, аснотентами II кл. Меч. Рыбакій, Ад. Коритко и Иванъ Кузьмичъ.

— Перенесенія. Дирекціи почтъ перенесла офіціалъ почт. Володимира Яворского, зъ Рашева, аснотентѣвъ почтовыхъ Мако. Должикого зъ Тарно-ва, Арона, Карола и Адольфа Скинскихого зъ Кракова до Львова, и Кипр. Яконовича зъ Бялои до Станиславова.

— Конкурсы. Въ Калущи опорожнене мѣсѣ мѣсѣ мѣского ветеринаря; подаватися можна до 15 липня с. р. до калуского магістрату. — Мѣ-сточно Козловъ, пов. бережанского, розписано конкурсъ на мѣсѣ громадского секретаря; пода-ватися можна до 20 червня с. р. до уряду громадского въ Козловѣ.

Наука, штука и литература.

— Змѣсть ч. 10 „Дзвінка“: Тамъ хороше де насѣ нема, — байка стихомъ Леоніда Глѣбова. — Битва надъ Калкою, Н. В. — Листвъ Макнта (дальше), зъ иллюстрацією — Нерозумна дружба, Павла Свого. — Мариня, Е. Б. — Миска лѣмбш-

Виходить у Львові щодня (крім неділі і урочистих свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вибір найважливіших повістей“ виходить вівторком, а в вівторок і п'ятницю на переміну рамок в „Діло“.

Предплату і членство приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газети ул. Кароля Людвіка 9. У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnengasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і наслання записки платні у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за Галицією: а цілий рік . . . 15 зр. на цілий рік . . . 24 зр. на пів року . . . 9 зр. на пів року . . . 12 зр. на чверть року . . . 4 зр. на чверть року . . . 6 зр. а в місяць . . . 1 зр. 50 пр.

у Львові: а цілий рік . . . 16 зр. на пів року . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 пр. Редакція, Адміністрація і Експедиція нощі ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попереднє застереження. — Редакція неоплачує ніякої бр. нощі. Подружжя приймаються по ціні 6 зр. бр. одної сторінки п'ятнадцять, в рубр. „Надбавки“ по 20 зр. а в. Подписи чистяться по 10 зр. бр. сторінки.

З 1-го дня (13) червня зачався II-й чвертьрічний нашого видавництва. Просимо поспішати з предплатою і з есентуальними виробами залеглою.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ.

Добре сказав г. Тасфе, що ухвалення угоди може потягнути за собою три або чотири роки. Комісія угоди передбачувала і ухвалила доверення однієї угоди о розділі краєвої ради шкільної і приступила до розгляду угоди о розділі краєвої ради культурної. На вчорашньому засіданні отже передискутовано лише два параграфи сего проєкту і перервано далішні наради, але найближнього засідання комісії не назначено. Зачувати, що комісія не буде вже радити аж до кінця сесії сеймової, котра вже напевно в понеділок закінчатиметься. До того часу мають відбуватися всі засідання сейму і то два рази в день, щоби бодей упоратися з проєктом розділу краєвої ради шкільної. Далішній проєкт прийде на порядок денний доперва на останній сесії.

Наради над розділом краєвої ради культури велися лише коротко; ухвалено всього два перші параграфи о місці пробування тої ради і о її устрою та секціях. Молодо-Чехи робили як завжди опозицію. Вчора радiali також оба клуби чеський і польський, але найбільшій польській наповнившись засіданням сейму. Навіть з рана мався радити над таким самим предметом клуб польський. Як буде виглядати нинішня і далішні засідання сейму, можна собі легко представити з поступовою молоді-Чехів в комісії. Вони будуть всякими способами старатися, щоби наради проважувалися якнайдовше і для того заповняли вже, що насамперед піднесуть жалю на комісію і розважатимуть широко, як то вона порушила регулярність своєї діяльності.

Politik polemizуючи з Fremdenblatt-ом о чесько-німецькій угоді каже так: Треба просто дивувати ся, яку несподіванку зробив публіцистичний і німецький праси факт, що діло угоди, мимомого, що оно веде ся як би силою нарі, робить все тай дуже малі поступки. Єсть то лише доказ, як навмисно, як обманливо і небезпечно єсть та маєсіма держава, котра опирається на прищипу, що історичні проблеми при котрих поладженню треба побороти труднощі, що навібрились через цілий століття, можна залагодити при зеленім століку.

Угорська праса починає тепер обговорювати шанси чесько-німецької угоди. Pest. Lloyd каже, що чесько-німецька угода єсть проблема політична і Тасфе, а тепер показує ся, що вбуди не сходять ся до купи. Чи окрема чеська угода удасть ся або не удасть ся, о тій можна бути в неспівності, але то рідко певно, що кола угоди зробить ясно, то з нею упаде і вся політика г. Тасфе.

В Празі розійшлася чулка, що по онгодній раді міністрів у Відні мали староческий провідник одержати повідомлення, що правительство готове на случай потреби перевести точки угоди против волі Чехів. Здає ся, що та гадка правительства одноєсть ся хіба лише до молоді-Чехів, бо як же би в противному случаю виглядала австрійська конституція і що сказав би на то цілий чеський народ?

Вибори до декотрих сеймів краєвих вже розписано. В Стирін відбулися вибори з громадських 27 червня, з міських і палат торговельних 30 червня, а в більшій повності 3 липня. На Мораві відбулися вибори 26 червня з громадських, 30 червня з міських і палат торговельних, а 3 липня з більшою повністю. На Шлезіку будуть вибори відбуватися з днях 30 червня і 2 і 4 липня.

Після російських газет мають ще сего дня розпочати ся важкі роботи на всіх залізницях в полуднево-західних губерніях, а кошти тих робіт обчислюють на 7½ мільона рублів. Найважливішою з тих буде виставлення другого шляху на залізничній межі Жмеринкою а Барузду. Ті-ж самі газети доносять, що у всіх жіноцях школах в прибалтійському краю має бути незадовго заведений російський язык викладовий.

Звістний писатель російський г. Лев Толстой, против якого недавно тому виступив був оберпрокуратор св. синода, Побідносцев, за то, що він ширить секту пащоцтва в Росії, заведував небезпечно і здає ся, що у него прийдє до зараження кро-

ви. Толстой має тепер 62 роки і вже дуже ослаб, а помічати йому трудно, бо він не хоче ніякого лікаря до себе пригласити.

Німці не можуть тепер надивувати ся, що президент Карно, котрий підчас теперішньої своєї подорожі два рази промаляв дуже серйозно в користі мира, змінив наразі в Безансоні свій погляд. В сьміх міст повитало президента французької республіки між ним і товариство Альзато-Льотаринців, а пан Шиденгайм вручила президенту букет з французьких барвах покритий чорною крепою та мала до него промову, в котрій сказала, що Альзатці та Льотаринці повстануть за всім вірними Франції, котра під сима трома барвами, для котрих вони готові жити за неї умерти, дає їм охорону. Президент Карно відповів, що він сїй привіт тронує глибоко і що він знає дуже добре правдиво французький чувств Альзатців і Льотаринців. В сьміх послідніх словах додав отже німецька праса заохоту президента Карно для Альзатців і Льотаринців, щоби вони далі стояли в опір до Німеччини і бере йому за але, що він промаляв за миром а піддержує вороже усилєння тих, що хотіли би як найкорше до війни довести.

ПЕРЕГЛЯД ЧАСОПИСЕЙ.

„Ден“, Agramer Zeitung и Neue fr. Presse про зв'язок славянської.

Якого хаосу набрався проєкт зв'язку славянського для введення кирилиці у всіх славян, се видно з статей містених в різних часописах. Для проби того хаосу наведемо один уступ з петербурського „Дня“. В „Новом Времени“ — пише „Ден“ — недавно появилася писемко Кривоша (одеского славянофіла) з коментарями Владімірова (віленського славянофіла) о кирилиці. По нашій гадці нічо не може так пошкодити успіху справ, як нерозумна оборона, а то ми бачимо, на жалю, у більшості тих, що стоять за введенням у всіх Славян кирилиці або радше гражданки. Автори проєкту в попередньому не вгадують о історію сего питання. Зробити „общеславянскую“ азбуку, розуміється, не трудно, і то вже був би виступ Гітлердінг в окремих творів, надрукованих 1871 р. Свого часу Милотин пробавав печатати польські книжки рускими буквами, але се не здалося на ніщо.

Введення фонетичної кирилиці, т. є. транскрипції латинки рускими буквами, не має ніякого амыслу. Возьмімо слово: „тїло“. Коли по польски написати латинськими буквами „ciało“ чи рускими „тіло“ — то зовсім на одно вийде і до якого „літературного обдурення“ не приведе. Розуміється — каже „Ден“ — було би вестя етимологічну правдиць у всіх Славян, і у Славян пишучих латинкою і у пишучих гражданкою. Тоді, если Польскі напише „ciało“ або „тіло“ — зараз буде видно, що оно близько до російського „тіло“ (тело).

Премудро, нема що казати! Замість „ciało“ стають Польскі писати „тіло“ або „тіло“. Хто любить гумор, нехай собі уложать словарець польських слів, як то она будуть писатися, а як вимовлятися...

Многі поважні дивники європейські, розбираючи справу зв'язку славянського, радять Росії, щоби насамперед зробила лад у себе дома, особливо-ж щоби „знала душой кайдани“ наложений на Русинів-Українців. На той тематі вдовзалась N. fr. Presse, на той тематі же виразились заговорили „Загребська Часопись“.

Двадцять мільонів Русинів в Україні в — пише „Загребська Часопись“ — репрезентують не лише підляс числа але і підляс духових способностей поважну частину славянської сили. З давень уживають кирилиці мова їх дуже близька до великоруської. А як же в російській державі плекалі і плекають ту народність? Народ той, багатий в північ, заневолю, взято під кнут, мову его обложено клятвою, его найбільшородивших поетів переслідують і мучать, а цесарській указ змичеркує духову народність змичеркує живучість. Досить переглянути мена писателів того народу, починаючи від Шевченка аж до нинішнього дня, щоби зрозуміти, що російська „опіка над духовим добром“ веде або до самоогнеблї або до збожеволї. Тож як довго внічїтїна до зсолидаризована Славян буде виходити з Росії, за славянського благодотворительного комітету, доти славянські народи будуть здержувати в холодній. Не

Росія має забирати в тім ділі слово, нехай она радше в своїм власнім краю розширить то благо, якого нам ніби бажає. Доки се не стане ся, то говорити о солідарності Славян єсть самообманом. Так як нині справи стоять, Славян далеко ще не мають в Росію сибільності інтересів.

Так говорить орган не Німців, в роцїв Росії, але орган Славян, Хорватів. Виходить на нме: „До чистого діла треба частих рук“. Треба Росії самій політичною свободою і толеранцією супротив славянських народів у себе дома.

Дописи „Діла“.

Зь Сянока.

[Лисенкова опера „Родзьяна нощ“.]

Кожде перше представлення нової опери — се випадок, займаючий в високої степені уми навть в столицях. Що-ж сказати, коли ходити о представлення першої народної опери в кутку рідко через театр відвідують. Тож і не даю, що в нашій містечку ждали ми майже з горячечним оповіщенням представлення „Родзьяна нощ“ Миколи Лисенки, бажаючи чим скорше заповнити ся з тим бисером рідної нашої музики.

Дня 12 (24) мая с. р. свідчила затовнення по берегах (при підвищенні цїнах) сали театральна наглядно о надзвичайнім заінтересовані місцевих і окрестних публіки сего першою малоруською оперою, представляючою для нашої суспільности величезній здобуток на полі духовім, і указуючою в Лисенку гениального композитора, що зніс високо на крилах нашої народної пісні, в знаменитій формі запісав загал з в немірними скарбами.

Виконаве „Родзьяна нощ“ під виглядом вокальних випадів, — як можна було передбачити, знаючи сили нашого львівського театру, — майже без заміт, як в уступках сольових так і в хоральних.

В I. акті одначились передовсім п. Клішевська (Оксана) і п. Ольшанський (Вакула) одспіванєм трудоного дуету і наступачою по нїм сцени, в котрій співачка під хатю Оксани прегару коляду, утриману в народно-релігійній стилі. В 2-гої дієлог I. акту дуже добре вилас мішаний хор колядників, трудний до виконання з огляду на вічний зміни темпа, а одначачої ся майстерською роботою і чудною гармонізацією. В сьб дієлог одспівала п. К. Радкевич з вервою і властивою їй грацією свою гарну піснюку о золотих черевичках.

Акту II, ся перла дієлог опери, випав під виглядом виконання найлучше, і майже кожний номер був гарно одспіваний. В сьміх акті здобув собі п. Степанівський (дядя) цюне признание за типову характеристику і коректне одспіванє веселючої ариєти, а також за гарний дуєт в форі польової, одспіваний сибільно з п. Осаповичевою (Солоха), котра вивазала ся з своєю партією, на ви голосе може за високою, без заміт. П. Клішевська одспівала свою каватину в повнім значенні слова прегарно. При тім замітали ми з вдоволенням, що симпатична ся співачка уникла сего тремолованя голосом, котре в оперетках подавало уже на маньєру і обіжало значно вартість виконання співачки партій. За те що-до гри самої п. Клішевської в роли Оксани, особливо в I. і II. актах, менше нас вдоволяло. Квартет виконаний через п. Осаповичеву (Солоха) і завязаних в мішанні п. Степанівського (дядя), Яновича (Чуб) і Парадзюта (голова) випав зовсім коректно. Наконеч чудний терцет — фанал сего акту — співаний п. Клішевською, К. Радкевичевою (Одарка) і Яновичем випав просто знаменно, тож і оплесками по акті сьміх кінця не було.

Акту III. (в котрім ми подивлялись гарну декорацийну выставу хати старого Запорожця) і акту IV. дають уже значно менше поля до полнеу співачим, вимагають за те надзвичайної певности в співі і речитативах (сїй лїт Ахилла наших артистів). Відачу, хоч трудну задачу має тут оркестр, котра, на жалю, не могла вивазити ся з неї коректи, мимомого видно праці і усилї капелмайстра п. Долісти. Всі ефекти богатого інструменту, котрою одначуєсь Лисенко, вистали для нас зовсім страшні, а то за-для слаби обсади інструментальної в оркестрі. П. Плошевський (Пацюк) робив, що міг, але не вдовольня нас. Партія ся перерстає без условно сили сего симпатичного артиста, тож одначачь ся в нїй тільки дуже доброго і знаменитого, як звичайно, характеристики.

Цїлїсть зробила на всіх без сумніву дуже добре вражєння. Наш обзвєк заявити на сьміх місці щиро подяку дирекції, що не щадила коштів і вивазала нас з тим

хорошим і дорогим для нас твором. Сердечну подяку і щире признание завдяємо також нашим артистам за се, що по мьрї сил своїх вивазали ся як можна найлучше з трудної задачі.

Вибачи мусимо виразити радість, що наша рідна сцена під нинішню дирекцію п. Івана Биберевича так гарно і постійно розвиває ся, одповідає трудній задачі, розносячи всюди руске слово і познакомлюючи загал з скарбами нашої драматичної музики і літератури.

Оджджаємо до Ясла нашою театро-ви бажано з глибоким серцем найлучшого поведєня, на котре вповні заслугоє.

П. П. Л.

Зь Бережанського.

[Як то заїцтовано громадою польованє в селі Лабшині?]

Як всюди так і у нас в Лабшині дванадцять людей великою „опією“ од ц. к. властей. А за доказ нехай послужить нинішня днісь.

На день 21 червня сего року розписало старство ліцитацію на винаєм польованя на полях селянських і то на 5 лїт. В означенім часі прибули того дня вїїти Іван Вояняк, Федько Витвицький і Іван Петрович до старства, але комісар Задурович сказав нам: „Люде! розбїдїть ся, бо то з того нічо не буде, бо ви жадєть не маєте вафенпасів“. Але ми не дали ся збити з пантелику і кажемо: „На що нам вїз ладити, коли не маєм коней? Як наймемо польованє, тоді будемо старатися о вафенпасі“. Комісар п. Задурович почувши наші слова, поговорив щось по-тихо з управителем добрь п. Полянським і розпочав ліцитацію. Пань комісар запитає, хто з Лабшина приступає до ліцитації? Я сказав, що я. На те п. комісар: „А тут вїта не має?“ — „Єсть“, одзвав ся я. — „То нехай вїїть ліцитує!“ Почалась ліцитація.

Зачав вїїти на 60 зр. та й ще далше хоче, а пань Полянський одзвав ся: „Ага! а то що? чи ви поварили, що так високо тримаєтесь?“ А я відповів: „Нї, паночку, ми не поварили, тільки троха розуму набрали. За необицка грош мали ми хворість за дармо і нам не замыкали доріг, котрих наш предік і татї вїдали, та й худобку можна було троха де понасти. А тепер що? патіа і за грош не хотять дати!“ Одначилось на тім, що пань управитель подав 61 зр. і наймив польованє, а ми тїшили ся, що бодей 60 зр. прийде до сета.

Но яке-ж диво дивне! Дня 13 мая достала громада повідомлення, що дня 28 мая одбуде ся другий раз ліцитація на польованє. Для того уважали ліцитацію з дня 21 червня, анї слова не написали!

Громада видича, що то лапка наставлена, приготувалась завчасу, а дня 26 мая скликає вїїти тільки в той справі раду, і рада ухвалила, щоби хіба за дуже високий грош винаймати скарби польованє, а щоби бога-то людей не тратили часу, вибрали мене повномочником (повномочіє написане на стемпї за 50 зр. і потверджене вїїм радним). Але коли надїшла серед, то такі кромі мене поїшли також: вїїти Іван Вояняк, Андрух Репецкий і Юзько Жовновский. Так ми прибули рано до Бережан, щоби не стра-тити терміну, бо в оповіщені не було означено години. О 11-гої годині розпочалась ліцитація. Прийшла черга і на нас. Ц. к. комісар послав: „Хто з Лабшина приступає до ліцитації?“ Подачою повномочіє до рук, сказав єм: „Я приступаю“. Комісар, прочитавши, кинув повномочіє і сказав: „На, возьми собі то писемко, а поставь ту вафенпас!“ А я до п. комісара: „Прощу, пане комісарю, я подав до старства о вафенпасі, і прошу о тім перекопати ся!“ Але комісар домагав ся, щоби я така зараз вафенпас поставив. — „Ну, то дайте, а я поставлю!“ — відповів я.

Почалась ліцитація. Управитель добрь подав 1 зр., а севестратор Могильницький каже: „Я дам 2 зр.“ Тоді я цілю губою: „А я дам 4 зр.“ На то пань комісар: „Мовчи! бо я та за двері втрчу!“ А до п. комісара: „А чого-ж Ви мене тут кликає, як кажемо мовчати?“ П. комісар знов одзвав ся: „Мовчи!“ Тоді управитель добрь: „Ja daję 4 zł 50 cent.“ Я ж собі знов: „Я дам 5 зр.“ На те комісар встає з-за стола і каже: „Тах! той пань має ліцитувати!“ і показує на севестратора Могильницького. — „Я того пана не знаю“ — відповідаю п. комісарю, — „бо громада мене тут послала, а не того пана!“

Тоді п. комісар мене, Андруха Репецкого і Юзька Жовновського вихав за двері. За двері чув я ще слова: „Ja daję 5 zł 50 cent.“ — по голосі познав я, що тоту ціну подав управитель п. Полянський, та й на тім скінчило ся!

Мы (т. є. я, вїїти Іван Вояняк, Ан-

Видати у Львові що дня (крім понеділка і рушних свят) о 6-й годі по полудні. Літературний додаток „Вісник найзнаменитіших поетів“ виходить в суботу, а в суботу виходить на першому разі в Діло.

Ціна за рік 12 руб. у Львові: у редакції „Діло“ у Баторія 24, Центральне бюро оголошень, у Коперника ч. 11, в Євро газети у Карла 40, у Вайда М. Дукса, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Moos; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Koloss; S. M. Stern, I. Wollzeile 24, H. Schalek, I. Wollzeile 8, Oppell, I. Stubenbastei 2. В Франкфурті в Гамбургі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ в напередості за попередні платні у Львові.

ДІЛО

**Зь днем 1 (13) цвітня за-
чав ся II-й чвертьрок нашого
видавництва. Просимо поспішати зь
предплатами і зь есентуальним
вырваннем залеглостей.**

У Львові, дня 31 н. ст. мая 1890.

Старий селівний канцлярь пригадає ся новітньому світови. Французький дневник Journal Petit помагає широке інтерв'ю сего кореспондента зь кн. Бісмарком, в котрому бувший канцлярь держави німецької зь одної сторони пояснює причину уступлення свого, зь другої сторони кидає багато світла як на внутрішній односини Німеччини під теперішню пору, іменно в справі соціальної, так і політичне положення держави європейських взагалі. Кн. Бісмарк як давніше так і тепер слідує зь Тусуля свого уважно за всіма проявами політики європейської і б'є часу до часу як Нестор дипломатичного світа видає о всім свій зрив і об'єктивний суд. Зрештеш зь політикою, коло котрої заходив ся повних 44 літ, не може зь нею розлучити. Бажаючи отримати свій добра, не може здержатись, щоб не поділитись світлом радий своєї. А замітне при тьм то, що при вській нагоді хоче на разів інтересів міждержавних в Європі впливати успішно, причому удаєсь йому пояснити не одно темне питання зь минулості, а на будуще усунути не одну неоправдану тривогу.

Думаємо про-то, що не буде без інтересу, накла на свій місяць подамо бодай в короткості деякі уступи зь розговору князя зь кореспондентом республіканського органу французького.

Князь Бісмарк заявив, що він що-до своїх особ не б'єдас на будуще ніяким надіям і фантазіям. Він уступив зь свого всемогучого становища і вдоволяєсь споживати, яке йому судилось. Одинок приверне для него лежить в тьм, що, злучив себе зь повних сил, має за мало щоденного занятя. „Сорок чотирь літ — сказав Бісмарк, — трудив ся я над тьм, щоб одержати б'є життя звычайного греческ, то тепер зь трудом приходять мені стати назад таким греческом. Я живу ся зь політикою і тяжко мені зь нею розстатись. Покинувши Берлін, я залишив ся кореспондентом політичному. Част мій довгий убавою проходами по лісах. На мого молодого цесаря я не гнівний. Він хоче для себе щастя чоловіка, а то бажання одповідає его молодечому віку. Старий ментор був йому не вбідний, а то д'ло зовсім природне. Старий зривлений конь а молодий верховець то не удачний запряг. Однак політика не робить ся на лад хемічних комбінацій, а просто зь людьми. Желая ему, щоб ес перемьтис повелен. Супротив цесаря находжуєсь в положення батька, побитого сином. Батько потерпів при тьм, але він скаже: тьм, що син мій удалий молодець! За могод в'їдав я зь моим цесарем всім і всім стерг зь его перед всіма впливами. Тепер, постарішому годі воліти зь паном своим по всіх далеких усядах. Зь того і вийшло, що дорада, ставши коло него бліше, висадила мене зь с'їда і змислила довір'я у цесаря на мою некорист. Цесарь єсть дуже вразливий. Він переймає ся всім дуже скоро. Розвине хто перед ним яку ідею, котра по его гадці зможе ушасливати підданых, то вже страх як неохотно ся цесарь, щоб то все зараз осушити. Мені подобаєсь, коли князь який хоче безпосередно брата участь в управі держави. Тільки то мені прикро, длячого мені не сказав сего зараз тогді, як я йому перебіг ся. Я був би йому улегчав тяжкий вихід зь тон колі. Радуюсь тьм, що корона німецька єсть сильна. Од 1862 р. трудив ся я над тьм, щоб королю зробити незалежним в діланю. В республіканці, але аргументи, що така організація в монархії єсть найлучша. Не єсть ворогом парламентної контролі і праси.

Надзбр єсть потрібний, бо ніякше д'лясь би надужити. Але не треба тьх роль об'єктовати. Король мусить бути паном справ своих, а позаяк я то все підготував і уладив, то король м'огі б'є без мене об'єктив. Йшою причиною мого б'єдуненя нема, бо я яко канцлярь був популярний і всякі справи шшли у мене гладко. Цесарь мусить славу свою собі доперва роздобувати, а мою славу і стараюсь єн лише оберігати і оборонити. Сен слави не дамь збезчестити.

„Я не чудуюсь, що багато людей в Німеччині, почувши про мою дімісію, крикнуло: „ух!“ Хто так довгий час був міністром, мусить мати багато ворогів. Крайне мені о-судили мене найостріше, праса французка поведлаєсь дуже спокійно і справедливо, за що я їй вдячний. Сторонництва б'єдихали і чують ся щасливими, що вже не потребують мене б'єтись. Центр (парламенту німецького) не гнівний на мене, але тривожить ся, чи не наставуть для него ще гірші часи б'єд тьх, як були за мене. Соціалісти с'є тепер вь своїй ролі. Мого наслідника Капрівіого ц'єню я б'єльше як хто-небудь другий. Він єсть собі таланливим генералом, може навіть нашим найлучшим... Шкода его на політику. Він сам заявив, що беручись за політику завлаує собі світ. Впрочім б'єд не вь силі зм'єнити багато вь моїй політиці. При бюджеті вьзв'єд послугував ся тьм самими доказами і словами, що і я. Зм'єнити по-небудь у вишній політиці, єсть д'лом неможливим. Коли с'є так глибоко, що в'єд державний зь них не вискочить. Ситуація вь Європі єсть як найлучша. На овід нема ні хмаринки, ні одної темної точки. В перспективі в'єдко лише мир. А то вь часті моя заслуга, що Німці мали до мене довір'я і що мене держали за доброго канцляра. Він знав, що я за всяку ц'єню хочу мира. Впрочім найвищий народи не стануть до війни против своєї волі. Наслідки всякої війни с'є так гірші, що не легко хто перший єн викличе. Мілітарний порядок, котрий зь кожного горожанина зробив воєна, єсть найлучшою загрозою мира.

„О загальнім розброєню не можна говорити так довго, як довго б'єдра против зброєня не буде кріпшою б'єд всяких дру-гих чувств.“

„В 1875 р. думали Французи, мов-то їм грозить війна. Однак єсть докладав всіх сил, щоб до війни не допустити. Прогадка Мольткого я не д'вав. Деякий молодий генерал перли також до війни. Генто-Біров наполюхав ся, а Горчаков скоротив зь того і повів р'єч так, що в'єдалось, мов-то Росія одна спасла ситуацію і оберігла Францію перед війною. Я зажартував собі тогді і сказав, най би Горчаков поїхав до Парижа, най би в'єдв'єд собі поставити ангеліна зь двома крилами (символ мира) та ще і бенгальським огнем освітяти. Я о тьм говорив при нагоді зь царем Александром II, котрий б'єдповів: Не зважаєть на се, Горчаков славолюбний. Длячого однакже ви (кореспондент) в'єрите, мов-то Росія належить ся за то в'єдчність? — я не розумію. Політика не єсть д'лом чувств. Ваш інтерес — удержати рівновагу і вь тьм д'л єсть оправду ваш зближене до Росії. Але то достаточо і для того не потребуєть вашу приязнь оснотувати на чьм другім. М'є яє Німці не бажать жадних заборів б'єльше. Німеччина не потребує ані трох мільонів Голландії, ані балтичних, ані польських ані других яких-небудь країв. Я сам против ся забори частини Шлезвіка, де жне 150.000 Данців. Мене називають тогді Штраєбург був для нас доколючий. В 1867 р. писав мені король Віртемберга, що на случай війни годі буде ему стояти при договорі союзнім зь Прусами, бо він не вь силі боронитись против нападу вашого б'єд сторони Штраєбурга. Заявля Мецу домагаєсь наш стратег. Наві ми єть і не хочемо поспішностей наших наражати на непевне.“

„Єть люди, що обжаловують мене, мов-то я наміряв розбити Австрію і загорнути тьх 9 чь 10 мільонів австрійських Німців. То глупота! Двох престольних м'єст В'єдні і Берліна нам не потрібні. Се не-

можливе і дурне. Справи балканські не обходять Німеччини. Оні дотикають Росію, Італію, Австрію і Англію. Я все був того пересвідчен, що ми повинні стояти зь далека. Впрочім ми уловились зь Австрією, що до Балкану не м'єтаємось.“

„Що до питання соціального, то я не думаю, щоб воли-небудь люди яко люди вдовольнісь долею своєю. Рівняць матеріальний все витворять ся, а тогді соціалісти не будуть вь силі додержати слова свого. У соціалістів єсть таланливий провідник, оть як Лібкнехт, але їх система то пустяки. Оні виступають за колективізм вь поєднану землі, а за солідарним вьизискуванням промислу. То пусте д'ло! Уступства, які б'єд подано, не вдоволять їх. Сміть зб'єдшати ся лише зь голоси.“

„Французи не уважав я ніколи легкодухами, а мав їх за добрих вь серйозних товаришів. Вь послідних літах поступили оні на багато полях. Армія французка єсть нині 4 або 5 разів б'єльше як вь 1870 р. Надіюсь, що межі нами а Францією не в'єдє вже б'єльше до війни. Я шанував завжди вашого Тієра і поважав Фрейсієта, котрого розпорядження військові були дуже зручній. Констан єсть енергійний, а народь французький любить мир. Небезпечність лежить хаба вь тьм, що б'єдшость далась би порвати меншостям.“

Здійшовши на цесарств, сказав кн. Бісмарк: „Я не знаю хоробріших монархів б'єд Вільгельма I. і Фрідріха III. Старий Вільгельм любив тьх всякий небезпечність, що смів ся на в'єд зь атентатів. По атентаті Нобіліна (що стр'єнив до цесаря шротом) сказав Вільгельм: Сей незручний Нобілін був прецьм мудрий б'єд моїх л'єкарів. Він знав, що мені для здоров'я треба пустити кров. Фрідріх III. був наймиліший, найчестивіший і найбагатородіший зь людей. Я поставив ему лише два у-словія: жадне правительство парламентарне і не допускати до того, щоб хто м'єшав ся вь справи Німеччини. Вь прочих д'лах ми годились ц'єловати. Я колись в'єдлюсь зь рад' державній, як буде який мандат в'єдний, — заявив кн. Бісмарк — але б'єдду там не ка то, щоб мого наслідника шукати. Противно, я стану вь захист' его ідей.“

Зь чеського сойму.

Вчера станула перша точка угода на повб'єд засідання чеського сойму і на двоєх засіданнях, ранішнім і в'єднім, ледва що завбачено дебату над справою розділу краєвої ради шкільної. Хб'єд обох засідань був такий:

По одкрыт'ю ранішнього засідання мотавував пос. Маттуша своє в'єнесенє вь справі утворення нового округу палати торговельно вь в'єдній часті краю. Пос. Греїрз і то-варіш поставили в'єнесенє, щоб справу розділу краєвої ради шкільної б'єдложити аж до того часу, коли єго в'єнесенє, щоб сойму вьпредложити в'єд точки в'єднесої конференції, буде залагоджене. Пос. Пацак зая-ждавав одкрыти дискусію над в'єнесенєм Маттуша а Греїрз мотавував б'єдтак своє в'єнесенє. Він доказував, що зь наряд' комісії уговорив в'єдходити ясно, що нав'єд самі учасники в'єднесої конференції признають невідповідність деяких постанов тої конференції, але м'є того нав'єд при д'бних поправках уважали ся звязаними тьм постановами. Рієрз слухав то, покнявав головою і усміхнувся ся, що в'єдказало обур-єньє середь молоді-чеських посл'єд а Греїрз крикнув: „Дав'єт! проведіть чеського народу см'є ся! То свандал!“ Далше говорив Греїрз против розпорядженія міністра справ-ведливості і доказував, що ті розпорядження як і ц'єла угода мають на ц'єлі в'єдшати чеській елемент зь тьх сторін, де жиють Німці. Заведенє курії національних, на-зав б'єдшник, значить то само, що устано-влять незаконність л'єд для того, щоб зь неї був хосен для Німців.“

Пос. Гунтерман вь полемізував зь Греїрзом і доказував, що вь Брієз єсть на-п'єд сов'єдників вь тамошнім суд' оден чеської народности а секретарь і ад'єюнт єсть також Чехами, кр'єм того ад'єюнт суду окружного і три ад'єюнти суду повіто-вого єсть також зовсім узб'єдней до уря-дованя вь чеській м'єст. Чехи можуть отже доходити тамь свого права і вь чеській м'є-

Предплата на „Діло“ вь літер. додаток вь Австрії:

а цілий рік . . . 18 р. на цілий рік . . . 24 р.
на п'єд рік . . . 9 р. на п'єд рік . . . 12 р.
на ч'єрть року . . . 4 р. 50 пр. на ч'єрть року . . . 6 р.
а в'єд . . . 1 р. 50 пр.

у Львові:

на цілий рік . . . 18 р. на п'єд рік . . . 8 р.
на ч'єрть року . . . 4 р. на ч'єрть року . . . 1 р. 50 пр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція в'єд ч. 24 у Баторія. — Рукописи в'єддають лише на попереднє в'єдереженє. — Рекламні неопечатані в'єд б'єд порта Нодінокє ч'єло коштує 8 пр. а в

Оголошеня приймаються по д'єд 6 пр. б'єд оком стр'єки печатної, вь рубр. „Над'єснє“ по 20 пр. а в. Подані ч'єсються по 10 пр. б'єд стр'єки.

д'є, хоч там, поминувши нестале ч'єло ро-б'єдників, єсть всего лишє около 40 родін чеських. В'єд шатий доказував, що вь нестале ч'єло роб'єдників треба уважати на посту-пованє міністерства при б'єдді секретаріату судового вь Брієз було незаконним і прот-ивне всякому рівноуравненю. Наконєд по-ставив пос. гр. Кавніц в'єнесенє, щоб в'єд в'єнесенєм Греїра голосувати поимено. В'єнесенє се увало а палата б'єднула б'єдгав ч само в'єнесенє Греїра.

Об'єдла промовляв пос. Герольд і по-дав насамперед до в'єдшості, що на ко-ридорах сойму господарє поліція як зь се-бе дома і лише що в'єднала депутацию, що прийшла протестувати против угоди. Середь молоді-Чехів настало велике негодованє, оні почали кричати: Слушайте! слухайте! Ко-ля в'єдстав троє споків, говорив Герольд далше і доказував, що о годі зь Німцями не може бути і б'єдди, скоро для в'єдх все робить ся а Чехам не то що не признає ся їх прав, але ще і на кождім кроц' б'єд-мовляє ся тьх, як в'єд мають. Б'єдда Ге-рольда викликала середь Німців таке не-вдоволенє, що оні аж в'єдшли зь сал'є. Середь гр'єбних ознак похвалы зь сторони молоді-Чехів говорив Герольд далше і доказував, що Чехи с'єт народомь позитив-ним вь краю, вь котрому нема ані куєника землі, де би Чехи не були панам. „Мы той край сотворили, мы головно заслужили ся о-коло его просвітти і куєльтури. Говорю то-м'ємо великої честі для величчя куєльтури і просвітти німців — але тут вь краю мы супротив Німців стоимо зовсім на-в'єд. То для нас найбільша нечест, що сто-м'ємо супротив таких умов як угода в'єд-несна. Народ чеський в'єдхав ся вь святій зр'є вь своє чеське право держанє. (Зверта-ючись до старо-Чехів:) Вы нас в'єдхали вь тьм д'єд. Може бути, що вы нас х'єбно в'єдхали, але мы горді зь того, що мы так а не в'єдхали в'єдхали. Народ, що хоче жити, мусить стр'ємити до того, щоб був великим. Чи вы хочете одними замахомь за-в'єдчати тисячл'єтню борбу і в'єдбрати засад-ничий рівняць вь гадках і чувств'єх двоєх народів при помочи організації краєвої ради шкільної і інших інституцій? Хаба-ж для любови згоди м'ємо покидати наш осел і б'єддати їх противникам? И мы бажать ми-ра, але на справедливих основах. Мир, що має бути тепер заключений, не опараєсь на наших мотивах.“

По Герольд говорив пос. Траян і розказав ц'єлу історію Чехів б'єд битви на Б'єдній горі аж до в'єднесої конференції і доказував на посл'єдок, що Чехи не повинні пристати на предадану угоду. Троян говорив мало що не п'єдтора години. Нам'єт-ниє гр. Тунз заявив, що угода єсть конче потрібна для залагодженя вражды національ-но а молоді-Чехи роблять лиш роздор (Мо-лодо-Чехи протестують зь криком против того). Хто єсть австрійським патріотом, той не бажать той вражды. Молодо-Чехи можуть своим поступованєм довести до того, що народ чеський буде ан'єлований. Об'єдла промовляв кн. Віндішгрец доказуючи, що мотиви в'єднеси меншості с'єт дуже сла-б'є. Єсть то лиш доказом, що молоді-Чехи не хотять ніяк допустити до угоди. (Зь мо-лодо-чеської сторони голос: ого!) „Мы од-накже — говорив б'єдшник далше — хот'єли бы все зробити, щоб л'єд довести до угоди, бо в'єдимо, як прикр, як ш'єд-ливий с'єт теперішній односини. Не хочемо далше ослабляти край економічно, не хо-чемо, щоб німцєкє населенє не мало своих репрезентантів вь соймі. Впрочім мы за-ручили словом, що будемо працювати надь переведенєм угоди, бо того в'єдмагає добро б'єдчии і ц'єлого краю. Знаємо, що треба зро-бити не одну уступку, але всяку ц'єль можна лиш тьм спокійно ос'єдгаути.“ По б'єдді Віндішгреца закрив маршалок засіданє.

На в'єднім засіданю, котре трвало б'єд 6 до 10³⁰ год. промовляв перший мо-лодо-Чех Кольдинскій против угоди а б'єдтак говорив Пленер і доказував, що жаданя Німців с'єт зовсім справедливий. Ніче зажадав заманєня дискусії а молоді-Чехи поставили зараз в'єнесенє, щоб надь см'єт голосувати поимено. Заманєня дискусії прийнято звычайнимь голосуванєм. Ге-неральним б'єдшником в'єдбрано Рієра за, і Греїра против. Перший промовляв Греїрз і говорив п'єдтора години полемізу-ючи зь Рієром. Б'єдтак закрив засіданє а далше дебату назначено на нині.

Брошура М. Драгоманова.

IV.

Зараз вь першій розділ' єєн стат'є, при загальній характеристиці брошури М. Драгоманова „Австро-руськє спомини“, сказа-ли мы, що „вь брошурі єсть де-що ц'є-кавого і поучаючого, однакже тен-денція єн не зовсім чиста“, бо „про-

Всѣхъ наукъ лѣкарскихъ
Д-ръ Казимиръ Годлевскій
лѣкаръ недугъ жѣночнхъ и акушеръ
асистентъ клініки положничонъ, бун. елевъ-ас-
стентъ клініки недугъ жѣночнхъ краковскаго уни-
верситету — ордине одъ 2—4 по пол. ул. Ка-
роля Людвика 5 (домъ В Штрменгерова).

ВЕЛИКА РѢЛНИЧА И
одъ 14 мая до 15 жовтня
одъ 10 год. рано до 10 г. веч.
ЛѢСОВА
ШТУКИ
и промыслу

ВЫСТАВА ВЪДЕНЬ
Fontaine lumineuse
Паркъ и Ротунда.
Вечеромъ електричне освѣтленье
3510 (5—10)
Ротунда

Вступъ 40 кр. — Въ свята и недѣль 30 кр. — Билеты для дѣтей 20 кр.

НОВО ОСНОВАНА ВАРШАВСКА ФАБРИКА ЗЕРКАЛЬ

Львѣвъ, ул. Ягайлоньска ч. 6.

Выготовляе всякій въ обсягъ фабрики входящій работы.
Принимаетъ зеркала каждой величины до обновленія за цѣну
умѣренну.

Великій выбѣръ готовыхъ зеркаль
3517 (3—3) (Импресса)

ОКУЛИСТЪ

Д-ръ Б. Гезантъ

л. елевъ-асистентъ и опе-
раторъ на клінікѣ окули-
стичной проф. Фухса у Вѣ-
днхъ, мешкая при улицѣ
Третього Мая (Магровскій)
число 7 (де ц. к. Старосты)
и ордине одъ 10—12 и
3521 одъ 3—5. 1—24
(Импресса).

Пошукую академика або уче-
ника, который бы хо-
тѣлъ похити въ Бѣлзе на село,
абы приготовить буюшого ученика
IV класу гимназіальной у Львѣвъ
въ двохъ або трехъ рокахъ до ма-
туры. Близна вѣдомость у К. П. въ
Редакціи „Дѣла“.

Пайльншій Берненскій сукна

порука по цѣнахъ фабричныхъ

Feintuch-Fabrik
Siegel Imhof
in Brünn.

На порлонъ весиле або лѣтне

убранье мужеске

выстане 1 купонъ довготы 3-10

метр. с. в. 4 вѣднхъ. лѣтѣ.

1 купонъ коштовъ

ар. 4-80 зъ вышайной

ар. 7-75 зъ доброй

ар. 10-50 зъ лѣтшю

ар. 12-40 зъ найлѣтшю

правдивой вонны овечю.

Одѣтъ можна достати въ вели-
комъ выбѣрѣ: шовкомъ перет-
канъ камгарнъ, сукна на ибер-
цигеры, пальмерстонъ и боа на
платѣ зимовъ, гуфъ для стрѣль-
цѣвъ и окомомѣвъ, перувіенъ и
тоскинтъ на убранья салоновъ,
приписанъ сукна для урядникѣвъ
даючій ся прати полотеница для
мужчинъ и хлопцѣвъ піковъ на
3366 тернъ и т. п. 32—40
Ручитъ ся за добрый товаръ и
докладну доставку.
Вѣбрѣ даромъ и оплатно

ИВОНИЧЪ

ЗАВЕДЕНЬЕ ЖЕРЕЛЬНО-КУПЕЛЕВЕ

(въ Галичинѣ).

стація желѣзницѣ Трансверзальной.

Щавы алькал. солонъ, маючій йодъ и бромъ

успѣшнъ въ недугахъ скрофуличныхъ и въ ихъ ущер-
тахъ наследствыхъ, въ хоробахъ шкѣрныхъ сифилитичныхъ,
ревматизмѣ, катарѣхъ болонъ слизистыхъ, запаленъхъ ставѣвъ
и околной и въ рѣзныхъ недугахъ жѣночнхъ.

Купелъ мінеральнхъ, боровакѣвъ, иглицѣвъ, тушовъ и рѣ-
чнхъ. — Молоко, жентилъ, ингалаторіа.

Знаменита стація климатично-лѣчница.

Пора купелева подѣлена на 3 сезоны одъ 20 мая до кѣп-
ця вересня. — Мешкая въ 1-шомъ и послѣднѣмъ сезонѣ о 9/4
часть дешевѣй.

Рады лѣкарской удѣляе: Д-ръ Климъ Дембицкій, бун.
асистентъ клініки универс. ягайлонъ, лѣкаръ заведена.

Заступство продажъ родъ мінеральныхъ, соли и брону
на купелъ домовъ у Вн.: Іоельбавна Мендроховича, Місоло-
ша и Р. Вайсребра у Львѣвъ та въ вѣткахъ мѣсцевыхъ и про-
вінціальныхъ. — Проспекты розсылае оплатно Дирекція.

J. & S. KESSLER, BRÜNN

(Mähren).

3384 14—7

Найбѣльше и найдешевше жерело закупна на сезонъ лѣтнй.

Цѣнники бѣлы мужеского и дамского, товаровъ плете-
ныхъ и галинтерійныхъ, взбрѣ сукна и полотенецъ да-
ромъ и франко. Розсылае за посѣплатою.

Складъ фабричныхъ сукна.

Лѣтнй материн на одиги, добрый
до праша, моднй практичнй 6 1/2 м
на цѣль одиги му-
жескй
ар. 3.

Решетки сукна на одиги мужес-
кй и дамскй платѣ одъ дощю, 3-10
метр. на одиги цѣль одиги
ар. 3-75

Правдивый англійскй материн ше-
вотѣвъ, 3-10 м. на одиги цѣль одиги
одиги мужескй ар. 8-50
7-50 и
ар. 6.

Материн на иберцигеры, пайно-
вѣйшій краскы, пайлѣйшя янѣвъ.
2-10 м. на одиги цѣ-
ль иберцигеръ
ар. 6.

Приваднй книжки зъ взорамъ
зъ 400 взорамъ для шп. кравицѣвъ
неоплатно.

Плѣды до подорожжъ,
вовнянй, 3-50 д. 1-60 ш.
ар. 4-50

Дамскй предметы моднй.
!!Нагѣдне купно!!

Зѣфиръ, о правдивыхъ
и велич. крас. 10 метр.
ар. 3-50

Кратистъ и пасмужнѣй материн
60 см. шир. на платѣрокъ и сукнѣ
жѣночй та дѣтѣй 10
метрѣвъ
ар. 2-50

Жуновъ и драйдратъ материн
въ всѣхъ модныхъ кр.
10 метр. Іа 3-50 Па
ар. 2-80

Брокатъ, жакаръ и вонн. рисѣвъ
60 см. шир. у всѣхъ мож-
лив. краск. 10 м. ар. 4 и
ар. 3-60

Негу 90 см. шир. дробно пасмуж-
нѣйшя материн модна въ
наймод. краскахъ 10 м.
ар. 4-50

Байга и Доріеъ пайновѣйшій гладкй
або кратистъ, чисто-
вовн. матер. моднй, 10 м.
ар. 6-50

Терно и кашмиръ подобно широкъ
чорнй и въ краскахъ
10 метрѣвъ
ар. 4-50

Бавдрукъ и франц. кретонъ
на сукнѣ, що перуть
ся, 10 метр. ар. 3-20 и
ар. 2-50

Вовняннй атласъ подобно шир.
материн вовняна чорна
у всѣхъ краскахъ 10 м.
ар. 6-50

Заслоны, покрывала, новоры.

Джутовъ запалѣсъ, пайновѣйшій
взоръ, цѣль въ двохъ
кр., въ чотир. краскахъ
ар. 3-50

Джутовъ Гарнітуръ 2 покрывала
на дѣлку и 1 на столѣ, пайнов.
взоръ турецкй въ двохъ
краскахъ 3-50 въ чот.
ар. 6-50

Стебнованнй коврѣ рожевъ до-
вѣ широкй и довгй,
1 штука
ар. 3-50

Жакаръ, Маніліа коврѣ
10 м. довгй дже тр.
ар. 3-50

Рисовѣй Гарнітуръ 2 покрывала
на дѣлку и 1 на столѣ
добрый пайнов. краскы
ар. 4-50

Простирала 1 штука
безъ шву, 2 метрѣ довгй
ар. 1-50

Мужескй предметы моднй.

Мужескй сорочки зъ шифону кре-
тону, оксфордъ, дже
добрый Іа ар. 1-80. Іа ар. 1-20

Роботничкй сорочки оксфордѣвъ
мѣншй, доброй якостй,
3 штуки Іа якостй
ар. 2-50

Ногавицѣвъ зъ модного полотна
сирѣбнй, за 3 шт. Іа ар.
ар. 2-50 Іа ар. 1-80

Нормальне бѣлье, системы Бера,
чисто вовняне для мужчинъ и дамъ
І сорочка ар. 3-50, І по-
гавицѣвъ ар. 3-50, І шт.
ар. 1-50

Мужескй скарпетки на авто, бѣ-
лѣ въ краскахъ, пле-
тѣнъ, 6 паръ
ар. 1-10

Шовковй, фіншѣвъ скарпетки
вѣтгаючй потъ 12
паръ
ар. 1-20

Хустики до носѣ, 10 шт. обрубленй
зъ крамѣвъ въ краскахъ
для муж., ар. 1-20 для жен.
ар. 1-50

Шанкы полотняннй зъ пайлѣйшю
полотна берненскаго
для мужчинъ и хлопцѣвъ, 6 шт.
ар. 1-20

Дамске бѣлье.

Жѣночй сорочки, 6 штукъ, зъ
мѣншю полотна, зъ крамѣвъ
зубѣвъ ар. 3-25, гафто-
ваннй
ар. 5-50

Нѣчнй горсетъ зъ доброго шифону,
зъ гарнѣмъ гафтомъ, три
штуки Іа ар. 4-50. Іа ар. 1-80

Засапки зъ оксфордъ, кретону, сы-
рого полотна або шифо-
ну, 6 штукъ
ар. 1-60

Сидѣннцѣвъ для женчинъ зъ руку,
сырого полотна, або шифону, 3
штуки ар. 3-50, зъ могоару або
зѣфиру 1 штука ар.
1-50, и
ар. 2-50

Хустики на голову зъ
фалло пайн, взоръ 6 шт.
ар. 1-20

Панчоки дамскй на лѣто, бѣлѣ
або въ краскахъ, 6 паръ,
зъ шифоно або шовк. фіншю
ар. 1-50

Полотна и вебы.

1 штука = 29 лѣтѣвъ.

Домовѣ полотно, моднѣ, 1 штука
(29 лѣтѣвъ) 1/4 ар.
5-50 1/4 ар. 4-20

Веба Кинъ, лѣшня якъ полотно
найлѣтш. выробу, 1 шт.
1/4 ар. 7-50, 1/4 ар. 5-80

Оксфордъ пайн, взоръ,
1 штука (29 лѣтѣвъ)
ар. 4-50

Шифонъ на бѣлье мужескй дамскй,
1 штука (30 лѣтѣвъ)
Іа ар. 5-50, Іа ар. 4-50

Напѣфасъ на покрывала до постелъ
1 штука (30 лѣтѣвъ)
Іа ар. 6-50, Іа ар. 5-20

Атласовѣй градъ на покрывала,
1 шт. (30 лѣтѣвъ)
Іа ар. 7-50 ар. 5-50

Николай Людвигъ

у Львѣвъ пайдъ Маріакій число 8,
порука свой славно звѣстнй одъ 26
лѣтъ. обильно заосмотрѣнъ

Складъ машинъ до шатя

всѣхъ системѣвъ. Полотна, шифоны, бѣ-
лье столове, бѣлье мужеске, дамске и дѣ-
тѣе. Фабричнй складъ выробѣвъ д-ра
Бера, такожъ великій выбѣръ товаровъ
дрѣвнѣхъ и приборѣвъ до шитя, гафту
и кравицѣвъ. Товары первой якостй, цѣ-
ны 3493 ны можливо пайлѣйшй. 5—5

Учитель, нарѣтъ зъ коль- калѣтно практикою и зъ доброю кваліфикацією, глядитъ лекціи на село або до мѣста до дѣтей зъ народнѣхъ шкѣлъ.

Близна вѣдомость въ Адміні-
страціи „Дѣла“.

Barthel-a Original Carbolineum

позаманъ парналы, буднны, магазны, возы, вѣнчнцы господарей, по-
мосты ит. п. передъ гнѣтьемъ, грибомъ, пугтьемъ и пѣськомъ.

Въ стайнѣхъ дѣлае дезинфекцію, 1 Кило выстаетъ на 6 метрѣвъ
квадрат. Проспектъ даромъ. Гарантѣе ся знаменитый выробѣ.
5 кильовъ высылкы почтою на пробу по ар. 1-50, 10 Кильовъ по ар. 16 у Вѣднхъ.

MICHAEL BARTHEL & COMP. chemische Fabriken
Regensburg - Wien, X. Keplergasse Nr. 20. (Оснѣвъ 1781).

Пайдешевнѣ, пайлѣтшѣ, выпробованѣ, брунатнѣ средство до помазаня дерева

FILIP TISCH BRÜNN,
Krautmarkt 21. — Rathhausgasse 17.

Перше найдешевше и найсолд-
нѣйше
жерело закупна

Розсылае по орнтінальныхъ цѣ-
нахъ фабричныхъ.

Берненскій
СУКНА
въ перворядныхъ ц. к. прив.
фабрикѣ.

1 рештка 3-10 метр. материн
на одигъ доброй якостй ар. 3-50

1 рештка 3-10 метр. материн
на одигъ лѣтшю якостй ар. 5-50

1 рештка 3-10 метр. материн
на одигъ пайлѣтшю якостй ар. 10-75

1 рештка 3-10 метр. чорного
сукна на салоновъ, одигъ ар. 9-50

1 рештка 2-10 метр. материн
на иберцигеръ д. якостй ар. 4-25

1 рештка 2-10 метр. материн
на иберцигеръ п. якостй ар. 8-50

Материн що перуть ся,
(пѣтъ гарантію)

1 рештка камгарну въ най-
новѣйшнѣхъ взорахъ
мѣвъ сукно 6-40 метра ар. 3-50

1 рештка полотеница на
пайлѣтшю и пайлѣ-
тшю одигъ 6-40 м. ар. 4-50

Намѣтна-хустка
лѣшня 9 пайдѣ довга ар. 1-50

чиста вовна 10 пайдѣ довга ар. 5-50

цѣла чорна, зъ торками
шовкомъ (кашмірова
хустка до жалобъ) ар. 4-50

Повѣшѣй ятры метрѣвъ выста-
ють цѣльомъ на цѣль одигъ
мужескй або иберцигеръ.

Материн на дамскй сукнѣ

всякого рода тѣанъ, въ рѣзныхъ
краскахъ, що найновѣйшого и
напрннадѣльного на сезонъ
весняннй и лѣтнй 1890/91

Цѣла сукна
подвѣйной ширинѣ.

доброй якостй 10 метр. ар. 5-50

лѣтшю 10 " ар. 7-75

доброй 10 " ар. 9-50

добройшю якостй чѣ-
ста вовна, 10 метр. ар. 11-50

найдобройшю якостй,
чиста вовна, 10 метр. ар. 13-50

Чорнй кашміры
саксонскѣй фабрикаціи,

гладкй, пасмужнѣй або цѣтнй:
1 сукна, 10 метр. гладка ар. 4-50

1 сукна, 10 м., пасмужнѣе ар. 5-50

Англійскй зѣфиръ (полотна),
що найлѣтшю и найпрактичнѣй-
шого на сукнѣ коло дому и на
улицѣ. Новѣтъ!

1 комп. сукна Іа якост. 10 м. ар. 6-50

1 комп. сукна Іа якост. 10 м. ар. 4-50

Французскй Voiles

(сатинѣ)

пѣтъ гарантію доброй до
праша. Цѣла СУКНА
10 метрѣвъ.

доброй якостй ар. 3-50

лѣтшю якостй ар. 4-50

найлѣтшю якостй ар. 5-50

атласъ ар. 6-50

Джутовй заслоны,
турецкй взоръ, повной довготы

першю якостй ар. 3-50

другю якостй ар. 2-50

Тунісовѣй заслоны,
золотомъ тѣанъ зъ де-
лѣтнѣмъ пасмужкамъ и
торовамъ, повна довго-
та, у всѣхъ краскахъ ар. 4-50

Одинъ гарнітуръ
два накрывала на дѣлку и одно
на столѣ

зъ джугу ар. 3-50

зъ рисѣу ар. 4-50

ПОЛОТЕНЦЯ

1 штука = 30 вѣд. лѣтѣвъ.

Цѣна за штуку:

Румбурѣе полотно 5 пѣ-
дѣй широкѣстй ар. 6-50

Румбурѣскй оксфордъ
правдево крашеный Іа ар. 6-50

Румбурѣскй оксфордъ
правдево крашеный Іа ар. 4-50

Шифонъ, кудже доброй якостй
по ар. 4-50, 5-50, 6-50 до 9-50

Домовѣ полотно, 4 пайдѣ
широкѣ ар. 4-50, 5 пайдѣ ар. 5-50

Полотно „Стефаніа“, 5 пѣ-
дѣй шир., цѣльомъ за-
стѣпѣтъ полотняну вебу ар. 9-50

Атласовѣй градъ на по-
крывала до пост. Іа 8-50 Іа ар. 5-50

Простирала безъ шву,
штука, 2 метрѣ довгй ар. 1-10

Капѣфасъ Іа а якостй на
покрывала до постелъ ар. 6-50

Сорочки дамскй зъ шифо-
ну або модного полотна
зъ коронкамъ 6 штукъ ар. 3-75

зъ найлѣтшю вебы рум-
бурскѣй, зъ швайцар-
скѣмъ лѣтованѣемъ,
6 штукъ ар. 6-50

Висока у Львові що дня (крімъ понеділка і рушаків свята) о 5-й годі по полудні. Літературний додатокъ „Вісникъ найзнаменитішихъ новістей“ виходить въ вѣторокъ, а въ вѣторокъ і читачи на переказу разомъ зъ Дѣломъ.

Предплату и доставку в редакцію: У Львові Адміністрація „Дѣла“ у. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Впро газети ул. Кароли Людвига 9. У Відні M. Dukas, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnengasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daub & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и посылка за вносомъ платна у Львові.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ літер. додаткомъ въ Австрію: на цілий рікъ . . . 18 ар. на цілий рікъ . . . 24 ар. на пів рікъ . . . 9 ар. на пів рікъ . . . 12 ар. на чверть року . . . 4 ар. 50 пр. на чверть року . . . 6 ар. на чверть року . . . 1 ар. 50 пр.

у Львові: на цілий рікъ . . . 16 ар. на пів рікъ . . . 8 ар. на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 1 ар. 25 пр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція відъ ч. 24 у. Баторія. — Рукописи вносяться лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатані вѣдѣли бѣдъ порта Подольско-чеського комітету 8 пр. а. в. Оголошення приймаються по ціні 6 пр. бѣдъ однимъ стрічкою печатною, въ рубр. „Надбавка“ по 20 пр. а. в. Подписки числяться по 10 пр. бѣдъ стрічкою.

Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня зачавъ ся II-гій чвертьрѣкъ нашого видавництва. Просимо поспѣшати зъ предплатою и зъ евентуальнымъ выравнианьемъ залеглостей.

У Львові, дня 3 н. ст. червня 1890.

Дѣло примиренія Чеховъ зъ Нѣмцями виродило ся въ соймъ чеськомъ въ найзвѣстѣйшій словесну борбу. По довгихъ та горячихъ розправахъ комісійнихъ прийшли внесенія угодовъ въ-перше на порядокъ дневный с йму на дняхъ 30 и 31 мая. Внесенія ті дотикали лише двохъ точокъ угодовыхъ: утворення окремихъ, шестонъ палатъ торговельно-промислової въ Чехіи всѣхъ двѣхъ въ користь самихъ же Чеховъ и зміны закону о надзорѣ школьнѣмъ зъ дня 24 лютого 1873 р., або подѣлу рады школьнѣмъ на двѣ куріи національнѣ. Полягоду прочихъ точокъ угодовыхъ бд-ложило правительству на остійні засѣданія сойму чеського.

Въ двохъ дняхъ розправъ покінчено зъ бѣдою генеральну розправу. Молодо-Чехи предложили, щобъ надъ обома справами перейти до порядку дневного. Утворення палатъ торговельно-промислової для всѣхъ двѣхъ часті краю уважають молоді-Чехи уступкомъ для народу чеського малозначущимъ. Се уступкомъ не арбавоживати школи, яку навесла конференція вѣдѣнська Чехамъ черезъ то, що тамъ право державне чеське запропашено. Подѣлу рады школьнѣмъ на двѣ куріи національнѣ видає молоді-Чехамъ дѣломъ, котрымъ лише Нѣмцямъ чеськимъ заперушено широкі права до розвитку національного. При нійшій системѣ централизаційнѣй въ школьнѣхъ, де всяка власть спочиває въ рукахъ міністра просвѣты та до того Нѣмця, народъ чеській може лише потерпѣти на полі школьнѣхъ.

До розправъ надъ сими двома справами примѣшано зъ обохъ сторінъ, чеською и нѣмцѣмъ, всякій другі справи. Молодо-Чехи за-протестували противъ звѣтного конкурсового розпорядження гр. Шенборна; розмежеваннє територіальне повѣсть судѣнськихъ на основѣ етнографічнѣй уважають они подѣломъ бѣднѣмъ своимъ; угодові точки вѣдѣнської конференції мають по ихъ гадцѣ на цѣли германізацію Чеховъ, поселенихъ въ повѣтахъ переважно

нѣмцѣхъ; точки угодові не опирають ся на засадѣ рѣвноправности, бо урядники-Нѣмцѣ не будуть потребувати умѣти по чеськи, коли, противно, кождий урядникъ-Чехъ мусѣть до-кладно умѣти по нѣмцѣмъ; угодою вѣдѣн-скою, котра єсть зрадою старо-Чеховъ на власній бѣднѣ, підготовлено то, чого дома-гавъ ся Шаршмідъ въ своїхъ часѣхъ, т. е. при-знання языка нѣмцѣмъ языкомъ урядовымъ въ цѣлій Долитавщинѣ. Взагалѣ сказавши — молоді-Чехи бѣднѣють рѣшучо всяку акцію угодову, виходячи зъ становища, що Чехамъ яко автохтонамъ належить ся пер-шенство въ краю; що языкъ чеській повиненъ бути языкомъ житія публичного на всѣхъ по-ляхъ; що въ радѣ школьнѣй краєвѣй нале-жить ся имъ переважне число голосѣвъ, бѣд-повѣдаю до ихъ чисельнон переваги въ краю; що кождий урядникъ въ Чехіи повиненъ во-додати обома языками краєвими и т. д. У ви-водахъ своихъ не щадяць молоді-Чехи при-крыхъ слѣвъ нѣ для Нѣмцѣвъ, нѣ для прави-тельства, нѣ для д-ра Рігера и его сторонни-ковъ. Нѣмцямъ вѣдають они въ очі ихъ зма-ганьемъ до германізму, правительству заваду-ють сторонницѣмъ и форитованнє елементу нѣмцѣмъ, а зъ старо-Чеховъ роблять про-стихъ зрадинѣвъ чеською справы.

Необходитъ ся при томъ безъ погрозъ. Правительство заявило устами намѣстника, гр. Туна, що оно на случай неудачи примиренія готове аизолювати Чеховъ и предшати ихъ до стѣны. Молодо-Чехи, за котрыми нинѣ стає весь народъ чеській, заявляють зъ своєю сторо-ны, що они не зречуть ся оппозиціи, доки не выберуть для краю свого повнон автономіи зъ перевагою елементу чеського надъ Нѣмцями чеськими. Они стоять крѣпко при чеськомъ правѣ державнѣмъ и коронаціи цѣсаря. Они не позволяютъ на дальше нѣмцѣмъ краю, а тымъ менше на то, щобъ въ деякихъ повѣтахъ, де нинѣ Нѣмцѣ посѣдають перевагу, ті Нѣмцѣ газдували независимо и підготовляли дѣйс-твнй подѣлу краю послиа границъ етнографіч-ныхъ. Нѣмцѣвъ уважають они заохимъ эле-ментомъ, що бѣдъ мало-не трохъ вѣкѣвъ на-родови чеському навѣсь богато шкоды. Дальше германізувати себе они не позволяютъ, противно, мають они право на своій землі славянцѣхъ навадъ тыхъ, що колись бѣдъ угнетомъ нѣ-мцѣмъ вынародовились.

Въ соймѣ чеськомъ закинули всѣ пристра-сти національнѣ, котрыхъ результату годѣ нинѣ предвѣдѣти. Пристрасти ті не суть вольнѣ и

бѣдъ шовінізму. А найнебѣднѣйшою проявою єсть то, що самі Чехи выступили противъ се-бе зъ завѣстѣю досѣ не бувалою. Славяне жруть ся — можна смѣло сказати, а Нѣмцѣ, стоячи на боцѣ и держачись въ резервѣ, під-ливаючи лише оливы до огню, смѣють ся зъ тои братоно ненависти, въ надѣй, що Чехи черезъ цѣлу ту акцію зроблять ся неможли-выми и въ парламентѣ нѣмцѣмъ, по чѣмъ керма внутрѣшнѣй управы всен Долитавщини бѣдтає ся въ ихъ руки. Махіявелізмъ цвите дуже буйно и хто знає, чи не првнєсь плодѣвъ давнымъ центральмъ нѣмцѣмъ.

Д-ра Рігера, котрий упавъ на душѣ, але заедно ще стараєсь утихомирити обѣ воюючі сторони и прийнявъ ся за невдачу ролю Ве-schwichtigungshofrath-a, безчестять молоді-чесь-кій рѣшени на всѣхъ засѣданяхъ. Они закладають ему крайню слѣпоту політичну, незнаннє ис-торіи и зраду на историчныхъ правахъ народу чеського. Депутаціи чеські въ краю домагають ся навѣть уступленія Рігера зъ арены політич-нон, на що умученый всесторонно Рігеръ го-товъ остаточно и згодитись, коли зрозумѣе, що противне сторонницѣмъ підорвало ему ґрунтъ підъ ногами. Вправдѣ правительство докла-дає ще всѣхъ силъ, щобъ повагу свого лю-бимця піддержати. Оно має надѣю, що по бѣдочено теперѣшного сойму до осени роз-будженій до крайности пристрасти успокоять ся и що старо-Чехи вразъ зъ нѣмцями чеськи-ми поборють остаточно оппозицію. Оно вѣ-рить въ те, що по ухваленю предложенныхъ на теперѣшнихъ угодовыхъ народѣ чеській у-тихомирить ся и т. д. Але чи все зложать ся по мысли правительства, се велике пытаннє...

На угоду чесько-нѣмцѣмъ мы высказали вже давнѣйше нашъ поглядъ, а бурливій роз-правѣ сойму чеського суть покажемъ, що мы осуджуючи тоту угоду, не показувались въ по-глядѣ нашѣмъ. Мы радо приймали до вѣдомо-сти вѣсть, що гр. Таффе, по 10 лѣтахъ свого кокетованія зъ Чехами, Поляками та феодала-ми нѣмцѣмъ, рѣшивъ ся вступити на большє реальну дорогу и забавивъ управу свою опе-ри на вдоволеню всѣхъ народѣвъ долитавскихъ. Угоду чесько-нѣмцѣмъ уважами мы користою для держави, бо бодай въ одабѣмъ краю ко-роннѣмъ мало прийти до якогось красивого ла-ду. Але вже тогдѣ высказали мы гадку, що до того ладу не прийде, наколи гр. Таффе програму примиренія не розширить на всѣхъ краѣхъ короннѣй зъ нѣмцями населеннємъ. Хроніч-ный и загальний недугъ не дасть ся усунути

набѣднємъ цѣлющего шпестру на одну про-винцію. Для угоды належало одушевити всѣ складові часті Долитавщини, не лише самихъ старо-Чеховъ та чеськихъ Нѣмцѣвъ. Гадау при-мирєня треба було вноити такъ само въ Нѣм-цѣвъ моравскихъ и шлескихъ, якъ въ Нѣм-цѣвъ каринтійскихъ та стирійскихъ; такъ са-мо въ Поляковъ галицѣхъ, якъ и въ Руму-новъ буковинскихъ. Примирєннє повин-но було стати програмою всѣхъ и для всѣхъ, бо всюди въ краяхъ зъ нѣмцями населеннємъ єсть давлений меншости націо-нальнѣй, дѣйсній або штучній, и всюди треба було осушати рѣвноуправленнє національнє. Тымчасомъ гр. Таффе взявъ ся за льовальнє лѣченнє загальнѣмъ недуга, звернувъ ся лише до Нѣмцѣвъ чеськихъ, а другі угнетені народ-ности лишивъ на боцѣ. Недавно про-те, що въ соймѣ чеськомъ стрѣвъ ся зъ такими неуда-чами.

По гадцѣ нашѣй зъ угоды чесько-нѣмцѣмъ можуть нинѣ бути радѣ лише Нѣмцѣмъ австрійскимъ. Они вдоволені тымъ, що ихъ сопе-менники въ Чехіи прийдуць до повныхъ правъ. Але лише они. Поляки, примѣромъ сказавши, не толькѣ рѣвнодушнѣй для згоды чесько-нѣмцѣмъ, але може за-для власного интересу боять ся ихъ. Наколи Чехи будуть примирєні зъ Нѣм-цями австрійскими взагалѣ, то Поляки могли бы стати ся пятимъ колесомъ у воза въ парла-ментѣ вѣдѣнськомъ. Тогдѣ гр. Таффе не по-требувавъ бы ихъ шукати и на нихъ опира-тись. Зъ другой стороны могли бы рѣчи такъ зложитись, що по довершеннѣ примирєню Чеховъ зъ Нѣмцями чеськими, гр. Таффе, обо-дренный удачею, мѣгъ бы одного красивого дня прийняти ся за примирєннє Поляковъ зъ Ру-синами, а таке примирєннє, оперте зъ конче-ности на рѣвноуправленню, не могло бы бути на руку нашимъ Полякамъ, що досѣ верхово-дять въ Галичинѣ и зъ тымъ верховодствомъ бѣдъ лѣтъ кільканацяти жились. Счасъ, хочъ тѣшитъ ся зъ угоды чесько-нѣмцѣмъ, тѣшитъ ся лише на словахъ. Въ душі его крыє ся зо-вѣсьмъ друга гадка. И Румуны не мають инте-ресу підпирати угоду чесько-нѣмцѣмъ зъ тыхъ самихъ причинъ. Такъ само выступили-бъ зновъ всѣ Нѣмцѣ солідарно противъ гр. Таф-фого, наколи-бъ онъ захотѣвъ мирити Словѣн-цѣвъ або Мораванъ та Славянъ шлескихъ зъ Нѣмцями въ Каринтіи, Сиріи, Моравѣ и на Шлеску. Спорадичнє мирєннє не буде мати успіхѣвъ, бо нимъ загаль не заинтересуєсь, а навѣть для интересѣвъ власныхъ та еґотич-

Зрадникъ.

Легенда зъ далекого Сходу.

I.

Було се въ повѣдѣнному краю, Де сонце довѣчно сѣдѣ, Де гордая пальма пылаєсь, Въ роскошахъ втопѣе земля, Де небо блакитнѣе и широкіи Безмежнѣй просторы стѣнѣвъ. Въ томъ краю ще въ давнѣй роки Народъ наймогутѣйшій живѣ И славою гучно пылавъ ся Той край у народѣвъ сѣмѣхъ. Другѣ коженъ той славы вклонаєвъ ся, А ворогъ лаяєвъ ся ен. Не тымъ тая слава, що въ поліи Козакѣхъ нѣвъ народѣ тогѣ Зъ войнѣхъ не вѣдѣвъ ще нѣколи, Не кидавъ ще мѣдѣи своѣго; Не тымъ тая слава, що зъ-роду Нѣхто ще зъ усѣхъ вороговъ Того переважить народу Нѣколи й разѣ не здолаєвъ; Не тымъ, що надъ ихъ парубоцтво Хоробрѣйшѣ нѣде не було; Не зъ того, що вхне дѣвѣцтво Якъ пышнѣй троянцѣ цвѣло; — Нѣ! тымъ така слава велика Була у народу тогѣ, Що зъ нихъ нѣ одинъ споконѣву Не врадѣвъ ще краю своѣго. Въ яви несвѣтскія муки Не канувъ бы можного зъ нихъ, Але нѣ уста ихъ, нѣ рука Не зрадили-бъ зъ-роду своихъ. И „зрады“ — невольного слова — Въ ті давнѣй колѣшнѣхъ дѣвъ Не знала ще ихня мова, Не знали й не чули они.

II.

Отожъ у ті давнѣй годины, Що споминъ про нихъ уже згасѣ,

Живѣ парубокъ въ ихній країнѣ И звавъ ся той хлопецъ — Киндѣрѣзъ.

Судилоєъ ему виростати Беврѣдному середъ чужихъ, Давно бо въ землі его мати И батько у бою польгѣ. За те бувъ воцѣиою вродѣ — Орломъ бѣвъ у боѣхъ лѣтаєвъ, Неразъ и не два у походѣхъ Ходивъ бѣвъ и славы придѣвъ. Хочъ ще молодой бувъ лѣтами, Та въ радахъ усѣхъ войсковыхъ Мавъ голосъ промѣвъ козаками За славу учинѣвъ свѣихъ; И головы свѣй старіи Схилялись до слова его, И бачивъ себе бѣвъ у мрѣхъ Гетьманѣмъ народѣ своѣго. И стоячи въ радѣ козацѣхъ, И дома у хатѣхъ своїхъ, И линучъ въ бучѣхъ воцѣхъ — Не вѣдавъ нѣколи тыхъ мрѣхъ. И гордая думка буває: „Теперь я зъ старыми въ-рѣвнѣ!“ „Минуть ще годины — й у краю „Не буде вже й рѣвнѣхъ менѣ!“ „Я бѣю ся — и ворогъ тѣкаєвъ, „Чи мертвыи лагає до нѣгъ; „Я въ радѣ — и нѣхто не здолаєвъ „Розважить такъ справѣ войсковыхъ. „Той досвѣдъ увесѣ, що зумѣли „Предѣбать толькѣхъ свѣй дѣды, „Не вративши мужнѣиои силы, „Здобувъ я въ мой часъ молодой. „И чѣмъ же менѣ не держати „У дужахъ рукавъ булавѣ? „Я красче-бъ измѣгъ кермувати „Тымъ краємъ, въ котрому живу...“ Та роки минають швидѣй И хочъ слава его виростѣ, Не справдѣлиась досѣ надѣвъ, Далеко бажаня метѣ. Старый же гетьманъ заправляє И вырвать не дасть булавѣ. Киндѣрѣзъ лиху думу ховає Въ своій молодой головѣ.

III.

Ось чутка пошла помѣжъ люде: Край рѣднѣй ихъ ворога жеде. Збираєть ся войско зъ усюдѣ. Зѣбралось — на ворога йде! Не блискавка небо то крає, Не въ хмарахъ насупленыхъ грѣмѣ, — Гетьманѣвъ то въ походѣхъ выступає И вѣско славѣтнѣєвъ зъ нимъ. Якъ хижѣ орлы налетѣли, На ворога впади усѣ — И никнуть ворожинѣ силы, Якъ въ полі трава бѣдъ косы. И, трупѣмъ застлѣвши краину, Одѣ нихъ уже ворогъ тѣкаєвъ... Боротись змогла до загину Старого привѣдѣвъ рука. Надъ нимъ еще ворогъ нѣколи Въ боѣхъ переваги не бравѣ, — Теперь же въ широкому полі Польгѣ бѣвъ и большѣ не вставѣвъ. И рада зѣйшла ся обрати — Якъ звѣчай дѣдовѣй вѣлѣвъ, — Гетьмана изновъ, щобъ скарати За батькову смерть вороговъ. „За кровь нашу й батька старого „Ходѣмо, ходѣмо на нихъ! „Намъ треба гетьмана такого, „Щобъ имѣ бѣдѣхъ вѣдѣвъ змогъ!“ Киндѣрѣзъ чує въ сеі бажаня И думає: „Дѣдаєвъ ся и я! „Справдѣлиась моя доматѣня — „Моя булава вже, моя!“ И чути ему, вже гучѣєвъ Хтось въ радѣ: „Киндѣрѣзъ поведе!“ — У серци надѣвъ палає, Озъ гордый и вѣрнѣннѣй жеде. Але мѣжъ дѣдами старыми Щось думѣ были не такѣ: Мовчѣть ще дѣды, а за ними Мовчѣть и усѣ козаки. Нарештѣ старый и похилый Озавѣвъ ся зъ мѣжъ нихъ дѣдугѣвъ: „Хочъ ворога мы й подождѣмъ, „Та вѣбитѣй польгѣвъ нашъ гетьманѣвъ... „На во-що же намъ довго шукати?

IV.

„Теперь середъ насъ его сынъ — „Хто-жѣ большѣ за батька скарати „Бажа! вороговъ, якъ не онъ? „Онъ вѣдѣрати шаблю здолаєвъ, „Здола! боронити свѣй край — „Такъ най булаву бѣвъ приймає „И веде насъ до бою нехай!“ Замовѣвъ дѣдугѣвъ — и вся рада Гучнѣла у голосѣхъ одинѣхъ: „Правдѣна старого порада, „Гетьманѣмъ най буде намъ сынъ!“ И ось молодой, але дужѣй, До рукъ булаву бѣвъ приймає. Киндѣрѣзъ зновъ ненає байдужѣй, А лютоєвъ у серци вѣмѣ. „Такъ ось якъ мене вшанували „За славу й послугу мою! „Гетьманѣмъ вы хлопѣи обрали, „Я жѣ зновъ у боѣхъ стою... „Нехай! я не буду прохати! „Вы бити йдетѣхъ вороговъ, — „Та толькѣхъ вамъ ихъ не зламѣти, „Бо я вамъ еще не простивѣ!“ „Коли менѣ шабля немаєвъ, „Знайду ен въ ворога я: „Помститись надъ вами здолаєвъ „Гартована шабля моя!“ Чорнѣйшій бѣдъ чорнон хмары, Що сонце ховѣвъ середѣ дня, И грозы вѣщуєвъ и кары, — Сѣдаєвъ Киндѣрѣзъ на коня И ѣде. Свѣй край вже минаєвъ, У землю чужую вступивѣвъ... Жене бѣвъ коня, поспѣшаєвъ Скорѣйшѣ до своихъ вороговъ. Але-жѣ не за рѣдау краину Теперь ѣде бати ся бѣвъ: Про помѣту бѣвъ думаєвъ одину, Годувѣтъ замѣрѣвъ той одинѣхъ...

И зновъ война неупинна, И зновъ крѣвавіи дѣвъ... Зъ ворожого войска частина Зъ гетьманѣмъ стає до борѣвъ, А друга набѣжнѣлась тихо, Прошла середѣ горѣвъ та лѣсовъ, —

них буде такому мирно противний. Примирення народів австрійських удасться лише тоді, як правительство розвине в собі на стільки сили і енергії, щоб сказати собі: прочь з гегемонією дотеперішню, що криває за позорною автономією країв! — прочь з форитованієм одних в некористь других! — прочь з системою хвилевих торгов з тими або другими, um nur fortzuwursteln! Всі народи австрійські мають рівне право до розвою свого і всіх треба рівночасно вдоволити. Тоді системі такій мусіли б покоритися і молоді-Чехи і всі гегемони, що чи то щастієм, чи интригою, чи через хвилеві обставини вийшли на становище домінуюче. Тоді опінія загально вельді-б-з революційним сторонам мовчати і вдоволитися тими правами, які їм може дати Австрія, справедлива для всіх в границях етнографічних.

При тій насуває нам питання, чи акцію примирення народів австрійських не належало б з собою в загаль перенести до ради державної? Од спорядити сторони годі і вимагати змислу в акції угоди пок. Лавровського в Галичині. Рада державна могла б бути більш об'єктивним судією спорів національних, розуміє ся під умови, що складі в не лишив ся б тавим, яким єсть нині. Однак, чи на то високе становище внісе ся колись кабінет г. Таффе, чи автономію країв заступити колись автономія народів і чи самі ті народи одчують в собі на стільки здорового патріотизму, щоб примиритися на основах безусловної справедливості, а тим додати державі, котру ніби-то люблять, сили, — ми мамо найлучшю волю суматися. Es giebt zu viele verwöhnte Kinder! — чого доказом розправи в союмах чеських та доказом довголітньої негідії Русинів в союмах галицьких і буковинських. А супротив тух розпечених дітей бачимо у правительства за мало енергії. Nationalitätengesetz, — се слово висить над давних лів над Австрією, а нема кому його зреалізувати. Тут спочиває суть всего питання, тут єсть узол тордійскій, що дождає свого Александра...

Загальні збори „Гуцульскої Спільної промислової в Коломиї“

Відбули ся дня 28 н. ст. марта с. р. під проводом п. Павла Ільницького, адвоката з Коломиї.

Збори по переведеній дискусії затвердили пропозицію ради управління замкненню рахунків за перший рік адміністративний 1888/89.

А) Рух касовий.

Прихід.

Удільні	843.— зр.
Внесок на фонд резервний	58.50 „
Повинка	500.— „
Процент від хвилевого поміщення капіталу	1.59 „
Зворотні заборги	68.72 „
Продаж товару	4.449.50 „
Разом	5.921.40 зр.

То, рідної кравки на лихо,
Киндарез тей війско привів.
Прийшли — а падають вже хати
І трупи лежать навкруги —
І батька, й дитину, й мати —
Всіх б'ють без жалю вороги.
Палі увесь край, мов у печі,
І топіть у власній крові...
Все бачить той зрадник запеклий
І думає: „Нарешті й ви
Згадали в част кару і суду
„Кого занекало жовтіє!“
„Присягає я, що вам не забуду —
„І ви кров'ю тепер залились!“
Ой то не орел, стрепенувшись,
Глядо захищає своє,
Гетьман молодий повернувшись
Воронячись, ворога-бже.
І ворог не доводо держав ся:
З уст їх, щі з Киндаром прийшли,
Ніхто не утік, не сховав ся,
Усі там вони полягли.
Над трупами батька і брата,
Над трупом сестер, матерів
Збралась народна громада
І дізналась, хто зраду вчинив.
Здрогнули всі: з покрову
Того не було в їх землі!
І Киндар за зраду велику
Проклянув святым прокляти.

В.

Де ж зрадник запеклий? Немає
На полі між трупом його.
Од карі сховавшись, тїкає
Од з рідного краю свого.
Тїкає серед темної ночі,
Тїкає й серед білого дня,
І страшно блищать йому очі
І пристало б йому коня.

Розхід.

Перше устроєння	185.79 зр.
Інвентар	94.44 „
Силата дову	100.— „
Процент від позички	25.— „
Адміністрація	770.37 „
Задатки	111.87 „
Закупно товару	4.623.13 „
Готівка з дня 31 грудня 1889	10.80 „
Разом	5.921.40 зр.
Загальний рух касовий	11.842.80 „

Б) Більше за рік 1888/89.

Стан активний.

Готівка в касі 31 грудня 1889	10.80 зр.
Запас товару в цій закупки	1.315.14 „
Задатки на товари	43.15 „
Кошти першого устроєння зр. 185.79	
10% амортизація	18.58 „
10% амортизація інвентаря	94.44 „
10% амортизація	9.45 „
Разом	1.621.29 зр.

Стан пасивний.

Удільні вплачені	843.— зр.
Фонд резервний	58.50 „
Задатки чинні	20.— „
Вартість і контра комісари	613.60 „
Сальдо зиску	86.19 „
Разом	1.621.29 зр.

В) Рахунок зиску і страт.

Страти.

Кошти адміністрація	770.37 зр.
Процент від позички	25.— „
10% амортизація першого устроєння	18.58 „
10% амортизація інвентаря	9.45 „
Зиск як сальдо	86.19 „
Разом	899.59 зр.

Зиск:

Заробок на товарі	898.— зр.
Процент від хвилевого поміщення капіталу	1.59 „
Разом	899.59 зр.

Г) Стан членів.

До товариства приступило до кінця грудня 1888 р. 122 членів, котрі підписали 227 ухвал на суму 1135 зр. В протязі першого року адміністративного 1888/89 не було товариства з одного члена і в одній членів не виповні свого уділу.

З чистого зиску ухвалили загальні збори виплатити за рік минулий 5% дивіденди від повно улачених уділів. Дирекція виплачує тому дивіденду за оказанієм князю.

До Ради управління на слідуюче п'ятилітє вибрані: Д-р Николай Федорович, виставитель ковальських нагров в Слободі руської, за предсідателя; о. Николай Лепкий, катихизатор гімназійний, за заступника предсідателя; г. Володимир Двудяцкий, виставитель добрих музеїв промислового у Львові; Павло Ільницький, адвокат краєвий і виставлений судією судовий; Петро Корчанський, вист. комісар скарбовий; Валеріан Крицький, професор гімназ. і директор краєвої школи гончарської; д-р Северин Данилович, кандидат адвокатський; Михайло Голубко, виставлений судією і Теодор Величко, купець, всі з Коломиї — на членів Ради управління, а о. Виктор Кисельовський, парох з Товмача і Альбін Блонський, виставлений реальності і промисловця з Коломиї на заступників. До комітету контрольного вибрані: о. Іван Шмерковський, парох з Печеніжана, Николай Вьяницький, виставлений реальності і Кароль Глуховський, директор банку в Коломиї.

На внесення уступаючи Ради управління прийняти загальні збори до затвердження

чон відомості рішення той-ж Ради що-до отворення виробничого вартату виробів дерев'яних при товаристві, полішаючи далі кроки в тій напрямі рішенням нової Ради управління.

На внесення уступаючи Ради управління, поставлені предсідателем д-ром Федоровичем, заявили члени зборів встанієм з м'яса подяку і призначення тям людям, що при закладанні введемо в життє товариства радою і ділом прислужили ся, а то: о. Іполитові Окуневському і Николай Колдуняков, учителя з Яворова, о. Теофілеви Добрянському і Грациеві Стефуракович з Сикольським, Теофілеви Кисельовському, учителям з Жабного, Данилові Слюзарович з Ясенова горішнього, Юзефові Слюзарович з Кутів, Янови Фаєрови з Устєвськ і паньету Буратинь-вним з Криворівня.

Дописи „Діла“.

З Борок великих.

[Означені жандарми.]

Дня 30 листопада минулого року вбух огонь в одній тутешній хаті. Поміж першими, котрі прибули на місце огню, був м'яцевий ц. к. жандарм п. Ів. Роговський. В хаті, кола вже цілий дах хати стояв в полум'ї, сказав тхось, що в хаті знаходять ся чоловік, мешканець тх хати, Лука Чайковський, котрий перше це вбух в хату, щоб вилучити деякі речі. Почувши то, о. Роговський, скопив з карабіном через бік, знайшов Чайковського вже непритомного, скуленого в кутку під печю, подав його через бік стоячим на двір людям, а за ним вийшов за сям, також вже на-пів непритомний від горяча і даму.

За те вратованье чоловіка з наразенням власного життя одержав п. Роговський від цесаря срібний хрест заслуги.

Торжественне вручення хреста відбуло ся в Борок великих дня 29 мая с. р. Рано о год. 9 того дня об'їзжав в церкву м'яцевий парох торжественне богослуження, на котрім були ц. к. лейтнант жандармерії п. Форейтний, ц. к. комісар староства п. Пашкуцій, одділ жандармів, одібраний з м'яцевих і сусідніх стадій, члени ради громадської і м'яцевої і докредитовані інтелекції. По богослуженні згрупували ся всі на плацу коло громадської канцелярії, а ту, по дошій промові з м'яцевих, повторив через ц. к. комісара по польськи, припав ц. к. лейтнант хрест п. Роговському, а потім відбула ся перед декорованим і одібраним гостями дефілада одділу жандармів.

На закінчення торжества запрошено всіх на утешення до стадії жандармерії, де герой того дня, п. Роговський одібрив від всіх щирі благословення.

П. Роговський, з роду Русин, молодий чоловік служить доперва 4 роки при жандармерії і веде ся під кожним виглядом виробу.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ.

Зачувати, що галицький сойм буде свіданий вже на місяць липень; після вищої версії збере ся наш сойм доперва в вересні на засіданні.

На суботній засіданні чеського сойму ухвалено нарешті по дошій і бурливій ген. дебаті приступити до спеціальної дебаті над пропозицією о розділі ради шкільної краєвої. Як ген. бесідник за пропозицією промовляв Рітер. Он сказав, що угоду з Нїмцями треба конче заключити, бо того вимагає інтерес чеського народу, держави і династії. Зб'їгляду на те наставало і правительство на як найскорше закінчення народного роздору. Чам більше бажало сполучати розбійні сили — казав бесідник — тим більше мусим старати ся о угоду з Нїмцями і не можемо їх одтратити, щоб они шукали собі ідеалів десь по-за границями держави. Нїмцїв мусимо уважати за рівноуважених з нами. За м'яст їх майоризувати, лїпше погодити ся з ними. Далше доказував Рітер, що молоді-Чехи для того не поклялися на відданню конференції, бо також не поклялися і скрайні Нїмцї. Далше казав, що о чеськом праті державном не може бути і бесід при цілій акції угоди, бо Нїмцї поставили то за умови свого вступлення до сойму. Рітер виступав одтак в обороні меншостей національних, доказуючи, що майоризовані меншостей єсть лиш насильством а від конче своєї бесід, котру молоді-Чехи часто перебивали криками, згадав і про напасти на него. Он жалував ся на те, що його засылюють письмами з погрозою а письма такі одержує він називає від нестигуток. Я — казав бесідник — як той Гуз, до котре котро-го стара баба принесла була трохи р'їца. (Молодо-Чехи: Ви не гідні назвати вишности имени Гуса! Зб'їгляди сміливість порівнувати ся з Гусом?) — В палаті настав страшний крик. Кола прийняли, об'їзав Рітер: Я не домагаю ся ані не домагаю ся від мого народу ані нагороду ані признання. Я рад би лиш остерігти его, щоб він не слухав ложних пророків; я жертував багато для мого народу, але з моєї часті і з даного слова не можу зробити жерти.

По Рітері промовляв ще молоді Чех Герольд іменем меншости комісія і д-р Маттш як справознавець більшости комісії а при голосуванню однією 167 голосами

проти 52 внесення молоді-Чехи, щоб над пропозицією угоди перейти до порядку денного. Зб'їгляду на те, що молоді-Чехи голосували 10 старо-Чехи. На вечірній засіданні в суботу приступлено одтак до спеціальної дебаті і ухвалено 41 параврабать пропозиція о раді шкільній.

В неділю відбуло ся далше засідання. Пос. Герольд мотивував внесення молоді-Чехи о розширенню компетенції повної ради шкільної. Пос. Квічаль мотивував внесення меншости комісії, котре має доучити ся додатково до закона а котре стремить до того, щоб для розправ на повній засіданні краєвої ради шкільної визначити оден язык урядовий, чи то чеський чи нїмецький без зб'їгляду на те, в яком языкі буде промовлено внесення. Кн. Вїндішгрець поставив посередне внесення, щоб правительство в дорож розпорядження установило язык урядовий для повних засідань під умови, що оно буде придержуватися рівноправності. При сій нагоді заявили нїмцї, що коли стороны згодять ся, то правительство не буде мати нічого против такого посередного внесення. При голосуванню однією більшости внесення Квічаль а приєднав внесення Вїндішгреця. За внесенням Квічаль голосували молоді-Чехи і старі-Чехи і н. Шларценберг, против: Нїмцї і ціла більшость посібель.

На вчорашній засіданні домагав ся пос. Герольд іменем меншости комісії, щоб предсідатель ради шкільної а його заступники знали оба язики краєвий. Нїмцї одповіли на те, що ему прикро, що він не знає обох языків, але позавіть предсідателем ради шкільної єсть нїмцї, а іменований его залежить від цесаря, то трудно жадати переведення сего внесення; що же до заступників предсідателя, то правительство вже буде старати ся о те, щоб він знав оба краєвий язики. При голосуванню ухвало внесення меншости; удержало ся внесення Трояна, щоб предсідатель правительства засіданою в обох секціях, знав оба язики. Пос. Скарга поставив резолюцію, закликаючи правительство, щоб оно промовляло соймові засади що-до організації судівництва в Чехах і розпорядження що до уживання обох языків краєвих властями правительственными в Чехах, а меншости виставила резолюцію, щоб грте читання сего пропозиція одложити аж на час, коли будуть промовлені соймові і всі другі точки угоди. Пос. Клямт поясняв становище своє і своєї партії в тепершній ситуації а взивав як Чехи так і Нїмцї, щоб они пом'ярали ся. Он експонатував також, що розпорядження міністра справедливості з лютого с. р. було зовсім справдливим. По промові Плєнера перервано засідання а нині буде відбувати ся далша дебата над повншими резолюціями а одтак вступити закрити сойму.

Затра розпочають ся засідання спільних делегацій в Будачешт і араз в першій засіданні поставити правительство свою пропозицію. Цесарь буде приймати делегації дня 7 червня і то насамперед делегацію австрійську. Зачувати, що бесіда престольна буде зовсім мирна і без всяких важливих подробиць. Інформація, як подає г. Кальнек, не будуть також м'їстити в собі нічого нового, будуть они лиш повторенням того, що г. Кальнек говорив вже минулого року. Говорять, що угорські делегати хотять ставити інтерпретацію до правительства о поясненні деяких справ на Восток особливо же що-до відносин Сербії до Австро-Угорщини. Делегації будуть радіати три неділі а наради побудуть мабуть зовсім спокійно і гладко.

Російське міністерство діл внутрішніх виготовало було проект закона вимареного против жидів, котрий мав заборонити їм торгувати по м'їстах на більшій розмір, а крім того мав ним визначити в м'їстах Петербурзь, Москві і Кїєві лиш одну част м'їста, в котрій би їм було вільно проживати і займати ся подробицею торгівлею. Кола проект мав вже стати на порядку денного ради державної, а зажадав нараз міністер діл внутрішніх Дурново, щоб справу сю одложити на час неозначений. Кажуть єще, що в сій справі ділали якісь великі впливи і проект сей усунуто на приказ самого царя з порядку денного. Але кажуть, що сему проекту була противна і значна част ради державної а м'їж ними також і міністер справедливості Манасєн.

Італійський наслідник престоло перебуває тепер в Петербурзі. В неділю відбув ся в його честь пер в Зимній дворці, в котрім взяли участь цар і ціла царська родина, королева грецька, члени італійської амбасаді, грецький посол і багато найвищих достойників, загально 300 осіб. Підчас параволованья цар то аєсть в честь наслідника престоло і цілою королевскою родиною італійською а наслідник престоло одповів тоагом в честь царя і цариці. Кн. Неполю продовжав звою гостину в Петербурзі а то з причини святого пражоду нїмецького цесаря, бо князь хочє похити з Петербурга просто до Берліна, куди привіде також і італійська королева Маргарита.

Часті розговори кн. Бісмарка з журналістами дали мабуть причину до поголки, що бувши канцлер нїмецький хоче видати за границю брошуру, в котрій пояснить цілу справу своєю думкою і викине всі интриги, яких против него уживаво. Daily Chronicle одержала навіть з Царя вист, що сина єсть канцлера, г. Герберта, прїїхав в сій цілі до столиці французької. Г. Герберт робив навіть візиту редакторам газети Matin, а то уважають за доказ, що кн. Бісмарк годить ся на те, що та газета

Василь Чайченко.

„Где шукати Русинамъ спасенія?“

І. Підъ такимъ заголовкомъ вийшла сими днями безименна брошура в Березнахъ на 12 сторонахъ друку. Можна догадуватися, що авторомъ єя єсть видавець „Посланника“. Тенденція брошури виходить виразно изъ єи змісту. А змістъ брошури ось який:

Русини, єсли досі не внагороджені, мають за те дякувати передовсімъ своему обрядові. Було такъ в історію зъ шаякою рускою і навіть такъ десь, що хто поконе обрядъ рускій, перестав бути Русиномъ. Дятого було єе явище природне, що в роцѣ 1848, коли в Австрію порушено питання народностей, Русини сконцентрувалися коло своєї єпархії, коло святоюрської гори, і в свою князівну владичь вручили судьбу свою і цѣле верховодство сирами народними. Священство і народъ слухали голосу свого князя владича і зъ Русинами числять ся правительствомъ, числять ся Поляки. Правительствомъ покровительствовало Русинівъ, може бути держалося засади divide et impera. Оно бачило, що тогдѣшній Полянян безустанно носили ся зъ гадкою обдурованія Полячъ в давняхъ границахъ, а Русини то-му противні, то й старало ся все удержати рівновагу міжъ Поляками і Русинами. „Маяч такъ корисний условія, — каже авторъ — були бы Русини дотепер сильнимъ народомъ, єсли бы були поступали дорогою, яку виступили собі в р. 1848. Но они збочили зъ той дороги, поділили ся на двѣ партіи, на партію старихъ і молодихъ Русинівъ, на партію названу москальофильску і украиньску.“ Полянян зачали підпирати партію украиньску в тій мислі, що будуть колись мати союзниківъ противъ Росіи, а противанъ, консервативну партію святоюрцѣвъ назвали „москалями, москальофилами“. До того ще обѣ партіи почали одъ себе брехати що-до языка: партія украиньська „дурвила якась динозаврійний языкъ“... досить перечитати „твори руско-украиньскихъ писатѣль“; друга-жъ партія, святоюрська утворила языкъ, котрий дѣставъ в Росію назву „языкъ бродскій“, — і обѣ партіи пишуть вищими языками, „якими якъ-то в свѣтѣ не говорять“... Вѣ додатку повстає ще тогдѣ питання обрядове. Оно не було викликане вѣяками російскими агітаціями, а повстало цѣломъ природно. Давнімъ вѣ обрядѣ рускомъ не було, а була тільки рѣзко-рідкість, така, що ажъ утворено пословицю: „що дѣєть, то тиньєть“. „Нѣкторѣ загорѣльцѣ“ почали заводати у себе такіє новості, якъ запущеніє борода, причащеніє стоячи і т. п., а єе дало причину до поговору на священствѣ, що они заводять шаму. Того було вже досить, щобъ засередити Русинівъ в Вѣдн і в Римѣ. „Одъ того часу зачало чимъ-разъ холодѣти довѣрѣ правительству в Русинамъ; одъ того часу почали вносити ся Поляки, бо правительство зачало ихъ покровительствовати; одъ того часу датують Поляки свою силу.“

Правительство старав ся мати бѣльшѣсть вѣ радѣ державній. Єму не ходило о то, чи посомѣє Русинъ чи Полякъ, лишъ аби єго підпирало. Централістично-німцѣе правительство (1873—1879) постарало ся, що ажъ 16 Русинівъ увійшло до ради державной і они такъ отводилися правительству, що коли прийшла устава конфесіона, то они, хотѣй по бѣльшой часті священники голосували за тою уставою побдуючи священника підъ властью старосты. Русини все йшли зъ правительствомъ, доверва одъ 1879 р., одъ часѣвъ министерства г. Тафого котре поставило собі за девізу: погодити всѣ народности, виступили вѣ часописяхъ противъ правительства. А дятого? Бо Поляки сказали, що будуть правительство підпирати. То авторъа пригадує фактъ, що коли 1873 р. вѣвѣзъ бувъ одинокъ Полякъ вѣ соймѣ, чтобы домагатися одъ правительства побѣльшенія дотація духовенства, особливо руского, то противъ того виступили Русини, бо „Поляки мусѣть вѣ тѣмъ мати я-вусѣ укриты цѣль“. „Всегда отже та недовѣрчивость!“ восклицавъ авторъ брошуры. Такъ було і зъ правительствомъ г. Тафого. „Коли Поляки зъ правительствомъ, то мы станемо вѣ оппозиці. И який зъ того насѣдствѣ? Ого Поляки всюду верховодятъ, а сѣ Русинами нѣкто даже не числятся“... „Передъ тѣмъ стояли на чолѣ Русинѣвъ владича, митрополитъ. Русѣ горюдали до святоюрской гори і зъ святоюрцами числялося правительство. Но коли Русини стали вѣ оппозиці до правительства, а само собою разумѣє ся, что митрополитъ не буде виступати противъ правительства, бо не може, та и не видѣти потребы, то тѣмъ самымъ упали и святоюрцѣ. О нихъ теперь ни дѣху, ни слыху. Не стало святоюрцѣвъ, не стало и природныхъ проводниковъ народа, котрі могли бы заступати нашъ народъ и єе вышій сферѣ могли бы чѣслати ся.“ „Руска Рада“ заимѣла, ледва єи збудили, взяла ся до переведенія выборовъ до сойма и выбрано ледва 5 Русинівъ. Прийшли потѣмъ выборы до ради державной. Народовѣцѣ, видѣвши упадокъ Русинівъ, завязують „Народну Радѣ“. На око лучать ся оба товариства до переведенія выборовъ, а забувають на голівну силу нашего народу, на сѣ Юрѣ. Вѣ одинокѣ дому проводѣръ молодон партія подвѣсли була питання, чи не зворотити бы цѣлкомъ зъ священствомъ, а самимъ вести руску політику, але одинокъ обдурѣвъ, що єе не на часѣ. „Митрополитъ, побѣлавши, до чого стремѣть, хотѣвъ ихъ опам'ятати, і дати имъ побачити, что они безъ священства ничего не значать и что слово єго єсть могуче, поставивъ колькохъ кандидатѣвъ своихъ. И что дѣєсь? Всѣ они виходѣть яко послы, а поставленъ рускимъ комитетомъ переадають.“ „Горобжили ся, написали ся“, а передъ выборами до сойма комитетъ таки удавъ ся зъ просьбою до митрополита, чтобы дѣлавъ свѣль-но зъ комитетомъ. Митрополитъ выславъ двоихъ делегатѣвъ до комитету, а самъ бувъ пасив-

ный, бо ані обѣжника не пустивъ, ані вѣя-коп вѣзбѣвѣ для священства не давъ. И до-бре стало ся. Яка бы то була компромітація для него, якъ бы бувъ поручивъ тѣхъ по-слѣвъ, котрі підписали натерпѣлію до пра-вительства, дятого власти перешкаджають нашимъ людямъ ходити на одпущи до Поча-єва. Досѣть уже для него, якъ побачивъ под-писы трехъ священствѣвъ католическихъ...“

Одъ того часу, якъ Русини обдуривали ся одъ природного свого предводителя матро-полита и зачали „вести политику на свою ру-ку“, правдивый рускій патриотъ аєли не одга-нули ся цѣлкомъ зъ поля політѣчного, то остали сильно — и повстала трѣта партія между Русинами, котра „хотѣй найчисленнѣй-ша и найсильнѣйша, не оказує нѣякого житѣя, выжѣдає отовѣднѣна хвѣль, чтобы голосъ свой поднести“, а тѣмъ хвѣля наступѣть тогдѣ, коли и „твердѣй“ и „мѣкѣй“ побнѣають, что блукають по бездорожѣхъ Першій величаютъ правосла-віє, славѣють правительство російскѣе, вѣдѣть до Росіи на торжество, — другій-жъ сѣуть вѣсправахъ вѣры индиферентны и лишъ до часу мусѣть тримати зъ священниками, бо народѣще не приспособивъ до обѣжания вѣры и свя-щенства. Газеты тѣхъ партій подають наро-дѣ „тругу“... дятого правдивый патриотъ рускій „принимѣє съ радостію Посланника, еда-ну для народа газету“. Тѣ патриоты правѣзѣ-най до династія Габсбургѣвъ и до вѣры катола-ци в свого греко-русского обрядѣ, а кождый Русинъ, котрый инакше мыслѣть и думає, стає ся предателемъ своего обрядѣ, червни и предателемъ народу.

Представивши все те, авторъ звѣзавъ всѣхъ здорово мыслящихъ Русинѣвъ: „Собѣ-рѣмся на святоюрской горѣ, окружѣмъ нашѣ-го князя владичѣ, отдаймо єму верховодство надъ нашими народными сѣравами“ и т. д., а тогдѣ и вышій сферѣ не будутъ Русинѣвъ легковажѣти.

Підъ конецъ авторъ брошуры виступає ще противъ гадки подбѣлу Галичанъ, бо борба между Поляками и Русинами черезъ те не переставѣ, а може єе и збѣльшитъ ся. Русини в Поляки нехай старають ся вынайти modus vivendi между собою, безъ всякого гетемані-„Тѣ безустаннѣй дорѣкають Поляковъ на Рус-инѣвъ, Русинѣвъ на Поляковъ най устануть“ — кляче авторъ. „Шануймо передъ всѣмъ оба народный языкы (2!), вѣхъ язычан и обычаѣ, а до згоды легко прѣйде безъ подбѣлу Галича-ны. Не допускаймо до того, чтобы насѣ въкій чужденцѣ мавъ годѣти. Правдѣвъ разѣ брать Поляки вѣ дѣйствѣть тѣи то такъ часто вѣ вѣсторіи польской повтарѣють ся девизы: Wolni z wolnymi, równi z równymi! — Concordia parvae res crescunt, discordia maximae dilabuntur.“

Ось змістъ брошуры. Розберемо жъ єе вѣ слѣдуючѣмъ числѣ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

По довгихъ і бурливихъ нарадахъ ухва-ливъ наконєць вѣчеръ сѣймъ законъ о рѣзѣвъ краєвой рады шѣбною вѣ требѣмъ чѣтѣнню. Противъ сего закона голосували лишъ молодѣ-Чехи, колькохъ старо-Чехѣвъ и 4 дѣ-кѣ. Ухвалено такожъ резолюцію Скарды, звѣзвѣкую правительство, чтобы оно розпорѣ-дження министра справедливости что до органи-заціи судѣвъ вѣ Чехіи и что-до внутрѣшнего языка урядового правительство вѣвластей предложѣло соймѣ. Противъ сѣи резолюціи голосували лишъ Нѣмцѣ. Другу резолюцію, звѣзвѣкую правительство, чтобы оно бѣдѣвало то розпорѣдження єко незаконне, бѣдѣвлено. За нею голосували лишъ молодѣ-Чехи и колько-хъ старо-Чехѣвъ. Одатъ укхвалѣвъ соймѣмъ одноголосно 2 мѣ. зр. за регуляцію рѣки Мл-давы підъ Прагою и на выбудованѣ порту на сѣй рѣцѣ і законъ о увольненіи одъ податку облигаціи довѣжныхъ чѣского бѣзѣку. По вычер-паню порадѣ чѣскаго прѣмѣвъ єе марша-локъ краєвой и згадавши про майче незадѣ-го обдѣти ся одруженѣ архієки. Валеріи зъ архієки. Францомъ Сальваторемъ, зажадавъ одъ сойма, чтобы той уважавъ єго зѣюжнѣи цѣсарєви гратуляцію. По сѣмъ звѣзвѣвъ мар-шалокъ соймѣ, одрочуюча єго на часѣ не-завѣчанѣй.

Наѣвъ збѣрають ся вѣ Будѣшѣтѣ сѣбѣ-льнѣ делегѣціи. Зъ Вѣднѣ выбѣрали ся вѣже тудѣ члѣны соймѣного правительства и бѣльша часть делегатѣвъ. Заразъ по предѣзаню соймѣного бюджетѣ выбѣре австрѣйска делегѣ-ціа комісію бюджетѣву, до котрой вѣйде зъ двѣдѣ чѣтирохъ члѣновѣвъ, отже одъ одного бѣль-ше якъ торѣвъ. Зачувѣта такожъ, что предѣ-дателемъ австрѣйской делегѣціи буде выбранный пос. Хлюмєцкѣй.

Цѣсарѣ въѣхавъ на пѣспєцію войска до Вѣну надъ Лѣтавою а разомъ зъ намѣ-пѣваля архієки. Вѣльгельмъ и патѣе войсковѣй Нѣмєчѣны, Франціи, Англіи, Росіи, Італіи а Сполученныхъ державъ. Архієки. Кароль Люд-вѣвъ поѣхавъ зъ сѣмѣмъ архієки. Францомъ Фердинандомъ черѣвъ Гамбургъ, Кієвъ и Ко-пенгагѣ до Пѣвѣнѣного бѣгуна.

Выборы до бѣукованьского сойма розписанъ на 8 лѣпѣя зъ громадъ сѣльскихъ а на 10 лѣпѣя зъ мѣстѣ.

Характеристичну для тепѣрѣшнихъ бѣ-носѣвъ російскихъ вѣтѣрь подѣють російскѣй газеты. Недавно тому минуло 25 лѣтъ, якъ вѣ Росію выдано за цѣря Александра ІІ. законъ прѣсѣовый, котрый надалъ російскѣй прѣсѣ дѣякѣй побѣльги. Отже вѣ Петербургѣ збѣравъ ся підъ проводѣмъ редактора Нѣтовича комі-тетъ либеральныхъ публіцистѣвъ, котрый по-становивъ обѣдѣнѣ торжественно 25-лѣтнѣй юбилей оголошенія закона прѣсѣового. Нарѣзъ одержала всѣ редакціи петербургскихъ газетъ повѣдомленѣ одъ министра дѣль внутрѣшнихъ, что строго закаує ся обѣдѣнѣта сѣ свято. Розу-

мѣє ся, что реакційна прѣса виступѣла була вѣже зазѣдѣгобѣ прѣтивъ сего торжества.

Одъ якогѣсь часу повтарѣють ся якієсь глѣухѣ вѣвѣта о збѣльженю Австрѣ-Угор-щѣны до Росіи. Не давно тому говорѣно, что австрѣйска єскадра мавъ стѣпѣти підъ Кроншѣтѣдомъ и сѣ уважавъ ся вѣже за добру ознаку для австрѣ-російскихъ відносинѣвъ. Тепѣрь гомѣсѣть, что вѣ Петербургѣ сподѣвѣють ся прѣѣзду якогѣсь архієпископа австрѣйского. Мѣ-мо волѣ насѣуваєсь тудѣ на гадку, что архі-єпископѣмъ тѣмъ мавъ бути архієки. Кароль Люд-вѣвъ, котрый тепѣрь въѣхавъ до Пѣвѣнѣного бѣгуна. „Гражданинѣвъ“ доказує вѣже навѣтъ, что прѣвѣдъ австрѣйского архієпископа до Росіи мавъ бы на будучѣньє вѣлѣкѣ значѣньє по-літѣичѣе.

Повѣсьѣа вѣтѣрь появѣлась не лишъ вѣ російскихъ газетахъ, ає она вѣзѣшла такожъ бѣгомѣнъ а вѣ италіанскѣй прѣсѣ і выдѣ-кала тѣмъ цѣкавъ комбінацію. Corriere di Na-ролі и пр. берѣ подорожѣ италіанского на-сѣдѣника прѣстола вѣ звѣзѣи згадаючѣ по-дорожю якогѣсь архієпископа и робѣть зъ того такѣй заключѣнѣ: Италіанскѣй насѣдѣникъ прѣстола — каже згадаѣна газета — выѣзѣжа-ючи до Росіи мавъ на цѣли посередничѣти между Австрѣію а Росією. Остаточнѣе прозу-мѣньє между сѣими обѣма державами мавъ па-стѣти ажъ по прѣѣзѣдѣ одного зъ австрѣйскихъ архієпископѣвъ до Петербурга. Цѣлюю того по-расѣумѣнѣи мавъ бути розмѣжѣньє австрѣйскихъ і російскихъ интересовъ на Балканѣ, а мо-же и судѣба Туреччинѣ. Сѣбѣльє Cor. di Na-ролі. Комбінаціи сѣє якъ видѣко не ала, особѣ-во єе вѣ часѣ, коли архієки. Кароль Людвѣвъ въѣхавъ зъ сѣмѣмъ на пѣвѣнѣчѣ, ає все такѣй позбѣстане она лишъ комбінацію, бо досѣ не-ма нѣбѣльшихъ даныхъ, на подѣставѣ котрыхъ можна бы збѣльженѣе обѣхъ сѣудѣнѣхъ державъ уважѣти за рѣчи не то вѣже пѣсѣну, ає бѣодѣй-можливѣу.

Берлѣнська і російська прѣса дѣнозѣтъ збѣдѣно, что розговѣры ка. Бісмарка зъ рос-сійскими и французскими корреспѣдѣнтами га-зетъ єрѣбили на берлѣнськомъ двѣрѣ дѣже прѣкѣрѣ вѣрѣжѣньє. Коррѣспѣдѣнтѣ „Моск. Вѣдом.“ дѣнозѣтъ, что на берлѣнськомъ двѣрѣ єже то немоло вѣзѣло, что євѣзъ-канцлѣръ принимавъ якъ-разъ Французѣвъ и Росієвѣвъ. Вѣ тѣмъ дѣбачують доказѣ, что ка. Бісмаркъ хотѣє кончѣе робѣтѣи оповѣцію. Дѣ-щѣ зъ розго-ворѣвъ ка. Бісмарка навѣвъ не спѣдѣбѣлось. Такъ и пр. дѣже звѣзѣли єму то за єлѣ, что бѣнѣ-сказавъ, что не годѣвъ ся на подорожѣ цѣсарѣа до Константинополя. Коля цѣсарѣа то сказа-ли, то бѣвъ мавъ бѣдѣзѣвати сѣ сердѣто: „Чѣ-кѣнѣзъ зѣбѣжѣловѣвъ?“ Такожъ дѣже немоло вѣзѣло цѣсарѣа то, что ка. Бісмаркъ высказу-вавъ ся легковажно о єго плѣнахъ соціальной політѣики.

Князъ Клементина Кобургѣка прѣ-ѣхѣла онѣгды зъ Сѣіи до Вѣднѣ а зрѣбѣла заразъ вѣзѣтѣ члѣнамъ цѣсарской родѣны. Прѣѣзѣдъ єа беругѣ вѣ звѣзѣи зъ процесѣмъ Па-нієи. Въѣзѣдъ єи зъ болгарской столицѣ бѣдѣ-вавъ ся зъ остенѣтивнымъ торжествѣмъ. Вой-сѣко творѣло одъ палаты ажъ до двѣрѣца шпѣ-лієрѣ, а на двѣрѣци стѣнула почѣтна компанія. Явилѣсь такожъ рѣпрезѣнтанты Австрѣ-Угор-щѣны і Англіи, министры, высѣе духовѣньєство и оѣцѣры. Князъ бѣвѣзъ матерѣ ажъ до Цѣ-рѣбрѣду.

НОВИНКИ.

— Рада мѣсна вѣ Коломиѣи уконстѣтувала ся вѣчера. Выбранѣй: бурмістромъ Цулявъ, заступ-никомъ Іосѣфѣ Функенштайнѣ, аєссорами Дѣланѣвъ, Зѣйдманѣвъ и Янѣцкѣй. Майѣрь Цѣвалѣй выбранный такожъ аєссорѣмъ зъ правомъ заступѣти бурмі-стра на слѣчай перѣшкѣды вѣцѣбурмістра.

— Анѣета, котра мала нарядѣжуѣтѣсь у выдѣлѣ краєвомъ надъ сѣравѣю конвѣрсію довгу ідемаї-заціюно и уніѣкацію довѣговъ краєвыхъ, бѣдѣ-жѣна до слѣдуючѣго тѣждѣня. Тогдѣ прѣйде підъ нарядѣ сѣи анѣеты вѣнесенѣе, выгѣтовленѣе дирек-торѣмъ краєвого банку д-ромъ Альфредѣмъ Зѣгур-скимъ, вѣ котрѣмъ вѣступѣєсь прѣтивъ конвѣрсію довгу ідемаїзаціюно, якѣ операціи прѣносѣючѣи для скарбу краєвого мало зѣску а вѣ перевѣденю трудной и небезпѣчной. Зѣмѣсть того порѣучѣ д-ръ Зѣгурскѣй затѣянути 20 мѣлѣновъ зр. позѣчки 4 процентѣовѣи, котрой половина послѣжила бы на уніѣкацію тепѣрѣшнихъ довѣговъ краю а другу половину ужитѣ бы на цѣли инѣвѣстаціи та на покѣрѣтьє кожѣрѣчного недѣбору вѣ бюджетѣ кра-євомъ.

— Бюро консервѣторскѣе вѣсѣдѣной Галичинѣи. На зѣ-сѣданю 20 мая с. р., при участіи прѣдѣсѣдѣателя Волод. Лѣознѣйского, о. Ант. Петрушѣвичѣа, д-ра Ис. Шарѣнѣвичѣа, д-ра Цыкѣльнянского, д-ра Войтѣ-ховского и секретѣря Чѣловского, обѣговорѣвано такіє справѣ: П. Лѣознѣйскѣй подѣбѣвъ вагу инѣвѣн-таризаціи старѣннѣчѣи (збѣравъ матеріалу нау-кового и вѣякѣихъ згадакъ про старѣннѣчѣи) вѣсѣдѣ-ной Галичинѣи, бо єе голѣвноє условѣє оѣпки надъ памятѣниками истѣоричѣскими. Вѣ дѣисѣсіи розвѣнѣаувъ о. Петрушѣвичѣ поглядѣи науковѣи, на котрыхъ, послѣ єго гадѣки, повинѣна опѣрати ся инѣвѣн-таризаціи памятѣниковъ прѣдѣсторичѣныхъ, аєо котрі-что найменѣше повинѣны вѣлѣзѣтѣи на системѣтичѣе-группѣваньє збѣрѣнѣхъ дѣтъ. Вѣлѣкѣє значѣньє и-формѣацієи мѣє ту для слѣдѣателя стѣрона языко-ва и топографѣичѣа — бо языкъ єсть одинокѣмъ жѣрѣломъ истѣоричѣскимъ до часѣвъ, котріє не мають нѣякого истѣоріи. Вѣ системѣтичѣмъ группѣваньє розпѣковъ и останѣковъ прѣдѣсторичѣныхъ мѣє вѣ-лѣкѣє значѣньє, увѣзглядѣнѣти т. зѣ. жѣупѣи і горо-дѣща, котріє були центральными рѣлігѣіиными и адмѣнистраціонными огнищѣами жѣтѣи. О. Петрушѣ-вичѣ самъ збѣравъ и сѣисѣвъ майже 300 такихъ городѣщѣ, а вѣ кождѣмъ зъ нихъ надыбѣно останѣки прѣдѣсторичѣной культурѣи. Д-ръ Шарѣнѣвичѣ, не ухѣбѣлючѣи науковѣму значѣнью поглядѣвъ о. Петрушѣвичѣа, бувъ тои гадѣки, что консервѣторы по-прѣ тѣзи науковѣи, котріє будутъ имѣ все вѣка-

зувати дорогу, мусѣть памѣятѣи о своихъ за-дачѣхъ практичныхъ, лѣкальных, котрыхъ дома-гає ся пора і сама рѣчь. Значѣньє городѣщѣй подѣ-нѣє о. Петрушѣвичѣ дѣже удачно, ає для го-родѣщѣ не годѣтѣ ся забувати о мѣгѣлахъ, котрыхъ цѣльєо рѣатувати потреба одъ плугѣи і цѣкавости дѣльѣтантѣского, бо докладѣе описанѣє мѣгѣлѣи мо-же вѣже незадовѣго бѣудѣ цѣлѣкомъ неможливѣе. На тѣмъ черѣвноу дѣисѣсію и бѣдѣложено єа до слѣдуючѣго зѣсѣданѣа. — Одатъ повѣдомѣнѣи п. Лѣознѣйскѣй, что бар. Жѣгѣм. Ромѣшѣканѣ, маршалокъ стрѣльско-го повѣту, звѣрнувъ єго увагу на старѣннѣчѣи-п-коностѣсь цѣркѣи вѣ Добѣрнахъ, котрый годѣтѣ ся бѣдѣрѣставѣрувати, и на цѣркѣи вѣ Хѣдовѣчѣахъ, дѣє сѣуть вѣлѣкѣи цѣкавъ портрѣты парѣховѣвъ. О. Пе-трушѣвичѣ, знаючи обѣ цѣркѣи, подѣвъ про нихъ такѣй замѣтки. Иконостѣсь вѣ Добѣрнахъ справѣдѣ-годѣтѣи ся консервѣувати; мѣжѣ єго образами не-дѣвижѣными цѣльєи подѣвъ вѣзглядѣмъ иконографѣи-чѣскимъ образи прѣдѣставляючи мучѣньє св. Дѣмитрія, а дѣякѣи менѣшѣ образи дѣвижѣи, т. зѣ. прѣзѣннѣчѣи вѣже дѣже ушкодѣжѣнѣи. Цѣркѣовѣ та фунѣдовѣна ко-ролѣмъ Іванѣмъ ІІІ. Окружъ сѣєи лѣежитѣи до консервѣатора г.р. Лѣанѣцѣовского, а що єго не-має вѣ Галичинѣи, тожъ порѣчено д-ромъ Цыкѣльнянско-му розѣсѣдѣити тѣи старѣннѣчѣи і прѣдложѣти своѣи вѣнесѣи. — Одатъ подѣвъ о. Петрушѣвичѣ вѣстѣи про костѣль вѣ Берѣзѣвѣцахъ коло Рѣвѣдѣлу, дѣє єсть портрѣтъ Бенѣка зъ Жѣбокрукѣвъ зъ почѣтку XV вѣку, и о руїнахъ замѣку вѣ Гѣлогѣрахъ. Д-ръ Шарѣнѣвичѣ повѣдомѣвъ о костѣль вѣ Журѣвѣ зъ грѣбѣницами Дѣяніловѣчѣвъ, и о розпѣкахъ зъ околѣцѣ Лѣвова, про котріє зѣдѣсть обѣширѣньєє сѣправѣу. О. Петрушѣвичѣ заповѣвъ комунѣкачѣи про старѣннѣчѣи прѣдѣсторичѣи, котріє по частіи вѣ русѣнкахъ а по частіи вѣ орігѣнальнѣхъ прѣдложѣти збѣравъ консервѣаторѣвъ.

— Зѣсѣданѣи академіи наукъ вѣ Краковѣи отворѣвъ минушѣю субѣтѣи вѣцѣпрѣкторѣмъ министрѣ Ду-наєвскѣй вѣ присутѣиости намѣстѣника и нѣшихъ до-стоѣннѣковъ євѣтѣскихъ і духовѣныхъ. Члѣнами а-кадеміи именовѣны: Володѣславъ Лѣознѣйскѣй, д-ръ Маєє. Кавѣчинскѣй, Волод. Зѣйонѣчѣковскѣй, Спѣсо-вичѣ, Пѣстерѣ, Вѣрѣховѣ, Томпѣсонѣ, профессоръ у-нѣверситѣту вѣ Гѣльзѣговѣи і Сѣіапарѣй, дирек-торъ обсервѣаторіи вѣ Мѣдіѣолиѣи. Академія прѣ-зѣнала нагородѣу зъ фунѣдаціи Вѣрѣченского Гѣєр. Сѣмирадѣскому за образѣ Фрѣнѣ вѣ Єлѣвѣієвъ; на-города за працю истѣоричѣу не прѣзнѣно нѣкому, бо вѣ р. 1889 не появѣлиось нѣяка зѣнатѣльнѣа праця истѣоричѣа. Зѣ Лѣвова прѣбулѣи до Краковѣа члѣны академіи д-ры: Шарѣнѣвичѣ, Пѣнтѣакѣ, Пі-лѣячѣ, Пѣкѣоснѣйскѣй и Войтѣховскѣй. — Краковѣ-скѣй дописувѣтель Kujter-a Lw. такъ пише про сѣє зѣсѣданѣє: Сѣля невелика, обѣѣшѣна доволѣа образами антиками; антиковѣвъ такожъ повно и вѣ сѣли; по бѣдѣ стѣронахъ золѣочѣной барѣєры і на партерѣ — антики и нашѣ бѣзсмертѣнѣи, збѣравѣи на торжѣственнѣє зѣсѣданѣє рѣчно. На подѣвышеню, підъ фантастѣичѣскимъ портрѣтомъ Івана зъ Чѣр-новѣйѣа, пѣнѣла Мѣатѣйка, фѣтель, а на нѣмъ, вѣ блѣску вѣсѣхъ своихъ орѣдерѣвъ министрѣ Дунаєв-скѣй, маючи по правѣицѣи вѣнѣчного прѣзѣса Маєра и дожѣиженного, генѣрального, уѣрдѣрованного Ст. Тѣрновѣского. Золѣотѣустѣй министрѣ почѣвъ говѣ-рѣти. Згадавъ часѣи, коли прѣватѣе товариство прѣ-ятѣльѣвъ наукъ перѣмѣнило ся вѣ ц. к. академію наукъ и покѣлавъ натѣскѣ на лѣску монарха та на заѣаду сѣєи свѣятѣйшѣи наукѣ. Одповѣдавъ єму д-ръ Маєрѣ. Прѣдѣставѣвъ вѣсѣмъ заслѣги п. Дунаєвско-го (дѣля науки?) и высказѣвъ своє щѣстьє зъ обѣ-ставѣи, что по ємертѣи г.р. Артура Потѣочѣго за-стѣупѣство прѣтѣктора порѣчено министрѣи. Одатъ звѣзѣвъ вѣ дрожѣжѣи руѣи кадѣильнѣицѣи и зачѣвъ па-хѣучѣмъ дѣмѣомъ обѣадѣжувѣти вѣсѣхъ товаришѣвъ. Они сѣуть стѣовѣнами академіи, котра зѣыкує що разѣ бѣльше прѣзнѣанѣє, а єє єсть єго сѣаѣсѣа-цієи и нагородѣи за вѣєй клѣветѣи та вѣєй політѣи-чѣи порѣжѣки, за вѣєй терпѣлѣи, якихъ єму рѣднѣє мѣсто не щѣдѣти. (Выбѣрѣ Лѣонѣка на посла.) Мѣжѣ публікою зачѣудѣваньє. Зачѣвъ г.р. Тѣрнов-скѣй зѣдѣвати справѣу зъ дѣльнѣности. — „Людѣ!“ Кѣльберѣа і публікаціи истѣоричѣи, то єе не бо-гато на таку инѣституцію. Одъ ємертѣи проф. Вру-бѣлевского не печѣтала академія нѣи одинокѣ прѣдѣи орігѣнальнѣон, бѣльшого значѣнѣи для загѣальнѣи нау-ки. Зѣмѣкаючи ся вѣ зѣборѣ профессорѣвъ краковѣ-ского унѣверситѣту і стѣанѣчѣиковъ, добровѣльно по-зѣбѣлавъ ся жѣзѣненнѣхъ скѣбѣвъ, и бѣавѣть ся вѣ архѣологію Осѣовского, вѣ т. зѣ. розѣсѣдѣвъ надъ истѣорією шѣтки Луцѣкевичѣа — а чи єє наука єв-ропейскѣа?

— Зѣ Городѣнѣчѣи пишуть намѣ: Дѣня 8 (20) мая булѣи мы свѣдѣками торжѣства, котрѣ рѣдко коли лучѣє ся, бо того дѣня обѣходѣвъ о. Іѣанѣ Стѣупнѣи-скѣй, одѣ 40 лѣтъ парѣховъ Ієвѣнена пѣльшого, вѣ кружѣ родѣннѣмъ 50-лѣтнѣй юбилей своего вѣнѣчѣанѣа та священствѣа. Хѣчѣ рѣсѣнѣй дощѣ лѣвъ єа, то вѣже околѣ 8-ѣи год. равѣо появѣлиось на обѣєтѣи прѣходѣскѣмъ юбѣна бѣндѣрѣи молодѣцѣвъ, замѣсна зѣленѣю и зъ хорѣуговѣками вѣ рукахъ, и выжѣда-ла Вл. ювилѣатѣвъ, чтобы ихъ торжѣственно про-водѣити до цѣркѣи. Якъ лишъ ювилѣаты вѣйшли зъ дому, кликнули вѣєй грѣмѣю „Слѣва і многѣи лѣта!“ та вѣнѣридовѣвали єа до походу, выбѣрали єа вѣєй до цѣркѣи. На скрутѣи до гѣстинѣи, вѣ знач-нѣи одѣдали бѣдѣ цѣркѣи, дѣ дожѣдали громаданѣє зъ свѣтѣломъ і патѣриями, повѣтавъ ювилѣатѣвъ стар-шѣи прѣвѣзѣторъ братѣтѣа именѣмъ парѣхѣиѣнѣ хлѣ-бомъ і соєю, а одѣтакъ вѣєй у вѣзѣрѣвѣмъ поряд-ку при свѣѣхъ „Хрѣстѣосѣ вѣоскрѣсѣ“ и звѣкахъ зѣвѣновѣвъ ц

войска обдуваются там трохи легче и з певними вилами. Тепер же, як подають угорські газети, має міністер війни предложити делегаціям проект, щоб босанскі батальони могли розмішуватись по інших гарнізонах дру-гих країв державних. Бо делегації на се пристають, то батальони босанскі придуть найперше до Буда-Пешту. Таким зарядженням має податись молодець босанскій нагоду запобігти з культурою прочіх країв державних, та бдати з нею вертати додому. II нашій полки бувають по Віднях, Прагах, а воляки вертали додому знімченими юрками.

— Оскар Кольберг, знаменитий етнограф поль-ский, упокоив ся дня 3 н. ст. червня в Кра-кові. Покойний уродив ся в р. 1814 в Прису-ши в Конгресовці, и був з-разу професором геодезии и топографии в университеті варшав-скомъ. Родивъ его були Нѣмцами, але Оскар такъ добре познавъ и полюбовъ польскій людъ та его мову, що почавъ працювати на полі етно-графіи польскою. Вже в р. 1867 появились Pieśń ludu polskiego, а в р. 1865 выдавъ бгъ дуже цѣну працю: Lud, jego zwyczaj. Одатъ слѣду-вали поодинокі монографіи, такъ що цѣла праця Кольберга на полі етнографіи польскою мѣститъ ся в 28 грубихъ книгахъ. Поляки признали величезну заслугу Кольберга для своего народу и недавно же святкували торжественно у Кракові 50-лѣтній ювілей его трудовъ літературнихъ. Одъ довшого часу бувъ Кольбергъ тяжко недужий, що подавъ до загальнои вѣдомости Kurjer Warsz., мабуть лѣше поинформований одъ всѣхъ галицкихъ газетъ польскихъ, котрі зъ обуреніємъ заперечили сеи вѣсти. Бодай то такихъ Кольбер-говъ якъ найбільше має кождий народъ!

— Засадження лѣсомъ горы в Косовѣ. Видѣлъ краєвий порѣшувъ до преліминар бюджету фонду красового в р. 1891 вставити квоту 800 зр. на засадження лѣсомъ горы в Косовѣ, котра неустанно засипає пѣскомъ мѣсто.

— Самоубійство. В Перемышлі отроила ся, за-живши сконцентрованою кислоту карболовою, Клементина Пшибилска, жена професора семінаріи учительскои. Самоубійниця оддавна мала гадку о-доброти собі жити и вже два рази се пробувала. Причини самоубійства не знають.

— Зміна власителя дѣбръ. Добра Соколовъ и Дѣ-душичѣ, в повѣтѣ стрийськомъ, власність дав-нѣйше гр. Александра Дѣдушницкого, купивъ одъ кн. Романови Чарторайскои п. Стан. Матков-ский.

— Грады. Село Могиліяни, в повѣтѣ теребо-вельськомъ, навѣстила ондѣ градова туча и на-несла великои шкоды в засѣвахъ.

— Огонь. В Нѣгловичахъ, пов. ясельского, по-горѣла дестіларія нафты М. Гартенберга. При-ратунку одзначилась кромѣ сторожи отгенои и жандармеріи такожъ молодѣжъ гімназіальна зъ Ясела.

— Надзвичайно скоро авансувавъ — якъ доносять зъ Відня Kurjer-ови Lw. — п. Здиславъ Морав-ский, практикантъ въ бюрѣ правсовѣ у Відня, бо іменовано его, поминувши звичайну рангу кон-списиста, комисаремъ повѣтовимъ зъ призначеніємъ до львовского намѣстництва. П. Моравский служ-жить доперва три роки! Одзначивъ ся бгъ сво-ими дописями в галицкихъ органахъ „Льондер-банку“ про реценції и пиры у деякихъ достой-никівъ у Відні.

— Ц. к. львовска комната нотаріальна оповѣщує конкурсъ на мѣсце ц. к. нотаря въ Богородча-нахъ, опорожнене за-дл добровольнои резігнації, а такожъ на мѣсці нотарѣвъ, які черезъ перене-сення можуть отворити ся. Речинець подаватись до 18 червня с. р.

— Баранъ зъ жидівськими грѣхами. В Ходоровѣ, пов. бобреекого, мають жиды великій клопѣтъ. Причиною клопоту єсть чорный баранъ. Після о-реченя ходоровского рабина, а такожъ и иншихъ рабинѣвъ, сей баранъ має крыти въ собі грѣхи всѣхъ жидѣвъ ходоровскихъ, буде жити довгі лѣта и нѣхто зъ жидѣвъ не смѣ его вбити, бо взявъ бы на свою душу тѣ всѣ грѣхи. Жиды, котрі, якъ звѣстно, вѣрять рабинови, хотия до-конце побутти си грѣхѣвъ, а вгладно барана, на-мовляли вже неразъ християнъ, щобъ его вбили, прив'язуючи добру нагороду; але и христіане не дурій: не хотять вбити того жидѣвского „грѣхо-поху“, якъ барана називають. Такъ отже сей ба-ранъ ходить собі спокійно вже кілька лѣтъ по Ходоровѣ, лазитъ по огородахъ и зѣдає всяку яринну, а виганяти его не вольно, бо рабинъ за-казавъ. Коли-жъ баранъ зайде на жидѣвске обій-ство, то певно найде тамъ заразъ для себе що найлѣше єбно, бо жиды гадають, що если пода-дуть ему що лѣпшого, то не забере ихъ свѣжихъ грѣхѣвъ, и такъ зъ кождимъ днемъ жиды лѣше догаджують баранови.

— Самоубійство. В четверть минушого тиждня найдено на березѣ Пелчинского ставу сурдугъ, капелюхъ и картку, зъ котрои можна було дога-датись, що Вильгельмъ Кунцъ утопивъ ся вѣ ставѣ. Глядано за тѣломъ безъ успѣху и ажъ вче-ра выныло само тѣло. Кунцъ родомъ зъ Львова, числивъ 30 лѣтъ и бувъ цукорникомъ.

— Громадскій судъ. В Кернесовцѣ, селѣ повѣту брацлавского на Подолі, лучила ся пригода, вѣ котру вѣшали ся ажъ власти судові. Загально на Украинѣ и Подолі єсть вѣ звичаю, що идуть торжественно посвячувати кирицю, коли єсть довша посуха, але по-при се вѣрують вѣ то, що вже на певно спровадити ся дощъ, коли на ризы священника подчасъ сего торжества впаде бо-дай капля воды. Коли такъ кернесовецка грома-да святля кирицю, одна дѣвчина єблска, ба-жаючи доконче дощу, несподѣвано вылила цѣле ведро воды на ризы священника подчасъ бдирави. Священникъ не радий зъ тои надпрограмовои не-сподѣванки, побавъ дѣвчину передъ судъ гро-мадскій, а тамъ засуджено виновницю: одклѣтити 12 недѣль вѣ церквѣ подчасъ цѣлого богослуж-еня вѣ вѣдромъ воды на шпї. По кількохъ недѣ-ляхъ накупила дѣвчинѣ та кара, а коли воя мо-лодѣжъ обстада за дѣвчиною, оддано цѣлу справу комісареві для селянскихъ справъ и теперъ ма-ють вѣи радий громадскій процесъ карний за своіи саломонскій судъ.

— Водрцова школа. В Мангаймѣ, в Баденѣ, поодѣчено сими днями будову водрцового будинку

школьного. Сей будынокъ має 42 комнатъ школь-ныхъ, двѣ комнаты для рисункѣвъ, двѣ для на-уки сѣва, двѣ для робѣтъ ручныхъ и комнату для гимнастики; кромѣ того має авлю, двѣ комнаты для дѣтскихъ, два помешканя для службы и чотири „карцеры“. Будынокъ сей має вѣи вымоги гігієничні и убезпеченя на случай огню. Замѣсть деревляныхъ бѣлькѣвъ ужито зѣлзній, всѣ салѣ мають стѣлѣ бетонові, помосты паркетові зъ де-рева дубового або орѣхового, уложені на асфаль-тѣ. Вѣ сей способѣ не вытворює ся порохъ вѣ комнатахъ и не розширюють ся бактеріи. Вѣ су-теренахъ устроєно купелѣ для ученикѣвъ и окре-ма для ученицъ, такъ що наразъ може купати ся 15 дѣтей. Кромѣ того єсть вѣ сутеренахъ окре-мый лѣкаль, де черѣвъ цѣлу зиму 900 дѣтей у-богихъ буде мати даромъ четверть літра теплого молока и кусникъ хлѣба. До тои цѣли потреба буде що року 20.050 літрѣвъ молока и 81.000 ма-лыхъ бѣхонцѣвъ хлѣба. Пекарѣ мѣсцеві зобов'язали ся доставляти для школы 40 бѣхонцѣвъ хлѣ-ба за одну марку. Цѣлый будынокъ огрѣває ся паромъ.

— Дрѣбні вѣсти. В театрѣ львовськомъ має завестись одъ 1 червня с. р. освѣтленє елек-тричне, котре переведе фірма „Сіменъ и Галь-скій“. — Громада Язловець, пов. буцацкого, одер-жала одъ цѣсара 100 зр. підпомоги на будову школы. — Жена шаха перского, перебувши у Відні операцію бѣльма, переѣздила передвѣчера черезъ Львовъ окремаиъ поѣздомъ курієрскимъ, вертаючи до Тегерану. За поѣздъ зъ Відня до Подволочиска заплачено 1600 зр. — Секретаръ банку ипотечного, д-р Едвинъ Гершманъ імено-ваний начальникомъ оддѣлу ипотечного, на мѣс-це пок. д-ра Колішера, зъ правомъ підписувати фір-мы банку рег. просита.

Именованя, конкурсы, перенесеня и пр.

— Именованя. Міністеръ торговлѣ іменувавъ а-систентѣвъ почтовыхъ: Вильг. Миколайчика вѣ Божин, Теод. Ганшера вѣ Саноці, Фр. Валигорско-го, Костя Яворского, Ив. Біга, Мих. Кметовича, Ив. Козуба, Теод. Екля, Викт. Вечорка и Льва Зиг-мунта у Львовѣ, Густава Сторека вѣ Стрию, Станислава Балабана вѣ Бродахъ, Сам. Гольд-берга вѣ Перемышлі, Станислава Скопского и Ив. Кочеровского вѣ Кракові та Густ. Фішера вѣ Тарновѣ, офіціалами почтовыми — а дирекція почтъ признала Миколайчика до Жавця. Кме-товича до Божин, Скопского до Ряшева, Вечорка до Бережанъ а Фішера до Яблона.

Наука, штука и литература.

— „Два славны мужъ. Иванъ Гутенбергъ. Джемъ Гарфилдъ. Написавъ В. Чайченко“. Подъ такимъ за-головкомъ выдало тов. „Просвѣта“ 124-ту кни-жочку загальнои выдвигнута а 5 и 6-ту за сей рокъ. Сторѣтъ вѣ той книжочкѣ 84.

— Змѣстъ ч. 10 „Зѣръ“: Надъ Чорнымъ моремъ, повѣсть Ив. Левинького (дальше). — Орелъ, стихъ В. Самойленка. — Про небѣщикѣвъ, поѣсла людю-вымъ вѣрвань написавъ Данило Ленскій. — Моля-ба, стихъ Ив. Ганинъ-Будманюка. — Історія лі-тературы рускои. — Образки зъ Угорщаны, Де-ниса (дальше). — Записки топографічно-историч-ной о стародавнѣмъ мѣстечку Потылицы, Евгения Горницкого.

— Змѣстъ ч. 10 „Учителя“: Біографічна метода при наудѣ исторіи вѣ школахъ народныхъ, поѣсла Кароля Рігера. — Мова. — Учителъ-педагогъ вѣ повѣстяхъ. — Плянъ науки рускои мовы вѣ гім-назіяхъ. — Приписки скорого опорожненя школь-ныхъ комнатъ на випадокъ пожежи або перепол-ноху. — Новинки. — Школьный вѣсти.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— Для бѣдныхъ ученикѣвъ рускои гімназіи у Львовѣ приславъ о. Ем. Дѣднцкій зъ Мостѣвъ великихъ на руки директора о. В. Ильницкого 5 зр. 64 кр., зобранихъ одъ священникѣвъ деканату угѣбовского, а то аложки оо.: Арт. Мельникъ зъ Остѣбжа 1:14 зр., Ем. Дѣднцкій зъ Мостѣвъ, Дим. Бор-дунъ зъ Хлѣвчанъ и Павло Новакъ зъ Дворецъ по 1 зр., І. Козакевичъ зъ Угнова, Вол. Моско-вичъ зъ Теглова и Евг. Омелинскій зъ Пристанѣ по 50 кр.

Телеграммы „Дѣла“.

Берлинъ 3 червня. Вѣ виду численнихъ брошуръ о новыхъ комбінаціяхъ політичныхъ значає тугеина побурядова праса, що ста-новище Нѣмеччины до державъ союзныхъ вѣ пѣчѣмъ не змінило ся а такъ само не змі-нивъ ся и цѣлый тридержавный союзъ. Цѣсаръ вже майже зовсѣмъ подужавъ и выбирає ся вѣ подорожъ до Пѣвѣчного бѣгуна.

Прага 3 червня. Вѣ Нѣржанѣ арешто-вано доси 86 робѣтникѣвъ, и 10 робѣтницъ.

Парижъ 4 червня. Міністеръ Фалієръ заявивъ на радѣ міністрѣвъ, що противъ ареш-тованныхъ Россіянъ буде процесъ вести ся тайно а всѣ акты и сконфісковані паперы не будуть подавати ся нѣкому до вѣдомости. — Звѣстна Люиза Мішель збожеволѣла и длятого слѣдство противъ неи застановлено.

Софія 4 червня. Всѣхъ увѣльниченыхъ вѣ процесѣ Паніци кромѣ Матѣва прогнано зъ Болгаріи и вывезено подѣ eskortою за серб-ску границу.

Берлинъ 4 червня. Вѣстѣ о стрѣжѣ нѣ-мецкого цѣсаря зъ царемъ вѣ Королевци єсть безосновна.

НАДОСЛАНИЕ.

П. М. Драгомановъ, авторъ брошуръ „Ав-стро-рускіи спомини“, выданон недавно п Ива-номъ Франкомъ, присвячує ширшій „споминъ“ такожъ товариству имени Шевченка у Львовѣ критикуючи его дѣяльність вѣ дуже не об-ективный способѣ.

Авторъ закладає товариству: 1) що кон-ституційный видѣлъ не додержавъ умовы зъ фундаторами товариства; 2) що при впорядко-ванно друкарнѣ товариства мусѣла бутъ „чи недбалѣсть однихъ, чи неакуратнѣсть, а може що и гѣрше другихъ“; 3) що „статутъ това-риства и проспекты друкованіи виробляли за-мѣсть широкои основы для товариства — оли-гархію, бдесували зовсѣмъ науковѣ цѣли това-риства, а высунули напередъ коммерческе на-жыванье маесту черезъ типографію; наконецъ 4) що головою конституційного видѣлу выбрано о. Ст. Качалу.

На сѣй закладѣ бдповѣдаю именовѣмъ теле-рѣшного видѣлу товариства озъ-що:

До 1). Чи першій видѣлъ не додержавъ умовы зъ фундаторами, а влѣстовъ зъ речни-ками фундаторки (Графинѣ Малорадовички, ко-тра жертвовала всю суму 6.000 рублѣвъ), о томѣ свѣдѣтъ статутъ товариства надрукова-ный вѣ „Правдѣ“ зъ 1873 р. За весь часъ нѣхто зъ Украинцѣвъ (кромѣ хѣба п. Драгома-нова) того замѣту не подносилъ, а противно, привѣзъ вѣ Украинѣ поважаиъ людѣ все бд-носилъ до товариства прихильно, ба навѣтъ вѣ кѣлка лѣтъ по основаню товариства оданъ Украинецъ, пок. Жученко, загостивши до Львова, записавъ товариству, зъ власнои волѣ, значнѣйшій лѣгаль... Коли-бъ Львованѣ были зломали головни точки умовы зъ речниками фундаторки, были бы тѣи высказали зарядови товариства свое невдоволенье, а сего нѣволи не було, а бодай нѣхто у Львовѣ про се нѣ-чего не чувавъ. Що же до п. М. Драгоманова, то бѣтъ якъ найменше має права подносити якій претенсіи до товариства имени Шев-ченка зъ титулу фундації, бо бѣтъ на фунда-цію графинѣ Малорадовички не мавъ вѣ най-меншого впливу; ся фундація була дѣломъ людѣи зовсѣмъ иншого кружка Украинцѣвъ, именво національнѣ, тѣхъ людѣи, котрі годя-лись на програму народовцѣвъ зъ 1873 року. Пок. К. Сущкевичъ посягавъ неразъ (и я чувъ бѣтъ него) причину невдоволеня п. М. Драго-манова, „М. Драгомановъ — говоривъ пок. К. Сущкевичъ — лихій на львовскѣ громаду, що она не годить ся зъ деякими его интернаціо-нальными поглядами, для насъ непрактичными або и просто шѣдовыми, а на товариство имени Шевченка спеціально лютий за те, що оно не хоче за дармо друкувати выдвигнѣтъ со-ціалістическихъ...“

До 2). Книги товариства и оригінальнѣ рахунки купецкѣи доказують, що перше уря-дження друкарнѣ, т. е. машина, прасы, черенки та и столярскѣ работы коштували 15.307 зр. 76 кр. Тутъ не вѣселоно коштѣвъ справе-дження матеріалѣвъ зъ Відня та и сировадже-ня зъ бдтамъ механика, котрый мавъ машину на мѣсці зложити; не вѣселоно такожъ и коштѣвъ вынайму лѣкалю на друкарню и оплаты людѣи (управителя и робѣтнѣхъ силъ) заразъ тогдѣ, коли зъ друкарнѣ не було ще нѣякого приходу. Закупномъ найбѣльшихъ потребъ для друкарнѣ (машина, прасъ, чере-ногъ) займались у Відні самѣ доверенніи фундаторки, Украинцѣ. Допускаю, що при томѣ закупнѣ могло неодио заплатитись може за дорого, могло де-що купитись на-разъ непо-трѣбно а на де-що потрѣбнѣйше призабудо, — але-жъ вѣ практичній Нѣмецъ каже: Lehrgeld muss man zahlen; неаждѣи людѣи могли и тутъ де вѣ чѣмъ то Lehrgeld заплатити. Ся се зове п. М. Драгомановъ „недбалѣстю“ або „неакуратнѣстю“, — то годѣ, переняти ему я не стану, але зъ обуреніємъ мушу бдперти закладъ умѣнчѣний вѣ словахъ: „а може що и гѣрше“ — се-бѣ то свѣдѣмо здефрандованье гроша фундаторки, — тѣмъ бѣльше, що сей закладъ вытѣреный головою противъ пок. К. Сущкевича, котрого чести доси нѣхто не по-важивъ ся нарушати. Рахунки и доказы на-вѣхъ изъ свои десяти-лѣтної господарки май-номъ товариства полишавъ пок. К. Сущкевичъ вѣ найбѣльшѣмъ порядку, а скѣлько натрудивъ ся около розвитку товариства, задвоженого уже бѣтъ своего засновку, се вѣсѣмъ у Львовѣ звѣстно, навѣтъ и не народовцѣмъ. Бували не-разъ такі критичні хвѣль для друкарнѣ, що друкарня выходила зъ нихъ побѣдною єдино завдяки личности пок. К. Сущкевича, котрый, якъ властитель каменницѣ, мавъ значный кре-дитъ и у приватныхъ вѣрительнѣхъ и вѣ финан-совыхъ инстатучіяхъ. Пок. К. Сущкевичъ ува-живъ удержанье друкарнѣ за пунктъ амбіци и чести своєї, бо тогдѣ, якъ бы друкарня бу-ла банкротувала, то не тѣлько потерѣла бы була справа народна, але вѣ додатку ще на львовскихъ народовцѣвъ, а головою на него, упала бы була одвѣчальность за заиропашенье гроша фундаційного зъ Украинѣ... П. М. Дра-гомановъ мавъ доволъ часу высказати печатно свои заклады, які вѣ своій души выгѣрѣвъ ще вѣ 1873—1874 рр., за жия К. Сущкевича, а тогдѣ оно було бы благодарнѣйше...

До 3). Що товариство имени Шевченка не могло бѣтъ самого разу развити широкои дѣяльности літературно-научовой, якъ се за-значено вѣ статутѣ, — то вже выходять зъ того, що я представивъ подѣ 2). Се зрозу-мѣ кождий, хто зважате, що безъ грошей годѣ чи то одиначи чи и товариству робити великѣ наклады науковѣ. Напередъ треба бу-ло управлѣннѣи матеріальну сторону товари-ства, власне на те, щобъ зъ часомъ можна и робити бѣльшѣ вklady на літературу наукову. (Та-жъ, мимоходомъ скажамъ, то само вѣ примѣню до нашего народу говорить и „На-родъ“, органъ пп. Павляка и Франка: насам-передъ дѣбѣти о бытѣ матеріальномъ...) Не пе-речу, що можна було зачати и на бдворѣтъ, можна було заразъ вѣ першѣмъ роцѣи че бѣльше задовжитись и часть догву зложити

вѣ якѣсь бѣльше выдвигнѣтъ науковѣ, але-жъ се значило-бы було: бѣтъ разу задекретувати на смерть друкарню. А тогдѣ — що сказала-бы була фундаторка? що сказали бы были тѣи патріоты украинскіи, що мали выдѣтъ на ся фундацію? Але-жъ тѣи патріоты здорово глядѣли на справу, бо, дѣючи засновку това-риству имени Шевченка, не выматали бѣтъ не-го рѣчей неможливыхъ; якъ кажуть свѣдѣи, они домагались лѣше, щобъ товариство выда-вало „Правду“, яко органъ літературно-на-уковий. И товариство се чинило, выдавало „Правду“, доки розвѣи політичний народовцѣвъ не выказавъ потребы політичному органу на бѣльшу сѣблю (нынѣшного давняка „Дѣло“). Впрѣчѣмъ товариство и безъ того робило для науки, що могло, бдповѣдаю до своего каждо-часного фінансового стану, якъ се выказало вже „Дѣло“ вѣ ч. 109. и длятого всего повто-рѣти не буду. Подѣсеу однакъ ще и то, що кромѣ выдвигнѣтъ (якъ „Правда“, „Зѣра“, Studien auf dem Gebiete der ruthenischen Spra-che, Історія літературы д-ра О. М. Огоновского и др.) друкарня положила великѣи заслуги для розвитку нашої літературы удѣлюванѣмъ кредитъ писателямъ, редакторамъ и выдѣ-ляемъ. Хто знає, якѣ значнѣе, особливо у насъ неможливыхъ Русинѣвъ, має вѣ такихъ дѣлахъ кредитъ, той потрафѣи оцѣнити и тоту заслу-гу товариства им. Шевченка. Безъ друкарнѣ товариства им. Шевченка неодио выжила чи часописъ не була бы и укрѣла свѣтъ! Отже и той закладъ п. М. Драгоманова подѣ 3) єсть неоправданый, напастливый... Коли-бъ товари-ство имени Шевченка мало на метѣ „коммер-ческе нажыванье маесту черезъ типографію“, то не було-бы торѣтъ уже подумало надѣ поважаиъмъ науковымъ выдвигнѣтъмъ періо-дическимъ. Не єсть се якѣсь „реформа“ вѣ зы-чайномъ значнѣи слова, — єсть се тѣлько сповненье постановѣи статута товариства, вѣ порѣ, коли фінансовѣи бдносны товариства на тѣлько упорядковано, що можна до такого выдвигнѣтъ приступати.

До 4). Головою конституційного видѣлу выбрано пок. о. Стефана Качалу не тѣлько тому, що и бѣтъ зъ самого першѣи пришовъ матеріальнѣи вѣ помѣць товариству, але и тому, що бѣтъ се за дѣи своихъ честнѣи загально поважаиъи чомѣвъ, горячій патріотъ наро-дѣлюбѣи, одушевленный пропагаторъ просвѣты и економічного подвигуваня народу, а при томѣ и ученый, историкъ. П. М. Драгоманова гѣвнѣи очевидно се, длятого народовцѣ на-чѣло поставили священника. На се я скажу то, що уже вѣ р. 1873-бѣтъ а потому вѣ 1876-бѣтъ говорили ему львовскій народовцѣ, що у насъ и до найбѣльшихъ вѣ громадѣ народовцѣвъ почестей бдновать ся священника, если бѣтъ своимъ характеромъ, народѣлюбствомъ и ро-зумомъ та працю на те заслугу. На ворого-ванье противъ патріотическихъ и народѣлю-бныхъ священникѣвъ, длятого, що они священ-ники, нѣхто зъ народовцѣвъ вѣ Галичинѣ нѣво-ли не писавъ ся и не пишѣсь.

Отеи моя бдповѣдь п. М. Драгоманову на его заклады товариству имени Шевченка. Об-ективную критику дѣяльности товариства мы — говорю вѣ имени видѣлу — приймѣмо зъ вдѣ-кою, бо и самѣи знаємо, що не одио може да-лось бы зрѣбѣти лѣпше, — але злѣбній напа-сти на товариство, заклады про злу волю або и нечестѣи людѣмъ, що для товариства служи-ли зъ патріотизму и зъ пожертвованѣмъ — та ще заклады вѣ часѣ, коли она вже не жи-ють и не можуть боронити ся, — то не по-важна критика, а зовсѣмъ що инѣе.

Д. Гладилевичъ,
голова товариства имени Шевченка.

Переписка Редакції и Администраціи.

Воч. Грѣб. вѣ Микол. Такъ. — Воч. Лаз. вѣ Люб. Грошѣ дѣстали. — Воч. Дор. вѣ Лютов. Грошѣ дѣ-стали; „Дѣло“ выслаєсь безъ перерывы, бо не-было ще до сего такъ великои причины. — Вл. Петр. вѣ Лав. Н. нѣ а Д. такъ. — Воч. Турчи. вѣ Рыпан. За I и II чвертьрокъ с. р. заплачено.

Вдовия Русинка

шукає мѣсця до заряду дому, и выхованя дѣтей. Близша вѣдомѣсть вѣ редакціи „Дѣла“.

Всѣлякѣи Листы заставни Товариства кредитового земского

4 1/2 % Листы заставни Банку красового
4 1/2 % Позичку красву
4 % Облігаціи пропинаційи

Всѣлякѣи облігаціи довгу державного

Зѣлѣзничной облігаціи першенства
Лѣосъ державни и приватни
продає подѣ найкористнѣйшимъ условіямъ

Сокаль & Лілієнъ

3360 108—156 Дѣмъ банковый и контора вытѣны у Львовѣ.

Поручѣна зъ провинціи выгѣтовлює ся бдво-ротной почтою безъ дочисленя провизіи.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ
поручає прѣмо зъ фабрики

СВѢТЛО

I а по 80 зр., II а по 72 зр., за 100 нил.;
при замовленяхъ 50 кильогр. 3%, а при 100 нил. 5% опушту.

Упрашаєся подавати точно величину свѣтѣвъ и послѣдну стацію зѣлѣзничнѣ, до котрои має свѣтѣло выслатись.

2998 ДИРЕКЦІЯ.

ОПОВІЩЕННЯ.

На основі §. 97. статутів Галицького Товариства кред. земского, виповідає симъ Дирекція Товариства всѣ доси еще невыльсовані такъ речинцеві, якъ и безречинцеві 5% листы заставні Товариства кредитового и взымає властителейъ тыхъ листівъ, щобы зголосили ся до касы Товариства зъ днемъ 31 грудня 1890 та підняли припадаючу имъ за ті виповѣджені листы готівку, бо опроцентованье згаданихъ 5% листівъ, після §. 25 статутівъ, устає зъ днемъ 31 грудня 1890.

У Львовѣ дня 31 мая 1890.

Зъ Дирекціи Галицького Товариства кредитового земского

Предсѣдатель:

Жигмондъ Дембовскій.

Директоръ:

Францъ Розвадовскій.

Після §. 97, 98 и 99 статутівъ выдає Гал. Товариство кред. земске замѣсть повыше выповѣдженихъ 5% листівъ заставныхъ, таку саму скількість т. е.

зр. 28,533.700

4½% листівъ заставныхъ зъ купономъ платнымъ 31 грудня 1890. Листы ті набула консорція фінансова, на чолѣ котрой стоить ц. к. упр. австр. Банкъ для краївъ коронныхъ у Вѣдні.

Хотячи улегшити властителямъ выповѣдженихъ 5% листівъ заставныхъ Товариства кредитового земского ихъ замѣну на 4½% листы заставні тогожъ Товариства

ГАЛИЦКІЙ БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

оповѣщує, що повыша консорція зъ набутихъ 4½% листівъ заставныхъ квоту:

зр. 20,000.000

полишає до диспозиції властителейъ 5% листівъ заставныхъ по курсѣ зр. 99.50 за 100 зр. номінальной вартости въ той способъ, що властитель 5% листу заставного выповѣдженого на день 31 грудня с. р. одержить за кожді

100 зр. 5% Листу заставного зъ купономъ платнымъ 31 грудня 1880.

100 зр. въ 4½% Листъ заставномъ зъ купономъ платнымъ 31 грудня 1890

вразъ зъ доплатою въ готівцѣ въ квотѣ 75 кр. за кожді 100 зр.

въ чомъ мѣститъ ся 25 кр. титуломъ боніфікації 5% купону пл. 31 грудня 1890 замѣненого на 4½ процентовой.

Вымѣна выповѣдженихъ 5% Листівъ заставныхъ на 4½% **зачне ся дня 6 червня с. р. и буде тревати до 28 червня 1890**, однакъ може бути и вчаснѣйше замкнена, если призначена до вымѣны квота вычерпає ся.

Всѣ 5% Листы заставні призначені до вымѣны мусять бути після серіи и нумерівъ сконсігновані и въ натурѣ зложені. Вымѣну становлять 5% листы заставні вінкульовані, а такожъ 5% листы заставні находячі ся въ депозитахъ судовыхъ и заведеніяхъ фінансовыхъ, котрі збъ взгляду на короткій часъ выстарчить въ повышѣмъ речинці зголосити въ **Галицкомъ Банку кредитовомъ** и для вымѣны котрыхъ полишає ся часть до кѣнця Липня с. р.; однакъ зголошеня такі будуть увзгляднені лише въ мѣру, о скілько квота 20,000.000 зр. призначена до конверсіи впередъ не вычерпає ся.

Вымѣны dokonують:

у Львовѣ: Галицке Товариство кредитове земске
Галицкій Банкъ кредитовый
Галицка Каса щаднича
Ц. к. уприв. галиц. акційный Банкъ ипотечный
Банкъ краевый кор. Галичины и Володимиріи зъ вел. кн. Кр.
Дѣмъ банковый „Сокаль и Ліліенъ“
„ „ „Августъ Шелленбергъ“
„ „ „Гольдштернъ и Льевенгерцъ“

въ Краковѣ: Товариство взаимного кредиту
Філія ц. к. уприв. гал. акційного Банку ипотечного
Повѣт. Каса Щаднича, яко заст. Банку краєвого
Дѣмъ банковый „Блявъ и Епштайнъ“
„ „ „Альбертъ Мендельсбургъ“

въ Тернополи: Філія ц. к. уприв. гал. акц. Банку ипотечного
Банкъ повѣтовый въ заступництвѣ Банку краєв.

въ Черновцяхъ: Філія ц. к. уприв. гал. акц. Банку ипотечного, въ
Бѣчу, Бохні, Бѣбрцѣ, Бжеску, Бережанахъ, Чешановѣ,
Домбровѣ, Делятинѣ, Добромилі, Дрогобичи, Глинанахъ,
Яслѣ, Ярославлі, Яворовѣ, Камѣнцѣ, Коломыи, Коросні,
Лимановѣ, Ланцутѣ, Мельцу, Мостискахъ, Мысленицахъ,
Новѣмъ Санчи, Освѣцимѣ, Підгайцахъ, Перемышлі, Пе-
ремышлянахъ, Радеховѣ, Рогатинѣ, Ропчицахъ, Рудкахъ,
Ряшевѣ, Сяноку, Самборѣ, Снятинѣ, Сокалі, Станісла-
вовѣ, Стрию, Тарнобжегу, Тернополи, Тарновѣ, Товмачи,
Теребовлі, Вадовицахъ, Залѣщикахъ, Збаражи, Золочевѣ,
и Жовкви: **Заступництва Банку краєвого.**

Львовѣ дня 31 мая 1890.

ГАЛИЦКІЙ БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руських свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Вісник найважливіших новин“ виходить в п'ятницю, і в п'ятницю і щодня на перекладі російськ. в Діло.

Предплату и нисераті пріемати: у Львові Адм. нисератія „Діло“ ул. Баторія 24. Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, в Бюро газет ул. Кароля Імператора 9. у Відні M. Duker, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnenstrasse 8. M. Stern 1. Wollzeile 24. H. Schalek 1. Wollzeile 8. Oppelk 1. Stubenbastei 2. В Франкфурті в Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ и належитість за нисераті платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком:

в Австрії: на цілий рік . . . 18 гр. на пів року . . . 9 гр. на чверть року . . . 4 гр. на місяць . . . 1 гр. 50 кр.

у Львові: на цілий рік . . . 18 гр. на пів року . . . 9 гр. на чверть року . . . 4 гр. на місяць . . . 1 гр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція нисер. ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи авертати лише на помереже застереження. — Редакція неопечатані слова бже порта Поодинокі члені коштів 8 гр. а. в.

Оголошення приймаються по ціні 6 гр. бже однок. стрічки печаткою, в рубр. „Надбавка“ по 20 гр. а. в. Подписи тиються по 10 гр. бже стишка.

Арештовані російських революціонерів в Парижі.

Праса французска вичимь тепер такт не занята, як справо арештовані російських революціонерів, з котрих деякі вже навіть бже мнотих лїт проживали в Парижі и не стигали бути досе на себе вїякого підозріння. З сев причини настала навїть мїж пбурядовою а радикальною прасою дїсїя остра борба, бо радикали хотїть конче доказати, що правительство французске и французска поліція поступали в сїй справї неадекватно, лиш для того, щоб припобити Росію. Пбурядова праса черечить тому и доказує протївно, каже, що російскї піддані надужили права гостинности и збирались в Франції лиш дїлятого, щоб тут свободїше и легше прїготовитись до революції, котру хотїли викликати в своїй бчї. Доказом на то мають послужити численї бомби, матерїя вибуховї и мнотжество писем та брошур, якї сконфісковано у арештованих. На то бдоповідає радикальна праса, що то все неправда, бо найденї нїби то бомби, то звичайні реторти хемїкаї, а писма и брошури, то по найбільшїй частї писма науковї. Прецї — кажує радикали — сконфісковано у арештованї панні Бромберг мїж вимїи також івїну и салату! Ще бблша настала сварка в французскїй прасї, коли розвеселась чутка, що нїби то російскїй посол в Парижі и міністер дїл заграничних ірїс складала французскому правительству подїку за єго енергїчне выступленє в оборонї Росії, та що вї акти процесу и сконфіскованї писма мають бути виданї російскому правительству, котре на нїх підставї хоче вислїдити рух революційний в самїй Росії. Се стало єя причиною, що аж міністер справедливости мусїв на радї міністрів заявити, що бнє не думає видавати вїмю згаданих паперів и що арештованї будуть судити єя в Франції за ту провину, якон єя допустили єя протїв французскїх законів, а бдтак буде нїм завказано проживати дальше в Франції.

Тепер отже веде єя сїлїство протїв арештованих, а процесє викаже, на скблько єя провинили єя. Поки-що, подає французска праса цїкаві вїсти з сїлїства, котрі цїлий рух російських революціонерів в Парижі такт представляють:

По вїстїм приключеню з бомбами в Цїрїху, фабрикванїи тамтє російськими революціонерами, коли то, підчас проби з ними, бомба одного з нїх убїла и швайцарска поліція в той спосб вїала на сїлїдї тамтє революціонерів, утїкї одєв з нїх, Демскїй, до Франції и угворїв тамтє з другїми Росїянами нову партію революційну. И знов случивсь виверла поліція єю партію. Дня 12 мая сконфисковано, що на якбмь бдделенї мїсци коло Ренсі при Вєхдїй зєлїниці роблено досвїд з матерїями вибуховими. Кблька дерев на тбм мїсци було

з корїнем вїрваних и найдено металевї коробки, в котрих була матерїя вибухова. По тїх коробках вислїджено, хто нїх фабрїкував, а директор поліції Лїозє розвїдав, що чоловік, котрий вїпував тї коробки, подав не своє назвїще. Дальшї дослїдї вїказали, що чоловік той належить до російскїй партії революційної и має в Парижі своїх спбїнчєв. Поліція вислїдила и тїх спбїнчєв. Дня 28 мая прїдпрїнято отже послїдні кроки и повїдомлено о тбмь також комісаря поліції Клемента, що вернув був з президентом рєпублики з подорожі по краю. Крбмь того увїдомлено також прокуратора державного и сїмїаного раду, на котрїй ухвалено видати тахцєм вїночї наказ арештованї. Досвїд покликано кблькамаїтї комісарів поліції, дано їм вїструкція и прїказано кождому з нїх арештувати одного або двох революціонерів. Дня 29 мая равенєм роздїлили комісарї арештувати Росїян и арештували тогдї всего 11 осіб; пбїзїйше арештовано ще 6 осіб. Арештованї називають єя: Менделєв, Райнштаїт и єго жївїна, Степанов, Калїнцев и Аванїєв, Орлов и Пєлов або також Волдрїв, Ашєназї, Демскїй, Бердїчевскїй, Рєпанов, Лавренїєв, Гнатевскїй, Райхлїн и єго жївїна та панні: Бромберг, Федорова и Лавїнїч. У арештованих найдено реторти, хемїкаї, порох, матерїялі, з котрих можна робити матерїя вибуховї, євїжї и прїписи, якї робити матерїя вибуховї, а крбмь того дуже обшїрну кореспонденцію з людїми проживаючими в Росії. У панні Бромберг найдено також 15 бомб.

Найбблше вїтересною особю з-помїж арештованих має бути Менделєв. Бєт бнє чоловік молодий, має 33 рокї, дуже здбний и єлєгантнїй. Он скбїняє студїї правнїї в Росії єя бїзїачєвєм и проживав єя бдї давнї в Парижі. Єго жєна єсть дуже хороша, натїлїгентна и дїстїганова; она займає єя дуже цїльно літературою. Менделєв єсть богачєм и мешкає в краснїй вїлї. Підчас зївїстїон афєри з бомбами в Цїрїху, був єя також в Швайцарїї, але утїк з-бдтамтє ще завчасу. Орлов єсть сукотїником в найбільшїх стєпени и лєвїя єя може ходити, єсть мовчальнїй и прїгноблєнїй. Он мешкає в мабїмь готєлі, де платив за помешканє мїсячно 26 франків. До єго майже нїхто не заходив; бнє варив собї самї їстї, виходив доперва по полуднї з дому и вертав аж около пбївночї. Степанов єсть дїїстїно революціонером, котрого прогнано в Росії з кблїкох унїверситетів, а бпєсла заточено на Сїбір, єя бдї бнє по якбмь часї утїк. В єго мешканю найдено багато хемїкаї, трох матерїя вибухової, мїдїану бомбу наповнену матерїєю вибуховою и два революєри. Федорова єсть також революціонїсткою; она була засуджена за яїїсь заговір на заточєнє в Сїбір, але утїкла з дорожї. Лавренїєв єсть чоловіком дуже мабїчим, в Росії має бнє великї добра, а

пбдчас рєвїзїї у єго, забрав комісарь поліції також бїлет на 1000 франків. Лавренїєв єсть чоловіком натїлїгентнїм и дуже образованїм; в Росії був єя адвокатом, в Парижі студїював мєдїцину. Прї арештованї єсть люде дуже бдїнї, що жєли в Парижі в великїй нуждї. Загално прїпускають, що шєтом арештованих був Демскїй або Райнштаїт.

Дальше зроблено рєвїзїю у одного старого Росїянина, Петра Лаврова, котрий вже бдї зїзїтити лїтї мешкає в Парижі. Он займає єя наукою, а єя кблїкїя російска загално єго поважав єя покровитєля и дорадника молодїжї російскїй, що прївїдїть до Парижа на науку. В єго мешканю не найдено нїчого крбмь кблїкох соціалїстичних кнїжок, записок и кореспонденцій. Зараз по рєвїзїї у єго, був у єго одєн з сотруднїків Temps-a и розпитував єго, що бнє думає о арештованих Лавровєх казав єму, що не думає, щоб тї люде належали до якбїсь заговору революційного. „Найбблше дївує мене — казав єн — що поліція арештувала навїть таких людєй, у котрих не найдено нїчого підозрінного. Не вїрю в єя наїїрєня російскїй молодїжї и єсьмь переконанїй, що вї арештованї єсть невїнїй. З нїх лиш Степанов и Федорова єсть революціонерами. Але то мусу казати, що мєжї російскою молодїжєю настало в послїдних часах, по зївїстїях прїключєнїх в Сїбірї, и в Європї великє розїярєнє.“

В суботу арештовано ще якбїсь Рємуна, студента Петра Лавєєна, єя сумарунїсєкого посла, котрий мав єя євїзїї з арештованими Росїянами.

В пїятницю закбїчало єя — якт доносїть Köln. Ztg. — перєслуханє обжалованих и постановлєно, щоб нїх и дальше задержати в арештї. Мужчїн утїчєно в євїзїї в Мазас, а жєнщїн в євїзїї с. Лазарї. Прї протоколї вї обжалованї доказували, що єя нїчїмь не провинили єя. П-а Бромберг, особа дуже молода, бо має ще вєсповнї 18 лїт, студентка мєдїцини на перїшїтї роцї, у котрїй найдено скрїяну з 15 бомбами, казала, що она навїть не знала, що в тїй скрїпцї. Яїїєс бїлає єя не знакомїй Росїянин лишїв тї скрїяну у єя и казав, що в нїй єсть якїсь важїй папєр, та прїєвїє єя, щоб єя вислала єя єму до Руан. Чоловїк той казав, що бнє бдїнїй, а говорив такт єя по російскї, що она думає, що то був єяїєс агєнт поліційнїй. То не правда — казала Бромберг — що она думала їхати з тбм скрїянко до Ловдону. Лавренїєв вїпарав єя також того, бдїє то бнє єя вїпарував бомбї, бнє вїє бдї мнотїх лїт не займає єя хемїєю. Найтрудїйше єсть становїще Бориса Райнштаїна (23 лїт) и єго жєни Зузаннї (24 лїт). У нїх найдено багато матерїя вибухової и кблїка готових бомб, а шєсть мїсєон лїбораторїя хемїїон Жїрарє, котрому бдїано тї бомбї до розїєдї, казав, що коли-б вї тї бомбї наразї єксплєдували, то висадїли бї в

воздух цїлу парїську прєфектуру поліції.

Мамо узорного обставанї прї євїмь пбурядової прасї французскїй доказує праса радикальна, що Росїян арештовано в Парижі на жаданє російского правительства. Чи такт єсть дїїстїно, чи нї, того не знати, але то рїчє зовїсь певнї и то доносєть єя найбблше повнформованих жєрєл, що російскїй посол в Парижі довїдав єя бдї тайнїх агєнтів російскїх о цїлїмь руху російскїх революціонерів в Парижі и повїдомив отбмь французске правительство. Не знати також певно, чи російске правительство складало офіційно подїку французскому правительству за єго выступленє, але кажує, що цар, коли єму міністер Гїрєс казав, що в Парижі арештовано багато російскїх революціонерів и забрано у нїх багато бомб, висказав кблька разєв єя вїдїчїє и прїзнанє за французского правительства. Frankf. Ztg. достала з Петербурга з сїй справї таку телеграму: „Тутєшнє правительство єсть дуже вїдїчє Франції за енергїчне выступленє протїв нїгілістів а царї особїєво то глїбоко тронуло. Выступленє то буде мати дуже добрї наслїдїє поліційнїй для Франції.“

Письмо о. Андрея Качалы до ред. „Діла“.

Высокопоставленный Пана Редакторе!

Не думаю я, чтобы пришло меня коли ставати в оборонї покойников. Но дарма, жєна не обїдїтє! Суть люде, котрі и покойникам в гробї не дають спокое и влєсєне тогдї нападут єя, коли єя вїє боронїтї єя не могутє..

Такт поступив собї п. Мих. Драгоманов з сїмь брошур „Астро-рускї єпїмїан“. В тїх єпїмїанх зєвїзїн бнє покойного Степана Качалу, очеркїю єго, що запродав справу народу рускою бблїстїю соймовї за 6.000 ар. и за тую цїну обїцав подїратї систему соймю.

Хоч прєто була вїє бєсїда в статїях „Дїла“ п. заг. „Брошура М. Драгоманова“, мїмо того я не могу замїшїтї, щоб бдї себе не сказати слбв кблька и вїяснїтї пї. авторови Драгоманову и вїдавцєви Ів. Франковї, з-бдїє вїяснїє тї 2.000 ар. в вїсїцїх Дїєтрїанскїх зєвїзїнцїх, котрї єя вї трое, бо на 6.000 ар. поблїшїли. А що не говорю по нїх євїзїю бєз підстав, наведу деякї подрбїности.

Одї лїстопада 1872 р. був я в Шельпах при пов. братї Степанї Качалї аж до груднї 1882 року бєз перерв. Дїлятого и знєв я, — кажу рїшучо, — за кождїй крїєцарє, з-бдїє прїходїв и куда дїзав єя. Акціє зєвїзїнцїх Дїєтрїанскїєн вїпїєв бдї в часї, якт єя вїдавєлєсь, у дїрєкції тїх зєвїзїнцїх у Вїднї, слїзачуюча ратами, бо була надїя, що єя бдїуть рєнтунєтєсь. Заплатив за нїх 1.400 ар., а номїнальна нїх вартбєт була 2.000 ар., — отже не 6.000 ар.,

Францъ.

(З чєскогo — Нєруды.)

И нїтї здєстї єя, нємбї єя бачив єя рєпача Франц, такт жєво стонїє бдї у мбїї пїамятї, та певнє и не одїн з прєдмїтїєя тїамтє єя єго.

Я вїмаловав бї рїзкїми красками удачу карикатуру, але от, єя чїтатєль бачав раз згаданий образок британского Punch-у, увїзїнїє менє єблїко бдї євїяког опису. То саме лїцє, тї самї остро закривїє чертї — мбїє вї самїй промовлялї нїз з сєвог прїчуду! Лїцє єя одїо, Франц був малїй, дуже малїй. Бєо червонїй носїєв скбїняє в тонєнїкїй, лєдєн чїє не прорєзачнїй вїчїєнїє, на устєх розклатє єя радшє утма нїжє глїмь, а з єнїх оцїє не вїсєкаєв нї дотоп, вї вїбїгї, — сє дїхотїла радшє прєсбїа, троганюча прєсбїа, котру я вїчїтїувєв кблїє на вїдїхї, старєчїх оцїх. На сїдїй голівї стрїбїла зєлєна зїмєнаша шапчїка; дєнцє єя малє и тєрдє розжамїло єя на дєвє. Такї покрїєвалїє голівї мбїжа єя нїтї бачїтї у єлїєскїх нємалєвї. Вїтерта, зє лєнава юнєа лїщала кбнїфрєм, у бокї єя тїгїтїє єя шнурїєм крїсїлї, пбгнїтї, мєсїєжїлї гузнїє. Пїавталбїєн на нїмю бїлї тонїє, у кблїнах мбїчно зєвїжїє. А з тїмь нуждєннїм вїгїлїєм вїзала єя сє и вїрловїтбєт, — Франц був гобратїй.

Та хоч прєвєрхїєвїє єго була нєзвїчїєно чудаковата, одїнає мї дїтїма не вїзїжїє єя нїкбїлї пбдїмїтїє єго на смїхї, — ба яїїєс стрєх огортаєв насє прї єя вїдї. Франц бдїхачєв коротко и важко кашляє. Он лєдїєн вблїєв зє собою ногї, коли єя прїходїло єя вїходїтї по балцї на горбкї до дому, бдїчїєвєв за кождїм дванацїтїм кроком, опїрав єя єнїю о мур и спїсєвав рїєатї рукї на колїна. Мї ємїналї єго з дальєї. А лїзало єя кбї, що слєла

мєнє матї з мїлостїєнє ктє нєму, то в мєнї зашїрало дїуха и я судорожно рукою подаєв єму дробнїй грїбш. И старшїє не дразнїє єя з нїмь, хба одїй рубачї вїкаєлї в сїлїдї єму по вулїцї: „Он, бачє, мї залїєвємєсь потбмь, а Франц собї з шїнкї лїє!“

Мбї батїю заходїєв було на скїяночку „пбдїє крука“, кудї забрав єя часто и мєнє зє єю. И сїдїєв євїчїєнє мовчїє бїлї батїє и прїслухувєв єя бєсїдам та прїгодам, що розповїдали собї по двїцїтїй уже мбїжє раз старї батїковї товаришї, котрих мї тутїє стрїчєлї.

Одїєн дїннї мї застєлї тутї Франца. Сєрєд євївблїєн и крїєлїєн юрбї, бнє вїгравєв на євїтї дрєвнїй євїрїпчїцї пїєвнї и кїєнїєн, до вїлббїє. Я щє тєпєр пїамїтаю, якт єумовїтїй Франц вїтїєкаєв мєнї євїмїє вєсєлїма кїєнїєма слбзє з оцїє, — одїнає якт сє склало єя, я не був вї євїлї зрєсїмїтїє.

Шїнокт стонїє повнїй дїшї и задухї зє лїючєм, повнїй єтїкїтїє и крїєку.

Наразї, вїхпїмо нєждєво кблїкох за єтблєцї и поклїє єго разом з Францом на єтблї.

Панїє рєгбт поздоровїєв повнєсєкогю у воздух. Франц рєзумїєв, що єму нєлєжалю чїнїтї, — бнє зарєвїєв протїжїю такє „у-га!“ — що радшє подєбалю на болїюї стбгбт, нїжє на зєвїєм до гулїє. Ає-жє такїх замїтїєв не спостєрїєлїєтє лїє.

— Отєє раз дїрак! — завїжєвєв зє юрбї рубачї Макалї. И що бнє мєнї з чблїєвї, коли єго не доглєдїєш на єтблї, мбїє тоту крїєцарєву бїлїє на лавчїцї у прєвїпїєнї!

Крїєлїєвї глїмь прїєвїє єя щє крїєшє. Франц сїєкуєв єя знов вїєвїтїє, та стрїшнїй кашлє загордїєв єму єго „у-га!“

— Лїцє смїло! Сє певнє вїгачїєтє зє тєбє дїух! Нєзбєрбмь прїбїдє одїєн вїдїє бблїєшє.. Та сєжє, що сє стрїєлїє тбї у

гблїєвї жєнїтї єя на такбмь вєїтїємь потворї бєкбкмь?!

„Е, о! — бдїовїєв Франц покашлюєчї дальшє, — я, бачє, думав.. она доповнїтїє.. чбг о мєнїє не достєв.“

— Яє частю она побїєвє тєбє?

Франц заходїєв єя бдї кашлю, тїмь и не доувїє бнє пїтанїє.

— Чбг тбїє трєба?

— Чї побїєва єя тєбє?

Густїй єпїух єнїєнїє у Франца стрїю бєсїдї. Одїєвї у єго єкортшїєв, на грудїх дєвлїо, слбвє єстїєлї.

— А вє-жє тїєн — чїєамї! Найчїстїїшє вї чєтєвгї и пїєтїєцї, кола тїєко прїходїє єя добутї бдї вєєв грбм.. Нїшє, якт з двїцїє пїєтїєм дробнїєма, я не мбїжє показувєтєсь до дому.. А зарблїю мєнє, тогдї я цїуаю дуже лєгєнєко до дєрєї.. Баба мїєрєє сє, то ї держїтї мєнє гбдїамїєа по рєрогбмь.. Другого дїєя она подєв мєнїє лїєє кїєєк сїухог хлїба.. А прїєвїєрєю 25 дробнїєкбїє, або найдєє дєколї ї тїєлїєр, тогдї я грїмаю чбгбтбмь о дєрїє и кїєву, докї она не бдїєнїєтє. За тє у насїє и пєчєнїє зє салєтбю и галїшїє.. У-га!

Онї хотїєв прїєлїжїтї ємачок до скрїєкї, але тїєжїє болїюїє кашлє схватїєв єго тїєє крїєнїє за горло, що рукї у єго повнїєлїє а скрїєкїя потбчїєлїєсь до ємїєлї. Кблїєб не був прїєкбїєчїє Мїєкола, Франц пбгнєв бї єя стрїємїєчїєв за євїмїєм нїєструмєнтбмь.

— Не добрє зє сїмь дїрнєм! Мєрщїй скїєяночку вїна!.. А пбдїєсїєтє єму чєрєц вї-гбру.. єсїєдє, ходїєтє поклєдїє єго на лавчїцї.. Франц, їдї до дому, заїєкує чбгбтбмь вї дєрїє та прїєсїє єя здорбє..

Франц вїєвїєв тїєхнїю зє хатї. Вї євїнєх обїєв єго зїмвїєнїй воздух. Онї прїєстїєв, рукї єпїустїєлї єя на колїна, а устє стїєлї мїмбхбтїє шєпбтїєтїє:

— А мєнїє вєє здало єя, нємбїє шнурїєм тїєє до дому..

Вїєшїєв зє порбг. Улїєю крутїєв єя

сїєгт, нєчє бї уєї хмарї бажалї злїєтї на ємїєлїю. Сєжєна хуртовнїєа рєлєа зб євїєтбмь и зїєкїамї сїєгбїєв кїпї, мєтєла нїмї довєкола стбгбтєв на рундїєв, дорогу мбїє позамїєтєло.

Франц єкортїєв єя и збгнїєв єя, опєрїє рукї о ногї и рїшнїєв пбволї на прєдїє. Єму стєло стрїшно прєдїє сїєгбїєвєю, що гнєла вєлїтїєнїм обїєкамїє по-надїє плбщадїю, бнє чїув, що єго сїєлє не крїєша бдїє сїєгбїєвог платкї. Та що бїло робїтїє?

— А мєнїє вєє такт яєєс дїєвнє на дїшї, вєє здєстїє єя, щбє зовє до дому.. Мусу трїмїтїє єя цїєко..

Франц гаморїєв тїєхнїю зє собою, покї чїєтє полє не прїємїєло єго вї рємєна. Сєжєнїє вїтєрїє злїєлїєвєлїє єму платкїамї єнї, у єго не стєло бдїєх, бнє хотїєв опєрїє єя, щбє бдїєчїєтїє. Вї тїй хвїлї зарєвїєла знов хуртовнїєа, єкбїєла єго и мбїє пїєрїємь грїєнїєла нїмь ббїє ємїєю.

Чїмєла хвїлї прєрїєшїєа, закї Франц пбдїєтїє єя на ногї.

— Я мусу.. мусу до дому!.. я померїє бї зє дєсєдї! — муркбїєв бнє знов, хотїєв здєстїє єя додєтїє собї бдїєвїє.

Довго, дуже довго дразєв єя Франц бїєко до горї. Мбїжє-що не коло кождог дому, коло кождог кїта прїєстєвєв бнє на бдїєчїєнїє. Вїєдїєа допїєлїє єя до євїєг мєшкїєнїє. Вї єму лїєнїю єя щє на єтблїєко сїєлїє, що мбїє сїєнїтїє за кїємїє. На порбг прїєвїєлїє єму ногї и бнє прїєстїєнїєв єя бєзєвїєно вї сїєгт.

Крїєуєм вєє мбїчєло. За хвїлїю пбчїєлїє єя крїєнїє, дєрїє стєлї отворїєтїє. Дїєжа, вїєсєа жїєкїє показєла єя на порбг.

— Хрїєтє!.. Сє тї, дорогїй Франц!.. що зє тбїю?

Она зїєнїєла єя повнїєно до єго и мїтїє пбдїєлїє єго, мбїє малу дїтїєну.

— Яєє мєєє єя Марїєкїє?

— Добрє.. добрє! — бдїєкаєє жїєкїє и нєсє єго на рукїєх вї кбїнєтїю.

Телеграммы „Дѣла“.

Париж 4 червня. Президентъ републики помиловать кн. Орлеанскаго и его

Предплата на „Дело“ и наложеність за писараты платитъ:
У ДЬВОВЪ.

Може не одъ рѣчи буде подати гадки, я-
кѣ высказуе російска преса при нагодѣ го-
стены италіанскаго наслѣдника престола въ

Бесіда прокуратора Маркова ви-
пала взагалі досить слабо. На вступі гово-
рив він багато о славі Персін за царя Дарі-
я, о атеїстичній республіці, котру вже нема,
о укладку старинного Риму, але не знав, як
се все пов'язати з даними процесом. Гово-
рив о тьмі, що кожний народ має право
самооборони; що революція газаваний закона-
ми, но если революція удасть ся, то всі єн
розпорядження стають ся правомъ. О самімъ
процесі высказав ся, що єсть *політичний*, а

Паніда признаєть ся ще раз до того, що хотів зробити державний переворот, але заперечує мовби стаяв в тій цілі в зносинах з чужими агентами. Озв трудився са лиш для Болгарії, а не для якогось чужого держави. Боги-ж вів, судьї, — мовив Паніда — вибрали перевидівця, що я таки служив орудієм для чужої дипломатії, то прошу не слухайте моїх адвокатів, а покарайте мене смертю. Але знайте, що по моїй смерті мене оправдають мои товариші и моя жінка, кажучи: Умеръ необищай по-зорно смертю, але не бувъ зрадникомъ отчизны!¹⁴

за цалин рота 16 пр. на мѣсяцъ 8 пр.
за чергу роту 4 пр. на мѣсяцъ 35 пр.

Редакция, Админістрація и Экспедиція по ч. 24
ул. Ваторис. — Рукописи вѣрствуютъ лишь на конференціи
исчерпываютъ. — Редакціи неоплачиваетъ въѣзда бѣдъ порта
Походное членское комитетъ 8 пр. а. в.

Оглашения принимаются по пятн 6 пр. бѣдъ одному
стрѣлки печатно, въ рубр. "Надсѣданіе" по 20 пр. а. в.

Подати считаются по 10 пр. бѣдъ стѣнны.

Мабуть зблизимо ся найбільше до правды, на-
коли скажемо, що заговоръ бувъ толькы аванту-
рою Паниця, якъ верзъ мы згадували, а не
оставлявъ въ недобрѣхъ зносилахъ зъ княземъ
и дѣлать хотѣвъ его позбути ся. Довго (бѣдъ
3 лѣтъ) укладавъ бѣзъ пляны, якъ бы то мож-
на князя и дѣляхъ министровъ усунути, але
видячи, що справа не йде легко, пустивъ ся
зъ бѣгання на авантюрачу выправу. Бо и чимъ
можна назвати се заговоромъ, якъ Паниця вѣ-
ночи зъ пбдпор. Ризовомъ беруть зъ собою
звычайнаго слугу (который не въ станѣ нести
великого револювера своего пана!), удуать ся
разомъ до мешканя Арнаудова, котораго мусѣть

доперва будити зб сну? Арнауодъ еде за ним (безъ оружїа!) до д-ра Миркова, а бѣгає до Кисова, але и тотъ замѣсть бути готовымъ на великій випадокъ, заснувши своєю блажен- ныхъ! Удѣляє будити Панича ще деякихъ офі- церовъ, побалакавъ въ півні о „незносимомъ положенні“ и всѣ розходять ся спати! Деякі зъ розбудженихъ навіть несподівано бѣгли Паничъ двері...

Драгань.

НОВИНКИ.

— Зъ Бродів пишуть: Намѣстництво розписало доповняючі вибори на посаду до союму красоваго, на місце пок. Оттона Гавзнера, зъ міста Бро- довъ на 8 липня с. р. Досяглось до сїя трьохъ кандидатів на посаду. Говорять, що въ червні приїде до Бродів намѣстникъ.

— Підвищені плати для сторожів скарбовою зарплатою міністерство скарбу почавши одъ 1 липня с. р. Стражники буде побирати 1:10 зр., старші стражники 1:35 зр., ресцієнти 1:65 зр. Дода- токъ на мундуръ буде выносити на будуче 60 зр. річно. Додатки п'ятилітній будуть для страж- ника 3, старшого стражника 8, а ресцієнта 10 кр. денно.

— Въ Рудні коло Львова відбули ся дня 2 н. ст. червня с. р. закладні читальні. На се торже- ство приїхавъ зъ Львова невеликий числомъ але доволі гарний хоръ академіківъ и студентівъ підъ управою т. Курняка. Збори відкривъ корот- кою промовою протекторъ читальні, о. Евг. Дуд- кевиць, мѣсцевий парохъ, зазначуючи ти користи, які може читальня народова принести. Опісля на- ступили сѣвы на перемѣну зъ бѣгачами та де- кламациями. Хоръ одспівавъ зовсімъ удаю „За- кувала та сива вузлу“, „Ой по горі ромень цви- ть“, „Одна гора високая“, „Надъ Прутомъ“, „У- гуляй“ а зъ поміжъ бѣгачівъ, котрихъ було три, безперечно перше місце принаде бѣгачови п-ну Нагорному про „просвіту селяньского жѣноцтва“. Прелегантка зазначала хоєнъ просвіты для жѣ- ноцъ, вказувала на інші сторони галицкой Ру- си, де жѣнка більше займають ся справами гро- мадскими и просвітою (Святиничина, Рогатиничи- на), и звертаючи до жѣноцъ заохочувала ихъ, щобъ не то що не спинали мужиків а ще й самі захо- дили до читальні. Въ другій зъ ряду бѣгачівъ го- воривъ п. К. про дотепершій заходи интеліген- ціи галицко-рускої надъ просвітою народною и надъ поліпшеннємъ его незалежно до п. Д. читавъ про „знесеніє панщини“, якъ именно до сїя справы односять ся соймъ тогдѣшній. Декла- мували п. Колесса „Празникъ у Таковѣ“, п. Курпакъ „Довбуша“. Обѣ декламация випа- ли дуже добре; надто п. Колесса подавъ устною коротенькій поглядъ на життя и на значѣннє литературної дѣяльности Федьковича а бѣгачъ згадавъ и про Сербівъ, щобъ слухачі могли лѣпше зрозумѣти выше наведеною поезію буювничьского поета. На конецъ введено „многа- лѣта“ о. Дуткевичеві, котрий причинивъ ся бо- гато до закладення читальні, присутному тамъ п. Нагорному и всѣмъ членамъ читальні, а зновъ о. Дуткевичъ вибѣсь здоров'є сїя молодіжї, що зъ Львова з'явилися на отвореннє читальні. На сї вечерницѣ зборало ся доволі Руднян слухачівъ, чи лѣпше сказати слухачокъ, бо переважали мѣжъ ними жѣнки и дѣвчата, хоч и погода не сприяла читальні и вечерницѣ розпочали ся трохи пізній- ше, якъ звичайно буває. При звукахъ піснѣ „Ще не вмерла Украина“ почали зборані розходити ся а львовска молодіжъ еще до пізної забавляла ся у гостиннихъ Руднян. — Тш.

— На похоронахъ Оскара Кольберга, котрі відбули ся 5 червня, промавлили: передъ доможъ Коноп- ка, а на кладовищї: пасторъ Габриєль, проф. Ро- ставинський именемъ академіи наукъ и академіки Бренбергъ та Навроцкий, голова „Академічної Громади“, въ имени Русинівъ. Селянъ не було. Могила покрита вѣнками.

— Въ Самборѣ відбулась дня 30 мая с. р. роз- права апеляційна протавъ нота зъ Рожитѣова, п. Минкуевича и п. Р. та А. о провину зъ §. 461. Якъ мы свого часу доносили, сї цѣла спра- ва, о контрактъ громады Рѣвне зъ зазначеними по- выше панами, вела ся передъ рожитѣовскимъ су- домъ въ мартѣ с. р. и тогдѣ сї судъ увѣльнивъ всѣхъ обжалованихъ. Прокураторъ зголосила бѣ- кликъ до самборского суда и при розправѣ три- буналъ апеляційний, підъ проводомъ самого пре- зидента п. Шенка, затвердивъ односторонно ви- рокъ суду рожитѣовского.

— Якъ то зъ русинихъ дѣтей фабрикують Поляківъ? Міністерство просвіты розслало якъ вѣдомо, кве- стіонарї статистичній до всѣхъ шкѣлъ народнихъ черезъ ц. к. окружну раду шкѣльну. Межи инши- ми рубриками стоять и питання: „кѣлько дѣ- тей одною мовою и якою говорить?“ — а зновъ підъ б): кѣлько дѣтей двома мовами говорити и котримъ? Учителѣ повиновали по правдѣ: русо- кою мовою всѣ, а ще й польською, якъ де лужало ся, одна, двѣ або й жадна дитина. Така щира бѣ- повѣдь не подобалась ц. к. радѣ шкѣльній окруж- ній въ Сокалі, бо одному учителеві, що написавъ, що жадна дитина не говорить двома мовами, бѣ- писала звертаючи формуляръ: „Piękną szkołą, że nawet dzieci z 5. i 6. roku nauki nie mówią po polsku!“ Але що такъ само зробило учительство цѣлого округа шкѣльного, то ц. к. радѣ выдалось за много писанины каждому звертати формуляръ, тожъ теперъ — якъ говорить — мають фабрику- вати ся въ канцеляріи ц. к. рады нові квестіона- рѣ, де всьоду дѣти зъ 4., 5., и 6. року науки „mówią dwoma językami“. Тільки тяжко догада- ти ся, бѣдъ кого бы сїя концепція „фабрикованя“ мѣгъ выйти, бо инспектора п. Сокальського знаємо лишень яко характерного, честного Поляка педа- гога.

— Ц. к. красва рада шкѣльна розслала до всѣхъ шкѣлъ людowych Spis dziełek, котрі суть припо- ручені до бібліотекъ для молодіжї. Вже помину- в-

ши то, що всѣ рускі книжки суть цитовані въ латинськомъ абецадлѣ, дивує насъ, чому зъ ви- даєть Руского товариства педагогічного наводити лише одного „Робинзона“? А чому-жъ решта кни- жочокъ не поміщена въ списѣ?

— Члены „Академічного Братства“ рѣшили збирати ся по змовѣ що недѣлѣ на дискусію товарищій (приватній) и обговорювати всѣ важнѣйші питання, які мусять обходити кожного думающего человека. Сїя недѣлѣ темою дискусіи будуть „русскій пар- тіи въ Галичинѣ“ — а референтомъ выза- ченій голова товариства Евг. Левицкий.

— Політехніки а школы промысловы. Зборъ проге- сорівъ нѣмецкой політехніки въ Празѣ выгото- вивъ до міністерства просвіты пропамятно писмо, въ котромъ вказує на трудности, які надбаваютъ австрійскій політехніки за-для австрійскихъ шкѣлъ промысловыхъ; доконче треба точно означити об- сягъ дѣяній вышшихъ шкѣлъ промысловыхъ дер- жавныхъ, бо въ противномъ случаю політехніки будуть zagrożені у своихъ найжизненнѣйшихъ ин- тересахъ.

— Фондация Гірша. Черновецка рада мѣска рѣ- шила 3 с. м. односторонно на внесеннє послѣ до рады державной Батнера подати именемъ мѣста до міністра Таффега петицію о скорѣ затвержде- ннѣ фондаций Гірша для Галичини и Буковины. Петицію выготавить магістратъ.

— Почестное гражданство надала рада громадска въ Яворовѣ на своѣмъ засѣданні для 3 червня п. Людвикови Бернадскому, ц. к. комисареві повіто- вому.

— Новый спаситель людности. Кійскій п. Петра- шевскій зъ Женеви розславъ европейскимъ пу- блицистамъ 2000 примѣрниковъ „Проекту справе- дливости“, с. е. выгаданого плану нового подѣлу Европы, котрий вдовольствѣ вськимъ вымогамъ спра- ведливости, доведе до загального розбѣреня и за- певнить рѣвновагу політичну та вѣчный миръ. Планъ сїй то кольорована мапа. На той мапѣ кромѣ Испаніи, Португаліи, Англіи, Швеції, Даніи и Греції, всѣ інші державы европейскі значаю змѣнені. Франція досягає Рену и забирає Бельгію, Італія тратьє Піємонтъ, Ломбардію и Венецію, котрі то краѣ причислюють ся до Швей- царіи, а та зновъ розтагася одъ моря Середзем- ного и Адриьского ажъ по море Півночного въ Го- ляндіи и по море Балтійске въ Штетинѣ. Инс- брукъ, Монахюмъ, Франкфуртъ, Липскъ, Амстер- дамъ, Гамбургъ, Берлинъ! — все то швейцарскій мѣста. Габсбургска держава сягає одъ моря Адри- ского до Балтійского; по-надъ Балтійскимъ мо- ремъ тягне ся на півночѣ до Риги, обймає по- ловину Литвы, але одъ Липьска звертає ся въ напрямѣ заходно-полудневомъ и перетинає Гали- чину недалеко за Львовомъ, и бѣгачъ Угорщину и доходить въ прямій лінії до моря Адриьского въ Далматіи. Решта побережя адриьского ажъ по- Грецію принаде Россіи, котра забирає полудневу Славянину, Туреччину, половину Угорщину, Га- личину и всѣ краѣ на сходѣ и на півночѣ. Ма- лу Азію дѣлять ся мѣжъ Францію, Англію и Ита- лію. Папа перенесе ся до Брусалима. Авторъ просить надсылати ему замѣтки щоби при даль- шихъ выданахъ мѣгъ де-що справити. Адреса до Ніци: poste restante або до Женеви rue de Cap- d'Or 2.

— Нові кардиналы. Газеты церковній подають ко- роткі біографіи ново именованихъ кардиналівъ: Винкентій Ванутеллі, родивъ ся 1836 р., е- пископомъ ставъ 1880 р., въ р. 1883 бувъ пред- ставителемъ папы при коронації царя Александра III въ Москвѣ, а бѣгачъ одержавъ нунціатуру въ Лисабонѣ. — Севастіанъ Гальеаті, родивъ ся 1822 р., бувъ зъ разу свѣтскимъ правникомъ, а бѣгачъ ажъ посвятивъ ся духовному званню. Въ р. 1886 ставъ епископомъ а въ р. 1887 архі- епископомъ Равенны. — Касперъ Мармидъ, родивъ ся 1824 р., епископомъ ставъ 1814 р., а теперъ єсть епископомъ Люзанни и Женеви зъ осѣдлкомъ у Фриури, де заложивъ католицкій у- ниверситетъ. — Альбинъ Дунаевскій, братъ міністра фінансовъ, родивъ ся 1887 р. въ Стані- славоу; до р. 1879 бувъ домовымъ пралатомъ папы и того року ставъ епископомъ въ Краковѣ.

— Папа — генераль-губернаторомъ на зарядженнє російской цезуры. Дописуватель зъ Риму до одной варшавской газеты, пишучи про справы ватиканскі, назвавъ для рѣзнодорожности кѣлька разѣвъ папу Льва XIII „намѣстникомъ Христа“. Цензоръ читаючи сїю дописъ, пригадавъ собі, що указомъ зъ р. 1863 замѣнено въ російскій Поль- щї назву „намѣстникъ“ на „генераль-губерна- торъ“ и лишь такъ наказано титуловати бѣгачѣ- ныхъ достоянниковъ. Тожъ не много надумуючисъ, перечеркнувъ цензоръ слово „намѣстникъ“ въ дописѣ а написавъ „генераль-губернаторъ“ и тымъ- способомъ папа Левъ XIII ставъ генераль-губер- наторомъ Христа.

— Подаря. Свѣтлому видѣлову товариства „Про- свѣта“ за дарованнє читальни въ Мервачахъ 39 книжочокъ давнѣйшихъ выданъ, складає выдѣлъ читальні сердечну подяку. — Иванъ Ридецкій, голова.

— Арбѣн вѣсти. На выставѣ рѣлничко-лѣсовій у Вѣдн одержавъ гр. Рей зъ Миклушице сѣбѣ медаль за выставлені конѣ. — П. Тад. Кри- говскій, родомъ зъ Кошлякѣ, одержавъ въ краков- скомъ университетѣ степенъ доктора всѣхъ наукъ лѣкарскихъ.

Посмертій — — оповѣстки.

— Теофія зъ Мильничихъ Чирнянська, жена о. Чир- нянського, пароха въ Томашовицѣхъ коло Калуша, упокоилась по довгой а тяжкой недужѣ дня 1 н. ст. червня. Вѣчна їй пам'ять!

Именованя, конкурсы, перенесеня и пр.

— Перенесеня. Дирекція почтъ и телеграфѣвъ перенесла офіціалѣвъ почтовыхъ: Ив. Суровец- кого зъ Бялой и Оскара Веллеса зъ Бохѣ до Кракова; Льва Менсевича зъ Бродівъ, Ив. Пав- ловского зъ Бережанъ и асистента почтового Стан- Качинского зъ Ярославля до Львова.

Телеграммы „Дѣла“.

Парижъ 7 червня. Кн. Орлеанскій выдѣвъ манифестъ до своихъ ровесниковъ, въ котромъ каже, що не зрѣкаєсь своего права и буде ще разомъ зъ ними служить въ войску.

Прага 6 червня. Сими днями збере ся екзекутивный комитетъ молодѣ-ческихъ послѣвъ соймовыхъ, котрый покличе мужѣвъ до вѣри и установитъ, въ якій способъ мають устрою- вати ся вѣча въ цѣломъ краю противъ ческо- нѣмецкой угоды и старо-Чеховъ.

Берлинъ 6 червня. Канцлеръ Капріві упавъ вчера зъ коня, але нѣчо ему не стало ся. Круги двѣрскі застановились надъ тымъ, якъ бы то заказати кн. Бисмаркови выговорю- вати на державу и цѣсари, але цѣсаръ тому спротививъ ся; лишь канцлеръ розславъ окружники до амбасадорѣвъ, въ котромъ каже имъ пояснювати всѣ розговѣры кн. Бисмарка зъ журналистами яко розговѣры приватного человека.

Лондонъ 6 червня. Репрезентантъ Ан- гліи выѣхавъ вже до Берлина. Переговѣры въ справѣ африканской розпочнуть ся во вторникъ.

Бѣлградъ 6 червня. Кѣлькасѣтъ Арна- утовъ впадо вчера до Сербіи въ стороны де поселені Черногорцѣ, але по пятигодиной борбѣ мусѣли уступити.

НА ДОСЛАНИЕ.

ПОДЯКА.

За артистично-естетичне вымалюваннє цер- кви въ Краснобѣльцѣхъ, пов. тернопольского, скла- даю сими прилюдно найсердечнѣйшу подяку Ви. Корнилову Устиновичеві, нашому славному артистові. Краснобѣльцѣ 7 червня 1890.

Иванъ Болесенскій, парохъ.

Парцель до продажи при улицѣхъ Мицке- вича, Брасѣвской, Подольского Шопена, Моношкѣ, Казимировской, такожъ на- мениць при тыхъ улицѣхъ. Ближшихъ информа- цій удѣляє, а такожъ дотычний планъ си- туацийный, мѣстачій окруженнє того комплексу выдѣа и выслає на жаданнє П. Т. купующимъ бесплатно Зарядъ реальности Емили Бертеміліана Браера, Львовъ ул. Браерска 10.

Рѣкъ основанія 1870.

Одзначенія на выставѣхъ: у Вѣдн 1873, въ Триестѣ 1882 и у Вѣдн 1880.

Siegfried Teutschländer
Wien VII. Dreilaufergasse 5.
ФАБРИКА
ГОРСЕТОВЪ
Поручає свои вырѣбы по дуже дешевыхъ цѣнахъ. 6—8

Alexander Spannauer

Instrumentenmacher
Wien, V. Spengergasse Nr. 17.
Вырѣбляє высугитъ цитры влас- ной новою конструкціи, такожъ столики резонансовы та складаніи столики до подорожї для кон- цертантѣвъ. 3432 6—10
Всѣмъ направи дешево и солидно.

Вѣденська фабрика

позолотки, металлическихъ панер- цѣвъ зъ сѣрѣба алюминіумъ та красокъ до бронзу.

FRANZ PIFTSCHKE

Wien, VIII.
Lerchenfelderstrasse 124
Поручає тѣ товары по дуже дешевыхъ цѣнахъ.

Новѣсть! Новѣсть!

Тинктура до бронзованія, золо- та, сѣрѣба и въ иншихъ крас- кахъ. 3435 10—12
Цѣнники даромъ и оплатно.

Рѣкъ основанія 1822.

Josef Ortner
WIEN
Seeshaus, Wienflussgasse 11.
ФАБРИКА КЛЕЮ.

Поручає всякі роды клею безъ товщї и кѣасу въ найлѣпшій якості. 3424 (6—12)

Вѣлякї Листы заставнї Товариства

кредитового земского

4 1/2 % Листы заставнї Банку красоваго

4 1/2 % Позичку красву

4 % Облігаціи пропинаційнї

Вѣлякї облігаціи довгу державного

Зелѣничї облігаціи першѣнства

Лѣсы державнї и приватнї

продає подѣ найкористѣйшими условиями

Сокаль & Ліленъ

3360 108—156 Домъ банковый и контора выѣннї у ЛЬВОВѢ.

Порученія зъ провинцій выготавлює ся одво- ротною почтою безъ доцѣсленя провїзіи.

РѣКЪ ОСНОВАНІА 1873.

7 разѣвъ одзначенія, 2 нагородѣ державнї

Carl Plawisch

Wien, VII. Kirchengasse 46.

Фабрикуєть вудокъ и вѣлякихъ приборѣвъ до ловлѣ рыбѣ. На складѣ правдѣйнїхъ англійскїхъ при- лады до ловлѣ рыбѣ.

Продажа турѣвъ и поодинокѣ.

Цѣнники по Народныхъ Тор- говляхъ и Карпатскихъ Кра- мницахъ.

3465 9—9

Матеріалы до потяганя всякого рода имен- но: бѣлзачевъ

Лѣки копалевї и бурштиновї дуже тре- вали до по-

титани внутрѣшного и выѣшного

Лѣки на подлоги а такожъ дуже добре роз- тираєть

Олѣйніи краски у всѣхъ нѣнасахъ по найде- шевшихъ цѣнахъ такожъ

Краски чернїи и кольоровїи всякого рода для

друкарнїи и літографіи

поручає:

WILHELM FRIEBE

Wien, Складъ: I. Operngasse Nr. 14.

Цѣнники по Народныхъ Торговляхъ и Карпат- скихъ Крамницахъ.

3464 8—9

Рѣкъ основанія 1870.

Одзначенія на выставѣхъ: у Вѣдн 1873, въ Триестѣ 1882 и у Вѣдн 1880.

Siegfried Teutschländer
Wien VII. Dreilaufergasse 5.
ФАБРИКА
ГОРСЕТОВЪ
Поручає свои вырѣбы по дуже дешевыхъ цѣнахъ. 6—8

Alexander Spannauer

Instrumentenmacher
Wien, V. Spengergasse Nr. 17.
Вырѣбляє высугитъ цитры влас- ной новою конструкціи, такожъ столики резонансовы та складаніи столики до подорожї для кон- цертантѣвъ. 3432 6—10
Всѣмъ направи дешево и солидно.

Вѣденська фабрика

позолотки, металлическихъ панер- цѣвъ зъ сѣрѣба алюминіумъ та красокъ до бронзу.

FRANZ PIFTSCHKE

Wien, VIII.
Lerchenfelderstrasse 124
Поручає тѣ товары по дуже дешевыхъ цѣнахъ.

Новѣсть! Новѣсть!

Тинктура до бронзованія, золо- та, сѣрѣба и въ иншихъ крас- кахъ. 3435 10—12
Цѣнники даромъ и оплатно.

Рѣкъ основанія 1822.

Josef Ortner
WIEN
Seeshaus, Wienflussgasse 11.
ФАБРИКА КЛЕЮ.

Поручає всякі роды клею безъ товщї и кѣасу въ найлѣпшій якості. 3424 (6—12)

Многї одзначенія: у Вѣдн 1888, Amstetten 1889

CARL RUDOLF WERNER

властитель винницѣ и складу винъ въ Клоостернайбургѣ Martinstrasse 12.

Складъ у Вѣдн: I. Weihburggasse 5.

поручає 3420 10—13

Всѣ. Духовенствѣ и Церквѣмъ свои

ВИНА клоостернайбургскїи

знаменитїи и довго задержуючїи смакъ и силу.

Цѣнники по складахъ Народной Торговлѣ.

ИСТОРИЯ РУСИ

ч. I II III IV V. — Цѣна за I часть 15 кр. За всѣ части 80 кр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“ ул. Вѣрменська ч. 27.

„Просвѣта“ ул. Вѣрменська ч. 27.

КОСЫ зъ маркою „КОСАРЬ“

зъ англійской сѣрѣбно-сталѣ (Silver-Steel)

!!! розсылає выклѣпчїи складѣ фабрич- ный для Австро-Угорщїны!!!

Л. МІНЦЕРА въ Дрогобичи (Галичина.)

Тѣ косы одзначують ся легкостію, подвійнымъ гартіемъ, острѣйшїмъ и сѣтъ майже не до зломанія. Одно покле- паннє выстає на довшїй часъ. Навѣтъ безъ попередного клепанія надають ся до острѣня. За одностороннимъ заправленнємъ (острымъ камнѣнемъ) косы до 120 кро- ковъ и найтвердїи травы горѣвъ.

За доброту каждой косы прїймає ся повну гарантію.

Косы доставляє ся у формѣ кра- евѣй и въ довготахъ довольныхъ по цѣнахъ:

Достота косы 62 | 65 | 70 | 75 | 80 | 85 | 90 | деартіи.

Цѣна за штуку 1.— 1-05 1-10 1-20 1-30 1-40 1-50 | зр.

бабка зъ клеветцѣмъ зр. 1-20

Высылка скоро, лишь за готѣвку або послѣднѣю почтою або зелѣзницею; ерхатъ одъ одной косы выносите 2 до 3 кр.

При одборѣ що найменше 10 штукъ

Численнїи посвѣдченія о добротѣ косъ долучає ся до пересылки. 3479 (7—7)

Остерога передѣ обманѣствомъ!!! Правдѣй сѣтъ лишь косы зъ маркою „Косарь“ выбитою на одворотѣи сторѣнѣи пѣтъ и сѣро вадженїи просто одъ фирмы

Л. Мінцера въ Дрогобичи (Галичина)

Господарѣ збираючїи замовленія мають провїзію.

ДРАМАТИЧНІИ ТВОРІИ

ГРИГОРІИ БОРАКОВСКОГО.

Виходить у Львові що два (крім податку і руського свято) о 5-й годі по пошуді. Літературний додаток „Бібліотека найважливіших повістей“ виходить в вівторок, а в вівторок і п'ятницю на переміну разом з Діаком.

Президію і нисерату приймають: У Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24. Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, в Бюро газети ул. Кароля Лм. дика 9. В. Вайди M. Dukes, I. Schulerstrasse 3; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Koloz iz-rasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Naassenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Президію на „Діло“ і належність за нисерату платити у Львові.

ДІЛО

Президію на „Діло“ в літер. додаткомъ в Австрії: на Галицькій: а цілий рік . . . 18 ар. на цілий рік . . . 24 ар. на пів року . . . 9 ар. на пів року . . . 12 ар. на чверть року . . . 4 ар. 50 пр. на чверть року . . . 6 ар. на місяць . . . 1 ар. 50 пр.

у Львові: а цілий рік . . . 18 ар. на пів року . . . 8 ар. на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1 ар. 35 пр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція пош. ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вносяться лише на попереднє застереження. — Рекламні неопечатані вільні б'ють морта Поодинокі члени комітету 8 ар. а в Оголошення приймаються по 20 ар. б'ють односторонні печатки, в рубр. „Надбавки“ по 20 ар. а в. Податки числяться по 10 ар. б'ють стишка.

У Львові, дня 7 н. ст. червня 1890.

На дві справи звертаємо нині увагу. Першою суть вибори до радъ повітових в Галичині, що в багато повітатх обдудуть ся в вдалекі часі; другою суть вѣсти з Буковини в справі виборів до сойму буковинського.

Що до виборів до радъ повітових в краю нашомъ, не сумніваємося, що Русини галицькі зрозуміють докладно значення их. Накопи истинуючі ради повітові наживи собі вми „польських бечирів“, то в значній мірѣ в дѣлѣ, що Русини до виборів до сихъ радъ привязували, очевидно з винятками, за малу вагу. Остатніми часами Русини лише в деякихъ повітатх розвивали рѣшув. акцію, якъ примѣромъ в повітатх жовківськомъ, богородчанськомъ, збараськомъ, турчанськомъ, ставіславськомъ і др. Заходи Русинів вивчалися тамъ болѣшимъ або болѣ значившимъ успѣхомъ, а в результататх показувалося, що елементъ рускій, увійшовши в складъ радъ повітових, причинив ся не мало до ихъ правильнѣшого розвитку і дѣяльности, котра не допускала до упослѣдження правъ руского народу в тихъ повітатх.

Якъ широкі впливи мають ради повітові в такъ званій автономіі краєвої, о тѣмъ не потребуємо згадувати. Впливъ той дотикає живихъ матеріальнихъ і духовихъ, а не менше і національнихъ інтересівъ громадъ нашихъ. Бути рѣвнодушнимъ або апатичнимъ для радъ повітовихъ — значить одно, що зречася безпосередній інтересів на громаді рускій, а орудування інтересами громадскими бдати в руки тихъ, котрі систематично трудять ся надъ нашимъ обезсиленнямъ. Зъ радами повітовими вяжуть ся тѣсно і ради окружнихъ шкільнихъ, а кругъ дѣляна тихъ послѣднихъ ставъ бѣ сѣ хвалѣ, що ширшій, якъ на основѣ закону соймового именованье учителівъ народныхъ стало в цѣлости і виключно зависимимъ бѣ окружнихъ радъ шкільнихъ. Ради повітові мають в рукахъ своихъ і всѣхъ функціонерівъ повітовихъ і громадскихъ. А о скільки функціонери ті наносили намъ шкоди при всякихъ виборахъ до сойму і до ради державнои, — се знають докладно ті патріоти наші, котрі беруть участь в акціяхъ виборчихъ.

Тому, думаємо, інтелігенція руска в краю повинна грядучими виборами такъ само зайнятися, якъ се дѣє при виборахъ до парламентовъ. Въ повітатх, в котрыхъ розписано нові вибори до радъ повітовихъ, треба намъ приготуватися всесторонно. Всюду мусять повстати формальні комітети виборчі, котрі зъ кожного села приберуть собі людей довѣрливіхъ і задалегідъ уложать лісту кандидатівъ, головно зъ сѣльскаго круга виборчого, котрий вповнѣ повиненъ лишитися в нашихъ рукахъ. При тѣмъ не належить забувати, що акція виборча повинна обняти і другі круги виборчі, бо в тихъ, особливо в мѣстатх, можемо черезъ розумну транзакцію одержати своихъ заступниківъ.

На замѣтъ можливий, що хтось, противний в засадѣ радамъ повітовимъ, за-дѣла той противности хотѣвъ бѣ одсунутихъ цѣлкомъ бѣ виборівъ, бдповідаємо, що політика абетіненція в тихъ случаяхъ була бѣ з вѣсми не на мѣсці. Абетіненція тутъ лиха не усунемо. Противно, визнавши енергичну участь в виборахъ, можемо зменшати зло, то — malum necessarium.

Надѣємося, що слова наші не переомогнуть і що Русини заинтересують ся новими виборами до радъ повітовихъ у всѣхъ повітатх. Тимъ і підготуємо собі поле до виборівъ до ради державнои, котрі обдудуть ся вмовірно в маю 1891 р. Тому-жъ до дѣла!

Зъ Буковини насѣла досить бѣдрава вѣсть. Заходи братівъ нашихъ, буковинськихъ Русинівъ, коло дѣла виборчого до сойму буковинського звичають ся бодѣй деякимъ успѣхомъ. Якъ вѣдомо, усе передъ двома місяцями завивавъ ся в Чернівцяхъ окремий рускій комітетъ виборчий головний, на ладъ комітету такого в Галичинѣ. Русини буковинскі в-перше сконсолідувалися передъ ак-

цією виборчою по формѣ. Жаданя ихъ не великі. Для рускихъ населенцівъ Буковини жадѣвъ комітетъ шість рускихъ крѣселъ в соймѣ буковинськомъ, а то лише зъ меншихъ посѣлостей і в тихъ округахъ, де населення руске чисельно переважає.

Безпосереднихъ вѣстей бѣвъ комітету руского не маємо досі, дѣлѣтого зъ резервою мѣстимъ нинѣ то, що в тѣй справѣ подає до вѣдомости Gazeta Polska зъ дня 5 червня у передовій статті. Тамъ читаємо:

„Краєвий підкомітетъ виборчий сторонництва автономічного покінчивъ передъ кількома днями найважлившу частину своєї задачі. Одобрено именно кандидатури для всѣхъ округівъ меншон посѣлости і мѣстъ зъ виняткомъ округа черновецького. На вибори в сѣмъ окрузѣ порѣшавъ комітетъ не влізати. До одобрѣня лишили ся ще кандидати для другого круга болѣшихъ посѣлостей, а одобрѣння ихъ наступить в першихъ дняхъ липня.

„Комітетъ не оповѣстивъ наразѣ листи кандидатівъ, отже і ми (Gazeta Polska) здержуємося зъ оповѣщеннямъ. Найважлившу вѣсть однакжъ можемо подати вже нинѣ, а єсть то фактъ, що комітетови поведлося сполучити в одинъ табіръ всѣ сторонництва автономічний до сѣбного дѣляна.

„Въ першій лінії маємо тутъ на гадѣ порозумѣння комітету краєвого зъ таборомъ рускимъ. Єсть се рѣчь первородного значѣня для внутрѣшнього положення краю, котрий досі потопавъ у вѣчныхъ спорахъ, спинаючихъ позитивну дѣяльність.

„Русинамъ буковинськимъ полишивъ комітетъ краєвий три округи виборчі зъ меншихъ посѣлостей до ихъ розпорядження: черновецькій, коцманський і заставницькій.“

Gazeta Polska уважає се уступство великою добычею для Русинівъ буковинськихъ, котрі до сего часу в соймѣ краєвомъ не мали нѣ одного заступника свого. Ова думає, що се єсть явнимъ доказомъ, що „єра примиренія“ поступає в передѣ.

При кінці статті замѣчає бѣдакъ Gazeta Polska, ректѣйкуючи вище подану вѣсть о трѣхъ округахъ полишенныхъ Русинамъ, що на округъ сѣльскій черновецькій комітетъ краєвий затвердивъ уже кандидатуру д-ра Воляна, отже комітетови рускому лишаєся вольний вибѣръ кандидатівъ рускихъ тільки в двохъ округахъ виборчихъ.

Характеристична єсть при тѣмъ замѣтка Gazet-y Polsk-on, мовѣ-то Русини буковинскі не змогли до нинѣ згодитися на кандидатівъ в тихъ двохъ повітатх та що черезъ тоту незгоду в таборѣ рускомъ цѣла акція могла бѣ багато потерѣти. Що єсть на тѣй справѣ, не хочемо судити, а вждемо вѣстей зъ Черновцівъ бѣвъ самихъ Русинівъ.

Спільний бюджетъ на рікъ 1891.

Делегатамъ, що зѣбрали ся онорды в Пеншѣ, роздано прелімінаръ бюджету на рікъ 1891.

Загальні видатки brutto вказано на 135,634.237 ар.; зъ того 119,231.898 ар. на потреби звичайні а 16,402.339 ар. на потреби надзвичайні. Бюджетъ на рікъ 1890 вказувавъ brutto 132,224.339 ар. — отже в бюджетѣ на рікъ 1891 видатки піднеслись о 3,409.898 ар. Власні доходи прелімінировано на 2,708.350 ар. (о 164.281 ар. менше якъ на рікъ 1890) отже видатки netto вказано на 132,925.887 (о 3,574.179 ар. болѣше, якъ прелімінировано на рікъ 1890).

Видатки netto дѣлять ся на звичайні 116,523.548 ар. (болѣше о 2,593.388 ар.) і надзвичайні 16,402.339 ар. (болѣше о 980.791 ар.)

На покриття видатківъ netto мають служити в першій лінії доходи зъ мѣт. Доходи зъ мѣт. прелімінировано на 43,119.500 ар. brutto (о 935.750 ар. болѣше) а 40,669.500 ар. netto (о 935.750 ар. болѣше) Одшибувши доходи зъ мѣт. остає ще до покриття сума 92,256.387 ар., а одшибувши бѣвъ того дальше 2%, що тягнуть на угорськѣмъ скарбѣ державномъ (т. є. 1,845.127 ар.), — то остає до покриття бѣвъ Австрії 63,287.881 ар. і бѣвъ Угорщини 27,123.377 ар.

До того приходити ще кредитъ на боснійську окупацію 4,465.000 ар., — отже загальні спільні потреби виходять на кругло 140 мільонівъ ар.

Головні цифри видатківъ в бюджетѣ ось яві:

Міністерство справъ загран.:	
Центральна управа	566.700
Фондъ диспозиційний на політичній інформації	600.000
Видатки дипломатичні	1,426.700
консулятскі	967.700
Субвенція австро-угорському Львові	1,300.000
Разомъ	4,861.100

Міністерство війни:	
Войско	117,290.284
Маринарка	11.344.533
Разомъ	128,634.817
Спільне міністерство фінансівъ	172.610
Етатъ пенсійний	2,011.610
Контроля рахункова	126.710
Всѣхъ видатківъ	135,634.237

Характеристичною признакою бюджету єть зрѣсть видатківъ на войско. Видатки в бюджетѣ піднеслись о 3 1/2 мільонівъ а зъ того 3 1 мільонівъ на войско і 100.000 на маринарку.

Коли звязати, що в бюджетѣ на рікъ 1891 в видаткахъ надзвичайнихъ вставлено в позиції „карабінъ репетіровъ“ о 2 9 мільонівъ менше, якъ в бюджетѣ на рікъ 1890, то потреби на войско зросли влѣвостю не на 3 1, але на 6 мільонівъ. Такожъ се треба взяти на увагу, що разъ-у-разъ зростають потреби звичайні, отже не хвилює, але постійні, тривалі.

Звичайні видатки на войско піднеслись в бюджетѣ на рікъ 1891 в двохъ причинъ: по трохі зъ причинъ подорожання мяса і мукі, а в болѣшій часті за-дѣла реформъ в організації войсковій. Число компаній артилерії крѣпостною піднесено зъ 72 на 90. Дальше сотворено 42-гій регіментъ кавалерії. Наконецъ болѣшій видатки потягає за собою переведення нового закона оборони.

Надзвичайні видатки на войско підносять ся що року, в останніхъ рокахъ головно за-дѣла карабінівъ репетіровихъ і бездымного пороку.

На карабінъ репетіровихъ вставлено на 1891 рікъ 2 мільони; в лѣтахъ попереднихъ позиція на тую цѣль була болѣша. Досі на карабінъ репетіровихъ вказано:

Въ 1887 році	3-5 мільон. ар.
„ 1888 „	15-5 „ „
„ 1889 „	13-3 „ „
„ 1890 „	4-9 „ „
Отже	37-2 „ „
До того на 1891 рікъ	2-0 „ „
Разомъ буде	39-2 мільон. ар.

Въ мѣтатхъ до бюджету на рікъ 1891 сказано, що на тѣмъ же не конецъ, — треба буде дальшихъ видатківъ на тую цѣль, а именно те 7,772.300 ар. Отже коли-бъ на тѣмъ стало, то карабінъ репетіровихъ (8-мільметровихъ) коштували бѣ 47 мільонівъ.

На фабрикацію бездымного пороку потрібно вказати 11-4 мільонівъ. Зъ того вставлено вже в бюджетѣ на 1891 рікъ 2 1/2 мільона, але міністеръ застерѣгає собі, що якъ бѣ показала ся потреба поскорити зъ фабрикацією, то дозволить собі видати болѣше, а на другій рікъ предложити делегаціямъ рахунокъ („внесе кредитъ додатковий“). В мѣтатхъ до бюджету підносити ся нонева потреба заведення пороку бездымного якъ для карабінівъ такъ і для канонівъ, а пробы зъ бездымнимъ порокомъ вказали такий добрий результатъ, що на безпечно бѣвъ-разу можна приступити до фабрикації на велику скалку.

На галицькій твердинѣ в Кракові і Перемѣшли, вставлено зновъ у бюджетѣ 1 мільонъ ар., хочъ передъ кількома лѣтами оні були значнимъ коштомъ нѣбѣ-то вже зовсімъ уладжені і уоружені. В мѣтатхъ сказано, що дальшу потребу викликає поступъ в техніцѣ артилерійскій і крѣпостній. Зъ того самого вглядъ вставлено до нового бюджету такожъ 1 мільонъ на канони новон конструкції в десятихъ начіяхъ укрупненихъ мѣсцяхъ. При тѣмъ міністеръ заявляє, що мабуть потрібно буде ще дальшихъ кредитівъ на крѣпости в Перемѣшли, Кракові і начіяхъ мѣсцяхъ.

Торбѣ рѣшено переформити легкій батеріи всѣхъ регіментівъ корпуснои артилерії на батеріи тяжкі і сказаво було, що на тую цѣль має ся що року вставляти в бюджетъ 440.000 ар. в видаткахъ звичайнихъ, 288.000 лишъ одноразово вставити ся в видатки надзвичайні, — а всѣмъ загальномъ видаткомъ буде вносити 1,438.600 ар. Тимчасомъ в бюджетѣ на рікъ 1891 видатокъ той уже піднесено на 1,848.600 ар!

Видатки на маринарку піднеслись мало, бо лишъ о 100.000 ар.

Коли розглянутися в цѣлѣмъ спільномъ бюджетѣ, то заразъ ударить в очи, що зъ круглыхъ 140 мільонівъ вѣдѣ на войско в видатки 133 мільони, а на не-войсковій 7 мільонівъ. Отже видатки войсковій чинять 95% усього бюджету, а в порівнянню зъ рокомъ попереднімъ піднеслись зновъ о 0 3/4%. Рікъ-в-рікъ зростає тягаръ милітаризму, а

при тѣмъ усе треба бути приготованимъ на те, що се далеко не конецъ...

Дописи „Дѣла“.

Зъ Городка.

[Обдиража суду повітового.]

Въ ночи зъ 1 на 2 с. м. оврадено нашъ судъ повітовый.

Злодій мусѣвъ бути гараздъ обдзаний зъ мѣсцемъ своєю операцію, бо виваживши дверѣ до першої комнати, запаливъ паперу куснємъ, глѣдаючи за ключемъ, котрий урядники лишили підъ актами. Найшовши ключъ, отворивъ дверѣ до другої комнати, де була каса, і забравъ ся до „роботы“, присвѣчуючи куснємъ паперу зъ антівъ. Виваживши бѣтакъ вѣко бѣвъ скринѣ, замкненою сильними замками та окутой зѣлѣзомъ, забравъ 300 ар. готівкою і двѣй дорожничности депозитові, зъ бюрка секретаря марківъ степиловихъ на 50 ар., а зъ бюрка начальника суду вѣлка-дѣєвъ гудѣвѣвъ, призначенихъ на паншлія.

Вся робота удалася злодіймъ гладко, бо в тѣй день бдбувавъ ся єстєйні в корнѣхъ мѣсцѣмъ сторожѣмъ огнемъ, тожъ сторожѣ суду в і вѣзничѣ мали мабуть притулений троха вѣдръ і слухъ та вѣчого незвичайного не заприштіали. Але що-до сподѣваной добычи грубо „ошукавъ ся“ любитель чужої власности, бо власне день передъ тѣмъ бдослано до Львова рѣчи депоновані в вартости звышъ 10.000 ар.

Но в тѣмъ току марненькою добычею не пощастилось злодіймъ, рано бо в понедѣлокъ уже знала о тѣмъ фактѣ львівска поліція та переймала у Львовѣ пакунокъ зъ дорожничности, наданий на поштѣ в Каміньобродѣ. Маючи головний корпус delicti в своихъ рукахъ, поліція львівска вже половила злодѣвъ і держить ихъ в своїй клітцѣ.

Зъ Сусулова (коло Комарна).

[Страшний сѣльскій драматъ.]

Въ нашомъ сѣлѣ двоє молодихъ людей уже бѣвъ кількохъ лѣтъ любивъ ся на добре. Онѣ — Іванъ Стець, 26-лѣтній парубокъ, а она — Марія Габѣръ, жѣнка Олексѣ Габѣра, 22-лѣтна, бездѣтна (мала одну дитину, але то-та умерла). Для лѣкшихъ сходивъ мали оні ще помічника Микиту Фучила, 17-лѣтного парубка.

Въ ночи зъ 30 на 31 н. ст. мая с. р. дѣсь Олексѣ подѣвъ ся. Брати Олексѣ і люде зачали шукати за Олексѣю по хатахъ, стодалахъ, може де заснує, — але не було его нѣгде, а що по-при налє село плывѣ Дѣвѣстеръ, то і тую зачали шукати і дня 1 н. ст. червня вытягнули гаками мертве тѣло Олексѣ зъ великого вѣру Дѣвѣстра.

На донесення зѣхала зъ Комарна дня 2 н. ст. червня судово-лѣкарска комісія секціоновувати трупа Олексѣ Габѣра і при тѣмъ пересвѣдчено ся, що Олексѣ забито а потѣмъ мертве тѣло его вкинено в Дѣвѣстеръ, завѣсивши на шин небѣщика его власній наговнѣцъ, наповнений пѣсокомъ, щобъ тѣло на верхъ не виплыло, тільки щобъ его на днѣ рѣки зѣхали „дыхавія водні“. Івана і Марину заразъ арештували, тай повели до суду. Ту зъ початку мавъ Іванъ крутити, але коли помічникъ в тѣй любові, Микита, сказавъ усе, якъ то ся стало, то і Іванъ признавъ ся, що сокирою вѣ голову забивъ Олексѣ, котрий ему і Маринѣ бувъ на перешкодѣ до любові і одруженя.

Стало ся то пѣсля оповѣданя Микити такъ: Въ ночи зъ 30 на 31 мая намовили Микита і Марина Олексѣ, щобъ зъ ними ишовъ на паньску луку красти траву, на що Олексѣ пристає. Пѣйшли отже всѣ троє, а коли вже нажату траву зачали нести, — в-тѣмъ выбѣгає зъ корчѣвъ якійсь страхъ-чоловѣкъ. Злодѣвъ утѣвають: Микита напередѣ, Марина за нимъ а Олексѣ по задѣ. Страхъ доганяє Олексѣ, валить его обухомъ зъ заду вѣ голову, Олексѣ кричить: „ой Марино!“ і падає, Марина і Микита не вдує, не вертають ся Олексѣ на помічъ, тільки спѣшать до села і спѣять спокѣбно, а на другій день не знають, де Олексѣ задѣвъ ся. А страхъ-Іванъ упоравъ ся зъ Олексѣю і на другій день такожъ не знає, де Олексѣ дѣвъ ся. Олексѣ мавъ околѣ 28 лѣтъ.

Паньшїне приарештували такожъ і Микиту, бо і онѣ мавъ бути втаємничений в заговоръ і мавъ знати, що Іванъ уже буде ждати на умовленѣмъ мѣсці на злодѣвъ двѣрѣмъ траву, щобъ тамъ Олексѣ спрятали.

Що за страшній драматъ!

Дмитро Х-во.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ

Зъ засѣданія спѣльныхъ делегацій не маємо пошкѣ до чѣго цѣкавого або важного донести. Першій засѣданія бѣбула ся зовсѣмъ спокійно и мали характеръ чистого предметового. Нововибраній предсѣдатель делегацій высказавъ въ своихъ промовѣхъ лвише бажанье удержанія мира и забезпеченія силы державы. Президентъ угорского делегаціи, гр. Людякѣ Тисса, кивнувъ поглядѣ на всю дотеперѣшную дѣяльність делегацій а сконстатувавъ при сѣбѣ нагодѣ, що для залагоджуванія спѣльныхъ справъ не можна було придумати лѣпшого способу, якъ спѣльній делегаціи. Дѣяльність делегацій розпочне ся доперва бѣдъ нинѣ зъ повною силою. Нинѣ буде цѣсарь принимати делегаціи у себе и вѣрѣ уложено въ Пештѣ вже остаточно одповѣдь, яку має дати цѣсарь на промовы делегацій. Здає ся, що одповѣдь цѣсаря буде досыть безбарвна и не буде мѣстити въ собѣ нічого цѣкавого зъ заграничною політикою.

Министеръ торговль Бакегемиъ выдаетъ распоряженіе до всѣхъ зарядовъ желѣзницкихъ, въ котрымъ приказуе завести по части недѣльный бдпочиннокъ для машинистовъ, кондукторбвъ и службы стціонной. Щобы то могло насата, то рухъ поѣздбвъ товаровыхъ въ недѣлю буде обмежениа а служба при тыхъ поѣздахъ має бути ужиата до поѣздбвъ osobowychъ. Позаякъ за загального заведенія бдпочинку недѣльного на желѣзницяхъ треба ще міжнародного порозумѣнія, то министеръ заавязавъ приязнитъ желѣзницѣ, щобы они въ сѣй справѣ высказали свою гадуку. Такожъ має министеръ торговль выдати незадовго рескриптъ въ запрошенемъ палатѣ торговельныхъ, щобы они приступили до выбору мытвонъ рады прибочной. Рада та не вйде въ житие скорше ажъ язъ въ осени.

Мадыры лагодзілі вяліку пругулкую чэрэз Вядне до Берліана і в той цілі заявляв ся бую в Будаштэй окремый комітэт. Протів той пругулки выступили деякі берлінський газети а то выклікало середь Мадыр таьк велике огорчєне, що они постановили одступати одь проєктованого дѣла и комітэт постановив на разі не робити нязких приговорєнь до пругулки.

Міністерство дівля заустрічних лагодить проєкт палучення вїденських передмїсть т. зв. Vororte з вїденською комуною. Вїденцї радують ся з сїм вїсти і мають надїю, що справа, для розвою столицї держави дуже важна, буде незадовго залагоджена.

Дзнен. Пол. одержавъ зъ Вѣдня вѣстѣ, що правительство російскіе зробило черезъ свою амбасаду представленныя австрійскому правительству, чтобы оно не дозволило зрѣбати зъ похороу Мицкевича анти-россійскою демонстраціи. Зачувата такожъ, що правительство австрійскіе постановило не дозволити скликання славянскаго конгресу анѣ до Праги або Львова анѣ взагалѣ до нѣяного мѣста въ Австро-Угорщинѣ. Впрочотъ справа славянскаго конгресу такъ якъ бы вже и покінчена. Зъ Россіи доносили именно, що въ тамошнихъ кругахъ повсяквѣстичныхъ переконали ся вже о безуспѣшности такого конгресу и бдстуніи одъ гадки его скликувати.

Россійскій посольє въ Константинополѣ, Нелідовъ, выслать бувъ 28 цвѣтня (10 мая) таку ноту до Порты въ справѣ сплаты доугу военноту: „Пера 28 цвѣтня (10 мая 1890. Паве міністеръ! Ноты царского посольства зъ 12/14 сѣчня и 7/19 марта с. р. позво- стали безъ одновѣдѣ. Тымчасомъ зробило ото- маньске правительство фінансовый интересъ, который дастъ ѣй до розпорядимости готовый грошѣ. Закажъ для забезпеченя ян- тересбвъ того правительства возмъ у ся до безпосередныхъ средствъ що-до сплаты, котра має наступати въ насль- докъ той операціи, то думаю насампередъ просити Вашу Ексц. мене якъ найкোর্ше по- вѣдомити, чи Порта дала вже зъ своен сторо- ны міністрины фінансбвъ який приказъ що-до погратя зъ сихъ новыхъ грошей залеглостей, принадаючиъ россійскому ескарбви, и що-до дальшого поступованя въ справѣ сплаты до- шкოდованя военноту. Нелідовъ.“ Порта, о- скільки доси звѣстно, не одновѣла на сию ноту ничого.

Зъ повышени ноты вносить, що Россія хоче наложити себестрѣнъ на выплаты грошей зъ позички, яку Туреччина затягнула въ Европѣ. Въ константинопольскихъ кругахъ дипломатическихъ доказуютъ отже, що Россія не має ніякого права такъ поступати, але сей крокъ російскаго посла буде мати той успѣхъ, що Порты одержавши 30 мил. франковъ зъ позички, заплатитъ зъ нихъ и Россіи кѣська миліонѣвъ.

Гостину нѣмецкаго цѣсаря въ Россіи, назначену первѣтно на день 1 сернія, обдложено теперь на день 13 сернія, а въ наслѣдствѣ того обдложено и маневры подъ Краснымъ селомъ о оденъ тыждень. Въ Россіи не привязуютъ вже до гостынъ нѣмецкаго цѣсаря великои ваги, кажутъ, что всѣ ознаки дружбы обоихъ державъ обмежать ся хваба на то, что оба монархи высказажу собѣ деяке чиннее слово. Царь стративъ бы всю свою популярностѣ, коли бы посунавъ свою дружбу дальше, бо ненавистъ Россіи до Нѣмеччины не цвела зовсімъ зъ усугубленьемъ кн. Бісмарка. Россія могла-бы лишь тогда дѣйствно сблизити ся до Нѣмеччины, накопи-бъ Нѣмеччина лишила-бъ свободну руку на Балканѣ. Того Нѣмеччина не зрѣбать, бо мусѣла бъ збрвати свой союзъ зъ Австро-Угорциномъ и дѣлято остане ся все, якъ було давнѣйше.

Въ честь италіянскаго наслѣдника престола бѣдбула ся оногоды въ Петербургѣ велика ревія гвардейскихъ полковъ

гузарбъвъ. Передъ италіанскимъ королевичемъ дефілювали насѣдники руссiйскаго престола и вел. кн. Николай Павловичъ. Италіанска праса есть одушевлена правящемъ королевича въ Россіи а Крістіи зывають наитъ въ парламентъ, що одноосиы Италія до Россіи и табуе и до Франціи не булы вже давно такъ дружны и седедильны ятъ теперь.

Сего року проявилась въ Россіи значно бблша еміграція селянъ зъ европейскої Россіи на Сибирь язъ давнѣйшими роками. По наибблшій части выходятъ люди зъ губерній середной Россіи; они продають, що мають, а часто выходятъ навіть безъ грошей. Комітеты, що потворились въ сибарських мѣстахъ для помощи емігрантбвъ, не можуть вже давати имъ нѣякогъ помощи и для того бднелись до властей въ европейской Россіи, чтобы они не пускали такихъ людей, котріи выходятъ безъ всякихъ средствъ а часто навіть и въ станъ нуждыбъ. Курскій губернаторъ звернувъ увагу на то, що зъ его губерніи выходятъ люди навіть безъ дозвола мѣстевыхъ властей. Самя днями придержано въ Москвѣ велику партію емігрантбвъ зъ курской губерніи и заразъ завершено ихъ назадъ домыбъ. Тѣ, що мали ще грошѣ, побхали на власній коштъ, прочіихъ бдставлено по етапу.

Треба признати, що німецькій цесарь веде досить зручно акцію помирень Німеччини, зъ тими державами, що остались ще доси єи ворогами, якъ Франція и Данія. Правда, що зовсімъ приднати ті держави для Німеччини, то дѣло не такъ легке и мабуть не то що це дуже далеке, але майже неможливе, але все таки при зручній політиці можна бодай вхъ ненависть до Німеччини зменшити и то мабуть поставивъ собі за задачу німецькій цесарь. Звѣстна рѣчь, що по уступленню кн. Бісмарка перестали бути одноюєн Франція до Німеччини такъ напружений, якъ були передъ тымъ, а теперъ стараєсь цесарь правднати такожъ и Данію. Невдано тому запросивъ єиъ данського наслѣдника престола кн. Вальдемара, чтобы той на данськомъ кораблі воинномъ взявъ участь въ маневрахъ німецкомъ флѣты а вѣсть о тымъ зробила въ Даніи величезне вражѣнє. Зъ разу настали були сумнѣви, чтобы цесарь омиаючи дипломатичну дорогу запросивъ безпосередно кн. Вальдемара; теперъ же підносять шведскій и норвегскій газети, що запросивъ ти не єуть безъ значѣня політичного. Перша візита німецкого цсаря въ Копенгагъ мала, що правдн, лишє ознаку куртоазіє, але побавише, коли єбъ двастієи стрѣтились въ Атинахъ, то єдноєнєи мєжи єобма дворами стали вже бавише дружєими а доказомъ того можна уважати хочъ би ту поголоску, що данській наслѣдникъ престола думавъ женити ся зъ єєстрою німецкого цсаря, кн. Маргаритою. Кажуть отже, що цсарь вибираючись сего року до Норвегії думавъ зновъ зробити візиту данському королеви и тогди може приїде до повного помирень мѣжъ єобма державами и тымъ способомъ заагодженєи би справу дансько-шлезвігску. Безъ такого придуєєнєи було би запрошенєи кн. Вальдемара просто незрозумѣлимъ. Вирочєиъ цсарь вже вбавка разовъ заявивъ, що возьме ся до політики помирень.

Вийздь вїзмецкого цїсаря до Англії назначений на першї днї серпня. Цїсарь буде гостити у англїйскої королеви в Обсерваторїї на островї Уайтї я не поїде до Лондону. Праїзду італїйського наслідника престоло, сподївають ся в Берлінї на день 8 с. м. Кї. Неаполїо перебуде тамь всего лишь два днї. Здаєсь, що італїйська королева Маргарита не прїїде до Берліна.

О альбанскій рѣзни въ Старѣй Сербіи доноситъ изъ Искандра до Pol. Corr. такъ: „Одъ коли турецкій власти поселили въ Старѣй Сербіи часть вышедшихъ изъ Босны магометанъ и надѣляли ихъ землями, котры Альбанцы уважали доси своєю прадѣною спадщиною, уважались Альбанцы покровяженными, а позаякъ не вѣжали ся нападати на Турковъ, то шукають собѣ бѣшкодована у христіанъ. Дюкюла Печа (Ипека) крутятъ ся повно Альбанцѣвъ, що сякъсю владують до селъ де живутъ христіане, и выганяють ихъ изъ власныхъ ихъ хатъ та самы тамъ осѣдаютъ. То двѣ ся навѣтъ подѣ окомъ безсиальныхъ властей турецкихъ. Альбанцы владуютъ до якого христіанина, выгонятъ его изъ хаты и самы въ нѣй розгостятъ ся, а влстители хаты музять днювати и ночувати на дворѣ. Коли Альбанцы вже на добре розгостятъ ся, то забирають христіанови и все его добро, а наконецъ такія заберуть сяи всю его землю, все добро, а первѣстного влстителя вразъ изъ его родяноко гонять изъ села. Все то не двѣсъ безъ проливу крови, а власти турецкій не можуть нѣчого вѣдати. Недавно тому явивъ ся въ Дреница каймакамъ изъ ескортомъ 20 жандармовъ, чтобы тамъ розпочати свое урядоване, але Альбанцы се не сподобались и они завѣзвали его, чтобы бытъ до 24 динизъ вытѣтъ ся изъ села, бо въ противномъ случаю, они будутъ змушені самы его выгнати. Каймакамъ вынѣвъ ся дѣйстно изъ села, але незадолго вернувъ ся вже изъ 60 жандармами. Альбанцы не важылись теперь нѣчого робити, лишь обступили хату, де перебувавъ каймакамъ и не хотѣли нѣкого анъ изъ неи выпустити, анъ до неи впустили. Каймакамъ есть отже на мѣсца урядовалъ, але не може урядувати.

Ще горше поступили собі Албанці въ слѣдующій случаю. Они впади до одного села коло Печа и змусили половину христіянъ бѣдяти имъ свои хаты и землю. За то община они одвести свои жертвы подъ eskortою аж до сербской границы и зложили нагѣтъ на то торжественну присягу. Христіянъ було всего около 90 душъ и они вышли подъ eskortою Арааутѣвъ на сербску границу. Наравъ може на чотыри кильометры бѣзъ сербской границы почавъ хтось въ засѣдкѣ стрѣ-

яти на цѣлый походъ. Съ христiянъ упало
 заразѣ на мѣсца 15 людей трупомъ, мѣжъ
 ними трое дѣтей и двѣ женщины, а 35 людей
 ранено. Альбанцямъ не сталося нѣчого. Вже
 самъ сей фактъ кинувъ подозрѣнiе на аль-
 банскую екскорта, а пѣнѣнше такъ показало-
 ся, що то все було вже попередъ умовлено,
 бо та сама екскорта и Арнауты зъ засѣданъ на-
 пали на христiянъ та стали ихъ рабувати.
 Вѣдѣмъ, що ще остались при житю, забрано
 все, що лишъ мали при собѣ, двѣчата и жѣн-
 ки знасидувано въ очакѣ ихъ рѣдѣт, а бѣдѣмъ
 ще порозпориювано имъ животы и мучено ихъ
 въ страшный способъ. Лишь чотирѣ чи пяти
 христiянъ змогли утечи на сербскую сторону.
 Прочіи, що ще остались въ живыхъ, достались
 въ руки турецкого воевска, котре насидѣло на
 мѣсцѣ борбы, коли вже було по всему. Але
 отъ якъ поступили собѣ теперь турецкiй вла-
 сти. Ограбленныхъ и показѣнныхъ загнали до
 вѣзницѣ въ Матровици и тамъ держатъ ихъ
 мабутъ ще до нѣвѣшняго дня нѣбы за то, що
 они безъ дозволу турецкихъ властей выходили
 зъ краю. Треба знати, що центральне прави-
 тельство выдало такое розпорядженіе, посли-
 которого можна лишь тамъ выходити зъ краю,
 що на довгiй рови напередъ заплатили подат-
 токъ, а то майже засвѣдгы выходять на то,
 якъ коли-бъ людямъ було заказано зъ краю
 выходить. Въ сѣмъ случаю была то ще тымъ
 болѣша несправедливостъ, що людей, котрымъ
 забрано все майно, котри ганули зъ голоду и
 дѣлятого хотѣли рѣднѣй край покынѣти, потяг-
 нено ще до одѣлѣтельности.

Оногда пришлы межы Арнаутиами а Чорногорцими поселеными въ Сербїи до формальной битвы. Арнаути впади були на сербскую область въ сѣль яныхъ 800 людей, але тут стрѣтили заразъ сильный опбръ. Черногорци прогнали ихъ назадъ за границу мамо того, що, якъ эдася навѣтъ турецкій нѣзамы (правильне войско) имъ потайкомъ помагали. Ажъ теперь побачило правительство турецке, що треба конче зробиати разъ конецъ арнаутокбій господарцѣ и оно выслало на мѣсце борбы значный оддѣлъ войска. Зъ Искандъ доносили, що Едемъ-паша и Салибъ-паша выступили зъ чотырма баталіонами пѣхоты и шадреною кавалеріи противъ Арнаутѣвъ подѣ Дреняцко. Зъ Дякова в Печа достало войско ще значную помбѣхъ. Зъ Едемѣмъ-пашою пришла на мѣсце борбы такожъ два члена суду зъ Матровицѣ. Эдася, що турецке войско буде мусѣло вести зъ Арнаутиами ще довгу борбу, бо зачувати, що они бѣжали вже одну часть турецкого войска в держать въ Дренци въ облозѣ.

При нагодѣ юбилейнаго торжества въ Шаблу, надавъ кор. Александеръ президентства скупщинѣ Пашичевъ въ присутствіи кор. Милана великій крестъ ордера Таковы Фактъ сей звернулъ на себе увѣгу, а круга политичный вносятъ въ того, что есть то безлосерединымъ заперечиваньемъ вѣстей, послѣ которыхъ между королями Миланомъ а радикальною партію мало вѣстаты сильныя наруженіе. Также неправдою есть, что король Миланъ думаетъ объѣздити Сербію, чтобы познать охоту въ сей подорожи элементы неприхильной радикальной партіи. Екс-король вернувшись же до Вѣлграду и не думаетъ ѣздити по краю.

НОВИНКИ.

— Про з'їзд діятелів руских з цього краю
можемо нині, на основі зовсім певних інфор-
мацій, доставити нашим Читателям, що з'їзд
той обуде як ажь в осені, підчас останьої се-
сії сеймової, коли будуть зібрані у Львові по-
сла рускі, зь ініціативи котрых вийшла дѣла
намірена акція.

— Испыт зрѣлости въ ц. к. академічній рускій гимназіи у Львова відбувъ ся підъ проводомъ ц. к. инспектора краєвого Івана Левицького въ часѣ днѣ 29 мая до 6 червня с. р. — До испыту зголосило ся 34 публичныхъ учениковъ а 2 екстерністи. Зрѣлыми узнано 24 (4 зъ одначеніемъ), 9-омъ позволено поправити испытъ зъ одного предмету по фериахъ, двоухъ репробовано на рѣкъ, а одного безъ речянця. Зрѣлыми признані абітурієнты: Городецькій Пантелеймонъ, Иванчукъ Іванъ, Шенюорскій Несторъ, Рожанскій Богданъ, Рожанскій Любомиръ, Садовскій Сидѣръ, Сосенко Іванъ, Тимкевичъ Павло, Цурковскій Іванъ (зъ одзн.), Тустановскій Лонгінъ, Юзичинскій Антонъ, Васькевичъ Михайло (зъ одзн.), Виняръ Василъ (зъ одзн.), Заребѣ Романъ, Куровець Петро, Лиско Василъ, Маджоракъ Василъ, Пирѣжокъ Кирило, Пѣдгорецькій Никола, Типовицкій Яковъ, Шараневичъ Костъ, Саноцкій Антонъ (зъ одзн.), Ковальскій Евсевій и Пирѣжокъ Михайло. — Годзѣца свѣдѣтьвѣ зъ испыту зрѣлости відбуласъ нинѣ рано дуже торжественно По

богослужению о 8-ой годичь рано, на котормъ будутъ присутны все ученики руской гимназiи, зой-
шiеся абитуриенты и ученики VII класы до най-
обширнѣйшой салѣ, прибраной зеленью и портре-

томъ цѣсаря. Опѣсѣя войшли учителя вразѣ къ директоромъ, подѣ проводомъ инспектора п. Левицкаго, и директоръ о. В. Ильяничій открывѣ торжество промовою. Въ своей промовѣ назначивѣ дни радости зѣ того, що такѣ гарно удалося повести молодѣжь черезѣ ѡсемѣ лѣтъ науки и теперь выпускаея еи въ свѣтъ зѣ одобвѣннымъ засобомъ науки и образования. Мовѣ господарь, що добре обробивѣ свою ниву, выжидае повный надрѣдѣ плодѣвъ зѣ трудовѣ свои працѣ, такѣ и учителя певны того, що молодѣжь выповнить гѣдно свою задачу въ будущности. Молодѣжь повинна нѣколи не забути на се, що естъ рускою и щоголовною еи задачею пригнунти до себе и молодшого брата. Такожъ повинна молодѣжь выстерѣгати ся самолюбства, котре естъ головною хибѣю и нещастьемъ якѣ поодинокого чоловѣка такѣ и цѣлыхъ сусѣльностей. Свою промову закончивѣ о. Ильяничій трикратнымъ окликомъ въ честь цѣсаря. Збѣраныи ученики одобвляли зѣ олу-

шведеньемъ многоцѣлство. Вагаль промова ви-
кликала велике одушевленне мѣжъ абраными дѣ-
повідно до такого торжества. Одтакъ слѣдувала
роздача свѣдѣствъ. Згадати годять ся, що свѣ-
дѣцтва зрѣлостю суть виготовлені дуже гарно на
форматѣ аркушевѣмъ. Вкѣнці подякувавъ абігу-
рієнтъ Цурковскій профессорамъ за ихъ труды,
положені при образованіи и вихованіи молодѣжи,
а до своихъ товаришѣвъ звернувъ ся вѣ бажа-
немъ, щоби та звязъ, що лучила ихъ въ школ-
ныхъ лавкахъ не розривала ся въ цѣломъ житю.

— Загальні збори товариства „Руска Бесѣда у Львовѣ“ одбудуть ся дня 11 н. ст. червня о 7-ой годинахъ вечеромъ въ комнатахъ товариства, ул. Орменської ч. 27. На порядку денньому: 1) справозданя секретаря, господаря и касієра; 2) справозданье референта театрального; 3) справозданье контрольної комісії; 4) виборъ нового выдѣлу; 5) внесеня выдѣлу и членовъ. — За выдѣлъ „Руской Бесѣды“ : Юліянъ Романчукъ, голова; Юліянъ Спицинскій, секретарь.

— Руский комитѣтъ ратушковый раздѣливъ свои послѣдніе запасы, про котрыя мы гадывали въ сей описѣ: 1) въ повѣтъ бучацкѣмъ: Коропецъ 60, Яргорѣвъ 80, Григорѣвъ 70, Жизномиръ 60, Рукотышъ 60, Ковалѣвка 50, Лянце и Бобрѣвникъ 50, Новосѣлка коло Язлѣвца 50, Нагорянка коло Бучаца 50, Бобулицъ 40, Барышъ 40, Зубрець 50, Остра 50, Стѣнка 40, разомъ 750 зр.; 2) въ повѣтъ косѣвскѣмъ: Москалѣвка, Монастирска (мѣсто) и Косѣвъ (мѣсто) 100, Угорулы 50, разомъ 150 зр.; 3) въ повѣтъ дрогицкѣмъ: Подбужъ и Медичицъ по 50, Доброгостѣвъ и Опака по 40, разомъ 180 зр.; 4) въ повѣтъ чортковскѣмъ: Вычковѣвъ и Скородинцѣ 100, Вѣла 100, Шманковѣцѣ 60, Угрии 50, Косѣвъ 50, Ягольница (мѣсто) за прилученіями 60, Ягольница стара 50, Мухавка 50, Залѣсье 50, Шульганѣвка 40, разомъ 610 зр.; 5) въ повѣтъ сянтинскѣмъ: Халбачинъ и Ворщѣвъ 60, Иланцѣ, Будилѣвъ и Карлѣвъ по 60, Устѣе надъ Прутомъ, Русѣвъ, Завалье, Видиновѣ, Тугулковѣ, Трѣбци, Кижѣе, Залуче надъ Черемошемъ по 40, разомъ 560 зр.; 6) въ повѣтъ жовковскѣмъ: Замочекъ, Глинское за прилучъ, Куѣвъ, Любелъ, Винники коло Жовки по 100, Космелѣвъ, Липиана, Воля высѣцка, Крехѣвъ по 50, Окварява стара и нова 50, Борѣвъ и Лугове коло Мостѣвъ 100, Кузиковѣ для 13 родицъ 50, разомъ 900 зр.; 7) въ повѣтъ бродскѣмъ: Дитковцѣ, Броды стары и Гаѣ дитковецкы 100, Фельварковѣ вел. и малы 140, Суходола 50, Ясенѣвъ 40, Волохи коло Поняковъ 30, Накваша 50, Смѣльня за прил. 50, Пеняки 60, Шнярѣвъ и Клековѣвъ 50, Федѣ Савичъ за Станіславска 5, Д. Третьякъ за Залотецѣ 15, Лопатинъ 60, разомъ 650 зр.: 8)

40, Криве 40, Нестанячъ 30, Гвѣнѣвъ 30, Вятковѣ новый и старыя 50, разомъ 200 зр.; 9) въ повѣтѣ сянѣѣцкѣмъ: Тарява сѣльна 80, Семушова (въ друге) 60, Забрѣе въ прилуч. 100, Поляны суровичны 60, Сянѣва 60, Суровица зъ прил. 100, Дощно зъ прил. 100, Межибродъ 30, Тарнавка зъ прил. 100, Явѣрникъ 50, Рудавка коло Ясела 30, разомъ 770 зр.; 10) въ повѣтѣ лѣсѣцкѣмъ: Устрики дол. 120, Береги дол. и Лодина 50, Лѣшавѣ 30, Середицѣ и Звѣнѣч дол. 50, Ялове, Замлыне и Мозары 40, Вандрѣвъ 30, Устианова и Рѣвны 40, Лобозѣвъ 20, Лютовѣика зъ прил. 50, Везмигова коло Манастирца 30, Мхавъ зъ прил. 40, Поляна зъ прил. 40, Скородоно зъ прил. 50, Луково 30, разомъ 660 зр.; 11) въ повѣтѣ стрѣльцкѣмъ: Стрѣльцѣвъ 50, Любѣнцъ зъ прил. 30, Воля довгуцка зъ прил. 60, Розгѣрче 40, Семигинѣвъ 40, Кавско 50, Стѣнява выжна 130, разомъ 430 зр.; 12) въ повѣтѣ борщѣвскѣмъ: Борщѣвъ и Ольховѣцъ по 100, Сапогѣвъ 80, Бѣльче и Добрукутъ 100, Мушкатѣвка зъ Слободко 50, разомъ 430 зр.; 13) въ повѣтѣ залѣщѣцкѣмъ: Нирѣвъ и Нагоряны 80, Зазулицѣ и Коотѣльняки 80, Угрянковѣцъ и Влащанка 80, Звѣнѣч 50, Иванѣ 50, Жежава зъ Печарнею 50, Вѣрдикѣвъ 40, разомъ 430 зр.; 14) въ повѣтѣ городенѣцкѣмъ: Вѣрѣвѣцъ, Репужинѣцъ, Торговица, Тишкѣвъцъ, Городница по 40, Семѣковѣцъ и Михальче 70, Стрѣльче и Прѣбѣнѣвъ 70, Жабокрукъ 70, Невзиска 50, Гончарѣвъ и Балагорѣвка 30, Петрѣвъ и Сокирчинъ 70, разомъ 560 зр.; 15) въ повѣтѣ збараскѣмъ: Зарубинѣцъ 40, Дубянка выж. и ниж. 80, Медѣнѣ, Пенѣковѣцъ и Воробѣйѣвка 80, Скорики и Приовѣцъ 80, Стрѣтьѣвка и Охримѣвъцъ 120, Токи 60, Шилы 50, разомъ 510 зр.; 16) въ повѣтѣ скалатѣцкѣмъ: Дубѣковѣ, Раштѣвѣцъ и Сороки 80, Паѣвка 50, Качанѣвка 50, Красне, Ставки и Сажавки 100, Криве и Городница 80, Черниѣловка и Орѣховѣцъ 100, Пѣзнанка гнила и Зарубинѣцъ 80, Скалатъ стар. 120, Старомѣщана и Задниѣвка 100, Супраѣловка 50, Ковина 30 разомъ 840 зр.; 17) въ повѣтѣ ярославскѣмъ: Дубровица, Лышки и Пискоровицъ зъ прил. по 100, Рудки коло Свѣяны 40, Лазы 50, Молодиче 30, Цегуля зъ прил. 50, разомъ 470 зр.; 18) въ повѣтѣ товмачкѣмъ: Дѣлава и Будѣнѣ 80, Кутиска, Горыглады, Озеряны, Черноѣловѣцъ, Рожнѣвъ по 40, Марѣковѣцъ и Стриганѣцъ по 50, Торговица и Заривѣца 40, разомъ 420 зр.

— Конкурс на місце учителя руској мовы при ц. и. семінарі въ Чернівцяхъ розписанъ въ черноведской газетѣ урядовій зъ дня 20 н. ст. мая с. р. Термінъ для подавъ до 25 н. ст. червня с. р.

— Конкурсу на греко кат. катихита при лімназіи въ Дрогобичи розписує президія красной рады школьной оповѣщеніємъ зъ дня 31 мая с. р. до ч. 445. Речинець подаваться назначеный до 24 червня с. р.

— Вѣщанье архинягинѣ Маріи Валеріи попередить ще иный актъ торжественный: зреченье ея правъ до престола, котрый ѡдбуде зъ дня 16 н. ст. червня у вѣднѣнскѣмъ Бургу. Того дня о 12 год. въ полудне зѡйдуть съ молодой: архинягиня Марія Валерія и архикн. Францъ Сальваторъ та всѣ архикнязѣ въ великой сали авдіенціональной, а найвысшій урядники двору, тайній совѣтники и міністры въ великой сали рады тайной. Коли великій гомаістеръ двору кн. Гогенлогге дастъ знакъ, перейдуть всѣ архикнязѣ разомъ въ цѣсаремъ до сали тайной рады. Тамъ стоячи передъ престоломъ буде мати цѣсаръ промову, яко голова цѣсарской и княжкои родины, та завѣсне всѣхъ на свѣдѣковъ сего акту. По промовѣ цѣсара блачи

тає міністеръ цѣсарского дому, гр. Кальноки, стояли передъ стѣнами престола, актъ зрѣния ся, отакъ архикнягиня, отдавши низкій поклонъ цѣсарю, приблизилась до стола, на котромъ будетъ стоять хрестъ, и положила два першія пяди правой руки на вказане архієпископомъ мѣсто въ евангеліи, читаетъ голосно державу у лѣвой руки формулу зрѣния ся и присяги. По присягѣ подлинне архикнягиня актъ при другомъ столѣ, а се зрѣніи и архикнязь Францъ Сальваторъ, по чѣмъ нотаръ державный прѣбывае печати на актѣ. Оттакъ перейдутъ все до салѣ гобеліновои, де архикнязь и архикнягиня подписишутъ въ присутствіи цѣсара слободный контрактъ.

— **Комитетъ интитуату Руского товариства педагогичного у Львовѣ** (при ул. Тевтинской ч. 19) складає симъ щиро-сердечне Спаси-Богъ III. Делателіи за жертвы на цѣль интитуату, и такъ: 1) Урядови деканальному высочайскому за 3 зр.; 2) о. декану Алекс. Пундакевичу въ Ваньковцѣ за 1 зр.; 3) п. Петрови Коцпловскому, властители Глинного, за 1 зр.; 4) п. Андр. Пастушенкови, ч. к. комисареву скарбовому въ Львовѣ за 50 кр.; 5) п. Алекс. Кокуровичу, нотареву въ Львовѣ за 1 зр.; 6) о. Ив. Малецкому въ Видиновѣ за 50 кр.; 7) д-ру Стефанови Федакови, адвокату въ Львовѣ, за 2 зр.

— **Зъ Станислава пишутъ:** Тутешный шпиталь о мало что не погорѣлъ передъ тѣмъ, а причиню огню быть подпалникъ, що прийшовъ на лѣчене до шпиталю. Жидъ Рубинъ Аксельрадъ зъ Кривогуля, числячій 20 лѣтъ, будучи на одѣлѣ хірургичномъ зъ раною на руцѣ, покористувавъ ся нагодою, що слуга пошовъ на подѣ, выйшовъ за нимъ и сховавши ся на подѣ, полишивъ ся тамъ черезъ цѣлый день 22 червня. Служба шпитальна глядала за недужимъ, але не могла его однайти. Ажъ въ ночи мѣжъ 10 а 11-ою годиною почувли на коридорѣ дымъ и коли побишли за слѣдомъ, побачили, що деякій рѣчи на подѣ горитъ. Аксельрадъ побѣжавши службу, хотѣвъ утечи черезъ дѣлоще на даху, а отакъ испугити ся зъ другого поверну на подѣ по шнурѣ, вже до того прилаженномъ. Аксельрада почали ловити и бить скочивъ на землю, при чѣмъ ломавъ ногу. Зъ разу почавъ Аксельрадъ выпиратися, але показало ся, що бить самъ поджогивъ огонь, гадаючи, що якъ будутъ гасити огонь, бить тымчасомъ утече зъ рѣчями, якъ вже поскидавъ на подѣ. При той крадежѣ мали, побѣла збѣжана Аксельрада, помагати ему же якъсь спобѣни.

— **Зъ Путилова на Буковинѣ** доносятъ до „Черв. Руси“, що тамъ ведутъ ся два слѣдства судовы за кабарничтво противъ адьюкта Вахловского и предсѣдателя тамошней рады школьной о. Вас. Коварницку. Слѣдство противъ першого веде судья въ Черновцѣ п. Богусевичъ, а противъ другого новоименованный адьюктъ для Сторожинца п. Кобылянский.

— **О станѣ засѣдовъ** не конче добры вѣсти надхотять зъ многихъ сторѣнь Галичины. Крѣмъ граду, который въ дѣлкахъ сторонахъ порывавъ великія шкody, появилася ся въ околици Перемышля, Мостискѣ ажъ по Городокъ, оттакъ въ Жовковскомъ и Золочевскомъ рѣжа на шпеницѣ, розширила ся вже на степлю и поусувае ся въ гору до колося. Изва та навѣстила цѣлы ланы шпеницѣ и угрожае тымъ, що буде богато не пришло на нашу соломъ а зерна мало и то марного. Нема на се рады и лишь сильной опека та устанье дощѣвъ може выратувати засѣвы.

— **Епископъ Штротсмеръ**, будучи сими днями на аудіенціи у папы, предложивъ доказы на се, що правительство угорске фальшиво обжаловало его о розтрату доходѣвъ епархіи даковской, та неправно засеквестровало ему добра епархіальны. Епископъ назначивъ, що доходы зъ тыхъ добръ выдавать на подпіранье римо-католической вѣры мѣжъ полудневими Славянами.

— **Самобійство.** На кладовищи въ Празѣ застрѣлили ся вчера три челдаки чекарскы, котры не мали заробку. За послѣдній грошъ купили револьверъ и одинъ по другомъ одбиралъ собѣ житье.

— **Писатель россійскій, гр. Левъ Толстой**, занедажъ безбѣдно. Перевезено его до его добръ, але не мають надѣи удержати при житю, бо не узнае нѣякихъ лѣкѣвъ и не терпитъ лѣкарствъ. Гр. Толстой числитъ 62 лѣтъ. — Послѣдну его повѣсть „Крейцеровская соната“, котрой не дозволено печатати въ Россіи, а котра выйшла въ Липску по россійски, нѣмецки и французски, сконфіскувавъ судъ въ Празѣ. Книгаръ-выдавецъ має внести одкикъ одъ сего рѣшениа оудового.

— **Про новый аттентатъ на кн. Фердинанда Кобургского** доносятъ п. Смуглевскій, который выбравъ ся въ Вѣдну до Софіи на корреспондента до вѣщихъ майже польскихъ газетъ подчасъ процессу Паници. По процессѣ Паници выбравъ ся п. Смуглевскій на отворенье вѣднѣнцѣ Ямбосі-Бургасъ. По отвореню мали клязъ и вѣс присутній гостѣ вертати дня 15 (27) мая о год. 2-ой по полудни зъ Бургасъ до Софіи. Тымчасомъ кн. Фердинандъ выѣхавъ цѣлкомъ несподѣвано въ второкъ рано, а все гостѣ не могли ѣхати побѣла розкладу ѣзды зѣлѣзничной, бо заравъ зъ Бургасъ выѣхали о пять годичъ побѣлше а оттакъ задержавли ся на кождой стациі по колька годичъ. А причину сего подае п. Смуглевскій таку. Роздохлохъ, чтобы стаяти въ Беловой за дня, а не какъ се назначуе розкладъ ѣзды въ ночи. Въ Беловой выжидала шайка опришкѣвъ того програмового побѣду зъ кляземъ и бѣтми, который мавъ гуды переѣздити о самой пѣвности. Опришки хотѣли своего „гараміа“ (ватажка) майора Паницу ратувати въ сей способѣ, что порѣшили взяти въ неволю клязъ и министровъ та выпустити тогдѣ, коли ихъ „гараміа“ буде вѣднѣнцѣ. Дѣлавъ ся о томъ одинъ свѣдѣникъ, и сей давъ знати властямъ а ти Стамбулови въ Бургасѣ. Заравъ змѣнено розкладъ ѣзды. Клязъ поѣхавъ побѣдомъ двѣрками рано и черезъ Белову переѣздивъ подѣ вѣчѣръ, а все гостѣ ажъ на другій день въ полудне. Такожъ выслано до Беловой одѣлѣ войска и оно гонитъ ся за опришками по лѣсахъ.

— **Обманство нотами грошевыми у Вѣднѣ.** Недавно обдувались передъ судами у Вѣднѣ и въ Новѣмъ Ичнѣ двѣ розправы за обманства нотами грошевыми, переведены въ невыясненую провинность. И такъ подблужавъ у Вѣднѣ 23-лѣтній практикантъ лѣсовый Райхгартъ, при помочи шевца Кра-

тохвиля и его любки Малингеровъ та лѣсничого Друкера ноты грошевы на пять и по одному рублискому. Фальшивали ноты цѣлкомъ явно у кухни, а если котрому спобѣнкови треба було грошей, бравъ фальшиватки и мѣнявъ. Такыхъ фальшивыхъ нотъ нашлось мѣжъ людьми: 53 одноголѣденѣвъ и 19 пятакъ. Райхгартъ бувъ тагъ дважнымъ, що на ренскихъ подписавъсь своимъ полнымъ именемъ и дававалъ таку замѣтку: Кто есть такъ дурной, що дастъ ся тымъ гульденомъ надуты, то най буде надутый. Трибуналь засудивъ Райхгартъ на десять, Друкера на бѣтъ а тамтыхъ двое на пять лѣтъ тяжкой вѣзницѣ. — Иного рода обманство было въ Новѣмъ Ичнѣ. Розалія Вартманъ, 30-лѣтняя женщина, гарно прибрана, обмановала купцѣвъ и сельвъ на ярмаркахъ такъ: Просила змѣняти добру пятьдесятку, а взявши грошъ звертала увагу змѣняющо, що въ ей пятьдесятѣ одорванный кусникъ рога и звертала одержаній грошъ. И тогдѣ при зворотѣ грошей умѣла зручно сховати 10—25 зр., а коли пошкоровавший спостерѣтъ обманство, вже и слѣдъ загуби по провинной обманщици. Въ такий способъ обманула Вартманъ подчасъ одного армарку въ Ичнѣ нѣтерю людей на 100 зр. Зъ Ичнѣ выбралася Вартманъ дальше въ дорогу и просила одного купца змѣняти свою пятьдесятку. Той выдавъ ей десятичку; Вартманъ просила о пятику а отдаючи десятичку, вже одну для себе сховала; ажъ коли одержала пятичку, звернула увагу купца, що въ ей пятьдесятѣ бракуе кусникъ рога, и отдаючи пятичку, сховала для себе три пятички. Се бувъ послѣдній ей подвѣтъ. Трибуналь засудивъ ей на девять мѣсяцѣвъ вѣзницѣ.

— **Дробный вѣсти.** Громада Скарваря, пов. золочевского, одержала одъ цѣсара 50 зр. на докѣчене будовы школы. — За рогачкою стрѣльскою у Львовѣ побили ся два зарѣбники и одинъ одорвалъ другому лѣвое ухо. — П. Октавъ Петрускій подужавъ и подвѣтъ ся зъ постели; въ половинѣ мѣсяця выѣздитъ на село Нѣздрецъ коло Дниова. — *Przeгляд katolicki* доносятъ, що царскимъ указомъ дозволено бувъ вѣднѣскому епископу Кар. Гриневецкому выѣхати за границу безъ повороту у Россію. Пенсіи выдано ему побѣтора тысяча рублѣвъ рѣчно. — Въ Законономъ упавъ бувъ въ понедѣлокъ сего тыдня снѣгъ, и было лишь два степенѣ тепла. — Въ Коморѣ на Угорщицѣ застрѣлилъ ся 17-лѣтній ученикъ, бо родичѣ дѣвчины, въ которой бить залюбовъ ся, закалили ему приходи до ихъ дому. — Передъ судомъ вѣднѣскимъ Маріагильъ обжаловавъ 11-лѣтній хлопчикъ жену одного фабриканта за се, що назвала его шибеникомъ (Raubersbub). Судъ засудивъ обжаловану лишь на три зр. кары зъ огляду, что обидженный есть ще молодой.

Вѣсти зъ Аеп. Львовской.

Презенту на Гозѣвъ, дек. болохѣвского, надано намѣстничтво о. Теод. Горникевичи, тамошнему завѣдательству.

Декретъ на сотрудника въ Тернополи одержавъ о. Теод. Стадникъ, завѣдатель Суццина.

Кан. интитуированный о. Игн. Левчикъ, со тр. въ Тернополи на парохію Суццина.

Введенный въ завѣдательство Сопота о. І. Куликъ.

Увольненный о. І. Хавалка одъ сотрудничества въ Токахъ.

Одпущку одъ приходу одержавъ о. І. Черепаньскій зъ Керницѣ на два мѣсяцѣ.

На конкурсъ зъ речинцемъ до 31 лѣтня с. р. розписанный приходъ Могилница, дек. тербовельского.

Митр. Консисторіи предложила львовской радѣ школьной окружить отисхъ кандидатѣвъ на чотыри мѣста учителей религіи въ школахъ львовскихъ: 1. І. Редкевича, парохъ Заруды; 2. Іос. Гоцко, сотр. зъ Ясена; 3. Амвр. Рыбака, сотр. зъ Бродѣвъ; 4. Іос. Терлецкого, учон. богослова; 5. Вас. Навроцкого, сотр. въ Шарци; 6. Юр. Стеткевича, капеллана монастыря монахин ч. Василии В. въ Слоутѣ; 7. Конс. Целевича, сотр. въ Побужанѣ; 8. Игн. Поповича, богослова IV року — зъ внесенемъ, чтобы замѣнувати першихъ чотырохъ кандидатѣвъ; — однеслась до окружной рады школьной въ Бродѣхъ о замѣнованье о. І. Давидовича, прив. сотр. въ Залотцахъ, дѣйствителънымъ учителемъ религіи при народныхъ школахъ въ Бродѣхъ.

Дозволено приступити до испыту конкурсового въ мѣсяци жовтня с. р. оо.: Мар. Залчківскому, завѣд. Демѣвъ; Вол. Шенкирикову сотр. въ Дичковѣ и Франц. Громадѣ, завѣд. Сморжа.

Правительствомъ высисгивалю платню 300 зр. рѣчно для прив. сотрудника въ Кобыловолкахъ.

Митр. Консисторіи вставилась до намѣстничтва о замолгову до оо.: Юл. Ошишечича, парохъ зъ Конюхъ; І. Хромовского, парохъ зъ Остальовичъ; Исид. Зельского, завѣд. Збонскъ; Ем. Дудровича, приходника Чаврова; Юл. Сердичковского, парохъ въ Бишкахъ; Теод. Дикого, пар. въ Мартинѣвъ нов.; Теод. Величковского, пар. въ Букачовцахъ и Игн. Гарасевича, пар. въ Козаркахъ.

Именованя, конкурсы, перенесеня и пр.

— **Конкуры.** При прокураторіи державной у Львовѣ опорожене мѣсто прокуратора extra statum въ VII рангѣ. Подаватися до 25 червня с. р. до министерства правосудія.

Заявленье.

Въ незараумѣлой для мене цѣли и въ способѣ, о скомбѣ знаю, нѣгде мѣжъ освѣченными людьми не практикованный дѣлаю „Дѣла“ въ своей критикѣ Спемановъ М. Драгоманова, а въ слѣдъ за нимъ и о. Андрѣй Качала въ своемъ писемъ до ред. „Дѣла“ (ч. 115) мѣся особы яко наеладца

тыхъ Спемановъ зъ причины ихъ змѣсту. Вважаю потребнымъ заявити, що даючи наклады на Спемановъ М. Драгоманова, а солидаризувавъ ся только зъ загальными, програмовыми ихъ поглядами, але одвѣчалъность за фактичній подробицѣ мущу лишити М. Драгоманову, который заперено не заляшати подати доказы на свои твердженія. Мѣшанье мѣня о собой въ той тогдѣ зъ д. Драгомановымъ и авалованье на мене прилюдной одвѣчалности за его твердженія черезъ ред. „Дѣла“ и о. А. Качала вважаю доказомъ браку елементарныхъ понятъ приличности товарисков и литературнов.

Иванъ Франко.

Отсе Заявленье надбавляе вчера п. Иванъ Франко нашой редакціи а рѣвночасно — „зъ приличности товарисков и литературнов“ — помѣстивъ его также въ Kurjer-Ź Lwowski-омъ, хочъ анъ редакція „Дѣла“ анъ о. А. Качала въ той газетѣ нѣчого анъ про п. Драгоманова анъ про п. Франка не подавали.

Коли бъ подобне Заявленье вышло одъ кого иного, не одъ п. Ив. Франка, мы бы звернули авторови, чтобы въ своемъ власномъ интересѣ написавъ его „въ способѣ мѣжъ освѣченными людьми практикованный“ т. е. побѣла „элементарныхъ понятъ приличности товарисков и литературнов“, але одъ п. Франка мы его принялъ и мѣстимо такъ якъ оно есть, чтобы колись хтось въ своихъ Спемановъ не сказавъ, що въ родѣ 1890-омъ „старшій“ народѣвъ были супротивъ „молодшихъ“ неприличны...

Се що до формального боку Заявленя. Що-до самого змѣсту Заявленя, то мы рѣшучо не годимо ся зъ поглядамъ п. Ив. Франка, мѣвъ бы то выдавецъ абсолютно не одвѣдывавъ за змѣстъ того, що выдае. Отъ мы самъ одвѣдаемо и передъ законами и передъ опінією публичною за змѣстъ того, що печатають другіи люди въ нашихъ дневнику, а мы не даемо одъ себе нѣякихъ застереженъ.

Правда, бувае и такъ, что выдавецъ не одвѣдае передъ опінією публичною за змѣстъ выдавничтва, але се тогдѣ, коли тымъ выдавецъ есть кнгаръ або ватагъ човѣкъ, котрого змѣстъ кнжечки чи брошюры обходять лишь о стѣлѣ, чтобы зъ одаои стороны не увѣйти въ колізію зъ законами карными, а зъ другою, чтобы на выдавничтвѣ зробивъ грошевыи интересъ. Але-жъ навѣтъ не каждый и того рода выдавецъ заризкуе выдати все, что ему подадутъ, а часомъ оглядаться буде и на опінію публичну. Отже тымъ болше одвѣдае передъ опінією публичною за змѣстъ кнжечки чи брошюры выдавецъ не-кнгаръ, не-спекулянтъ, а писатель, репрезентантъ якогось напрямъ литературного чи политичного, такъ, выдае намъ, всюды „практикуе ся мѣжъ освѣченными людьми“ и тоту практику мы и о. А. Качала прамѣняли въ сѣмъ случаю до п. Ив. Франка, яко выдавца „Литературно-наукowej бібліотеки“, въ ктрѣй (кнжечка 8, 6 и 9) помѣстивъ бить „Австро-рускіи спеманъ“ М. Драгоманова.

П. Ив. Франко уважае се „бракомъ элементарныхъ понятъ приличности товарисков и литературнов“. Если се неприлично, коли хто робить одвѣчалнымъ выдавца за паскѣильны уступы въ брошюры зъ цѣлю его „Литературно-наукowej бібліотека“, то чимъ же буде само выданье такой брошюры? Ну, разумѣе ся, наибриличайшою приличностию...

Наконецъ же одно. П. Франко каже, что солидаризувавъ ся только зъ загальными, програмовыми поглядами въ брошюры, а одвѣчалъность за факты лишае п. Драгоманову. Спаси-Богъ за взгляды! Та й лѣпше пѣвно, якъ нѣколи, бо въ Kurjer-Ź Lwowski-омъ зъ 24. мая въ статьѣ Wspomnienia Dragomanowa рекомендовано брошюру трохи иначе: говорено, что брошюра подае mnóstwo faktów w znanych dotychczas chybą w ciasných kółkach „w tajemniczości“ (Русиновъ)... а autorze zwykłą swą prawdomównością charakteryzuje ludzi i stosunki...

ПОДЯКА.

Воли Всевышняго подобалось поклонити до себе нашего невѣдзального сына, мужа, отца и брата бл. п. Адрияна Лотоцкого по вѣлымъ тяжкой его недугѣ. Въ томъ тяжкомъ горю одинокого одрадою для насъ була неложная симпатія для покойного въ широкыхъ кругахъ коломыйскихъ горожанъ, та выразы глубокого жалу и зѣвучи заявляюми намъ майже на кождомъ кроцѣ якъ въ Коломыи, такъ и въ Липицѣ Горѣшной, куды за дозволомъ властей спроваджено до родинного гробу мошѣ бл. п. Адрияна. Почуваемъ ся протѣ до милого обовязку заявити прилюдно щирю подяку вѣмъ, котры подали намъ въ першій хвилѣ помѣчну руку, якъ немѣне тымъ, що въ икѣи небудъ способѣ причинились до звеличеня сумного та пращального акту похоронного. Въ особености дякуемъ ц. к. старостѣ коломыйскому Вп. п. Менсовичи и ц. к. лѣкареви повѣтовому Вп. п. М. Роснерови за скорѣ и зовѣмъ безкористовне полагоджене справы транспорціи тѣлннхъ останковъ покойника, Всестѣйшому Духовенству мѣщевому и замѣщевому обохъ обрядѣвъ именно Впр. о. Крѣл. Кобылянскому, гр. кат. катих. гимназійному Впр. о. Лепкому, Веч. оо. сотрудникамъ Добровольскому и Куляничкому зъ Коломыи оттакъ доокрестнымъ душпастирямъ Веч. оо. Рудничкому, Валикевичи, Левичкому, Мардаровичи, Валичкому, Гѣлбоничкому и Тымякови, якъ также латинскимъ священникамъ зъ Коломыи: Веч. оо. Павловскому, Шалегевичи и Лазаревичи за ласкаву участь въ похоронной одправѣ, а крѣмъ того спеціально Веч. о. Мардаровичи за гарне слово пращальное выголошене въ гр. кат. парохіальной церкви. Дальше дякуемъ за громадну участь въ похоронѣ цѣлому тѣлу учительскому школѣ народныхъ мужескихъ и жен-

скихъ зъ округѣвъ коломыйского и косовского, оттакъ Вп. п. Вольфови ц. к. директорови гимназ. за ласкаве позволене сѣвѣтати ученикамъ на похоронѣ, въ кѣнци и хорѣ гимназійному за удачне выкананье пѣсенъ якъ въ церкви, такъ и побчасъ походу, якъ рѣвножъ вѣмъ безъ выимки, що звеличи присутностию своею въ похоронномъ походѣ на дворецъ зѣлѣзничній въ Коломыи причинитися до звеличеня сего печального акту. — Оттакъ най намъ вѣльно буде подати до прилюдной вѣдомости выразы нашей глубокой вѣднѣности для Впр. о. декана Макогоньского зъ Липицѣ Горѣшной и его жены за сердечне спѣвучье и щирю помѣчу въ урядженю похорону въ мѣсто родинномъ. При томъ долучаемъ подяку Веч. оо. Макогоньскому, Ошишечичи и Лежогубскому за ласкавий трудъ при одправѣ въ церквѣ и на кладовищи, а также само и численно згромажденнымъ громадянамъ Липицѣ Горѣшной за послѣдну прислугу оддану бл. п. Адриянову.

Коломыя 7 Червня 1890.

Елеонора Лотоцка, мати. Павлина Лотоцка, жена. Володимиръ и Софія Лотоцкы, дѣти. Володимиръ Лотоцкій, братъ.

Телеграмы „Дѣла“.

Пешть 6 червня. Цѣсаръ приѣхавъ тутъ вечеромъ о 6 год. а на дворци повитали его массы народу энтузіастично.

Брусселя 6 червня. Коли король ѣхавъ до замку Ликенъ на повитанье кн. Орлеаньского, лучилась ему пригода: оба конѣ упали а король пошовъ пѣшкомъ до замку.

Римъ 6 червня. Членъ шляхотской Гвардіи панской, Кавалетти, одержавъ одъ папы приказъ повести краковскому епископу Дунаевскому капеллохъ кардинальскій.

Софія 6 червня. Вѣсть, будто-бы нѣмецкій консуль Вангенгаймъ доставъ приказъ запротестувати противъ выѣшуваня Россіи до процессу Паницы, есть безосновна.

Берлинъ 7 червня. Правительство заказало одъ рады звязковои 20 миліонѣвъ марокъ на повышенье платнѣ для офіцировъ и урядниковѣвъ. — Урядова Газета дементуе вѣсть о зѣздѣ цѣсаря зъ царемъ въ Королевци. За то подтвержуе вѣсть, що Каприви выдавъ окружники до вѣсхъ амбасадорѣвъ, чтобы они вѣс розговѣры кн. Бисмарка зъ журналистами пояснювали яко розговѣры човѣчка приватного.

Бѣлградъ 7 червня. Правительство постановило скрѣпити залогы войсковы на турецкой границы и надѣлти Черногорцѣвъ, освѣвшихъ въ пограничныхъ округахъ лѣпшимъ оружіемъ.

Лондонъ 7 червня. Палата послѣвъ одкинула проектъ будовы тунелю подѣ каналомъ Ля Маншь 234 голосами противъ 153. За проектомъ промавлявъ Гладстонъ. Ферлусонъ заявлявъ, що Порта дементуе вѣсть о нападѣ Курдовъ на Ормень, але мимо того приказала зрѣбити тамъ слѣдство.

Одзвѣ въ справѣ колоній вакаціонныхъ.

Родимцѣ! Уже пятый разъ подносимо голосъ до родимцѣвъ нашихъ въ справѣ вакаціонныхъ колоній для слабосильныхъ львовскихъ, менше замѣжныхъ дѣтей, виднучихъ въ нездоровѣмъ воздухѣ у Львовѣ, а потребующихъ оддыхати хоть черезъ пару тыжднѣвъ здоровымъ сѣльскимъ воздухомъ.

Зъ повною вѣрою въ святѣсть дѣла, въ жертвѣлюбивѣсть Родимцѣвъ и въ успѣхъ нашихъ змаганъ, цукаемо нинѣ въ имя христіанской любви до милосердія Родимцѣвъ и просимо помагати намъ въ томъ важномъ дѣлѣ будто присыланьемъ жертвъ, будто принимаемъ чѣмныхъ дѣтей до своихъ домовъ.

Хотѣвъ найде ся на гостинной Руси, чтобы такой дѣтины не впустивъ до своей хаты, не позволивъ одѣтхнути подѣ своей стрѣхою? — Въ книгу нашихъ добродѣѣвъ вписане вже по важне число тыхъ великодушныхъ Родимцѣвъ котры въ чотырохъ послѣднихъ рокахъ приняла на колонию дѣти менше замѣжныхъ львовскихъ родичѣвъ. Не сумѣваемо ся прѣте, що и теперъ найдутъ ся милосердїи, котры радо примуть въ свой домъ чѣмныхъ хлопцѣвъ або дѣвчатъ. Выдѣлъ займе ся выборомъ и высылкою колонистѣвъ и покрѣе кошты подорожи. А позаякъ каса наша порожна, то просимо о якъ наибольшѣйшій лѣнты и о устроиванье забавъ на цѣли нашихъ колоній вакаціонныхъ.

Всакі зголошеня и жертвы просимо присылати черезъ редакціи або на руки подписаного найдальше до дня 5 н. ст. лѣтня.

За выдѣлъ товариства „Школьна Помѣчъ“ у Львовѣ: *Амвросій Полянскій*, предсѣдатель.

НА ДОСЛАНЕ.

Вѣсхъ наукъ лѣкарскихъ Д-ръ Володиславъ Копачинскій

обдувши практику въ загальномъ шпиталѣ въ Краковѣ, оттакъ въ краковѣмъ шпиталѣ загальномъ у Львовѣ яко секундарій клиникѣи лѣкарской д-ра Чижова, одѣлаю недугъ хірургичныхъ и ако секундарій та заступникъ примаріи одѣла недугъ внутрѣшнихъ

замешкавъ стало въ Самборѣ

мешкае въ Ринку (въ каменщи касиновѣ).

Дописи „Дѣла“.

Зъ-підъ Борщева.

[Передъ выборами до рады повітовон.]

цѣсарь: „Ческій народъ есть подбунтованный и то безъ потреби, прець нѣкто не думаетъ нарушати его правъ. Треба сподѣвати ся, що въ ческомъ народѣ настане незадовго дѣлше покаяніе и що теперѣшнее заворушеніе притихне.“ Коли Рігеръ адвюгує нато, племянъ сказавъ цѣсарь: „Угода мусить бути переведена середъ всякихъ обставинъ, бо того вимагає конче держава; якщо то поїде, мусить поїти.“ Коли цѣсарь розговорювавъ отакъ въ Пленеромъ, а той загадавъ такожъ про трудности, якій стрічає угода, сказавъ цѣсарь, що мимо всѣхъ трудностей, якій же треба буде побороти на останній сесіи сеймовій, угода мусить бути переведена. Зъ Промберомъ говоривъ цѣсарь о розрухахъ робѣтничихъ на Моравѣ, а коли той заявивъ цѣсареві, що кілька громадъ стараються о то, щоби дѣстали гарнізони, сказавъ цѣсарь, що то не може бути, бо годъ войско дуже розривати. Зъ делег. Хамцемъ розговорювавъ цѣсарь о послѣднихъ роботахъ въ сеймѣ, а дѣлаєтъ звернувшись на справу індемнізації, сказавъ цѣсарь: Не буйте то нѣякій дарунокъ, Галичина має повне право до того. Делег. Яворского розпитувавъ цѣсарь о станѣ урожаю въ Галичинѣ и о нужду въ сѣмъ краю. Яворскій одповѣвъ на то, що въ Галичинѣ все добре. Нужды нема, бо ранна весна дала можливість живцѣмъ худобу, а станъ засѣвъ есть добрый. Зісови сказавъ цѣсарь, що разъ треба буде конче полчити вѣдѣнскій передмѣста зъ вѣдѣнскою комуною.

Безпосередно по австрійской делегаціи принимавъ цѣсарь делегацію угорскую, а въ разговорѣ съ делегатами, особливо же съ президентомъ делегаціи и делег. Чернатомъ, обговорювавъ справу заграничной политики и залививъ, що ситуація політична есть теперь знаменито мирна. Зъ делегатами Гетедішомъ и Гагаримъ та другими розговорювавъ цѣсарь дуже довго о зѣвствій справѣ Кошута. Показує ся, що цѣсарь слѣдивъ дуже пильно за ходомъ сего справы въ угорскій парламентъ и кажутъ, що цѣсарь дакувавъ въ субботу президенту угорского кабинета за успѣшне залагодженіе сего справы и залививъ ему свое удовольствіе зъ становища правительства, яке оно въ сѣй справѣ заняло. Конечъ сего справы — кажутъ — зробивъ навѣтъ за границю добре враженіе, бо навѣтъ и дѣвца прийшла до того, що бдѣкалась сибѣности зъ політичними цѣлями Кошута. Ново избраному патриарху сербскому Бранковичеві сказавъ цѣсарь, що сесія делегаціи поїде гладко и закончить ся скоро а бѣе буде мѣгъ розпочати свое урядованіе въ епархіи, котра вже конче его потребує. Зъ делег. Дюрковичемъ говоривъ цѣсарь о крадевацкѣмъ соборѣ и сказавъ: „Самъ разомъ поїшло добре, але треба ще богато робити. Маймо, надію що и дальше буде вти добре, особливо коли до нарядѣ не буде мѣшати ся політика.“ Запримѣчено загаломъ, що цѣсарь розговорюючи зъ делегатами обохъ делегацій о предложеніяхъ правительства что-до скрѣпленія военной силы державы, сказавъ кілька разѣвъ, что зроблено вправдѣ лишь то, что конечность наказувала, але зменшити ще больше точный выдѣтки, то вже рѣчь зовсѣмъ неможлива. Принятіе делегацій закончилось о 2 год. по полудне.

И овѣтъ, теперь, коли сирава жѣноча мусить же горко добивати ся признавѣ, вѣсть мѣжъ студентами немало жѣночекъ правдиво и дейныхъ, бажающихъ лише показати своимъ посяетрамъ нову дорогу жати. Та все таки не було бы въ томъ нѣчо вѣдѣнаго, якъ бы пана, здобувачи собѣ самостоятельность, здобула и мужа... Се рѣчь така природна, что може больше треба бы ся вѣстидати, якъ бы у студентѣвъ не было тыхъ инстинктовъ. Здобуваче самостоятельности у жѣнокъ, якъ таке саме здобуваніе у мущинъ, не може ставати въ дорозѣ загалому праву природы. И видѣть ся намъ, что богато краше и природнѣе здобувати собѣ пару на широкій свѣтъ пространи, якъ сидѣти дома за печью, вдыхати и безчино вычѣкувати мессіи, якъ той грабѣ, о котрѣмъ говорятъ руска пословица: „чекай грибе, доки ты хто здыбле...“

Цѣла рецензія панѣ Н. Кобринской написана розсудливо и мѣлочно, — зъ формальной только стороны треба закнунти мовѣ богато польовизмѣвъ, впрочѣтъ...

Панѣ Уляна К(равченко) умѣстела въ альманаху три коротенькія а гарні

Думки.

1. Цать, сердце мое, цать, о цать! Тахенько, спокійно же спя — Ся въ грудяхъ солодко, о цать! Ажъ збудить ты голосъ любви.

Жизнь нѣжну пражу чувствѣ и мрѣй Нежданно розбѣе, зворе, — Стемнѣе, амалье свѣтъ твой И въ гору, тузѣ вѣтъ мнѣе...

То жъ цать, же хочъ хвалючы мовчи, Закій ты любовъ не вѣдѣть, — Грудей битьемъ скорымъ не рѣн... Цать, сердце, спя тихо, о цать!

2.

Горѣ склоны уснули въ мягкомъ шракѣ обвою, Птахъ скальный вертає спочить до кублѣ, Притихла и долины облитъ росю, — Лишь невинными, мысле, жажда твоя...

И легѣтъ, кивнувши вялый листъ, конає, Въ замовкѣй добровѣ дръмають кущѣ, И зъ цвѣтовъ послѣдній головку склоняє, — Прийдѣ же хвляя спокую, мысле, и тобѣ?

И хмарка знижаєсь, на совѣ хутко мчатъ, Роскошнымъ спокій пѣе природа цѣла, — Лишь душа невинна въ даль и въ даль бѣ- жать...

3.

На хмарахъ, горювъ по-надъ бурѣ тяжкій, Веселка чаровній барвы розвиває, — Но скоро лишь пезнать промѣвъ яркій, Она вразъ въ кранну незнаю цезає...

Сонейко одерывѣ лазурную тону, Веде дукъ свѣтлѣйшій крѣвъ хмары мрачнѣй, — Такъ въ сердцу розгнѣвъ чутѣ мѣнь огонь, Краски веселѣйшій, блеска золотѣй.

Любовь въ умѣ холодный блескъ и чаръ весь лье, Безъ неа духъ людскій нестойный: безъ тла, Безъ неа, мовѣ зъ воску статѣ, ломать ся, гнѣ, И проступковъ легко приймає влѣйма!

костюмы та декорація и почутіе силы у зб-раной публики.

Трагедія „Полуботокъ“ нашего патриота, писателя бл. п. О. п. Барвѣнского, має вже за собою славу и есть знаемо, тожъ и не буду о нѣй розписувати ся. Згадаю ту тільки про гру артистѣвъ. Шо гра у всѣхъ була старанна, о томъ нема что й казати, але все таки зрѣ- бивъ бы я кривду, коли-бъ не подѣлѣть грѣ- деякъ артистѣвъ и артистѣвъ. На першу згадку заслугоє панѣ Карницѣ въ роли Мару- сѣ. Бѣ симпатичный голосъ, а повна нѣж- нѣсти и зрозумѣнія гра, а хороша и повна еле- гантинъ статъ заруваля всѣхъ. Красною появою була панѣ Баберовичева въ роли чурѣ Хведо- ра Лаговича. Зъ тон малолѣтѣ зрѣбля та артистка прегарну креацию. — Зъ великимъ зрозумѣнемъ и старанностью представилъ п. Степанскій генерала Меншикова. П. Гембиц- кій яко Полуботокъ буйвъ дуже симпатичный и гравъ зъ жаромъ. На милу згадку заслугоє такожъ п. Яновичъ въ роли полковника Анд- рѣя. Шо-до грѣ п. Пашенского въ роли „са- модержца всен Россіи“ и грѣ п. Кльшевского въ роли сына генерала Меншикова, то хочъ были они старанні, позволило собѣ заирнѣ- тивъ, что тѣ артисты не вгадали интенціи ав- тора. Побѣла напѣвѣ гадѣ въ обѣхъ роляхъ го- ловною чертою хавастеру сѣ: обиджена ду- ма, деспотизмъ, нетерпѣливѣсть, захланность и больше эмислова пристрасть, але все те має маскувати ся покрываломъ благородѣйшихъ чувствѣ, — тымчасомъ артисты взяли покрыв- ало за правду и черезъ те выйшли въ харак- теряхъ ненатуральность и бракъ консеквенціи.

Драму „Не судилось“ выставлено въ Га- личинѣ першій разѣ. Есть се образъ зъ укра- инского жита, написаный М. Старичемъ. Яко драматичный творъ не має ся штука ве- ликовъ стѣйности, але яко образъ зъ жита у- краинского, якъ се навѣтъ самъ авторъ на- зывавъ, будить великій интересъ. Малює бѣе дуже удачно усь майже версты сусѣбности въ часѣхъ розбудженія идей національныхъ и демократичныхъ мѣжъ молодѣею украин- скою, почавши бѣе шляхтича дѣдича зъ его обскурантизмомъ и адезѣтѣю натурую, ажъ до бѣдѣнаго вдовицѣ заробницѣ; не минає при томъ нѣ адеморализацѣ дворяковъ зъ ве- водѣтѣю жидовою и зъ здоровомъ накурѣнку люду, та вважує на здоровѣхъ и на слабѣхъ- ныхъ приклонниковъ згаданныхъ идей посту- повныхъ. Образъ за образомъ пересує ся пе- редъ очима такъ живо и ясно, нечає справдѣ бачимо Украинну и ея жите. Языкъ чудовый; костюмы и декорація гарні; удачна гра арти- стѣвъ, — все те зложилось, что публика пра- вяла штуку дуже тепло и щиро. Въсь мы дуже видный дирекція за выставу сего шту- ки и вѣщѣею штудѣ довеє поведженіе на нашѣхъ сценѣ. — Хочъ завяку драматич- ного въ тѣй штудѣ нема, то все таки дѣнеку- ды роль дуже драматичный и вимагають ве- лѣкихъ силъ артистичныхъ. До такихъ роль на- лежать передо всѣмъ роля Катрусь, сѣльскаго дѣвчаны, котра розговѣща безнадѣяно лю- бовью, переходить вякій мучи та кѣнчить смертію, заживши отрую. Не вже-жъ хто ви- чий, якъ лашъ панѣ Баберовичева могла бѣо- грѣти и справдѣ бѣограла ея ролю зъ всякимъ артизмомъ. Креациа та полишить ся пана Ба- беровичевой на все попосѣею ролю. И другой роль выпала удачно, за що належить ся вея- ке признаніе всѣмъ артистамъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

О промовѣ цѣсаря підчасъ прѣнятія сибѣныхъ делегаціи заговорилъ вже голосно мадѣрска и нѣмецка прѣса. Мадѣрскія газеты зазначають, что марна промова цѣсаря зрѣби- ла на всѣхъ делегатахъ велике враженіе. Nemzet доказує, что въ сѣмъ напрямѣ дѣла- ють сибѣно якъ династія такъ и правитель- ство и народъ. Другіе газеты мадарскія розво- дятъ ся широко надъ тою часею бесѣды, въ котрой говорять ся о сибѣнѣмъ дѣланю зъ союзниками для удержанія мира. Зъ вѣдѣн- скихъ газетъ бѣоказалася найголоснѣе N. fr. Presse и зачала свою рѣчь бѣе промовы пре- зидента австрійской делегаціи. „Федерализмъ

— каже згадана газета пре ся вже и до пре- стола. Президентъ австрійской делегаціи, кн. Юрій Чарторыйскій, не поманувъ нагоды дати своимъ політичнымъ поглядамъ кокетного ви- разу, коли промавлявъ до цѣсаря. Отъ гово- ривъ лишь о краяхъ, бѣдававъ честь монарѣ- яко заштитанови права свободѣ и блага всѣхъ краѣвъ коронныхъ и вымѣнявъ старанно на- гадати чимъ небудь на цѣлу державу, котре прець же не цеза, хочъ давна терміноложія нашо конституціи знає лишь королевства и краѣвъ заступленъ въ радѣ державній. Здаєсь, что не одному Поляковѣ дѣйстно трудно про- цѣдѣти крѣвъ зубы слово Австрія. По сѣмъ вступѣ переходить згадава газета на промову цѣсаря и тѣшитъ ся зъ того, что въ нѣй пред- ставлена політична ситуація мирно и каже, что удержаніе мира не обѣе ся безъ дальшихъ жертвъ и дѣятого може вже на о- станній сесіи бѣдѣть парламентѣ обохъ поло- винъ державы займѣти ся справою абольшенія арміи. Далше часть своєю вступилъ артистъ присвячує N. fr. Presse словамъ цѣсаря, вы- сказаннымъ до делегатѣвъ о чѣско-нѣмецкой угоді, что чѣско-нѣмецка угода мусить бути переведена, бо такъ хоче цѣсарь. Цѣсарь ру- чить за угоду и нѣмѣмъ можуть бути спокѣй- нѣи, что бѣдѣтають все то, что имъ признає вѣ- денскій протоколъ.

Засѣданія комісії бюджетовон въ австрійской делегаціи мали вже нѣмѣ разпо- чати ся, але позаякъ резервентъ комісії бар. Вальтересирхенъ ще не упоравъ ся зъ своєю роботою, то здаєсь, что засѣданія розпочнуть ся доперва завтра.

Показуєсь, что еп. Штрессмаєръ вѣдѣвъ до Риму дѣйстно дѣлать, щоби тамъ погово- рѣти съ бѣею папою и просити его о ин- тервенціи въ забраню его майна епархіального угорскимъ правительствомъ въ свою опѣку. Однакожъ папа заявивъ ему, что не може мѣ- шати ся до сего справы не дѣятого будѣе бы его справа Штрессмаєрова нѣчо не обѣдила, але дѣятого, что при аго політичній становниці ви- ступленіе а. престола въ Пештѣ вразило бы особляею у вѣдѣи дуже немало. Крѣмъ сего справы, кажутъ, вѣдѣвъ еп. Штрессмаєръ ще и того до Риму, щоби тамъ дати папѣ раду въ справѣ сѣвѣльной, бѣ папа лагодить те- перь енцикліку, въ котрой хоче выступати противъ теперѣшнихъ стремленъ социальныхъ. Еп. Штрессмаєръ пересажувавъ отже подчасъ своего побуту въ Римѣ цѣлыми днями у папы, котрый бѣдѣчувавъ ему свою роботу.

„Петерб. Вѣдом.“ обговорюючи процесъ Паниці заставляє пытаніе, что зробить Стамбо- ловъ въ засудженіи на 9 лѣтъ Колобокомъ. Рущицѣй торговельный — каже згадава га- зета — есть самъ по собѣ для російской правительства рѣшудущимъ, але яко росій- ской подданый повиненъ бути выданный Россіи и того треба доматѣти ся и при томъ обѣста- вѣти. Нѣмецкій консулъ въ Сѣвѣи повиненъ прець разъ найти нагоду и показати, что пиль- нує російскихъ интересовъ. Одновѣдъ на по- высше пытаніе згадава газеты даю вже бол- гарске правительство, бо постановила Колоб- кова не выдавати.

Польскія газеты доведують ся, что після умовы межа Пруссіи а куріею римскою бу- де и сѣмъ разомъ именованый Нѣмецъ гне- зненскіо-познанскіи епископомъ. Щѣбы Поляковъ придобити, хоче мабѣ курі- я римска надати краѣвскому епископови Дунавскому титулъ примаса польского.

Слѣдство противъ арештованныхъ въ Парѣжѣ Россіянъ веде ся дуже енергично, а судья слѣдчій Атадевъ бѣдѣе сѣй справѣ цѣлѣй свой часъ. Маймо того слѣдство потягає ся ще досѣтъ довго, бо у арештованныхъ скоп- фисовано только всѣхъныхъ корреспондентѣй, паперѣвъ и жѣночекъ, что нѣхъ бѣдѣтуванѣе за- нѣе кілька недѣлъ часу. Шефъ хѣмичной лабо- раторіи муниципальной скончѣвъ вже рослѣд- жуваніе бомбѣ и знаяшовъ, что жадна зъ нихъ не була зовсѣмъ набита, въ вѣдѣнохъ была таѣк матерія, что кола-бъ до нихъ було додѣти ще другогъ бѣоувѣдѣнаго матерія, то мож- на було выславити експлѣзю. Кажутъ, что

Панна Климентія Поповичъ напе- чатала одинъ лише стихѣвъ підъ загъ:

Хлѣба кришина

присвячене голодуючимъ въ Галичинѣ 1890 р.

И я жертвенне зерно складаю — Душѣ частину, И частку сердца на хлѣбѣ мѣняю Для тыхъ, что гнають. Дѣя тыхъ, что дармо потоць справляли Неплобѣй скабѣи, Для тыхъ, что зъ поля назадъ вертали Зъ плачемъ — безъ хлѣба! И а до слѣзъ тыхъ мою найчѣстшу Сльозу долию И чашу щастя — и цѣ-найглибшу — Нами заваю. И подамъ сытымъ, что больше въ трапезѣ Брати не годѣи, И скажу: „Натѣй же е, и тверзѣи, „И е голодий!“

И пойдѣ ты такимъ зѣтханьемъ въ лѣвъ, Де усмѣхъ гразъ — Тамъ, де пустота плече въ долѣвъ И плѣнь спѣває — И влѣту жалѣсть въ той спѣвъ и вѣду — Плачущихъ стоны — И до веселыхъ кликата буду: „Е нѣхъ мѣлѣны!“

И внесуєсь зъ бѣдѣнымъ чоломъ въ пороги Де блищѣтъ криштѣль, И богатою одѣною: „Е вѣбѣ! „Надѣ нами ся жѣаль!“ А на золото, на шовкъ, алмазы Упаду явъ тѣнь —

Нѣбы той засудѣ, что вѣбогумъ каже: „Ты зъ голоду гинѣ!“

И назѣе заиду, руку простягну — Мольбы тихѣйшій — И по „вдовинній грѣбѣ“ тоже сягну — Для ще бѣдѣйшихъ...

И такъ обѣду сердце бѣе сердца, И кождѣ душу — И де мы совѣсть, чувство найде ся, Я его зрушу! И мѣхъ жертвенный зъ плечей не зложу И не спочину, Доки въ голодий уста не вложу Хлѣба крѣпѣну!

Обѣ, безперечно найспособнѣйшій зъ мо- лодыхъ поетѣвъ галицко-рускихъ, тымъ сво- ими поезіями правесутъ въ очѣхъ чужон пу- блики, только честь жѣночѣй громадѣ писа- тельской.

При нагодѣ выскажемъ мимоходомъ жалѣ, что обѣ уталантованый молодой писательски такъ дуже зъ рѣдка бѣдѣвають ся, хочъ пре- цѣвъ не можѣтъ нарѣкати на публику руску, котра первоцѣтѣи нѣхъ музы приняла дуже радо и прихильно.

Писательскѣмъ галицко-рускимъ нехай служѣтъ за примѣръ до наслѣдуваня Украин- ка — панѣ Елена Пчѣблѣа, котра плода- ми своего пера дуже щедро, больше, якъ ко- тра-небудь Галичанка, зъ-далека засилує на- шій галицкій издавничѣва. Добре, здаєсь намъ, закончимъ сей фейлетонъ про рухъ жѣночѣй, коли наведемо ще прегарну поезію Елены Пчѣблѣи, помѣщену въ останнѣмъ числѣ „Бу- ковины“. Усь она;

— Вп. Питомць IV ролу рускои духовнои семинари въ Перемышли зложила для Бурсы им. св. О. Николая квоту 10 зр. на руки Вп. Ректорату, который квоту туу передая до касы товариства. За той щедрый даръ складае симъ подписаны выдѣлъ згаданнымъ Вп. Питомцямъ приключно по даку. — Одъ выдѣлу Бурсы им. св. О. Николая въ Перемышли, дня 7 н. ст. червня 1890. *Ю. Несторовичъ*, председатель; *Д-ръ Т. Коржовъ* секретарь.

Одозва въ справѣ колоній вакаціонныхъ.

Родимці! Въ пятый разъ подносимо голосъ до родимцевъ нашихъ въ справѣ вакаціонныхъ колоній для слабосильныхъ львовскихъ, менше возможныхъ дѣтей, видущихъ въ нездоровомъ воздухѣ у Львовѣ, а потребующихъ отдыхати хоть черезъ пару тыжднѣвъ здоровымъ сельскимъ воздухомъ.

Зѣ повною вѣрою въ святость дѣла, въ жертволюбность Родимцевъ и въ успѣхъ нашихъ змаганъ, цукаемо нинѣ въ имя христіанской любви до милосердія Родимцевъ и просимо помогати намъ въ томъ важномъ дѣлѣ будио присыланьемъ жертвъ, будио приниманьемъ чемныхъ дѣтей до своихъ домовъ.

Хтожъ найдетъ ся на гостиниѣ Руса, щобы такой датини не впустилъ до своей хаты, не позволивъ одѣхнути подъ своєю стрѣхою? — Въ книгу нашихъ добродѣльцевъ вписане вже по-важное число тыхъ великодушныхъ Родимцевъ котрі въ чотарохъ послѣднихъ рокахъ приняли на колонию дѣти менше замужнихъ львовскихъ родичѣвъ. Не сумѣваемо ся протѣ, що и теперь найдутъ ся милосердія, котрі радо приймуть въ свой дѣмъ чужинныхъ хлопцѣвъ або дѣвчатъ. Выдѣлъ займе ся выборомъ и высылкою колонистѣвъ и покрыве кошту подорожжя. А позаякъ каца наша порожня, то просимо о якъ наичисленнѣйшій лентѣ и о устроюваннѣ забавъ на цѣли нашихъ колоній вакаціонныхъ.

Всякія зголошенія и жертвы просимо присылати черезъ редакцію або на руки подписаного найдальше до дня 5 н. ст. липня.

За выдѣлъ товариства „Шкѣльна Помѣчь“ у Львовѣ: *Амеросій Полляскій*, предсѣдатель.

Всякія Листы заставні Товариства кредитового земского

4 1/2 % Листы заставні Банку краєвого
4 1/2 % Позичку краєву

4 % Облігаціи пропинаціи

Всякія облігаціи довгу державного

Зелѣзничі облігаціи перенесенія

Льбосы державні и приватні

продае подъ найкористнѣйшими условиями

Сокаль & Лілієнъ

3360 108—156 Дѣмъ банковый и контора вымѣны у ЛЬВОВѢ.

Порученія зъ провинціи выготовляе ся одво- ротною почтою безъ дочисленія провізіи.

Розкладъ бѣды на зелѣзничныхъ дорожникахъ.

важнѣйшій бѣдъ 1 червня 1890.

Одпавъ до Львова.

Въ напрямѣ до Стрыя: 5 мин. 50 рано поѣздъ оособовый до Стрыя, Хирова, Стружа, Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станіславова и Гусятина; 10 мин. 20 передъ полуд до Стрыя, Хирова и Сухой.

8 мин. 45 вечеромъ до Стрыя, Хирова, Сухой, Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станіславова и Гусятина;

Въ напрямѣ до Станіславова: 9 мин. 16 передъ полуд. поѣздъ оособовый до Станіславова, Черновца, Ясѣя, Букарешту и Гусятина;

4 мин. 30 по полуд. поѣздъ оособовый до Станіславова, Черновца, Ясѣя и Букарешту;

10 мин. 16 вечеромъ до Станіславова, Гусятина, Черновца и Сухой.

Въ напрямѣ до Белзца: 8 мин. 3 рано поѣздъ мѣшаный до Белзца и Сокала.

2 мин. 29 по полуд. поѣздъ мѣшаный до Белзца, только въ пятницу.

4 мин. 43 по полуд. поѣздъ мѣшаный до Белзца только во вторки.

Притягъ до Львова

36 Стрыя: 8 мин. 26 рано поѣздъ оособовый зъ Буда-Пешту, Мункача, Лавочного, Сухой, Хирова и Стрыя.

3 мин. 36 по полуд. поѣздъ оособовый зъ Сухой, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станіславова.

12 мин. 8 въ ночи зъ Буда-Пешту, Мункача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станіславова.

36 Станіславова: 6 мин. 53 рано поѣздъ оособовый зъ Сухой, Черновца и Станіславова.

2 по полуд. поѣздъ оособовый зъ Букарешту, Ясѣя, Черновца, Гусятина и Станіславова.

8 вечеромъ поѣздъ оособовый зъ Букарешту, Ясѣя, Черновца, Гусятина и Станіславова.

Зѣ Белзца 10 мин. 17 рано поѣздъ мѣшаный зъ Белзца только во вторки и пятницу.

5 мин. 41 по полуд. поѣздъ мѣшаный зъ Сокала и Белзца.

Години поданіи посли годиника львовского.

Оголошенія розкладу бѣды на шляхахъ зелѣзницъ державныхъ въ Галичинѣ дѣстати можна въ каждой стациіи по цѣнѣ 6 кр. за одинъ примѣрникъ.

Надѣслане.

Всѣхъ наукъ лѣкарскихъ

Д-ръ Володиславъ Копачинскій

бдущи практику въ загалнѣмъ шпиталѣ въ Краковѣ, бдѣтъ въ краковѣмъ шпиталѣ загалнѣмъ у Львовѣ яко секундарій клініки положенной д-ра Чижова, бдѣтъ недугъ хірургическихъ и яко секундарій та заступникъ примарія бдѣтъ недугъ внутреннихъ

замешкавъ стало въ Самборѣ

кешкае въ Ринку (въ каменниці казинової)

Тягненье 16 червня с. р.

ГОЛОВНА ВЫГРАНА зр. 50.000

3° льбосы заведенія кред. зем. австр.

продае понизше курсу денного

або таножъ въ ратахъ мѣсячныхъ по зр. 5

и вже по еложению первой раты асѣ вы- граній принадлежатъ до купившого льбосъ

такоежъ **ПРОМЕСЫ** на тѣ

льбосы зъ банку Мюнгг у Вѣднѣ по зр. 1:50.

Августъ Шелленбергъ

дѣмъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ

Выдаециство газетъ львовскихъ „НАДВЯ“;

премудрата рѣчно на провинціи зр. 1:80.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручае прямо зъ фабрики

СВѢТЛО

1 а по 80 зр., 11 а по 72 зр., за 100 кил.;

при замовленіяхъ 50 кильогр 3%, а при 100 кил. 5% опушту.

Упрашаеся подавати точно величину

свѣточъ и послѣдню стацию зелѣзницѣ, до

котрой має свѣтло выслатися.

2998 **ДИРЕКЦІЯ.**

На преміи!

Товариство „Просвѣта“

и Руске Тов. Педагогичне

при зближающихъ ся испятахъ въ школахъ народныхъ подае до вѣдомости Свѣтл. Радѣ Шкѣльныхъ, Впов. священникѣвъ, катихитѣвъ, учителей и родичѣвъ, що книжки наклады обохъ товариствъ, призволеній кр. Радѣю шкѣльною на преміи для учениковъ, *красно* отравленій зъ позолочеными берегами, мож- на купити въ канцеляріи товариствъ при улицѣ *Орненской* ч. 27 по такой цѣнѣ:

Выдана „Просвѣты“:

Добре робити, добре буде	17 кр.
Росказы про силы природы	20 "
Оповѣданія о житіи св. Бориса и Глѣба	20 "
Повѣстки для дѣтей	17 "
Сестра	25 "
Байки	22 "
У пропастѣ дорога ховенка	28 "
Зоря	22 "
Исторія Руси ч. I.	25 "
Исторія Руси ч. II.	23 "
Исторія Руси ч. III.	23 "
Паша, душа въ господарствѣ	35 "
Лень и конопля	24 "
Рогата худоба	45 "
Паска	24 "
Житѣ св. Пантелеймона	20 "
Дробна птица господарска, а великій грошъ	20 "
Одкрытѣ Америки	22 "
Молитвенникъ народный (въ звич. оправѣ)	20 "
а) хрѣстъ полотняный и золоченый хрѣстъ зъ передъ	25 "
б) цѣль оправа полотняна, береги золо- ченый и золоченый хрѣстъ зъ передъ	35 "
Зоня, безплатна учителька, збрушур:	15 "
въ тарѣмъ переплетѣ	25 "

Выдана „Руского Тѣз. Педагогичного“:

Звѣрище ч. I.	10 кр.
Звѣрище ч. II.	10 "
Звѣрище ч. III.	10 "
Звѣрище ч. IV.	10 "
Робинзонъ	40 "
Мала менажерія	35 "
Дикій звѣрѣта	35 "

Читанки безъ обрисѣвъ:
Читанка ч. I по 10 кр. въ оправѣ 20 кр.
Читанка ч. II по 10 кр. въ оправѣ 20 кр.
Читанка ч. IV по 10 кр. въ оправѣ 20 кр.

Всякія замовленія высылать ся скоро и точно.

ДРОГЕРІЯ и ПЕРФУМЕРІЯ Д. ЛЮДКЕВИЧА и Сп.

въ Перемышли

улицы Казимировска (давнѣйше Львовска)

поручае Вп. Публіцѣ: СРЕДСТВА ТУАЛЕТОВЫ: мыла, пахощѣ, пудры, пасты, порошки и воду до консервованія зубѣвъ, кремы, помады и воды до волосѣвъ, вусѣвъ и бороды, краски до крашенія волосѣвъ — výroбу власного и П. Игнатовича у Львовѣ та найзнатнѣйшихъ фабрикъ вѣднѣскихъ и заграничныхъ. **МАТЕРІАЛЫ ХЕМИЧНІ** для лѣкарѣвъ, хеміковъ, протехни- ковъ, антикарѣвъ; **ПРИРАДЫ ХІРУРГІЧНІ** зъ кавучу, скла, металю.

ДЕСІНФЕКЦІИ.

ВАЖНЕ ДІЯ ВП. ПАНЫ: Мыло до пранія бѣля, фарбка до бѣля въ кулѣбахъ, крохмалъ брылянтовый, гума и боракс до ковширѣвъ, краски до крашенія матерій шовко- выхъ и вовняныхъ, атраментъ до значенія бѣля, краски на помѣсть въ 4 родахъ, оцѣтъ винный, олива.

Гербата хінська (россійска).

Корки до бутельокъ, лакіръ золотой до черевикѣвъ и лакіръ до чорненія шкѣры, найлнпшій кітъ до порцеляны, гарукъ столярскій, губки, пензлѣ и т. п. 3373

Скоря и певна помѣчь на недуги жолудковъ и ихъ наслѣдки!!

Найлнпшимъ и науспѣшнѣйшимъ средствомъ до удержанія здоро- вья, очищенія совѣтъ и крови и до доброго травленія естѣ всюды знаный и улюбленый

„БАЛЬСАМЪ ЖИТЯ д-ра ROSA“

Онъ робитъ ся зъ найлнпшимъ и науспѣшнѣйшимъ зѣтъ алыей- скимъ, вѣсѣмъ певнымъ на всякія трудности при травленіи, жолудковѣй коркѣ, бракъ апетиту, обильнѣе, инѣбѣ крови, геморойдѣ и т. п. Зада- знаменитыхъ наслѣдѣвъ ставяе народнымъ льбому.

Велика фляшка коштуе 1 зр., мала 50 кр.

Тысячъ листѣвъ признанія можѣ переглянути!

ПЕРЕСТОРОГА! Щобъ не дати обманитися, треба знати, що кожда фляшка Бальсаму Житя д-ра Rosa выготовлена посли ориг. рецепты, занята въ синій картоны зъ написею повѣдомѣ: „Д-ра Rosa Бальсамъ житя зъ аптеки подъ Чорнымъ Орломъ Б. Фрагнеръ, Прага 205—3“ по нмѣнцѣ, чеськи, мадярски и французски а на верхѣ правый марія охоронный.

ПРАВДИВОГО

Бальсаму житя д-ра Rosa

дѣстати можна лишь

въ головномъ складѣ фабриканта

Б. ФРАГНЕРЪ

въ апт. подъ „Чорнымъ Орломъ“ Прага 205—3.

Всѣ аптеки Львова и краю и всѣ большіе аптеки въ Галичинѣ и Австро-Угорщинѣ мають на складѣ Бальсамъ житя. Тамъ можна такожъ одержати

Праску масть универсальну домову

средство лнчнѣе признане на всякія запаленія, ранки и болячки тысячами

листоѣвъ познѣлнпшѣ.

Би уживаеся зъ успѣхомъ на запаленіи, задержаніи молока и на твердостѣ грудѣй при бдѣченю, на болячки, карбункулы, раны на пог- тѣхъ, дикѣ мясо на пальцахъ, ствердѣеніи, опухлинѣу желѣзъ и т. п. — Всякія запаленія, твердості и опухлинѣу лнчѣтъ скоро; коли болячка зане матеріализува, заразъ набере и вылнчѣтъся. Пушка 25 и 35 кр.

ПЕРЕСТОРОГА! Праску масть

универсальну часто подрѣблюють, але лишь

у мене выробляеся она оригинально. Она лише

тогда правда и ятъ жѣвѣ металевѣ пушки

обинѣй червонными приписами уживаня (въ 9 язы- кахъ) и въ синій картоны зъ маркою охоронною.

БАЛЬСАМЪ ДО УШЕЙ

Найлнпше и многими досѣдами выпробаеъ средство, лнчѣтъ цѣ- комъ тушѣ слухъ. — Флягонъ 1 зр. 3070 25—3

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши бдѣ для 12 лютото 1889 выдѣ

АСИГНАТЫ КАСОВЫ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

4 1/2% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

а асѣ выходящій ся въ обѣгу 5% асигнаты касовы зъ

90 дневнымъ выповѣдженьемъ быть опроцентованый по

4 1/2% бдѣ 15 мая 1889. 2318

Передрукъ не буде плаченый

Дирекція.

Учительна котра бы хотѣла учити на сѣлѣ дѣвчата правятъ и дома; може зголосити ся до о. Іос. Терешкевича паруха въ Любимъ гочта Журавно.

Учитель, укѣнченый семі- наріею зъ кѣль- кѣтнѣю практикою и зъ доброю кваліфикаціею, глядитъ лекціи на село або до мѣста до дѣтей зъ народныхъ шкѣлъ.

Близша вѣдомость въ Адміні- страціи „Дѣла“.

Глядитъ лекціи

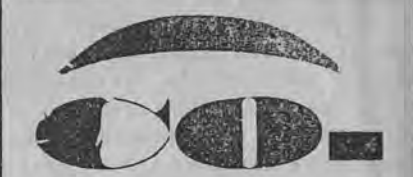
ученикъ VI-ой

клясы гімназіальной приватистъ

бдѣ 1 н. ст. червня с. р на село.

Адреса: Иванъ Калинин у дра

Окуновского въ Городенцѣ.

рочки, маншеты, ковнѣрики, калесоны, скарпитки, хустки, краватки, шліи, ру- 2537

кавачки и т. п.

найдешевше въ торговли

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Лѣ бѣ, Галицка ч. 1.

Цѣнники на жадање даромъ!

Складъ сукна и готовыхъ одѣгѣвъ

и мужескихъ и дѣточихъ

подъ фирмою

Давидъ Шварцвальдъ

перенесенный

зъ улицѣ Галицкой ч. 8.

на пляцъ Капітульный ч. 3.

Многолѣтний досѣдъ въ томъ

знаню, достаточный средства мастко- вой а такожъ наивысшій безпосредный

зносини зъ першорядными фабри- ками якъ краевыми такъ и заграничными, роблятъ возможнымъ удо- водити всѣ вымоги и доставити Вп.

Публіцѣ товаръ добройи якості по

найдешевшихъ цѣнахъ.

Всякія листовныя замовленія зъ

провинціи полагоджуе безпоровотно,

высылаючи на жадање дѣтуч- ный пробки оплатно. 3119 20—?

Дякуючи за тепершній взгляды

поручаю ся и на дальше

зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ.

Ц. к. придворна ліяря звонѣвъ

П. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадтѣ

поручае ел до замовленъ звонѣвъ и гармонійныхъ складѣвъ всякою величи- ны и голосу. Гарантія за повный голосъ каждого звона, чистый гармонійный акордъ складу и за най- лнпшій металл. Мѣтованъ звонѣвъ головами зъ нова- ного зѣлѣза, черезъ що мож- на звонати дуже легко и звонити. Припорученія ево- нити ел якъ наекортѣ, точи и дуже дешево при найвыгоднѣйшихъ усло- віяхъ заплати

Одзначенія: 1887 зъ золотымъ ордѣномъ заслуги за поступъ (1 медаль заслуги) за складъ звонѣвъ для вѣдомости *Votivkirche* Вистава промышленности у Вѣнѣ 1889 р. „золотый медаль“. Вистава про- мысловы въ Будапѣст 1889 „почетный дипломъ“ и т. п. численныя письма признанія.

Заложена 1838. Доставила 4710 звонѣвъ, 1,272,800 кильогр. ваги.

Зѣ сего до 8 днѣ для 2 червѣй 89 штукъ звонѣвъ 87,270 кильогр.

ваги разомъ и 2 звонѣ до годиника въ до нового ратушѣ 3345 кр. ваги.

Гармонійный складъ до престолѣвъ зъ свѣтлыми и головными

звѣдочками. 3333 (7—12)

Зѣ альпаки: 1 складъ зъ 4 звѣн. по 14 зр., зѣ 3 зв. по 11 зр.

Зѣ москиты: 1 складъ „ 4 „ 10 „ 3 „ 8 „

Проспекты и кшпторисы даромъ.

Ц. к. Зав

Выходитъ у Львовъ що дня (крѣмъ понедѣла и рускаго свѣта) о 5-й годѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ новѣстей“ выходитъ въ вторникѣ, и въ вторникѣ и пятницу на перемену разовъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Адм. нисератія „Дѣло“ ул. Баторія 24. Центральное бюро оглошенъ, ул. Коперника ч. 11, и Биро гасета ул. Кароля Липки 9. У Вѣдн М. Дукес, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Moser, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Koloz-gasse 8; M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppel I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и нисераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додатокъ въ Австріи:
на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на пѣть рокъ . . . 9 зр. на пѣть рокъ . . . 12 зр.
на чверть рокъ . . . 4 зр. 50 кр. на чверть рокъ . . . 6 зр.
на мѣсяцъ . . . 1 зр. 50 кр.
у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на пѣть рокъ . . . 8 зр.
на чверть рокъ . . . 4 зр. на мѣсяцъ . . . 1 зр. 35 кр.
Редакція, Администратія и Искондичія будъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи принимаютъ лише на попередне застереженіе. — Редакція неопечатає вілѣй бѣе корта Покійного чинае коштівъ 8 зр. в. а.
Оголошенія принимаютъ по цѣнѣ 6 зр. бѣе одного стрѣки печатокъ, въ рубр. „Надсѣлае“ по 20 зр. в. а.
Подати числятся по 10 зр. бѣе стрѣки.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

На вчерашнѣмъ засѣданіи комісії бюджетовъ австрійской делегація давала г. Кальнони поясненія по до австрійской політїи заграничной. Міністеръ заявляе насампередъ, что основы австрійской політїи заграничной въ нѣбѣмъ не змѣнились. Австро-німѣцко-италіанскій союзъ есть нинѣ далеко сильнѣйшій, якъ бувъ давнѣйше, а особливо тѣсна звязъ настала межи Нѣмеччиною и Австрією. Найбѣльше причиняе се до того велики здобныи и даровитїи цѣсарѣ нѣмѣцкій, которого влывъ есть такъ великій, что навѣтъ уступленіе кн. Вісмарка не могло зрѣти въ політїи нѣмѣцкой. Найновѣйшій заявленія въ Римѣ и Берлинѣ суть найлѣпшій доказъ вѣрности союза и противникамъ того союза не удасть ся и въ будущемъ его разбити. Обѣска говоривъ г. Кальнони о Сербїи и остро критичувавъ тамошній дворянинъ. Овъ сказавъ, что теперше правительство сербске має за мало поваги и длатого не може удержати въ краю одновѣдного порядку; тамъ взяли верхъ не правды, ба навѣтъ ворожї Австріи элементъ. Найбѣльше заколоту робить сербска преса, въ которой верховодятъ вороги Австріи; регента повинна бы постарати ся о то, чтобы прасу трохи обмежити. У внутрїшній справы Сербїи Австрія не може мѣшати ся, а тѣсна звязъ Сербїи въ Россію не грозитъ Австріи нѣякою небезпечностію. „Кдѣла лѣтъ тому назадъ — казавъ г. Кальнони — я самъ рѣдѣвъ кор. Милана, чтобы Сербїя аблизилась до Россїи.“ Сербїя сама есть слаба, чтобы могла зашкодити Австріи або противъ неї выступити. Подѣшеніе дворянъ Сербїи до Россїи не мусать ще потягати за собою побѣренія одностїи до Австріи и длатого повинна Сербїя въ будущемъ заявляти свою привильность для Австріи не словами а дѣлами.

Обѣска сказавъ г. Кальнони, что одностїи Австро-Угорщїи до всѣхъ другихъ державъ суть зовѣтъ добри и дружны. Въ 1891 р. придетъ ся заключати новый союзъ торговельный а тогды треба буде войти и въ тѣснѣйшїи звязъ съ Нѣмеччиною. Взагалѣ треба зашплати всяку систему протекціи при заключуваніи союзѣвъ торговельныхъ. Болгарїя поступаетъ постоянно напередъ на дорогѣ внутрїшнего скоенсодованія. Делег. Бѣльнїйскій згадавъ о процесѣ Павици и сказавъ, что заговоръ мѣгъ лишь мабуть длатого настати, что кн. Кобургенского все ще не признають княземъ болгарскимъ. Г. Кальнони одповѣвъ на то, что Австро-Угорщїи по-до признава кн. Фердинанда мусать держати ся берлинского договора. По-до самого заговору софїйского, то сказавъ г. Кальнони, что его выкликали заграничїи влывы. Дальше мотїувавъ г. Кальнони потребу подѣшенія своего фонду диспозиційного тѣмъ, что на Выходѣ не ставъ ему ще бѣе многими взглядами точнѣйшїи информаций.

Въ спеціальной дебатѣ надъ фондомъ диспозиційнымъ, обговорювавъ Русъ американскую систему протекціи, котра подѣлуе австрійскую торговлю, а бѣдѣмъ зверувавъ увагу міністра на то, что русскіе товариства пароходной плавбы на Дунаю кн. Габарана держитъ урядниковъ и капитанѣвъ корабельныхъ, котры суть чинныи офицерами въ русскійскѣмъ войску, а то есть необходїмъ для свободной плавбы на Дунаю. Г. Кальнони одповѣвъ на то, что въ справѣ экспорту порозумѣвавъ ся вже съ другими державами, а что до русскіе товариства пароходной плавбы на Дунаю, то обѣщавъ звертати на него якъ найбѣльшу увагу. Зїсѣ и Пленеръ обговорювали справу еміграціи до Америки и домагали ся управлїенія сеп справы не лишь збъ взглядовъ войсковыхъ. Правительство не повинно емігрантамъ робити великихъ перешкоды. Г. Кальнони признавъ, что се есть дуже важна справа, але она належитъ властиво до міністерства дѣлъ внутрїшнихъ. Овъ може хѣба лишь о то старати ся, чтобы емігрантамъ за границею не дѣлалъ нѣяка кривда, але чтобы можна довѣдѣти ся о судьбѣ емігрантѣвъ за границею, то треба бы збѣлѣшити число агентавъ. Бѣльнїйскій домагавъ ся, чтобы австро-угорскїи консулы въ Гамбургѣ и Бремѣ поучали лѣмше емігрантѣвъ о условїяхъ подорожїи. Русъ жалувавъ ся на хѣбы и недостатѣ австро-угорского Лейбда. Г. Кальнони одповѣвъ на то, что реформа тои институтїи есть конче потрібна; хѣбъ она не має на Угорщїи великой симпатїи, але все таки есть дуже важна и потрібна. Хлѣмецкїи подкупувавъ министровъ за его объективне и безсторонне представлѣніе ставу заграничной політїи, а бѣдѣмъ зверувавъ на справу Лейбда и домагавъ ся, чтобы знести спѣльность сего товариства, а субвенціонувати его якъ товариство австрійске и завести надъ нимъ острѣйшу контролю. На тогды закончено дебатъ спеціальну и ухвалено фондъ диспозиційный, а бѣдѣмъ ще и збѣлѣшеніе кредиту о 40.000 зр. на будову австро-угорской амбасады въ Берлинѣ.

Комісія бюджетовъ австрійской делегація буде теперь радѣти що день, окрѣмъ среды. Нинѣ стоить на порядку дневномъ „маринарка“, въ четвергъ придетъ справы зычїиныхъ выдѣтковъ войсковыхъ на порядѣвъ дневныхъ, въ пятницу надѣвнѣйшїи выдѣтки, а въ суботу кредитъ окупаційный. Въ четвергъ, на другїи тыждень розпочнуть ся повнїи засѣданія делегаціи, а сесїи делегаціи закончатъ ся мабуть дня 24 с. м.

Въ справѣ управлїенія валюты настало мѣжъ угорскимъ и австрійскимъ правительствомъ такѣ зближеніе, что есть надѣя, что всѣ дотепершїи трудности будутъ усуненїи. Гостина секретаря державного въ угорскѣмъ міністерствѣ финансовъ, Лявѣ, у Вѣдн стоить въ звязѣ съ сего справою. Язъ въ Угорщїи глядѣть на справу управлїенія валюты, ведео збъ бесѣды тогожъ Лявѣ, котрый кдѣла давѣъ тому назадъ стававъ въ Папа передъ своимъ выборцами и тамъ сїю справу поясняе. На его поглядъ може управлїеніе валюты лишь тогды удати ся, коли выкупоно грошей паперовыхъ бѣдѣе ся не на подѣставъ принятѣ теперь вартѣста фїкціи, але на подѣставъ дѣйствионой вартѣсты доказанѣй довшимъ досѣдѣмъ.

Зѣ Петербурга доносятъ, что комитетъ министровъ постановяе взяти поѣдъ наряду справу утворенія министерства рѣльництва, до которого належали бѣ такѣмъ всѣ справы рѣльничного промыслу. Зѣ бѣдѣмъ доносятъ такѣмъ, что заповѣдженїи международный конгрессъ для справы вязницъ и сполучена зѣ нимъ выставка моделѣвъ вязницъ и робѣтъ вязницъ, назначенїи одностїю на день 15 с. м.

Россійскїи газеты высказуѣтъ велике свое удивленіе зѣ енергїи, яку розвинуло французское правительство противъ русскіихъ революціонерѣвъ. Nord доказуе, что Франція сповнила свѣтло свой международный обовязокъ. „Петерб. Вѣдом.“ приписуѣтъ арештованію русскіихъ революціонерѣвъ велике значѣніе политично. Фактъ сей — каже згадана газета — есть дуже доброе одповѣденіе на поголоску, что французско-россїйскїи дворянїи стали холоднїи. Впадае въ очи, что праса русскіе можетъ свободно обговорювати справу арештованія русскіихъ революціонерѣвъ за границею, чого їй досе не було вѣольно.

Выступленіе французского правительства противъ русскіихъ революціонерѣвъ послужило мабуть за примѣръ для правительства въ Лондонѣ и Берлинѣ, бо менчестерскїи Courier такъ доноситъ: Въ послѣднихъ часахъ бѣдувала ся дуже оживлена переписа межи властями полиціиными въ Парижѣ, Берлинѣ, Петербургѣ и Лондонѣ о русскіихъ революціонерѣвахъ проживающихъ въ сихъ мѣстахъ, а париска полиція дѣлала вѣсть, что въ кождѣмъ зѣ сихъ мѣстѣ лагодѣтъ ся выступити зѣ цѣлю самою противъ людей зѣ сеп партїи. Кдѣ въ Парижѣ зроблео облаву, то лондонскѣ полиція дѣлала заравъ вѣсть, что кѣмъкохъ зѣ видѣвшихъ членѣвъ революціонной партїи утекло до Лондону и тамъ вынаймили собѣ помѣщенїа въ Кентіштавѣ, Гайетѣ и другихъ пѣвнѣйшихъ частяхъ мѣста, де имѣвнѣрно будутъ вести дальше свое дѣло. Впрѣдѣмъ прѣвѣхало зѣ Парижа до Лондону вѣлькихъ агентавъ полиціиныхъ для скрѣпленія тайной полиціи французской, котра постѣило въ столицѣ Авліи перебувавъ, и надъ революціонерами буде теперь розтагнѣнїи строгїи надѣоръ. Може бути, что менчестерска газета подала правду въ вѣсть, бо майже рѣвночасно надѣшла и зѣ Познаня вѣсть, что тамъ розпочавъ ся процесъ социалістѣвъ, зѣ котрыхъ оденъ, лѣйбѣ Анеленскїи, стоавъ въ звязѣ зѣ арештованымъ въ Парижѣ Менделѣзономъ.

Наслѣдникъ италіанскіе престола прїѣхавъ вчера до Берлина, де его на дѣвѣрцѣ повитали цѣсарѣ и князѣ нѣмѣцкїи. Повитаніе було дуже сердечне. Незадовѣ по своемъ прїѣздѣ поѣхавъ кн. Неаполю зѣ цѣсаремъ на рѣвию кавалерїи на Борнштедтер-фелдѣ.

Декоتری газеты рознесли буѣи вѣсть, что цѣсарѣ нѣмѣцкїи не поѣде вже сего року до Швеціи и Норвегїи. Зѣ урядової депешѣ показуе, что цѣсарѣ выдае доперва въ послѣднихъ дняхъ розпорядженіе, что-до сеп подорожїи въ вѣдѣ въ означенїи речїи — догадують ся, что въ першихъ дняхъ сепрїи. Зѣ прїготовленъ на Шлеску, яѣи роблятъ ся тамъ на прїнятіе австрійского цѣсаря, вносѣтъ, что прѣвѣдъ сей настанутъ доперва межи 14 а 17 вересня с. р. Здае, что цѣсарѣ Вильгельмъ їдуца до Норвегїи и Швеціи поступитъ и до Данїи а вертѣнѣ доперва зѣ Пѣвнѣи заѣде до Петербурга. Доперва по сїи подорожїи настанутъ зѣвѣдъ зѣ австрійскимъ монархомъ.

Престольна бесѣда австрійского цѣсаря зробила въ Лондонѣ добре вражѣне. Standard каже: Австро-угорска політїка есть ясно зрозумѣла и не можна їй робити нѣякихъ закидѣвъ; есть то політїка консервативна и мир-

на. Цѣсарѣ говоривъ умѣренно, якъ звычайно, а слова его мають велику вагу.

Кольонїальна політїка Италїи зачинае теперь прибратїи зовѣмъ новый и яеный видѣ. Скоро лишь Италїя станула вѣрѣкою ногою въ Массавѣ и кинула лишь окомъ на Абессїнію, можна було сподѣватїе, что она не робитъ тамъ кольонїю лишь длатого, чтобы споглядати на Червоне море и стерегти своихъ плечей бѣдъ Абессїнѣвъ, але что у неї суть далеко иудчїи планы. Теперь то потвердило ся. Зѣ Риму доносятъ, что министество кольонїи выговорило провѣтъ постановленїи вѣе бѣдъ давнѣа кольонїизаціи денякихъ сторѣвъ Абессїни италіанскими рѣльниками. Першїи пробы кольонїизаціи мають розпочати ся на горскихъ выжїнахъ Керену а першими кольонїстами мають бути рѣльники зѣ сторѣвъ коло Реджиджо въ провинціи Еміліи а бѣдѣмъ и выселуженїи вѣяки италіанскїи. Предметами продукціи рѣльничной мають бути: вино, олива, зѣбже а передовѣтъ тютюнь. Цѣлымъ предпрїемствомъ буде управлѣти членѣ италіанскіе парламента пос. Франкеттїи. Розумѣе ся, что за сего кольонїизацію поїде зѣ часомъ и анаксїа цѣлон Абессїни.

Дорога забавка.

Подѣ такимъ заголовкомъ (Droga zabawka) подае Kurjer Lwowski такъ:

„Одъ початку аснованія своего зложїла такъ звана Оріека на интернатѣ Змартвхвѣстанцѣвъ 83.659 зр., а именно: бѣдѣвъ львовскїи за часъ 9 лѣтъ 40.454 зр., краковскїи 31.523 зр., познанскїи 11.682 зр. Въ послѣднѣмъ роцѣ (1889—1890), мамо тяжкихъ часѣвъ, зложїла Оріека на интернатѣ 6.854 зр., что есть доказомъ ея успѣшної дѣльности. Въ першѣмъ пѣворѣцѣ послѣднѣю року було въ интернатѣ 69 учениковъ (42 Русинѣвъ, 24 Поляковѣ, 3 Болгарѣвъ), зѣ котрыхъ 2 вступили до новїцїату Василїанъ въ Добромїли и 1 до грецкой колегїи въ Римѣ. Досе вышло зѣ институту „пѣвнѣйшихъ“ учениковъ 22, зѣ котрыхъ 9 вступили до семинаріи духовной, 2 до товариства Змартвхвѣстанцѣвъ, 3 до колегїи грецкой, 5 до Василїанъ, 2 яко однорѣчїи до вѣбѣа, а 1 на факультетѣ юридичный. Зѣ сего справозданя показуе ся, — такъ стоить дальше въ самѣмъ справозданїи Змартвхвѣстанцѣвъ — что за 9 лѣтъ трудѣвъ товариства успѣхи були краснїи и что жертвы Оріеки марно не пропали.“

„Выше выказанїи жертвы въ сумѣ 83.659 зр. — нїше дальше Kurjer Lwowski — не обѣмѣмъ въ собѣ субвенціи краковскїи, котра за тѣхъ 9 лѣтъ выносѣтъ 46.000 зр., что вразѣ зѣ грѣшма Оріеки робить показу суму 129.659 зр. За тїи грѣшнѣ вышло зѣ интернату 22 учениковъ зѣ непѣтѣмъ зрѣлости. Огже показуе ся, что оденъ ученикъ въ тѣмъ институтѣ коштувавъ край нашъ ажъ 5.893 зр., значить рѣчно 739 зр., т. е. о 100 до 200 зр. бѣльше, якъ въ найдорожшїихъ другихъ конвїктахъ. Наколи въ тѣмъ, якъ вѣже справозданїе Змартвхвѣстанцѣвъ, має лежати весь успѣхъ, то тѣи успѣхъ прїнѣсъ користь найбѣльшу лише самому товариству, а не краевѣ, котрый не має достаточного числа шкѣлъ народныхъ.“

Зѣ нашої стороны додамо, что институтъ Змартвхвѣстанцѣвъ утративъ нинѣ зовѣмъ свой первѣстїи характеръ, наданїи ему пок. Калїнікомъ! Овъ подае бѣльше на предпрїемство фїансове Змартвхвѣстанцѣвъ, обчислене на то, чтобы по-при ученикахъ выжївнѣи и кѣмъкохъ членѣвъ товариства. Якъ первѣстїю бувъ бѣи прїзначенїи на выхованіе кадръ зѣ дѣтей рускихъ для справъ польскихъ, такъ теперь починае бѣи тратїи характеръ тѣи, бо Змартвхвѣстанцѣвъ ревругнѣтъ уже всяку молодѣжѣ безъ рѣвнѣцїи народности. Оріека, что збравъ грѣшнѣ, сказано впрѣдѣ, что теперь лише змѣнено систему выхованія Русинѣвъ. Рускїи дѣти, самїи въ собѣ будучи, безъ Поляковѣ, не переймѣлись такъ скоро и цїпо идеями и идеалами польскими за часѣвъ Калїніи. Теперь, живучи разомъ зѣ молодежію польскою, мають, пѣбѣла теорїи о Смолаковскомъ, ескорѣ переймѣются тѣми идеалами. Si non e vero, e ben trovato. А тѣмъ часомъ яѣи Оріека, край и деякїи рады повѣтѣвъ даѣтъ вровѣзънїи грѣшнѣ для оо. Змартвхвѣстанцѣвъ! Замѣтае и то, что интернатїи передъ исхѣтомъ матуринамъ майже правильно выступаютъ зѣ мурѣвъ интернату, а на частѣе Руса мало або їи зовѣмъ не переймаѣтъ ся идеалами о. Смолаковского. На се мамо живїи доказы. А бувавъ и такъ, что деякїи зѣ тѣхъ плеванцѣвъ смѣють ся бѣдѣмъ сердечнѣ зѣ патрѣвъ своихъ. Справу зѣ субвенціями краевыми для отѣвъ зѣ улицѣ Пекарской належало-бѣ прѣте-вѣсти вѣже разъ въ соймѣ краевѣмъ на чѣсту воду, а вѣ всякїи Оріека-и повнїи считати себе холодѣйше, чї експериментъ зѣ молодежью рускою суть нїи на часѣмъ.

Дописи „Дѣла“.

30 Львова.

[Вѣче польскихъ студентѣвъ.]

Були часы, что розѣдненіе мѣжъ Русинами Поляки старали ся выкористати въ тѣи цѣли, чтобы перешкодїти згодѣ Русинѣвъ. Нашїи противники не доглянули, что и у нѣхъ розѣднаніе есть и что прїйти може часѣ, что власне тогдѣ, коли Полякамъ солїдарность буде конче потрібна, розѣднаніе мѣжъ ними вырїне на верхъ зѣ цѣлѣи своей силѣ.

Мы якъ-разъ мали находу бачити се на вѣчу польскихъ академикѣвъ. Вѣче, про котре говоримо, бѣдѣло ся дня 7 н. ст. червня въ авліи політехнїиной о годнѣ 7 въ вечерѣ. Хѣбъ тамъ мали бути студенты університетскїи, технїки, студенты школы дублянської, ветеринаріи и школы лѣсной, то однакъ усѣхъ прїсутныхъ було лишь 160.

Вѣче бѣдѣрѣвъ академикѣ Ернестъ Адамъ промовою, въ котрѣи зазначивъ, что цѣлю вѣча есть рѣшити, якїи постулаты мають поставити львовскїи студенты Поляки до выдѣлу краевѣго въ справѣ сировадженя мошѣи Мицкевича. По полагодженю формального уконституванія зборѣвъ забравъ слово яко референтъ ак. Домбровскїи и предложивъ слѣдуючїи внесенїа:

Академіи львовскїи домагати ся удѣлу при сировадженю мошѣи Мицкевича и тому жадаѣтъ, чтобы выдѣлъ краевѣи прїнявъ до комитету трохи представитѣлѣвъ львовской польской молодежи; чтобы оденъ зѣ нѣхъ выслѣвъ до Парижа; чтобы допустити до голосу надѣ домовноио Мицкевича и въ Парижѣ и въ Краковѣ представитѣлѣвъ львовской молодежи.

Тѣи внесенїа прїнято (помимо оппозиціи ак. Подковича противъ вѣды до Парижа, за котру непотрѣбно выдаѣтъ бы край ще и на львовского депутата, безъ которого можна обѣйтѣс) и до комитету выбрано ак. Ернестъ Адамъ, студ. університету (слахетского демократа) Суржацкого, студ. школы дублянської (поступовѣго), и а прїогїи представитѣлѣ технїкѣвъ, котрого она самїи мають выбрати. Досе не було оппозиціи. Ажъ коли прїшло ся выбрати речнїка зѣ помѣжъ тѣхъ трохъ, поступовѣ оглянули ся, что зле, бо черезъ переважаніе чїсло академикѣвъ на вѣчу выдѣе не Суржацкїи, а академикѣ Адамъ. Для ратованя ситуаціи поставили на речнїка Подковича, але прїявна партїя майже закричала нѣхъ. Подчасъ промовы Подковича гамѣръ побѣдѣе ся такий, что годѣ було зрозумѣти его слѣбѣи, а оденъ зѣ консервативнѣвъ зачавъ свистати. Яко защитникъ консервативной партїи говоривъ голова Крѣкѣ. Овъ зазначивъ, что свистъ нѣчого не значить, бо и „не оденъ зѣ поступовѣхъ свистѣе на улицѣ“, что они консервативнѣи уступати не могутъ, „бо въ кождѣмъ цївїлізованѣмъ свѣтѣ бѣльшѣсть становитъ о репрезентаціи загалу“ и т. д. и т. д. Якъ бачите, не обѣйшли ся безъ комичныхъ сценѣ. Остаточнѣ выбрано на речнїка ак. Адама, а оденъ зѣ прїсутныхъ дивувавъ ся, что то бѣи буде говоривъ въ Краковѣ, коли вже все высказѣе въ Парижѣ. Ак. Адамъ одповѣвъ, что хѣба говорити буде то саме и тутъ и тамъ.

Хомѣ З. уѣ.

Одъ Лѣска.

[Будовы новыхъ шкѣлъ по сѣлахъ.]

На-рѣкъ має бути въ нашѣмъ повѣтѣ, якъ и въ сусѣднихъ, озворенныхъ богато шкѣлъ народныхъ. Старостѣо выдало розпорядженіе, что школы мусать бути въ сѣрпїи готовѣ. Рекурсы и прошенїа въ тѣи справѣ, котрїи мають на цѣли выхлопотати продовженіе речнїи, не уважляють ся цѣлѣмъ, хотїи бы и важнѣйшїи причинами були до того. „Грѣшнѣ, позначѣе бавѣтъ“ — кажутъ. Такии одностїи въ Балигородскѣмъ, свѣрѣвъ бѣдѣ Бесенїкомъ.

Де вже громада вѣзлѣа до будовы, наѣздають жидки-предпрїемцѣи и даѣтъ торгувати, пѣдмѣвляти, чтобы будову школы бѣдѣано имѣ, а не будовано у власнѣмъ зарѣдѣ, хотїи въ богато мѣсяцѣхъ така будова у власнѣмъ зарѣдѣ богато менче бы вѣнесла. Всякихъ людей, котрїи мають якїи-тѣи влывъ на громаду, тїи жидкии перетѣгаѣтъ грѣшнѣи на свою сторону. Н. пр. въ сѣлѣ В. громада вже дѣрева накупїла, але годѣ було кѣмъкохъ добрымъ и дѣвѣмъ оо. интересѣ громады сїю справу довести до концѣ. Павъ посесѣоръ — гей-бы малый корольнѣ, на котрого поступованіе на земли нема рады, бо се їи добравъ графа, вѣлѣвованъ особы, — отже тѣи корольнѣ потрѣвѣвъ настрѣити громаду противъ священїи и кѣмъкохъ розумнѣйшихъ громаданѣвъ, такъ что громада увѣрла, мовѣ-бы то єи хотѣли зніштити власне тїи, что добра їи бажаютъ. Подѣбнїи обставинѣи заходѣтъ и въ С. и въ К. и въ Т., але до кого то обходѣтъ? — школа мусить бути готова, нехай и подѣбнїимъ коштомъ.

А теперь ще коли згадати, что вартѣ дѣрево стїгнѣе по веснѣ и обробленѣ, якъ довго оно потребае? — то дѣйствио и не диво, что

Предплата на „Дело“ и належитост за инсерати платни
у Львовъ.

посля офіціального справоздани.

Наша́ односыны до ве́сех дру́гих державъ въ Евро́пѣ су́ть во́семь удовле́вляю́щ, та́къ, что ма́мо надѣ́ю, что ве́с небе́звѣстна́, я́къ бы прова́дил ся, мо́жетъ быти залого́дненъ въ ду́схъ за́гальна́хъ потре́бы ми́ра. Односыны до поменшыхъ державъ балканскихъ о́дъ часу послѣднѣ́шесѣа делегати́онна о́столько не змі́нили

(Зъ историчныхъ студій Ом. Партицкого.)

Законимъ переходу до историчной части, разглянусь напередъ въ нашихъ теперѣшнихъ

*) Говорить звичайно Гагѣлки або Га-
гѣдѣлки, рѣдше — и зовѣмъ хибю — Гаѣ-
ки. Наши гагѣлки належать до веснянокъ, а па-
мятати належать, що на далекомъ входѣ, въ Ин-
діяхъ, весієня свято ще й нинѣ zove о Голѣ
або Гулѣ. Про историчный звязи, якъ заходили
въ часахъ передъ Христовыхъ межи нашими
предками а Индами, говорити буду на иншомъ
мѣсци.

Въ Сербіи настала була въ часъ торбичон сесія делегаційноа зміна правительства и регента та правительство заявляи тогды, що хотять и дашьме удержувати добріи односны зъ нашою державою. Мы зъ свои стороны зробилии пивно все, чтобы ти односны до Сербіи удержати ненарушеними, очевидно числечи на взаимность. Не скажу, чтобы регентіи и правительство не мали доброн волѣ, але въ наслідокъ торбичон амтны на престолѣ, въ правительствѣ и партіяхъ взяли въ Сербіи верхъ люди, що на всякій случай суть для австро-угорской монархіи недружній, коли вже не просто ворожій и они суть мабуть сплывѣйшій якъ регентіи и правительство, котрій зъ безпримѣрнымъ поступованьемъ прасы не можуть дати собі рады. Праса сербска мавъ въ наслідокъ конституціи такъ необмежену свободу, яка хаба належить ся лишь високо цивилізованымъ народамъ, а котра тамъ, де дорувалъ ся до пера морально и політично недорзвѣлїи або таки и зовсѣмъ нечестній люди, може хаба лишь лаха набрѣгати. Коли публичне миттє въ Сербіи вырабляе собі свой судъ лишь зъ тои прасы, котра що день безчестять и оклевещуе політичне и приватне життє, то не диво, що тамъ такъ легко підбуртии. Становище великой державы супротивъ малой есть завсѣгды трудне, коли односны стануть ненаруженіи. Тогды легко жалуватися на большого, коли бѣтъ домагасяъ своего права. Я не боюсь, чтобы зъ Сербією прийшло до якихъ повожныхъ запуганій; Сербіи самѣи бы то наибольше пошкодило. Становище наше супротивъ Сербіи було завсѣгды прихильне и дружне и не буде то наша вина, коли то становище, зъ которого Сербіи неравъ користала, стане менше прихильне. Озъ и теперъ дѣстали мы завірєняе одъ сербского правительства, що оно хоче удержувати добріи односны зъ нами. Мы не хочемо того завірєняа бѣдити, але правительство сербске и регентіи мусять, коли мають якусь повагу и значѣнье, доказати то дѣлами а не словами. Я вѣваю тому не протавлявъ ся, чтобы Сербіи, коли хоче, поправилъ

Гр. Калвнокі: П. делегатъ звернувъ увагу на то, що заговоръ Паницъ має своє жерело въ тѣмъ, що справа Болгарія не управлянена и що князя не признано. На то не можна згодити ся. А прецѣ князь Александръ бувъ признаний и панувавъ довго дѣля заговоръ войсковый все таки его усеунавъ. Бѣть то прецѣ зъявляше исторично стверджено, що злочинства повтаряють ся въ тѣмъ самѣмъ видѣ. Заговоръ Паницъ не удавъ ся лаше длатого, що не було участниківъ. Показало ся, що крѣмъ Паницъ не бравъ участі жаденъ высшій офіциръ болгарскій а лаше вѣжкохъ молодихъ офіцарѣвъ македонських и люде, що вже брали участь въ заговорѣ противъ кн. Александра. Зъ того можна вноси-ти, що заговоръ викликавъ недоволені елементи, проживаючі поза границями Болгаріи та що бѣть не вийшовъ зъ недоволення зъ теперѣшного правительства. Що до признана князя, то справа ся стоить не тѣмъ, на чѣмъ стаула, бо після берлинсько-го договору не можна було досягнути згоди всѣхъ другахъ чинниківъ. Формальне призна-ванье не єсть однакѣя практично для краю такъ великого ваги, якъ то зъ далека здає ся. Односины въ самѣй Болгаріи значно поправа-ли ся и она позыскала довѣріє за границю; кредитъ єи пѣдѣсь ся. Певно, що лѣше бу-ло-бъ, коли-бъ справа болгарска була остаточно управлянена, але то не дѣ насъ завѣсть.

на місяць 16 руб. 16 коп.
за цілий рік 1 руб. 16 коп.
за чверть року 4 руб. 16 коп.
Реквізиції. Адміністрації та Економічній міст. ч. 24
у. Баторів. — Рухоміс звертають лише на користь
застереження. — Реквізиції неопечатані збоки офіс морта
Поодинокі члені комітету 8 пр. а. в
Оголошення приймаються по ціній 6 пр. офіс одним
строїни печатно, в руб. "Найкраще" по 20 пр. а. в.
Податки числяться по 10 пр. офіс стипендія.

I

N. Reforma узнае угоду індемнізацііну скіненнімъ дѣломъ, а пытанье, котре подно- сить, авертае головню до проекту конвер- сій довгівъ краевыхъ. Ова дивить ся на фінансове положеннє Галичини новесѣмъ холо- дно: Край мае доси тільки а тѣмъ довгівъ, котри амортизуе, на сиплату індемнізаціі треба ще такихъ а такихъ сумъ; сумъ тыхъ не го- деи край нашъ покрити доходами своими; додатковъ до податковъ на потреби краевіи загальніи а на сиплату індемнізацііи поднаести выше, есть дѣломъ неможливимъ; бѣ дав- ныхъ довгівъ платять ся за высокій бѣдотки а раты амортизацііи, — отже-жь треба на те все затыгнути нову позачку довшу а на дов- ший лѣтъ, черезъ що заплатамъ ся вправдѣ больша сума вѣрителямъ, але тягару сиплати не упадуть за те на одну генерацію, а сипла- ты ся поволіи, въ довшій періодъ лѣтъ. У- порядкуваній въ сей способъ фінансы свои, зможе край бѣтакъ завести у себе большу умну господарку фінансову, въ одной стороны

*) Pokucie, obraz etnograficzny przez Osk. Kolberga, Kraków 1882, томъ I, ст. 166—168.

**) К. Шейковскій, Бытъ Подолянъ, Кіево-Полтавск. губ. вѣд., 1860, т. I, выпускъ I, ст. 34—37.

*) Зельманъ выступаетъ въ габолицѣ и яко жидъ, и яко Ормениянъ, Нѣмецъ, Волохъ, Угрина, Москаль, Русинъ, — то зновѣ яко шляхтичъ, пойнъ, мужикъ, король. Въ дѣяньяхъ варшавскихъ габоликъ Зельманъ величаетъ себе хлѣборобомъ и забываетъ дѣвичью общинницу на ячменный, житный або и пшеничный грунтъ. Думаю, що понята жидъ и хлѣборобъ нѣкакъ зъ собою погодити ся не можуть, особливо коли на увагу возьмемо чары давнѣйшій.

стрійска. Лівня а навѣть члени правитель-
ственной партіи выступали зъ острою крити-
кою правительства и доказувавши, что не все
такъ бюджетовано якъ потреба. Дебату розпо-
чавъ міністеръ войны Баверъ, который зар-
разъ зъ горы заявивъ, что потребности войсковой
не дадутъ ся вже теперь обмежити. Первѣстено
жадалъ бы значно больше, але при укладаніи
предлѣніи мусѣвъ свои жадава значно обме-
жити. Въ будущемъ однакъ мусѣвъ бути
жадана войскова больша. Буде то зновъ не-
мала для него „платина“, бо фонды сѣуть за-
малі на такъ великія выдатки. Выдатки змен-
шено лишь хвилево. Все державы а передо-
вѣстмъ Нѣмеччина старають ся зблизити свою
военну сѣду, то и Австро Угорщина не може
позбѣтати по заду за ними. Бюджетъ военный
буде мусѣвъ конче зблизити ся, бо служба
президентіиа подѣлає мара мусѣвъ
бути конче зблизена. Слова ті міні-
стра войны зробили въ комисіи велике вра-
жѣнне.

По міністрѣ промавлѣвъ референтъ Ра-
ковскій, который въ имени делегатѣвъ жа-
лувавъ ся на то, что выдатки на войско ста-
ють чимъ разъ большіи а министерство войны
навѣтъ въ дробныхъ выдаткахъ не заводять
нѣмкихъ оцѣнокъ. Новіи проекты міністра
войны значать зблизенне выдатковъ на вой-
ско о 20 мил. зр. рѣчно. Подбѣн жалѣ под-
нѣвъ и делегатѣвъ Беоті, который при сѣбѣ на-
годѣ домагавъ ся основанія угорскаго академіи
войсковой. Далше вычислялъ бы цѣлыи рядъ
непотрѣбныхъ выдатковъ якъ и пр. въ урѣвень
трендѣвъ, тамборѣвъ и горністѣвъ. Такожъ до-
казувавъ бы, что заведенне бездымного поро-
ху потяне зновъ за собою нѣвы выдатка, бо
треба буде перераблѣти теперѣшній карабіны.
Министеръ Баверъ одповѣвъ на то, что бездым-
ный порохо сѣуть вправдѣ шѣсть разѣвъ дорож-
шій бѣдъ теперѣшного черного порохо, але за
то австрійскій порохо бездымный сѣуть на-
лѣшій абъ всѣхъ. Рѣчь певна, что карабіны
треба буде переробити, але та переробка не
буде богато коштувати. Одѣла сказавъ міні-
стеръ, что будутъ заведеніи три фабрики без-
дымного порохо а зъ тѣхъ одна въ Прешбур-
гѣ и запрѣсивъ делегатѣвъ на пр. бу стрѣляныя
бездымнымъ порошкомъ. На кѣвѣ заявивъ ми-
ністеръ, что зблизенне укрѣплѣнн Перем-
шля и Кракова сѣуть конче потрібне и для
того годѣ зменшити въ бюджетѣ позиція вѣта-
вленъ на ту цѣль. На томъ закѣчанно засѣ-
данье а слѣдующе назначено на нѣтъ.

Сотрудникъ XIX. Siècle-а розговорювавъ
зъ однимъ зъ высшихъ урядниковъ росіей-
скихъ а той сказавъ ему, что сѣуть зивъ проводи-
рѣвъ росіейскихъ революціонерѣвъ въ
Парижи (Лаврова и Менделѣсона) зъ ареш-
тованою торбѣвъ въ Петербургѣ революціон-
ною Соціалъ Гибсбургѣ. Овъ самъ, кола же
бувъ въ службѣ, читавъ писмо Орлова (Ла-
рова) писане въ Парижа до Гибсбургѣ.
Лавровъ сѣуть головнымъ проводарѣмъ всѣхъ
проживающихъ за границею росіейскихъ ре-
волюціонерѣвъ и переписувавъ ся безустанно зъ
революціонерами проживающими въ Россіи.
Овъ и Менделѣзонъ были головными редакто-
рами революціоннаго органу *Messenger de la vo-*
lonté du Peuple (Посланикъ свободы народу).
Та сама газета подѣлає наконецъ вѣстѣ, что по-
ковникъ росіейскон жандармеріи Поповъ пра-
хѣвъ онгоды до Парижа.

Лондонскій Daily Telegraph довѣдѣвъ,
что рѣвночасно зъ арештованьемъ росіейскихъ
революціонерѣвъ въ Парижѣ высѣдѣла росіей-
ска полиція въ Петербургѣ великій заговоръ,
которого задачею было убита царя. У арешто-
ванныхъ найдено динамитѣвъ патроны въ скѣль
кости 210 фунтовъ, который выкрадено якомусь
фабрикантовъ оружіи Огровскому.

Нѣмецкій канцлеръ Капріви мавъ въ
повѣдѣлокъ въ комисіи войсковой нѣмецкого
парламента бесѣду, котра загално завернула
на себе увагу. Овъ сказавъ, что зъ разу не
сподѣвавъ ся для войсковыхъ предложѣнн
правительства великихъ трудностей въ парла-
ментѣ, але теперь побачивъ, что народѣ чо-
гось лѣяе ся, приписуючи планамъ министра
войны на будущность за надто велике значѣ-
нне. Пляны ті, то лѣшѣ цѣвѣй идея, котрі
подано парламентови до вѣдомости лишь для-
того, что правительство хоче бути у всѣхъ
сравахъ отвертливъ. Овъ будучи канцлеромъ
не старѣе ся вѣсѣмъ о перевагу своихъ по-
глядѣвъ войсковыхъ и бѣвъ не сѣуть авторомъ
сего предложѣня; оно походять же зъ давнѣй-
шихъ часѣвъ. Несправедливо сѣуть говорити:
сѣуть видѣти куды зайдѣте за войсковымъ кан-
цлеромъ. Овъ хочѣе вѣсѣмъ агодити ся на ті
предложѣня ажъ тогды, коли нѣхъ кн. Бісмар-
ка зѣ одобрилъ. Годѣ теперь же все рѣша-
ти и найлѣшнѣе не вѣсти нѣмкой борьбы. Вы-
ступленне кн. Бісмарка зъ службы
державной лишило по собѣ такіи
односнось, котрі по собѣ природѣ
не сѣуть такъ певніи якъ въ часахъ,
коли то сѣуть свою импонуую
поставою стоявъ передъ свѣтомъ.
Тысячѣ рѣчей, что остались ті саміи, стоятъ
нѣтъ зъ знакомъ запятанъ, коли давнѣше
стоявъ при нѣхъ лишь знакъ выклику. Я ро-
зумѣю, что вы-бѣ хотѣли, чтобы дѣ того не
було пришло або чтобы бѣвъ вернувъ ся, (Го-
лосѣвъ протѣсты: Нѣ, не хочемо!) але разъ
мусѣвъ до того прайти. Намъ же нѣвъ
найпростѣшій рѣшн приходять дуже трудно.
Почкайте же рѣвъ а тогды и мы выступимо
до борьбы противъ всѣмкихъ протѣвностей. На
ту бесѣду бѣдовавъ ся насампередъ Вѣнд-
горстѣ и сказавъ, что Капріви перѣцѣвѣ
трудности наставшіи по уступленію кн. Бісмар-
ка, бо прѣцѣ и его голоуе слушають загра-
нѣцѣю такъ само уважно якъ голоуе Бісмарка.
Бесѣданнѣ домагавъ ся, чтобы же разъ взяти
подѣ розвагу заведенне дволѣтній службы въ
войско, бо въ краю сѣуть оппозиція противъ
войскового предложѣня чимъ разъ больша.

Рікертъ сказавъ, что народѣ мавъ те-
перь бѣльше довѣрія до прави-
тельства якъ за часѣвъ кн. Бісмар-
ка. Народѣ повитавъ дуже радо
амѣну канцлера и мавъ повне довѣріе до
теперѣшного канцлера. Рікертъ заявивъ,
что выступленне кн. Бісмарка сталося бу-
ло кончѣно ію а о его поворотѣ нѣхъ
и не думае. Для мира було бы далеко
лѣшѣ, коли-бъ теперь въ Фри-
дрихерге робилосъ менше загра-
нѣцѣю політики. Противъ предложѣня
войскового промавлѣвъ ще кѣлькѣхъ бесѣдн-
ковъ а социалістѣвъ заявляи, что сѣуть рѣшучо
ему противѣи. На томъ закѣчанно генеральну
дебату.

Минувшон недѣль одбули ся въ Бѣлградѣ
збори напредѣяцкаго комитѣту, на
котрыхъ ухвалѣно таку резолюцію: 1) Новѣ
заснованне напредѣяцкои партіи. 2) Партія
мае брати зновъ участь въ политичнѣмъ житіи.
3) Мае заложити ся на ново органъ партіи
„Видело“ и стане выдавати ся зъ днѣмъ 1
липыа. 4) Вѣсѣвъ членѣвъ. 5) Уконституованне
лѣвѣмкихъ комитѣтѣвъ и 7) Сѣвѣканье вели-
кого вѣща. Рѣчинѣвъ сѣего вѣща же не назна-
чено. Гарашанина поклякѣно до Бѣлграду,
чтобы бѣвъ обновѣвъ партію.

Зъ Софіи довѣстѣ, что жителѣвъ Врацы,
до недавна же загорѣли цѣмковѣсты, принима-
и кн. Фердинанда, который прѣхѣвъ бувъ
туда на одкрѣтѣе памятникѣ Храсто Вѣтева,
убитого Турками 27 мая 1876 р., зъ великимъ
энтузіазмомъ. Подѣчастъ торжества одѣржѣта
мавъ князь высю патристичну промову а такъ
само промовѣвъ въ патристичнѣмъ дуѣвъ и
президентѣ министровъ подѣчастъ пѣра. Князь
вернувъ въ повѣдѣлокъ назадъ до Софіи.

НОВИНКИ.

— Про візитацію Впреос. митрополита Сильвестра
подѣла урядова *Gazeta Lw.* ось що: „Впреос. ми-
трополита, который въ другой половинѣ май по-
чавъ візитацію буского деканату, покѣчивъ вѣче-
ра (9 н. ст. червня) свою пастирскую працю въ
самѣмъ Буску. На принятіи о. митрополита при-
бувъ такожъ вѣчера до Буска намѣстникъ, гр. Ва-
дені, чтобы въ своемъ домѣ угостити достойного
князя церкви, въ честь которого одбувъ ся обѣдъ.
До стола кромѣ о. митрополита, его капеллана, о.
крид. Комарницкаго и численнаго духовенства,
засѣли пп. Титъ Келяновскій, гр. Стан. Вадені,
Казим. Обертинскій, староста зъ Камѣнки и мѣ-
сцевѣи судья. Намѣстникъ вѣсѣтъ тоасть въ честь
о. митрополита, зазначуючи на вступѣ, что выхо-
ваніи въ рѣвнѣи чести для обрядѣвъ католичкихъ,
не робити въ нихъ нѣмкой рѣзниці и зъ рѣвнѣмъ
поважѣнемъ сѣвѣшнѣвъ на повитанье и принятіе
о. митрополита, якъ бы сѣе бувъ зробивъ передъ
тѣмъ для епикопѣа Пузины, если бы обязанности
урѣду были ему на сѣе дозволили. Зъ обязанности, яко
намѣстникъ — говоривъ далше гр. Вадені — и
зъ глубокого пересѣвѣченія подпіраю о. митропо-
литу на кожѣмъ кроцѣ на поли его церковной
дѣяльности. Бажаю, чтобы подѣ его оцѣнкою и про-
водомъ народѣвъ руска развивала ся въ дуѣвъ
правдиво австрійскѣмъ и католичѣмъ, зъ взаим-
нымъ вырозумѣннемъ, умѣркованьемъ а статочно.
Бажаю, чтобы о. митрополитъ зѣмѣвъ поеднати
вѣсѣ розѣдѣннй элементѣвъ. Въ томъ напрямѣ може
бѣвъ числѣти на мою помѣчь и поднѣрѣе. Конча-
чи по руски свою промову, вѣсѣвъ намѣстникъ за-
ровѣль о. митрополита, который одповѣдаючи зъ
подякою, заявивъ, что вже не разъ мавъ нагоду
пересѣвѣчити ся о заличности намѣстника якъ для
унѣитѣскон церкви и народности руской такъ и для
своѣи особы. — По обѣдѣ вернувъ намѣстникъ
зѣвѣзничною до Львова разомъ зъ митрополитомъ
и его окруженьемъ.“

— Зъ Самборскаго пишуть намъ: „Дѣло“ вже до-
несло, что въ самборскихъ горахъ волочатъ ся
вовки, а сѣляне не мають чимъ боронити ся про-
тивъ нихъ. Огъ и сѣего тыждѣвъ въ Бережницѣ и
Кобилѣ зѣбли вовки двоѣ коней а троѣ тѣжко безъ
выходу покѣлчили въ ноци на пасовиоку. Дикіи
рыпотѣвъ засѣвъ и бульбу. Народѣ боить ся во-
вѣвъ и дикѣвъ, то и не має бѣваги доглядѣти сво-
ей працѣ. Нашу околицію все пересѣдѣе стра-
на судьба: два роки тому вѣвѣвъ градъ, торѣкъ
посуха, а сѣего року зѣвѣвъ.

— Намѣстникъ гр. Вадені выѣхѣвъ нѣтъ рано
до Болехова на візитацію тамошнѣи школы лѣсо-
вой и повернувъ того самого дня по полудни.

— Конкурсы на мѣсца греко-лат. атого катихита
при перемышлѣ 6-кл. школѣ народнѣи мужекой
зѣ обовѣзкомъ удѣлѣти рѣлігіи и ескортѣ читати
такъ же въ 4-кл. школѣ мужекой розпѣсѣла окру-
жа на рада школьна въ Перемышлѣ оповѣщѣннѣ зъ
3 червня с. р. до ч. 624. Платѣня катихита 700
зр. Рѣчинѣвъ подаватѣсь до конца липѣа с. р.

— Перенесенне мощей Микѣевица. Подкомитѣтъ кра-
ковскій, выбравши своимъ предѣсѣдателемъ, гр.
Ант. Волжницкаго, порѣшивъ устроити похороны
27 н. ст. червня с. р., если п. Володѣславъ Ми-
цкевичъ поладитъ до того часу все потрібне въ
Парижѣ. Въ Парижѣ мае записѣти всѣмъ пред-
пріемство похороны *Requies fanebre*. Тѣмъ Ми-
цкевича мае перевѣстѣти просто въ двѣрѣи зѣвѣ-
ничного въ Краковѣ на Вавель. — Комитѣтъ лѣво-
скій порѣшивъ выдѣти портретъ Микѣевица въ
краскахъ, по цѣнѣ 10 кр. за одинъ примѣрникъ.
Выдаванню людѣе мае выдѣти брошурку: *Naj-
wiekszy poeta polski Adam Mickiewicz*, по 8 кр.
за примѣрникъ. — Товариство педагогичѣе польске
мае выдѣти одно число *Szkół*, посвяченне вы-
ключно памѣти поэта, въ 6000 примѣрникахъ и
розѣслати безплатно всѣмъ учителямъ и учитель-
камъ, а такъ само безплатно брошурку: *Mickie-
wicz jako pedagog dla każdego z nas* товариства.
— Новая рада мѣска въ Коломиѣ рѣшила пере-
слати выдѣловъ краковому 100 зр. на кошти пере-
несѣня мощей, а на похороны выслати деутѣнцѣю
зъ пп. гр. Старженскаго, д-ра Дембицкаго и Са-
ломона Визельберга.

— Дирекція почтъ и телеграфѣвъ оповѣщає: На о-
сновѣ розпорѣдѣннѣ ц. к. министерства торговлѣ

зъ дня 21 мая 1890 зноситъ ся зъ концѣмъ чер-
вня 1890 касовіи переказы почтовой надѣ 500 зр.
— Пѣсла постановы §. 25 закона почтового зъ 5
падолѣста 1887 не може зъ вынѣмкою удѣленія
закономъ дозволеного — нѣхъто безъ оплатѣ на-
лежитѣсти тарифовой и безъ захованія приписа-
ныхъ условій, уживати заведенія почтового до
перевозу посылкѣвъ. Приписѣ сѣи становитъ безу-
словный обовѣзкомъ надѣлѣтѣвъ для посылкѣвъ почто-
выхъ до оплатѣи належитѣстей тарифовыхъ за
транспортъ и нѣшнѣ маніпуляційнѣи чинности поч-
товой. Пѣсла сѣи нормы одповѣдає прѣте надѣлѣтѣ
посылкѣвъ вѣзовой и за належитѣсти, что могутъ
переказѣти ся пѣсла §. 18 закона почтового зъ
дня 6 липѣа 1838 на адресѣта, если тойже при-
няти посылкѣвъ одмовити або если посылка не може
бути доставлена и заведеніи почтовѣе не може за-
дѣла сѣе належитѣстей сѣихъ бѣвъ адресѣта отяг-
нути; такъ само одповѣдає надѣлѣтѣ въ случаяхъ,
коли посылкѣвъ на мѣсца надѣлѣтѣ зѣвѣрнѣи
мусѣвъ, за порто зворѣтѣе, а на случѣи, если бы
надѣлѣтѣ не хотѣвъ належитѣстей добровѣльно зѣ-
ложити, прислугѣе право заведеніи почтовѣму отяг-
нути ихъ въ дорожѣ примусовѣи. Въ насѣдѣокъ
рескрипту ц. к. министерства торговлѣ зъ дня 21
цѣвѣтѣа 1890 зѣвѣртає ся увагу почтеннои пуб-
лики на повнѣшнѣ постановы правнѣи зъ тою
увагою, что тяжѣи на недорѣченѣмъ посылкѣвъ
вѣзовыхъ належитѣсти тарифовѣи — о скѣлькѣ о-
ни не будутъ покрыты зъ цѣны полученной въ до-
рожѣ хѣтѣнцѣи посылкѣвъ, будутъ въ будущности
бѣвъ надѣлѣтѣвъ, котрі бы не хотѣвъ добровѣльно
тѣи належитѣсти заплатити, стягнѣи въ дорожѣ
примусовѣи на ихъ коштѣ.

— Краєву комисію статистику, — на подобу ко-
мисіи промышленной, котра сѣуть органомъ дораднѣмъ
краєвого выдѣлу, — утворивъ выдѣлъ краєвой
кодѣвъ маршалка. До сѣи комисіи войшли
члены выдѣлу краєвого: Романовичъ и д-ръ Ве-
рѣшнскій, та д-ры: Тад. Цилѣтъ, Ругѣвскій и Е-
кельскій. Задачею сѣи комисіи буде: Ухвалити про-
граму працѣи и публикацій статистичнѣхъ, а то
акъ потрібныхъ для законодѣвства и админист-
раційнѣхъ чинностей выдѣлу краєвого, такъ и тѣхъ,
котрі мають загално значѣнне экономичѣе. —
Порѣшѣти, въ якій способѣ збирати даны статисти-
чнѣи. — Нарѣдѣватѣсь надѣ справѣздаваннѣи,
предѣлѣданнѣи начальникомъ бюро статистичного
и управителемъ одѣлу для статистики промышлен-
ной и торговлѣ. — Подготѣвѣти для выдѣлу краєвого
вѣсѣлѣи внесѣня дѣтѣиціи организѣции комисіи ста-
тистичной, такожъ краєвого бюро статистичного и
одѣлу для статистики промышленной и торговлѣ. —
Запрѣшувати, въ разѣ потреби знатѣковъ на свои
парады. — Зѣвичѣи засѣданія одбувати буде ко-
мисіи разъ на чергѣ рѣкъ; надѣвичѣи, кѣлькѣ
разѣвъ маршалокъ або выдѣлъ краєвой будутъ
уважѣти потрібныхъ.

— Перолохѣвъ въ школѣ. Зъ Перемышля доносятъ:
Минувшон пятницѣ, дня 6 червня, мѣжъ годинѣю
9 а 10-ю рано, зѣмѣла подѣчасъ годинѣи школь-
ныхъ ученицѣи IV клѣси школы жѣнскои на За-
санѣи, а то за-дѣла глотѣи и задухи, яка всюды въ
томъ заведеніи, де въ одѣи компѣтѣи школьнѣи
мѣстѣи бы по сто кѣлькѣнацѣи ученицѣи. Учитѣль-
ка скопѣла ся, чтобы подѣти помѣчь зѣмѣвшѣи та
перевѣрнула въ томъ посылкѣу столикъ, который
зѣ стѣнокѣи упавъ на помѣчь. Въ сѣвѣдѣннѣхъ
клясѣхъ почули стѣкѣтъ, а что по Перемышлѣ хо-
дѣтъ цѣлѣкомъ неоправданѣи вѣсти, мѣвъ бы бу-
дѣицѣи на Засанѣи небезпѣчно зарѣсѣувавъ ся, тожѣ
и крикнувъ хтѣсъ: „валѣтъ ся!“ а сѣи окликъ по-
ворѣло зарѣвъ кѣлькѣнацѣи и кѣлькѣдѣсѣи особѣ,
а на першѣи и другѣмъ поверѣвъ вже перѣмѣ-
но на „палѣтъ ся!“ Дѣти и учительки зачали гла-
титѣсь зъ компѣтъ школьныхъ на вузкій коридѣ-
ръ и сѣкѣды, та коли-бъ не розвага одного учи-
теля семинаріи жѣнскои, который одповѣдно и у-
спокоючѣи промовѣвъ до наположеннои товѣи, бу-
ло бы пришло до катастрофы. Дѣсѣтъ зѣгадати,
что крикъ и гамѣръ переполохѣннѣхъ бувъ такій,
что мѣска сторожа пожарѣа, гадаючи, что горѣтъ,
прибула на мѣсца. И така мала причина зѣмѣнѣи
дитѣины, могла навѣсти страшну катастрофу.

— Нагоину за чоловікомъ мусѣвъ зробити въ о-
колици Лежайска. Одинъ чоловікъ покѣсѣннѣи ска-
жѣннѣмъ поомъ, самъ доставѣ скажѣннѣи и ки-
давъ ся на людѣи та ихъ кусавъ. Треба було ло-
вити его въ лѣсѣ, де укѣрѣвъ ся въ гушѣицѣи и
не давъ ся спѣимати. Тогдѣ хотѣли его выпол-
нитѣи выстрѣломъ зѣ стрѣльби, при чѣмъ прѣтъ
поцѣлѣвъ нещасного коло сердца и убѣи его.

— Справа Фарнаша розбѣрає ся сѣми днями въ
апѣляційнѣмъ судѣ въ Буда-Пѣштѣ. Вырокъ ого-
лѣсѣтъ нѣтъ.

— Панѣ Менделѣсонъ, жена узвѣзѣнѣи въ Пари-
жѣ революціонистѣ росіейского, мала сѣми днями
интервѣу зъ репортерѣмъ парижскон газеты *Matin*.
Репортеръ выпѣчатѣвъ о своемъ интервѣу ось что:
„Панѣ Менделѣсонъ сѣуть дуже гарною особою,
правдиво интелігентною и выкликучѣиою мѣле
вражѣнне. Одагѣнена була елегантно и величѣаю.
Слова еи: „вѣсѣмъ социалістѣкою и революціонистѣкою“
мусѣвъ зачѣдувати каждого, хто даватѣ ся на сѣи
лагѣдѣе лице. Пѣвъ Менделѣсонъ заявляи: Не знаю
социалізму росіейского, зъ котрымъ нашъ польскій
социалізмъ не має нѣчого спѣльного. Симпатизу-
ю зѣ социалізмомъ всѣхъ краѣвъ, але постуѣмаю
на власнѣхъ шляхахъ. — Такъ отже не прина-
лежитѣе обоѣ до террѣистѣвъ? — Въ теоріи не
покидаемо нѣмкой насильного средѣства, але коли
бы мы хотѣли уживати такѣхъ средѣствъ въ Поль-
щи, то нашѣмъ подпріятнѣмъ надали бы знамя
зѣмѣганъ политичнѣхъ и патристичнѣхъ. Одиною
нашою цѣлею полѣшити суѣбѣиный бытъ а
справу властвѣи польску одѣладає ся хвилево на
бѣкъ. Нашъ социалізмъ сѣуть чисто польскій. Роз-
ширює ся онъ на цѣлу Польшу подѣ всѣмъ тре-
ма скинтрами. Нашѣ сторонницѣе даѣе ся бѣвъ
недавно. Около 1878 р. зачали у Варшавѣ розши-
рювати брошурѣи Лѣсала, толковѣи на польске.
Мѣи мужъ мавъ тогдѣ девѣнѣцѣи лѣтъ и кѣн-
чивъ третій рѣкъ медицинѣхъ студій. Загорѣвъ до
идѣи социалістичной, а зѣгаданъ брошурѣи познѣицѣи
одному товаришѣвъ, которого одѣтакъ узвѣзѣно и
бѣвъ зѣрадыиного мужа. А что Менделѣсонъ не
мавъ охѣты перѣйтѣи на Сибѣръ, тожѣ и утѣкъ
до Австріи, до Львова, зъ одѣи его незабарѣмъ
выгнало. Выбравъ ся отже до Женевы, але до-
знавши, что тѣрѣцѣи чѣтирохъ его прѣлѣтѣвъ
узвѣзѣно въ Краковѣ, что скорѣише выѣхѣвъ до

Кракова, чтобы пригнѣнутѣсь лично ситуѣиціи.
Узвѣзѣно и его та разомъ зъ 34 социалістѣами
станувъ передъ трибуналомъ карнѣмъ. Узвѣзѣно
всѣхъ. Сѣлѣство сѣе зъ марта и цѣвѣтѣа 1880 року
наробило много гамѣру. Мужъ мѣи вернувъ до
Женевы а выѣхѣвъ зъ неи въ р. 1881, чтобы въ
Познани попарѣти кандидатуру чѣлѣдника пере-
плѣтѣннѣи Янѣшевского. Кандидатуру сѣи поста-
вили мы противъ кандидатуры аристократѣвъ и
ультрамѣнтѣиновъ. Я була подѣ той часѣ въ По-
знани, але же не яко жена Менделѣсона. Узвѣ-
зѣно насѣ обоѣ и Янѣшевского. Мене засудѣно
на три мѣсѣцѣ, а тамтѣхъ двѣхъ на два и пѣвъ
року вѣзничѣи. Огъ тогдѣ посѣлѣвъ ся Менделѣ-
сонъ на стало въ Парижѣ, де ходѣи въ на вы-
клады до академіи наукъ морѣальныхъ и поли-
тичнѣхъ, осягнувши дипломъ зъ одѣначенѣмъ.
Одѣтакъ записѣвъ ся на выклады правнѣицѣи фа-
культѣу и мавъ першѣи испѣтъ складѣти въ
липыи. — А панѣ, чи не займѣлись вы якими
студіями спеціалнѣи? — Нѣ. Лишь чтобы у-
бити часѣ ходѣи а бѣвъ часу до часу на выкла-
ды наукъ природнѣицѣи въ Сорбоннѣ. — Чи мужъ
панѣ не удержѣе якихъ зносѣннѣхъ зъ Россіи? —
Нѣмкихъ цѣлѣковѣи. Позѣякъ маемо грошѣ,
то бѣвъ часу до часу жадаючи бѣвъ насѣ заомѣи
для бѣднѣхъ Росіейнѣхъ. Хочѣи и подѣсамо имъ по-
мѣчь, то не сѣемо зъ ними въ нѣмкой звѣзи и я
не розумѣю, чѣму мужа все же держѣтъ у вѣ-
зничѣи. Не найдѣно нѣчого кромѣ певного числа
брошурѣи социалістичнѣхъ, чѣму зновъ нема чо-
го дѣвуватѣсь, бо мѣи мужъ сѣуть редакторѣмъ двѣхъ
выхѣдѣицѣи въ Женѣвъ органѣвъ периодичнѣхъ
польского социалізму: *Walka klas* и *Jutrzenka*.
При помѣчи тѣхъ органѣвъ и толковѣи дѣлъ
нѣмѣнѣицѣи социалістѣицѣи шарѣио пропагѣнду въ
трѣхъ дѣльнѣицѣахъ Польщѣ. Прѣшу такожъ заперѣ-
читѣи публично, мѣвъ бы мѣи мужъ доставѣвъ
грошѣ бѣвъ своѣицѣи въ Королевствѣ. Се неправа.
Мужъ и я маемо власнѣи маетки и не потрібѣемо
нѣмкой помѣчи. Такожъ нѣхъто чѣмъ же не хотѣвъ
бы за перѣсылку грошѣи выбѣрати ся на Сибѣръ.“

— Въ слѣдующѣмъ числѣ *Matin*-а оповѣстѣла пѣвъ
Менделѣсонъ такѣ: „Я не говорила, мѣвъ бы
польске сторонницѣицѣи социалістичѣе не мало цѣлѣ-
комъ нѣчого спѣльного зъ росіейскими социаліста-
ми. Прѣтѣвно, я выразѣио заявляи, что польскій
социалізмъ, хочѣи цѣлѣкомъ одѣиный бѣвъ росіей-
ского и живучѣи своимъ окремымъ житѣемъ, чѣе
сѣе цѣлѣкомъ солідарнѣмъ зъ ними и бувъ и
сѣе все готовѣмъ до спѣльной борьбы противъ
абсолютизма.“

— Зъ Боены и Герцѣиовныи выбѣрѣио сѣи много ма-
гомѣданѣицѣи людности на прощу до Мекки, де
сѣуть неконче добріи односѣиы санітарнѣи а навѣтъ
мае бути и холѣра, тожѣ правительствомъ зарѣдѣа,
чтобы всѣ вернувши полишѣлись черезъ довѣишъ
часть подѣ стрѣгимъ наглядомъ лѣкарскимъ.

— Дробнѣ вѣсти. Громада Флѣрицѣа, пов. гри-
бовского, одѣржала бѣвъ цѣсѣря 100 зр. на будѣву
школы. — Бувшій профѣсоръ львѣвскон полѣтех-
ники, Лѣсѣвъ Гѣрманъ, зѣложивъ прѣсѣлугу яко
конѣсѣиованнѣи пѣжнѣицѣи зъ одѣкомъ у Львѣвъ. —
Прѣзѣсовѣ рады управлѣицѣи товариства задѣтѣ-
кого уряднѣицѣи у Львѣвъ выбѣрѣиный п. Фр. Кер-
нѣтъ, совѣтнѣицѣи суду краєвого. — Въ рѣцѣ Вѣ-
слоку зѣложивъ сѣлянѣицѣи осѣтра, ваги 50 кѣлькѣгра-
мѣвъ, и продавъ его за 5 зр. оѣицѣирамъ въ Пе-
реворску.

Посмертний — 3 — оповѣстки.

О. Фердинандъ Кмициевичъ, выслужѣиный де-
канъ и приходнѣицѣи въ Семѣковѣхъ, коломыйско-
го деканату, упокоивъ ся по довѣи и тяжѣицѣи
недуѣвъ въ 60 роцѣ житѣи а 32 роцѣ овѣнѣчества.
Передъ самою смертію зѣложивъ покійный — якъ
сѣе мы подѣла — 200 зр. на богѣослѣужѣу фон-
дацію а 100 зр. на прѣстѣолъ въ другѣи мѣской
церкѣвъ у Львѣвъ. Покійный одѣначѣвъ ся пра-
вымъ характеромъ и бувъ твердымъ патриѣтомъ.
Похороны одбувати ся въ четѣрѣ 12 н. ст. чер-
вѣа. Вѣчна ему память!

ЗАПРОШЕНІЕ.

Въ имени комитѣту запрошуу выборѣвъ
зѣ всѣхъ сѣлъ абѣражского повѣту, чтобы зѣ-
хѣли ся дня 16 с. м. въ повѣдѣлокъ передъ
полуднѣмъ до Зѣбаража въ цѣлыи нарадѣжѣи
надѣвъ выбѣрами до рады повѣтѣи и выбѣрана
кандидѣтѣвъ. Николай Сѣвичнскій, посѣлъ и ві-
цѣмаршалѣкъ.

ПОДЯКА.

За обов'язок почитую себе — прилюдно подякувати на сьмі мѣсицѣ тымъ, що взяли участь въ похоронѣ нашої найдорожшої Матері, Юлії зъ Калужницькихъ Ливчакової, дня 18 н. ст. малъ въ Перемисль, — а имено: Вир. о. Ю. Желехонскому и Веч. оо.: Ол. Полянскому, Мрицови та Ник. Котецкому, а Вп. Питомцямъ духовной семінаріи за ихъ гарний співъ. Особно дякуємо сердечно Вир. о. ректорови Чеховичеві за дане призволеніє питомцямъ удатись на сій похоронъ и Веч. о. Мрицови за добродієне слово надгробне. И всьмъ знакомимъ нашимъ и другамъ, що не пожалували трудовъ та бодали послѣдню прислугу б. п. 83-лѣтній старушцѣ, сердечне Богъ заплатъ.

Антонина зъ Ливчаковъ Засаріасевичева, именемъ цѣлої родини.

БЮРО ВывѢДУЮЧЕ

Островской въ Станіславовѣ.

Всѣякі Листы заставні Товариства кредитового земского

4 1/2 % Листы заставні Банку краєвого

4 1/2 % Позичку краєву

4 % Облігаціи пропинаційні

Всѣякі облігаціи довгу державного

Зелѣзничій облігаціи першегосуда

Льосы державні и приватні

продає поѣдъ найкористивѣйшими условіями

Сокаль & Лілієнъ

3360 110—156 Дѣмъ банквой и контора вымѣны у ЛЬВОВѢ

Поручена зъ провинціи выговляюся ся одворотною почтою безъ доплати провізій.

ТОРГОВЛЯ ГЕРБАТЫ

хиньско-російскою

ЕДМУНДА РІДЛЯ

у Львовѣ, плацъ Маріацкій ч. 10

Высѣвки гербатні 1/2 кѣло зр. 130 — Высѣвки зъ найлѣпшою гербаты зр. 180. — Замовляти зъ провинціи высылає одворотною почтою. Опакована не числється. 3289 27—52

порукає зъ масової збѣрки:
1/2 кѣло Congo . . . зр. 1.60
" Souchong чорна . . . 2—
" Зѣбка мавра . . . 3—
" Кайсовъ . . . 4—
" Melange de Lond. . . 4—
" Peco . . . 3—
" Караванова . . . 4—
" найлѣп. . . 6—
" Гумповъ перлова . . . 3—
" добѣрна . . . 4—

ТОРГОВЛЯ СУКНА И МОДНЫХЪ ТОВАРОВЪ ВОВННЫХЪ.

ИВАНЪ ВАЛЛЯХЪ и СЫНЪ

у Львовѣ, Ринокъ ч. 33.

Рѣкъ основана 1841.

Порукає свѣжо надѣйшовшій матеріи весняніи и лѣтній у великомъ выборѣ такожъ повѣдомляє, що пробки и карты зъ пробками вже приготовлені.

Маріацельскій каплѣ жолудковій.

знаменито дѣлаючи у всѣхъ недугахъ жолудка.

Незрѣваній при браку апетиту, слабкій жолудку, вонючій оддыху, квансѣмъ одианію, колицъ, катаръ жолудка, згазъ, жовтацѣ, одианію и блюванію, болго головы (если походить зъ жолудка), коркахъ жолудка, задненію, перетиженію жолудка стравами и напоями. Цѣна флапочки разомъ зъ приписомъ 40 кр., подвійнон 70 кр.

Центр.-россылка черезъ антикаря Carl Brady, Kremsier 3135 (39—43) (Моравя).

Остерога! Правдивій Маріацельскій каплѣ жолудковій рѣзно фальшуютъ и насаждаютъ. — На знакъ правдивости муситъ кожда флашка бути завінена въ червоне запакованье, заосмотрене въ повышу марку охоронну и при кождой флашочцѣ на приписѣ муситъ находиться, ще сей приписъ друкований въ печатни Г. Гуса въ Кромєрижу.

Маріацельскій

пигулки розвѣдьяющіи.

Одъ лѣтъ уживаній зъ найлѣпшими успѣхомъ при задненію и заборѣ пигулки покрѣпляються теперь многократно. Треба тому уважати на повышю марку и на подѣисъ антикаря C. Brady, Kremsier. — Цѣна пудела 20 кр., ролька зъ 6 пуделокъ зр. 1. — Если пропѣи прилѣсье насередъ то зъ присылкою вѣдно одъ оплати копту 1 ролька зр. 1.20, 2 рольки зр. 2.20.

Маріацельскій каплѣ жолудковій и маріацельскій пигулки розвѣдьяющіи не суть потайнымъ лѣвомъ. Приписъ естъ поданій при кождой флашочцѣ и пуделку на способъ ужити.

Маріацельскій каплѣ жолудковій и маріацельскій пигулки розвѣдьяющіи можна купити: у Львовѣ въ антикаря: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Михайла, Якова Пинеса, Ян. Рукера, Кар. Склапиньского, I. Вевюрского, Ари. Раппапорта; — въ Вѣлѣ у ап. Гросса; — въ Вѣбѣрцѣ у ап. Валѣбины Мендлицкой; — въ Березаняхъ у ап. Ад. Дурста, Іос. В. Лобоса; — въ Бучачі у антикаря Корнила Левинского; — въ Чортковѣ у ап. Людвика Носса; — въ Долинѣ у ап. С. М. Трауфельнера; — въ Дрогобичі у ап. Айхмилера, П. Партикевича; — въ Галинахъ у ап. А. Гельма; — въ Гусятинѣ у ап. Черского, Пешарского; — въ Озерній у ап. I. Череминьского, М. Заградника; — въ Озернахъ у ап. А. Крайновского; — въ Краковѣ у ап. Фел. Вальчака; — въ Камѣницѣ Струмиловій у ап. К. Пильевского, Кароли Пильевского; — въ Кошичинѣхъ у ап. Редера; — въ Мостахъ Великихъ у ап. I. Жолнського; — въ Мельницѣ у ап. Кроковского; — въ Немировѣ у ап. Предримирского; — въ Олеску у ап. А. Кофлера; — въ Перемислянахъ у ап. Осел. Барановского; — въ Радеховѣ у ап. Яськевича; — въ Родзѣлѣ у ап. Людв. Мерзавьского; — въ Самборѣ у ап. I. Алексевича, К. Мареша; — въ Сколицѣхъ у ап. С. А. Лежковського; — въ Сокалі у ап. Евг. Высочаньского; — въ Старѣмъ Мѣстѣ у ап. Ад. Пальского; — въ Стрию у ап. Чальбазаного, В. Коморовского; — въ Тарнополі у ап. Адаб. Ротальского; — въ Турѣ: ап. М. Пшоньта насиди; — въ Тернополі у ап. Леона Флишманна и Фр. Ямурскаго; — въ Золочевѣ у ап. Франца Петеша, А. Раппапорта; — въ Жувари у ап. Іос. I. Томашевича, въ Зборовѣ у ап. Раппапорта; — въ Збаржѣ у ап. I. Круга; Варязъ: ап. Яким. Козийцкій; Лопатинъ: ап. Ст. Гриффельдъ — а такожъ по всѣхъ антикаряхъ въ Галичинѣ. — въ Радомышлѣ надъ Санюмъ: ап. С. Соболевича, въ Залѣщикахъ: у ап. С. Каста новича. — въ Коломи у пп. Ер. Стенция и Брон. Вітославского.

ВЕЛИКАЯ РѢЛНИЧА И

одъ 14 мая до 15 жовтня
одъ 10 год. рано до 10 г. веч.

ЛѢСОВА
ШТУКИ
и промыслу

ВЫСТАВА

Fontaine lumineuse
Паркъ и Ротунда.
Вечеромъ електричне освѣтленье

ВЪДЕНЬ

Ротунда

3510 (8—10)

Вступъ 40 кр.

Въ свята и недѣль 30 кр.

Билеты для дѣтей 20 кр.

Всѣхъ наукъ лѣкарскихъ

Д-ръ Володиславъ Копачинскій

одбувши практику въ загальномъ шпиталі въ Краковѣ, одтакъ въ краевомъ шпиталі загальномъ у Львовѣ яко секундарій клініки положничой д-ра Чижева, оддѣлу недугъ хирургическихъ и яко секундарій та заступникъ црмарія оддѣлу недугъ внутрѣшнихъ

замешкавъ стало въ Самборѣ

мешкає въ Ринку (въ каменни казинової).

Дуже корисний папѣръ локаційный.

4 1/2 % Угорска позичка зѣлѣзничѣ державной

въ сѣбѣ зъ р. 1889.

4 1/2 % Ung. Staats-Eisenbahn Anleihe

in Silber v. J. 1889.

Сей поручена вартый папѣръ несе понадъ 4 1/2 проценти рѣчно, бо теперѣшний курсъ лишь около 96— платный дия 2 сѣчня и 1 липня кождого року, гарантованый и ипотечно записаный на доходахъ угорскихъ зѣлѣзничѣ державныхъ, равнає ся отже першоряднымъ листамъ заставнымъ продає по курсу денномъ

АВГУСТЪ ШЕЛЛЕНБЕРГЪ

3144 у Львовѣ

дѣмъ банквой и контора вымѣны.

Выдаєниціе газеты львовской "НАДѢЯ"; передплата рѣчна на провинцію зр. 1-80.

ОКУЛИСТЪ

Д-ръ Gesang

д. селѣ-ассистентъ и операторъ на клінікѣ окулистической пров. Фухса у Вили, мешкає при улицѣ Третього Мая (Маєвской) число 7 (дѣц. к. Старосты) и ординує одъ 10—12 и 3521 одъ 3—5. 5—24 (Импреса).

Вже вышла зъ друку

праца

М. А. БАРТЫ

О uprawie

roślin okorowuch.

ЦѢНА 50 кр.

врачъ зъ почтовою пересылкою замовляти можна у автора въ Дублянахъ поѣдъ Львовомъ.

Складъ сукна и готовыхъ одяговъ

мужескихъ и дѣточихъ

поѣдъ фирмою

Давидъ Шварцвальдъ

перенесенный

зъ улицѣ Галицкой ч. 8.

на плацѣ Капитульный ч. 3.

Многолѣтній досвѣдъ въ томъ званію, достаточный средства маестковъ и такожъ наивысшій безпосередній зносины зъ першорядными фабриками якъ краевыми такъ и заграничными, роблять возможнымъ вдоволити всѣ вымоги и достатки Ви. Публицѣ товаръ доброй якості по найдешевѣйшихъ цѣнахъ.

Всякій листовій заморенъ зъ провинціи полагоджує безпороводно, высылаючи на желанье достатный пробѣкъ оплато. 3109 21—?

Дякуючи за теперѣшній взглядъ поручаю ся и на дальше

зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ.

По зниженихъ цѣнахъ

продає товариство

"Академичне Братство"

слѣдуючі книжки:

- 1) Библиотека Онискевича т. II 2 зр. 20 кр. (Творы Гр. Квятки)
 - 2) Библиотека Онискевича т. III 1 зр. 60 кр. (Творы Шашкевича Головацкого и Вагилевича)
 - 3) Творы В. Навроцкого 1 зр.
 - 4) Пероводы и наслѣдованія Осипа Шухевича 40 кр.
 - 5) Довбня, Е. Золі, 10 кр.
 - 6) "На дні", I. Франка, 10 кр.
 - 7) Грунтова власність 5 кр.
 - 8) В. Коцовскій: Житє М. Шашкевича, 20 кр.
 - 9) Обычай: "Скажімъ собі правду в очі", 5 кр.
 - 10) Неучъ: I. Виговскій и Ю. Хмельницкій, 10 кр.
 - 11) Наукова бібліотека, (Нарис гісторіи едітозій, з імієцкогo перекл. I. Франко), 30 кр.
 - 12) Вильгельмъ Тель, Ф. Шіллера, (перекладъ Кийковича), 25 кр.
 - 13) Кадрилі Кобриньскія, 20 кр.
- Зъ замовленіями просимо звертатись до "Академічного Братства" у Львові, ул. Каліча Ч. 1.

ГАЛИЦКИЙ
КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимаетъ вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовує ихъ по

4 1/2 % на рѣкъ.

2319 46—7

ФАБРИКА
МЕДЛІНСКА

порукає на

СЕЗОНЪ

весняный

Для пановъ:

Черевикъ зъ шкуръ Сгоуе зр. 3-25
" " телачон 4 до 5 50
" " французской 5—
" " лакированъ 5-50
" " варшавской 6—
" " лакир. шитъ 6—

Повчеревикъ гѣмзовъ зр. 3-50

" " французскій зр. 4-75

Для пань:

Черевикъ зъ шкуръ гѣмзовъ зр. 3-75
" " гамбургской 3-60
" " франц. 4-70—8—
" " лакированъ 5-75
" " шевро 8—
" " прунельовъ 3-350
" " гѣмз. 3-350
" " французскій 4—

Великій выборъ черевикѣвъ и шестикѣвъ для панночекъ хлопчикѣвъ и дѣтей. — Обычный выборъ мешѣвъ домовыхъ и пангофѣвъ для панѣвъ, паѣвъ и дѣтей.

Замовленія зъ провинціи выговляюся ся одворотною почтою.

Фили: Краковъ, ул. Гродска 34; Чернибѣвъ, Hauptstrasse 9; Бережаны, Броды, Дрогобичъ, Ярославъ, Коломия, Перемисль, Рашѣвъ, Сучава, Самборъ, Станіславѣвъ, Стрый, Тарновъ, Тернопль. (29—40)

УЧИТЕЛЬ

органъ руского товариства педагогическаго, двотыждневный педагогично-научковый, выходить одъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул. Ворменьска ч. 27. Предплата на цѣлый рѣкъ 3 зр., на повъ року 1-60 вр., на червѣт року 1 зр.

"СЛАВІЯ"

БАНКЪ ВЗАИМНЫХЪ УБЕЗПЕЧЕНЬ ВЪ ПРАЗѢ.

Головне Заступництво для Галичины и Буковины у Львовѣ.

Благородна и добродѣйна цѣль забезпечена будучности богатыхъ якъ и бѣдѣйшихъ лицъ, та цѣлыхъ родинъ не дасть ся осягнути иншими средствами, якъ лише черезъ ubezpieченье житеє. позаякъ той найкорше падить, хто забезпечує ся.

Трицѣлѣтній отецъ забезпечує для новонародженої дѣтки за кварталъ лну премію 9 зр. 68 кр. капиталъ зр. 1000, маючи виплатити ся при ви дожитю 20-го року. — Умирає отецъ коли-небудь передъ тымъ 20 рокомъ, тогда устаетъ дальше плаченье преміи, а дѣтка при дожитю 20 року получаетъ цѣлый забезпеченный капиталъ 1000 зр. — Умирає же дѣтка передъ дожитиемъ 20-го року, тогда звертає "Славія" всѣ вѣдѣный преміи.

Трицѣлѣтній мужчина забезпечує себя на старѣсть 1000 зр. Приступаетъ до ubezpieченья на 20 лѣтъ и платитъ мѣсячно 4 зр. 53 кр. — Если въ протягу того часу, коли-небудь, хочъ-бы по заплаченю лишь одной раты мѣсячно — умеръ, то "Славія" выплачує забезпеченный капиталъ 1000 зр. его наслѣдникамъ. — Если же пережить тыхъ 20 лѣтъ, тогда може собѣ выбрать одинъ изъ слѣдующихъ 5 способѣвъ выплаты:

- 1) выплату цѣлою, на него принадлежащюи суммы 1158 зр. 40 кр., або
- 2) выплату лишь сумы 619 зр. 60 кр., при чѣмъ позбѣтає ubezpieченымъ на посмертний капиталъ 1000 зр. безъ дальшой оплаты преміи;
- 3) выплачуванье досмертної рѣчной ренты въ квѣтъ 96 зр. 70 кр. або такожъ
- 4) выплачуванье ему досмертної ренты лишь 51 зр. 80 кр., при чѣмъ зѣстане ubezpieченымъ на посмертний капиталъ 1000 зр. безъ дальшой оплаты преміи, вѣдючи
- 5) выданье ему полиціи на капиталъ посмертний 2148 зр. 80 кр. безъ дальшой оплаты преміи.

Сорокъ-лѣтній отецъ забезпечує на случай своей смерти для своей родини капиталъ 2000 зр. за мѣсячну оплату преміи 5 зр. 54 кр. — Умирає коли-небудь, хочъ-бы лишь по заплаченю одной раты мѣсячно, то "Славія" выплачує цѣлый забезпеченный капиталъ 2000 зр. позѣставшій родинѣ.

Въ протягу 19 лѣтъ умерло 1542 членѣвъ банку "Славія", котрый влатили до своей смерти суму 294.883 зр. 18 кр., а за тѣе выплатила "Славія" позѣставшимъ ихъ родинамъ суму бѣльшу о четвере, е. е. 1,130 326 зр. 32 кр.

На полиціи, що найменше 3 роки важній, може членъ на жаданье, зъ кѣнцемъ кождого слѣдуючого року одержати посвѣдченье удѣлове на тую часть капиталу, або ренты, на яку за вѣдѣный преміи узыскавъ право.

Такъже може на такій полиціи получить позичку, або ubezpieченье на инше змѣнити, або вѣдючи полиціу банкowi "Славія" продати.

На заплаченье кождою, навѣтъ мѣсячно раты преміиной, вызначеный естъ термѣнъ 3 мѣсячний. — По уплатѣ того часу полиціа тратитъ свою важность, однакъ на жаданье члена можна ви въ протягу року одновити, або банкowi продати, накопи ubezpieченье вже 3 роки тревало.

По 5 лѣтахъ важности ubezpieченья, може забезпеченный капиталъ и въ такомъ случаю бути выплѣданный, коли ubezpieченый самъ позбавивъ ся своего житія, або черезъ поодинокъ. — За полиціи, що найменше 3 роки важній, звертає "Славія" въ обохъ тыхъ случаяхъ такую квѣту, за яку полиціу-бы одкупивъ.

При такихъ улекшеніяхъ и корисныхъ условіяхъ муситъ кождый цѣнить полиціу "Славія" узати.

Всѣ чистый зыскъ роздѣлює ся межѣ ubezpieченыхъ. Выплаченный капиталъ выискали по концѣ р. 1888 1,650 764 зр. 14 кр. — Число членѣвъ секцій I—III досаго 37,019 лицъ, на забезпеченый капиталъ въ сумѣ 22,533,445 зр. 64 кр.

Близій поясненія подає Головна Дирекція банку взаимныхъ ubezpieченъ "Славія" въ Празѣ, або Головне Заступництво тогожъ банку у Львовѣ.

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часописъ.

Видавецъ и одѣлчальный редакторъ Иванъ Бодей.

Печатъ въ фабр. Чернильскою.

Зъ друкарѣй тов. км. Шевченка, поѣдъ зар. К. Водяренко.

Оголошения принимаются по цене 6 кр. бдъ одної
строчи печатной, въ рубр. „Надбсмане“ по 20 пр. а. в.
Подмжки числятся по 10 кр. бдъ стипшка.

**) Hesychii Alexandrini lexicon, editionem curavit Mauricius Schmidt, Jenae 1864. Гесихій κίσις Σάμοσις и дае при томъ словѣ три вычлененія: ὁ Κρόνος (богъ Сатурнъ), χορηγία (танецъ), ὁδὸς (спѣвъ, пѣсня).

Між першими бачимо дві драми: „Льена“ Ясевича і „Розбійники“ Шиллера, одну мелодраму „Гальм“ з опери Монюшка, оден водвіль „Роберт і Бертрад“ і чотири комедії: „Балуцко“, „Доміс отвертій“, „Абрагас“, „Муж з чести“, „Гоголя“, „Рези-зор“ і „Шентана“, „Дівчина з чужини“. Комічних опер було в репертоарі шість, а саме: „Гаспароне“, „Барон циганський“, „Весела війна“, „Зелений острів“, „Давиди корневільський“ і „Мікадо“. В репертоарі перекладів були новості: драма „Льена“ Ясевича, комедія Шентана „Дівчина з чужини“ і комічна опера „Мікадо“.

Отже з загальною числа новостей припадає на репертоар оригінальний шість творів, а на репертоар перекладний 3 твори, а з тих на репертоар драматичний 2 твори, на оперетковий 1 твор.

Ще користівши для оригінального репертоару заходити пропорція з огляду на зновлення. З загальною числа зновлених штук припадає на оригінальний репертоар 4 штуки, а саме: „Федько Острожський“, „Шлемко наймит“, „Подбрюне“ і „Соколик“, а на перекладний одна, а то „Рези-зор“ Гоголя.

(Далше буде.)

Дописи „Діла“.

Зь Тернопільського.

[Ще про збори „Подільської Ради“ в Тернополі.]

На зборах „Подільської Ради“ в четверть минулого тижня явилось кілька соть свідків селян, із всіх кутів Тернопільщини, майже всі в життєвих патрістичних руских духовних; за те інтелігенція тернопільська однеслась холодно до сих зборів і майже зовсім не брала в них участі. Збори приймав о. декан Чубатий патрістичним покликом, щоб записувати в новозавязане товариство. Потім промовляв д-р Лошавський і посол о. Свчеський, пояснюючи статут товариства, — і зараз приступлено до вибору нового, а властиво першого вибдлу. Предложено листу (о. Чубатий, о. Свчеський, д-р Лошавський, Р. Бачевський і Стахура) прийнято рег аclamationem. Хотів з причини жадаю о. Пелехатого, щоб до вибдлу увійшли також селяне, виявила дискусія між ними, о. Коблянський, о. Чубатий і мною, то однак дискусія та не мала ніяких наслідків, бо правительственный комісар вивів нас з акції і не дозволяв (!) на повное травляне уже раз ухваленої річ. В сердечний, а досадний спосіб упомав о. Коблянський за те, що промовляв в азійці польським, а по промові селянина Кочорко з Чистилова, котрому перервав правительственный комісар, обзивався з пламенним словом п. Ів. Рудницький, нотаріальний субститут, потім з констатуючи на зборах. Си промова одушевляла всіх, заворушилось, замумило селянство, загриміли патрістичні промови, з котрих особливо сподобались річ знаменита посла о. Свчеського і горяча промова п. Стахури — збори дістали характер волі і двачи. Однак найбільше одушевляла промова селянина Трилюди з Розвошанець, котрий завязав всіх, щоб приготувалися в борбѣ виборчій, котра нас недовозі чекає, а указав на о. Н. Свчеського яко на єдиного чоловіка, котрий з тої борби побідно вийти може. Крім него промовляли хорошо Павло Думка і Стефан Гарматий, оба з Купчанець, і інші ревалі патріоти.

Збори удались знаменито, а селяне роз-

визає на впливи ще азійські, а саме Персост, і ми в Азі шукати мусимо початків того божого культу.

Славянське Зальма або Жальма вказує на старшу форму Гальма, бо звідсто, що з н ж яко звуки походять завжди виступають са з г. В Персії знаний був бог Гаома, зовсім схожий з Зальмою Гетов і по часті з нашими Зельманом. В Зендавесті знаходиться таке представлення того бога: „Раз, скоро світ, розложив Заратустра огонь і сплвав святі пісні, аж хтось став коло него. „Хто ти, — питає Заратустра, — ти з так красним і безсмертним тѣлом?“ — „Я, одвітує постать, святий Гаома. — На те Заратустра: „Обожаймо ж Гаому! бачиш вказує до неба дорого. Гаома дає дѣвчатам, що довгі часі лишались незамужими, справедливих і трудящих чоловіків, бачиш дає бездѣтним жінкам красиві діти і чисте потомство. Слани тобі, Гаому, що власною своєю силою стави ся могутий король. Гаома! ти верховний пань домі, селі, містѣ, країв — вказує тебе о славу і побѣду, о привільності для мого тѣла, о богатий харч. О ти, що самі золотаревні, дай мені і силу, і красу, і здоров'я, подай мені гаразд, подай рости в світлу велич для мого постати. Коли в сѣм домі, в сѣм селі, в сѣм околиці є чоловік, що мені затяв шкоду, обезсилі его, щоб не міг бѣ ходити, затами ему розум, розруши его серце, щоб не мав бѣ сили ні в ногіх ні в руках.“

В інших місцях Зендавесті ще більше славить ся Гаома; на рівні з індійським Сомою бачи вводи виступає яко „отець людей“.

(Далше буде.)

*) Наводжу після Max Duncker, „Geschichte des Alterthums“, 1856, том II, ст. 351.

хвалили з надбю, що чей і ми кожне до- паємо ся до констатуючої трапеа.

Для ново завязуючих ся радѣ провинціальных я мав би одну тільки увагу, а то сю, щоб інтелігенція старала ся промовляти до селян доступнѣше. Фразѣ, як: „надѣ такими переходять ся до порядку дня“ або „само обставина“ і т. п. мало хто з простолуду порозумѣє, а слова чужі, термінологічнѣ в фразѣх, як: „культурний, економічний і суспільний відносини“, треба на родови пояснити, бо інакше бѣ буде як на турецьком казано.

Селянств Кочорко подав мысль вислати депутацию до цѣсаря и тому справу порушено вибдлу, жалѣ, що не піднесено ще чогось практичного, легкого до осущення, а достякнутого іменно селян округи тернопільського. Нарбѣ мусить скоро бачити овочь своих трудѣх, сн мав довіряти нашим силам и пойти за нами.

Денсѣ 12 червня 1890.

К. Устїнович.

Зь судової салі.

Бучач дн 10 н. ст. червня.

[Судова розправа против бучацького ц. к. старости, обжалованого рускимъ священникомъ о оскорбу чести.]

Дня 31 н. ст. мая відбула ся в ц. к. повѣтовѣм судѣ бучацьком розправа против тамошнього ц. к. старости Шута, обжалованого о. Петрицькимъ, рускимъ сотрудникомъ в Бучачѣ, о оскорбу чести. Розправу провадив адъютант Миланевський (хочѣ справа була спершу в бюрѣ авскуланта Марцикевича. Старосту заступає комісар Марцикевич.

Перше слово дав судѣ оскорбленому о. Петрицькому і бач почав так рѣчь представляти: Дуже мені прикро ставати першій раз перед судомъ та жадати укарания п. старости після закона карного за дѣяну бѣ него оскорбу, бо ніякій судѣ не в силѣ дати мені повной сатисфакції. Но я не чиню сего також зь мести, а бажано лише, щоб тота кара була для п. старости острогою на будуче против подобного поступованя не лише з мною, але і з кожнимъ инчимъ горожанномъ, и то в канцелярію, кудѣ кождому вступити вольно.

Судѣ: Як же то властиво було?

О. Петрицький: Дня 21 цѣвтя прийшов я до старостѣ в справѣ урядовій. П. староста ще не вспѣв вислухати мови просьби, а вже послѣдив зь одповѣдю одмовною. Потѣм почав рѣзкими словами заводити мені, що нібито я вилмаму ся зъ-під права и послуху для мѣщевого парохѣ (о. Теляковського). Я був обиджений тѣмъ, що некомпетентна властѣ чинити мені докори, до того зовсім неоправдані, але я вислухав спокійно, а потѣмъ виступивъ — а саме я наводив факти зьбиваючи той мнимий непослух мой парохови. За то удостовѣр ся я бѣ п. старости такого поступованя з мною, яке оскорбило би навіть жєбрѣка, не то священика, а іменно: п. староста випросив мене з канцелярією словами: „Marsz! idź mi przecz z ozi!“ — Ті слова, по мысли §. 496. закона карного становлять оскорбу чести, для того свѣтлий судѣ зовлати, по переведеню поступованя доказового, укарати п. старосту підля того-жѣ параграфу.

Ком. Марцикевич (по польськи): О. Петрицький непотрѣбно бѣи ся, щоб п. староста знов зь священникомъ або зь кимъ инчимъ поступив так само. А що до самого рѣчи, то ц. к. староста, зь свого урядового становища, має право наглядати надъ священникомъ в робити ему замѣты за его поведѣне, бо старостѣ видає свѣдѣцтва о поведѣню священникѣ. То-жѣ и в сѣмъ случаю, коли поведѣне о. катихти (Петрицького) не годить ся п. старостѣ звернути на се увагу священника. Коли-жѣ о. катихти почав говорити импертиненцій, випросив его п. староста з канцелярію.

Судѣ: Чи п. староста уживав наведених о. катихтихъ слѣв?

Ком. Марцикевич: То не правда. Що могло би п. старосту спонукувати ужити такихъ слѣв? Розумѣє ся, як о. катихти почав ему говорити импертиненцій, то випросив его. До того все те дѣялось в чотирь очі.

О. Петрицький. По перше, я протестую, щоб властѣ політична мала право мѣшати ся и до того, чи сотрудникъ слухає парохѣ, чи нѣ; се належить виключно до властѣ духовнои, котра, на дотичну жалобу парохѣ, могла би мене потягнути до одвѣчальности, удѣлати мені нагану, але до тепер сего не було, бо не було причини до жалоби парохѣ на мене. По друге: если п. комісаръ твердить, що мое поведѣне єсть неспѣбно зь достоянствомъ стану духовного, то я буду просити п. комісари, доказати те, що казавъ, очевидно иншимъ разом, бо тепер на се не пора. По третє: я не говоривъ п. старостѣ ніякихъ импертиненцій; могу, на жаданє суду, бѣдѣ присягну повторити цѣлу мою з п. старостою розмову, в котрій не уживъ я нѣ одного слова обиджующаго п. старосту. Що обидѣ мене була явкою, на те покликавъ я свѣдѣв, котрихъ свѣтлий судѣ зволить переслухати, а если би тихъ свѣдѣв було за мало, то я позволю собі просити, щоб судѣ покликавъ ще селянина и паню, котрі стояли коло самыхъ дверей и все чули. Слово: „marsz!“ (до того же ужитѣ зь словомъ „ты“, котрымъ не годить ся властѣ трактувати стороны, не только священника, але и кого-небудь зь горожанъ) уважаю рѣшучо за обиду чести. А що оно було ужитѣ передъ бѣлыми особами, то піддає під §. 496. Для того ще разѣ прошу свѣтлий судѣ о переслуханє свѣдѣв.

Ком. Марцикевич: Але-жѣ прошу, о. катихти, п. староста такімъ елематикъ, а его тѣмъ не допустивъ бѣ до чогось подобного. Чому-жѣ бѣ разѣ васъ, отче, не випросивъ, але ажѣ по чертѣ-годинній розмовѣ, якъ ви ему наговорили импертиненцій? Прѣвѣвъ нѣхто доси не жалувавъ ся на щось такого, ажѣ отсе ви, о. катихти!

О. Петрицький: Оригінально в справѣ бороните, пане комісарю! Говорите, що п. староста елематикъ, хвалите его тѣмъ, а я жѣ наводжу свѣдѣв! Нехай свѣдѣи зѣзнають, а тогдѣ ви, п. комісарю, порѣшате фактѣ, котрий єсть нѣмъ предметомъ розправи, зь тѣмъ, що ви говорите. На висказъ ваш, що „нѣхто доси не жалувавъ ся на щось такого, ажѣ я першій“, то може п. комісареви буде вѣдомо, що таке поступованє п. старости стрѣило не мене першого. (Торѣмъ на засѣданю окружного рады шкѣльонъ подобно п. староста випросивъ п. Венгжиньского, инспектора чортківського и бучацького.)

Ком. Марцикевич: То не належить сюда.

О. Петрицький: Не належало би, коли-бѣ ви, пане комісарю, не були высказали вѣ оборонѣ п. старости твердження, що ажѣ я першій жалуюсь на поступованє п. старости.

Судѣ: Жадаю о. Петрицького, щоб переслухати свѣдѣв для потвердження высказу п. старостою слѣв: „Marsz, idź mi przecz z ozi!“ — одмовляє ся.

О. Петрицький: Прошу занотувати до протоколу!

Судѣ: Добре, добре. Все буде занотуване. Судѣ не може вамъ, отче, дати сатисфакції. Того можете доходити вѣ до розѣ десятилітарній в ц. к. намѣстницѣхъ. П. старосту судѣ увѣлявѣ.

О. Петрицький: Я зголошу одѣлѣк до высшего суду и прошу о выданє выroku.

На тѣмъ розправа скѣчилась.

* * *

О. Петрицький, невагомъ по тѣй розправѣ, дѣставъ бѣ епископского ординаріату в Станиславѣ наказъ, щоб безъ проволокѣ подавъ ся на вичу посаду.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Засѣданя спѣльныхъ делегацій закѣнчать ся майже певно дня 24 с. м. Вѣ дняхъ 16 и 17 с. м. настане мала перерва в засѣданяхъ бо того дня выйдуть всѣ міністры и тайні совѣтники на ренуціацию архіепа. Валеріа, котра бѣдає за архіепа. Сальватора. Цѣсарь вертає завтра до Відня а 20 с. м. приѣде знов до Будапешту и того дня бѣдѣе ся мабуть перѣ до делегацій у цѣсаря.

Вѣ комісії „Австро-Угорской“ вѣ вѣдѣхъ бюджетованя, доказуючи, що бюджетъ укладає ся зовсімъ ясно. Що-до фабрикаціи бездымного пороху, то казавъ міністеръ, що порохъ той буде фабрикувати ся в трѣхъ фабрикахъ, в двѣхъ приватныхъ, в Прешбурѣ и Вьерѣ-Найштадтѣ и в трѣтѣй фабрицѣ державной, котра ще має заложити ся, бо годѣ бѣдавати фабрикацію бездымного пороху зовсімъ в приватній руцѣ. Бездымный порохъ потягне за собою и перемѣну карабинѣв. Се рѣчь зовсімъ природна и дасть ся легко пояснити; инѣ техника поступає такъ скоро на передѣ, що годѣ всего предвидѣти. Коли роблено карабіны Мавліхера великого калібру, годѣ було предвидѣти, що вже такъ скоро покаже ся, що малый каліберъ буде ще лѣпшій. Такъ само и не можна було предвидѣти, що бездымный порохъ покажѣе лѣпшимъ бѣдѣ тепѣршнього и що треба буде переробляти карабіны малого калібру. Вирѣшѣ та перерѣбка не буде велика и не буде богато коштувати; на оденъ карабинъ ирипаде всего лишь по 1 зр. Порохъ бездымный єсть вправдѣ шѣтѣ разѣвъ дорожшій бѣдѣ чорного пороху, але набоѣ будуть менші и для того порохъ той буде властиво дорожшій лишь пять разѣвъ бѣдѣ тепѣршнього. Що-до академіи войсковой на Угорщанѣ то заявивъ міністеръ, що правительство заложить тогдѣ таку академію, коли до неѣ аголосоєт ся 400 кандидатѣв. Кошты заложѣня будутъ выносити 3½ мѣл. зр.

Комісія для маринарки приняла цѣльнѣ дотичный статѣ адміралѣ Штеревѣкѣ заявивъ при сѣй нагодѣ, а бездымный порохъ буде заведенъ такожѣ и в маринарцѣхъ.

Вѣ угорской комісії для справъ заграничныхъ заявивъ референтъ Фалькѣ, що комісія не домагѣ ся конче пояснѣн ір. Кальногого, бо бѣдѣ давъ ихъ вже вѣ австрійской делегаціи. Делѣт. Гертвѣ казавъ, що Нѣмеччина повинна постарати ся о лѣпшу информацию о Мадярахъ, щоб они не были выставленъ на таѣ напасти, якъ вѣ справѣ наѣтревонъ прогулки до Берлина. Делѣт. Ашбѣтѣ виступивъ бузѣ дуже остро противъ ір. Кальногого и домагѣв ся, щоб вѣ дипломатіи було больше урядникѣв Мадярѣв та щоб ихъ не усуювало зь дипломатіи. Апоиѣ домагѣв ся, щоб Австрія старала ся о признанє вѣ Кобургского княземъ болгарскимъ а Чернатоній предлагавъ, щоб Австро-Угорщина порѣшила в сѣй справѣ насампѣредѣ врокѣ у Туреччинѣ.

По сѣмъ промовѣхъ ір. Кального. Онѣ дякувавъ насампередѣ делегаціямъ за то, що вѣхто зь нихъ, навѣтѣ и лѣвѣица не противлять ся вѣ засадѣ загальному напрямови его політичнѣмъ заграничному а противно всѣмъ ихъ похваляють. Єсть то рѣчь природна — казавъ міністеръ далше — що у насъ балканскій державѣ грають найбільшу роль и що вѣ делегацияхъ найбільше о нихъ говорить ся. Коли розважимо загальноу політику и становяще другіхъ заходѣо-европейскихъ державъ, то прийдемо до переконаня, що насѣ обходять дѣйство найбільше судѣа балканскихъ на-

родѣв. Зь другої стороны треба зновѣ и то мати на увазѣ, що деkotрі справы, котрі здають ся для насъ бути важными або и дѣйство сѣмъ важай, для другихъ державъ не мають великого значѣня. Коли отже розходити ся о якусь акцію зь нашої стороны, до котрой потреба удобреня другихъ державъ, то не легко его осилити, бо другі державы побоюють ся, щоб вѣ тѣмъ акціи не вийшла ака далеко и дѣла заутаннина. Спеціально односѣт ся то до признаня кн. Фердинанда. Єсть то справа безперечно дуже важна, але далеко важнѣйшо єсть справа внутрѣшного євросоюзованя и розвою Болгаріи. Доки внутрѣшному розвитку Болгаріи грозять небезпечности, дѣти справы признаня кн. Фердинанда буде стояти на другѣмъ планѣ. Мы не домагѣмо ся на балканскихъ пѣвостровѣхъ нѣчого больше якъ лѣмъ дружнѣхъ відносинъ суверѣнѣхъ. Мы не домагѣмъ нѣчого иншого и бѣдѣ Сербіи; мы не боронимо вѣ, щоб она поступала вѣ сѣмъ або тѣмъ напрямѣмъ и тѣмъмѣ ся вѣмъ врозноу и самостоятельности. Виступати противъ неѣ острѣйше нема ніякой причини и не лежить то вѣ нашімъ интересѣхъ. Міністеръ казавъ, що бѣдѣ вже вѣ австрійской делегаціи заявивъ то, що бѣдѣ жалуюсь не такъ на регенцію и правительство, котрымъ може не бравѣ доброй волѣ, але радше на ихъ пасивне становище. Ір. Апоиѣ — говоривъ міністеръ далше — агадавъ тутѣ, що дѣставъ приватнѣ вѣсти зь Болгаріи, зь котрихъ выхѣдѣ, що становище князя и внутрѣшнѣ відносинѣ краѣ представляють ся тамъ вѣ чорныхъ краскахъ. Онѣ, міністеръ, слѣдѣтѣ вже бѣдѣ давна дуже пильно и безсторонно за ходѣмъ рѣчей вѣ Болгаріи и для того мусить обставити при тѣмъ, що вже казавъ, іменно що вѣ Болгаріи не єсть такъ зле. Недавно тому дано ему до перечѣтаня справозданє одного безсторонного чоловіка, признанє для одного правительства, розумѣє ся для австро-угорского. Отже вѣ тѣмъ справозданю, котре обговорѣно всесторонно лѣмъ ситуацію князя и правительства тамъ и політично-економічнѣ відносинѣ краѣ, знавѣшъ бѣдѣ ту саму користь однеу, яку на побѣдѣвъ своихъ информаций мѣгъ вже не разѣ выгодошувати. Сказано тутѣ — говоривъ міністеръ — що було бѣ добре, коли-бѣ мы вѣ справѣ болгарской поступали енергичнѣйше а спеціально же вѣ справѣ признаня кн. Фердинанда бѣдѣ вглядѣ на то, що вѣ котровѣхъ стороны можемо дѣстати одмову одповѣдѣ. Я вѣ тѣмъ не годѣжу ся. Правительство вже не разѣ заявляло, що готовѣ признати князя кождѣмъ хвилѣ, але скоро оно знає зь горы, що не вѣдѣло бѣ нѣчого, то не думає, щобъ лишь сама проба того рода могла комує замѣшунувати и зробити якесь вражѣнє. Вѣ Болгаріи знають и видѣтѣ дуже добре наслідѣи нашої дружной політичѣ.

Спосѣбъ, вѣ якій N. fr. Presse выкористала розгѣворъ цѣсаря зь Ріеромъ и Пленеромъ побѣдѣе принятѣ австрійской делегаціи вѣ чешко-німечкой угорѣ. выкликаєтѣ вѣ цѣмъ краѣ вѣ цѣмъ чешкомъ народѣ велике розъяренє. Moravska Orlice пише и. пр. такъ: N. fr. Presse надуживає вѣ нечуваннѣ вѣ вѣ монархічныхъ державѣхъ спосѣбѣ особу цѣсаря для своихъ партійныхъ цѣлѣхъ, бо надає словамъ монарха тенденцію, котрой онѣ не мавъ на думѣхъ и додає до нихъ ще и погрозу. Представителѣ чешского народу вѣ Чехіи певно не злѣкають ся сен погрозы и будѣтѣ и далше заступати и боронити права чешского народу. Згадана газѣта кѣнѣтитъ свою одповѣдѣ словами: „Кѣли правительство схоже боронити того права, то угода удасть ся, коли-жѣ оно не буде мати до того двѣхъ, то угода розѣе ся.“

Вже и свѣтѣмъ зачинають грати політичну роль. Звѣстно якъ Мадяры сѣмъ озлоблені на Сербѣв за ихъ пансербскі стремленя а що не можуть имъ нѣчого вѣдѣти на полі політичнѣмъ, то хотѣтѣ имъ шкодити економічно. Угорскій міністеръ рѣшнѣцтва выдавъ отже розпорядженє, що бѣдѣ дня 10 с. м. на побѣдѣвъ ветеранарійного закона не вѣльно перепускати череэъ границу зь Сербіи до Австро-Угорщинѣ транспортъ свѣнѣи, коли-бѣ показало ся, що вѣ цѣмъ транспортѣ єсть лѣмъ одна недѣжа свѣнѣи. Звѣстно, що Сербіа веде найбільшу торговлю свѣнѣи и се розпорядженє дасть ся вѣ Сербіи тяжко почути.

Вѣ послѣднихъ дняхъ роздѣшлась була вѣсть, що кн. Уельскій веде череэъ англійского амбасадора вѣ Петербургъ, Моріера, безпосередній переговоры зь царѣмъ вѣ тѣмъ цѣль щобъ зблизити Англію Нѣмеччину и Росію до себе и навѣтѣ заключити союзъ тѣхъ трѣхъ державъ. Користѣ зь сего союза була бѣ для Росіи така, що она зыскала бѣ свободу руку вѣ Болгаріи. Зь другої зновѣ стороны розпущено вѣсть, що Росія думає порозумѣтѣ ся безпосередно зь Нѣмеччиною а що то настане вѣ часѣ гостѣи нѣмечского цѣсаря вѣ Петербургѣ. Pol. Corr. дѣстала отже вѣ Петербурга корреспонденцію вѣ котрой о облизнѣю Росіи до Нѣмеччины такъ говорѣтѣ ся:

„Вѣ тѣхъ кругахъ, що повѣрили вѣ вѣсть о недалекѣмъ зближеню Росіи до Нѣмеччины, спѣдѣвають ся тѣмъ зміны спеціально по стрѣчѣ царя Александра III. зь цѣсарѣмъ Вильгельмомъ II. Зь вглядѣ на ту стрѣчу треба замѣтити, що вѣ Росіи повѣтають гостѣи нѣмечского цѣсаря вѣ Петербургѣ дуже радо. Стрѣча обохъ монархѣвъ скѣрпѣтѣ безперечно добрі відносинѣ обохъ державъ и для того причинаєтѣ ся безпосередно до скѣрпѣленя мира, але якѣмъ зміны становища державъ до себе по сѣй стрѣчѣ не можна ніякъ спѣдѣвати ся. Росія не має ніякой причини запускати ся вѣ міжнародній комбинаціи, череэъ котрій тепѣршнѣа рѣвновага вѣ Европѣ могла бѣ бути нарушена. Она має достаточну поруку своѣй безпечности вѣ удержаню свободѣ дѣлаи, удержуючи рѣвновагу тѣхъ-цѣмъ порозумѣнѣхъ вѣ Франціи, а зь другої стороны мусѣтѣ такъ само Нѣмеччина добаву-

вати таку-ж саму поруку для себе в істотно-важну тридержавного союзу. В констеляції групи Росія Франція і групи союзних держав Німеччина-Австро-Угорщина-Італія, котрі себе рівноважать і тими способами удержують рівновагу в Європі, не зробить стрічка царя Александра III. з цесарем Вільгельмом II. ніякої зміни.

В Берлін розійшлася знов поголоска, що незадовго мають відбутися заручини наймолодшої сестри німецького цесаря з найстаршим сином данського наслідника престолу. Цю таке одруження німцями кинув єсть дійсно в плані, о чом нема ніякого сумніву, але чи то одруження, котрим досі лиш жіночі круги найбільше інтересувалися, єсть більше можливе, як було перед роком, то рідко зовсім не певно. Кажуть, що цесар Вільгельм пристав би на то охотно, бо він дуже рад би, щоб двоє синів до данської родини королівської стали дружніші і тісніші до доказу на то єсть той факт, що він вибирає як знов в гостину до Данії, сини разом вже з цесарем.

Під заголовком „Actengemässe Geschichte einer Officiers-Pensionierung“ появилася в Штутгарті брошура, видана капітаном Мілльером і аристократичною сенсациою. Автор брошури доказує, що жалі на пенсіювання в усунування без причини віртембергських офіцерів та пониження віртембергського елемента на висунування на перед пруского в загальній війні стремління вимірній протаві віртембергського короля Карла і династії в корупції офіцерів, суні зовсім справедливий. Брошура та компрометує багатьох офіцерів а між ними також командуючого генерала Альвенслебена і міністра війни Штабгайля.

В понеділок відбули ся в Парижі збори французьких революціонерів, на котрих присутній заарештований протаві арештованих російських революціонерів. На зборах сніх хотів промовляти і якийсь булганський, але радий міста, Веланж, не дав йому говорити, кажучи, що Буланж був би арештований навів би видав Росії. Веланж сказав: „З Росіянами ідемо протаві царя, з Лібенхтом і Бебелем протаві Бісмарка“. Зв'язаний бесідник Гесд сказав: „Арештовані російських революціонерів не викликало протесту в прасі, бо в Парижі панують російські гроші. Най би хто був так сказав перед двадцятьма роками, що республіка буде арештувати чужих проскрибованих, то ми були-б на то відповіли, що то клевета. Но в Парижі панують не лиш російські гроші, але і російська поліція. Ледея позрештована Росія, як вже і явив ся в Парижі член „третього відділення“ полковник Попов і він то веде тепер слідство“. Бесідник закінчив одтак, що він єсть протаві російсько-французького союзу. Хібно єсть думати, що російській медієв прийдє свободу на поміч. Ліше єсть шукати союзу французького народу з російським а не союзу російського деспотизму з французькою республікою. Навонець узакнено таку резолюцію: Зважаючи, що порушено право а ію що російській проскрибовані не проважали ся протаві ніякого французького закону, що арештовані єсть єсть злочинством протаві гуманності, протестують збори протаві того арештовані а разом з висказують свою симпатію для проскрибованих.

Рух в руских товариствах.

Загальні збори товариства „Рускои Бесіди у Львові“ відбули ся вчера вечером в комнатах товариства дуже поважно при участі до 40 членів.

Збори одержав голова уступаючого виділу посол Ю. Романчук, а потім провів зборів обрав посол і член виділу краєвого д-ра Д. Савчак і покликав на сестра зборів п. К. Паньківського.

За секретаря уступаючого виділу застав п. Паньківський коротко справу з діяльністю виділу в минулому році адміністрації. Піднесемо лиш важливі дані з того справоздання:

Засідання відбув виділ 13.
Вечірні збори з танцями уряджено на „Бесіду“ 3, а вечірні серед посту було також 3 і удали ся дуже гарно.

Разом з другими товариствами „Руска Бесіда“ відв'язувала пам'ять Т. Шевченка концертом в сали „Нар. Дому“.

Газет лежало на столі чатальні 33.
Членів було 11, прибуло 6, а всіх членів товариства 73.

На делегатів „Рускои Бесіди“ до комітету з львівських і за львівських Русинів для будови руско-народного театру у Львові вибрав виділ проф. Романчука і нижансера Ганничак.

Потім касир товариства застав справу з ставу каси і фондів товариства. Маєток зв'язаний товариства виносить 4.677 зр. 96 кр. З того 4000 зр. уміщено в листах товариства кредитного земельного, 170 зр. в уділах „Народної Торговлі“, а 507 96 зр. на книжці щадничій. Далше касир предложив рахунок з підмоги соймової на руско-народний театр, котрий остане під зарядом „Рускои Бесіди“. Той рахунок ми подамо окремо, разом з справозданням з цілої рідної діяльності виділу в справах театру.

На внесення комісії контрольної збори уділили виділу асоціаторію.

Одбав реферат театральний д-р Евгений Олесницький предложив збрати думки основний реферат про стан театру на-

родно руского в часі урядованя уступаючого виділу. (Реферат той напечатано цілий в „Ділі“.) Зібраний прийняв реферат театральний гримками оплесками і щиро піднімали референта за его великий і всесторонній заслуги для нашого театру.

Одбав наступив вибори нового виділу, до котрого увійшли як члени: п. д-р Д. Савчак, проф. Д. Гладкович, проф. И. Огоновский, Костя Паньківський, ниж. Ганничак, Никола Шухевич і д-р Ловчан Озаркевич. — а як заступники виділових: п. д-р Ю. Цезевич, о. К. Куницький і проф. Ром. Цеглинський. До контрольної комісії вибрано: п. проф. Петра Огоновського, д-ра Вас. Дьодана і проф. Ром. Заклинського.

Під кінець прийшли внесення членів, з котрих загальніший інтерес мали два:

Внесення д-ра Е. Олесницького: Виділ „Рускои Бесіди“ скличе найдалше до 10 вересня с. р. надзвичайні загальні збори і поставити до ухвали такі внесення: а) щоб найславнішого композитора руско-українського Миколу Лисенка в Києві вменувати почесним членом товариства; б) щоб виготовити для М. Лисенка дипльом з артистичними окрасами з групи представленої в Галичині опери его „Родзана нощ“; в) щоб М. Лисенка запросити на представлення „Родзана нощ“ у Львові.

Внесення комісара Вол. Лавровського: підперте д-ром В. Дьоданом, щоб виділ „Рускои Бесіди“ завазав при „Бесіді“ руске товариство співваде.

Оба ті внесення збори прийняли з найбільшою симпатією.

По вичерпанню порядку двеного д-ра Савчак закрив збори.

НОВИНКИ.

— Львівський комітет мьскій для обходу перенесення мьска Микевича запросив також чотирох Русинів до участі в его діланю, а именно: посла Ю. Романчука, сеніора Ставроїї проф. д-ра И. Шараневича, проф. Наталя Вахнянина і редактора „Діла“ Ив. Белей. Три із запрошених: Романчук, Вахнянин і Белей, в відпові на запрошення вислали до комітету таке спільне письмо:

„Світлий Комітете!

Світлий Комітет у відомий підписаний о виборі їх в члени Комітету корол. стол. міста Львова, завязаного задля участювання в торжестві похоронів Адама Микевича. Вибори сей уважимо собі за честь і за ту честь складаємо щиро і сердечну подяку. Однак характер того торжества, як видко з дотепершніх приготувань, не має бути ані загально-людськ ані також загально-славянськ, але спеціальн — по при урядово краєвом характер, наданом єму офіційною участю Виділу краєвого — польсько національний. З тої причини ми, хоч як найвище цінимо іоніального віщину, славу і гордість не тільки Польщі але і цілої Славянщини, і хотіли найсердечніше симпатизувати з цілим торжеством, однак, належаючи до иншої народності, а при тепершніх — на жалі — невбодрадних взаєминах обох народностей нашого краю, чинною участі в устроєно торжества похоронного брати не можемо.

З високом поважанням

Юл. Романчук — Нат. Вахнянин — Ив. Белей.
Наводимо в повній основі сю відповідь комітету, щоб з ніякої сторони не було в тім ділі неясности, тым більше, що про се п'єм загадав уже ині Kurjer Lwowski і за мьткою од себе: „Годі! Обход не може мати прецінь инчого характеру.“

— На ілюстрацію старосту в Дзюбича вибрав онотди п. Иван Лідл, віцепрезидент намьстництва.

— Студенти краєвого університету розділили до всіх товариств студентських вишних заведений наукових об'явки такого змісту: Товариш! Комітет репрезентативний, вибраний на загальному віці академіком в Кракові дня 2 червня 1890 р., порішав устроїти при нагоді похоронів Адама Микевича (дня 29 червня с. р.) перший з'їзд польскої і славянської молодіжки академічної, а то щоб взаємно зблизити ся і познати змаганя та пересвідчення молодіжки славянської. В надії, що Товариш возьмете участь в похоронах Адама Микевича, запрошуємо взяти участь і в з'їзді, котрий відбуде ся на другий і третій день по похоронах з такою програмою: День перший: о годинах 9-й рано збори в Collegium novum. Зібраних повтає президент комітету, одтак реферати і промови учасників з'їзду в справах молодіжки славянської; по полудні оглядини історичних пам'яток міста Кракова, вечером торжественне представлення в театрі. День другий: Рано при наручній погоді прогулянка на копець Костюшки, вкінці сільний пір і прощання. — Повідомляючи Товаришів о загалом з'їзді, просимо відповісти, чи Товариш возьмуть в ній участь через одпоруників і чи тяжко виголошувати відповіди реферати і промови. Відповіді просимо надіслати на руки підписаного президента секції інформаційної під адресою: Войтх Шухевич, Краков, Stago-wisna, Nr. 13. На об'явнику підписаний: Войтх Шухевич, Володислав Навроцький, Стан. Щитницький.

— З'їзд молодіжки польскої і славянської в Кракові — як доносить Kurjer Lw. — мали закати влади.

— З ім'ям стайславським — як доносить польськ газети — виключено за антирелігійність 7 учеників, а то 1 з шестого класу, 4 з п'ятого а 2 з четвертого класу.

— Од п. Францішка Рижгорна одержали ми з Рожнова на Мораві слідуюче письмо з проше-нням умістити в „Ділі“:

„Мойм честним прихильникам і прихильникам на Галицькій Русі, з котрими не судже-

но мені було попрачатися лично, в душі ети-окою горячо руку і оставляю їх сердечню з Богом! Тым високоповажаним панам і про-водникам народу, котрі мене при виїзді з братної землі рускої одпровадили аж на дво-рець залізниці, дякую ще раз з глибокої ду-ші. Последній хвилі проведень між Вами, до-рогі панове, число до найшасливіших свого жи-ття. Бог нехай спасає, нехай хоронить Ваш на-рід і Вашу землю!

В Рожнові на Мораві дня 8 червня 1890.
Францішек Рижгорн.

В приватном листі з Рожнова пише сердечний той друг руского народу: „Дуже уму-чений захвав я другого дня на мьсо. Цілу до-рогу згадував я на тоту несподіванку на „Бесіді“. За тоту щиро велику любов до смір-ного чеського писателя не могу иначе, як лиш бути весь Ваш працею, посвяченою в дальшом своєм житю виключно Вашму дорогому наро-дові. Ваш змаганя — то змаганя і моє, Ваші бажаня — бажання моїми; ділю ся кожним Вашим засмутком, а радуюсь кожним успі-хом, якій Ви здобули для свого бідного народу. Сподіваю ся, що нхто з Вас о щирости мо-їх слів не буде сумніватися, тым більше, що я всіх Вас обороняв народних прав і робітників на ниві словесної і практичної так дуже ціню і поважаю... Лікар тутешній потішив мене... Дай оно Боже, бо нічого собі так не бажано, як здыскати здоров'я, труд-ніше далше і повитати Вас в нашій Золотій Празі...“

— На виставу господарю Львову у Відні організує ся громада екокурія з Галичини. В пер-ших днях липня відбиде з Львова через Кра-ков окремий поїзд товаришків до Відня по зни-жених цінах їзди. Учасники сні екокурія будуть мати і инші доброді улекшеня, а то знп-жений ціны вступу на виставу і за проживаня в готели. Карти легітимаций на ту екокурію будуть видаватися у Львові в бюр мьсто-вом залізниц Карла Людвика (готель Жоржа), а в Бродях, Підволочисках, Тернополі, Пере-мышлі, Ярославі, Рашеві, Тарнові, Бохні і Кракові при касах залізничних разом з бі-летами їзди. Визний оповіщення подадуть ся ще пізніше в газетах.

— Про вітатицію намьстником школи львової в Боховах подає так урядова газета: Дня 11 чер-вня приїхав намьстник до Бохова. На дворці повитали его староста і маршалок повітовий з Долини, духовенство обох обрядів, урядники судові і уряду податкового, рада мьска з бур-містром Шиндлером, урядники домен під про-водом люстратора Голокевича і урядники сали-нові. По представленю удав ся намьстник з на-дворстником п. Іланцом до заряду домен в Боховах, де розвідував ся про односини господарскі. Одтак зайшов намьстник до шко-ли лєсничої, де вже вижидали професори і уч-ники. Поінформувались о викладах теоретич-них і практичних, оглянув намьстник саль-выкладов, музей школи, кухню, огорог бо-танічний і лєсній школи. З Бохова виїхав ся намьстник до Закамня, де оглядав водні устрої ства. В дальшом поїзді через лєс Бохова-скі і Львовські оглянув намьстник кональні на-всти на державних ґрунтах в тих лєсах, експлуатований бар. Опшдорфом. Одтак їд-чи в напрямі Моршніа оглядав намьстник па-мятковий дуб цесарскій в ревір львовиць-кій. В Моршніі поступив намьстник до за-ведени купельового а одтак відїхав повозом до Стриги.

— Охорона протаві огня. Краєва команда жан-дармеріи видала що ино до ч. 5376 А. поучаючий розказ до всіх постерунків жандармеріи як по-яснене до §. 145 інструкції службової. До-кумент сей в дословній перекладі так зву-чить: „Нє в однім краю монархії австрійскої не лучає ся так много огня як в Галичи-ні. Щорічно майже, коли настане тепліша пора, цілі мьсцевости або их части падають жертвою огня. Велика катастрофа огня Стриги ще стоїть всім свьжо в пам'яті, а і в сьм році погор-бли вже по части міста Новий Санч, Горлиць, Кольбушова, Бережани, Фришак, Ляцке, Хоростків, Озерний і Буок. За-для тих огня в що року тисячі людей лишають ся без да-ху а шкода матеріальна виносить нераз міліо-ни. Жандармерія знає докладно односини влас-ного краю і найліпше знає осудити, яка се тяж-ка шкода для бідних мешканців, котрі крім огня навішуваний пожевою, невротажми а т. п. Причиною многих огня єсть звичайно лхій спосіб будованя домен, неосторожна забавка д-тей запалками, підпалництво а рідко також гро-ми. Мусимо ту ще звернути увагу, що в Га-личині мьж ортодоксами жидівськими (гусигами) єсть звичай, получений з великою небезпеч-ністю огня, котрий вже нераз був причиною великих огня. Єсть се підкурюванє т. зв. „цицею“ або „цицелем“ (се лучає ся по мь-стах, де вироблюють ті „цицею“ як в Бел-зї, Надворні і т. п.). Сю небезпечну роботу так виконують, що деякі жиди вшанють ті „цицею“ через 24 годия в деревляних ко-морках і підкурюють их димом з вугля і сьрки, а одтак продовують их як святощі. Та-кож свьчки в сабах не гасять, а се грозить пожаром іменно в деревляних домах по мь-сточках. А що огонь прибрає все так великі розміри, причиною єсть брак приладів до га-шеня і брак зорганізованих сторожів пожар-них. Також истинючі дои приписи о поліції огня з р. 1786 вже перестаріли і не дуже об-повідать тепершнім односиам. Але ще бль-ша хіба в тьм, що і ті приписи не викону-ють покликай до сего влади і органи. Вира-ді виділ краєвий предложив соймови нові за-кони о поліції будовничій, огнявій, примусовім убезпечаню од огня, заводженю сторожів по-жарних у всіх мьсцевостях, але на що при-дають ся навіть найліпші закони, если их не виконує ся? Тому команда жандармеріи при-гадує свій наказ з 15 серпня 1888 а ще додає ось таке поученє: Писла §. 27 бук. к) зак. гро-мадского і §. 23 бук. к) зак. громадского дня 30 бьльших мьст виконувати поліцію будовничу і огняву приналежить до власного обслуґу діяльно-

сти громад, і післа §§. 103 і 107 інструкції службової має жандармерія звертати увагу на всі з'явнища, котрі кому небудь можуть грозити небезпечністю, як пр на занедбанє приписів огняних, і о тьм доносити властям громад-ским і своим зверхностям. Щобь одповісти сьй задачі, а з другої сторони не попати в конфлікт з мьсцевими властями, іменно по бль-ших мьстах, мають команданти повітові і по-стерунків доглянені хіби в справі поліції о-гневої, іменно же практиковані в деяких мьс-цевостях чинности, получені з небезпечністю пожару, насамперед подати писемно до відмо-сти своих зверхних властей службових, кот-рі обговоривши се з шефом жандармеріи уді-лять командантам бльших інформацій. В ін-терес безпечности публичной пожаданым було би, щобь команданти повітові все постарали ся о писемно уповажненє від шефа діяль служ-бової, щобь жандармерія при патрулюваню в по-розуміню з мьсцевими властями могла пересвід-чити ся за кожним разом о стані приборів до гашеня по всіх мьсцевостях повіту. Вага-лі лиш енергичне спвідбанє властей компетент-них і жандармеріи може запобіти великим шкодам, котрі за-для огня луцають ся що ро-ку в нашом краю.“

— Якийсь божовальний офіцер резервовий, похо-дичий мабує з Галичини, хотів перед кіль-кома днями на силу дістати ся до Бургу відень-ского, щобь, як говорить, в дуже пильно-ї інтерес розмовити ся з цесарем. Нещасного одведено на одділ психіатричний віденьского шпиталю.

— Служба ветеринарїна не переводить ся всюди так, як се годило ся до взгляду на односи-ні економічній Галичини. І так доносять з Підволочиска, що тамошній ветеринар повіто-вий виїхав за односткою, а оглядини зв'їрять і продуктів зв'їрчаків не одано, як то дав-ніше бувало, лькарви залізничному з Підво-лочиска, лишє треба за кожним разом спрова-джувати ветеринара до Скалату, віддаленого о три милі. А треба знати, що через Підволочиска входить до Галичини в торгівлі транзитової ве-лике чило зв'їрять і продуктів зв'їрчаків. Че-рез таке спроваджуванє ветеринара збільшають ся значно кошти для купців, бо така кожда по-дорож ветеринара коштує 15 зр., але ще треба до приїзду ветеринара держати зв'їрять замкнені по вагонах середь задухи і спеки та тому гине много зв'їрять. Годило ся на час одпустки дати иншого ветеринара до Підволочиска, не од-страшувати купців, котрі волять висилати свій товар дальшою дорогою на Варшаву з по-лишенєм Підволочиска.

— Испити зрілости в львівській школі реал-ної скінчили ся онотди. Испити проводив д-р Радзисевський, професор львівського універ-ситету, яко одпоручник краєвої ради шкільної. До испиту приступило 10 абітурієнтів, з ко-трих 9 здало испит а один одержав по-правку.

— Засіданє Славянського Благотворительного Обще-ства відбуло ся в Петербурзі — як подає Кгаз — дня 24 мая і на ній звывав митрополит кївскій Платон Славян, пробі плекали бра-терску любов в односинах до галицьких Ру-синів. На засіданю були присутні: новий ам-басадор сербскій Петровиць, писатель (?) рус-кій Бьлєцкий, кількох емігрантів болгарских і якийсь селянин з Галичини, котрого зібрани оглядали з симпатичною цікавістю. — Того са-мого дня відбулось також в Кїєві засіданє кї-ївскої філії славянського Общества благотвори-тельного. Засіданє було нечисленне; учитель ко-лєгій ім. Галагана мав одчити о угоді нїмець-ко-чеської а заповіджений одчити проф. Володи-мира Антоновича не відбув ся. Іменовано почет-ними членами міністрів: Бунго і Вышнеград-ского; згадано про померших добродїїв то-вариства: про Рігельмана, Павла Галагана і про-теєра Терлецкого.

Телеграми „Діла“.

Букарешт 11 червня. Парламент у-хвалив кредит на дальше узброєнє войска.

Париж 11 червня. Міністер пред-ложив палат послів условія, під якими Франція пристала на конверсію довгу єгипет-ского і заявив, що Англія додержити слова і уступити ся з Єгипту. Франція хоче жити з Англією в згоді, але не може пристати на то, щобь Англія панувала в Єгипті.

Брукселя 11 червня. При доповняючих виборах до парламенту побдили знов кле-рикали і забезпечили собі тепер власть на довгі дьта.

Берлін 12 червня. Кн. Бісмарк ска-зав кореспонденту Daily Telegraph-y, що велика наука доводити в Нїмеччині до не-вдоволеня а в Росії до заговорів. Одно-сини Нїмеччини до Франції сунь дуже до-брі, бо Франція щиро бажає мира. Тридер-жавний союз єсть крпкий і дає найліпшу поруку мира. Австрія єсть для Нїмеччини конче потрібна.

Бєлград 12 червня. Правительство сербске вислало на руки свого посла у Від-ні поту, в котрій жалє ся на последню бесіду зр. Калікокого і на розпирядженє угорского міністра в справі транспорту сви-ней з Сербії до Австро-Угорщини.

Берлін 12 червня. Клюб центра роз-бив ся з причини предложеня войскового. Розійшлася поголоска, що коли то предложе-нє упаде, то парламент буде розважати а цесарь готов навів звичайним розпорядже-нєм знести право загального голосованя.

Цѣна збѣжа и другихъ продуктоѣвъ.

41. н. ст. червня 1890.

Львовъ: Пшеница 7— до 7-75, жито 6— до 6-50, ячмѣнь 6— до 7-50, овесъ 7— до 7-50, горохъ 6— до 12—, вика 6— до 7—, рѣпакъ 15— до 16-70, льнянка — до —, конюшина червона 32— до 45—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —, хмѣль бѣзъ 25— до 65— зр. за 56 килѣ въ Львовѣ, оковита за 10.000 литрѣвъ 9.75 до 10-25 зр.

Тернополь: Пшеница 7— до 7-75, жито 6— до 6-50, ячмѣнь 6— до 7-50, овесъ — до —, горохъ 6— до 10—, вика 7-50 до 9—, рѣпакъ 15— до 16-25, льнянка — до —, конюшина червона 30— до 45—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Подолячска: Пшеница 7— до 8—, жито 6— до 6-50, ячмѣнь 6— до 7-50, овесъ 6-75 до 7—, горохъ 6— до 10-50, вика 8— до 9—, рѣпакъ 15— до 16—, льнянка — до —, конюшина червона 28— до 40—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Ярославъ: Пшеница 8— до 8-25, жито 7-70 до 8—, ячмѣнь 6-50 до 7-75, овесъ 6-80 до 7-20, горохъ 6— до 11—, вика 8— до 9-50, рѣпакъ 15-50 до 16-75, льнянка — до —, конюшина червона 32— до 45—, конюшина бѣла — до —, конюшина швед. — до —, тимотка — до —.

Курсъ Львовскій

въ дня 10. л. червня 1890.

Акции за штуку безъ купона	Плат.	Жад.
Зелѣз. гал. Кар. Людв. по 200 зр. м. к.	199	202
Зелѣз. Львов.-Чернов. по 200 зр. а. в.	232 50	235
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в.	303	306
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	—	216
Листы заставны за 100 зр.	101 30	102
Банку гипот. гал. 5% а. в.	106 75	107 45
Банку гипот. гал. 5% а. в. выдѣл. зъ 10% прем.	99	99 70
Банку краевому 4 1/2% а. в. лѣос. 51 л.	100 70	101 40
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	98 30	99
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	100 70	101 40
Товар. кред. гал. 5% а. в. лѣос. 37 л.	95 50	96 20
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. лѣос. 52 л.	101 15	100 85
Товар. кред. гал. 4% а. в. лѣос. 56 л.	95	95 70
Листы довѣжн за 100 зр.	57	60
Гал. Зав. кред. сел. 3% а. в. (давн. 6%) въ лѣос.	47	50
Гал. Зав. кред. сел. 2 1/2% (давн. 5%) въ лѣос.	—	—
Общ. ролѣ. кред. Завед. 6% лѣос. въ 15 л.	—	—
Облиги за 100 зр.	104 10	105 80
Индемпнац. галицкй 5% м. к.	92 20	92 90
Галиц. фонду пропнаціи 4% а. в.	100 75	—
Комунальнй Банку краев. 5% 1 емис.	104 50	—
Позички краев. зъ 1873 по 6% а. в.	98 10	98 80
Позички краев. зъ 1883 по 4 1/2 а. в.	—	—
Лѣосы:	22 50	24 50
Мѣста Кракова	—	34
Мѣста Станиславова	—	—
Монеты:	5 51	5 64
Дукатъ цѣсарскій	9 30	9 86
Наполеондоръ	9 65	9 75
Рублимперіаль	1 32	1 42
Рубель сѣрбный	1 34	1 36
Рубель паперовый	57 15	57 65
100 марокъ нѣмецкихъ	—	—

НАДОСЛАНИЕ.

Парцель до продажи при улицѣ Мицкевича, Браервской, Подльвского Шопена, Моношюка, Казимирвской, также наменицѣ при тѣхъ улицахъ. Близшихъ информаций удѣлае, а также дотычный планъ ситуационный, мѣстечий окруженіе того комплексу выдае и высказе на жадеан П. Т. купующимъ безплатно Зарядъ реальности Емля Бертеміліана Браера, Львовъ ул. Браервска 10.

Жерела и заведеніе водолѣчнице

МОРШИНЪ

отворене бѣзъ 10 мая.

Купель солянковй, бороваиной, софѣйной системы Рікльго, гидротерапія, массажъ, електрика, ергостатъ. 3499 (6-8)

Цѣна тыжднева разомъ зъ лѣченіемъ

бѣзъ 24 зр. 50 кр.

Замовленія адресувати треба

Д-ръ А. Медвей

Моршинъ.

4% Облігаціи индемніз. угорскй	10
4% Облігаціи пропнаціи галиц.	10
4 1/2% Облігаціи пропнаціи угорскй	10
5% Облігаціи проп. буковинскй	10
порукае до лѣкованія капиталѣвъ яко першоряднй паперъ вартѣстнй по курсу деннѣмъ	
АВГУСТЪ ШЕЛЕНБЕРГЪ	
домъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.	
Выдаваніе газеты львовскй „Надѣя“.	
Пренумерата рѣчна на провинцію зр 1.80.	

Всечестному Духовенству и П. Т. Добродѣямъ церкви поручаю мое заведеніе рѣзбы церковной и костельной въ Краковѣ ул. Зельзничя (ul. Kolejowa) ч. 18

маюче вже загально звѣстне признание и славу, котору ему зъєднало совѣстне, точне и артистичне выготвленье замовленъ та приступнй цѣны.

Якъ доси выготвляю и на дальше иконостасы, престолы, ставлѣ, сповѣдницѣ, амвоны, феретроны, пульпѣты, клячннкі, лѣхтарѣ и всякого рода статуи, та взагалѣ все, що входить въ объсягъ рѣзбы и архітектуры. Одаствляю такожъ ольбійны образы — а у всѣмъ стараю ся якъ наибѣльши заховати вѣрный стиль церковный.

К. М. Ходзинскій.

БЮРО ВЫВѢДУЮЧЕ

Островскон въ Станіславовѣ.

Розкладъ ѣзды на желѣзничкѣхъ державныхъ.

важнѣйшій бѣзъ 1 червня 1890

Обѣзды зъ Львова.

Въ напрямѣ до Стры: 5 мин. 50 рано поѣздь особовый до Стры, Хирова, Стружа, Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станіславава и Гусятина; 10 мин. 20 передѣ полуд. до Стры, Хирова и Сухои.

8 мин. 45 вечеромъ до Стры, Хирова, Сухои, Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станіславава и Гусятина;

Въ напрямѣ до Станіславава: 9 мин. 16 передѣ полуд. поѣздь посѣпный до Станіславава, Черновець, Ясѣ, Букарешту и Гусятина;

4 мин. 30 по полуд. поѣздь особовый до Станіславава, Черновець, Ясѣ и Букарешту;

10 мин. 16 вечеромъ до Станіславава, Гусятина, Черновець и Сучава.

Въ напрямѣ до Велзца: 8 мин. 3 рано поѣздь мѣшанный до Велзца и Сокала.

2 мин. 29 по полуд. поѣздь мѣшанный до Велзца, только въ пятницѣ.

4 мин. 43 по полуд. поѣздь мѣшанный до Велзца только въ вторки.

Приѣзды до Львова

36 Стры: 8 мин. 26 рано поѣздь особовый зъ Буда-Пешту, Мункача, Лавочного, Сухои, Хирова и Стры.

3 мин. 36 по полуд. поѣздь особовый зъ Сухои, Хирова, Стры, Гусятина и Станіславава.

12 мин. 8 въ ночи зъ Буда-Пешту, Мункача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стры, Гусятина и Станіславава.

36 Станіславава: 6 мин. 53 рано поѣздь особовый зъ Сучава, Черновець и Станіславава.

2 по полуд. поѣздь особовый зъ Букарешту, Ясѣ, Черновець, Гусятина и Станіславава.

8 вечеромъ поѣздь посѣпный зъ Букарешту, Ясѣ, Черновець, Гусятина и Станіславава.

Зъ Велзца 10 мин. 17 рано поѣздь мѣшанный зъ Велзца только въ вторки и пятницѣ.

5 мин. 41 по полуд. поѣздь мѣшанный зъ Сокала и Велзца.

Годины поданй послѣ годинника львовского. Оголошенія розкладу ѣзды на шляхахъ желѣзничкѣхъ державныхъ въ Галичинѣ дѣстати можна въ каждой стациі по цѣнѣ 6 кр. за одинъ примѣрникъ.

На преміи!

Товариство „Просвѣта“

и

Руске Тов. Педагогічне

при зближающихъ ся испытахъ въ школахъ народныхъ подае до вѣдомости Свѣтл. Радѣ Школьныхъ, Внов. священиковъ, катихитѣвъ, учителей въ родѣ цѣль, что книжки накладу обохъ товариствъ, призволенй кр. Радою школьною на преміи для учениковъ, красно оправленй зъ позолочеными берегами, можна купити въ канцеляріи товариствъ при улицѣ Ормешевскій ч. 27 по такой цѣнѣ:

Выдана „Просвѣты“:

Добре робя, добре буде	17 кр.
Росказы про силы природы	20
Оповіданя о житю св. Бориса и Глѣба	20
Повѣстки для дѣтей	27
Сестра	15
Вайки	22
У пропасть дорога ховска	28
Зоря	22
Исторія Руси ч. I.	25
Исторія Руси ч. II.	23
Исторія Руси ч. III.	28
Паша, душа въ господарствѣ	35
Лѣнь и коноплѣ	24
Рогата худоба	45
Пасѣка	24
Жите св. Пантелеймона	20
Дробна птица господарска, а великій грошъ	20
Открытие Америки	22
Молитвенникъ народный (въ звчч, опрѣвъ)	30
а) хрестъ полотняный и золоченый хрестъ зъ передѣ	25
б) цѣла оправа полотняна, береги золоченый и золоченый хрестъ зъ передѣ	35
Зоря, безплатна учителя, зборшуръ: въ гарибѣхъ переплетѣ	15
	25

Выдана „Руского Тов. Педагогічного“:

Образковъ виданя:

Звѣринець ч. I.	10 кр.
Звѣринець ч. II.	10
Звѣринець ч. III.	10
Звѣринець ч. IV.	10
Робинзонъ	40
Мала менажерія	35
Дикій звѣрята	35

Читанки безъ образковъ:

Читанка ч. I по 10 кр. въ опрѣвъ	20 кр.
Читанка ч. III по 1 кр. въ опрѣвъ	20
Читанка ч. IV по 10 кр. въ опрѣвъ	20

Всякія замовленія высказують ся скоро и точно.

О половину зниженій цѣны

для предлатиниковъ „Дѣла“, „Зорѣ“ и „Ватковичина“

на давнийшій томи „Библиотеки найзнаменитѣйшихъ поствѣтъ“ т. I—XX, включно, чи хто купуе разомъ иколько, якъ дозго выстане невеликій запасъ. Зголошуватись треба просто до „Администраціи Дѣла у Львовѣ“.

Знижена цѣна всѣхъ 20 томѣвъ 13 зр. 80 кр. (на пересылку почто вѣ треба долучити 30 кр.)

Укѣнченый матуристъ

гимназіальный глядае лекціи на село подчасъ вакацій. Зголошуватись подѣ буквами: I. А. въ Лѣсковатѣль почта Коростень 3530 ко коло Хирова. 2-4

Учительна

котра бы хотѣла учить на селѣ дѣвчата приватно и дома, може аголосити ся до о. Іос. Терешкевича пароха въ Любши почта Журавно.

Многій бѣзначеня: у Вѣдну 1888, Amstetten 1889

CARL RUDOLF WERNER

властитель винницѣ и складу винъ

въ Клоостернайбургѣ Martinstrasse 12.

Складъ у Вѣдн: I. Weiburggasse 5.

порукае 3420 11—13

Всѣ. Духовенству и Церквамъ свои

ВИНА клоостернайбургскій

знаменитый и довго задержуюий смакъ и силу.

Цѣнники по складахъ Народной Торговлѣ.

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ.

Пр. ОО. БЕНЕДИКТИНОВЪ

въ монастыря von Soulas

(Франція)

Dom MAGUELONNE, Prior

2 золотой медаллѣ: Брюссель 1880 — Лондонъ 1884.

наибѣльшій бѣзначеня

Вымыслено 1373 прирѣзъ

въ роцѣ Петровъ Бурсо

„Поденно уживаючи Еликсиръ до зубѣвъ Пр. оо Бенедиктинѣвъ въ сѣбѣлости

колькохъ капель въ склянкѣ воды, тамусе и лѣчиться порохпавнѣе зубѣвъ, бо черезъ те надае имъ бѣлого польску и твердостъ та замѣняеся

исча и удержуе ихъ здоровыми.

„Тому то рѣвно кинишъ чистѣеишъ корденно при-

сугу, звертаючи увагу на сѣй даваный и практичный зѣлъ, що

есть наибѣльшимъ средствомъ цѣлюющимъ и однокую охороною на бѣлъ зубѣвъ.

Въ роцѣ 1807 и 1808, т. Croix-de-Seguer

Телер. агентъ

Дѣстати можна у аптекахъ и аптекахъ, 2765

Можна дѣстати въ аптецѣ п. Жигмонда Рукера у Львовѣ.

АНТОНЪ РОЗМАНИТЪ

КРАКОВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикорій, Сурогагѣвъ кавы и кавы фиговой

въ Равѣвцяхъ подѣ Краковомъ

Нагороджена двома сѣрбными медаллами заслуги ц. к. мѣ-

нстерства торговли и рѣльництва.

Выготвлѣе зъ сырого продукту власной плавтаціи всѣ роды Цикорій штучной и кавы, бѣзначаяи ся богатствомъ частей поживныхъ, такожъ знаменитымъ смакомъ и запахомъ.

Фабрика поручае передовсп.мѣ:

Сурогатъ кавы въ корѣбкахъ (шуклядахъ).

Сурогатъ кавы въ склянкахъ.

Каву шротову французку Розманита,

Цикорію краковскую горку. 3347 20—52

Каву фигову

Цикоріальну каву перлову (Новѣсть).

Каву краковскую въ скриничкахъ знамениту.

Каву жоладу

Порукаючи выробы мои фабрики, перевысшаяи прикметами

всѣ сего рода заграничій продукты, надѣю ся, что напѣй Вл. Господи-

нѣвъ, котрый окружають все и всюды своєю приклонностію краевый

промыслъ, схотѣи и въ томъ случаю подпомагати и розповсюдпо-

вати мои выробы.

Купувати можна у всѣхъ торговлѣхъ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продае

всѣ эффекты и монеты

по курсѣ деннѣмъ, пайточнѣйшѣмъ не вчлѣяючи иѣякой провизіи.

Яко добру и певну лѣокацію поручае

5% листы ипотечный преміованый

5% „ „ безъ премій

4 1/2% „ „ листы товариства кредитового земского

4 1/2% „ „ Банку краевого

4 1/2% „ „ позичку краеву галицку 3483 15—?

4% „ „ позичку пропнаціи галицку

5% „ „ „ „ буковинскую

4 1/2% „ „ „ „ позичку угорскійхъ желѣзничкѣхъ державныхъ

4 1/2% „ „ „ „ пропнаціи угорскй

4% „ „ „ „ угорскй облигація индемнізационный

а всѣ тѣ паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все

купуе и продае

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае бѣзъ П. Т. купующихъ всѣхъ лѣвоисованъ а вже платнй мѣ-

щевй паперы цѣны, такожъ запашия купоны за годнѣвъ, безъ иѣякого бѣчисленія, а замѣщевй лишь за бѣчисленіемъ справдѣшныхъ коштѣвъ.

До эффектѣвъ у котрыхъ вышли купоны, доставляе новый аркушъ купоновъ, за зворотомъ коштѣвъ, котры самъ поноситъ. Тѣперь хибують аркушъ купоновъ до

Лѣосѣвъ Тиснѣнскихъ, 5% Листѣвъ кор. Польского, бѣзъ 1 мая до лѣосѣвъ державныхъ зъ р. 1860.

Глядаю

учителя на село до парвѣты и до ученика маючого робити вступный испытъ. Оба майже приготвлѣны лишь докѣнчити. Зголосити ся до А. Стрѣльбицкого въ „Академічѣмъ Братствѣ“, або просто до о. Вол. Полянського, пароха въ Товтенѣмъ, почта Пробѣжна. 3529 2—4

Карта Галичины

Буковины и угорской Руси выдана товариствомъ Просвѣта коштуе лишь 5 кр.

Словарь нѣмецко-русскій

Ом. Партичного

продаетъ товариствомъ Просвѣта

по 1 зр. замѣстъ 3 зр.

Учитель,

укѣнченый семікалѣтною практикою и зъ доброю кваліфикацію, глядѣть лекціи на село або до мѣста до дѣтей зъ народныхъ школъ.

Близна вѣдомость въ Администраціи „Дѣла“.

Пайлѣтшій

2) Глава 5.

деревляных та металевых; що у нас єсть Бухминьскій, Шербиляки и другі таланиті знамениті; коли невеличкі зборки зъ поля артистичныхъ выробѣтъ нашихъ ставъ подвизати не тѣло интеллигентный свѣтъ галицкій, але на колька заводѣвъ на выставахъ и въ дѣнь, а навѣтъ Глясовъ, — то пересвѣдчено ся, що Русь галицка не лишъ на поля словесной продукціи, але и на другихъ поляхъ штука єсть народомъ, о котромъ зъ чистого совѣту мѣгъ сказати поє. престолонаслідникъ Рудольфъ: Es ist ein altes Kulturvolk.

Розкоши Галича, случайно одкрыті старинныя памятники въ разныхъ сторонахъ краю, а вѣдѣи юбилейна богата выставка Институту Старопольского зъ русскими печатными памятниками та цѣнными людьми штуки малайскон — все те могло у каждого мыслящего чловека выработать пересвѣдченіе, что „якъ бы мы взяли такъ якъ треба“, — по словамъ Тараса — то зъ поля етнографіи, музыки, промыслу, штуки и науки далось бы у насъ нагромадити памятники, на котры мы самы могли бы бути горді, а котры оправдали бы зъ цѣлости, что Русь була зъ давнѣ въ Славянщинѣ елементами высоко культурнымъ.

Якъ богатства етнографіи находять ся въ краю нашомъ, скѣлько характеристичныхъ чертъ свѣтогляду народного зъ его старинными обрядами та звичаями далось бы помѣстити, что й нынѣ посередъ жита нового, европейского, — о томъ можна собі виробити понятіе бодай въ приближеніи, наколи скажемо, что одинокъ Франтишекъ Ржегоржъ, цырий Чехъ, за колька лѣтъ (1884—1890) побуту свого въ Галичинѣ зумѣвъ про насъ въ разныхъ издавничкахъ чешскихъ написати 68 розвѣдокъ науковыхъ въ якихъ 150—160 окремихъ статяхъ. Zlata Praha, Osvěta, Lada, Vesna, Květy, Hlas Naroda, Slovanský Sborník, Průmyslové Listy, Lumír, Světozor та Ruch мѣстятъ въ собі широкій матеріалъ етнографіи на всякій тематъ жита духового и промыслового Русинѣвъ галицкихъ зъ ихъ теперѣшними и старинными свѣтоглядомъ. Сей самъ патриотъ чешскій зумѣвъ въ часѣ побѣдокъ своихъ по Галичинѣ прибирати до найцѣннѣйшій выробы промыслу нашего домашнего и засилити нми на вѣчу намятъ музей праскій.

Коли жъ теперь зважимо, що и въ краю нашомъ правити люде, якъ гр. Волод. Дьдушакъ, оба Федоровичъ, проф. Шухевичъ, дар. Вербицкій, промысловый музей львовскій та академія правдова въ своихъ зборахъ и др. посѣдають множество що найцѣннѣйшихъ выробѣтъ штуки рускон, навѣтъ зъ часѣвъ давнѣйшихъ, — а коли зъ другой стороны уявимо собі, что на поля етнографіи и музейныхъ зборѣвъ штуки та промыслу руского въ институтѣхъ рускахъ доса не зроблено майже нѣчого, — то дѣйстви станемо передъ пытаньемъ, чи не соромитися намъ тою великою байдужностью, якою бѣднечаемось самы супротивъ себе!

На той тематъ могли бы мы широко ще писати, могли бы дорѣкати и людямъ иодиничнымъ и институтамъ русскимъ, головно „Народному Дому“, — але дорѣкати за минуве не принесло бы нѣякого хѣсна, може навѣтъ вышло бы непотрѣбное розгорчєнє и шкѣдну оппозицію изъ стороны свѣдомыхъ чи невольныхъ виновниковъ. Намъ не ходитъ о менторство, а радѣ були бы мы, якъ бы инші слова на будуче найшли собі послухъ у русскихъ институтѣхъ. Старина гане та марнує ся, теперѣшности не шануємо и про розвѣи не даємо, то може и на лучшу будучность не заслужимо собі, наколи не отяжнимось зъ

своєюсь, въ котру почили мы може и безъ власной вини для того, что на кождѣй нашѣй институтѣ спочивають и другі важны, найрѣзороднѣйшія задачі. Але правлячи аксіомомъ: et hoc faciendum et illud non omittendum, мы звертаємось нинѣ до „Промѣтъ“, щобъ она яко товариство дала бодай починъ до правильныхъ студій етнографічныхъ и до зааснованія музея народнои штуки и народнои промыслу.

Переглядъ часописей.

[Dziennik Polski про Русинѣвъ въ теперѣшній хвилѣ.]

Звѣстний изъ своей заглои неапатости до Русинѣвъ Dziennik Polski помѣстивъ вчерасѣдуючу статью про Русинѣвъ:

„Русины, користаючи зъ кождои нагоды для своихъ агитаційныхъ цѣлей, не дармуютъ въ вѣду надходящихъ выборовъ до радъ повѣтовыхъ. Видко межъ ними великій рухъ, зайнятый тую широкую ненавистію до поляковъ, котроу наши борителѣ бѣднечають ся. Въ Тернополѣ завязала ся Радада Подольска, котра збирає складка на цѣли агитаційны и роздѣлы рѣшъ межъ чловецѣвъ. Радъ такой повторять ся и де инде, а цѣлю ахъ буде такою агитація. Тернопольска рада, выкричавшись на тематъ лютого гнету Русинѣвъ, ухвалила выслати депутацию до цѣсаря зъ жалобою и буде за примѣромъ мѣлодо-Чеховъ агитувати межъ народомъ, щобъ бы оны кривды тѣ представили въ формѣ петиціи законодавчимъ тѣламъ. До тыхъ штукѣвъ мы вже назыкли, а коли о нихъ згадуємо, то лашъ для того, что найвысшій чашъ, щобъ мы и зъ своей стороны почали дѣлати. Выборы до рады державной надходять, побѣдъ агитацій рускахъ не хабѣе и другихъ агитацій межъ народомъ, ширеныхъ такъ мерзеными статями, якъ помѣщуваний въ Průmyslové Listy елюбоубрація нашихъ недовѣрѣныхъ социалистовъ, — потреба отже приготувитися до завѣтной борбы противъ однихъ и другихъ. Акцію такую може подѣлати комитетъ центральный, натурально по змѣнѣ регулярнаму и обновленію своего склада. Треба народова подати руку по-надъ голы агитаторѣвъ панславизму и социализму, дати ему репрезентацию въ комитетѣ, побѣдѣ въ парламентѣ. Отдакъ повнѣнъ комитетъ вже нинѣ звернути увагу на потребу творения постоянныхъ комитетѣвъ повѣтовыхъ, котры вже нинѣ занялись бы работою надъ уменьшеніемъ акціи выборовъ. Правда, что дотеперѣшня практика комитетѣвъ центральныхъ зривала на провинціи богато людей доброн воли, але в дѣлато треба тѣмъ скорѣе и энергичнѣе брати ся до поправы пошибѣвъ. Дальше повнѣнъ комитетъ центральный вже сейчасъ подумати о збираніи фондовъ изъ цѣли выборы, бо въ послѣдѣй хвилѣ станемо зъ вѣдъ безрадѣи до борбы, правда, зъ слабшамъ, але нинѣ вже добре зорганізованнымъ сторонничествомъ панславизма, ворожымъ нашимъ народнымъ интересамъ. Кожда проволака принесє намъ необяснимый шкѣды — а органиція повѣтова безъ системы не богато вартѣ.“

Отже неапатиста противъ Русинѣвъ статьи Dziennik-a Polsk-ого говорить сама про себе, а для насъ зъ неапатиста: якъ найрѣзнѣйше и наивернѣйше вести справу руску упередъ, не оглядаючи ся на нѣякі лайки, клеветы и доносы въ польскихъ дневникахъ!

У другихъ Славянъ, особливо у Чехѣвъ, зана була въ старину богиня Прія, очевидно не что иного, лашъ наша Пріє. Въ Вацерада „Mater verborum“ греца богиня Аеродате пояснена славянскимъ выразомъ Прія.

Послѣ Миклошича (Etymol. Wörterbuch) старинный корень слова при доховавъ ся досѣ въ словахъ: призывъ, приятель, сиритѣ. Въ языцѣ санскритскомъ pri значило любить, а prias (дорогій, любый) навѣтъ звукомъ зовѣмъ подходить до нашей назвы Пріє. Слово Данапріє мало отже значыте милолюбивѣ, стояло въ очевидной связи зъ понятіемъ любви, зъ понятіемъ „любия жѣнка“, любви Дажбога.

Незмѣрно цѣкавою єсть и назва „Припетъ“; она выражає давній религіиный поглядъ нашего народа, має про те такою милолюбивѣйшимъ початкомъ. „Данапріє (жѣнка Дажбога) була донькою рѣки Бористенесъ“ — тоту мысль выражає актъ найдокладнѣйше назва Припетъ.

Перша часть слова При-петъ намъ вже зана; єсть то той самъ корень, что подѣбуєсь въ назвѣ давной богини Пріє або Прия.

Друга часть слова При-петъ зана намъ зъ праславянской (скитской) исторіи. Геродотъ згадує про двоихъ королѣвъ скитскихъ Ари-пейтъ и Спарга-пейтъ, Юстинъ про скитского короля Сколо-итъ и т. д. Навѣтъ въ устахъ народу доховалась и досѣ подобна назва одного скитского короля въ назвѣ могилы Перепятъ на Украинѣ (могила находить ся въ томъ мѣстѣ, де побѣда нашихъ лѣтописей було „Перепетово поле“, нинѣшній степъ бѣлоцерковный).

Въ давныхъ языкахъ означувало „петъ“ або „пѣтъ“ те, что нынѣ слово бѣло. Въ санскритскомъ и старонерскимъ говорилося рѣка, въ даво-латинскомъ языцѣ рієт (Jupiter). Таковы чинимъ При-петъ мало початково значеніе: бѣло-рѣка, бѣло-рѣка Данапріє.

Назва „Припетъ“ єсть оденъ доказъ болѣе, что Геродотомъ Бористеномъ не єсть горѣшій Дѣлѣвъ (про него въ Скитіи не мали жадной вѣсти), а лашъ рѣка Припетъ. Властивымъ Дѣлѣвомъ (Данапріє) звано лишь одну часть рѣки — бѣдъ устья Припяти до моря.

(Конєвъ будє.)

Справозданье выдѣлу „Рускои Бесѣды“ зъ управы руско-народнымъ театромъ за часѣ бѣдъ 10 цѣвтія 1889 до 11 червня 1890.

[Резерватъ д-ра Евгения Оленицкого.]

(Дальше.)

Щобъ зберегти бѣднѣйшу задачу народнои штуки и достоянству рускон сцену рѣвногостѣ въ репертоарѣ оригинальныхъ и перекладныхъ штукѣ, не обмежувъ ся выдѣломъ на строгій и докладный цензурѣ новыхъ творѣвъ драматичныхъ и перекладныхъ, але переводавъ при томъ точну контролю надъ укладаніемъ репертоару въ поодинокыхъ мѣсцахъ побуту театру. На побѣдѣ той контролѣ посѣдає нинѣ выдѣлъ „Рускои Бесѣды“ докладну статистику драматичныхъ выдѣловъ зъ мѣсцѣ, де пробувавъ театр и має докладну відомѣсть, якъ штуки и коли выставлювано, коли и якъ штуки повторювано въ однихъ мѣсцѣхъ и въ болье разѣвъ, ача була за кождымъ разомъ обседа поодинокыхъ рѣшъ и яке поводженіе має кожда выставка у публики.

Для прикладу изъ и для выказанія цифрами пропорціи выставъ подає выдѣлъ цифрове сусоставленіе зъ важнѣйшихъ мѣсцѣ побуту нашего театру въ мѣнушомъ роцѣ. И такъ въ Тернополѣ давъ театр въ часѣ бѣдъ 11 цѣвтія до 12 мая 1889 року 23 выставы. Зъ тыхъ выставъ припадає 14 на оригинальный а 9 на перекладный репертоар. Зъ оригинального репертоару выставлено 3 драмы, 3 комедіи, 3 мелодрамы и 5 народныхъ комедіо-оперъ и оперетъ; зъ перекладныхъ выставлено одну драму, 2 комедіи, одну водеиль и 5 комичныхъ оперъ. Въ Перемышлѣ было вѣсѣхъ 23 и въ нихъ представлено 16 оригинальныхъ а 7 перекладныхъ творѣвъ. У Львовѣ було выставъ 14, мѣжъ котрыми посвячено 9 оригинальнымъ а 5 перекладнымъ творамъ. Въ Станіславѣвъ представлено на 23 выставѣ — 15 оригинальныхъ а 8 перекладныхъ творѣвъ. Въ Дрогобичѣ на 19 выставѣ — 13 оригинальныхъ а 6 перекладныхъ творѣвъ. Зъ кождемъ періодѣ, котрого дотыкає справозданье, пропорціи тая выхѣдѣть ще болѣе въ некорнѣ переведеного репертоару а то, зѣдѣсь, головно дѣлато, позаякъ послѣдними мѣсцями убавилъ на репертоарѣ театру опера Лисенкова „Рѣздвяна нѣчь“, котра стала найбільше аттракційною штукою въ свѣтѣмъ досѣ переважно перекладнымъ творамъ репрезентивомъ репертоарѣ.

Не безъ интересу буде познати такою статистику поводженія поодинокыхъ штукѣ, котра рѣшає зъ одной стороны зъ якоє части о вартости самой штуки, а зъ другой вымовно свѣдѣть о смаку публики. Наибольше поводженіе очевидно мали тѣ штуки, котры въ томъ самѣмъ мѣсцѣ мусѣла дерекція на домашній публикѣ повторять. До такихъ штукѣвъ належать въ репертоарѣ творѣвы оригинальныхъ: „Закорѣжець за Дунаємъ“, — повторено въ двоихъ мѣсцѣхъ по два разѣ, „Полубѣтовѣ“, — повторено въ троихъ мѣсцѣхъ по два разѣ, — драмат. образъ „Дай серцю волю“ повторено въ одномъ мѣсцѣ два разѣ, а такъ само и драму „Хто виненъ“, — „Рѣздвяна нѣчь“ повторено по два разѣ въ троихъ мѣсцѣхъ, — комедію Григоріевича „Тато на заручаныхъ“ въ двоихъ мѣсцѣхъ по два разѣ. Зъ репертоару комичныхъ оперъ повторювано оперы „Варѣвъ даганьскій“ и „Ласарѣвъ“ въ троихъ мѣсцѣхъ, а оперу „Весела война“ въ одномъ мѣсцѣ. Повторюваня комичныхъ оперъ лучались кромѣ того же и тогдѣ, коли на сценѣ нашего театру були гостяныи выступы артистовъ и артистокъ иншихъ столичныхъ сценъ, котры выступали выключно въ того рода штукѣхъ.

Праця выдѣлу и театру коло репертоару була въ мѣнушомъ роцѣ значно болѣе, якъ коли-будъ передъ тѣмъ, а то именно по причинѣ выставленія оперы „Рѣздвяна нѣчь“. Въ же маю р. 1889 розочувъ персональ театральныи приготовленія до той оперы и зъ достоянствомъ всякого признанія трудомъ поборова великій трудности того твору, якому подобного не выставляла ще досѣ руска сцена. Щобъ перша руска опера на сценѣ народнои театру выйшла зъ кождого поглядѣ коррєктно, не щадивъ и выдѣлъ „Рускои Бесѣды“ въ коштовѣхъ вѣ заходѣвъ. Въ липни 1889 р. удавъ ся выдѣлъ до самостоятелю автора оперы Ва. Миколы Лисенка въ Кієвъ зъ прошеніемъ о партитуру до повной оркестры и о деякі уваги щодо выставы. Знаменитый нашъ композиторъ не лишь не бѣдѣзавъ сему прошенію, але позволилъ зовѣмъ безкористовно на бѣдѣсѣ оркестральныи партитуры такъ, что выдѣлъ заплативъ лишь перенесувачамъ въ Кієвъ около 300 ар. за перенесаніе пѣтыхъ обемистыхъ томѣвъ нотъ. П. Микола Лисенко обявъ самъ наглядъ надъ перенесувачемъ, а коли було скѣчене, надѣславъ партитуру до Львова. Партитуру тую бѣдавъ выдѣлъ заравъ оркестрѣ волюковѣ 55 го полку, котра побѣдѣла вывѣсти часть музыкальну, однакъ часть показавъ ся за короткѣй и опера не могла бути выставлена у Львовѣ. По вывѣздѣ театру до Львова рѣшивъ ся выдѣлъ призволити дерекцію на выставу „Рѣздвяна нѣчь“ зъ малюю оркестрою на провинціи, хочъ виконаніе сєи оперы безъ повной оркестры далеко не може дати повнѣи о єи стойности и красѣ. Однакъ выдѣлъ выхѣдѣвъ зъ поглядѣ, что и Русинамъ на провинціи належать дати нагоду почути и побачити на сценѣ важнѣйшій и найкраснѣйшій творѣвъ рускон музыки, а зъ другой стороны немаловажнѣе рѣшене було тутъ и то, что, не сѣвѣючи оперы черезъ цѣлый роцъ, артисты рускѣ мусѣли бы бѣдѣтъ на ново розпочати працю, котра забрала быт майже 1/2 частей року. Такимъ способомъ прийшло до того, что „Рѣздвяна нѣчь“ поставлена була на руской сценѣ въ Галичинѣ по разѣ первой не у Львовѣ, а на провинціи, въ Станіславѣвъ дѣя 4 сѣчня с. р., а бѣдъ того часу бѣдувавъ сиривѣ тріумфальныи похѣдѣ

по нашѣмъ краю, и одушевляючи руску публику, якъ о томъ пересвѣдчавъ ся выдѣлъ изъ справозданья своихъ дѣлѣгатовъ та зъ численыхъ згадокъ и рѣшеній въ рускихъ часописяхъ. Тѣмъчасомъ полишала деревня партитуру на цѣлу оркестру оркестрѣ войсковѣй 55-го полку, котра має пригостити до виконанія оркестральныи части оперы въ часѣ выставленія єи въ сєгорѣчнѣмъ оснѣнѣмъ сезонѣ у Львовѣ.

Додати належить, что п. Микола Лисенко кромѣ оркестральныи партитуры приславъ „Руской Бесѣдѣ“ ще и кольорованій зѣры костюмѣвъ до вѣсѣхъ рѣшъ оперы, побѣла котрыхъ справила дерекція театру вже власнымъ коштомъ зовѣмъ вѣрній и дужє гарній костюмъ. Такъ само и новѣ декорация придбавъ дерекцію повнѣи бѣдѣсѣдѣвъ цѣли, отже вывѣсна выставка „Рѣздвяна нѣчь“ зовѣмъ уже не богато полишає до бажанія.

Новости драматичного репертоару придбавъ переважно выдѣломъ „Рускои Бесѣды“ занаши такою радѣй привѣтъ мѣжъ рускою публикою. Драмы „Хто виненъ“ и „Дѣлѣтѣ недѣль“ признала критика правдыми окрасами рускон драматичнои литературы, а драма Старицкого „Не судилось“, выставлена первой разѣ дѣя 31 мая с. р. въ Сяноцѣ, выклакала мѣжъ тамошними Русинами правдыи энтузіазмъ, якъ свѣдѣть о томъ дописъ помѣщенъ въ ч. 118 „Дѣла“ зъ с. р.

Жаль лишь, что повышеними новостями вычерпано вже майже зовѣмъ весь оригинальный репертоаръ рускихъ творѣвъ драматичныхъ. Все, что лише стѣйного появлялось въ литературѣ драматичной въ Галичинѣ або на Украинѣ, занашио вже мѣсцѣ въ репертоарѣ нашон сцены и було вже досѣ представлене, а нинѣ стоить наша сцена передъ сумнымъ фактомъ, что для будущо репертоару нема майже зовѣмъ нѣякихъ оригинальныхъ драматичныхъ творѣвъ. Щобъ зарадѣти тому, односивъ ся выдѣлъ „Рускои Бесѣды“ до многѣхъ драматичныхъ писателѣвъ, особливо на Украинѣ (до Старицкого та Янука), однакъ вѣсѣхъ старина выдѣлу не принесла пока-що пожадныхъ наслѣдѣвъ. Укладаючи репертоаръ на слѣдуючий роцъ мѣгъ выдѣлъ помѣстити въ нѣмъ зъ творѣвъ оригинальныхъ хабѣ де-що зъ непереставляемыхъ ще досѣ драмъ Боракѣвского, а рѣвночасно порѣшавъ бѣдѣсѣдѣтъ до п. Миколы Лисенка зъ прошеніемъ, щобъ позволявъ збирати бѣдѣсѣтъ зъ партитуры свѣтѣной комедіи „Утопленъ“, котру бѣдѣтъ мѣгъ бы лашъ театрѣ выставити на своей сценѣ. Що-до давнѣйшихъ творѣвъ заходѣть ся рускій театрѣ коло бѣдѣны драмы К. Устиневича „Ярополкъ“.

При такой недостаткѣ оригинальныхъ творѣвъ мусѣвъ выдѣлъ звернути бачну увагу на переклады зъ чужихъ литературъ. Уложєне репертоару перекладныхъ творѣвъ приймавъ выдѣлъ майже выключно на себе и старавъ ся зработи той репертоарѣ о сѣбѣ можно оживленіемъ, рознороднымъ и дати мѣсцѣ творамъ зъ одной стороны стѣйнымъ и добрымъ, а зъ другой стороны не переходящимъ силѣ нашей сцены. Въ той справѣ выхѣдѣвъ выдѣлъ „Рускои Бесѣды“ зъ поглядѣ, что руска сцена не розвиває ся зовѣмъ зъ своей задачею, коли побѣдѣ творѣвъ оригинальныхъ познакомляти буде загаль рускою публики по можности зъ вѣсѣми галузями и бѣдѣвными драматичнои литературы нѣякихъ народѣвъ и, въ мѣру силѣ своихъ, зъ вѣсѣмъ тѣмъ, что подаютъ нинѣ своей публици вѣсѣ инші большій сцены. Побѣла поглядѣ выдѣлу, характеръ народнои сцены лежать не лашѣ въ томъ, щобъ она була зеркаломъ жита и минувшости своего народа — хочъ то повинно бути головною єа задачею — але такою и въ томъ, щобъ она подала загаловъ, котрому служать, по можности, вѣрній образъ добутѣвъ драматичнои словесности а сценічнѣи штукѣвъ взагалѣ, занакомла єго зъ поступомъ и розвиткомъ той штуки, даючи єму можність бачити въ рѣднѣмъ языкѣ тѣ творѣ, котрыми нагєресуєсь ширшій свѣтъ, а котрыхъ инакше мѣгъ бы Русинѣ або зовѣмъ вѣ, або лашѣ на чужѣй побачити сценѣ. Изъ въ змѣгѣнѣхъ литературныхъ взагалѣ стараєсь кождый народѣвъ при-своєнѣтъ собі вѣдѣтѣвка людского духа и мысли безъ огляду на то, въ якѣмъ языкѣ она проявилась, такъ особливо и въ драматичной литературѣ не повинно ся заведувати такою присвоєванію, котре тѣмъ самымъ уже розширює кругъ задачъ народнои сцены.

Тѣмъ поглядѣмъ руководивъ ся выдѣлъ уже при укладаніи репертоару минувшого року, спеціально-жъ зновъ що-до репертоару на роцъ 1890 постаравъ ся выдѣлъ о переклады чотирѣхъ творѣвъ, а именно двоихъ драмъ и двоихъ комедій. Драмы суть: „Вѣ сѣтѣ судьбы“ Потѣхина зъ російского и „Дѣвѣна Фабриція“ Вѣлѣбрата зъ нѣмѣцкого — обѣ великои стѣйности литературнои. Драмы тѣ бѣдавъ выдѣлъ вже дерекція до науки. Кромѣ того має ще выдѣлъ перекладѣ славон и высоко-патріотичнои драмы В. Сраду „Огчѣна (La patrie)“, котру на случай, коли бѣ лише дали ся одолѣти значны трудности техничѣй, належало бы до-конце поставити на руской сценѣ. Зъ комедій передавъ выдѣлъ дерекцію театру до выставленія переклады творѣвъ Балудцко „Своєнка“ и Ферстера „За звѣриною“, котры до комедій занадуго змѣнѣли мѣсцѣ ще въ сєгорѣчнѣмъ репертоарѣ. Кромѣ того постаравъ ся выдѣлъ въ послѣднихъ мѣсцѣхъ о повну зѣрку вѣсѣхъ творѣвъ драматичныхъ знаменитого російского драматурга Островского, котрого найкраснѣйшій творѣвъ належить выбрати и перекласти для нашей сцены.

На томъ починѣло-бъ ся справозданье устулающего выдѣлу що-до репертоару руского театру.

Перехѣдѣи бѣдѣтъ до артистичного персоналу, належать заназначити головній змѣны.

Въ маю минувшого року уступивъ зъ руской сцены артистѣ Константинъ Пѣдѣвѣсѣдѣй зъ жєною, удаючи до украинъ-

⁸⁾ „Зоря“, письмо для рускихъ роднѣвъ, 1883, ч. 14.

⁹⁾ Бытъ Подольскъ, т. I, вып. I, ст. 33. — Про Габилу Пріє згадує и Нечуй-Левицкій въ Свѣтоглядѣ украинского народа („Правда“ зъ року 1876).

ской труппы Кропивницького, а на его місце заступала дирекція артиста Тита Гембицького з женою. П. Гембицький, ветеран руської сцени, бодай і в нині не мали усього, обійнявши значну частину репертоару не лише К. Підвищенського але і пок. Івана Гривецького, а навіть в частині героїчної ролі в драматичних історичних, як прим. в "Полуботку", "Чернігівці" і "Федьку Острозьким". Пані Гембицька знайшла відповідне місце в характеристичних репертоарі жіночьому.

В другій половині 1889 р. вступили в склад труппи театральної два молоді і надійні артисти-русуни пп. Підвищенський (молодший) і Курманович, з котрих другий, який співак-тенорист дає надію, що при совітській праці може стати дуже позитивною силою для сцени. В співних штуках має п. Курманович і нині вже значний ролі і викликає в них задоволення. В той році умерь недужий бд довшого часу артист О. Сипович.

Більше важливих змінь не було, хіба гадаємо ще про зміни в хорі, де кількох виступаючих з театру хористів заступлено відповідним числом виступів.

Піднести належить тут також і той факт, що по смерті пок. Івана Гривецького режисерію поділяли між себе: директор п. Виборович і артист Степанівський. Перший обійняв режисерію драми і комедії, другий всіх шуків співаків П. Степанівському припадає значна частина заслуги в виставленню "Родянової ночі".

(Колець буде.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНИЙ.

Оногдшнє засідання угорської комісії військової принесло нам дуже важну несподіванку. З справоздання референта тої комісії, Раковського, показало ся, що вже в найближчій часі можна сподіватися збільшення військових потреб військових о яких 20 до 21 мільйонів зр., а міністерство війни не лише не сказав на то нічого, але ще і заповів вже на певно збільшенню стану війська в часі миру. Як велике має бути то збільшення, того міністерство не сказав, і даятого та несподіванка викликала тим більше занепокоєння, бо остаточно можна припускати, що кожний збільшений до війська буде мусити вже в недалекому часі служити три роки без всякої польги. Деякі в'єденські газети припускають, що третя частина війська не буде заведена, бо она і не в кінці потрібна, позаяк досвід достаточний поучив, що для вибравана воїна досить то збільшення, побачимо мабуть вже на осінній сесії парламенту, бо здаєсь, що правительство зажадає ще сего року того збільшення бд репрезентативу народу.

Спільними делегаціямъ предложено будуть окупованих країв на 1891 р. котрий в потребахъ виказує 10,136.149 зр., а на то має покрити в сумі 10,187.650 зр. А треба тут вже з горі зазначити, що Босна і Герцеговина покривають свою адміністрацію з власних доходів. Що то єсть річ можлива, походити з того, що адміністрація окупованих країв старає ся підносити доходи сикх країв і висукує що раз новий жерело доходу в природних багатств краєвомъ. Одно, що в сикх краях єсть недогднимъ в виклику недоволення людей, то єсть способъ оплачування податків. В Босні і Герцеговині платять ся це доси десятина, з тою лиш зміною, що властель грунту оддавав ен в часах турецьких в натурі, а нині мусить самі припадатю на него часті продавати в сплатити податок в готівці. Єсть то для тамошних жителів подвійно некористно. Ціна припадаючи десятина, єсть означена з горі. Селянин мусить отже продавати ен без вагляду на то, яка єсть ціна в торгів і мусить не раз же і доложити до неї, щоб заплатити податок. Правительство каже, що сий способъ податкування мусить бути ще зикній час задержаний, бо насамперед треба перевести всю роботу катрастральну. Значна частина доходів окупованих країв іде на войско; на слдуючий рік предлімовано буджетъ войсковий о 134.000 зр. вище, а то даятого, що корпус босанський має бути знов збільшений о 4 компаній, так, що в 1891 р. корпус сий буде числти 36 компаній. В справозданню бюджетові сказано, що ті видати на войско не єсть непродуктивні, бо войско в сикх краях становить важний чинник цивілізаційний, а жителі тамошні самі то признають і чамъ раз більше горнуть ся до войска; особливо багато людей вступає добровільно до корпусу жандармерії. Видатки на войско в сикх краяхъ вносять 2,000.000 зр.; за то на просвіту выдаєсь лиш всего 420.000 зр., на будову дорігъ 388.000 зр., а на справу савітарній 70.000 зр. Видко з того, що і в сикх краяхъ так само як і у насъ верховодить лиш мілітаризмъ.

В угорській комісії для маринари заявив адміралъ Штернек, що австро-угорська ескадра, котра виллає на в'ємецькій воді буде складатися з чотирьох кораблів: "Рудольф", "Стефанія", "Франц Йосиф" і "Тигер", Рахидит ся тут о куртозів, бо в послднихъ часахъ заходила в'ємецька ескадра аж два рази до австрійських портів. Тимъ способомъ доволити ся також і давньому вже запрошенню в'ємецького цесаря.

Штернекъ подав також до в'єдомости колн і в якихъ розмірахъ буде побудована ескадра на Дунаю. Що-до заведена безлічного пороку в маринарці, то сказавъ Штернек, що порохъ сий буде заведений лиш для карабінів, бо до набиваня пушокъ бд доси ще не придатний.

Недоволення в Фінляндії з заведеннямъ тамъ порядківъ російськимъ правительствомъ, стало вже такъ велике, що кількохъ фінляндських сенаторів, що стояли в опозиції до російського правительства, подали ся тепер до димісії. Найбільше враженіє в Фінляндії зробила димісія сенатора Мехеліна, котрий за дія якогось консуляту з ген. губернаторомъ Гайденомъ, видів ся змушенимъ уступити. Мехеліанъ стояв в найбільшій опозиції до російського правительства, бо обставивъ заведіння за тимъ, що Фінляндія єсть самостійнимъ краємъ, а не губернією. Мехелінові зроблено по причині його уступлення велику овацію, в котрій взяли участь найвиднішій особистості в Фінляндії, а навіть сенатъ заявив, що високає царевъ свій жалъ з того, що бд тратить такого сенатора. Вся фінляндська преса стає по стороні Мехеліна, а деякі газети виступають остро противъ ген. губернатора за то, що бд до в'єв до тої димісії. Крімъ Мехеліна мають пбти в відставку ще і два другі сенатори фінляндські, а именомъ сенаторъ Ірьє Коскіненъ, котрого правительство російське поклякало пать лтъ тому назад, аби мати перевагу противъ шведского елемента і сенаторъ Вайсе-нберт, котрий при кодифікації фінляндських законівъ стояв на становищі окремішности Фінляндії.

Агентство б'єлградске доносить, що правительство сербське вислало своему послову в Відні восту, котру бд має доручити гр. Каліновою. В вості єсть сказано: "Заявление гр. Каліновою в спільнихъ делегаціяхъ о Сербії, врадиво насъ дуже глибоко. Предприяті намъ економічний заряджені мали на цілі виключно лиш поправу продукційної сили і державнихъ фінансівъ Сербії, але в нихъ не було ніякого стремленія ослабити дружні відношенія до сусідній монархії. Становище, яке заняла часті сербської преси, ми строго осудили, і то не може ще бути доказомъ, що радикальний стремленія в Сербії мають на цілі виступити ворожо противъ Австро-Угорщини. Мимо заявленія гр. Каліновою і мимо репресійнихъ средствъ що-до перевозу безрогъ, хоч оні не відповідають вступуючій угоді, позбавимо в'єрними давнишъ нашими заявленнями що-до лояльної дружби для сусідній монархії. Не можемо рішучо признати того, щоб ми допустили ся чогось свідомо або несвідомо, а що могло би пошкодити нашій дружбі."

З Б'єлграду насіла вості, що послдній заявленія гр. Каліновою о Сербії викликала тамъ якъ і в ц'єлкомъ краю велике обурення. Ненависть до Австрії стає з кожнимъ днемъ чимъ разъ більша, а вже найбільш ненависть викликало розпорядження угорського правительства що-до транспорту безрогъ з Сербії.

О заявленняхъ гр. Каліновою в делегаціяхъ одозвавъ ся доси лиш одиць "Народні Дневникъ"; прочі газети ще мовчать. Згадавши газету виступає дуже остро противъ Австрії і каже: "Коли в'єденське правительство хоче робити на Сербію якусь пресію, то в краю притихне вся вражда партійна і ц'єлий сербський нарідъ стане якъ одиць мужъ противъ Австрії. Замітнимъ єсть, що в Б'єлграді скопировано вє пестеньскій і в'єденський газети, котрі подали бдзавъ гр. Каліновою о Сербії. В середі почули Сербі першій разъ пресію Австро-Угорщини, бо угорскі власті здержали на границі ц'єлий транспорт сербських свиней, призначенихъ до В'єрш-Найштадт, в'єб то даятого, що м'єж нами єсть деякі заражений штуки."

НОВИНКИ.

— З Красного, пов. золотівського, пишуть намъ: Красне зновъ погоріло! Дня 10 червня с. р. о 3^{1/2} год. з поудня займивъ ся огонь в шопці одного зарбінка і при західному в'єтрі за дві години зникли вє загоріло 23 господарств. А що люди були під той час в полі, тому все погоріло, що лиш було на обійстахъ і по хатахъ. З погорільцівъ ледво десять було безпеченихъ, але і то дуже низько. Шкоду обчислюють на кількадесят зр. Одні кажуть, що баба топила в печі і сама вийшла з дому; другі, що підкурювала корову в хлівці, а инші, що вносила поїлб під пліт; але-яка властіва причина то не знати.

— Олесько горить! В четверть рано займивъ ся огонь в м'єстечку Олеську і до год. 11-ої вогоріло 40 домів в ринку. Огонь триває далше.

— М'єщанські молодіж в Тернополі устроили дня 22 н. ст. червня аматорське представлення в великій сали театральної на доходъ Руської Бурсы. Аматори виставлять гарну мелодраму народну "Капраль Тимко" в 5 актахъ Іс. Мылдовського з музикою В. Матюка, з співами і танцями. Якъ вже сама ц'єль представлення, так і сий першій виступ публічний "молодшої братів" кажуть надіяти ся, що тернопільська Руська Бурса запоможє ся значнішимъ фондомъ, котрий бд такъ дуже придав ся в с'ємъ тяжкомъ році і для тернопільської Бурсы. Ц'єна м'єще: Кресло 1 зр., партеръ 40 кр., галерія 20 кр.

— Віцепрезидентъ намістництва п. Іванъ Дідл, перевівши логістрацію староства в Дрогобичі, вибирає ся в такий самий ц'єлі до Самбора.

— П. Данило Кулик, родомъ з Медичин, членъ товариства "С'єч", одержавъ в університеті в'єденськомъ степенъ доктора правъ.

— Выборы до радъ повітовихъ. Президія намістництва розписала нові выборы до повітовихъ радъ в повітахъ Бережань, Рава і Тернопіль, визначуючи день выборы для громадъ с'єльських на 17 липня, для громадъ м'єських на 22 липня а для більшихъ пос'єлостей на 24 липня с. р. До радъ повітовихъ вибирають: в Бережаняхъ села 12, м'єсточка 6 а більші пос'єлости 8 членів; в Раві села 12, м'єсточка 5 а більші пос'єлости 9 членів в Тернополі села 10, м'єсточка 10 з м'єста Тернополя а а більші пос'єлости 6 членів.

— Зміни територіальні. В р. 1885 на засіданню з 7 грудня порішивъ соймъ, щоб м'єсцевості Мильчич, положену в окрузі суду повітового в Судовій Вишні а приналежну до повіту мостиского, придбати до округу суду повітового і староства в Рудках. На сє рішенню, закомуніковане с'єчасъ правительству, прийшло що ині оими днями рішенню, дозволяюче на згадану зміну територіальну. Рівномъ прийшло рішенню міністерствъ справедливости і сиривъ внутрішніхъ, дозволяюче одповідно до рішенія сойму з 26 падоліста 1889 р. на перенесення громадъ і общару дворского Магдалява з округу суду повітового в Макулицихъ і з староства в Тернополі до округу суду повітового і староства в Скалаті.

— Законъ рыбацій з 30 жовтня 1887, санкціонований, а порушений рішенню сойму з 19 падоліста 1889, котримъ вівано правительство, якъ найкорше ввести в житє згаданий законъ — мабуть вже вскорі буде полагоджений. Міністерство рибництва повідомило рескриптомъ з 1 мая с. р. намістництво, що згаданий законъ і виданий на его основі розпорядження будуть могли бути незадовго оповіщені.

— Староство в Жовтві — якъ подає чеській Hlas Naroda — одержало бд магістрату прагского чеську бдзову о інформацію в якійсь справі, а староство в одповіді зачисило собі 1 зр. за толкованє бдзови і висказало бажання, щоб на будуче не писано до него по чеськи. Але магістратъ прагскій бдмовивъ заплати того 1 зр., заявляючи, що бд давна вже посилає до Галичини бдзови чеські а такъ само одержує з Галичини польскі писма.

— В справі перевезення мощей Ад. Мицкевича порішивъ підкомітетъ краківскій розслати запрошення до участі в похоронахъ до такихъ інституцій і осіб: міністри Дунаевскій і Залескій, намістникъ, делегатъ намістництва в Кракові, архієпископи, єпископи і капітули вєхъ трєхъ обрядівъ, академія наукъ в Кракові, оба університети галицькі, ректоръ політехніки львівської, вєб послы соймів, члени кола польского обохъ палатъ ради державної, ради м'єскій Львова і Кракова, репрезентації 33 більшихъ м'єст, ради повітові, оба товариства рибничі, краківське товариство забезпечення, кредитове товариство земске у Львові і Кракові, тов. ім. Мицкевича, кураторія заведена ім. Осолінських, дирекція школи шуків краснихъ в Кракові, дирекція тов. шуків краснихъ і родина Мицкевича.

— На вчерешнімъ засіданню м'єскої ради у Львові прийнято одноголосно внесення комітету, котрий займає ся торжествомъ перевезення мощей Ад. Мицкевича. Внесення с'єч такі: До Кракова викає ся депутацию з 20 членів ради м'єскої; на домовані поета має зложити с'єрбний в'єнець з монограмомъ: А. М. і з написомъ: Lwów, wielkiemu wieszczowi polskiemu — 30. czerwca 1890 w dniu złożenia zwłok Mickiewicza na Wawelu; коштомъ громади викаєсь до Кракова повну музику "Гармонія"; у Львові в день похоронівъ вийде вє м'єськихъ будинківъ хорий хоругви; рано дня 30. червня по вєхъ костелахъ львівськихъ устроюєсь богослуження; устроити того дня в ратуші торжество в честь Мицкевича; просити краєву раду шкільну увольнити в томъ дни учениківъ одъ науки шкільної.

— З Номарна пишуть намъ: Оногди були жиди у насъ в великомъ страху, бо в однімъ шинку почалась бійка між уланомъ а селяниномъ, жидами і м'єщанами. Уланъ Андрий Гринченко записавъ ся з д'євичиною і однимъ парубкомъ в шинку і якось при томъ потрутивъ кобелю одної баб. Баба погнавши волика а той зновъ бабу, та було би і на томъ стало, коби не кума, що вилетіла на двір, та кричала о поміч, мовъ би-вже уланъ забивъ бабу. Прилетівъ чоловікъ тов баби, та далі бдбирати шаблю улани. Уланъ і парубокъ повалили его на землю і побили, а бдтакъ якось перебігли на двір з поміжъ иншихъ селян, що такожъ рвались бдбирати шаблю. Побитий селянинъ прикинувъ жандармів і ажъ ті зробили порядок. Жиди казали, що якъ би десять такого войска, то з ц'єлого м'єста бувъ би йно макъ.

— Аніє в Добромилі. Газ. Пржемуска подає: В якихъ забобонахъ живуть наші жиди і якъ на нихъ підлизувала неволя єгипетська, свідчить отсей факт: У одного жиди в Добромилі уродивъ ся з лівки бычокъ, котрий після пов'єри, не може бути іб проданий іб убитий а то в случаю, коли лівка погігне. Таке лудило ся і з молодою матерію Аніса добромильского, — погібла — а бычокъ красний оставъ сиротомъ. Властитель, добачаючи клопів з тимъ телцемъ, продавъ его потайки селянинові за 2 зр. Коли дознали ся о томъ кагальники, удали ся до магістрату з просьбою о наказі звороту бычка. Не одержавши такого наказу удали ся просто до селянина. За досить низьку ц'єну — при такій нагоді — бдпродавъ селянинъ бычка за 5 зр. Тоді то з фанатизмомъ одвели бычка назад до властителя жиди. Тамъ проживавъ бычокъ в великомъ достатку, їв с'єна, молоко, кілько хоче, не можна его іб замкнути іб привязати і вольно ему куда хоче заходити. Такъ перебував у свого першого властителя 52 днів а бдтакъ може сий властитель, привязавши бычка на ши картку з іменемъ якого жиди підкнути сему жидови. Жиди голосять, що бычокъ дуже мурий, бо разъ проходивъ по улихъ зайшовъ до бжниць та с'єв на м'єси, де с'єдав рабінъ, і такъ пересидівъ 3 години а бдтакъ вийшовъ разом з ц'єлою товпою жидків. Рука людєка не сміє его ударити, а за всяку шкоду платити кагалъ. Проживаючи такъ мусить звичайною смертю згинути і тогдъ поховать его на окопску, а если бхто ушкодивъ бычка в такий спосібъ, щобі бнз окартцв аби і мбгъ згинути, то кагальники зар'єзують его і з'єдають.

— Цінау справу розсуджувать сими днями найвишій трибуналъ у Відні. Молодий князь, о славномъ історичномъ прозвищі, мешкаючий в Галичині, і передъ трема роками бданий під курателю за марнотраство, замавлявъ черезъ два роки у одного львівского кравіа одяги. Довгу прибралося 856 зр., а коли кравіє вкбчи дознавъ ся о курателі князя, удав ся до куратора, але сєй бдправивъ его з н'єчимъ. Такъ само рішивъ такожъ судъ. Розходилось отже, чи князь повиненъ бувъ повідомити кравіа о своїй курателі і чи кравіє повиненъ бувъ розсудуватися о стані маєтковімъ князя. Найвишій трибуналъ знісъ вирокъ першої інстанції і засудивъ князя на сплату довгу, бо промовчанє курателі а такожъ високе стаповище довжника обмануло кравіа.

— Трибуналъ корольовскій в Буда-Пешті знісъ вирокъ, виданий в темешварскомъ процесі льотерійномъ Фаркаша, і зарядивъ понову розправу і поручивъ зарозомъ, щобі противъ жєни Пинькекого вичтено с'єдство.

— Малолітні туристи. Стражники з'єздили Кароля Людвика, Сьправскій, придержавъ в В'єлгорці двохъ малыхъ хлопців, братівъ Івана і Кароля Саровків, котрі прийшли п'єхотою з Тернополя, а в поліції подали, що хотіли йти до Перемышля до сестри. Не знаючи докладно дороги йшли з'єзничимъ шляхомъ. З дому вийшли, бо стрий мавъ з ними зле обходити ся. Хлопців, з котрихъ одинъ числть 6 а другий 8 лтъ, приймчено на разі у стражника.

— Епископъ Дунаевскій буде оголошений кардиналомъ на консисторі, котрий бдбудє с 24 або 26 н. ст. червня. Заразъ по консисторі придуть до Кракова одпооручники папи: монсьиоръ Мещанський і гвардієт папскій шляхтичъ Кавалеттї та привезуть новому кардиналові дотичні писма папскі і багряне зисчєтє. Врученє писемъ бдбудє ся в палаті еп. Дунаевского. Опісля вийде новий кардиналъ до Відні а тамъ вручить ему ц'єсаръ торжественно бірегъ. По капелієхъ кардиналскій вийде новий кардиналъ особисто до Риму і одбере его з рукъ папи.

— Дрбний всти. В Дубликахъ коло Львова основано Towarzystwo przysiości oświaty читальню, до котрої вписано ся до сорок членів. — В П'єстині на Угорщині убивъ грбмъ 6 людей, котрі підчасъ тучі сховали ся підъ деревомъ. — У кількохъ господарівъ в Ярчеві найдено порожню бочку з вина, 53 оловцівъ, 2 пакєти перъ бд писалець, 3 пакєти куверт, 19 фланинъ чорніа і ручний куферокъ; вєб ті р'єчи украдено з воза якомусъ переїзжому. — В Слободі коло Стры украдено жидови б'єль і доргоц'єности, вартости до 400 зр., та викаєсь все то заразъ до Львова. У Львові придержала поліція на почт жидика, котрий бдбравъ сю посылку. — Вар. Йорканъ-Кохъ, віцепрезидентъ краєвої дирекції скарбу, вийхавъ до Відні. — Грожда Козьмак, пов. бережанського, одержала бд ц'єсаря 100 зр. на реставрацію церкви. — В Рогатині бдбуло ся 5 н. ст. червня вичальє укроченого богослова п. Іосифа Терещького, з п'єю Оленою Полянського, пок. рогатинського суді.

Наука, штука і література.

— "Часописъ Правникъ" м'єститъ в 6-бх числї: Де правда? Спорні питання про галицьку індемнізацію. — Х. Нарат. Практика судово: З права цивільного. З поступована карного. — За м'єтки літературні.

Господарство, торгівля і промисль.

— З Уся, пов. підгаєцького, пишуть намъ про станъ засівовъ: У насъ жато стоить просто якъ л'єс. Шпєнєця повиллажали м'єщинами і ржа насїдає. Ярина вся дуже красна. Овочей не буде, бо хрущ з'єли ц'єлкомъ цвітъ. Барабала походила хорошо. Коношина в поносъ, вже косати. Р'єнакъ дуже добрий, тож і насїка мала много пожитку. Ройка почалась 5 н. ст. червня. — И. Д.

— О стані засівовъ пишуть намъ з Отині, пов. товмацького: В насъ станъ засівовъ добрий, найкрасше показує озиме жито, овесь плохій, але ще повиненъ поправити ся! Політокъ в насъ перенадєтий, майже що дня дощ, тільки то бдда, що оно але на окошенє євно, зовс'ємъ поб'єльє. Кукурдуза добре показує, про мандибурку не може ще нічого сказати, добрі а фасолі, за те шпєнєця хоч і красна та дуже багато коло неа роботи зь полєнемъ. Зь роботою теперъ дуже зав'єзно, всякій саає тож і робітникъ подорожівъ.

Іменованя, конкурсы, перенесеня і пр.

— Іменованя. Намістникъ іменовавъ придбленого до службъ в президіи ради міністрівъ конциста низшо австр. прокураторія скарбу у Відні, д-ра Здислава Моравского, комісаремъ повітовимъ ехга statum. — Управитель льбівъ камеральний в Муншів, Авт. Горальчикъ, іменований старшимъ комісаремъ льбівимъ і краснымъ инспекторомъ льбівъ для Галичини. — Секретаръ адміністратійний буковинского фонду релігійного, Онисимъ Цурканъ іменований сов'єтникомъ адміністратійнимъ. — Дійстними учителями і учителями іменовані: Левъ Н'ємець в Улючю, Іос. Маєрингъ в Солонці вєх., Ів. Татара в Л'єшкахъ, Іос. Пльондра в Устрикахъ дол., Каз. Виробина в Скавчяхъ. — Намістництво іменовало комісаремъ нагляду паровихъ котлівъ наданжиромъ Дом. Олатовича з Перемышля для повітовъ: перемиського, добромильского, мостиского і ярославского; ижжиромъ Іпол. Збішевского з Тарнова для повітовъ: тарновского, пильненського і домбровского; ижжиромъ Фр. Дутковского з Тарнобжега для повітовъ тар-

побожского и мѣлкого. — Дѣйствителы учителями и учителями именованы: Фр. Домбровский въ Среднѣмъ селѣ, Алекс. Кіанковский въ Гувинкахъ, Гр. Германъ въ Гойску, Ив. Бальверчакъ въ Чорной, Марія Радльмессерова въ Фалькенберѣ.

— Конкурсы. Надирокаторія державна у Львовѣ розписуе конкурс на два мѣсяца заступниковъ прокуратора у Львовѣ въ VIII рангѣ; речинецъ до 26 червня. — Дирекція почтъ розписуе конкурс на мѣсяца: почтмаистра въ Ягольницѣ, пов. чортковскаго, и экспедіента въ Калагаровцѣ, пов. скалатского; подаватись можна до 26 червня с. р. — Оporожнені: два мѣсяца адъюнктовъ судовыхъ у Львовѣ, шість мѣсяцъ судѣвъ повѣтовыхъ а то въ Стрию, Добромили, Щирці, Сокалі, Скалатѣ и Лютовискахъ. Подаватись на тѣ вѣ мѣсяца можна до 30 червня с. р.

— Перенесенія. Намѣстникъ перенѣсь практикантовъ концептовыхъ намѣстництва: Каз. Грабовского зб Чешанова до Жидачева и Людв. Беликовича зб Львова до Чешанова, признаючи ихъ до службы при дотычныхъ старостахъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Софія 12 червня. Защитникъ Паницы и Колобова доручивъ вчера войсковому трибуналови касациіному одкликъ противъ выроку выданого судомъ военнымъ а трибуналомъ касациінымъ буде вже на слѣдующій тыждень сю справу розбирати.

Бѣлградъ 12. червня. Напредники забирають ся енергично до дѣла. Кажуть, що кор. Миланъ старася всѣми силами одновити зновъ сю партію.

Вѣдень 13 червня. Міністеръ торговлѣ завѣдывавъ всѣ субвенціонованіи зельзницѣ, чтобы они якъ найскорѣе повѣдомили его, коли заведуть у себе полосову тарифу.

Пештъ 13 червня. Правительство повѣдомило делегаціи, що при консулатахъ въ Петербургѣ, Москвѣ, Софіи и Варшѣ установило правныхъ защитниковъ.

Берлинъ 13 червня. Возможность развизанія парламенту, коли не буде ухвалене предложеніе войскове, стае чимъ разъ болѣе. Вѣдгоретъ радивъ, чтобы принять предложеніе, бо може статись щось горшого. На то одозвавъ ся Ріхтеръ, що правительство може шо найбільше развизати парламентъ. Тогдѣ сказавъ міністеръ войны, що цѣсаръ може звычайнымъ розпорядженьемъ означити стапъ войска въ часѣ мира.

О ПОВѢСТКА.

Зарядъ Товариства „Академічне Братство“, хотияхъ перевести переглядъ бібліотеки, вызывае всѣхъ тыхъ давнѣйшихъ и теперѣшнихъ членовъ котрі коли-небудь вызичали книжки изъ бібліотеки „Академічного Братства“, чтобы ихъ звернули найдалѣе до 15-ого линія н. ст. 1890 р. Давни члены, котрі въ означеномъ речини не звернули книжокъ, наразять ся на оголошеніе ихъ именъ въ часописахъ, а евентуально и на примусове екзекуваніе майна товариства; теперѣшні же не одержать деканального vide на университетѣ.

Такъ само звертаемо ся зъ зывомъ и до тыхъ, що мають грошевий довгъ въ товариствѣ нашо, чтобы оплатили его до конця сего мѣсяца, бо въ противномъ случаю поступитъ ся зъ ними такъ само, якъ зъ довжниками бібліотечными.

Одъ Заряду Товариства „Академічне Братство“.

Евгеній Левицкій, голова; Александръ Колеса, бібліотекаръ.

ВЕЛИКА РОЛЬНИЧА И ЛЬСОВА ШТУКИ И ПРОМЫСЛУ

одъ 14 мая до 15 жовтня
одъ 10 год. рано до 10 г. веч.

ВЫСТАВА ВЪДЕНЬ

Fontaine lumineuse
Паркъ и Ротунда.
Вечеремъ электричне освѣтленіе

ВЪДЕНЬ

Ротунда
3510 (9—10)

Вступъ 40 кр. — Въ свята и недѣль 30 кр. — Билеты для дѣтей 20 кр.

БЮРО ВЫВѢДУЮЧЕ

Островской въ Станіславовѣ.

Всѣлякѣ Листы заставнѣ Товариства кредитового земского

4 1/2% Листы заставнѣ Банку краєвого

4 1/2% Позичку краєву

4% Облігаціи пропинаціи

Всѣлякѣ облігаціи довгу державного

Зельзничной облігаціи першенства

Льосы державнѣ и приватнѣ

продае подъ найкористѣйшими условіями

Соціаль & Ліліентъ

3360 111—156 Домъ банковъ и контора вымѣны у ЛЬВОВѢ

Порученія зъ провинціи выготовляе ся одворотною почтою безъ доплатенія провізіи.

Тягненіе 16 червня с. р.

ГОЛОВНА ВЫГРАНА зр. 50.000

3% Льосы заведенія кред. зем. австр.

продае понизше курсу денного

або такъ въ ратахъ мѣсячныхъ по зр. 5

а вже по еложеною першомъ раты всѣ выграніи належать до купившого льосъ

такожь ПРОМЕСЫ на тѣ льосы зъ банку Meisner у Вѣднѣ по ар. 150.

Августъ Шеллвибертъ

домъ банковъ и контора вымѣны у ЛЬВОВѢ

Выданыица газетъ льосованъ „НАДѢЯ“; пренумерата рѣчно на провинціи зр. 180.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручае прямо зъ фабрики

СВѢТЛО

I а по 80 зр., II а по 72 зр., за 100 кил.;

при замовленіи 50 кильогр 3%, а при 100 кил. 5% оупету.

Упрашаеся подавати точно величину свѣточкъ и послѣдню стацію зельзницѣ, до котрой мае свѣтло выслатися.

2998 ДИРЕКЦІЯ.

Словарь руско-нѣмецкій

Евгенія Желѣховского.

Знижена цѣна 12 зр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“

Глядаю учителя на село до парвисты и до ученика маючого робити вступный испытъ. Оба майже пригатовленіи лишь докѣпчати. Зголосити ся до А. Стрѣльбицкого въ „Академічнѣмъ Братствѣ“, або просто до о. Вол. Познаньского, пароха въ Товстенѣмъ, почта Пробѣжна. 3529 3—4

ОКУЛИСТЪ

D-r Gesang

л. слѣв-асистентъ и операторъ на клинѣ окулистичной проф. Фухса у Вѣднѣ, мешкае при улицѣ Третього Мая (Маеровскій) число 7 (д. ц. к. Старосты) и ординуе одъ 10—12 и 3521 одъ 3—5. 6—24 (Иппресса).

ПА-

расолъ до дощы и до сонця одъ 1.20 до 12 зр. — Калашъ мужескій и дамскій зъ фабрикъ російскихъ по цѣнахъ фабричныхъ — шапки не пропускають воды по 50 кр.

поручае найдешевше

ТОРГОВЛЯ

Братовъ Лянгеровъ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Цѣники на жаданѣ даромъ.

Добрымъ подручникомъ школьнымъ въ народныхъ школахъ, першихъ классахъ гимназій и учительскихъ семинарій есть безперечно

ПРАКТИЧНА НАУКА

„Руской правописи“

Г. ВРЕЦЬОНЫ

учителя взоровои школы зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ въ ц. к. учительской семинаріи мужеской у Львовѣ, выдана въ 1888 роцѣ. Мѣститъ въ собѣ много грамматично-стилистичныхъ примѣровъ, диктабловъ, задачъ, вырѣбленъ, вправъ, описовъ и оновѣданъ. — Цѣна 40 кр., а зъ пересылкою 45 кр.

ДРОГЕРІЯ И ПЕРФУМЕРІЯ

Д. ЛЮДКЕВИЧА И СП.

въ Перемышли

улицы Казимировска (давнѣйше Львовска)

поручае Вп. Публикѣ: СРЕДСТВА УАЛЕТОВЫ: мыла, пахощѣ, пудры, пасты, порошки и воду до консервованія зубовъ, кремы, помады и воды до волосъ, зубосѣ и бороды, краски до крашенія волосъ — выробу власного и П. Пнатовича у Львовѣ та найзатѣйшихъ фабрикъ вѣднѣскихъ и заграничныхъ. МАТЕРІАЛЫ ХЕМИЧНІИ для лѣкарствъ, хеміковъ, піротехніковъ, антикартвѣ; ПРИРАДЫ ХІРУРГІЧНІИ зъ кавчуку, скла, металю.

ДЕСІНФЕКЦІИ.

ВАЖНЕ ДЛЯ ВП. ПАНЬ: Мыло до пранія бѣла, фарбка до бѣла въ кулякахъ, крохмалъ брыляноватый, гула и бораксъ до ковѣриковъ, краски до крашенія матерій шовковыхъ и вовняныхъ, атраментъ до значенія бѣла, краски на помѣть въ 4 родахъ, оцѣтъ вианій, олива.

Гербата хінська (россійска).

Корки до бутельокъ, льяиръ золотой до червиковъ и льяиръ до черненія шкѣры, найлѣпшій кѣтъ до порцеланы, карукъ столарскій, губки, пензль и т. п. 3373

КОСЫ зъ маркою „КОСАРЬ“

зъ англійской сребно-сталѣ (Silver-Steel)

!!! розсылае выключный складъ фабричный для Австро-Угорщины!!!

Л. МІНЦЕРА въ Дрогобичи (Галичина).

Тѣ косы одначують ся легкостію, подвійнымъ гартомъ, острѣеючію и суть майже не до зломанія. Одно поклепаніе выстѣе на довшій часъ. Навѣтъ безъ попередного клепанія надають ся до остриенія. За одноразовымъ заправленьемъ (острымъ камнѣнемъ) косаты до 120 кроковъ и найтвердшій травы горскій.

За доброту каждой косы приймае ся новну гарантію.

Косы доставляе ся у формѣ краєвой и въ довготахъ довѣльных по цѣнахъ:

Довгота косы 62 | 65 | 70 | 75 | 80 | 85 | 90 | центим.

Цѣна за штуку 1.— | 1.05 | 1.10 | 1.20 | 1.30 | 1.40 | 1.50 | зр.

бабка зъ клевищемъ зр. 1.20.

Высылка скоро, лишь за готѣвку або послѣднатою почтою або зельзницю; фрахтъ одъ одной косы выноситъ 3 до 3 кр. При одборѣ шо найменше 10 штукъ

Числений посвѣдченія о добротѣ косъ додуае ся до пересылки. 3479 (8—9)

Осторога передъ обманствомъ!!! Правдний суть лишь косы зъ маркою „Косарь“ выбитою на одворотнѣй сторонѣ пятки и сирѣ вадженъ просто одъ фирмы

Л. Мінцеръ въ Дрогобичи (Галичина)

Господарѣ збираючи замовленія мають провізію.

„СЛАВІЯ“

БАНКЪ ВЗАИМНЫХЪ УБЕЗПЕЧЕНЪ ВЪ ПРАЗѢ.

Головне Заступництво для Галичины и Буковины у Львовѣ.

Благородна и добродѣйна цѣль забезпеченія будущности богатыхъ якъ и бѣднѣйшихъ лицъ, та цѣль родина не дасть ся осягнути иншими средствами, якъ лише черезъ убезпеченіе життєве, позаякъ той найкорше падить, хто забезпечуе ся.

Трицѣтлѣтній отецъ забезпечуе для новонародженой доньки за кварталъну премію 9 зр. 68 кр. капиталъ зр. 1000, маячій вылатити ся при е дожитіи 20-ого року. — Умирае отецъ коли-небудь передъ тымъ 20 рокомъ, тогды устае дальше плаченіе преміи, а донька при дожитіи 20 року получае цѣлый забезпеченный капиталъ 1000 зр. — Умирае же донька передъ дожитіемъ 20-ого року, тогды звертае „Славія“ всѣ вылатеніи преміи.

Трицѣтлѣтній мужина забезпечуе собѣ на старѣсть 1000 зр. Приступая до убезпеченія на 20 лѣтъ и платитъ мѣсячно 4 зр. 53 кр. — Если въ протягу того часу, коли-небудь, хочъ-бы по заплаченію лише одной раты мѣсячно — умеръ, то „Славія“ выплачуе забезпеченный капиталъ 1000 зр. его наслѣдникамъ. — Если же переживе тыхъ 20 лѣтъ, тогды може собѣ vybrati одинъ изъ слѣдующихъ 5 способѣвъ вылаты:

- 1) вылату цѣлою, на него припадающей сумы 1153 зр. 40 кр., або
- 2) вылату лише сумы 619 зр. 60 кр., при чѣмъ позбѣтае убезпеченымъ на посмертнѣй капиталъ 1000 зр. безъ дальшой оплаты преміи;
- 3) выплачуваніе досмертнѣй рѣчной ренты въ квѣтъ 96 зр. 70 кр. або такъжь
- 4) выплачуваніе ему досмертнѣй ренты лишь 51 зр. 80 кр., при чѣмъ зѣстане убезпеченымъ на посмертнѣй капиталъ 1000 зр. безъ дальшой оплаты преміи, вѣднѣ
- 5) выданіе ему полицы на капиталъ посмертнѣй 2148 зр. 80 кр. безъ дальшой оплаты преміи.

Сорокъ-лѣтній отецъ забезпечуе на случай своей смерти для своей родины капиталъ 2000 зр. за мѣсячну оплату преміи 5 зр. 54 кр. — Умирае коли-небудь, хочъ-бы лише по заплаченію одной раты мѣсячно, то „Славія“ выплачуе цѣлый забезпеченный капиталъ 2000 зр. позбѣтавши родитѣ.

Въ протягу 19 лѣтъ умерло 1542 членѣвъ банку „Славія“, котріи влатили до своей смерти суму 294.883 зр. 18 кр., а за тѣ вылатила „Славія“ позбѣтавшимъ ихъ родинамъ суму болѣшу о четверо, е. е. 1,130 326 зр. 32 кр.

На полицы, що найменше 3 роки важны, може членъ на жаданіе, зъ концѣмъ каждого слѣдующаго року одержати посвѣдченіе удѣлове на тую часть капитала, або ренты, на яку за вылатенъ преміи узускавъ право.

Такъжь може на такій полицы получить позичку, або убезпеченіе на инше змѣнати, або вѣднѣ полицы банку „Славія“ продати.

На заплаченіе каждой, навѣтъ мѣсячно раты преміиной, вызначеный есть термінъ 3 мѣсячнѣй. — По уплатѣ того часу полиця тратитъ свою важность, однакъ на жаданіе члена можна еи въ протягу року одновити, або банкѣи продати, накомді убезпеченіе вже 3 роки тревало.

По 5 лѣтахъ важности убезпеченія, може забезпеченный капиталъ и въ такѣмъ случаю бути выплаченый, коли убезпеченный самъ позбавивъ ся оного житя, або черезъ поаднѣжъ. — За полицы, що найменше 3 роки важны, звертае „Славія“ въ обохъ тыхъ случаяхъ таку квѣту, за яку полицы-бы одкушнѣ.

При такихъ удежненяхъ и користныхъ условіяхъ муесть каждый цѣннѣсть полицы „Славія“ узнати.

Всѣ чистый зыскъ роздѣлюе ся межѣ убезпеченныхъ.

Вылатеный капиталы выносили по концѣ р. 1888 1,650 764 зр. 14 кр. — Число членѣвъ секцій I—III досягло 37,019 лицъ, на забезпеченный капиталъ въ сумѣ 22,533,445 зр. 64 кр.

Близшій поясненія подае Головна Дирекція банку взаимныхъ убезпеченъ „Славія“ въ Празѣ, або Головне Заступництво тогожь банку у Львовѣ.

ИСИДОРЪ ВОЛЬ
ул. Сикстуска ч. 6 у Львовѣ.
Одинкой и выключный для Галичины
СКЛАДЪ РОССІЙСКОГО ЧАЮ
3319 13—20 основаній въ 1870 р.

ЦѢНИКЪ	зр.	зр.
Кайсовъ знам. чорный	1	60
„ melange	1	80
„ бѣлый	2	—
„ бѣлый	3	—
„ melange P.	3	—
Melange караванный	4	—
Fu-czu-Fu н-рѣ I.	3	00
„ II.	4	60
„ III.	6	—
„ 1 р. 60 1 ф.	2	40
„ 2 „ —	3	—
„ 50 „	3	75
К. и С. Поповъ бѣлый	1	60
„ бѣлый	1	80
Высѣвки prima	1	50
„ non plus ultra	2	50

Поручае правильно каждого тыждня свѣжій транспортъ наибольшаго чаю зъ Москвы и поручае его послѣ приложенного ему цѣника.

Замовленія выповняются совѣстно и скоро такъжь за послѣднатою опакѣваніемъ франко.

Особливу увагу звертаеся на 3 знаменитѣй сорты К. и С. Попова.

Вже вышла зъ друку праця
М. А. БАРТЫ
O uprawie
roślin okorowych.
ЦѢНА 50 кр.

врачъ зъ почтовою пересылкою замовляти можна у автора въ Дублянкахъ подъ Львовомъ.

Складъ сушка и готовыхъ одѣговъ мужескихъ и дѣточихъ подъ фирмою
Давидъ Шварцвальдъ
перенесенный
зъ улицы Галицкой ч. 8.
на плацъ Капитульный ч. 3.

Многочѣтнѣй досвѣдъ въ томъ званію, достаточный средства маектѣи а такъжь наязваній безпосередній зносныи зъ першорядными фабриками якъ краевыми такъ и заграничными, роблять возможнымъ водволити всѣ вымоги и доставити Вп. Публикѣ товаръ добройности по найдешевшихъ цѣнахъ.

Всѣмъ листовымъ замовленія зъ провинціи полагождую безпосредно, высалачи на жаданіе дотычній пробѣи оплатно. 3109 23—?

Дякуючи за теперѣшній взгляды поручаю ся и на дальше зъ поважаніемъ
Давидъ Шварцвальдъ.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ
Почавши одъ дня 12 лютого 1889 выдае
АСИГНАТЫ КАСОВИ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженіемъ
4 1/2% зъ 90-дневнымъ выповѣдженіемъ
а всѣ находячій ся въ обѣгу 5% асигнаты касовы зъ 90-дневнымъ выповѣдженіемъ быть опроцентованъ по 4 1/2% одъ 15 мая 1889.

Передрукъ не буде плаченый
Дирекція.

При закупнѣ товаровъ просимо покликватися на нашу часопись.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і рушних свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найзнаменитіших новітніх“ виходить як вівторок, а як вівторок і п'ятницю на черговий разок в Діло.

Предплату и нисератію приймають: У Львові А. нисератія „Діло“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Карла Липки 9. У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Moser, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonizgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 3, Oppalik I. Stubenbastei 2. В Франкфурті и Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ и нисератію за нисератію платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за рік . . . 18 шр. на пів рік . . . 9 шр. на чверть року . . . 4 шр. 50 кр. на чверть року . . . 1 шр. 50 кр. у Львові: за рік . . . 18 шр. на пів рік . . . 9 шр. на чверть року . . . 4 шр. 50 кр. на чверть року . . . 1 шр. 50 кр. Реєстрація, Адміністрація и нисератія по ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попередній застереженні. — Редакція неопечатаній відказ від порти. Нисератію чинно коштує 8 кр. а. н. Оголошення приймаються по ціні 6 кр. б. одні строки печаткою, в руб. „Надбавка“ по 20 кр. а. н. Подати числяться по 10 кр. б. одні строки.

У Львові, дня 14 н. ст. червня 1890.

Наслідки політики пок. гр. Андрасшого виходять наверх. Зв'язаний тисемним союзом з Німеччиною Австрія приходить ся як кожним роком поносити чимраз більші татари на покритіе рстучах потреб в йскових. Міністри фінансів обох держав, п. Векерле и Дунгевскій, не довго тїшались достиженою рівновагою бюджетовою. Утїху их скоротили нагле гр. Кальнокий, а в більшій мірі ще міністер вїбнн, Бавер, виразними заявленнями в бюджетовій комісії делегації, що мимом широким виглядом на тривалість мтра європейского, показує нагла потреба збільшення сил воєнних в часі того-ж мтра, що Німеччина домагаєсь від Австрії всестороннього розвою тих сил; що артилерія кріпостна мусить бути перестроєна на новий лад; що треба чим скорше збільшити число полків вїбнноты; що на виробі бездимного пороку треба 11 мільонів; що на переробку Манігетов в дальшій припаси треба до 8 мільонів, що укрїплення Кракова и Перемышля потребують дальших накладів, відповідних новим винаходам техніки воєнної; а що найголовнішє — що в слїдуєчых роках потреби воєннї значно ще збільшаться ся, бо Австрія, ввду ровною мїлітаризму в суодних державах не може оставитись позаду, а мусить ити за ними рівною ходою.

Коли доси потреби воєсковї вносили 92% вихідних державних, то вже в 1891 р. на покритіе тих потреб треба буде 95%, а в дальших роках ще більше.

Заявленнями міністра вїбнн затревожилась нинї вся преса австрійська майже без винятку. Навіть органи через половину офіційальні питають себе, що з цих воєнних підготовок на найширшій розмїрї вийти може, яка их ціль, де шукати оправданя для того всего и — чи податуюча сила народів австрійських выдержити той збільшений податок крови и майна? Збільшений податок крови має лежати в тїм, що правительству що року буде вільно взяти 125.000 рекрут до лїній, оборони краєвои и резерви. Податок майна на цїлі воєннї збільшити ся тим, що давнїшї надзвичайнї вимоги ставити ся на будуче звичайними, щорічними, а попри

нах міністер вїбнн стане жадати нових надзвичайних додатків.

Праса австрійська констатує, що мы патїм поли просто наслідуюмо реформи йсковї Німеччини и робимо майже механічно все то, що робить ся в сусїдній державі. А прецьвє положення нашої держави рїзнить ся значно від положення Німеччини. Мы, приміром, сказивши, не потребуємо боятись реванжу французского, а з другої сторони мы не в силі вынайти нових жерел доходів державних, бо цукор, кава, нафта та спиритусь суть у нас як найвище оподаткованї, а солї и тютюн єсть від давна монополією державним, того в сусїдній Німеччинї нема. Німеччина, загрожена вїбно Францією, мусить заодно стояти на сторожі своїх інтересів, а на покритіе збільшених потреб воєскових єсть у неї ще сільний жерел доходів. Німеччинї вільно про-те розвивати мїлітаризм, у нас може ще перед вїбною, в часі мтра, прийти до економічної кризи.

Механічне наслідуванє Німеччини на поли організації воєскової єсть, по гадці праси австрійської, тим менше відповідне, що інтереси Австрії єсть зовсім відмінні и що она не стоїть нинї перед грозою якоїсь близької вїбнн. Інтереси Австрії на Балканї не стоїть в такій рїзкій суперечности з інтересами Росії, як в адалось бы кому-небудь. Австрія мусить вправді удержувати впливи свои на Сербію, Чорногорю та Болгарію, она може стояти на сторожі незалежности політичної тих держав славянських, она повинна шукати там торгівлі для збування плодів промислу свого, — але на тїм повинна и кичитись сфера ее інтересів. Заборчух плянєв на полудни Австрія не потребує мати и не повинна ввду того, що балканські держави пильно стережуть своєю дорогою відкритої свободи та незалежности и не зречтись бы тих благ без провагои опозиції. Росія знов не має нинї на оді дробних справ балканських, а головню заходити ся коло удержання рівноваги європейскої и розширення сесвітньих своїх інтересів торговельних. Наколи-ж ав Австрія, ав Росія не виключити легкодушно вїбнн, а суперечности дробнїшого значіння дались бы поладити ввд дорож мирної, дипломатичної, то насущає само собою кардинальне

питанє, чи заходять у нас тає нагла потреба, збільшити податок крови и майна до невданого високости, а тимь обезсилувати розвій свій економічний?

Руськи, не посїдаючи заступників своїх, в делегаціях, не можуть отверто висказати гадку свою о тепершній заграничній політиці Австрії и овсім тїм, що вжє ся з сею політикою, инавгурованою пок. гр. Андрасшим. Пожєна делегація годить ся тїхцєм з нею, мовчить на заявленя міністра вїбнн и не робить ніякої опозиції против надмірних жадань бюджету воєскового. Она впрочтїм має свои рахунки и надїї. Замїтне однакє то, що опозиція против бюджету воєскового виявилась в делегації угорської досить сильно, а в долитавській з сторони нїмецкої. Але будь-якє будь, насїлє, по нашій гадці, пора, раздумати холодно и без влюзі, чи союз, заключений з Німеччиною в 1879 р., єсть в силі принести Австрії тї користи, які до него навязано; насїлє пора шитати себе, чи суперечнї на око інтереси австрійські з російськими на півострові балканському не дались бы вирівнати без тих надмірних татарів, які налєжить на нас в найближшій будучности. Італія, яко третій член згаданого союзу, одступила нинї рїшучо від дальшого зброєня на ширшій розмїрї. Фінансове положення єсть того рода, що она не годна рівною ходою ити за Німеччиною и Австрією. Она зблизилась навїть послїдними часами до Франції, хочє має з нею рахунок в Сабавї. А чи рахунок Австрії з Росією на Балканах не дав бы ся вирівнати якимсь розграниченєм інтересів обох держав? Якє бы не нїкозі из сторони Мадярів та найближших сусїдів наших, бюджет наш воєсковий не потребує ввд роси з року на рік до такої надмірної високости.

Мы бажаємо сили Австрії. Мамо того, що срава руска доси не поладжена, мы не будяємось ввд податку крови и майна. Звєчностію умїємо числитись, але обовязком нашим на нинї єсть зсолідаризуватись з memento праси австрійської ввду нових татарів. При тїм не зашкодить піднести и той аксіом, що вдоволенє народів — а тут рефлектуємо на нас самих — єсть рівно сильною порокою сили держав, якє мавліхери и бездимний порох.

Справозданє видїлу „Рускої Бесїды“ з управы руско-народным театром за час від 10 цївтіня 1889 до 11 червня 1890.

[Реферат А-ра Евгєнія Олєсницького.]

(Конець.)

Ввд періоду, до котрого односить ся наше справозданє було кілька замїтнїших дебютів на рускій сцені. Ввд оперетах дебютували тенористи Ямїнський и Ольховий, оба в „Баронї циганськом“, а у Львові дебютував ввд ролі Гата в драмі „Хто винен п. Левь Лопатинський“. Сей дебютант заявив волю посвятити свою будучність рускій сцені яко артиста драматичного, однакє намїрив удатись на два роки до школи драматичної у Відні, щоб одтїе вступити на сцену яко підготовлений и теоретично образований артист. Позаякє способности и прикмети п. Лопатинського дають повну надїю на щасливий успїх его намїру, а особливо его дав не менше певну заповуку, що набутї вдоволенї зужаєтє на сцені рускій, — для того видїл „Рускої Бесїды“, на прошенє п. Лопатинського, прийняв его вже тепер ввд складу сил рускої сцени и яко такому порїшав помагати з фондів театральних ввд науц на артиста драматичного. П. Лопатинський вступає ввд вересня сего року до школи драматичної у Відні, обовязаний однакє ввд часі кожних фєрій выступати на сцені руского театру, а по екїченню науки приступити зараз до правильного повненя обовязків драматичного артиста на тїй сцені.

Щобь выставки народных штук зробити тимь більше интересными, з другої сторони, щобь дати Галичанам можливість познати найславнїшу українську артистку ввд перворядних креацих бажав горячо видїл „Рускої Бесїды“ спроводити на гостинї виступи у Львові ввд сєзонї 1889 року паню Марію Заньковецьку, звїстну знамениту артистку драматичну українського театру Садовского. Ввд тїй цїлі односить ся видїл до панї Заньковецької, а она одговрала видїлов ввдвд дуже щиро и привїтливо заявля, що рада бы дуже выступити на сцені руского театру ввд Галичині, — однакє условія єи були того рода, що видїл мимом найщиршої охоты не мїг их приймати и з жалем мусїв одложити запросни панї Заньковецької до Галичини на лучшї часи, ввд котрых користнїшї односны матеріальнї позволят рускій сцені повитати на своих дошках знаменитого українського гостя.

Поминувши немногі случаи выимкового неповнодення стрїчає руско-народний театр ввд своїй цїлорїчній вандрівцї всюди щирый и сердечный привїт мїж Русинами на провинції. Особливо нале-

Верховнї божества нашего краю.

(Зв историчных студій О. М. Партицкого.)

2. Якє звала ся прамати нашего народу?

(Конець.)

Зв культом ватон Прїв (Данапрїв) стоять в тїсній звязі подібнї культ германських богинь Frigg и Freya. Frigg була жєвою найвїсшого бога Одна, отже зовсїм та сама богиня, що Прїв, жєна Дажбога. Я-вковом такє сходять ся обї тї назви, — єдана рїзниця ввд тїм, що Германь любуючись ввд звудї ф, котрого не було у Славян, замїнили славянські назви Прїв и Прїа на Frigg и Freya.

Якє Грімь повїдає ввд своїй мітології: „Фрігє яко жєна найвїсшого бога займає перше мїсце посередь всїх нинїшх богинь, она єнає про долю людей, одбирає присягу, єсть богиною вєстїльною, бездїтнї удають ся зь мовками до неї... Фрєя, рівно якє Фрігє, була предметом найвїсшого почитаня; зь всего вносити можна, що культ єи був ще більше розширений, мав же більше значєнь.“

Культ славянської Прїв є безперечно старшїм від культу агаданых богинь германських. Переважно більша часта германських божеств повстала ввд досить познїх вже часів; видно то зь свїдоцтв давнїх писателїв, якє н. пр. Цєзара, котрий пишучи про релїгїйні погляди у воїскї Аріовиста, дав від себе таку увагу: „Германь зачисляють до богів лїшь Сонце, Мїсяць и Огонь. За нїшых богів они не знают нічого, навїть и не чули про них.“ Ввд скандинавських за-гїх находим такє свїдоцтва, що культ Фрєи не був переважно германським, але занесений до Германів зь входу, зь країв славянських. Не до родини Азїє, до властивих богів Германів, зачисляєсь Фрєя, лїшь до Ванів, и одвїтно до свого походження звалась такє Vanađis або Vanagot. По-сля скандинавскої хронїки, котру на підставі старннїх пїсней и загї написав Снор-

рє Стурлесон (днї умерь року 1244), край Ванів обнимав нинїшню Україну, — найлучшїй доказ, що єдно зь українських Прїв (Данапрїв) втворюєть ся півнїшнїй культ германської Фрєи. Стурлесон такє писав: „Зв тїм, що на півночі відмежують ся заселєну частє землї від незаселєної, вышлєває рїка Танаїс, звана в давнїшнїх часах Танаквїслє або Ванавїслє; она плывє далеко на полудне аж до Чорного моря. Край, раменами тої рїки обнятий и заводнений, звавь ся Wanaland або Wanaheim.“

Згадана рїка Танаїс не може ввд сїмї мїсць означати Дону, бо зь півнїчних. Валдайських горбів вышлєває не Дон, а лїшь Днїпр, и лїшь сїй послїднїй, а не Дон, вливає ся до Чорного моря. Мешкаючи при Днїпрї Вань, то очевидно Славяне (днїшнї Нїмцї) скорочали сїмь тої назву на свій лад, а рїка Ваа — то лїшь друга, побїчна назва Днїпра: Славана, Славута.

Нїмцї, хочє и не радо, а таки признають, що культ Фрїги и Фрєи, якє и ввгадї культ божеств належачих до родини Ванів, перенятї зь входу. Она и шукають на входї первїстїи богинь тих богів, але не ввд сторонах Днїпра, не ввд землі народу, що колись передь вївз на цїлїм входї Європи, лїшь деєсь по-за Доном та морєм Азовським. Не дивїть ся, що ввд давнїх сторонах не удалось нїмь однайти своїх Ванів.

В. Міхльєрь выказав ввд своїй розправі „Nibelungen-sage“, що германські божества зь родини Ванів єзаванї лїшь у входнїх Германів, на захід людї про них не знали и не знає. И сє свїдчить про мітологічнї выли славянського входу на сусїдну частє Германї. Стєгло бь тоїда, розглянувшись ввд подібних назвах богів и богинь зь родини Ванів и означитї языковою народну их принадлежність. Тогдї можна бы наглядно выказати, що якє Фрєя втворюєть ся зь славянскої Прїв, такє и вв германськомь Кваси-

рї, Гердї (порівн. наш Геррост) и т. д. чують ся звуки и форми чисто славянські.

Зь ходою часу культ славянської Прїв замїняє ся ввд культом Лади; перехід був тимь природнїшїй, що обї назви, Прїа и Лада, значєтьєм своимь були до себе дуже близькі. Ввд давнину водилось не внакше, якє тепер; и мы н. пр. кажемо: краснїй, гарнїй, хорошїй, любий, гарний — не роблячи рїзницї ввд понятях. То лїшь час, чи мода, веде зь собою, що зь выразів одностачних перемагає, входить ввд загальне уживанє одєнь або другїх“.

Слово Лада означає не лїшь порядок (лад), але и красу (ладнїй); ввд послїднїмь значєнь оно приходить и ввд Словї о полку Игоревїм. Ярославна молить ся до Днїпра, щобь вернувь тї мужа, забраного Половцями ввд неволю: „О Днїпре Словутїю! воздїлї, господине, мою ладу кь мїв, абых не сла-ла слєз на море рано.“ Вєстїнї пїснї до нїв зовуть ся у Русїнов „ладканя“, бо Лада, яко прамати народу, була тимь самимь верховною богинею родин, вєстїлє и семейного жєнїа.

Щє тепер ввд обрядовых пїснях наших величаєсь Лада матерею народу. Зна-на скрїзь весняна пїснїа:

Благослови, мати,

Ой мати Лада, мати,

Весну закликати!

Ввд великодних гагїлах часто у нас присївнують: „Ой Дїдє, Дїдє та Ладо!“ Та-вожь ввд свадєбнїх (вєстїльнїх) пїснях повторює ся присїв: Ладо! Ладо! 4)

3) Ідентичність богинь Лади и Прїв дав ся и свїдоцтвами давнїх писателїв выказати. Ввд Вадєрада „Mater verborum“ толкуєсь грецька богиня Афєродїте через славянське слово Прїа, а римська богиня Венус через Лада. Розрїзняванє такє є лїшь позорне, бо обї богинї, Афєродїте и Венус, у всїмь зь собою тожотнї. Вадєрада словарь є для нас тїлько доказом, що ввд давнину назви Прїа и Лада означали те саме понятїє.

4) Пор. Головацького Вєстїльнїх ст. 21 и 92.

И вв Густиньскій лїтописи говорять ся про Ладу, тїлькє що автор лїтописи похв-бав ввд тїм, що вв присївцї „Ладо! Ладо!“ добачив назву бога, а не богинї (вы-кликнї „Ладо!“ днї ввзав за першїй падеж). Ввд згаданой лїтописї 3) находимо такє поєнєньє божества: „Ладо — бог пекельнїй; сего вїрїли быти боготм жєнитв, вєселїя, утїшєнїя и вєсєго благополучїя; сєму жєртвы при-ношаху хотїяци жєнитт ся, дабы его помо-щїю брак добрый и любовный был. Сего Ладона, бєса, и до нинї на крєстїнах и на брацїх величають, пощє своя нївїя пїснї, и руками о руку нїи о столї плещущє, „Ла-до! Ладо!“ переплетают пїснїа своя, мно-гажды поминають.“

Литовцї, котрї ввд глибокої старнїи становили зь Славянами одєнь народ, доховали такє повїрїя про богиню Ладу. Поєля Нар-бута и Стрїльковського Литовцї празнїють Ла-ди обходило дуже свїтло ввд час від 25 Мая до 25 Червня. Днїчата сїввали ввд ту пору пїснї, ввд котрых повторював ся присїв: Lado didie! 6)

Окїдаючи свою розправу о богинї Данапрїє або Лада, хочу ще деякї загальнї уваги на той темат долучити.

Якє вже сказано, назви наших рїк, Припєть и Днїпр, мають мітологічнїй початок, сягають якє найдалїшнїх часів, може ще тої хвїлї, коли нашї предкї ввд пер-вий раз заняли тої землі ввд посїданє.

5) Полное собрание русских лїтописей, т. II, стор. 257.

6) Вв руских гагїлах сїввають „Дїдє та Лада“. Назву „Дїдє“ односить звичайно до Дажбога, бо внуками Дажбога любилї звати себе Руськи. Тїлькє жє годї зрозумїти, для чого ввд о днї гагїлї выгугають аж два божества по-бїч себе. Литовське „Lado didie“ (Ладо велика) наводять мене на гадку, що вираженє „Дїдє“ єсть вже познїшїмь додатком, а властиво сло-вомь перекрученым. Литовське didie (великий) зна-не и Русинамь — рослїх людї мї и тепер часто называємо дїдїями, дїдуганами.

1) Выданє зь року 1854, ст. 280 и 281.

2) Пор. Славянскї старннїости Шафарика, т. I, §. 8.

виду наміреного підвищення стану президентського не треба буде також зміняти закон військовий. Деметр ждав скорочення часу служби в войску.

Міністер війни Бавер відповів на висхідні бесідники, що він не робить ніякої тайни з бюджету і не хоче нікого удержувати в непевності. Європа знаходить ся тепер в родині війни фінансової; ніхто не стріляв, але одини другого руйнує. На порох бездмний треба буде всего 11 1/2 мільона, але тепер вистає сума вставлена на сей рік до бюджету. Що до підвищення стану президентського, то він не може нічого сказати, бо це не має точного проекту; але то лише може сказати, що то підвищення наступити в законодавчій дорозі і що після дотепершніх досвідів, обмеження часу служби єсть неможливе. Деметр Фалькенгайн заступив міністра в справі заведення ланд в кавалерію, а міністер відповів йому, що справа єсть тепер предметом основних дослідів. На сьмі законично раніше засідання комісії.

На вечірньому засіданні домагав ся Хюмгодей, щоб Шлесер в Морану сподужити знову в одну територіальну команду. Він домагав ся також установлення гарнізонів в декотрих містах сакс країн, щоб тими способами забезпечити людей в часі страйків. Міністер відповів, що перенесення корпусов команд в Берн до Перемашла напустило в наслідок дуже важких причин стратегічних. Навоєць ухвалила комісія бюджетова звичайні видатки міністерства війни, а крім того і дві резолюції: Катрайна, щоб войскам давати теплу вечеру в Пленері, щоб при доставі для войска уважливо також в дробний промисел.

В угорській комісії для справ заграничних заступив Деметр Фалькен, гр. Кальнокого, чи правдиво єсть вист, котру подав газети, що сербський посол вручав міністру ноту сербского правительства и чи міністер готов дати якій поясненія до сего ноти. Гр. Кальнокий відповів на то, що сербський посол заходив дійсно до него, але не застав його дома. Ноту сербского правительства він одержав, а то, що газети о нь подали, єсть лише коротенькі витяги з неї. Шеф секції Седьені, подав делегату до відомості, що при всіх консулятах будуть установлені правні зашитники. Досі мали таких зашитників лише консуляти в Петербурзі, Москві, Сочі і Варні.

О руху революційнім в Росію пишуть з Петербурга до Daily Telegraph так: То, що російська поліція на підставі інформації з Парижа викрала в Росію, не лише ніякого сумніву, що офіцери бд малярів в армію, котрих в цивільній арештовано, або котрі длато, щоб не достатись в руки поліції, самі собі життя одобралі, стояли в тійній звязі з арештованими в Парижі динамітардами. Рівночасно показало ся, що члени російської партії революційної, хоч нх єсть досить мало, суть так розвинені до цілий держави, що годі їх здушити. Петербурска поліція переконала о том, що план убити царя вийшов бд тих революціонерів, котрі не стоять з собою в звязі. На ту гадку навів поліцію той случай, що в селі Беглеті (?) в уезді горайськ урядено якому підприємцеві Страховскому, котрий мав у себе склад 210 фунтів динаміту, 400 патронів динамітових. Поліція стала тепер дуже остоорожно і порушила всякі пружини, щоб викрити заговорників в місто, де они динаміт сховали. Всі входи до царевих палат стережуть як найстрогійше. Досі, о скільки можна довідались, не арештовано ще нікого такого, хто б стояв в якійсь звязі з крадежем того динаміту.

Наради в німеччині парламент надь предложеньм військовим повинні наст тепер подобно інтересувати, позаяк і наст теже, що тепер хотять завеста в Німеччині. Оногда розбиралось в войсковій комісії німеческого парламенту войскове предложеніє в Відгорст поставив такі резолюції: 1) чтобы правительство не повиливало до служб войсковым всьм адбных до войска; 2) чтобы правительство на будущее ждало до року ухваления президентского стану армію в часі мира; 3) чтобы як найбільше скоротило часі служб; 4) чтобы завело двоїтну службу при війнот. При дебаті надь §. 1 предложенія войскового (о стані президентского в часі мира) показалась троїткі погляд в центрум в Відгорст сказав тогди, що він не уважав тепершній пори за одновиду, чтобы пробовать свою силу и радав прийняти предложеніє. Полея Freisinnige Ztg. мав Відгорст сказати: В сьм хвилі а більше пониженований як хто нашій о наслідках, які вийшли бд бдкниеня предложенія; доведо бы то до великої небезпечности. Я маю тут на гадці само лаш розвязаніє парламенту; то же бы мене не настрашило. Але коли б розвязаний парламент вийшов з нових виборів в такім самім складі, то питання то тогди буде. На то дозвлав ся Ріхтер: Що хоче Відгорст тым сказати? Онъ каже, що не лаяка ся розвязаніє парламенту, але того, що бдтак настане. Що-ж то може бути так страшно? Хіба яке насильство, революція з горы? О насильстві не говорити ся; права князя не суть ані о титлу святійшій як права народу. Тим наст не настрашьте, мы будем поступати по силі нашого обовязку и длати після нашого переконанія.

Saint James Gazette, котра часом дбаст висирацію в Німеччині, доносить, що угода африканська межі Німеччиною а

Нілією буде мабуть в слідуючий спосіб залагоджена: 1) Німці уступлять ся з Віту в аречуть ся всяких претенсій до країв лежачих поза сьм містом. 2) Вишперекь озера Вікторія-Ніанса на оден степені полудневої ширини буде потягана лінія; весь край на повноч бд сє ліній буде належати до Англії а весь край на полудне до Німеччини. 3) Англія буде мати право побудувати дорогу бд озера Вікторія-Ніанса до озера Танганіка и вє живити. 4) Англія буде мати повну контролю надь дорогою Стевенсона бд озера Танганіка до озера Ніанса а з бдєз переїз області доколя озера Бангвео и край Урунгу. 5) Німеччина вырече ся Петерса и тых угорд, які бдт заключив в імена Німеччини. Угуада припаде Англії а Німеччина дбасте за то краї межі озерами Танганіка и Ніанса.

Сербскій посол Симач, котрий приїхав до Будапешту, чтобы там вручити цареві увітительній писма свого правительства, розговорював там з журналістами и казав, що єсть дуже вдоволеній з прийняти у царя. Поступованіє сербского прас, казав Симач, єсть безь всякого значенія, бо правительство австрійске не мбшалося прець ніколи до внутрішних справь Сербії. Виробм причиняєсь до загального роздрозненія и австро-угорска праса. Було бы найбдше, коли б бд стороны поступали спосібнішіє и не ворогували одній противь другий. В ваду надходящих переговорів торговельных було бы для обох сторонь дуже пожаданым, коли б всякі непорозуміння щезли. Особисті відносини Симача до верховодящих мужів в Сербії, дадуть ему можливість усеутити всякі непорозуміння. Сербія буде шаро старати ся удержувати дружбу, бо буде чим раз більше перекопувати ся, що як раз Австро-Угорщина береже и підпирас самостійність Сербії.

До сербско-австрійских відносинь треба додати ще и слідуючі факт, котрий подає Pesti Naplo. Сербске правительство хотіло конче заложити в Сараєві и Мостарь сербскій консуляти в бднесок було в сьм справ до гр. Кальнокого, але гр. Кальнокий відповів, що ті консуляти суть неспотрібні, позаяк в Босні и Герцеговині єсть дуже мало сербских підданных. Гр. Кальнокий — каже агадана газета — давь одмову бдновд Сербії, порозумівшись очевидно з міністром для Босни-Каляєм, котрий не хотів мати в окупованих краях консулятів в родин тых, які має Росія на Балкані.

Емінь-паша дбасте тепер бд кедва залагаючи платню яко бувшій намістанкь екваторіальної провинції, хоч Кассаті, его попередник, стрічав зь-разу великі трудности. Міністер фінансов виплатив Емінові 4343 фунтов за ту суму, яка ему належала за сьм лт в 1.000 фунтов на рік.

З судовой салі.

[Спащина з Америки.]

Передь трибуналом судів присяжних в Коломні законча ся дн 10 н. ст. червня двоїдне розправа противь: Александра Каратинского, бувшого адьюкта суду повітового в Заболотів; Олександра Маковичука, войта з Тулукова, и Мойсея Герша Тава, обжалованих о обанстві и спроневереніє. Єсть єе епілог мнотих увязнен, слдств а розправ карных, які зановали бд року суду коломишскій, а всі они бдосіє ся до величезной спадщини з Америки, унасліджен в р. 1886 роданою селянською Маковичуком.

Трибуналові проводив сов. Підляшечкій, ботантані бул сов. Кавецкій и аскультант Кувальскій; обжаловував заступник прокуратора Пшадускій; боролися: Каратинского д-р Трахтенберг, Маковичука д-р Дембчик а Тава д-р Ріттиштайн; аменем сторін пошкодованих выступали д-р Кробчик и п. Ярош.

Акт обжалованя такого змісту: Зь сета Любкевд, пов. снатиьского, вийшла передь лтима молада двдчана сьлска Олена, донька господарів Стефана и Марія Маковичуков. Як проживала в Коломні а бдтак у Львові, лтше промовчати. Досить, що вбдци найшла ся на острові Кубі и там вь столиці Гаванні розпочала „натрате“ (так назавь обжалувател) підприємство, на котрім заробила величезний масток. Умерла в р. 1886 вь ставі вольном и полишила тільки, що по оплаті всьляких коштів и належитостей переслано до Австрії понадь 158.000 зр. для як законных наслідків. Шастливим наслідками була родчій помершов Стефан и Марія Маковичуки, а що Марія вже не жила, то половина спадщини мала припасти для патьох дітей: трех доньок и двоох сьнів.

Величезна спадщина для бдчон и тем. нон селянської родини зробила вь околиці величезне враженіє. Першим наслідком вьста, як говорить, був факт, що вь повіт снатиьского щезло велике число молодих двдчат, чтобы маути глядати шастя за морем. Одтакь старому 70-літньому Стефану Маковичукови по просту перевернуло ся в голову. Вздвз вельзавцею лаш 1-ю класою; грбми сьидав на всьм сторони: коли приїхав до Заболотова, збдвали ся жидки и цдлували его по руках а бдт кождому давав десятку... Але дбало ся ще и горше. Маюжество обманників влзало ся до дурного селянина зь рбзными інтересами, а бд робив, що хотіли: підписував векселі цдлыми кунами, позичав, дарував грош в тисячі и кілька тисячі зр., одним словом,

оголомшений богатством, розкидав грош. А резултат того такий, що тепер, по кількох лттах Стефан не має ні крейцаря ані снатиь, має множество незаплатених векселів, процеують его и родину на всьм сторони, а зь богача ставь таким самим а може и більшим як передь тым бдаком. Як приїшли грош, так и минули.

Але ті грош не вийшли на добре не лише самим Маковичукам, — она втягнула и інші озибы в карні слдства и процеси, оть хоч бы в агаданих трех обжалованих.

Адьюкт судовой в Заболотів, Каратинскій, на вьст о спадщині, зблизив ся до родини Маковичуков, и просив о руку котрої небуд зь трех дочок Маковичука. Яко будучій зят, помагав своему тестеві адмініструвати мастком. Мьж вшамь достав бд Маковичука три векселі по 2000 зр., а також ще и інші векселі брав до себе перековувати. Коли ж Маковичуки стратив масток, то Каратинскій бдвсь ся супротивства, а за свою помб адміністративну понав вь дісциплінарне слдство а бдтак и вь суспензію...

Два другі обжаловані за то, що Олександра Маковичука привласнив собі векселі Стефана на 1050 зр. а Тава отуманивши Стефана выдурив векселі на 1050 зр.

Суд присяжних, мабуть признав правду выводам оборонців, мов то обжаловані поступили собі нечесно и неготорово зь старим 70-літнім Маковичуком, але их чини не суть так доказані, чтобы подпадали підь парграф карний — и лише шести голосами потвердили их вину а трибунал увольнив всьх обжалованих бд закненого имь злочинства.

НОВИНКИ.

Надзвичайній загальній зборі членів товариства им. Шевченка обдудуть ся дн 28 н. ст. червня с. р. о годній 5-й по полудні вь локалі тов. „Провіт“ при ул. Орменської ч. 27. На порядку деннім проект зміни статутів. Выдль просит Ви. Членів товариства о якій найчленішій участі. За выдль: Д. Гладилевич, голова товариства; Т. Грушкевич, секретар.

Вь коломишкій повіт завзвали селяне збрани зь цдлого повіту рускій комітет для переведенія виборів до ради повітрової. До комітету належить 24 селян и 9 членів зь рускою інтелігенціи и вь красній печатаній одозві вьзывают всьх виборців на збори дн 17 н. ст. червня о 6 годній вечером вь сали готелю Англійского вь Коломні.

Ученики рускою гімназіи у Львові устроюють ний громадо зь профессорами майку на долині за browаром Кляйна на Погулячці. На майвц дають ученики концерт вь честь Маркіана Шашкевича зь слдуючою програмою, зложеною зь девяти точок: Ветуна річ. — Марк. Шашкевич. Н. Вахнянин: „Не згайте“, хорь мшаний. — Корн. Устиянович: „Вь память Марк. Шашкевича“, декламация. — Шевченко-Вахнянин: „Ой по горі“, хорь мужескій. — Вол. Шашкевич-Вербицькй: „Не чужого мы бажим“, дуєт на баритон и тенор. — Марк. Шашкевич: „Побратимов“, декламация. — Ив. Гушлевич-Вербицькй: „Там є вь лбс“ и „Змаривь я“, пьсь народна, хорь мужескій. — Марк. Шашкевич: „Вадурьт“, декламация. — Д. Млака-Ис. Воробкевич: „Пробудилась Русь“, хорь мужескій. — Справдь всяке признаніє годить ся для руской молодіж, що знала сполучити всею забаву зь так поважним концертом вь честь нашого галицького поэта.

Епілог виборів вь Косові. Kurjer Lw. подає: „Дн 18 н. ст. червня має обдуться розправа передь трибуналом судів присяжних вь Коломні противь о. Ив. Полея, греко кат. священника зь Довгополя о провину зь §. 302 з. к. о. в. о підпорядкованіє противь польської народности. Не хочемо преюдикувати справу, чтобы не выставити нашої газети на конфіскату, але не можемо укрити нашого зачудованія, чтобы чоловік зьвітний зь своїх щиро демократичных и поступовых пересвідчен, мбт ставати передь судом за таку провину. Так провинитись, мав о. Полея підчас проповіді вь церкві вь Вьлберезі, де говорив про выхованіє дітей вь дусі релігійно-народнім, натякнув також на справу перекупств, які дють ся при выборах. Чиясь обиджена совість ужала тої проповіді яко темату до денунціації, зь чого природным ходом выколыв ся процес кримінальний. Процесов таких о підбурюваніє противь Польків, противь сурдотів и т. п. мали мы вже кілька вь Галичині вь сьм роц. Зь выимком лишь одного, иний закончили ся увольненієм обжалованих бд вини.“

Вь Понієв, пов. брідского, обдуд дн 2 н. ст. червня жандарм зь порученія староства ревізію у селянина Кйдрата Тацї, глядаючи за панславистичными брошурами. Тацї має своідків вь Варшаві и до них выбрав ся бдт вь гостину и там перебув зь три тиждні, а коли повернув донсь на него Кость Тернопольскій, що Кйдрат Тацї вьдвз до Варшави, там возили его на паради и дали ему богато рублів, а потому вьїхав до Кієва до о. Наумовича и привіз зь собою заказані книжки. Староство на той донос зробило ревізію, але не знайшло нічого.

Громада Деревіана, пов. теревольского, выдла до выдлу краєвого свого повномочника Василя Вовка, чтобы вывдыв, як бы то громада могла позбутися вьїта Стефана Стацишина, котрий лтє вбїт, а не складає рахунків, а як хто жадає бд него рахунків, то обжаловує кождого о обду чести.

Нема то лш жидовскій гешет. Селзацийна справа босаньских жидов, братів Барухов, якось вже полагодила ся. Вь лтє минушого року цезь зь Сараєва брат зьвітного ліверанта австрійской армії Данила Баруха, Симеон. Бра-

ты Барухи зробили величезний масток підчас окупации Босни, бо одержали майже всь достави для армії. Але Данило складав грош, а Симеон их тратив. Вь томь лучила ся катастрофа. Заряд армії дознав ся о нечужаних мальверзаціях Барухов, поставив их передь судом военний, котрий засудив Данила, властителя кількох мільонів, на пять лтє тяжкой вьзніц, а его брата Симеона на чотири мбсці звичайной вьзніц. Симеон, що так як его брат Данило родом зь Галичини, бдсидьв скоро кару а бдтак на желаніє Данила обияв заряд его маестку. Мав бдт зь тым немало заходу, бо Данило вь самім Сараєві має девятьдесять домів и величезній простори землі. И так коли Данило сидьв вь нужденній вьзніци вь Зениці, Симеон при помощи его маестку гарно проводив життя. Вьїхав зь Сараєва и гостив переважно вь Парижі и Вьдні, де мешкав вь першорядних готелях и явив ся мов якій всхдний набоб. Так прожив кілька лтє, аж вь лтє минушого року цезь Симеон цдком зь Сараєва, а навіт брат Данило, котрому подавав бдт звичайну свою адресу, не знає о томь нічого через два мбсці. Тогд набрав Данило підозрїя о адміністративі маестку Симеоним и коли сараєвскій адвокат д-р Краса розгледув ся вь рахунках, показало ся, що Симеон Барух вкрав Данилову Барухови понадь 300.000 зр. Д-р Краса повдмовив зь порученія Данила власти о дефравдації, а слдство выказало, що Симеон ще на кілька дьв передь своимь шезнєнемь помияв вь рбзних банках папери брата, зь кась позабрав послдний крейцарь та утєк до Америки через Вьдєн, Париж и Лондон. Удано ся до властей американских а вь Новім Йорку прихоплено Симеона. При нмь найдено ще понадь 200.000 зр. и масу дороговцностей, котрі заразь сконфіковано. Але Симеон запротестував и противь увязненія и противь конфіскації грошей та не хотів ніякь выбратись зь Америки, де не вольно увязнити европейского дефравданта приватных грошей. Симеонь боронив ся, кажучи, що одобрив лишь грош, о котрі обманив его брат Данило вь спбц на доставах для армії вь Босні а до того мав цдкованіє право. Мусьв д-р Краса особисто выбратись до Нового Йорку. Тымчасом вь Новім Йорку вже вьмшались вь справу інші жиди підь проводом сараєвского купца збанкротованого Ляйтнера, котрі спбно заходили ся коло того, чтобы не выдати до Европы вкрадених грошей. Тому то д-р Краса не мбт нічого вбяти и прийшов до процесу, вь котрім Данила Баруха заступав американскій адвокат Рандольф вь заступстві д-ра Красы. Процесь вынав вь користь Данила, але оба брати погодили ся. Симеонь звертає Данилові дві треті части забраних грошей и дороговцностей, и все то выдалі вже американскій суди адвокатуви Рандольфови, котрий переслав 150.000 зр. через турецкій банк у Вьдні для адвоката д-ра Красы. Симеонь Барух добре выйшов на томь гешеті: лишилось ему понадь 100.000 зр., зь котрих має лишь заплатити 20.000 зр. нагороду, котру вызначено за его спбманіє и кошти процесу судамь американскимь.

Друге засіданіє анити, скликаною выдлом краєвним надь справою уніфікації довбів краєвых и конверсії довгу індемнізаційного, обдуде ся ний по полудні. На засіданні приїде подь наряды проект д-ра Згурского, а eventualmente проект пп. Мархвицкого и Романовича о цдковитій конверсії довгу індемнізаційного.

О П О В Ъ С Т К А.

Просимо всьх Патріотів и прихильників народнои справы повіт калуского ва головну нараду, котрої цдлю буде уложєніє листы кандидатів на членів ради повітрової а сьлської групи, людей найчестійших и найбільше довірїє посідачих вь цдлм повіт калускомь.

Нарада ся обдудє дн 16 н. ст. червня о 2 бй годній пополуни вь домі п. Я. Коритовского вь Калусі.

Рускій комітет повітвовий вь Калусі для виборів до ради повітрової.

Телеграмы „Дѣла“.

Берлін 13 червня. Правительство має повну надь, що предложєніє войскове буде ухвалєно; о розвязаніє парламенту оно не думає, бо бонть ся ще большою оппозиціи вь новім парламенті.

Париж 13 червня. Міністер двл внутрішних приказав знов замкнути каплицю, котру отворили Бзуити, хоч она на підставі декрету зь 1880 р. противь Бзуитовь повинна буда бути замкнена.

Прага 14 червня. На зборах молодоческого клубу, вь котрім взяло участь около шьсть соть людей, ухвалєно резолюцію вьзваючи старо-Чехов, чтобы они або зложили свои мандаты або вступили до молодоческого клубу.

Вьдєн 14 червня. Зачувати, що сойм галицкій буде скликаний вь вересні а рада державна вь падоліст.

Былград 14 червня. Вся праса сербска выступає дуже остро противь гр. Кальнокого за его одьзв о Сербії противь розпорядженія угорского правительства называючи его нарушенієм угоды торговельной зь Сербією.

Берлін 14 червня. Вчера закрыто сойм прускій. Парламент прийав угоду зь Швайцарією вь справі осьдана вь обох краях подданных обох держав.

Париж 14 червня. Сенат ухвалив закон дозволяючий на случай потреби придѣляти територіальну армію до чинной.

Предплата на „Дело“ и стоимость за inserаты платитъ
в ЛЬВОВѢ.

III.

на який роки . . . 16 пр. на зборах року . . . 8 пр.
на чергу року . . . 4 пр. на зборах року . . . 1 пр. 25 пр.
Реклація, Адміністрація та Шкільниця від 24
у. Ваторія. — Рукописи зворотили лише на копії
застереження. — Реклація і поштовий відділ від збора
Шкільниця чиню комітету 8 пр. а. н.
Шкільниця приймає на ціні 6 пр. від одного
сторінки печатно, від руб. "Надсудне" на 20 пр. а. н.
Поліція чиню на 10 пр. від сторінки.

«Вирадів» прокураторія державна відступила від дальшого переслідування Лешковича, оскільки сиренівщина в обманства, а не уділений видловни кравому акти судовокарій показали довідно, що підвирядоване Лешковича яко псесаря громадського було з шкодою громадПерегінська а єи членів, а також що Лешкович зовсім не оправдав численних переступлень в надужити адміністраційних, котрихх допустив ся вв часв свого урядованя.

„Доказомъ того суть сконстатовані видѣломъ повѣтовымъ а въ доходу судо-карнымъ не поваленіи численіи факты надужить того писаря, въ которыхъ нѣтъ тутъ наводити ся:“

I. При ухвалюваніи бюджетовъ на роки 1884, 1885 и 1886 накладата рада громадска, за послѣдующимъ позволеніемъ видѣлу повѣтового, на покрытие выдѣловъ шкѣльныхъ, выносившихъ рѣчно 179 ар. 47 кр., додатоковъ до податковъ безпосередныхъ въ высотѣ 6% взысканію 7%. Додатки тѣ, побѣды пачахъ додатоковъ громадскихъ на цѣли администраціи, були въ тѣхъ рокахъ ставленіи раземъ въ податкомъ и одвоженіи до уряду податкового. Урядъ же податковъ выплачувавъ зверхности громадской всѣ додаты громадскіе, въ которыхъ мѣстили ся такожъ шкѣльніи. Въ тѣхъ отже додатокахъ повинна була бути заплачена въ рр. 1884—1886 дотация учительскаго и выдѣла на потреби шкѣльній. Однакъ того не учинено и на рахунокъ повысились наложитостей громадскихъ въ рр. 1884 и 1885 нѣмого не заплачено въ урядѣ податковомъ. Въ насѣдствѣ того громадыне були безпривно змушеніи — пополненіи уже разъ при податкахъ додаты шкѣльній платити другіи разъ въ рр. 1885 и 1886 въ незачисленіи высокими коштами екекуціи, безпосредственно стягиваемы. Стягиваніемъ тѣхъ побѣдовъ громадскихъ займавъ ся въ заступствѣ вѣдѣла повѣтового Лешковича. Въ причинахъ заглаженіи бѣды р. 1883 дотация учительскаго выслало ч. к. старостею въ осень 1885 р. карного поблаженія въ кошты вѣдѣла, чтобы знесозидати громаду зложити тому наложитостѣ. Въ днѣмъ 28 вересня 1885 р. Лешковичъ почавъ стягивати дотати на фондъ шкѣльній (якъ збѣжавъ у судѣ: за роки 1884 и 1885 нарастѣ), а що поперѣдъ не выготовивъ респартиціи, и ея рада громадска не ухвалила аніи громадѣ не була наложено орожденіа, то побѣды бувъ негелѣзній. Дотати тотѣ обнѣсавъ Лешковичъ едино въ одностѣ до податковъ грунтовогъ и до мѣсто-класового, а выдѣлувши дотати зарбковій и дохоловий, отже купцѣвъ и промысловцѣвъ [жидѣвъ — Ред.], въ высотѣ 16—25%, якъ се сконстатовавъ видѣлъ повѣтовый.

„Посля рахунку, якій зробавъ Лешковичъ передъ судѣю свѣдѣнимъ днѣ 3 вересня 1887 р., побравъ бѣдъ днѣ 28 вересня 1885 до 14 сѣчня 1887 раземъ въ екекуцію на фондъ шкѣльній ввагалъ 1.073 ар. 43 кр. Въ повышеніи сумы одностѣ до уряду податкового на дотацию учительскаго за рр. 1883—1886 квоту 785 ар., кошты екекуціи выплачивъ 232 ар. 60 кр., на выдѣли громадскіи зачисливъ 26 ар. 23 кр., отже задержавъ собою 29 ар. 60 кр., котріи передъ судѣю свѣдѣнимъ зобовязавъ ся громадѣ звернути, але сего доси не учинивъ.

„Изъ згаданого выше квоты 232 ар. 60 кр. кошты екекуціи мавъ Лешковичъ выплачивати карнымъ поблаженіямъ Папроцкому 114 ар., Шрендлевіи и Маруновичу 72 ар. (и другіи меншіи сумы). Аніи одна въ тѣхъ позиціи не удокументована кѣмъто, хочъ поблаженіи карній мали вѣсти вышній квоты...

„При тѣмъ побѣды стягивавъ Лешковичъ самовольно що-разъ вышній квоты титуломъ екекуціи. И тѣмъ въ році 1885 бѣдъ 28/9 стягивъ по 5 ар. бѣдъ каждого платяного, бѣдъ 23/10 по 10 ар., побѣды по 20, 30 ар., бѣдъ 2/11 по 32 ар., бѣдъ 31/12 по 52 ар., а навѣтъ по 60 и 70 кр. Подобно и въ 1886 році: бѣдъ 2/8 по 2—9 ар., бѣдъ 6/8 по 5—15 ар., бѣдъ 16/8 по 10—20 ар., бѣдъ 21/8 по 10—25 ар., бѣдъ 25/9 по 12—50 ар., бѣдъ 30/9 по 10—98 ар., а бѣдъ 12/10 по 40—90 кр. До того треба бы замѣтити, что въ многіхъ позиціяхъ Лешковичъ титуломъ екекуціи стягивъ 100% а въ дѣмъ многіхъ випадкахъ же бѣдыше. [Выдѣлъ краевый наводитъ сотенъ позиціи, де Лешковичъ побравъ екекуціи бѣдыше, нѣмъ выносивъ самъ додатоковъ на школу. Н. пр. додатоковъ 48 кр., а екекуціе 72 ар., додатоковъ 20 а екекуціе 40, отже 200%! — и т. п. Переходати тѣ позиціи, то ажъ волосѣ встае на головѣ.]

„Зъ збранихъ додатоковъ на фондъ шкѣльній дававъ Лешковичъ самовольно позички (н. пр. 4 марта 1886 р. жидови Кнолевю 20 ар.), хочъ залогомъ не були же въ урядѣ податковомъ пополненіи и вже въ червні 1886 р. зновъ старостею присладо поблаженія карного до громады.

II. Изъ збранихъ такъ войсковыхъ не одѣвѣвъ Лешковичъ до уряду податкового квоты 7 ар., але, якъ то видно зъ актѣвъ судовыхъ, квоту тую задержавъ при собѣ.

III. Побѣды податку одбувавъ ся въ Перегиньску такъ, что высоту податку для каждого податника вызначувавъ Лешковичъ, — бѣдъ и провадивъ дневникъ побору, — а грошѣ складати податники до рукъ коллектанта Дулана. Въ рр. 1885 и 1886 казавъ Лешковичъ податникамъ платити время податку, что надывши по 10, 20, 30, 50, 70 кр., а навѣтъ по 1 ар. 50 кр. по-надъ приписану квоту, и то не явше подчасъ екекуціи, але навѣтъ при добровольномъ плаченіи податку, якъ то передъ судѣю свѣдѣнимъ самъ збѣжавъ. Лешковичъ толкувавъ ся, что надывши тѣ побравъ въ порученіа вѣдѣла, але вѣдѣтъ рѣшучо се заперечавъ. Н. дѣмъшюкъ тѣхъ — якъ видѣлъ повѣтовый, по переслуханю дѣмъ якомъ части податниковъ, обчисливъ на 280 ар., не записувавъ Лешковичъ до дневника побѣдовъ, отже квоты тѣхъ до уряду податкового не одвезено. Побѣды згаданыхъ надышюкъ, нѣчимъ неоправданыхъ, представляе ся яко надужити. Посля ухвалы рады громадской бувъ коллектантъ обовязаній до побору 4 кр. бѣдъ стороны титуломъ т. з. побороваго. Але Лешковичъ казавъ собѣ платити и стягати по 12 кр. бѣдъ каждого податника, а се такожъ треба уважати за надужити. На „поборова“ не выставивъ Лешковичъ вѣдѣвъ. Самъ бѣдъ збѣжавъ въ судо-

во карнымъ свѣдѣствѣ, что въ поквитованіи нѣмъ самимъ выносивъ податковъ Федора Ильковича 1 ар. и 1 ар. Якъ Ильковича 4 ар. 5 кр. и 3 ар. 19 кр., Стефана Глики 3 ар. 48 кр., Михайла Рамана 3 ар. 47 кр. и Стефана Дроцюка 2 ар. 7 кр. а сторонами тѣми улаченіи сумъ на податокъ не вписавъ (бо „забувъ“) въ приходѣ дневника податкового и наразивъ стороны на страты. Надсылавъ урядомъ податковомъ индивидуальнихъ выказѣвъ опустѣвъ податковъ Лешковичъ не уважидявъ (якъ „за-для недостатѣ часу“) и стягивъ бѣдъ сторонѣ цѣлу наложитостѣ податкову безъ бѣдѣшенія признаныхъ опустѣвъ.

IV. Въ осень 1886 р. вынаймала громада бѣдъ Сухера Армана на рѣкъ льокаль на помѣщеніе уряду громадского за умовленіи чини въ сумѣ 60 ар. Безъ удоволенія и вѣдомости рады и зверхности громадской списавъ Лешковичъ зъ Арманомъ контрактъ того зѣдѣту, что громада вынаймъ льокаль на помѣщеніе канцеляріи громадской и на помѣщеніе секретаря громадского зъ его родиною за чини въ сумѣ 90 ар. и въ той способъ выставивъ громаду на шкоду. На контрактѣ тѣмъ подписавъ Лешковичъ начальна громады Дмитра Федору а яко свѣдѣль Гната Марка безъ нѣхъ вѣдомости и уваженія.

V. Зъ актѣвъ судо-карного дохоложенія выхолодѣти, что Лешковичъ самовольно и неправдо выдѣвъ именомъ зверхности громадской въ 1886 р. Дувилову Люстигову конесенъ на будову тартаку въ Перегиньску, до чого бѣдъ начальника громады не мавъ уваженія.

VI. Посля истнувшихъ приписѣвъ явше аменованій радою громадскою оглядѣвъ худобы можуть побирати за огляданіе худобы и выставленіе паспортѣвъ наложитостѣ ухваленой радою громадскою а дозволеніи видѣломъ повѣтовымъ. Хочъ рада громадска не именувала Лешковича оглядаемъ худобы и не було ухвалы що-дъ вышности маючихъ побирати ся наложитостѣи, сповнявъ бѣдъ функции оглядѣва а побравъ бѣдъ сторонѣ самовольно оплати въ высотѣ, яку самъ установивъ.

Повышші факты высказують достаточню якъ шкѣдливимъ для громады Перегиньска було урядованіе Лешковича и дѣятого бѣдъ не може на ново сповняти въ Перегиньску обовязковѣ писаря.

О змѣствѣ сего ореченія, котре равночасно удѣляемъ въ бѣдѣхъ зверхности громадской въ Перегиньску, наложитѣ завѣдомати Ивану Лешковича за реверсомъ. Акты предметовъ зверхности подѣ 1/. Подѣ 2/. удѣляемъ видѣломъ повѣтовому справозданіе нашего делегата а переведеной въ Перегиньску иллюстраціи господарства тѣхъ-же громады зъ збѣжавшѣмъ выдѣти посля замѣтокъ умѣщенныхъ въ справозданіи розпорядженія, маючихъ на цѣли уравниванія господарку громадску.

Тарновскій маршалокъ краевый. — Перегиньскій членъ видѣлу краевого.

Писарь Иванъ Лешковичъ, не ждучи, якъ справу рѣшитъ видѣлъ краевый, че 30 грудня 1888 р. запѣзавъ въ ч. к. судѣ повѣтовомъ въ Рожнитѣвъ громаду Перегиньско о заплату ему 500 ар. пенсіи за роки 1887 и 1888 (по 250 ар. рѣчно) вразѣ зъ коштами процесу.

Цкавий той позовъ!

„Я — писарь Лешковичъ — займавъ посаду секретаря громадского въ рр. бѣдъ 1883 до 1886 и громада мала незбѣдніи доказы мѣмъ трудолюбивости, совѣстности, оглядѣности и збѣдѣности писарскою, якъ свѣдѣтитъ свѣдоцтво въ бѣдѣхъ, и дѣятого мене рада громадска згодѣла на дальшій три роки (1887—1889) ухвалю въ мѣсяціи падолнѣтѣ 1886 р. зъ рѣчною платнею 250 ар. Але по ухвалѣ двохъ мѣсяцѣвъ безъ найменшюи вини зъ мѣмъ стороны мене вѣдѣти Дмитро Федору зъ намовы люстратора Альбиновскаго засудивъ явъ мѣмъ урядѣ. Тогдѣ починавъ я кроки для выказанія мѣмъ невинности и то менѣ ся удало (sic!) побѣды ухвалы выс. ч. к. прокуратора въ Самборѣ зъ днѣ 27 вересня 1888 ч. 2599, якъ и выс. видѣлъ краевый у Львовѣ зъ днѣ 28 сѣчня с. р. ч. 36.928 въ мѣмъ урядованіи секретаремъ регабілітувала 1/2, 1/3, але вѣдѣтъ громады Дмитро Андрушакъ до мѣмъ секретарского уряду допустати не хоче. Факты повышші докажу спѣрѣ заключуючою головномъ прасею и документами урядовыми. А позаякъ, мѣмо убѣднѣнь мѣмъ, громада Перегиньско отагас ся выплачати добровольно належу менѣ уже долѣтну платню, т. е. за роки 1887 и 1888 по 250 ар., то я позываю громаду Перегиньско на руки аи вѣдѣти въ дорозѣ сумаричѣмъ“ — и т. д.

До позву своего долучавъ Лешковичъ такожъ бѣдѣхъ засѣданія рады громадской въ Перегиньску зъ 26 грудня 1887 р., на котромъ то засѣданіи запала ухвала, нѣмъ то управлююча Лешковича до жадаія платити. Внесене вышло бѣдъ жѣдѣ Пакса Гильмана, и жѣдѣ ухвалу переперли, а мабутъ чтобы бѣдѣ было жѣдѣмъ побѣды для Лешковича, прайшли на засѣданіе и безправно голосували жѣдѣ заступники радныхъ. (Зъ той причини видѣлъ краевый ажъ сего року уважидявъ тѣмъ ухвалу.)

Довго тягнувъ ся процесъ. Громада Перегиньско мусѣла платити адвоката и понесети кошты. Днѣ 28 сѣчня с. р. внесла квадрупліку до суду въ Рожнитѣвъ и задувала вже и рекрѣпѣ видѣлу краевому зъ 8 сѣчня 1890 р. ч. 54.449. Наконецъ судъ выромъ зъ днѣ 31 мая 1890 ч. 2503 одмовивъ Лешковича еяго претенсіи до 500 ар. и признавъ ще громадѣ 43 ар. 33 кр. кошты бѣдъ Лешковича...

Переглядъ часописей.

[Wiener Allg. Zeitung o Тироли и Галичинѣ.]

Wiener Allg. Ztg. умѣстила внесировану мабутъ зъ Галичины дописъ, надписану: Haben wir keine anderen Sorgen? — въ котромъ, въ сѣло, нѣ пазо, выдѣсь на Италиничѣвъ тирольскихъ и на Русинѣвъ галичанъхъ зате, что они бѣдѣ теперѣшну, мѣмъ-то грѣзну хвилю, домагоуть ся подѣлу Тиролю и Галичины. Въ дописѣ тѣмъ стоить на тарелавѣмъ паперѣ:

„Коли въ теперѣшну пору въ Пештѣ обговорюють ся важкіи пытаня заграничнои политикѣ, а министерство войны жадае новыхъ кредитѣвъ на сѣрвіленіе державы нашої, подносятъ дѣяль провинціальныхъ часописѣ подѣль Тиролю и Галичины. А чейже належалось надѣлѣти, что въ хвилѣ, коли Европа убрѣнѣлась бѣдѣмъ до головы, а жѣдѣ держава старае ся силы свои централизувати, каждый повиненъ усугубити таку справу, черезъ котрѣ выликано бы новѣ суперечности и свары. Справа чѣмъ стоить намъ уже въ горлѣ. Она, по словамъ цѣсаря, мусѣтъ бути полагождѣна. По що намъ ще вытѣгати пытаніе трентійске? Чи дѣйствій патриоты думають, что теперѣшна хвиля годить ся до розбору таковыхъ дробницъ? Або чѣмъ есть се патриотично, показувати Европѣ нашѣ внутрѣшній роздоры? Чи не досытъ намъ тѣхъ 17 репрезентаций краевыхъ, рады державной и делегацій? [Прим. Ред. Або въ делегаціяхъ засѣдае хочъ-бы одинъ репрезентантъ австрійскій 3-миліонныи Русѣ?]

„И агитация галичанъхъ Русинѣвъ за подѣломъ Галичины набирае чинѣмъ-разѣмъ болѣшой силы. Ново-засноване политиче товариство Русинѣвъ тиролюбскихъ рѣшало выслати депутацію до цѣсаря, котра бы мала предложити междудругими жадаіи а бажаніе подѣлу Галичины. На основѣ заповѣдѣно великій зборы русинѣвъ нѣмѣль до Львова и тамъ тотѣ справа прайде завоув на порядокъ днѣшний. Надѣмось однакожь, что Тиролиѣ въ Русины мають на стѣлѣмъ патриотизму, чтобы не вытѣгати теперѣ таковыхъ внутрѣшнихъ справъ. У насѣ сѣтъ другіи хлопоты.

На выводы Wiener Allg. Zeitung сважѣмо: Дѣкуемо за комментентъ, что и мы годий бути патриотами австрійскими. Разумѣемо, что въ делегаціяхъ важитъ ся нѣмѣль важка справа заграничнои политикѣ. Завѣмо, что Европа убрѣнѣлась. Заявляемо однакожь, что полагода справы руской не есть аніи дробницею, аніи справою не на часѣ. Дробницею она не есть, бо розходить ся тутъ о полагоду справъ чѣстныи 20 миліонныи народу, а се якъ-разъ въ политикѣ заграничнои державы нашої можѣ мати дужѣ велику вагу. Справа руска есть пра тѣмъ таѣмъ само на часѣ, якъ справа чѣско-итмѣдка, и чи нѣмѣль чѣмъ-разѣмъ мусѣтъ бути полагождѣна. Нею не выключитъ ся новѣ суперечности и свары, прѣваго, справедлаве порѣшеніе ея усугубе всѣмъ суперечности и свары на будуче. О сварѣхъ тѣхъ знае давно вся Европа, тожь годѣ намъ работи замѣтъ, что мы першій выганаемо нѣмъ на верхъ. Свары тѣмъ впрѣчѣмъ нѣмъ повстали зъ нашої вини, а выйшли изъ зѣвѣстной системы. Централизациа силъ крѣпиль державы, але до того побрѣбно, чтобы силѣ тѣмъ самѣ въ собѣ посѣдѣли силу; побрѣбно, чтобы поодинокѣхъ складовыхъ частей державы нашої не обезсилувано. Де есть 17 репрезентаций краевыхъ, тамъ бѣдъ 17 головъ не заболѣтъ. Лучше болѣше здоровыхъ организмовъ, якъ менше слабѣлыхъ, нездоровыхъ, бо — непереродныхъ.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Коломый.

[Одзова руского селяньского комитету для выборѣвъ до рады повѣтовой.]

Рускій селяньскій комитетъ, котрый займае ся переведеніемъ выборѣвъ до коломыйской рады повѣтовой розбѣлавъ до выборѣвъ одзову ось-такую зѣдѣту:

„Ваша Всечестности! Днѣ 18 червня с. р. масте Вы бѣдѣти свой голосъ на членѣвъ рады повѣтовой зъ громадѣ сѣльскихъ. На Васѣ вложила Ваша громада великій почетный обовязокъ выбрати таковыхъ заступниковъ селянства въ радѣ повѣтовой, котріи будутъ щиро, твердо и разумно стоити за сѣлами и потребамъ руского робѣтнѣго селянства. Ваша громада и всѣ Русины коломыйского повѣту мають твердѣ надѣю, что Вы яко справедливыи Русинѣ-хлѣборѣбѣ желаете добра тому бѣдѣмому рускому народову и бѣдасте свой голосъ на тѣхъ кандидатохъ, котрыхъ собѣ Русинѣ-хлѣборѣбы нашего повѣту выбрали и котріи будутъ могла гѣдно борѣти ся за права руского селянства. А велике то дѣло выборѣ до сѣи рады повѣтовой! Ся нова рада повѣтова буде переводити черезъ своихъ делегатовъ ревизію катастру грунтовогъ. За пару лѣтъ мае ся на ново класувати всѣ грунты для вымѣру податку грунтовогъ, мае ся на ново означувати, до акомъ класѣ податковѣ Вашѣи грунты будутъ належати, якій податокъ и додаты бѣдъ податковѣ будетѣ Вы платити. Якъ не буде добрыхъ Вашихъ заступниковъ въ радѣ повѣтовой, то зновъ прайде неидеи сумѣжнѣйшій пытый селяньскій грунты до лѣншюи класѣ. Одъ Васѣ отже Всечестный, Панае Выборче, залежитъ выбрати таку раду повѣтову, чтобы и Вамъ и цѣлои Вашѣи громадѣ и всѣмъ Русинамъ-хлѣборѣбамъ въ повѣтѣ справедлаво були грунты повласованіи и податки розложѣны.

Нова рада повѣтова мае такожъ дѣбати, чтобы бувъ справедливый ладъ зъ шар-

варѣями дороговыми, она можѣ приачинити ся до поправленія закона дорогового, чтобы зменшити тягарѣвъ селянству; она мае надѣирати надѣ школами черезъ своихъ делегатовъ, надѣ порядками и мастьками громадскими, она мае орудувати цѣлымъ бюджетомъ повѣтовымъ, додѣтками повѣтовыми и дороговыми, что ихъ сѣлане таѣмъ гѣрно складѣють. И много-много иншихъ справъ, что допѣкають селянамъ-хлѣборѣбамъ, прайдѣти до рады повѣтовой.

Тому-же то збрании зъ цѣлого коломыйского повѣту сѣлане заявляли рускій комитетъ выборѣвъ, до котрого належитъ 24 сѣланъ и 9 членѣвъ руской интелігенціи, чтобы поставити гѣдѣмъ русинѣхъ кандидатѣвъ.

Именемъ того руского-селяньского комитету бѣдѣваемо ся до Вашего справедливого сумѣлѣнія и просимо Васѣ, чтобы-сте боронили чѣстѣ Русинѣвъ и добро русинѣхъ сѣланъ-хлѣборѣбѣвъ и чтобы-сте свой голосъ бѣдали за кандидатами руского комитету выборѣвого тай чтобы-сте и другіи чѣстныи выборѣвъ на Бога и сумѣлѣне загладили, абы не дали пропасти бѣдѣмому рускому народову, але чтобы голосували одностѣмъ зъ всѣми чѣстныи-твердыми выборѣрами за кандидатами руского комитету выборѣвого.

При тѣмъ запрошуемо Васѣ и всѣхъ выборѣвъ на зборы выборѣвъ до Коломый на днѣ 17 червня у вѣторѣмъ о 6 годѣвъ надѣ вѣчѣрѣ въ сѣли готелю Англійского на I. поверѣ, де прѣдѣзѣти ся Вамъ лѣста русинѣхъ кандидатѣвъ.

Одъ руского селяньского Комитету выборѣвого.

Въ Коломый днѣ 12 червня 1890.
Петро Корчинскій. — Д-ръ Северинъ Даниловичъ. — Иларіонъ Гарасимовичъ.

[Прим. Ред. Короткій змѣстъ сѣи бѣдѣзѣ, т. е. вѣстѣ про заявленіе комитету и про дѣнь та мѣсѣце збору выборѣвъ подали мы вже въ числѣ зъ субѣты, а нѣмѣль подаемо бѣдѣзѣ въ цѣлой основѣ.]

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Засѣданія сѣбѣльныхъ делегацій розпочнѣти ся сего тѣждня мабутъ ажъ завтра, бо всѣ министры и совѣтники выѣхали зъ Будапѣшту до Вѣдѣна на рѣнѣциацию архіепа. Маріи Валеріи, котра бѣдае ся за архіепа. Франца Сальватора. Удержуеъ все ще чѣтѣ, что сѣбѣный делегаціи будутъ радити лишь до днѣ 24 с. м. Въ осень збере ся на нараду нѣмѣль соймѣвъ краевыхъ: зѣдѣ ся, что мѣжѣ иншими такожѣ и соймѣмъ галичкѣй. Въ вересню мае бути такожѣ скликаній чѣскѣй соймѣ на дальшу нараду надѣ чѣско-итмѣцкою угодою и буде радити ажъ до жѣтвѣя. Выборѣ до долѣшнѣ-австрійского сойму мають бути розписаніи на вересень, а соймѣ буде скликаный въ жѣтвѣню. Рада державна рознѣчне зновъ свои засѣданія въ падолнѣтѣ, але буде радити лишь короткій часть, а новѣ выборы будутъ розписаніи на май 1891 р.

Угорска комісія для справъ заграничныхъ въ сѣбѣльныхъ делегаціяхъ высказала ір. Кальнокому повне довѣріе за его политикѣ и затвердила справозданіе Фалька о бюджетѣ министерства дѣлъ заграничныхъ. Въ справозданіи своимъ каже комісія, что праймала дужѣ радо до вѣдомости заявленіе цѣсаря, что бѣдѣсныи австро-угорской монархіи до другіи державъ суть зовѣмъ дружнѣи и что есть надѣя на удержаніе мира. Такъ само радо праймала комісія до вѣдомости заявленіе ір. Кального о скрѣпленіи тридержавного союза и тѣсныхъ бѣдѣсныи зъ Нѣмечиною и Италиєю. Що-до Сербіи — сказано въ справозданіи — то тамъ ростѣ безъ упину той неприхильный, коли вже неворѣжій настрѣй противъ Австро-Угорщины. Министѣръ робити дѣятого добре, коли пильно слѣдитъ за тѣмъ ворожимъ рухомъ въ Сербіи. На конецъ высказѣ справозданіе именемъ делегаціи повне довѣріе до дѣтерѣшнѣи политикѣ ір. Кального.

Vaterland оголосивъ пастирке посланіе всѣхъ австрійскихъ архіепископѣвъ и епископѣвъ, въ котромъ они домагоуть ся католицѣмъ школы для католицѣхъ дѣтѣй и вызывають вѣрѣныи, чтобы они при выборѣхъ до законодавчѣхъ репрезентаций голосували на таковыхъ кандидатохъ, котріи готовѣ бы дѣлати лишь въ тѣмъ напрямѣ, чтобы моральнѣи и релігійнѣи напрямѣ въ школѣ бувъ заботѣный католицѣй церкѣвъ. Посланіе се бѣдѣписали мѣжѣ иншими: митрополитѣ Сембровичѣ, епископы Ступницкѣи и Пеллѣш, архіепископы Дунавскѣи и Исаковичѣ и епископы Солѣцкѣи и Лобѣзѣ. Епископы поклоньуть ся въ своимъ посланію на §. 14 основныхъ заковѣвъ державныхъ, котріи заповручають повну свободу вѣры и совѣсти.

Зачувати, что австро-угорске правительство хоче вѣзѣти до дальшихъ репресійныхъ средствѣхъ противъ Сербіи на поля экономичнѣмъ. Першій ажѣ крокъ Австро-Угорщины выликѣвъ въ Сербіи страшне розяреніе. Угорске министерство не обмѣжалось лишь на тѣмъ, что заказало зѣдѣлѣдѣвъ „ветеринаріино-поліційныхъ“ привѣзъ свиней зъ Сербіи, але оно розтягнуло сѣй заказъ такожѣ и на свинѣхъ походѣхъ зъ Румуніи. Се рознѣвѣвало Сербѣвъ найбільше и правительство сербске поручило своему генер. консулѣвъ въ Будапѣштѣ запрѣтѣствовати противъ того заказа, бо бѣдъ противѣти ся истнующѣй угодѣ торговельной.

Сербскій посолъ Сяничѣ конферувѣвъ онѣгдѣ въ Пештѣ довшій часть зъ ір. Кальнокии и сказавъ ему такъ само якъ на авдіенціи у цѣсаря, что правительство сербске хоче жити въ якъ найбільшій суверѣнѣйшій зго-

ети въ Конго" на шістьохъ образахъ. До того-жъ тему односпать ся и загада высье стейка „На годни руского языка въ мѣсѣй школь wudzielow-oi". Учитель докоряе Яеву: „Яю, ты нѣчого не умѣешь читати по руски: уважай, поправь ся, бо не достанешь доброй класы и вѣдешь свинѣ пасти!" А Яевъ одуовѣдае: „Ja, plosę rana, plosę sola, nie mogę uczęć się po luskę, bo takko mówil że chce zebę ja został malsalkiem!"

— Илюстрована петербургская часопись „Нива" помѣстила въ ч. 21. зъ сего року портретъ профессора Володимира В. Антоновича, зъ нагоды 25-лѣтняго юбилею науковои дѣятельности, и житиеня писану П. Быковомъ.

— П. Раймундъ Фридрихъ Кайндль и Александръ Манастирскій издали сими днями другу часть своєї працѣ підъ заг. Die Rutenen in der Bukowina (яко 4-ту книжку издавництва: Der Buchenwald. Beiträge zur Kunde der Bukowina. (П. Р. Фр. Кайндль въ передмовѣ до другої части заповѣдає третю часть працѣ Die Rutenen in der Bukowina, въ котрій будѣ студія о Русинахъ надъ Серетомъ.) Въ выйшовшихъ доси двохъ частяхъ обробленіи такі предмети: Въ першій части Р. Фр. Кайндль подаєть студію о первѣстнихъ сѣдѣщихъ Славянъ и про першій вѣсти о Славянахъ, про розширеніе Славянъ, про долю Славянъ надъ Серетомъ, Прутомъ и Днѣстромъ до нападу Монголовъ, про Русинівъ въ князівствѣ Молдавокомъ и підъ Австрією и наконецъ статистику Русинівъ у Буковинѣ; въ другій обдѣлѣ першої части уложивъ П. Р. Фр. Кайндль на основѣ записокъ своихъ и Ал. Манастирского (правосл. священника руского) етнографічну студію підъ заг. „Житѣ и дѣланье, знанье и вѣра рускихъ селянъ на півночи Буковины" послѣ ось-якого предмету: Дѣти хлопцы и дѣвчина. Житѣ любовне. Сватанье и весѣлье. Мужъ и жѣнка. Приймаки и челядь. Смерть и похорони. Хата и оббитѣе. Село. Правий поглядъ. Управла полна и огородна. Ховъ худобы и домашній промыслъ. (Часть перша обймає 87 сторѣчъ VIII-ки.) — Часть другая мѣститъ въ собі продовженіе студіи етнографічної: въ третій роздѣлѣ на темати: Календарь и свята. Чортъ и опарѣ. Чаровниство. Сны и прочія. Лѣки. Тѣла небесні и явища природы. Зѣбры и ростины и т. п., — а въ четвертій роздѣлѣ повѣрки и казки на темати: Горы и долины. Концы свѣта. Велиты и каряки. Вода цѣлюща. Скарбы. Градовый. Баба Явдова. Джума. Вампиры. Свиньска кривда. Соломонова мудрость. Боже помагати! Добро и зло. Чортячій млынъ. Зъ замкнеными очима. Кожа и ракъ. Ракъ, товаришъ его и чортъ. Когутъ и курка. Три принцы. Перчикъ. (Часть друга обймає 98 сторѣчъ VIII-ки.) Подаючи лише біографічну звѣстку про книжку Die Rutenen in Bukowina, мы очевидно не можемо входити въ ширшій розбѣръ си, але вже само наведеніе змѣсту обохъ частей тої працѣ повинно заохотити кожного Русина, хто интересує ся литературою, набутти тоту книжку. Щобъ-жъ Русинамъ улещити набутѣе книжки, П. Р. Фр. Кайндль проситъ насъ занотувати, що бнъ рѣшавъ ся выслати — оплачено оба выйшовшія доси томы за попереднюю присылкою лише 80 кр. на адресу: Р. Фр. Кайндль въ Чернівцяхъ, улица Новый свѣтъ н-ръ 58.

— О. Василь Чернецкій напечатавъ у Львовѣ брошурку підъ заг. „Короткій историчный вѣдомости про Тартакѣвъ и чудотворну св. Икону Матери Божіи въ церкви тартакѣвской" зъ долученіемъ двохъ иллюстрацій. Книжочка предназначена для богомольцѣвъ, котрі удають ся на однусть до церкви тартакѣвской.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

Для „Школьной Помочи" приславъ на нашѣ руки о. Теофилъ Турчмаковичъ, деканъ жуковтиской и парохъ зъ Рипяны, 8 зр., збраний бѣдъ деканальнаго священства; а именно зложили оо.: Яворскій зъ Лѣмны, Борхъ зъ Хацова и Господаревскій зъ Липа по 1 зр., Гамерскій зъ Головецка гор. и Лебедовичъ зъ Волчого по 50 кр., Раствецкій зъ Днѣстрика дуб. 47 кр., Пристахъ зъ Махновца 40 кр., Калиничъ зъ Жуковина 20 кр., а Турчмаковичъ зъ Рипяны 73 кр.

ПОДЯКА.

Дирекція руско-народного театру складає сими сердечну подяку вѣснѣмъ Ви. Добродѣямъ, котрі щиро піддарили руско-народный театр въ часѣ нобуту въ Сяноцѣ, а то пш.: о. Чечарниково, о. Товарищому, обомъ Витошинскимъ, д-рови Покрицкому, д-рови Габѣ и сов. Ямискому зъ Сянока; — нотариу Жуковскому и начальникови суду зъ Буковска; — начальникови суду Шведицкому и нотариу Кокуревичеву зъ Лѣска.

Иванъ Биберевичъ,
директоръ театру.

Телеграммы „Дѣла".

Вѣдень 15 червня. Приѣхавъ тутъ цѣсаръ зъ Будапешту. Всякій вѣсти о скликаню галицкаго сойму суть безпредметовѣ, позаякъ правительство сею справою доси ще не займало ся.

Пешть 15 червня. Угорска комісія ухвалила надзвычайный выдатки для министерства войны безъ довгой дебаты; дебату надъ бездымнымъ порохомъ постановлено держати въ тайнѣ.

Атины 15 червня. На Кретъ выбухла вновь ворохобня. Причиною мало бути, що Турки убили кількохъ християнъ.

Петербургъ 16 червня. Послѣ вѣстей насѣвшихъ зъ Ташкенту выбухла въ середній Азій холера. Правительство приказало завести якъ пайбѣльній мѣры осторожности, чтобы не допустить пошести до Европы.

Парижъ 16 червня. Насѣла тутъ вѣсть, що въ Апокорей на Кретъ выбухла ворохобня; пришло вже павѣть до кровавой бѣйки ворохобниковъ зъ турецкимъ войскомъ. Ворохобня пошла зъ того, що оденъ офицеръ турецкій убивъ якогось християнина.

Римъ 16 червня. Наслѣдникъ престола вернувъ вже зъ своєї подорожи до столицѣ. Королева выѣде доперва въ осень до Немеччины.

Конверсія 5% листѣвъ заставныхъ

Гал. Тов. кред. земского.

Вымѣну 5%-выхъ листѣвъ на 4 1/2%-ві полагоджую підъ оригинальными условиями и выплачуя вже теперь купоны платни 30 червня 1890 зъ 5%, 4 1/2% и 4% листѣвъ не одтручаючи нѣякои провизіи або есконту.

АВГУСТЪ ШЕЛЕНБЕРГЪ

домъ банковый и котора вымѣны у Львовѣ.

Выдавництво газеты львовск. „Надѣя".

Пренумерата рѣчна на провинцію зр. 1.80.

Вѣщальн Листы заставни Товариства кредитового земского

4 1/2% Листы заставни Банку красвого

4 1/2% Позичку красву

4% Облигаціи пропинаційны

Вѣщальн облигаціи довгу державного

Земельный облигаціи першегоства

Льосы державный и приватный

продажъ підъ найкористѣйшими условиями

Сокаль & Ліліенъ

3360 112—156 Домъ банковый и котора вымѣны у Львовѣ.

Поручена зъ провинции выговорує ся одвотною почтою безъ дочисленія провизіи.

Жерела и заведеніе водолѣчнице

МОРШИНЪ

отворено бѣдъ 10 мая.

Купель соланковъ, бороваиновъ, софійный системы Ріклого, гидроптерapia, массажъ, електрика, ерготатъ. 3499 (7—8)

Цѣна тыжднева разомъ зъ лѣченіемъ

бѣдъ 24 зр. 50 кр.

Замовленія адресувати треба

Д-ръ А. Медвей

Моршинъ.

В. П. Купецъ

Фабриканты

Промысловцѣ

Ліверанты

Заведенія купелевъ

Фотографічны

Бюра

Лѣкарѣ

Адвокаты

Артисты (малярѣ)

Рѣзбарѣ

Рукодѣльники

Рольники

Офиціалісты и слуги

всѣ могутъ свои интересы догддно и дешево оголошувати въ газетахъ черезъ „Импресу" або Агенціюannonseвъ у Львовѣ ул. Льва Сапѣги число 25.

Для одной газеты анонсы общіе ся: число выразѣвъ подѣлти черезъ 3, а выотъ помножити черезъ 5 кр., добутокъ есть цѣною за одинъ разъ, а дрѣбный анонсы, котрі мають меньше якъ 50 словъ по 1 1/2 кр. бѣдъ выразу. 2—?

Вже вышли И ЛЮСТРОВАНН

ЖИТІЯ СВЯТЫХЪ

на каждый день въ роцѣ — 32 аркушъ вел. 8-ки, Выданье дуже гарне. Повинно бы бути въ хатѣ каждого Русина. Цѣна зъ пересылкою безъ опрavy 3.45 кр., а въ сильній оиравъ 3.70 кр.

Набути можъ каждого часу у О. Ев. Гузара въ Заваловѣ, почта въ мѣсци.

НАДЗВЫЧАЙНІЙ ЗАГАЛЬНІЙ ЗБОРЫ

НАРОДНОЙ ТОРГОВЛѢ

товариства зареєстр. зъ огран. порукою.

По мысли рѣшенія Загальныхъ Зборовъ членѣвъ Народной Торговлѣ зъ 23 н. ст. жовтня 1889 маємо честь запрошити сими П. Т. членѣвъ на Надзвычайный Загальный Зборъ, котрі одбудуть ся дня 9 н. ст. липня 1890 у Львовѣ въ сали Народного Дому о годинѣ 4 по полудни.

Порядокъ дневный:

Змѣна статутѣвъ.

яко легитимация служить книжочка удѣлова.

Львовѣ 12 н. ст. червня 1890.

Евгеній Дудкевичъ

предсѣдатель Совѣта упр.

Северинъ Держко

членъ Совѣта упр.

ТОРГОВЛЯ СУКНА И МОДНЫХЪ ТОВАРОВЪ ВОВНЯНЫХЪ.

ИВАНЪ ВАЛЛЯХЪ и СЫНЪ

у Львовѣ, Рынокъ ч. 33.

Рѣкъ основанъ 1841.

Поручає матеріи и останки вовняный на сезонъ весняный и лѣтний, зъ минувшого року, по дуже зниженныхъ цѣнахъ. 3329

Фарбы ольїйны выслаєсь до каждой стациіи желѣзничной або почтовой франко.

ФАРБЫ ОЛЬИИ

цѣлкомъ готови до ужитку, рѣзніи лякеры, покосты, вѣщальн можливый пензлѣ

ФАРБЫ въ тубахъ до робѣтъ артистичныхъ.

Глязуру бурштинову, масу французску

ощадности, масу воскову до помостѣвъ

и паркетѣвъ, а такожъ артикулы входящ

въ обслѣгъ малярства поручає

торговля І. СКОВРОНЬСКОЙ

въ Тернополи.

При большѣмъ закупкѣ ольїйныхъ фарбъ оу

скаєсь рабѣтъ.

Цѣнники а такожъ взоры ольїйныхъ фарбъ на

желанье выслаєсь даромъ. 3483

Фарбы ольїйны выслаєсь до каждой стациіи желѣзничной або почтовой франко.

Фарбы ольїйны выслаєсь до каждой стациіи желѣзничной або почтовой франко.

Галицкій

КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимаетъ вклады на

КНИЖОЧКИ

и опрѣентовує ихъ по

4 1/2% на рѣкъ.

2219 47—?

Фабрика

МЕДЛІНСКА

поручає на

С Е З О Н Ъ

весняный

Для панѣвъ:

Черевикъ зъ шѣбры Croute зр. 3-25

Черевикъ зъ шѣбры темзов. зр. 3-75

Черевикъ зъ шѣбры 4 до 5 50

Черевикъ зъ шѣбры 5-50

Черевикъ зъ шѣбры 5-50

Черевикъ зъ шѣбры 5-50

Черевикъ зъ шѣбры 5-50

Черевикъ зъ шѣбры 5-50

Черевикъ зъ шѣбры 5-50

Черевикъ зъ шѣбры 5-50

Черевикъ зъ шѣбры 5-50

Черевикъ зъ шѣбры 5-50

Черевикъ зъ шѣбры 5-50

Черевикъ зъ шѣбры 5-50

Черевикъ зъ шѣбры 5-50

Черевикъ зъ шѣбры 5-50

Черевикъ зъ шѣбры 5-50

Черевикъ зъ шѣбры 5-50

Черевикъ зъ шѣбры 5-50

Черевикъ зъ шѣбры 5-50

Черевикъ зъ шѣбры 5-50

Черевикъ зъ шѣбры 5-50

Черевикъ зъ шѣбры 5-50

Черевикъ зъ шѣбры 5-50

Черевикъ зъ шѣбры 5-50

Черевикъ зъ шѣбры 5-50

Черевикъ зъ шѣбры 5-50

Черевикъ зъ шѣбры 5-50

Черевикъ зъ шѣбры 5-50

Черевикъ зъ шѣбры 5-50

Черевикъ зъ шѣбры 5-50

Черевикъ зъ шѣбры 5-50

Черевикъ зъ шѣбры 5-50

Черевикъ зъ шѣбры 5-50

АНТ. ЩЕРБА

МУЖЕСКІЙ КРАВЕЦЪ

во Львовѣ, ул. Коперника ч. 10 або

ул. Шайхохъ ч. 1.

має честь поручити Ви. ПТ. Публи-

цѣ и Всч. Духовенству свою бѣдъ ро-

ку 1873 истиную

РОБОТНЮ МУЖЕСКОЙ ОДЕЖИ

послѣ найновѣйшой моды, зъ най-

лучшихъ товаровъ и по цѣнахъ якъ

найдешевшихъ, упрощаючи яко Ру-

синъ о ласкавъ взгляды Виов. П. Т.

Публики и Всч. Духовенства, поруча-

єсь ласкавому покровительству.

Всѣ ласкавъ замовленія выко-

нующіся въ найкоротѣйшій

часѣ. 2808 10—11

рочки, мапшеты, ковѣрики,

кадесоны, скарпички, хуст-

ки, краватки, шийки, ру-

5537

кавички и т. п.

найдешевше въ торговлѣ

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львовѣ, Галицка ч. 1.

Цѣнники на жаданье даромъ!

Въ редакціи „Зеркала"

можно достати

„ЗЕРКАЛО" зъ 1888 р. (всего

20 пр.) зброшуроване по 3 зр.

вже зъ почтовой пересылкою.

„ЗЕРКАЛО" зъ 1889 р. въ чи-

сла кромѣ 2 (всего 26 прим.)

по 1 зр. вже зъ почт. пере-

3409 6—6 сылкою.

„Літор. картинку" рускихъ по-

слѣвъ соймовыхъ по 25 кр.

одни прим. 10 пр. разомъ зъ

2 зр. зъ почт. пересылкою.

Черезъ Редакцію „Дѣла"

можно замовити за знижену цѣну

отей книжки:

Фавстъ, трагедія І. В. Іетого,

въ перекладѣ Ивана Франка, зъ пе-

реднимъ словомъ и поясненіями. Цѣна

знижена зъ 1 зр. 50 кр. на 1 зр.

(зъ рекомендаціи пересылкою 1 зр.

15 кр.)

М. Раевскій и русскій нап-

славизмъ, Корниль Н. Устиновича.

Цѣна знижена зъ 80 кр. на 50 кр.

(зъ рекомендаціи пересылкою 65 кр.)

Taras S

до нинішньої народності (отже не можуть амальгамувати ся з Поляками в устроюванію їх спеціально-патріотичного торжества), а польські газети пишуть про них: одна, що вони ділять нбб то з лояльності для австрійського правління, а власне для правління чужого (отже російського); друга звовт, що вони запрягли ся до веза москвофії лояль галицких; третя по просту називає їх людьми без вихованя и т. д. А вконець-кінцем нб одна не хоче признати, щоби и Руєннв мав своє чувство патріотичне, мав свідомість своєї національності и окремішності одъ Поляків. Таке становище польской преси було-бы смішне, коби не було сумнимъ, бо ово свідчать, що справді, теперішній взаємини обохъ народностей в краю, на жалє, невдодражн, якъ сказано в письмі Руєннв народодвѣв, а рівночасно єсть свѣдоцтво и нечестности польской супротивъ якъ найчестнѣшого поступку Руєннв народодвѣв.

НОВИНКИ.

— Інсталяція крилошанъ львівської капітулы. В не-дѣлю, 15 н. ст. червня відбули инсталяція крилошанъ: о. Туркевича на пароху св. Юра, о. Кобылянского на канцлера, а о. Вѣлкого на схоластикъ капітулы.

— Впроев. митрополитъ Сильвестеръ виѣхавъ вчера, 16 н. ст. червня, до Подголю.

— Тарифа полюсова заведена одъ вчера на шляхахъ австрійскихъ залѣзниць державныхъ. Та-кожъ дѣв инші залѣзницѣ: Поляковъ Фердинанда и Богуминско-Косицка завели одъ вчера тарифу полюсову на своїхъ шляхахъ, але лишъ условно, с. е. для тихъ подорожнихъ, котрі зъ яког не-будъ стаціи залѣзниць державныхъ купують білетъ до яког стаціи тихъ залѣзниць. Тому, если хто хоче користуватися тарифною полюсовою йду-чи до Вѣднѣ, не може йхати залѣзницею Кароля Людвика на Краковъ, але мусить йхати держав-ними залѣзницями на Стрий, Хирѣв, Освѣцимъ.

— У Вѣднѣ прибравъ вчера рухъ особливъ величезнй розміри. При каскахъ залѣзниць держав-ныхъ бувъ великій наливъ людей. У Львовѣ була звичайна ереквенція.

— Замѣтне сонця можна було добре бачити у Львовѣ. Коло години 9¹/₂, рано небо почало ви-погоджувати ся, тожъ одъ 10-ої години можна було бачити черезъ темнй скля (н. пр. законченй) замѣтне сонця. Тѣмъ мѣсяця впала на праву сторо-ну сонця и закрила меншу половину поверхнй сонця. Край тѣмъ мѣсяця бувъ нерівний, мовъ пошарпаний.

— На вѣднѣнській виставѣ рѣшничъ-львовѣй одержали дипломы почитнй за промыселъ домашній кни-гари Маріа Чарторыйска и музей Дѣдушицкого, а крімъ того кількохъ виставцѣвъ галицкихъ одержали дипломы признаня. Медальтв за про-мыселъ домашній не роздавано. Судьбѣ за про-мыселъ домашній рѣшили основати центральный союзъ австро-угорскій для підпирания промыслу домашнього и вибори вѣднѣ комитетъ зъ 12 членѣв. Зъ Галичини вѣйшовъ до комитету д-ръ Ферд. Вайгель, а зъ Буковини Захаръ. То-варство має цѣль закладати опілки продуктивнѣ и базари для продажі. Теперішню виставу про-мыслу домашнього мають замѣняти на стаду ин-ституцію. Боги бы се переведено, то для галиц-кого промыслу домашнього отворено бы продажу вѣ заходныхъ провінціяхъ Австрій.

— Візитація. Зъ Коломыйкв пишуть: Членъ цен-тральной комісії для справъ науки промысловонъ вѣ міністерствѣ просвѣты у Вѣднѣ, професоръ школи для артистичного промыслу вѣ австрій-скомъ музею для шукки и промыслу, инспекторъ Германъ Гердтльє, инструвавъ зъ уряду вѣ дняхъ 11 и 12 червня коломыйскъ краєву школу гон-чарску. По подробнѣмъ розсѣдѣ стану науки прак-тичной и теоретичной вѣ школі оглядавъ вар-статы коломыйскихъ гончарѣв, одтакъ мальови-ла стѣннй вѣ церквѣ, заходявъ до робѣтень ма-лярскихъ п. Стан. Дачинського и проф. Крицін-ского, закупивъ рѣзнй предмети промыслу до-машнього вѣ сѣдѣхъ гуцульскій и на торѣ, а дня 13 червня одѣхавъ до Товотого, щоби оглянути тамошній краєвий зарѣзатъ гончарскій.

— Повени. Зъ Чехи доносять, що тамъ вода за-для дощѣвъ значно прибула у всѣхъ гѣрскихъ рѣкахъ и побюють ся повени.

— Испыты зрѣлости. Вѣ гімназіи вѣ Стрию одбувавъ ся испытъ зрѣлости подѣ проводомъ инспектора Ив. Левицкого одъ 9 до 13 червня. До испыту приступило 25 учениковъ звичайныхъ и 3 екстерністовъ. Свѣдоцтва зрѣлости одержали Чаплинскій Кар. (зъ одначенємъ), Дубицкій Вас. (зъ одзн.), Фруктманъ Генр., Гальпернъ Натанъ, Каминскій Ив., Кльєскій Адольфъ, Кльєскъ Стан. (зъ одзн.), Кофлеръ Жигм., Лесевичъ Жигм., Левицкій Иполитъ, Мьяко Петро, Нейгофъ Вол. (зъ одзн.), Рейханъ Генр., Суесманъ Файвель, Тресновскій Евгений, Васинъ Мих., Вайсель-бергъ Хаймъ. Поправку зъ одного предмету одержало 4, репробовано на рокъ 4 а на неозначеннй часъ 3. — Вѣ гімназіи вѣ Рашевѣ одбувавъ ся испытъ зрѣлости одъ 31 мая до 8 червня подѣ проводомъ инспектора д-ра Л. Германна. До испыту приступило 40 публичныхъ учениковъ, 3 екстерністы и одно екстерністка панна Шпринце Гольдблатъ вел Каммерлингъ, донька тамошнього учителя религіа жидовской. Испытъ зрѣлости ада-ло 28 абітурієнтовъ, вѣ томъ числѣ и панна Гольдблатъ вѣ одначенємъ; поправокъ одержало 9, на рокъ репробовано 5, а 1 абітурієнтъ одсупивъ одъ устного испыту зрѣлости.

— Вѣнчанъ архієпископъ Маріа Валери одбуде оя 31 липня с. р. вѣ костелѣ парохіальномъ вѣ Ишлѣ. Передъ вѣнчанємъ одправитъ ся таке богослуж-нє вѣ домашній каплицѣ цѣсарской вѣднѣ, на ко-трѣмъ будуть виключно лишъ молодата и члены

родины цѣсарской. Вѣнчанє одбуде о год. 11-ой передъ полуднемъ. О год. 1-ой засѣде родина до свѣдѣннѣ а о 2-ой год. одбуде свѣдѣннѣ. — Книжниця Монтеаръ жертвовала, зъ нагоды вѣнчанн архієпископъ, 100.000 зр. на будову шпиталю вѣ Гер-нальсѣ.

— Анкета що-до реформи поступованя судового вѣ справахъ неспѣрнихъ. N. fr. Presse подає: Галицкій видѣль краєвий, повинуючись зазывови галицко-го сойму, зарядивъ розсѣдѣ, чи и вѣ якѣмъ на-прямѣ доконче потрібнѣо єсть змѣна поступованн судового вѣ справахъ неспѣрнихъ. Видѣль кра-євий звернувъ ся найперше до видѣловъ кра-євыхъ иншихъ краєвъ державныхъ зъ просьбою, выказати свои гадки вѣ той справѣ. Одтакъ лишъ два видѣлы, а то тирольскій и форальбергскій, завили ся за змѣну закона зъ 1854 р., вказу-ючи на численнй недодѣности и неправильности при спадчинѣхъ и опікунствахъ. Ческій видѣль краєвий противно заявивъ, що постанови те-решнього закона выстачають и одповѣдають цѣли. Иншй видѣль краєвий не уважавъ на вѣднѣ потріб-нымъ, выказати яку-небудъ гадку зъ той спра-вѣ. Тому то видѣль краєвий порѣшивъ, запыта-ти комитаты адвокатскій и нотаріальнй, правничй видѣлы у Львовѣ и Краковѣ та поодинокій судыга лицй, о ихъ гадку що-до реформи поступованн судового вѣ неспѣрнихъ справахъ.

— Анкета, сликана видѣломъ краєвымъ на на-рады що-до сполученн теперішнихъ довгѣв кра-євыхъ и конверсонъ довгу индемнізаціонного, одбу-ла минушюю суботу вечеромъ послѣдня свое за-сѣданє. Заки подамо — инше Przegląd — ур-ядовый комунікатъ що до рѣшенн на сѣмъ засѣда-нн, выстане сказати, що анкета одноголосно аго-дила ся на се, що неможливе и погубне для краю бу-ло бы дальше веденє краєвой господарки безъ програмы на будучнѣсть и зъ латанємъ шорѣк-ныхъ недоборѣвъ позичками, що прѣте, щоби ве-сти який систематичнй ладъ вѣ політику фінансову Галичини, треба зъ горы уложити про-граму инвентіцій економічныхъ, а таку програму можна бы перевести лишъ по сконвертованю та-перішнього довгу индемнізаціонного на позичку, ко-тра дася бы амортизувати вѣ довгѣмъ часѣ и при помочи низшихъ квѣтъ амортизаціонныхъ. Предложити одтакъ рѣшчу якус операцію фінансову буде можна доверѣа тогдѣ, коли анкета буде знати интенціи сойму що-до инвентіцій про-дуктивныхъ, які мають перевестися вѣ найблиз-шій будучнѣсть.

— Фальшивники гулдєнѣв. Вѣднѣнска поліція у-визнала Миттермаєра, машиніста, разомъ зъ его спѣльникомъ Найбаверомъ за фальшованє одно-рєнєсковыхъ нѣтѣ.

— У Вѣднѣ увизнено молодого и дуже здѣбного секундара шпиталю д-ра Ператанера за численнй обманства. Д-ръ Ператанеръ побиравъ черезъ 2 роки пенсію емеритальну своєю покойною стры-ю подбѣривши одповѣднй документъ; одтакъ змѣ-нявши прозвище принявъ бувъ мѣсце конториста у одног большого фірмы, укравъ тамъ навадчу кни-жочку почтову и выказуючись нею, одбравъ зъ почты грошевыи листъ зъ большою сумою грошей.

— Холегра чи холерина. Газета самаркандска по-дає, що вѣ Ташкентѣ лучило ся кілька легкихъ случаєвъ холерини. Губернаторъ зарядивъ всьмй средства осторожности. — Зъ противоположного кѣнца, зъ Испаніи доносять, що вѣ сѣлѣ Puebla de Ziga, вѣ провінціи валентійской, лучило ся кіль-ка случаєвъ недуги и смерти, мовъ бы холе-речной. Правительство зарядило всѣ средства са-нитарнй.

— Король Миланъ — якъ подають парискй газе-ты — має ставати за свѣдка вѣ процѣвъ розво-довѣмъ, котрй зарядивъ судъ вѣ Ніцѣй противъ панѣ Артимісії Христичевон, жены сербского по-са вѣ Берлинѣ. Процѣу домагає ся самъ Хри-стичъ, а, якъ звѣстно, король Миланъ бувъ дав-нѣйше поклонникомъ Христичевон.

— Академія наукъ вѣ Краковѣ одержала одъ од-ног незнакомѣи особы 10.000 зр. вѣ дарѣ. Одсѣ-ти одъ тихъ грошей мають що 2 або 3 роки уживатися на преміи за науковй труды морально-религіонного змѣсту.

— Курьє иути коней для ковалѣв, тревожацій шѣсть мѣсѣдѣвъ, зачинає ся зъ днемъ 1 липня с. р. при львівской школѣ ветеринаріа. Челѣдники ковал-скій мають особисто явитися вѣ дняхъ 30 червня и 1 липня с. р. вѣ дирекціи школы ветеринаріи у Львовѣ.

— Удѣленнє одъ додатѣвъ краєвыхъ. Послѣ за-кона краєвого зъ р. 1886 порѣшивъ видѣль кра-євий „Першу гал. фабрику мінеральныхъ одѣвѣвъ вѣ Гривовѣ, Лодзинскій и Цинс“ удѣлнити одъ всѣхъ додатѣвъ до податѣвъ, зъ выимкою дер-жавныхъ, на частъ одъ 1 липня 1890 до кѣнца червня 1900 року.

— Незвычайного варварства доконали вѣ першихъ дняхъ червня чотирй робѣтничы изъ копальнй во-ку земного вѣ Старуни. Привязали они одного селянина за шню, руки и ноги до дерева вѣ лѣ-сѣ такъ, що сей не могучи выдохнутися, переосто-явъ вѣ томъ страшномъ положеніи черезъ три днѣ и ночи. Ажъ номѣч случайно переходи-лого селянина спасла ему жизнь. Трѣхъ злочин-цѣвъ увизнено а одинъ утѣкъ.

— Оригінальнй перегонъ устроили угорскій магна-ты минушюю патннцѣ. Зъ Прешбурга до Вѣднѣ выносивъ одѣль 16 миль и на той просторони мали перегагаться четверіи магнагиты. О год. 2-ой зъ полудня выѣхала перша четверня Г. Вол. Кароли, за нею одтакъ за шѣсть минутъ друга четверня, а опѣсля все що шѣсть минутъ че-шѣть дальшихъ четверней. Четвернями повозили самй властитель, а коло нихъ примѣстились судѣй перегоннй, щоби уважати, чи все правиль-но одбуває ся. По дорогахъ зъ Прешбурга до Вѣднѣ стояли люди, що вказували напрямъ идѣ Вѣднѣи. Цѣль перегонѣвъ була вѣднѣнска рогут-да выставова. Першй приѣхавъ Гр. Вол. Каро-лій, одтакъ Іос. Дері, що другій виѣхавъ зъ Прешбурга, а третій бар. Ник. Веселеный — але першу нагороду (1000 зр.) признано бар. Веселеному, бо по одчисленю часу побѣдншого виѣ-

ду, его четверня зробила сю цѣлу дорогу вѣ 2 годинахъ 42 минутахъ и 38 секундахъ. Гр. Ка-ролій приѣхавъ ся о 22 секунды.

— Одначеннє. Міністеръ Бакемъ одержавъ годѣнѣе шамбеляна.

— Найвысшій трибуналъ орѣкъ, що кридатаръ, ко-трй не вѣвѣ правильно книги, тратитъ право до просьбы о зарядженє примуовой угоды, бо не єсть вѣ силѣ выказати дѣйственного стану пре-тенсіи и довгѣв.

— Конгрѣсъ вязничнй вѣ Петербургѣ одкрыто вѣ недѣлю, 15 червня. Загальну увагу звертає межн-народна выставка вязнична. Выставка подѣлена на три группы: вырѣбы вязнѣв зъ громадного замк-ненн, вырѣбы малѣтнхъ зъ одѣлу поправочого и вырѣбы вязнѣв примѣщєныхъ окремѣ. Всѣхъ оказѣвъ єсть понадъ 10.000. Прусы выставили шкѣбрнй и матовй вырѣбы, деревлянй черевяки, цагара, взѣрѣ рѣзнхъ приборѣв; Вѣртембергій тканнны и модель плантаціи хмелевой вѣ рѣтен-бургскій вязниці; Австрій рѣзбу на деревѣ; У-горщина вырѣбы зъ зѣлѣза малѣтнхъ вязнѣв; Бельгія вырѣбы деревлянй и плетєнй, взѣрѣ кайданѣв; Франція 160 рисункѣв рѣзнхъ вырѣ-бѣв; Греція модель движимой вязниці; Данія вырѣбы господарскй; Норвегія вырѣбы деревлянй и зъ полотна; Швеція столарскй; Швайцарія дѣ-точе бѣльє; Инонія вырѣбы деревлянй и зъ шов-ку. Россійскій одѣль дѣлѣтъ ся на 10 частѣи прижа и ткацтво, мотузы, плетѣнки зъ соломы, рогожѣ, токаретво, слюсаретво, механика, картѣны, жѣночй одѣль: вырѣбы ручнй а вязнично-бу-довляннй сибирскій и сахалинскій. Вѣ сибир-скомъ одѣль суть моделѣ вязнѣв на парохѣдахъ, котрыми перевозить ся вязнѣ. Выставлено моделѣ копанєв, де вязнѣ добувають золото и сѣбро. Вѣ сахалинскомъ одѣль єсть представлена ет-нографія, фауна и флора Сахалину.

— Дрѣбнй вѣсти. Громада Трушувичѣ, пов. до-бромильского, одержала одъ цѣсаря 100 зр. под-моги на будову церкви. — Снѣгъ падавъ, якъ доносять вѣднѣнскй газеты, онгоды на Семме-ринѣ. — Вѣ Кшеславичахъ подѣ Краковомъ, сѣль Ивана Матейка, погорѣли одъ удару гро-му двѣрскй стѣпай. — Господаръ зъ Волицѣ коло Добромля, Петро Цєнякъ, почавъ сварити сѣзъ Парашкою Радичкою, котра неєла на рукахъ трѣтнгу дитину, и подчасъ сварѣи зачавъ еи бити палицею, при чѣмъ ударивъ дитину такъ нещасливо, що на другій день померла. — Вѣ лѣсѣ, принадле-жѣ до зарѣду вѣ Мигѣвѣ, пов. добромильского, убила подрубана лѣща, 23-лѣтнього Ник. Моска-ля зъ Великого, силчого подѣ деревомъ.

Посмертнй — — — оповѣстки.

Мальвина зъ Вароводѣвъ Гавданъ, жена профе-ссора гімназіи вѣ Дрогобичи а дѣвчѣ священника зъ Кальнон, упокоила ся дня 8 н. ст. червня с. р. вѣ Кальнонѣ вѣ 33 роцѣ житя, лямачѣи трѣхъ дрѣбныхъ дѣтей. Вѣчна їй память!

Именованя, конкурсы, перенесєня и пр.

— Именованя. Дѣйствнми учителями и учитель-ками именованъ: Мар. Богачакъ вѣ Манастирцѣ, Войт. Путала вѣ Угерцахъ міеральныхъ, Як. Паличъ вѣ Книжполи, Гвальбертъ Кручокъ вѣ Войтковѣй, Аполоній Чайковскъ вѣ Ставчанѣхъ. — Секретаръ д-ръ Евгений Яромъ имено-ванный совѣтникомъ финансовымъ при прокура-торіа скарбу у Львовѣ, а рєвизентъ рахунковый Ферд. Йосє совѣтникомъ рахунковымъ при кра-євой дирекціи скарбу у Львовѣ.

Господарство, торговля и промыслѣ.

— Львовъ Завѣдєннє кредитового земного (Bodencre-dit-Anstalt). При вѣчерашномъ тягненіи припала головна wygrana на серію 537 ч. 17, а друга го-ловна wygrana на серію 1990 ч. 7.

ОКУЛИСТЪ D-г Gesang л. елєвъ-асистентъ и опе-раторъ на клінікѣ окулі-стичной проф. Фухса у Вѣ-днѣ, мешкає при улицѣ Третього Мая (Маєровской) число 7 (дєц. ч. Старостѣ) и ординує одъ 10—12 и 3—5 одъ 3—5. 7—24 (Ипполитъ).	Глядає ся женщины серед-ныхъ лѣтъ, вдо-вицѣ, Руєннжѣ, до зарѣду госпо-дарства. Адреса: о. Иванъ Кри-ницінй, парохъ вѣ Березиці по-чта Комарно. 1—3 Уиѣнченнй матуристъ гімназіальнй глядає лекціи на село подчасъ ваканціи. Зголошує-тєсь подѣ буквами: І. А. вѣ Львовѣ почта Коростєн-3530 ко коло Хирова. 3—4
---	---

НАДЗВЫЧАЙНЙ ЗАГАЛЬНЙ ЗБОРЫ НАРОДНОЙ ТОРГОВЛѢ

товариства зарєєстр. зъ огран. порукою.

По мысли рѣшенн Загальныхъ Зборѣвъ членѣв Нарѣ-дон Торговлѣ зъ 23 н. ст. жовтня 1889 маємо честь запро-сити снмъ П. Т. членѣв на Надзвычайнй Загальнй Збо-ры, котрі одбудуть ся дня 9 н. ст. липня 1890 у Львовѣ вѣ сали Народного Дому о годнѣ 4 по полудни.

Порядокъ дневнй:

Змѣна статутѣв.

ико легітимация служить книжочка удѣлова.

Львовѣ 12 н. ст. червня 1890.

Евгеній Дудкевичъ
предсѣдатель Совѣта упр.

Северинъ Держко
членъ Совѣта упр.

Телеграммы „Дѣла“.

Вальєнція 16 червня. Вѣ колькохъ се-лахъ тутешной провінціи появилась холера. Власти завели якъ наибѣльшй мѣры осторож-ности. Доси було на 12 случаєвъ запєдужа-нн лишь пять случаєвъ смерти.

Вѣдєнь 16 червня. Вѣ наслѣдокъ за-веденн новон тарифу наставъ на залѣзничныхъ державныхъ незвычайно великій рухъ.

Парижъ 16 червня. Вѣ слѣдствѣ про-тивъ арештованныхъ революціонѣрѣвъ россій-скихъ настала змѣна, позаякъ обжалованнй до-казують, що цѣлу сю справу выкликали лишь агєнты провокаціоннй. — Княг. Климентина конферувала дуже довго зъ кн. Омалѣ.

Вѣдєнь 17 червня. Вѣднѣнска газета урядова оголосила санкціонованнй законъ о галицкій индемнізаціи. — Вѣчерашнй дєнь выказавъ на залѣзничныхъ державныхъ о 30% большій доходъ.

Бѣлградъ 17 червня. Король Миланъ постановивъ проживати постійно вѣ Бѣлградѣ. Кажуть, що онъ старєє ся позискати собѣ армію, щоби колєсь на нѣй оперти ся.

Римъ 16 червня. Кард. Рампола розѣ-славъ до пушчѣвъ зредѣгованнй вѣ дуже о-стрѣмъ тонѣ окружннкъ противъ италіанского правительства.

Берлинъ 17 червня. Сестра пѣмецкого цѣсаря, кн. Вікторія, має заручити ся зъ кн. Адольфомъ Шавмбургъ-Ліппе.

Выказъ складаныхъ жертвѣ.

Черезъ Редакцію „Дѣла“ аложили:

На колоніи ваканціи: Соборчикъ вѣ Одєську 3-70 зр., о. Федусєвичъ зѣ Стрия 1 зр., о. Ив. Отто зѣ Липовца 1 зр., о. Кир. Солєцкій зѣ Жу-жєля 2 зр.

На „Шкѣльну Помѣч“: Деканатъ жукотнпскій 8 зр., о. В. Чаплинскій зѣ Косова 1 зр.

Для Петра Питая: о. Іос. Любичевскій зѣ Ду-бовицѣ 1 зр., читальники вѣ Манасѣвѣ 90 кр., о. Кир. Солєцкій зѣ Жужєля 3 зр., о. Яцкевичъ зѣ Пацковца 3 зр., о. Ер. Моравскій зѣ Вєтляны 50 кр.

Для бѣдныхъ ученикѣвъ рускомъ гімназіи у Львовѣ: Ионд. Ваньѣ зѣ Прецлава 50 кр.

На будову руского театру: о. Ом. Глѣбовицкій зѣ складки на вєсѣлю п. Рогужиньского вѣ Сано-говѣ 15 зр.

На памятникъ Вол. Барѣнського: о. Пачовскій и п. Ляшєцкій вѣ Богородчанѣхъ 2-23 зр.

Зъ весною!

Зъ фабрики братѣвъ Шулякєвичѣвъ:
Плуги Нр. І. зр. 7-80, Нр. ІІ. зр. 11-50; Ко-лѣсниця зр. 6. Іосѣ стаціи залѣзнич. Коєвъ зъ найлучшою стирійской фабрикой на особєе поручєнє зъ наибѣльшою стараннѣстю выконанй.
55 центиметр. довгй, середѣи-широкий по 45 кр.
60 " " " " 50 "
70 " " " " 60 "
За доброту тихъ рѣзъ пріймаємо всяку поруку. Окрѣмъ повѣшенє згад-ныхъ сѣтъ еще цуєшй по 40 кр. На пять кильграмму посылку иде 8—10 штукъ.
Народна Торговля у Львовѣ.
и филиа.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО
подѣ знаменємъ

„СИРИОСЪ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

порукає добру и выдатну каву спрѣ-ваджену беспосередно одъ про-дуктѣв зъ Америки полуднєвой.

Кштує у Львовѣ;

1 кильѣ зр. 1-80 и 2.— зр.

нава палєна 1/2 кильѣ 1-20 зр.

на пошлѣннѣ

4 1/2 кильѣ 9-15 и 10.— зр. франко

одбиратєлямъ надѣ 50 кильѣ опустѣ.

По маю зовѣсѣмъ тихъ родѣвъ кавы, котрй оголо-шуютъ иншй подѣ назвоу много имени. Спрѣваджену каву просто одъ продуктѣвъ, що мо-жѣ дозвѣсти, и продаю еи наимє-ше о 20% дешєвше якъ хто не-будѣ. Вѣ Гамбургѣ и Триєстѣ мож-на достати каву ажє лишъ зъ че-твертой ружѣ, а то для того, що продуктѣи спрѣдає турѣвннжѣи на мѣсцѣ, той знову турѣвннжѣи вѣ Европѣ, одъ тихъ купує комѣ-сіонєрѣ; а одъ него ажє купецъ и то звичайно не просто, але черезъ агєнта мѣсєцєвого або подорожє-ного. Впрѣмѣмъ може кождій самъ переконатися, чмъ достанє де видѣ по той цѣнѣ таку каву якъ моя по-до яєсти и смаку. 2227 (80—)

Предплата на „Дело“ и наемность за инсераты платни
у Львовых.

ДЪЛО

Оголошения принимаются по цене 6 пр. бдѣ одною стрѣлкою печаткомъ, въ рубр. „Надобылае“ по 20 пр. а. н.
Подьяки числятся по 10 пр. бдѣ стѣшка.

IV.

Провект д-ра Зигурского разродить ся въ провектомъ N. Reform-ы (або, якъ дождуемось, пос. Романовича) въ богато точкахъ, о чѣмъ поговоримо ниже. А тычасомъ подамо же третій провектъ конверси, предложеный анек-тъ выхду въ красво д-ромъ Мархвицкимъ.

(Отговъданье.)

Въ Семка було Найдѣ не зле: молока достаткомъ, хлѣба доволѣ, а на вишій стравы Найдѣ бувъ переперчивный. Ще й малий Стефанъ усмѣхъ зъ нимъ дѣлавъ ся, бо полю-

въ р.	1891	—	1,542.722	зр
"	1892	—	1,507.491	
"	1893	—	1,453.599	"
"	1894	—	1,399.706	"
"	1895	—	1,345.814	"
"	1896	—	1,291.921	"
"	1897	—	1,238.029	"

разомъ	6,451.925 ар.
--------	---------------

399.595 зр. Д-р^ь Мархвічкіі думає, що сею надійковою, якъ в деанини користними льокаціями фондѣвъ обложенихъ покрити ся ще недоборъ дѣтъ 1900 до 1902, а може и дальшихъ рокавъ. Впрочемъ, може и сиза податкова краю зросте до сею часу черезъ рѣзнодорожній продуктивній инвестиція и большу выдѣлитель крайчаго додаткового, черезъ по повинній счезнути всякій недоборъ. Якъ бы не обнижати додатку податкового въ сѣдѣющихъ рокахъ, а дѣшити его

Одъ теперь пѣйшло жьтѣ Найдѣ, якого не одеваъ найробѣтѣйшій чловѣкъ нѣкогда въ свѣтъ не знаваъ, а нѣ прибавѣ. Найдѣ самѣ прѣмака, а молоко, за котрымъ у Палѣчука бѣвало ажѣ скончить, цвѣтъ дѣшь дѣа дѣмѣны, або зѣ добра-дѣва. Все печѣвъ, выбажѣтъ сѣраы, солодоцѣ, а на булочно зѣ маслѣмъ неразѣ и не дѣваъ сѣ. Савѣзъ у нынѣшнѣхъ покояхъ, на шовковой мягонѣйшѣ подуцѣ, а сама панѣ бѣленькамы, якѣ лебѣдинѣй цупокѣ, ручкамы накрывала Найдѣ дорогѣмъ покрываломѣ. А бѣтъ прѣтягаъ сѣ любо, одѣкѣваъ на бѣтъ голову, а часто навѣтъ въ голосѣ поъваъ въ хлопскѣ. Та лѣшь Найдѣ на панскѣхъ покояхъ таеъ ухѣдѣло. А когдѣ

Але се вже давно проминуло, Найда забув сю дробницю я був вѣрний панови. Коли ставъ дворакомъ, его правомъ було сте-

Въ следующий статьи подамо ще порѣ-
заванне вѣхъ трохъ проектѣвъ и голоса прасы
польской яво ѡдповѣдъ на пытанье, на якъ
потребы краевъ належало бы зужити ще рѣш-
ный надвыжжи.

свого давнього товариша зь університету, те-

перу сотрудниц при мадярській газеті Eger-
terles і розговорював з ними широко о
справах політичних і наконечні о і приват-
них односинах короля Милана. Цікава ся
розмова, котра сякось звернула на себе ува-
гу, готова же виглядати янісь конеліт в
самой Сербії, бо коли то правда, що Смиць
близиває ся о кор. Милан тає, нє то по-
дає згадан мадлярська газета, то лєдчи чн
Милан сякоче то все мовчкомь поминути і не
уживе вляякнх впливєв, щоби бдомісти ся
на Смиць. Готови знов розпочати ся зау-

по-за границь Галичини. Кожда штука, що має переступити границю, мусить прийти передовсім до Відня (бо лише ту єсть „контумація“) на огляд. Через 4 дні перегляду місце на кошту властителя тому худобу під надзором місцевого ветеринара в аже п'ятого дня рідше ветеринар пов'язаний, чи суджась їй узяти чужу кравину, чи задерев'яти на місці під обухом доволі) наколи пока жесь нездоровою). Загравний агенти приходять в означений день на місце доставки і переїмають худобу від Галичини. Сами по-свідками сугь звичайно Жиди в Мазури. Наших людей зовсім ту не видно, хоч в краю займають ся — особливо м'ясою — торговлею свиней на більш-шук скалю. Думають бідняки, що як продадуть „партию“ в якомь Ходорові або Вурштині, то она зараз буде звільняєця у Відня або Берліна. А то она переїде ще не одій руки, замість дстатсе ся загравничому купцеві або агентові. Кождий посередник щось заробляє в зь того жва. Чи ж не було-бы кориснішим для наших людей доставляти тому „партию“ аж на границю бодей Галичини, до Відня, самому або через посередництво якого агента, прямо загравничому купцеві а виглядо агентові — а дстатсе в двох таку плату, яку беруть в Козові або Підгайцах чи де инде? Надь самь годилось-бы приздуматись нашим людям та дати інтересованым добру раду. А відь якомь часу вславила ся Галичина у купців загравничих підь тымь виглядомь, бо контролю в Відній веде теперішній пов'язаний ветеринар дуже совісно, длатого горнуть ся купці радо до Відня, радше, як до Угорщини або де инде, знаючи, що здоровий товар закуплять.

Пригадує собі, якь одень з наших партиотів в роб'ятків на поля економічнмь (п. Василь Нагорний) носив ся свого часу за гадею заснованя підприємчого товариства на годбаву свиней. Таке підприємство у нас, після мови гадки, дуже бы поплачувало, а таке товариство могло-бы займатись такожь безпосереднымь втранспортованемь свиней вь краю. Однакж про перевезення тои гадки якоє нічого не чути, хоч она того рода, що не повинно ся ви засипляти. Може словь тыхь кілька спонукає компетентных зятася до неї серіознішимь.

М. З.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНІЙ.

Вь комісії військовій угорської делегації вела ся вчора дебата надь справою підвищення презенційного стану армії вь чась мира. Угорські делегати ходило о то, щобь бодай на теперь упокоити край и не ослабляти его кредиту, а тому то навить президент угорської кабінету ставувь по сторонь угорських делегатів. Розходилось о то, щобь міністерь війни або зовсімь відступивь відь підвищення стану презенційного або бодай такь его підвищавь, щобь фінансовий стань обохь половинь державь бувь увагладнений. Міністерь війни не давь ся до того наклонити. Онь заявивь, що яко воявь и міністерь війни мусать домагаи ся того підвищення. Підвищення то буде коштувати щонайменше 100 мил. зр. и оно середь теперішнихь обставинь єсть конче потрібне. Плановь дотичныхь вправдь ще не виготовлено, але роблять вже відповідай студії. Делег. Вармундъ сказавь, що то збільшення може довести до фінансової руськи обохь половинь держави а мін. Сапарій заявивь такожь, що жадає делегатівь угорських сугь зовсімь справедливий. Делег. Сель поставивь резолюцію, щобь ви справедливо було виразно означенє, що міністерь війни уважає підвищення презенційного стану армії вь чась мира конче потрібнимь, але вь переведеню дотичныхь проєктівь треба конче оглядати ся на стань фінансовий.

При дебаті надь надзвичайними видатками підв'язь делег. Ботчій, длатого 11-міліметрові карабіни стали теперь зовсімь не до ужитку, хоч на нихь недавно ще ухватили такь великі суми. Міністерь війни відповівь на то, що карабіни ті дались бы вправдь переробитись, але они все ще важки бы о 23 декаграмовь більше якь 8 міліметр. карабіни. На томь закінчено засіданє а слідуюче засіданє відбуде ся вни. Навіть має ся відбутись такожь проба бездимного пороку передь делегатами.

Нияв відбуває ся повне засіданє австрійської делегації а на порядку денномь стоять бюджеть міністерства дль заграниць тыхь. Завтра відбуде ся повне засіданє угорської делегації. Австрійська делегація закончить свою сесію мабуть вь второк вь другій тиждевь дая 24 с. м. а угорська делегація вь середу дая 25 с. м.

Монахійська Allg. Ztg. дстала — якь наже — вь дуже доброго жерела берлінського вьств, що арештовань російських революціонерів вь Парижі довело вь Петербурзі до викрять далеко небезпечнішихь приговорен до новихь атенатівь, якь то вь разь припускали. Палата царєва вь Гатчинь мала бути таєв само ціла підмінована ажь свого часу Зимний дворець вь Петербурзі. Вь окруженю царя мавь настати тымь бблшій переполохь, що викрето докази заговорю, але ань одного зь заговорниківь не арештовано. Зь Якь доносять, що тамь арештовано якогось Рапалорта, котрий мавь стояти вь звязи зь арештованими вь Парижі російськими революціонерами.

Російскій наслідникъ престолу мавь вь днмь 1 серпня розпочати велику подорож до окола свьта. Онь відьде вь Петербурга до Одесси, де має стрьтати ся зь

вел. кн. Юріємь и поїде зь нимь насампередь до Святої земль, а відтакь поїде черезь Цейлонь, Австралію, Явань и Хинь до Владивостока и поверне черезь Сибирь назадь до Петербурга.

Ген. губернаторь и команданть войска на Кавказь, кн. Дудуковъ - Корсаковъ поїшовь вь відставку, а на его місце прийшовь дотеперішній его помічникъ ген. поручникъ и ген. ад'ютантъ Шереметевъ.

Правительство російське постановило утворити ще сего року парть балетновою, а вь 1891 р. одень віддль балетовь крпостныхь.

Парляментъ нмьцкій буде закрьтий дая 29 с. м. Третьє читанє предложєня о кредитъ додатковомь на потреби вьсхідно-африканської експедиції відложено ажь до прийзду цсарского комисаря майора Вісманна, котрого прийздь до Берліна назначено на дєнь 22 с. м. Правительство хоче, щобь Вісманч давь парламентови деякі поясненя вь справь маючон завести ся організації заряду Вьсхідної Африки.

Freisinn. Ztg. такь обчисляє шансы прииятє нового закона войскового: Загалєнь число посбів єсть 395; позаякь 10 Алязатцівь не голосують вь справахь войсковыхь, то позбстає 385 голосівь. Абсолютна більшсть выносивь 193 голосівь. Противь закона будуть ршучо голосувати вольнодумці, партия народна, Гановерці, соціалісти и 3 дикі, разомь 123; ршучо за закономь будуть голосувати старо-консервативы, вольно-консервативы и національ-лібералы, разомь 139 голосівь. Рвшаюче становище мають отже голоса центра (107) и Полян (16) разомь 123 и они мабуть будуть ршати о судбь нового закона войскового.

Вь берлінськихь кругахь дворянскихь ходять відь якогось часу чутка, що цсарь австрійскій запросивь цсаря Вільгельма на осінній маневры, котрі мають відбутись вь вересню на Угорщині. Вь справь сьїй не ршєно ще нічого остаточн. Ходять такожь чутка, що коли цсарь нмьцкій поверне зь Англії, отже дєсь вь половинь серпня, відбуде ся зьїздъ вь Кальнокого, нмьцкого канцлера Капрівіого и італійського преантента кабінету Крісіогіо вь Карльсбадї.

НОВИНКИ.

— Рускій комітетъ ратуковий одержавь 30 мая (11 червня) с. р. нову послыку жертвь изь Кієва вь сумь 13.240 зр. а (10.000 рублівь) и 31 мая (12 червня) с. р. роздільнє часть той суми міжь голодуючихь. Имено одержали: 1) вь повтрь золотчєвскѣмь громады: Зальсьє и Ясенівцѣ 50 зр., Поморинь зь прилученими 150 зр., Княже 100 зр., Скварява 100 зр., Зашківь коло Волѣ голорікою 50, Ольшаниця 80, Ижачівь зь Вовківцями 80, Красне (23 погорьцѣ) 250, Присбѣлѣ для одной голодуючої родини 20 зр. (разомь 880 зр.); 2) вь перемішлянскѣмь: Дунаївъ 100 зр.; 3) вь бережанскѣмь: Будилівъ зь прилуч. 100. Городище и Слободка 100, Рыбники и Котівь 100, Вышки 100, Шкочина 50, Саранчуки 120, Слобода 120, Лабшинь для одинадцяти голодуючихь родинь 50, Троостянецъ 60, и тамь для одной голодуючої родини 20 зр., Шибалинь 50 зр. (всего 870 зр.); 4) вь підгаєцкѣмь: Мозоловка и Гниловоди 100, Маркова 80, Шумляны 50, Телаче 100, Божиківь и Волощина 100, Гнильче 80, Новосілка-Кутъ 40, Новосілка-Ленчѣ 40, Горожанка 60, Богатківцѣ 100, Литвинівъ 50 (разомь 800 зр.); 5) вь рогатинскѣмь: Путятинѣ 55, Свиньстільники 50 и для одной голодуючої родини вь Мартинівъ 15 зр. (разомь 120 зр.); 6) вь мостискѣмь: Дмитровичѣ зь прилуч. 80, Калыніківъ 80, Радимичѣ зь прилуч. 80, Підгать коло Сокала 50, Старява 50, Тулиголова 60, (всего 400 зр.); 7) вь теребовльскѣмь: Теребовля зь прилуч. 200, Хмелька зь Брикунями 100, Довге, Дерев'їва и Завальє 100, Налужє и Варваринцѣ 100, Дарахівъ 50, Глєшєва 40, Иванівка 50 зр. (разомь 640 зр.); 8) вь гусятинскѣмь: Перемілівъ зь прилуч. 80, Чабарівка 40, Хлопівка 50, (разомь 170 зр.); 9) вь перемьскѣмь: Кривчѣ зь прилуч. 200, Новосілка 50, Хиринь и Хиринка 90, Клоковичѣ зь прилуч. 100, Якованчѣ и Селиска 50, Коронники зь прилуч. 80, Скопівъ 40, одной голодуючої родини вь Розбортѣ округомь 10 зр. (разомь 620 зр.); 10) вь яворівскѣмь: Млыни 100, Залужє 50, Рогівно 50, Мужилівчѣ 50, Селиска и Хороселца 80, Вербяны 80, Старика 30 зр. (разомь 440 зр.); 11) вь городєцкѣмь: Мальчицѣ 100, Галичанівъ и Братківцѣ 80, Угерцѣ незабитовий 60 зр. (разомь 240 зр.); 12) вь долиньскѣмь: Церковна зь увагладненемь просьбы до ч. 1472. — 150 зр.; 13) вь бобрєцкѣмь: Вукачина 40 зр.; 14) вь станіславськѣмь: Межиборцѣ и Мєдуха 60, Тымєшєвичани 50 зр. (разомь 110 зр.); 15) вь равєско-руськѣмь: Парысьны 50 зр.; 16) вь сокальскѣмь: Котолони 50 зр.; 17) вь тернопільскѣмь: Вѣла и Честилівъ 80 зр., Корбачѣ коло Воробьївки 50 зр. (разомь 130 зр.) — Разомь роздільнє комітетъ 5810 зр.

— Холєра вь Испаніи. Після мадритської депешь вь Телєрѣ, найвысша рада санітарна вь Испаніи орекла, що вь провинціи Валенціи яновѣрно появилась холєра азійська, котра єсть дуже заразлива. Вь Загат було доси 150 случаєвь занедужаня, зь того 52 смертельныхь. Вь Мадридѣ було 12 случаєвь зь того 5 смертельныхь. Вь пров. Аліканте такожь появилась епидемія. Найновішій вѣсти доносять, що вь Валенціи розширилось епидемія на 30 мѣсєцевей. Окружї холєричній обставленю войскомь. Люднѣсть озлоблена на правительство, що такь пізно забрало ся до средствь охоронныхь. Правительство француске зарядило строгі средства охоронні на границіи.

— Красєва рада шкѣльна на засіданяхь 27 мая и 10 червня ршшила міжь иншимь отсе: переміни-

ти школу філіяльну у Вербаняхь на етатову, zorganizувати вь Рожанкахь, низшій и вышшій (пов. стрьбєйского), школы етатові відь дня 1 вересня 1890, вь Гадиківцѣ школу філіяльну відь 1 вересня 1892 и школу філіяльну вь Краснѣмь (пов. дрославского) відь 1 вересня 1891, школу етатову вь Побочіи и школу філіяльну вь Хмєлевѣ (пов. золотчєвского) відь 1 лютого 1891.

— Грады поробили значній шкоды послѣдними часами вь повтрь теребовльскѣмь вь засѣвахь громадь и общарьв двѣрєкихь вь Могилыниці, Вербовичахь, Лясковичахь и Скоморохахь.

— Огнь. Урядовій справозданя про огнь, якійлучили ся послѣдними часами, сугь такі: Дня 10 червня погорѣло вь Краснѣмь 13 загородь сєлянськихь и полизшилось 23 родинь безь даху, шкода вь забудованяхь выносивь 7.900 зр. а вь зббжу и движимостяхь 622 зр.; забудованя були убєзпечєны на 3.065 зр. — Мєншій огнь лучили ся: вь Рудєнцѣ, пов. льєского, погорѣла загорода Ник. Драбика; шкода 450 зр. небезпечєна. Огонь підложивь мабуть нарєченє Драбика, зь котрого онь не хотѣвь женити ся. — Вь Помьляновѣ, пов. равєского, огонь розложеній неосторожно знищивь 24 мая чотирь загородь господарьскихь; шкода небезпечєна на 2.700 зр. — Одь грому погорѣла вь Колєдрѣбѣ хата одного господаря; шкода на 250 зр. Одь грому погорѣвдѣмь Ив. Янушавь Мікульє сдорѣвь підь Отанієню; шкода 200 зр. — Вь пов. чєшанѣвскѣмь було вь мѣсяци маю 7 случаєвь огню, переважно вь будинкахь господарськихь; шкода небезпечєна на 1.276 зр.

— Центральна статистична комісія у Віднї видала підь редакцію президента и совѣтника двору И. нама-Стернегга справозданє зь шкѣльництва людского вь Австрії вь 1889 роцѣ. Дѣтей обовязаныхь до школы єсть вь Австрії 3.335.674 (ббльше, нѣжь обовязаныхь до службь войсковой). Зь того числа не ходило до школы 21.895 дѣтей зь причинь уломности физичной або умьсловой, а 365.593 дѣтей відтягєно відь школы. Єсть лише 6 краєвь, де то ся все дѣє: вь Краинѣ не ходять до школы 17%, вь Далматин 23%, вь краєхь побережныхь 30-50%, вь Галичинѣ 40-60%, а вь Буковинѣ ажь 52-1%. Вь прочихь ницихь краєхь не ходили до школы тѣлько уломий. За непомыслєнь дѣтей до школы ухарано родичівь вь 185.464 случаєхь и то вь 68.590 случаєхь на кару арешту, а вь 116.874 случаєхь на кару грому. Шкѣль людowychь було 1889 р. вь Австрії 18.079, а то: 16.688 людowychь, 415 нормальныхь, а 476 приватныхь. Вь школахь людowychь публичныхь учило 44.838 учителѣвь и 13.913 учительокь. На одного учителя припадало перєсѣчно 72-4 дѣтей.

— Устрицка філія общества им. Качикового відбула свои загалній збори дня 11 п. от. червня с. р. вь Устрикахь добрыхь. По справозданю уступачючого видѣлу забирали голось найбільше поодинокі члєны-сєляне и ставляли резолюції щодо святкованя недѣль и святѣ, що до выдавництва книжочокь и т. п. До видѣлу філіи выбрані: о. Теодоръ Карпакъ прєсбѣдатель, его заступникомъ о. Брон. Куновскій, секретаремъ о. Теоф. Глушкєвичь, касієромъ о. Григ. Макарь, видѣловымъ о. Ник. Чайковский; заступниками видѣловыхь: Станіславъ Брикъ и Ант. Тарчанинъ. Устрицка філія числать 115 члєновь.

— До вѣдомости дирекції почтѣ и телеграфѣв. Нєразъ вѣже приходили до насъ жалобы зь Дрогобича на тамашного головного трафіканта, що не держить рускихь друкарствѣв почтовыхь. Теперь зновь жалують ся намь, що на жадає рускихь картъ кореспондєнційныхь, одержали відповідь відь трафіканта, що такихь картъ не має, бо єму не хоче ся. Дирекція повинна вглянути вь ту справу и теперь, коли розписано якь разъ ліцітацію на мѣсце трафіканта вь Дрогобичи, сказати своеє слово.

— Якъ ц. к. н. нотарь трантєує сєляны? Зь Золочева пишуть намь: Вчєра стрѣтивъ я знакомого сєлянина зь П. п. И. Л., котрого знаю яко честного господаря, члєна читальнѣ и управителя крамици вь П. Сєй оповѣвь мєнь зь обурєнемь фактѣ, надаючий ся до публичной вѣдомости, щобы пѣзнати, якъ ц. к. нотарь вь Золочєвѣ п. Ф. Мѣсній трантєує сєляны. На просьбу одного сєлянина зь П. поїшовь п. И. Л. до нотаря за свѣдка и для підписаня контрагентѣв. Хотай п. Л., будучи при крамици нєразъ має дѣло зь перомь, однакж — може се лучити ся и найлучшю писарєви, — зь умочєного пера упала капля чорнила на підлогу. Тогды розгивавний п. нотарь крикнувъ: To świnie tak robią! П. Л. остовнѣвь зь дивн, учиняши таке простачество зь усть ц. к. нотаря и заступника суду. Но не конєць на томь, бо п. Мѣсній, подивившись на письмо п. Л. з, гукнувъ зновь до него: A to cymbał jakiś! и сваривъ на одного контрагента, чому не привѣвь єму жидѣ до підпису!... Тогды вѣже п. Л.ви було до богато тихь чємностей п. нотаря, кинувъ перо, подкинувъ за ласку и вышшовъ. Подзаємь сѣ поступокъ п. Мѣского безь всякихь коментарѣвь; онь илюструє себе безь фарбь и дає сѣбь хороше свѣдѣство тактѣ и поважаню сєлянѣ, зь котрыхь — повиннє знати — жие! Додамь, що обиджений сєлянинь постановивъ шукати сатисфакції вь ц. к. судѣ.

— Воєни. Послѣдними часами появил ся вь повтрь горлицкѣмь воєки, котрі заїли кілька штукъ худобь. Люднѣсть сєль Ропки, Баницѣ и Волѣвци завѣзвано — якъ доносять урядова газета — до старанной охороны свои худобь перєдъ воєками, що крѣпють ся вь близькихь сєлахь угорскихь, а кромь того вѣзавъ староста такожь властительв дотичныхь лѣсовь, щобы зарядили выпашєньє воєковь.

— Украинскій театръ М. Старицкого дає теперь представлєня драматичній вь Лѣтнѣмь театрѣ вь Харьковѣ. Театроны поводитъ ся дуже добре, а вь репертоарѣ своємь має и нові штуки.

— Нова оємєта вьзникла. Одь кількохь лѣтъ докладає міністерство справедливости заходѣвь, щобы уживати силы вьзвѣвь до робѣть краєвыхь меліорацийныхь а тымь способомь залобгити шкѣдній для дробного промыслу конкуренції заведєнь карныхь. При томь не оглядає ся міністерство на матеріальну користь, а лишь старєє ся, щобы прийти вь помѣць краєвой культурѣ и систему вьзничну вьпровадити на нові шляхи.

Пробы почались и теперь що разъ ббльше вьзнѣвь уживаєсь до робѣть меліорацийныхь. У вьсхідній Галичинѣ почалась така проба мьнувшого року: выслано 60 вьзнѣвь до робѣть земныхь при регуляції Гнилої Лины підь Яничинѣмь. Проба вдовольила и підприємника сєй будови и выдѣль краєвой. Роботы трєвали відь 20 мая до 30 жовтєня 1889 безь перерывь и мимѣ некѣрєстного положєня вь багнѣстѣмь терєнѣ скоро поступали на передь. Помимѣ тяжкѣ роботы, при котрѣй вьзнѣвь нєразъ цѣлыми днями мусѣли робити у водѣ, не лучає ся нѣяка провинна противь дисципліны. Не лучивъ ся нѣ одинь случай дезерціи и вьзнѣвь вернули до заведєня здоровий по пяти-мѣсєчній роботѣ. Вь сѣмь роцѣ зарядила надиректорія державна на зазывъ выдѣлу краєвого, щобы до згаданѣй регуляції Золотої Лины підь Мєрищєвомь коло Перємышлянъ выслано 100 вьзнѣвь, а то 60 зь Станіславова а 40 зь Львова. Вьзнѣвь відѣшли до работь 14. мая и примѣненіи по части вь баракахь по части вь окремѣмь домѣ підь надзоромъ сторожѣ вьзничной. Вь недѣль и святѣ ведуть вьзнѣвь до церкви підь сторожєю. Кромь такого ужитя вьзнѣвь до робѣть меліорацийныхь, єсть праця вьзнѣвь по заведєньєхь карныхь систематично управлєньєна и відь повѣдно зужиткована, щобы хоч вь части покрьти зь доходѣвь ихь працѣ выдатки на удєржанє заведєньє. Одну часть вьзнѣвь, що доказали свою поправу и поступили до 3-ої клєсѣ дисциплінарной, уживає ся до робѣть поза заведєньємь, при регуляції рѣкѣ, будѣвь гоетинцѣвь при работѣ вь поли, вь цєгольныхь и т. п. Друга часть робить внутрь заведєня по вєрстєтахь, призначєныхь выключно до виготовлєня виробѣвь потрібныхь по заведєньєхь карныхь. Доходъ чистий изь працѣ вьзнѣвь вь двѣхь заведєньєхь мужєскихь у вьсхідній Галичинѣ выносивь 50.000 зр. рѣчно, не вьключючи участя вьзнѣвь за ихъ працю, котра рѣчно доходитъ до 10.000 зр. Зарядъ заведєньє карныхь старєє ся передовѣсьмь піднєсти моральнѣсть мѣжь вьзничми, а до того служить єму церковь, школа и вєрстєтѣ. Вь кожѣмь заведєню сугь душпаствѣрь обохь обрядѣв, котрі научають вь церкѣв и школахь, та заведєню систематичну науку шкѣльну, котра вьзнѣвь ажь до 40 року ихъ житя обновляє. Нєразъ вѣже лучає ся, що вьзнѣвь, вышшовши зь заведєня, заявляють незвычайну здѣбнѣсть и охоту до науки, а прийшовши на сєло підносивъ промыслѣ домашній або и основують вєрстєтѣ, выпивши ся рємєсла вь заведєню. Вь заведєню карномь вь Станіславѣ, де єсть до 15 морѣвь полѣ, заведєню рациональє господарствѣ полєньє, огородництво, садѣвництво та пчѣльництво, а того всего практично приучують ся вьзнѣвь. И справдѣ показали ся успѣхи такыхь змагань. По заведєню нової системы кары. т. з. прогрєсивной, вь краєвыхь заведєньєхь карныхь, число вьзнѣвь мєншає що року, а вь послѣднѣмь роцѣ число вьзнѣвь було мєнше о 200 понизше нормального стану, котрий давнѣшє разъ-у-разъ збблшавъ ся вь страшній способѣ.

— Ледає чи найдєсь старшій? Нєдавнѣо умєрь вь Индіяхь чоловікѣ, званій загално „старій Гаврило“, — „старій“, бо умєрь маючи 151 лѣтъ. Батьківщина того старика нагываєсь Salinas City вь Monterey County. Ажъ вь пѣдлѣшнѣмь вѣдѣ свого довгого житя перєйшовъ на християнську вѣру и бувъ яко католикъ уже сѣмь разѣв ѡженєний. Остатній сынъ его Berloto, щѣ жие щє вь Hollister, уродивъ ся Гаврилови вь 100-мѣ роцѣ его житя. Старєць бувъ до послѣднѣй хвѣль крѣпкій, ходивъ кожѣй недѣль три милѣ пѣхотѣю до церкви. Не куривъ зовсѣмь и не пивъ нічого кромѣ лѣтної води. Умєрь зь пятама здоровыми щє зубами горѣшнѣо щѣки. Трушъ его важивъ 110 анг. фунтовъ, а причиною смєрти була пневмонія.

— Злочинцѣ на велику мѣру. Зь Висничѣ підь Бохнєю доносять: Команданть постєрєнку жандармеріи зь Висничѣ увьзвивъ сими днями Ивана Накельного, котрий посварившись зь ѣтємь ѡ гѣздѣство, убивъ ѣтця підступомъ вь лѣсѣ, завдавши єму два разы ударъ вь лице острымь каменємь, а відтакъ ударивши кѣльканцѣмь разѣвь зѣлєнѣю мотикѣю. При сѣкціи судовой сконстатовано 16 дѣрь вь головѣ, досягаючихь ажь до мозку. Накельний убивши ѣтця, забравъ єму 57 зр. гѣтовѣню и хотѣвь зь тыми грѣшми утѣкати. Увьзнений и засаджений вь вьзницю у Висничѣ, хотѣвь выломатись зь ѣдтамь, щобы, якъ звѣзавъ вь свѣдѣствѣ, убити щє мацоху и сєстру та поблѣтити сѣудѣ, а відтакъ доконавши злочиньства повѣсити ся.

— Дрѣвий вѣсти. У Львовѣ померъ бар. Іос. Дормувєр-Кіліангавєнъ, вышлужєний генералъ австрійскій вь 79 р. житя. — На погорѣльцѣвь Нового Санца зложили вѣдєньскі послы до рады державной, за иніціативою міністра Дунаєвского, 1350 зр. — Сими днями відбули ся заручини панни Мирославь Малеєкѣи, дѣньки властитель дѣбрь вь Лѣцкѣмь шляхоцкѣмь зь п. Титомъ Матинюкомь, надпоручникомъ 95 полку пѣхоты. — Газеты польскій доносять, що п. Станіславъ Поляновскій, бувшій властитель дѣбрь Мошківъ купивъ сими днями сєло Убиньє, пов. камѣнєцкого, відь п. Иполита Богдана за 150.000 зр.

Именованя, конкурсы, перенесєня и пр.

— Именованя. Міністерь рѣльничства именовувъ ц. к. завідателя лѣсовь и домєнь вь Добромилѣ, Вол. Шинковського, ц. к. лєстраторѣмь лѣсовь и призначивъ его новити службу инспекційну при дирекції лѣсовь и домєнь у Львовѣ. — Намѣстникъ именовувъ канцєлієта намѣстничества Леон. Шигальского, провизоричнымъ офіціаломъ а адѣкункта уряду податкового вь Львовѣ, Вол. Токаржевского, канцєлієстомъ намѣстничества.

— Конкурсы. Галицка дирекція лѣсовь и домєнь у Львовѣ розписала конкурс на одно, евенгуально на два мѣсєця ц. к. завідательв лѣсовь и домєнь скарбовыхь зь платно Х ранги; рєчєницѣ подаватись до 1 дѣня с. р.

Наука, штука и литература.

— Д-рь Фердинандъ Зьрудловскій, профєсоръ львовского университету на пенсію выдѣвъ вь Цириху

АНТОНЪ РОЗМАНИТЪ

КРАКОВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатѣвъ кавы и кавы фіговой
въ Раковцяхъ подѣ КраковомъНагороджена двома срібними медалями за службу ц. к. мі-
ністерства торговлі и рільництва.Выготовляє зъ сырого продукту власної плянтації
всѣ роды Цикоріи штучной и кавы, одзначаючи ся богат-
ствомъ частей пожвннихъ, такожъ знаменитимъ смакомъ
и запахомъ.

Фабрика поручає передовістля:

Сурогатъ кавы въ коробкахъ (шуглядахъ).

Сурогатъ кавы въ склянкахъ.

Каву протову французку Розманита.

Цикорію краковську горку.

Каву фігову.

Цикоріальну каву перлову (Новостъ).

Каву краковську въ скринькахъ знамениту.

Каву жолудну.

Поручаючи выробы мови фабрики, перевыскаючи прикметами
всѣ сего рода заграничній продуктъ, надію ся, що нашъ Вп. Госпо-
динъ, котрий охочаюць все и входы своєю прихильністю краевій
промыслъ, схотять и въ томъ случаю подпомагати и розповсюджу-
вати мови выробы.

Купувати можна у всѣхъ торговляхъ.

Глядає ся

женщины серед-
ныхъ лѣтъ, вдо-
вицъ, Русинки, до заряду госпо-
дарства. Адреса: о. Иванъ Кри-
ницкій, парохъ въ Березці по-
чта Комарно. 2—3

Учѣнченый матуристъ

гінзальний глядає лекціи на
село подчасъ вакацій. Эголошува-
тись подѣ буквами: I. A. въ
Льсковатомъ почта Коростен-
3530 ко коло Хирова. 4—4

Словарь нѣмецко-рускій

Ом. Партиціоно

продаетъ товариство Просвѣта
по 1 зр. замѣсть 3 зр.

Карта Галичины

Буковины и угорской Руси
выдана товариствомъ Просвѣта
коштуе лишь 5 кр.Учитель, учѣнченый семі-
наристъ, наристъ зъ коль-
калѣтною практикою и зъ доброю
кваліфікацією, глядитъ лекціи на
село або до мѣста до дѣтей зъ
народныхъ шкѣлъ.Близша вѣдомость въ Адміні-
страціи „Дѣла“.

Пайльншій

Берненскій сукна

порукає по цѣнахъ фабричныхъ

Feintuch-Fabrik

Siegel Imhof

in Brünn.

На порядокъ весіане або лѣтне

убранье мужеске

выстане 1 купонъ довготы 3-10

метр с. в. 4 вѣденъ, лѣтѣ.

1 купонъ коштуе

зр. 4-80 зъ звычайной

зр. 7-75 зъ доброй

зр. 10-50 зъ лѣтшю

зр. 12-40 зъ найлѣтшю

правдивой вовны овечой.

Одтакъ можна дѣстати въ вели-

комъ выборѣ: шовкомъ перет-

каный камларнъ, сукна на нбер-

цгеры, пальмерстонъ и боа на

платѣ зимовъ, тунъ для стрѣль-

цѣвъ и окомомъ, перувинскіи

тоскитъ на убранья салоновъ,

приписанъ сукна для урядниковъ

даючи ся прати полотенця для

мужчинъ и хлопцѣвъ піковъ ма-

3366 теріи и т. п. 39—40

Ручитъ ся за добрый товаръ и

докладну доставу.

Взрѣць даромъ и оплатно.

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ.

Пр. 00. БЕНЕДИКТИНОВЪ

въ монастыря von Soulas

(Франція)

Dom MAGUELONNE, Prior.

2 золоты медалы: Брюссель 1880 — Лондонъ 1884.

наиболѣеи обдначенія

Выпущено 1373 приору

въ роцѣ 1880

„Щоденно уживаючи Елик-

сиръ до зубѣвъ Впр. оо Ве-

недиктинѣвъ въ школьності

колькохъ капель въ склинѣ

воды, тамуси и лѣтитъ по-

рохнавіе зубѣвъ, бо черезъ

те падаетъ имъ былого полъ-

ку и твердості та вымѣняея

исна и удержує ихъ здоровыми.

„Тому то робимо нашимъ читателямъ справдливо при-

скажу, звертаючи увагу на сей дѣланный и практичный знакъ, по-

естъ найлѣпшимъ средствомъ цѣлющимъ

и однокую охороною на бѣдъ зубѣвъ.

Въ закр. 1880 106 y. 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000

Предимата на „Дяло“ и възможността за писане на платини
у Львови.

на площади 16 пр. на поле рощи 8 пр.
на лесу 4 пр. на жемчуж 1 пр. 25 пр.
Родники, Адмиралтейский и Ижорский мосты с. 24
ул. Бахарева, Губинский взвешивали дрова на поваренной
восточности. — Родники и неопытный вывоз бдн жорты
Проездные членские комитеты 8 пр. а. в.
Отечественные приносились по пяти 6 пр. бдн одно
открыли печатком, в руб. „Надсказка“ по 20 пр. а. в.
Политики числятся по 10 пр. бдн ступина.

Коли виборці з'їздилися в день вибору, викликав о. Євдоким Більницький є Савинов (при кожних виборах той чоловік, не маючи ані одробини довіри, хоче розко свою бодограти в вносств заколоту — се его пасія патріотична?) олозаци такт, що зразу кожде село стало домагата ся своего члена в радѣ, и хеден передъ розпочинаемъ акту вибору дало ся довести до порозумѣня. Результатъ такий, що выпявлено зъ картии Лучуи и Кирилкова, хотий оба буля вже в радѣ и особливо въ послѣднихъ часахъ рѣшучо стадали на сторону нашихъ. Коли вже передъ савѣськимъ виборомъ уложено зѣбнѣти листу, що пробувавъ о. Бѣльницькій колотити, ставляючи покутно пачати, а якъ побачивъ, що не удає ся, переназавъ до Лучуи и вначѣи повинныхъ, що то о. Савиновскій ихъ

«Выборы до радъ повѣтовыхъ, — пишетъ Dziennik, — которъ въ нашихъ односнахъ дуже важныи, а нынѣ важнѣйшии, якъ кола-небуде, не будать того заинтересованы, якого бы надежныи ожидать. Говоримо се про насъ — бо Русины, мимо борбы, яку ведуть въ радами повѣтовыми яко наституциями польскими, забрали ся до аитацїи выборочои въ властивою собѣ енергїю и персѣдою. Одъ нѣхъ чинаго и рухливого жата аитацїйного — якъ же разажо дбывае наша рѣзюдушность и апатїя майже! О сѣбѣжю намъ вѣдомо, въ нѣмнѣмъ въ повѣтовъ нема и слѣду сильнѣйшою аитацїи, не только дозволеною, але просто конченою въ виду поступованя элементѣвъ плекающихъ панславизмъ и вносачихъ мнѣжъ людѣ недорядъ теорїи розкладѣдъ. Каждый майже священникъ рускїй, каждый унѣтель, каждый пѣсаръ — все те працюе въ своѣмъ обслугу не только ревно, але зъ тою силою, яку дае нѣтъ

Narodni Listy подали сензаційну вість, але люди чи правдиву, що кн. Александръ Батенбергскій, тепершній гр. Гартенавъ, проживаючий въ Грацу, має бути именованый начальникомъ краю въ Боснiю. Бѣсть се вѣсть виврадъ дуже неимовѣрна и мабуѣ подана молодѣческимъ органомъ лашъ для выкликання сензаціи, але все-жь таки отварає она широкє поле до комбiнацій, поважкє можла дуже легко приуцелити, що на случай якихсь международныхъ запутаннѣвъ, бувшии князь болгарскій мѣгъ бы ще одограти якусь ролю подѣтнуу.

Конфліктъ зъ Сербією зъ причини заборони вивозу свиней зъ Сербіи до Австрійи росте зъ кожнимъ днемъ. Видно, що в Сербію хотять брати ся до репресій. Зъ Българду доносять, що власти сербскій задержали онюгды на залізницяци оденъ вагонъ австрійскій, котрый ввѣзъ шкуръ зъ Австрійи, вѣбъ то длатого, що шкуръ ті походить зъ зараженихъ звѣрѣтъ. Віденскія газети доносять, що Растичъ запозивъ свій приѣздъ до Відня, чтобы тамъ особисто залатогити неспорозумѣня зъ австро-угорскимъ правительствомъ. Сербскій міністеръ торговлѣ Тавшановичъ мавъ ходити до австрійскаго консуля Темеля и звѣрять его, що Сербія не хоче зовсімъ вести економічною войны зъ Австрійю. Сербске правительство жалувалося передъ угорскимъ, що власти ветеринарійни на границі поступають собѣ зъ транспортомъ свиней зовсімъ незаконно, не роблять ніякихъ ревизій и доходжень, а просто завертають цѣлы транспорты безъ всякаго дальшаго заходу. Зъ тои причини выслало угорске и хорватске правительство высшихъ достойнѣвѣхъ ветеринарійныхъ на границу до тыхъ мѣстъ, черезъ котрі переходять транспорты. Характеристичнымъ єсть, що въ сьмѣ спорѣ Сербія зъ Австрійю стає Нѣмеччина по сторонѣ Австро-Угорщины. Сербске правительство бдѣлосно було до нѣмецкаго правительства, чтобы оно признало для сербскихъ транспортовъ худобы такій самѣ поблгн якъ и для угорскихъ, але канцлеръ Кауріви бдѣмовивъ тому прошеню.

— Въ сѣмъ числѣ "Дѣла" кончить ся оригинальна руско-украинскія повѣсти Івана Левицкаго "Хмари", а починає ся славно звѣстна повѣсть П. Куліша "Чорна рада". Дружина "Чорнои рады" доматили ся бѣдъ насъ читателейъ въ кѣльохъ стору краю, бо выданье пѣтербурскѣ въ 1857 року есть нинѣ въ Галичинѣ майже рѣдкостю бібліографічною, а наклади того выдання уже и въ Россіи вычерпаны, ятъ дождѣуємось о томъ въ найновѣйшого Каталога кіевского книжаря В. Корейва. Авторъ съ наибольшою охотою давъ намъ дозволѣ передрукувати "Чорну раду" въ другомъ выданнѣ, безъ зміни, хіба що самъ давъ

намъ до волѣ зміняти ініціативу въ законченіи на ти (н. пр. замѣсть ходить — ходити). При нагодѣ просимо нашихъ Вп. предлативковъ перерянути аркушъ сконченой повѣсти „Хмары“ и на случай, якъ бы хибувало кому якого аркуша, скоренно зареклямувати, щоби позынѣше може не вычерпали ся деякі аркушъ повѣсти.

— Буковинсько-рускій головный комитетъ выборовъ одбувъ въ недѣлю повне засѣданье, на котре зобрали ся одпоручники зъ сельскихъ округовъ выборовъ. Въ парадѣ взяло участь около 40 особъ. Зобрали, выслушавши справозданя комитету тѣснѣйшого, згодили ся предложити выборовъ кандидатуръ въ трехъ округахъ: въ черновецкомъ д-ра Воляна, въ кочманьскомъ проф. Бротен Пигуляка и въ заставницкомъ комисаря дирекціи скаргу п. Ивана Тиминьского. Въ заставницкомъ повѣтѣ задувають кандидатуры судья п. Калитовскій, але зміркувавши, що шансы его дуже славі, одкликавъ свою кандидатуру. Кандидатъ п. Тиминьскій стававъ дня 17 н. ст. червня передъ выборцами въ Заставнѣ и на зборѣ около сотки найповажнѣйшихъ господарѣвъ зъ околици и майже всеи мѣщанской интелігенціи выголосивъ бесѣду програмову, котру и принято зъ одушевленіемъ. По промовѣ кѣлькохъ бесѣдниковъ за кандидатуру п. Тиминьского принято его кандидатуру одноголосно и есть повна надѣя, що буде выбраный.

— Въ повѣтѣ збараньскомъ — якъ намъ зъ вѣдѣтъ доносѣтъ — бѣдитъ по селамъ инспекторъ податковый и розсѣджуе, кѣлько де платять священникамъ за требы духовны. Не знати, чи се дѣе ся только въ одномъ збараньскомъ повѣтѣ выимково, чи може оно такъ есть або и буде и въ другихъ повѣтахъ.

— Про выборы до радъ повѣтовыхъ зъ дня 18 н. ст. червня принесло наше „Дѣло“ перше майже вѣдѣ дотеперѣшній вѣсти. Кромѣ одной вѣсти въ въ Рззегладѣ про выборы въ Скалатѣ, нѣкая инча газета не одержала зъ провинціи нѣякихъ вѣстей. Мы вже подали результатъ выборовъ зъ 7-охъ повѣтовъ (зъ коломийского, подгалецкого, самборского, збараньского, сокальского, львовского и скалатского). На тыхъ 7 результатовъ есть 6 для Русинѣвъ користныхъ. Кобы только того саме одношене можна приложити до загалу переведенныхъ выборовъ на Русин! Просимо нашихъ Впослѣдствѣ чимъ скорше надослать намъ справозданя, по змовѣ якъ наосновнѣйше, не только списъ выбранныхъ, але и характеристику ихъ, а вѣдѣи и ходъ акціи выборовъ, якъ се подавъ намъ дописуватель зъ Збараньчины.

— Холера азиатская уже напавла на Европу. Загрожуе она Европѣ зъ двохъ боковъ: въ Малой Азии та Испаніи и въ закаспійского краю. Англіійскій дневникъ доносили ще въ маю, що въ Ташкентѣ (въ закаспійскомъ краю) появилась ся холера. Тому не вѣрено, а говорено, що се холерина. Теперь до Петербурга и до Берлина приишли вѣсти, що въ Ташкентѣ выбухла холера остра азиатская. Кажуть, що она вже бѣдѣ мѣсяця лютуетъ въ середней Азии. Замѣимъ ще Европа вѣстпгла зоріентуватись въ вѣстяхъ зъ Ташкенту, наспѣла грѣзніища вѣсть про азиатскую холеру въ Малой Азии а навѣтъ уже на пѣвостровѣ Пірінейскомъ въ кѣлькохъ пунктахъ, особливо-жъ въ Валенціи. Правительстве испанское не сконотатувало холеры офіціально, але свѣтъ лѣкарскій въ недугахъ и кѣлькохъ случаяхъ смерти подозрѣвае холеру. На всякій випадокъ правительства Австріи, Франціи и Италіи выдали вже розпорядки

охранній. Франція выслала на границу Испаніи двохъ лѣкарѣвъ для зорганізованя тамъ службы санитарной, зовѣймъ заказала ввозити въ Испанію абже и овоцѣ, а всякі товары и людей будучи строго контролювати. Въ Италіи заряжено ревизію кораблѣвъ зъ Испаніи. Австрійское министерство справъ внутрѣшнихъ розбѣсло вже охоронникъ до вѣсхъ намѣстничствъ зъ порученіемъ, щоби завели всякі средства охоронній.

— Торжество похорону Мицкевича въ Краковѣ одложено, на жаданье епископа Дунавского, на день 4 н. ст. липня, а се зъ той причини, що еп. Дунавскій бажаетъ самъ провадити похѣдъ похоронній, а не мѣгъ бы, бо на день 30 н. ст. червня покликано его до Вѣднѣ, де зъ рукъ цесаря одержитъ біретъ кардинальскій. — По мѣщѣ Мицкевича до Кракова выхавъ уже вчера гр. Володиславъ Козьбродскій, яко одпоручникъ видѣлу краевского, а нинѣ выхалъ: д-ръ Асникъ и академикъ Іжибовскій, Миско и Седлецкій. — Краковска N. Religia дѣстала телеграфичну вѣсть зъ Парижа, що кѣлькохъ членѣвъ Collège de France возьме участь въ торжествѣ краковскомъ. (Collège de France, де Мицкевичъ своего часу мавъ катедру літературъ славянскихъ, есть высшій заведеніемъ научнымъ зъ выкладчи безплатными и публичными, по-наибольше для людей сконченныхъ а выкладають ученіи французскій, голландскій, институту и профессору Сорбоннѣ, выбраний факультетомъ университетскимъ та академіею наукъ и затвержденъ министерствомъ просвѣтъ.)

— Крадежи по церквахъ. Послѣдними часами дучають ся дуже часто крадежи по церквахъ. Злодѣи добувають ся до церквей и забирають найчистѣйше готѣвку, яка находить ся по церковныхъ скарбонахъ. Звычайно выкрывають злодѣи таки въ скарбѣхъ сель, хочъ часомъ буває и такъ, що по справнѣмъ злодѣю загибае всякій сѣдѣ. Вина въ тыхъ крадежахъ головно паде таки на самы громады, котры не пильнують добре своихъ церквей. Вправдѣ кожного дня выхадитъ по двохъ господарѣвъ вартувати, але що-жъ — зъ вечера ще який часъ роздае охлякѣ „Осторожно зъ огнемъ“, але позынѣше въ ночи глубока тишина залагаетъ дремуче село, бо вартѣвники засыпають сномъ блаженнымъ, сховавши ся спокійно десь у дѣвняцѣ або де близько церкви. Неразъ пригадае вартѣвникамъ жандармъ ихъ обовязокъ, але звычайно вартѣвники спокійно можуть переспати ночь. А злодѣи тымчасомъ, знаючи добре сѣльскій порядки, на добре господарѣвъ въ церквѣ. На другій день що ино догладує крадежи, по сѣлѣ идуть всякі толки о доконавой крадежи, бѣдкають ся, але за який часъ иде все зновъ по давному и, якъ се случало ся, до року по два або три разы обкрадають одну и ту саму церковь. Нинѣ зновъ маємо занотувати о двохъ крадежахъ по церквахъ. И такъ пишуть намъ зъ Борщевского: Въ ночи зъ 8 на 9 червня обкрали церковь дочеру въ Михалѣвцѣ, належачу до матерной въ Дзвиняцѣ. При крадежи не нарушено навѣтъ замковъ; злодѣи торкнувъ а дверь самі одчинили ся. Злодѣи забравъ скарбону, укриту въ сховку, розбѣвъ ея, взявъ 141 зр. а одтакъ подкинувъ скарбону за селомъ. Мусѣтъ то бути домашній злодѣи, бо знавъ добре сховокъ, а навѣтъ яко на его щастѣе рѣгѣл при церковныхъ дверехъ не були позасуваны. Въ кудриньскомъ деканатѣ се вже трета крадѣжъ въ сѣхъ часахъ. — Зъ Стрыйского пишуть намъ: Въ ночи зъ 16 на 17 н. ст. червня вломивъ ся не выслѣженный досѣ злочанецъ окномъ до церкви

въ Стрыйковѣ и забравъ скарбону церковну, въ котрой було надѣ 150 зр., назначенныхъ на новый иконостасъ. Околиця наша переповнена всякими волоцюгами. Отъ и до Стрыйкова, оддаленого лишь четверть мѣлѣ бѣдѣ Стрыля, естаетъ ся всяка дрань зъ Стрыля, и въ день коли старшій въ поли, а въ хатѣ лишь дѣти, выдуряють бѣдѣ дѣтей, що попаде, а въ ночи крадуть. Недавно обкрали одну вдову до чиста, навѣтъ бѣлье забрано. Немало до тыхъ крадежей причиняе ся и се, що въ Стрыйковѣ есть знахорка лѣкарка, жона выслуженого будника, и люде тягують ся до неї зъ вѣсхъ сторѣвъ. Коли такѣ дѣе ся подѣ самымъ Стрыемъ, въ охачѣ властей, то що погадати собѣ о горахъ, хмарами повѣтхъ...

— Лѣкаръ красы. Въ Новѣмъ Йорку розпочала практику женщина-докторка, у котрой лѣчать ся выключно лишь женщины на... негарнѣсть. Женщины удають ся до докторки, щоби зробила ихъ тощими або грубыми, пошарпала цвѣтъ лица, взмѣнила порѣстъ волосѣ, надала очамъ блеску однимъ словомъ, щоби доповнила вѣдѣ хибы природы. Докторка приписуе женщинамъ надто товстымъ: купелѣ солоній равю, натирания остроу губкою, спанье на твердыхъ матрадахъ, а кромѣ того мусѣтъ на повѣ години передъ бѣженіемъ агрызти кѣлько зернытъ паленой кавы, бо се значно змѣняе апетитъ, вѣльно имѣти лишь самы арины. Женщины худѣ лѣчать докторка морковью, пастернакомъ, дадимъ передъ бѣженіемъ кѣлько капелъ фосфату зельза для збольшеня апетиту, а передо вѣсхъ каже выпити передъ спаніемъ въ ночи склянку молока. Докторка приписуе инші горѣсеты для худыхъ а инші для товстыхъ женщинъ. Особамъ надто червенымъ каже пити шафранъ и брати теплѣ купелѣ; блѣдымъ приписуе флашку червеного вина щоденно и холоднѣ купелѣ. Докторцѣ мали дуже добре удаватись вѣдѣ дотеперѣшній лѣченя и поганѣ панны выхадити зъ подѣ рукъ гарными. Докторка гадае отворити шпиталь, въ котромъ выключно лѣчалась бы лишь женщины на негарнѣсть. Можна надѣйти ся, що не хибувало бы нѣколи въ томъ шпиталѣ націентокъ.

Посмертний — ☞ — оновѣстки.

О. Софрѣнъ Левицкій, консисторскій совѣтникъ и приходакъ въ Рунгурахъ, станіславской епархіи, дек. цѣстиньского, упоковъ ся въ 72 роцѣ житя а въ 49. р. священства. Покойный бувъ тихимъ, але щирымъ патріотомъ, що помагавъ грошевыми подмогами рускій инстатутціи. Бѣдна молодѣжь рускою гимназіи у Львовѣ трагитъ въ покойнымъ своего постѣйного добродѣи, котрый надылавъ все значнѣйшѣ датки грошей. Якъ доносѣтъ, мавъ покойный поробити передъ смертю значнѣйшѣ записи на добродѣи цѣли. Вѣчна ему память!

Телеграммы „Дѣла“.

Петербургъ 19 червня. Послѣ „Гражданина“ не вѣльно буде одъ 1 сернія вступити чужимъ подданымъ до російского войска. Парижъ 19 червня. Комісія бюджетова приняла проектъ закона о затыгненю позички въ высотѣ 700 мил. франковъ. Букарештъ 19 червня. Сенатъ ухваливъ

будову зельзницѣ Окна-Команешть-Монешть и сполученье ея зъ австрійскими лініями идущими зъ Семиградъ.

Бѣлградъ 20 червня. Выборы до скупштини назначено на день 14 вересня. Агітація выборча розпочалась вже на велику скалю а середѣ неї слѣдно и влывы короля Милана. Зъ другой стороны проявляея такъжъ и значна агітація противъ династіи Обреновичѣвъ. Король Миланъ занедажуетъ.

Берлинъ 20 червня. Послѣ наспѣвшихъ тутъ вѣстей зъ Гельголанду мало настати середѣ тамошнихъ жителѣвъ велике недовольенье зъ одступленя сего острова Нѣмеччинѣ.

Брукселя 20 червня. Бельгійскій міністеръ дѣлъ заграничныхъ кн. Шмей мае стати посломъ при вѣдѣнскомъ дворѣ.

Лондонъ 20 червня. Сальсбері сказавъ въ палатѣ лордѣвъ, що правительство не пытало Гельголандѣвъ чи они годять ся на прилученье острова до Нѣмеччины, бо Англія не знае нѣякого плебісциту.

Парижъ 20 червня. Посолъ Дельондъ мае поставити интерпелляцію до министра дѣлъ заграничныхъ въ справѣ односѣи Санзібару до англійско-нѣмецкой угоды и жадае, щоби независимость санзібарского султана була безпечена.

Всѣлякѣ Листы заставнѣ Товариства кредитового земского

4 1/2% Листы заставнѣ Банку краевского

4 1/2% Позичку краеву

4% Облігаціи пропинаціи

Всѣлякѣ облігаціи довгу державного

Зельзницѣ облігаціи першества

Льосы державнѣ и приватнѣ

продае подѣ найкористнѣйшими условиями

Сокаль & Ліліенъ

3360 114—156 Домъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.

Порученя зъ провинціи выговляе ся одваротною почтою безъ дочасленя провинціи.

Конверсія 5% листѣвъ заставныхъ

Гал. Тов. кред. земского.

Вымѣну 5%-выхъ листѣвъ на 4 1/2%-віи полагадую подѣ оригинальными условиями и выплачу ютѣ теперь купоны платнѣ 30 червня 1890 зъ 5%, 4 1/2% и 4% листѣвъ не бѣдучаючи нѣякой провинціи або есконту.

АВГУСТЪ ШЕЛЕНБЕРГЪ

домъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.

Выдаивнство газеты львовской „Надѣя“.

Пренумерата рѣчна на провинцію зр. 1.80.

Пошукую академика або ученика, котрый бы хотѣвъ поххати въ Белзке на село, абы приготовить будущего ученика IV класу гимназіи у Львовѣ въ двѣхъ або трехъ рокахъ до маторы. Близша вѣдомость у К. П. въ Редакціи „Дѣла“.

Русинка испытывана, знающа нѣмѣцкій языкъ, пошукуе мѣсяца подѣ дуже приступными условиями. Зголошеня приймае Адміністрація „Дѣла“.

ГА- маки або дожки льнѣи одъ 2.35 зр. до 6.75 зр., талѣтъ зъ крыслохъ, парасольки одъ сонця, шатки рѣднѣи а таконь не перемалачѣи по 50 кр. Платѣтъ до пороку, торбы, торничисты до ескурзій

поручае найдешевше **ТОРГОВЛЯ** **БРАТѢВЪ ЛЯНГНЕРѢВЪ** Львовѣ, Галицка ч. 16. Цынники на жаданье даромъ.

КОСЫ зъ маркою „КОСАРЬ“ зъ англійскомъ сѣбно-сталѣ (Silver-Steel) !!! розсылае выключный складъ фабричный для Австро-Угорщины!!! **Л. МІНЦЕРА** въ Дрогобичи (Галичина.)

Тѣ косы бѣдзначаютъ ся легкостію, подвойнымъ гартомъ, острѣбчностію и суть майже не до зломаня. Одно покленіе выстаетъ на довшій часъ. Навѣтъ безъ попередного клепаня надаетъ ся до острѣи. За однократнымъ заправленіемъ (острымъ калѣнїемъ) косить до 120 кроковъ и найтвердшій травы горѣскы. За доброту кождой косы приймае ся повну гарантію. Косы доставляе ся у формѣ краевѣи и въ довготахъ довбильныхъ по цѣнахъ: Довгота косы | 62 | 65 | 70 | 75 | 80 | 85 | 90 | цѣна. Цѣна за шугу | 1.— | 1.05 | 1.10 | 1.20 | 1.30 | 1.40 | 1.50 | зр. бабка за кленцемъ зр. 1.20. Высылка скоро, лишь за готѣвку або послѣплатою почтою або зельзницею; фрахтъ одъ одной косы выносьте 2 до 3 кр. При одборѣ що найменше 10 штукъ. Численнѣи посвѣдченя о добротѣ кобѣ долучае ся до пересылки. 3479 (9—)

Осторога передъ обманствомъ!!! Правднѣи суть лишь косы зъ маркою „Косарь“ выбитою на одворотнѣи сторѣнѣи пятаки и спро вѣдженѣи просто одъ фирмы **Л. Мінцера въ Дрогобичи (Галичина)** Господарѣ збираючи замовленя мають провинцію.

Льосы Выставы Вѣдѣнской по 1 зр.

Кождый льосъ на **Ѣоба** тягненя важный.

Списъ выгранныхъ на оба тягненя, 3539 (1—50)

Перше тягнене 14 сернія. Друге тягнене 15 жовтня 1890.

1 выгр. 50.000 зр. варт. 1 выгр. 50.000 зр. варт.

1	5.000	1	5.000
1	2.000	1	2.000
1	1.000	1	1.000
2	500	2	500
5	200	5	200
10	100	10	100
20	50	20	50
50	20	50	20
200	10	200	10
2000	5	2000	5

Льосы по 1 зр. Ausstellungs-Lotterie-Verwaltung Wien, II., Rotunde.

ДРОГЕРІЯ и ПЕРФУМЕРІЯ **Д. ЛЮДКЕВИЧЪ и Сп.**

въ Перемышлѣ улица Казиміровска (давнѣйше Львѣска) поручае Вп. Публіцѣи: СРЕДСТВА ТУАЛЕТОВЫ: мыла, пахощѣ, пудры, пасты, порошокъ и воду до консервованя зуббѣи, кремы, помады и воды до волосѣ, зубѣи и бороды, краски до крашеня волосѣ — выробу власного и И. Игнатюча у Львовѣ та найзнатнѣйшихъ заводовъ вѣдѣнскихъ и заграничныхъ. **МАТЕРІАЛЫ ХЕМИЧНІИ** для лѣкарѣвъ, хемісѣвъ, піротехніковъ, аптекарѣвъ; **ПРИРАДЫ ХІРУРГІЧНІИ** зъ каучуку, скла, металю.

ДЕСІНФЕКЦІИ. ВАЖНЕ ДЛІИ ВП. ПАНЪ: Мыло до праня бѣла, фарбка до бѣла въ кудляхъ, крохмаль брылянтовый, гума и бораксъ до конитриковъ, краски до крашеня матерій шовковыхъ и вовняныхъ, атраментъ до значеня бѣла, краски на помѣсть въ 4 родахъ, оцѣтъ виный, олива.

Гербата хінська (россійска). Корки до бутельковъ, лѣкаръ золотой до черевикѣвъ и лѣкаръ до червѣи шкѣри, найлнѣишій кѣтъ до порцеланѣи, карукъ столярскій, губки, пеналъ и т. п. 3373

При закупнѣ товаровъ просимо повликуватись на нашу часослѣ.

Выдаецъ и одѣлчальнѣи редакторъ **Иванъ Бодой.**

Печатъ зъ фабр. Червильской.

Зъ друкарнѣи тел. кн. Шенченка, подѣ зр. К. Водарского.

Предплата на „Дело“ и платежность за инсераты платни
у Львова.

Несподіванкою для п. міністра війны було бдтакъ и то, що до опозиціи прилучивъ ся и самъ председатель делегаціи угорской, гр Сапарі. Онъ супротививъ ся головно помно-

да та мала на нещасте характер чистого локальний. Ір. Таффе не мав на стільки енергії, щоби програму примирення приложити одразу до всіх тих крайів коронних, де заходять подібні обставини, як в Чехії. Опи обмежувався дивним способом лиш на одити край коронний, а опінія публична не піддержала его, бо не бачила в локальній справі інтересу загалу. Не кажемо однак житим, щоби Ір. Таффе, побачивши успіхи товариша свого в делегаціях, не міг поправити тяжкої похибки і щоби програмою своєю не міг заінтересувати всіх ті народи, котрі ждуть на єї осущєненє у себе дома. Як на поли скріпленя силъ воєннихъ Австрії рїшає нинї необхідність, передь котрою неможливистє уступити мусити, так і у внутрішній політиці Долгавщини заходить нинї потреба необхідности вь поладі національнихъ антагонізмівъ. Скріпленє силъ воєннихъ мусити вти вь парі зъ вдоволенємъ народівъ австрійських, а вдоволенє то може мати навіть бблїшу вагу вь будучности, якъ 8-міліметрові карабіни.

На основѣ сѣхъ своихъ ухвалъ головный комитетъ русскій выдавъ уже одозву двѣ выборцѣвъ тыхъ трехъ повѣтовъ, поручаючи названныхъ кандидатѣвъ. Одозву сѣю и де съ большею про руску акцію выборку подамъ въ слѣдующѣмъ числѣ.

Въ Подгасицькомъ повѣтѣ — явъ мы вжъ коротко доносили — выпали выборы для Русинъ вѣсѣмъ користо, перейшла въ цѣлостъ листа руск. Нинѣ наводимо поименный списъ выбранихъ членовъ посли друкованосынѣхъ листы кандидатѣвъ: 1. о. Иларій Стеткевичъ парохъ Божикова, 2. о. Кирилъ Левацкій парохъ Вербова, 3. о. Иванъ Нарвонскій парохъ Голъчохъ, 4. о. Емилъ Застарѣцъ парохъ

Оголошения принимаются по цене 6 кр. ^{одн.} за одну строку печатной, в рубл. „Надбавка“ по 20 пр. а. в.
Подяки числятся по 10 кр. ^{одн.} за страницу.

„И ще една насувався тутъ увага. Мамо, за аде людвоя, що не разъз неохотн и зъ не доврѣмъ прймаа просвѣту, не разъ треба вѣ прямо накидувати ему, карами грошевими мучувати, щоби дѣтей славы до школы. Але-жъ, яке повняте може собѣ виробити нашъ селянинъ з моральнѣй вартостя тои просвѣты, если въ часъ выборовъ презаеи охружыныхъ радъ школьных, члены товариствъ просвѣты, люди и товариствъ господарскихъ, основатели читальне, наконецъ достойныи повѣрѣнн — однимъ словомъ люди, поклоняни до шерени просвѣты середъ людю и самѣ посядаючѣ тав. вышу просвѣту, розпокуют и перекуплюють того самого хлопа, дякують, тымъ очевидный доказъ, до якои то звершености моральной доводитъ часомъ наука просвѣта. Якъ-разъ тѣ, въ котрыхъ личностѣ

інтерес лежить уморальненню люду, властивість бльших посплостей, звичайно найпогубнйше длають на людь в чась виборбь, а давши ему примір в собо, що вь потребь нема що перебрата вь средствах, дивують ся, що хлопц, поступаючи тою самою дорогою, варушать его власность або не сповнить зобовязань дла двора.

Частый розсудок, коли вже не по няче, повинен уже пересвідчати головных демократизаторбь люду вь чась виборбь, що эле бавлять ся, а шкодять не тільки краевы и сусплбности, але и собь самыи вь першій ліній. Доки вь агітаціі при виборах не усуне ся „ковбасы виборчон“ и перекупства, доти соймь и раду повтворю буде людь уважати за тягарь злишній дла него, доти до школы не буде мати довір'я и поважання, доти до двора буде мати нехоть и лажбство. То-жъ чась бы було вже, по тільки колбній дорогою оплаченій практиці, покинути досегочасу методу виборчу и засвідчити людови примірмь той моральности, о якій ему голосить ся и такъ горячо захохочувсь...

Мы наведеи замйтки N. Reform-и вь повнй основь, бо вповнй годнимсь на нихъ, и мы перавъ писали вь томъ самбмъ дусь, зь додаткомъ же мотиву польонизаціійного у всхдній Галичинь, котрый то мотивъ N. Reforma поминула...

Видьль „Подольской Рады“ вь Тернополи

надбславъ намъ слдуюче писемо:

Вь цльи спростованя хвбныхъ вьстей о загальныхъ зборахъ Подольской Рады вь Тернополи зь дня 5 червня п. ст. с. р., подаемо до ширшохъ вьдомости змьсть протоколу загальныхъ зборбь сего товариства.

1. Д-рь Ломивъ, правлявщи численно зобранныхъ членбвъ и представивши правительственного комисаря п. Студанского, предложивъ на председателя збору декана о. Григорія Чубатого изъ Студокъ. Зобраны згодили ся. О. председатель вь довбшій промовь предствивъ вьвйшнее неадекватное положение руского народу вь Галичинь, а такожъ значные и задачу „Подольской Рады“, поклавъ на секретаря збору п. Давида Стахуру, а той бдчавъ слдуюче справозданье зь двамьдесяти тымчасового видьлу:

Гадка заснованя вь Тернополи руского товариства политичного жала вже бдъ довшого часу середъ вужка тутешныхъ патрибтбъ. Чи то на праватныхъ зборахъ, чи при нагодь аціій политичныхъ порушувало не разъ сю справу. Послдьними часами перенесла ся тая гадка и до нашихъ часиней, котрі почали налякувати до організації силъ рускахъ по провінціі. Зь тои причины привадумалась и Русь нашого закутка надъ своимъ положенемъ бльше серіозно, а вь лютбмъ с. р. бдбула ся приватна нарада особь видьвйшихъ надъ статутомъ „Подольской Рады“. Зь вдовольствомъ бднести належать, що агромадженъ вь досыть поважнбмъ числѣ заявляли ся безусловно за основанемъ такого товариства, — а се дало поруку правдивои его потреби. По нарада сій подаво статутъ до ц. к. наметастива у Львовѣ, котре рескриптомъ зь 12 цвѣтня 1890 р. ч. 21.119 принало его до вьдомости. Вь виду того уконституувавъ ся тымчасовий видьль вь той особбѣ, що выбравъ головою о. Чубатого, д-ра Ломива заступникомъ, о. Коблянского касіеромъ а п. Стахуру секретаремъ. Дьяльнбсть сего видьлу обмежила ся головно только на скликанье загальныхъ зборбь, а справозданье насове вложитъ бдъ вь рука нового видьлу.

2. Опбсла праступлено до выбору видьлу, вь складъ которого увбшли о. Григорій Чубатый яко голова, а пп. д-рь Иванъ Ломивъ, адвокат зь Тернополя, о. Николай Сьчяньскій зь Чернаховцѣ, о. Степанъ Кобляньскій зь Драгановки и п. Романъ Бачинскій, кандидатъ адвокатскій зь Тернополя, яко членъ видьлу. На заступникбвъ выбрано п. Давида Стахуру, канд. адв. зь Тернополя, Матвѣя Бриквича, мѣщанина зь Тернополя и Павла Думку, господаря зь Кулиньцѣ.

Выборъ сей наступивъ черезъ аклямацію одноголосно. По принятю сего выбору забравъ слово о. Целехатый зь заявленемъ, що бдъ не годять ся на сей складъ видьлу, бо думаетъ, що до него належать повиний переважно селяне. Гадку тую бдпиравъ и К. Устиянович. По выясненяхъ о. Кобляньского, котрій бдпиравъ принятый видьль, заманено дискусію надъ сымъ предметомъ.

3. По переведеніи вь сей особбѣ выборбь промовлявъ посолъ о. Сьчяньскій вь справѣ маючихъ бдбути ся виборбь до радъ повтбвныхъ вь Збаражѣ и Скалатѣ и вбзавъ присутныхъ членбвъ зь тыхъ повтбвъ, чтобы постарались о зааванье комитетбвъ у себе, о поставленье кандидатбвъ и присланье ихъ до затвердження „Подольской Рады“.

4. Ч. Павло Думка захохочувъ вь свойй промовѣ, чтобы всьми силами старати ся о поллученье долъ руского народу.

5. Ч. Иванъ Коцюрко зь Чистилова бднѣсь вь свойй промовѣ кривды, якихъ дбнають Русины на кождбмъ поли. И такъ вь школахъ народныхъ польщать ся нашй дѣти; вь школахъ середнихъ не учать руского языка, зь чого виходить, що урядники на нашій землі не умють руского языка; наша молоджь не має праступу до урядбвъ, буває поминана при аваскахъ або переносима на Мауры, сло-вни, куда не глянешъ — повривденье сложнбвъ конститудіійныхъ. Чтобы тому всему ко-нецъ положати, поставивъ бесѣдникъ внесенее, чтобы выбрати деуатацію до цсара и представити ему точно всь кривды, якихъ народъ рускій тутъ визнае, а чей вь сей особбѣ наступитъ змѣна на лучше!

6. Понеже бесѣду тую правитъ комисарь часто перерывавъ, такъ що бесѣдникъ си вь середнѣ мусѣвъ перервати и не высказавши всего, мбтъ поставити лише кбнце внесенее длагого п. Изъ Рудавцѣй, канд. нот., становъ вь оборонѣ свободь слова на зборахъ политичного товариства и вбзавъ присутныхъ, чтобы высказували смѣло свои бажаня, бо на те позволяе законъ и на то власне завязуе ся товариство политичное.

7. П. Рудавцего бдпирѣ такожъ п. Стахура и яко примѣръ, що жалѣ п. Коцюрка о правданіи, вбзавъ на присутного на зборахъ правит. комисаря, котрый тутъ передъ вьвлюе промовлявъ по польски и прилюдно признавъ ся, що по руски не вмѣе. Коли жъ набѣ урядники не умють по руски, то треба постарати ся о то, чтобы они его выучили ся.

8. Ч. Абрамамовскій, мѣщанинъ зь Мивулиць, зь русскимъ позволю вь рукахъ а зь польскимъ рѣшенемъ, выказувавъ, яко то бдъ дбнававъ секаторы вь повтѣ, судѣ мивулицькбмъ за те, що вѣсть той позволю вь рускбмъ языкѣ. Судья заявивъ, що бдъ не умѣе сего читати, а не думаетъ на старбсть учати ся. А на що-жъ законъ выразно каже, що по руски до суду писати вбльно?!

9. Ч. Ванько Левандовскій и о. Сьчяньскій обговорювали справу деуатаціі до цсара и на внесенее о. Сьчяньского рѣшеня справу тую припоручати видьлову до обдуманя и до зарядженя, що узнать за бдповѣдне.

10. О. Андрей Качала поставивъ внесенее, чтобы русскимъ посламъ у Львовѣ и у Вѣднѣ внести адресу признаня за ихъ свѣтлу оборону правъ руского народу. Принято, але запротестовано противъ адресы посламъ у Вѣднѣ, бо зобраны не годили ся зь ихъ поступованемъ и узнала лише посольбъ Ковальского и о. Озаревича за правдивыхъ заступникбвъ руского народу вь радѣ державной.

11. Ч. Триюда обговорювавъ справу виборбь, а именнво, якъ то незаконно поступають правительственныи органы и якъ зновъ зь другой стороны темнота народу богато шкодитъ народній справѣ.

12. На внесенее о. Кобляньского бдсѣтьвано цсаревнѣ „многая лѣта“ и потбмъ зборъ закрыто.

Членбвъ вписало ся на заглѣнбмъ зборѣ 195. Протоколъ сей дае найлучшій доказъ, що неправдиво була вѣсть дневникбвъ польскихъ, мовѣ вь зборахъ мали характеръ выключно анти-польскій и бдбули ся подъ оклямкомъ презъ зъ Polakami! Слово „Польскъ“ або „Дячъ“ навѣсть не вийшло зь усть жадного бесѣдника.

Порушена справа выбору селянъ до видьлу була може популярною, але непрактичною. Вирбчмъ самѣ селяне приняи поставленій видьль. Хто не вѣрять вь непрактичнбсть повншого внесеня, той нехай потрудить ся заавати на провінціі того рода товариство политичное.

За фактъ, що интелігенція вь малбмъ числѣ на зборахъ сыхъ явила ся, бдповѣдае только она сама.

Вкбдци трудно бдповѣдати на всь замѣты дневникбвъ. Годить ся только сконстатувати, що фактъ зааваня руского товариства политичного на провінціі не малон мусѣвъ бути ваги, коли всь майже дневникъ польскій по томъ ббавъ руского жита вь Тернополи заутѣля мовѣ шершенѣ, коли вь ихъ гнѣздо хто загляне. Не можна поминути такожъ троха зачаснои критики, на яку „Подольская Рада“ и вь дневникахъ русскихъ безбдбствало попала, а котра сему молодому товариству певно заохоты до дальшого розвою не дала.

Чтобы выдержати чужу бйку и свою лайку, на те треба бута Тантаземъ!

„Подольская Рада“ вь Тернополи 18 червня 1890.

Григорій Чубатый. — Романъ Бачинскій.

[Прим. Ред. Послдьний уступъ бдпо-сѣть ся не знаемо до кого. Шкода що п. видьловъ не высказали выразно, що именъ, яку лайку мають на думцѣ.]

Школа дяковъ о. Ивана Кипріяна вь Немировѣ.

Вь дни 24 мая 1890 бдославъ я, по мысли закона „о приватной науцѣ“ зь 27 червня 1880 В. з. д. 309. до ц. к. наметастива просьбу о принятѣ до вьдомости, что я зь дасмъ 1 вересня 1890 намѣрюю отворити вь Немировѣ „школу дяковъ“. До сей просьбы долучивъ я програму, зложену зь 23 §§-бвъ, вь котрыхъ важайшій подаю до прилюднои вьдомости.

§ 4. Цѣлю „школы дяковъ“ Ивана Кипріяна“ вѣсть — выбразованье добрыхъ дяковъ.

§ 5. Для достиженя сего цѣли мае ся вь „школѣ дяковъ“ Ивана Кипріяна“ учати: а) предметбвъ часто ритуальныхъ; б) предметбвъ, що прикрашають ритуальнее богослуженье и подаютъ его разумнѣе; в) деякихъ предметбвъ предатыхъ дякамъ вь житю дла лѣпшого забезпеченя ихъ быту.

§ 6. Зь предметбвъ часто ритуальныхъ мае ся учати: а) сѣвяныя тропарбвъ и кондакбвъ, б) самогласныхъ, в) прокименбвъ, г) болгарскихъ, д) подобныхъ сѣдальныхъ, е) подобныхъ стихарныхъ, ж) розличныхъ припѣвбвъ и всѣхъ случайныхъ ритуальныхъ сѣвѣвъ, з) сѣвяныя зь литургіі, и) сѣвяныя пѣсенъ набожныхъ, к) ирмологіона, разумнѣя его укладу и солбкѣ, л) уставу церковного т. е. типика.

§ 7. Зь предметбвъ, що ритуальнее богослуженье приукрашають и подаютъ его разумнѣе, мае ся учати: а) сѣвну хорального зь нотъ: докладного знааня нотъ и всѣхъ початковыхъ вьдомостей музики ажъ до поединчыхъ основъ о гармоніі, б) религіи вь полученои зь

литурікою, в) граматикѣ церковной бесѣды, г) читаня, толкованя и объясненя текста богослужбного церковного, д) исторіі церкви, о соблаво руско-католической вь сполученои зь исторією бччины.

§ 8. Предметы придатныи дякамъ до жита практичного вь сусплбности мають служити на те, чтобы дяки могли стати ся добрыми писарями громадскими, чтобы промысломъ або торговлею могли собѣ хоть яко-такъ бытъ забезпечити, не оглядаючи на самѣ ремунерациі зь дяковства. Зь тыхъ предметбвъ буде учатись: а) писарни громадскѣ збъ всьми вьдомостями потрібными для писарского званя вь громадѣ, б) найважайшыхъ и найпотрѣбнѣйшихъ вьдомостей дла веденя крамницѣ, в) краснореченя вь полученои зь стилістикомъ.

§ 9. Предметбвъ вычисленыхъ вь §§. 6, 7 а), б) и 8 б) буде учати самѣ Иванъ Кипріяна, предметбвъ вь §§. 7 в), г), д) и 8 в) буде учати або самѣ Иванъ Кипріяна або який иншій учитель. Предметбвъ вь § 8 а) буде учати способный писарь громадскій.

Бѣли бы способного писаря громадского хббло до науки предметбвъ вь § 8 а), то сѣ предметы на-разѣ оустатъ ся.

§ 10. До „школы дяковъ“ Ивана Кипріяна“ приймае самѣ Иванъ Кипріяна учениковъ-хлопцѣвъ зь цѣлю Галичинны за оплатою мѣсячною бдѣ 1—5 ар. в. а.

За тѣ платы будутъ оплачуватись учителя и купуватись потрібныи приладъ до науки, якъ: книга, таблицѣ, крейда, губка и т. п.

Купленій приладъ до „школы дяковъ“ останають ся власностію „школы дяковъ“ Ивана Кипріяна; ними розпоряджае самѣ Иванъ Кипріяна.

§ 11. Каждый ученикъ-хлопецъ, що хоче бути принятымъ до „школы дяковъ“, мусѣвъ мати скбченыхъ 16 лѣтъ жита, мае предложити свѣдѣство школы народной, мусѣвъ умѣти читати и писати по руски, по-части и по польски, мае мати добрый голосъ, слухъ музыкальный и способности до науки, мае выказати ся свѣдѣствомъ моральности выставленнымъ его парохомъ, что естъ честнымъ и честныхъ родичѣвъ; на томъ свѣдѣствѣ може буть выписанный рбкъ и день уродженя ученика.

§ 12. Каждый ученикъ „школы дяковъ“ Ивана Кипріяна“ мае самѣ удержувати ся, т. е. старатись о мѣщаньѣ, стравованьѣ, опалѣ, освѣтленьѣ и правнѣ.

§ 14. Вь кождбмъ роцѣ вѣть только оденъ курсъ науки дяковства. Курсъ розпочинае ся 1 вересня сего року богослуженемъ вь церкви, а кбнчить ся 30 червня слдуючого року такожъ богослуженемъ вь церкви и испитомъ, — отже курсъ триваетъ 10 мѣсѣцѣвъ.

§ 15. Хто хоче бути принятымъ до „школы дяковъ“, мусѣвъ которого небудъ дня мѣсяця сервня с. р. лично зь отцемъ або опѣкуномъ аголосити ся до Ивана Кипріяна дла стрѣбованя своего голоса, слуху и способностей, и принести зь собою письма вымагавы вь § 11.

Принятый повиненъ 1 вересня с. р. равно явити ся на богослуженю розпочинаючбмъ курсъ науки дяковства.

§ 16. Если передъ 1 вереснемъ сего року не аголоситъ ся що найменше 8 способныхъ учениковъ до „школы дяковъ“ Ивана Кипріяна“, то наука дяковства сего року не буде вѣсь поданатись, а бдложитъ ся на слдуючій рбкъ, зачинаючи бдѣ 1 вересня.

§ 17. Наука бдбуваетъ ся кождого дня зь выключенемъ недѣль и свѣтъ передъ полуднемъ и по полудни. Кблько годнѣвъ мае тревати наука передъ полуднемъ, а кблько по полудни означать подѣль годнѣвъ, однакъ не менше, якъ 4 годины денно.

§ 21. Курсъ науки дяковства кбнчатъ ся испитомъ вь роздѣчнои свѣдѣствѣ.

Шарымъ бажанемъ момѣ естъ — выобразувати добрыхъ дяковъ. А не мнѣу ся зь правдою, если скажу, что вь Галичинѣ на 1862 парохій (зъ капеланіями) ледяи 10 и то вь-части добрыхъ дяковъ нѣде ся; всь прочій — то самѣ „адиунки“ безъ знааня и безъ знааня своего фаху, безъ найменшой свѣдомости того велика важного становича, яке дякъ займае вь церкви и громадѣ. Много причинъ складае ся на се, что мы не маемо добрыхъ дяковъ, тыхъ однакъ не хочу тутъ розкывати. Естъ вправдѣ у насъ два заведеня дяковскіи, однакъ тѣ далеко не бдповѣдають свойй цѣли. Учати тамъ дяка, котрій й самѣ мало-что разумѣеть а и то учати бльше зь нехотѣ, якъ зь одушевленя. Такий хлопецъ „дячокъ“, бльше часу, можна сказати, переслуживъ вь тыхъ заведеняхъ, анижъ навчатъ ся, а чого навчатъ ся, то хбба вь церкви бддолухука друтого. О сѣвнѣ хоральныхъ зь нотъ вѣсть вь тыхъ заведеняхъ не згадае, мнѣмо что теперѣ естъ стремленье — завладати хоры. А тутъ намъ треба такихъ дяковъ, и то добрыхъ дяковъ, котры бы точно разумѣли свое становиче вь церкви, а особливо вь громадѣ, — котры бы служили за той вѣстий телеграфъ благородныхъ идей священика, котрій бы служили за той священный дѣзбѣ до солидарности вь борбѣ жита и працѣ, котры бы стали ся тымъ розпальнымъ посередникомъ вь просвѣтѣ, твердости, оцадности и всякой порядности межи громадавами. Безъ такого дяка-секретаря священикови трудно добре и певно щось починати. Добрый дякъ поведе за собою цѣлу громаду туды, куды ему вкаже священикъ. Чи выобразую я вь свойй школѣ такихъ дяковъ, годѣ провадити, — воля крѣпца естъ!

Иванъ Кипріяна, парохъ вь Немировѣ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вчерашнбмъ повнбмъ засѣданю австрійской делегаціі раджево надъ бюджетомъ краѣвъ окупованныхъ. Першій прома-влявъ делег. Кляичъ, и полемізувавъ зь

справоздачемъ пос. Бѣльинскимъ, що-до кра-евого языка вь Боснѣ. Бѣльинскій сказавъ вь своемъ справозданю, что вь Боснѣ суть два языки краевыи а Кляичъ доказувать ему, что лишь одинъ — хорватскій. Далше дома-гавъ ся бдъ завелъ на краѣвъ окупованныхъ бльшого руху австрійского, бо то могло бы на его поглядъ бднести ще бльшее экономіч-ный станъ окупованныхъ краѣвъ. Бесѣдникъ сконстатувавъ при сѣй нагодѣ, что культур-ный и экономічний станъ краѣвъ окупованныхъ значно полѣпшавъ ся и що жителѣ сыхъ кра-ѣвъ вже давно освоили ся зь окупацією. Длѣ-того не треба вь сыхъ краѣвахъ заводити колы-ной и сироваджувати тамъ колыновствъ зь за-хбдныи Галичинны, бо тѣ выключитъ тамъ за-разъ борбу языкову. Наконецъ поставивъ Кля-ичъ внесенее, чтобы спблному министру вѣ-нанбствъ, Калаеви, ухвалити вбгумѣ доврѣн. Мін. Калай давъ бдтакъ обширнее справоз-данье о краѣвахъ окупованныхъ и зааванъ при-сѣй нагодѣ, что Босна була вже за часбвъ ви-зантійской монархіі двигательною захбдною культурою на Балканѣ а теперѣ, коли она бд-стала ся подѣ Австрію, вернула лишь до сво-ей историчной традиціі. Зісѣ выхвалювавъ цивілізацію работу Австрій вь окупованныхъ краѣвахъ и зааванъ при сѣй нагодѣ, что Пре-тисъ и Плеверъ, тѣ самѣ, що своего часу раз-омъ зь нимъ голосували за окупацію Босны и Герцеговины, засѣдають зновъ сего року по довбшій перерывъ вь спблныхъ делегаціяхъ. Далше зааванъ бесѣдникъ, что Виденцѣ приймутъ дуже радо у себя босанскій бата-лионы а бдтакъ перейшовъ на Сербію та гово-равъ довго о бдоснованіи сего краю до австрій-ской монархіі. Сербія — казавъ бдъ — може и сама приїде до того переконаня, что борба о безрогѣ, то це не сума жажданъ и потреби на-роду, котрый лишь что ставъ розвнати ся. Одакъ перейшовъ бесѣдникъ на заавъ серб-ской литературы зь литературами захбдными и вбзалъ на духову и культурну зявѣ всѣхъ народбвъ та доказувать, что жадеи зь тыхъ народбвъ не хоче войны. Мати Француска лю-бить такъ само свои дѣти якъ Нѣмца або и Россіянка. Образы Вересаіаа зь жита воен-ного днѣтъ намъ страшнее остереженье. Прав-дѣу славу можна осягнути лишь дѣлами ми-ра а найбѣйшимъ доказомъ того естъ якъ разъ Босна и Герцеговина, котрыхъ цивілізація естъ заслужою Австріі. По промовѣ референца Бѣ-льинского, котрый бдповѣдавъ головно Кля-ичевѣ закончнои дебаты и ухвалено, цѣльй бюджетъ окупаціійный. Намѣ маемо вѣдоспѣ-анціі тр. Калаевокого бдбуде ся дебата надъ бюджетомъ министерства дѣлъ заграничныхъ.

Вь комисііі войсковой угорской де-легатіі принято по довбшій дебатѣ кредитъ на заложенне стаціі при зѣлѣзничѣхъ дла жвѣленя войска. Министеръ войны доказу-вавъ, что таѣй стація суть/конче потрібнѣй, чтобы войско бдбдчасъ маршу бодай разъ на добу дѣзало туду страну. При татугѣ „укрѣ-плена“ домагавъ ся пос. Беогій укврѣплена сѣмиградскихъ вывозбвъ а министръ войны давъ при сѣй нагодѣ доврѣній поясненя. Делег. Болгаръ зажадавъ полѣпшеня харчу дла войска а за то змѣненя платнѣй о 2 р. Мін. войны заявивъ, что сей слоббѣ естъ не-практичний. По сѣмъ закончила комисіія на-рады надъ надзвычайными выдатками бюджета войскового.

До польскихъ газетъ доносятъ зь Вѣднѣ, что галицкій зѣлѣзничѣй приватній при-значеній перейти подѣ зарядъ державы, не пе-рейдуть такъ скоро, якъ то загально говорено. Зѣлѣзничя Кароля Людвика и. пр. перей-де ажъ тогда подѣ зарядъ державы, коли бу-де выгатовленъ на нѣй другій шляхъ а то не настане скорше ажъ може вь другій половинѣ слдуючого року. Що найбльшее, то хбба лишь може дирекція руху сѣлѣзничѣй перейти подѣ зарядъ державы. Намѣтъ и зѣлѣзничя Азбѣрхта не перейде такъ скоро на вла-сность державы а то можна вносити вь пере-говорбвъ конверсіійныхъ, якъ веде рада завѣ-дуюча сѣлѣзничѣмъ зь министерствомъ торго-влѣ, хочъ теперѣ усунено вже всь трудноты конверсіі пріоритетбвъ той зѣлѣзничѣ.

Бувшій російскій дипломатъ и посолъ у Вѣднѣ, Татищевъ, оголосивъ вь колбнбмъ Катковскбмъ „Русск. Вѣстнику“ статью, вь котрій розбирае бдносиня Россіи до Бо-лгаріі. Татищевъ домагася ся конче змѣ-ны російско болгарскихъ бдносинъ, бо тепе-рѣшнее становиче принесло лишь дуже сумнѣй результаты. Черезъ цѣлыхъ пять лѣтъ радить собѣ Болгарія безъ Россіи и бддужала ся вже зовсѣмъ бдѣ неи. Порядкомъ рѣчей, которого російскій дѣврѣ не хоче признавати, укврѣплѣ-ся вь краю и запустѣвъ корѣнье глубоко. Болгарія не чужъ зовсѣмъ — то треба призна-ти — або лишь дуже мало, некористъ роздо-ру зь Россією. Треба такожъ признавати, что Стамболовъ заявивъ вь администраціі и веде-но княжества велику здбнбсть богато прак-тичного змаслу и крѣвкости. Татищевъ про-мавляе длагого рѣшучо противъ выжидачного становича російской политикѣ, бо коли бѣ — каже бдъ — пришло колись до якоеи змѣ-ны и на мѣсце Стамболова пришовъ Цан-ковъ, то дла Россіи не вийшла бы зь того аніяка користь. Выжидачоу политіку Россіи чекае безъ сумнѣвъ така судьба, что она по-абстане безплодною. Що межи Болгарією а Россією пришло до недорозумѣнія тому, вно-вата вь вѣйбблѣшій мѣрѣ таи сама росій-ска дипломатія. Си систему треба конче змѣ-няти а тогда Россія вступитъ на дорогу ра-зумной жавои политикѣ и настане дѣлема: або Болгарія стане ширрымъ пріятелемъ и союз-никомъ Россіи або щезне зь лиця землѣ.

Англійско-нѣмецка угода аф-риканьска стрѣчае вже на переходѣ зь стороны Франціі. Посолъ Дельомъ повѣ-домивъ письменно министра дѣлъ заграничныхъ что вь справѣ сего угоды поставитъ матеріала-

— На будову руского театру зложивъ д-ръ Ми-
сула въ Полѣ, лѣкарь при маринарцѣ, одного штер-
лінга (11 р. а. в.).

Надослане.

Парцель до продажи при уличах Мицковича, Браеровской, Подлевского Шопена, Монюшка, Казимировской, также намениц при тихх уличах. Ближихх информаций удбляе, а також дотичный плань ситуацийный, мѣстичй окруженне того комплексу выдае и выслае на жаданье П. Т. купующимъ безплатно Зарядъ реальности Емилъ Бергеміліана Браера, Львовъ ул. Браеровска 10.

Д-ръ Меллеръ

окулістъ и операторъ школы вѣдѣнской и берлинской бывшій ассистентъ и наслѣдникъ цѣс. совѣтника Д-ра Линднера 3480 9—2
ординуе одъ 9—12 и одъ 3—5 год.
Львовъ, улица Ягайлонецка число 6.
[Импреса.]

Словарь руско-нѣмецкій

Евгенія Желеховскаго.
Знижена цѣна 12 зр.
Достати можна въ товариствѣ „Просвѣта“

Найкрасшій дарунокъ на надгородъ пыльности для дѣвчаты по мѣстахъ и мѣсточкахъ, подъ заголомкомъ:

„Для забавы“

книжка въ великомъ форматѣ съ хорошими образками, представляющими разнѣ забавы дѣвчаты. Накладомъ руского товариства педагогичнаго.

Цѣна лише 48 кр.

Достати можна въ канцеляріи товариства „Просвѣта“ ул. Орменска число 27 и въ книгарни Ставропін.

Рѣкъ основанія 1870.

Одзначенія на выставкахъ:
у Вѣдн 1873, въ Триестѣ 1882
и у Вѣдн 1880.

Siegfried Teuschländer

Wien VII. Dreilaufgasse 5.

**ФАБРИКА
ГОРСЕТОВЪ**

Поручае свои выработки по дужо 3425 дешевыхъ цѣнахъ. 7—8

ОКУЛІСТЪ

D-r Gesang

л. елевъ-ассистентъ и операторъ на клініці окулістичной пров. Фухса у Вѣдн, мешкае при улицѣ Третього Мая (Мяровской) число 7 (де. к. Старосты) и ординуе одъ 10—12 и 3521 одъ 3—5. 9—24
[Импреса.]

Найбѣшій

Берненскій сукна

поручае по цѣнахъ фабричныхъ Feintuch-Fabrik
Siegel-Imhof
in Brün.

На порядне весіане або дѣтне

убранье мужеске

выстане 1 купонъ довготы 3-10 метр. с. в. 4 вѣдн. лѣтъ.
1 купонъ коштуе
зр. 4-80 зъ вычайномъ
зр. 7-75 зъ добромъ
зр. 10-50 зъ дѣшомъ
зр. 12-40 зъ найбѣшомъ

правдивой вонны овечон.

Одтакъ можна достати въ великомъ выборѣ: шовкомъ перетканъ камарны, сукна на иберцигеры, пальмерстонъ и боа на плащъ зимовй, гуфъ для стрѣльцѣвъ и окомомъ, перувинскъ и тоскинъ на убраня саловной, приписанъ сукна для урядничѣвъ даючи ся прати поццонця для мужчинъ и хлопцѣвъ шиковъ ма-3366 терий и т. п. 40—40
Ручить ся за добрый товаръ и докладну доставку.
Взбрѣ даромъ и оплатно.

Рихтера

Anker-Pain-Expeller

держаться вже по многихъ родинахъ яко знаменитый лѣкъ домовый, тому знаменитый естъ его захвалювати. Однатъ ту достается примѣти лишь для незнающихъ сего давно выпробованого средства, що Anker-Pain-Expeller уживаея съ найбѣшшимъ успѣхомъ, чтобы изгнати и выгнати натираньемъ гостецъ, ревматизмъ, ломанье въ членахъ, боль въ кривахъ, кольку въ боцѣ, боль нервовъ, боль зубовъ и т. п. Сей домовый лѣкъ и повно поможе и дешевый (40 и 70 кр. за флашку). Лишь правдивый етъ „котовъ“! Всюды по аптекахъ; голловный складъ: Д-ра Рихтера аптека подъ золотымъ львомъ въ 3150 Прагъ.

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ

ДРОГЕРІЯ

Вырѣбъ и складъ матеріалѣвъ античныхъ

Николая Карчевскаго

у Львовѣ, перенесеный зъ улицѣ Городецкой ч. 75 на ул. Сикстуску ч. 30 и

удержуе такожъ на складѣ

звѣстнй вырѣбы лѣчничй

Петра Крокевича въ Краковѣ.

Звѣстнй они вже въ нашомъ краю загально що-до свои успѣшности, тому роблять они завыты и немилу конкуренцію чужимъ заграничнымъ вырѣбамъ лѣчничимъ, специальнымъ, котры перазъ обманули недужого. Численъ же признали и подики за лѣчничй вырѣбы навѣтъ одъ одѣбъ высоко поставленныхъ, а дуже легко розсѣдати, бо суть въ нашомъ краю. 3101 (31—?)
Цѣники и проспекты пересылае на желанье даромъ.
Замовленія на провинцію выгтовляються одъ-воротной почтой.

БРИ-

твы правдивй швейцарскій и англійскій, мыльничны, ремѣнцѣ и марморки до острѣня, мыла, пензлѣ и т. п.

поручае найдешевше

магазинъ товаровъ модныхъ, бѣла мужеского, товаровъ галантерейныхъ, вырѣбѣвъ рукавичничихъ парфюмерій и т. п.

БРАТѢВЪ ЛЯНГНЕРѢВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16

Цѣники на жаданье даромъ.

Найдешевше, найбѣше, выпробоване, брутатне средство до помазаня дерева

Barthel-a Original Carbolineum

хоронить тревало 3509 (6—16)

помазанъ париканы, будинки, магазины, возы, знаряды господарскы, помосты и т. п. передъ гнѣтьемъ, грибомъ, неутемъ и наскосомъ.
Въ стайняхъ дѣлае дезинфекційно. 1 Кило выстаетъ на 6 метрѣвъ квадрат. Проспѣтъ даромъ. Гарантуе ся знаменитый вырѣбъ.
5 киловы высылки почтой на пробу по зр. 1-50, 10 кило по зр. 16 у Вѣдн.

MICHAEL BARTHEL & COMP. chemische Fabriken

Regensburg - Wien, X. Keplergasse Nr. 20. (Основ. 1781).

Льосы Выставы Вѣдѣнской по 1 зр.

Каждый льосъ на оба тягненія важный.

Списъ выгнанныхъ на оба тягненія. 3539 (2—50)

Перше тягненье 14 септія. Друге тягненье 15 жовтня 1890.

1 выгр. 50.000 зр. варт. 1 выгр. 50.000 зр. варт.

1	2.000	1	5.000
1	2.000	1	2.000
1	1.000	1	1.000
2	500	2	500
5	200	5	200
10	100	10	100
20	50	20	50
50	20	50	20
200	10	200	10
2000	5	2000	5

Льосы по 1 зр. Ausstellungs-Lotterie-Verwaltung
Wien, II., Rotunde.

Перше найдешевше и найбѣднѣше

жерело закупна

Розсылка по оригинальнымъ цѣнахъ фабричныхъ.

FILIP TISCH BRÜNN,

Krantmarkt 21. — Rathhausgasse 17.

Розсылка

за послѣднюю.

По надосланю напередъ платеж-ности розсылка оплатно.

Берненскій

СУКНА

въ первоядныхъ ц. к. прив. фабрикъ.

- 1 рѣстка 3-10 мет. матеріи на одѣгъ доброй якості зр. 3-50
- 1 рѣстка 3-10 мет. матеріи на одѣгъ лѣшомъ якості зр. 5—
- 1 рѣстка 3-10 мет. матеріи на одѣгъ найбѣ. якості зр. 10-75
- 1 рѣстка 3-10 мет. чорного сукна на салоповъ, одѣгъ зр. 9—
- 1 рѣстка 2-10 мет. матеріи на иберцигеръ д. якості зр. 4-25
- 1 рѣстка 2-10 мет. матеріи на иберцигеръ и. якості зр. 8—

Матеріи що перуть ся,

(подъ гарантією)

- 1 рѣстка кампарту въ найновѣйшихъ взорахъ мовъ сукно 6-40 метра зр. 3—
- 1 рѣстка полотнища на найтравелльнѣй и найпривадишѣй одѣгъ 6-40 м. зр. 4—

Намѣтка-хустка

- нитина 9 пидей довга зр. 1-50
- чиста вонна 10 пидей довга зр. 5—
- цѣла чорна, зъ тороками шовковыми (каширова хустка до жалобы) зр. 4-50

Повышій мѣры метрѣвъ выстають цѣнахъ на цѣлый одѣгъ мужескій або иберцигеръ.

Матеріи

на дамскій сукнѣ

всякого рода тканей, въ разнѣхъ краснахъ, що найновѣйшого и найпривадишѣй на сезонъ весняный и лѣтний 1890/91.

Цѣла сукня

- доброн якості 10 мет. зр. 5—
- лѣшомъ „ 10 „ зр. 7—
- доброн „ 10 „ зр. 9—
- добрѣйшомъ якості чиста вонна, 10 метр. зр. 11—
- найдобришомъ якості, чиста вонна, 10 метр. зр. 13—

Чорнй кашмиры

саксонской фабрикаціи, гладкій, пасмужистй або цѣвнй: 1 сукня, 10 метр. гладка зр. 4-50 1 сукня, 10 м., пасмужис. зр. 5-50

Англійскій зефиръ (полотна),

що найбѣшшого и найпрактичнѣйшого на сукнѣ кожо дому и на улицѣ. Новѣсть! 1 компл. сукня 1а якос. 10 м. зр. 6-50 1 компл. сукня 11 якос. 10 м. зр. 4-50

Французскій

Voiles

(сатины)

подъ гарантією доброй до прала. Цѣла СУКНЯ 10 метрѣвъ.

- доброн якості зр. 3-50
- лѣшомъ якості зр. 4-50
- найбѣшомъ якості зр. 5-50
- атласъ зр. 6-50

Джутовй заслоны,

турецкй взоры, повной довготы 1-й якості зр. 3-50 2-й якості зр. 2-50

Тунисовй заслоны,

золотомъ тканъ зъ деликатными пасмужками и тороками, повной довготы, у всѣхъ краснахъ зр. 4-50

Одинъ гарнитуръ

два накрывала на ложко и одно на столъ зъ джуты зр. 3-50 зъ рипу зр. 4-50

Ковры маніловй

дуже тревалй рѣстка 10—11 метрѣвъ зр. 3-40

ПОЛОТЕНЦЯ

1 штука—30 вѣд. лѣтѣвъ.

Цѣна за штуку:

- Румбурске полотно 5 пидей ширинѣ зр. 6-50
- Румбурскй оксфордъ правдово крашеный 1а зр. 6-50
- Румбурскй оксфордъ правдово крашеный 1а зр. 4-50
- Шифонъ, дуже доброй якості по зр. 4-50, 5-50, 6-50 до 9—
- Домовѣ полотне, 4 пидей шир. зр. 4-50, 5 пидей зр. 5-50
- Полотно „Стефанія“, 5 пидей шир., цѣнахъ заступать полотнину вебу зр. 9—
- Атласовый графъ на покрывала до пост. 1а 8-50 1а зр. 5-50
- Простирала безъ шву, штука, 2 метры довгй зр. 1-10
- Канефасъ 1 а якості на покрывала до постели зр. 6—
- Сорочки дамскй зъ шифонъ або мѣного полотна зъ коронками 6 штукъ зр. 3-75
- зъ найбѣшомъ вебы румбурской, зъ швейцарскимъ гафтованьемъ, 6 штукъ зр. 6—

Взбрѣ до приватныхъ особъ розсылають ся на желанье зъ всѣхъ предметовъ даромъ и оплатно.

При закупнѣ товаровъ просимо покликыватись на нашу часопись.

Видавецъ и одѣвчальникъ редакторъ Иванъ Бѣлей.

Цалѣтъ зъ изобр. Черляхскою.

Зъ друкарнѣ тов. ил. Шовченка, подъ зар. К. Бѣдиарского.

Виходять у Львові що дня (крім неділі і рушних свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Вибірочна найважливіших новостей“ виходить в авторстві, а в авторстві і петицію на першому разі в Діло.

Предикати і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діло“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газети ул. Кароля Іммануїла 9. у Відні M. Dukes, I. Schülerstrasse 8; Rudolf Moser; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasensteins & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предикати на „Діло“ і намістники за нисерати платні у Львові.

У Львові, дня 23 н. ст. червня 1890.

Наші добрі сусіди горяться чим-раз більше. Перші симптоми того недуга виявилися перед посліднім вчепом львівським, а каменем претягнення сталося слівце „чужий люде“. Сусіди наші водились, щоби Русь австрійська жила заодно в тій переселенстві, що єна все що належить до історичної Польщі і що для того управляти нею управління виключно польська „ерарія“ суспільна, котру Русини австрійські мали-б уважати природною „свою“ репрезентацією.

Коли настали вибори до союму краєвого, а в виборстві тих против найлучших інтелігентів польського комітету виборчого вийшло 16 заступників русинів, царюванням горячковою зблившись ся значно і покінчивши ся звистим епізодом в саміх соймах. Олію до огню додали і другі звисті притоди в часі сесії соймової, іменню інтерпеляція по слівц руських до правительств і протест против північної системи.

Спокій сусідів наших порушив немало і малий звід нотабільних русинів, стремлячий до сполучення всіх сил русинів в один табор, котрий мав обдумати ередства до виборства для Русин галицьких всіх прав і свобод, якими бд давна користують ся ті-ж добрі сусіди.

Мала тревога обгорнула їх також на висті, що панслависти російські раді бы зааранжувати славянський звід з преграмою, щоби всі Славяне прийняли один інтерваліційний язык та одно письмо славянське. Сусіди наші успокоились доперва тоді, як Русини галицькі рішучо відказались бд участі в таємній звіді, деки в самій Росії не буде скасований указ против нашої літератури.

Але хто міг подумати, що гадка Ігнат'єва ародит у наших сусідів гадку, звід панславистів російських противоставити звід Славян за-російських, на котрого чолі заблаглось стати самим же Полякам. Звід анти-російський мав бдуть ся в Кракові, а нагоду до того мало подати торжество похоронне мощей Миккевича на Вавели. Що у сусідів наших було таке намірелє, а доказ того вистане навести статью N. Reforma в дня 17 червня с. р., в котрій стоить чорне на білбі: „Миккевич був Поляком в Славянстві. Он перш поставив питання славянське на порядок денний і полишив західній Європі місію історичну славянського племені. Мы (N. Reforma) представляли собі про-те, що торжество похоронне Миккевича буде торжеством не тільки польським, але і славянським; що вокруг домовини польського поета зберуть ся представителі всіх народів славянських і подадуть собі руки не в ям кирилиці або царослав'ї, але в ям братної любові і свободного розвою славянських індивідуалізмів національних. Маніфестація та була бы найбодовіднішою бдівідою на проєкт всеславянського конгресу.“

Однак же задушевне намірелє сусідів наших, зааранжувати звід за-російських Славян у Кракові під прапором польським, розбілось о неохоту центрального правительств. Правительство спротивилось рішучо такий демонстрація політична і згодилося на торжество похоронне аж тоді, коли Поляки устрій того торжества з всею програмою передали в руки видлу краєвого, а сей приймив ся строгим цензурою над цїлим обходом і над річчями, які при тій нагоді мали бы вигодестись. Правительство заборонило рішучо і звід славянського молодіж, до котрого кликала польська молодіж краківська. Кардинал Дунавський застеріг собі також, щоби весь обхід мав переважно характер звичайного похорону і в тій душі промовляв делегат его на комітет, що бдуть ся перед руськими зеленими святами в видлі краєвм. N. Reforma каже сама: „Не наша вина, що гадка та (звід славянського в Кракові під проводом Поляків) не далась осушати“.

Видлі краєвий, як бачимо, дуже обмежав первістну широкую програму торжества похоронного і надав торжеству харак-

тер чисто локальний і виключно польський. Комітет зложений з рамени его, не запросяв офіційно ні одного народу славянського на торжество похоронне, так, що хоч бы хто из Славян прибув на той день до Кракова, то буде він лише цїкавим зрительм і гостем приватним. Видлі краєвий не запросяв також ав Русинів галицьких, ав буковинських, ав угорських на той день до Кракова. Лише мїсєй комітет львівський, що зложив ся під проводом д-ра Ант. Малецького, повідомив листами чотирох львівських Русинів, що їх комітет прибув до себе за членів і то не в тій цїлі, щоби ті Русини репрезентували Русинів галицьких на похоронах а лише до нарад над тим, в якій спосіб Львів мав бы причинитись до свїтлїшого обходу похоронного.

Дальшій хід річчї звистий читателям нашим. Три из покликаних Русинів од казались бд участі устроювання торжества, мотивуючи бдмовою свою тим, що торжество ає чисто польським, а всім иним польським руські не зложались доси так, щоби Русини могли бути помічними в устроювання польського обходу похоронного. Одповіди тих трех Русинів була зовсім на мїсці. Устроювати торжество похоронне польського поета мають виключне право і обовязок лише самі Поляки. Участь в торжествах могла вяти Русини, але до такої участі не запросяв їх господар торжества: видлі краєвий.

Мимо того і тим фактом розгорячилась преса польська, а з якою бругальністю напосїлась на тих трех Русинів, о тїм аж гідко агадувати. Інвенуація о мессіоїлізмі і корисних дотені сьмлює ся шоденно на пос. Романчука, проф. Вахнянина і редактора „Діла“ мовь бы з рога обильности. Здавалось бы, що хтось рушнє оіне звід. А вже перед у всім попрывавши Dziennik polski, черпаючи болю обома руками і видаючи намі на всі сторони. Он майже сказав ся... І прочі дивенки польські не можуть помилити ся з гадкою, що не то Славяне, але і Русини, мимо глибокого почитання для ієвільного поета польського, не стануть під той прапор славянський, котрий над всім Славянами хотїла розвїсти галицька Польща. Демонстрація не повелась. Русь галицька станула на боці. Широкий свїт дівна ся, що найближшій сусід бдвернув ся бд найблизшого сусіда і певно буде старатись розвїдати причину, чому так стає, а не навше.

З того, що вичитали мы в послідних днях в дивенках польських, виходить дуже ясно, що Русини, відказавшись бд участі зб виглядом більше формальних, зробили як найлучше. In vino veritas, — казав Рямлянин. А до преси польської можна бы вни приложити пословицу, що она каже правду в горячі. І дїйстно, преса польська, розгорячившись, висївала свои задушевні гадки про нас так голосно, що мы їй повинні бути дуже вдячними. Dziennik Polski кричить: „Проч з сентиментальності, проч з уступствами в користь Русинів!“ — і він рад бы до нас приложити звисту програму п. Яснєського: Pal go w łeb maczuga, piech się nie tęszu długo! „Сїч“ вїднєска стала уже товариством „монгольським“ а через вїжний уста журналістів польських виправують ся уже з легкістю такі слова як lotrowstwo... І як чудно гармоніюють з тим всім слова N. Reforma, що „мы (Поляки) хотїли собі в Кракові подати руки в ям братної любові і свободного розвою славянських індивідуалізмів національних“.

Але досить того. Мы не вычерпали ще всего предмету, котрым преса польська послідними часами так розгорячилась, що не щадять болю для нас. Розгоряченє то пішло і з одповіді „Сїч“ Ognisko вїднєскому, а зє змогло ся ще більше тим, що Русини галицькі при нових виборах до рад повітових з курії селянської в кількох округах перевели своих кандидатів. То вже вивело з терпелюности і старого піддавельского грїшника і бд дав в ч. 141 з дня 22 червня Полякам пересторогу,

щоби они лучше забрались до виборств тих, бо „рады повітові не мають характеру лише економічно-господарського в краю, але они природні комітети повітові при виборах до тїл законодавчих краю і держави“. Виходить з того наука: не пускайте сюди Русинів, бо при виборах не стане тих натуральних комітетів wyborczych... От з горячі і вилзало шло з мїшка.

Горячка змоглась остаточно і бд того, що зайшло на дїях в Познаньщї. Там три звичайні шляхтичі: Мощеньскій, Парушевскій і Лукомскій, та один шляхтич і заравом посол сойму пруского Людвиг Гревє, мажор політичний, продали нїмецької комісії колонізаційній 16.307 морів польської землі, а тим самим польського селянина бддал як жертву на заколеніє безощадному германізму. Наколя тепер возьмемо на приміту, що в нашій Галичині bracia polskiego wuznania посїли вже над 350 сел; що в Росії заносить ся на нову експіраційну систему елементу польського на лад пруский; що пропінція вже продана, а готівку забрали в значній часті банки, і т. д., — то дїйстно не можна чудуватись, що праса польська вийшла з рівноваги і бє ся як та муха, котрій хтось вибїнув одно крильце а бересь обрвати і друге.

Дятого годі нам на тепер бд праси польської надїятись чого-небудь другого, як прстон лайки. Але з другої сторони заходять konieczność, передвиджена уже посланими соймовими заздалегд, щоби всі Русини тим більше асоціалізувались під тепершню пору. Солідарність і позитивний труд на всякій полі — се оіж дїя. З третей сторони лучась і пр. Тафому добра наїда, пригнуптись близьше bratniej miłości, голошеної на вїтер і для замазаня дїйствних бдвєснїх міжнародних в краю наших...

Выборы до сойму на Буковинѣ,

В попередній числі „Діла“ подали ми резолюцію ухвалену головним виборчим комітетом русинів в Чернівцях, а в нїй подано мотиви до тих резолюцій, выгошених на зборі повного комітету проф. Броземь Пугуляком, головою комітету.

Трицять лїт минає сего року — сказав проф. Пугуляк — як доборолось австрійській горожане конституція; трицять лїт отже хобнуєт ся люде нашого цїсарства от оіж великим здобутком свободи і старають ся житє собі улепшити і чим-раз вїдшод до доброты ся. Народы, котрі пїнали велике значїне конституції — як Нїмці, Поляки, Чехи та Мадяры — выискали тих 30 лїт конституційного життя так, що сегодня их доля лежить у их руках, бо они арозумїли, що конституція, по руски сказавши, значить: „як собі постелишь, так ся вьспашь“. А що-ж доброго выисли з конституції наш Русини? Коротко сказавши, дуже мало в порівнянї з другими народами. А чому, — сьматє кождий, — оно так в конституцію у Русинів? Тому, милі брата, бо наш простолудинь ще темний, своих прав майже зовсім не свідомий, а до того і байдужний. Трицять лїт жє вже наш народ в конституційній цїсарстві, а він рівно й до сегодня дуже а дуже мало повята має о конституційних правах. Наш народ привык з давних давнь так спати, як єму другі постелят, бїз і не думая про те, що вже час є собі самому выгуду постїлї прилагодити; як перед 30 роками, так і сегодня гнує Русини свою шню у чуже ярмо, а хитрий сусід тому рад і пїзнавши політичну байдужность наших Русинів, взявшись за ошкунство и старають ся й на далї задержати наш народ у темноті, щоби тим довше могли их правами хобнувати ся.

„Наш народ ще й до сегодня не пїзнає, що выборы до рады державной та до сойму краєвого на то, щоби туда выслати своих найбодїйших та найцїрїйших русинів сьмать, котрі бы вступили ся за потребам та кривдами Русинів там, де до тепер то-року о них бєз них рідать. Наш простолудинь не знає, що конституційне право дозволяє єму выбирати з русинів повітов на своих послів Русинів і що того права Русинам нїхто в свїті не смїє заперечити. Але що-ж коли Русини того не розумїють и выбирають на своих заступників або тих, котрых ім чужий люде накінує, або тих, котрі их добре напоюють и их голоса для себе выдурять. Дятого то

Предикати на „Діло“ з літер. додатком в Австрії:
а цілий рік . . . 18 гр. на цілий рік . . . 24 гр.
на пів року . . . 9 гр. на пів року . . . 12 гр.
на чверть року . . . 4 гр. на чверть року . . . 6 гр.
а місяць . . . 1 гр. 50 пр.

у Львові:
а цілий рік . . . 18 гр. на пів року . . . 8 гр.
на чверть року . . . 4 гр. на місяць . . . 1 гр. 35 пр.
Рекляція, Адміністрація і Експедиція в дїа ч. 24 ул. Баторія. — Русини аспірають лише на повне застерєження. — Реєстрація неопечатаніх повн бд морта Ноодиноке чїсно комтєс 8 гр. а в.
Оголошення приймаються по ціні 6 пр. бд одним стріччї печатно, в рубр. „Надбєснє“ по 20 пр. а в.
Подписи чїслють ся по 10 пр. бд стріччї.

не мають буковинський Русини своих заступників Русинів ав в рад державній, ав в соймі краєвм. Вывивши дуже невелике число свідомих Русинів, — з жалем признаєт мусимо, агаля Русинів на Буковині темний і своих прав не свідомий.

„Оттакіх захопня нас і сегодїшні вибори до сойму краєвого. Вправд спонукала „Руска Рада“ тоту горстку свідомих Русинів до заложєня виборчого комітету; вправд і завязав ся такий руський комітет, — але чи міг той комітет великих здобутків сподївати ся? Народ по більшій часті темний, не свідомий, свїтлою інтелігенції мало, свїяченство, вынавши кобля одиниць, по найбільшій часті чуже, Русинам, лагідно сказавши, неприхильне! На ком же було тут опирати ся? Під отакими крайне неводрадными обставинами розпочав руський комітет свою роботу, бо вже-ж нїяк було з заложєними руками виборам придляувати ся. Треба було бод опирти ся на ту горстку свідомих вже люде і з арлю розвагою вести далше дїло; треба було з найбільшою осторожністю на всі боки оглядати ся, та не пропустити нїчого, що при даных обставинах дало бы ся в користь Русинів выхобувати. Видячи однак недостачу сил, щоби можна було выбирати в користь Русинів самостїю перевести, треба було киче шукати і чужої пїдпори, і стичности з бдівідними по-за-комітетовими чинниками; треба було особливо вступити з краєвим правительством в переговори. Настїдок того поступованя був такий, що і з краєвий комітет виборчий чув ся видїти приневоженим до нас писемно звернути ся і до дальших переговорів дотично виборств з руських повітов нас запросити. Сї переговори не довели однак до такого корисного наслідку, якого буковинський Русини на подставі законів мають право жадати, — бо нїяк не можє було переперти жаданя нашого комітету в цїлості, противно, треба було, зб вигляду на наш тепершній стан і на дуже сильний опір из сторони противно, зречи ся на-разі кобляких руських повітов в користь т. зв. краєвого виборчого комітету, щоби тим способом хоть три руські повіти для кандидатів Русинів позискати. Лїпше, — думав мїсєвий наш комітет — три певні мандати, як шість дуже непевних. При тїм ходило ще головню о другу дуже важну річ, іменню о те, щоби раз і Русини яко таї напевно ступили в публічне житє буковинського краю, щоби тим правительством переконати, що з нами дасть ся також говорити, що мы не таї незгодний та не таї ворохобини, якими нас наш приятель-сусід у Відні и всюди инде опасати аволю, що у нас є вже доста здорового і політично арлю розуму.

„Мїсєвий видлі не легковажив отже нашої справи, але старав ся советно і щиро дїло на перед повести, а коли не вдало ся єму так, як бы мы, и всі Русини сего бажали, то не наша в тїм вина, а лежить она в тепершних наших обставинах.“

„Буковина“ обчислює, що посїла місти кандидатів на послів до буковинського сойму, зашло бы в бдвїдний сойм: 14 Румунів, 7 Нїмців, 5 Поляків, 3 Русини а 2 Жиды. Отже коляши румунська більшість була бы, правда в незначній, меншості. Зб бвущих послів усунені доси вже на певно кандидатури старости Органського, судї Купєца і сына митрополита, секретаря Василя Мораря.

Выборы до рад повітових.

З Калуського пишуть нам: Вибори до рады повітові з селянської групи выпали у нас цїлковито посїла місти уложеної руським комітетом виборчим. До рады выбран п. 1. о. Ігн. Губчак, 2. о. Грин. Третяк, 3. о. Петро Сеняк, 4. о. Дан. Шкуртань, 5. Мих. Бачинський потарь калуський, 6. Мелетій Тенякський заступник бурмістра в Калусі, 7. Петро Дурбак з Войнилова, 8. Мих. Петрів, 9. Василь Іванов, 10. Іван Дуда, 11. Мих. Юрків і 12. Федор Галькевич.

Лїта руска побїдила 111 голосами против 49 голосів, котрі упали на лісту наших противників. Честішому селянству! — честі тим більш, що мимо дуже слабой організації виборон літа руска перейшла такою випонуючою більшістю! Видє, що вже самі селяне добре знають, хто їм приятель. Правда, не хабю і сам разом Микитів, котрі — хоч не за дрегт, але з честілюбности та для ласки паньскої — спаскудили ся, зрадивши народну справу. Іван Небыловець, вїтє з Новіцї, и Никола Корнський з Новіцї — оба не тільки що бдали карти польського комітету повітового, але ще й старали ся притягати других с-

лянь. Тільки-ж штука нмъ не удалась, розбившись о патріотизмъ и свѣдомость честныхъ селянъ.

Для характеристики нашихъ браці Polaków можно сказать, что они замѣст пороу-мѣти ся зъ нами Русинами, звязали ся зъ бра-тні поішезового вузупапіа и лаше въ той спо-сѣбъ зможуць перевести зъ мѣсонъ групу „своихъ“, а властво жидѣвъ. Розумѣе ся, що за се панове Поляки заплатятъ дуже дорого. Якъ далеко дійшовъ у васъ шовінізмъ поль-скій, се можуть скарактеризувати слова одно-го зъ головнихъ польскихъ моторѣвъ тутеш-нихъ: U nas nie ma takiego obywatela, który by przyjął marszałkowsko, jeśli by wicemarszał-kiem miał zostać Rusin... Зовсімъ після заса-ды: wolni z wolnymi, równi z równymi...

Зъ Чепанівського пишуть намъ:

У насъ выборы до рады повѣтовъ зъ курія селской выпали дуже оригінально.

До выборовъ сихъ не роблено ні аий-менчикъ приготувань. Коли выборы зѣхали ся доперва передъ самими выборами до Че-панова, застали готовий уже картка, выго-товленый выдѣломъ повѣтовымъ зъ такими кан-дидатами: князь Сапѣга, князь Пузина, баронъ Брунцкій, знаный Альбинъ де Гжимала Тур-жанскій (котрый отворивъ адвокатуку канце-лярію въ Любачевѣ), два рускія священники о. деваць Сембратовичъ и знаный зъ послѣднего wyboru до сойму о. Федоновичъ, оденъ малый властвитель земскій (вирілість), чотыри селяне (два Русины и два Мауры), а 12-го не тямлю. Селяне-выборѣвъ, доставши таку лісту, покру-тили головами и сказали: „Ой, не буде такъ, панове, якъ вы гадаєте! Князьѣвъ и баронѣвъ ставе собѣ зъ курія дворѣвъ, бо тамъ нашо-го брата не поставите... Мы-жъ уложимо собѣ лісту зъ 12 селянъ и ихъ выберемо, чтобы за-ступали нашъ интересъ въ радѣ повѣтовѣй...“ Такъ и стало ся. Мамо впаивѣвъ инспектора податкового и комисаря — всѣ 12 селянъ (11 Русинѣвъ и 1 колонистъ) вышли зъ выбо-ру. Зъ руского духовенства было всего 6 выборѣвъ и они (взглядно 5 ихъ) помогли селянамъ перевести выборы, о скѣлько дало ся, криво для Русинѣвъ. Зъ причины ко-роткости часу, никакшомъ лісты не можна було уложати.

О скѣлько зачувати, и выборы зъ мѣстѣ дня 24 с. м. выпадуць для агитаторѣвъ зъ ра-ды повѣтовъ некористо, бо выйдуть пере-важно жиды. Зъ другою зновъ стороны уже теперь голосятъ польскіе паны, що зъ сея му-ки — зъ сен рады — хлѣба не буде, бо они до уконституована не допустятъ.

Зъ Лѣського пишутъ намъ:

Донасуетель зъ Лѣського посѣщивъ ся въ донесеньемъ користою для Русинѣвъ ре-зультатъ выборовъ въ Лѣскѣ. На жаль, рѣчь выглядає трохи ниважне. Подана руска ліста въ „Дѣлѣ“ перейшла лише въ меншій ча-стинѣ.

При голосованіи проявили ся три партіи: одна руска подѣл проводомъ оо. Карпяка и Ки-пріяна Ясеничского, друга партія маршалка Жжуровского, а третья, кричавша але мала и безъ большого вливу партія сына маршалка Жжуровского и п. Туровского. Партія руска — мнимо сильныхъ заходѣвъ оо. Карпяка и Ясе-ничского не могла нічого вдѣлати. По пер-шіймъ голосованію результатъ показавъ ся не-рѣшачій, отже ще по 7-й годнѣвъ вечеромъ мусѣвъ бути выборѣвъ лѣскавій.

Результатъ выборовъ такий: Зъ русковъ лісты перейшли: 1. о. Карпякъ зъ Устрѣвъ, 2. о. Кипр. Ясеничскій зъ Загочева, 3. Асасавъ Шушко господарь зъ Стежаничъ и 4. Махайло Возный вѣйт зъ Ясена а дальше: 5. Теофілъ Жжуровскій дѣдчъ зъ Берески, 6. Ив. Затор-скій дѣдчъ и вѣйт зъ Мичкова, 7. д-ръ Го-сневъ Здунъ дѣдчъ и вѣйт зъ Процѣны, 8. Іосифъ Вѣдра дѣдчъ и вѣйт зъ Вѣбрки; 9. Ив. Герцъ господарь (лат. обр.) и вѣйт зъ Середного-села, 10. Гриць Когутанчъ госпа-дарь зъ Лупкова, 11. Ив. Пильо господарь зъ Гошова и 12. Стефанъ Буно вѣйт зъ Волѣ-постоловой.

Зъ стороны польсковъ была агітація дуже велика. П. маршалковъ формально выдѣравъ картки рускихъ кандидатѣвъ, а втискавъ свои. Не обходилось и безъ подкупствъ... Русины-жъ якъ торѣкъ — бойды ся не сніло — при вы-борахъ до сойму, такъ и теперь перепали зъ власномъ яны. Причиною, що на 12 рускихъ кандидатѣвъ перейшло лише 4-охъ (та й то одинокъ лише 3-ма голосами большості!) была байдужность руска. Наша селская интеліген-ція богато бакава на тематъ патріотизму рус-кого, — думавъ бы-се, се першій повѣтъ на цѣлу Галичину подѣл взглядамъ руско-націо-нальнымъ, — а на дѣлѣ — бѣвъ мабуць по-слѣдній. На 50 священникѣвъ въ лѣскавѣмъ повѣтѣ далось выбрати на выборѣвъ всего 6-охъ, а до выбора явили ся лише 4. Оо. Тео-філъ Глушкевичъ зъ Гошова и Николай Ба-чынскій зъ Маньова дали ся выбрати, але не прѣхали на выборы. (О. Н. Бачынскій такъ само учивавъ и торѣкъ при выборахъ до сой-му...) Очеvidно, якъ мѣжъ интелігенцію рус-кою такъ мале было заинтересованье выбора-ми, то й не могли выборы удати ся. А якъ мало нашъ интелігентный люде интересовали ся сею многоважною справою, досыть буде на-вести фактъ, що коли одинокъ мешкаючий на мило подѣл Лѣсковѣмъ прѣхавъ на часъ выбо-рѣвъ до мѣста и побывавъ адвѣтъ народу, за-чудувавъ ся и спытавъ выборѣвъ: что се за зб-ранье таке сегодня? У нашего народу чого-е подобного не буває!...

Зъ Камѣнецкого пишутъ намъ:

Въ нашѣмъ повѣтѣ передъ выборами до рады повѣтовъ зъ курія селской заключили были Русины зъ Поляками компромисъ, уло-живъ на основѣ компромису лісту кандида-тѣвъ, и адовадъ ся, что выборы пйдуть мирно, безъ борбы. И ово было бы такъ стало ся, але

староста п. Родеръ уложивъ и въ експеди-тѣ казавъ обдѣлти свою лісту, склянувъ вѣйтѣвъ, продавъ нмъ тоту лісту и казавъ на ю голо-сувати. А подѣствъ самыхъ выборовъ п. Родеръ ставъ зъ практикантомъ п. Прокоповичемъ, оба въ мундурахъ, въ дверехъ салѣ, обдѣравъ бѣвъ выборѣвъ лісты компромисовѣ, а свои нмъ дававъ. Тымъ чиномъ удержалася ліста п. Родера, а компромисова въ большості пе-репала. (Зъ компромисовою перейшло всего 5 членѣвъ, а прочі 7 зъ лісты старосты.) По-добно якъ при самыхъ выборахъ, дѣвалось и при правыборахъ, особливо въ мѣстахъ: вы-борнымъ роздавано готовый вже картки на ко-трыхъ были списані имена понайбольше жи-дѣвъ.

Не можна було такоже зрозумѣти полі-тики д-ра Ступницкого, который мавъ належа-ти до компромисующихъ, а передъ самими вы-боромъ доручивъ варѣн чотырьохъ, который потому п. докторови въ очи сказавъ, що зъ его уповаженія черкае и пише на компромис-овыхъ карткахъ, кого ему подобаєтъ. Таке поступованье — се для насъ за висока по-літика.

И такъ выборы выпали не по мысли Ру-синѣвъ, противъ зобовязанъ Полякѣвъ, а лише по воли п. Родера.

Зъ выборы вышли: одинокъ графъ (Стан. Бадені), два священники (оо. М. Цетельскій зъ Камѣнки и Купчинскій зъ Огладѣ), два зъ свѣтской интелігенціи (д-ръ Ступницкій и су-дѣя камѣнецкій Черны) и сѣмъ вѣйтѣвъ.

Въ Ново-санчкѣмъ повѣтѣ вышло зъ выборовъ до тамошней рады повѣтовъ такъ много селянъ, якъ ще нікогда не бувало. На 12 радныхъ выбрано 10 селянъ, 1 священникъ (во. Фуралика) и одного пана (д-ра Густава Ромера). Селяне — якъ доволатъ зъ Нового-Санча до польскихъ дневникѣвъ — особли-во жъ Русины голосовали дуже солидарно и солидарности загалу селянъ треба приписати такий результатъ выборовъ.

Мн. Калій о краяхъ окупованныхъ.

Въ спѣльныхъ делегаціяхъ давъ министѣръ Калій дуже цѣнаве сразовозданье о администра-ціи Босны и Герцегованы, котре тутъ подаемо въ цѣлой основѣ.

Давуючи делегацїю Калічича за его при-хильну и безсторонну оцѣнку администраціи окупованныхъ краѣвъ, сказавъ министѣръ: Есть то мое крѣпке переконанье, что Босна и Гер-цеговина идуть дорогою постоѣнного поступку и что той поступѣтъ принесетъ хосентъ не лише са-мымъ краѣмъ окупованнымъ, але такоже и цѣ-лой монархіи. Мой попередній сказавъ, что въ тыхъ краяхъ не може цивилизація дуже скоро поступати и длатого потребѣтъ, что за-недбава природе, доловнати будовою дорожѣ и зѣлѣнцѣвъ, что и дѣе ся. Я позволю собѣ авѣ-руги тутъ увагу делегаѣтъ лишь на одну точку. То правда, что вѣдѣ Альпъ, котрі входять въ ой краѣ, обдѣляютъ ихъ подѣ многими взгля-дами бѣвъ Заходу, хочъ зъ другой стороны ма-ють они и великій горы на Полудин. Але мнимо-то присвоювала собѣ Босна вже въ найдавніш-шихъ часахъ заходну культуру а навѣтъ и за-часѣвъ византійсконъ державы. История Босны а такоже и история Далмации доказують, что ті краѣ не лише присвоювали собѣ самый куль-туру заходѣвъ, але були и точкою выходу той культуры на цѣлый балканскій повѣсторѣвъ. Правда, что передъ коѣмъко столѣтьями подѣл перервали хѣдъ той культуры въ томъ напра-вѣ, але бѣвъ коли Босна прѣйшла подѣ нашу управу, то думамо, есть нашимъ обовязкомъ одновати той давній напрямѣ, властвити сему краѣмъ. Тымъ одновати може и природоному змаганю тамошного населена до розвою а мо-же бути, что и якъ-разъ длатого заходѣвъ евро-пейска цивилизація въ сѣхъ краяхъ поступає такъ скорымъ ходомъ, что ті краѣ чують въ собѣ стару традицію культурного напругу.

Щобы теперь перейти до специаль-ныхъ справъ, мущу нагадати, что впов. делегатъ скавъ, что въ администраціи зѣлѣнцѣвъ краѣвъ окупованныхъ не видѣо нѣл-кон системы. Позволю собѣ тутъ мале спро-ставанье. Есть тамъ певно система хочъ-бы о-стѣбно, о скѣлько надбосанска зѣлѣнцѣвъ стоить подѣ управою министерства войны а прочі зѣлѣнцѣвъ подѣ управою краѣвного пра-вительства. Обѣ ті управы суть зовсѣмъ бѣвъ себе бѣдѣжнѣ; лишь рухъ коѣмъкохъ зѣлѣнцѣвъ збудованныхъ средствами краѣвными бѣдово въ управу надбосанскай зѣлѣнцѣвъ, бо то дуже ужасна администрація. Такъ арблено зъ зѣлѣнцѣвами Сенца-Саравао и Добой Смиль-ганъ. Зѣлѣнцѣвъ же, что суть въ Герцегованѣ а именномъ зѣлѣнцѣвъ Мостарѣ-Метковичъ и вы-бодана ажъ до Кинѣвъ зѣлѣнцѣвъ Рама-стояли бѣвъ самого початку подѣ управою краѣ-вного правительства а права власть админи-страціи установила окремую для нихъ дѣре-жцію въ Мостарѣ.

Що-до замѣтовъ делег. Калія, что мы повинны уважати до администраціи а мѣсце-выхъ жителей, то скажу, что мнимо наміро-немъ есть зъ коѣмъко рокомъ чимъ разѣ большѣ притягати мѣсцевыхъ жителей до ад-министраціи у всѣхъ браншахъ. Розумѣе ся, что то може наступати лишь въ мѣру образо-вана мѣсцевыхъ жителей; але я маю надѣю, что вже въ недалекомъ часѣ процентъ краѣ-выхъ урядникѣвъ супротивъ тыхъ, что прѣй-шли зъ другихъ краѣвъ монархіи, буде значно збольшати ся. Позволю собѣ навести тутъ лишь деякій числа процентовой що-до мѣсце-выхъ жителей номѣщаемыхъ вже теперь при-везеныхъ браншахъ администраціи. Нанѣ маемо 13% мѣсцевыхъ жителей въ корпусѣ урядни-комъ, 75% возныхъ, 70% побережнѣвъ, 18% учитель зъ середнихъ школъ а 40% учи-тель зъ школъ народныхъ (и то лишь загалъ-

ныхъ, безъ взгляду на школы вѣроисповѣданъ), 37% урядникѣвъ мытныхъ и фѣнаисовыхъ 90% при заведеняхъ господарскихъ и промы-словыхъ, 85% при гвѣрцахъ, 90% при гарѣдѣ фабрикъ ткацкихъ. Мы заснували такоже инсти-тутъ, который мавъ подѣготовляти тыхъ мѣсце-выхъ жителей, котрі не суть въ сѣлѣ або не мають часу вѣдѣвати гимназїи а бѣдѣтъ ще сту-діи университетскіе, до службы державной, что-бы нмъ тымъ способомъ дати якъ найскорѣе заработѣвъ. Институтъ той заложено повѣтора року тому назадъ и мы называемо его „тех-ническою школою середною“. Въ томъ инсти-тутѣ образовууть ся факхові люде зѣлѣнцѣвъ браншъ, надарателѣ робѣтъ, будѣннѣй до-рѣбѣ, полѣры, лѣснѣвъ и другі поменшій уряд-ники, такъ что коли дотѣмъ особы скѣнѣтъ ту школу, то можуть сразу дѣстати посаду. Курсы той есть общесловный на три роки. Мо-лоді люде можуть вступати до той школы зъ народныхъ школъ и школъ торговельныхъ и длатого можуть въ 18, 19 и 20 роцѣ дѣстати посаду державну а коли допознать свои сту-діи, то можуть и выше авансирѣвати. Плѣтъ наука есть такъ розножонѣвъ, что въ зивомѣмъ курсѣ выкладають ся теоретичный предметы а длатомъ могутъ ученики вступати до выбра-ныхъ соѣвъ браншъ, чтобы тамъ на мѣста прѣ-дѣбати собѣ практичного званья. Администрація краю старѣе ся чимъ разѣ большѣ притягати мѣсцевыи силы, але то потребує ще зѣкѣмъ ча-су, тымъ большѣ, коли аважать ся, что гимна-зїи въ Сараевѣ мавъ доперва бѣвъ двоухъ лѣтъ осмыу класу.

Вп. делег. порушивъ такоже справу лѣ-сѣвъ а специально справу вырѣбляваня клепокъ. Пѣтъ лѣтъ тому назадъ порушивъ тутъ справу культуры лѣсовою, видѣтъ ся ме-нѣ, вѣ. Виндигрецъ, а образѣ, який а тогды представѣвъ, бѣвъ, о скѣлько собѣ прѣвѣдую, не конче рожевий. Але я думавъ, что лѣтъ-есть все бѣвъ разѣ сказати отверто, чтобы обѣ-сѣла можна въ чистую соѣветѣю чѣсъ лѣсовою сказати. Одъ того часу мнимо вже пѣтъ лѣтъ и бѣвъ того часу задавала собѣ краѣва админи-страція богато труда въ сѣмъ напрямѣ, бо треба зъ горы прѣзвати, что значна часть кра-ѣвыхъ доходѣвъ спонизавъ въ лѣсахъ. Мущу сконстатувати, что побѣла послѣднего обѣсѣденя цѣлой простѣръ державныхъ лѣсѣвъ выносить 1,300,000 гектарѣвъ, простѣръ, якъ на такий малый краѣвъ, дуже великій. Найбольша часть дерева въ лѣсѣвъ есть дерево четанне (шпальковѣ) и дубина. Четанне дерево цѣхѣдѣтъ въ найкрасѣйшій яконѣи и стоить на рѣвни зъ соснами и ялицами въ Норвегїи. Правда, что нѣвъ же дуже трудно експлуатувати лѣ-сы зъ четаннимъ деревомъ и такъ буде ще довго. При томъ треба мати и то на оцѣ, что лѣсы яконѣи на Востѣдѣ, де есть лишь коза, суть дуже знищенъ и что нашъ найкрасѣйшій лѣ-сы лежать по наибольшій части въ горахъ. Добуванье четанного дерева, котре, якъ зѣвѣсно, wymaga великого накладу, коли мавъ ся робити терній матеріалъ, есть сполучене зъ тымъ большими трудностями, что четанного дерева можна въ поблизьныхъ портахъ дуже дешево купити, а въ томъ давъ Галичина специально добрый примѣръ, бо вывозитъ дуже богато и дешево дерево. Розу-мѣе ся, что я ве маю нічого противъ того, бо признаю каждому право продавати свой про-дуктъ якъ найлѣпше. Але и то есть причина, длатого наше дерево не могло досѣ добре ек-сплуатувати ся. Зъ часомъ и то удытъ ся. Ко-ли лѣсы стоить обдѣловати, то для краю бога-того ще не великій клопѣтъ, але въ Боснѣ стоить рѣчь янѣше а треба мати ще и то на уважѣ, что коли природою богатою землѣ ле-жить обдѣловати, то ставъ углѣбѣмъ, тымъ боль-ше, что лѣсова культура будѣ досѣ въ сѣхъ краяхъ заведѣва и длатого есть богато лѣ-сѣвъ, что суть не конче въ добромъ станѣ. Есть богато лѣсѣвъ перестѣловыхъ а нѣхѣтъ ихъ досѣ не частѣвъ и не рубѣвъ. Въ наслѣдокъ того треба було конче робити янѣше интересъ зъ деревомъ а познати не було можна зрѣби-ти того зъ деревомъ четаннимъ, то мы розпо-чали бѣвъ лѣсѣвъ дубовыхъ, котрі хочъ стано-влять меншу часть нашихъ лѣсѣвъ, але суть за то доступнѣшій.

Поднесено тутъ жалѣ хорватскихъ куп-цѣвъ, что Босна робитъ нмъ конкуренцію въ торговлѣ клепами. Такъ не есть; Босна ек-спортировала вже давно передъ окупаціою кле-пы а бѣвъ 1855 р. навѣтъ великими масами, бо миллионы, отже конкуренція мущѣла бути вже давнѣйше а не доперва теперь. Але отъ въ-чѣмъ лежить причина, что клепа спадѣють часами въ цѣвъ: я достаю что року сразо-вѣданя зъ стану винницѣвъ въ Франціи и пере-коную ся, что суть часами алы роки на вино; коли отже настане такий рѣвъ, то и потреба клепокъ есть мѣша а тогды спадаєтѣ ихъ ек-спортъ и цѣна. Правительство експлуатувало дубовыи лѣсы вже бѣвъ р. 1882, по наибольшій части ті, что лежать близѣе Савы, и продава-ло клепа по 4 до 6 1/2 ар., перестѣло по 5 ар. 47 ар. бѣвъ пѣвъ. Нарѣвъ прѣйшовъ 1886 р. зѣль-часть на вино и мы достали тогды замовленье на 3 ар. 30 ар. бѣвъ пѣвъ. Мы того не могли прѣняти и Босна не могла того року прода-ти одинокъ клепа. Я бувъ тогды гадѣвъ, что Босна не повинна большѣ выставляти ся на таку е-ксплуатувѣтъ и длатого хотѣвъ зрѣбати инте-ресъ зъ двома великими домами, зъ однимъ великимъ банкомъ вѣденскимъ и трѣствин-скою фірмою Морпурѣ и Парѣте та заклѣ-чавъ въ послѣднюю фірмою угоду, бо она да-вала лѣвшу цѣву. Одъ 1886 до 1889 р. мали мы коѣмъко контрактѣвъ зъ тою фірмою и то по рѣвнымъ цѣнамъ, почавши бѣвъ 4 ар. 50 ар. до 5 ар. 5 ар., 6-50 ар., 7 ар., 11 ар. и 13 ар. бѣвъ пѣвъ, побѣла того, якъ лѣсъ бѣвъ лѣше чѣ-дальше бѣвъ средствъ коммуникаціонныхъ. Труд-ный вывозъ матеріалѣ спонукавъ ту фірму бу-дувати собѣ дорожѣ; она побудувала отже двѣ дѣрѣзавѣвъ, зъ котрыхъ одна на 17 кілоомъ а друга на 40 кілоомъ довга. Перша зъ нихъ, котру вже знесено, была вѣвна а друга паро-

ва есть ще досѣ. Насыпы тыхъ зѣлѣнцѣвъ бу-дованныхъ власнымъ коштомъ фірмы повѣста-нутъ власностию краю, который буде нхъ моѣтъ ужити на дорожѣ. Такъ само побудувала та фірма вѣзний, дуже добрый мѣстѣвъ на Боснѣ коло Завидовицѣ. Та сама фірма являла такоже на себе удержувати дѣлѣй дорожѣ въ краю, котрі wymagaли въ одинокъ роцѣ 10,000 ар. коштовъ. Есть то отже интересъ, который вы-магає великого накладу, хочъ бѣвъ лѣше инте-ресъ клепокъ а при томъ осягнула мы дѣ-ны, котрі певно не суть для насъ некорыстѣвъ. Наконецъ сказавъ ще министѣръ, что не може уважѣвати реверсу выдѣленого зъ Босны хорватского журналиста Гайдича и на томъ зѣ-кѣнѣвъ свое посяганье экономическѣвъ бѣдо-снѣвъ окупованныхъ краѣвъ.

Найновѣйше польске kochajmy się!

Dziennik Polski обговоривъ въ недѣльнѣмъ (171) числѣ да саро справу зѣвѣстного письма п. Романчука, Вахянина и Белеа до мѣско-го комитету львовского, а обговоривъ въ такий способъ, что варто послушати, бо рѣдко коли корона польска чула таку „благодарную“ мову. Есть се найновѣйше польске kochajmy się, звер-кене до браці Rusinów.

Отже — пише Dziennik — маемо щось въ родѣ паштеты куликѣвского, который намъ приравнали панове Белея, Вахянина и Ро-манчукъ... Одъ давна можна було перекон-ватись сотни разѣвъ, что нашъ надѣвъ засле-пленю Чортково державный мужъ русинскій, рускій чи російскій надѣвъсе обдѣнчуютъ ся перерсїєю и зъ невеликимъ выимкомъ могли бы вже навѣтъ генераловъ Игнатѣву... чистѣя чѣботы... Коли-бѣ комитѣтъ не бувъ запросѣвъ тыхъ панѣвъ до участи въ тор-жѣствѣ на Вавели, будѣ-бѣ они стогнали якъ розбитѣ двѣоны и цѣлый Дѣмъ народ-ный зъ Просвѣтою не помѣтивъ бы вою-чѣхъ дѣгтемъ фразѣвъ о игнорованю Русинѣвъ... Красна трѣйка политична!.. Боже! такою трѣйкою можна зайхати хочъ-бы на Сибирѣ!.. И я представѣю собѣ, въ якомъ шаленѣмъ галѣопъ галаа бы тотѣ трѣйка ку Камчатѣвъ, коли-бѣ на кібітѣвъ была домовина зъ Ма-кѣвичемъ!.. Щобы русска ненавистъ подѣк-тувала щось такъ нужденного, якъ аргумен-ты въ ихъ заявленю, то вже справдѣвъ не знаю, чому дауватись, чи ароганція, чи безчельность, чи допустѣтъ, что люде ті по-просту стравили разумъ... Але якъ тоѣмъ залетѣтъ дорожѣ, то ті панове приходѣтъ до повной свѣдомости и потрафѣють усе бѣдѣ-кѣтъ „загално-людскій“ характеръ у вея-кого рода торжѣствахъ, устроюваныхъ мо-сковскими генералъ-губернаторами... Не та-цѣвѣтъ маура на рускомъ баю або роз-починати его коломыйкою замѣстъ поль-несомъ належить до патріотичныхъ артику-ловъ т. зв. украинской партїи, котра тымъ рѣзнѣтъ ся бѣвъ партїи московской, что першій зѣлѣвъ бы Полякѣвъ на го-рячо, а другій на холодо зъ агурцѣвъ... То два дуже гарны, цивилизованыи сторонни-ца политичный. Боги бы н. пр. московскій зачѣвъ рѣзати ножемъ Поляка, то украинецъ меланколію закличе: „Выостри но, брате, нѣжъ и рѣжъ помаленьку, бо то добрый бувъ чоловікъ...“ Дорога политичный нашихъ теперѣшнихъ украинѣйскихъ проводирѣвъ и московскихъ загнѣчѣвъ зовсѣмъ не ро-зходѣтъ ся такъ, якъ се вѣдѣвъ ся многими названымъ и честнымъ работникамъ „кра-евонъ политикѣвъ“. — Якъ се мѣсте пѣне Ро-манчукъ? — Якъ се мѣсте пѣне Наумовичъ? — Вы куда ѣдете? — До Москвы. — А вы? А я ѣду въ Москву. — Давна рѣчь! Я до Москвы, а вы въ Москву, и оба сидѣмо въ одинокъ возѣ коло себе. Давна рѣчь! — Е, батюшка! Политика не геометрія, не вы-мѣрѣвъ ея лінією. Она такъ хитро-мудро устроена, что нѣбѣвъ ѣде въ противный бо-ки, а ѣде ся разомъ...“ Удете собѣ мѣ пан-ове зъ однимъ, зъ двома, а навѣтъ зъ тре-ма о — навѣтъ до всѣхъ дѣдѣвъ, коли-мавъ подобаєтъ. Знаю, де заѣдете, и знаю обѣ томъ, что есть мѣста, зъ котрыхъ уже не вертѣає, а до такихъ мѣжъ начинаи на-лежить н. л. ваше небо московске зъ святы-ми Пашкевичами, Муравьевами, котрымъ не-довго вже атежъ Наумовичъ обмывати буде ноги въ засохлонъ кровни польской и цѣдува-ти ихъ... хрестѣвъ на дорожѣ! Суспѣльнѣсть польска вашою робѣтъ не лѣваєвъ — она мѣвъ въ собѣ тоѣмъ бѣдѣрномъ силѣ, что ста-вало ѣвъ на вѣковый гнѣтъ и стане на ті-лѣтъ, доки намъ сонце не зѣйде. Але такъ, якъ въ свѣтѣ, такъ и въ политикѣ, рѣзно плетѣсь, и хочъ у Варшавѣ теперь лишѣвъ лѣхтарѣвъ газѣвъ, то не выхо-дѣтъ зъ сего, чтобы такий галичскій борнѣль-ч. Мирославъ Добрянскій; переходѣтъ коло памятникѣвъ на Саскомъ пляцу въ Варшавѣ, не почувъ яконѣвъ невыразнои свѣрѣчѣвъ и не подрацавъ ся по горлѣвъ...

Навѣвши зѣвѣтъ того найновѣйшого поль-ского Kochajmy się, не гадаемо розбирати его точка за точкою. Звернемо лише увагу на двѣ рѣчи.

Перша рѣчь, — что слова обдѣдуваня у-краинцевъ: „Выостри, брате, нѣжъ и рѣжъ помаленьку, бо то добрый бувъ чоловікъ“ — не суть оригінальнымъ вынохѣдомъ Dziennik-a Polsk-ого, але плагіатомъ зъ 1846 року.

Друга дуже цѣнава рѣчь — то остатный уступѣвъ, де говорѣтъ ся о лѣхтарѣвахъ у Варшавѣ и о свѣрѣчѣвъ подѣ шнаю у Мирослава Добрянского... Панове зъ Dziennik-a такъ не навѣдѣтъ неба зъ святымъ Муравьевомъ Вѣ-шателемъ, а самі представляють собѣ небо въ обдѣдуваной Польщи зъ повѣшаннымъ на лѣхтарѣи Мирославомъ Добрянскимъ... Грату-люемо Вамъ, панове редакторы Dziennika Pol-sk-ого!...

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійська делегація рада в суботу надъ етапомъ министерства дѣл заграничныхъ. Гр. Кальнового заступає шефъ секціи Седель. Въ загальній дебатъ промажувъ насампередъ Пленеръ и хвалить політику Австро-Угорщини, котра опирає на твердженіи союзъ, а при сѣй нагодѣ не забувъ похвалити и кн. Бісмарка яко основателя того союзу. Становище Австро-Угорщини — казавъ бесѣдникъ — єсть лишъ супротивъ Росіи трудне и небезпечно, бо хочъ вѣсти о громадженю російской арміи на австрійской границі єсть пересадий, то все така рѣчь певна, що устанавленіе російской арміи вздовжъ австрійской границі ще не скончило ся; становище то єсть тымъ труднѣше, що властивыхъ цѣлей російской політики на Востодѣ годѣ офіціально и ясно знати. Одакъ звернувъ бесѣдникъ на Сербію и зазначивъ, що она поступає лишъ ддятого такъ якъ того хоче Росія, що не має ще нагоди переконати ся о властивыхъ цѣляхъ російской політики такъ, якъ то переконала ся Болгарія и Румунія, котрі стоять теперъ на востокѣ вышомъ становища. Пленеръ критикувавъ далше дуже остро поступованіе австрійской політики финансовою супротивъ Австрії и доказувавъ, що та політика мусѣла конче выкатати недоверіе Сербіи. Оуа радавъ отже не провокувати Сербію и заявивъ, що буде голосувати за бюджетомъ, бо має повне доверіе до політики гр. Кальнового.

Рітеръ зазначивъ насампередъ, що вѣс делегати єсть того погляду, що споры національнй треба оставити на боцѣ и супротивъ чужихъ выступати яко одна сила. Бесѣдникъ піднявъ одакъ и то, що въ Італіи дружба зъ Австрією не всюди єсть популярна и що въ послѣднихъ часахъ проявилось навіть зближеніе Італіи до Франції. Що-до союзу зъ Нѣмеччиною, то сказавъ бесѣдникъ, що вѣс бажають того, чтобы той союзъ бувъ и далше удержаний. Звернувши одакъ на балканскій півостровъ зазначивъ Рітеръ, що справа Австро-Угорщини тамъ єсть стоить. Тамъ страшили мы — казавъ бесѣдникъ — нашъ торгъ, а въ Сербіи стоять рѣчи ще гірше. Деякі фінансові мѣры мусѣли зробити въ Сербіи але вражѣнне и выкликати тамъ недоверіе. Не говорю вже о тѣмъ, що зъ боцѣ підпирало до певнои мѣры войну Болгаръ противъ Сербіи. (Голосы: Ого! Рітеръ.) Я того не кажу, чтобы такъ було, але въ Сербіи єсть така гадка. Вѣс одакъ зъ попереднихъ бесѣдниківъ вказувавъ на то, що зъ уступленіемъ вор. Мала на видѣвъ Австрії въ Сербіи значно ослабѣ. Чи теперъ, коли вор. Малавъ вернувъ назадъ до Сербіи, односини єи до Австрії полѣпшати ся, лишаю вашой розважѣ. Взагалѣ признавъ Рітеръ, що гр. Кальновіи зумѣвъ побороити вѣс трудности и сповнивъ добре свою задачу и дятого бѣе буде голосувати за бюджетомъ. Въ спеціальной дебатѣ ухвалено одакъ цѣльнй бюджетъ министерства дѣл заграничныхъ.

Здає ся, що засѣданія спѣльных делегацій потягнуть ся довше якъ то первѣсно здавало ся, а то дятого, що межи ухвалою надзвичайныхъ потребъ войсковыхъ въ австрійской делегації а внесеніемъ угорскихъ комісій войсковою показала ся рѣзниця. Австрійська делегація ухвалила пѣсля предложенія правительства на заведеніе войсковыхъ стацій провинціальныхъ суму 150.000 зр. яко першу рату цѣловъ потреби въ сумѣ 300.000 зр., тымчасомъ угорская комісія войсковою ухвалила такожъ 150.000 зр., але не яко першу рату, лишъ яко цѣлу потребу суму. Позаякъ угорская делегація по сѣй имовѣрности згодити ся на внесеніе своєї комісії, то буде мусѣла настати предвиджена въ законѣ вышнѣя нуццїи. Угорская делегація не закінчила до середи своєхъ нарадъ, а комісія нуццїи для виробнѣна рѣзницѣ буде могла доперва ажъ въ четверть абрати ся и того дня одбуде ся вышнѣя нуццїи. Засѣданія делегацій будуть отже могли закінчити ся доперва въ пятницю або въ суботу.

Въ доповнаю дебаты надъ звычайнымъ выдаткомъ войсковымъ въ австрійской делегації, треба ще занотувати, що делег. Бѣльинскій заявивъ именемъ делегатѣвъ зъ Галичини, що они зовсімъ не хотять войны зъ Росією, бо тогдѣ потерпѣла бы прецѣ Галичина найбільше. Коли отже галицїи делегати годують за бюджетомъ, то не дятого, що хотять, чтобы Австрія вела войну зъ Росією, але радше дятого, чтобы до той войны не допускати.

Герольскій намѣстникъ бар. Відманъ подавъ ся до димісій и вже єи одержавъ та выдѣ незадого до своєї посѣлости въ долѣшній Австріи. Хто приѣде на его мѣсце, досѣ ще не знати; зъ вѣрительного табору розбѣлає вѣсть, що гр. Коріинскій теперѣшний президентъ краю въ Зальцбургѣ.

Російская праса зачинає остро выступати противъ Австро-Угорщини за єи найновѣше становище супротивъ Сербіи. „Гражданинъ“ называє австрійскую політику „розбѣщаючою“ и доказує, що Австро-Угорщина хоче зъ часомъ загорнути цѣлый півостровъ балканскій. Газета ся зазначає Сербію, чтобы она енергично выступила противъ Австрії и сивали дозвѣ австрійскихъ товаровъ ажъ до Солуна. Характеристичнымъ при тѣмъ єсть, що „Гражданинъ“ радить Сербіи занести конституцію и завести у себе самодержавіє, а тогдѣ ажъ буде Сербіи добре на свѣтѣ.

Про звѣстну Цибрикову не було довгий часъ вѣчого чувати и нѣкто не знавъ, де она подѣла ся. Ажъ теперъ наспѣла вѣсть, що єи заточено до вологодской губерніи а тамошній губернаторъ велѣвъ завести єи до малого мѣстечка Яренска надъ рѣкою Яренгою, котре лежить 172 милѣ далеко одъ Москвы а 214 милѣ одъ Петербурга. Въ мѣстѣ тѣмъ

живе ще 15 другихъ заточниковъ зъ т. зв. „привилегированного сословія“ т. е. людей интеллигентныхъ. Яренскъ єсть майже вѣсѣмъ оддѣлений одъ цѣлого свѣта, бо не має нѣ почты нѣ телеграфу.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Въ Збонскахъ пѣдѣ Львовомъ основано мнѣвшон зими стараніемъ о. Зельского, тамошного приходника, читальню, котрой головно єсть єи основатель. Въ тѣй то читальни одбудує ся въ недѣлю 15 с. м. вечерокъ, на котрой громадою прибула львѣвская руска молодѣжь, чтобы взяти въ нѣмъ участіе. Въ просторѣйшій стодолѣ (бо читальня не має ще власной хаты) повитавъ о. Зельскій хорошему промовою селянъ, котрі досѣ численно агромадѣлись (особливо жѣнки). По тѣмъ наступила на перемѣну одчитѣ п. Ганкевича „Де що єсть бувальщина Украины“, промовы до селянъ пп. Карчова и Левицкаго, сѣвны та декламациі.

П. Ганкевичъ представивъ въ своѣмъ одчитѣ односини європейскій, якѣ були передъ знесеніемъ пашинны. Матеріалъ до одчиту самъ собою цѣнавы, але прелегентъ вѣдай забувъ, що має его читати передъ селянами, бо одчитъ вышшовъ для нихъ незрозумѣлый що-до тенденціи та й сама форма оповѣданя були за тяжка, не приноврелена до ихъ понятъ.

Пп. Карчовъ и Левицкій взаузували народни на потребу просвѣты, ударяючи на се, що сама сила фѣзична мало що значить, але наукою народи добиває ся и добивають ся лучшомъ долѣ для себе. Хорошомъ именомъ була бесѣда п. Карчова, котрой межи иншими сказавъ се, що у власныхъ рукахъ селянъ єсть сила установити для себе законы, а то черезъ єи, тому то у власнѣмъ своѣмъ интересѣ повинни выбирати до союму такыхъ заступниківъ, котрі бы були справедливыми ихъ реченнямъ.

П. Л. Лопатинскій оддекламувавъ дуже гарно „Довбуша“ Федковичевого, пояснявши перядъ тымъ коротко, хто бувъ Федковичъ. Одакъ декламувавъ ще оданъ стихъ въ родѣ побуреннѣхъ стрѣлцѣвъ.

Хоры пѣдѣ проводомъ п. Куряка выпали дуже добре. Спѣвано: Щастѣ намъ Бже, До русокъ пѣсни, Гуляли, Ще не змерла Украина и инші. На конецъ выѣвъ о. Зельскій многолѣтство цѣсарєви, котре хоръ одсѣивавъ. Спѣвано такожъ многолѣтство о. Зельскому и селянамъ, котрі зновъ одсѣивали Милога лѣта молодежи львѣвскій.

По сконченю торжества запросивъ о. Зельскій молодежь и декого зъ селянъ до себе и вѣсѣхъ дуже щиро гостивъ. Въ часѣ вечерѣй подшошено рѣзанъ тоасты, зъ мѣжъ котрыхъ зазначу оданъ, бо той єсть найкрасшомъ нагородою и похвалою для о. Зельского за его труды. Заступникъ головы читальнѣ п. Герчукъ сказавъ: „Много було у насъ передъ тымъ свѣченіемъ, але жаденъ не старавъ ся тымъ о добро громадянъ, якъ теперѣшний нашъ пѣвѣ отецъ“.

Пѣзю вже въ нѣчь одѣхали участники вечерка домѣвъ, уносячи зъ собою милѣ спомини.

НОВИНКИ.

— Мопытѣ зрѣлости въ II (нѣмечцїи) Гимназіи у Львовѣ одбудує ся одъ 13 до 20 червня пѣдѣ проводомъ инспектора п. Германа. До мопыту приступило 38 звычайныхъ учениковъ и 8 екстерністовъ. Испытѣ здали 11 абитуриентовъ зъ одначеніемъ, 14 зъ добрымъ успѣхомъ, 7 одержали поправку а 14 репробовали на рокъ. Зъ Русинѣвъ здали испытѣ: Дмитро Вергунъ, Ярославъ Лопатинскій и Теодосій Замѣвъ, вѣс три зъ одначеніемъ, а Алекс. Фединскій, Ник. Старосѣльскій и Ник. Стефановичъ зъ добрымъ успѣхомъ.

— Зъ Станіславова пишуть намъ: Недавно скончила ся въ судѣ станіславѣвскѣмъ оє-такса справа: Въ мѣсяцѣ жовтню 1889 р. пѣшвыи на половецѣ практикантъ телеграфу зѣльниччѣ Станіславъ Коостракевичъ. Полночи на пасовиску межи Дубровою а Опришівцями, побачивъ троєхъ селянъ опришовецкихъ, якъ збирали грибы-стерѣнѣвки. Приступивъ до нихъ и налявъ дуже, кажучи, що они єму полошатъ зацѣвъ, та й приказавъ, чтобы заразъ ишли собі геть зъ поля, бо буде въ нихъ стрѣляти. Якъ судовѣ слѣдство выказало, селяне тѣ вѣсѣмъ не противились, ино йшли геть, лишъ оданъ зъ нихъ одновѣвъ паничеви одѣ телеграфу, що они нѣякомъ шкоды не роблять и що не заслужують собі на то, чтобы въ нихъ стрѣляти. Тогдѣ п. Станіславъ Коостракевичъ стрѣлявъ до нихъ зъ заду зъ оддалени кольканатицѣ кроковѣ и одномъ зъ нихъ, Андрѣви Томинови, всадивъ въ ногу 28 прѣтѣвъ. Пострѣлений зѣмѣвъ и упавъ на землю, а лицарѣ одѣ телеграфу почавъ утѣкати. На часѣмъ надѣшловъ жандармъ, що видѣвъ тоту сцену, и одпроводивъ п. Станіслава до суду карного. Тутъ зробили зъ нимъ протоколъ и пустили на волю.

Андрѣя Томина одвезено до шпиталю, де лежавъ цѣлый мѣсяцъ на кошѣхъ панича одѣ телеграфу, однакжѣ лѣкарѣ выймили лише три прѣты, а рѣшту 26 прѣтѣвъ не могли. Отже невѣлѣченого Андрѣя Томина правели до Опришовецѣ. Онѣ тутъ має хату зъ городомъ и утримувавъ ся зъ зарѣбку при дорогѣ зѣльниччѣй. Має жѣнку и троє дѣтей, котрі тяжко бѣдують, бо ихъ батько лежить уже пѣвъ року недужий. Андрѣй — чоловѣкъ тихий и спокойный, а слѣдство выказало, що навѣтъ не онѣ одзѣвувавъ ся до п. Станіслава, ино другій. Судъ засудивъ за тоту провиню п. Станіслава на 6 дѣвъ арѣшту або 30 зр. кары и на одшкотованіе Андрѣви Томинови въ сумѣ 60 зр., зъ додаткомъ, що якъ Томина має ще яку претенсію до п. Станіслава Коостракевича, то нехай доходитъ того въ цивильной дорогѣ. Однакжѣ въ причинѣ, що п. Станіславъ має ино 30 зр. пенсіи мѣсячною, отже нема що єму зафатувати, та й Богъ знає, чи коли онѣ що буде

мати, а тутъ дѣти Андрѣви голодий, и самъ онѣ лежить хорый, жѣнка его пристає на заплату, тѣхъ 60 зр. и тѣй выплативъ начальникъ стації зѣльниччѣй въ Станіславѣвъ, а нанови Станіславѣвъ буде зъ пенсіи одгачати. Паничъ одѣ телеграфу пѣтеро людей зробивъ нещасливими черезъ свою буту, наслѣдуючи пана Каньовского.

— На грѣбѣ бл. п. Кермила Залинського, учителя руской гімназіи, помершого передъ шѣстьма роками, поставивъ дня 14 сего мѣсяца львѣвскій рѣзбаръ-артистъ Марковскій красній памятникъ.

— Стотаріищеніе жидѣвъ у Вѣднѣ Israelitische Allianz выдало послѣдними часами XVII-те зъ ряду справозданіе изъ своєї дѣятельности. Въ справозданіи головне мѣсце занимає Галичина, въ котрой згадане товариство заклало школы. Та школы жидѣвскій розвивали ся такъ: Школа въ Заблѣцѣ коло Кракова числѣла 100 учениковъ и мала 4 испытываемыхъ учителей; школа въ Бродахъ 140 учениковъ и 3 класы; школа въ Станіславѣвъ 250 учениковъ, 4 класы и 8 учителей; школа въ Коломыи 7 учителей а класы были переполненіи; нова школа буде отворена въ Коломыи, де до 2000 жидѣвскихъ дѣтей не побірає нѣякомъ науки. Рѣчний субвенціи на школы одержують: Львѣвъ, Болехѣвъ, Стрый, Рѣшѣвъ, Жовковѣ, Рогатинѣ, Броды, Глиняны, Вѣбровка, Збаржѣ, Бурштинѣ, Ярославѣ, Кольбушовѣ, Подгайцѣ, Журавно и Товмачѣ. Справозданіе заповѣдає отвореніе нового заведенія въ Краковѣ, де досѣ 20 учениковъ вѣчатъ ремесла: столярства и слесарства, а вѣс говорятъ добре по польски и нѣмцѣки та призываютъ ся до чистоты въ одѣгахъ и обычаяхъ. Новій підпомогъ бар. Гірша подвѣють число учениковъ. Вѣднѣ справозданіе вѣвнѣе, що фондациі бар. Гірша вѣдѣ на певно въ житѣ. Отѣе головнѣйшій точки изъ справозданія Israelitische Allianz, котра має величезный впливъ на жидѣвъ а тымъ самымъ и на нашъ галицкій односини.

— Новій урядъ почтовой входить въ урядованіе одъ 1 липня с. р.: въ Кудринцѣхъ, пов. борщѣвского; въ Мокрѣмъ, пов. сяньчѣвского, и въ Лѣбѣи нѣжѣ вел. пов. хшанѣвского. — Урядъ почтовой въ Кудринцѣхъ удержувати буде звѣзъ зъ урядомъ въ Мелинѣхъ при помощи односторонней почты пѣшмо. До округу дорученъ сего уряду будуть належати мѣсцевости: Кудринцѣвъ Зеленоу, Пѣновѣвъ, Михалѣвка и Завальѣ. — Урядъ почтовой въ Мокрѣмъ удержувати буде звѣзъ почтову при помощи пѣздовѣвъ зѣльниччѣ державной курсующихъ на шляху Загорѣе и Межи-Лѣборчѣ. До округу дорученъ сего уряду належати мѣсцевости: Мокре и Морѣховѣ.

— Пожаръ. Въ Тернополѣ погорѣвъ дня 17 н. ст. червня о 6-й год. по полудни двоюсторонній дѣмъ. Сторожа огнева зѣльниччѣвала огонь, при чѣмъ погнѣли два пожарники, придруженій стѣною завалившего ся дому. — Зъ Кобакѣ коло Кутѣ пишуть намъ: Въ нѣчи зъ 18 на 19 н. ст. червня погорѣли у насъ майже вѣс будынкѣ господарскій Грѣцка Печейчука. Въ огня згорѣла такожъ корова, двѣ безроги понеки ся а одна дѣсь пропала. При огня ратували лишъ сусѣды, а поліцій мѣсцевѣе не було при огня. Варта вѣчна не рушила навѣтъ звономъ. Въ Кобакѣхъ контролює варту жѣба жандармеріи, бо вѣйтѣ не хоче пильнымъ доглядомъ наражуєватись громадѣ.

— Ректоратъ львѣвской школы політехничной повѣдомляє: Ректоромъ політехничной выбраній на р. 1890/91 п. Иванъ Франке, профессоръ механики. Деканами на роки 1890/91 и 1891/92 выбраніи профессора: Кароль Сквижинскій на выдѣлѣ инженеріи, Богданъ Маринякъ на выдѣлѣ будовы машинъ, д-ръ Пляцидъ Дзвининскій на выдѣлѣ хѣміи техничной.

— Зъ Липовца, въ Любачѣвскѣмъ, пишуть намъ: Одъ половины мая ажъ до суботы 9 (21) червня дуже зимно. Нѣвъ въ суботу о 12-й год. падавъ зъ четверть години сильный градъ. Хмара надѣйшла изъ заходу, однакъ у насъ, въ Липовцѣ, занѣла лишъ концѣмъ. Цѣла середина поїшла на пѣвнѣчѣ, де певно мусѣла нарѣбити великою шкоды. У насъ рѣдко буютьто грады и то слабѣ, але сей бувъ сильный. Поломивъ озимину, побивъ бульбы, гречку и канупу. Хорошій вигляды на добрый жинава минулы! Команичина на сѣно не допѣсала, а сѣна мало.

— Фабрика посуды камѣнной н. Адама Сабѣги въ Раѣ руской. При львѣвской політехничной отворено пѣсля рѣшенія союму стацію керамичну для науково розсѣлду глины и иншихъ матеріалѣвъ краевыхъ придалыхъ до виробѣвъ керамичныхъ. Стаціи керамична, пѣдѣ управою инженеръ-техника Едм. Крушена, орекла, що глина зъ Седлискѣ коло Раѣ руской надає ся до виробѣвъ камѣнной посуды, а властитель добръ равекихъ, кн. Адамъ Сабѣга, рѣшивъ ся основати фабрику камѣнной посуды. Фабрику устроєно на передѣлѣ Раты въ Раѣ руской коло стації зѣльниччѣй. Фабрика дає роботу кольканатицѣ робѣтникамъ якъ въ самой фабрицѣ такъ и въ копальни глины въ Седлискахъ. Робѣтниками єуть равекій гончарѣ. Веркмайтстрѣмъ єсть оданъ зъ гончарѣвъ коломыинскій, котрой учивъ ся въ гончарѣвъ шкодѣ въ Коломыи, одакъ въ Знаймѣ на Моравѣ, а вѣднѣ въ львѣвской стаціи керамичной. Продажемо виробѣвъ займе ся одъ 1 липня п. Мйончинскій у Львовѣ по своихъ 12 скленикахъ зъ нафтою а крѣмъ того буде у Львовѣ гуртовный складъ сѣвъ камѣнной посуды. Доконаній панича дотерѣвъ выдали добрыхъ товарѣ, лѣшній одѣ моравской и шешекон посудины, звѣстною у насъ пѣдѣ назвою „камѣнной“.

Черепъ равекон посуды єсть твердшій и чистѣйшій у виробѣ, а до того же и легшій. Цѣна посуды єсть дешевшою одѣ чужостороннихъ виробѣвъ. Чтобы врозумѣти, яка велику будучиность має у насъ та нова галузь промыслу, досѣтъ навести, що лѣшь одна мѣсцевѣсть на Шлеску прускомъ Навибургѣ вырабѣла камѣнной посуды рѣчно за 600.000 марокъ, даючи роботу въ 46 гончаряхъ 500 робѣтникамъ, а друга така мѣсцевѣсть на тѣмъ Шлеску, Бундлавъ, числѣтъ 30 гончарѣвъ. Обѣ тѣ мѣсцевѣсти одѣ сотокъ лѣтъ выслають свои товары переважно до Галичины, Конігрѣсѣвки и Литвы, а сама Галичина выдѣає пруской виробѣ камѣнной до миліона марокъ рѣчно.

— Три самоубійства лучили ся послѣдними часами въ Черновѣцѣхъ. И такъ: отропаля аршеникомъ и померла 20-лѣтна паница Каролина Госбайнъ; причиною самоубійства маѣи бути прикрѣ

односини родинній. — Минувшон пятницѣ вскочыла до криницѣ 69-лѣтна жена подполковника Фридриха Гренѣо. Зъ криницѣ добули єи же живу, але за колька годинъ померла; причиною мала бути невѣлѣтка а довголѣтна недуга. — Капраль 41 полку Костѣ Григоріи въ стрѣльбѣ ся зъ карабіну, причиною мала бути зрада его дѣвчины, котрой носивъ довгий часъ вѣлѣкій дарунокъ.

— Зъ Черновѣцѣ доносѣтъ: Одъ довшого часу жалувались загально, що листы надаваніи на почту въ Черновѣцѣхъ не доходятъ адресатѣвъ. Черновѣцкій урядъ почтовой зачавъ слѣдити и оногды прихоплено практиканта почтового Ернѣста Коломбуса якъ разъ въ хвѣли, коли, сортуючи листы, часть ихъ сховавъ до кишѣнѣ. Перевѣдена ревизіи домова выказала, що Коломбусъ справдѣ забиравъ листы въ урядѣ почтового, одѣлѣлявъ марки а одакъ продававъ ихъ дешевше по черновѣцкихъ трафікахъ. Рѣвночасно увязнено сестру Коломбуса и ще одного мужчину, бо єуть пѣдѣзрѣній о сѣбѣвучастѣ.

— Юбилейне торжѣство Гуттенбергѣ, а именомъ фестивалѣ, устроєванный львѣвскими друкарами, одложеной зъ 22 червня на першу половину липня. На выставѣ, яка устроитѣ ся на фестивалѣ, надсылають поодинокіи выдѣвъ свои выданія, мѣжъ иншими жергѣувало тов. „Просвѣта“ на єю цѣль книжку, 43 брошурѣ и магу Галичины та Буковины. За-дѣла одложена фестивалу можуть ще надсылати свои дары и тѣ выдѣвъ, котрі ще не надѣбѣляли своихъ выданѣ.

— Холе́ра въ Испаніи. Поодинокіи и дуже неточній справозданія и вѣсти газетѣ французскихъ и испанскихъ кажуть догадуватись, що хо́ле́ра ширѣється въ испанской провинціи Валенціи. Въ селѣ Фенолетѣ занедужало 5 особѣ на хо́ле́ру и одна зъ нихъ померла. Богатшій родини выѣзжають громадою зъ Валенціи. Такожъ и зъ Риму доносѣтъ, що оданъ робѣтникъ въ Неаполѣ померъ на хо́ле́рину. Хочъ загалѣ италіянскихъ лѣкарѣвъ перечитѣ, мѣвъ же въ Испаніи була азіѣйка хо́ле́ра, то все таки правительство зарѣдѣло строгій средства осторожности, чтобы епидеміа не зайшла и до Італіи.

— Дробній вѣсти. Въ копальни нафты въ Ветршнѣ, пов. короснянского, попарній значно выбухомъ ропы два робѣтники: Шваєтъ и Казежѣ.

Вѣсти зъ Аеп. Львовскон.

Презенты одержали оо.: Иларій Туна одѣ ен. Ординаріату на Ракову, дек. старосѣвского, бо каторѣ сѣи парохіи зрѣкъ ся на сѣй разъ презентаціи; — Александрѣ Яворскій на Лопушанку хомину, дек. старосамѣбровского.

Въ пропозиціи принятіи оо.: на Солонку, дек. ясиловской, Ілія Маковей; — на Радѣчинѣ, дек. дуклянского, Алекс. Обѣнцѣ; — на Сливницѣ, дек. нижанковского, д-ръ Ник. Малинякъ. Сев. Коростеньскій, Корн. Виницкій и Мих. Славинскій; — на Турѣковичѣ, дек. варѣжского, Іос. Федоновичъ, Левъ Саноцкій, Алекс. Ляврейскій, Вас. Мацѣвскій, Сим. Дуткевичъ, Андѣр. Чернѣцкій. Вол. Насальскій, Андѣр. Леонтовичъ, Ник. Колтунюкъ, Мир. Литинскій и Левъ Бачанскій.

Именованіи оо.: Мих. Мудракъ зъ Губичѣ и Вас. Гошовскій зъ Ролева, першій I мѣстодеканомъ а другій II мѣстодеканомъ для деканату дрогобычского.

Завѣдѣтельство Грозьовы, дек. добромилъского, одержавъ о. Ілія Кирчичинскій.

Кан. институтуваній о. Як. Косоноцкій на Подѣльцѣ, дек. комарнянского.

До кан. институтуваній завѣзваніи оо.: Евг. Витошинскій на Устѣяновѣ, дек. устрицкого и Евстахій Пелехъ на Бонарѣвѣ, дек. короснянского.

Вѣсти зъ еп. Станіславѣвскон.

Именованій о. І. Шихъ зъ Сузавы совѣтникомъ консисторскимъ.

Телеграмы „Дѣла“.

Константинополь 22 червня. На одповѣдь Порты на ноту російского посла, котрой домагаѣв сплату догву военного, а въ котрой Порты обѣщала сплатити залагающую раты въ осени, выслала Россія другу ноту, въ котрой домагає ся якъ найскоршомъ сплатѣ и грозить, що ужене всякихъ средствъ столичныхъ єи до розпорядимости.

Римъ 22 червня. Правительство французске розпочало переговоры зъ италіянскимъ правительствомъ въ справѣ размеженія колыоній надъ Червонымъ моремъ.

Лондонъ 22 червня. Ходить чутка, що проводить оппозиціи по конаеренціи зъ лордомъ Сальсберимъ постановили не робити нѣякихъ трудностей въ справѣ одступленія Гельголанду Нѣмеччинѣ. Daily Chronicle доносѣтъ, що въ наслѣдокъ англійско-нѣмецкон угоды царъ подѣписавъ угоду Россіи зъ Францією.

Бѣлградъ 23 червня. Въ наслѣдокъ сконстатованія, що въ Сербіи нема нѣякомъ заразы на худобу, постановивъ министѣръ войны домагати ся знесенія розпорядженія угорского правительства.

Пештъ 23 червня. Вѣче робѣтниківъ ухвалило внести петицію до парламенту въ справѣ ухваленія права загального голосованія.

Парижъ 23 червня. Межи Францією а Англією настало порозумѣнне що-до независимости санѣбарского султанату.

Букарѣштъ 23 червня. Розойшлась тутъ чутка, що въ Рушуку и Шумли арѣштовано колькохъ офіцѣровъ болгарскихъ.

Розкладъ їзды на залїзницяхъ державныхъ.
важнїй 606 1 червня 1890.

Обїзды до Львова.

Въ напрямѣ до Стрия: 5 мин. 50 рано поїздъ особовый до Стрия, Хирова, Стружа, Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станіслава и Гусятина;
10 мин. 20 передъ полуд до Стрия, Хирова и Сухой.

8 мин. 45 вечеромъ до Стрия, Хирова, Сухой, Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станіслава и Гусятина;

Въ напрямѣ до Станіслава: 9 мин. 16 передъ полуд. поїздъ поспїшний до Станіслава, Черновець, Ясє, Букарешту и Гусятина;
4 мин. 30 по полуд. поїздъ особовый до Станіслава, Черновець, Ясє и Букарешту;

10 мин. 16 вечеромъ до Станіслава, Гусятина, Черновець и Сучавы.

Въ напрямѣ до Белзця: 8 мин. 3 рано поїздъ мїшаний до Белзця и Сокала.

2 мин. 29 по полуд. поїздъ мїшаний до Белзця, только въ пятницѣ.

4 мин. 43 по полуд. поїздъ мїшаний до Белзця только въ вторки.

Приїзды до Львова

36 Стрия: 8 мин. 26 рано поїздъ особовый зъ Буда-Пешту, Мункача, Лавочного, Сухой, Хирова и Стрия.

3 мин. 36 по полуд. поїздъ особовый зъ Сухой, Хирова, Стрия, Гусятина и Станіслава.

12 мин. 8 въ ночи зъ Буда-Пешту, Мункача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрия, Гусятина и Станіслава.

36 Станіслава: 6 мин. 53 рано поїздъ особовый зъ Сучавы, Черновець и Станіслава.

2 по полуд. поїздъ особовый зъ Букарешту, Ясє, Черновець, Гусятина и Станіслава.

Зъ Белзця 10 мин. 17 рано поїздъ мїшаний зъ Белзця только въ вторки и пятницѣ.

5 мин. 41 по полуд. поїздъ мїшаний зъ Сокала и Белзця.

Години поданї поїзду львовскому.

Оголошенїя розкладу їзды на шляхахъ залїзниц державныхъ въ Галичинѣ дїстати можна въ кожодї стациї по цїнѣ 6 кр. за одинъ примїрникъ.

На премїи! Товариство „Провсвѣта“ Руске Тов. Педагогичне

при зближающихся пїснїтахъ въ школахъ народныхъ подає до вѣдомости Сїятл. Радѣ Школьныхъ, Вновь священниковъ, катихитовъ, учителей и родителей, що книжки наклады обохъ товариствъ, призовленї кр. Радю школьною на премїи для учениковъ, краскою опавленї зъ позолочеными берегами, можна купити въ канцеляріи товариствъ при улицѣ Ормєнської ч. 27 по такой цїнѣ:

Выдана „Провсвѣта“:

Добре робї, добре будє	17 кр.
Росказы про силы природы	20 "
Оповіданїа о житїи св. Бориса и Глѣба	20 "
Повѣстки для дѣтей	27 "
Сестра	15 "
Вайки	22 "
У пропасть дорога ховска	28 "
Зоря	22 "
Исторїя Руси ч. I.	25 "
Исторїя Руси ч. II.	23 "
Исторїя Руси ч. III.	23 "
Паша, душа въ господарствї	35 "
Лень и коноплї	24 "
Рогата худоба	45 "
Пасѣка	24 "
Житє св. Пантелеймона	20 "
Дробна птица господарска, а великий грошъ	20 "
Открыты Америки	22 "
Молитвенникъ народный (въ звѣз. оправѣ)	20 "
а) хрестъ золотыи и золоченый хрестъ	25 "
зъ переду	25 "
б) цѣла оправа золотыи, берект золоченый и золоченый хрестъ зъ переду	35 "
Зоня, безплатна учительска, зброшур.	15 "
въ гарїбѣхъ переплетѣ	25 "

Выдана „Руского Тов. Педагогичного“:

Образковъ видана:

Звїринець ч. I.	10 кр.
Звїринець ч. II.	10 "
Звїринець ч. III.	10 "
Звїринець ч. IV.	10 "
Робинзонъ	40 "
Мала монахерїя	35 "
Дикї звїрїата	35 "

Читанки безъ обрїзковъ:

Читанка ч. I по 10 кр. въ оправѣ	20 кр.
Читанка ч. III по 10 кр. въ оправѣ	20 "
Читанка ч. IV по 10 кр. въ оправѣ	20 "

Всякї замовленїя высылають ся скоро и точно.

Портреты рускихъ пословъ.

Заходомъ редакціи „Батьковщани“ выйшли до теперь зъ друку портреты русскихъ пословъ: Ю. Романчука, Л. Романовского, Г. Гуркина, О. Барабана, д-ра Д. Савчака, д-ра Т. Окуневского, д-ра М. Короля и о. К. Гаморка.

Полноцїи портреты вразѣ зъ оплатою почтовою коштує 12 кр. — всѣ разомъ 75 кр.

Карта Галичины

Буковины и угорской Руси
выдана товариствомъ Провсвѣта
коштує лишь 5 кр.

„КОВЗАРЬ“

ЗБІРНИКЪ КВАРТЕТОВЪ.

Цїна 60 кр.

Дїстати можна въ тов. „Превѣта“

Господинамъ!

Безъ огню, безъ найменшого сопуху прасує ся дуже дешево и гарно патентоваными зелѣзкомъ при помощи брїкетовъ архїна. Альбрехта.

Купити можна по большихъ торговыхъ зелѣза.

Вѣблякї Листы заставнї Товариства
кредитового земского

4 1/2 % Листы заставнї Банку краєвого

4 1/2 % Позичку краєву

4 % Облігаціи пропинаціи

Вѣблякї облігаціи довгу державного

Зелѣзничї облігаціи першенства

Льосы державнї и приватнї

продає подѣ найкористїйшими условїями

Сокаль & Лілієнъ

3360 115—156 Дїмъ банкнотъ и контора вымѣны у ЛЬВОВѢ

Порученїя зъ провинціи выготвлюють ся одворотною почтою безъ дочисленїя провізїи.

РУ-

кавички, шовковї, серпїчї, сїпїяновї досевї, кафтаннїи и ширїи штаны, — простїрада, бандажї, суспензорїи и вѣсїя рубашечнїи

поручає найдешевше

2537 ТОРГОВЛЯ

Братей Лянгнеръ

Львовъ, Галицка ч. 16

Цїнники на жадање даромъ.

Конверсія 5 % листовъ заставныхъ

Гал. Тов. кред. земского.

Вымѣну 5 %-выхъ листовъ на 4 1/2 %-въ полагоджую подѣ оригинальными условїями и выплачую вкє теперь купоны платїи 30 червня 1890 зъ 5 1/2 %, 4 1/2 % и 4 % листовъ не бдїтручаючи вїякомъ провізїи або еконту.

АВГУСТЪ ШЕЛЕНБЕРГЪ

дїмъ банкнотъ и контора вымѣны у Львовѣ

Выдаванцїо газеты львовскї „Надїя“.

Пренумерата рїчна на провинцію зр. 1.80.

Льосы Выставы Вѣденской по 1 зр.

Кождїй льосъ на оба тягненїя важнїй.

Списъ выграныхъ на оба тягненїя, 3539 (3—50)

Перше тягненїе 14 серпня. Друге тягненїе 15 жовтня 1890.

1 выгр. 50.000 зр. варт. 1 выгр. 50.000 зр. варт.

1	5.000	1	5.000
1	2.000	1	2.000
1	1.000	1	1.000
2	500	2	500
5	200	5	200
10	100	10	100
20	50	20	50
50	20	50	20
200	10	200	10
2000	5	2000	5

Льосы по 1 зр. Ausstellungs-Lotterie-Verwaltung Wien, II., Rotunde.

Львовска фабрика асфальту

и ульпшєныхъ текстуръ огнетрєвалыхъ

до крытїа даховъ

С. ШЕЛІГІ ЛІШКЕВИЧА инжинїра

Львовъ ул. Корытна 13.

поручає: Асфальтъ до фундаментовъ для изолєванїя муровъ бдѣ вокости кладєннїи на фундамєнты въ горѣхъ ставїи Елєстїицїи изолєрилатїи, ульпшену огнетрєвалу Тектуру высокихъ родовъ до крытїа даховъ, роля 10 м. бдѣ вр. 2-50 до 3-50

Лїакъ асфальтовїй до консервациї даховъ текстуровыхъ.

Смолю англїйску безводну масу кавчукову.

Осумує асфальтомъ, яко одинокимъ средствомъ звѣстїымъ въ будовництвѣ наибольшєзавоухєчїи стїны въ мєшканяхъ.

Ницїть вєстарѣлымъ грибокѣмъ деревнїи.

Фабрика выготвлює въ цѣломъ краю своими людѣмъ покрытїа даховїи текстуровїи и ихъ репарациї. Мєтрѣ бдѣ 50 до 75 кр. 3545 1—2

Довголїтнїу гарантію запоручає ся.

ФАБРИКА МЕДЛІНСКА

поручає на

С Е З О Н Ъ

веснїи

Для панбѣт:

Черевки зъ шкїри Goode зр. 3-25	„ телїачїи 4 до 5-50
„ французской 5—	„ лакированъ 5-50
„ варшавской 6—	„ лакир. шїтїи 6—
Повчеревки темзовїи зр. 3-50	„ французскїи зр. 4-75

Для панъ:

Черевки зъ шкїри темзов. зр. 3-75	„ гамбургской 3-60
„ франц 4-70—8—	„ лакированїи 5-75
„ шєвро 8—	„ Повчеревки прунельовїи 3—3-50
„ темз. 3—3-50	„ французскїи 4—

Вєлїкї вѣбѣр черевикѣвъ и шєшїтїковъ для панбѣтѣвъ хлопчїковъ и дѣтей. — Обїиный вѣбѣр шєшїтѣвъ домовыхъ и панбѣтѣвъ для панбѣтѣвъ, панбѣтѣвъ и дѣтей.

Замовленїя зъ провинціи выготвлюють ся одворотною почтою.

Фїлія: Краковъ, ул. Гродєка 34; Чернївцї, Hauptstrasse 9; Берєжаны, Броды, Дрогобїчї, Ярославъ, Коломия, Перємїшлѣ, Рїшѣвъ, Сучава, Самбѣръ, Станїславѣвъ, Стрий, Тарновъ, Тернопіль. (31—40)

Складъ сукна и готовыхъ одїговъ мужєскихъ и дѣточїихъ подѣ фирмою

Давидъ Шварцвальдъ

перенєсєннїй

зъ улицѣ Галицкой ч. 8

на площї Капітулнїи ч. 3.

Многочїиный досвѣдъ въ томъ званїи, достаточнїи средства маєтєко-и а такожѣ навїзавїи безпосєреднїи зноєннїи зъ першорїднїи фабрикнїи лїкъ краєвыми такъ и заграничїи, роблїать можливїмъ вдоволїти всѣ вымоги и достатнїи Вп. Публикѣ товаръ доброй якостїи по найдєшевїишїи цїнахъ.

Всєкї листовїи замовленїя зъ провинціи полагоджую безпосєредно, высылаючи на жадање дѣточнїи пробкїи оплатїи. 31-9 25—2

Дїкуючи за теперїишнїи взгляды поручаю ся и на дальше

зъ поважанїємъ

Давидъ Шварцвальдъ.

Оповѣщенїя

урїдѣвъ громадскїихъ, щаднїихъ, зарїдѣвъ добрѣ якъ такожѣ всѣ урїдѣвъ оглошенїи едиктовъ лицитациї, оголошенїи о спадщїи покнїковъ

выконує подѣ дозволїтїи до-сїду въ бдїловнїи способѣ за-пєсїишїи дозволїтїи вїякомъ и доставлєє примїснїи залїучнїи

RUDOLF MOSSE

Annoncen-Expedition

Wien, I. Seilerstätte 2.

Стация залїзницъ МУШИНА-КРИНИЦА зъ Кракова 8 год. Львова 12 зъ Буда-Пешту 12.

Ц. к. Завєдєнїє жєрєльнє

КРИНИЦА

(въ Галичинѣ).

наибольшїиша щавя зелѣзиста

Положенїє гѣрке въ Карпатахъ 590 метръ надѣ пов. моря. Одѣ стации залїзничїи годїи дорожїи знаменїтїи удержанїи. Средства лїчнїи: По-при климатичнїи условїи, купелѣ минєральнїи, зелѣзистїи, дуже обїиный въ газѣ кислотѣ углїиной, огрѣванїи методѣ Шварца (въ р. 1889 выдано ихъ понїдѣ 31.000). Купелѣ бороновнїи, парѣю огрѣванїи (въ р. 1889 выдано ихъ 14 000). Дотєперїише число кабинетѣвъ въ лазєнкахъ побольшєно; половина кабинетѣвъ въ лазєнкахъ бороновнїихъ огрѣванїи ся парѣю; — Одѣтакъ лїтїє водѣ Криницкѣи въ Солотвинской, жєнїтїи, кєзїру, хїмїастїка въ новїи до тої цїли приладѣнїи буднїку и т. д. Мєшканїя: Понїдѣ 1400 комнѣтъ зъ большїи и мєншїи комфѣртомъ умєблѣваннїихъ, зъ постєлєю и услугою, по большїи частїи зєосмотрєннїихъ въ пєчи. „Готєль“ подѣ 3-ма рѣжамїи и дѣмъ гостїиный „подѣ Замкомъ“ служїть до тїмчасєвого углїєнїи оовѣзїи прїбывающихъ. Въ маю, червнїи и верєснїи цїны помєшканїи и купелѣвъ сѣтъ низшїи. Проходы: Вєлїкїи паркъ осєновнїи зъ выгѣднїи стєжками, чїсєлннїи лѣвками и мѣдїами до спїику та забавѣ, — числєннїи блїжшїи и дальшїи проходы по рѣвнїи и по гѣрахъ; ексєкурсіи въ прєгарнїу дальшїи и блїжшїу околїцїю.

Заспокоєнїє потребѣ и забавѣ: Кѣлька рєставраціи, кѣлька молочнїи, 2 пукѣрнїи, прєгарнїи дѣмъ жєрєльнїи зъ бѣлєвыми салїамї, рєставрацією, сїлєю бїлардѣвою и для грїи, кругѣлїи, касїно, 2 выпѣзчїи кнїжкѣи, театрѣ зъ Львова, оркєстра купєлєва А. Брѣнського, два фотографїи, склєны и рукодѣлїи всєкого рода прїбывающїи зъ головнїихъ мѣст и т. д. Крѣмѣ стало черєзъ цѣлїи сєзонѣ ординуючѣо лѣкарїи правїтєлєственнѣо д-ра Конє-за практикує 7 лѣкарѣвъ.

Фрєквєнція рѣчна выносїть понїдѣ 4000 осѣбѣ.

Вѣ самѣмъ заведєнїи находїть ся послѣ найновїишнїи основѣ науки устроєнїє

Ц. к. заведєнїє водолѣчнїи (гїдропатичнє)

подѣ управѣю спецїалїста д-ра Ебєрє (въ р. 1889 перевєдєно 20.000 прѣцєдуръ гїдропатичнїихъ).

Тєперѣ рѣширєно ц. к. заведєнїє водолѣчнїи лѣзєнками I клєсы и доповнєно 5-ма комнѣтами до чїиностѣ лѣкарскїихъ.

Сєзонѣ откєртнїи зъ 15 маю до кѣнцї верєснїи. 3485 5—6

Ц. к. Завєдєнїє жєрєльнє въ Криницѣ.

При замунїї товарѣвъ просїмо покнїкуватїсь на нашу часєнїю.

Выдавєнїи и одѣлчїи редакторъ Иванъ Бєлѣй.

Пєчѣтъ въ экзр. Черлїискомъ.

Вѣ друкарнїи тов. им. Шєвчѣнко, подѣ кар. К. Бєдїнарєво.

Німецькі газети подають тепер оцінку стратегічної вартості Гельголянду, напівсаду віце-адміралом Генкомъ ще въ 1882 р. Въ статті тій вичисляв Генкъ всь морський і мореплавний користи сего острова для Німеччини, а наоцінці такъ заключає:

Правительство италянське постановило закупити остров Капреру, де слючають мущі Гарібальдо, на власність держави, укріпити его и украсити могилу національного героя італянського таж, щобы зробити зъ нея національну святыню. Въ италянськѣхъ прасѣ настала отже суперечка, якъ то стало ся, що держава купуе той островъ бдѣ роднымъ покойника, коли сынъ героя, Менотти Гарібальді вже давнійше заявивъ, що даруе сей островъ державѣ. Справа та теперъ пояснилася. Менотти хотѣвъ дійсно дарувати островъ державѣ, але тому спротивилася друга жінка Гарібальдо, Франческа, буша мамка его выучувъ въ имени своихъ малолѣтнихъ дѣтей. Не позбывало отже вѣчного, якъ зашь купити островъ, на що и оба сыны покойника пристали. Одино отже цѣлу землю на островъ, дѣишій грунтъ по 2½, гѣршій по 2 центезімі (= 1 кр.) за квадратный метеръ в такъ установлену цѣлу суму купна принадаючи для наслѣдниковъ на 332.000 ліръ (= 166.000 зр.), зъ которыхъ 7.000 принадае гроиздѣ Маддалены. Одъ выкупа вѣднѣишь лишъ той грунтъ, який оброблявъ самъ Гарібальді, его дѣмъ, два вѣтрапя и его мгила. Все то останеть власностію его наслѣдниковъ.

— Испыты зрѣлости въ гімназії въ Дрогобичі одбувъ ся одъ 19 до 21ч. ст. червня подъ проводомъ професора краківскаго університету д-ра Броніслава Кручичевича. До испыту приступило 16 учениковъ публичныхъ и одинъ екстерністъ по

у Львові:
за палив. рогу 16 пр. на міськ. рогу 5 пр.
на черв. рогу 4 пр. на міськ. . . . 1 пр. 25 кр.
Реклама, Адміністрація та Шкільний міськ. в. 24 кр.
у Баторі. — Рукописи звертають лише на поштові
виступлення. — Рекламний неопечатаний міськ. бач. порту.
Неопечатане чишло коштує 8 пр. а. в.
Оголошення приймаються по ціні 6 пр. бач. охоч.
стрічки початком, вє рубр. "Надсміє" по 20 пр. а. в.
Політик числять до 10 пр. бач. охоча.

— Крадіж пляннів перемиської кріпости. Перед кількома днями доносили телеграми вѣсти, що в Торуні, въ заходньихъ Прусахъ, узвѣнено урядника провинтального перемиської кріпости, Венццла (Вячеслава) Марка, котрый укравъ въ перемиської кріпости 43 пляннівъ и продавъ ихъ Россіи. Крадіж та лучила ся справдіть передъ трема роками, але о ній годі було що писати, бо львівскій прокураторъ Гіртлеръ загрозивъ газетамъ когось такого за поданье сѣи вѣсти. Теперъ пише вѣднський Tagblatt про сю крадіжъ ось яке: „Венццла Марекъ не бувъ, якъ хибно доношено, урядникомъ адміністраційнимъ перемиської кріпости, лишъ капралемъ въ провинтальнихъ магазинѣ. Во якій бранжй провинтальной призначеній виключено до робітъ технічныхъ и службъ маніпуляційнои въ окрузі кріпости. Марекъ не мавъ отже въ адміністрацію кріпости перемиської ніякого дѣла хибя се, що бувъ чиннимъ при печеню хлѣбкомісного для воювотъ кріпостныхъ. Марекъ, родомъ Чехъ, мавъ, мабутъ одъ довгого часу на мѣрѣ добрати ся до тайныхъ пляннівъ кріпости бо пристававъ въ підозрѣлимъ особами и се въ способъ, що въ одповѣднихъ кругахъ зачали на него звертати увагу. Надзвичайній взгляды оказувать быти именно одному своему кравцови, капралеві кріпостной артилеріи, котрый бувъ разомъ нікомъ въ канцеляріи тогданшого директора артилеріи кріпостной, полковника Корна, и мого якъ такіхъ познакомити ся въ проектахъ будови артилерійного розкладу нового укрѣплення, котрѣ разъ підъ той часъ виготовлювано въ тайній канцелярії директорской. По виготовлені пляннівъ того проекту мусявъ сей капраль артилерійній а приятель Марка зробити копія, щобъ выслати ихъ до міністерства войны у Вѣдні. Сей капраль артилерійный розповѣдавъ Марковя о робітѣ, яку ему поручено и не догадувшись нічого злого, розповѣвъ ему подробности плану, якій копіювавъ. Нема сумніву, що Марекъ покористувався съ тими вѣстями при своїй зрадѣ. Одного дня ввѣючи укравъ Марекъ своему приятельскій копія згаданныхъ пляннівъ. Въ якій способъ удаюся ему доконати сѣи крадежи, не звѣстно доск, але освѣст певнимъ, що артилеристъ, побочниохъ карьеръ промовчавъ крадіжъ а виготовивъ нові копія пляннівъ. Тымчасомъ Марекъ не гадавъ утѣхати, лишивъ ся въ Перемышля и пристававъ далше въ своимъ приятельскій артилеристомъ, котрый анѣ троха не підозрѣвавъ его о крадіжѣ, и ажъ, коли артилеристъ оповѣстивъ ему, що добувъ о крадежи адъютантові директора, рѣшивъ ся Марокъ лишити кріпост и цѣлоъ безъ слѣду. Одъ разу підозрѣвали, що Марекъ укравъ плянны. Почали вѣлякими способами намагати, щобъ добрати Марка въ руки, але надармо, не можна було назвѣти выслѣдити въ якій способъ Марекъ вгазавъ выдубувъ ся въ Перемышля, бо въ дни, коли Марекъ утѣкъ дворець залѣзничій стерегла надзвичайно пильно жандармерія. Мабуть Марекъ выдубувъ ся въ Перемышля по цивильному и выбравъ ся до Росіи. Копія, вкраденя Маркомъ, не мають теперъ за-для реконструкціи плану будови и иншихъ змѣнъ, ніякою вартости для чужой державы. Марка бѣжавлено до Берлина и бѣдамъ выдугуеъ его Австріи. Процѣсъ выкаже, въ якій способъ приийшовъ Марекъ до згаданныхъ пляннівъ.“

самомъ придержаню Марка въ Туруни пише та-
мошна Gazeta Polska: До комисаря полиціи Фин-
кенштайна пришло въ Туруни письмо и доносъ,
что бѣдъ трехъ дѣтъ проживае въ Туруни Вен-
цель Марекъ, который въ р. 1887 бѣвъ урядни-
комъ «фортіфикаціи» въ Перемышлѣ. Тамъ у-
поивъ Марекъ знакомого воика, который стоялъ
на вартѣ передъ тайною канцелярією военною,
добувъ ся до канцеляріи и укравъ въ водѣмъ 43
мапъ и плановъ крѣпости. Та планъ продавъ од-
накъ генераловъ Гуркови и генераловъ бригады
Панцови за 7000 рублѣвъ. Комисарь Финкен-
штайнъ зарядивъ слѣдство и сейчасъ узвѣнено
Марка надъ Вислою. Узвѣнено признавъ ся до
всего, але заявивъ, что одержавъ не 7000 а лишь
500 рублѣвъ и коршму. За три роки прогайну-
вавъ все и тому допминавъ ся одъ своихъ про-
ектовъ дальшихъ грошей. Але що они загро-
зили ему, что выдадутъ его Австріи, то бѣтъ утѣ-
къ до Пруссіи. Финкенштайнъ повѣдомивъ телеграфію
генеральный консулянтъ австрійскій въ Берлинъ,
который зарядивъ, что берлинская полиція выслала
урядниковъ до Туруни и они доставили Марка
до Берлина. — Зъ Олмуца доносятъ найновѣйшіи
телеграммы: Полиція пруска оставила Марка до
границы въ Богуминѣ и бѣдала въ руки австрій-
ской жандармеріи. Марка закули въ кайданы и
доставили до оломоуцкой вѣзничей гарнизонной.

— Оружия рада школьна мѣна у Львовѣ оповѣще-
въ: Въ дняхъ 25, 26 и 27 н. ст. червня буде устро-
ена въ будинку мѣской школы выдѣловой жен-
ской, при ул. Хоружичи ч. 1, выставка работъ
ручныхъ и рисунковъ всѣхъ мѣскихъ школъ жен-
скихъ, также выработъ т. зв. «шѣдъ» и работъ
плоткою та зъ картоны тѣхъ школъ мужскихъ,
въ которыхъ та наука заведена. Для публики
вступъ вольный передъ полуднемъ одъ 10—12 ои
годъ, а по полудни одъ 4—7 ои годны.

— Холера. Урядовъ телеграммы испанскій доно-
сятъ, что на провинціи коло Валенціи лунило ся 8
случаевъ холеры а въ самомъ мѣстѣ нѣ оденъ.
Агентія Гаваса доноситъ: Десять мѣсцевостей въ
провинціи Валенціи навѣстила холера. Въ самомъ
мѣстѣ сконотавоанѣ колѣка занедужавъ, нагаду-
ющихъ холеру. — Найвысша рада санитарна у Вѣд-
ниа радила вчера надъ холерою въ Испаніи. А що
ся епідемія обмежае ся доси лишь на дея-
кихъ дистриктахъ испанскихъ, то и порѣшено
поперестати на разѣ лишь на доглядѣ санитарно-
полиційномъ надъ коммукацією морскою. — Ру-
мунеска рада санитарна зарядила средства осто-
рожности. — Въ Танджерѣ въ Марокко, напро-
тивъ Гибралтару, заряджено платидиной каран-
тау для кораблѣвъ, що приходять зъ испанскихъ
заливовъ надъ берегомъ Средиземного моря. Для
кораблѣвъ зъ Кадикуса або Гибралтару заряджено
триднєвое карантану.

— Въ Бродяхъ уконституовавъ ся передвыбор-
чій комитетъ мѣскій и запросивъ кандидатуръ на
посла до сейму зъ мѣста Бродѣвъ, чтобы зголо-
силъ свои кандидатуры до 29 червня а 1 липня я-
вили ся передъ выборщиками въ сали рады мѣской.

— Зъ Мостицкого пишутъ намъ: Политичный небо-
скіонъ у насъ дуже сумный. Тихо всюды, хоть
макъ сѣй, — о выборахъ до рады повѣстови мож-
на хіба дождати ся зъ того, що войти пороздѣ-
лювали по церквахъ та дворянскихъ оловы —
впротѣмъ не чути о жаднѣмъ руху, — а о выбо-
рахъ до рады державной нѣтъ ще не гадае —
тажъ то еще далеко!... П. Валуцкійскій не бу-
де здесь выставленъ на небезпечный эксперимен-
тъ и тѣмъ разомъ може агитувати не общюючи
п. Антоновича зъ Чернявы нѣчого за подпіранье
польского кандидата, бо руского може й не буде.
Народъ темный и дворами адеморализованный,
читальнѣ нѣгде нема, а мы залаживши руки —
благодѣтельствуемъ. Здало бы ся и намъ товариство
политичное, чтобы хто зъ трохи насъ розрушавъ,
та чтобы панове Валуцкійскій перестали грати на
мостицкѣмъ фуярь...

— Розширенье двѣрца зѣлѣзничого. Въ справѣ по-
рѣшеной сеймомъ мин. року резолюціи що до роз-
ширення двѣрца зѣлѣзничого въ Буачи, повѣдо-
мивъ теперь министръ торговлѣ, що генеральна
дирекція австрійскихъ зѣлѣзницъ державныхъ при-
знала умотивованными причины, поданы для якъ
наискоршого розширення згаданого двѣрца зѣлѣ-
зничого, чого домагае ся также буачанскій выдѣлъ
повѣстовѣй. Внесена генеральной дирекціи, побѣла
которыхъ дотичны работы вже въ сѣмъ роцѣ по-
чались а въ р. 1891 маюць бути покінченъ, вже
затвердило министерство.

— Консистеръ папскій одбувъ ся дня 23 н. ст.
червня. На консистеріи прекопизовано найперше
архіепископа вѣднѣвского д-ра Грушу. Ся часть
консистеры одбула ся, не якъ се дотеперъ було
въ звычайно, публично, бо допущено прислухува-
тъсь кривошанъ, священниковъ и патомцѣвъ духов-
ной академіи. При концѣ одбувъ ся тайный кон-
систеръ, на котромъ папа Левъ XIII именувавъ
пятьохъ кардиналовъ, мѣжъ ними епископа кра-
ковскаго Альбина Дунаевского. — Краковска ра-
да мѣска рѣшила выслати депутацію до цѣсаря
зъ подякою за се, що причинивъ ся до именования
еп. Дунаевского кардиналомъ. Въ депутаціи по-
бѣдутъ президентъ Варановскій и Мучковский.

— Побожіи обманщики. Зъ Москвы доносятъ: О-
кружной судъ засудивъ на 8 мѣсяцѣвъ вѣзничѣ
Перова, Якова Юба Ибрагимова, который подаючи
себе за православного священника въ Константи-
нополи, забравъ для себе значныя жертвы на мо-
настырь атомскій. Подчасъ розправы выявило ся,
что въ Москвѣ есть систематично уорганізована
шайка Перовъ христіанъ, котры занимають ся
такимъ обманствомъ. Нагадали они священни-
чу едежу и при помощи свѣдѣлованныхъ свѣдѣтвѣ
збирали жертвы на православныя церкви и мона-
стыри на Востокѣ, а одтакъ дѣлили ся тѣми грѣш-
ми. Неразъ можна було такихъ обманщиковъ по-
дыбати и въ Галичинѣ.

— Нове жерело удержаня для женщинъ. Зъ Вѣднѣ
доносятъ о рѣшеніи правительства, що женщины,
котры мають одновѣдѣе образованье, а имен-
но если зложили испытъ учительскій, можуть бути
заняты въ бюрохъ статистическихъ.

— Дневальный бузю. Зъ Хороброва, пов. со-
кальскаго, такъ пишутъ до Szkoły: На лавѣ за-
сажденѣмъ бульбою, зладивъ собѣ бузю цѣлкомъ
на земли гнѣздо зъ пирію и солому та выбѣдае
зъ наибольшою печальностью дванадцать штукъ..
бульбы. Зливы, які послѣдними часами буца въ
Сокальскѣмъ, мусѣли вымудити на верхъ садже-
нѣ бульбы, а сей бузю безъ пары позбавивъ
ихъ и запѣтъ до гнѣзда. Коли хто побѣде до
гнѣзда, бузю сходить зъ него дуже неохотно,
стае на колѣнахъ кроковъ дальше та выжи-
дае, коли сей непрошенный гость забере ся. Од-
такъ скоро побѣдае до гнѣзда, поправляе дѣ-
ломъ ииця та засѣдае вновь на гнѣздѣ.

— Дрѣбны вѣсти. Въ державѣ St. Illinois въ по-
вѣнчѣй Америкѣ лютявъ ся вновь страшный цѣ-
хлонъ, который заваливъ много домовъ по мѣ-
стахъ. Доси добули зъ-подъ завалищъ до 200
тѣхъ людскихъ. — Въ гончарскій школѣ въ
Коломыи выготавляютъ величезный вазонъ на
цвѣты въ даръ для малары Семирадского. Орна-
ментика на вазонѣ часто руска, гуцульская. Ро-
боту проектуванъ и доглядае профессоръ Крич-
инскій. — Командантъ жандармеріи генералъ Гіель
выѣхавъ на инспекцію постерунковъ въ Вукови-
нѣ и Галичинѣ. — Въ нападѣ божовѣльства, по-
кусала въ страшный способъ вчера у Львовѣ
16-лѣтня Анна Войтило Леопольда Вацаньского,
которого одоставлено до шпиталу а дѣвичу до за-
веденія божовѣльныхъ въ Кульпарковѣ.

Вѣсти зъ Аеп. Львовской.

Именованый крил. о. Левъ Туркевичъ деканомъ
львовско-городскимъ на мѣсто уступившаго на
власне желанье крил. о. Кобылянского.

На конкурсъ розписаны прихѣды Могиль-
ниця, дек. теребовельского, зъ речинцемъ до 24
липня с. р.

Мистр. Консистеріи предложила на зане-
мование дѣйствыми катихетами: окружной радѣ
школьной въ Бережанѣхъ для народныхъ школъ
въ Бережанѣхъ: о. Юрія Стеткевича, капелана
монастыря въ Словитѣ, и Иларія Поповича, бого-
слова IV року; — окружной радѣ школьной въ
Стрыю для народныхъ школъ въ Стрыю: о.
Амвр. Рыбака, сотрудника въ Бродяхъ, и о. Евг.
Громницкого, сотрудника въ Тейсаровѣ.

Увѣдомленый о. Теод. Стадникъ одъ завѣ-
дѣтельства въ Сучинѣ а. о. Игн. Левицкій введе-
ный тамъ за прихѣдника.

Дозволено поддѣтисъ испытовъ конкурсовому
оо: Мих. Вавриковичу, сотр. въ Залѣзцѣхъ, Ник.
Курбасовичу, зав. Витвицѣхъ и Теод. Богачевскому,
сотр. въ Тисовѣ (але ажъ въ жовтні).

Одпустки для поратования здоровья одержа-
ли оо: Теод. Петровскій въ Рыкова на 1 мѣсяцъ,
Алекс. Стоцкій въ Богутинѣ на 6 тыжднѣвъ.
Григ. Бѣлевичъ въ Фирлѣвкѣ на 2 мѣсяцѣ, І.
Кмичкевичъ въ Ванюшина на 6 тыжднѣвъ, Іо-
Панасинскій, капеланъ зъ заведенія въ Кульпар-
ковѣ, на 2 мѣсяцѣ.

Господарство, торговля и промышленность.

— Про станъ засѣвае пишуть намъ зъ Надвѣр-
нянського: Коло насъ также не зъ добромъ.
Дождъ и дождъ, та не знати коли устане. Гадали
мы, що вже одъ нового мѣсяца буде погода, та
годъ еи дождати ся. А ту сѣно треба косити, бо
у насъ лишь сѣно. Декотры вже покосили, та му-
ситъ сѣно ложати на покосахъ. Озимина и ярина
хорошій, лишь подекуды кинулась ржа на озимину,
особливо на пшеицѣ. Холодно, що и кожушь не
вадитъ.

— Про станъ засѣвае пишуть намъ зъ-подъ Бу-
ча: Жита дуже хорошій, навѣтъ на лихихъ по-
ляхъ теперь поднеслись. Пшеицѣ була бы
также добра, та много на нѣй ржи. На поляхъ
гноеныхъ вылягла пшеицѣ, особливо одъ сильною
бурѣ въ дождѣ, яка лютялась у насъ одъ 17
червня черезъ три днѣ. Ярина лиха: ячменя и
овсы лихъ, малъ и рѣдкі. Ячменя до того що
попѣдѣдали якъсь хробаки чи медведюхи, такъ
дуже, что передъ дождемъ мало було надѣй, але
по дождѣ вновь вкоренились. Кукурузы ранѣй
добрѣ. Фасоля рѣдко збѣла, также позѣдали
черваки. Конопля добрая, гречка позѣдала красно
похолодила. Горохъ вѣснѣй и густо сѣяный дуже
хорошій; рѣдко сѣяный положиъ ся.

— Станъ засѣвае и урожая въ полудневѣй ча-
сти повѣтъ мостицкого — якъ намъ пишутъ —
представляе ся до сего часу не найгорше, хоть и
не найлѣпше. И такъ сѣна маемо больше, але че-
резъ дождъ годъ его высушити и збѣрати. Дворы
ранше косили, то вже позбавили, хоть сѣно та-
кожъ гнило; сѣяне почало косити и подекуды есть
сѣно вже въ покосахъ, а вазалѣ дуже здержу-
ють ся зъ косѣною. Озимина на солому хорошій,
пѣвѣншій лѣпшій, ранній рѣдкій — жито не обѣ-
цѣе намолоту, бо зъ причины злого часу нацвѣтъ
щербатѣ тай показуе ся въ колосѣхъ ржа — пше-
ницѣ дуже позарастали, и зде ся зъ причины о-
сѣяного насѣяна сѣльскій сѣтъ рѣдкій, двѣрскы
густы и хорошій, но дуже пожовкли, здесть ржа
впала и за дѣлѣ зима и вѣтру на цвѣтъ не буде
намолоту, впротѣмъ покаже еще побѣдѣность. Яри-
ны сѣтъ лѣпшій — ячмѣвъ дуже щось, зде ся бо-
розники, попѣдѣдало, але по дождѣхъ поправивъ
ся и мѣсяцами якъ повывалявъ; — овсы до сего
часу дуже хорошій; — горохъ такъ само и бѣбѣ
по дождѣхъ дуже поправивъ ся; — бульбы до те-
перъ хорошій, лише чи не будутъ гниѣти? — Гра-
ду у насъ такъ якъ бы не було и если такъ
дальше буде, то надѣя на лѣпшій рокъ.

— Станъ засѣвае въ заграничныхъ державахъ. По-
сля урядовыхъ справозданъ австрійскихъ консу-
лятовъ есть станъ засѣвае въ Европѣ добрый,
декуды дуже добрый. Имено Велика Брита-
нія и Ирландія надѣются на дуже доброго
жизня, що для Европы тѣмъ важнѣйше, бо по-
треба ввозу европейского збѣжа до тѣхъ краѣвъ,
въ сѣмъ роцѣ буде меншою. У Франціи запо-
вѣдае пшеицѣ и овесъ обильне жниво; луки

представляють ся дуже добре а также и винни-
цѣ заповѣдають незвичайно гарно. Жато потер-
пѣло значно въ маю одъ вѣтрѣвъ и тучъ. Такъ
само есть и въ Швейцаріи, але все таки на-
дѣются одъ доброго жнива. Въ Нѣмеччинѣ удалы
дуже пшеицѣ и жита, лишь овочѣвъ не буде мно-
го. Въ Туреччинѣ заповѣдае ся добрый урожай,
именно що-до тютюну и кукурузы. Въ Россіи
пѣвѣншій и середущій потерпѣло збѣже много
одъ посухи въ маю, але поправило ся по дождѣхъ.
Въ полудневѣй Россіи не було посухи. Въ Гин-
тѣ жнива покінченъ; найлѣпше удавъ ся ячмѣвъ
якъ що-до якости такъ и що-до скѣлѣности. пше-
ницѣ выпала середно, такъ само и кукуруза, ко-
тру теперь косятъ. Въ Сполученыхъ Дѣр-
жавахъ пѣвѣншій Америки заповѣдае ся не-
врожай, именно пшеицѣ. Станъ засѣвае жѣна
весну бувъ лѣхій, потерпѣвъ значно въ мартѣ
одъ вѣтрѣвъ и зима, а хочъ въ цвѣтѣхъ попра-
вивъ ся по дождѣ, то въ маю вновь погѣршивъ
ся одъ посухи, вѣтрѣвъ и мучи. Объясняютъ, что
жнива будутъ 19—22 проц. горшій одъ середнихъ
а около 15 проц. меншій нѣжъ минувшаго року. —
Зъ повысшого збѣтываня справозданъ показуе ся,
что краѣ ввозовъ, оправдующій збѣже, якъ В.
Британія, Франція, Нѣмеччина, Швейцарія будутъ
мати урожай, а тѣмъ самымъ будутъ потребува-
ти менше чужого збѣжа. Натомѣстѣ краѣ выво-
зовъ, Россія и Америка пѣвѣншій будутъ мати
жнива меншій якъ середній и тому менше будутъ
могли вывозити збѣжа. Тожъ не можна теперь
ще на певно орачи, якъ будутъ цѣны збѣжа.
Але що Россія головно вывозитъ жито и
овесъ а Америка пшеицѣ, котра въ сѣмъ
роцѣ хібла, то мабуть поднесѣтъ цѣна на пшеи-
цѣ, хочъ нема ще вѣстей зъ Индіи востѣныхъ та
Австраліи, котры также заняли посѣдѣными ча-
сами важне становящѣ въ збѣжѣй торговли и
суть мовъ бы шияхѣромъ В. Британіи.

Телеграммы „Дѣла“.

Букарештъ 23 червня. Сенатъ ухва-
ливъ 52 голосами противъ 15 конверсію 6%
ренты. Парламентъ закрыто.

Пештъ 23 червня. При выборѣ стар-
шины громадской въ Калочи пришло межѣ
выборцами а жандармами до кровавой бійки.
Одѣлъ жандармеріи зложенъ зъ 20 людей
стрѣливъ до збранныхъ выборцевъ и убивъ
на мѣсци троє людей, 8 ранивъ тяжко а бо-
гато другихъ легко.

Прага 24 червня. На зборахъ молод-

Чехѣвъ въ недѣлю промавивъ Вашатый за
союзомъ Австріи зъ Россією; коли Вашатый
ставъ говорити о односинахъ Австро-Угор-
щины до Сербіи, комисарь правительственный
розвязавъ зборы.

Берлинъ 24 червня. Министръ фѣна-
совъ Шольцъ подавъ ся до димісії. При-
хавъ тутъ зъ Африки майоръ Вісманъ.

Лондонъ 24 червня. Фергусонъ зая-
вивъ въ палатѣ послобѣ, що въ виду того,
что теперѣшный султанъ Санзибару згодивъ
ся на протекторатъ Англіи, угода 1862 р.
Англіи зъ Францією сталась безпредметною.

Ріо-Ян-йро 24 червня. Въ недѣлю ого-
лошено конституцію бразилійску оперту на
основѣ федеративной.

ПОДЯКА.

Всѣвышнему подобае мене тяжко засму-
тити, и покликати до себе дни 8 с. м. мою дочь
Мальвину, замужну Гавенда, матѣрь троє дѣтей,
въ розцвѣтѣхъ своего вѣку, котра при великихъ сво-
ихъ талантахъ и вытравѣй праці була для мене
и моеи родины потѣхою и славою. Одинокую под-
порою въ моѣмъ жалю якъ въ часѣ слабости
такъ и при заходахъ похоронныхъ оказавъ ся
для мене мой сусѣдъ Высокоповажанный панъ
Левъ Бѣднѣцкій, ц. к. лѣбничій камер. въ Калчѣ,
который оказувавъ завоѣды для моего дому вели-
ку приязнь и прихильне сердце а тѣмъ больше
при томъ моѣмъ несчастіи та смутку открывъ въ
цѣлѣй повнотѣ свою щирѣсть и гонявъ тяжко зра-
неное мое сердце, за що дождный и ему невыска-
зану подяку и вѣдѣчь, котру ту щиро та при-
людно ему заявляю, бо нишимъ способомъ не го-
дѣтъ я ему заявити сего, що сердце мое чує. По-
томъ щиро дякую Высокопреподобнымъ Опцямъ:
Милетию Тыбинцѣ, игуменови монастыря гошѣв-
ского та о. Курбасову парохови Витвицѣ и о.
Крижановскому, парохови Церковны, що прибули
бѣдати послѣдну прислугу моѣй незабугѣй донцѣ
и взяли участь въ похороннѣхъ Богослуженіяхъ. О.
Крижановскому тѣмъ больше дякую, що зволивъ
выголосити щире надгробное слово и увеличити
сей сумный обрядъ. Дякую еще и Вамъ честній
своику, знакомѣ, та и Вамъ численно збѣранъ па-
рохѣице обохъ селъ, що зволили громадно збѣра-
тисъ, та своєю присутностію и теплыми словомъ
потѣшити тяжко зраненое мое и всеи родины сер-
це. Богъ нѣвъ благословитъ Васъ и вѣнчѣтъ се
въ заслугу. Калча 15 червня 1890.
Антонъ Варивода, зъ родиною.

Карта Галичины

Буковины и угорской Руси
выдана товариствомъ Просвѣта
коштуе лишь 5 кр.

Портреты русскихъ пословъ.

Заказомъ редакціи „Батьковичи“
вышли до теперь зъ друку портреты
отскихъ русскихъ пословъ: Ю. Романчу-
ка, Л. Романовскаго, І. Гурна, О. Ба-
рабана, д-ра Д. Савчака, д-ра Т. Оку-
невскаго, д-ра М. Короля и о. К. Га-
морана.

Полноцѣнный портретъ вразѣ съ опла-
тою почтовой коштуе 12 кр. — всѣ
разомъ 75 кр.

Словарь нѣмецко-русскій

Ом. Партицкого
продаетъ товариство Просвѣта
по 1 зр. замѣстъ 3 зр.

ОКУЛИСТЪ

D-r Gesang

д. едѣвъ-асистентъ и опе-
раторъ на клинѣхъ окули-
стическѣхъ проф. Фухса у Вѣд-
ни, мешкае при улицѣ
Третього Мая (Маеровскій)
число 7 (де. к. Старостно)
и ординуе одъ 10—12 и
3521 одъ 3—5. 10—24
(Пшарессы).

Найкрасѣйшій дарунокъ на над-
городѣ пыльности для дѣвчатъ по
мѣстахъ и мѣсточкахъ, подѣ заго-
ловкомъ:

„Для забавы“

Книжка въ великомъ форматѣ зъ
хорошими образками, представляю-
щими рѣзны забавы дѣвчатъ. Накла-
домъ руского товариства педаго-
гичного.

Цѣна лише 48 кр.

Дѣстати можна въ канцеляріи
товариства „Просвѣта“ ул. Ормен-
ска число 27 и въ книгарни Ста-
ропѣи.

Найлѣпшій

Берненскій сукна

поруcae по цѣнахъ фабричныхъ
Feintuch-Fabrik
Siegel-Imhof
in Brunn.
На порлѣне весинѣ або лѣтнѣ
убранье мужеске
выстане 1 купонъ довготы 3-10
метр. с. в. 4 вѣднѣ. лѣкѣ.
1 купонъ коштуе
зр. 4-80 зъ вышайшою
зр. 7-75 зъ добромъ
зр. 10-50 зъ лѣпшою
зр. 12-40 зъ найлѣпшою

правдивой волны овечей.

Одтакъ можна дѣстати въ вели-
комъ выборѣ: шовкомъ перет-
каннымъ камлѣи, сукна на абер-
цгеры, пальмерстонъ и боа на
платѣ зимовѣй, гуфъ для стрѣль-
цѣвъ и окономѣвъ, перувиныи
тооскитъ на убраня салоновъ,
приписанъ сукна для урядниковъ
дякую ся прати постоице для
мужчинъ и хлопцѣвъ пѣсковъ ма-
3366 терія и т. п. 40—40
Ручитъ ся за добрый товаръ и
докладну доставу.
Вздрѣ даромъ и оплатно.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подѣ знаменемъ

„СИРИУСЪ“

у Львовѣ, Хоружича ч. 22

поруcae добру и выдатку каву спро-
ваджену безпосередно одъ проду-
центѣвъ зъ Америки полудневной.

Коштуе у Львовѣ:

1 нильо зр. 1-80 и 2— зр.

кава палена 1/2 нильо 1-20 зр.

на провинціи:

4/8 нильо 9-15 и 10— зр. франко

бѣбратѣмъ надѣ 50 нильо опустѣ.

Не маю зовѣмъ тѣхъ
родѣвъ кавы, котры оголо-
шуютъ иишій подѣ назвою
мого имени. Справдую каву
просто одъ продуцентѣвъ, що мо-
жу доказати, и продаю за наймен-
ше о 20% дешевше якъ хто не-
будѣ. Въ Гамбургѣ и Тривѣтъ мож-
на дѣстати каву вже лавъ зъ че-
твертой руки, а то для того, що
продуцентъ спровадѣ гуртовниковъ
въ Европѣ, одъ тѣхъ спровадѣ
сѣионеръ; а одъ него ажь купѣтъ и
то звычайно не просто, але черезъ
агента мѣсцевого або подорожню-
чого. Впротѣмъ може кождый самъ
перекопати, чи дѣстане да нѣде
по той цѣнѣ таку каву якъ моя что-
до якости и смаку. 227 (81—)

При закупѣхъ товаровъ просимо посылуватисъ на нашу часопись.

Выдаецъ и одѣлѣхъ редакторъ Иванъ Бейей.

Печатъ въ фабр. Червильской.

Въ друкарѣхъ тел. н. Шавченка, хѣтъ зар. К. Бедаревскаго.

О 3 днів зобради ся виборць на нов
въ будынку рады повѣтвовой. Въ часѣ, коли
комісія мала приступити до поновного голосо
ваня, запросивъ п. Карчевскій, другъ п. Поля
новского, оо. Юса, Левицкого и Чернецкого
до прѣбываюч. комнаты и тутъ ставъ имъ пред
ложить: чи не можна бы дойти до компромі
су та уложити одну лістіу, въ котрій бы умі
щено п. маршала Поляновского, для справ
повѣтвowych и острестности соціальномъ засуд
женого мужа. П. Полянскій не буде стара
тись ані до видѣлу повѣтвowego убійти, ані
маршалокомъ стати, ему ходити лишъ
тотъ, чтобы его селяне членомъ въ
брани, бо навѣтъ не прийме виборць
зъ куріи бѣльшихъ посѣлостей. Насоло
пристане на се рускій комітетъ, може ком
промѣсъ що-до другихъ членовъ легко дойти
до результату: гектографъ есть підъ рукою
тому въ одній хвилѣ може уложитись нов
ліста. На представленье, що рускій комітетъ
ничего въ той справѣ рѣшити не може, бо и
комітетъ, але самі виборць уложили лісті

и міністра фінансів Дунаєвського до Будапешту, стояти в зв'язі з вим'яною нувцій.

Царський прийняв оногоді на окремій аудієнції міністра війни Бавера і міністрів Калая, Сахарова та шефа секції Седеля. Дня 26 с. м. поїде цар до Вугу надз Лавого на інспекцію війська.

Взгляд на Німеччину на німецько-англійську угоду настала наразі зовсім різуча зміна, проявилась загальне невдоволення, котре замасковане на разі тим, що близько комерс, який мав устроити ся в суботу в честь державного комісара африканської колонії, майора Вісмана. Post каже, що в кругах колоніальних уважають хід річей в Африці за надто некорисний, щоби тепер робити якийсь торгівства. Німецьке товариство колоніальне, бдливо берлинівське, постановило длатого, відповідно до загального настрою в кругах колоніальних, відступити від устроювання торгівства в честь Вісмана, до якого поробило вже навіть приготування. Причиною того є та зміна, яку в ситуації вихідної Африки викликала німецько-англійська угода, котра не дає ніяких причин до веселости. Праса німця займає також дуже пильно справу острова Гельголянда та дикazuje, що набуте сего острова потягне за собою конче зміну конституції держави, бо треба буде конче означити законом державним, чи сей острів, подібно як Алзатія в Люгарія, має стати краєм державним чи треба ввипустити до Прусс. Köln. Ztg. єсть того погляду, що острів той треба ввипустити до Прусс, бо за тим промавляють як всім взгляд економічній так і двоєм географічній, а навіть було б в інтересі самого острова і цілої держави прилучити его до Прусс, коло котрих він найближше лежить. Основувати ще другу провінцію державу — каже агадана газета нема ніяких причин. Freisinn. Ztg. єсть такого самого погляду і радить прилучити острів до Гамбурга.

Відступлення Гельголянда Німеччині займає так само майже всі уми в Англії, але в того не виходить те, щоби закон, котрий в сій справі має бути предложений парламентом в половині слідуючого місяця, стрітив на велику опозицію. О скільки доси авторство, будуть протав сего закона виступати головню так самі приватні тепершнього кабінету. Зв'язок, котрий бдливо в Англії против відступлення Гельголянда Німеччині, годить ся занотувати два слідуючі. Секретар ліберально-уніоністичної партії в Глестері, Блек, котрий написав книгу о Гельголянді, називав се відступлення чудовищним а тов. Андрій Клерк мав в Чатемі відчит в сій справі і назвав се відступлення свавільною, яка проявляє ся хаби підчас канікули. Відступлення те єсть ударом в лице Франції, бо Німеччина, коли буде мати сей острів, буде в силі неутримувати всі операції французької флоту. Гельголянд можна було малым коштом зробити перворядною стацією для флоту. Острів той треба було аж тоді взяти на увагу як предмет компенсаційний, коли б колас голандської колонії мали перейти в посідання Німеччини.

Парижська Estafette подає сенсационну вість в Лондон, мов би там викрито фабрикацію бомб, котра стояла під зарядом тайних агентів пруських якогось Іосифа Кавфана і Іосифа Пайкерт. Та агенти провокаційні мали стояти в зв'язі з арештованими в Парижі російськими революціонерами. Згадана газета догадує, що ті агенти лагодили як в Парижі так і в Лондоні якісь атенатати, щоби відтати на підстав фактів ними приготування можна було в Німеччині зажадати знов ухвалення нових законів против соціалістів. Спосіб той викликав тайних рухів революційних подає ще в. Бімарк, коли був канцлером.

Віденьська Allg. Ztg. розписалась широко о планах короля Милана і доказує, що він постановив тепер вжити знов до політики в старе ся утворити собі партію, котра би виступила против тепершнього радикалів. Милан мав позискати собі войско, а навіть реєнти стояли по его стороні. Згадана газета каже, що король Милан вадить в тепершньому поступовно радикальній партії небезпечність для династії Обреновичів і длатого хоче виступити в обороні інтересів свого сина і самі обняти реєнтію, а тепершній реєнт Рістич станує би на чолі правительства. Чи Милан хоче переводити свої плани в порозуміння з Росією, того не знає агадана газета; але то має бути після не певним, що радикали стравили в Росії сампнатію, позаяк Рістич о всім дуже тоно наоформував російське правительство. W. Allg. Ztg. вносить отже з того, що Росія буде в цілій акції кор. Милана держатись неутрально.

Зв'язу доносять, що російській посол в Персії радиє сербському правительству, щоби оно ввипустило економію з Австро-Угорщаною поступало розважно и не задувало ся в дальшу борбу.

Вчорашній Przegląd привів з Болгарії велику сенсационну вість а своїми коментарями до не зробив єн ще більше сенсационою і просто вдирив вже на тривогу доказуючи, що війна вже така з плечима. Згадана газета каже: Од особи займаючи високе становище, одержали ми сєн нощі таку телеграму: „Кн. Фердинанд вийхав з потайком на Варну в Букарешт до Відня. Послѣхъ величезный, цѣль подорожи не звѣстна.“ Зв'язу

тайного вийхав, з великого посѣху, з вийбраною дорож на Букарешт а не простійше через Сербію и т. д. вносить агадана газета, що в Болгарію мусѣло стати ся щось дуже важного, що спонукало кн. Фердинанда до вийхаву. Дальше бере Przegląd в зв'язі з сими вийхавми вѣстай другі обави в заграницькій політиці як: дамисію міністрів Салабашева и Справского, нощу болгарского правительства до Порты, угоду африканську (!) Німеччині з Англією, інтерв'юацію Боніого в вталінійськѣм парламенті в сѣрѣхъ міжнародныхъ судѣхъ мировыхъ (!) и т. д. и приходять відтак в сензационній також допис в Відня до того закінчення, що ера збройного мира доходить до крایی. На наш погляд ситуація не представляє ся такъ грѣзною. Насамперед не потвердила жадна газета доси, вийхав кн. Фердинанда з Болгарії, хоч до того було вже досѣ часу; а відтак хоч би кн. Фердинанд і дійсно вийхав, то в тѣмъ годѣ би добачувати щось небезпечного, хоч би той вийхав відбув ся потайкомъ и мавъ вийхав; була б то лиш авальогічна подорож до тов. яку вже раз відбував кн. Фердинанд через Сербію. Правда, що не звѣстна цѣль єн могла би викликати якийсь непокоячій згогдѣ, але все-ж таки годѣ припускати, щоби вийхав сей хоч би и дѣйтно настулав, мавъ стояти в зв'язі з якоюсь грѣзною кривою європейскою.

НОВИНКИ.

— Конференція повољена — якъ доведемо ся — збереть у Львові, в видѣлѣ краєвѣмъ дня 15 н. ст. липня в сѣрѣхъ уладженя дѣл фінансовихъ краю в зв'язі зъ індемнізацією панциняною. В конференції возмуть участь члени видѣлу краєвого и около 20 запрошенихъ посѣлѣхъ. Зъ рускихъ посѣлѣхъ запрошенихъ п. Юл. Романчукъ яко голова клубу рускихъ посѣлѣхъ.

— Тернопільська філія „Прогресу“ запрашає своїхъ членівъ на відчит в сѣлі „Русько Бѣсѣди“ в Тернополі на день 17 (29) червня с. р. о годѣ 2 ой по полудні. Читати буде проф. Ів. Матѣвѣ на темѣ „Зъ житя хлѣборобѣхъ“. (Прочі часосни просимъ о повторені сего оповѣщеня.)

— Ключ Надвѣрнянскій — якъ доведемо ся изъ вѣстѣмъ достовѣрного жерела — набуто вже міністерство від дотепершнього властителя (банку) за суму, якій вилучили зъ выкупна права пропінції в галицькихъ домѣхъ. Незабавомъ уже має звѣстати зъ міністерства комісія для перенятя тѣхъ добрѣхъ. По перенятю (котре буде вимагати довшого часу) ключъ Надвѣрнянскій перейде підъ зарядъ дирекції лѣсовъ и домѣхъ у Львові.

— Звертаємо увагу русько молодечі, котра покінчила школи вийш, на оголошені конкурсу на три стипендію по 1000 зр. (гляди низше в рубриці конкурсовъ). На сей рѣхъ нѣхто не вийш подав до видѣлу краєвого о двѣ стипендію по 1000 зр. и длатого на будучій рѣхъ шкѣльний прибула ще третя стипендія. Коли-бъ торѣхъ о ті двѣ стипендію по 1000 зр. були подали русини зъ потрібними кваліфікаціями, були б певно достали.

— Субвенція державна на науку рѣльництва. Міністерство рѣльництва згодило ся на докнану видѣломъ краєвѣмъ номінацію п. Северина Вишньовского другимъ учителемъ вандрѣвнихъ для науки рѣльництва. Заразомъ згодило ся се міністерство на побольшені числа учителѣхъ вандрѣвнихъ для науки рѣльництва в Галичині и заявлено готовѣ підвышати субвенцію, почавши від 1891 р. на квоту 4000 зр., припускаючи, що підвышенье дотаций для учителѣхъ вандрѣвнихъ в р. 1891 буде усталенимъ. Міністерство зазначило при тѣмъ, що іменованіє тѣхъ 4 учителѣхъ вандрѣвнихъ, котрі за се від міністерства рѣльництва лиш підвышенье винагороду одержують, має наступити якъ доси черезъ видѣл краєвий, відтакъ щоби не роблено рѣзницѣ, котрі два учителѣ вандрѣвній сѣхъ на кошѣ краю а котрі два на кошѣ державній.

— Галицькі рѣльнички на виставѣ у Відні. Віденьскій корреспондентъ Сзас-у наше: Грѣзла мене совѣсть, що може прецѣ Галичина виступила до конкуренції а лишъ і такъ недогадливий и короткоумий, що о тѣмъ не знаю. Значав і ще глядѣти, розвитуватися и, о чудо, найшов дєне вѣ коморѣмъ на чужѣмъ століку підъ чужою фірмою майже зъ закритимъ підомкомъ мѣшкѣмъ изъ зерномъ, кілька фляшокъ, кілька образѣхъ, отъ и вычисленій та виставѣхъ: Група 1. Ванкѣ рѣльничій зъ Львова 15 мѣшкѣхъ зъ зерномъ; гр. Гоминьшъ зъ Рудникъ оказы культури мочаровъ; гр. Поточкій оказы цукру зъ Сендзимова. Група 2. Кн. Сапѣга зъ Красичина пиво и хмѣль; гр. Ром. Поточкій лікеры и горѣлки; Зелінгъ зъ Издѣбана горѣвки и сушеной арини. Група 3 гр. Ром. Поточкій мапы лѣсовѣ; кн. Сапѣга вонзу деревну. Гр. 6. Бар. Ал. Гостковскій зъ Томішъ моделі приборѣхъ до рыболовѣхъ, мапы господарства ставового. Гр. 11. Мицельскій зъ Варшавы машини до робленя масла. Гр. 13. Левицкій зъ Відня медовники. Гр. 14. Ріттеръ зъ Варшавы екскіаторъ. Гр. 15. Школа ветеринарія у Львові: тины худоби, препарати анастоміи, таблицѣ бактеріологічній, апаратъ до наркотизованія, підковы. Гр. 16. Помоляч-Желеньскій-Витѣрь зъ Неполомицѣ глины, даховки; Лянгѣ зъ Томашова казѣ, кн. Сапѣга зъ Равы русько оказы штайнгутові. Гр. 17. Література: Gazeta polniska, Kurjer polnisko и Encyclopedya — вѣхъ зъ Варшавы. — Ого все єсть то такъ мало и виставлене в такъ нужденній формѣ — хочъ кождій оказъ окремо для себе єсть дуже добрий — що було би лѣпше, щоби Галичина цѣлкомъ не була агадана анѣжъ щоби медовникъ Левицкій репрезентувавъ наше цѣльництво и нашъ медъ, 15 кварѣхъ зерна и гороху наше рѣльництво, одна газета зъ Варшавы нашу літературу. Така участь розкинена, дробна губить ся середъ иншихъ, не має ніякої цѣли и не може принести користи та не служить нѣ для реклами нѣ для інтересѣхъ краю. Не добачено нагоди, заи-

шено єн, не знаю о що иде, побововано ся коштовѣ. Інші край знали порадити собі.

— Нафтовий промыселъ в Галичині. Зъ Коломиѣ пишуть: Въ нашѣмъ промыселѣ нафтовѣмъ настала відъ довшого часу застою, правдивий сезонъ огрѣковий, якого не памятають відъ многихъ лѣтѣхъ. Звѣстѣхъ сторѣхъ доносять, що коли рѣльнички жалують ся на неустанну слоту, то у пастрѣхъ не звичайна посуха. Старі копальні, звичайнимъ ходомъ рѣчи, тратять зъ кождимъ днемъ на выдатности и майже вже вичерпали ся. Въ Слободѣ и пр. результати послѣднихъ верченъ вивали єлє. Надармо запускають ся підприємці в щоразъ то болѣшъ глубини. Буті може, що ще тут и тамъ надѣбле ся обильнѣшю скѣлькѣстю рошы, але вѣ пересѣчи беручи, сумнѣваемось, щоби загальній нахлѣдъ тѣхъ глядѣхъ ошативъ ся лишъ на грунѣхъ камеральнихъ не устануть вѣ праці америкѣхъ, маючи припасы грошей зъ лѣшнихъ часѣхъ. Во то, щоби вертѣти до глубини 400 мтр. середѣ великихъ трудностей тереновыхъ, на то не стати нашихъ підприємствѣхъ, маючихъ маліє средства, тѣмъ болѣше, що и вѣ такій глубинѣ часто можна завести ся. Якій успіхъ одне сѣхъ верченъ вѣ Лючи, котрі спѣлка камеральна гадає перевести на тамгѣхъ теренахъ, покаже неахавими спекулянтами запанувала справдѣшна горячка до купна грунѣхъ сусѣднихъ, за котрі часами платять величезній суми. Огъ годить ся занотувати вже одну жертву сѣхъ наотманіи. Селанинъ продавъ два морги грунту жидови спекулянтові за 300 зр. Цѣна та выдала ся жѣнцѣ селанина за низька и дкоряла тягомъ своему чоловікові, такъ що онъ гадаючи справдѣ, мовъ би не знати якій скарби зарнувавъ, повѣсивъ ся. Побововомъ, щоби подібна доля не досягла вѣ будучности неогляднихъ купцѣхъ. Вѣ Майданѣ сѣхъ ємъ не докінчений а властитель ворожить со бѣ добрий наѣдѣ. Також вѣ Рѣнѣмъ значуть америкѣхъ на ново вертѣти ямы, котрі від року вже закинули дотепершній купцѣ. Вѣ захѣдній Галичинѣ надѣлаи ся много зъ Ивонича, такъ щожъ — Ивоничъ не дописавъ.

— Перевезення мощей Ад. Мицкевича. Ексгумація тѣла Мицкевича, богослуженье и бѣсѣди відбууть ся 28 червня вѣ Монтморенси. Вѣ торжествѣхъ возмѣ участь депутация Collège de France и вѣ имени єи промавляти буде членъ академіи французької Ернестъ Ренанъ. Крѣмъ Ренана будуть держати бѣсѣди Чарторыйскій и Ваішевскій. Товариства польскі зложать вѣнѣхъ на домовіи. Зъ Монтморенси перевезуть мощѣ на дворець велѣзничій и відѣдутъ того самого дня вечеромъ до Кракова. Послѣ заявленя відъ родини Мицкевича зъ Парижа, мощѣ Ад. Мицкевича почивають вѣ двохъ домовинахъ, оловяній и дубовѣй. Вѣ тѣхъ домовинахъ прийдуть мощѣ до Кракова, але відтакъ на самихъ похоронахъ перевезуть тѣло до гробницѣхъ на Вавелі лишъ вѣ оловяній домовинѣ, бо дубова вже перегнила. — N. fr. Presse одержала такъ вѣстѣхъ зъ Кракова: Видѣл краєвий зарядивъ, щоби бѣсѣду представителѣ молодежи академічній, яка выголосить ся на похоронахъ Мицкевича, предложено на три дѣи напередъ академічному сенатові до затвердження, а то тому, щоби усунути якій можливий невѣдповѣдній заявленя політичній.

— Убийство. Дорожника при гостянці прѣзительственимъ, мешкаючого вѣ доміку на Роскоши коло Деревѣхъ, пов. теребовельского, напало дня 22 н. ст. червня кількохъ селянъ зъ Деревѣхъ и арендарѣхъ Роскоши та убили єго. Єсть се мабути помѣста за доносомъ о шкодахъ селянъ на гостянці. Убийниківъ, числомъ шѣсть разомъ зъ арендарѣмъ, одставлено до суду повѣтового.

— Товариство лѣкарѣхъ вѣдѣнськихъ рѣшило, зъ нагоди фальшивого „доктора“ Ператонера, щоби на будуче не лучалось такіє скандали того рода якъ зъ Ператонеромъ, котрий бѣзъ дилемоу бувъ секундарѣмъ шпиталю, — оголошувати урядово відъ часу до часу лісту промованихъ лѣкарѣхъ на австрійскихъ университетѣхъ.

— Вѣ Новѣмъ Санчѣ відбуде ся дня 19 липня с. р. зѣздѣхъ бувшихъ ученикѣхъ гімназій новосандецькихъ, котрі в р. 1870 здавали вѣ тѣй гімназії іспитъ зрѣлости. До поодинокихъ товаришѣхъ розѣславъ комітѣхъ запросини, а крѣмъ того се оповѣщеня подавъ вѣ газетахъ именемъ комітѣхъ д-ръ Дамьянъ Савчакъ, членъ видѣлу краєвого, и одинъ изъ тѣхъ ученикѣхъ гімназій новосандецької. Влизий поясненя удѣляє п. Францъ Піштектъ, адъюнктъ судовий вѣ Новѣмъ Санчѣ.

— Стражні члѣдникиѣхъ отарларихъ у Львові. Члѣдники старѣйшій, зѣйшовшій, єи сєи недѣлѣ до салѣ ратушеной на нарадѣ, рѣшили допознати сѣхъ 20, 25 и 30 кр. за годину, такожъ має знєстѣсь робота акордова. Зѣбрані дали майстрамъ 14 дѣвѣхъ нагадати, відтакъ розпочати стражні, єли би майстри не пристали на нѣхъ жажданя.

— Краєвий виборѣхъ войта на Угорщинѣ. Зъ Кальчѣхъ доносять 23 червня: Вєрєра мавъ відбуватися вѣ Кальчѣхъ виборѣхъ войта. При виборѣхъ станули противъ себе двѣ партіи; одна хотѣла давнього войта, а друга селянська стала за виборѣмъ Бєйча, котрий в р. 1884 викликавъ антисемітскій розрухъ. Вѣ цѣлѣмъ мѣстѣ заворушилисѣ; коло полудни мали обити дєсѣ за мѣстомъ одного урядника державного, а де лишъ зѣйшли ся обѣ партіи тамъ зачиналась сєварка и бійка. Власті мѣсцевѣ жаждали жандармеріи и на мѣсці виборѣхъ явилось 22 жандармѣхъ. Коло 4-ої год. по полудни вѣмѣшались жандармерія до бійки виборѣхъ и казала имъ розходитись, а коли они не послухаки, дали жандармы огни и убили трѣхъ виборѣхъ а бѣмъ тяжко ранили. Та и то не привернуло спокою и жаждано войкѣхъ відъ міністерства справъ внутрѣшнихъ, котре заразъ вѣслало до Кальчѣхъ окремихъ поѣздѣхъ зѣлѣзничнихъ компанію стрѣльцѣхъ.

Іменованя, конкурсы, перенесеня и пр.

— Іменованя. Львѣвскій вышій судъ краєвий именовавъ канцѣліста суду повѣтового вѣ Тов-

мачи, Володислава Мартяковського, адъюнктомъ канцѣлярійнымъ суду окружного вѣ Бережанѣхъ.

— Два совѣтники вышного суду краєвого вѣ Краковѣ, Іос. Люїєт и Павло Моссортъ, именованіи совѣтниками двору при найвышѣмъ трибуналѣ.

— Три стипендіи, кожда по 1000 зр. рѣчно, будуть роздані сего року, зъ фондѣхъ утвореной складками цѣлого краю вѣ честь 25 лѣтнихъ роковинъ вступленя на престолъ цѣсаря Францъ Іосифа. Стипендіи тѣхъ признаєніи для молодѣцѣхъ, родомъ зъ Галичини, котрі укінчавши зѣ бѣззачаючимъ поступомъ студіи вѣ однімъ зъ университетѣхъ, вѣ школѣхъ політехнічѣхъ або вѣ школѣхъ штукъ красныхъ вѣ краю и бѣззачившій ся при тѣмъ моральностію и честнотою характеру, хотѣли би безпосередно по укінченю наукъ вѣ краю удати ся до найбѣшчихъ заведенъ науковихъ поза границями державы австрійської для высшего образования вѣ выбранѣмъ заводѣ спеціальнобѣхъ. Народѣсть кандидата або вѣроисповѣданье не чинять рѣзницѣ. Стипендіи будуть вѣплачуватись вѣ двохъ рѣвнихъ рѣтахъ, зъ котрихъ першу одержити стипендіи при вийхѣдѣ за границу а другу при кінци першого поѣзду шкѣльного, єли выкаже, що зробивъ бѣззачаючий поступы. Стипендіи тревають правильно лишъ оденъ рѣхъ, але можна ихъ продовжити ще на другій рѣхъ, єли стипендієсть выкаже, що студій розночѣхъ не можна було покінчити вѣ однімъ рѣхѣ. Право надаваня тѣхъ стипендій принаєхъ цѣсарь, а видѣл краєвий представляє на кождѣ стипендію трѣхъ кѣдидатѣхъ. Кандидаты, що старѣють ся о ті стипендіи або проситъ продовжити ихъ, мають внести свои поданя до видѣлу краєвого найдальше до 2 сєрпня с. р. До поданя долучити треба метрику хрещеня, свѣдѣство односѣхъ маєтковыхъ кандидата и єго родини, свѣдѣство моральностя, абсолютнѣхъ зъ покінченыхъ наукъ университетскихъ або академічнѣхъ, свѣдѣства шкѣльных зъ послѣднихъ лѣтѣхъ, заявленя, якимъ студіямъ гадає бѣдавати, и точну адресу кандидата.

Телеграмы „Дѣла“.

Лондонъ 24 червня. Потверджуєсь вѣстѣ, що підъ царскою палатою вѣ Гатчинѣхъ выкрыто підложєніи мѣны. Арештовано багато підозрѣвнихъ людей.

Римъ 24 червня. Курьєры кабинетовѣхъ зъ Відня и Берлина привезли ратификацію угоды тридержавного союза продовженой ажъ до 1895 року.

Берлинъ 25 червня. Вчєра відбуло ся другє читанье предложєна войскового. Подчасѣ дебѣты промавлявъ Вѣндгорстѣхъ дуже остро и вѣступавъ противъ Кріспіого, але наконєцъ заявивъ, що буде голосувати за предложєнемъ. Капріві, одповѣдаючи Вѣндгорстові, сказавъ, що Кріспі єсть одинокимъ чоловікомъ вѣ Италіи, котрий дає поруку мира. Дальша дебата буде відбувати ся нинѣ.

Парижъ 25 червня. Бриссонъ відступивъ відъ интерпелляції, позаякъ міністеръ Рібо заявивъ, що теперъ ведуть ся переговори зъ Англією вѣ справѣ санібарскѣй.

Броды 25 червня. Октавъ Салѣ, прєзєсь бродєкѣхъ рады повѣтового зголосивъ свою кандидатуру на посла до сойму краєвого зъ мѣста Бродѣхъ.

Берлинъ 25 червня. Цѣсарь принявъ дамисію міністра Шольца и именовавъ міністромъ фінансѣхъ франкфуртского бурмістра Мікєля. Франкфуртѣхъ ходять кандидувати кн. Бісмарка до парламенту.

Бѣлградъ 25 червня. Сербія рѣшилась вести войну мѣтову зъ Австрією и старєє ся заложити свою агєнтуру торговельну вѣ Солуни, щоби тамъ забезпечити собі одбугъ своихъ сѣрыхъ продукѣхъ поминаючи Австрію. Король Миланъ покликавъ зъ Лондону бувшого міністра фінансѣхъ Миятовича. Фактъ сєй зробивъ тутъ велику сенсацию.

Оповѣщенє.

„Комісія інформаційна“, выбрана зъ-помѣжъ членѣхъ видѣлу товариства „Академічєхъ Братѣхъ“ у Львові, виходячи зъ сего заложєня, що много Вп. Патріѣтѣхъ потребує чи то приватныхъ домовихъ учѣлѣхъ, чи то мунданѣхъ, дальше, що много зъ академічній руської молодежи охотно приняло би ся за одно або за другє дѣло, а лишъ бракъ закомѣтѣхъ стоять тому дуже часто вѣ дорогахъ, а вѣбѣдѣхъ зъ огляду на се, що то причиняєть ся не мало до выгоды Вп. Пуоляни и подаєть се одоному средства до удѣржаня, — зєрѣтає ся до Вп. Патріѣтѣхъ зѣ прошенємъ, щоби они всѣхъ лєацій изъ на провізїи такъ и у Львові зголосували до підписанѣхъ комісії. Рѣвночасно улашавомъ всѣхъ Вп. Начальникѣхъ канцѣлярій, а дальше всѣхъ тѣхъ, котрі могли би дати академіковъ Русинѣхъ якє одповѣдѣннє занятѣхъ, щоби вѣлѣній мѣсѣца обсаджували по можности кандидатами поручєними комісією інформаційною товариства „Академічєхъ Братѣхъ“. Зголошена приймѣє вѣ Львові товариства (ул. Академічна ч. 22 II поверхѣ) тов. Ротко відъ 11—12 год. рано, а тов. Колєсса відъ 7—8 год. вечеромъ; крѣмъ того можна такожъ писѣмєною порозумѣвати ся підъ адресою: „Комісія інформаційна“ вѣ тов. „Академічєхъ Братѣхъ“ у Львові ул. Академічна ч. 22. — Комісія рѣчує за всѣхъ своихъ кандидатѣхъ а дякуючи Вп. Публицѣхъ за дотепершню памѣть, буде и на будучє вдовѣляти вѣ тѣмъ назрѣмъ бажаня Вп. Патріѣтѣхъ.

За „Комісією інформаційну“ — Ол. Ротко, Ол. Колєсса.

на цілий рік . . . 16 гр. на місяць . . . 3 гр.
на чверть року . . . 4 гр. на місяць . . . 1 гр. 35 пр.
Реканція, Адміністрація та Експедиція пош. ч. 24
уа. Ватері. — Рукописи звертальні акти на позачасні
застереження. — Реканція і неоплачений військ. бід. морта
Поодинокі члени комітету 8 пр. а. в.
Оголошення приймаються на ціні 8 гр. бід. одного
сторінки печатної, вь рубр. "Надобавку" по 20 пр. а. в.
Подання числяться по 10 гр. бід. стінка.

уродить пшеницу, жито, ячмень...“ та за кож-
дымъ разомъ страшно пекне цигана! — а ци-

Всходь бажав Австрія бачити державу незалежним одь надмірних впливів Росії. В той цілі рада бы она видіти передовсім сильну Болгарію. Що поспуло в Сербію, то направили має же надію ір. Камінік. Зь європейськими державами, отже и зь Росією бажав Австрія мира. Тільки удержав сего мира коштує нас дуже багато гроша...

Выборы до радъ повѣтовыхъ.

Въ Скалатскій повѣтъ при выборах до рады повѣтовой зъ мѣсть дня 24 с. м. выбраны: 1. д-ръ Тадей Бѣлянский нотаръ въ Скалатѣ, 2. д-ръ Морицъ Розенштокъ властитель Скалата, 3. Бернардъ Розенштокъ судья-властитель Скалата, 4. Исидоръ Розенштокъ властитель Подунавьки, 5. Вольфъ Бадіанъ властитель Саджавки. Якъ бачимо зъ групи мѣсков въ Скалатщинѣ увійшли до рады повѣтовой чотари жида, а одинъ християнинъ.

Въ Самборскій повѣтъ — якъ уже мы дописали — избрала зъ куріи селескихъ ліста комитету оппозиція противъ теперѣшного видѣлу повѣтового, а властиво противъ дотеперѣшного віце-маршалка и посла до союму п. Бараньского. Нинѣ можемо подати повний списъ выбранныхъ радныхъ повѣтовыхъ. Отъ они: 1. Микола Билинскій господаръ зъ Билань, 2. Михайло Луцай господаръ зъ Лука, 3. Стефанъ Билинскій господаръ зъ Гордиань, 4. Иванъ Баранецкій господаръ зъ Городаща, 5. Иванъ Бережницкій господаръ зъ Бережницъ, 6. Матвій Иванчакъ господаръ зъ Басовичъ, 7. Матвій Мудякъ господаръ зъ Стрѣлковичъ, 8. Витѣхъ Надіабскій господаръ зъ Чукавъ, 9. Иванъ Дунаецкій господаръ зъ Дублявъ, 10. о. Иванъ Татомаръ парохъ зъ Черкавъ, 11. Андрей Куцѣвъ зъ Масковичъ и 12. Іосифъ Ратухъ господаръ зъ Надіабъ. Рухъ выборчий бувъ дуже оживлений; на 220 покликанихъ выборцівъ голосувало 204.

Выборы до рады повѣтовой въ Самборѣ відбулись при організації зъ двохъ сторонъ: зъ одной стороны заходились коло выборовъ люди доброй волѣ подѣ окликомъ „Згода и єдність“, зъ другой зновъ віце-маршалокъ п. Бараньскій. Той антагонизмъ выдказавъ навѣтъ письменный сібръ межи п. Иваномъ Баранецкимъ зъ Городаща, членомъ видѣлу повѣтового, а п. Каролемъ Бараньскимъ віце-президентомъ.

П. Баранецкій въ свой бдзвъ подѣ днємъ 13 червня с. р. такъ представляє справу: „Выборць повѣту самборского збрала ся въ другой половинъ мая с. р., чтобы пороумѣти ся въ справѣ выборовъ до рады повѣтовой зъ куріи селеской и выбрали выборчий комитетъ в той, подѣ проводомъ п. Ант. Сѣлецкого, войта зъ Сѣльця, выбрали комитетъ тѣснѣйшій и поручили ему уложити списъ кандидатовъ. Девізію комитету було: „Згода и єдність“ всѣхъ выборцівъ каждой народности, чтобы выборы до рады людей моральныхъ, честныхъ и совѣстныхъ. Тѣснѣйшій комитетъ уконституовавъ ся подѣ проводомъ п. Ивана Баранецкого д. 4 червня, скликавъ на 12 червня ширшій комитетъ и выборцівъ и предложилъ амъ лісту кандидатовъ. Тотъ ліста не подобалась п. Каролемъ Бараньскому и бѣнъ заложивъ свое veto противъ діяльности комитету, назвавъ его москвофильскимъ и, якъ коласъ Браніцкій выказавъ „Тарговицю“, такъ бѣнъ зъ чисто амбітнихъ мотивовъ сѣе неагоду и роздоръ межи выборцами, скликавъ собѣ мужѣвъ доверія своего крою, укладавъ свою лісту и баламутить селянъ. Таке сепаратистичное поступованье п. Бараньского напятинувавъ п. Баранецкій „Тарговицю“ и бдзававъ ся до полубовного суду всѣхъ горожанъ самборского повѣту.

На сесію бдзаву бдзавѣвъ п. Бараньскій бдзавѣвъ письмомъ до п. Баранецкого подѣ днємъ 15 червня. П. Бараньскій назвавъ организцію выборчу подѣ окликомъ „Згода и єд-

ність“ агітацію самозванною и такъ дальше пише: „Взявши на увагу, что за вами стоять рускій священники, и явній недругъ польской народности, вы не збуждали зъ своимъ комитетомъ надѣю великого доверія у свѣтлыхъ горожанъ. Одъ часу введеніе въ житіе радъ повѣтовыхъ увійшло въ авчій, что при концѣ выборочного періоду презеэъ повѣтовон рады скликае выборцівъ зъ меншихъ посѣлостей для організації выборовъ... Такъ и я зробавъ... Бѣли вы законну діяльність презеса повѣтовон рады звете „Тарговицю“, то выкладає такъ, якъ коли-бъ горожанскій гайдамака удававъ польского патриота. Партия, до которой вы принадлежите утопила бы въ ложцѣ воды все, что польское... За оскорбленіе мене вы правдиво говороніи сатисфакцію не способній дати, тожъ я бдзавѣмъ справу карному суду“.

На сѣе письмо п. Кароля Бараньского зновъ бдзавѣвъ днѣ 16 червня п. Иванъ Баранецкій, де мѣжъ иншимъ каже: „Выборць, Русины и Поляны приступили до організації выборовъ подѣ окликомъ „згода и єдність“. Выждали на результатъ нарядѣ. Коли-бъ вѣсть була вѣзли на лісту, вы бы были благоговѣли тѣ зборы, а не вы ошучено, то вы въ статистичній хвалѣ выдказали сепаратистичную агітацію. До лісты входятъ Русины и Поляны — настала згода и єдність, а вы розбаваете. Вы не презеэъ, а віце-презеэъ. Уже больше якъ рѣкъ опираєтесь домаганію рады, чтобы выбрать презеса, а вы самовладно бдзаваете, рады не скликаете, отже дѣлаєте незаконно. Вы згадываете о горожанскій гайдамацѣ, а я радѣвъ бы вамъ не тыкать гайдамацтва зъ 1846 р., хочъ бы зъ огляду на своихъ въ равномѣрныхъ зъ околлицѣхъ Березова и Днѣнова, — мене гайдамацтво зовсімъ не дотыкає, бо я зъ дѣда-прадѣда шляхтичъ загоновый зъ околлицѣ Самбора, де не цдила нѣ Горожанъ нѣ Сѣнобѣ... Що дѣйстно говороніи сатисфакцію и вамъ не можю дати, — вы бдзавали и до побаченія въ карнімъ судѣ, де не одно ще бѣдъ мене учуете!“

Що тамъ буде въ судѣ, сѣе вже друге дѣло, а коли мы повысше подали де ще зъ той письменной борбѣ до для характеристичной організації выборовъ въ самборскій повѣтъ передъ днємъ 18 червня, который то дѣнь принѣвъ програпу п. Каролемъ Бараньскому.

Въ ряшѣвскій повѣтъ выбрано до рады повѣтовой зъ куріи селеской: 9 господарѣвъ, 2 лат. священниковъ и одного властителя болѣшой посѣлости.

О выборы до радъ повѣтовыхъ выказала ся межи Сзасомъ и N. Reformomъ досѣтъ цѣкава полеміка. Reforma, конституция фактъ, что сего року нѣвъ выборовъ до радъ повѣтовыхъ увійшло дуже много селянъ, высказала свою радѣсть зъ той причины. Тамъ дуже со-блазняєтъ ся Сзас.

„Причынъ того — каже у бдзавѣдѣ Сзасова N. Reforma — легко бдзавати. Отъ теперѣшны выборы показали, что выборць-селяне живѣють нѣжъ бывало досѣ, занатересувались выборами; что перестали бути бездушными орудіємъ въ рудѣ огидныхъ агітаторовъ, дѣлаючи мовлявъ, „зъ наказу свыше“; что „ковбаса и горѣлка“ въ великомъ числѣ повѣтовъ перестали бути средствомъ рѣшающимъ; что выборы — то вже не формальность, зъ которой лише смѣяться, ае стаютъ ся актомъ горожанской свѣдомости правъ и обовязковъ, — однимъ словомъ, что люди выбрали не тѣхъ, который скупають его частунокъ, ае вышумують у него голоса погрозою, ае тѣхъ, который доверѣа, что его добро и интересъ передовѣять мати-муть на оцѣ. Бѣе сѣе ознака, что люди пробудавъ ся, стрепенувъ ся зъ вѣковой апатіи, что протестує противъ убодяючого перекутства або терроризація, что усвідомлює собѣ цѣлу важность правъ конституційныхъ и автономіиныхъ настигнѣвъ. Мы сказали, что „прояву тоту витавмо зъ правдивую радѣстью“ и дѣйстно думавмо, что на темной канѣвъ нашихъ сусѣльныхъ одноини и народного жита не може бути факту болѣшой довоинности и наповнити каждого патриота бѣль-

шую радѣстью, нѣжъ тѣ проявы, что свѣдѣють о горожанскій свѣдомости нашего люду. То не „фантастичній мрѣвъ“, ае сподобалось назвати ся Сзасомъ, ае найреальнѣйшій поглядъ на справу нашего народного быту... На яку назву засудувать бы педагогъ, который бы грызъ ся тѣмъ, что въ молодіи будитъ ся самостоятельность и хотѣвъ его вѣчно водити на посылку, а что горше, деморализуваніи на перемѣну приманомъ и погрозою... Такимъ молодцемъ естъ той людъ зъ сѣрацѣ, а занадѣлымъ и недолугимъ педагогомъ була-бъ интелігенція народу, коли-бъ грызла ся проявами доверѣанія его и бажала бачити его вѣчно малолѣтнимъ“.

„Можетъ бути — пише дальше Reforma — что въ неодинѣ повѣтъ новій радѣвъ не допроси до своихъ задачъ, ту и тамъ може показуютъ ся и горшійи бѣдъ своихъ попередниковъ, ае мы славимъ только духа, который проводивъ выборомъ, витавмо радѣство лаше вывѣзъ люду зъ-подъ вилу и натѣску тѣхъ, который досѣ навѣдывали ему за правительствѣ, вымываячи, куцуючи або выдираючи голоса... Зъ фѣкційной автономіи выринає дѣйства: сѣе прачина здоволена органу демократичного, для Сзас-у очевидно незрозумѣла... Нема майже повѣтъ, въ котрымъ бы не борола ся зъ собою двѣ шляхотскій котеріи, выдираючи собѣ на перемѣну достоинства автономіи и стараячи пообсажувати крѣсла въ радѣ повѣтовѣй своими „креатурами“, что голосуютъ „пѣслю наказу“, знаютъ усе зъ горы, зъ кимъ зъбудутъ збѣдно голосувати, а нѣколи не застановляютъ ся, зъ чимъ зъ голосуютъ. Бѣе тѣхъ манекіновъ заступлять въ новыхъ радѣхъ расудливый и доброй волѣ сѣяне, то сѣе принесе не шоду, а пожитокъ... Тотъ нарядъ передъ выборомъ въ некоторыхъ повѣтахъ въ вѣхдѣонъ Галичины (въ Збаржѣ, въ Самборѣ — Прим. Ред.), тѣе формували ясно зъ горы жаганія и программы передъ удѣленіємъ мандату (въ Збаржѣ — Прим. Ред.), тѣе взаимній обовязанія и компромисъ народностей, при выборахъ найчастѣйше вѣрно держували, — все то будучи правдивый подѣвъ проявъ розбудження свѣдомости и горожанского почутія люду... Людъ нашъ живѣ, будитъ ся до обороны своихъ правъ, до выступу на арену горожанской дѣятельности. Слабѣе то ще проявы и хитѣй кроки, ае нехай той не говоритъ о любви до народу, кого она не наповняетъ правдивую радѣстью“.

Планы короля Милана.

Пештеньская газета Pesti Hirlap помѣстила досѣтъ цѣкаву статью про короля Милана и его планы, котра въ якомѣ части має навѣтъ трохи имовѣрности за собою, хочъ не можна зовсімъ вѣрвати въ то, что згадана газета подѣа, позавѣа она не належитъ до тѣхъ организовъ, на котрыхъ вѣста можна зовсімъ спущати ся. Все-жъ таки не вѣдѣтъ навѣтъ згадану статью, тѣмъ больше, что бѣе часу приѣзду короля Милана до Бѣлградѣ проявляютъ ся дѣйстно дѣяны факты, котрі здаютъ ся вѣа зувати на то, что Миланъ хоче зновъ бдзавати якусь роль политичну. Пригадаємо хочъ-бы лишъ то, что и Рістачъ въ спѣлнѣхъ делегаціяхъ нѣтаєнувъ легавко на то, что Австро-Угорщина має зновъ надѣю на политичну кор. Милана. Мы уважали за потрібное сказати сѣнъ болѣа слѣвъ, бо не хочемо всемо вѣрвати, что подає мидарскій органъ, который репрезентує партию, ба нарѣдѣ, что не естъ прѣхильный не то теперѣшному станову въ Сербіи, ае и взагалѣ цѣлому Славянству и дѣятого може не одає видѣтъ инакше, ае то естъ въ дѣйствѣе. Pesti Hirlap пише:

„Зарѣзъ по абдикаціи Милана хвалялись радикалы голосомъ, что бѣе язь-разъ въ останній вѣе хвали уступивъ ся, бо тогда засудили вже була его на смѣрть а его насѣдникъ бувъ вже въ дорозѣ до Бѣлградѣ. Зъ окруженія Милана розпускають зновъ вѣсть, что бѣе въ интересъ своего сына волѣвъ зложити корону, ае дати себе Сербамъ змушати до политикѣ, котрой бѣи не мѣгъ похвалити. Ае вѣнъ естъ вже богато такихъ въ Бѣлградѣ, котрі абдицицію короля Милана не уважають за вѣпривного, ае лишъ за зручне замашкованье. Передъ своею абдикацію давъ бѣнъ бѣдному и непростѣченному народу сербскому конституцію, котрой злѣ насѣдникъ вже теперъ въ застрашающій способъ проявляютъ ся. И регентію установлять бѣнъ зъ незрѣванною зручностію. Рістачъ естъ оданокимъ чоловікомъ, который яко либераль естъ въ сѣнъ супротивъ цѣлон радикальнымъ вѣтанъ удержати властѣ спочиваючи въ его рукахъ, коли зновъ Протѣхъ готовъ кождѣи хвалѣ въ интересъ Милана а радше въ оборонѣ династіи Обрѣновичѣвъ поклонити цѣлу армию до акціи; Бѣломарковичъ гдѣтѣ гдѣтѣ зновъ на то все, что тамтѣ двѣ регентѣ хотѣтъ а въ кругахъ, что знаютъ всѣ тайны, говорятъ навѣтъ, что кор. Миланъ має въ своихъ рукахъ тѣи способы, что може кождѣи хвалѣ змушати регентѣвъ до абдикаціи. Здаєсь, что въ тѣмъ естъ причина, что кор. Миланъ може зъ необмеженою силою выконувати свои бѣтѣвскій права надъ малолѣтнимъ Александромъ та что радикальное правительство дадо прѣреченье, которе его обязавъ права тѣи шанувати. Зъ-бдѣи вышла для Милана и та ворѣсть, что бѣнъ мѣгъ не допустити до того, чтобы королева Наталиа могла спѣльно поступати зъ тѣми, въ котрыхъ рукахъ спочиває теперъ верховная властѣ въ Сербіи. За однимъ замашкомъ може Миланъ замашкувати трохи противниковъ: регентѣвъ, радикаловъ и небезвѣчну Наталию. Вирочѣмъ останній Миланъ регентамъ въ спадчинѣ конституцію, котра спонукала Рістача бдзавати правительствомъ Груичевъ и Ташмавичевъ, который зновъ на бдзавѣвъ вольнодумного закона выборочного зложали скупштинѣ, котра регентамъ робитъ не мало клопоту. Для нихъ не оставѣсь отже нѣкаа болѣе работа, ае лишъ боронити свою властѣ бѣдъ нападѣвъ министерства

и такъ охоронити Сербію бѣдъ евентуальной пероэавнон и авантюриной войны.

Вирочѣмъ помагавъ въ тѣмъ регентамъ и російскій посолъ Персіаніи, который заявивъ отверто, что Россія не агодаєтѣ ся на то, чтобы кто-бъ важивъ ся нарушати территориальну цѣлѣсть Сербіи, ае одѣлчальность за насѣдника вѣакои нероэавнон авантюры полѣшавъ самимъ Сербамъ. Здаєсь майже, что и Россія надѣла вже госпонарѣа радикаловъ та что она волѣла бы видѣти въ Сербіи упорядкованій одноини а на чолѣ правительства людей поважныхъ. Въ палатѣ російского посольства естъ Пашичъ (президентъ сербской скупштинѣ) persona ingrata, Персіаніи майже не сходитъ ся зъ министрами, коли противно регентѣвъ бдзавѣає на кождѣмъ кроцѣ. Ае бѣе больше болѣтъ то Сербѣвъ, что Персіаніи жѣе зъ австро-угорскимъ посломъ бар. Темелемъ въ дуже дружнихъ одноиняхъ. А треба знати что и то, что сѣльдмаршалъ-лейтенантъ Тейхель естъ за-дѣи свои выконуючи манѣры войсковой бѣе поагъ для болгарскихъ жителей“.

Дальше пише згадана газета: „Для короля Милана було то зъ разу зовсімъ равнодушно, что цѣмъ свѣтъ бѣдъ него бдзавѣуєтѣ ся. Оаъ ставъ издѣти свѣтлѣмъ, выдаєтъ богато грошей, а коли бдзавѣувавъ своего сына въ Бѣлградѣ, то займѣвъ ся вѣмъ иншимъ житіємъ не политичномъ. Лишь въ одній справѣ показувать бѣнъ завѣдѣвъ свои бѣтѣвъ: въ доискулованіи королевѣй Наталиі. Въ той справѣ не терпѣвъ бѣнъ нѣякого ошору, а регентѣ, министры, ба навѣтъ и самъ патриархъ мусѣли подѣватѣ ся его волѣ. Сѣнъ разомъ оданокъ выступавъ Миланъ зовсімъ инакше въ Бѣлградѣ. Зъ регентамъ удержує бѣнъ тѣсну дружбу, збрѣає около себе за вѣдомостію Рістача зовсімъ тѣхъ всѣхъ высшихъ оціфировъ и людей зъ либеральной та дружнѣхъ партіи, найбѣеинѣхъ людей зъ помѣжи поважныхъ политикѣвъ и старає ся розсѣдѣти ихъ поглядѣи и думанъ о ситуаціи въ Сербіи. Вѣе гдѣтѣ ся въ тѣмъ, что радикальный стремленія гонять край у промѣстѣ та что радикаловъ треба работи нешкѣдливими. Поводѣ агодили ся всѣ, идучи за примѣромъ Рістача, на то, что Миланъ повиненъ ае до поволѣтности молодого короля вѣати регентію въ свои руки, а Рістачъ чтобы обявъ верховное дѣство либерального правительства. Недобѣтки колишнихъ напредникѣвъ готовѣи прилукити ся до либералѣвъ, тѣмъ больше, что Миланъ помиривъ ся зъ однимъ зъ ихъ проводирѣвъ (чи не зъ Гарашаниномъ? — Ред.) уже давѣйше за границею. Теперъ отже забезпечивши собѣ войско, регентѣвъ и интелігенцію, сѣннувъ Миланъ маску и станувъ отверто до борбѣи теперѣшнымъ правительствомъ. Оаъ голосѣ прилукѣи на выборахъ и въ кругахъ привѣтнѣхъ, что радикальное министерство руїнує Сербію, и хоче его сына позбавити престола. Сѣе последнее твержденіе естъ зовсімъ безосновное, бо въ теперѣшномъ заволовѣ не думавъ нѣхто о змѣнѣ династіи, навѣтъ и Пашичъ, найвѣрѣйшій слуга Караджорджевичѣвъ не думавъ о тѣмъ, бо має зовсімъ нашу журбу: Миланъ голоситъ отверто, что буде короны своего сына боронити своимъ власнымъ житіємъ ае до послѣдній каплѣ крови и недалекѣй вже часъ, коли батѣи въ интересъ своего сына зажадає дѣміи теперѣшного министерства. То буде имовѣрно знакомъ, что бомба пула. Оданокъ то естъ рѣчь певна, что Миланъ загнавъ ся вже супротивъ радикаловъ такъ далеко, что вже не може вернутѣи и его чекає або смѣрть або вѣчное выгнанье зъ краю, або бѣнъ стане регентомъ“.

Супротивъ тѣхъ интригъ и приготовленъ ситуація радикаловъ не естъ зовсімъ розжева. На войско не можють они нѣякъ числѣати. Въ Бѣлградѣ взравѣвъ повно радикаловъ, что лишъ богато говорятъ и терроризуютъ цѣле население, ае болѣа часть промысловѣвъ и людей працѣ въ самѣхъ Бѣлградѣ якъ и въ другихъ мѣстахъ держитъ зъ умѣреннымъ Рістичемъ. Радикалы мають найбільшу силу середъ рѣльничного населения на провинціи; коли отже приѣде до отвертого роздорѣи и имъ удасть ся выйти живѣдемъ зъ Бѣлградѣ, то они будутъ мусѣли интѣнѣи на провинцію и тамъ выдѣлѣати межузобицію. Груичъ и его товаришѣи мѣркують и догадуютъ ся, что лагодѣтѣ ся противъ нихъ, а хочъ все дѣе-ся въ великомъ тайнѣ, тае, что они не можють мати очевидныхъ доказѣвъ, и лишъ Миланъ звертає ихъ увагу своимъ отвертымъ ворожимъ поступованіємъ противъ нихъ на свои планы, то все таки зажадали они да радѣи министровъ бѣдъ Рістича, чтобы бѣнъ безпробовочно усунувъ Милана. Екѣс-король бдзавѣвъ на то уверто: „Якъ разъ теперъ не уступлю ся, остану ся при мѣмъ сынѣ“. Все-жъ таки рѣчь певна что осторожный Рістичъ вышле Милана до Глайхенберга, чтобы передъ часомъ не розпочинати борбѣи; ае потайкомъ не перестане бѣнъ тутъ дѣлати и не можна знати, чи бѣнъ не верне скоро якъ побѣдѣтель до Бѣлградѣ.

Глубока тайна закрыває питання, чи екѣс-король переводитъ свои планы за агодою Россіи. Ае то естъ фактомъ, что Россія, котру Рістачъ зычѣаю добре информую, держитъ ся зовсімъ нейтрально. Оаъ и може такъ поступати, бо бдзавѣа пѣра, устроеного Рістичемъ въ честь Милана сказавъ бѣнъ въ присутностіи тридѣати особъ: „На случай великой войны не можна собѣи подумати Сербіи по сторонамъ жаждѣи нѣшон державѣи якъ лишъ Россія. То все була велика идея моя загранично политичнѣи, котрой а потайкомъ засѣдѣи державѣи ся, хочъ стремѣвъ до того иншимъ дорогамъ“. Миланъ споглядає отже зъ красными надѣями на успѣхъ недалекой будучности ае на овидѣи его естъ что одна чорна точка, котра бдзавѣуемоу королевѣи робитъ не мало журѣи. Та чорна точка называєсь Наталиєю. Межи ними веде ся борба на ножѣ, хочъ бы середъ той борбѣи корона ихъ сына мала на порохъ розлетѣтѣи ся. Та женщина готова въ тѣи хвилѣ, коли-бъ Миланъ пере-вѣвъ свои планы, запустити ся зъ нимъ въ

гаєвъ у мѣху терпѣтъ ае не каває ся. А кумѣвъ смѣху мало не раздѣуєтѣ ся. Выведе цѣганѣа на поле и розважѣе мѣхъ. Вытаєи ся изъ мѣха цѣганъ, страшно побитый, и каже:

— У! куме! уже не буду я у васъ нѣгда на весѣляхъ!

— Тѣхо говорѣи, цѣгане, бо Петро опять заразъ туй е!

А цѣганъ:

— Ой, ой! Боже помози утѣчи! — и утѣхъ.

Неприсный гостъ.

Ярѣвъ ходѣи найшовъ пѣчеру, въ которой гадава держала свое домбство, и про-сѣтъ, абы приняла его на ночь. Гадѣна бдзавѣуєтѣ ся, что и такъ невелике мѣсто дѣла неи, и сама лѣва має де простерти ся! Но Ярѣвъ показує:

— Видишь, я оттакъ искорчу ся и мѣхъ дуже маленькое мѣсто буде задѣста!

И наконецъ гадѣна пристала, приняла го на ночь. Ае Ярѣвъ якъ заспавъ, корѣла го и пошротѣгати ся, а сѣвъ своимъ колачѣми шерстѣнами явъ гадѣнѣи непрѣнимымъ гостемъ бути. Гадѣна помалу бдзавѣуєтѣ ся, разъ лишъ увидѣла ся вонъ, и тогда сѣе досадо каже:

— Эй, чортъ бери таѣи гостѣи, про котріи гадѣа свое домбство мусѣтъ лѣшати!

Царскій судъ.

За часу царствованія бл. п. Маріи Терѣсы двѣ верхованскій нашѣи чѣсто рускій но-убогій хлопы вѣтоваришѣи ся, бо у одного була кобылка, а у другого возокъ, и такъ стали ходити обоє у зарѣбокъ.

Кобыла жеребѣна була и разъ однои-ночи, коли на поли нѣчували, ужеребѣла ся, а лошѣа помалу посухуло ся подѣ возѣвъ. Про-

будивъ ся газда возѣа, видѣтъ сѣе и радѣство збужавъ товариша и каже:

— Ну, хвала Богу, мой ся вѣзъ ужеребѣвъ, уже я буду мѣти и вѣзъ и конѣа, а сѣвъ самый буду ходити у зарѣбокѣи.

— Не жартуй, товаришу, — каже другій, — прѣдѣвъ то не твой вѣзъ ужеребѣвъ ся, ае моя кобылка.

— Ну, кобы твоѣа кобылка ужеребѣла ся, лошѣа подѣ кобыловъ бы було, ае видишь, что подѣ моимъ возомъ е! — каже первый.

Зачѣмъ кождѣи свое утверждаєвъ, дѣло пришло на только, что на судѣ до царѣи пошлѣи.

Достали аудіенцію — ае туй заѣдывала ся, что не царѣа, ае одау кнегено видѣтъ передъ собою, и тотѣ пытанъ, яку справу мають. Они сѣмѣвъ.

— Но идѣтъ! — каже царѣа, — приѣдете другій разъ, бо царѣа не е дома.

— А де пошѣвъ? — пытають верхованѣи.

— А, знаете, е у него коло моря одно-врасне поле, а на немъ горѣхъ посѣяный, а тамъ изъ моря рыба выхѣдѣи и вѣтъ горѣхъ, та пушѣвъ царѣи изъ пушѣвъ посѣотитѣи!

— А просиме кнегевѣи великомѣжѣа, не жартуйте нѣвъ нами, — оѣвѣчѣають, — мы люде-убогіи, таку далеку дорогу не годѣи опять покласти, а й кажѣтъ намъ, де царѣа? Вѣдѣтѣи лишъ жартуетѣ, что рыба йде горѣхъ вѣсти, то не може бути!

— Но сѣвъ и то не може бути, абы возокъ ужеребѣвъ ся, — оѣвѣчала царѣа. — Того лошѣа, чѣа кобылка! (Конѣвъ буде.)

борбу о властѣ."

Стбильно Pestі Hirlap. Але не лишь сама мадарска праса доказує, що вь Сербіи лагодить ся якась нова заворуха; і томи говорять вже голюсно и вьдѣньска праса. N. fr. Presse доважує вь окремихъ статьяхъ такожь, що вь Бѣлградѣ завосяють ся на якусь важку змѣну. Згадаиа газета доказує, що середѣ напредна-ковъ наставъ великій рухъ и що они хотять похитати ся азъ свѣтѣ давниама противниками либералами; що либеральна партія розвинула теперъ такожь дуже велику дѣяльність, котра не стоить вь нѣякомъ відношеніи до тѣхъ коблѣковъ либеральныхъ послѣдъ, що засѣдають вь скупщинѣ и до впливу колишняго про-водря либераловъ Рістича; що радикалы не мають нѣякого опору вь арміи, коли противно королю Миланъ має значній впливъ вь войску и наконецъ, що весь той рухъ проявляє ся вь повній свѣтѣ ажъ тогды, коли Миланъ при-хавъ до Бѣлграду. N. fr. Presse звертає такожь увагу на то, що подобно якъ сербскій посолъ Симичъ вѣдає тому доказувавъ вь Пештѣ, що королю Миланъ задумує мабуть одограти якусь ролю политичну и зазначивъ при тѣй нагодѣ, що бнзъ наробить ще не мало хлопотъ Сербіи, такъ недавно тому сказавъ якійсь сербскій достойникъ одному англійскому жур-налистѣ, що бнзъ дуже недовѣряє Миланови а навѣть підозрѣває вьдѣньскій кабинетъ, що той піддержує планы бушного володѣтеля Сербіи и наклонює его до того, чтобы бнзъ утворивъ вь Сербіи для себе окрему партію.

Письма зъ Болгарин.

Софія 11 (23) червня 1890.

[Министерска криза и ея правдивыя причины. — Болгарске «вышло училище».]

Изъ телеграфическихъ донесень и деякихъ чужихъ газетъ дознались Вы уже давнише о послѣдней болгарскій кризѣ и де-что на-вѣтъ о ея причинахъ. Криза и ея причины постають дальше и мабуть одограють велику ролю въ недалекыхъ уже выборахъ.

Фактъ есть, что же манувишию осени ве-лика Стамболово-либеральна партія разбилась вь Румелии на двѣ враждующіи ме-жи собою фракціи. Проводникомъ одной такой фракціи являѣтъ ся Иванъ Андонъ, другій ви-де-предсѣдатель Народнаго Собранія. Таа фракція подпирала министра Саллабашева, а голов-нымъ ея органомъ була газетка «Пловдивскій Курьеръ», основана Андономъ и его при-ятелями выключно для чѣлѣй партійныхъ. На чолѣ другой фракціи стануѣтъ «кметъ» Фила-попола Дюкмеджевъ; она трамала вь ми-нистра Странскама вь Тончевомъ, а ея ор-ганомъ була досытъ поважна газетка «Пло-дивъ», издѣваемъ, для доданя большоу поваги и розголосу, основано же газетку «Розва-Долна», котрой вышло всего лишь коблѣка ну-жерѣвъ. Борба мѣжь обома фракціями, розпо-чата сразу на паперіи, перейшла швидко на практичне поле и бѣзъ тогды вь одна изъ фрак-цій не покидала доброй нагоды, чтобы другой напасти.

Що-жъ порбняло обѣ тоті фракціи, на-лежашии коблѣю спільно до великой Стам-болово-либеральной партіи? Нате одповѣмо, що авѣ одна авѣ друга фракція не поставила вѣ-якой новои, политичнои або внутрѣшної адми-нистраціонной программы. Обѣ она подпираютъ дальше вѣяна вь Стамболова, а независимѣ обѣ того говять за личными чѣлами. Деякимъ якъ н. пр. Андонъ, ходять о каріеру. Бачавъ се Стамболовъ и боячисъ, чтобы борба обѣхъ фрак-цій не пошкодила выборамъ, хотѣвъ ихъ якъ-небудь погодати. Такъ погодженъ было тымъ большѣ потребно, что представителѣ обѣхъ фракцій синали часто-густо хѣдъ министер-скихъ нарядъ такъ, что годѣ бываю довшій часть пріягдѣ до якого порозумѣня. На пред-ставленъ Стамболова згодалась обѣ фракція на те, что представитель одной фракціи Сал-лабашевъ и представитель другой фракціи Странскама подадутъ ся до димііи, чтобы, мо-жливѣ, не было нѣкому кривды. Такъ и стало ся. Казъ охотно згодѣвъ ся прагати ихъ да-мисію, а на ихъ мѣста постановлено не покли-кувати нѣкого, ажъ по перевѣденю новыхъ выборовъ. Такимъ способомъ псѣлѣгата пра-вительства не амѣнюєтъ нѣ на йоту, толькѣ бор-ба и неназастѣ обѣхъ агаданыхъ фракцій про-двжжють ся и дальше.

Рѣкъ шибльнѣй вь тутешнихъ «ны с-шбмъ училищѣ» кнѣзѣтъ ся днѣ 27 сѣ. ст. червня. На другій коблѣвий рѣкъ програма «училища» значно збѣльшиѣ ся. Министерство порѣшило спровадити изъ заграничѣ что коблѣ-кохъ прѣвѣсорѣвъ-спѣциалистѣвъ за контрак-томъ. Намѣ землякъ п. Мих. Драгема-новъ, що выкладаѣтъ до теперъ по велико-руска, маѣ на другій рѣкъ выкладаѣтъ вже по болгарски.

Драганъ.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Рогатина.

[Зборы товариства днѣбъ авѣ. львовскомъ.]

Дѣка архіепископъ львовскій — по дов-гихъ неудачныхъ пробахъ, хотѣа поправити свой бытъ матеріальнѣй (якъ звѣстоу удава-лись и до сойму и до рады державнои) спо-лучилъ ся вь «Товариство взаимнои помощи» подѣ покровомъ Виреоса. митрополита Саль-вестра, а коли ц. к. намістниство затвердило вь цѣлѣ с. р. статуты, бѣбули ся загалнѣй зборы сего товариства днѣ 24 червня с. р. вь Рогатинѣ.

По торжественно одправленомъ, богослу-женно збрало ся мѣмо слотаного днѣа попе-редного, надѣ 60 дѣкѣвъ изъ Золочѣвского, Хо-

дорѣвского, Бобрѣцкого, Нарѣвского, Бере-жѣвского и Рогатинского вь сала рады гро-мадскон подѣ проводомъ п. Иліи Бойкевича, пѣвца рогатинского. Прибѣла такожь запро-шенъ оо: Дзюровичъ вь Рогатина, Т. Кнѣсе-вичъ вь Подгорода и Л. Яворскій вь Путятя-вѣцѣ. О. Дзюровичъ поватаѣвъ збранныхъ и вь довшій промовѣ выказавъ, якъ сильно зваза-на судьба дѣкѣвъ зъ нашими народомъ бѣдъ давнихъ часѣвъ якъ ихъ значнѣе вь житію народномъ, якъ вь первѣй такъ и вь громадѣ, и выняннѣй чѣлѣ ихъ товариства взаимнои по-мощи и статуты его. Пѣсла вымотѣвъ статута подалено Илѣ Виреоса членству до займено-ваня прѣсѣдателя выдѣлу и его заступника, а крѣмъ ихъ выбрано 8 выдѣловыхъ зложе-ныхъ зъ 5 пѣвчѣвъ и 3 священникѣвъ. Секре-таремъ есть: п. Ил. Бойкевичъ, касіеромъ п. Мосора вь Бабицѣ, а контролеромъ о. І. Яворскій вь Путятявѣцѣ.

Потѣмъ ухвалено запросити вѣсѣхъ дѣкѣвъ львовскон архіепископъ до якъ найчеленѣй-шого удѣлу вь товариствѣ и днѣсти ся до Вѣч. духовенства львовскон архіепископъ зъ прошенъемъ о повліянѣ на своихъ дѣкѣвъ, что-бы іи забезпечували свою долю на старѣсть а на случай якогѣ нещастя або и смерти дѣа своихъ дѣтей и вдовѣ вь томъ дѣкѣвскомъ то-варствѣ взаимнои помощи. Вѣсове выносѣтъ пѣсла статута 1 ар. а чорбѣна вѣкладка 2 ар. Заразъ на зборахъ выисало зъ 31 членѣвъ дѣй-ствныхъ а 3 членѣвъ симпатизуючъ, разомъ 34, и збрано 24 ар., котрѣ одслано заразъ до ка-сы шчаданой у Львовѣ.

Загалнѣй зборы дѣкѣвъ вручили проводѣ сего товариства вь руки Виреоса членѣвъ и выдѣлу, котрѣ безпечерно попровадѣтъ дѣло вѣрно и на добро сего товариства, а бѣдъ явъ найчеленѣйшого вступленя членѣвъ завѣсѣтъ розвѣй его. Зборы закрьвъ о. Дзюровичъ про-мовою и многѣлѣствомъ цѣсаревѣ, митропо-литовѣ и п.

Зъ пріяностею однѣсти треба такожь и то, що о. Кнѣсевичъ сотрудничѣ вь Под-города, знатѣмъ свѣну хорального, зявляѣтъ о-хоту зявѣти ся выученъемъ дѣкѣвъ зъ Рогати-на и околнѣй свѣну хорального. А вже жѣ то зрѣбѣтъ велику пріслугу для самого мѣста Рогатина, де маѣ заложѣнъ ся хоръ, та може хотѣи пѣсеню малозвучною роздѣлѣтъ ся дрѣ-муче до теперъ мѣщачество руске вь Рогати-нѣ, котре прислухавъ ся свѣи цѣни, полюбитъ ея и свой обрядъ краснѣй, а вь свѣдѣ за тымъ розгорѣтъ повнымъ, свѣжымъ житѣмъ наро-днѣмъ и давнию любовію своихъ предковъ до всего, что родѣе, руске.

Дѣа Божѣ, чтобы ширѣ занатересованѣ и добра охота мѣжь збранными того днѣа дѣками завѣсѣтъ тревала для сего ихъ товариства, а можна надѣятѣ ся красного успѣху и розвою.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНѢЙ.

Пештѣвскій газетѣ доказуѣтъ, что при-вѣдъ министра фінансовъ Дунаевскаго и министра красной обороны Вельсбергѣй мѣа до Пешту стоить вь звазѣ зъ спѣльными де-лѣгатами а именѣно зъ справою розширеня закона о заосмотреню вѣдѣвъ и свѣрѣ по войсковыхъ. Здаѣвъ такожь, что привѣдъ сей стоить вь звазѣ и зъ маючу бѣбути ся вы-мѣною вуачій обѣхъ дѣлѣгаций. Звѣсно вже, что угорска комисія войскова ухвалила на за-ведѣнѣ войсковыхъ стаціи провинцальныхъ при-зѣлѣзничѣвъ всего лѣтъ 150,000 ар., подѣлаѣтъ коли австрійска дѣлѣгация ухвалила таку саму суму яко першу рату зъ цѣлоу жаданой су-мы 300,000 ар. Теперъ отже вѣде мабуть о то, чтобы спонукати угорску дѣлѣгацию до такой самой ухвалѣ зѣвъ вь дѣлѣгацию австрійской а то буде можно найскорѣе тогды удатѣ ся, коли Мадары дѣстанутъ явѣсь концѣи на поля фінансовѣи.

Министерство дѣлѣ внутрѣшнихъ вь по-розумѣнню зъ министерствомъ торговѣвъ поста-вило ся вже о то, чтобы вь поовѣнѣхъ со-мѣхъ красныхъ дѣти почнѣвъ до ухвалѣна та-кихъ законѣвъ красныхъ, котрѣ бы дали вы-дѣламъ краснымъ компетенцію дозвѣлѣтъ ужити публичнѣй нескрѣбовѣй дороги подѣ зѣлѣзанію. Дѣлѣшно-австрійскія за-коны дороговѣй зъ 14 сѣчня 1887 р. мѣстѣтъ вже вь собѣ таку постанову важну для инте-ресѣвъ экономичныхъ и промысловыхъ а ма-буть такожь и для интересѣвъ военныхъ.

Намістникомъ Таролоу на мѣсто усту-павшого бар. Відмана маѣ бути именованъ намістникъ горѣшнѣй Австріи гр. Мер-фельдѣтъ, а на его мѣсто прійде совѣтникъ двору зъ Инсбрука бар. Путоиъ. Се послѣд-нѣе именованѣе уважжють у Вѣднѣ за рѣвъ пѣсаву.

Урядова газетка петербургска оголосала царскій указъ, пѣсла котрого заграничнѣмъ офицерамъ и неолѣданнымъ русскіимъ не вѣлѣно вступати до русскіей арміи. Сей у-казъ есть очевидно насѣлѣдкомъ того фѣлгу, что прусскій подданный а долговѣлнѣй полков-никъ вь русскіимъ войску гр. Цайль, вы-ступивши зъ русскіей арміи, вступивъ за-разъ до службѣи нѣмецкой и тамъ его придѣ-лено до генеральнаго штабу.

Пѣсла насѣлѣвшихъ зъ Петербурга вѣсѣтъ мала тамъ англійско-нѣмецка угода а особливо одступленѣе острова Гельголанду нѣмецкимъ зрѣбѣти дуже немале вражѣнѣе вь кругахъ правительственныхъ, бо нѣмецки на, маючи Гельголандъ вь своихъ рукахъ, буде вь свѣдѣ что больше утруднѣти выислѣвъ рос-сійской флѣоты зъ балтійского моря. Крѣмъ того суть вь петербургскихъ кругахъ прави-тельственныхъ переконаній, что застана угода мѣстѣтъ вь собѣ ще и другій важнѣйшій поста-новы, котрѣ покинъ что держѣтъ ся вь тайтѣ.

Министръ войнѣ Ванновскій маѣ вы-ѣхати на довшій часъ до кунѣлѣвъ вь Віні

а по дорожѣ вступити и до Парижа. Его буде заступити шефъ ген. штабу ген. Обручевъ.

Передача острова Гельголанду маѣ на-ступити пѣсла Vöss. Zig. вь жѣлѣтѣ сего ро-ку вь присутности нѣмецкон флѣотиллѣ, ко-трою буде командувати кн. Генрихъ.

Зъ африканскимъ комисарѣмъ держав-нымъ, майоромъ Вісманомъ, котрѣй коблѣ-ка дѣлѣвъ тому назадъ прѣлхавъ до Берлина розговаривавъ по дорожѣ межи Розенгаймомъ а Монахиомъ одинъ зъ берлинскихъ журна-листѣвъ о угодѣ нѣмечныи зъ Англією. Віс-манъ есть отже того поглядѣ, что нѣмечнына зрѣбѣла о скѣлкоу лишь могла якъ наибѣль-шу жертву. На его поглядѣ есть Санзибаръ для нѣмецкон вѣхѣднѣи Африки такой самои ваги, якъ Гельголандъ для Лабы. Чѣлѣ побѣ-режѣ есть теперъ завѣсѣне бѣдъ Санзибару и позѣстане нимъ мабуть что довѣй лѣтъ и вь Санзибарѣ концентруѣтъ ся вся вага вѣхѣднѣи Африки. О фактѣ, что нѣмечнына дала собѣ вь Африкѣ такъ точно вызначити границѣ, подѣлаѣтъ коли Англія лишила собѣ далеко бѣльшу свободу высказувавъ ся Вісманъ зъ великимъ огѣрченъемъ. На его поглядѣ нема и бесѣды о томъ, чтобы нѣмецка политика ко-ловѣлѣна могла вести ся спѣковѣно побѣдъ англійской и поступати зъ нею рука обѣ ру-ку; тутъ може лишь бути бесѣда о завѣдѣтѣй борбѣ конкуренційной.

Такожь и кн. Вісмаркъ знайшовъ вже нагоду высказати свой поглядѣ на нѣмецко-англійску угоду. Депутатѣи зъ Кассельска за-казѣвъ бнзъ, что Англія умѣла вь свѣи угодѣ дуже добре забезпечити свои интересы. Вь кругахъ ентузіастѣвъ колоніальныхъ, до котрыхъ бнзъ не належитъ, выклѣче та угода велике огѣр-ченъе. Особливо остро критикувавъ кн. Вісмаркъ постанову о Санзибарѣ. Може бути — казавъ бнзъ — что Англія буде супротивѣ нѣмецкихъ купчѣвъ осѣлѣвшихъ вь Санзибарѣ на разѣ дуже чѣмна, але бѣтѣкъ аумѣа она вже ихъ по-збугнѣтъ.

НОВИНКИ.

— На XX и XXI засѣданяхъ центрального выдѣлу тов. «Прогрѣтъ» зъ 5 и 16 н. ст. червня с. р. по-лагоджено отѣи важнѣйшій справы: 1) Вызначено рѣмунѣрацію за приладженѣе до друку и выданѣе книжечки за май и червѣнъ. — 2) Пріяно зъ подѣкою до вѣдомости, что п. Романъ Заклинскій, учитель школы вправѣ при ц. к. семинаріи учи-тельской у Львовѣ, дарувавъ до библіотеки то-варства рукописи «Исторіи Русовъ Георгія Ко-няскаго», а п. Франтишекъ Ржегоржъ, чѣскій писатель-этнографъ, свою цѣлану библіотеку. Рѣше-но ихъ подѣкувати. — 3) Упрощено д-ра Коста Левичко, чтобы однѣтъ ся до суду вь Збаражи о поковѣнѣе справы записѣ бл. п. о. Качалы. — 4) Рѣшено дати выдѣла товариства на выставу друкарску уряджену товариствомъ Оgnisko. — 5) Рѣшено зрѣбѣти 300 одѣбитѣкъ зъ літературной ча-сти калѣндарѣа на р. 1891. — 6) Рѣшено проити п. Величка, чтобы прискоривъ выготѣвленѣе мапы Руси. — 7) Пріяно отѣи новѣи членѣи (разомъ 19): Читаиѣи вь Братислѣвѣ, Ушинъ, Михалковъ, Залучу и Пеперѣвъ; Вас. Оцниокъ вь Сѣраѣн-цахъ; Мих. Пулякъ вь Герѣиъ; Дм. Ольховыхъ вь Комарѣи; о. Сим. Смулка вь Угрюновѣ; Теод. Стрѣльбицкій, учитель вь Ябѣвѣцѣхъ; Вас. Семен-чукъ; Ив. Полѣвка вь Лициѣ долъ; Ник. Куш-нѣръ вь Лициѣ горъ; Ив. Робакъ вь Дѣрновѣ; Ив. Грѣлѣвъ и Ник. Сидорчакъ вь Волосинѣхъ; Волод. Погорѣцкій, богословъ у Львовѣ; Анд-р. Левичкій вь Кіиданчи; Петро Вѣлазъ вь Трус-кави.

— Пригадуѣмо, что надѣвычайнѣй загалнѣй зборы Товариства им. Шевченка одбудутъ ся вь субѣту 28 н. ст. червня с. р. На зборахъ буде обговори-ватѣсь змѣна статутѣвъ. Выдѣлъ товариства про-ситъ о членѣнну участѣ.

— Зъ Львовоу пишуть намѣ: Ярѣ вь нашихъ го-рахъ скѣлѣчила ся и була досытъ красна. Теперъ дощѣ часто перенадають, збѣжа заселѣнѣио и все буаѣ, радує око и сердце. По горахъ подѣ верхами цѣлыми поами онѣи якъ звычайно го-рѣтъ, а бѣднѣй хлѣборѣвъ гуляюае на цѣлѣ горѣ, — се бѣдѣнаѣ дѣкѣвъ бѣдъ буаѣ. Гуляюаѣтъ ему вѣльно. — На нашѣ повѣтъ прійшло изъ запо-моги зъ фондѣвъ державныхъ 10,000 ар. Де-що роздали мѣжь бѣдѣвшихъ по коблѣка гульденѣвъ, де-що признаѣено на работы вь повѣтъ, — мѣжь иншими шѣсъ до 2000 ар. на дорожѣ зъ Тѣснои на Жубрачѣ, Щербанѣвкѣ, Манѣвѣ, Волю до Лу-пова. Нашими сѣлѣнами она на разѣ не потребѣна, однакъ работа даѣ якій-такій грѣшъ, а коли-бѣ тотѣ дорожѣ якъ-такъ побудувалась (тѣ грѣшѣ — лишь мала частинѣа на се), то цѣна хлѣбѣвъ пойдѣ-тутъ вь гору, бо довшѣ буде лекшій до зѣлѣ-ниѣвъ, и накопи-бѣ хто закупивъ таку Тѣсону и до неи належѣиъ сѣла, буде зарѣбокъ при тартакѣ. Но покѣ се станѣе, зѣкъсѣ буде такий, что люде будутъ мусѣли шарварѣкъ робити для одного чи другого пана, что перейде ся тою дорожѣю до зѣлѣниѣвъ разѣ на два мѣсѣцѣ, чтобы ошадѣти коблѣка годинѣ часу (ѣзда на Балигородъ до Лу-кавиѣи о 3 години довѣа) и коблѣка крейцѣрѣвъ за рогачѣу. Но, але что правда, зарѣбокѣе, и пла-тѣтъ не зѣе — по 40 кр. денно, мѣжь тымъ якъ панъ у себе платѣтъ бѣдъ 12 кр. до 20—24 най-бѣльше. — рз.—зз.—чѣ.

— Вь справѣ конѣюкаты брошурѣ «Богаки», збрѣ-ника сатиры п. П. Кирчова, одбула ся вь вѣ по-недѣлѣкъ днѣ 23 н. ст. червня розправа оппозиці-и вь краснѣмъ судѣ кѣрномъ передѣ звычайнымъ трибуналомъ судѣвъ, подѣ прѣсѣдѣ. сов. Голяп-ского. Мотивы конфѣскаты (злочинство зъ §. 65. забурѣна публичного спокою и провинѣ зъ §. 300) подѣдержувѣвъ прок. Сумперъ а брошурѣи боронивъ самѣ авторѣ. По перевѣдѣи розпраѣвъ зѣбѣтъ три-буналъ провинѣу злочинства зъ §. 65., а затвер-дѣвъ переступѣство зъ §. 300 з. к. Противѣ того рѣшѣнѣя трибуналу зголосивъ п. Кирчѣвъ одѣякъ до вышѣи инстанціи, хѣвъ бы справа мала опер-тѣсь ажъ вь сеѣрахъ найвысѣшихъ.

— Зъ Буцацкоу пишуть намѣ: Вь Буцацкѣмъ жи-

тѣ мѣжь Русинами нема, — кождѣи ходѣтъ особ-някомъ та про себе дѣаѣ! Прогрѣтъ народу дѣеъ кудасѣ доперѣва почата, отѣверѣзѣна мало. Интели-генціи свѣтской у насѣ вь повѣтъ дуже малень-ко, то про неѣи не чувати...

— Галиций гостѣ у о. Наумовича. О. Иванъ Нау-мовичъ приславѣтъ до «Черв. Руси» писѣмо тако-го амѣсту: «Велике спасѣи-бѣиъ вамъ, что вы зѣвер-нули увагу вашои публики на злодѣйскій опера-ціи Френклѣа, котрѣй черѣзъ три рѣки вь рѣзній способѣ експлоатувавъ тутешныхъ добродуш-ныхъ «русскихъ» подѣ фирмоу Галичанина екѣ-зѣвѣта, пріянявшего православіе. Коли Петроградъ и Москва та взагалѣ повѣнѣтъ Россіи вже его по-знали и справа пойдѣла лихо, бнзъ прѣлхавъ пе-редѣ двѣма роками до Кіѣва та ушадѣлѣвъ мене своєю визитою. Я, не знаючи его бѣльше, выста-равъ ему вь кѣвѣскомъ Славянскѣмъ Обществѣ подѣмогу и самѣ жертвувавъ не мало зъ моихъ средствъ. Але отъ что показалося: Одержавши бѣдъ Общества 25 рублѣвъ, бнзъ написавъ писѣмо до пок. прѣсѣдателя сего Общества Ник. Арка-діевича Рѣгельмана, что находитѣ ся вь страшнѣо критичнѣмъ положѣннѣ, что зломивъ ногу и не маѣе средствъ на лѣки. Ник. Аркадіевичъ послѣвъ до Френклѣа своего завѣдѣателя, котрѣй не заставѣ его дома а дѣзнаѣвъ ся бѣдъ властителя готѣлю, что Френклѣъ не зломивъ ноги и цѣлѣкомъ здоровѣ. Тымъ скѣлѣнѣвъ ся его нападѣ на кѣвѣске Обще-ство, але бнзъ не тративъ надѣи и обманувѣвъ кождѣго, кого встрѣтивъ. Коли жѣ я вь осѣни поѣхавъ до Петрограду, бнзъ подѣрѣбѣвъ писѣмо бѣдъ моиѣи жѣны, подѣисанѣ «Софіи Наумовичѣ», вь котрѣмъ она просѣтъ его, чтобы спасаѣтъ мое житѣе, бо я лежу на постѣли и не лишѣ нема у мене чимъ лѣчитѣ ся, але не розпорѣджѣю сред-ствами до житѣи и что цѣла моя родина терпѣтъ голодъ и не маѣе чимъ топѣти вь печи. Власти-тель готѣлю, де проживѣвъ Френклѣа, жертву-вавъ зъ мою корѣсть 25 рублѣвъ и Френклѣа зѣбравъ вѣсѣды по реставраціи замоги неразѣ вь одной годинѣ по 40 и бѣльше рублѣвъ. Многѣ добрѣи люде плакали, даючи менѣ замогу, иншіи ганѣбили «русское» правѣтельство, что оно мене опустило. Се продолжалось 6 тыжѣдѣвъ або бѣль-ше, доки я не вернуѣвъ зъ Петрограду. Тогды предѣложѣвъ бнзъ згаданѣму властѣтелеви готѣлю, чтобы давъ ему 5 рублѣвъ на телеграмѣу до Вер-лиа, зъ бѣки бнзъ маѣе одѣржѣти 4000 рублѣвъ а рѣшту, сказавъ, я занѣсѣу бѣдѣмоу Наумовичевѣ. Се выдалось добромѣу чоловікови подѣзрѣнимъ и бнзъ, подѣбавши на улицѣ священника о. І. Мель-никового, запѣтаѣвъ его о моѣмъ здоровѣи. О. Мельниковскій одповѣвъ, что о. протоѣрѣй Нау-мовичъ вернуѣвъ зъ Петрограду. Справа выяви-ласѣ. Онѣ прійшовъ до мене и зачудовѣвъ ся, видѣи мене здоровымъ. Отъ и пріяно зъ со-бою документи, найденѣи у Френклѣа: рѣзній писѣма бѣдъ моиѣи жѣны и дѣнѣки «Варварѣи» и ин. Мѣжь тымъ Френклѣа чѣзѣ. Мы передаѣли тѣ писѣма полиціи и на слѣдѣуючій дѣнь узѣняли Френклѣа, выдѣржѣли два мѣсѣцѣи у вѣзничѣи та высилаи зъ кѣвѣского генѣралъ-губѣрнаторѣства. Одъ того часу щѣзѣли вѣсти про Френклѣа, але теперъ чуѣю, что бнзъ вже явѣвъ ся вь Галичинѣ у моихъ своя-кобѣвъ. Френклѣа чоловікъ мало ученѣй, але у не-го пріострасть писати по латински и нѣмецки. Два такі писѣма я заховавъ яко куріозѣ. Говѣ-рѣтъ, что бнзъ навѣтъ не хрѣщенѣй а справед-ливѣй жидѣ. Родина Френклѣвъ зѣлѣдѣвъ зѣбѣтна менѣ до Скалатѣу, але бнзъ не зъ тѣхъ, а такі — всѣ курки зъ роду чубатѣи — мабуть у Френклѣвъ натура подѣзрѣва. — Много подѣбныхъ пригодѣ приходѣлось менѣ переживати, хочѣ не такъ раз-ячѣихъ, бѣдъ рѣзнихъ, представляючихъ ся моими земляками, такіи хрѣщенными. Тому не чудуйтѣсь, что я ставѣъ теперъ осторожнѣйшимъ и не радо пріямаю такихъ гостей, котрѣ мене много ра-зѣвъ странно компромѣтували, и то не лишѣ мене а нашу Галичину. Скажу отѣверто, что мы стоѣли бы у нашихъ братѣвъ и взагалѣ вь славянскѣмъ свѣтѣ дуже высоко, если бы рѣзній того рода зло-дѣѣе не ганѣбили насѣ. Що-до землякобѣвъ, мѣи дѣмъ кождѣму отѣвертѣи. У мене и теперъ 5 о-обѣвъ Галичанъ. Хлѣба имѣ не жалѣю, але щѣжъ сказаѣти о такомъ, котрому я даѣвавъ замоги, выстарѣвъ ся вѣльноу карту «зды», котрѣй обѣдаѣтъ у мене, а коли працѣвъ ся, сказавъ менѣ отѣверто, что бнзъ и за чимъ бнзъ прѣлхавъ. Вы догадѣтѣсь, и не будѣте менѣ докорѣти, что я теперъ не кождѣму вѣрю. Пригода зъ такимъ другимъ зъ Буковины, ходившимъ по Россіи, представляючимъ себе мученикомъ за православіе и нѣбы то засѣдженнымъ разомъ зъ моєю вь 1882 р., показуючимъ подѣрѣбленѣе писѣмо митрополита галицкогѣ Сильвестра и инѣ., подѣдурившимъ рѣз-ныхъ добродушныхъ, такожь страшно погана. Зъ такими людьми приходѣтъ ся зѣбывати и то не дуже рѣдко а дуже часто. Теперъ крѣмъ сѣлянъ нѣкого не пріяму бѣзъ писѣма бѣдъ нашихъ чѣст-ныхъ людей. — Ив. Наумовичъ.

— Министерство справѣ внутрѣшнихъ, порозумѣ-вшись зъ министерствомъ торговѣвъ, загалѣо предѣ-ложѣти поодинокомъ репрезѣнтаціямъ краѣвнымъ выдаванѣе законѣвъ краѣвныхъ, котрѣ признавали бы выдѣламъ краѣвнымъ компетенцію дозвѣлѣтъ зѣлѣзничнымъ уважѣти публичнѣй неправоѣлѣствѣи гостинѣи и дороги.

— Стипендіиѣи замоги зъ фонду 3-го мая, по 25 ар. поодиноко, роздаѣвъ управляючій совѣтъ льво-вского Народнаго Дѣму: Ник. Стефановичѣи, сы-новѣи сѣлѣнина зъ Козлова и учѣники VIII кл. нѣмецкон гімназіи у Львовѣ, та Ив. Вѣднѣриѣи, сыновѣи сѣлѣнина зъ Вишѣтичѣи и учѣники IV кл. гімназіи вь Перѣмѣшлѣи.

— Про убійство дорожника на гостинѣи тѣребо-вельскѣмъ подѣають, что тѣло убитѣго найденѣо на гостинѣи при его хатѣнѣи. Дорожнѣкъ вышѣшовъ вь ноци на гостинѣи, чтобы прійхити сѣлянѣ зъ сусѣдного сѣла Дѣрѣнѣвѣи, котрѣи паѣли конѣи по ровѣхъ гостинѣи. Мѣжь узѣзняемыми сѣлѣнами маѣе бути — якъ подаѣе Pręgląd — такожь Ва-силь Вѣвѣкъ, котрѣй буаѣвъ повномѣщникомъ грома-ды Дѣрѣнѣвѣи вь еи судовыхѣи спѣрахъ.

— Хоѣра. Австрійске министерство справѣ вну-трѣшнихъ выдалѣо до всѣхъ властѣи политичныхъ рескрипѣтъ, поручаючій на першу вѣстѣ о появѣ-ннѣи хоѣры переводѣти асѣназію подѣзрѣвшихъ мѣсѣцевѣи и усѣвати все те, что може причѣ-нѣи до змѣненѣи санитарного стану людѣности. Згаданѣи рескрипѣтъ пригадуѣе такожь заѣаѣвъ пе-

Телеграммы „Дѣла“.

Берлинъ 25 червня. Цесарь выѣхавъ зъ цесаревою до Киль а зъ одси поѣде до Копенгаги и Христианни. Висманови надавъ цесарь шляхотство.

Петербургъ 25 червня. Конгрессъ въ справѣ организаціи визитъ закрыто и рѣшено скликати другій конгрессъ въ 1895 р.

Римъ 25 червня. Писля Fanfulla мавъ Извольскій повѣдомити Ватиканъ, що Россія заключила союзъ зъ Франціею.

Берлинъ 26 червня. Дебата надъ предложеніемъ войсковымъ вчера не закончила ся и буде вести ся ще нинѣ. Вчера говоривъ Бебель двѣ години середъ назвычайной уваги парламенту и доказувавъ, що все зло лежить въ томъ, що Нѣмечина забрала Алзацию и Лотарингію. Франція не думає теперь о нѣчомъ лишъ якъ бы ти краѣ одоброти а Россія помагає їй, бо хотѣла бы Балтійске море зробиши чисто російскимъ. Міністеръ войны высказавъ ся рѣшучо противъ заведеня двойтної службы въ войску. Полякъ Комбровскій заявивъ, що онъ и его товаришъ будутъ голосувати за закономъ.

Парижъ 26 червня. Російскихъ революціонеровъ Мендельсона, Дембского и Орлова пушено на волю, бо показало ся, що они зовсімъ невинны.

Бѣлградъ 26 червня. Посолъ Симичъ одержавъ — якъ зачувати — приказъ одъ правительства, чтобы перерывъ свой урлоупъ и вертавъ заразъ до Вѣднѣ та старавъ ся тамъ залагодити конфліктъ зъ Австро-Угорщиною.

Софія 26 червня. Кн. Фердинандъ вѣбравъ ся въ подорожъ инспекціи по краю. Коли выѣзжавъ вчера зъ Рушчу на пароходъ ударивъ грѣмъ въ машъ парохода, але кнзеви не стало ся нѣчого.

Надѣслане.

Парцель до продажи при улицяхъ Мицневича, Браервской, Подлевского Шопена, Моношюка, Казимировской, такожъ каменищъ при тыхъ улицяхъ. Влизшихъ информациій у дѣла, а такожъ дотычний плянъ ситуационный, мѣстичій окруженіе того комплексу выдасъ и высладе на жаданье П. Т. купующимъ безплатно Зарядъ реальности Емиліа Бертеміліана Браера, Львовъ ул. Браервска 10.

Генрикъ Штернусъ

выслуженный секундаръ шпигально загальною по 15-лѣтній практици шпигальной и по спеціальныхъ студіяхъ у Вѣднѣ и Парижѣ одбутыхъ поселивъ ся въ Станіславовѣ яко дентистъ и спеціалистъ до недугъ ушныхъ ул. Сапѣги въ домѣ Гальперна I поверхъ.

Выготовляе всякія операціи за помощію кокайны або газомъ розселяющимъ (Lustgas) а тымъ самымъ безъ болю.

Плюмбове каучукомъ, эмаліею, сѣрбломъ и золотомъ. Выготовляе штучный зубы и цѣлы шокы посли найновѣйшой системы американской, опертъ на тисненію воздуха (Luftdruck Gebisse).

Лѣчить и оперуе всякія недуги ушей.

Конверсія 5% листѣвъ заставныхъ

Гал. Тов. кред. земского.

Вымѣну 5%-выхъ листѣвъ на $4\frac{1}{2}\%$ -ый полагоджую подѣ оригинальнымъ условіями и выплачу ювне теперь купоны платни 30 червня 1890 зъ 5%, $4\frac{1}{2}\%$ и 4% листѣвъ не одтручаючи нѣякой провизіи або ееконту.

АВГУСТЪ ШЕЛЕНБЕРГЪ

домъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.

Выдаваніе газеты львовскы „Надѣя“.

Пренумерата рѣчна на провинцію зр. 1.80.

Складъ сукна и готовыхъ одѣговъ

мужескихъ и дѣтскихъ подѣ фирмою

Давидъ Шварцвальдъ

перенесенный

зъ улицы Галицкой ч. 8.

на плицѣ Капітульный ч. 3.

Многочисленный досѣдъ въ томъ званію, достаточный средства мастеровъ и а такожъ навязаны безпосередній асносны зъ першорядными фабриками якъ краевыми такъ и заграничными, роблять возможнымъ удовлетворити всѣ вымоги и доставити Вп. Публици товаръ доброй качества по найдешевѣйшихъ цѣнахъ.

Всякія листовныя замовленія зъ провинціи полагоджую безпосредній, выслаючи на жаданье дотычний прѣблкъ оплатно. 3109 26—?

Дякуючи за теперѣшній взгляды поручаю ся и на дальше

зъ поважаемъ

Давидъ Шварцвальдъ.

Словарь нѣмецко-рускій

Ом. Партичного

продасъ товариство Просвѣта по 1 зр. замѣсть 3 зр.

ОКУЛИСТЪ

D-r Gesang

д. слезъ-ассистентъ и операторъ на клинѣ окулистичной пров. Фухса у Вѣднѣ, мешкає при улицѣ Третього Мая (Маервевскій) число 7 (д. ц. к. Старостово) и ординує одъ 10—12 и 3521 одъ 3—5. 11—24 (Напрессы).

Найльпшій

Берненскій сукна

поручає по цѣнахъ фабричныхъ

Feintuch-Fabrik

Siegel-Imhof

in Brunn.

На поряднѣ весняне збѣтнѣ

убранье мужеское

выстаетъ 1 купонъ довготы 3-10

метр. с. а. 4 вѣднѣ. дѣктѣ.

1 купонъ коштує

зр. 4-80 зъ звычайной

зр. 7-75 зъ доброй

зр. 10-50 зъ дѣлшой

зр. 12-40 зъ найльпшой

правдивой воины овечой.

Одтакъ можна достати въ великомъ выборѣ: шовкомъ перетканъ камгарны, сукна на иберцеры, пальмерстонъ и боа на плащѣ зимовъ, гуфъ для стрѣльцѣвъ и окомовѣ, перувени и тооскинъ на убранья салоновъ, приписанъ сукна для урядниковъ дѣлшой ся прати полетенія для мужчинъ и хлопцѣвъ пѣсковъ ма-3366 теринъ и т. п. 41—40

Ручитъ ся за добрый товаръ и докладну доставу.

Взѣрца дарює и оплатно.

CARBOLINEUM

Avenarius-a

найльпше средство до намоченя дерева будвального и т. д., котре хоронитъ его одъ псованя, вѣхкости, граба и дѣланы змѣнѣного воздуха.

Служитъ до помозаня шпакетѣвъ, брамъ, помостѣвъ въ стѣйнахъ, кирицѣ, будинковъ деревляныхъ, стѣновъ и поручавъ огородахъ, домовъ гонтовыхъ, лавокъ и бесѣдокъ огороженныхъ и т. п. предметѣвъ.

Однѣзъ кильограмъ Carbolineum выслає на 6 метр. при одноразовѣмъ помозанію.

Цѣна за 100 кил. зр. 23.

Выслає ся также почтовою бланкавахъ по 5 кильограмъ, що коштує вразъ зъ опакowaniem 1 зр. 30 кр.

Выключный складъ на Галичѣ 3509 ну и Буковинѣ (13—?)

А. КШИШКОВИЧЪ въ Краковѣ.

линія А—В, ч. 37.

Добрымъ подручникомъ школьнымъ въ народныхъ школахъ, першихъ класахъ гимназій и учительскихъ семинаріяхъ есть безперечно

ПРАКТИЧНА НАУКА

„Рускомъ правописи“

Г. ВРЕЦЬОНЫ

учителя взоровой школы зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ въ ц. к. учительской семинаріи мужеской у Львовѣ, выдана въ 1888 роцѣ. Мѣститъ въ собѣ много грамматично-стилистичныхъ примѣровъ, диктатѣвъ, задачъ, вырѣбленъ, вправъ, описѣвъ и оповѣданъ. — Цѣна 40 кр., а зъ пересылкою 45 кр.

Черезъ Редакцію „Дѣла“

можно замовити за нижнюю цѣну отой книжки:

Фавестъ, трагедія І. В. Іего, въ перекладѣ Івана Франка, зъ переднимъ словомъ и поясненіемъ. Цѣна знижена зъ 1 зр. 50 кр. на 1 зр. (зъ рекомендаціею пересылкою 1 зр. 15 кр.)

М. Расвекій и російскій павславизмъ, Корнелъ Н. Устияновича. Цѣна знижена зъ 80 кр. на 50 кр. (зъ рекомендаціею, пересылкою 65 кр.)

Taras Szweczenko, życie i pisma jego, napisal Gwido br. Battaglia. Цѣна 20 кр. (зъ пересылкою перекладовою 25 кр.)

Хто замовитъ всѣ три книжки вразъ, одержитъ ихъ за цѣну 1 зр. 80 кр. разомъ уже зъ рекомендаціею пересылкою

Позаявъ всѣхъ тыхъ трехъ книжокъ уже мало, треба посѣщати зъ замовленіями.

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ.

Пр. ОО. БЕНЕДИКТИНОВЪ

въ монастыря von Soulas

(Франція)

Dom MAGUELONNE, Prior.

у золотѣйшій Вуросса 1880 — Львовъ 1884.

найбѣльшій обозначеніи

Выслано 1373, пріоратъ

въ роцѣ 1873, пріоратъ

Щоденно уживаючи Еликсиръ до зубѣвъ Вп. оо. Бенедиктиновъ въ скляницѣ

колькохъ капелъ въ скляницѣ

воды, тамуса и лѣчиться порохнаванье зубѣвъ, бо черезъ

те надаєсь имъ благого пользеку и твердості та змѣнився

исна и удержуєсь ихъ здоровіемъ.

Тому то робимо нашъ чистителъ гландію пріорату, зсертуючи уму на себѣ дѣлній и практичный дѣкъ, що

єсть найльпшимъ средствомъ збѣлюющимъ и однокую охороною на бѣль зубѣвъ.

Зах. вѣбр. 1807, 106 в. 108, г. Croix-de-Segne, 2765

Генер. агентъ

Достати можна у всѣхъ добрыхъ торговляхъ перуу, драгунѣхъ и аптекахъ

Можна достати въ аптецѣ п. Жигмента Ручера у Львовѣ.

АНТОНЪ РОЗМАНИТЪ

КРАКОВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикорин, Сурогатѣвъ кавы и кавы фігеровъ въ Равѣвцяхъ подѣ Краковомъ

Нагороджена двома сѣрпными медалями заслуги ц. к. министерства торговли и рѣмислицы.

Выготовляє зъ сырого продукту власной плантаціи всѣ роды Цикорин штучной и кавы, означуючы ся богатствомъ частей поживныхъ, такожъ знаменитымъ смакомъ и запахомъ.

Фабрика поручає передовослѣ:

Сурогатъ кавы въ коробкахъ (шугадкахъ).

Сурогатъ кавы въ склянкахъ.

Каву притову французску Розманита,

Цикорію краковску горку.

Каву фігову

Цикоріальну каву перлову (Новѣсть).

Каву краковску въ скринькахъ знамениту.

Каву жоудну.

Поручаючи выробы мови фабрики, перенясаючи прикметами всѣ сего рода ваграничный продукты, надѣю ся, що нашъ Вп. Господи, котры окружають все и исюды своєю прихотливостію крайный промыслъ, схотять и въ томъ случаю подпомогати и равновсюдиновати мови выробы.

Купувати можна у всѣхъ торговляхъ.

Льосы Выставы Вѣденьской по 1 зр.

Каждый льосъ на зѣоба тягненія важный.

Списъ выгравныхъ на оба тягненія, 3539 (5—50)

Перше тягненіє 14 септія. Друге тягненіє 15 жовтня 1890.

1 выгр. 50.000 зр. варт. 1 выгр. 50.000 зр. варт.

1	5.000	1	5.000
1	2.000	1	2.000
1	1.000	1	1.000
2	500	2	500
5	200	5	200
10	100	10	100
20	50	20	50
50	20	50	20
200	10	200	10
2000	5	2000	5

Льосы по 1 зр. Ausstellungs-Lotterie-Verwaltung Wien, II., Rotunde.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

п. к. упривъ гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купе и продає

всѣ ефекты и монеты

по курсѣ денномъ пайточнѣйшомъ не вчисляючи нѣякой провизіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

5% листы ипотечный преміованый безъ премій

4 1/2% листы товариства кредитового земского Банку краевского

4 1/2% позичку краеву галицку 3483 19—?

4% позичку пропінанційну галицку

5% позичку угорскихъ зѣлзницъ державныхъ

4 1/2% позичку угорскую пропінанційну угорскую

4% угорскій облигація индѣмизаціонный

а всѣ ті паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купе и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає одъ П. Т. купующихъ всѣлякія выльвованы а вѣне платни мѣсцевы паперы цѣнны, такжежъ зямаєшъ купоны за готѣву, безъ нѣякого одчиленя, а замѣсцевъ лишь за одчиленіемъ справдѣвшихъ коштує.

До ефектовъ у котрыхъ вышли купоны, доставляє новы аркушъ купоновъ, за зворотомъ коштує, котры самъ поносєть.

Теперь хибують аркушъ купоновъ до

Льосѣвъ Тисаньскихъ, 5% Листѣвъ кор. Польского, одъ 1 мая до льосѣвъ державныхъ зъ р. 1860.

Наука, штука и литература.

— Львовское товариство историчне одбуло минувшой суботы свое мѣсячне засѣданье, на котромъ д-ръ Прохаска одчитавъ змѣсть своєю обширнѣйше, що ино выдрукованой працѣ о початкахъ литовской исторіографіи, а именно о жерелахъ „Лѣтописи“ всякихъ князѣвъ литовскихъ, выданого першій разъ Даниловичемъ. Прелегентъ, згадавши зъ признаемъ о працѣ д-ра Ис. Шараневича въ томъ предметѣ, подмѣловыває въ исторію проф. Смольки, котрый на подѣставѣ рукописей (котрыхъ самъ не бачивъ) и рѣзныхъ фантастичныхъ догадокъ твердитъ, мовъ бы „Лѣтописецъ“ повставъ въ Смоленську. Д-ръ Прохаска доказавъ, що сей Лѣтописецъ, перенятый на скрѣзъ литературною идеєю самостоятельности державной, не мѣгъ повстати деінде, якъ лишь въ огнищѣ сего идеи; высказавъ одтакъ, що въ головной основѣ вѣдомости о Литвѣ въ той лѣтописи були взяті зъ архіву великихъ князѣвъ литовскихъ, именно зъ трехъ урядовыхъ меморіалѣвъ, а то: о войнѣ Кейстута зъ Ягайломъ, о занятію Подѣла Витовтомъ и о войнѣ зъ Свидригайломъ. Та основа була доповнена записками, взятыхъ зъ рѣчника смоленскаго, котрый послуживъ автору „Лѣтописи“ за взорець стило и укладу хроникарскаго. Въ дискусіи забирали голосъ д-ръ Войтѣховскій, п. Володимиръ Коцовскій, котрый боронивъ теорію проф. Смольки, и д-ръ Прохаска.

— О краковской революціи въ 1848 р. помѣстивъ баронъ Гельфертъ у вѣденьской часописи Oesterreichische Jahrbücher обширну монографію подѣ заголовкомъ Die polnischen Emigranten — Revolution im Krakau im J. 1848. Баронъ Гельфертъ, тогдѣ професоръ університету Ягайлоньского, бузъ тыхъ подѣвъ наочнымъ свѣдомъ. Цѣкава въ той монографіи есть згадка, що въ роцѣ 1848 хлопы мазурскі зъ-подѣ Тарнова зажадали одъ тамошного Kreisamtu урядового повѣдченя на писемѣ, що они Мазуры, але не Поляки.

Фарбы ольбійны выслаєсь до каждой стациі зѣлзничной або почтовой франко.

ФАРБЫ ОЛЬБІЙНІЙ

цѣлкомъ готовы до ужитку, рѣзніи лякеры, поносты, всякія можливы пензлѣ

ФАРБЫ въ тубахъ до робѣтъ артистичныхъ.

Глазуру бурштинову, масу французску ошадности, масу воскову до помостѣвъ и паркетѣвъ, а такожъ артикулы входячі въ обсягъ малярства поручає

торговля І. СКОВРОНЬСКОЙ

въ Тернополи.

При болѣшомъ закупнѣ ольбійныхъ фарбъ оу скаєсь рабатъ.

Цѣнники а такожъ взоры ольбійныхъ фарбъ на желанье выслаєсь даромъ. 3483

Фарбы ольбійны выслаєсь до каждой стациі зѣлзничной або почтовой франко.

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватисъ на нашу часописъ.

Предплата на „Дело“ и принадлежностъ за писарски платни
у Деловъ.

на цілий рік 16 гр. на нову року 8 гр.
на чергу року 4 гр. на місяць 1 гр. 35 кр.
Реклама, Адміністрація та Експедиція поштів 24
у.з. Баторія. — Рухомістю звертають лише на поштові
застереження. — Рекламні ціни поштових військ без нота
Поштова ціна коштує 8 гр. а. в.
Оголошення приймаються по п'яти 6 гр. або одним
сторінки п'ятнадцять, в руб. "Нахвалі" по 20 гр. а. в.
Подіяння коштують по 10 гр. або гімна.

Нѣмецко-англійська угода викликала въ Россіи — якъ мы то вже доносили — велике невдоволення, а то головню ось зъ якихъ причинъ. Насампередъ уважають тамъ бдстувленне Гельголанду Нѣмеччиною за значну несприятельсь для Россіи. Нѣмеччина, кажуть, буде мати въ свѣтъ островъ знамениту точку опори для оборони свого побережя, а свѣтучально буде могла зъ бдси ставити перешкоду выплывови російськомъ флоту зъ Балтійського моря. Россія, кажуть далѣше, не може бути зъ того рада, що значнѣше і повага такого соперника якъ Нѣмеччина ростуть чимъ разъ бдльше, а наконць мусить і то непокоїти Россію, що черезъ загаду угоду настала мѣжъ Англією а Нѣмеччиною тѣснѣйша звязь. Въ Россіи застановляють ся дуже серіозно надъ тѣмъ, чи теперѣшня угода не єсть лишъ початкомъ до дальшихъ и важнѣйшихъ угодъ мѣжъ Лондономъ а Берлиномъ, котрі зможуть впливати на європейську констеляцію и пошкодити Россію.

Лѣвовскій Przegląd давъ ся сѣльно "малуті" якійсь "высоко поставлений" особѣ, коли подавъ вѣсть о наглобѣхъ и тайнобѣхъ выхадѣ къ Фердинанда Кобургскаго въ Болгарію до Відня. Вѣсть та показала ся зовсѣмъ несправедливою. N. fr. Presse достала въ сѣбѣ справѣ подъ датю 25 с. м. таку телеграму бѣзъ своего корреспондента въ Софія: "Вѣсть лѣвовскаго Przegląd а, що кн. Фердинандъ выхадъ минавшою ночи потайкомъ въ Болгарію до Відня, есть зовсѣмъ безосновна. Князь ѣздитъ теперь по краю на инспекцію войсковой и приде сими днями до Шумлы, въ-бѣки поѣде зновъ до Руссина, де перебуде чотири днѣ а въ-бѣки поѣде на инспекцію гарнизонѣвъ въ Плевнѣ и Тирновѣ. Та подорожъ потребае може три недѣль. Кн. Фердинандъ задуме вырѣзѣти выхадѣ до Відня, але ажъ за якыхъ може шѣсть або бѣсьмъ недѣль, щобъ тамъ порадоватись лѣкарствъ а одтакъ выхадѣ десь до кучельвъ имовѣрно такожъ въ Австрію". Що кн. Фердинандъ обвѣщае дѣйстно край и не выхадывае за границу, есть наилучшимъ доказомъ вчерашна телеграма-а его пригодѣ на корабли на Дунаю подъ Руссукоемъ, въ которого махѣ грѣмъ ударивъ. Князь стоявъ лишь на колѣнахъ кроковъ бѣзъ маху, аде-аму не стало ся нічого. Справу уступленія министровъ Салабашева и Страньскаго появивъ еже напѣ корреспондентъ въ Софія а въ того появивеня видко, такожъ дуже добре, що вѣсти о якійсь внутрѣшній змѣнѣ въ болгарскѣмъ правительствѣ суть безосновны.

Narodni Listy питають вкбнци, якій ро-
або якій дотепь лежать въ тѣй цѣлой
едін?

НОВИ НКД.

— На посаду руского греко-кат. напелаяна войскового (на мѣсце помершого) въ Константиѣ о. Порфирія Павлушевича) розписала лѣтовѣца митрополита константиноу конкурсу съ рѣшаннемъ до 8 я ст. серпня с. р. Убѣдѣныи о тому посаду можуть священники безженни або вдовѣцѣ (безъ дѣтей) въ вѣѣцѣ не надъ 40 лѣтъ и маючы за собою душпастирскую практику (менше больше трирочну). По-

доглядати публичні будинки і льокалі, де проживають люди в найбільшій скількох та у сувати всякі такий несправності, на які вказували лікарі повітові подчас своїх урядових подорожей. Найвища рада санітарна убрала ті зарядження і поручила зарядження міністерства що-до одновлення заказу ввозити і перевозити шматки, старі одяги, бляхи і постільні предмети підозрілих о епидемію країв, до котрих зачислено ся крім Іспанії ще і азіяка Туреччина а то за-для холери в Мезопотаміи морової зарази на границі перської. — Після урядового вказу правительства іспанського занедужало на холеру до 24 червня загало 194 людей, з котрих 112 померло. З того числа припадає на мѣсцевість Puebla de Rugat 114 случаев недуги а 83 смерті. В пристани Гандіа появилася холера, так само признано зараженими пристани Валенція і Деніа. Всѣхъ подорожнихъ оглядають призначені до того лікарі а підозрілихъ задержують безъ одкилку в лікарняхъ. Урядово заказано ввозити шматки з цѣлої провинції Валенція а преектамъ наказано якъ найстрогѣйше виконувати санітарні приписи. — Правительство французьке признало 100.000 франківъ на устроєніе санітарнихъ постерунківъ на іспанській границі, щобъ припилювати можливе занесенє холери.

— На домовину А. Мицкевича підчас похоронівъ в Кракові надіслали Поляки з повіта новгородського в Россію, яко мѣсця урочення сего поета, вінець увитий з цвѣтівъ польнихъ сев о-колиць. Вінець зложеной на бѣлѣмъ атласѣ, на котрому вишитою виді пам'ятковий мѣсцевостей з жити поета і деякі стихи з поематівъ Мицкевича. На другій стороні вінца поміщено стихъ, котрий не потребує ніякихъ пояснень, а именно: Po śmierci wzywau kadzą, A za życia jeśe nie dadzą.

— Видѣль красний мавъ нагоду сими днями відати двѣ граціяції. І такъ виславъ видѣль красний адресу граціяцій до єпископа Альбіана Дунаєвського, новоименованого кардинала і телеграму граціяцій до міністра скарбу д-ра Дунаєвського в честь 10-літніхъ роковинъ, якъ обнявъ теку міністерства скарбу.

— Видми пѣскові на території громади Мшанця, в пов. тернопільськомъ, нищать що року поля, що граничать з ними. Щобъ зарадити тому, однісь ся видѣль повітовий в Тернополі до краєвого видѣлу з просьбою, щобъ на кошті повіту виславъ інженіра, котрий би уложивъ проектъ залѣсени видмъ пѣсковихъ в громаді Мшанці. Видѣль красний порішивъ однести ся в той справѣ до намістництва, щобъ вислано інженіра, а заравномъ заявивъ, що в данѣмъ случаю причинити ся з фондъ краєвого яко субвенцією.

— Д-р Смаль-Стоцій, професоръ університету черновецького, виїхавъ для поратования здоров'я до купецтвъ в Емсь. Вп. професора-патріота — пише Буковина — супроводять цирі желаня рускої громади, щобъ Господь покрийъ на новоєго сими для Руси, котрихъ она ще конче і на довго потребує.

— Архимандрити іменуєвала буковинська правосл. консисторія проф. унів. Володимира Ренту, проф. гім. Ювенала Стефаніа, игумена Чугуляка і ректора дух. семинарі д-ра Тоналу. Заслуги двохъ послѣднихъ лежать головно в румунізації рускої молодѣжи, а то першого яко бувшого руского катихиза гімназіального, а другого яко ректора духовної семинарі, що заборонивъ питомцямъ Русинамъ учащати на вилади з рускої мови і літератури.

— Новий опис мѣсцевостей Буковини, котрий власне укладає ся, буде крімъ офіціальнихъ назвъ, містити і народні назви поодинокихъ сѣл і ихъ частей.

— Огнѣ. Вв. нощі на 9 червня погорѣвъ в Сѣнкахъ, пов. турчанського, на обшарѣ двѣркомъ водний млынъ, обезпечений на 2000 зр. та сусѣдна шопа зб складомъ коры, обезпечена на 1000 зр. Причини огню не вилѣджене. — Вв. Бабчи, пов. богородчанського, підпаливъ селянинъ Іванъ Михайлюкъ свою власну хату, обезпечену, вартості 70 зр. Михайлюкъ, підпаливлю хату, бувъ п'яний, тожъ і увизнено єго. — За-для неосторожності паробка займивъ ся в Чортковѣ старѣмъ огнемъ в реальності А. Ангелічовського і зничивъ будинки господарскі з припасами, вартості 1570 зр. не обезпечені. — На фѣльварку гр. Тад. Дѣдушницкого погорѣли дня 13 червня стайні обезпечені на 1700 зр. Огонь займивъ ся тому, що слуги двѣрскі заходили ся неосторожно з нафтовою лампою.

— Пригоди. Юл. Бреславеръ, горальникъ у пооеора Зомерштайна в Довжанцѣ, пов. тернопільського, спустивъ ся з 16-літнімъ хлопцемъ Мадкомъ Шалаганомъ до зопованої кириці і оба разомъ погинули з-для убиваючихъ газівъ. Вв. кершмъ в Глубокѣмъ, пов. богородчанського, середъ бійки і сварки, дня 15 червня пізно ввечеромъ, погину Гринь Степанівъ, ударений сапою Стеф. Деревымъ, котрого увизнено. — Вв. Ярославлі усунула ся земля при копанію фундаментівъ підъ каменіцю Штрассерба і васынала одного робѣтника, котрого добули вже неживымъ. На тѣмъ самѣмъ мѣсці завалилася опѣлка мурована стѣна, тожъ і замкнуло цѣлу тур реальності, бо могла завалити ся. — Вв. Сяні утопили ся, купаючись два хлопці переплетничі, Зіосель і Городенцій.

— Одъ о. Захарія Подляшського з Монастиричъ одержали ми таку бѣзду, з просьбою о си помѣщенє: „Велике Богъ-заплатъ за щедрі жертвы та не менше за теши слова одобрена якимъ ласкавий Давелъ крѣпить духа монахъ парохіанъ, поглядаючихъ на руїни заваленої церкви в Монастиричкахъ. Дня 14 мая 1890 р. приступлено таки на ново — вѣдай уже за десятимъ разомъ одъ 1826 р. — до будови названої „нещасливої“ церкви. Правда, скупий, страшно скупий фонды наші, но чейже не забракне добрихъ людей, чей нась Господь помилує! На мои руки зложили:

Вир. о. посоль Сѣнгаевичъ 5 зр., о. Грицей зъ Демянова 3 зр., Іос. Туркевичъ лат. парохъ мѣсцевий 50 зр., Евг. Туркевичъ 10 зр., о. Вергунъ зъ Кутисъ 5 зр. Стокrotnie Вамъ Богъ-заплатъ! Такий сей рокъ та еще тяжче одзвучати ся о помѣчъ і ратунокъ, однакъ на найстаршу будѣвлю в цѣлѣмъ краю та на таку нещасливу таки годить ся публично просити о лешту. Захарія Подляшський, парохъ Монастиричскій.

— Дѣ розправи судової о убійствѣ одбулись сими днями в Тернополі і Кракові, а за-для засудѣвъ, якъ видали судѣ присяжні і трибуналы, годить ся подати ихъ до загальної вѣдомості. І такъ вв. Тернополі станили до розправи два молоді парубки, одъ 24 до 26 лѣтъ, Федко Пожалоукъ і Франко Дахнякъ, зъ Полунанівки, обжаловані о убійствѣ на дня 20 марта с. р. Войтка Лѣсного, бѣгчима Пожалоука. Федко живъ зъ своимъ бѣгчимою Лѣснимъ тагомъ вв. незгодѣ і не разъ грозивъ єму, що бѣ не умре природною смертію. Щобъ перевести невѣйше свій плянъ, обѣцявъ Федко своему приятелю Дахнякови два морги поля, єсли бѣ поможе єму згладити зб сѣвта бѣгчима. Федко знавъ, що бѣгчимъ вибирає ся до Хмелискъ 20 марта, тожъ і порѣшили оба засѣсти на него на дорозѣ, а навѣть давъ Федко Дахнякови чоботи, щобъ не змерзъ. Підъ мостомъ межі Полунанівкою а Хмелисками засѣли убійники зъ колами вв. руцѣ і коли побачили Лѣсного, вискочили Дахнякъ і хопивъ єго за руки а пасербъ Федко ударивъ єго коломъ вв. голову. Лѣсний поваливъ ся на землю, а тогдѣ Федко і Дахнякъ убили єго колами, а тѣло вкинули до потоку. На другій день нашіли тѣло, а убійниківъ легко було выкрити, бо Дахнякъ селянамъ, а Федко своїмъ жѣнцѣмъ повѣдаю о убійствѣ. Судѣ присяжні затвердили одностано вину обжалованихъ, а трибуналы засудили обохъ на кару смерті черезъ повѣшенє, і то такъ що першого повѣсять Дахняка а другого Пожалоука. — Вв. Кракові стававъ передъ судомъ присяжнихъ Іванъ Дуда, 27-літній парубокъ, за убійствѣ свого бѣгчима Іосифа Дуды. Іосифъ Дуда дуже часто запинавъ єго і вв. такомъ станѣ розпочинавъ вв. хатѣ сварку а часто і бивъ свою жѣнку а матѣр обжалованого Івана Дуды. Вв. такомъ станѣ прийшовъ Іосифъ дня 15 цвѣтня с. р. по побѣночї домѣвъ, і зачавъ вадити кіємъ жѣнку, бо не давала єму палити вынати зб скрині банкету, котрі хотѣвъ вкинути вв. пѣчъ. Жѣнка вв. страху закликала на помѣчъ дѣтей. Вв. сусѣдѣмъ коментаръ спавъ сномъ спокійнымъ і твердимъ 27-літній сынъ Тересы, Іванъ Дуда, і єго то пробудила зб єну сестра охликомъ, Wstaj, bo tatuś matę zabija! Напалоханий і розбѣснений Іванъ, хопивъ за кій і побачивши, що мати лежить на землі, а надъ нею стѣчивъ зъ коломъ, ударивъ бѣгчима разъ вв. голову і вернувъ до себе спати. Ударъ бувъ сильний і Іосифъ Дуда доставъ запаленє мозку та померъ по 11 дняхъ. Обжалованій Іванъ розповѣвъ при розправѣ своє злочинство, але додавъ, що не знавъ тогдѣ, що робити і ударивъ бѣгчима вв. оборотѣ матѣри. Оборонецъ д-р Розенблатъ, опираючись на збзнанія лѣкарьв, доказувавъ, що Іванъ дѣлавъ вв. станѣ сонливості (Schlaftrunkenheit) і не мавъ наміру убійства бѣгчима, зъ котрымъ проживъ 7 лѣтъ вв. згодѣ. Судѣ присяжні увѣрили одностано обжалованого бѣ вину.

Посмертний — — оновѣстки.

Кениаля зъ Лушинськихъ Бѣчаєва, жена поважного п. Івана Вѣчал, професора семинаріи учительскої у Львовѣ, упокоїла ся вв. 42-мѣ роцѣ житя. Недавно тяжко занедужала дочка паньства Бѣчаєвъ на тѣмъ. Любяча мати запопадала коло недужої, а невагомъ і сама улягла той недужѣ. Дочка перемогла хоробу і поволі приходить до здоров'я, — але мати не выдержала і вв.чѣра бѣдала Богу духа. Покойна одзначала ся честнотою душѣ і серця, тожъ і тѣшлася загальною щирою симпатією а смерть єи тронула глубоко не тільки мужа, дѣти та родину, але і кругъ знакомыхъ, особливо-жъ Русинѣвъ, котрі покойну щиро поважали. Похорони покойної одбудуть ся вв. суботу о 4 ой годинѣ зъ похула зъ дому підъ ч. 19. улицѣ Лычаковскої на кладовищѣ Лычаковскѣ. Вѣчна Покойної пам'ятъ і земля їй перомъ!

Іменована, конкурсы, перенесеня і пр.

— Іменована. Львівскій вищий судъ красвий надавъ канцелярствѣ суду окружного вв. Тернополі, Людв. Тихому, мѣсцѣ ведучого книги іруатовъ при окружномъ судѣ вв. Тернополі. — Намѣстникъ іменуєвавъ Івана Яци, фірера поліційного у Львовѣ, провизоричнымъ канцелярствомъ львівського намѣстництва.

— Перенесеня. Намѣстникъ перенѣвъ практикантѣвъ концептовихъ намѣстництва: Роберта Кльєборнъ-Гірлєра зъ Калуса до Стрыя, Адольфа Пулицкого зъ Нового Торгу до Ярославля, Мих. Воляницкого до Львова до Калуса, Юст. Шведицкого зъ Вѣрки до Нового Торгу і Каз. Яворчиковского зб Сокала до Вѣрки, придѣляючи ихъ до службъ при дотычнихъ староствахъ.

— Конкурсы. Окружна мѣска рада шкѣльна у Львовѣ розписує конкурсъ на два мѣсця дѣйствнихъ учительв, а то при школѣ св. Антона і им. Конарского, зъ платнею 800 зр. і додатками. Єсли бы тѣ мѣсця надано дѣйствному учителю иншої школы етатової у Львовѣ то сей конкурсъ одностано ся і на тѣ опорожнені мѣсця. Подаватись можна до 31 липня с. р.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 27 червня. Законъ о роздѣлѣ красвой рады шкѣльної вв. Чехахъ одержавъ

цѣсарску санкцію. Правительство австрійське веде переговори зъ угорскимъ правительствомъ вв. справѣ зміны закона кватирного.

Римъ 26 червня. Вв. копальняхъ єврки коло Джірдженті на Сициліи вбухли розрухи робѣтниківъ, котрі домагали ся збѣльшеня платѣ і обмеженя часу роботи. Робѣтники побили сильно трохъ жандармѣвъ і одного офіцера та підпалили казино мѣске вв. Фавара. На мѣсцѣ розрухѣвъ вислано значний оддѣлъ войска.

Берлинъ 27 червня. Вв.чѣра закончила ся вв. парламентѣ дебата надъ предложенємъ войсковымъ. Збѣльшенє стану арміи підчасъ мира ухвалено 211 голосами противъ 128. Поляки голосували за закономъ. Противъ закона голосували лишъ вольнодумцѣ, соціалісты, 18 клерикалѣвъ, вѣлфы і партія народна; Альзатцѣ здержались одъ голосованя. Внесенє вольнодумцѣвъ вв. справѣ заведеня дволѣтної службъ і означуваня що року контингенту упало.

Грацъ 27 червня. Лібералы одкинули предкладаний имъ клерикалами компромісъ вв. справѣ виборѣ зъ болѣшихъ посылостей до єойму.

Переписка Редакції и Администраціи.

Хв. Читаль. вв. Волци. Добре. — Вп. Горбач. вв. Уар. Рахунки сѣдѣний. — Вв.чѣ. Гемитов. вв. Нарвин. За подаку прийде намъ 2 зр.

Льосы Выставы Вѣденської по 1 зр.

Каждый льосъ на **оба** тягненія важный.

Списъ выгравныхъ на оба тягненя. 3539 (6—50)

Перше тягненє 14 септя. Друге тягненє 15 жовтня 1890.

1 выгр. 50.000 зр. варт. 1 выгр. 50.000 зр. варт.

1	5.000	1	5.000
1	2.000	1	2.000
1	1.000	1	1.000
2	500	2	500
5	200	5	200
10	100	10	100
20	50	20	50
50	20	50	20
200	10	200	10
2000	5	2000	5

Льосы по 1 зр.

можно достати у Львовѣ вв. конторахъ: Августа Шелленберга і Сокала & Лѣсна.

ДЛЯ МАЛЫХЪ ГОСПОДАРСТВЪ!!!

МОЛОТѢЛЬНЯ РУЧНА

системъ Hoffner

зр. 93.

СЪЧКАРНЯ

С. С. Н.

30 зр. а. в.

3553 2—9

продаетъ

Арнольдъ Вернеръ

Львовъ ул. Собѣского ч. 3.

КОСЫ зъ маркою „КОСАРЬ“

зъ англійскою сѣбно-сталѣ (Silver-Steel)

!!! розсылає выключный складъ фабричный для Австро-Угорщины!!!

Л. МІНЦЕРА вв. Дрогобичи (Галичина.)

Тѣ косы одзначують ся легкостію, подвійнимъ гартомъ, острѣеючістю і суть майже не до зломаня. Одно поклепанє выстаетъ на довгий часъ. Навѣть безъ попередного клепаня надають ся до острєня. За одностаною заправленємъ (острымъ камнемъ) косять до 120 кроковъ і найтвѣрдѣй травы горєсы.

За доброту кожної косы приймає ся нову гарантію.

Косы доставляє ся у формѣ красвой і вв. довготѣхъ довбальнихъ по цѣнахъ:

Довгота косы 62 65 70 75 80 85 90 центим.

Цѣна за штуку 1.—1.05 1.10 1.20 1.30 1.40 1.50 зр. бѣлка зъ клевицѣмъ зр. 1.30.

Высылка скоро, лишъ за довѣрку або послѣлатою поштою абсъ зѣлѣнницю; фрахтъ одъ одной косы выносьть 2 до 3 кр. При одборѣ що найменше 10 штукъ.

Числений посѣдѣченя о добротѣ косѣ долуцає ся до переписки. 3479 (10—)

Остерога передъ обманѣствомъ!!! Правдивѣ суть лишъ косы зъ маркою „Косарь“ вѣбитою на одворѣтній сторонѣ пѣтки і спрѣ ваджєй виробѣ одъ фірмы

Л. Мінцеръ вв. Дрогобичи (Галичина)

Господарѣ збираючъ замовленя мають провізію.

Вѣлякѣ Листы заставні Товариства

кредитового земского

4 1/2 % Листы заставні Банку краєвого

4 1/2 % Позичку краєву

4 % Облігаціи пропинаційні

Вѣлякѣ облігаціи довгу державного

Зѣлѣничъ облігаціи першеюства

Льосы державні і приватні

продаетъ підъ найкористѣйшимъ условіямъ

Сокаль & Лѣленъ

3360 117—156 Домъ банковый і контора вымѣны

у Львовѣ.

Порученя зъ провинції выготѣлює ся одностано поштою безъ дочисленя провізіи.

Конверсія 5% листѣвъ заставныхъ

Гал. Тов. кред. земского.

Вымѣну 5%-выхъ листѣвъ на 4 1/2 %-вѣ полагоджую підъ оригінальнымъ условіямъ і вышлатую вѣмъ теперъ купоны платні 30 червня 1890 зъ 5%, 4 1/2 % і 4% листѣвъ не одбручаючи ніякой провізіи абсъ єектоту.

АВГУСТЪ ШЕЛЛЕНБЕРГЪ

домъ банковый і контора вымѣны

у Львовѣ.

Выдаваніе газетъ зѣлованъ „Надѣя“.

Пренумерата рѣчна на провинцію зр. 1.80.

Продажа

добрѣ льосовыхъ.

Вв. Сяноцкомъ надъ сплавнымъ уже Сяномъ суть на продажѣ зъ обшаромъ 5403 моргѣвъ, а то 419 м. рѣдѣ, 67 луки, 217 м. полонинъ, 122 м. пасовистѣ, 4 м. підъ будинками і 4574 м. лѣса ялового, та букового, доошє ще нѣтыканого — зъ потрібными будинками мешкальними і господарскими вв. найлѣшѣмъ станѣ вв. 3 фѣльваркахъ, при тѣмъ 2 млыны і 2 коршны. Можна купити такожъ цѣлый живый і мертвый инвентаръ господарскій. Информациі потрібной удѣлє п. Юліанъ Топольничій, у Львовѣ ул. Паньска ч. 13 (Импресса“ Львовѣ).

Сортованый складъ

скла, порцеляны, предметѣвъ люкусовыхъ, якъ сервісы до вина, лѣкерѣвъ, пива, стравъ, чаю і ка-вы, по найдешевшихъ ажъ до найвысшихъ цѣнъ, такожъ начанє реставраціє, склянки до пива посла найновѣйшихъ взорѣвъ по найдешевшихъ цѣнахъ у

Германа Гута

у Львовѣ, плацъ Голуховскихъ 9

Д-ра Е-

гѣра бѣльє, кафтанники одъ поту трикотвой і сѣтковой, рукавицѣ і рушники до натираня

поручає найдешевше

МАГАЗИНЪ

БРАТѢВЪ ЛЯНГЕРѢВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Цѣнники на жаданє даромъ.

ВАЖНЕ

для господарѣвъ і будѣвничихъ

Найлѣшшимъ средствомъ консервующимъ матеріалъ деревляный, дажи топовый, парканъ і штѣхеты, єсть рафінований олій нафтовый, бо має ту доброту примету, що дуже легко всаєє въ сухой матеріалъ деревляный, а цѣлѣно замкаючи єго отворы, охороняє єго одъ шкѣдного впливу воздуха а найбѣльше хоронить одъ вѣхлості і не допуская пуганя, паченя і порохаванія дерева. Тому зъ найлѣшшимъ успѣхомъ годить ся уживати єго тамъ, де матеріалъ на постійне дѣлать воздуха і вѣхлості єсть выставленый, та і найлѣше подпадає пѣваню. Такомъ до запусканя або пожегостованя всього деревляного матеріалу надає ся олій нафтовый зъ лѣшнимъ успѣхомъ, нѣмъ дорогій зъ лѣшнимъ, бо має ту важну примету що єсть выдѣлѣйшимъ і безъ доворваня, бо ажъ о 36 кр. па кілограмъ дешевшиє одъ ялового поєсту. А що олій рафінований нафтовый не зѣлѣя краски натуральной дерева, тому замѣсть дорогого поєсту, можна єго користаю уживати за дешеве средство до першого грунтованя підъ фарбу олійну.

Одинъ кілограмъ олію нафтового коштує 12 кр. При болѣшѣмъ же одборѣ вв. бочкахъ, мѣстечкѣ около 160 кілтр. опускає 2 кр. на кілограмъ.

На провинцію высылка за переказомъ замовлений олій до всѣхъ стаций зѣлѣничихъ.

Петро Мйончинскій

у Львовѣ, ул. Сикстуска число 47.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдаєць і одіятальнї редакторъ Іванъ Белой.

Друкъ вв. фабр. Черлѣхонъ.

Зъ друкарѣй тез. кн. Шевченка, нѣдѣ зар. К. Водянского.

Нисколько у Львові що дня (крім п'ятниці в руській святі) о 5-й година по полудні. Літературний додаток "Вісника найзнаменитіших повістей" виходить в двох частях, а в двох частях в п'ятницю на першому разі в Діалогі.

Предплата на нисераті прийняти: у Львові Адміністрація "Діалог" ул. Баторія 24. Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, в Бюро газети ул. Кароля Людвіка 9. В Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Moser; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnenstrasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті в Гамбурзі в Хаагенштайн і Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на "Діалог" в нисераті платити у Львові.

ДІАЛОГ

Предплата на "Діалог" в літер. додаток в Австрії: на Галичині: а цілий рік . . . 18 гр. на цілий рік . . . 24 гр. на пів року . . . 9 гр. на пів року . . . 12 гр. на чверть року . . . 4 гр. 50 пр. на чверть року . . . 6 гр. на чверть року . . . 1 гр. 50 пр.

у Львові: а цілий рік . . . 16 гр. на цілий рік . . . 8 гр. на чверть року . . . 4 гр. на чверть року . . . 1 гр. 50 пр. Редакція, Адміністрація і Нисератія в ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попередній застереження. — Рекламні попередні вставки в журналі Нисератію чинити 8 гр. а в Оголошення прийняти по 6 пр. бр. одним стрічкою в рубр. "Надбавка" по 20 пр. а в. Подати числитися по 10 пр. бр. стрічки.

Пригадуємо нашим Влов. Передплатникам, що вже за два тижні кончить ся перший півріччя, тож і крайна пораворівати всякий залежності і надсилати передплату на слідуєчий півріччя. З кожним чвертьроком управлінню накладу нашої часописи, тому мусіла бы наша Адміністрація здернати висилку всім тим, що або не врівняли своєї передплати або не відновили її на слідуєчий півріччя. Гадаємо, що ся пригада вистане, щоби оминити ненаручно як для нас так і для Вл. Передплатників перерви у висиланні часописи.

У Львові, для 28 н. ст. червня 1890.

Імни та пеня лують бр. кльокх дів в офіційній і польській прасі. Головні фанари несуть ся на всі сторони, вони кадила горять густим димом. Міністер долитавських фінансів обійшов 26 червня десятилітній ювілей своїх трудів на полі адміністрації скарбу державного.

З другої сторони, із сторони так званих праси ліберальної, роздаєсь рівночасно з високим с дигармонією сіс і псує ціле величавіє і славословіє в честь міністра-годала. Вдоволені снівають осанна, не вдоволені впадають з грубим дисонансом. Цікава забавка! — однак не нова і зовсім не оригінальна.

Од кльокх лів увійшло у нас в звичай, обходити ювілей як-небудь служби, не входячи в суть річ, якою була та служба, чи хосенна лише для ювілянта, чи хосенна і для загалу. А серце людське, то добре серце, упоєне хвилевим одушевленієм, забуває в таких случаях звичайно на всякій темній стороні, бачить в той, мов-то торжественній хвилі, лише світлу сторону і повною жменню сніле воно кадила на жертвенник, над котрим в облаках уноситься обожаний луткав.

Дійство 26 червня с. р. обійшов п. Дунаєвський десятилітній ювілей як управитель скарбу державного. Офіційна праса одержала при той нагоді з жерела офіційного цифрове порівнянє бюджетів державних з 1880 і 1890 р., а польська праса повторила в виданнях своїх цари ті як найвірнійше і — радуєсь успіхами господарки долитавської.

На око все видаєсь гладким і гарним. В 1880 р., коли п. Дунаєвський обняв теку міністерства фінансів, бюджет державний виносив в видатках 423 мільонів ар., в доходах 398 мільонів, недоброт сівав проте до суми 25 мільонів ар. По десяти лі-

тах видатки представляють суму 546,303,035 ар., доходи 548,820,006 ар., отже маємо надвижку на 2,516,971 ар. При тьм не забуваємо офіційна праса згадати, що в минулому десятиліттю ужито на всякого рода інвестиції як на будову залізниць, будову монументальних, регуляцію річ, на пристань в Триєсті, запомоги і акції ратункові, силату асигнації салінарних — на дуже узброєне держави (41,000,000 ар.) і усмирнене ворохобін босаньско-герцеговинської (20,000,000 ар.) — круглу суму 260 мільонів ар. Яка частина з тих інвестиційних сум пішла на Галичину, того ан офіційна ан польська праса не уміла обчислити, але — об тій сторони, радій результатам фінансової господарки п. міністра.

З нашої сторони не хочемо ан п. Дунаєвському, ан згаданій прасі псувати хвилеву радости. Царі говорять найвиразнійше, то нам треба і дати віру. Після тих цифр удамо п. Дунаєвському не тільки знати давнійший постійний дефіцити бюджету долитавського, не тільки привести сей бюджет до рівноваги, але видобути ще побітні мільйонів надвижку в 1890 р. Надвижка показуєсь вже в минулому (1889) році. Як піде так далі, то ми, хоч видатки рятують рівно руху, внесемо на высоту господарки Англії та Франції, котрі одні в Європі виказують надвижки в доходах своїх. Віримо при тьм на слово прасі офіційній, що п. Дунаєвський щадить багату, що фондами державними не приходять в поміць скрахованим банкам віднесити; що бн капіталами Заходу (якими? — праса офіційна не каже докладно) висвободив Австрію з тяжкого звисности бр. всяких Ротшильдів, і що, виказуючи надвижку в бюджеті, п. Дунаєвський підібав значно кредит держави нашої так, що рента паперова, срібна і золота пішли високо в гору і т. д. Всему тому даємо віру навіть без застереження. Але при всіх тих успіхах господарки фінансової п. Дунаєвського не хочемо і не можемо забути на одну дуже важну і рїшачу справу обставину, а саме: що тепершній міністер скарбу державного надвижки свої витиснув з народів долитавських.

В десятилітній ерї трудів своїх підібав п. Дунаєвський податок ґрунтовий, домогий, цловий, нафтовий, вишняковий, цукровий та спиртуєсовий. А намірив бн піднести ще податок доходний, заробковий і личний доходний. Все то упало на плечі народів австрійської Долитавщини. І dlatego, на коли волю п. Дунаєвському глянути з гордостію на свої заслуги десятилітній, то найбу-

де волю сказати нам в ті роковини, що народи долитавські з більшою ще гордостію можуть поведити тим, що були в силі выдержати шруб фінансової системи п. Дунаєвського. Народи долитавські обходять проте сего року ювілей ери, в котрій значно вище оподатковано майно їх, промисел і всякі жерела доходів.

Слова наші не повинні нікому поспувати радости ювілейної. П. Дунаєвський — можемо сказати — потяє кріпше, як хто другий, калити наш, а ми їх розкрили широко, може навіть дуже широко, і тим зналиши давнійший правильний недоброт. Як ми ся хвилюємо одушевленіє праси польської для міністра-годала, то наш погляд на справу найде загальне одобреніє.

Але мимо того, що на полі операцій фінансових не відмовляємо п. Дунаєвському его дійствних заслуг mutatis mutandis, то з становища руского мусимо ему яко міністрови слова, яко души вишнього кабінету, зачитники так званого автономіи країв і системи польско-ческо-консервативного верховодства в Долитавщині, — мусимо ему зроби той всесторонно оправданий заміт, що бн душа кабінету — для справ русон в Галичині був завжди що-найменше — рівнодушним. Наколи Галичина підносила нераз перед святом ювілейним заміти що-до високого оподаткованя нафти, спиртусу, ґрунту та хат, то ми і посередь свята того не можемо промовчати того peccatum omissionis, що п. Дунаєвський до погалоди міжнародности відносить в краю нашім за тих 10 літ вичим не причинив ся, хоч народ русий рівною мтрою з поляками галицькими причинив ся до рівноваги бюджетової. Рівновага бюджетова єсть, але рівновага в правах національних у нас нема. А чи одо з друмиж не повинно йти в парі, на се бдповісти прийшло бн легко п. Дунаєвському, наколи бн, знаючи край наш, п. міністер мбг або хотів внести на становищі обєктивне, не полєске, а більше австрійське.

Жаль, який мають до него колишній геґемоні австрійський, єсть уроним і неоправданим. П. Дунаєвський не може в Австрії стояти на становищі німецького і ми не вміяємо ему в провини, що п. міністер фінансів боре ся успішно против колишніх централів. Але було бн порадо і се лежало бн в інтерес держави, щоби п. Дунаєвський мбг збрати з польськими своїми переєвченями на стблє, щоби в кабінеті ґр. Тауфого станути по стороні оправданих жадань Русинів галицьких і з надвишок бюджетових призначити з горы бдповіду частину гроша руского на заспокоєнє духових по-

треб наших, хоч бн лише на полі шкбл середних і вишних. Тоді и ми могли бн з чистим серцем заспівати бодай одині неан в честь міністра австрійського...

Дописи "Діла".

З Вїдні.

[Причина польскої напасти на "Сьч".]

В ч. 127 "Діла" згадано про напад на статью Dziennika Polsk-ого на товариство "Сьч" у Вїдні. Позаяк представлєне самого факту Dziennik-ом Polsk-им, — поминувши вже крайню простаку форму, — єсть в багатьох точках невірне, недокладне і з правдою незбідне, dlatego подаю докладний і вірний дані, на підставі інформацій, мною з прямого жерела засягнених.

Ще в анім з початку сего року порозсылало вїденське польське товариство Ognisko до славянських академічних товариств у Вїдні друковану бдзову в азыках польськом і німецьком, без дати і печатки, з підписом: Ritter von Lipczynski d. z. Präses, і Konstantin Wisniewski d. z. Sekretär. "Мы обовязані — сказано там — знати dzieje i historię przodków swoich, а позаяк історія поодинокого народу остає в тьсній звязі з історією народів належаних до того самого, що и бн племені, dlatego конечно рїш побанє історія narodów pobratymczych, z którymi go łączy wspólność krwi i interesów. Uniwersytet wїденський не заспокоює бдз тим виглядом potrzeb patriotycznych славянських народів сполучених бдз євипростом Габсбургів, тим більше, що число Славян записаних на університет вїденський єсть далеко поважнійше, як число Нїмців. Даліє записанє бдзови товариства Ognisko, що оно не стрімить до чого иншого, як лишь до równoprawnienia dziejów ludów słowiańskich в обєк historyi innych narodów, і бажає вкінці утворити комітет, котрий бн заняв ся переведенієм тої гадки.

Збори євипрості на першу половину лютого бдклило само Ognisko на необмежений час з-для внутрішних яких справ у себе. Аж на 19 мая запрошено и "Сьч" до нарад над тою справою. "Сьч" выслала тоді своїх бдпоручників, щоби довідати ся докладно, на скблє діла и інтенції Поляків згодні з їх словами. Збори бдбули ся в хаті Ogniska. Показало ся, що на всім істнующих у Вїдні славянських товариств явили ся впрот "Сьч" нно сербська "Зора", хорватська тов. Zvonimir і словацка Tatran та два Болгари, не звязані доси в товариство. На дотичну інтерпретацію заявив провідник зборів, голова Ogniska, що до товариств "Буковина" и "Кружок студентів из Росії" не выслало Ognisko запрошень зовсім, а про чеське товариство Akademický Spolek і словенське Slovenija na Dunaji не мбг дати докладних інформацій з-для несприятности секретаря Ogniska. Славяне высказали односторонне невдоволеніє по тій причині, рїшили не входити зовсім мериторично з сою справою, и поручили товариству

З літератури угорско-русскої.

(Конець.)

З бдблду "Громадського читанія" цїкавий дві статті: "Повинности к нашей мадарской Отчизні" Евгения Кежковца профессора в Будапешті и "Нисколько слов о русско-живущих в Угорщині", историчный очерк К. Ю. Жатковича.

Евґеній Кежковець в статті "Повинности к нашей мадарской отчизні" переводить такі гадки: Любити треба передовсім Бога, побіж родителів, побіж рбду землю, а наконец мадарску бтчину, до котрої належить рбдна земля, а бтак указує способ, як бн руский люд мбг бути для бтчини найпожиточнійший.

Підносячи любов рбдну землю, автор говорить: "Та як бн ми не любили тот кустик земли, на котром каждый кустик, каждый путь, каждая пажить, каждый поток, каждое дерево, прекрасный храм Божій, єдиним словом, на котром каждая пядь земли, была свидѣями первыми премогих невинных радостей, игр и стремлений, аж до прївїа лїда нашего! Ой родна земля премола, кто бн тебе не любил? Ты носишь нас на лоні, док ми маленькі; даєшь нам жить и через працю нашу задоволеніє, колїсь великі урожаї; и опять прїймєшь нас в свое лоно, коли к концу живота на ней глядаємо себе вїтний покой... Вїдє вїдє и зодїдаємо серце швидко бієтся и его очи наповняються слезами, вїдє вїдє и на его души хотє и на мнєту проблискнєть божественный свѣт покаянія и раскаянія, коли ступишь на тоту землю, де его мати колись родила, колысала..."

Ведучи рїч о бтчині мадарській, автор говорить: "... На цїлом свѣті нїтє земли,

которая бы все свои дѣточки такъ любезно прїтѣснѣла на свое лоно, якъ наша пресождєная мадарская отчизна! Уже тысячъ годовъ, якъ на сей святой землї живєм! Наша повинности изъ всей силы, изъ всей мощи даже пропитати корєнь дерева любові к ней, которє дерево наши праотцы съ такъ великою любовію сокотили!... За часы павини, коли єсьє подь оєкуєствомъ павовъ єгоили, ище было ясно; а теперє, коли каждый свободный, теперє съ всѣмъ неукой чоловікєм не годєнь жити на свѣті. бо каждый другій, кто разумный отъ него и подлый єсть въ сердцї, тотъ легко можетъ его прїдѣлти (обжаловати). Учїмся не лишь на то, якъ треба конати або орати, ай учїмся читати, писати! И кроме своего матернаго языка научимся и по мадарски хотє на толькє, обєсьєє годны поразумїти того, что записано вь нашей податовой (порційной) внажотц, бо порцію збравую и подлый чоловікєм можетъ быти, и нїдє не знаємо читати, легко можетъ насъ окаямати..."

Під кєнєць автор подає людови такі правничі ради: "Земледѣлцу досыть только, кѣдє ся вь школі научить тому, что вь его работномъ кругу достаточнє... Айбо єсть много земледѣлцевъ, которіи своихъ сыновъ и надалє учить хотѣть и изъ нихъ пана выучить! Кѣдѣ дитина зуправдѣ дуже мудра и кѣдѣ родителѣ годны: най чинять сїє зъ Богомъ: най будуть изъ ихъ сыновъ поны, учителя, докторы, фашароши, мѣриальни. Айбо мы вьмє выше радимє. Кѣдѣ докторый отецъ больше дѣтей маєть, и не дєстє ихъ надалє учить, та най не сдѣлаєть изъ каждого земледѣлца, ай най дасть по єдвого и за ремесельника. Теперє ремесельникъ независимый чоловікє!... Ремесельникъ, кѣдє ся учить за 6—8 роковъ и нїдє вьмѣтє условности и тверезный, можетъ себя такой благодать прїготов-

вити, что онъ цѣле можетъ вь груди ударити и похвѣсти: „а павъ!“ Во тепер уже не лѣшь тотъ чоловікєм павъ, который нани знаєть оборѣтати, ай и тотъ, который хотє янїмъ способомъ годєнь консовати своему отечеству..."

Мы умисєє навєли ширшї уступы изъ статьи профессора Е. Кежковца, бо они могутъ послужити намъ для вироблєна собѣ поаятия. ай поглядѣ має нинѣ свѣтєка угорско-русна интєлиґєнція на справу руску вь Угорщині. Поглядѣ тї дадутъ ся увати вь такє правило: при лєяльности для мадарской державы („пресолодная мадарская отчизна!“) любити свою рбдну землю. Зъ практичною же проґраммою авторъ дотыкає толькє одню справу, т. є. ааохочуваня люду до промисла, ремѣсла.

Тоту остатку гадєу и де-що больше розвиває К. Юр. Жатковичъ вь статті "Нисколько словъ о русскихъ, живущихъ вь Угорщині". Жатковичъ, подавши короткій начерзъ исторіи Русинів вь Угорщині, переходить до характеристикѣ угорско руского люду и такъ говорить:

"Всѣ Русины угорскі — т. є. „лишакі" и „лемакі" (исєли мовы) або „верховинцї" и „долинцї" (исєли посєлєня) — мають загальнї свои „добродѣтели" и загальнї свои „пороки". Загальнї добродѣтели Русинів єуть: набожнєть, гостиннєть, подушливєть и почитанє старшихъ и властей, — а загальнї пороки: бояжливєть, легкомыслєнь и наклоннєть къ весєліямъ. Але сї загальнї добродѣтели и пороки находятъ ся мѣстами вь бблшій а мѣстами вь меншій силѣ, бо вьзича и обыває сусѣднихъ народівъ мають на Русинів великій впливъ. Що дѣйствє такє єсть, показує то, что межѣ тими Русинами, котрі не зближають ся зъ чужими народами, єсть выше наведєннї добродѣтели находѣть ся зъ новий силѣ, — а противно, межѣ Русинами, котрі живутъ по сусѣдствѣ зъ чужими

народами, сї добродѣтели дуже ослабѣли, за те зблмѣли ся пороки сусѣдів."

Подавши таку загальну характеристику угорско-руского люду, Жатковичъ блязше приглядєсь толькє двоимъ добродѣтелямъ, т. є. побожности и гостинности, а обєсля дотикає питання: чи Русинъ справдѣ лїтнннй, за якого его другї мають?

Угорскій Русинъ — каже Жатковичъ — набожнй, але особливо по границѣхъ и вь сусѣдствѣ зъ Волохами до нинѣ ще побожнєть лише вишнѣ, євключєна зъ сусѣдствѣмъ, зъ воружками. Тому може кєнєць учинити лише истинно хрїстіанська наука и просвѣта... Многї обвивають Русинів вь Угорщині о шїянство — и не безъ підставы, „понеже нашъ чоловікєм, якъ знаємо, ни хрїстїти, ни поґрѣбати, ни свадбєвати, ни хижу прикрїтити, ни даже роботу большу почати не годєнь безъ того, щобѣ хотѣ 5—10 лїтровъ павєнки не купити". Сей порокъ єсть настѣдкомъ одио добродѣтели Русина — гостинности, и єю „зобу" могутъ выкорєнати власти церковнї и горожанскї силѣными силами.

Накєнєць авторъ прїходить и до питання лїтнєства Русина и такъ каже: "Що до лїтнєства, о котрє не мало внянѣ нашъ народъ, то Русинъ не єсть зъ натуры лїтнннй, толькє не любить робити такого, что на-сворє не приносєть ему гонєнї. Що оно такє справдѣ єсть, видно зъ того, что Русинъ не любитъ такимъ промысломъ (ремєсломъ) або такою торговлєю займатися, котра не вь скорый часъ приносєть гонєнї. Друга-жѣ причина, про котру Русинъ богато часу тратить бездѣльно, єсть то, что межѣ Русинами мало єсть фабрикъ, мало предпрїимствъ, де бн люде могли што-то заробити. Теперє, сїи нашъ чоловікємъ поравъ и посѣвє землю, покопавъ, сїєє скоєсь, плоды збравъ — а се трєває 5—6 мѣсѣцѣвъ зъ перерывами — то вся работа его

Ognisko-y запросити до участі на слѣдуючій зборѣ такожъ і поминаний доси товариства, есентуально до — подати письменно причинъ, за-для якихъ котре товариство бѣгається бѣт тои справы.

Коли „Сѣч“ пересѣдчила ся, що дога-ды ен що-до нещирости и елоізму Поляківъ до всеславянської справы и симъ разомъ пе-реходять въ певнѣсть, рѣшила на загальнихъ своихъ зборахъ — не высылати делегатѣвъ на дальшій нарады и подати се до вѣдомости всѣхъ вѣдѣнскихъ академічныхъ товариствъ. Хочъ головный уступъ сен бдovsky — именно уступъ о бдovsky Поляківъ до Русинѣвъ подавъ уже Dziennik Polski въ цѣль основѣ, — мы для звязи предмету наведемо бдovsky „Сѣч“ въ оригіналу. Ось ова въ повной основѣ:

Братя Славяне!

На зазив польского ак. товариства „Ogni-sko“ писало бдovsky товариство „Сѣч“ делегатѣвъ на збори в день 19 мая с. р. в цѣли обгово-рення справы заснованія катедры історіі народівъ словянскихъ на університеті у Відни. Делегати ваші хотіли тогди высказати погляд товариства „Сѣч“ на сю справу. До сего однак не мали нагоди, бо справа ся зовсім не прийшла на порядок денный, тому що Поляки не всі то-варства славянскі у Відни до участі в сій нараді запросили. Доперва представителі сла-вянскі рѣшили відозвати нараду до 2-го черв-ня с. р. і завізвати за той час усі тутешні славянскі товариства до активної участі в на-веденій справі, есентуально до подання пись-менно причинъ, за-для якихъ они від нарады у-сують ся. Позаяк товариство наше рѣшилось на наданні заг. зборѣхъ з д. 27-го мая за сею другою дорогою, тому уважаємо своім обяза-вомъ відповісти до згаданой ухвали з д. 19-го мая подати сей свій поступок до вѣдомости Хв. Товариства і вказати рѣвночасно мотива, котрими при тім руководило ся.

Дорогі Братя Славяне! Товариство „Сѣч“ давало через 24 роки, коли іно була до того нагода і потреба, доказ, що ему не байдужні інтереси всі Славянщини. Ми ніколи не від-тягали ся і не відтягнем ся від зазиви зі сто-рони щиро-славянської в справахъ всіх нас об-ходячих і подамо радо і свою руку до підне-сенія славянського знаменні. І в справі поруше-ній польскимъ товариством „Ognisko“ ми доба-чуємо діло великої ваги для славянської мо-лодежи серед чужини і для науки славянської. Ми і не надумували б ся, що і якъ робити, если б нас хто ішій до співзвучу завізав. В давнім однак случаю мусимо, того нерадо, ду-же нерадо, відтягнути ся від нарад на сею, хотъ якъ важною справою, а то з слѣдуючихъ причинъ:

Поляківъ уважаємо прямо непокликани-ми до щироого зацікавлення якого-небудь діла всеславянського. Они лучились для егоістич-нихъ цѣлей з Мадарами та Бісуманами і дру-гими воротами славянскихъ інтересів. Ми не вѣримо, щоби і товариство „Ognisko“, як довго не означило свого ішого становища супро-тив польской есупільности, піднесло нинішню справу на порядок денный під знаменем щи-рого поппрана ідей всеславянскихъ.

Поляки зазначають свою симпатію до Сла-вян по нинішній день найкраще до сла-вянського племена руского народу в Галичині. Рускій нарід становить в Галичині нумеричну перевагу, а рівність від виглядом інтелекту-альним. Та як відносять ся до нас тоті при-ятелі Славянства? Письмо наше і язык за-ходом іх не має вступу до шкіл, урядів і су-дів. У нас за іх проводом нема жадного уні-верситету, а лаш одна гімназія з вказованимъ лашкомъ рускимъ. Наше письмо, виняйдене пер-шими апостолами Славянства, у них зневаже-не і проскрибоване! Нашимъ монастирям від-дано за іх проводу мається і віддано в руки найбільшихъ ворогів національнихъ церкви рус-кой, Бзуігів. Нарід наш, при нагоді користу-вання з прав конституційнихъ демократичнихъ під-вупствами і визнають его матеріальну нуж-ду та моральну неспівдѣність. Діабло навіть до того, що шляхоцко-польска партія вхизнює сегорічні случайні запомоги голодові на свої агітаційні цѣлі! Ба, що надто — більшість польской есупільности заперече прямо Русин-амъ право існування і національні відрубности! Ми, яко Славяне, а надто яко товариство

скончила ся на цѣлий рѣкъ, а прочі 6—7 мѣсяцівъ переводять въ бездѣльности и толь-ко паживає збораний черезъ лѣто хлѣбъ, а бдovsky часть уже бдovsky нового року мусить его купувати и то „на вѣру у гицныхъ ли-хихъ цѣвѣхъ“. Найлушча рада на лѣнство и убожество Русинѣвъ — була бы, если бы правительство або поодинокі други народу старали ся заводити фабрики межи Русин-ами...

Годъ намъ переходити всѣ статьи Мѣся-цеслова, тожъ на томъ и кончимо. Тѣшитъ насъ, що есть мѣжъ Русинами угорскими, свѣтскими и духовными, люде, котрі не забу-вають на свій людъ, думаютъ о его просвѣтѣ та економичномъ подвиженію и починають, го-ловно свѣтскі, звертатися до языка народного. Теперъ на порѣ було бы нашимъ братамъ на Угорщинѣ почати выдавати есвѣтскіи члѣ-Василія Великого, котре выдало и сей Мѣся-цесловъ.

Наконецъ звернемо увагу ще й на гарній иллюстрація в Мѣсяцесловѣ, зъ котрыхъ деякі (якъ „Епископская церковь въ Унгварѣ“, „Цер-ковь Маріо-Повчанская“, „Епископская церковь и палата въ Пряшевѣ“, „Семинарія Пряшев-ская“, „Предупотвореніе цѣвѣ-учителей въ Унг-варѣ“) можна бы подавати и въ галицко-ру-скихъ календаряхъ для пригадування Галичанамъ на рѣдну сестрицю — Русь Угорскую.

с характеромъ національнымъ, уважаємо конче-нымъ віднести сю справу середъ Славянства при кожній нагоді. Сегодня, коли борьба в краю на-шимъ в повній розгарі, коли шляхоцко-польска політика загрожуетъ найжизненнѣйшимъ интересамъ нашой есупільности, ми мусіли б уважати себе зрадинами найдорожшій намъ справы зрадою, если б взяли ся до якого-небудь діла під упра-вою тих, котрі доси ніяк не заявляли своєї не-солідарности з поступованіемъ своихъ проводирів.

Коли ще додамо, що тов. „Ognisko“ при справі нем самимъ порушеній дало вселовъ сво-го славянофільства тим, що уважало за відпо-відне поминути при запискахъ на нараду в справі всеславянскій декораті тутешні тогари-ства славянскі (пр. „Буковина“, „Кружокъ сту-дентовъ изъ Россіи“ — а може ще які), то ду-маємо, дали-смо досить причинъ, звязуючихъ наше здержане від участі в всеславянскій справі під фактичнимъ проводомъ Поляківъ. При-знаємо, що особливо сей послѣдній поступокъ польского товариства „Ognisko“ насъ обуряє і спонукає до рѣшучої винишної відповіди. Такъ не робить діла матери Слава, хотъчѣ мати сим-патію і признає поміжъ другими своими посе-страми.

Тож не двуйтесь, Братя Славяне, що насъ при справі всеславянскій симъ разомъ не стане. Вина не наша — ми певні, що за нами правда!

Ухвалено на надзвичайнихъ загальнихъ збо-рахъ товариства „Сѣч“ дня 27-го мая н. ст. 1890 р.

Умѣрена ся и фактами підперта бдovsky выдказала, якъ можна було сподѣватися, у Поляківъ нечувале огорчене. Не щадили они въ приватныхъ розговорахъ крайне обиджаю-чихъ слѣвъ для „Сѣч“ та би членѣвъ, и го-лосили навіть самы такъ званий tolerant и де-мократу, що намъ chłopskiej literatury nie pot-rzeba... Вежъ же другі товариства славянскі по-казали „Сѣч“ за еи огорчене и рѣшу-чѣсть и мали навіть мати саблный нарады що-до дальшого поступованія зъ Поляками въ ви-ду бдovsky „Сѣч“. По „Сѣчѣвѣй“ бдovsky вы-сказала и „Буковина“ заявляе до Ogniska, що не бере участі. На новыхъ зборѣхъ дня 2 червня зовбали всѣ Славяне Поляківъ до пу-бличного бдovsky бдovsky „Сѣч“ и заявляи одоудно, що они безъ представите-льствъ Великон и Малон Русѣн безу-словно радити не будутъ. При тімъ бдovsky достало ся Полякамъ, на що заслужили, а надто лишено ихъ проводу и бдovsky сю справу зъ ихъ рукъ. До новыхъ нарадъ збѣла „Сѣч“ запрошена уже бдovsky неутраляного комітету 7-охъ товариствъ славянскихъ до участі (розумѣєсь въ неутраляномъ льокалі). „Сѣч“, одержавши таку сатисфакцію бдovsky Славянъ, приступила до участі въ нарадахъ и заявляла заразъ на першѣмъ зборѣ, що ува-жає справу за цѣлкомъ нову и що бдovsky нинішнімъ проводомъ має бдovsky надію на результатъ въ дусѣ всеславянскѣмъ.

За той часъ придумало Ognisko для „Сѣ-ч“ бдovsky давна вже пожадану бдovsky и зая-вило въ письмѣ до „Сѣч“ выдказомъ, а ко-респондентомъ (?) въ Dziennik Polski-омъ до-словно наведомъ, що зрызає зъ „Сѣчѣю“ всей офіційальній аносны, доки въ нѣй до-жзальсе прадъ tak polityczne jak intelektualne gory nie wezmą. Кромъ того высылало Ognisko рѣвночасно цѣлкомъ ниніш и обширѣйше письмо до другихъ славянскихъ товариствъ, въ котрыхъ представило тыхъ, якъ Dziennik Polski каже, mongolów, якъ лашъ само-схотѣло...

Отъ и цѣлий хѣдъ справы, за котру Dziennik Polski стѣлько собѣ пощуваетъ крови. Все, что въ Dziennik Polski-омъ представлено инакше, выраховано лашъ на то, абы руске товариство обезчестити и деауциювати. Не нашу бо цѣль межи злоба и зовсімъ безбдovsky выдумка, мови-бы то „Сѣч“ по-слала свою бдovsky до газетъ російскихъ и то-че naturalnie z podpisami, aby sobie zagrobie troche rubli... Я знаю, що выдѣлъ „Сѣч“ на бдovsky, старавъ ся вылизати на членѣвъ, щоби навіть приватно нѣякомъ зѣтскі не по-давали до газетъ рускихъ въ Галичинѣ, абы тымъ самимъ справы не погбршити. И я не бувъ бы пытавъ винъ за інформаціями та не пощуваетъ сен приватной допши, коли-бъ Dziennik першій ен не бувъ разтрубѣвъ. Можна бо бути певнымъ, що неприхальній Славянству дивисний ударять на справу заснованія на у-ниверситетѣ нѣмѣцѣмъ катедры історіі наро-дѣвъ славянскихъ та на рухъ молодежи сла-вянскою въ центральнѣмъ городѣ. Зъ вѣдѣн-скихъ газетъ принесла перша Neue fr. Presse за Dziennik-омъ вѣсть про сю справу въ те-леграмѣхъ збъ Львова, въ котрій очевидно по-милено вѣстку выдѣла Dziennik-a на „Сѣч“, та ниснуацію про розбѣлане бдovsky до газетъ російскихъ.

На напастъ и шипову лайку Dziennik-a на „Сѣч“ нема що й слова тратити, бо она усунує ся зъ підъ всякою критики и звертає ся на тѣхъ самыхъ, котрі нею придумали воювати.

—о—

Зъ-пѣдъ Перемышля.

[Про регуляміи рады мѣста Перемышля.]

Хочу сегодня порушити одну справу, для Русинѣвъ бдovsky ваги, а маю на гадцѣ регу-ляміи рады нашего мѣста Перемышля.

Регуляміи сей ухваленой на засѣданні рады зъ дня 13 вересня 1876 до ч. 6372, а знаходять ся въ нѣмъ ось-такіи параграфы (ци-туємо въ перекладѣ зъ польского на руске): §. 35. Розправы бдovsky ся выключено въ языкъ польскѣмъ, ма-ють вести ся зъ приличностію, безъ оскорбъ личностей и строго держатися предмету. §. 36. Вѣсѣдника бдovsky оного бдovsky приписѣвъ §-у 35. повиненъ предѣдатель вѣзвати до порядку

або до рѣчи, а по двократѣмъ безуспѣш-нымъ упѣвнѣню бдovsky ему голосѣть.

Коли приглянути ся симъ двомъ §§-амъ регуляміи рады мѣста Перемышля, то ажъ страшно стає Русинѣвъ, любячому свою землю и свой языкъ, коли бачитъ, якъ тяжко пощев-женній той рѣдкій его языкъ на рѣдкій его земли, въ княжѣмъ рускомъ городѣ Перемыш-ля! То такъ, якъ бы въ Празѣ въ радѣ мѣ-ской постановлено було регулямію, що роз-правы мають бдovsky въ языкъ нѣмѣцѣмъ, а коли-бъ Чехъ бдovsky бдovsky постановы и промовѣвъ по чеськѣ, то пред-сѣдатель бувъ бы повиненъ вѣзвати бесѣдника до порядку, а выкладю бдovsky ему голосѣть! Очевидно, въ Празѣ чогось такого не може бути, але въ княжѣмъ рускомъ городѣ Пере-мышля постаново забороняюча промовляти Русинѣвъ въ радѣ мѣста по руски — истнує бдovsky 1876 року до нѣяшого дня! Мова руска поставлена въ §. 35. регулямію на рѣвнѣ зъ неприличностію та оскорбою личностей!

Фактъ се сумный, глубоко оскорбляючій конституційній права и національній чувства Русинѣвъ — фактъ, котрый мусить обурити кожного честного Русина до глубины душ!

Въ радѣ мѣста Перемышля все засѣдаю-колькохъ Русинѣвъ, а однакомъ не постара-лись о знесеніе тыхъ двохъ параграфѣвъ, — ба, о есѣлько намъ вѣдомо, нѣхто о те и не старавъ ся. Рѣчь справдѣ сумна!

Теперъ засѣдає въ радѣ мѣста Пере-мышля парохъ и крѣлоуваннѣ о. Подольскій. Отже на него вкладаємо той патріотич-ній обовязокъ, щоби постаравъ ся о амѣну регуляміи въ §§-ахъ 35 и 36 въ тѣмъ на-прямѣ, щоби рускій языкъ въ радѣ мѣской бдovsky рѣвноуравненіе зъ языкомъ поль-скимъ. Прецѣнь же въ соймѣ, а навіть въ вѣ-дѣнскій радѣ державной вѣльно Русинѣвъ промовляти по руски!

Якъ поступить рада мѣста Перемышля зъ знесеніемъ о. Подольского, — се наше діло. Можна надѣятися, що не посмѣтъ посу-лути свои неогорченія до того ступеня, щоби не схотѣла поправити похѣбки и дозволити Русинѣвъ на рускій земли уважати рускою мовою, — така нетолерантѣсть рѣвноласъ бы вже неавности руского слова и руского наро-ду. Коли-жъ бы стало ся инакше, тогди оче-видно бдovsky указавъ начі средства для за-стерженія належачої чести и права рускому языку въ радѣ мѣста Перемышля. Vigilans.

[Прим. Ред. Се, що написавъ нашъ Ва. дописуватель зъ-пѣдъ Перемышля, годить ся вѣдати на увагу такожъ Русинамъ членамъ ра-ды мѣста Львова...]

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

На вчерашнѣмъ засѣданні австрійской делегаціи повѣдомить шефъ секціи Седь-мій делегатѣвъ, що въ правительствѣ ав-стрійскімъ ведутъ ся теперь переговоры въ справѣ будовѣ пазаты для делегаций въ Буда-пештѣ. Президентъ Чарторыйскій попра-щавъ бдovsky нинішнемъ делегатѣвъ сиблине пра-вительствѣ, зазначаючи, що жаданія міністра вѣнны мусять бути уваженіи, що делегація розходить ся въ тѣмъ збѣдѣмъ переконанню, що мияр мусить бути конче удержаний та що ве-деніе заграничній політикъ заслугує на повне довѣріє. Гр. Фалькенгайнъ подякувавъ Чарторыйскому за уміне веденіе нарады а ген. Бакеръ высказавъ именованъ ведущего гр. Каль-вокого подяку делегаціи и цѣсарске при-знаніе.

Угорская делегація ухвалила буд-жеть въ третѣмъ читанні а бдovsky есконстатова-ла збѣдѣмъ ухвалѣ обохъ делегацій и при-няла ихъ до вѣдомости. Ухвали делегаціи бу-дуть предложеніи цѣсареві до санаций. Деле-гация угорская признала такожъ внесеніе Геге-діна, котрый домагає ся, щоби оголошеніе ухвалѣ делегацій не бдovsky ся въ той спо-сѣбъ якъ доси, але на окремихъ на ту цѣль сликаномъ засѣданні.

Треба признати, що вѣсть львѣвского Przedlad-y о выѣздѣ князя Фердинанда хоть передчасна и прибрѣна въ дуже сенза-ційну форму, мала таи щось за собою. Коли згадама газета помѣстила була ту вѣсть, вѣ-дѣвъ ен. Фердинандъ же по Болгаріи, але видео, що вже тогди було рѣшено щось о по-дорожжі князя за границу, бо нинішній теле-грамъ принесъ вѣсть, що ен. Фердинандъ естъ вже у Відни. Въ четвѣрь выѣхавъ бдovsky зъ Видна а вѣчера бдovsky въ Туринъ-Северинѣ, зъ-бдovsky екскурсовымъ поѣздомъ приѣхавъ вѣчера вѣчеромъ до Відня. Князь приѣхавъ тутъ зъ членскою дружиною, въ котрій естъ его адъютантъ Мариниовъ и приближній лѣ-каръ, нашъ землякъ, д-ръ Костъ Ивано-вичъ. Князя бдovsky ажъ до Туринъ-Северина Стамболовъ и верявъ бдovsky назадъ до Видна, де оголошенъ прокламацію князя, име-уючу его регентомъ. У Відни заѣхавъ князь до пазаты Кобургѣвъ а зъ-бдovsky выѣхавъ о 10 год. до Ебенталя, де его дожидала княг. Кля-ментина. Нанѣ маз князь вернути назадъ до Відня.

О приѣздѣ ен. Фердинанда до Відня хо-дять всѣлякіи вѣсти и треба то признати, що приѣздъ сей выкликаетъ немалу сензаций и за-непокоеніе. Одній кажуть, що князь ставъ ся бдovsky часу процесу Павлицы неможливымъ въ Болгаріи и дѣлятого постановивъ вынести ся зъ краю; другі говорятъ, що важкій справы політичній змусили его ѣхати до Відня, щоби тамъ зѣйти ся есособо зъ выдѣльнимъ полі-тиками и засягнути ихъ рады. Парноскій Piga-го одержавъ вновь зъ Софіи вѣсть, що ен. Фердинандъ выѣхавъ дѣлятого зъ Болгаріи, бо постановивъ зовсімъ уступити, наколи суга-зять не схоче его признати княземъ болгар-скимъ. Зъ выдѣльнимъ кругѣмъ самого князя говорятъ, що бдovsky приѣхавъ лишь на пораду лѣкареку до д-ра Брауна и бдovsky выѣде на вѣлькѣ недѣль до Вупельва до Карльсбаду.

Ще нинішій догадують ся, що приѣздъ князя мазъ межи вынимъ и ту цѣль, щоби затагути явусъ позичку. Се яносятъ зъ того, що агентъ болгарскій, котрый доперва вѣчера бдovsky те-леграфічне повѣдомленіе о приѣздѣ князя, по-вѣдомивъ насампередъ людей зъ кругѣвъ фѣ-нансовыхъ. Котра азъ тыхъ вѣстей естъ прав-дива, годъ знати; але на всякій случай можна бути того певнымъ, що приѣздъ ен. Ферди-нанда до Відня а хочъ-бы навіть и его усту-пленіе зъ Болгаріи — до чого однакомъ нема теперъ бдovsky вѣякахъ зовсімъ явныхъ даныхъ — не вылике нѣякого небезпечного зяколоту. Ситуация въ Европѣ естъ въ теперѣшній ха-ла така, що хочъ-бы навіть на Балканѣ на ново заворушило ся, то заворуха та повѣстала бы конче изольвованю и не довела бы ще до конфіліту европейского. Не настала же пора, въ котрій оружіє мало бы рѣшати о судѣбѣ народѣвъ европейскихъ — ще не все приго-товлено, и дѣлятого нема нѣякомъ потреби аиъ причини трѣвожитися приѣздомъ ен. Ферди-нанда до Відня.

Другу сензацийну вѣсть принесла мадар-ска газета Pesti Naplo. Звѣстно вже, що подо-рожъ архіепа. Кароля Людвигъ на Пѣвнѣчъ выкликала въ першѣмъ радѣ въ росій-скій прасѣ всѣлякій збѣдѣмъ та комбинаціи по-літичній и насугула гадку, що архіепа, вер-таючи зъ Пѣвнѣчи, поступить такожъ и до Пе-тербурга въ яекѣсь важкій місії політичній. Оно и дѣйстви мусѣло звернути на себе ува-гу, що архіепа. Кароль Людвигъ, котрый ду-же рѣдко коли выѣдѣає для власной прият-ности за границу, выѣхавъ наразъ и то на Пѣвнѣчъ. Пришло заразъ на гадку, що архіепа. Кароля Людвигъ уважуютъ въ Петербургѣ зъ давней-давня пражильникомъ Россіи и оеи о-творило ся заразъ широкѣ поле до комбинацій, котрыхъ однакомъ вѣдѣнское праса стала рѣ-шучо перечнати, доказуючи, що въ програму подорожжі архіепа, котру точно зъ горы у-ложено, не вставлено такожъ и гостини въ Петербургѣ. Pesti Naplo подѣа отже теперъ сензацийну вѣсть, ибѣла котрон архіепа. Ка-роль Людвигъ мазъ въ серпані разомъ зъ нѣмѣцкимъ цѣсаремъ поѣ-хати до Петербурга и додає, що подо-рожъ та буде мати велике значеніе політичне. О есѣлько та вѣсть естъ правдива годъ такожъ знати.

Польска демократія поступаетъ енергично на власну руку и посяа всюды планы станчи-ковскон политики а найновѣйшимъ доказомъ того естъ нѣтерво сотрудничество парисон га-зеты Matin зъ польскимъ поетомъ и по-слѣмъ на соймѣ краевій Ассамблеи, однимъ зъ проводѣвъ краевѣской демокра-тіи, котрого выслано зъ Кракова до Парижа по спровадженіе мощей Мацковича. Алякъ сказавъ, що Галичина (розумѣа ся — Поляки Ред.) має широкую автономію. Вправдѣ же не все такъ, якъ бы того можна бажати, але По-ляки можуть свободно бдovsky в участі свои дѣти по польски а за то все суть вѣдѣаи Ав-стріи и мають есособій симпатіи для цѣсаря Францъ Іосифа. Межи тымъ чувствомъ а поль-скимъ патріотизмомъ нема нѣякого виробѣтъ конфіліту. Австрія перестала вже давно бути централистичною державою и абнѣжає ся чимъ-разъ бдovsky до идеалу федеративной держа-вы. „Тридержавный союзъ — говоривъ Ассанъ далше — не естъ у насъ попу-лярнымъ, бо до него належить такожъ и Нѣ-меччина, а миръ межи Поляками а Нѣмѣцки не естъ можливий аиъ теперъ аиъ въ буду-щности. Кромъ того тридержавный союзъ естъ обчещеній противъ Франціи а для Поляківъ не естъ нѣчо рѣвнодушнымъ, що бдovsky ся до Франціи. Навѣть вѣближеніе Франціи до Рос-сіи не могло затерти у Поляківъ симпатіи для Франціи. Въ Польщѣ вѣтритъ бѣга-то людей въ помяреніе зъ Россією. Рѣчь певна, що такъ великою анти-патіа якъ межи Поляками а Нѣмѣцки нема межи Поляками а ихъ рос-сійскими братами.“ Цѣкава теперъ рѣчь, що скажуть на то ставнѣния, що найбільше причинили ся до заклоуенія — якъ показує ся — несимпатичного у Поляківъ союза Ав-стріи зъ Нѣмеччиною; що скажуть ті, котрі всюды вѣтритъ мѣжъ Русинами „москалѣстѣ-ство“ и денунціюють ихъ о то передъ коро-вою и правительствомъ, коли тымчасомъ ихъ власній проводаръ признають ся отверто до того самого москалѣства и констатують прилично, що оно естъ и мѣжъ Поляками та-же называють тыхъ своими братами, за знос-ны зъ котрыми хочъ-бы въ найневынѣйшихъ, чисто людскихъ цѣляхъ, заразъ проскрѣбує ся Русинѣвъ, тагає ся ихъ по судахъ, робить ся процесы и замыкає ся до арештѣвъ? Видко, у Поляківъ естъ своя політика и своя ле-гітика.

Праса російска выступаетъ енергично въ оборонѣ Сербіи. „Гражданинъ“ промавляє за-тѣмъ, щоби Россія дала Сербіи якъ найбільшу помѣчь противъ Австро-Угорщины. Пора теперъ найдогбѣйша для розширенія торговон области для росій-скихъ товаровъ. Згадама газета промавляла за заснованіемъ товариства торговельного, котре-бъ взяло въ свою руку торговлю зъ Сербією. Сербія — наже „Гражданинъ“ може бути пев-на помѣчь Россіи, доки буде придержуватися дотеперѣшной політики. Въ министерствѣ фѣ-нансовъ мазъ збѣрати ся окрема комісія, котра займе ся выготівленіемъ проекту росій-ско-сербскон угоды торговельной. Пѣсла „Нов. Врем.“ належать до сен комісії ген. консуль въ Вѣнградѣ и два репрезента-ты Сербіи. Рѣвночасно мазъ бути выготівлена конвенція и консулярна, котра цѣлю буде заснованіе сербскихъ консулатѣвъ въ портовыхъ мѣстахъ надъ Чорнымъ моремъ.

Лондонскій газетъ подтверждаетъ вѣсть, що въ царскій палатѣ въ Гатчинѣ, просто пѣдъ апартаментами, въ котрыхъ царѣ

проживав, вкрито підложеною міну. В петербургських кругах урядових — кажуть — настав великий переполох внаслідок інформації, що значне число революціонерів російських, котрі досі укривалися за границею, являюся тепер в столицю. В Варшаві при нагоді якогось арештованого скарбованого являється папери, з котрих показалося, що утворився знову революційний комітет ексекутивний і що по цілій Росії розійшлося багато революціонерів. Кажуть, що арештовано навіть кілька осіб з царської служби.

По арештованих в Парижі перевезли російські революціонери свою головну квартиру до Лондону. Там же в дні в Крапоткіна розговорюють кореспондентів ньюоркського Herald з кількома російськими революціонерами. Як самі виступили домі а той сказав йому, що єсть головою всіх російських революціонерів. Ось казав так, що мимого того, що поліція дуже строго пильнувала російських революціонерів, мали вони в городі свою хімічну лабораторію, де робили бомби, котрі вже вислали до Москви. Революціонери хотіли царя стронти затрованим прускою квітою (?) яйцями, але то не удалося, бо царя викрила завчасу сей підступ. Підміновані царської палати в Гатчині випрошували також. Ся заявляла кн. Крапоткіна, коли дійство правдиве, виглядають щось дуже на перехвалу.

НОВИНКИ.

— На XXII засіданні виділу товариства „Прогрес“ з дня 11 (23) червня запали між ними слідуючі ухвали:

1. Заплатити виділу фінанс в Коломиї, чи загальні збори могли-б відбутися 7 або 28 н. ст. серпня.

2. Принято до відомості справознавство о конверсії листів заставних гал. товариства кредитового земського, що єсть власністю товариства, з 5% на 4 1/2%, і о розділі фонду спільного призначеного на будову дому „Прогрес“ і будову театру. Фонд той виноситься тепер 1268 ар. 01 кр., а з того припадає на будову дому „Прогрес“ 442 ар. 21 кр., а на будову театру 825 ар. 80 кр. в. а.

3. Принято до відомості резерват Ви. о Куницького, односячий ся до частки літературної календаря на рік 1891, уложеної п. Вол. Левичицької із Станіславова.

4. Комітетова шкільна дитина, займаючому ся вандрувкою молодіжці, уділено завдатку зворотного 85 ар. а. в.

5. Уділено Іванові Бєленькому, ученикови школи для артистичного промыслу 15 ар. запомоги.

6. Рукопис „З життя хліборобів“ передано Ви. о. сов. Куницькому до першої рецензії.

7. Рукопис „Вісті короткі о місті Сокалі“ порішено віддати автору, яко відповіду до поміщення в фейлетоні часопису.

8. Принято в членів товариства: 1. Читальню в Волчанів, 2. читальню в Вашківцях над Черемошем, 3. Павла Королика в Дідилів, 4. Мартіна Кухаря, господаря в Зашкові, 5. Стевана Кучера з Тимонів, 6. читальню в Митківцях, 7. Саву Чернецького в Далешеві, 8. читальню в Заліжжю коло Мельничів.

— Жерти на будову руского театру і на будову дому „Прогрес“. В справознавстві з XXII-го засідання виділу товариства „Прогрес“, котрі мистімо вийшли з числа „Діла“, єсть згадка о розділі жертв на будову руского театру і на будову дому „Прогрес“. Жерти ті почали випливати від кількох років. Первістні випливали: „на дім Прогресу, де містяться би і сали театральна“, пізніше уже окремо „на дім Прогресу“, а окремо „на будову руского театру“ і шили або прямо до львівського виділу тов. „Прогрес“, або через редакції часописів, ті доручували виділові того товариства. Тепер виділу переконували старанно всі дотепершні жерти і розділяв на два окремі фонди: на фонд на будову дому „Прогрес“ і на фонд на будову театру. До нинішнього дня вплинуло дрібними жертами на оба фонди вкупі 1268 ар. 01 кр., а з-окрема: „на дім Прогресу“ 442 ар. 21 кр., а на будову театру 825 ар. 80 кр. Жерти на дім „Прогресу“ впливали головне з-разу, як лише почали ся складати, а на будову театру шили переважно пізніші жерти. Так на будову руского театру вплинуло було до кінця 1889 року 528 ар. 62 кр., а вже за сей рік прибуло 243 ар. 18 кр. (до загальної суми жертв 1268 ар. 01 кр. не вчислений щедрі дар кількох сот рублів, вложений перед кількома роками двома Русинами-патріотами з Києва на руки п. Василя Набріного, бо той дар знаходиться до нині в депозиті у п. Набріного.) Подати нашім Високоповажним перегляд фонди на обі діли, повставших із дрібних жертв галицько-руських патріотів, поручаємо ласкавий пам'яті обшоговажній справі — будову дому „Прогресу“ і будову руского театру у Львові — і надіємо ся, що жерти на обі ті діли будуть напливати ще раз численніші і щедріше. Магнатів руский народ в Галичині не має, але сполученими силами могли би ми доказати того самого, що у нічких народів доказує жертволюбність магната...

— На тайній конференції ватиканській прекинувши папа: архієпископа сальцбургського Галлера, архієпископа віденського Ангера, єпископа сураганського перемського Кулявського, єпископа чадковського Десевського і єпископа штутгартенського Штайнера.

— Русий комітет ратушований на засіданні 12 (24) червня с. р. роздав грошей підмогою громадам в повітах: 1) в Лєскіх: Балігороду 60 ар., Берега горішній 30, Ветлина 40, Боберка 60, Вавдрів 30, Горілка 50, Гочів 60, Гощів з прилуч. (вдруге) 40, Дашівка з

прилуч. 60, Дверник з прилуч. 60, Жерниця 80, Запалка 60, Кальниця 50, Криве з прилуч. 60, Лобзів 30, Лопаня з прилуч. 50, Лютовіска (вдруге) 50, Монастирці (вдруге) 30, Мхав (вдруге) 40, Поляна (вдруге) 30, Полянички 50, Рабе 20, Райске з прилуч. 60, Скородин з прилуч. (вдруге) 70, Смілниця і Протівне 70, Солянка з прилуч. 50, Устрики гор. з прилуч. 60, Устянов з прилуч. (вдруге) 60, Яворец з прилуч. 40 і Ялове з прилуч. (вдруге) 30 — разом 1480 ар.; — 2) в Золочівському: Розвадов 60, Берембів 50, Ясенів 50, Подлиш 50, Богутин 50, Славна 40, Велзев 50, Цышка 50, Куты 80, Хватів і Олеско 50, Трошчань малий і Лука 50, Снович 80, Ремезів, і Шиньколы 100, Перепіллянка і Гукалівці 60, Бортків 60, Пільськи 30, Гарбузів 30, Лопушань коло Олшів 50, Коропець і Угрів 80, Жуків і Крочина 50, Халчич і Воничів 50, і Утшків 50 ар., разом 1.220 ар.; — 3) в Перемиському: Лопаня 30, Замость коло Глинян 100, Глинян місто 150, Волотня 80, Вєло і Новосілка 60, Вишівчик 100, Черемішків 40, Печенія 40, Ставирів і Туркотинь 60, Лагодів 40, Полтва і Жєтєв 60, Лашки королівські 50, Подусів 40, Яхторів і Утєв 80, Глєбівчє свєрскі з прилуч. 100 і Перемиськи 120 ар. — разом 1.160 ар.; — 4) в Березівському: Улич 60, Кісєке 30, Лубо 60 ар. — разом 150 ар.; — 5) в Подкарпатському: Носів 10, Галич коло Підгаєць 100, Завалів 50 ар. — разом 250; — 6) в Равско-руському: Шевця коло Корчма 50, Ракурж 70 — разом 120 ар.; — 7) в Рогатинському: Гайівці 100 ар. і Бенківці (вдруге) 60 ар. — разом 160 ар.; — в Жовківському: Куляків (вдруге) 150 ар.; — 9) родині до ч. просьби 1539 — 100 ар., а другій до ч. просьби 199 — 50 ар.; — 10) в Сянбківському: Королів 50 і Пулав 50 ар. — разом 100 ар.; — 11) для 50 голодуючих з 18 громад повітів скалатського, перемиського, золочівського і бродського 500 ар.

— Намістник і маршалок красний вїхали нїч поздовж курєрських до Відня.

— Ректором львівського університету вибраний на 1890/91 рік шкільний д-р Станецкий, професор (зйик) на виділї філософичній. (В зйик реформатор був проф. Пентак з виділу правничого.) Деканом виділу правничого на рік 1890/91 вибраний проф. Пентак.

— Ва. Іван Борисевич, старенький наш патріот, гостить од тижня у Відні по дорогі до Галичини. П. Борисевич — як нам пишуть з Відня — задержав ся у Відні на довшу част, щоб піддати очній операції у проф. Фуха. У 76-літнього старця дух ще кріпкий, хоч сили підупали, а очна слабкість перепинає духовну трудову, до якого привык сей діятель з 1848 року. Книга гостей товариства „Сїч“ збогатила ся сего року мнемем сего горючого не нїжнього патріота.

— Д-р Евгений Озаревич, довголітній і заслуженого члена товариства „Сїч“, дотепершнього практичного лікаря у Відні, попраці на рік 24 н. ст. червня товариш „Сїч“, знакоми і приятелі при відїзді его на посаду повітового лікаря в Зіраціє в Босні. З правдивим жалем — праці товариш того, що досі піддержував в „Сїч“ в недоробній спосіб духа товариства та забавного, котрий то дух по національній почуття та загальному образованию визначає од давна „Сїчовиків“. Вечері прощання д-ра Евгения Озаревича був перший, на котрім він не був проводарем забави, а подивляв, як товариш Іван Мохт, знаменитий вивчавував із перенятю по нїм ролі.

— Майже цілу заботу брошуру М. Драгоманова, повну клевет на Русинів-народовців, перепечатує устнами Gazeta Narodowa. Дарма, що п. Драгоманов — соціаліст, а Gazeta Narodowa велика ворогиня соціалізму і соціалістів, але коли йде о оклеветані Русинів-народовців, тоді редактор Gazety Narodowej з п. Драгомановом gut Freund... і ми сеї приязни можемо п. Драгоманову погратувати! А все таки бодай на одній пунктї навіть така Gazeta Narodowa не довіряє п. Драгоманову, а то іменню, щоб Казача взяв коли-небудь як гроші од Поляків...

— Милі зрєлости в Гімназії в Золочіві відбули ся під проводом одиоручника краєвої ради шкільної, проф. д-ра Брон. Кручківича в часі від 24 до 27 червня. До іспиту зголосило ся 21 учеників публичних. Призано зрєлыми 16, з того 3 з означенєм, 4 дозволено поправити один предмет по ваканціях з одного репробовано на рік. Зрєлыми признані: Бєляк Іван, Демкович Іосиф, Яворскій Генрик, Івчаківскій Іосиф, Лєсковскій Вол., Луцьк Іосиф, Маначинскій Іосиф, Маркевич Іван, Мєскій Евгений (з одз.), Оляковскій Едмунд, Перевцький Зановій, Рафаловскій Кєдрат (з одз.), Райгоровскій Іосиф, Собинскій Стан. (з одз.), Третєрь Роман, Зюлковскій Мєчислав. — Роздач свєдоцтва відбула ся торжественно дня 27 червня. О год. 9-ї рано зійшли ся ученики вишших класів гімназійних до салі, де вже були всі професори разом з д-ром Кручківичем, а опісля вїшли торжественно абітурієнти. До збораных промовив найперше д-р Кручківич, прощаючи їх з імені цілого тіла учительського; одтак заговорив директор гімназії Теоф. Малиновскій і порівнявши що як родичі дають вказівки дітям виправляючи їх в дорогу, так і він радить абітурієнтам мїж іншим, щоб працювали на будуче не для хліба а для цілого роду людского. Промовляв ще одтак господарь VIII-ї класи проф. П. Сєвєвич, а вкінці вїмени абітурієнтів Евг. Мєскій висказав подяку учителям за їх труд. По промовях роздач свєдоцтва. В залу одіоручили абітурієнти разом з професорами д-ра Кручківича на дворі залізничній, де при прощанні вручили ему китцю рожи.

— Про золотий хрест галицько-руських князів, забораний з Львова 1840 р. Казимиром Великим, котрий то хрест — як загально говорить — пропав у Кракові, написав протоєрей П. Г. в „Московських Відомостях“. П. Г. їдучи 1879 р. з Києва до Карлівбату задержав

ся був в Кракові, щоб оглянути тамошній стариниці. В костелі св. Вацлава між іншими историчними документами показано протоєреви П. Г. і великий майже на метр довгий хрест золотий на срібній підпільній уже виробу визолоченом підножку. В середині хреста була заглибина з частиною дерева з хреста Христового і мале срібне Розп'ятє, а на одвортній стороні на поперечці хреста напис великими славянськими буквами: „Кієвскої митрополії“. Той хрест, ваги 22 фунти, — пише П. Г. — а не тільки видів, але і держав в своїх руках, при кількох католиках... коли-ж я переїзжав через Краків в 1880 р., уже на дармо я глядав за тим хрестом. Рівно-ж надармо старав ся і дотати фотографію того хреста через археолога Киркова, до котрого писав в той справі проф. Володимир Антонович з Києва. Наконє я звернув ся до одного знаменитого мєнї дїда з кієвської губернії В. И. М., доброго знаменитого родини графів Потюкх, у котрих краківскій єпископ Дунаєвскій був домовним капеляном і з їх претенції став єпископом... Але-ж В. И. М., повернувши з Кракова, сказав мєнї, що такого хреста в краківскій костелі нема і не було. Коли в лютом 1890 р. професор кієвскої духовної академії С. Т. Гудубев їдучи до Кракова для студій историчних, я просив его, щоб він мєнї тоту річ розвідав на мєнї, — але і ему сказала кобиди в костелі, що такого хреста у них в ризницю не було і нема. Що такий хрест був, о том свідчить Другом, котрий пише, що Казимир Вел. обогатив костел св. Вацлава вєпною добывою, взятою на Русі, і умиряючи зрєшав тому костелови золотий хрест з частинною св. хреста, оцїнований на той час на 10.000 золотих. Що той хрест був там ще до недавна, о том я переїздивши ся, о том знають і многі люди, що бєдєвали ризницю костела св. Вацлава; о том знає мїж іншими і крил. Венедикт Литвійскій з Перемішля, котрий також видів той золотий хрест в Кракові. Де подів ся той хрест, — годі довідатися, але імовірно стало ся се не без відомости єп. Дунаєвского.

— Наш санитарі одиници. В селі Болєстрашич (власність гр. Михаловского) 4 кілометри од Перемішля, почали минушого тижня переносити кладовище і костел з одного мєсця на друге, лиш о 400 кроків далше. Щоденно по 24 — 30 тєл небіжків, мїж котрими многі таких, котрі що ино перед кількома тижнями похоронені, викопують, перекладають до нових домовин і переносять а не перевозять. Така чинність має продовжатися ще з тижден. Чому не взяли до такої роботи вимі, тим більше що од 3 тєл всє знали, що там має ставитися иша будова.

— Змєна прїзвища. Намістництво дозволило п. Любомира Грєцкевичеві, кандидату нотаріальному у Львові, замінити дотепершнє прїзвище на: Lubomirski.

— Замов оловий, мєсця уродження Івана Собєского, перейшов на власність Галичини. Акта даровизни підписали сего понєдїлка; д-р Іос. Верницький іменем комітету горожанського і д-р Стан. Вилинскій іменем виділу краєвого, вглядно фонду краєвого.

— На случай загального ополчення признано суспендам середних шкіль державних і семінарій ті самі привилєї до адьютант, які прислугують авокутантам і практикантам.

— Заряд товариства публичного огородинного відділу чортківського устроїв дня 15 н. ст. червня с. р. засіданє в Шманківцях для громад Шманківцев, Залєв, Шманківчик і Струбів. По промові секретаря п. Крижановского держав п. Штурма практичний вигляд о публичній, п. Бродило говорив о розведеню садів та щепленю дерев, а п. Байгєр о шкодинках огородинних і садкових. Друге засіданє відбудє 20 липня в Вєлобожниці для громад Вєлобожниця, Калинівщина, Ридодуби, Вєлий потік і Семківців.

— Дрібні вїсти. Дня 26 червня посвячено у Львові при ул. Коперника нову касарню жандармерії, побудовану коштом краю. — Львівське задаткове товариство прийняло фірму „Задатковий банк“ з уділами по 100 ар. і з підвоїнкою порукою. — У Львові появилася парика забавка „Пєт! пєт!“, подібна до давнішого забутого вже крі-крі.

Именованя, конкурсы, перенесеня и пр.

— Именованя. Намістник именував конципистів гал. прокуратури скарбу: д-ров Іос. Левковича, Вол. Пільта і Франца Турка адьютантами, а конципистів сєи прокуратури: д-ров Дим. Чипчара, Вилк. Балабана, Тад. Булка, Вол. Шаравича, Іос. Мучковского, Ювен. Розвадовского, Зіол. Дзюбинского, Викт. Гамерского, Вол. Орского і Фрид. Цоля з Відня конципистами прокуратури скарбу у Львові. — Президія висого суду краєвого у Львові именувала канцєлістів судів повітових канцєлістами судів окружних: Франца Вольфа з Чешанова в Терополі, Едм. Геттеша з Бєрки у Львові, Франца Тишечкого з Николаєва з Коломиї. — Высій суд краєвий у Львові именував канцєлістами судів повітових: Ант. Костирку, рах. підофіцера 9 полку пїхоты, для Товмача, Софрона Гальку, фірера 70 п. п., для Чешанова, Мар. Тустановского, фірера 58 п. п., для Бєрки і Юл. Кульчического, рах. підофіцера 61 бат. о. обороны краєвої, для Журавна; — канцєлістами судів повітових для ведєня книг ґрунтовых: Мих. Секунду, рах. підофіцера 24 п. п., для Балігороду і системізованих дїстарів табул краєвої і мєсков у Львові: Іос. Грабовского для Николаєва, Ів. Якубовского для Товстого, Юл. Вєлєцкого для Підбужа п. Тад. Попєля для Виниць.

— Перенесєня. Львівскій высій суд краєвий переїхав: канцєліста суду пов. Алекс. Гомовского на власну просьбу з Рогатина до Рожитова; канцєлістів судів пов. до ведєня книг ґрунтовых: Ів. Свидинского з Товстого до

Чорткова, Вол. Гривацкого з Балігороду до Олеска, Вол. Стєльчика з Підбужа до Добромиля з том самім характером службовім, а канцєліста суду пов. для ведєня книг Каз. Шварца з Виниць на звичайного канцєліста до Рогатина.

Наука, штука и литература.

— Брошура „Про Тартанів“ і св. чудот. икону Матєри Божєи в церкві тартаковскій (про котру виходить згадувати перед кількома днями) продає ся в книгарні Ставропигійского Института по 7 кр.

Телеграмы „Дїла“.

Бєрлин 27 червня. Цєсарь надав амбасадорові в Лондон Гєцфельдові ордер чорного орла. Парламент буде одрочений 8 липня а зберє ся знов аж в другій половині падолиста.

Софія 27 червня. Вїсти о арештованю офіцєрів в Русуку і Шуми суть безосновні.

Копєнгага 28 червня. Король данскій вїхав протів нїмєцког цєсаря. Стрїча наступити на остров Данеборг.

Бєрлин 28 червня. Розійшлєся чутка, що міністер вїйны має подати ся до дїмїсїи. Прїхав суди з Гєлголанду англійскій губернатор.

Бєлград 28 червня. На пїрв лібералов вїгославєвєчєра кор. Милан дже острє бесїду протів тепєршнього правительства. Ректор тутєшнього університету Николіч промавлєвє також протів правительства і дїлятого зараз єго спєнсїонованю.

Париж 28 червня. Міністер Фрєйсїне обїцяє знести всє укрїплєня доокола Парижа. — Завязалось тут товариство прїятєлєв Россїи.

Пєтербург 28 червня. Міністерство вїйны постановило укрїпити Либаву і визначило вже на ту цєль потрібну суму.

ПОДЯКА.

Отїмивши ся з тяжкого болю, по так дже передчасній а ще тяжше, дотливій стратї, маємо честь, зложити щирю подяку Высокоповажаному і Всєчєстїишому гр. кат. Духовєнству деканату коломийского, за ласкаву участь в похоронах бл. п. Фердинанда Кмидкевича гр. кат. пароха в Семківцях над Прутом, нашого найдорожшого батька і дїда, найближшого мужа і шваґра; особливо дякуємо, достоїнному о. кришанинові Кобилінському з Коломиї за надгробне слово, а Высокоповажаному П. О. Рудницькому за пророчальну трогачу бесїду в церкві. Саму найщиршу подяку засылаємо добрим сусїдам і довголітнім сердечним друзьям покойного і нашим В. III. ОО. Крушельницькому з Назброня, ласкавим панєству Евгєнієм Кисєлевским з Хлєбичина Польного і В. П. О. Колянковскому з Кутів мєста. Так само дякуємо честним добрим П. П. Обущакам з Засулинець і Дубровицким з Семківцев. Також Высокоблагородному П. баронові Гайдєви з Дебєславєв і В. П. П. Вукємєскому, властїтелеви Цуцудина дякуємо красєнько, що присутністю Своєю зводила почтили той так дже сумний для насє обряд. Остаточню дякуємо і Высокодостоїнним лїкарям з Коломиї. III. Докторам Глєчинському Сисакєви і Шмїдові, а передовім дякуємо Вам В. д-р П. Дубанович, з Львова, що раз і другий трудїлисте ся до тяжко-хорого і старалисте ся всїма силами удержати при житю найдорожшу голову родини, а коли вже анї жадні старани людскї анї наука не буди в силі нічого порадити, Ви гуманностєю своєю і умїєтністю умїли умирити муки болїзного та зменшити біль єго окруженя.

Всїм Вам ту висловлені і невычиєлені засылаємо велике наше Спасє-Богє.

Семківці над Прутом 25 червня 1890. Марцєл з Лукавских Кмидкевич, вдова з сиротами Володимиром, Константиним, Іоанном, Александром, Ольгою і Ярославом; Єронь Кмидкевич гр. кат. сотрудник в Могильниці, син з жєною Ольгою з Темницьких з Дарахова, і двома внуками; Николай Кмидкевич гр. кат. сотрудник в Глєбичках, син з жєною Катєриною з Левицьких з Добромиря і двома внуками; Іван Микєвскій гр. кат. сотрудник, в Паличках зять з жєною Марїєю з трєма внуками; Ізидор, Юстин, Константин Виктор Лукавскій шваґри.

Надосланє.

Сєзон купєлєвий в Тренчинских Теплицях завчєв ся сего року скорше як звичайно, а мїж 1400 гостами купєлєвими суть знатні особи і достоїнники. як кн. Кароль Арєнберг з жєною, гр. Чакі, гравина Шар-Тєст і ин. На певне також зачє ся сєго року будувати куртаєв, котрого кошты обчислено на 100.000 ар. і котрий виключно призначєний для забавы. Музика купєлєва знаменита а трупа театральна виставляє дуже славно оперетки і инші штуки театральні.

Парцєл з продаж при улицях Мицьковича, Бєрєрськой, Подлєвского Шопєна, Моношка, Казимирськой, також камєницї при тых улицях. Ближних інформацій удїляє, а також дотичний плань ситуационний, мїстичий окруженє того кампєксу выдає и высылає на жаданє П. Т. купуючим безплатно Заряд реальності Емїля Бєртемїана Бєрєра, Львів ул. Бєрєрська 10.

Д-ръ Мелльеръ

окулистъ и операторъ школы въденской и берлинской бывшій ассистентъ и наследникъ цѣс. совѣтника
Д-ра Линднера 3480 10—2
ординуе одъ 9—12 и одъ 3—5 год.
Львовъ, улица Ягайлоньска число 6.
[Импреса.]

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ ДРОГЕРІЯ

Вырѣбъ и складъ матеріалѣвъ аптечныхъ

Николая Карчевского

Львовъ, перенесенный въ улицѣ Городецкой
ч. 75 на ул. Сикетуску ч. 30 и
удержуе такожь на складѣ

звѣстный вырѣбы лѣкарничъ
Петра Крокевича въ Краковѣ.

Звѣстный они яже въ нашѣмъ краю загалано
що-до свои успѣшности, тому роблятъ они завязу
и немилу конкуренцію чужимъ заграничнымъ вы
рѣбамъ лѣкарничъ, специальнымъ, которъ пераъ
обманули неуждо. Численнй же признания и по
даки за лѣкарничъ вырѣбы навѣтъ одъ особѣ высоко
поставленнхъ, а дуже легко розсѣдати, бо сѣтъ
въ нашѣмъ краю. 3101 (32—2)
Цѣнники и проспекты пересылае на желанье
даромъ.
Замовлена на провинцію выготовляються од
воротною почтою.

ALFRED RASSEL

Troppau, östr. Schlesien

торговля господарского и лѣсового насѣня;
складъ всякихъ штучныхъ

НАВОЗОВЪ.

Мучка кѣстия, суперфосфаты, амоніаковй суперфосфаты по
цѣнахъ фабричныхъ, при высылкахъ цѣлыми вагонами
оплатно до стациі зѣлѣзничой 3544 1—4

Цѣнники и взорѣбъ даромъ и оплатно.

ЕДВАРДЪ ТШЕМСКИЙ

Заведенье артистично - фотографичне

У Львовѣ при улици Третього Мая число 7

доси подѣ фирмою Е. Тшемескій & Л. Блаховскій, перей
шло зѣ днѣмъ 16 цѣтвня 1890 на выключну мою власность.

Маючи честь повѣдомити о томъ П. Т. Публичность,
осмѣляюсь повѣдомити, що всякй знятыя выготовляю осо
бно, послѣ ульшенихъ новостей въ объѣму портретовѣмъ.

Телефонъ 380.

Зѣ поважаньемъ

Едвардъ Тшемескій,

Заведенье арт.-фотографичне

у Львовѣ, при ул. Третього Мая ч. 7.

ИВОНИЧЪ

ЗАВЕДЕНЬЕ ЖЕРЕЛЬНО-КУПЕЛЕНЕ

(въ Галичинѣ).

стациі зѣлѣзничѣ Трансверзальной.

Щавы алыкал. солоній, маючй йодъ и бромъ

успѣшнй въ недугахъ скрофуличныхъ и въ ихъ упер
тыхъ насѣдкахъ, въ хоробахъ шкѣрныхъ специфическихъ,
ревматизмѣ, катаракъ болонъ слезничныхъ, западеныхъ ставѣвъ
и остоной и въ рѣзныхъ недугахъ жѣлѣзничныхъ.

Купель минеральнй, бороваинй, илѣдеи, тушовй и рѣ
чнй. — Молоко, жѣлѣзничй, ингалаторій.

Знаменита стациі климатично-лѣкарничя.

Пора купелена подѣлена на 3 сезоны одъ 20 мая до кѣн
ца вересня. — Мешканя въ 1-шѣмъ и послѣднѣмъ сезонѣ о 1/4
часть дешевѣй. 3456 18—7

Радъ лѣкарской удѣлае: Д-ръ Климъ Дембицкій, був.
ассистентъ клиникъ универс. ягайлонъ, лѣкаръ заведеня.

Заступство продажи водъ минеральныхъ, соли и брѣму
на купель домовой у Вн.: Гольдбаума, Мендроховича, Микола
ша и Р. Вайпрѣа у Львовѣ та въ аптекахъ мѣсцевыхъ и про
винціальныхъ. — Проспекты розсылае оплатно Дирекція.

Жерела и заведенье водолѣкарниче

МОРШИНЪ

отворене одъ 10 мая.

Купель соляниковй, бороваинй, софѣннй систе
мы Рикалого, гидротерапія, массажъ, елѣктрика, ер
гостатъ. 3499 (7—8)

Цѣна тыждева разомъ зѣ лѣчениемъ

одъ 24 зр. 50 кр.

Замовлена адресувати треба

Д-ръ А. Медвей

Моршинъ.

Зѣ весною!

Зѣ фабрики братѣвъ Шулякевичѣвъ:
Паули Нр. I. зр. 7-80, Нр. II. зр. 11-50; Ко
лѣсничъ зр. 6. Юсо стациі зѣлѣзничя.
Косы зѣ наилучшой стирѣйской фабрики
на особне порученье зѣ наибольшою
старанностью выконанй.

55 сантиметр. довй, середно-широкий по 45 кр.
60 " " " " " 50 " "
70 " " " " " 60 " "

За доброту тыхъ косъ пріймаемо всяку
поручу. Окрѣмъ повыше згада
ныхъ сѣтъ еще вушй по 40 кр. На пять
кѣлограмову посылку иде 8—10 штукъ.

Народна Торговля у Львовѣ.
и фили.

ОКУЛИСТЪ

Д-р Gesang

л. елѣвъ-ассистентъ и опе
раторъ на клиникѣ окули
стичной проф. Фухса у Вѣ
дн, меншае при улици
Третього Мая (Маеровской)
число 7 (де п. к. Старосте)
и ординуе одъ 10—12 и
3521 одъ 3—5. 12—24
(Импреса.)

Найльшій

Берненскій сукна

поручае по цѣнахъ фабричныхъ

Feintuch-Fabrik

Siegel-Imhof

in Brunn.

На порядне весняне або лѣтне

убранье мужеске

выстане 1 купонъ довготы 3-10

метр. с. в. 4 вѣдѣн. лѣктъ.

1 купонъ коштуе

зр. 4-80 зѣ звычайной

зр. 7-75 зѣ доброй

зр. 10-50 зѣ лѣтшой

зр. 12-40 зѣ найльшшой

Правдивой волны овечой.

Одтакъ можна дѣстати въ вели
комъ выборѣ: шовкомъ перет
канй камгарны, сукна на нѣр
цигеры, пальмерстонъ и боа на
плащѣ зимовй, гуфѣ для стрѣль
цѣвъ и окомѣвъ, перувѣни и
тоскинъ на убраня салоновй,
приспанй сукна для урядничѣвъ
даючй ся прати полотенця для
мужчинъ и хлопцѣвъ пѣиковъ ма
3366 терий и т. п. 42—40

Ручитъ ся за добрый товаръ и

докладну доставу.

Взорѣбъ даромъ и оплатно.

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

ул. Сикетуска ч. 6 у Львовѣ.

Одинокий и выключный для Галичины

СКЛАДЪ РОССІЙСКОГО ЧАЮ

3319 16—20

основаннй въ 1870 р.

ЦѢННИКЪ

Поручае правильно каж
дого тыждня свѣжй

транспорты найльшш
го чаю зѣ Москвы и

поручае его послѣ прило
женного ему цѣнника

Замовлена выконя
ються совѣстно и скоро

такъ зѣ послѣплатою

оплакованье франко.

Особливу увагу

звертаеся на 3 знаменитй

сорты К. и С. Попова.

Кайсовъ { знам. чорный " 1 60

Souchong { melange " 1 80

Melange { бѣлѣный " 2 —

караванный " 3 —

караванный " 4 —

караванный " 5 —

караванный " 6 —

караванный " 7 —

караванный " 8 —

караванный " 9 —

караванный " 10 —

караванный " 11 —

караванный " 12 —

караванный " 13 —

караванный " 14 —

караванный " 15 —

караванный " 16 —

караванный " 17 —

караванный " 18 —

караванный " 19 —

караванный " 20 —

караванный " 21 —

караванный " 22 —

караванный " 23 —

караванный " 24 —

караванный " 25 —

караванный " 26 —

караванный " 27 —

караванный " 28 —

караванный " 29 —

караванный " 30 —

караванный " 31 —

караванный " 32 —

караванный " 33 —

караванный " 34 —

караванный " 35 —

караванный " 36 —

караванный " 37 —

караванный " 38 —

караванный " 39 —

караванный " 40 —

караванный " 41 —

караванный " 42 —

караванный " 43 —

караванный " 44 —

караванный " 45 —

караванный " 46 —

караванный " 47 —

караванный " 48 —

караванный " 49 —

караванный " 50 —

караванный " 51 —

караванный " 52 —

караванный " 53 —

караванный " 54 —

караванный " 55 —

караванный " 56 —

караванный " 57 —

караванный " 58 —

караванный " 59 —

караванный " 60 —

караванный " 61 —

караванный " 62 —

караванный " 63 —

караванный " 64 —

караванный " 65 —

караванный " 66 —

караванный " 67 —

караванный " 68 —

караванный " 69 —

караванный " 70 —

караванный " 71 —

караванный " 72 —

караванный " 73 —

караванный " 74 —

караванный " 75 —

караванный " 76 —

караванный " 77 —

караванный " 78 —

караванный " 79 —

караванный " 80 —

караванный " 81 —

караванный " 82 —

караванный " 83 —

караванный " 84 —

караванный " 85 —

караванный " 86 —

караванный " 87 —

караванный " 88 —

караванный " 89 —

караванный " 90 —

караванный " 91 —

караванный " 92 —

караванный " 93 —

караванный " 94 —

караванный " 95 —

караванный " 96 —

караванный " 97 —

караванный " 98 —

караванный " 99 —

караванный " 100 —

караванный " 101 —

караванный " 102 —

караванный " 103 —

караванный " 104 —

караванный " 105 —

караванный " 106 —

караванный " 107 —

караванный " 108 —

караванный " 109 —

караванный " 110 —

караванный " 111 —

караванный " 112 —

караванный " 113 —

караванный " 114 —

караванный " 115 —

караванный " 116 —

караванный " 117 —

караванный " 118 —

караванный " 119 —

караванный " 120 —

караванный " 121 —

караванный " 122 —

караванный " 123 —

караванный " 124 —

караванный " 125 —

караванный " 126 —

караванный " 127 —

караванный " 128 —

караванный " 129 —

караванный " 130 —

караванный " 131 —

караванный " 132 —

караванный " 133 —

караванный " 134 —

караванный " 135 —

караванный " 136 —

караванный " 137 —

караванный " 138 —

караванный " 139 —

караванный " 140 —

караванный " 141 —

</

Виходять у Львові що дня (крім неділі і руських свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Вісник найважливіших новостей“ виходить в двох частях, а в двох частях і щодня на перекладі з „Діло“.

Предплати на „Діло“ приймають: у Львові Адміністрація „Діло“ у. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, у. Коперника ч. 11, і в інших містах у. Карла Лодвіка 9. У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Moser, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonizasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 3. Oppelk I. Stubenbastei 3. В Франкфурті в Гамбургі M. Maassenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і на додаток за місяць платити у Львові:

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії:

в цілій річці . . . 18 шр. на цілій річці . . . 24 шр.
на пів року . . . 9 шр. на пів року . . . 12 шр.
на чверть року . . . 4 шр. на чверть року . . . 6 шр.
на місяць . . . 1 шр. на місяць . . . 1 шр.

у Львові:

на цілій річці . . . 16 шр. на пів року . . . 8 шр.
на чверть року . . . 4 шр. на місяць . . . 1 шр. 38 кр.

Редакція, Адміністрація і Видавництво „Діло“ ч. 24 у. Баторія. — Рукописи не повертаються, а в редакції неопечатані відкидаються.

Позашкільне читання коштує 8 шр. в рік.

Оголошення приймаються по ціні 6 шр. б. од. од. стрічки, в руб. „Надбавка“ по 20 шр. в рік.

Подарунок числиться по 10 шр. б. од. од. стрічки.

Пригадуємо нашим Впов. Передплатникам, що вже за два тижні кончить ся перший півріччя, тож і крайня пора виробити всякий залежності і надіслати передплату на слідуєчий півріччя. З кожним чвертьроком управління наклади нашої часописи, тому мусіла б наша Адміністрація здержати висилку всім тим, що або не виробили своєї передплати або не відновили її на слідуєчий півріччя. Гадасмо, що ся пригадка вистане, щоб оминити ненаручної як для нас так і для Вп. Передплатників перерви у висиланні часописи.

У Львові, дня 30 н. ст. червня 1890.

На днях гостив у себе в Буді цесар наш членів делегації австрійської. По перш, в часі серію, цесар розговорював з поодинокими членами делегації, виступаючи головню про внутрішній відносини родимих їх країв. Сам способом ненавчоті монарх поінформувати в довірчій дорозі і по за правительством, оскільки народи, репрезентативні делегації, суть вдоволені та чи не чують яких потреб надзвичайних.

Русини галицькі за весь час ери гр. Таффе не мають заступника свого в делегації, то і монарх не мав ніколи нагоди довіритися з уст Русина, як живіє народи рускому в Галичині. Після Мандичевого вибирають Поляка б. к. польських релігій — мов на жарти — аж другим заступником делегації в б. к. ніколи не засяде при столі вибраних народів.

Оскільки праса німецька перша донесла, пытав ся цесар між іншими делегаціями також кн. Юрія Чарторийського з Ярославщини про відносини міжнародні між Русинами та Поляками та про виховання кліру в Галичині. О що в подробицях зваляв пытати цесар, та які відповіди дав кн. Юрій Чарторийський о справах галицьких, — се досі заховано в якій найбільшій тайні. Ми знаємо докладно про розговори д-ра Рітера, гр. Туна, д-ра Кайзера, Демля, Врабеца і др., лише руско-польську справу забула вся офіційна і неофіційна праса глибоко мовчати. Чи пытаня цесаря дотикали есенціональних речей, не звісно. Можливе, що пытаня дотикали менше важких справ. Не звісно також, як пояснив кн. Юрій Чарторийський сумий відносини національні в краю нашому і на кого зложив вину за все. Ми впрочім не можемо жадати б. к. делегації польської, щоб б. к. станув по нашій стороні. Кн. Юрій єсть Поляком. Колис ся продек, та кож Юрій, убив власною рукою Жигмонта-накиненного великого князя Русин литовської королю Ягайло. Нинішній князь з Вязовиць не постоять на певно так твердо в обороні прав Русин галицьких, як колишній Юрко в обороні порушеної самоуправи великого князства литовсько-русского. Часи змінилися. Впрочім розвід нашого народу в Галичині поїде своїм путем незалежно б. к. ланцюг поглядів одинач. Розвою того не годна спинити ніяка сила, так само як в будучности нашої ніхто нам не видре.

При тм хочемо порушити ще одну справу.

Д-р Рігер в б. к. з цесарем, запытаний про відносини міжнародні в Чехії, заявив жаданье, щоб Чехія дано такій самій права для языка чеського в урядках і судах, як посідає Галичина б. к. року 1869, т. є. що на Русин язык польський єсть урядовим. Цесар здвигнув на то жаданье плечима. І се-го досить! З того видно, що языков польскому в Галичині достав ся сей привілей якось вышмово. В краю о мільйонів населенню, після конституції, оба языки краєві повинні бути рівноуправнені. Привілей сей дали Полякам галицьким Нмдц-централи в той надів, що, вдоволивши Поляків, будуть могли тм успішніше переводити германізацію всіх народів славянських по-за Галичину. Корови, здвигнувшись плечей, заявила як найвыразнійше, що такій постановленя не відповідають інтересам держави.

Чи гр. Таффе зрозумів, що нерівноправність языкова єсть ідентичною з недоволенням народів, а недоволення значить те саме, що ослаблення Австрії? — се єго дїло. Однакж, на всякій случай, яєсь б. к. щоб під нинішню пору в Австрії прийнято ся за систему, відповіди інтересам народів і держави. Пора крайня, щоб в конституційній Австрії не було більше або менше упривілежованих народів і щоб вже раз точно означено, де кончат ся права народів австрійських, а де починає ся інтерес державний.

Одъ посла Юл. Романчука

одержали мы сегодня отъе письмо:

Свѣтла Редакция!

Дня 25 с. м. побѣлав я до редакцій Kurjer-a Lwowsko-go и Now-on Reform-y письмо въ справѣ участі Русинѣвъ въ торжествѣ перенесенія мощей Мандичевича съ просбѣю о помѣщеніи. Коли-жъ досі нѣ одна нѣ друга газета письма сего не помѣстила, посылаю єго Высокопоставленній Редакціи въ дословномъ перекладѣ и прошу о помѣщеніи єго въ „Дѣло“.

„Одповѣдь моя и пп. Вахнянина и Белея на запрошеніе львѣвского комитету мѣскаго до участі въ торжествѣ похоронѣмъ Адама Мандичевича вызвала майже въ цѣлѣй галицко-польской прасѣ острѣй, а вѣ-части навѣтъ брутальный напасти. Коли-жъ напасти тѣ зверней суть не только противъ мене, але и противъ двохъ товаришѣвъ, и то по поводу выступленія, котораго я єсьмъ моторомъ, и письма, котораго єсьмъ авторомъ, про-те прошу о помѣщеніи отъе словѣ.“

„Досі я не знавъ прикладу, чтобы кого лаяно за те, что зъ яєго-небудѣ запрошенія не корыставъ, але давъ бдмовну а вѣдѣлву бдмовѣ. Чи нинѣшнѣ поступованіе декотрыхъ польскихъ дневниковъ лѣтѣю зъ теерѣшнымъ торжествомъ, чи оно достойне памяти вѣщуня и чи бдмовѣдѣ зѣвѣтнимъ єго наукамъ о вѣщавости, нехай кождый неупередженый самъ розсуждѣ.“

„Моя и товаришѣвъ бдмовѣ, котора, помню єн короткості, нѣ одна зъ польскихъ газетъ не помѣстила — окрѣмъ Przegląd-u, которій опущеніємъ важного слова єн перекрутивъ — єсть вѣдѣлва для комитету, а помыа высокого поважанія для вѣщуня. Анѣ о. Козальскій, которій узнавъ одѣвѣтнимъ выступати въ оборонѣ вѣщуня, анѣ которій зъ дневниковѣвъ польскихъ не высказавъ только помыажая для него, что мы. Мы назвали єго славѣю и гордостію не только Польщѣ, але и цѣлою Славянщинѣ; мы ссазали, что торжествѣ перенесенія єго мощей має право прибрати характеръ не только загально-славянскій, але навѣтъ загально-людскій, — бо мы єго творцы, передоженіи на славянскій и неславянскій языки, уважаємо за власность всіхъ славянскихъ и європейскихъ народѣвъ, а єго идеалы, бдчину и свободу, за идеалы цѣлою людскості.“

„Єсли-жъ устроючѣ теерѣшнѣе товаришѣвъ узнали одѣвѣтнимъ, замѣсть сего шаршого значенія єго, которе впрочімъ зовѣсьмъ єще не мусѣло бы усунути цѣхъ польско-национальных, надати єму характеръ выключно польскій и краєвій; єсли на то-жъ не запросили нѣкого не только зъ нинѣшнѣхъ народѣвъ, але навѣтъ зъ австрійскихъ Славянъ, — то запрошеніе єдино только Русинѣвъ, и то не бдѣ комитету зъ характеромъ краєвымъ, але бдѣ комитету зъ характеромъ польско-национальнымъ, и не єко гостей на торжествѣ, але єко участниківъ до устроюванія торжества, — коли-бъ запрошеній єго приняла, мусѣло бы, а что найменше могло бы, при знаннѣхъ аспираціяхъ до Русин право-политичныхъ у цѣломо майже загалу, а надто и национальныхъ у значеніи же части Поляковъ, толкувати ся въ способъ для Русинѣвъ прямо шкѣдливый и ухиляющій нмѣ. Участі Русинѣвъ въ устроєню торжества уважано бы за зєдженіє ся зъ нѣхъ стороны на тѣ аспираціи, за оправданіє твердження вѣйнепримирѣнійшій нмѣ части Поляковъ, что взаимныи между Русинами а Поляками суть вѣже уложеніи и нормальныи, что отже Русини зъ поступованія Поляковъ супротивъ нмѣхъ суть задоволєніи и пытанія руского, бѣдай вѣ Галичинѣ, зовѣсьмъ нема. До бддержуванія такоєй фікціи нѣхто зъ Русинѣвъ причинати ся не може, и вѣнкій Полякъ, мающій почутіє справедливости, сего бдѣ нмѣхъ вымагати не повиненъ.“

„Зъ тыхъ отже причинъ мы участі нашѣю въ устроєню торжества мусѣли бдмовити, при чѣмъ мы высказали нашъ жалъ на невѣдрядній взаимныи между обома народностями краю. А однакж при тѣмъ всѣмъ мы заравѣмъ „для цѣломо торжества“, навѣтъ вѣ теерѣшнѣмъ єго характерѣ, выразили нашу „найсердечнійшу симпатію“.

„Нинѣвъ польского дневникарства, перехо-

дѣній всяку мѣру, єсть для мене незрозумѣлый и загадочный. Чи-жъ бы запрошеніє Русинѣвъ мало яку дальшу цѣль, котору мы нашою бдмовною ударемнѣли?... Чи може потреба було яєгого повору до новыхъ напастей на Русинѣвъ?... Вѣ кождѣмъ случаю тѣ напасти нинѣшнѣхъ наслѣдѣвъ мати не можуть, єзъ только той, что выключуъ новѣ обурєніє между Русинами, про которе байдуже може бути лише тмѣ, что не хотѣть чи не вѣбѣють дальше и гдубше глядѣти... Мене чєсть для великого вѣщуня зєвѣлѣє до бдмовѣи єновѣион.“

„Додамъ наковєць, что яєзъ бы хто зъ львѣвского комитету, замѣсть по докованнѣмъ запрошенію, бувъ передъ тмѣмъ запрошеніємъ, котораго зъ насъ доврѣчно запытавъ, бувъ бы и доврѣчно одержавъ бдмовѣ; тогды мы не бдѣли бы змушеніи до бдмовѣи писемной до котора мы уважали себе за зєвѣлѣваннѣхъ вѣже хотѣ-бы вѣзглядѣми приличности, бо не давати нѣвѣион бдмовѣи мы уважали за нечємнѣбѣтѣ.“

Ю. Романчукъ.

Нові пригоди в Болгаріи.

Нѣта болгарского правительства до Порты, вѣзѣдъ кн. Фердинанда за границу и розстрѣленіє майора Паниці — єто три факты, которыми Болгарія дала зновъ голосно знати про себе цѣлому свѣтову, мовѣ бы середъ загальномо стремленія до удержанія мира хотѣла дати доказъ, что на балканскѣмъ пѣвостровѣ тѣмъ же неєра, котора кождѣмъ хвнѣ готова выдѣти страшный огонь и обєсєлєннѣи всѣ змаганія тыхъ, что хотѣли бы миръ удержати за вєзну цѣну. Понѣшій три факты єстовѣ бєзєрєчно зъ собою вѣ зєвязи, але покн-що застановѣмъ ся надъ послѣднимъ зъ нмѣхъ, найєсумѣннѣмъ, бо закнѣченнѣмъ проимѣмъ врови бєзъ вѣзгладу на то, зъ чємъ вини то єтало ся.

Вчєрѣшній телеграмъ принєсли зъ Софіи таку вѣбѣтѣ: „Вѣ вєвѣннѣмъ таборѣ бдѣ Софією розстрѣлено ннѣмъ о 10 год. зъ-ранѣ майора Паниці въ присутствии пѣтьохъ полковъ, єтовѣхъ тамъ таборомъ и вѣ присутствии прокуратора Маркова. Паниці привєзено до табору въ крѣпѣмъ возѣ бдѣ єскортѣо жандармѣвъ. Коли Паница станувъ на мѣсца страчєня, висновѣдавъ ся передъ вєвѣннѣмъ наєлѣннѣмъ, заявлявъ самъ собѣ очі хустѣю и давъ ся певнымъ єврокомъ повєсти бдѣ деревѣ, до котораго єго привязано та чє розпѣрачѣє ся зъ всѣми присутніими єсцирацими. Напротнѣвъ засудженого уєтавилѣо ся 21 вѣвѣковъ бдѣ командѣю бдѣсцира. Паница мавъ чє только часу, что грѣмѣннѣмъ голосомъ крикнувъ: Най жєє Болгаріи! На команду: Стрѣляй! зєвѣрулось 21 карабѣнѣвъ до грудѣй Паниці и бѣвъ вѣ одѣй хвилѣи повалѣвъ ся групѣю. Тѣло розстрѣленѣго бдѣивно жєнѣ, чтобы єго похоронили.“

Такъ закнѣченъ ся процессъ о заговѣрѣ, котораго головноу бувъ Паница, а которій мабуъ чє довго, коли не заєвѣсѣдѣ, позбѣганє что-до свѣзѣхъ мотивѣвъ великого тайноу. Про цѣлѣй той процессъ мѣгла-бѣ хбѣ розказати правду лишь тѣ, вѣ которыхъ рукахъ спочиває ннѣмъ всѣ вѣлѣсть вѣ Болгаріи и може розказує, коли нѣхъ не єстрѣтѣвъ така сама судѣба, єзъ вчєра Паниці.

Яєзъ зѣвѣсно, засудивъ бувъ судъ першѣи нѣстанціи Паниці на кару ємєрти, але заразомъ и рѣшивъ предѣжати єго князєви до помилуванія. Запѣтнѣи Паниці апелували до вѣвѣсового трибуналу касациѣного а той затвердѣвъ вѣроємъ першѣи нѣстанціи, не высказавшѣє вѣсѣмъ о тѣмъ, чи засудженого треба предѣжати князєви до помилуванія чи нѣ. Акты процессу предѣжєно бдѣтѣмъ радѣ мѣнѣстрѣвъ а та рѣшила не предѣжати Паниці князєви до помилуванія. Акты предѣжєно бдѣтѣмъ князєви а той за радѣю мѣнѣстрѣвъ подѣписавъ вѣ Лѣмъ-Палацѣмъ вѣроємъ ємєрти на Паниці. Єтало ся отже такъ, єзъ того хотѣло правительство а вѣлѣство бдѣвѣтнѣйшѣмъ вѣдѣлѣтѣмъ вѣ Болгаріи Стамбѣловѣ.“

О страчєню Паниці доносѣть чє такъ: Паница бувъ убранный по цивильному и поступѣвъ, єзъ прѣстало на єроля. Самъ заявлявъ собѣ очі а вѣи на хвнѣлку не зєвязавъ ся ємєрти. Вѣ 21 кулѣ заєвѣрѣло вѣ єго грудѣ. До єсєкуціи вѣступили 4 полки пѣхѣты и єдинѣ полкѣ артилеріи; яєвѣвъ ся такожъ цѣлѣй корпусъ єсциарскій єсциѣского гарнѣзѣну. По єсциѣнѣмъ вѣроємъ мавъ командѣмъ табору довшу бєсѣду до вѣвѣка, вѣ которій єстро крикувавъ поступованіє застрѣленѣго, доказуєчи, что бѣвъ хотѣвъ выключити вѣрохѣбноу вѣ краю и что судѣба, єзъ стрѣтила Паниці, єєтѣ вѣсѣмъ заслужєна и справедлива.

Розстрѣленіє Паниці выключало єсєкѣу, не лѣмъ вѣ Болгаріи, але и по-єа єн границѣми, вѣлѣку єсєнзациѣю и не малый жалѣ, бо вѣхто не єспѣдѣвавъ ся, что анѣ правительство анѣ князь не зѣбѣдѣуть ся на лѣску, котору предѣжѣдавъ судъ першѣи нѣстанціи а котора єсправедливо належалась Паниці за-дѣя єго

давнѣйшихъ заслугъ, хочѣ-бы бѣвъ вѣ послѣднѣхъ часахъ своєго жѣтѣя бувъ бдѣвѣсно грубо провинивъ ся супротивъ бдчѣныи и князѣ, вѣрохѣмъ чє и не зєвѣсѣмъ законного, бо неєпривязанѣго державѣми.

Паница мавъ єзъ-разъ тепєрь 39 лѣтъ, але вѣзглядѣвъ значно молодше. Чєрти єго лѣца були вѣзраєніи и острѣи; лѣцє євѣружала чѣрна вѣлѣка бѣрода а цѣла єго постѣва була єнергична, ємѣла, позазуєчи вѣ нмѣмъ на єкрѣзъ вѣвѣцѣного духа. Оєзъ похѣдѣвъ зъ знатнѣйшого роду болгарского и бувъ єспорѣднѣмъ таєжѣ зъ Стамбѣловѣмъ. Оєзъ бувъ родѣмъ зъ Тирновѣи и тамъ єженѣвъ ся, а шуринѣмъ єго Никѣлаєвъ, которій єєтѣ тепєрь командантомъ полку вѣ Филиппѣли, бувъ вѣ часѣ болгарскѣи рѣсѣнтѣи, бдѣвъ ту пору, коли кн. Александрѣ Бѣтєнбєргскій вѣвѣхавъ бувъ зъ вѣроу, мѣнѣстромъ вѣины. Паница мавъ європейскє образование и занимъ чє вѣступѣвъ до вѣвѣка, бувъ адвокатѣмъ. Пѣдѣчасъ руссѣско-турѣцѣкой вѣины вѣступивъ бѣвъ до єлѣи добровѣльчѣвъ а коли бдѣтѣмъ настѣла вѣина зъ Сєрбѣиоу, бувъ бѣвъ комендантомъ єлѣи студєнтѣвъ. Єсѣбноу интересувѣвъ ся бѣвъ Македонією и бувъ тамъ зѣвѣтнѣмъ та дѣже любѣленнѣмъ чє зъ часѣвъ руссѣско-турѣцѣкой вѣины а вѣ єлѣмъ чѣсѣвъ часахъ старѣвъ ся бѣвъ — єзъ то по части показало ся и зъ єго процессу — єрганѣзувати и тамъ вѣтѣти рѣволюціѣи. Паница бувъ єтвертымъ вѣрогомъ Россіи и дѣлѣтого єго тамъ не любѣли. Оєзъ бувъ єсѣбноымъ прѣятєлѣмъ кн. Александра Бѣтєнбєргского и по зѣвѣтнѣмъ вѣвѣзєноу кн. Александра зъ Болгаріи бувъ бѣвъ першій той, что зєрганѣзувавъ бувъ контрѣ-рѣволюціѣю. Єго головноу заслѣгоу було такожѣ, что єєн. Кавльбарєвъ не мѣгъ своєго часу нѣвѣго вѣдѣти вѣ Болгаріи и мусѣвъ зъ єсѣромъ вѣзѣдѣжѣти зъ краю. Аєзъ єзѣнѣство и єспѣлка зъ Колобѣковѣмъ зєвѣли єго на ту дѣрогу, на которій єстрѣтила єго такъ єсѣмна судѣба, але коли Паница поєвнѣ ємєрти, то засудѣного такъ само на ємєртѣ Колобѣкова помилувано (єсѣбноу зъ єсѣнѣчєности) и поставѣно лишь вѣвѣтѣти за границу и бдѣдати вѣлѣстамъ руссѣскимъ.

Дѣперѣа розстрѣленіє Паниці вѣвѣсєнѣло бѣдай вѣ части нѣту болгарского правительства до Порты. Нѣта єя (котора зѣмѣтѣ подѣ-ємо на ннѣмъ мѣсца) дѣмѣгѣє ся вѣ неєвѣ-чѣноу єнергичнѣй и єстрѣи способѣ бдѣ Турѣчѣныи прѣзнанія правъ Болгаріи и вѣступѣвъ вѣ оборѣнѣ Болгарѣ прѣжѣивѣннѣхъ вѣ Македоніи. Хочєє майже вѣрѣти, что правительство болгарскє умыєно лѣмъ дѣлѣтого высѣало ту нѣту, чтобы зъ єдинѣи єторѣныи заявѣти євоєу єнергичнѣсть и неустрашѣнѣсть а зъ євѣи єторѣныи замаскувати тмѣмъ євоєу поступованіє супротивъ Паниці. Оєзъ вѣступѣвъ вѣ оборѣнѣ македонскѣхъ Болгарѣ, чтобы не бдѣжѣти нѣхъ собѣ страчєннѣмъ нѣхъ любѣмѣца Паниці, та чтобы тмѣмъ фактомъ не выключѣти середѣ нѣхъ рѣзѣрєнѣи. Та и вѣзѣдъ кн. Фердинанда за границу єзъ разъ вѣ пору страчєня Паниці прѣдѣставѣлѣє вѣ трѣхъ ннѣмъ свѣтлѣхъ. Мѣмо вѣлѣ вѣдѣє вѣ єи, что князѣ забѣлѣєтѣ жѣлѣудѣкѣ єзъ разъ бдѣвъ ту пору, коли єго мѣнѣстры задѣмѣли лѣчѣти Паниці єловѣнѣми пѣгулѣками, и бѣвъ змушеннѣй бувъ вѣзѣдѣжѣти до Карѣєбаду. Майже прѣхѣдѣти на гадѣку, что бѣвъ готовъ чє доказувѣти, что бдѣисѣзѣи вѣ дѣрозѣ кару ємєрти на Паниці лишь вѣ станѣвѣ роздѣрѣнѣи выключѣного недѣгоу. Оєзъ вѣзѣдѣє за границу, єзъ коли-бѣ на знѣтъ, что бѣвъ нѣвѣго тому не винѣнъ, хочѣ єсѣвноу поступѣвъ єспѣбноу зъ євоимъ правнѣтєлѣствомъ. Такъ маскує єсѣвноу князѣ євоєу поступѣвеніє вѣ єѣи євѣравѣ. Зъ євѣи єторѣныи и правительство болгарскє не прѣймѣє всєи винѣ на себе, не прѣзнає, что кн. Фердинандъ не вѣвѣхавъ єзъ разъ тепєрь лишь дѣлѣтого, чтобы нѣбѣи заявѣти тмѣмъ євѣи ннѣмъ поглядѣ, не зѣ єстраху, а рѣзѣголуєщєу бѣвѣурѣдовоу, что вѣзѣдѣ князѣ настѣпѣвъ лишь єсѣлуєчѣноу бдѣвъ ту пору, коли на Паниці мѣла доверѣити ся кару ємєрти; вѣзѣдѣ князѣ до єсѣскихъ євѣлѣвѣвъ — кажѣтъ бѣвѣурѣдовѣ — бувъ вѣже давнѣйше постановѣленнѣй.

Цѣєва рѣчь, что тепєрь дѣлѣше наєтанє вѣ Болгаріи. Не хочємо запускати ся вѣ нѣнкій комѣнѣнѣи, але и не мѣмоємо зѣдержѣтѣсь бдѣ зѣроблєнѣи тѣмъ зѣмѣтѣи, что ємєртѣ Паниці може принєсти дѣя Болгаріи єспѣциєлно жє дѣя тепѣрѣшнѣго єи правительства дѣже єсѣмнѣи наєлѣдѣи. Стамбѣловѣ мусѣтъ ннѣмъ бѣлѣше єзъ коли небудѣ пригадувати собѣ лѣтнѣєску поєсѣвициѣ: Hodie mihi, cras tibi. Вѣдѣєсѣи газєты бѣдѣтали вѣвѣрѣдѣ вѣтѣтъ, что єстрачєніє Паниці не єтанєєє єсѣєнѣчѣннѣмъ дѣя тепѣрѣшнѣго правительства болгарского, бо Паница мавъ лишь дѣже мало прѣхѣлѣннѣмъ а у вѣлѣион партіи єпѣзѣициѣион не бувъ любѣленнѣй, чтобы єна тепєрь хотѣла за єго мѣтѣи єя. Аєзъ прѣєъ вѣдѣєсѣи мѣжна тутъ нагадати и нѣмѣоцѣу поєсѣвициѣ: Wass man wünscht, dass glaubt man gern. Хто знѣє, до чѣго мѣже чє прѣйтѣи вѣ Болгаріи. Дѣя єзѣєтѣи єпѣзѣициѣи кождѣ на-года добра.

Літопис кривд Русинів на полі народного школярства

Збільшає ся майже щоденно новими фактами. До фактів тих зачислити належить порушену недавно майже всіма львівськими часописами справу вдовою учительки для руського языка, при жінчій школі виділеної в Тернополі.

Справа ця стала в Тернополі дуже галасливою і стояла довгий час на денному порядку, а то іменно за сего причиною, що для перефорування кандидатури вибраною радою громадською ужито впливів дуже різноманітних, а між ними, спростовано одну личність аж з Львова, котра вправді у Львові не мимоволі нікому, але котра „повага“ аж надто була достаточна, щоби віднести її до пересвідчення львівських радних століць Подільня. Впливи зробили своє і протестована кандидатура одержала більшість голосів в раді так, що обсяженіе учительки руського языка при тернопільській жінчій школі відмовою залежить нині лише від затвердження вибору крайною радою школярства. Затвердження те не наступило ще досі, однак коли-б вибрана радою громадською в Тернополі кандидатка була дійсно затверджена, було б це великим покривдженєм науки руського языка в жінчій тернопільській школі, а то для того, позаяк вона не має відповідної кваліфікації до науки руського языка. Кандидатка вказувалась вправді — як намъ доносили — испытанъ з руського языка і кваліфікацію, одержану від комісії екзаменаційної в Кракові, однак кваліфікація ця не має ніякого значіння, бо кандидатка одержала її в році 1888, а ще під днём 29 вересня 1887 г. 15861 видали міністерство просвіти розпорядженіе, після котрого краківська комісія не має права признавати кандидатку і кандидатку учительки кваліфікації до викладання в руській школі, а мають се право лише комісії екзаменаційній у Львові, Перемислі, Станіславові і Тернополі. Коли додам до того ще і той факт, що згадана кандидатка дала вже перед кількома роками на конференції учительки своєю внесеньем, щоби викинути з нижньої школярства всі уступки дотикаючі руську історію, наглядний доказ неприязного настрою до всього, що руське, то стане всемоу ясно, якій то руки має достатись наука руського языка в школах жінчій тернопільській найбільшого провінціального мѣста руської часті Галичини.

Ціла надія була б ще в тій, що краєва рада школярства перед затвердженням вибору розгляне докладно предложену кваліфікацію всіх кандидаток і не допустить, щоби руській язык, покривдженій вже і такъ з огляду на число годин, терпів ще і невластивимъ обсяженієм силъ учительки. Особливо засьдаючи в раді школярства краєвої члени Русини повинні зацікавитись тою справою і постаратись, щоби була она добре розсліджена і без огляду на личності по справедливості порішена.

Перегляд часописей.

[Dziennik Polski вновь противъ Дѣла и Русинівъ-народовѣдѣвъ. — Кгаі о бережанській брошурѣ.]

Нашимъ читателямъ звѣстие вже найновѣйше кошаюмъ сіє, выголосене до Русинівъ Dziennik-омъ Polsk-имъ передъ тижнемъ зъ нагоди обходу похоронівъ Мицкевича. Мы подали се „широ-польске“ кошаюмъ сіє в перекладі на руську мову, а звернула увагу тільки на дві рѣчи: по перше: що підсудуючи Русинамъ-народовѣдѣмъ слова: „Рѣжь Поляка помалу, щоби не такъ болѣло“, допустили ся редакторы Dziennik-a Polsk-ого пліаіату, бо то підсуду маурисон рѣзні в 1846 році мали хлопці в одній селі, рѣзуча палю пана межі двохъ дошкани, казати: „Треба рѣзати его помалу, аби не такъ болѣло, бо то бувъ панъ добрый“; а по друге, що патріоты польскій зъ Dziennik-a Polsk-ого безпартійно уже фатують ся вѣшаніємъ на лѣхтарняхъ в Варшаві, закинь ще обдубували Польщу, бо предць о вѣшаню могли бы подумати і обидѣти... Ті дві замѣтки наші не подобались патріотамъ польскимъ зъ Dziennik-a Polsk-ого і она вдають ся зъ нами в полеміку на ті обидѣти.

Що до першої рѣчи, Dziennik пише: „Дѣло“ повѣдає, що рада давана українськимъ москвофіломъ, аби (Поляка) рѣзавъ помаленьку, бо то бувъ добрый чооловьѣ, — есть пліаіатомъ зъ 1846 року. Очевидно компетенцію що-до „геапіа“ мушу полишити редакцію „Дѣла“, однакже не завадити згадати, що Зелзѣнякъ і Гонта далеко частѣйше обробляли анекдотичну хроніку „геапіа“, котру панове „Дѣла“ для свого образованя політичного мусѣли, розумѣсь, вистудіювати від дошки до дошки...“ Такъ єсть, той епізодъ зъ історіи Польщі — конфедерацію Барску і в звязі зъ нею Колѣвшину чи Гайдамачину зъ 1768 року, — мы перестудіювали і знаємо анекдотичну хроніку Гайдамачини, але таю анекдоту, яку Dziennik підсудує Русинамъ-народовѣдѣмъ, т. е. анекдоту „Рѣжь Поляка помалу, бо то бувъ добрый панъ“ — в хроніці Гайдамачини нема. То вивѣрть новѣйшій еры, іменно рѣзні на Маурахахъ в році 1846.

Що-до другої рѣчи, т. е. вѣшаня на лѣхтарняхъ в Варшаві, якъ настане Польща, — то і тутъ Dziennik не приймає нашої доброй ради. Ну, воляна воля! Боли бѣ вѣрять в то, що лучше вѣшати вже, закинь ще обдубована Польща, — то мы тої вѣры сидомією обдубата єму не хочемо. Але мы мусимъ рѣшучо застеретись противъ высказу Dziennik-a, мовъ бѣ змалюване нині такого „танцюристого раю“ в будучій Польщі выкликало у насъ pewien rodzaj konsternacyi.

Зовсімъ нѣ, панове редакторы Dziennik-a! Усе вѣ лацѣхъ Божій, а Богъ милосердний! Скажати Вамъ правду, вашій брутальній напасті на Русинівъ, котрі вы плетете таку, що одно не трамасає другого, дійсно мовъ Piekarski на mekach, — зовсімъ не можуть будити в насъ констернацію, але радше мусять будити сожалѣнне надъ просями гнилі і морального упадку середъ прасы польской. Не говоримо вже о крайній вѣнграція, котра характеру Dziennik. Досить навести, що в статті Dziennik-a, о котрій говоримо, надрукований єсть уступъ:

Шевченко, котрого называють „ваши“ коли утѣвѣ за границію, не оперъ ся о груди Герцена, Огарева і Бакунина, хочъ то були честныя груди, але запущавъ до польскіхъ еміграціи, жавъ зъ нею і вѣ нѣй, бо таку тянула его душа, розумъ політичний і кровъ...

Ну, все бы то було гарно, коли-б Шевченко бувъ кола-небудь в озовімъ житю утѣвѣ за границію... а то бѣ весь вѣкъ звѣкувавъ в границіяхъ Росіи і нѣколи польскіхъ еміграціи й на она не бачивъ...

Зъ прочого gadania Dziennik-ового Piekarskiego на mekach годить ся піднести ще лиш одне:

Штучна політика — пише Dziennik — не вытворить навѣтъ штучного житя народного, — редакторы „Дѣла“ хотѣли бы грати, але не мають на чомъ и не має ихъ хто слухати, хотѣли бути репрезентантами народу такого, якого не ма, бо остаточно інтелекція руськая єсть gente Ruthenus natione Polonus, а хлопъ рускій єсть... хто помѣ, але нѣвѣкомъ москвофіломъ, українськимъ і дѣлофіломъ...

Отсей уступъ єсть найцікавішій зъ всіхъ kszalek-oralек редакторівъ Dziennik-a, бо зъ него ясно видко, зъ якого титулу хотѣли они бачити Русинівъ на торжестві в Кракові. Ruskiego narodu niema! — в, після Dziennik-a, вшло іменно о задокументованіе того...

Петербургскій Кгаі помѣтивъ в дописі зъ Львова рецензію знавомъ читателямъ бережанській брошурі „Где намъ шукати спасенія?“ Подавши коротенькій змістъ брошурі, рецензентъ єбнѣтъ:

Брошурѣ замкає опінія знава від давна і дѣлена загаломъ, що конечно треба обдумати зяйсь modus vivendi, — але я-вѣй? — того авторъ неподає. Отже хотѣи тонъ і тенденція брошурі будуть в насъ симпатичній вражѣнн, цѣлѣсть представляєсь мило і безъ пересѣнної навѣтъ публицистичнои вартости...

Характеристика коротка, а ясна, і справдѣ удача.

Дописы „Дѣла“.

Зъ Тернополя.

[Аматорскіе представленіе театральне мѣщаньскіи мо-лодежи.]

Дня 22 н. ст. червня с. р. обдубо ся аматорскіе представленіе тутешной мѣщаньскіи молодежи, устроєне на дохідъ тернопільской руськой бурж. Те, що мы вечера сего побачили, перейшло всякій ожданя і надѣй! Треба знати, що тутъ, хочъ вѣ знала, що мѣщане приготувляють ся до якогось представленія і що в тій цѣли обдубають ся вже і пробы, то мимого сего многімъ навѣтъ на думку не приходило, брати се на серію. Неразъ будучи на пробахъ, котрі обдубували ся в комнатахъ „Русько Бесѣды“, казали они: „Та де намъ до того! отъ лучше дати спокій, бо буде тільки блямажа!“ Такъ і тымъ подобній слова заохоты приходило ся неразъ чути тымъ молодимъ людямъ, що зъ жаромъ бороли ся зъ всякими противностями, пролинули не одну гѣрку пітлужу, зносили терпѣливо всяку провѣ і на смѣшанъ, ба навѣтъ публікованіе в церквѣ, прирѣзати від власныхъ родитѣль доми, і пр. У насъ, бачите, зъ кождимъ дѣломъ такъ: зъ початку рѣзного рода перепони і шутки, но коли оно щасливо удасть ся довести до кінця, тоді змѣняєсь фронтъ, не жалувєсь компліментівъ, дармъ, чи шарыхъ чявѣ, і звичайно каже ся: „Ну, знаєте, я ся не сподѣвавъ, щоби оно такъ файно вышло!“ Отъ такий то народъ — ті Русини. Діроботы у насъ рухъ дуже мало, але за те языкѣвъ — страхъ ажъ богато...

Але вертаємо до самого представленія. Оно удалось знаменито. Правда, що заохотило на се болѣе обставинъ. І такъ: найперше самъ творѣ „Капралъ Тимко“ — то таке щось любе, таке щире, таке патріотичне, що мимоволѣ притягає до себе. Тому то аматоры переняли ся нимъ на-скрѣзъ, а вырозумѣвши его належити, потрафали і бдограти кождою ролю такъ, якъ єн самъ авторъ мати бажавъ. А потѣмъ пробы і наука обдубували ся підъ проводомъ самого-жъ автора, великаго способного артиста і сѣвѣака, тожъ і не дивота, що при талантѣ і способностяхъ нашихъ мѣщанъ потрафали они выучити ся роль своихъ, такъ, якъ нмъ учитель показувавъ.

Цѣломъ натурально, що сля бы хотѣвъ розбирати все після методы „Насѣкомого“, то найшлось бы не одно, що може не цѣлкомъ було удале, але тутъ не ходитъ о подробности, лиш о загалне вражѣнне. А се вышло ажъ найкористѣйше. Часленю зобража цѣлѣсь публіка не находила слѣвъ похвалы, ба навѣтъ і невѣрній рускій Толмъ дѣзвали приятного розочарованя, коли побачили, що блямажи не було, а противно, по кождимъ актѣ ентузіазмъ не до описаня. Бо і справдѣ було чимъ ентузіазмуватися: таю гарною і такъ артистично бдограною сцену якъ Василя зъ Олею при кінці першого акту зъ дуєтомъ „Язъ два

серця ся кохають“ не часто можна бачити і у фатовыхъ акторівъ. А додавши, що пара тая выглядала прегарно і чаруючо, то легко зрозумѣти, що публіка формально чула жалъ, коли куртина зачала і заслонила передъ нею сцю щасливу пару, що „лишь на себе зрѣта“ бажала. Або сцена Танаса зъ Гершкомъ вѣ корчмѣ — се справдѣ було Meistersstück. Здаєсь намъ, що такимъ Танасомъ не повстадавъ бы ся і перворядный театр. Аматоръ бдсѣивавъ „Арєндаря“ дійсно концертно, а на жаданіе публіки мусѣвъ его повторяти. Не менше способностей оказавъ і самъ „Капралъ“, а коли уваглядити ся, що се найголовнѣйша вѣль тѣмъ творѣ роля, що єно поцесували ся такъ Гриневецкій, Стечѣнскій і другі, — то, якъ на силы такого мѣщанина, выпала она дуже добре. Его постава, его смѣлѣсть, его-бода рухѣвъ придались бы неодному интелігентному аматорови, — тожъ завіди тымъ прикметамъ капралъ подобавъ ся дуже, а доказомъ того були оплески, якъ доставались єму по кождимъ актѣ. Не оставъ ся по-заду і „Гершко“, що то хитро горькою обмѣтавъ нещастного пѣвицю Танаса. та выгавъ зъ хаты нещастну его родину. І тая сцена удалась єму ажъ не можна лучше. „Писарѣ“ поцесувавъ ся вѣ IV актѣ, де то зъ капраломъ змѣняють ся на крадѣжѣ. Роля рѣвно дуже трудна і характеристична, однакъ вѣ интерпретаціи аматора выпала цѣлкомъ безъ замѣту. „Гасія“ була дуже доброю матерію, а хочъ роля єа не дає такого поля до поцесу, за котрый публіка звывала давати оплески, то за те горе, якого дѣзавала она по причинѣ нещастія своєї дитини, выклукнуло співчутіе у публіки. Другорядній роля, якъ вѣйта, присяжного, Михаса в селянина. бдограній була зъ такою правдою і артизмомъ, що дійсно подивляти треба. якъ тіи люди всего того такъ поцесували ся. Коровою представленія бувъ цѣлѣсь V-тый актъ. Заразъ по бдоженію куртины представляєсь намъ прегарна іруна красно повбранихъ дѣвчатъ вѣ украинськихъ стрѣжахъ, хлопцѣвъ малыхъ, парубѣвъ і старшихъ селянъ — однимъ словомъ: цѣле село выступило і то вѣ хвилі святочній, щасливій. По удаломъ хорѣ „Навъ день святой“ слѣдувала коломийка вѣ чотирі пары бдоула на зъ правдивою грацією і предацією. Оплескамъ не було кінця, домагано ся повтореня коломийки. Однакъ пора була вже сдѣлена, длатого треба було чимъ скорше зблизитись до кінця. По послѣднѣмъ торжественнѣмъ хорѣ „Гей працюймо рускій дѣти“ ентузіазмъ дѣйшовъ уже до зеніту. Оплескувано аматорѣвъ, выкликувано кѣлька разѣвъ автора, насильно жадано повтореня, і адало ся, що розентузізована публіка не роздѣлєсь скорше до дому, доки хабѣ не розпочеєсь на ново представленіе. Але всемо мусѣвъ бути конецъ, тожъ і тутъ публіка, середъ одушевленя, роззѣйшлась домѣвъ, розмаляючи по дорожѣ на тематѣ тріумфу мѣщанъ.

Салѣ була биткомъ повна, а о 4-ой годинѣ були вже всі білєты порозпродувані. Мѣщане тернопільскій явили ся вѣ вымповуючій числѣ, такъ само і селяне, мѣжъ котрыми переважали славній нашъ Денисѣвъ. Они і выпозичили своихъ гарныхъ мальовничыхъ стрѣвъ для мѣщанъ і зъ тої то причини сцена представляла намъ видъ щасливого Денисѣва. До того треба додати знамениту характеристику і у дѣло добру музику Волѣталѣвъ.

Вѣкнці годить ся подати до прилюдной вѣдомости імена тыхъ мѣщанъ, що то такъ гарно поцесали ся, а котрымъ по представленію гратувалося зъ всіхъ сторѣвъ. Ось они: Танаса сгравъ Павло Чубатый, Гасію дѣвчина Анастасія Чубата, Олю дѣвчина Марта Давидовичѣва, Тимка Антонъ Клерѣвѣка, Василя Иванъ Джузѣ, вѣйта Стеф. Брояна, присяжного Назолай Бекесѣвичѣ, писаря Игнатій Завадовѣвъ, Гершка Василь Фещуць, Михаса Стеф. Сей, селянина Мих. Бѣляникъ, дѣвчину Марію Чубата, парубка Мих. Фелинскій.

Теперь до Васѣ ще кѣлька слѣвъ, молодцѣ і дѣвчата! Выступомъ тымъ показали Вы цѣлому свѣтову, що мы — ein altes Culturvolk, якъ о насъ Русинѣвъ выразивъ ся пок. архієпископъ Рудольфъ. Дальше показали Вы, що мѣжъ Вами єсть хоршій перворядный талантъ вѣ свѣтѣ, музичѣ і драматѣ. Обидѣа показали Вы, до чого то довести можна вытравелоу і ширюю працю! То-жъ вступивши вже разъ на тую дорогу праці і науки, не сходять уже зъ неї, а вытравляйте до кінця, бо о те просила Васѣ „бѣдна заплакана Матѣ“, що то, радѣючи щастѣмъ дѣтей своихъ, благословляла Васѣ і казала:

Гей працюймо, рускій дѣти,
Рускій соколята,
А добро буде на свѣтѣ,
Не порожня хата!

А Вы чейже любите свою дорогу бѣдну нещастну Матѣрѣ і не сходите робити тѣ сеп великою прирѣстою, щоби єн не слухати, бо-жѣ она вѣшого болѣе не бажавъ, якъ тільки щастя Вашого! Не забывайте, що Вы оданокъ єн надѣвъ, що она цѣду будучицѣ на Васѣ покладавъ!

[Зъ другон дописи, яку мы вѣ тѣй справѣ одержали зъ Тернополя, вынимаємо деякі рѣчи, доповняючі повнѣшу дописъ. На представленіе явило ся по-надъ 200 селянъ: славный Денисѣвъ доставивъ 60, Петриѣвъ 20, Березовица 25. Хотѣи цѣны вступу были дуже низькі, а выдатки на устроєніе великі, то тави руска Бурса одержала хорошу помѣчь — до 60 зр. За помѣчь єю має институтъ дякувати головню заохотѣвъ пѣвицѣ Мидловского, Бачиньского, Стахуры і Герасимѣва, котрі ширю потрудили ся єно до представленя, але і осягнули свѣтлѣй подѣ кождимъ взглядомъ реультатами! Се высказали не только присутній Русини, але і Польки, котрі вынѣтково явили ся досѣть численно. По сдѣженію представленія выправила публіка авторови мѣло-драмы овацію, яку рѣдко можна побачити.]

Зъ села.

[Перехѣдъ нотаря зъ Подбужа до Болехова.]

Недавно перенесено ц. к. нотаря Яна Кантото Крупиньского зъ Подбужа до Болехова. Позаякъ той нотаръ — польскій демократъ на Русѣ — бере участь вѣ політицѣ, то при нагодѣ сєн змѣни годить ся де-що розказати про его дѣяльність.

П. Язъ Крупиньскій закинь прайшовъ до Подбужа, бунъ субститутѣмъ нотаріальнымъ вѣ Турцѣ. Тамъ бувъ вѣ горячимъ пріятелемъ звѣстного почтмайстра Брысевича. Вѣ Подбужі бдѣнавѣвъ ся тымъ, що дуже не любивъ шарыхъ а прѣ тѣмъ дѣяльнѣхъ Русинѣвъ. П. Крупиньскій голосивъ зъ емоцією, що бѣвъ „демократъ“. Але якъ се погодити зъ демократичною засадою, що бѣвъ вѣ дѣяльності не сприяє народно-рускому і культурному розвоєну народу руського. Овъ до Русина — хотѣ сєй не вѣмѣ по польски — зъ засады нѣколи не заговорити инакше, якъ только по польски. Овъ зъ Русинами — навѣтъ такума, що не вѣмѣють по польски — нѣколи инакше не напише акту нотаріального, якъ только по польски; бѣвъ для нихъ вѣкомъ инакше не напише позву, поданя, заявленія до спадщини та другыхъ актѣвъ спадщини и пр. якъ только вѣ языкѣвъ польскѣмъ, хочъ они тымъ языкѣмъ зовсімъ не говорять ані не вѣмѣють говорити. Овъ вѣ актахъ нотаріальныхъ и вѣ другихъ актахъ, котрі списує, робить все зъ „Михайла“ — Michala, зъ „Гриша“ або „Грица“ — Grzegorza, зъ „Юрка“ — Jerzego, зъ „Степана“ — Stepana, а зъ „Ивана“ — Jана. За переминокъ навѣтъ прѣзвѣщає, якъ н. пр. зъ „Здѣнѣка“ робить Zdzędzaka, зъ „Гивѣака“ робить Hufezaka, зъ „Дѣвчура“ робить Dziewczura и т. д. и т. д., — вѣ актахъ нотаріальныхъ переминокъ навѣтъ рускій назвы навѣтъ у селѣхъ чѣсто руськіхъ — на польскѣ, а не пише такъ якъ рускій народъ зъ дѣдѣвъ-прадѣдѣвъ своихъ называвъ. Овъ часами оправдує ся тымъ, що бѣвъ по руськи не вѣмѣ. Но чого жѣ бѣвъ лѣзе на руську землю? Чому не старавъ ся куды вѣ Краківскѣ? Ба бѣвъ каже, що і Турка, і Подбужа, і Болехѣвъ і цѣла Русѣ, — що то все — polska ziemia!

Тымъ ідеями руководить ся бѣвъ при всѣхъ зноснахъ зъ Русинами — чи вѣ привѣтнѣмъ чи вѣ публичнѣмъ житю, лише при тѣмъ звичайно постунає дуже оглядно і осторожно — зъ очі бѣвѣмъ то бѣвъ зовсімъ безсторонній чоловікъ ба і пріятель Русинѣвъ.

П. Крупиньскій — великій спеціалістъ при всякихъ выборахъ — чи до сойму, чи до рады державной, чи до рады громадской, и пр. Овъ самъ просто не бере звичайно видѣйшого удѣлу при тыхъ выборахъ, але завсѣгда найде собѣ чоловіка, черезъ котрого все робить, а самъ лише зъ боку дивить ся і пильно стереже, щоби выборы такъ выпали, щоби польскій командантъ була вдоволенъ. Примѣромъ при ostatnichъ выборахъ до сойму 1889 р. вплинувъ бѣвъ на подбужскихъ уряднаѣвъ скарбовыхъ, Чехѣвъ і другихъ чужинцѣвъ, котрі до теперъ не були Русинами противай, що тѣ не лишъ голосували вѣ дуѣхъ польскѣмъ, але і всякихъ способѣвъ уживали, щоби не розвѣтъ загуманѣній громады руськѣ (а належить вѣ подбужскѣмъ повѣтѣ до сего скарбу фірмы Jogacz Libig et Comp. 11 громадъ) выбрали выборѣвъ вѣ дуѣхъ польскѣмъ, тымъ болѣе, що грожемо нашимъ людямъ, що нѣмъ дѣрева зъ скарбу і за грошѣ не продадутъ... При ostatnichъ выборахъ до рады громадской вѣ Подбужі тримавъ п. Крупиньскій зъ жидками, за котрыхъ впливомъ вибрано раду, зъ котрой зновъ майже чисто руска громада подбужска черезъ шѣсть лѣтъ жадного пожатку мати не буде — а лише шкѣду. За признау неутральности (п. Крупиньскій не явивъ ся при выборахъ, щоби себе не адемаскувати яко жидѣвского пріхильника) выбрали жиды пана Крупиньского вѣ І-бѣмъ крузѣ до рады.

Помѣстили мы сѣхъ пару слѣвъ на прощаніе п. Крупиньского зъ Подбужа, щоби нашъ людѣ знала, когъ мы попрощали на нову посаду до Болехова.

Правѣдлоубѣ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Сєгорѣчна сєсія делегаційна вже закончила ся. Вѣ суботу обдубо ся послѣднѣе засѣданѣе уторскон делегаціи, на котромъ міністеръ Калѣй высказавъ делегатамъ цѣсарскѣ признаньє і подяку правительства за усьїше веденіе нарадѣ і ухваленіе всѣхъ предложенѣвъ правительства. Президѣнтъ делегаціи Тисса закрываючи засѣданѣе делегаціи зазначивъ вѣ своій бесѣдѣ, що уторска делегація выдѣтъ вѣ трѣддержавнѣмъ союзѣ головню і переважаючу поруку мира. Ухвалюючи будѣть була делегація того переконаня, що навѣтъ найдорожшій миръ вымагає ще меншихъ жертвъ, якъ найдешевша война. Кождый Мадѣръ готовъ вѣ оборонѣ престола до наибѣльшихъ жертвъ. По сѣй промовѣ закрыто сєсію грѣжними окликами вѣ честь цѣсаря.

Вѣ Стиріи обдуби ся выборы до сойму зъ куріи громадъ сѣльскыхъ. Выборы тѣ, не зробили майже нѣякою змѣны вѣ дотеперѣшнѣмъ складѣ партій, бо лишъ вѣ окрузѣ Брука перецѣвъ ѳфеціалій лібералѣй Пошѣ противъ вѣреракала о. ѳфеенлюгена. Вѣ долѣшнѣй Стиріи побѣдили всюды Словенцѣ.

Ческій посолъ Адамекъ выдѣвъ дуже цѣнаву брошурѣ о чєско-нѣмєцкѣй угодѣ. Овъ доказує, що не всѣ старо-Чехи зобовязали ся на вѣденскѣй конференціи до угоды і длатого на его поглядѣ соймъ чєскій не повиннѣвъ зовсімъ оглядати ся на постановы тої конференціи.

Выборы на Моравѣ, а головню выбѣръ шѣстьохъ послѣвъ, що належать до молодѣчєской або т. зв. сѣлянської партіи, и перенадѣнє пос. Мє жѣника супротивъ сѣлянѣвъ Носѣпіла, авернула на себе увагу цѣлои прасѣ долѣтавєской. Старо-чєска прасѣа добачує

зновть причину сев побѣды въ поступкованно правительства и доказуе, що розпорядженіе языковъ та неуважливостъ другихъ бажанъ чешского народу выликують опозицію не лишъ въ самѣй Чехіи, але и на Моравѣ. Нѣмецка праса видать вправдѣ въ сѣмъ новѣмъ фактѣ національну опозицію, але не хоче ея отверго признати и звалею ея на бдиосний економичай. N. fr. Presse в. пр. розбирае широко причину упадку одного зъ проводирѣвъ чешскихъ на Моравѣ, гострата Межника и кенкуючи собѣ въ него, вѣбъ то жалувъ за нѣмъ та каже: Шкода такого чоловіка, бо то знаменита сила парламентарна, то референтъ въ радѣ державній, якихъ мало; бѣе все реверувавъ, навѣтъ то, чого не знавъ. Онъ говоривъ и за гр. Тафого и за Дунавского и за Празжана; промавлявъ за новыми податками и мытомъ. Селяне моравскіе не пѣнались на нѣмъ, не розумѣли его. На выставѣ показують машину, въ котру кдае ся сыре мясо, а за кѣлька хвиль выходить зъ неѣ варена ковбаса. Гостратъ Межникъ умѣвъ вже давно ту штуку; ему вложитъ яйъ міністеръ рефератъ до кншей, а за кѣлька хвиль выйдѣ зъ неѣ готовый законъ! И такого чоловіка не выбрали! А чому? Тому, що бѣе не журивъ ся справою селянскою. Старо-Чехи перепадають при выборахъ — кѣнчить N. fr. Presse — не въ наслѣдовѣ ихъ національной політики, а черезъ то, що ихъ політика економична и фінансова выликуе недоволеніе середъ селянъ.

Прускій міністеръ фінансовъ Шольцъ уступивъ а на его мѣсто покляквѣ цѣсаръ бущого посла и бурмістра Микеля. Тѣмъ способомъ опорожнявъ ся въ нѣмецкѣмъ парламентѣ мандатъ по Микелю а національ-либералы зъ Кайзерлявтеръ хотѣтъ сей мандатъ оддати кн. Бісмаркову. Frankf. Journal доносите, що доверочній особы зацывували вже кн. Бісмарка, чи бѣе приймивъ бѣ мандатъ по Микелю до парламенту а кн. Бісмаркъ мавъ сказати, що коли-бъ вышло дѣйстно такѣе предложеніе, то бѣе бы тому не протививъ ся. Може отже дуже легко стати ся, що кн. Бісмаркъ стане ще посломъ до парламенту зъ полуднево Нѣмечины.

Міністеръ войны Верді подавъ ся до димісії а на его мѣсто маѣ бути покляквѣный ген. Віттихъ. Причиной сев димісії естѣ, що міністеръ ерадивъ подчасъ дебати въ парламентѣ надъ войсковымъ предложеньемъ тайны правительства и тѣмъ утруднивъ ухваленіе сего предложенія.

Цѣсаръ нѣмецкій розпочавъ вже тамтого тѣмъ свою сегоднѣшню подорожъ а першою своею стацию выбравъ бѣ Данію. Дня 27 с. м. выѣхавъ цѣсаръ зъ Кіля в коло Гельсингеръ становъ на данской землі а одтакъ гостивъ въ Фреденсборгѣ. Стрѣча обохъ монарховъ наступила на кораблі Данебурга. Шведскій король прѣѣхавъ вже зъ королевою до Христіаніи, чтобы тамъ повѣтати нѣмецкого цѣсаря, который буде тутъ гостити на замку Оскарсгалъ. Цѣсаръ перебуде ажѣ до кѣнця жыня на пѣвочіи а бѣткъ верне до Вильгельмстадта и выбере ся зъ-бѣе до Англіи въ гостину до своей бабы. Ажѣ коли цѣсаръ верне зъ Англіи, поѣде доперва до Россіи, мабуть въ половинѣ серпня.

Король Миланъ розпочавъ вже грати свою роллю политичну а першымъ его дебютомъ була бесѣда на прѣвѣ, устроившъ минушого четверта въ его честь профессорами бѣлградского університету. На прѣвѣ сѣмъ були майже выключно лишъ самі либералы та поступовцы (напредзаны) и профессоры войсковой академіи. Коли ректоръ університету Николаевичъ повѣтавъ короля, одповѣвъ той политичною бесѣдою, въ которой заравъ зъ горы зазначивъ, что бѣе бувъ, естѣ и буде завсѣгда противникомъ радикального стремленія; бѣе зрѣвъ ся престола лишъ дѣятого, что до кермы державы дѣбравлѣ въ дорожѣ констатувѣній радикалы. То, чого бѣе давнѣйше побювавъ ся, подтвердило ся теперь зовсѣмъ. Сербія найшла ся въ критичномъ, прѣкрѣмъ положеніи, выликаномъ въ першѣмъ радѣ маршалами, неадаптивъ и неоптѣбнымъ демонстраціями. За кожде дѣло своеѣ управы бѣе бере одѣвчальность на себе, хочъ и явъ своего часу противъ той управы вѣрогували и хочъ якъ ея критиковали. Але бѣе не мѣгъ бы за то бѣвѣдати, что стало ся по его уступленію. Онъ маѣ надѣю, что теңерѣшній стремленія якъ и по найбільшій части стремленія въ демократичныхъ державкахъ скоро вужинуть ся. Що-до политичныхъ стремленій, то бѣе естѣ того погляду, что и бѣстроумный французскій патриотъ и мужъ державный, Жиль Ферри, побѣа которого тѣ стремленія суть хлѣвными утворами, котрі такъ само скоро сезачють якъ и настали, и что они можуть лишъ тогдѣ удержатися, коли опирають ся на совѣстность, а рѣбѣе розважъ и на почутіи обовязку. Въ виду теңерѣшнихъ стремленій въ Сербіи бѣе не бажавъ зовсѣмъ стати популярнымъ, хочъ знаѣ ажѣ надто добре, якъ то можна собѣ популярность купити. Що же до тѣхъ беззастѣнныхъ нападѣвъ, побдориванъ и клеветъ, котрі бѣе мусить шо дня слухати и читати, особливо же тѣ, котрі мають доказувати, что бѣе вѣловати ся на сѣгору яноуе съ державъ заграничныхъ, то всѣ они — сказавъ Миланъ — суть побдѣи и поганѣ. Що-до того, бѣе вже зумѣвъ яко горожанѣвъ и бѣтѣко короля сповнати свѣй обовязокъ супротивъ кождого, и выступитъ противъ кождого въ оборонѣ своихъ правъ горожанскихъ и бѣтѣвскихъ, хто бы лишъ навязъ ся ихъ нарушити. Наконѣе выказавъ Миланъ бажаніе, чтобы сыны были мастивші, якъ были якъ бѣтѣкы. Бѣсѣду ту приняла всѣ демонстративными оплесками.

Змѣтъ прѣвѣтної бесѣды ректора Николаевича не звѣстний; кажуть лишъ, что бѣе, витакучи короля, сказавъ, что маленькій сербскій корабель державный прамуе за теңерѣш-

ного правительства до небезпечныхъ скалѣхъ подводныхъ. Заравъ на другій день Николаевича спенсіоновано. Фактъ сей выликанъ въ Бѣлградѣ велику сензацию и мало хто его похваляе.

Въ виду того, что теңеръ дѣе ся въ Болгаріи, не бѣе рѣчи буде подати тутъ змѣтъ послѣдней ноты болгарского правительства до Порты. Въ нотѣ сѣй сказаво:

„Одъ пять лѣтъ старе ся Болгарія выговнята съвѣстною своимъ международній обовязанія и бѣповѣстѣи своимъ обовязкамъ супротивъ верховной державы въ тѣмъ напрямѣ, якъ того вымагають постановы берлинской угоды. Болгарія дѣла доказъ своего рѣшучого постановленія боронити самостѣйность краю и удерживати спокой и порядокъ. Болгарске правительство чисило въ своихъ змаганяхъ на помѣтъ высокой Порты, котрой политичній интересы суть такій самі якъ и Болгаріи. На нещастіе бѣтѣауло ся турецкѣе правительство одъ споненія своихъ обовязковъ яко верховная держава и дѣятого дуже утруднило становище болгарского правительства. Болгарскій народъ выбравъ на побѣставѣ §. 3 берлинского договору своего суверена свободнымъ законнымъ выборомъ и сподѣвавъ ся, что Порта признаѣтъ его. Тѣмъчасомъ Туреччина заложила дня 5 марта 1888 р. протестъ противъ того выбору. Другій державы удержуютъ зъ болгарскимъ правительствомъ правильній зносны, коли тѣмъчасомъ высокая Порта не переставъ дѣти итѣнорувати законне правительство, дови ажѣ не хоче жадати одъ неѣ сплаты данныя або сповненія якого ишого зобовязанія. Таке становище Туреччины естѣ прѣвочно занепокоиваа умѣвъ въ Болгаріи, бо вороги Порты и Болгаріи выкористуютъ то, чтобы въ краю выкликати неспокой и вести свою интригу.

„Цѣсарско-турецкѣе правительство выступавъ такъ само ворожо противъ своихъ власныхъ подданныхъ болгарскѣи народности, коли противно княже правительства болгарске одѣвчало ся завсѣгда дуже цѣльно магометанамъ въ Болгаріи. Магометанскія громады въ Болгаріи поставленъ зовсѣмъ на рівня зъ другими громадами; 23 мѣстоѣвъ оплачуе ся зъ бюджета державного такъ само, якъ болгарскихъ епископѣвъ. Тѣ магометанскія громады въ Болгаріи выбираютъ зовсѣмъ свободно своихъ политичныхъ репрезентатѣвъ, таѣвъ, что 50 зъ нихъ суть членами собрания. Лѣшь магометанскимъ подданнымъ признано въ Болгаріи право удѣленія дѣлъ службы въ войску. Мѣсто того богато зъ нихъ вступило до службы въ войску яко офицеры. Може такъ само якъ и магометанскія школы достають заимогу державну. Болгарске правительство мало дѣятого повне право сподѣвати ся, что Туреччина дастъ бѣдай повну свободу религіи, ну своимъ болгарскимъ подданнымъ, хочъ-бы зъ огляду на тѣ привилегіи, які мають магометане въ Болгаріи. Але болгарске правительство завело ся въ своихъ надѣвахъ. Подданъ Г. Вел. султана, что суть болгарскѣи народности, выставленъ на немалоесердце гоненіе и не мають зовсѣмъ той свободы, яку имъ загарантувавъ берлинскій договоръ а яву мають всѣ другія громады религіи въ Туреччинѣ. (Натакъ на бѣбшю свободу религіи Грековъ въ Туреччинѣ. Red.) Сей несправедливый станъ не побѣтае безъ впливу на чувства болгарского населения и выликуе зовсѣмъ природно прѣоцію на княже правительство болгарске, позаякъ въ княжествѣ естѣ управа конституційная. Въ наслѣдовѣ того бѣе Болгарія зумѣнена застерѣти собѣ свободу акцій, коли правительство Порты не змѣнѣтъ своего становища супротивъ лѣаного княжества и не заявить супротивъ него бѣбшю справедливости, якъ досѣ.

НОВИНКИ.

— Приѣздъ цѣсаря до Львова — якъ доѣвѣвъ ся Курьеръ Льв. зъ прѣзидіи магистрату — заповѣданий на 6 вересня с. р. Побуть цѣсаря у Львовѣ маѣе продолжатися до вечера 8 вересня а бѣтѣакъ маѣе наступити выѣздъ до Тернополя.

— Испыты вступилъ до 1-ой класы гимназіишко въ рускии паравѣнхъ въ Перемышлѣ одбудуть ед дни 15, 16 (на случай и) 17 н. ст. липня передъ фѣрміи школьниками, а 1, 2 (на случай и) 3 н. ст. вересня сего року по фѣрміи школьникамъ.

— Испыты зрѣлости въ мужеской семинарии учительской у Львовѣ одбудувъ ся побѣе проводомъ инспектора краевого д-ра С. Дибятинского одъ д. 19 до 27 н. ст. червня. До испыту устного приступило 38 кандидатѣвъ (19 семинаристовъ (зъ тѣхъ 7 Русинѣвъ), 19 приватистѣвъ (зъ тѣхъ 13 Русинѣвъ), послѣ народности загаломъ 18 Русинѣвъ, 19 Поляковъ, 1 Орменинъ). Сѣвѣдѣство зрѣлости одержало 20 кандидатѣвъ изъ языкомъ выкладовымъ рускимъ и польскимъ (мѣжъ тѣми 4 зъ бѣзначеньемъ), а 1 зъ польскимъ языкомъ выкладовымъ. Поправку зъ одного предмету доста-ло 4 (зъ тѣхъ 2 семинаристы), репробовано на рѣбѣ 6 (зъ тѣхъ 1 семинариста), бѣе испыту одбѣтучило 7 (зъ тѣхъ 1 семинариста). Зъ Русинѣвъ здали испытъ зъ бѣзначеньемъ: 1. Вудичкій Петро, 2. Каровѣе Максимъ и 3. Квасъ Иванъ сѣвѣдѣство зрѣлости достаѣли: 1. Диковскій Василь, 2. Крижановскій Володимиръ, 3. Куляничъ Пилипъ, и приватиста 4. Мельничкій. Поправку достаѣвъ 1 Русинъ (приватиста), репробовано на рѣбѣ 5 Русинѣвъ (мѣжъ тѣми 1 семинариста). Одступило бѣе испыту 5 Русинѣвъ (мѣжъ тѣми 1 семинариста).

— До руской колоніи въ Америкѣ выбравъ ся о. Теофанъ Обуховичъ, парохъ зъ Устя руского, дек. бѣдкого, еп. перемыского, одержавши однорѣчну однустку одъ обовязковъ въ своей парохіи.

— Зѣ Зборовѣ одержали мы вчера, 29 червня, зъ полудня таку телеграму: „Мѣсто горитъ. Надѣсто домѣвъ вже погорѣло. Всяка помѣтъ дуже потрібна.“

— Зѣ Вѣдѣи пишутъ намъ: Дня 28 н. ст. червня, въ субботу, одбула ся въ университетѣ вѣдѣнскѣмъ промоція о. Иларіона Вацика на доктора богословія.

— Зѣ Сокальщины пишутъ намъ: При выборѣ зъ мѣсто до сокальского рады повѣтвой выбрано въ члены: Милковского бурмістра зъ Белзѣ, д-ра Филиповского адвоката и бурмістра зъ Сокаля, Высочанского антикаря зъ Сокаля, Графа бурмістра зъ Кристинополя и Равха властителя парового млына въ Сокалі. На лѣстѣ кандидатѣвъ бувъ вписаный и маршалокъ п. Стан. Поляновскій, але шо на 62 голосующихъ достаѣлъ лишъ 16 голосѣвъ, тому и тутъ его кандидатура упала. Цѣкава рѣчи, чи п. маршалокъ буде ставляти свою кандидатуру въ бѣбшнихъ посѣловѣхъ, тѣмъ бѣбшю, что порѣзнявъ ся зъ окрестною шляхтою за-дѣа дороги, яку хотѣвъ будувати на Маджарки, Мошкѣвъ до Ваража, чому шляхта супротивляла ся, узавши за важнѣйшу будову дороги межъ Кристинополемъ а Сокалемъ, анѣжъ межъ Кристинополемъ а Варажемъ.

— Одъ Жовки пишутъ намъ: При кунѣй цикоріи въ одѣбѣй жовковскій торговли достаѣла ся менѣ въ руки пачка зъ фабрики цикоріи п. Антона Розманіта зъ-пѣдѣ Кракова зъ хоршымъ образкомъ польского короля Казимира Великого та его коротенькою житѣишью. Чи не могла бы и наша „Народна Торговля“ помѣщати на пачкахъ образки нашихъ рускихъ князѣвъ, королѣвъ, гетьманѣвъ та инчихъ славныхъ Русинѣвъ? — В.

— Змѣна принадлежности территориями. Намѣстничство оповѣщуе розпорядженіе министерства управленности и справъ внутрѣшнихъ, что громады и общары двѣрскій Лопушна, Лукавци и Манастрѣвъ вылучаютъ ся зъ днѣмъ 1 сѣчня 1891 зъ округу староства въ Дрогобици и суду повѣтowego въ Подбужѣ, а прилучуютъ ся до округу староства и суду повѣтowego мѣско-дел. въ Самборѣ.

— Зѣ Теребовельщины пишутъ намъ: Нечувана и непрактикована мѣжъ честными и интелігентными людьми аргонція Dziennik-a Polsk-ого, который въ сѣмѣй скажении неадапти и дѣбѣй прѣстарѣи по-суваєсь до того, что разъ заперече зовсѣмъ истинность Русинѣвъ а инсинуе руской интелігенціи ренегатство, а рускому людоѣи бранъ всякого почутія народного, а другій разъ зновъ выпадаючи зъ рѣбѣ, признаѣ, что Русины суть, и обѣщуетъ ихъ корчемною лайкою а навѣтъ смѣе грозити шибеницею въ одбудованій Польщи, вызвала въ нашихъ сторонахъ и на цѣбѣвъ Подбѣе велике и загальне обурѣние и то не лишъ мѣжъ Русинами але и многими Поляками, у котрыхъ не замѣрили чѣе чувство та совѣсть и не замѣлили чѣе зовсѣмъ чувство приличности. Всѣ Русины и многи добромысличи Поляки порѣшили однорѣчно постаратися о усунуеніи той инѣи хѣба побѣ Пастерѣвску обсервацию квалифікуючи ся чѣеоси якъ зъ приватныхъ рускихъ и Русинамъ сприяющихъ до мѣтъ (де бы она случайно досѣе чѣе находилась), такъ и зъ публичныхъ мѣстоѣвъ, якъ прим. зѣ касинъ, гостиницы и всагалѣ зъ мѣстоѣвъ, де бувають Русины и де приличаютъ ся своимъ грошемъ. Розумѣемо толеранцію для противника, але не розумѣемо поблажливости для тѣхъ, котрі въ на шѣй власной хѣтѣ допускатъ ся наибѣбшюи зѣнаги нашихъ святоѣвъ. Зѣ такими прочѣ! противъ такихъ зѣ всею силою и безоглядностію!

— Кандидатуру на посла до сейму зъ мѣста Бродѣвъ зголовоуе чѣе д-ръ Едвардъ Корнѣельдъ, адвокатъ вѣдѣнскій.

— Стабілізація податковныхъ енкваторѣвъ. Доносятъ, что въ справѣ організації и стабілізації службъ енкваторѣвъ податковныхъ мають бути внесеней въ сеймъ и радѣ державной на наибѣбшнихъ за-сѣдѣнияхъ бѣдѣвѣній интерпретации казуючи на лѣхѣе положеніе тѣхъ функціонерѣвъ.

— Університетна маса хорыхъ. Сенатъ академіи краковского університету порѣшилъ на вѣсеніе ректора Корчиньского предложити министерству прѣсѣвѣтъ меморіалъ въ справѣ заведенія для академіковъ касы недужихъ, яко ин-ституціи університетской, до котрой кождый слухатель бувъ бы обовязаний належати. За оплатою рѣбно 1 зр. кождый академикъ на случай недуга одержавъ бы лікарску помѣтъ и лѣки. Ин-ституціи сего рода выдаѣсь дуже потрібною и пожиточною.

— Товариство „Академічне Брацѣо“ у Львовѣ надѣсало намъ таку зѣвѣтку: „Щобъ почтѣти память великого поэта, гѣния словянского Адама Мицкевича постановило „Академічне Брацѣо“ въ день, коли одбуде ся похоронъ его въ Краковѣ (4 с. м.) урядити въ кѣмнатахъ товариства торжественный вѣдѣчѣтъ. Вѣдѣчѣтъ сей, который ладитъ голова товариства, т. Евг. Левинскій, маѣе заголовѣкъ „Oda do młodości i Improwizacja Miłkiewicza“.

— Вѣсть про испыты зрѣлости въ Золочевѣ, подану въ одѣбѣмъ зѣ попереднихъ чиселъ „Дѣла“, до-повняемо чѣе отомъ: Мѣжъ 21 абитуриентами котрі приступили до испыту зрѣлости, було 8 Русинѣвъ. Зъ Русинѣвъ здали: Іосѣвъ Демковичъ, Володимиръ Лешчовскій, Ярославъ Луцикъ, Иванъ Маркевичъ, Зеновій Перѣфецій и Іосѣвъ Рейтаровскій, а двоѣмъ Русинамъ дозволено попра-вляти одѣбѣе предметъ по ваканціяхъ.

— Курсы науки зручности въ Краковѣ и Сокалі. Въ краковѣмъ бюджетѣ на сей рокъ вызначивъ сеймъ на устроене курсу ваканціишко науки зручности (slojd-y) для учительѣвъ школъ людовыхъ въ Краковѣ и Сокалі, для кождого зъ тѣхъ курѣбѣвъ дѣтацию по 800 зр. Однѣкъ выдѣлъ краевый по-лициѣвъ оцѣнѣвъ краевѣе рады школьной, въ який способъ тѣ дѣтаци мають ужитися и котрыхъ учительѣвъ покиче ся на курсы. Краева рада школьна порѣшила теңеръ шо-до дѣтаци для Кракова, признавати 100 зр. на отвореніе школы зручности въ вереснемъ школьного року 1890/91, а 200 зр. на покрытие коштѣвъ устроения курсу ваканціишко, рѣшту же 500 зр. роздати на запо-моги для двадцѣти учительѣвъ школъ высшихъ, мающихъ взѣти участь въ тѣмъ курсѣ. Призна-чену дѣтацию 800 зр. на курсы науки зручности въ Сокалі роздѣлили краева рада школьна въ сей способъ, что вызначила 310 зр. 20 кр. на покрытие коштѣвъ устроения сего курсу, а рѣшту 489

зр. 80 кр. разомъ зъ 29 зр. 98 кр., ще лишѣ-лись зъ мѣн. року, ужити на побѣмоги для бѣбш-нациѣи учительѣвъ школъ народныхъ, мающихъ взѣти участь въ тѣмъ курсѣ. Именно признано побѣмоги учителямъ: Вол. Каравъ зѣ Потуряицъ и Брон. Радоневъ зѣ Тартакова, округа сокаль-ского; Кар. Поляковичевъ зѣ Лѣзѣвъ, окр. ярослав-ского; Тим. Вакеви зѣ Волицѣй деревлянской, пов. камѣнецкого; Іос. Нѣментовскому зѣ Реклин-ца, окр. жовковского; Теокт. Корнакевичевъ зѣ Потилича, окр. равского, по 25 зр., — а Ник. Колцунякови зѣ Яворова, окр. косѣвского; Стан. Борковскому зѣ Олѣшицѣ старихъ, окр. чешанѣв-ского; Стан. Цѣлевскому зѣ Никловичъ пов. мостиского; Ант. Гайльманови зѣ Старого мѣста, окр. ланцупского; Мих. Дзингалѣ зѣ Цегулѣ, окр. яворовского; Кост. Белтовскому зѣ Рѣмна, окр. рудецкого; Фр. Сѣзорокому зѣ Городка, окр. городечного; Стан. Яровеи зѣ Перемышля; Іос. Прокоповичевъ зѣ Волцѣева, окр. жидачевского; Едѣ. Кобиланьскому зѣ Бориничъ, окр. бобрѣц-кого; Марк. Новиковскому зѣ Болшовецѣ окр. ро-гатинского и Григ. Метельскому зѣ Паликрѣвъ, окр. бродского — по 30 зр.

— Бездымный порохъ. О силѣ, примѣтахъ и вылихѣ бездымного пороку на стратегію, тактику та всагалѣ на цѣлу военну шугу, писали мы вже передъ тѣмъ при рѣзныхъ нагодахъ, — але о фабрикации и коштахъ сего пороку годѣ було дѣе донести, бо и все було тайною. Теңеръ же посла дѣякихъ поодинокыхъ згадокъ министра вой-ны подѣа сегоднѣшнихъ делегаций, можна хочъ дѣе ближе дознатися про вырѣбъ бездымного пороку. Въ Австрій естѣ фабрикація бездымного пороку, за-дѣа dokonаныхъ хѣмичныхъ выслѣдовѣвъ, взгляду найдѣевошю, але мимо того вырѣбъ кѣ-льограму нового пороку коштуе чѣе пять разѣвъ дорожше анѣжъ давного, черного. Сѣкѣлю одѣнакъ сей коштъ выносить? На се пытаніе годѣе точно одѣвѣсти, бо вырѣбъ пороку естѣ державнымъ монополемъ, але такъ можна вывести: Кѣлю до-брого пороку черного коштуе въ торговлі 1-87 зр., тожъ коштъ фабрикации выносеѣтъ имѣвѣрно половину зѣ того, отже 94 кр., а если вырѣбъ бездымного пороку коштуе 5 разѣвъ толькѣ, то буде 470 зр. за кѣлю. Сю надзвичайну дорожню полонивъ министръ Баверъ тѣмъ, что сырѣ мате-риалы дорогѣи и трудно ихъ переробляти. Якъ-жѣ то тѣ материалы? Одѣвѣтъ на то даѣе меморіалъ цурндорфской фабрики мѣганіту, предложений ав-стро-угорскимъ делегациямъ разомъ зѣ оцѣрго достаѣлѣи бездымный порохъ для арміи по дѣ-шевѣшій цѣбѣ одъ правительственной фабрикации, за котрой дешевошю промавляѣтъ министръ Ба-веръ. Послѣ сего меморіалу цурндорфска фабрика вырѣбѣе бездымный порохъ зѣ мучки крохмал-ной трактованѣи кислотою саітровою, при чѣмъ атомы гѣдрогену въ крохмалѣ заступаютъ ся ато-мами азоту. Сѣ фабрикація подѣбна естѣ до фа-брикации иншихъ выбуховыхъ матеріи, бо п. пр. бавовну стрѣльничу одержуеѣ зѣ волоконъ рос-тинныхъ або деревныхъ, трактованыхъ кислотою саітровою, а тѣ волокна мають складѣ подобный до крохмалу. И чудна иронія насуваєсь на гадку: крохмалъ яко хлѣбъ живитъ людей, а яко голо-вний складѣникъ выбуховѣи матеріи убиваѣе людей. Цурндорфскій порохъ маѣе дробный зерна и не выбухавъ одъ удара або тертіи. Министръ Баверъ знаѣ сѣй продуктъ, але не высказавъ нѣякого осуду о нѣмъ, нагометѣе домагаѣвъ ся, чтобы держа-ва выставила власнымъ коштомъ пороховъ млыны та у власномъ зарѣдѣ вырѣбляла пороховъ для ар-міи зѣ волоконъ деревныхъ трактованыхъ кисло-тою саітровою. Складѣники пороку бездымного не суть тайною, бо кѣбѣе вырѣбу и сила зале-житъ одъ тайны хѣмичной при самѣмъ вырѣбѣ. Нѣмецкій порохъ бездымный достаѣлѣе згадана цурндорфска фабрика, тожъ рѣзница обоѣхъ вырѣ-бѣвъ въ тѣмъ, что нашъ порохъ зѣе волокана прус-кой зѣ крохмалю. Котрый порохъ лѣбшій, не зна-ти, але министръ Баверъ вѣвнѣеѣ, что австрійскій зѣе всѣхъ такихъ фабрикатѣвъ найлѣбшій. — Въ газетахъ нѣмецкихъ появила ся така цѣкава за-мѣтка шо-до бездымного пороку: Вѣдома рѣчи, что злодѣй лѣсной звѣрникъ уважуетъ пороку, который выдаѣе менше гуку и менше дыму. Порохъ такий приладжуютъ въ сей способъ: Звичайный порохъ завязуютъ въ тонку шматку (тюлоу), одтакъ об-дѣвлюють грубо тѣстомъ, звичайно зѣ ячмѣиной муки, и всаждають мѣвъ хлѣбъ у пѣчѣ. Коли-жѣ сѣй хлѣбъ учѣе ся, розпунають его, а порохъ безъ мѣшана выставляютъ на воздухъ, чтобы вы-сушивъ ся. Такой порохъ не выдаѣе нѣякого дыму.

— На шпиль горы Jungfrau. Зѣ Берна доносите, что швайцарска рада звязкова удѣлила п. Кехлі-нови зѣ Циріха дозвѣлъ выбуудвати зѣлѣзнич-на шпиль горы Jungfrau. Гора сѣи назвы естѣ въ бернѣвскихъ Альпахъ висока на 4167 метрѣвъ; вершокъ горы саміе ожеледѣцѣ. Кехлінь подаючи о концію, казуювавъ, что доступъ на Jungfrau бу-де тѣмъ самымъ для Швайцаріи шо вежа Ай-фѣль въ Парижѣ. На шпилью выбуудуютъ обсерва-торію метеорологичну и астрономичну. Зѣлѣзница буде мати вразу лишъ 37 прѣ. подѣвѣсѣи и буде се звичайна зѣлѣзница гѣрѣка о вузѣкомъ шляху. Одѣакъ подѣвѣсѣи буде вже 80 прѣ. и буде за-вѣдена зѣлѣзничѣи системы трибовѣи або зубѣтѣи та буде мати пять по собѣ бѣеосередѣе слѣдую-чихъ зѣлѣзницѣи ливновыхъ (Drahtseilbahn). Мото-ромъ буде електричѣеѣ. Коштѣы будѣвы обя-слѣи на 9,746 000 франковъ, а доходы зѣлѣзницѣи на 7 прѣ. Выѣздъ на гору и зѣ горы буде ко-штувати 50 фр. Зѣлѣзница буде выкѣнѣена въ 1892 р.

— Арѣбній вѣсти. Громада Кугайѣвъ, пов. львовско-го, одержала 100 зр. побѣмоги одъ цѣсаря на будову школы. — Заступникомъ маршала рады повѣтвой въ Бродѣхъ затвердивъ цѣсаръ п. Во-лодѣслава Гѣвѣоша. — На стаци зѣлѣзницѣи Каро-ля-Людвика зѣ Медницѣ, зайшли въ ночи конѣи мѣжъ поѣздѣ товаровъ и osobowych, идучій зѣ Львова. Побѣды роздужили конѣи, при чѣмъ одѣнъ вѣзъ поѣзду товарѣи вывернувъ ся а побѣдъ osobowych мусѣвъ задержатися побѣе Медикою поѣ-тора години.

Вѣсти зѣ Еп. Перемыской.

Презенту на Долге, дек. дрогѣбичного, о державъ о. Юлія Шихъ.

Въ пропозицію на Рихвальдъ, дек. бѣцког, принятий о. Петро Цапінскій.

Завѣдательство Усти руского на оденъ рокъ одержавъ Вас. Курило.

Еп. Консисторіа однесла ся до намѣстництва о згоду на кан. институтію оо.: Илар. Туны на Ракову и Ал. Яворского на Лопушанку Хомину.

Одпустку для поратования здоровья одержали оо.: Брон. Давидовичъ на два мѣсяцѣ и Исидоръ Мерена на два мѣсяцѣ.

Посмертний — ☿ — оковѣстки.

Юлія зъ Витошинскихъ Ясеница, вдова по бл. п. о. Юліанъ Ясеницкомъ, деканъ въ Высѣцку, упокоилась дня 28 н. ст. червня въ Борини. Вѣчна їй память!

Наука, штука и литература.

— Змѣстъ ч. 12. „Зерѣ“: Надъ чорнымъ моремъ, повѣсть Ив. Левицкого (дальше). — Весна и лѣто въ степу, стихи П. Кулѣша. — Геній, повѣстка Ив. Франка. — Розмова, стихи Л. И. Глѣбова. — Исторія литературы рускоп. — Записки топографічно-историчні о стародавнѣмъ мѣстечку Потилича, Евг. Гориньцкого (дальше). Замѣтки бібліографічні.

Именованія, конкурсы, перенесенія и пр.

— Перенесенія. Міністеръ справедливости перенѣсъ нотарѣвъ: Володимира Душпиньского зъ Комарна до Косова (пѣсля нашихъ інформацій, а пѣсля Kirjer-a Lw. до Коросна) и Ант. Длугошевского зъ Солотвини до Чешанова.

Господарство, торговля и промыслъ.

— Будівничий майстеръ церквей. Лесько Кошчикъ зъ Яворова, почта Соколовка коло Косова въ коломийскихъ горахъ, выбудувавъ въ Ляшкахъ коло Львова р. 1889 нову величезну прекрасну церковь деревяну, въ 1890 р. выбудувавъ другу деревяну церковь въ Сорокахъ коло Львова, о котрыхъ окрестностяхъ львовска знае и котрій вже не одній интересованій поблизшихъ сель громадяне отядали и любувались. Ляшки належать до парохіи Сорѣкъ. Позаякъ той ще молодой майстеръ, дѣйстно тверезый, привѣтливый, чемный, а въ работѣ совѣстный, работы не розволѣкае, безъ руштованія саму церковь будувъ (а руштованье звичайно коштуе 150—200 зр.), длятого кому потрібно майстра до будованія церкви, зъ приятностію и зъ чистою совѣстію поручаю. Кто разъ его познасть, той подякуе менѣ, бо я все вдячний парохови Яворова Всч. о. Иполитови Окуневскому, котрый менѣ его поручивъ. Боть то гуцуль, вихованый та проживающій въ карпатскихъ лѣсахъ, дуже

спиртний и быстроумный, будувъ церкви лише зъ помощниками подобными собѣ другими тверезыми гуцулами. Для громадъ близше Львова або зельзницѣ поручаю складъ матеріалѣвъ будовляныхъ п. Найдєка на Городецкомъ у Львовѣ. Лѣшого, дешовшого матеріалу и спокою въ доставѣ надъ складъ п. Найдєка нема. Весь его матеріалъ чистый, добѣрний зъ паровыхъ трачокъ лѣсовъ скѣльскихъ та самѣрскихъ. Наконецъ знаючи, якъ трудности заходятъ при будованю церквей, а збудувавъ я ихъ уже три, и то безъ конкуренціи, готовъ я въ разѣ потребы служити жадающимъ радою. — П. Бажанскій въ Сорокахъ, почта Львовъ-Подзамче.

Телеграммы „Дѣла“.

Римъ 29 червня. Роздѣлилась тутъ поголовка, що правительства Австріи, Англіи и Италиі поробили въ дусѣ болгарской ноты до Порты кроки въ користь Болгаръ македонскихъ.

Петербургъ 29 червня. Зъ Владивостока наспѣла тутъ вѣсть, що тамъ явили ся два урядники хиньскій зъ англійскими инжинирами и заявили, що будутъ студіювати теренъ до будовы зельзницѣ черезъ Монголію до російской границѣ.

Вѣдєнь 30 червня. Вѣсть о розстрѣленю Паницы зробила тутъ дуже прикре вражѣнье и всѣ уважають сей фактъ за велику похибку Стамболова. Кн. Фердинандъ выѣхавъ до Карльсбаду.

Прага 30 червня. Зборы чешского товариства селянъ ухвалили выслати петицію до цѣсаря, чтобы онъ розвязавъ теперѣшний соймъ и чтобы новый соймъ зложеный зъ Чеховъ и Нѣмцевъ робивъ на ново угоду мѣжь обома народами.

Бѣлградъ 30 червня. Король Миланъ конферувавъ вчера дуже довго зъ Рістичемъ, якъ здаєсь, въ справѣ своєї послѣдней бесѣды. Зачувати, що ексь-король хоче зрѣбити спенсіонованого ректора Николаевича учителемъ своего сына.

Вѣдєнь 30 червня. Вчера рано вернувъ цѣсаръ зъ Будапешту. Польнымъ епископомъ именованый Кольманъ Бѣлопотоцкій.

Словарь руско-нѣмецкій

Евгенія Желѣховского.

Знижена цѣна 12 зр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“

Розкладъ ѣзды на зельзницахъ державныхъ.

важнѣйшій одъ 1 червня 1890.

Одѣзды зъ Львова.

Въ напрямѣ до Стрыя: 5 мин. 50 рано поѣздъ особый до Стрыя, Хирова, Стружа, Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станіславава и Гусятина; 10 мин. 20 передъ полуд. до Стрыя, Хирова и Сухон.

8 мин. 45 вечеромъ до Стрыя, Хирова, Сухон, Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станіславава и Гусятина;

Въ напрямѣ до Станіславава: 9 мин. 16 передъ полуд. поѣздъ послѣдний до Станіславава, Черновець, Ясєъ, Букарешту и Гусятина;

4 мин. 30 по полуд. поѣздъ особый до Станіславава, Черновець, Ясєъ и Букарешту;

10 мин. 16 вечеромъ до Станіславава, Гусятина, Черновець и Сучавы.

Въ напрямѣ до Белзця: 8 мин. 3 рано поѣздъ мѣшанный до Белзця и Сокаля.

2 мин. 29 по полуд. поѣздъ мѣшанный до Белзця, только въ пятницѣ.

4 мин. 43 по полуд. поѣздъ мѣшанный до Белзця только въ вторки.

Приѣзды до Львова

Зъ Стрыя: 8 мин. 26 рано поѣздъ особый зъ Буда-Пешту, Мункача, Лавочного, Сухон, Хирова и Стрыя.

3 мин. 36 по полуд. поѣздъ особый зъ Сухон, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станіславава.

12 мин. 8 въ ночи зъ Буда-Пешту, Мункача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станіславава.

Зъ Станіславава: 6 мин. 53 рано поѣздъ особый зъ Сучавы, Черновець и Станіславава.

2 по полуд. поѣздъ особый зъ Букарешту, Ясєъ, Черновець, Гусятина и Станіславава.

8 вечеромъ поѣздъ послѣдний зъ Букарешту, Ясєъ, Черновець, Гусятина и Станіславава.

Зъ Белзця 10 мин. 17 рано поѣздъ мѣшанный зъ Белзця только въ вторки и пятницѣ.

5 мин. 41 по полуд. поѣздъ мѣшанный зъ Сокаля и Белзця.

Годинины поданіи пѣсля годинника львовского.

Оголошенія розкладу ѣзды на шляхахъ зельзницѣ державныхъ въ Галичинѣ дѣстати можна въ каждой стациі по цѣнѣ 6 кр. за одинъ примѣрникъ.

Парцель до продажи при улицахъ Мицковича, Браерѣвской, Подльевского Шопена, Монюшка, Казимирѣвской, также каменницѣ при тыхъ улицахъ. Ближихъ інформацій удѣляє, а также дотычный плянь ситуаційный, мѣстачій окруженье того комплексу выдае и высылае на жаданье П. Т. купующимъ безплатно Зарядъ реальности Емили Вертеміліана Браера, Львовъ ул. Браерѣвска 10.

Всѣлякѣ Листы заставнѣ Товариства кредитового земского

4½% Листы заставнѣ Банку краєвого

4½% Позичку краєву

4% Облігаціи пропинаційный

Всѣлякѣ облігаціи довгу державного

Зельзничной облігаціи першенства

Льосы державнѣ и приватнѣ

продае подѣ найкористивѣйшими условиями

Сокаль & Лілієнъ

3360 118—156 Дѣмъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.

Порученія зъ провинціи выговорює ся одворотною почтою безъ дочисленія провізіи.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручає прямо зъ фабрики

СВѢТЛО

I а по 80 зр., II-а по 72 зр., за 100 кил.; при замовленяхъ 50 кильогр. 3%, а при 100 кил. 5% опушту.

Упрашаєся подавати точно величину свѣчокъ и послѣдну стацию зельзницѣ, до котрой має свѣтло выслатися.

2998

ДИРЕКЦІЯ.

Конверсія 5% листѣвъ заставныхъ

Гал. Тов. кред. земского.

Вымѣну 5%-выхъ листѣвъ на 4½%-въ полагаджую подѣ оригинальными условиями и выплачує вже теперъ купоны платнѣ 30 червня 1890 зъ 5%, 4½% и 4% листѣвъ не ѡдтручаючи нѣякои провізіи або есконту.

АВГУСТЪ ШЕЛЕНБЕРГЪ

дѣмъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.

Выдаєниѣ газеты львовскѣ „Надѣя“.

Пренумерата рѣчна на провинцію зр. 1.80.

До продана за 3000 зр.

въ Печинѣжинѣ коло Коломыйѣ (станція желѣзнична, судъ, урядъ податковий, зарядъ лѣсовъ и доменъ въ мѣсци, вѣлье пасовиско громадске и безплатный побѣръ ропы сѣбнои) Реальность, давнѣйше одна цѣлѣсть, теперь два примежны тѣла ипотечный о двоихъ нумерахъ домѣвъ, домъ въ пленицѣ о 4 комнаты, кухни и т. д., будынокъ господарскій въ пленицѣ, власна кирница, огорода шѣсть морѣвъ найлѣпшой почвы, нѣякихъ тягарѣвъ, користо вынаймае ся. Продавецъ Р. СТЕВЛЕЦКІЙ, Львовѣ, ул. Жовковска ч. 28.

БРИ-

твы правдивый швейцарскій и англійскій, мыльнички, ремѣнцѣ и мраморки до острѣна, мыла, пензлѣ и т. п.

поручае найдѣшесше

магазинъ товарѣвъ модныхъ, бѣла мужеского, товарѣвъ галантерейныхъ, выробѣвъ рукавичничихъ парфумеріи и т. п.

БРАТѢВЪ ЛЯНГНЕРѢВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16

Цѣнники на жаданье даромъ.

ТОРГОВЛЯ СУКНА И МОДНЫХЪ ТОВАРОВЪ ВОВНЯНЫХЪ.

ИВАНЪ ВАЛЛЯХЪ и СЫНЪ

у Львовѣ, Риннокъ ч. 33.

Рѣкъ основанія 1841.

Поручае матеріи и останки вовнянны на сезонъ весняный и лѣтний, зъ минувшого року, по дуже зниженныхъ цѣнахъ.

3329

Льосы Выставы Вѣдѣньской по 1 зр.

Каждый льосъ на **«оба»** тягненія важный.

Списъ выгранныхъ на оба тягненія. 3539 (8—50)

Перше тягненіе 14 септія. Друге тягненіе 15 жовтня 1890.

1 выгр. 50.000 зр. варт. 1 выгр. 50.000 зр. варт.

1	"	5.000	"	"	1	"	5.000	"	"
1	"	2.000	"	"	1	"	2.000	"	"
1	"	1.000	"	"	1	"	1.000	"	"
2	"	500	"	"	2	"	500	"	"
5	"	200	"	"	5	"	200	"	"
10	"	100	"	"	10	"	100	"	"
20	"	50	"	"	20	"	50	"	"
50	"	20	"	"	50	"	20	"	"
200	"	10	"	"	200	"	10	"	"
2000	"	5	"	"	2000	"	5	"	"

Льосы по 1 зр.

можно достати у Львовѣ въ конторахъ: Августа Шелленберга, Сокала & Ліліена, Кіца & Штофа, и Якова Штро.

Портреты русскихъ послѣвъ.

Заходомъ редакціи „Батьковщины“ выйшли до теперь зъ друку портреты отсѣихъ русскихъ послѣвъ: Ю. Романчука, Л. Рожанковского, Г. Гурика, О. Барабана, д-ра Д. Савчака, д-ра Т. Окуневскаго, д-ра М. Короля и о. К. Гаморака.

Поодинокій портретъ вразѣ зъ оплатою почтовою коштуе 12 кр. — всѣ разомъ 75 кр.

ЗЕРКАЛО

письмо політїачно-гумористичне виходить у Львовѣ, при улицѣ Баторія ч. 24, два разы въ мѣсяцъ то е 1 (13) и 15 (27) каждого мѣсяця.

Цѣна предплатна на цѣлый рокъ 4 зр. на 1/2 року 2 зр., на 1/4 р. 1 зр.

Предплачувати можна бѣдъ кожого часу.

Фарбы олійны высылаеся до каждой станціи желѣзничной або почтовой франко.

ФАРБЫ ОЛІЙНІ

цѣлкомъ готовы до ужитку, рѣзны лякиры, покосты, всѣлякы можливы пензлѣ

ФАРБЫ въ тубахъ до робѣтъ артистичныхъ.

Глязуру бурштинову, масу французску ошадности, масу воскову до помостѣвъ и паркетѣвъ, а такожъ артикулы входящы въ обсягъ малярства поручае

торговля І. СКОВРОНЬСКОЙ
въ Тернополи.

При бѣльшѣмъ закупнѣ олійныхъ фарбъ опускаеся раба тѣ.

Цѣнники а такожъ взоры олійныхъ фарбъ на желанье высылаеся даромъ.

3482

Фарбы олійны высылаеся до каждой станціи желѣзничной або почтовой франко.

Львовска фабрика асфальту

и ульпшенихъ текстуръ огнетривалыхъ до крытїа даховъ

С. ШЕЛІГИ ЛИШКЕВИЧА инжиніра
Львовѣ ул. Корытна 13.

поручае: Асфальтъ до фундаментѣвъ для изольованія мурѣвъ бѣдъ возкости кладены на фундаменты въ горячѣмъ станѣ Еластичный изоліріляты, ульпшену огнетривалу Тектуру высокихъ родѣвъ до крытїа даховъ, роля 10 м. □ бѣдъ зр. 2-50 до 3-50.

Лякъ асфальтовый до консерваціи даховъ текстуровыхъ. Смоу англійску безводну масу кавчукову.

Осуше асфальтомъ, яко одинокимъ средствомъ звѣстнымъ въ будѣвництвѣ наибѣльшавоухченіи стѣны въ мешбанахъ.

Пищитъ застарѣлыи грибокъ деревный.

Фабрика выготвляе въ цѣлѣмъ краю своими людѣмъ покрытїа даховы текстуровы и ихъ репараціи. Метръ □ бѣдъ 50 до 75 кр.

3545 4—?

Долгодѣтну гарантію запоручае ся.

ДЛЯ МАЛЫХЪ ГОСПОДАРСТВЪ!!!

МОЛОТѢЛЬНЯ РУЧНА

системъ Hoffher

зр. 95.

СЪЧКАРНЯ

С. С. Н.

30 зр. а. в.

3553 4—9

продаетъ

Арнольдъ Вернеръ

Львовѣ ул. Собѣского ч. 3.

ИСТОРИЯ РУСИ

ч. I. II. III. IV. V. — Цѣна за I часть 15 кр. За всѣ части 80 кр. Достати можна въ товариствѣ „Просвѣта“ ул. Вѣрменска ч. 27.

ФАБРИКА МЕДЛІНІСКА

поручае на

СЕЗОНЪ

ВЕСНЯНЫЙ

Для панѣвъ:

Черевики зб шкѣры Croule зр. 3-25
" " телачон 4 до 5-50
" " французской 5—
" " лакирован, 5-50
" " варшавской 6—
" " лакир. шитї 6—
Пѣвчеревики темзовї зр. 3-50
" французскї зр. 4-75

Для панѣ:

Черевики зб шкѣры темзов. зр. 3-75
" гамбургской 3-60
" франц. 4-70—8—
" лакированї 5-75
" шевро 8—
Пѣвчеревики прунельовї 3—3-50
" темз. 3—3-50
" францус. 4—

Великій выбѣръ черевикѣвъ и шестикѣвъ для панночокъ хлопчатѣвъ и дѣтей. — Обильный выбѣръ мешѣвъ домовыхъ и пангофлѣвъ для панѣвъ, панѣвъ и дѣтей.

Замовленїа зъ провинціи выготвлюе ся бѣворотною почтою.

Филия: Краковѣ, ул. Гродска 34; Черновѣцѣ, Hauptstrasse 9; Березжаны, Броды, Дрогобичѣ, Ярославѣ, Коломыя, Церемышлѣ, Рашѣвъ, Сучава, Самбѣръ, Станиславѣвъ, Стрый, Тарновѣ, Тернополь.

(32—40)

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватисъ на нашу часописъ.

Выдавецъ и одѣйталый редакторъ Иванъ Белей.

Цавѣръ зъ фабр. Чердынской.

Зъ друкарѣ тов. им. Шевченка, бѣдъ зр. К. Боднарского.

— Нонокраство въ Щирецѣмъ. Зѣ-пѣдъ Щирца пишуть намъ: Дописуватель зѣ пѣдъ Львова О. С. ударивъ въ головий болячий стороны сельцѣ щирецко околѣцѣ, — пѣдпанованье и коноводство, котре такъ удачно провадить ся, що рѣдко коли-дѣнайдесть украденый конь. Бѣтъ только злодега, що такъ конѣ идуть до Львова и Бѣбрки, бо слѣды провадить головно до Стрыйского гостинца, за котрымъ на входѣ тягнутъ ся великїи лѣсы, де можна безпечно переховувати краденый конѣ до часу, а потому одставити ихъ до Львова або до Бѣбрки. Пѣдщирецкїи села, якъ Ланы, Дмитре, Горбачѣ, Попеляны и инші, мусять жертвувати рѣчь рѣчно кольканаятъ парѣ коней на „пиши пропало“. Сими днями въ Горбачахъ украдено гнѣдого коня 3-лѣтного и кару кобылу 12-лѣтну зѣ сивановою поледку въ шерстю, особливо на головѣ и шию. Пошкодованїи въ тыхъ сторонахъ боать ся навѣтъ збирати доказы на пѣдозрѣного человека, бо можуть сподѣваться, що майно ихъ побѣде зѣдымоу, або потеряли иншу шкуру. Вирѣшымъ до кого-жъ мають удатись о помѣчь? Вѣзати пѣсля дотенерѣшнѣхъ выпадкѣвъ суть безспѣшїи противъ шайки злодѣйкоа а остаточно возьмѣмъ, що злодѣя выкрыють и засадитъ на два-три рокы, то чи его арештъ поправитъ? Противно, арештъ додае ему ще рутини въ тѣхъ промѣслѣ и большою смѣлости. Арештантѣ, выпущенїи на волю, кунуе собѣ сурдугъ, паньскїй капелюхъ, „польскїй“ чоботы — и такїи „сурдуговецѣ“, здоровїи, кругленькїи, ѣде черезъ села, а госнодарѣ кланяются сѣму низенько, наче Богѣ-зна! якому наповни, не догадуючыся, що то ѣде за Львова зло-

Виходить у Львові що два (хресті підля і руські свята) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Вісник найкращих новітніх“ виходить в четверок, а в суботу виходить на першій сторінці в Діло.

Предплату и инсераты принимают: у Львові Адм. нстрація „Діло“ ул. Баторія 24. Центральн. бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Карла Ягеллонца 9. У Відні M. Duker, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Moser, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Ganz, III. Kolonnenstrasse 1. Wollzeile 24. H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті и Гамбурзі M. Haasensteins & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ и вложеніе за инсераты платит у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ в літер. додаток в Австрії:

в Австрії:	в Галичині:
в північній частині . . . 18 гр.	в північній частині . . . 24 гр.
в південній частині . . . 9 гр.	в південній частині . . . 12 гр.
в чеській частині . . . 4 гр. 50 гр.	в чеській частині . . . 6 гр.
в німецькій частині . . . 1 гр. 50 гр.	

у Львові:

в північній частині . . . 18 гр.	в північній частині . . . 24 гр.
в південній частині . . . 9 гр.	в південній частині . . . 12 гр.
в чеській частині . . . 4 гр. 50 гр.	в чеській частині . . . 6 гр.
в німецькій частині . . . 1 гр. 50 гр.	

Редакція, Адміністрація и Інженерія вч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попередній застереженні. — Рекламні оголошення влітку вартують 8 гр. в рік. — Оголошення приймаються по ціні 6 гр. в рік, а за одиницю печатання, в рубль. Надбавка по 20 гр. в рік. Подарки числяться по 10 гр. в рік.

Пригадаємо нашим Впов. Передплатам, що вже вкотре почнуть ся перші повертки, тож и крайня пораворонати всякий залежності и надсилати передплату на слідуєчій повертці. З кожним четвертом управлінням наклад нашої часописи, тому мусіла бы наша Адміністрація здержати высылку всім тым, що або не вырвонили своєї передплати або не одновили єи на слідуєчій повертці. Гадаємо, що ся пригода выстане, щоб оминуті ненавучно ані для нас так и для Вп. Передплатників перерви у высыланні часописи.

У Львові, дня 2 н. ст. липня 1890.

Закон ухвалений чеським сеймом в маю сего року на надзвичайній сесії, а докладаючи нового устрою краєвої ради школьної в Чехії, одержав уже царську санкцію.

Досі обов'язували закон о надзорі школьній, виданий сеймом чеським ще 24 лютого 1873 р. Рада школьна краєва становила одну цілість, в котрій елементи німецькі так само переважали Чехів, як у нас елементи польські Русинів. Чеські школи підлягали розпорядженню и адміністрації влади, чеському народови мало прихильно. По довгих експериментах прийшло вкінці правительству центральне до пересвідчення, що розвій школи вкрай важко єсть неможливий, як довго управа школи не лежить в руках найбільше інтересованої сторони, т. є. самого народу. Розвій школи в Чехії був в тым дуже спинюваний, що в краю тым в мішаным населенням вытворив ся значний антагонізм національний, Чехи не бачили потреби духовних Німців, Німці не симпатизували з школами чеськими.

Новий закон краєвої сейму чеського о надзорі школьній перестроив склад ради школьної краєвої зовсім основно. Перестрой той лежить головно в вытворенні двох окремих секцій школьних: секції чеської и секції німецької. Обидві секції єходять ся окремо и кожда з них орудує справами школьними зовсім з-окрема, чеська секція всіма школами народними и середніми чеськими, секція німецька — німецькими. Засідання звичайні секцій відбуваються раз в місяць. Ім проводять намістники, як спільний предсідатель обох секцій, або его заступник. Урядовым языком в секціях єсть чеський и німецький, відповідно до їх національного поділу.

Обидві секції єходять ся чотири рази в рік и мають право займатися спільно тими

справами з поля школиництва, котрі не стосуються в ніякій звязі з національністю, а дотикаються загальних норм школиництва.

Новий закон школьний побільшив також число членів ради школьної о 5 посад. Тепершня рада школьна краєва складається з 27 членів. В склад єи увійдуть: намістник або віце-президент ради школьної, шість членів вибраних выдѣлом краєвым, по половині Німців и Чехів; референти для справ економічних та адміністраційних школьних, инспекторы краєві, два заступники ради міської праски: один Чех и один Німець; три священники: два католики и один протестант; один рабін и чотири члени з стану учительського: два Чехи и два Німці.

В кожній секції національній буде протестувати по 13 членів. Духовні и заступники закону мейсерового будуть засідати в обох секціях и мусіть знати оба языки краєві. Референти для справ чисто адміністраційних назначує сам намістник. Вибрані автономні члени уступають по шести літах. Прочі постанови нового закону єуть меншої ваги.

Коли порівняємо новий устрій ради школьної краєвої в Чехії з устроєм краєвої ради школьної в Галичині, выйде різниця дуже значна. Коли Чехи и Німці одержали повне рівноуправління в управі школи своїх в тым заперечено вмі в новій розвій національній тых школи; коли школи ті прийшли під вплив обох народів з-окрема и ніяка сила не зможе вже спиняти їх розвою національного, — то у нас руські школи підлягають не Русинам, а рад школьної краєвої польським, бо Русини оскільки там заступлені, що межа автономічними членами єи засідать один-єдиний заступник ординаріату греко-католического. Русини бдѣ давно протестували против тепершнього устрою найвысшої краєвої влади школьної як невідповідний їх інтересам національним и як інституція, котрою Польське наділено в дорозі адміністраційній, а котра не єсть нормована жадним законом краєвым. Руські школи зависять вповні лише бдѣ доброй волі той же ради и як звісно, служать бдѣ політичній та національній руській, як національному выхованню молодіжи руської. Запорука, що школи наші будуть розвиватися відповідно до вимог духовних и народних Русинів, нема у нас ніякою. Додаймо до того, що Русини галицькі не посідають ані одних семінарій учительських руських, що инспектораты школьні окружні враху-

ють радами окружними єуть в руках Польським, та що в найновіших часах громадам одобрено право презентувати учительів — то бдѣсно наш на полі школиництва в порівнянню до нового ладу, який завведено в Чехії, показує ся дуже невідповідним.

Чи до зміни бдѣсних тых в Галичині єхотє взяти ініціативу ір. Таффе з власной волі, ми не знаємо, ба й не надіємось, знаючи, як який бдѣсно стоить нинішній кабінет до делегації польської, — але того ніхто не заперечить, що домагати ся зміни такого трагедіального школи наших єсть у нас повне право, тым бдѣльше, що до 1868 року Русини орудували самі школами своїми. Не надіємось також, щоб правительство австрійське могло вечно стояти при системі фортифікації одних народів над другими, и ми певні, що посли руські убоїмуть ся в найближшій час в сеймі, щоб и наші школи передано в руки тых, котрим єи мають служити.

ОДЗВА

до всіх П. Т. виборців меншон посѣлости повіта бережанського.

Выборці!

Всякий нарвня на наші ради повітові мають несомнісно свою причину не в самій тій автономній інституції, но в тій аномалії выключеній нашими невідповідними обставинами, що керма рад повітових не спочиває в руках певних и до публичной праці охочих людей.

Особливо наш селянський стан, котрий найбільше потребує помочи бдѣ рад повітових, и найбільше з тых інституцій повинен бы мати хбона, єсть зневоленій фактичними даними уважати раду повітову за не потрібний, а навіть шкодливий для себе тягар.

Крайній уже час, щоб до тей автономічній інституції ввійшов елемент здоровий, до публичной праці охочий, а надо все з публичным грошем ошадний.

Тепер лучає ся хороша пора, тую пожадану ціл в життя ввести, бо на день 17 н. ст. липня с. р. розписан вже выборы до нашої бережанської повітової ради з меншон посѣлости.

Всюди, де живе дух здоровий народний, взяли ся наші люди до діла, а їх праця — як показує щоденній досвід — не була безуспішною, — там приходили до рад повітових люди наші, — мали-ж бы мы Бережанці остати по заду?

Завязаний в ціл переведеніи тей спасенной для нашої повітової жити автономічній комитет на своїй днѣ нинішній бдѣбудній засіданню уложив уже інстукцію кандидатам до ради повітової з меншон посѣ-

лости, до котрої ввійшли чотири священники, шість селян и два люди з світської інтелігенції. Імена кандидатів задержує ся поки що в тайні. В день выбору рано аволюєт всі Выборці зголосити ся до члена комитету выборчого ад. д-ра Чайковського в Бережанах (ринок, дѣм Лайдера) и тогдѣ розділити ся межи них карти до голосуваня з іменами кандидатів.

Братя селяне! Се ваше діло, се переважно Ваше гаразд лежить в тѣм, щоб з выборов тых вийшли люди о Ваше добро бдѣли. Зважте то добре, що податок державний и краєвий Вас пригнітає, — нехай бы бодай в выдатках повітових заведи яку ошадність, бо мы дуже убогі.

Бережани дня 1 н. ст. липня 1890.

За комитет:

О. Юліян Олексевич, декан бережанський. — Д-р Антон Чайковський, адвокат краєвий.

Дописи „Діла“.

З Перемышля.

[Письмо бдѣ адвоката д-ра Иосифа Коля.]

Світла Редації!

В справі дописи поміщеної в ч. 123 часопису „Діло“ з дня 2 (14) червня с. р. під назвою „Нема надзвичайній патріотизм! Допис з провінції“, дотикаючи мого особи, а мѣстачон неправдиво представленій факт, упрямую вєсе на основі § 19. зак. прас. о поміщенні слѣдуючого спростуваня:

В подану о ульженє першої проволони до оборони в справі в загданій дописі наведеній, не ужив вѣданий п. Савдєрт, — як то честний дописувач подає, — „ponieważ pozwany nie umie wyrazownictwa ruskiego“, а уступ той дословно так звучить: „Wobec tego zaś, że pozwany ten ułożony jest w języku ruskim, którym pozwany wcale nie włada, że zatem musi się oglądać za tłumaczem zdolnym i biegłym w ruskiem wyrazownictwie prawniczym, do czego dłuższego czasu potrzebuje, z uwagi dalszej że w krótkim czasie 14-dniowym nie jest pozwany w stanie zebrać potrzebnego materiału do odparcia oświadczeń i dowodów etc.“

Наведений дословний уступ изъ дотичного подання выказує докладно и кожній читаючи так зрозуміє, що ужите слово „wyrazownictwo“ значить засіб слів термінологічній правничій в руськомъ языкѣ уживаній через коріст в практиці и в літературі правничій. Автор допису однакже опустивши, видно з умысле, по слові „wyrazownictwo“ слово „prawnicze“, надав цілому положенню значіння, як бы в тѣм подану являв руській тѣльце „wyrazownictwem ruskiem“ був названий, як однакже не єсть, що наведений мною дословний уступ изъ того подання выказує.

Не перечу, що тое подання вийшло изъ мого канцелярії, но тое не єсть що доказом, будьто бы я вѣнорував закони що-до языка

Два нові популярні видання просвітні.

А) Два славні мужі. І. Іван Гутенберг. П. Джамес Гарфільд. Написав В. Чайковський. У Львові 1890. Коштом и заходом товариства „Просвіта“. Б) Два забави. (Выдаваніе „Руского Товариства педагогичного“ у Львові.)

Увійшло у нас в звичай, що на так важкі видавництва, як популярні книжочки для народу, не звертає уваги, без всякого контролю переходить ся над ними до порядку денного, а дельмо доле тых видавництв ваймають ся хва самі товариства. При браку відповідної копльортера книжочок не дивота, що вєрзє вєльми цінні книжки лежать у нас в лѣтах по магазинах, стають ся жертвою зуба часу, або, в браку відповідної, служать за поживу и за гадяда мывш. А все-ж то капітал, котрий замѣсть привести доотни и послужити на дальшу таку ціл, лежить безхосенно и приводить до втрати товариства або и поодиноких людей. А кільки то у нас домів інтелігентних, де надаєтє по шафах цілі томи драматичних романів заграницьких, — лѣхота остати, нахана через справних жидків-копльортерів, — як сам я нераз бачив: Der eiserne Fürst, Książka żelazny, Adrianna, Córka Niewolnika, Błaga brabina и Богъ зна, якє смѣть Борбів, на чом образують ся наші, голодні домородні лектури, жѣлки и дѣвчата. За те по магазинах наших товариств та видавництв лежать цілі стоси своїх книжочок, періодичних літературно-наукових рочників, обидов, повістей, пробы класичних церковних и т. п., про котрі нераз довідаєтє хва бдѣ бібліотек. А предць одна картка Кулешова перекладу Шекспіровских драмъ стоить в-двоє тѣльце моральної цінї, кільки такий вєр фантастичній романи Борбів e tutti quanti! Сему треба бдѣ конче якось зарадити

и я спмнув про се тѣльце як про характеристику, чому наші періодичні літературні часописи падають одна за другою, правдичи до руни выдавчєв. Правда, єсть ще в нашій країні того, про котрі у нас звичайним практичним способом промовуєтє и про котрі л. традиції ради, волю також промовчати, а перейду до властивої теми.

Крім бібліографічних задоки про популярні видавництва (и звичайно в політичній днѣвничках чиста проція!) не зустрінем ся нїгдє з якимсь словом оцінки чи критики! Часами хва по закутаній по чуємь кілька слів: „що то варта?.. поєва на чоботы здаєтє ся“ и т. д. Розуміє ся, що такий оцінки наносить шкоди многосторонній, бо вєрять товариства або выдавчєв, не піддають їм жадних позитивних радок у выборі матеріялів и системи, вироблюєтє похлб до покутки критики не знавши річ в основі, а лише по заголовку, бдѣврасє охоту до читаня, а з сего сѣдѣм иде кривє понятє, що популярні книжочки мають вагу хва для простого мужика, котрий ніколи нічого не учив ся и нічо о Божім свѣті не знає. Днѣ леда сурдутовця се вже не вальорє, бо не яє ся таких книжок читати. Тымчасом тєсячє людей-самоуків, зачєвляючи себе до інтелігенції, можуть именнє в таких книжочках находити для себе бдѣвідний корм, бдѣгато до придатного, нового и цѣкавого, наколи-б забули на час, що се писано для мужика, а мали на увазі лише книжку и нічо бдѣльше, та дивлясь що у ній там предць пашє ся?

Така сама справа и з нашими жѣвотцтвом. Не хочє нікого оскорбляти, уймає єсти, або, як то кажуть, давати на притык тым, що бажать до своїх посєрєцѣ высокой просвіты, до чого впрочѣм стрѣмїтє єсть святим обов'язком всякого, — але скажати мушу, що загал руського жѣвотца потребує впередє ще дуже великого еле мєн-

тарного підкладу. Кому знанє образованє дѣвчати на провінції помєнших офіціалів приватних, бдѣвших господарѣв-сурдутовчєв, посєрєбѣ, навіть властєлѣв бдѣвших посѣлѣстей Русинів (мѣжє Поляками тає саме добро бдѣ тым зглядом!), дѣльє, як образованє сѣ дѣвчата сѣльських учительів, бдѣднѣвших священників и м. и, той певно признаєтє, що популярні видання просвітних товариств можуть в бдѣгато згладѣх заступити їм выдѣлєні школи, бдѣточє не піддають їм систематичного матеріялу школьного після згоря уложєного пляну, та все-ж піддають легкій матеріял, котрий так само потрафити розвивати и виробляти яєний погляд на річ, самостійний и не вычачений через тяжкі и неясні наукові доктринєрі — правильний суд. Ба, що бдѣльше, в таких виданях найдєтє не одно, що направдаєтє до покористваня з набутон вѣдомости практично. А коли бдѣ популярних, простолудєвх книжочок не цуралося и бдѣгато нинѣших дѣвчати, що по убѣченню выдѣлових школи або якого приватного пєнсїона засѣдѣть зараз до заграницьких романів або запускають ся в тяжкі наукові доктринє, не бдѣботуєтє добре грунту лекцію, популярно лектуру, не попадали бы в крайностє, знеохочєнє, отчаїдушнєтє, пєсємізм, в пописуванє фразєологію, безладнимь сортуванєм незрозумѣлых їм термінових слів и прикладанєм там, де се, якє вже Гайє: am wenigsten passt! Тым способом не вѣтворювала-б ся та хороблива неація вєсєго, що не підходить під певні задогматовані згоря теорії, путанна двачьких конклєзій, який часто-густо в товариствах піддаєтє нѣбї то поважних выводовь можна почути.

Те саме можє сказати и о молодєжє мѣжєской. Нема у нас популярної, ба й жадної лектури з поважних добутокєв вєсєвѣтної науки, а молодѣжє муситє хпати ся за книжки на чужбї, як кому, лєди зрозумѣ-

мѣлбї бесѣд, и то без жадної системи. За отє платити и заплатити Русь велику дань найкращими таланами своїми, котрі падають жертвою своєї охоты и пильности, и стають опєсєла або фантастами, теорєтиками нечєлєвчєми ся з дѣйстєвнєм жєтємь, обставинами, грунтом и практичним примѣненєм наукових добутокєв, або пєсємістами, байдѣвчєми, и махнувши на все рукою стають прямо ворогами всякого поступу и дѣвчати є лѣшенє, коби їм було добре. Ну, та се яєє нача річє, надь сѣм повинно застановити ся товариство именнє Шевченка, єсли думає стати засновкомь колєс руської академії. Для провінції и убожшїої інтелігенції можє „Просвіта“ стати справдѣшною академією уже бдѣ тепєр, наколи-б упорядкувала свої видавництва після певної системи и коли-б провінція не яє до тепєр уважала се товариство за выключно для простолудя призначєнє, аєє и сама взяла грємѣльну участь в члєстѣв, занїтерєсувала єго книжками, якє змѣстомь, чинила бдѣвідній уваги и ставила формальні бажаня. Досє, о скільки менѣ вѣдомо, інтелігенція заїмєє лише сєлян, мѣшчан, а тѣльце спорадично трафляєтє, що и священники висуєтє ся в члєны, а часами й учитель, хочє єї послѣдній повиннї становити лѣз найчислєннѣйшій удѣл. Іаша річє, чи популярні видавництва „Просвіты“ находять пильних читатєлѣв мѣжє такими члєнами. Я з практики знаю, що в товариства просвітні заїмєуєтє інтелігенція наша з чєсто патріотичних побудокєв, та тым и вылючно собѣ, чому о тых видавництвах ніколи вѣхто и слова не напашє, хочє є люди у нас, єсли часто-густо в провінції, котрі, єтєкаючиє з простолудїномь раз-у-раз, можуть знати єго потреби, способ розумованя, народно дїлєктику и практичну психологію, а через те и знають способи заїтерєсувати простолудїна важними, хочє для него на око зовѣсь не цѣкавими річєми та справами. В

русского яко краевого обявляющій або бувъ не-свѣдомый тѣхъ-же. Честного дописувателя сумѣнно запевняю, а навѣтъ вѣрдоуственнымъ особамъ можу ему выказати, що только на выразѣ жаданія и застерѣженія собѣ черезъ п. пѣваного, абимъ помѣстивъ, що бнъ не ро-зумѣе языка руского и жада, абы ему перевѣдъ того позы на языкъ польскій удрѣнено, — коли монъ представлѣна о неумѣстности такого жа-данія, супротивъ законѣвъ обявляющихъ шо-до языка руского, яко краевого не помогла, — уступъ той помѣстивъ емъ.

Замѣтъ въ той дописъ учиненный менѣ, яко бимъ хотѣвъ въ той способъ патриотизмъ заманифестувати, естъ затѣмъ цѣлкомъ неслух-ный, ддятого такожъ и удѣлена менѣ чест. дописователемъ рада, абимъ перенѣвъ ся, де бы рускимъ пнемомъ менѣ головы не клопо-тано, естъ неумѣстною, бо пнемъ руского во-вѣмъ не страхаюсь и головы мою собѣ не заклопочу.

Зъ поважаньемъ — *Д-ръ Исидоръ Коль,*
адвокатъ въ Перемишлянѣхъ.

Зъ Рогатина.

[Ще де-що про збѣръ дядѣвъ аеп. львовском.]

До дописи „Дѣла“ въ ч. 133 о збѣрѣ дя-ковъ аеп. львовскомъ подаю деякія основнѣйшія вѣсти.

Зборы розпочались богослуженьемъ, ко-тре одправивъ о. сов. Ил. Дзеровичъ, парохъ рогатинскій въ осудженю цотирохъ свяще-никѣвъ. Численно збраний даяи становили хоръ пѣдъ управою Илѣмъ Бойкевича, дяка рогатинского. На богослуженію бувъ и мѣсе-цовой староста Масюкъ, а по богослуженію по-желавъ навѣтъ наилучшого успѣху дакамъ и заявивъ, що комисаря правительственного на зборы не выше, будучи певнымъ, що даяи яко львовскій пѣддѣръ цѣсаря будутъ посту-пати въ границѣхъ законныхъ. Комуна рога-тинська одступила салю нарядъ на збѣръ дя-ковъ. О 2-й годинѣ одкрывъ засѣданье о. Дзеровичъ промовою, въ котрій подбавъ пе-чальность митроп. Сильвестра о справу товари-ства дяковского, вдячність ддя цѣсаря за кон-ституцію, а потому представивъ велику зада-чу товариства. Обсѣла ддя короткости часу прочитано кѣлька параграфѣвъ статута, одно-саяхъ-ся до нарядѣ товариства. Зборанье провадило свои наряды дуже поважно и явно було, що порозумѣло свое становиче. Збѣръ ухваливъ:

1. Одъ всѣхъ збораныхъ зложити подяку Виреосъ. Сильвестрови за те, що приймивъ покровительство надъ товариствомъ дяковъ.
 2. Статуты выпечатати и роздѣлати дя-камъ архієпархіи львовской.
 3. Просити Вѣд. священникѣвъ вилучати на своихъ дяковъ, чтобы вписували ся до того товариства въ своиѣ власныѣ интересы.
 4. Зложити науку сѣбѣ хорального въ Рогатинѣ, чтобы по мысли § 3 буква а) ста-тутѣвъ мали нагоду образовати ся въ сѣбѣ.
 5. Однести ся до Виреоса, митрополита, чтобы по мысли статутѣвъ § 4 буква а), яко покровитель, вызначивъ зъ-помежи членѣвъ дѣйствныхъ, спомогающихъ и почетныхъ пред-сѣдателя и заступника предсѣдателя, и давъ дальшу уважку, до мають одбувати ся загальні зборы на будущее, бо § 2 статута гласить, що мѣсецемъ пробуваня товариства естъ городъ Львовъ а Вѣд. Консенторія пѣдъ днемъ 20 мая 1890 р. ч. 3.879 удѣлила подтвержденіи стату-ти комитетови на руки Илѣмъ Бойкевича въ Рога-тинѣ.
 6. Припоручати присутнымъ на збѣрѣ дя-камъ, чтобы въ кождѣмъ декаватѣ зложити на основѣ § 27 статутѣвъ особій атеатуры, де зголосятъ ся 10 членѣвъ.
 7. Членскій книжки выпечатати и розда-ти межъ членѣвъ та выкупати въ нахъ член-скій вкладки.
 8. Збораній владки заразъ одсылати до шадяночъ каси, а книжка шадяночъ мае бути выставлена на имя Бойкевича и Юліана Мо-соровъ.
- Вписове цѣлкомъ або въ части зложило уже 34 членѣвъ.

Зъ-пѣдъ Равы рускон.

[Непошанованье руского письма.]

Дальшій причинкъ старон исторіи упо-сѣджуваня насъ Русинѣвъ на нашѣй прадѣд-ной землѣ, котрый, якъ усе, свѣдѣть о томъ, що насъ только тогдѣ знають, де ходять о „дай“. Ты, Русине, живѣть на своѣй прадѣд-ной землѣ только на те, чтобы ты всякій тасаръ гроша и крова, якъ державъ, край, повѣтъ и громада вымагають и котрѣ зъ кождымъ рокомъ збѣдшають ся, пон-сѣвъ, однакъ тобѣ не вѣдѣно користати зъ правъ, конституцію запорученыхъ, бо ддя тебе конституція — то только мертвая буква, теорія — въ практичнѣмъ житію тобѣ зъ конституціи користати не вѣдѣ-но. Ты, Русине, радуй ся только теорією кон-ституції, а практика ддя кого иншого, але не ддя тебе!

Въ першихъ дняхъ я. ст. червня с. р. приѣхъ Стефанъ Вербовый, господаръ зъ Кур-явѣвъ, до ч. к. старосты въ Равѣ руской по руски написане прошеніе, адресоване до ко-менды 80 полку пѣхоты о позволеніи ему на однорѣчне одрѣченіе выравы въ оружію (Waf-fenübung), до котрого на 13 дѣвъ почаша бѣтъ 16 я. ст. червня с. р. его вѣзавоно. Ддя бѣдшомъ певности пѣхотѣвъ зъ нимъ до старо-ства его стрѣлъ, Андрей Вербовый, началь-никъ громады Кораѣ, котрый знавъ, що вой-сковымъ справамъ при старостѣвъ займае ся фельдфебель, урядуючій при кождѣмъ старо-ствѣ. Фельдфебель, побачивши прошеніе по руски написане, сказавъ Вербовымъ, що до ре-гіменту вѣдѣно писати только по нѣмцѣмъ и по польскы, а по руски не вѣдѣно и не принавъ того прошенія. Мамоходомъ ска-завши, обѣщавъ самъ написати до рѣгменту просьбу и вѣзавъ 1 ар. за написаніе и 20 кр. на оплату почты, а стемгѣвъ на 50 кр. мавъ одлѣпити одъ прошенія руского и перевести на нове. По вѣдѣнохъ дняхъ Стефанъ Вербовый дойдѣвъ ся одъ фельдфебля, що зъ рѣгменту не позволили ему одложити выравы, але му-сѣтъ ити на 16 го червня.

Не йде намъ о то няче, якъ только о то, що до полку, зложеного майже выключно зъ войскавъ Русинѣвъ, має бути не вѣдѣно писати по руски, а вѣдѣно по польскы! Если вѣдѣно по польскы, то ддякого бы не вѣдѣно было пи-сати по руски до полку, зложеного зъ Русинѣвъ, отже руского? Коли бъ въ, безъ вынуж-денія, Русины писали до всякихъ властей только по руски, то бы цѣ-разъ рѣдше джучали ся выпадѣмъ непошанованя руского письма, бо ни-къ руске письмо, черезъ недбалѣсть самихъ Русинѣвъ, усе же естъ бѣлымъ крукомъ, тому жѣда пѣсаръ нимъ помѣту. Сумно и соромъ намъ Русинамъ! Поодиноко и спорадично бо-гато не вѣдѣмо, але сполучеными силами и вытрезвостію все переможемо и добѣемо ся нашихъ правъ!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Австро-Угорщина приходить чымъ разъ болѣе пока-що въ дробній конфліктъ зъ ты-ма державами балканскими, что стоять по сторонѣ Россіи. По ковалѣтъ зъ Сербію на-ставъ теперь малый конфліктъ зъ Черног-орію, а вѣна того конфлікта вышла одъ Чор-ногоры. Причина була та, що правительство черногорское не хотѣло признати вырокъ выда-ного однымъ трибуналомъ австрійскѣмъ въ якѣмъ справѣ. Правительство австрійске постановило отже збрати истнующій досѣ двозначіи що-до взаимного признанія дѣланъ судѣвничтва и выдало розпорядженіе до своихъ властей, что-бы такъ само поступали супротивъ судѣвъ черногорскихъ.

Въ Карлштадтѣ на Угорщинѣ настала зновъ афера зъ черножовтою хору-говю. Кѣли командантъ корпусъ фельдмарш. Райхеръ приѣхавъ до того мѣста на ви-спѣсѣи школы кадетѣвъ и заѣхавъ до готели „Фіюме“, выѣшено по хвали на дѣмъ черно-жовту хоровговъ. По якѣмъ часѣ хтось под-павивъ ту хоровговъ и она въ одной хвилѣ згорѣла. Фактъ сей викликавъ въ радѣ гро-мадской велике заклопотанье и она высла-ла

заразъ депутацію до Райхера, котра именовъ рады громадской высказала ему свой жалъ, що такъ стало ся. Слѣдство въ сѣй справѣ веде ся.

Министеръ гонѣдѣвъ выповѣвъ угор-скѣй фабрицѣ карабинѣвъ контрактъ въ справѣ доставы карабинѣвъ Манлихера и одданъ дальшу доставу австрійскѣй фабрицѣ въ Штаерѣ.

На працальнѣмъ парѣ въ честь нового пруского министра Микеля въ Франкфуртѣ мавъ новый министеръ финанѣвъ бесѣду въ котрій сказавъ: „Мене покликано до тяжко-работы, котра не обѣдѣе ся такъ легко безъ опоры якъ въ администраціи якого мѣста. Я готовъ однакожъ взяти ся щиро до дѣла и маю надѣю на верховну власть нашего цѣса-ря, котрый одбѣишь высоево прапоръ соціального помирѣня. Уповаю на спра-ведливѣсть справы и есьмъ переконаный, что той, котрый въ нѣмцѣмъ выступавъ въ обо-ронѣ справедливой справы, мамо всякихъ про-тивностей партійныхъ, знаѣде вѣдѣти призна-нѣе у розважнхъ мужѣвъ всѣхъ партій. Ту задачу можу сповниты не яко чоловікъ зъ якою партіи, бо до того покликаний мужъ всѣхъ партій, всѣхъ розважнхъ мужѣвъ кождого напрямку. Розходѣтъ ся о то, чтобы тягары державнй роздѣлиты справедливѣй-ше; розходѣтъ ся о то, чтобы переѣмѣны въ соціальныхъ односинахъ поодинокѣхъ влѣвъ, якъ мы переѣмали въ послѣднихъ десяти ро-кахъ, справедливо уважувати и погодити ихъ зъ законодавствомъ. Дякую судѣбѣ — казавъ Микель — котра завела мене до Франкфурта. Тутъ була ддя мене велика школа и я поста-новивъ сповнати мѣй урядъ державный поѣла-тыхъ самыхъ правилъ, якихъ придержувать ся въ Франкфуртѣ. Я хочу мѣрати, не подѣ-люжувати однихъ противъ другихъ, скупляти всѣхъ разомъ, а не роздѣляти; вѣсѣмъ буду радъ, що схотѣтъ збъ мною дѣлати въ патри-стичнѣмъ дѣлѣ. Не правительство само або са-ма репрезентация народу, не правительство разомъ зъ тою репрезентациею, але цѣлый на-родъ можѣтъ довершати велике дѣло. О то буду я старати ся.“

На нѣмецко-французскій границѣ наставъ зновъ малый конфліктъ, пѣдобенъ до тѣхъ, якъ минулыми роками часто джучали ся на сѣй границѣ. Два Французы зъ Кольроу зби-рали въ лѣсѣ, черезъ котрый иде граница, рѣ-ше. Пограничній войскъ нѣмецкій побачивши, что они переступили границу, заѣхавъ ихъ, чтобы они уступили ся, и они такъ збрѣли, только что не хотѣли стануть, коли войскъ до нихъ говоравъ и бнъ стрѣлявъ до нихъ та ра-нивъ одного зъ нихъ.

Бруксельскій Nord помѣстивъ кореспон-денцію зъ Петербурга, зъ котрой выхо-дитъ, что послѣдній подѣвъ политичный въ Евро-пѣ не збрѣла въ Петербургѣ глубокого вра-жѣнія. О краѣвъ въ Сербіи джумаютъ что она остаточно залагодѣтъ ся въ корѣсть Сербіи а о нѣтъ болгарскѣй не потребуе вѣхто — пѣсла петербургскѣхъ кругѣвъ политичныхъ — богато журити ся, бо жадна держава не схоче и не буде подпирати планѣвъ Стамбулова, котрѣ-лишъ могли бы миръ нарушити. Що-до австрій-ско-нѣмецкоу угоды, то сказано въ кореспон-денціи, что Англія подѣлявшисъ панованьемъ въ Африцѣ зъ нѣмеччиною лагодитъ собѣ на будущиѣхъ необчизимѣхъ запуганіяхъ.

Зъ Эрзерумъ наспѣла до Петербурга вѣсть, что Турки начали зъ томъ мѣстѣ на Орменѣхъ, знезачали церкви и богато Орменѣ поубивали. Вѣсть та подтвержѣуеь теперь, хочъ въ трѣхъ нашѣмъ видѣ. Зъ Константино-поля доносятъ именовъ, что правительство ту-рецке дождѣвалось, что въ арменскихъ цер-квѣхъ въ Эрзерумѣ переховуеь оружїе. Оно приказало отже своему губернаторови, чтобы дѣи збрѣивъ ревизію, але губернаторъ замѣстъ постулата оглядаю и даскратно, зачавъ пере-водити ревизію остевативно и безпощадно не-лишь по церквѣхъ, але и школахъ. То такъ обурно Орменѣ, что они заразъ почали збѣ-гати ся и стала противъ Туркѣвъ выступати.

Въ мѣстѣ збрѣивъ ся страшный заколотъ. Вѣсь склепы заразъ позамыкаю, а середѣ мѣстѣ людей на улицахъ настала бѣйка. Ормены по-чали стрѣляти въ нѣстолѣбѣ до турецкого войска, а то одновѣло тогды салѣвами и ста-ло багнетами колоты Орменѣ. При томъ убито 8 Орменѣ, а 30 покарѣнено тяжко. Убито та-кожъ кѣлька турецкихъ войскавъ и Туркѣвъ та покарѣнено богато людей, что до бѣйки не вѣдѣли ся и лишъ случайно явили ся на мѣ-сці заколоту.

Послѣдній болгарскѣ нота до Порты го-това прецѣ щось виробати, бодай въ одномъ напрямѣ. Зачувати, что Порты готова порѣба-ти деякія уступки въ справѣ болгарскѣй церквѣ, але признаніе кн. Фердинанда кня-земъ болгарскимъ стрѣчае такой трудности, что о томъ нема и бесѣды. Говорятъ такожъ въ Константинополѣ, что Порты хотѣла була зра-зу покликати Стамбулова до Констан-тинополя, чтобы бнъ давъ тамъ поясненя, але вѣдѣль выѣзѣдъ кн. Фердинанда тому перешко-дивъ. О томъ, чтобы Порты выслала окремый окружнникъ до державъ, не чувати ничого певного.

Бѣсѣда короля Милана на пирѣ універ-ситетскихъ профессоровъ выкикала въ серб-скихъ кругахъ правительственныхъ велике огорченіе. Заразъ по томъ пирѣ одбула ся рада министровъ, на котрій постановлено вѣ-сти ся якъ до вѣнергічнѣйшихъ средствъ про-тивъ короля Милана, а навѣтъ прогнати его зъ краю, коли-бъ бнъ хотѣвъ же дальше мѣ-шати до ся политикѣ. Що урадивъ Миланъ на конференціи зъ Рістачемъ, не звати, але то здаеь бути певнымъ, что бѣвъ постановивъ не уступати зъ краю, хѣба что его прогнано бы зъ одтамъ силою. Односны межъ Миланомъ а правительствомъ сербскимъ заострились дѣ-же, а въ наслѣдокъ того стала и праса серб-ска выступати зновъ зъ цѣлою силою противъ Австро-Угорцины.

Зѣвѣтъ бесѣды ректора Николаевича, котрою бнъ повѣтавъ кор. Милана на пирѣ, естъ такий. Онъ сказавъ насампередъ, что вѣмъ Обреновичъ есьмъ тѣсно зязане зъ культур-нымъ житіемъ въ Сербіи и зъ університетомъ. Одтакъ хваливъ бнъ любовь Милана до сего инстатута и сказавъ, что королю, котрый бувъ завѣдѣвъ репрезентантомъ законного порядку въ державѣ, уступивъ въ той надѣи, что тамъ збрѣи мѣсце новѣй системѣ, котра поведе сербскій корабель державный на дѣвшу доро-гу. Але замѣстъ постуку, котрый мавъ бути наслѣдкомъ утворѣныхъ Миланомъ либераль-ныхъ институтѣвъ, видко якъ всюды бере верхъ розладъ, якъ зневажае ся конституція, видко якъ настають вѣ тѣ трудности, якѣ наводять на Сербію зловѣще пѣацтво. На ту промову одповѣвъ Миланъ зѣвѣтно вже бесѣдою.

До вѣстей про розстрѣленье Пани-цы треба ще додати, что день его страченя бувъ первѣсто хѣбно поданый; его розстрѣ-лено въ субботу рано. Того дня по полудни одбувъ ся его похоронъ въ присутності жены и кѣлькихъ его свѣтѣвъ. Передъ смертію ка-завъ Паница, что бнъ вѣхѣли не думавъ, что его убѣють. Своего наймолдшого сына пору-чивъ бнъ опѣцѣ кн. Александра Батенбергского, а женѣ позволивъ бѣдѣти ся другій разъ. Якѣсь фалипопольскій кушечъ, котрого сына Паница застрѣлилъ особисто пѣдчасѣ войны за ягососъ коня, приймѣвъ свѣчка до церкви за душу Паницы. Зъ 21 кулѣ доставъ Паница 16 въ груди, а прочѣй въ ноги. Въ цѣлѣй Со-фїи були всѣ того переконаны, что князь поми-луе Паницу и ддятого вѣхто не думавъ, что его застрѣлятъ. Коли повѣрѣти нѣмцѣмъ га-зетамъ, то смерть Паницы не выказала середѣ Болгаръ великого жалю, бо кажуть загалѣво, что то бувъ чоловікъ стрѣгой и лютой и коли мавъ же власть, давъ ся не одному въ знаки и ддятого лишъ дуже мало мавъ привѣтлѣвъ. Навѣтъ оппозиція не адумѣе використувати его смерти, бо у неѣ Паница бувъ найбільше знезавѣдженый.

Кн. Фердинандъ приѣхавъ въ недѣлю вечеромъ до Карлсбада. Вѣсть о его при-ѣздѣ розійшлася була скоро по мѣстѣ и ддя-

популяризованю науки се рѣчь дуже великою ваги. Представити и поддати предметъ обра-нній въ формѣ ддя нерозвиненого розуму до-ступной и всякому интересной — е штучко, котра потребуе врожденного дотепу и талану, а до того всесторонню студию народноу пе-дагогичну и студию житя та обставинъ тѣхъ, котрымъ предметъ якѣйсь у тямку вѣснута хочемо.

Досѣ у насъ такого именовъ талану и чо-ловіка, котрый бы въ томъ напрямѣу праці посвѣтавъ ся, нема. Мы не маемо навѣтъ взорѣвъ, на котрыхъ бы мы покликатись могли, а до того ще вымѣны гадѣтъ въ справѣ по-пулярныхъ издавничѣвъ и за грѣшь не ку-пиши. А предѣны тѣмъ способомъ можна бы звернути увагу загалу на сю такъ важну спра-ву, заохотити молодыхъ людей пробувати своиѣ силы пѣсла. выказаныхъ правилъ чи ша-блонѣвъ и пускати мѣжъ людѣ не лишъ бо-гато паперу, але и интересной рѣчи. Свѣтъ и часъ не жде вѣхѣли не спеціальныхъ гѣнѣвъ, але суесть напередъ мозольною працею и штуч-кою, бо-жѣ не свѣтъ лѣпѣтѣ горшан.

Отенхъ кѣлька словѣ не въ лихѣй, а въ добрый гадѣцѣ одважнѣвъ ся и высказати при-наближающихъ ся загальныхъ зборахъ това-риства „Просвѣта“, одзначити вагу и значѣние сего товариства ддя нашего народу. Чей знаѣ-де ся чоловікъ, что читаючи сѣхъ кѣлька словѣ, застановити ся надъ задачею и вагою сѣи на-дѣцѣной институтѣи и насущной свои гадки та уваги высказе тамъ, де буде потрібно, на ви-користъ и будущиѣсть.

Перейду до увагъ и оцѣнки, пѣсла мого немѣрѣдогого суду, послѣднѣмъ книжочкѣ то-

вариства просвѣты: „Два славнй мужѣ“ В. Чайченка.

Що до самого предмету, то значѣние и вагу ддя нашего селянина може мати хѣба Ивѣанъ Гутенбергъ, яко добродѣй лю-дскости, постуку, просвѣты и за-ддявѣки, яку людскѣсть ддя того чоловіка гѣни вѣхѣли за-бути не смѣвъ. Борючисъ въ нуждоу, недостат-ками та рѣзкими злиднями, тынучисъ зъ костюмомъ въ руцѣ, торбною на плечи, а важною думкою въ головѣ, бѣвъ мѣста до мѣ-ста, Гутенбергъ не догадувавъ ся, что въ его головѣ важилась и прозѣбала розвѣзка судѣбы величій миліонѣвъ темзоу масы, важилась и прозѣбала гадѣа, что зреалізована въ смѣр-невѣкѣй, непоказной формѣ дробной черенки стане искроу всеобщаго революціи и за од-нымъ порушеньемъ холодного зѣднѣного мо-тора пхне тяжкій и повольный вѣзъ всесвѣт-ного постуку о сотки, ба тысячъ лѣтъ въ бѣ-гу на передѣ. Бо хто-жъ бы сподѣявъ ся, что такъ величезна гадѣа свѣлы дозрѣвъ ся разъ въ бѣдѣмѣмъ та же въ погорджѣмъ чѣловѣ-цѣ-ремѣснику! Се же чиста провѣа судѣбы надъ тѣмъ, що вважали себе за едно благо-родныхъ, не силнмленыхъ чорною роботою, претендатѣвъ та можновладцѣвъ.

Джемсѣ Гарфѣльдѣ, профессоръ, де-путатъ а вѣдѣнци президентъ державы, най-высшего власти — володаръ — нѣмѣго нѣте-ресного. Аджѣ Наполеонъ цѣкавѣйше явице пѣдъ тѣмъ зглядомъ. А однакъ ся власне по-вѣстка, сей Джемсѣ Гарфѣльдѣ, становати ме-въ нашѣй простолюдной просвѣтній літера-турѣ цѣнну перлу и збѣръ до наслѣдуваня популяризації гадѣкъ, якого рѣдко, вразѣ зъ его деталями, вынявши похибки деякихъ бра-ковъ зная авторного про простолюднѣе жи-

ть, фізичный розвитокъ и обставины, та зна-вая основноу педагогію. Ся прада поставила автора, В. Чайченка, въ монхъ очахъ на пер-ше мѣсце популярнатора и просвѣтного про-столюдиного учителя. Не маюча пѣдъ рукою дѣвѣнѣйшихъ выданъ просвѣтныхъ книжочекъ, вѣзъ знающихъ менѣ пнемъ, крѣмъ Франкового „Гавы“, я не знаю вѣшого, что могло бы въ томъ зглядѣ бодай въ части добровѣтны Чай-ченковому Джемсѣ Гарфѣльдову. Формѣи змѣстѣ, якѣ надавъ ему Чайченко, чиняте его такъ интереснымъ, что нѣхто зъ ос-вѣченыхъ людей не пожалѣвъ часу посвященого на перечитанье, а ддя нашего, пригнобленого злиднѣмъ и зраженого неодолимоу нуждоу народу може стати могучамъ товизкомъ въ борѣ за лѣпшу будучаѣсть, за красу долю.

Якъ въ попередѣнѣйшій книжочцѣ п. заг. „Середъ лѣдоватого моря“ показавъ Чайченко свой незрѣваный таланъ въ обра-зовомъ укладѣ картинъ дамокон пѣвнотѣ зъ еи житіемъ, людскихъ приподѣ, бѣдѣвъ въ борѣ о насущный, енергій одилицѣ въ непа-стѣхъ и критичныхъ рѣшачюкахъ хвиляхъ и т. д., такъ въ Джемсѣ Гарфѣльдѣ показавъ до-очно, въ легонькой доступной вождѣму фор-мѣ, что може любовь працѣ безъ фальшивого еи класифікованя, стадесть характеру непо-хитѣлѣсть намірѣня въ прямованію до збрѣу-самостійности, вироблена собѣ добробуту и повною незалежності одъ змѣнчюныхъ обста-винъ житя. Въ оповѣданю авторъ иде нога за ногою черезъ цѣле житѣе Джемса, ба навѣтъ не поминае подробѣ его рѣднѣхъ, котрѣ хочъ ддя оповѣданя о Джемсѣ суть майже непо-трѣбнѣй, однакъ ддя цѣли и провѣдѣноу гадки суть цѣннымъ засновкомъ, якъ порожня кан-ва, на котрій невпинна и терпѣлива рука

звернуе припадѣе дѣло свои працѣ. Одъ першихъ черевѣкъ трѣлѣного Джемса, котрѣ бнъ уже затѣмѣвъ и то на цѣле житѣе, ажъ до его смерти стоять намъ Джемсѣ жи-вымъ зображеньемъ передѣ очима у всѣхъ его фазахъ душевного, морального и фізичного возраста въ кождѣмъ стѣпеню житѣйскихъ обставинъ до послѣднѣмъ хвѣлѣ житя. А кѣль-ко трогачючихъ, хочъ звычайныхъ и просто-душныхъ сцѣвъ, въ той простенькой біогра-фічній повѣстцѣ характерного чоловіка героя! Ддя учителя есть се велика цѣкавыи и цѣнный матеріалъ до зжукѣ въ школу, при подаваню примѣровъ, якъ „треба любити свой край рѣднѣй та працювати, вчати ся“, (якъ навчати мати Джемса), щобъ „богато ду-можъ почало снувати ся у маленькой дѣтячѣй головонѣцѣ“, та щобъ и у насъ выросло по-копѣнѣе, ддя котрого не нѣстували бы слова: „не вѣмю, не можу“.

Якѣи зѣвѣтъ тои хорошѣ повѣстѣи про Гарфѣльда та яку цѣль мавъ авторъ, котру вповнѣ осягнувъ, найлѣпше побачимо зъ са-мыхъ простѣстатѣхъ словѣ автора:

„Не часто бувають на свѣтѣ такі люде, якъ Гарфѣльдъ. Богато добра бнъ збрѣивъ рѣд-ной країнѣ. Та й мертвий бнъ робить добро людемъ. Читачюча про те, якъ бнъ живъ и якъ бнъ робивъ, люде навчаютъ ся знати, что пра-ца невтомна та наука доводитъ до щастя. Лю-де навчаютъ ся нѣколи не лякѣтисъ нѣякого трудного дѣла, якъ-бъ оно не було, и завсѣг-ды доводити его до краю. Люде навчаютъ ся зъ его житя бути честными и надѣ усе на свѣтѣ подобати правду та свой рѣднѣй край и оддавати на роботу ддя него усе свое жи-тѣе, не лякаючисъ нѣ працѣ, нѣ муку, нѣ смерти.“

(Конѣць буде.)

Продплата на „Дяло“ и належитостъ за инсераты платитъ
У ДЯЛОВЕ.

ДЪЛО

Предмета на Дѣло* въ літер. додаткомъ
въ Астериски: въ Границахъ:
на цѣлый рікъ . . . 18 гр. на цѣлый рікъ . . . 24 гр.
на полъ року . . . 9 гр. на полъ року . . . 12 гр.
на четверть року . . 4 гр. 50 пр. на четверть року . . 6 гр.
на мѣсяць . . . 1 гр. 60 пр.

у Лицъ:
на цѣлый рікъ . . . 16 гр. на полъ року . . . 8 гр.
на четверть року . . 4 гр. на мѣсяць . . . 1 гр. 35 пр.

Реклама, Административна и Школовскія книги ч. 24
у Вакцин. — Упомянутыя переплетены книжки на копериде
защиты. — Рекламный поочетный вѣдѣль бѣе моря
Поодинокое чизко коштуе 8 гр. а. в

Огословенія принимаются по цѣнѣ 6 гр. одъ одной
строчки печатной, въ рубр. "Надсѣлане" по 20 гр. а. в.

Подлинъ числится по 10 гр. бѣе станца.

Развѣтъ лише дуже, же ты текѣтъ переве-
дена ляхо коректа, а до того ще й двадцѣй
подекуды череня. Сему не вѣдно, розумѣвсь
товариство, бо друкъ книжки зроблений въ
Лисеву. Стяжъ досудъ удачній, але декуды не
правильный, нескладный, потребуєть лишного
шіфу. Редакція не повинна була пропустити
й звернути ихъ авторы до лишного выла-
дження. Ну, але се може перейти назвѣтъ неза-
мѣтно а цѣлѣсть все робитъ якъ найліпшу
гармонію и мѣле вразжѣне. Форматъ книжки
великій, цѣна о многого низша, якъ ты самъ ви-
дѣвництва нѣмецкій, бо коли примѣрять нѣ-
мецкій стоить 60 пр., то рускій коштуєъ лише
48 пр. Рѣзниця велика, сли възмѣємо на ува-
гу, що нѣмцѣвскіе розводитъ ся тысячѣ а то-
варство педагогичне зробило лише скупецный
накладъ, бо не перевысшаючій три сотки. Хто
отже хоче мати сю книжку, нехай не бавить
сь часомъ та чимъ скорше купує. Найліпше
замавляти по въѣзданацѣ або въѣдкадесѣти
для цѣлою околѣцѣ на одѣй руки, бо догдѣ-
нѣйше, певнѣйше и дешевше вынесе.

Павло Кириѡвъ.

сам Wieleb. Urzędowi parafialnemu przedłożone mi w języku ruskim wykazy dzieci do szczerzenia ospru w r. b. przyspędzających, z waznaniem sporządzenia ich w myśl rozporządzenia ministerjalnego z 16 października 1875 l. 1467 w języku łacińskim lub niemieckim, a to pod rygorem następstw, przewidzianych rozporządzeniem cesarskim z 20 kwietnia 1864 Nr. 96 Dz. u. p. Tak sporządzone wykazy zechce mi Wiel. Urząd parafialny przedłożyć w czasie jak najkrótszym. Jarosław dnia 4 Maja 1890. C. k. starosta: Nutt.

— **Ненешановане руских святи.** Зъ Яворова доносять до „Черв. Русь“: Яворовский судъ повѣтовый назначивъ рускимъ селянамъ: Мих. Чегбѣлю, Вас. Грицину, Ив. Каргусову и ин. терминъ на день 11 н. ст. липня, с. е. на руске свято торжественно св. Петра и Павла.

— **Красна рада шкільна на заходній Галичині** 16 и 23 червня с. р. порѣшила отей справы: Перемѣнити народній школы: філіяльну въ Домашорича на етатову зъ днемъ 1 вересня 1890 и zorganizувати народній школы: філіяльну въ Раковій, етатову въ Стружкахъ, філіяльну въ Пулукахъ зъ днемъ 1 вересня 1891 и школу філіяльну у Волиці зъ днемъ 1 вересня 1892; высказати п. Стан. Павличковскому, властателю Вережницького корол. призначеню за его діяльність въ підпіранню народного школьництва. Отдакъ порѣшила рада zorganizувати школу етатову въ Крижовѣ зъ днемъ 1 вересня 1892 и школу етатову въ Великопольі зъ днемъ 1 вересня 1890 та роздѣляла кредитъ, дозволенный на р. 1890 „на бібліотеки окружнѣ“ по мѣжѣ окружній рады шкільной на купно книжокъ и на покритыя побочныхъ выдатковъ окружныхъ бібліотекъ; вѣдѣти порѣшено, чтобы покритыя недоборъ въ краєвѣмъ фондѣ емеритальнымъ школьництвомъ за часъ одъ 1 вересня до конца грудня 1889 въ квотѣ 21.978 зр. 99 кр., зарядити продажу листовъ заставныхъ гал. товариства кредитового земского въ номінальній вартості 23.000 зр.

— **Бюро консерваторки восточног Галичині** одбуло свое засѣданье 14 червня. Председатель Вол. Лозинский отдавъ подъ наряды справу побольшеня дотаций красной на цѣли консервация и инвентаризация. Зобраніи згодились на се, что потреба побольшити дотацию, если діяльність консерваторки мае вылиты добрый успѣхи. Дотеперѣшня субвенція, порѣшена собою, есть такъ мала, что выстаетъ ледве на дрбній, бѣжучій выдатки, а нема и гадки, чтобы можна покрити нею коштовъ навѣтъ наипильнѣйшихъ консерваций. Тому порѣшено разомъ зъ консерваторами заходной Галичині удатись до союму о побольшене дотаций. Справа та буде обговорюватись на зѣздѣ консерваторскій, котрый мае одбутись у Львовѣ въ часѣ конгрессу историчного мѣжъ 17 а 19 липня. По томъ наступили комунікаты зъ облогу справъ консерваторскихъ. Д-ръ Шараневичъ повѣдомивъ, что въ церкви въ Тичи коло Болехова есть деять старинныхъ образовъ, мѣжъ ними дуже интересный образъ св. Ивана Сучавского, зроблений монохромично. Въ Новосѣцкахъ, пов. слядкого, есть стара церковь, котрой старинный иконостасъ мае характеристичну иконографію; се завважавъ навѣтъ арх. Альбрехтъ минувшого року. Теперь, коли сю церковь мають розобрати а побудувати нову, годилось бы взяти въ обѣску сей иконостасъ. Вѣдѣти повѣдомивъ д-ръ Шараневичъ, что у кап. Венковского у Львовѣ коло Kaiserwald у выкопано монеты зъ часѣвъ Жигмонда III. Колько найдено монетъ годѣ означити, бо робѣтники розобрали ихъ мѣжъ собою. Недалеко мѣсяца, де выкопано, можна дои побачити слѣды окоповъ, навзванныхъ въ старыхъ мапахъ табулярныхъ „Святитовское поле“. Зобраніи порѣшила розсѣдѣти близше о мѣсце. Крил. о. Петрушевичъ подавъ вѣстку о цѣнѣмъ годѣмъ реставрації иконостасѣ въ Свистѣльникахъ, пов. рогатинского. Сей иконостасъ можна зачислити помѣжъ звѣстныхъ иконостасѣ въ Богородчаныхъ, Креховѣ, Рогатинѣ, Краснопольі, Уневѣ и Пацковѣ. Консерваторъ Пшибиславскій подѣбѣш, что найзнаменитѣйша безъ сумнѣву старинность сего рода, иконостасъ въ Богородчаныхъ, признаний на посѣдѣмъ зѣздѣ археологичномъ за памятникъ краєвий и публикований вже гр. Войт. Дѣдушицкимъ, все еще находить ся въ деревнянѣйшей церкви, котра стоить коло коршмы. Ботъ выравдѣ навѣтъ перенести сей останокъ староцерковного малярства до гр.-кат. катедры въ Станіславовѣ и вѣдѣти ся мабути дальшій переговоры про се мѣжъ ен. Поѣдемъ а громадою богородчанского, але не знати зъ якимъ успѣхомъ. А тимчасомъ сей иконостасъ выставлений на небезпечность. Зобраніи заявляла, что було бы пожаданнымъ, чтобы сей памятникъ перенести до катедральной церкви въ Станіславовѣ. Крил. о. Петрушевичъ предложивъ присутствующимъ нарисованный нарисъ каменній на подобу габла, найдены въ Луци, пов. коломыйского. Після гадки безѣдка походить сей нарисъ зъ перестройки эпохи, бо вже передъ тымъ на томъ поли вырваною кремній сокирку. Въ дискусііи заявляла зобраніи, что такіи нарисъ мѣжъ служили лишь за скребло (шкафа) до здирання волосъ зъ сырыхъ шкуръ, але не могли на певно оречи, чтобы бузъ на певно историчности. Консерваторъ Вербицкий предложивъ два оказы передисторичныхъ зпарядѣвъ, именну каменну сокирку, выкопану въ каменномъ гробѣ въ Губинѣ надъ Днѣстромъ и черну стрѣлку кремйну копія, найдену въ рини коло Бучача. Отдакъ предложивъ рисункъ невѣстныхъ дои двохъ марокъ фабричныхъ зъ шовковыхъ полей. Марка ти зложена зъ инициалѣвъ и скороченъ русскими маюсками (великими буквами). Вѣдѣти подавъ вѣсть осволѣтъ зъ старого дому въ Надвѣрнѣ, на котромъ есть написъ руска зъ 1760 р. На закончене подѣбѣш п. Лозинский, чтобы рефератъ въ справѣ музею краснаго на зѣздѣ консерваторѣвъ отдадо п. Пшибиславскому, фактовому знатоку звывчаѣмъ, зварядѣти и одатѣвъ людowych, котри бы актъ разъ окладали головну часть сего музея. Зобраніи згодились на се внесене.

— **Огнь.** На фельварку Новосѣлка, коло Скалату, ударивъ грѣмъ подчасъ тучъ 30 червня, въ столду. Стодола, 120 дѣкѣтъ довга, разомъ зъ зварядами господарскими, погорѣла. Стодола була власностію п. Берн. Розенштокъ. Убѣзпечена була разомъ зъ зварядами на 8000 зр.

— **Зъ Богородчанского пишутъ намъ:** На ерекціи-

номъ поли въ Глебовѣцѣ пастухъ, збираючи мохъ, найшовъ збанокъ а въ нѣмъ до 200 штукъ старинныхъ грошей ерѣбныхъ зъ р. 1664. Грошѣ одобрено та одано судови повѣтовому. — **Громада Глебовка** (прилучена до шарохи Саджавы) мае на продажъ стару церковь, иконостасъ и 2 прибоичніе престолы за приступну цѣну. Влизву вѣдомѣсть подасть о. Волод. Паукъ зъ Саджавы, почта Богородчань.

— **П. Волод. Охримовичъ**, правникъ и членъ „Академичного Братства“, заливъ намъ сегодня, что бытъ зовѣмъ непричастный статейцѣ умѣщенной передъ кількома днями про его рефератъ въ научно-литературномъ кружку „Академичного Братства“. „В Курьерѣ — пише п. Охримовичъ — помѣтивъ свою статью кийсь невѣстний и непростый а по части импертинентный добродій — а Редакціи Дѣла привидѣся в нѣмъ заразъ членъ Академичного Братства і мій импресаріо“. Мы въ згадцѣ про оскорбляющу „Дѣло“ и „Зорю“ статью въ Курьерѣ зовѣмъ не оскорбили п. Охримовича, а навѣтъ до автора статьи однеслись ще деликатѣйше, якъ самъ п. Охримовичъ, котрый на зываетъ его: „по части импертинентный добродій“. Нашимъ высказомъ: „п. В. Охримовичъ доси не така якась учена знаменитѣль“ — п. Охримовичъ не повиненъ бы оскорбитись. Здогадъ же нашъ, что статью въ Курьерѣ написавъ хтось изъ членѣвъ „Академичного Братства“, мы опирали на слѣдующихъ даныхъ: 1) авторъ статьи III. I. называетъ п. Охримовича своимъ „колегою“; 2) авторъ III. I. докладно знае и офичное змѣсто реферату п. Охримовича, а рефератъ бузъ читаний въ кружку научно-литературномъ „Академичного Братства“, де мають бути лише члены товариства, а нѣхто зъ по-за членѣвъ; 3) радикалы зъ выдѣлу „Академичного Братства“ — мѣжъ ними и п. В. Охримовичъ — по сегорѣбнымъ вечерѣмъ и комерѣмъ въ честь Т. Шевченка помѣстили були въ Курьерѣ Iwowski-омъ такъ заявлене, противъ котрого мусяли другіи члены выдѣлу протестувати заявленемъ въ „Дѣлѣ“. Ти моменты казали намъ догадувати ся, что статья про одчитъ п. Охримовича выйшла зъ помѣжъ радикаловъ зъ „Академичного Братства“. Коли-жъ п. Охримовичъ заперече тому, мовъ-бы „невѣстный“ ему авторъ бузъ членомъ „Академичного Братства“, то мы зъ приятностію приймаемо се до вѣдомости тымъ болше, что намъ дуже на томъ залежать, чтобы, — якъ се въ „Дѣлѣ“ вчера було сказано, — межи членами „Академичного Братства“ научало особливо почутье достойности національной.

— **Клопотъ краєвского „Часу“.** Панѣ Марія Вислюхова написала польску популярну книжечку „О житію и писанияхъ Адама Мицкевича“, а выдало енъ львовское Towarzystwo grzeczności oświaty. Книжечка тотъ дуже заклопотала Czas — та бо й есть чамъ заклопотати. Послухаймо, що бытъ пише: „Книжечка о Мицкевичу признана есть для людю, написана популярно и зрозумѣло для широкихъ веретѣвъ, а задалъ лекшого розширення енъ межи масы людности вызначено дуже доступну цѣну 10 кр. Позаякъ хвиля появи тои брошюры есть незвычайно торжественна, а книжечка есть першимъ выданемъ нового Wydawnictwa grzeczności oświaty, наконецъ позаякъ можна побочуватись, чтобы особы, незнаючі докладно змѣсту брошюры, не причинили ся въ найлучшій вѣрѣ до розповсюдження тои брошюры, — то звертаемо увагу на тенденцію того популярного выдана. Поминаючи характеристичный на титуловѣй картѣ цитатъ зъ одной мовы Мицкевича, звернений до сѣльского людю словами: „Правдива сѣла есть лише межи простыми людями и въ рѣшачныхъ хвиляхъ голосъ выйде одъ него“, годить ся навѣстѣ насампередъ, что зъ цѣлой черги балладъ авторка познакомле людъ сѣльскій едвно зъ „Рыбкою“, де дѣдичъ зводитъ дѣвчину сѣльску и зате перемѣнний ставъ на камѣнь. Въ той самой мысли зачитовано зъ „Dziad-омъ“ уступъ о „опырѣ давного пана села, котрый за жита моривъ подданныхъ голодомъ, казавъ быти хлопа кляма, а умирающу зъ голоду селянку зъ дятлатѣмъ при груди выкинувъ на снѣгъ и морозъ.“ Однакъ найхарактеристичнѣйшымъ есть довшій уступъ, на самомъ концѣ брошюры, наведенный и зъ выданого поетомъ дневника политичного. Въ газетѣ той — какъ авторка — пише Мицкевичъ о вѣдѣхъ угнетенныхъ, отже и о хлопахъ. „Хлопы здобули теперь право голосования, отже нехай выберутъ на своихъ представителей хлоповъ. Прийшовъ часъ обрахунку межи людомъ а минимыми ево представителями и прийшовъ на хлопѣвъ часъ установлений репрезентации правидно народной, репрезентации хлопокой.“ Покликаян уступы — койчати Czas — выласнують, въ якѣй цѣли и зъ аконъ тенденцію пуцено въ свѣтъ тоту популярну житєльсь Мицкевича. — Розумѣемо дуже добре клопотъ Czas-у.

— **Торжество поревненя мощей Ада. Мицкевича** не одбуває ся посли уложеной программы комитетамъ, бо въ посѣдѣній хвиля выдано въ власти полиційны заказы что-до поодинокыхъ точокъ программы. И такъ у Вѣднѣ, коли надѣхавъ вагонъ французскій и домовину треба було перенести до вагону австрийского до дальшого подорожя, мали збратись польскій товариства при вагонахъ а по выголошеню бѣсѣдъ, мали присутній власноручно пхати вагонъ ажь до одповѣдного поѣзду, котрый одхадивъ въ напрямѣ до Кракова. Все те мало одбутѣсь при свѣтѣ смолоскопѣвъ. Вѣдѣньска полиція заказала великихъ громадскихъ зобранъ на двѣри и промовѣ, а хочъ кн. Чарторыйскій выѣсъ противъ сего заказу рекурсе до намѣстництва, то все таки лишилось заряджене полиціи православнымъ. Тому на двѣрці вѣдѣньскомъ явилась родина Мицкевича и на домовину зложено лишь вѣнцѣ одъ товариствъ польскихъ а маляръ Рыбковский уманѣвъ вагонъ листовѣмъ дубовымъ та одфотографувавъ. — Краковска полиція, по выданю звѣстныхъ заказовъ что-до цѣной и представлений театральныхъ, заказала умѣщати въ походѣ бѣзакъ „орла и погонѣ“. Также не будутъ въ походѣ заграичный одпоручники. — Въ Краковѣ надѣбѣтъ ся величезного зѣзду; вчера выѣхавъ до Кракова архіеп. Моравскій. — Повѣтовій выдѣлъ зголошуютъ дальше свои депутатцїи и звичайно выбираютъ до депутатцїи бодай одного интеллигентного Русина, а коли не мають, то бодѣй кількохъ селянъ. И такъ зъ депутатцїю товма-

кою бѣе звѣстный о. Абдія Шепаровичъ, зъ долинского о. Хр. Коланковскій зъ Вѣдѣжа, на сѣмъ членѣвъ рогатинской депутатцїи складае ся ажъ чотирохъ селянъ, зъ Косова высылаютъ до Кракова двохъ „оригинальныхъ“ Гудуловъ, чтобы несли вѣнецъ черногорского товариства. Въ деякихъ мѣстахъ якъ н. пр. въ Рогатинѣ прирекли участь въ богослуженнѣ и рускїи священники. О участи достойниковъ руской церкви въ похоронахъ подае „Черв. Русь“, что выйде на се торжество лишь одинъ перемыскій сураганъ Юл. Куликовский. Капітула не хотѣла брати участи въ той манифестации. — У Львовѣ оповѣстивъ президентъ Мохнатцїи плакатами въ польскыхъ языцѣ, что въ день похоронѣвъ будутъ публичнѣ будинки мѣскїи прибраны въ хоругвы и просить ся, чтобы кущѣ подчасъ богослуженя замыкали склопы, а вечеромъ чтобы Львовляне илюминували свои дома.

— **Зъ руско-народного театру.** Театръ нашъ переѣздитъ зъ Горлицъ до Нового Санча, де въ суботу 5 н. ст. липня розпочне представлєня. Вѣдѣхъ представлєнъ буде сѣмъ, а одбуватѣсь будутъ въ недѣлѣ вторки, четверги и суботы. — При той нагодѣ заявляе дирекція театру щиро подяку вѣмъ тымъ Вп. Панамъ, котри такъ щиро односять ся и підпірають руско-народный театръ въ далекой чужинѣ. И такъ складае дирекція щиро подяку въ Ясѣ — Панасту: Лениньскимъ, Плешкевичамъ, Сѣнкевичамъ; п. Плешкевичъ зложилъ оставшихъ ся 12 зр. по бл. п. А. Залкиньскимъ на 60 білетѣвъ для бѣдѣйшой молодежи шкѣльной; — зъ Горлицьхъ: пп. Чапельскому, инспектору податковому, о. Добрянскому и вѣмъ околечнымъ священникамъ; — а въ Новѣмъ Санчи, куды теперь выбираетъ театръ, пп. Яворскому, старшому комісарѣвѣ скарбовому и Грозикови, надпоручникови, котри вже напередъ дуже щиро занялись нашимъ театромъ.

— **О убійствѣ артистки Висновской** доносятъ варшавскій газеты лишь лаконичній вѣсти, зъ котрыхъ можна зложати таку цѣлѣсть: Марія Висновска мешкала при ул. Золотѣй и въ недѣлю о год. 3-ой зъ полудня выбрала ся зъ дому не говорячи нѣчого своей служницѣ, де выхадитъ. О год. 5-ой бачили, что вышла зъ вѣмка передъ домоу ч. 14 при улицѣ Новгородской и войшла до помешкани при брамѣ по лѣвой сторонѣ. Въ томъ лѣвоки мешкавъ поручникъ гузарѣвъ полку городненского кн. (?) Вартевицъ. На другій день рано о 5-ой годинѣ прийшла до сего помешкани комісія полиціино-судова а отворивши комнату, побачили на турецкой отоманѣ молоду женщину въ бѣлю зъ повислоу головоу и розкинутыми руками. Познано, что се артистка Висновска. Полиція дала знати о зѣмѣ самъ Вартевицъ, котрого узвизнали, и сейчасъ зарядили слѣдство. Висновска мала вже одъ довшого часу заживати морѣну, тожъ и въ помешканіи Вартевица подчасъ нервового атакъ зажила сильну дозу морѣины, одтакъ написавши кілька листовъ, мѣжъ иншими до презеса театровъ Палиціна, чтобы остачу ен платно выкупити ен матери, сказала до Вартевица: „Добийте мене!“ — и офицаръ, мабутъ по пяному, убивъ ен. Цѣла Варшавѣ порушена сею пригодоу. — Висновска уродилась въ р. 1860 у Варшавѣ, а свою карієру сценічну розпочала у Львовѣ; въ р. 1880 заангажована ен на сцену варшавскую.

— **Грѣмъ убивъ 19 червня** въ полудне селянина Юхима въ Поториці, пов. сокальского.

— **Крадѣжъ въ церкви.** Въ Горицахъ, пов. ханцутского, украдено въ ноци на 12 н. ст. червня, зъ церкви монстранцію вартости 40 зр., дорожничельницяно и чашу, деѣ короны вартости 66 зр., всею позолочуванъ, коралѣ вартости 10 зр. и ерѣбный хрестъ варт. 8 зр.

— **Справы ветеринарской.** Искытъ правительственный въ маю с. р. зложали у львовѣйшій школы ветеринаріи пп.: лѣкарѣ ветеринаріи, Зено Шадловскій, Антонъ Ступницкій, ассистенты школы ветеринаріи и А. Вайсбергъ, мѣскїи ветеринарь въ Ярославіи. Степень лѣкарѣвъ ветеринаріиныхъ одержали 14 червня с. р. ассистенты школы ветеринаріи Кар. Гроховскій и Іос. Галекъ та Іос. Новицкій и Рудольфъ Прикопа зъ Львова.

— **Занесеніе холеры.** Членъ редакціи париского „Фигара“ одѣдѣваѣ сими днями славного французского бактеріолога д-ра Велларда и розпытувавъ ся про его поглядъ что-до возможности занесеня холеры до Франціи. Лѣкаръ принявъ репортера въ лабораторію, въ котрой, якъ се бытъ наполежано му журналистѣи заявляѣ, находило ся кілька міліонѣвъ холеричныхъ бакцілѣвъ. Д-ръ Веллардъ подавъ своему гостевіи окляночку и сказавъ: Не журѣтъ ся, се цѣлкомъ не есть небезпечнымъ, хочъ въ той окляночѣ есть зъ акѣй міліонѣ бакцілѣвъ. — Але чтобы то стало ся, сказавъ репортеръ, если бы та окляночка розбилась о? — Нѣчо, одновѣщъ докторъ. Бакцілѣ суть лишь тогдѣ небезпечны, коли достанутъ ся до кашокъ, тамъ они дуже скоро и численно размножуютъ ся. Высыпаний на землю, высыхаютъ и замирають. — На такой способъ то можна цѣлкомъ безлечно прожити въ комнатѣ недужого на холеру? — А вжежъ и я вже часто того пробувавъ. — Но а скажѣтъ менѣ, якъ властиво заражуєсь холероу? — Черезъ абсорбцію. Припустѣмъ, что одцаки и матеріи, жѣтѣйчѣ бакцілѣ холеричный, выкидаєсь на смѣтникѣ, якъ се звичайно буває на сѣлѣ. Доцѣ сподокуе бакцілѣ и заносить ихъ до потоковъ и рѣкъ. Тому то я такъ наставаѣ на чиненне воды Селванъ. Каждый, хто цѣе фільтровану або варену воду, може бути певный, что не наберетъ холеры въ томъ случаю. Бѣли хто уважаѣ, чтобы свои руки, котрыми дотыкаѣтъ недужого на холеру або его бѣлье, докладно вымыти, заки щось бѣтъ ся, то и въ томъ случаю можна бути безпечнымъ. Найлѣпша рада и така, чтобы все особы, котри стыкають ся зъ недужими на холеру, палили свое бѣлье, а то звичайно дае ся его лишь прятѣ, и тымъ способомъ заражуютъ ся ажо прачки або бакцілѣ пдуть дальше зъ брудною водоу. Вѣдѣти сказавъ докторъ: „Холера не есть, одколя наука розпѣдѣла ен ближе, такъ небезпечною и страшноу, якъ се передъ тымъ думали. Она есть далеко менше небезпечноу якъ инфлюенца, котора минувшого року забрала 5000 особъ, а тимчасомъ холера въ р. 1884 забрала лишь 1200 особъ“.

— **Фотографичный автоматъ.** Настала пора авто-

матѣвъ; одъ звичайныхъ, якъ важенье, электризованье, котрыхъ можна подбѣгати вже у Львовѣ и цѣлѣй Галичинѣ, перейшли промысловый механики до щоразъ болше шугучныхъ автоматѣвъ. Выкиньте олату, а зъ другой стороны выскочитъ для тебе якійсь дарунокъ, найчастѣйше цукорки и иншїи солодоцѣ. Але вже найцѣкавѣйшій автоматъ выставивъ одинъ механикъ въ Франкфуртѣ надъ Меномъ, бо фотографичный. Стоить будка чотирогранна, величины войсковой для варты, а въ высотѣ росту чоловіка зроблений отворѣ. Надъ отворомъ годинникъ, на котромъ вказѣвка показуе поодинокѣ слова: готовѣ, фарбованье, мытье и т. п. слова, уживаний при фотографованье. Треба стати передъ будкою и вдвинутись въ отворѣ та выкинутѣ приписану монету — и все скончѣно. Вказѣвка переходить поодинокѣ слова на годиннику а вѣдѣнці роздаєсь звѣнокъ и зъ боку будки выхадитъ готова фотографія. Если-жъ кто выкине ще одну штуку монеты, то одержитъ за се ирамѣи до фотографіи. Фотографія зроблена на склѣ, дуже удачна и мае величину 7×9 сантиметровъ.

— **Поправлене похибки.** Зъ недогляду въ коректѣ лучила ся похибка въ дописи въ Тернополи про представлєнє аматороке, устроєнє тамошными мѣщанами. Въ дописѣ було поданѣ, что „писарь пописувавъ ся въ IV актѣ“ — а мае бути: „писарь пописувавъ ся“. Якъ можна бачити — черезъ пропущенєе одной буквы, а якъ змѣнена цѣла суть рѣчи.

— **Дрѣбній вѣсти.** Громада Варваринцѣвъ, пов. тербовельского, одержала одъ цѣсаря 50 зр. підпомогѣ на доконченє будовы церкви. — Мѣщанинъ зъ Збаража, Теодоръ Панасюкъ, одержавъ одъ п. п. Льва XIII ордеръ св. Сильвестра за побудованье власнымъ коштомъ мурованой церкви. Ордеръ вручено торжественно дня 13 н. ст. червня. — Пропіаторъ Мих. Вуйцѣйскій у Львовѣ застрѣливъ ся онгоды въ своемъ помешканіи, якъ разъ тогдѣ, коли прийшла комісія полиціина на зывѣвъ сторожа, что зъ згаданого помешкани нѣхто не выхадитъ. Самоубійникъ застрѣливъ ся зъ нужды.

Господарство, торговля и промыслъ.

— **Про отанъ зябѣдѣвъ** въ наддѣстриянской околицѣ пишуть намъ: Коло Лѣтня, Грушово, Добровлянь зѣбѣа дуже хорошій; толькѣ доцѣ не дають добре зрѣбити сѣна.

Именованя, конкурсы, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Краєва рада шкѣльна именовала дѣйствными учителями и учительками: Ив. Розішша въ Голоску великомѣ, Вол. Влизшувну управительскоу 4-кл. школы женской въ Стрию.

— **Перенесеня.** Міністеръ справедливости перенѣсъ судую повѣтового Генрика Топольняцкого, замѣсть до Ходорова, до Лютовискѣ.

— **Конкурсы.** Президія красной дирекціи скарбу розписала конкурсъ на мѣсце техничного контролѣра для податку одъ цукру въ IX ранѣзъ и на мѣсце техничного ассистента для сѣи контролѣ въ ХІранѣзъ; речинець подаватѣсь до 10 липня сего року.

Наука, штука и литература.

— **Руска Читання для науки доповняющіи въ школахъ народныхъ.** Часть II. У Львовѣ. Накладомъ Товариства педагогичного (польского). Зъ І. Зязковои друкарѣи у Львовѣ. 1890. Цѣна 80 кр. Сторѣтъ 540 вѣсѣмки.

— **„Христіанско-католичій патехисмъ“** для І-ой класы школъ середныхъ. Уложивъ Алексій Тороньскій, профессоръ религіи въ ц. к. высшой гимназіи реальной въ Дрогобычѣ, совѣтникъ митрополіи конкосторіѣ въ вѣдѣзникахъ крилошаньскихъ. Друге выдане. Цѣна 50 кр. а. в. у Львовѣ. Накладомъ фонду краснаго. 1890. Зъ друкарѣи товариства им. Шевченка. Сторѣтъ 128 вѣсѣмки.

Телеграммы „Дѣла“.

Лондонъ 2 червня. Ходитъ чутка, что правительство англійске обязало ся въ угодѣ зъ Нѣмеччиною выслати на случай войны свою флоту на помѣщъ Нѣмеччинѣ противъ Франціи.

Парижъ 2 червня. Урадова нота заперече въствѣ мовѣ бы то правительство російске поробило въ Парижи кроки, чтобы наклонити Францію до якось акціи въ Союзѣ въ томъ напрямѣ, чтобы Паницу не розстрѣлено.

Вѣдѣнь 3 червня. Pol. Corr. доноситъ, что славянскій благотворительный комитетъ въ Петербургѣ вызначивъ зновъ для галицкихъ селянъ десять тысячѣвъ рублѣвъ запомогѣ.

Опавъ 3 червня. При выборахъ зъ мѣсть и палатъ торговельныхъ выйшли послани самѣ Нѣмцѣ.

Христіанія 3 червня. Цѣсаръ надаѣтъ шведскому наслѣдникови престола ордеръ чорного орла а король именовавъ цѣсаря почетнымъ адміраломъ норвежской фѣтоты.

Берлинъ 3 червня. Вчера закончивъ парламентъ свои работы и одрочивъ ся ажъ до осени. — Кн. Бисмаркъ давъ ся зновъ почувти въ англійско-нѣмечкой угодѣ и сказавъ, что онъ нѣколи не бузъ бы дораджувавъ цѣсаревіи подписувати ту угоду.

Былградъ 3 червня. Радикалы скликали на день 9 с. м. велике вѣче до Ягодины, на котромъ хотѣть одловѣсти на закиды, зробленій имъ кор. Миланомъ на пирѣ університетскихъ професоровъ.

ДЪЛО

Выдѣлъ Товариства им. Шевченка не выслать своихъ одиоручниковъ на торжество похорону Мицкевича въ Краковѣ, а то съ причины, що комитѣтъ одиоручъ домагаю выдѣлу товариства, чтобы одиоручники его могъ мати промову. Выдѣлъ бо тобѣ-го по дѣтъ тымъ условіемъ заповѣвъ бувъ евен-туальный правдѣ своихъ двоихъ одиоручни-ковъ до Кракова.

Подорож цесаря Вільгельма до Скандинавії.

Німечкій цесарь взяв собі, видно, за звичай їздити що року літом на Північ на скандинавське побережжя. Знатно тих сторін кажуть, що по Швайцарії нема крашорі краю, як скандинавське побережжя, т. е. західна частина Норвегії з своїми фьордами, дуже вузькими іноді жодя лише для малих чайовіх приступними заливами, замкненими з трох сторін на много стіпів високими, скальними та рівними як стіна берегами, на котрих знов піднімають ся густі соснові ліси. І воздух в тих сторонах має бути літом незвичайно свіжий та здоровий, так що виплатати ся поїхати туди для відпочинку тому, хто має до того одновіддай средства. Скандинавське побережжя стало отже вже бдм многих лтв тмь, що була давніше Швайцарія. Не знаємо, чи німечкій цесарь єсть дійсно так великим любовником північної природи, але фактом єсть, що він чогось дуже радо їздить на Північ, не обминає і Данію а з шведським королем житає в дуже добрих відносинах. Здавалось бы, що подорож німечкого цесаря на Північ не має жадного великого значіння політичного, що єсть то просто подорож для приємности і розривки, котрий хоче цесарь ужити по довгих і мизальних трудах в управлїні своєю державою. Но оно так не зовсім. Уже з давніших подорожей німечкого цесаря видно ясно, що він не надармо, не для розривки їздить по Німеччині і Європі. Їздячи по німечких державах, старав ся цесарь познати собі німечких князів і довіст до того, що межи ним з удільними князями настала тепер дуже тісна звязь і велика згода в заряді цілої держави. Подорож до Австро-Угорщини і Італії скріпнула незвичайно твердий союз; та сама подорож до Росії принесла лийш відносини до Росії і зменшила напруженіє, яке настало було між обома державами ще за цесаря Вільгельма I а бдткв продовжало ся і за цесаря Фридриха. Подорож до Константинополя піднесла значніє Туреччини в оцех виходу в випула на відносини Туреччини до Європи. Навонець подорож цесаря до Англії принесла в своїх наслідках ту тісну звязь, яка тепер настала між Німеччиною а Англією, а котрої результатом єсть не лиш угода африканська і відступленіє Гельголанду Німеччині, але мабуть ще в далеку важливу справу, бо, здаєсь, фактичне приступленіє Англії до тридержавного союзу, хоч о сьмь послїднїм фактї говорити ся пока що лиш тїмцїм в угоду в сьмь дїл держати ся в великій тайні.

Зь повнїших фактїв видно отже дуже ясно, що німечкій цесарь їздить не лиш для самої приємности, але що то єсть єго способъ веденія політики заграничною. Коли отже і сего року цесарь виїхав ся в дорогу, то він хто ниваше не подумав, як таме, що цесарь в тепер задумав вести в дальше в той самї способъ свою політику. Зараз, коли тільки заповідже гостину німечкого цесаря у данського короля, настали здогади, що цесарь має на думцї при сьїй подорожї в якїсь цїлі політичї. Впрочом цесарь сам не тавив ся зь тїм, бо вже давніше дав ся почути, що він хотїв бы затерти ту вражду, яку між Данією а Німеччиною викликала війна з 1864 р. і радї бы зь повнїших своїм сусїдм навязати дружнї відносини. Зь Данією має отже Німеччина свої давнї рахунки, котрі треба бы конче залагодити, заким настав рїшача хвиля і замїсть дипломатїв стануть пушки говорити.

Далеко цїкавішою єсть подорож цесаря до Скандинавії. Коли цесарь першї раз туди їхав, рознеслась була зараз чутка, що подорож та не має що иншого на цїлі, як лиш прїятельствє і Скандинавії до тридержавного союзу. Здогадї той був тїм пївнїшїм, що шведське правительство стало бдм домагаїти ся бдм парламенту кредитїв в збільшеніє воєнної сили і на нове озброєнїє скандинавської армії. Парламент не хотїв на то прїстати і плани правительства упали. Півнїше стала прага німечка доказувати, що подорож не мала иншої цїлі як лиш куртоазїю. Оно і дійсно так було і так єсть тепер — бодай поверхово. Однакж серед тепершнїх обставин годї навств в подумати, щоб в зносивши німечкого цесаря зь королем шведським оминати зовсім всяку політику. Вь політичних відносинах Німеччини до Росії грає Скандинавія значну роль, як щоб єи при всяких можливих комбінаціях на случай якоїсь війни зь Росією поминати. Прець Швеція панувала колись на Балтїйсьм морі а краї, що тягнуть ся ваджє в сїм морі і полудневого побережя того моря і належать нинї до Росії, стояли колись під панованьєм Швеції, ба сама столиця нинїшної Росії, стоїть на колишній землі шведській. Вь краях тих єсть навств до нинї досить сильнїй елемент шведскїй, котрий нинїшня обавища Росії старалась витїснити і заступити другими елементами. Вь краях тих проживає крїм того багато Німцїв, котрих вкє племяна звязє а ще бдмше протестантське віровцївданьє зь Скандинавією. Єсть отже досить точк, котрі могли б зробити Скандинавію дуже важною на случай війни Німеччини зь Росією. Не давно отже, що нова подорож німечкого цесаря до Скандинавії мусьла знов викликати давнї здогади і комбінації тїм бдмше, що підчас сєв гостави цесаря вь Христїанїї прїнявша єго ще дружнїше, ще величавїше, як першї раз. До тїй здогади та комбінації сьмь дуже близьнї до дійствности, єсть найтїмшїм доказом то, що самї король Оскар вїдствє ся сїмчванїм де-що сказати, щоб нїхто передь часом и безь причини не розголошував того, що не-

ма на дїлї. Король Оскар сказав: „Я дуже пасивнїй, що можу вь моїй норвегській столиці гостити мого прїятеля цесаря Вільгельма II. Німеччина не має вь сьмь дїлшого прїятеля як я, але я єсьмь вь позбїстану паном у власнїй хатї. Нїчо не роздїляєнїї Німеччинї і мене. Мы оба не маємо нїякого ворога, але коди-бь Німеччина маха колись бдтати ворога, то я позбїстану неутралїнїм, доки лиш можна, а навств трошки довше, але не зверну нїколи мого оружїя протїв Нїмеччинї, хоч-бы я і був змущенїй взяти ся до оружїя!“

Не знаємо, о скілько правднїй і вїрнїй тї слова шведського короля, котрї подає Kōln. Ztg. Але коли-бь аж король дійсно сказав, то онї були-бь дуже характернї для тепершнїх відносин, бо давали бдм доказ, що цесарь Вільгельм старавсь дійсно познати Скандинавію для Німеччини, ба що бдмше, що він вже навств познав єи до певної мїри. Король же застав рїшчу, що єсть прїятельєм Німеччинї і що на случай якогось грізного конфліктї не стане вправдї по сторонї Німеччинї, але і не піднесе оружїя протїв неї, позбїстане неутралїнїм. І єи обїцянка значнїє вже багато. Зь неї виходить, що Швеція і Норвегїя позбїтали бы на случай війни неутралїнїми, значнїє ся: німечка флота, втра хотїла бдм бдтати ся до рїського або фінського заливу, не стрїтила-бь нїякого опору зь стороны Швеції ба що бдмше, Швеція не протївлялась бы тому, щоб яєи инша флота держави союзу вїпїнула до Балтїйського моря. Прїпутьїм, що Данія, котру вже тїснїше звязє і бдмшїй інтерес зь Росією, хотїла бь вступити протїв Німеччинї на случай єи війни зь Росією, то она була-бь позбїтана, стрїтила-бь свого прїродного союзника в Швеції і Норвегїї, бо тї позбїтали бы неутралїнїми.

Зважмо жь тепер ще і то, що Скандинавія змущена нинї говорити о неутралїности, бо нинї єи нїхто не тїкає, нїхто єи не загрожє и она не має причини халати ся на ту або другу сторону; питання велике, чи она позбїтала-бь дійсно так неутралїною, наколи-бь прїйшло дійсно до війни. Мы вїдули цїмцїмє лиш кілька гадок вказуючих на то, якї інтереси могла-бь мата Скандинавія вь війнї Німеччини зь Росією, і не труднї рїшє бдгадати, на чїю сторону бь она тогдї прїйшла, щоб цїсь в дїля себе узнєвати. Зь сего всего видно ясно, що не лиш мильовнїй фїрды скандинавскїй, не лиш спокїнї а холодна вь нїх вода та не той свїжїй вадж, якї панє по-надь тїма фїордами, потїкає коронованїй голови до що-разь частїшїх подорожї на далеку Півнїч; сьмь мабуть єи і другї інтереси, котрї можна нїшком вь свїжмь воздуху залагодити.

Дописи „Дїла“.

Зь Яворова.

[Про пок. мїщанина Антона Британа.]

Вь недїлю дня 29 н. ст. червня помер вь нашмь мїстї мїщанин Антон Британ, котрого дїяльність за жита, як Русина, була так значна, що не раз і вїдлїгнїтнїй Русин не прїслужнїт ся так рускїй справї, як бїть, тому годїт ся дати про покїйного швршїєтєску, на яку бїть собі заслужнїв. Русини мали вь нїм єдиног смїлого на цїлій Яворовї і околицї борця, котрїй померь передчасно зь грїзотї за-длїя перелїдовань. А перелїдовано єго тому, що не звачаючи на нїкого, бїть все вь всьодї виступав як честнїй Русин вь добрий борець протїв кривд наших.

Бл. п. Антонї родив ся 1837 р., скїннїв нїшу гїмназію і вступнїв обїсая самї до войска до угорського полку, де служнїв бдмшїм як фельдфебель. Вь тїм часї обїнав цїлу Австрію, бо бував вь кождмь короннїм краю і вивчав ся мови кождого народу, якї сьмь вь Австрії. Вь р. 1864 вернув зь войска і осїв вь Яворові, де розпочав вести господарствє и торг безрогами. Вь тїм часї продавала яворовскї рїзники безроги заважнїм купцїм-мазурам, а тї вивозили товар до Вїлони та Вїнер-Найштадтї і робили великї інтереси. Антон Британ позав наковати яворовскїх купцїв, щоб тї самї безпосередно продавали товар за границю і не давались выискувати. Богато було переповнї і обави, бо люде боялись ризикувати і кредиту не мали, поки вїдїли кількох бдмшїх, а мїж ними першїй покїйник. На пробу повезла товар до Вїлони. Проба повелась і бдм того часу маємо вь Яворовї купцїв, котрї ведуть безпосередно зь загранично на велику скалу торг безрогами, а зь того має нинї вь Яворові до сїх роднїє удержанє.

До радї громадскї вь Яворові не допускали нашї обїкун рускїх інтелїгенцї, але нїколи не удалось їм усунути Антона зь крїсла радного, бо за ним голосували заєдно Русини і розумнї поляки, а навств жиди. На становскї раднїй положав бїть великї заслуги для добра мїста і мїщан, а Русини мали вь нїм довгї лтв свого рєчїнка і оборонця. Добрунїючи своїм знаньєм людем интелїгентнїм, маючи прїтїм гарну мову и способнїсть орієнтуватї єкоро вь кождїй справї, був бїть однїм зь найважнїшнїх члєавь радї, а справа, котру бїть бороннїв, не упаладї нїколи. Досить сказати, що интелїгентнїй Поляк заввадї єму єго вимови, а загалє Поляк вїдужав завсїгдї, чому бїть не Поляк и як бїть високо станув, коли бь хотїв бути Поляком. Але покїйник, як Русин, не

не зраднїв нїколи народної справы; хоч перелїдували єго вь найнесчастїшїй способї і докучали єму, бїть не перестав бути Русином.

Межи Русинами вь Яворові не було найменшої організації, не було інституцій і товариств, котрї бь стали осередком жита та дїяльности нїх, і через то не могли добитї ся значєнїя в мїстї, хотїя числом переважували значно і Полякв и жидов. Аж бдм бдмканачати жтї слїднїй став мїж мїщанами рух и зворот до лїшого. Межи тїми, що розбуджували той рух, першїй був пок. Антон и сповняв бїть свої обовязкї Русина як найсовістїнїше.

Першнїм наслідком того духового зворушенїя було заснованє читальнї, котрої годїмь був покїйник через кільк першїх лтв. Як жь любє згадати тї часи! До читальнї ходили всї: і богатї і бдїдї, і не було мїж нами рїзницї, як передь тїм. Мїщане прїсїджували радо вь недїлї і свїта бдм полудня до пдзного вечера вь читальнї и всї були щїрї та заповнаї для читальнї. Не ставало чого (н. пр. меблїв), сїм часї вь радо складались і куповано, що було потрібнє. А покїйник сам за свою грошї предлагував через кільк лтв для читальнї „Батьківщину“ та „Господаря і Промышленника“.

Так само на церковно-народнїм и економїчнїм полї поклав покїйник великї заслуги. Вь наслідок лїшого, а майже нїякого надзору надь брацтвом церковнїм, вкрала ся вь него гань і збїсурє. Жадєн поряднїй мїщанин не хотїв належати до брацтва, бо вступити до брацтва значнїє прїстати до цєху покїйв. Брацтва прїпнали всї доходи, а вь рахунки вкладали вїдуманї вїдатки. Передь сїм рокам рїшєв ся покїйник и зь ним кількох мїщан поклати таму марновано церковного гроша и на загалнїх зборях усулаи зь брацтва т. зв. шевцїв вь значенї покїйв, а вїбрано вїдлї зь поряднїх мїщан, до котрих и покїйник належав. Сїчас сїлати першїй вїдлї довгї давного заряду и вказувати по роцї надь 200 зр. готівки, котра до нинї зросла на 1.000 зр. І нинї вже нїхто не соромить ся належати до брацтва, чого найлїпшїм доказом єсть складь вїдлї, вь котрїм сїнїором єсть п. Марков, адьнєтє судови, а вь вїдлї засїдаєтє найавтїлїгнтїшїй и найбогатїй Русин-Яворовц.

Передь роком заснували Русини вь Яворові товариствє „Гардъ“ для піднесенї ремїсла, промыслу и торговлї. И тут був покїйник дїяльнїм члєном вїдлї. И тут працював он, о скілько мїг, щоб мїщанам понїсати велику задачу товариства.

Словом, працював покїйник на кождмь кроцї щїро, смїло и зь успіхом для добра Яворовц-Русинв. За те хоч поборно поважала єго Поляки и вивачали єго передь нїшими навств образованїшїми Русинами, але вь душї ненавїдїли єго и огарались, де лиш можна було, єму пошкодити. Передь двома рокам вїдчєно єму політичнїй процєс за те, що мав сказати: „Як прїйду вь Москалї, то вїржуть Поляков и жидов“. Судь перемнїх засудив єго на два мїсїцї строгї вїзанїцї, ажє судь касацинїй вь Вїднї уобнїнав єго цїлком бдм вїни и карї. Процєс той спровадив ємєртї небжїчника. Он був дуже сильнє збудованнїй и здоров, але грїзота и обурєнє на несовістїсть людєку спровадїли у єго ведугу сєрця, котра єго завла вь моголу вь 55-омь роцї жита. Кштом вїснєстї покїйного хотїв одєн урїдник авансувати, а тимчасом загнєв покїйника вь гроб, а сам покїйник ще крєше...

Пок. Антона всї дуже любали, як мїщанє так и сїлянє. Всї знали „Антоса“ и поважали єго. Тому на звїстї о смертї Антона, збїралось на похорон єго д. 30 червня невіданє число людєй, навств зь подальшнїх сєл и завєли єго на мїсце, де вже нїхто не зможе єго перелїдувати...

М.

Зь Немирова.

[Одповдї панї Ю. Карачевскїй.]

Межи новинами „Дїла“ ч. 133 зь дня 26 н. ст. червня с. р. мав читателї частїє прочитати допис панї Юлії Карачевскїй, учительки вь Немирові, котра допис має замїсть прїступити чї обави правду, мїстїчу сї вь допис зь Немирова („Картина до исторїї галицїйского шкільництва“), випечатау вь ч. 198 „Дїла“ зь дня 14 н. ст. вересня 1889 р. Читателї зовжєтє пошукати за ч. 198 „Дїла“ зь 1889 р. и на-ново прочитати поміщєну там допис зь Немирова, и переконатї ся, чи допис панї Юлії Карачевскїй хочє грїшєнї обавє мїстїчу сї там правду. И дійсно, правдї не можна збїти, навств и по 10 мїсїцях, бо правда нїколи не старєє ся.

П. Юлія Карачевська пише, що вь допис „Дїла“ (ч. 198 зь 1889 р.) робив „її деякї замїтї“, „несправданї замїтї“, и то „замїтї“, котрї покривдали и пошарпали єи честь. Сохрань Боже! Того я на паню Юлію Карачевську не писав и нїхто зь читателїв „Дїла“ зь заганїй допис не мбг догнєвати тїх „деяких замїтїв“ кривднїх чєстї панї Юлії Карачевскїй, и сама она зовжєтє лїпше прочитати допис „Дїла“ вь ч. 198 зь 1889 р., и переконатї ся, що єи чєстї там цїлком нерушена. Вь тїй допис єсть хбїа описанє єи поведєнє вь шкільництвї Немирова; се описанє єсть зовсім правдивє и не страдїло на правдї навств по 10 мїсїцях. Навств сама панї Юлія Карачевська не хотїла потвердїє правду сєго описанє, бо своєю дописю не була и не єсть вь станї той правдї збїти, анї навств не збїла.

Вь допис своїй пише п. Юлія Карачевська, що „бдмвдє на закидї, поміщенї вь допис „Дїла“ зь ч. 198 зь 1889 р. прїдложїла п. к. окружнїй радї шкільнїй до урядового трактванїя“ и що „власнє справу тоту порїшила вь урядовїй дорозї користно для неї“ -- то значнїє, що властї за єи поведєнє, описанє вь „Дїлї“ зь ч. 198 зь 1889 р. мїла єи похвалити. Однатї я знаю нїакше, бо я навств читав допис, якє тї вислано зь Рави-русскї до Дїявєва.

Допис панї Юлії Карачевскїй дав менї отже нагуду, що можу затвердити правду, описану вь допис „зь Немирова“ вь „Дїлї“ ч. 198 зь 1889 р., котра то правда навств по так довгїм часї не застарїла єи и не страдїла на силї, а на новє высуває єи до публїчного розважєнє.

И. К., члєн мїсцевїй радї шкільнон.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНІЙ.

Чи удасть ся гр. Тафому спокїйно перєвести чєско-німечку угоду, най покаже слїдуючїй факт: На порядку деннїм вчєрашнього засїданїя радї громадскїй мїста Праги станувє також вїбїр двох дєлєгатїв до європейскїй радї шкільнонїй зь котрих одєн повинєн бути Чєхом а другїй Нїмцем. На вїсєнєє молодє-чєско-раднїго Подлїшного бдмжєно сїм вїбїр а на то згодїла єи и переважна частї старє-Чєхов. Подлїшнїй мотавував своє вїсєнєє тїм, що вь давнїку законїєвє кравєх єи оголошено досї закона о подлїє кравєнї радї шкільнонїй и дїятого той закон не ставє єи щє правослїнїм. Молодо-Чєхї -- казав Подлїшнїй -- прїзнають вїправдї правослїнїє того закона, и хотїть взяти участь вь вїбїрї дєлєгатїв, але думают, що добре було бь передь вїбїромь порозумїтї ся довїрчєно зь всїма партїями вь рєпрєзєнтациї мїсцїй щї-до особї маючих ся вїбїрати.

Nemzet доносєт, що мїністерь Ферєварї заклєнав умову зь єабрїкою оружїя вь Штаєрї о доставу єабрїан вь. Фабрика та має доставити до кїнця марта 1891 р. 80.000 єабрїанв. Щї до достави 75.000 єабрїанв застерїєвє собі мїністерь двоїтєсчїнї рєчї-єєтє до прїнятї офертї. Цїна рєвнє єи найнїжшїй цїнї єабрїанв доставлєнїх для австрїйскїй оборонї кравєво. Угорскє фабрїка єабрїанв бдмє могла уїбїтї єи о доставу 75.000 єабрїанв, коли до тї порї дасть д каз, що зможе доставити замовлену рїбту. Прї сїм нагодї грєбє єи в то значнї, що коли угорскє фабрїка згодїлась була доставити єабрїанв по 54 зр. 54 зр. а штуку, то штаєрскє фабрїка згодїлась доставити по 33 зр. 83 зр. за штуку.

Вь Темєшварї на Угорщинї вглядно зь окружї 7 корпусє має бути розтїснєнїй маючїй ново осуватї єи 42. полк кавалєрїї на мїсцє 14 полку гузаров, котрїй чотїри рїкї тому назадь перєвєсєно зь бдїа до Галїчинї.

Вь найбдмшїх русїйскїх фабрїках оружїя перєводїт ся теперь основна рєорїанїзациа и онї розшарїють єи, щоб могла як найєкоре взятї ся за єабрїкацію єабрїанв новонї систєми и єабрїати бєзмнїшїй порох. Особливо великї рухї настав вь державнїй фабрїцї вь Тулї. Росїйскє мїністерствє фїнансв займає єи теперь протївом вїбїдованїя трєговельного порту вь Вїндавї, а вь наслідок того бдмє правїтельствє могло перемнїтї лїбавскїй порт зовсім на воєннїй, подбно як то стало єи зь портом вь Севастополї. Вїндава єсть зовсім до того добдїа, бо єсть воєннєю точкою трєговельною и має так само добдїєне положєнє як Лїбава; вода вь вїндавскїм портї нїколи не замерзєє а бдмвїднєтї гать може вь часї знїм дуже добре забезпечувати єабрїанв бдмє крїа.

Зь Петербурга доносєт до Pol. Corr., що тамашнїй „благотворїтельнїй комїтєтє славінскїй“ вїзначивє недавно тому знов значнї суми для потребуючих помочи Славян за границю. Для рускїх сїлян вь Галїчинї вїзначєно знїмє 10.000 рублїв. На ту суму зложїлось також грошї заощадєнїй азїйскїх департаментов вь росїйскїм мїністерствї дїлї внутрїшнїх, котрї то мїністерствє дало згаданому комїтєтов до розпорядчїмостї.

Зь дотепершнїх постановв о подорожї німечкого цесаря виходить, що цесарь перебудє на Півночї добрих три недїлї. Вь Христїанїї бдмє цесарь гостити аж до ннї, а бдткв поїде дальше на Півнїч и вїдїде зь Скандинавії аж 26 лїпня, а дня 28 лїпня має вже вїзавдї прїїхати до Вїльгельмсгаєнє.

Зь Берлєна доносєт, що єн. Бісмаркє має бути дуже знеохочєннїй и прїсїнє навств, щоб тепер не ставлї єму памятник. Розговоры єго зь журнєлістами вїзначють єи вь тїй мїрї, вь якїй вь німечкїй політїцї настануть новї фактї и подлї, котрї не стануть вь бєзпосереднїй звязї зь розочачнїм чєрєз єго дїлом, а націоналї-лїбералам -- як вїдео не мають великїх охотї ставлї єго кандидатуру вь Кайєрєслїєтєрї до парламенту. Зь всего того не виходить однакж, щоб єго теперь менше поважали якє великого мужа державного, лиш вїдео, що всї прїходять вє до того переконанїя, що єн. Бісмаркє вь Фрїдрїхсбєргє не має вже того знанїя, що мав єацлєрє вь Берлїнї.

До берлїнскєго Tagblatt-у доносєт вь Рїмї, що там настїла зь Софії довїрчєна вїстї, що правїтельствє болгарскє постановлїло оголосити не вїзвїснїє мїстї Болгарїї, хоч бь навств Порта на

то не згодила ся. Правительство болгарске — сказано — не може вже дальше ставити опору той партії, що пре до акції. О скільки та вб'єсть єсть правдива, годь знати, але то треба пригадати, що зараз по высланю ноты болгарской до Порты, розбіжлась була в'єсть, що правительство болгарске р'єшилось оголосити независимость Болгарія, скоро б'є Порты насилья одмовна відповідь. Кажуть м'єжь нимиж такожь, що кн. Фердинанд выйхав за границю ще и д'ятого, чтобы не брати на себе одв'єчальности за все, що зробить Стамбуловъ.

Оногды закінчивъ ся въ Бруксели конгрессъ антиневолюційный, который тягнулъ ся мало що не п'ять року. Не маємо же на певно в'єсти, чи ухвалили того конгрессу стали зовсімъ православыи т. е. чи подписали его представители всехъ державъ европейскыхъ, бо ще въ середу насилья була в'єсть, що репрезентантъ Голандія не хот'євъ подписати тыхъ ухвалъ позаяк не м'огъ в'єсть згодити ся на постанову що-до мыта въ Конго. Мабуть и д'ял же его подписавъ, бо король бельгийскій мавъ сказати, що коли репрезентантъ Голандія не подпише тыхъ ухвалъ до минушого четверга, то треба буде уважати конгрессъ за розбитый. Ухвали конгрессу постановляють, що у всехъ колоніяхъ европейскыхъ, де ще дося єсть невольничтво, мавъ настати правильна адміністрація и под'єль на поліційный та судовый округи; що мають установити ся укр'єпленія постереванк войсковыхъ, котры розсылали бы патруль по своимъ округамъ; що межъ 20° п'івнічної а 22° полудневою ширини не в'ольно черевъ 12 л'єтъ продавати стр'єльбоу оружія и гор'євки безъ всякого контрол'я. Корабл'ь возний будуть мати право ревидувати все підозр'єл'ї судна б'єзъ в'єд'єного побережа Африка ажъ до Судану. Менш судна буде можна ревидувати заразы на отвор'єт'ї моря а бол'єшій треба буде супроводжати ажъ до найблизшого порту. Въ Саянбар'ї буде установлене международное бюро, котре буде выдавати все приказы. На конецъ мають въ колоніяхъ будувати ся дороги и з'єззениць, ставити телеграфы, а на р'єкахъ и озер'єхъ мавъ заводити ся правильна пароходна плаваба.

НОВИНКИ.

— Загалный зборъ товариства „Руской Бурю въ Бережаняхъ“ одбудуть ся дня 15 н. ст. липня въ дом'ї Бурей о год. 11 б'є передъ полуднемъ. Выд'єль товариства запрошує отсимъ Ви. членовъ до численной участи въ оныхъ зборахъ.

— Др'є Михайло Бороникевичъ, профессоръ окулістики и деканъ выд'єлу медицинскому въ университет'ї въ Инсбруц'ї, выбранный 30 червня ректоромъ сего университету.

— Крамницю при церкв'ї отворено въ Звенигород'ї, пов. бобреевского заходомъ о. Биликевича. Товары подбирає та крамниця зъ Народной Торговл'ї у Львов'ї.

— Въ Гарбузов'ї коло Ол'єва, пов. золоч'євского, загадали тамошній чистальникъ заснувати товариство охотничье сторожи огневой „Окоб'єль“. „Батьковщина“ подаючи се, додає одъ себя: „Якъ зв'єстно, чистальникъ въ Гарбузов'ї належить до найлучшихъ въ краю, а наколи члены еи загадали ще взяти ся до заснованія такъ пожиточного товариства, якимъ єсть товариство сторожи огневой, видно, що добра гадка о той чистальникъ оправдана. При с'єй нагод'ї звертаємо увагу тыхъ, котры загадали засновувати у себе товариство сторожи огневой на статистику нашоє редакціє выданныхъ, чтобы подаючи статистику до нам'єстничества прилучали до поданія еще декларацию рады громадской, поклкуючися на §. 36 статут'євъ, котроу то декларациє рада громадская заявляє, що наколи бы товариство розвизало ся, она прииме въ переходов'єхъ позоб'єтальн'їхъ по н'ємъ маєтокъ такъ, якъ се приписує той параграфъ.“

— Въ суд'ї бережанськом'ї одбула ся дня 4 н. ст. червня с. р. розправа противъ чистальника Дуци Ромаша, Василя Рутла и Феді Гун'єчака, обжалованныхъ Василемъ Голодомъ о оскорбу чести сповнену черезъ то, що чинили ему докору на тематъ „хрульвоства“. Обжалованныхъ боронивъ адвокатъ д-р'є Андрей Чайковский. Обжалованъ билъ погами чотыри мал'ї дороги до Бережанъ, въ чистоту сов'єстію стали передъ судъ и выйшли зъ-в'єд'єт'ї чист'ї. Урадуваній чистальники, борц'ї за руску справу, душомъ опустели Бережанъ, а коли зближались до дому, люде выйшли на зустрічъ зъ музыкою. На в'єсть, що чистальники выгравли, а противникъ пр'єгравъ, почала музыка выгравати, а співаньмъ и ут'єб'ємъ не було конца.

— Красна рада школьна зачепила книжки подъ заг. „Дикій в'єбратъ“ и „Мала менажерія“, выдана сего року наклады руского товариства педагогичного, м'єжь книжки, дозволені на премію для молодшой молодежи въ школахъ народныхъ.

— Якъ то бують в'єсти по нашихъ селахъ? До „Батьковщины“ пише як'єсь подорожний зъ-п'єдъ Збаража, що переб'єджаючи черезъ село Яц'єв-ц'є дов'єдавъ ся одъ людей про тамошного в'єйта так'ї р'єчи: „В'єйтъ нашъ Костъ Антоховъ — розказувавъ одинъ господарь — зав'єзавъ ся на насъ колькохъ ще одъ правыбор'євъ до сойму. В'єйтъ хот'євъ избрати на правыбор'євъ такыхъ людей, котры чь н'єколи не дали голосу на руского кандидата, а мы урадили избрати двоухъ честныхъ господар'євъ: Ивана Маслюка и Ивана Мороза... Мы на своимъ поставили, але за то насъ двоухъ мус'єли одтер'єйти на своимъ т'єл'ї... Одной нед'єль кличъ мене в'єйтъ до канцеляріи и тамъ слово по слову дошло до того, що в'єйтъ ударивъ мене два разы кулакомъ въ голову такъ, що я упавъ на землю на пов'є нежывий, а потомъ зновъ выборца Ивана Мороза такожь побивъ ц'єлкомъ невинно. Все казали, що б'єтъ б'єтъ тогд'ї циний. Я пославъ по л'єкаря и мимо л'єкарской помощи мус'євъ я одлечати ц'єлый м'єсяць. Не м'огъ я в'єйтова того дарувати и обжалувавъ его до суду. Онъ гляд'євъ р'єзныхъ опов'єб'євъ, абы не бути ка-

ранимъ, але н'єчого не помогло; засудили его на три добы араншту за мене а на одну добу за Ивана Мороза...“ Порядний в'єйтъ нема що казати! — Зъ Уст'є епископского доносятъ до той-же часописи, що тамошній в'єйтъ Иванъ Фомачъ за розд'єль позички голодовою казавъ с'єб'є складати за „сатнигу“ и люде справд'є мус'єли складати по 10 и по 20 кр. — Зъ Гаупола зновъ пишуть, що окружній судъ въ Станиславов'ї казавъ засадити до „Ивановой хаты“ на три нед'єл'ї зъ тридневнымъ постомъ езупольского в'єйта Теодора Мацкевича и писаря Косовского зъ те, що выставили фальшивый паспортъ на безпротг.

— Зм'єны въ управ'ї Філіі Народной Торговл'ї. Рада управляюча перенесла начальнык'євъ складовъ Філіалныхъ: М. Кушн'єра зъ Самбора до Снятина а Д. Рожилу зъ Рогатина до Самбора. Управу складу Філіалного въ Рогатин'ї поручено Миронowi Грицикевичеву, а управу львовского склада обявля сими днями Л. Липецкій зъ Черновець.

— Якъ то добро може на громаду справд'єти читальня, нехай св'єд'єчать факты. Зъ села Манавца пишуть до „Батьковщины“: „Наше село называли передъе сторонскій люде не Манав'єль але Минайб'єль, бо у насъ дуже але д'єло ся. Тому л'єтъ п'ятнацать було у насъ ажъ пять коршм'євъ, а жидовъ новий коршм'євъ, тожь и позаволили ся бути такій п'яногъ, що безъ гор'євки не могли об'єйти ся. Кожда оказія, якъ хрестины, вес'єл'ї або похороны, не об'єшла ся безъ 20 або 30 гарц'євъ гор'євки. А теперъ, хвала Богу и нашоу пан'є-отцеву С. Богачевскому, у насъ ледви подыбати якого п'яногъ, а жиды вже учать ся коло поля работи, бо коршмы стоятъ порошн'ї. Одъ коло заложили мы читальню, народъ приишовъ до п'єзнанія, що гор'євка то згуба для т'єла и душ'ї, а читальня учить богато доброго. До нашої читальни вступило уже 70 членовъ, а оли такъ дальше поб'єде, то єсть над'єя на добру будучность нашого села...“

— Русины на Угорщин'ї подъ своею тепер'єшнюю управу духовною мадризують ся. „Листокъ“ такъ пише: Въ руской семинаріи духовной въ Унгвар'ї одбулось закрыт'є сего шк'єльного року 3 (15) червня. При той нагод'ї одбулись зборы церковно-литературного кружка семинарист'євъ, на трыхъ прочитано колька бес'єдъ, выголосено колька декламаций, одс'єevano колька п'єсень, а все то выключно въ мадарск'їмъ язык'ї. Вудучій священникъ угорско-русского народу уважали злишнымъ выголосити по крайной м'єр'ї бодай одинъ рускій стихотокъ и одс'єв'євати хоть одну руску п'єснюку... Хто свое покидає, кто своимъ стыдає ся, той въ самой р'єчи негодный жити!

— Зъ Самборского пишуть намъ: Страшна изва впадала на наш'ї стороны одъ дикыхъ зв'єровъ. Кром'є того, що вже перше доношено зъ нашихъ сторонъ приходять ся теперъ же и то податки, що въ Чукви 28 червня з'єзля в'єлки въ н'єчи господари одногокого кола вартостю 80 ар., а на другу н'єчь т'єля такі коло стайн'ї. Въ Блажов'ї маля з'єзести в'єлки колька безрогъ. Люде подыбуютъ въ об'єльн'ї день по 4—5 в'єковъ, а дикі руйнують зас'євы и булбы. М'єжь народомъ страха и плачь, бо нема кому бити зв'єровъ та нема и чимъ, бо хочъ много людей подалось до староства о дозволъ уживати стр'єльбы, то тамъ якось провол'єкають зъ выданнымъ Разс'євъ.

— Зъ Волоцкова, пов. жидач'євского, пишуть намъ: Дня 1 н. ст. липня упавъ у насъ такъ сильный градъ, що по поляхъ и огородахъ не лишилось майже н'єчого зъ зас'єб'євъ. Въ томъ нещастіи зазнали громадяне Волцовева правдицу б'єт'євску пом'єчь одъ своего властителя села п. Володслава Видаевича, который, хочъ такъ само якъ и ц'єла громада потер'євъ значній шкоды одъ граду, дарувавъ громад'ї за с'єй р'єкъ 500 ар. с. в. заплату, за котру вынаймила була одъ него толоку на выпасъ худобы.

— Зъ Бережанськом'ї пишуть намъ: Нове жерело дохот'євъ отворилось для жидовъ по нашихъ селахъ и м'єстечкахъ при нагод'ї, що усунуено въ об'єгу стар'їхъ одноренсковой банкноты. Жиды не хот'єтъ приминати старыхъ ренскихъ, а за вым'єну на новий кажутъ платити соб'ї по 5 до 10 кр. одъ штуки. Жиды лишь м'єркують, который газда має грош'ї, такъ заразъ обступаютъ его а наговориши, що старій грош'ї невад'ї, зачинають г'єшеть. Траф'єикантъ зъ Козовы добрый робить интересъ, бо то у него головна контора вым'єны старыхъ на новий ренскій, при пров'єзіи по 5 кр. одъ штуки. А причина того всего, що вправд'є подадутъ газеты в'єсти, до коли лишь старія гульд'єны суть въ об'єгу, але простоложно, не почувши урядового опов'єщення одъ своей верховной власти, д'єзнаєсь лишь одъ другихъ, недокладно и непевно, а найзаст'єб'єше ажъ по не-в'єчасъ.

— П. Володимиръ Левничій, кандидатъ нотаріальныхъ въ Станиславов'ї, яменованный субститутуемъ д. к. нотарія Игнація Зарасіля р'єшеномъ д. к. суду краєвого у Львов'ї зъ 21 червня 1890, обявля зъ урядовань зъ днемъ 1 липня 1890.

— Въ русинхъ колоніяхъ въ Америк'ї м'єжь угорскими а галицкими священниками русинскими насталя мабуть зновъ як'єсь непорозум'єня, бо отъ що пише „Листокъ“: Зъ Америк'ї одержали мы колька писемъ, зъ котрыхъ бачимо, що доля нашихъ священник'євъ, переселенихъ ся до Америк'ї, не завидна. Много тамъ непорядковъ, много интригъ, много такыхъ фактовъ, про котры не годить ся и говорить. Ті писма не можемо передати до загалного в'єдомости, бо не жаємо роздувати поломи невинности м'єжь людьми, а тымъ менше м'єжь угорскими а галицкими священниками. Але епархіальнымъ управамъ годилось бы порозум'єт'єся и установити вык'єриятъ въ Америк'ї, бо тепер'єшній аномальный односины наносять лишь шкоду для нашої церкви.

— Цсаревъ Сисавета загадала, по выданю за мужъ другой доньки, избрати ся на подорожь по океан'ї Атлантійск'їмъ. Заразъ по вес'єлю арх. Марія Валерія выд'єе цсаревъ до Амстердаму, тамъ в'єдетъ на корабель и поплыве до заходного побережа Африки, постукаючи на островы, положеній при берегахъ Африки. Планы подорожи не єсть же точно уложений, але се зв'єстно, що подорожь потребає колька м'єсяц'євъ.

— Самоубийство. Альфонсъ Пачовскій, бывшій урядникъ товариства задаткового у Львов'ї, за-

стр'єливъ ся оногды зъ револьверу въ помещик'їно при ул. Лычаковской.

— Генеральный инспекторъ п'єхоты ген. Кенігъ приб'єхавъ оногды въ н'єчи до Львова на инспекцію гарнизону. Вчера и нин'ї одбувають ся выправы войска на львовскихъ болошихъ.

— Суд'ї присяжній а трибуналь. Въ Гнезв'їхъ розсуджали суд'ї присяжній справу певной шинкарки, котра поб'єла прокураторского акту обжалована маля отронити своего чоловіка. Суд'ї присяжній орекли, що шинкарка не отронила своего мужа и трибуналу ув'єльничъ обжаловану. Председатель трибуналу сов'єтникъ Г'єке, пращачий суд'їбъ присяжнихъ, сказавъ, що д'ял и его товариш'ї уважуютъ вердиктъ суд'їбъ за ошибочный, а чтобы дати выразъ знаислованому чувству права, выказує явно, що „М. отронила своего мужа“. При томъ додає с'єй сов'єтникъ, що если суд'ї присяжній выдадутъ такій ошибочній вердиктъ, то публика прийд'є до пересв'єдченія, що суд'ї присяжнихъ ув'єльняє великій злочинство. Ц'єла ся промова була выказана остро, по профессорски, тожь и одинъ суд'ї присяжній хот'євъ доп'єсти сов'єтничкові, але не м'огъ, бо трибуналь одобравъ голосъ. Суд'ї заложили протектъ противъ такого поступованія трибуналу, але выша инстанція орекла, що вырокъ суду присяжныхъ подпадає критик'ї председателя трибуналу.

— Книжка Степ'їа. Сими днями вышло зъ друку въ Америк'ї, Австраліи и головныхъ столицахъ европейскыхъ д'єло Степ'їа въ 8 языкахъ п. заг. „Въ т'ємъ Африка“ (In darkest Africa). Єсть се оціц'їальне справозданьє зъ подорожи, яку зробивъ Степ'їа, чтобы одшукати и вытравувати Е-мина пашу. Книжка та подееще ще больше славу и значенье Степ'їа, бо показує ся, що с'єй подорожничъ єсть першоряднымъ писателемъ а именю невычайнымъ журналистомъ. Способъ его представлєния р'єчи єсть ясный, повный силы и красоты, а при томъ в'єльничъ одъ всякого пересв'єдчєния и хвал'єбы. Въ м'єсяцъ лютомъ 1887 выс'євъ Степ'їа въ Занзібар'ї, де заразъ зорганізувавъ експедицію. Дня 15 марта выбравъ ся въ дорогу, повну не безпеченост'ємъ; переправа черезъ л'євъ африканскій, маючий около 688.900 квадратныхъ кілометровъ, щось такъ якъ Франція и Испанія разовъ, тревала пять м'єсяц'євъ. Дня 15 грудня помочичица одб'єль получила ся зъ Степ'їемъ коло Нилъза, а доперва 30 ц'єтв'їа 1888 р. Степ'їа стр'єчає першій разъ Емина. Еминъ не може р'єшити ся и не хоче лишити своей провинціи; тогд'ї Степ'їа хот'єлъ дати ему чашъ, чтобы нагадавъ ся, а разомъ въ журб'ї о своемъ задну сторожу, выбирає ся на ново въ сторону Аругуимъ и справд'є въ сершин стр'єчає свой одб'єль, але вже ц'єлкомъ знанщій нападениями дикихъ и х'єробами. На ново організує выправу и по разъ другій 19 с'єчня 1889 стає въ Нилъза, зъ одки забирає зъ собою Емина. В'єбонці Степ'їа и Еминъ приувають д'ял 5 грудня 1889 до Багамоло. Ц'єла подорожь Емина тревала майже три роки. — Книжка читаєсь мовъ який романъ и дуже зацікавлює, тымъ бол'єше, що теперъ головнымъ читаньемъ, такъ само якъ въ старинномъ Рим'ї, єсть: Quid novi ex Africa?

— Дробні в'єсти. П. Александръ Володимиръ Черкавскій, родомъ зъ Бурштина, одержавъ оногды въ краковскомъ университет'ї степенъ доктора правъ. — Передъ палатою кардинала Дунавского въ Краков'ї уставлено почегну варту, котру повинъть одинъ воакъ п'єхоты.

В'єсти зъ Аеп. Львовской.

Интитуованный на Церковну о. І. Кривж-новскій.

Ув'єльниченый о. Игна. Левничій б'єзъ сотрудинства въ Тернополи а на его м'єсце введеный о. Теодоръ Стадникъ.

Введеній оо.: Ник. Поджарко за приходника Гайвъ, Вол. Коновалець за приходника Малехова. Мистр. Консисторія представила окружній рад'ї школьной въ Долин'ї на заступника учителя греко-кат. религіи при 4-кл. школ'ї въ Долин'ї о. Льва Бачинского, тамошного сотрудинка.

Еп. Ординаріатъ станиславскій уд'єливъ п. Евг. Гошовскому, богосл. IV року, одшукать изъ зв'єзз канонічонъ тамошной епархіи, чтобы приняти его до аеп. львовской.

Одшукати для поратования здоровья одержали оо.: Лука Бобровачъ, капеланъ львовского шпиталю головного на 1 м'єсяць, Вол. Вахнянинъ, сотрудинкъ въ Калуши, на 1 м'єсяць, Теодоръ П'єрко, духовникъ в'єд'єньской семинаріи, до 1 вересня с. р., Теодоръ Леонтовичъ зъ Зашкова на 6 т'єжд'євъ.

До бурсы д'єковской при церкв'ї сз. Юрія у Львов'ї принятый Петро Ковальчукъ.

Посмертій — ☞ — онов'єстки.

Зъ Наська насилья до Львова в'єсть, що Евзевій Грушкевичъ, ад'єюнктъ податковый въ Наську, горячий патриотъ и писатель, упоковъ ся тамъ вчера въ самой сил'ї мужеского в'єку. Похороны одбудутъ ся завтра. В'єзча покойному память!

Наука, штука и литература.

— П. Кул'єшъ выд'євъ въ Москв'ї тритомове д'єло про б'єд'єдъ Русо-Украины одъ Польц'ї.

— Ко. Садокъ Барончъ, Доминиканинъ зъ Подкамєня, пославъ до академіи наукъ у В'єдн'їа рукопись подъ заг.: Catalogus patrum et fratrum sacri ordinis Praedicatorum in Polonia, Russia et magnae ducatus Lithuaniae mortuorum.

— „Пропов'єдъ нед'єльній, праздничний и случайній“ о. Юліана Ганкевича, въ V томахъ, котры коштували д'єв'єтихъ 8 ар., можна тепера одержати за 3 ар. въ книгарни Ставропатійского Института. Заертаємо увагу нашого духовенства на однов'єднє заявленье въ „Надб'єлапотъ“ нин'їшного числа „Д'єла“.

— „Рускій солов'ї“, се заголовокъ зборника п'є-

сень, который загад'євъ выдати угорско-рускій учитель М. Вр'єбелъ. Въ запискахъ до передилат'ї пише такъ с'єй выд'єв'єцъ: На зазывъ знатн'їшихъ бачваньско-рускихъ б'єрат'євъ, я загад'євъ выдати зборникъ мною по р'єзныхъ околикахъ и на р'єзныхъ нар'єч'єяхъ п'єсень въ маленькомъ зборнику „Рускій солов'ї“, над'єючися на подмогу почтенной угорско-руской а нав'єтъ и заграничоной публики тому, що не можна було до с'єй поры одержати на Угорщин'ї выданъ такого рода. Многоц'єбний угорско-рускій п'єс'єнь, котры нашихъ правд'єдовъ одушевляли при найменшихъ збораняхъ, стались намъ чужими, оскільки ихъ уменшає ся зъ кождымъ днемъ, а мы ровнодушно зъ заложеными руками дивимо ся, якъ ц'єзає зъ устъ нашихъ и народу нашого с'єй дорогій екарб'ї! Зборникъ печат'єє ся въ печатни „Келетъ“ на гарномъ папер'ї, величины б'ємки аркуша, въ брошур'ї прикрашеной иллюстраціями, обнимає 10 аркуш'євъ и м'єстать до 200 п'єсень. Першій аркушъ прикрашеный портретомъ Александра Духновича зъ его власноручнымъ подписомъ. Ц'єна прим'єрника зъ почтовою пересылкою 60 кр. Зборникъ который имов'єрно появиць ся вже въ липня, можна передилат'ї въ Унгвар'ї въ печатни „Келетъ“ („Kelet“ Kiadóhivatala Ungvár) або у выд'єв'єцъ Михайла Вр'єбля въ Бачъ-Керестур'ї (комитатъ Бачъ-Водохоскій Вачо-Керестуръ). — Кобы то лишь п. Вр'єбелъ в'єрно задержавъ въ своемъ выд'єв'єцтв'ї чистый языкъ народный!

Телеграмы „Д'єла“.

Брукселя 3 липня. Межинародный конгрессъ антиневолюційный ухваливъ дати Голандіи шестим'єсячный речинецъ, до котрого она має р'єшити ся чи приступає до ухвалъ конгрессу чи н'є.

Опава 3 липня. При выборахъ зъ м'єстъ поб'єдили н'ємецкій либералы.

Мадригъ 4 липня. Кабинетъ Сагасты подавъ ся до димісії и королева-регентка принала димісію. Мабуть, настане кабинетъ Кановаса.

Пешть 4 липня. Въ Кралевацу арештовано двоухъ молодыхъ людей, що подпалили черно-жовту хоругву на готели, въ котромъ мешкавъ комендантъ корпуса Райхеръ. Они сказали, що допустили ся того въ нетверезомъ стан'ї. Полиція пустила ихъ на волю.

Былградъ 4 липня. В'єсть, що правительство домагає ся одъ регент'євъ прогнанія кор. Милана, єсть безосновна. Гаршанинъ прив'єде доперва въ половин'ї серпня.

Букарешть 4 липня. По розотр'єленю Паниці найшло сюды дуже богато Болгаръ, м'єжь тыми и троухъ офиц'їровъ, що повт'єкали зъ Болгаріи.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІИ.

Всч. П. Ш. въ К. Изъ складанныхъ на руки нашої адміністрації жертвъ на голодуючихъ мы бол'єшу часть передали „русскому комитетову“ (мимо того, що той комитетъ въ такъ важной справ'ї, якъ голодъ середъ руского народу, поступивъ зоб'ї непатріотично, зробивши зъ справы голодовою kwestію партійну, бо не запросивъ ан'є одного чоловіка зъ Русин'євъ-народовц'євъ, хочъ бы бодай такыхъ, якъ пп. д-р'є Савчакъ, членъ выд'єлу краєвого, або посолъ Романчукъ), а якусь частину жертвъ передала наша адміністрація и „комитетову краєвому“ подъ проводомъ бурмистра м'єста Львова п. Мохначного. „Червоная Русь“, чтобы, по звываю, заяляти на „Д'єло“, назвала той краєвий комитетъ „польскимъ“ — однак'єже несправедливо, бо до комитету того належить пр'єд'єль самъ редакторъ „Червоной Руси“ г. Марковъ, належить посолъ Романчукъ, редакторъ „Д'єла“ Б'єлей и инші Русини. Коли-бъ той комитетъ краєвий при розд'єл'ї запомогъ робивъ бувъ р'єзницю межъ польскими а рускими громадами; коли-бъ бувъ бавивъ ся въ політику, якъ се бувало при розд'єл'ї запомогъ зъ фонд'євъ краєвыхъ и державныхъ; коли-бъ бувъ поминувъ рускихъ священник'євъ, — тогд'ї, очевидно, Русини могли бы назвати той комитетъ „польскимъ“ а не „краєвымъ“. Але-жь того всего не було: тысячъ запомогъ роздано на рускій села, послано на руки рускихъ священник'євъ, давано нав'єтъ такимъ громадамъ, котры за голосованье на руского кандидата були покривд'єні при розд'єл'ї запомогъ — и въ самой „Червоной Руси“ була пом'єщена горяча под'єка тому комитетову одъ о. Кирила Левидкого зъ Вербова въ пов'єтъ педагог'єкомъ за те, що комитетъ приславъ щедру запомогу для Вербованъ, поминенихъ при розд'єл'ї запомогъ зъ фонд'євъ краєвыхъ и державныхъ за голосованье на п. Романчука. Жертвы до того комитету плыли головню одъ Поляковъ (нав'єтъ Поляки зъ Познаньщины надб'єлали колька тысячъ), одъ Русин'євъ же каналъ дуже маленько, а пр'єд'єль, якъ сказано, комитетъ д'єливъ, можна пов'єсти, по ровному межъ голодуючихъ по рускихъ и польскихъ селахъ, и то безъ найменшой ц'єлы агітаційной, єдино зъ гуманности. Коли-жь наша адміністрація докинула д'єб'єку изъ жертвъ рускихъ, присланныхъ на еи руки, то вымагаєла того руска честь и сов'єтничость. Жертва зъ нашої адміністрації була лишь дробненькою частин'єю того, що краєвий комитетъ изъ жертвъ злочныхъ Полякамъ роздавъ на громады руск'ї. Не честно и несов'єстно бы було, коли-бъ мы такому гуманному и справедливому комитетову были одослали порожну листу, безъ крейцара причинку зъ тыхъ жертвъ, які намъ прислано на голодуючихъ. По с'ємъ высьнено, думаємо, Вы, отче, не возьмете за добру монету л'єля „Червоной“ на тематъ „Д'єла“ и комитету н'єби-то „польского“, до котрого має честь належати и самъ редакторъ „Червоной“.

Надослане.

Всѣмъ духовенству препоручаемо „Проповѣди недѣльный, праздничный и случайный“ въ V томахъ о. Юліана Гинкесича, котрый можна теперь купити въ книгарни Ставроградскаго Института по сниженій цѣнѣ три зр. а. в. за V томъ (давнѣйше 7 зр. а. в.)

НАДОСЛАНЕ.

Дѣмъ банковый, комисовый и контора вымѣны

у Львовѣ ул. Килиньского (коло каварнѣ вѣденской)

Самуелі & Ляндавъ

купууютъ и продаютъ всѣякія облигаціи державны, листы заставны и монеты по курсу денномъ. Поручены зъ провинціи выговляемо безъ проводки и безъ дочисленія провизіи. Промесы до всѣхъ тѣхнень.

Всѣякія Листы заставны Товариства кредитового земского

4 1/2 % Листы заставны Банку краєвого

4 1/2 % Позичку краєву

4 % Облигаціи пропинаціи

Всѣякія облигаціи догуд державного

Зелѣничій облигаціи першенства

Льосы державны и приватны

продажъ поѣдъ найкористнѣйшими условіями

Сокаль & Лілієнь

3360 118—156 Дѣмъ банковый и контора вымѣны у ЛЬВОВѢ

Поручены зъ провинціи выговляемо ся одворотною почтою безъ дочисленія провизіи.

Розкладъ ѣзды на залѣзничныхъ державныхъ.

важнѣйшій дѣл 1 черня 1890.

Одѣзды зъ Львова.

Въ напрямѣ до Стрыя: 5 мин. 50 рано поѣздъ особовый до Стрыя, Хирова, Стружа, Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станіславава и Гусятина; 10 мин. 20 передъ полуд. до Стрыя, Хирова и Сухой.

8 мин. 45 вечеромъ до Стрыя, Хирова, Сухой, Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станіславава и Гусятина;

Въ напрямѣ до Станіславава: 9 мин. 16 передъ полуд. поѣздъ поспѣшный до Станіславава, Черновца, Яссы, Букарешту и Гусятина;

4 мин. 30 по полуд. поѣздъ особовый до Станіславава, Черновца, Яссы и Букарешту;

10 мин. 16 вечеромъ до Станіславава, Гусятина, Черновца и Сучавы.

Въ напрямѣ до Белзца: 8 мин. 3 рано поѣздъ мѣшанный до Белзца и Сокаля.

2 мин. 29 по полуд. поѣздъ мѣшанный до Белзца, только въ пятницѣ.

4 мин. 43 по полуд. поѣздъ мѣшанный до Белзца только во вторникъ.

Привѣзды до Львова.

36 Стрыя: 8 мин. 26 рано поѣздъ особовый зъ Буда-Пешту, Мункача, Лавочного, Сухой, Хирова и Стрыя.

3 мин. 36 по полуд. поѣздъ особовый зъ Сухой, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станіславава.

12 мин. 8 въ ночи зъ Буда-Пешту, Мункача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станіславава.

36 Станіславава: 6 мин. 53 рано поѣздъ особовый зъ Сучавы, Черновца и Станіславава.

2 по полуд. поѣздъ особовый зъ Букарешту, Яссы, Черновца, Гусятина и Станіславава.

8 вечеромъ поѣздъ поспѣшный зъ Букарешту, Яссы, Черновца, Гусятина и Станіславава.

Учительна

пошукуе лекціи на село на часъ вакацій. Зголошенія поѣдъ буквами: Л. А. Р. приймае редакция „Дѣла“.

Добримъ подручникомъ школьнымъ въ народныхъ школахъ, першихъ классахъ гимназій и учительскихъ семинаріяхъ есть безперечно

ПРАКТИЧНА НАУКА

„Руской правописи“

Г. ВРЕЦЬОНЫ

учителя взоровой школы зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ въ ц. к. учительской семинаріи мужской у Львовѣ, выдана въ 1888 роѣдъ. Мѣститъ въ соѣбъ много грамматично-стилистичныхъ примѣровъ, диктатовъ, задачъ, вырѣзень, вырѣзъ, описовъ и описовъ данъ. — Цѣна 40 кр., а зъ пересылкою 45 кр.

Д-ра Е.

гѣра бѣлье, настанники бѣдъ поту трикотовой и сѣтковой, рунавицъ и рушники до натирана

поручае найдешевше

МАГАЗИНЪ

БРАТѢВЪ ЛЯНГЕРѢВЪ у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Цѣники на жадалье даромъ.

ТОРГОВЛЯ ГЕРБАТЫ

хиньско-российской

ЕДМУНДА РІДЛЯ

у Львовѣ, пландъ Маріадкій ч. 10

поручае зъ маэвомъ збѣрки: 1/2 кильо Congo . . . зр. 1.60 „ Souhong чорна . . . 2— „ 360рка маэва . . . 3— „ Кайсовъ . . . 4— „ Melange de Lond. . . 4— „ Рессо . . . 4— „ Караванова . . . 4— „ найлѣтъ . . . 6— „ Гумповъ перлона . . . 8— „ добѣрна . . . 4—

Высѣвки гербатъ 1/2 кильо зр. 1.30 — Высѣвки зъ найлѣтшою гербаты зр. 1.60. — Замовленія зъ просиници высылка одворотною почтою. Опакованія не числятся. 3289 30—58

Товариство имени Шевченка

(у Львовѣ ул. Академічна ч. 8)

мае на складѣ и продае слѣдующіи книжки:

„Правда“ писмо литературно-полит. рочи. VI. (1873) IX (1876) и X. (1877) по	2— кр.
„XI (1878) 2 томы	1—
„XII (1879) . . .	2—
„XIII (часть литературна)	—50
Доповненіе до Правды. Мана Франка	1—
„Зоря“ писмо литературно-наукоевочн VI (1885) безъ бѣл. Зорѣ	3—
рочники VIII (1887) IX (1889) и X (1889) по	5—
Д-ръ Ол. Огоновскій. Історія руск. литературы I	1.70
„ „ „ Історія руск. литературы II вѣддѣль I	1.20
„ „ „ Історія руск. литературы II вѣддѣль 2	1.80
„ „ „ Studien auf dem Gebiete der ruth. Sprache	2.25
Костомарів: Русская история в житиспис. I.	—60
„ „ „ II.	—50
„ „ „ III.	—60
„ „ „ Все три томы разомъ	1.50
Шевченко, поезія (друкованъ въ бѣл. Зорѣ) ч. I и ч. II по	—35
Драгоманів. Галицко-русске писменство	—15
Куліш. Шекспірові твори перекл. ч. I. (давн. 3 зр. теперъ)	1—
„ Хуторна поезія	—80
„ Крашанка	—35
Федьковичъ. Довбуш	—10
„ Якъ козамъ роги виправлять	—10
Д. Млака: Русская хата, Буков. Альманахъ	1.20
Нечуй. Повѣсти и оповѣданія	—30
„ Світотлад українського народа	—50
„ Кайдана сімья	—80
Ф. Заревичъ. Бондарівна	—10
Григорієвичъ: Соколки комедія	—35
„ Тато на заручинахъ, ком.	—20
Дроздъ: Въ гостяхъ добре, дома лѣше (опов.)	—30
А. Метлинського писма (выд. Зорѣ)	—60
Горницікій. Орлеанская дѣва, перекл. стих.	—35
Гудуль и Гудулка, двѣ картины одѣйной по	—50
Памятковѣ часло „Зорѣ“ въ юбилей Русалки Днѣстровой	1—
Апокрифична литература. Д-ръ Ол. Калитовскій	—35
Провидіи мѣи въ писмахъ Тар. Шевченка О. Партицкій	—35
Народній оповѣданіи Марка Вовчка I. 35 кр., II. 30 кр., III.	—30
Етнография Славянщины	—25
О разумномъ выхованіи дѣтей	—12
Надѣльмаеръ апостолъ свободы Мх. Царь	—10
Повѣсти Ник. Устияновича	—70
Одисеи плавники	—10
Страстній четверть Ник. Устияновича	—45
Мѣсть верховища Ник. Устияновича	—35
Марта Боредка, оповѣданіе историчне Ил. Грабовича	—32
Гальшка княгиня Сестржека, истор. опов. Изид. Шаравевича	1—
О выхованіи. И. Н. Подручникъ для женщинъ	—30
Темній мѣсяцъ въ словѣ о полку Игоревѣ, О Партицкій	1.40
Жѣноча неволя въ русскихъ пѣняхъ народныхъ Ив. Франко	—35
Захаръ Беркутъ, образъ гром. жита Руси въ XIII И. Франко	1.30
Зъ рѣжнихъ краѣвъ и народомъ Денисъ	—30
На добродѣйній цѣли, комедія Гр. Григорієвича	—30
Воя Constructior Ивана Франка	—50
Слово о полку Игоревѣ Ол. Партицкій	1—
Скандинавщина въ давній Руси, Ол. Партицкій	—20
Обруситель, повѣсть зъ рос. жита, пер. И. Ланской 2 части	—60
Законъ о загалымѣ ополченію	—45
Соціалісты межі семинаристами, О. Обачный	—30
Оповѣданія, Ник. Гоголя	—35
Вечерниці, Ник. Гоголя	—35
Григ. Кавтка, Маруса	—10

„СЛАВІЯ“

БАНКЪ ВЗАИМНЫХЪ УБЕЗПЕЧЕНЬ ВЪ ПРАЗЪ.

Головне Заступництво для Галичины и Буковины у Львовѣ.

Благородна и добродѣйна цѣль забезпеченія будущности богатыхъ якъ и бѣднѣйшихъ лицъ, та цѣль родитъ не дасть ся осягнути иншими средствами, якъ лише черезъ забезпеченіе життєве, позаякъ той найкорисне падитъ, хто забезпечуе ся.

Трицѣлѣтній отецъ забезпечуе для новорожденной доньки за кварталъну премію 9 зр. 68 кр. капиталъ зр. 1000, маючи выплачати ся при еи дожитю 20-го року. — Умирае отецъ коли-небудь передъ тымъ 20 рокомъ, тогды устаетъ дальше плаченіе преміи, а донька при дожитю 20 року получае цѣлый забезпеченный капиталъ 1000 зр. — Умирае же донька передъ дожитіемъ 20-го року, тогды звертае „Славія“ все выплаченіе преміи.

Трицѣлѣтній мужчина забезпечуе соѣбъ на старѣсть 1000 зр. Приступая до убезпеченія на 20 лѣтъ и платитъ мѣсячно 4 зр. 53 кр. — Если въ протягу того часу, коли-небудь, хочъ-бы по заплаченю лише одной раты мѣсячно — умеръ, то „Славія“ выплачуе забезпеченный капиталъ 1000 зр. его наслѣдникамъ. — Если же переживе тыхъ 20 лѣтъ, тогды може соѣбъ выбрати одинъ изъ слѣдующихъ 5 способомъ выплаты:

- 1) выплату цѣлою, на него принадлежащюи суммы 1158 зр. 90 кр., або
- 2) выплату лише сумы 619 зр. 60 кр., при чѣмъ позбѣгаетъ забезпеченнымъ на посмертний капиталъ 1000 зр. безъ дальшой оплаты преміи;
- 3) выплачуваніе досмертнотн рѣчной ренты въ квѣтъ 96 зр. 70 кр. або такожь
- 4) выплачуваніе ему досмертнотн ренты лишь 51 зр. 80 кр., при чѣмъ зѣстане убезпеченнымъ на посмертний капиталъ 1000 зр. безъ дальшой оплаты преміи, вѣднѣи
- 5) выданіе ему полицы на капиталъ посмертний 2148 зр. 80 кр. безъ дальшой оплаты преміи.

Сорокъ-лѣтній отецъ забезпечуе на случай своей смерти для своей родины капиталъ 2000 зр. за мѣсячну оплату преміи 5 зр. 54 кр. — Умирае коли-небудь, хочъ-бы лише по заплаченю одной раты мѣсячно, то „Славія“ выплачуе цѣлый забезпеченный капиталъ 2000 зр. позбѣставшій родинѣ.

Въ протягу 19 лѣтъ умерло 1542 членѣвъ банку „Славія“, котрый впадали до своей смерти суму 294.883 зр. 18 кр., а за тое выплачала „Славія“ позбѣставшимъ ихъ родинамъ суму бѣльшу о четверте, е. е. 1,130.326 зр. 32 кр.

На полицы, що найменше 3 роки важны, може членъ на жаданіе, зъ концемъ кожного слѣдующого року одержати посвѣдченіе удѣлове на ту часть капиталъ, або ренты, на яку за выплаченіе преміи узыскавъ право.

Такожь може на такій полицы получить позичку, або убезпеченіе на ише змѣнати, або вѣднѣи полицы банкowi „Славія“ продати.

На заплаченіе каждой, навѣтъ мѣсячнои раты преміиной, вызначеный есть термѣнь 3 мѣсячний. — По уплатѣ того часу полицы тратитъ свою важность, однакъ на жаданіе члена можна еи въ протягу року проднотити, або банкowi продати, накопи убезпеченіе вже 3 роки тровало.

По 5 лѣтахъ важности убезпеченія, може забезпеченный капиталъ и въ такомъ случаю бути выплаченый, коли убезпеченный самъ позбавивъ ся своего жита, або черезъ поединокъ. — За полицы, що найменше 3 роки важны, звертае „Славія“ въ обохъ тыхъ случаяхъ такую квѣту, за яку полицы-бы одкушувъ.

При такихъ улукшеніяхъ и користиныхъ условіяхъ муситъ каждый цѣнибѣть полицы „Славія“ узнати.

Весь чистый зыскъ роздѣляе ся межі убезпеченныхъ. Выплаченный капиталы выносили по концѣ р. 1888 1,630.764 зр. 14 кр. — Число членѣвъ секцій I—III досягло 37.019 лицъ, на забезпеченный капиталъ въ сумѣ 22,533.445 зр. 64 кр. Близкій попененія подае Головна Дирекція банку взаимныхъ убезпечень „Славія“ въ Празѣ, або Головне Заступництво тогожь банку у Львовѣ.

Львовска фабрика асфальту

и ульпшенихъ текстуръ огнетривалыхъ

до крытй даховъ

С. ШЕЛГІИ ЛИШКЕВИЧА ижиніра

Львовѣ ул. Корытна 13.

поручае: Асфальтъ до фундаментѣвъ для изпольованія мурѣвъ бѣдъ вѣхости класный на фундамѣнты въ горячѣмъ станѣ Елиетичій извоірилаты, ульпшену огнетривалу Тектуру высѣихъ родѣвъ до крытй даховъ, роля 10 м. одъ зр. 2.50 до 3.50.

Лякъ асфальтовый до консервации даховъ текстуровыхъ. Смолу англійску безводну масу кавчукову.

Осушену асфальтомъ, яко однокимъ средствомъ звѣстнымъ въ будвництвѣвъ наибѣльшезавоухеній стѣны въ мешканіяхъ.

Нищитъ застарѣлый грибокъ деревный. Фабрика выговляе въ цѣломъ краю своими людѣмъ покриты даховъ текстуровъ и ихъ репарации. Метръ одъ 50 до 75 кр. 3545 6—7

Довголѣтну гарантію запоручае ся.

ДЛЯ МАЛЫХЪ ГОСПОДАРСТВЪ!!!

МОЛОТЪЛЬНЯ РУЧНА

системъ Hoffner

зр. 95.

СЪЧКАРНЯ

С. С. Н.

30 зр. а. в.

3553 5—9

продае

Арнольдъ Вернеръ

Львовѣ ул. Собѣского ч. 3.

Білеты визитовы, карты весѣльный, дипломны и всѣякія работы литографичны выговляе по дужѣ нискихъ цѣнахъ Заведеніе артистично-літографичне

А. ПШИШЛЯКА

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

КОСЫ зъ маркою „КОСАРЬ“

зъ англійской сѣбно-сталъ (Silver-Steel)

!!! розсылае выключный складъ фабричный для Австро-Угорщины!!!

Л. МІНЦЕРА въ Дрогобичи (Галичина)

Л. МІНЦЕРА въ Дрогобичи (Галичина)

Л. МІН

Równych mak pełne, czemuż rozdzielone?
Izraelowi i t. d. i t. d.

Kochajmy Polskę, bracia nieszcześliwi,
Jakżeż by brat miał zdradzić swego brata?!
Niech nasza jedność cały świat zadziwi,
Razem, Bóg z Polską, zwyciężymy kata!
Izraelowi i t. d. i t. d.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНИЙ.

Розбійлась чутка, котру подають такожъ вѣдѣнскій газети, що галицькій соймъ має бути скликаний на день 23 вересня и буде радати кілька недѣль.

Одъ кількохъ днівъ ходила у Вѣдні Берлинъ поголосою о якихъ новихъ атентахъ нігілістичнихъ въ Петербурзі и Гатчині. Поголосою ту трудно сконструювати, а написаний въ Петербурга газети не привносять ніякихъ вѣстей о атентахъ.

Одъ часу вступлення на престолъ цѣсря Вільгельма, настали въ пруськихъ кабінетъ такі зміни: Насампередъ уступивъ бувъ міністеръ справедливости Фридеріхъ, бѣжавъ міністеръ війны Бронсартъ, а наковецъ президентъ міністерствъ и міністеръ для справъ заграничнихъ кн. Бісмаркъ; далше, міністеръ безъ тека ір. Гербертъ Бісмаркъ, и міністеръ фінансовъ Шольцъ. До міністерства вступили: Шелліагъ яко міністеръ справедливости, міністеръ війны Верді, міністеръ торговлі Берлеши в Капріаі яко президентъ міністерствъ и міністеръ для справъ заграничнихъ, та Мікель яко міністеръ фінансовъ. Зъ давнихъ міністрівъ остались те: Беттгеръ (безъ тека), Майбахъ (роботи публичні), Гюслеръ (просвѣта) и Герфуртъ (справи внутрішні). Теперъ завоентъ ся зновъ на важній дімісії въ Берлині. Такъ має рѣшучо уступати міністеръ війны Верді, бѣжавъ директоръ берлинської поліції, колись вѣрникъ ір. Герберта Бісмарка и секретаръ державний въ міністерстві фінансовъ Мальтцагъ.

Въ честь нмѣцкаго цѣсря обдубъ ся онюгды въ Христіанія на королівськимъ замку паръ, підчасъ которого король Оскаръ підвівъ тоастъ въ честь цѣсря и сказавъ, що цѣсаръ не першій разъ обѣдує сей край, бо вже минушого року обѣдує вѣходне и західне побережя и давъ тымъ доказъ якъ цѣвнѣ красу природи Норвегії и Швеції. Норвегійскій нарѣдъ давъ сими днями виразъ своимъ чувствамъ, якъ одушевляють его для цѣсря и Нмѣччини. Цѣсаръ Вільгельмъ подякувавъ за сей тоастъ и сказавъ, що бѣвъ не звидѣвъ за молодю, то-жъ дякую хочѣ теперъ черезъ подорожъ вибразувати ся в яко володѣтель познати своихъ сусѣдівъ. До сего краю загостивъ бѣвъ въ любови до ядерного народу, котрий виробивъ ся въ безустанній борбѣ и єсть народомъ, що плекає мужеску вѣрність и преданість для короля — прикметы такі самі якъ и у Германівъ; бѣвъ переконаний, що нарѣдъ сей на случай якоєсь небезпечности постоить за короля; бѣвъ поданствѣ отже тоастъ въ честь короля.

Повысшъ тоасты, на око мало значай, характеризують достаточню відносину міжъ Нмѣччиною а Скандинавією, коли амъ близше приглянемо ся, а ставуть ще тымъ яснѣйшими, коли послухаємо, що говорять скандинавска преса о гостивъ нмѣцкаго цѣсря въ Христіанія. Треба признати, що самъ разамъ якъ давска такъ и скандинавска преса повѣстали дійстно щиро нмѣцкаго цѣсря, а Норвежцѣ зробила цѣсря въ Христіанія майже несподівану оваку. Преса норвегска одзываетъ о цѣсарю безъ рѣзницѣ партій дуже симпатично. Werdestand органъ норвегскоу лѣвцѣ и. пр. такъ каже: „Першій монархъ, що приїжджає до норвегскоу столицѣ, признає тымъ рівнорядне значѣнне Христіанія яко столицѣ.“ А органъ правцѣ Aftenposten доказує зновъ, що племенна спільність північнихъ народівъ зъ нмѣцкими звязыває ихъ до спільноу задачі присвоювати собі добрі ідеї новихъ часівъ, а усувати всякі зародки анархія и безвѣрія. Сіи выскази норвегскоу прасы доповняють дуже добре тоасты монархівъ въ Христіанія, а особливо же тоастъ нмѣцкаго цѣсря. Треба знати, якъ суть відносини міжъ Норвегією и Швецією та норвегскимъ народомъ а шведскимъ дворомъ. Оба краѣ творять вправдѣ одно ополчене королевство, але підчасъ коли Швеція хотѣла бы бути панамъ въ Норвегії, то зновъ Норвежцѣ хотѣли кожде зовсімъ окремо стояти и добивають ся такого устрою краю, котрий бы дававъ таку свободу, яку хоче мати хѣба на скрѣп демократична республіка. Якъ мѣжъ обома народами такъ такожъ и мѣжъ обома столицами паує великій антагонізмъ. Норвежцѣ домагали ся и домагають ся конечно того, щобъ Христіанія уважала ся на рівня зъ Стокгольмомъ, та щобъ тамъ проживавъ король або его заступники, наслѣдникъ престолу, яко віде-король. Та борба мѣжъ обома краями Скандинавія спинає дуже всякі заходи шведского правительства, щобъ розвинути якусь шаршу акцію у внутрішній, а особливо въ заграничній політиці. Правдѣ цѣсря Вільгельма до Христіанія и его похвала для норвегского народу суть отже для Норвежцѣвъ дуже важными и тому то заразъ та партія, що стоить въ вѣчній опозиці до Швеції, завважала голосно признанне норвегскоу столицѣ зъ Стокгольмомъ, коли зновъ друга партія піднесла таку само якъ и нмѣцкій цѣсаръ племенну звязъ Скандинавцѣвъ зъ Нмѣччиною.

Повысшъ факты характеризують отже достаточню подорожъ нмѣцкаго цѣсря на Північ. Коли цѣсаръ бувъ першій разъ въ Скандинавії, гостина его зробила тамъ лишь мале вражѣнне, лишала по собі только слабій слѣдъ; за другамъ разомъ видимо, що тамъ вже

говорить ся о племенній звязъ Скандинавцѣвъ зъ Германією, о вѣрности для короля, о дружбі и прихильности кор. Оскара для Нмѣччини. Выходить майже на таке, що за третімъ разомъ оба монархія обдубуть ся и скажуть отверто: Мы тама нероздѣльни союзники. Але треба ще оденъ фактъ мати на увазѣ и хочъ на разѣ годъ до него привязувати якоєсь великого значѣннѣ и робота заразъ політичній комбінації, то все-жъ таки не треба его спускати зъ ока. Телеграмы зъ Берлина принесли вѣсть, що сими днями має цѣсаръ Вільгельмъ стрѣтити ся въ Берліні зъ австрійскимъ архіепископомъ Людвигомъ та що бѣжавъ будуть оба разомъ обдубувати дальшу подорожъ. Звѣстно вже, що вѣзъдъ архіепископа Карола Людвика на Північъ зробивъ не малу сензацію и викликавъ на вѣсть здогады, що подорожъ та має якоєсь значѣнне політичне, вменю же, що архіепископъ вертаючи зъ Півночі має поспішити и до Петербурга; аразу говорено, що самъ, бѣжавъ, що зъ нмѣцкимъ цѣсаремъ, ажъ на конецъ рѣшучо заперечено тому, мовъ бы архіепископъ мавъ їхати до Петербурга. Мы нагадуємо лишь ту подорожъ австрійского архіепископа по Скандинавії и не хочемо робити ніякихъ комбінацій, до котрыхъ теперъ нема ніякихъ даныхъ, але, якъ сказано, годить ся въ тепершню пору и сего факту не спускати зъ ока.

Противъ арештованихъ въ Парижі російскихъ революціонерівъ выготовле но вже актъ обжалованія, въ котрімъ доказує ся, що они загостили ся до якоєсь атентату и займали ся недозволеннымъ абраннемъ та фабрикованнемъ выбуховыхъ матерій и машинъ до выдѣлюванія експлозій. Въ актѣ обжалованія сказано, що головнымъ виновникомъ цього сего руху бувъ явѣсь Ландереръ, котрий однакжъ угнѣвъ и пропавъ десь безъ вѣсти. Обжаловані зновъ доказують, що той Ландереръ, не бувъ хто нашій, лишь найменшій російскимъ правительствомъ агентъ провокаційный и она старають ся то доказати. Кажуть отже, що той Ландереръ дававъ грошѣ на вынаймѣнне мешавъ, на закупню выбуховыхъ матеріалівъ, на бомбы и т. д.

НОВИНКИ.

— Лѣтна осяля станіславського єпископа. Gazeta Pol. подає: Вѣдомо, що передъ кількома роками греко-кат. духовенство залѣщичского деканату порѣшило зб складохъ збрати одповѣдний фондъ на купню реальности въ Залѣщичахъ, де бы можна устроити лѣтню оселю для єпископа д-ра Пелеша. До складохъ, крѣмъ духовенства и селянъ, причинивъ ся значающимъ даткомъ бар. Бруницкій зъ Залѣщичъ и мѣсцова рада повѣтова. Теперъ збрано потрібну квоту и закуплено въ Залѣщичахъ реальность надъ Дністромъ, рѣдъ малого двору зъ великимъ огородамъ и гарнымъ видомъ. Нинѣ, яко въ дни именинъ єпископа Пелеша депутация, зложена зъ бар. Бруницкого, о. декана Гаваньского зъ Устѣчка и о. Алексєвска зъ Торского вручить єпископови въ Станіславовѣ одповѣдний актъ даровизны реальности.

— Кн. Адмѣ Салга уцасолививъ свое село Гнилицѣ въ Скалатщинѣ матеэсками... піонірами латиньщани и полиціями по руськихъ селахъ!... Коли торкѣ въ тыхъ сторонахъ гостили латиньскій місіонарѣ, вышутували дѣтей руськихъ молитвы по польски, а до руськѣ дѣти польскихъ молитовъ не умѣли, то ті місіонарѣ окричали народъ нашъ за дуже запущенный въ религію а матеэсками мають нѣбы то підняти религіозность въ руськомъ народѣ, а властиво учить польскихъ молитовъ, godzinek, напувати молодѣжъ духомъ латиньщани и польскості...

— Зъ Перегінска пишуть намъ: Дня 29 н. ст. червня Вир. митрополитъ Сильвестеръ выринувавъ богослова Терлецкого въ Пѣдінотѣмъ и то-жъ дѣй положивъ угольный камѣнь підъ нову кедрову палату на високой скалі, котру то палату теперъ Вир. Сильвестеръ будувъ для себе.

— Въ Колодезѣ, мѣстотечу пов. бережанского, хитилась 30 н. ст. червня зъ полудня страшна буря зъ громами. Одинъ грѣмъ ударивъ въ костелъ и поробивъ значній шкоди. Популавъ въ кількохъ мѣсцяхъ муръ, поторощивъ одну лавку, збравъ павукъ, вырвавъ зъ двохъ противныхъ сторінъ (зімъ), поломивъ крокви на даху, розтрѣскавъ балокъ, вырвавъ чотири метры даху одъ хребта до гімну, поторощивъ вежу, въ котрій була поміщена сингагурка и запаливъ стовпъ дубовый, въ котрімъ запущенный хрестъ та цѣле вѣзанье сѣи вежѣ. Хрестъ залѣзлий, талкий, на колухѣ, обгнѣвъ ся въ огни, але не поваливъ ся на дахъ. Щастье, що грѣмъ не ушкодивъ нікого зъ людей, бо костелъ теперъ розширюють и коло тои работы єсть кільканацять муляровъ та помічниківъ. На кілька мінутъ передъ катастрофою выйшовъ латиньскій сотрудникъ зъ костела, де мавъ хрещенне и похорони. Лишь паламаря, замыкаючого окна и дверѣ передъ тучею, поваливъ на землю и поразивъ токъ електричний, однакъ за кілька годінъ прийшовъ бѣвъ до праотчности. Шкоду обчислюють на 1500 зр.

— Зъ Городна пишуть намъ: Дня 1 н. ст. липня надъ вечеромъ збравалъ ся у насъ сильна буря зъ тучею; позривала слабій дахѣвки, волкамъ стрѣлявшимъ до цѣли, кашкетѣ, а одному побивалъ никови даху охопала капелюхъ та заневола ажъ на поле. На третій день вправдѣ обдубувать побивалъникъ свѣій капелюхъ майже збѣжавъ, але що два жайворонки устеляли собі въ нѣмъ маленьку гніздочку, то властитель капелюха, будучи орнітологомъ зъ аматорства, полишивъ его до розпоряджѣннѣ сѣи крылатой родини а самъ постаравъ ся о нѣмъ „пошитъ“ на свою голову.

— Испытъ зрѣлости въ семинаріи учительской въ Станіславовѣ обдубувалъ ся підъ проводомъ инспектора краєвого д-ра С. Дибстриянского одъ 30 червня до 3 липня. До испыту зголосило ся 20 абитуриентівъ; мѣжъ тыми 13 учениківъ звичайныхъ, а 7 екстерністівъ. Межъ звичайными було 7 Русинівъ а 6 Поляківъ; межъ екстерністами 3

Русины, 3 Поляки а 1 жидъ. Одъ письменного испыту одступивъ 1 екстерністъ, отже кѣнчило письменный испытъ только 19 абитуриентівъ. Зъ 13 кандидатівъ звичайныхъ не обѣдало до испыту устно 5 кандидатівъ, а то: 2 Русины а 3 Поляки, зъ причинъ недостаточныхъ нѣтъ въ Пѣмѣ побѣрѣдъ школьнѣмъ. Здавало отже устный испытъ 8 звичайныхъ кандидатівъ а 4 екстерністы, мѣжъ послѣдними було два Русины а 2 Поляки. Два екстерністы одступили. За удѣбленыхъ до повнѣня обовязковъ учительскихъ зъ выкладовымъ языкомъ руськимъ признала комісія экзаминаційна отсихъ кандидатівъ звичайныхъ: Дутчука Дмитрія (Рус.), Глодзиньского Олександр (Рус.), Газаго Михайла (Пол.), Лѣщиньского Болеслава (Пол.), Микитюка Кароля (Рус.), Сокольского Фелікса (Рус.), Тустановского Броніслава (Пол.), Хромовского Ивана (Рус.). Зъ мѣжъ екстерністівъ приступили только 4 зъ тыхъ признала комісія кваліфікацію: Данцевичъ Вавринцевъ (Пол.) и Витовиньскому Іосифови (Рус.). Одинъ Русинъ одержавъ позволенне поправити языкъ польскій по ваканціяхъ, а одного Поляка репробовано на часъ неозначеный.

— Въ справѣ зниженъ цѣны ізды звѣзничныхъ державными по заведеню тарифъ полосови — одержали мы кілька зацѣтанъ. Тожъ для інформації интересованныхъ одповѣдаемо прилюдно на основѣ повныхъ інформацій, що урядникъ, маючи цѣрфікатъ, може користоватись такими полѣсками: І-ю класю бѣе купити цѣлый білетъ II-ой класи; за білетъ II-ой класи платять половину, а при білетѣ III-ой класи достає опусту 20 кр. на гульдѣн.

— О. Теодоръ Кордуба, парохъ Бережанъ, мавъ дня 3 н. ст. липня незвычайне щастье. Ого того дня приймавъ въ Краковѣ кардиналъ Дунавскій депутацию зъ повѣту бережанского, котра въ имени мешканцѣвъ того жъ повѣту прибула заявити кардиналови преданность и благожеланія. Въ сѣй депутация одъ повѣту бережанского прибули: презесъ рады повѣтовой Іосифъ Єнджейовичъ, бурмістръ бережанскій Гертлеръ-Блюменталь, членъ рады мѣста Болеславъ Дунишъ Вононовичъ — и о. Теодоръ Кордуба. Презесъ рады повѣтовой промовлявъ до кардинала въ имени повѣту и дѣдичѣвъ, бурмістръ въ имени мѣста, Вононовичъ въ имени мѣщанъ, а о. Теодоръ Кордуба „въ имени духовенства бережанского воіхъ трехъ обрѣдѣвъ, коє ихъ делегатъ“. Про промовы воіхъ першихъ бѣдничковъ Сзас не говорить нічого, а одушевляясь лише промовою о. Кордубы, котра була выголошена словами гасцувісцѣ рогуважасѣмъ, pełnymi uwielbienia для кардинала Дунавского, до которого клиръ Бережанщини „плекає найглубшій чувства почести и рзувіязанія...“

— Пожаръ Зборова треба зачислити до тыхъ страшныхъ язвъ огневыхъ, які шо року навѣщають нашу Галичину. Зъ цього мѣстотечу лишались нѣкыі згарища, бо зъ 60 екшенѣвъ а 115 альностей, котрі окружали зъ чотирохъ бокѣвъ рынокъ, не можна було выгнати нѣ одного будынку. Шкоду въ товариствѣ обчислюють на повѣ міліона зр., не вчислюючи въ се вартости движимостей, дорожочности и грошей, котрі такожъ погорѣли въ огни. Коли звяжати ся, що будынки були лишь на 30.000 зр. обезпечены, то можна полагати, якѣ нещастье впадо на мешканцѣвъ Зборова. Въ Зборовѣ звязавъ ся комітетъ ратунокъ, підъ проводомъ Зах. Чучавы, судѣ повѣтового, котрый просить о помѣчь для погорѣлцѣвъ; секретаремъ комітету єсть п. Иванъ Рудницкій. — О причинѣ огню подає Kurjer Lw. таке: Огонь зачавъ ся въ части мѣста, положеной найнаше и бѣмженѣй одъ нинѣшхъ будынкѣвъ валамъ, черезъ котрій майже неможливымъ було, щобъ огонь перекинувъ ся, тымъ болше що и вѣтеръ дувъ въ противну сторону. А тымчасомъ дали знати, що займлю ся середѣ мѣста, въ будынку окруженѣмъ доволѣа домами и обдаленѣмъ на 500 кроківъ одъ будынку, котрый горѣвъ. Люде ки-нулись ратувати, але сразу ніхто не бачивъ по-домѣна, а лишь дымъ, збѣлѣна добуваючий ся зъ підъ гонтовъ. Зъ того можна догадуватись, що сѣй огонь въ тѣмъ домѣ підложивъ якіи злочинець. Та и далше слѣдство выказало, що положина сего дому була власностію Мойсея Маєра Грізайда, котрый обезпечивъ ся на 1800 зр., коли тымчасомъ другій спѣлоститель сего дому у-безпечивъ свою половину лишь на 300 зр. Грізайда узвезено и слѣдство веде ся. Коли вже почало горѣти въ середѣмѣстѣ, годъ було вздержати пожежу, бо, якъ се звичайно у насъ, будынки були выставленъ въ сумѣшъ противъ всякихъ при-пѣловъ полиціи огневѣи. Комітетъ ратунокъ хоче теперъ при новѣмъ будованю задержати воіхъ та приписи полиційный, але надѣяє на опѣръ зѣ стороны хахатникѣвъ-жидѣвъ, котрі майже выключно потерпѣли при тѣмъ огни.

— Зъ Любчѣвского пишуть, що церковный пѣвцѣ тамошной околицѣ позывають селянъ до суду за незаплатеній належитости, які имъ припадають за церковный функції. Суды не признають домаганъ дяківъ.

— О смерти артистки Маріи Вионовскоу можна до-знатись близшихъ вѣстей лишь зъ урядового „Дневника Варшавского“ та зъ приватныхъ листѣвъ, бо воішній газети мовчать о сѣй цѣлой справѣ. И такъ „Дневникъ“ пише: „Вчера, 1 липня, около годины 6-тои рано въ малѣмъ помещанку при ул. Новгородской підъ ч. 14, складаючѣмъ ся зъ передоконю, одноу большѣиу жѣнатыи и кухнѣ, найдено Марію Вионовску, артистку театру, не даючи вже ніякихъ познать жити. Тѣло лежало въ комнатѣ на лѣжку; на грудяхъ зъ лѣвой стороны лежавъ покровавленый кусникъ пологина, прикрываючий рану. Пра тѣлѣ найдено двѣ записаніе картки. Въ одѣй записанѣ померша, що сѣй, хто обдубавъ їй житѣе, зробивъ добре; змѣстѣ другѣи картки дотычить службовыхъ справъ. При огляданнѣхъ тѣла догадувалось, що Вионовска, заки єи убито, зажила отрую. На тѣлѣ помершѣи нема ніякихъ слѣдѣвъ боры. Секція лѣкарокъ обдубе ся шо ино нинѣ. Мешканка вынаймывъ В(артеніевъ). Близшій подробѣцъ и причины злочинства доси ще не выслѣненъ.“ — Зъ приватныхъ листѣвъ выхѣдѣтъ, що Вартеніевъ, убивши Вионовску, замкнувъ помещанкѣе и пошѣвъ до касарнъ, де зложивъ рапортъ джурному офіцерови. Тогдѣ офіцеры сего полку, де Вартеніевъ служивъ, дали ему набитый револьверъ и

поручивши, чтобы по такѣмъ злочинствѣ самъ себе застрѣливъ, замкнули его въ окремой ком-натѣ. По годнѣ отворили дверѣ и нашли Вартеніева — якъ твердо спавъ. Тогдѣ дали знати власти судовѣи и полиційной о тѣмъ злочинствѣ и Вартеніева обдали въ єи руки. — Секція мала выказати, що Вионовска була вѣгѣтна. На похоронахъ не було майже публики, лишь кількохъ артистѣвъ. Публика варшавска любила вправдѣ та лантъ артистки, але все не могла простити єи вѣлѣный способъ жити, бо надто любила заходити ся зъ войсковыми и взагалѣ зъ веселыми панкамъ. Вѣдѣнскій газети згадують, що звѣстный спѣвакъ Феликсъ Машута розвѣвъ ся зъ своєю жѣнкою лишь за-дѣя Вионовскоу.

— Політика по малыхъ мѣстотечкахъ. Пишуть намъ: У насъ въ Городку выдає одъ якоєсь часу дру-жаръ Чаньскій газетку підъ заг. Głos Gródzki підпираючи партію давнѣйшого бурмістра Ген-цого противъ засуспендованого Дмоховского. Головнымъ сотрудникомъ сѣи газетки єсть жидъ-хі-рургъ Ляндвѣ, прозванный шумно протомедикомъ Городка. Для характеристики сего Głos-y Gr. на-воджу ту стихѣвъ п. заг.: Kto to? W Uhnowie się urodził, W Mszanie diakował, W Lwowie praktykował, W Grodku suspendował. Се притыкъ бывшому бурмістрови Дмоховскому, которого противна сторона довела натригѣми до суспензіи и установленія на его мѣстои правительственного ко-місари въ особѣ бар. Вруницкого, котрый при по-мочи т. зв. „жорной рады“ управляє сегодня на-шимъ мѣстѣмъ.

— Скажѣный поєвъ забѣгъ сими днями зъ Любѣ-ня до Мажковичъ и покусавъ много поєвъ, котрыхъ заразъ поубиваю. Жандармерія оказала при-тѣй пригодѣ много енергії.

— Поправка похибокъ. Черезъ недоглядъ коректо-ра вкрала ся въ посмертныя вѣстижѣ вчераш-ного числа „Дѣла“ похибка въ имени бл. п. Груш-кевича, адъюнкта судового въ Ниску. Называвъ ся покойный не Евгений але Евсєвій.

— Пригоды на провинціи. Въ Святѣи повѣсивъ ся дня 23 червня мѣщанинъ Михайло Столярскій въ приступѣ бѣжѣлости. — Въ Перемышлѣ під-часъ пусканія штучныхъ огнѣвъ тяжко попаривъ ся одъ выбуху пороху Ант. Герлюсъ и Стеф. Даць. — Въ рѣцѣ Свѣчи потонувъ Иванъ Вой-тѣшко, господаръ зъ Гѣзѣва старого, мабуть въ нетверезѣмъ станѣ.

— Д-ръ Павло Сасъ Дубановичъ, лѣкарь львѣвскій выдавъ въ языкѣ польскѣмъ „Календарикъ купе-левый“ на сезонъ року 1890 (одъ 13 мая до 15 вересня). Цѣна Календарика въ гарній оправѣ, зъ робѣтѣмъ М. Спозарского, 50 кр.

— Портреты Мицкевича. При нагодѣ торжества похоронѣвъ Ад. Мицкевича выдали рѣзній товариства и поодинокій фірмы книгарскій кільканацѣй портре-тѣвъ Мицкевича. Gaz. Nar. пригадує, що ще одинъ портретъ Мицкевича єсть въ одѣи каллици на Вавели. Малайръ Войт. Штатльеръ, особистый при-ятель Мицкевича, малюючи образъ „Хрещенне Йоу-са Христа въ Йорданѣ“ до сѣи каллици, давъ с. Іоанови Хрестителѣви лице Мицкевича. Се було загално звѣстно въ тыхъ часахъ въ цѣ-лѣмъ Краковѣ, такъ що навѣтъ зложено стихъ, котрый зачинавъ ся одъ слѣвъ: W Krakowie mie-łsoie neutralnem ściśle, — Chrzcił Mickiewicz Chry-stusa w Wisle и т. д.

— Дрѣбні вѣсти. Въ Тичинѣ померъ 17-лѣтній сынъ ір. Людвика Водзницкого, директора Лев-дербанку.

Именованія, конкурсы, перенесенія и пр.

— Именованія. Львѣвскій высшій судъ краєвый именувавъ иракитанца судового Ис. Децкевича абскултантомъ судовымъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Христіанія 4 липня. На пирѣ данѣмъ офіцерами флоты въ чести цѣсарскоу родину підношено тоасты въ честь цѣсря, короля и нмѣцкой та норвегскоу маринарии. Полков-никъ Гоффъ піднѣвъ тоастъ на вѣчну дружбу нмѣцкой и норвегскоу сухопутной арміи.

Римъ 4 липня. Riforma заперечує рѣ-шучо, мовъ бы то италійське правительство вело переговоры зъ Англією въ справѣ за-мѣны Свакима за ту область Сомалѣвъ, що стоить підъ протекторатомъ Италіи.

Софія 4 липня. Выборы до собранія на-значено на день 26 серпня ст. ст.

Лондонъ 5 липня. Палата лордѣвъ при-няла въ першѣмъ читаню законъ о одступленю Гельголанду Нмѣччинѣ.

Берлинъ 5 липня. Резигнація Вісмана выликала тутъ велику сензацію; правитель-ство старѣе ся наклонити его, чтобы онъ и далше позбѣставъ въ службѣ.

Парижъ 5 липня. Зачувати, що Англія хоче одшкодувати Францію за Санзібаръ и шо въ тѣмъ дѣлѣ ведутъ ся переговоры.

Петербургъ 5 липня. „Правительствен-ный Вѣстникъ“ оголосивъ царскій указъ о спо-лученю почтъ фінляндскихъ зъ російскими.

ПОДЯКА.

Въ напастливѣмъ спорѣ, котрый выточивъ нашѣй громадѣ Иванъ Лешковичъ зъ грудня 1888 а заплаченѣ платѣй 500 зр. за два роки, въ котрыхъ бувъ зѣ службы яко писаръ громадскій бѣ-даленый, заступати громаду нашу Ви пп. адво-катѣ д-ръ Вучиньскій зъ Станіславска яко за-ступникъ правный, и Иванъ Вашкевичъ ку-пецъ зъ Перегінска яко повномочникъ, и не жалували заходу и труда, ажъ выбороли прихиль-ный вырокъ зъ дня 31 мая 1890 р. ч. 2503, — за котру то ихъ щирѣу працю и подану намъ по-мѣчну руку складаемо Имъ прилюдно подяку. И-менѣмъ христіаньскоу громады Перегіньскоу, дня 3 червня 1890.

Дмитро Андришахъ, начальникъ громады. — Левъ Романчукевичъ, писаръ громадскій.

НА ДОСЛАНЕ.
Домъ банковый, комисовый и контора
вымѣны
у Львовѣ ул. Килиньского (коло каварнѣ вѣденской)

Самуелі & Ляндавъ

купууть и продають всѣякія облигаціи державнѣ,
листы заставнѣ и монеты по курсѣ денномъ. По-
рученя зъ провинціи выговляемо безъ проволоки
и безъ дотисленія провізіи. Промесы до всѣхъ
тягненъ.

Парцелъ до продажи при улицахъ Мицко-
вича, Браервской, Подлевского
Шопена, Моношна, Казимировской, такожъ на-
менищѣ при тыхъ улицахъ. Влизшихъ информа-
цій удѣлае, а такожъ дотичный планъ си-
туацийный, мѣстичный окруженіе того комплексу
выдае и высылае на жадање П. Т. купующимъ
безплатно Зарядъ реальности Емилъ Бертеміліана
Браера, Львовѣ ул. Браервска 10.

Д-ръ Мелльеръ

окулисть и операторъ школы вѣденской и берлин-
ской бывшій ассистентъ и наслѣдникъ цѣс. совѣтника
Д-ра Линднера 3480 10—?
ординуе одъ 9—12 и одъ 3—5 год.
Львовѣ, улица Ягайлоньска число 6.
[Импресса.]

Учителька пошукуе лекцій
на село на часъ
вакацій. Эголошени подъ буквами:
Л. А. Р. приймае редакция „Дѣла“.

XXXXXXXXXXXX

Добрымъ подручникомъ школь-
нымъ въ народныхъ школахъ, пер-
шихъ классахъ гимназій и учитель
скихъ семинарій есть безперечно

ПРАКТИЧНА НАУКА

„Руской правописи“

Г. ВРЕЦОНЪ

учителя взоровон школы зъ ру-
скимъ языкомъ выкладовымъ въ
ц. к. учительской семинаріи му-
жеской у Львовѣ, выдана въ 1888
роцѣ. Мѣститъ въ собѣ много гра-
матично-стилистичныхъ примѣ-
ровъ, диктативъ, задачъ, выро-
бленъ, вправъ, описовъ и оговѣ-
данъ. — Цѣна 40 кр., а зъ пе-
ресылкою 45 кр.

XXXXXXXXXXXX

ДЛЯ МАЛЫХЪ ГОСПОДАРСТВЪ!!!

МОЛОТЪЛЬНЯ РУЧНА

системъ Hoffner

зр. 95.

СЪЧКАРНЯ

С. С. Н.

30 зр. а. в.

3553 6—9

продаетъ

Арнольдъ Вернеръ

Львовѣ ул. Собѣского ч. 3.

УЧИТЕЛЬ

органъ руского товариства педагогичного, дво-
тыжневицьк педагогично-науковий, выходить
одъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул. Вірменська
ч. 27. Предплати на цѣлый рокъ 3 зр., на півъ
року 1-60 зр., на чверть року 1 зр.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

п. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продаетъ

всѣ ефекты и монеты

по курсѣ денномъ найточнѣйшомъ не вчислючи
пѣякомъ провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручаетъ

4 1/2 % листы ипотечный

5 % листы ипотечный преміованый

5 % „ „ безъ премій

4 1/2 % листы товариства кредитового земского

4 1/2 % „ „ Банку краєвого

4 1/2 % позичку красву галицку 3483 22—?

4 1/2 % позичку пропінатійну галицку

5 % „ „ буковиньску

4 1/2 % позичку угорскихъ зельзницъ державныхъ

4 1/2 % „ „ пропінатійну угорску

4 % угорскій облигаціи индѣмнізаційный

а всѣ ті паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все
купуе и продаетъ

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае одъ
П. Т. купующихъ всѣякія выльсцованъ а вже платий мѣ-
щевъ паперы цѣний, такожъ записки купоны за готѣнку,
безъ нѣякого одчисленія, а замѣщевъ лишь за одчисле-
ньемъ справдѣньихъ коштовъ.

До ефектовъ у котрыхъ вышли купоны, доставляе новий
аркушъ купоновъ, за зворотомъ коштовъ, котрий самъ поноситъ.

Теперь хибують аркушѣ купоновъ до

ЗМѢНА ЛЬОКАЦІЮ
ДРОГЕРІЯ

Выробъ и складъ матеріаловъ оптичныхъ

Николая Карчевского

Львовѣ, перенесенный зъ улицѣ Городецкой
ч. 75 на ул. Сикетуску ч. 30 и

удержуе такожъ на складѣ

звѣстий выробы лѣичный

Петра Крокевича въ Краковѣ.

Звѣстий они вже въ нашомъ краю загално
що-до своихъ успѣшности, тому роблять они завазую
и немилу конкуренцію чужимъ заграничнымъ вы-
робамъ лѣичнымъ, спеціальнымъ, котры перазъ
обманули недужого. Численнъ же признанъ и по-
дѣки за лѣичный выробы навѣтъ одъ особъ високо
поставленыхъ, а дуже легко розсѣдѣти, бо суть
въ нашомъ краю. 3101 (33—?)

Цѣнники и проспекты пересылае на жадање
даромъ.

Замовленя на провинцію выговляються одъ
воротной почтой.

XXXXXXXXXXXX

Словарь нѣмецко-рускій

Ом. Партицкого

продаетъ товариство Просвѣта

по 1 зр. замѣсть 3 зр.

XXXXXXXXXXXX

Иллюстривана популярна

ИСТОРИЯ РУСИ

одъ початку до найновѣйшихъ ча-
совъ въ объемѣ 8—10 аркушѣвъ

зъ 60 прехорошими иллюстраціями

выготовленными у фирмы „Angerer

& Göschl“ у Вѣднѣ уложена на

подставѣ найновѣйшихъ жерель

историковъ, проф. Олександромъ

Барыньскимъ

печатаетъ ся накладомъ товариства

„Просвѣта“ и выйде зъ друку

въ липни.

Цѣна лише 50 кр.

Замовляти можна въ товариствѣ

„Просвѣта“ и по всѣхъ книгар-
няхъ Галичины и Буковины.

XXXXXXXXXXXX

Рѣкъ основаня 1822.

Josef Ortner

WIEN

Sechshauss, Wiendussgasse 11.

Фабрика клею.

Поручаетъ всякій роды

клею безъ товщу и квасу

въ найлѣпшій якості.

3424 (8—12)

XXXXXXXXXXXX

CARBOLINEUM

Avenarius-a

наилѣпше средство до на-
мочения дерева будовля-
ного и т. д., котре хоро-
нѣе его одъ посаваня, вох-
кости, гриба и дѣлания змѣ-
ного вѣздуха.

Служить до помазаня

штахетовъ, бранъ, помос-
товъ въ стайняхъ, кириць,
будовинъ, деревяныхъ,
стобовъ и поручаетъ огоро-
дахъ, домовъ гонтовыхъ, за-
вогъ и бесѣдокъ огоро-
выхъ и т. п. предметовъ.

Одинъ кильогр. Carbolineum

выстаетъ на 6 метр. при оди-
норазовомъ помазаніи.

Цѣна за 100 кил. зр. 23.

Всѣлае ся такожъ

почтею въ бляшавкахъ

по 5 кильогр., що кош-
туе вразѣ зъ упаков-
нѣмъ 1 зр. 30 кр.

Вымаючий складъ на Галичи-
ну и Буковину (16—?)

А. КШИШТОФОВИЧЪ

въ Краковѣ,

лінія А—В, ч. 37.

XXXXXXXXXXXX

Блеты визитовы, карты ве-
сѣльнѣ, дипломы и всѣякія
работы літографичны вы-
готовляе по дуже цѣнскихъ
цѣнахъ Заведеніе арти-
стично-літографичное

А. ПИШИЛЯКА

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

ОКУЛИСТЬ

D-r Gesang

л. оловъ-ассистентъ и опе-
раторъ на клінічѣ окулі-
стичной проф. Фухса у Вѣ-
днѣ, мешкае при улицѣ
Третього Мая (Маеровской)

число 7 (деп. к. Старосты)

и ординуе одъ 10—12 и

3521 одъ 3—5. 15—24
(Импресса.)

XXXXXXXXXXXX

Рѣкъ основаня 1870.

Одзначена на выставкахъ:

у Вѣднѣ 1873, въ Триестѣ 1882

и у Вѣднѣ 1880.

Siegfried Teutschländer

Wien VII. Dreilaufgasse 5.

ФАБРИКА

ГОРСЕТОВЪ

Поручаетъ свои выробы по дуже

дешевыхъ цѣнахъ. 8—8

XXXXXXXXXXXX

Складъ сунна и готовыхъ одяговъ

мужескихъ и дѣточихъ

подъ фирмою

Давидъ Шварцвальдъ

перенесенный

зъ улицѣ Галицкой ч. 8.

на плацѣ Капітульный ч. 3.

Многочѣтнѣй досвѣдъ въ томъ

званіи, достаточный средства маетко-
вой а такожъ наизысканнѣйшій
зносны зъ першорядными фабри-
ками якъ краєвыми такъ и загра-
ничными, роблять можливимъ вдо-
волити всѣ вымоги и доставити Ви.
Публічѣ товаръ доброй якості по
найдешевшихъ цѣнахъ.

Всякій листовый замовленя зъ

провинціи полагоджую безплатно,
но, высылаючи на жадање дотыч-
ный пробки платно. 3108 30—?

Дякуючи за теперѣшній взгляды

поручаю ся и на дальше

зъ поважаемъмъ

Давидъ Шварцвальдъ.

XXXXXXXXXXXX

Портреты рускихъ пословъ.

Заходьмъ редакціи „Батьківщини“

вийшли до теперъ зъ друку портреты

отисхъ рускихъ пословъ: Ю. Романчу-
ка, Л. Рожанковскаго, І. Гурика, О. Ба-
рабаша, д-ра Д. Овечкина, д-ра Т. Оку-
невскаго, д-ра М. Король и о. К. Га-
морана.

Поодинокій портретъ вразѣ зъ опла-
тою почтовою коштуе 12 кр. — всѣ
разомъ 75 кр.

XXXXXXXXXXXX

Льосы Выставы Вѣденской по 1 зр.

Каждый льосъ на **Зоба** тягненія важный.

Списъ выгранныхъ на оба тягненя. 3539 (13—50)

Перше тягненіе 14 септня. Друге тягненіе 15 жовтня 1890.

1 выгр. 50.000 зр. варт. 1 выгр. 50.000 зр. варт.

1 „ 5.000 „ „ 1 „ 5.000 „ „

1 „ 2.000 „ „ 1 „ 2.000 „ „

1 „ 1.000 „ „ 1 „ 1.000 „ „

2 „ 500 „ „ 2 „ 500 „ „

5 „ 200 „ „ 5 „ 200 „ „

10 „ 100 „ „ 10 „ 100 „ „

20 „ 50 „ „ 20 „ 50 „ „

50 „ 20 „ „ 50 „ 20 „ „

200 „ 10 „ „ 200 „ 10 „ „

2000 „ 5 „ „ 2000 „ 5 „ „

XXXXXXXXXXXX

можно достати у Львовѣ въ конторахъ:

Августа Шелленберга, Сокала & Ли-
ліана, Кіца & Штофа, и Якова Штро.

Льосы по 1 зр.

XXXXXXXXXXXX

ЕДВАРДЪ ТШЕМЕСКІЙ

Заведеніе артистично-фотографичное

у Львовѣ при улицѣ Третього Мая число 7

доси подъ фирмою Е. Тшемескій & Л. Блаховскій, перей-
шло зъ днѣмъ 16 цѣвтня 1890 на выключную мою власнѣсть.

Множчи честь повѣдомити о томъ П. Т. Публичнѣсть,

осмѣляюся повѣдомити, що всякія знятыя выговляюся осо-
бно, посылъ ульшенихъ новостей въ обсягу портретовъмъ.

Телефонъ 380.

Зъ поважаемъмъ

Едвардъ Тшемескій,

Заведеніе арт.-фотографичное

у Львовѣ, при ул. Третього Мая ч. 7.

XXXXXXXXXXXX

Найдешевше, найлѣпше, выробоване, брутнатіе средство до помазаня дерева

Barthel-a Original Carbolineum

зъ хоронитъ тревало 3509 (8—16)

помазаній парники, будынки, магазины, возы, знаряды господарскы, по-
мосты и т. п. передъ гнитіемъ, грибомъ, неутѣмъ и насѣкомыи.

Въ стайныхъ дѣлае дезинфекцію. 1 Кильо выстаетъ на 6 метрѣвъ

квадратъ. Проспектъ даромъ. Гарантуе ся знаменитый выробъ.

5 кильо высылки почтою на пробу по зр. 150, 100 и 50 по зр. 16 у Вѣднѣ.

MICHAEL BARTHEL & COMP. chemische Fabriken

Regensburg—Wien, X. Keplergasse Nr. 20. (Основ. 1781).

XXXXXXXXXXXX

ALFRED RASSEL

Troppau, östr. Schlesien

торговля господарского и лѣсового насѣня;

складъ всякихъ штукныхъ

НАВОЗОВЪ.

Мучка кѣстяна, суперфосфаты, амоняковъ суперфосфаты по

цѣнахъ фабричныхъ, при высылкахъ цѣлыми вагонами

оплатно до стайнѣ зельзничной 3544 2—4

Цѣнники и взорѣ даромъ и платно.

XXXXXXXXXXXX

ТУТКИ

сигаретовъ зъ найлѣпшого паперу „La Comète“

1000 штукъ 1 зр. поручаетъ фабрика тутокъ Анто-
нины Мазуркевичъ у Львовѣ, плацѣ Бернар-
динскій ч. 15, Одопродуючий работъ.

XXXXXXXXXXXX

найзнаменитше противъ насѣкомыхъ

дѣлае зъ подивленія годною силою и нищит

Виходить у Львові що дня (крімъ неділі і рускихъ святъ) о 5-й годині по полудні. Літературний додатокъ „Вісникъ найважливішихъ новинъ“ виходить въ вѣторокъ, а въ вѣторокъ і п'ятницю на переліку разомъ зъ „Дѣломъ“.

Предплату и нисератъ приймають: у Львові Адміністрація „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро огороженія, ул. Коперника ч. II, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. J. J. B. D. M. D. K. I. Schulerstrasse 8; Rudolf M. D. K. I. Schulerstrasse 8; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Koloniz. gasse 8, M. Stern 1, Wollzeile 34, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и нисератъ платитъ у Львові.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ въ літер. додатокъ въ Австрію: на цілий рікъ . . . 18 ар. на цілий рікъ . . . 24 ар. на півріччя . . . 9 ар. на півріччя . . . 12 ар. на чверть року . . . 4 ар. 50 пр. на чверть року . . . 6 ар. на місяць . . . 1 ар. 50 пр.

у Львові: на цілий рікъ . . . 16 ар. на півріччя . . . 8 ар. на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1 ар. 25 пр.

Редакція, Адміністрація и Искондичія ноде ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатані вблїз бѣжъ порта Поеднано члену комитету 8 пр. а. в.

Оголошенія приймаються по цѣнѣ 6 пр. бѣжъ однимъ стрічкою печатною, въ рубр. „Надбавка“ по 20 пр. а. в.

Подати числяться по 10 пр. бѣжъ стрічка.

Пригадуємо нашимъ Впов. Передплатникамъ, що вже скоріе кінчить ся першій півріччя, тожъ и крайній поразроздати всякій залежності и надсилати передплату на слѣдуючий півріччя. Зъ кожнимъ чвертьрокомъ управління наклади нашої часописи, тому мусѣла бы наша Адміністрація здержати высылку всѣмъ тымъ, що або не вырѣзали своєю передплатою або не одновили еи на слѣдуючий півріччя. Гадаємо, що ся пригада выстане, щоби оминуті ненаручно якъ для насъ такъ и для Вп. Передплатниківъ перервы у высыланю часописи.

Дбаймо о права нашого языка!

Читателямъ нашимъ звѣстный фактъ изъ тамтого року, що на ц. к. державній зельзаницѣ въ Стрию урядникъ въ нѣякій способъ не хотѣвъ прняти факту заадресованого по руски. Надаючи посылку, о. С. Теодоровичъ, не тѣлько заадресувавъ противъ того покривденія руской мовы и руского письма, — заадресувавъ и на мѣсці въ урядѣ зельзаницѣмъ и прикладно въ „Дѣлѣ“ — але ще и у давъ ся въ жалобу на потоптані права руского языка на рускій землі до вышней инстанціи. Довгенько прийшлося ему ждати на рішенне у Відні, але-жъ вѣдчи дождавъ ся.

Якъ намъ доносять изъ Сквишани, рѣшенне выпало въ користь руского языка. Сказано, що урядникъ не смѣе заборонити Русини адресувати фактъ по руски и факту по руски адресованого не смѣе не прняти, бо рускій языкъ у вѣсходній части Галичини єсть пречцѣмъ языкомъ краєвымъ! Урядникъ може тѣлько, — якъ узнае се за потрібне, — зажадати бѣжъ надального, щоби по-при адресу руску додавъ же нѣмѣцку. (О скѣлько знаємо, такий самий приписъ обов'язує и адресъ въ языкѣ польскомъ.) Отже бѣжъ знаємо до Васъ, брати Русини, адресуйте всѣ посылки на зельзаницѣ державныхъ по руски, якъ адресуете по руски всякі посылки почтовой. Шануймо свою рѣдну мову, бо тымъ шануємо свою народність, шануємо самі себе! Нехай нѣ одна посылка якъ почтова такъ и зельзаница не выйде бѣжъ Русинѣмъ инакше адресована, якъ лише по руски!

При сѣй нагодѣ звернемо увагу же на одну обставину. До дирекціи ц. к. зельзаницѣ державныхъ Русини мають право вносити въ языкѣ рускомъ всѣ подання (чи то прошенне о знизженне цѣны вѣдчи, чи жалобу на якій урядъ зельзаницѣмъ, взагалі у всякихъ справахъ). Хто вже вносивъ коли-небудь яке поданне въ рускомъ языкѣ, — той знає, що бѣжъ доставлять въ языкѣ рускомъ, такъ само, якъ въ дирекціи ц. к. почтъ и телеграфѣ. Дякую и всѣ того рода подання повинні бѣжъ Русинѣмъ выходити лише въ рускій мовѣ! Єсли хто думає, що мова може виплунти на meritum рѣшеня, то остане въ бѣдѣ тѣлько самъ себе дурити и справѣ народній шкодити.

На послѣдокъ звернемо увагу нашої „Народной Радѣ“ на потребу — пригадати у Відні новимъ меморіаломъ, що часъ бы вже, щоби зарядъ ц. к. зельзаницѣ державныхъ приступивъ до даною обѣцянки, що написъ рускій на шляху бувшій зельзаницѣ Черновецкой заводити буде въ мѣру дотычныхъ реставрацій, и що бѣжъ взглядомъ написей въ языкѣ рускомъ той шляхъ зрѣнає ся въ инчимъ шляхами ц. к. зельзаницѣ державныхъ у вѣсходній Галичинѣ. Однакже поки-що мы того не бачимо, тожъ треба удивити.

Страшное нещастье элементарное

Зъ Карлова (въ Снятинскѣмъ) пишуць намъ:

„Дня 30 н. ст. червня с. р. лютила ся надъ полемъ карловскимъ страшна туча. Градъ, величынъ вурлово яйця, трема наворотами выбивъ, вымолотивъ и зничивъ все абже на полѣ; жата и шпенюцъ зничивъ цѣломъ, солому покрушывъ, авѣ одного колоса велшывъ; коворуду подеръ и зничивъ; въ фасолѣ, гарбузѣмъ, конопелѣ и яришѣ авѣ сѣльдо не лишивъ. Найстаршій люде не памятають, авѣ градъ мѣгъ зрѣбити подобну катастрофу! Цѣле поле бѣжъ двѣрца до Карлова выгладяє якъ пустина, мовѣ-бы хто боронами або валкомъ зволочивъ. Люде зъ-далека прѣжають дивити ся на катастрофу, якъ бы на яку выставу. Передъ двома роками мыши все абже зничивъ, минушого року що посуха лишила, то въ вересня вода Прута, якъ не памятають люде, забрала, — а теперь третій рѣкъ уже народъ безъ надѣи на хлѣбъ!..“

Зъ Довгого (коло Моршина) пишуть намъ:

Дня 3 н. ст. липня о 3 год. въ полудня навѣстивъ наше село великанскій градъ и всю людску надѣю, всю працю замѣнивъ зъ землю. (Градъ лежать до нынѣ, с. в. до 6 н. ст. липня.) Горыды почорнѣли; деревья и овоцѣ обесѣло; жито, шпенюцъ нема що и косяти; яриша зничла въ бѣдѣ, — словомъ, нещастье, якого тутъ нѣхто не памятає! Люде нѣчого не роблять, ходять по поля, ломають руки, заводять. Пора спѣшнѣе, не можна нѣчого вже сѣяти, тожъ нужна и голодъ заздалегѣдъ до насъ выскалюе зубы!..“

Зъ Перемишлянщины доносять намъ:

Дня 29 червня с. р. около год. 5 зъ полудня надтягула велика хмара зъ шалено бурю бѣжъ полудневого заходу понадѣла: Корелитѣ, Яничѣ, Бѣлка, Волѣвъ, Ладацѣ, Чемерницѣ — и наробила великой шкоды такъ въ поля, якъ и въ самыя сѣлахъ. Бурѣ такой мало хто коли вѣдывъ. Дождъ ливъ зо три години безъ перерывъ такъ, що свѣта не видѣло було. Вѣтеръ поламавъ збже, прѣбивъ до землѣ, зъ которо нема надѣи, щоби пѣднесло ся. Богато деревъ повывертамо, поломамо, зъ будываєвъ позывало дахи.

Въ Хорошковѣмъ лютила ся туча дня 3 н. ст. липня о 6-той годинѣ вечеромъ. Надбѣшла сильна буря зъ громами, котрѣ разъ-разъ били середъ страшной зливѣ. Люде, не памятаючи такой тучѣ вже бѣжъ колысаяцѣмъ лѣтъ, утѣкали чымъ скорше зъ поля и работы при дорогахъ. Въ самѣмъ Хорошковѣмъ збрала буря въ одѣи хвилѣ бѣжъ дахи зъ трехъ домѣвъ. Годѣ повѣрити, а однакъ правда, що цѣлый дахъ зъ кровлями летѣвъ у воздухѣ, гонений бурю, мовъ балюнь. Рѣвночасно запаливъ грѣмъ хату одного бѣдного селянина и зничивъ еи до тла. Люде боялись граду, але на щастье градъ поминавъ Хорошковѣмъ и найблизшу околицу. Мешканцѣ домѣвъ, де буря позывала дахи, потерпѣли же и иншій шкоды, бо вѣтеръ и пр. порозывъ на всѣ стороны порозывъ бѣжъ на подѣ!..“

Въ Рогатинщинѣмъ зничивъ градъ всѣмъ въ сѣлахъ: Журавекѣ, Новоминѣ, Козарѣ, Вишнѣ, Вандолѣ, Вашишѣ, Чернѣ, Бузачѣ, Пѣвѣ, Слобода Бузачѣ, Буршнѣ, Колоколинѣ, Чагрѣ, Кунѣ, Путятинѣ, Коростовинѣ, частѣ Коношѣ, Юнашѣ, Жовчѣ, Лапачѣ горѣшнѣ и Улѣшнѣ. Шкоды такъ великѣ, що годѣ на разѣ ихъ обчислити, бо такъ усе вышнѣе, що декуды не можна розпѣзнати, яке абже було засѣяне. Множество худобы и гусей убивъ градъ, а въ будываєвъ, котрѣ валила буря, погибло колькоро людей. У Вишнѣмъ якимъ лише чудомъ спасли ся дѣвчѣ и колькоро людей, котрѣ сѣрили ся передъ тучею до столу, а буря въ одѣи хвилѣ тоту нову столу завалила, придушуючи сѣхоренцѣмъ. Сѣна силѣли зъ водою. При кѣнци одного року голодного, зачатъ ся другій, же страшнѣйшій, бо нѣ людемъ нѣ для худобы не лишилось нѣчого по такой тучѣ зъ градомъ!..“

Зъ Бродящины пишуць намъ:

„Доповняючи Вашій вѣсти про страшній элементарній нещастья, якѣ постигли останними днями нашъ край, доношу Вамъ, что тѣ-жъ и насъ не оминули. Дня 28 н. ст. червня и заравъ по тѣмъ 29 го около 2-гои годины зъ полудня навѣстивъ насъ така страшна градова туча, якъо найстаршій люде не памятають. Градъ, величынъ добрыхъ барабѣ, зничивъ, — по двѣхъ тяжкихъ рокахъ неврожаю — одну часть перехоронивъ нашихъ засѣвѣвъ и всю огородину, а въ нашихъ хатахъ бѣжъ полудня майже нѣ одного шибѣи не полишивъ у бѣнахъ. Плачь и зойкъ народу та рѣсучка не до описаня. Помѣчъ конечно! О скѣлько менѣ вѣдомо, то найтяжше потерпѣли ось сѣ громады: Лешнѣвъ, Пѣски, Шинѣвъ, Клекѣтъ, Коношѣвъ, Язѣвѣвъ, Черный лѣвъ, Войтовѣвъ, Козакѣ та Станѣславѣ. Много овецъ та дробу побивъ градъ та позывала вода. На Пѣскахъ грѣмъ запаливъ столу и лишь енергичному выстѣпленю жандармеріи лешнѣвской стаціи належать дякувати, що огонь не розширивъ ся, бо народъ нашъ усе же тѣмъ гадає, що огонь бѣжъ грому не годить ся гасити!..“

Выборы до радъ повѣтовыхъ.

Выдѣлъ „Подѣльскон Радѣ“ выдѣлъ слѣдуючю бѣжъ до выборѣвъ:

„Выдѣлъ „Подѣльскон Радѣ“ въ Тернополѣ має честь запросити всѣхъ П. Т. выборѣвъ до радъ повѣтовыхъ въ Тернополѣ зъ куріи сельскон на зборѣ передвыборѣи на день 9 н. ст. липня с. р. о годинѣ 2 по полудни въ Тернополѣ

Понеже предметомъ наряды буде уложенне листы кандидатѣвъ, для того просить ся о якѣмъ численнѣйшму участѣ въ зборѣ.

Тернополь, 3 н. ст. липня 1890.
Гр. Чубатый предсѣдатель. — Ром. Бачинскій секретарь.

Зъ Старо-мѣского пишуць намъ:

Въ 132 числѣ „Дѣла“ подано назвы нововыбранныхъ членѣвъ радъ повѣтовой въ Старѣмъ мѣстѣ зъ меншомъ посѣлѣсти. Складъ той въ цѣлости не може насъ вздоволити, хочъ трѣба признати, що межъ новыми членами а люде патриотичій и при добромъ зрозумѣю справѣ селянскихъ моглѣ-бъ деколи и разумне слово повѣсти. У насъ по выборахъ, коли побѣда лишилась по противній сторонѣ, пишуць до часописей, що моральна побѣда припадає на нашъ бѣкъ. Однакъ по выборахъ до радъ повѣтовой въ Старѣмъ мѣстѣ не можемо мы на сѣй разъ и такъ марнымъ словечкомъ потѣшити ся, бо и моральной побѣды у насъ цѣлкомъ не було.

Въ день выборовъ можна було найлѣпше пересвѣдчитися, якѣ мы бѣдѣи, и що въ насѣмъ повѣтѣ нема найменшомъ силы що-небудь въ хосѣвъ руской справы перевести, а се тому, що у насъ нема людей, котрѣ бы свѣи народъ ширѣ любили и умѣли та хотѣли тому народови послужити. Въ теперѣшню хвилю о-володѣвъ нашими людьми великій страхъ, але, правду сказавши, и попередно не лѣпше було. Коли же державна власть при переведеню якого акту конституційного поводити ся бодай трохи безсторонно, то ще пѣвъ бѣды, а найтрохи потѣшене, якъ тамтого року при выборахъ до оймѣ, такъ заравъ одинъ наже: „Дайте менѣ спѣвий, а я хочу зъ панями жати“. Другій бесѣдує зъ чаньска въ нѣсѣ: „Ja jestem tego przekonania, że ksiądz do polityki mieszać się nie powinien, na що панъ Цигаръ цѣлкомъ ся годить: Bardzo sem sluszne, и глядѣть нашего малого человека, а великого политика по голѣвѣ. Ишии стѣе простыми Емѣльтомъ, бо показує вороговѣ дорогу, пуды добратисъ до Тернополя. Сѣе же овоцѣ нашої бѣдужности або и просто нѣчелюности!

Треба знати, що у насъ нема тѣлько людей, що палѣвъ на одѣи рудѣ, котрѣ бы важили ся до якого-бѣжъ уряду що-небудь по руски написати. Чи старшина, чи такі смиренный рабѣ, чи старшій, чи молодой, все перепише ся зъ властями по полѣски, а другій по нѣмѣцки. Про свѣтѣну интелігенцію нема що и гадувати: тои у насѣмъ повѣтѣ не видѣно, хѣба мала дуже одробина „бѣжъчѣвъ“ и „зачѣвъ“. Народъ по всѣхъ усюдахъ дуже темный, межъ старшими рѣдо найти чѣлѣвъ, щоби умѣвъ чѣтати, не то же и писати. Чѣлѣвъ нема въ жаднѣмъ сѣлѣ, а старо-мѣска упала, коли забрали ся зъ Старого мѣста люде, що потрудились, авѣ еи заснувати и еи поддержувати. Бувъ тамъ и хоръ досѣтъ складный, и той заснѣтъ ся. Вправдѣ старо-мѣска мѣшане — добрый Русинѣ, Микитѣвъ Хрушѣвъ межъ ними дуже мало, на палѣцахъ почелѣвъ бы, однакъ неразѣ бѣжъмалюють ся бѣжъ яка-небудь работы до загального добра народу бравоу часу, а доброго проводу нема на теперѣ нѣ-бѣжъ. По прочѣхъ мѣстѣчкахъ, якъ въ Старѣи сѣлѣ, Хирѣвъ и Фельштинѣмъ ведѣсь мабуть чи же не горше.

Межъ Русинами въ старо-мѣскомъ повѣтѣ не було передъ выборомъ до радъ повѣтовыхъ нѣякого уурядкованя анѣ порозумѣня. Слѣдуючій священникъ буи делегатомъ: о. Гладиловъ зъ Хирѣва, Скородинскій зъ Сущѣвъ велѣкон, Брикъ зъ Бѣлѣва, Полянскій зъ Тасовѣвъ, Гамерскій зъ Головецѣ долѣшного, Бѣльнѣскій зъ Волошиновѣ, Зубрицкій зъ Мшанѣ и Марчакъ зъ Головецѣ горѣшного. Пришлю укладати листу кандидатѣвъ, а людеи дуже мало, якихъ двацѣть чѣлѣвъ на 128 делегатѣвъ. Вѣдчи по довгихъ короводахъ уложено еписѣ, ажъ ту приходять другій и по-вѣдають: „я того не хочу!“ а другій: „я тамтого не хочу!“ а иншій: „зъ нашої стороны нема на карткахъ нѣякого“. Кромѣ рускихъ картѣвъ буи же щоєвъ зъ чѣтири иншѣ. Найбѣльше повѣдженне мали картѣвъ, на котрыхъ буи выписані: Казимаръ Бѣльнѣскій, Язѣ Рудзинскій та о. Васильевъ, Полянскій и колькохъ вѣйтѣвъ, а по нихъ тѣмъ, на котрыхъ буи першій Бургартъ. Отецъ того Бургартъ зайшовъ деєвъ зъ свѣта, побудувавъ въ Старѣмъ мѣстѣ водный млынь америкѣи та закупивъ грѣнты. Люде зовѣтъ го „Букартъ“, а декотрѣ „Пухиръ“. Сѣму Бургартѣмъ захотѣлось конче буи раднымъ. Повѣтовѣвъ, видно було, не радѣ буи сѣму выборѣвъ, однакъ будучій радный щѣдро плативъ наво. Зъ першого голосованя вышло 8 радныхъ, межъ тѣми о. Васильевъ зъ польскихъ картѣвъ, а о. Полянскій при помѣчи рускихъ. Треба додати и те, що повѣтовѣвъ крикнули межъ людей, щоби „попѣвъ“ не выбрали, хочъ таки взяли въ свою листу двѣхъ, пѣбѣи ихъ разумѣвъ: „лѣшного кроу“, якъ тѣмъ чѣтири, що буи на рускихъ карткахъ. Зъ руской стороны не було кому промовити доброго слова; священникъ бѣжъмалю картѣвъ, а бѣжъмалю

и мѣсто зъ своими орудами. За першимъ разомъ упало на руску листу по 29 голосѣвъ. При другѣмъ голосованю вышловъ Бургартъ и Майхрѣвичъ зъ Фельштина, лѣтаникъ. По-вѣдають, що Бургартъ заплативъ за сѣй вы-бѣръ 150 ар. на пиво и на деякі свѣды. При третѣмъ голосованю выбрано Илья Лѣвнѣ-ского, можогого чѣлѣвъ и горячого патриѣта, брата Петра Лѣвнѣского, судового адѣянѣта, и Иларіа Кѣзѣвского, про которого бесѣдуєтъ рѣсно. Немає враженне робивъ хѣдъ сѣхъ выборѣвъ, хто имѣ придививъ ся бѣжъмалю. Многі кандидаты такъ повѣдали ся, що можна було домѣркувати ся ихъ задумѣшномъ гадѣ: „теперь я обловлю ся“. Однѣмъ молодой вѣйтѣ, дякъ и писарѣ переговоривъ зъ всѣми и такъ зайшовъ ажъ въ трѣиѣи картѣ, межъ тѣми и рускѣ. Однѣмъ раднымъ селянинѣмъ, за котрымъ колись сѣляне побивались, бесѣду-вавъ до священникѣвъ по полѣски, мабуть щоби сѣрепрезентувати себе своимъ лѣвайствомъ. Въ нашімъ повѣтѣ найшовъ бы досѣтъ тѣхъ, що не имѣ бесѣдувати по полѣски, а нѣлѣ-чить!.. А сѣго прѣтова така, що у насъ сѣляне не берутъ рускихъ часописей, до просвѣтныхъ товариствъ не належать, бо нема кому заохотити и до свѣтла прѣтягати. Все йде въ роз-тѣчъ, а каждый мѣркує въ сѣрци: „кабы менѣ добре було!“. Нарѣжъмъ одинъ на другого, а нема кому въ чѣмъ-небудь зрѣбити почѣтѣу. Польскій кѣсѣндъ М. Сервациѣи зъ Фельшти-на сидѣтъ бѣжъ рана до вечера въ сѣли выбор-чѣи, ждучи, якъ выпадуть выборы, и своихъ одиомышленникѣвъ упоминаєтъ, щоби не роз-ходили ся. А у насъ передъ другимъ голосо-ванѣмъ не було кому картѣвъ написати, бо лишились самѣи неписемный сѣляне та пѣдмѣ-ники, высланны Бургартѣмъ, та й такі, що за собою пѣдмѣвали, щоби якоє конче въ-йти до рады. При третѣмъ голосованю зъ тру-домъ переперѣло ся выбѣръ Илья Лѣвнѣ-ского.

Годить ся же додати, що зъ мѣстѣ выби-рають самѣи жиды та й трохи жидѣвскій при-хильники. Зъ того боку не можна спѣдѣвати ся нѣякого добра. А однакъ по всѣхъ мѣстѣч-кахъ Русини, яко населенне, гѣтъ а гѣтъ пере-важують!..

До Мостискон рады повѣтовой выбра-ный зъ громадѣ сѣльскихъ: Гринъ Червѣвскій, вѣйтѣ зъ Малѣва, кс. Самъ Дѣзѣдѣцъ зъ Кру-кѣнѣвъ, Голѣбѣ дѣдѣчъ зъ Довгомѣстѣвъ, Исъ Градинскій зъ Крукѣнѣвъ, о. Іосъ Лѣсковѣ-скій зъ Мостисѣвъ, Леопольдъ Масюкъ, дирек-торъ мостискон касы задѣтковѣи, Васъ Михай-луно вѣйтѣ зъ Пѣдѣвскѣи, Юр. Олѣховъ зъ Калѣнѣковѣи, Михъ Паславскій зъ Бѣлѣчи, о. Теоф. Сѣнѣвѣчъ зъ Червѣвъ, гр. Станъ Стад-ницѣи зъ Кресовѣчъ и Вѣйтѣ Зѣберѣ зъ За-коствѣи. Результатъ выборѣвъ доказує, що мѣжъ Русинами не було нѣякой организаціи и що два священникѣ та три сѣляне Русини по-ставлені буи на листу тому, щоби можна було прѣднѣти для сѣи листѣи и иншихъ сѣлянѣ.

При выборахъ до сѣи рады зъ мѣстѣ выбра-ный о. Исъ Вѣйтѣвъ зъ Судовѣи Вишнѣи и бѣжъ мѣгъ буи 13-ымъ членомъ, т. е. зрѣбити перевагу въ мостискѣи радѣ повѣтовой на ко-ристъ Русинѣвъ, если бы было выбранныхъ зъ громадѣ сѣльскихъ 12 Русинѣвъ.

Обходъ похоронѣвъ Ад. Мишкевича.

Загальный начеркъ похорѣну мощей Ад. Мишкевича въ Краковѣ мы вже подали. Об-ширно описувати похорѣвъ не будемо, бо се буѣвъ-бѣ довгий списѣ депутатѣи та вѣнѣвъ, описѣ красной пристройны мѣста, описѣ ка-равана и хто нѣвъ шарѣвъ!.. Все те и наиме-нѣа дробницѣ обходѣтъ Полянѣвъ, але насъ Ру-синѣвъ оно обходѣтъ менѣе. Для насъ може буи цѣкаве головне те, на скѣлько що въ об-ходѣ дѣтѣкало Русинѣвъ, а дальше промовѣи вызначенныхъ бесѣдникѣвъ.

До деякихъ нѣмѣцкихъ газетѣ (н. пр. до праскон Bohemia) телеграфувавъ хѣсѣ изъ Кракова такѣ: „Якъ звѣстѣю, провѣдники Ру-синѣвъ постановили не прѣнѣти запросѣи на обходѣ. Яко прѣтѣстъ прѣтивъ того, являють ся численній депутатѣи рускихъ сѣльскихъ гро-мадѣи и товариствѣ“. На се треба сказати, що анѣ нѣхто Русинѣвъ не запрошувѣвъ до учас-ти въ обходѣ въ Краковѣ, анѣ не являсь тамъ депутатѣи рускихъ сѣльскихъ громадѣи и това-риствѣ. Буи тамъ лишь де-що сѣлянѣ сѣро-вѣжѣныхъ тудѣ выдѣлами повѣтовѣи (н. пр. зъ Рогатина, Тернополя, Скалата, Гуцульщи-ны).

Вѣнѣвъ насѣпѣи на обходѣ 477; зъ того 3 позволючувѣи, 24 сѣрѣи, 444 зъ цѣтѣвъ а 4 металѣвъ. Межъ тѣми вѣнѣцами буи: бѣжъ Украинѣвъ зъ наѣсомъ „Великому поетѣи братнього польского народа“, — бѣжъ краков-скон „Академичной громадѣ“, — бѣжъ редакціи „Нарѣдъ“ у Львовѣ. Телеграма насѣпѣла бѣжъ ко-лянского руского касина „Родина“. Въ де-путатѣихъ нотуютъ дневникѣ польскій Русинѣвъ: пос. Охримѣвичъ, о. Колянѣвского зъ Долинѣ-

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руских свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найзнаменитіших новітніх“ виходить в вівторок, а в вівторок і п'ятницю на першому разі в Діалогі.

Предплата у нисерати приймають: У Львові Адміністрація „Діалог“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, в Бурю газети ул. Кароля Людовика 9. У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 3; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonngasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті в Гамбургі M. Naassenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діалог“ в нисерати платні у Львові.

ДІАЛОГ

Предплата на „Діалог“ в нисерати платні у Львові.

в Австрії: на цілий рік . . . 18 ар. на пів року . . . 9 ар. на чверть року . . . 4 ар. 50 пр. на місяць . . . 1 ар. 50 пр. у Львові: на цілий рік . . . 18 ар. на пів року . . . 9 ар. на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1 ар. 50 пр. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на поштові застереження. — Рекламні неоплачені вказівки виходять поодиноко чи по 8 ар. в ар. Оголошення приймаються по 10 ар. в ар. однією строкою лінійною, в рубль „Надбавка“ по 20 ар. в ар. Подати числяться по 10 ар. в ар. строки.

Пригадуємо нашим Впов. Передплатникам, що вже скоро почнуть ся перші півроки, тож і країна пора вибрати всякі залогості і надсилати передплату на слідуєчий піврок. З кожним чвертьроком управління налад наш часопис, тому мусіла бы наша Адміністрація здержати высылку всьм тым, що або не вырвали своєї передплати або не одновили єи на слідуєчий піврок. Гадаємо, що ся пригадка выстане, щоби оминуті ненаручної як для нас так і для Вп. Передплатників перерви у высыланню часописа.

У Львові, дня 9 н. ст. липня 1890.

Із вчашних виборів до союму буковинського вышли три рускі послы з куріи меншонности: п. Ив. Тиминський з округа заставницького, проф. Єротея П'ягуляк з едманського і д-р Волян з черновецкого. Взагалі на 12 округів выборчих з громад сільських одержали Русины буковинські три мандаты посольскі.

По справедливости, хочь бы навѣть на основі несправедливої ординації выборчої Шмерля з 1861 р., належало бы Русинам буковинським щоби найменше 6 мандатів посольських. Після послѣднього спису людности з 1880 р. Русины становлять на Буковині знамениту більшість національну. Число ихь доходить до 240.000 душ, коли Румуны числять 190.000, Нѣмці 108.000. Поляки 18.000, Мадяры до 10.000, а прочі народности разомь вкупі 1.800 душ. Русины буковинські домагались навѣть, якь звѣстно, шістьох мандатів для себе, але з огляду на те, що організація сил ихь почалась доперва одь недавнього часу, коли сторонники народовцѣв переняли керму справ руских, мусіли Русины буковинські з опортуністичныхь взглядовь вступити в договір з комітетомь званым автономичнымь, и зыскали через те поки-що три мандаты.

Будь-якь-будь, зроблено важный проломъ вь житю конституційномь на Буковині. Русины доси не мали своихь заступників вь соймѣ буковинськомь. Пок. Константинъ Топачувъ, хочь з роду Русинъ, оджував ся такъ дужь одь народу свого, що представляв ся Нѣмцемь. Хочь чоловікь дужь талантливый и знаменитый бесѣдникъ парламентарный, бѣ не дбавъ о добро народу, зь котрого вышлѣ. Маючи велике и впливовѣ значѣнне не лише вь краю але и вь сферахь правительственныхь, бѣ не зуживъ влыву того на яку-небудь помѣчь народни своему, навѣть вь ерѣ, коли управа державы спочивала вь рукахь его приятельныхь политичныхь, централовь нѣмцевыхь.

Самыхь Русиновь ера конституційна за-става безъ великой силы. Интелігенція ихь маршала звичайно вь чужихь таборахь а головню нѣмцямь. Якъ элементъ нѣмцѣй вбѣжав ся на Буковинѣ постепено вь силу, головню черезъ наплывъ, а то и черезъ германізацію автохтонныхь, найлучшій доказъ дають статистичні выказы етнографічні. Вь 1857 р. всѣхь Нѣмцѣв на Буковинѣ було ледя 25.000, вь 1869 р. число се зросло вже на 45.000, а вь 1880 р. до 108.000 душ.

Румунскій элементъ давнѣйшими роками не бувъ страшний Русинамь. Противно, ще до 1870 років складались рѣчи такъ, що вь житю публичномь интелігенція и шляхта мѣше уживала языка румунского вь звичайній конвєрсації, а послугувались переважно языкомь рускимь по-при нѣмцѣй. Ажь одь 1870 р. румунъ ся элементъ румунскій сильнѣйше, а то подь впливами румунської пропаганды зь Букарешту. Правительство зь президентомь краю Алєксандромь підперло ті амагана дужь сильно и, можна сказати, выдало Русиновь буковинських на жертву румунізаторамь. Румуны, що вь 1857 р. числи 184.000 душ, числять тепер 190.000, а дальшу пропаганду ведуть черезъ школы и консисторію нинѣ на-свѣрз румунську.

Треба було про те ширьх и великихь заходивъ изь стороны Русиновь, щоби тымь двома силами антинациональнымь опертись и збудувати загалу противъ германізації и ру-

мунізації. Не уймаючи вь нѣчѣмь рускимь автохтонамь Буковини, розбуджений рускій рухъ літературный и політичний на Буковинѣ піддержали вь новѣйшихь часахь вь значній мѣрѣ и Галичане, котрымь судилося жити на Буковинѣ. Спѣлнѣй труды були, видео, усиленіи и великіи, наколи нинѣ вся Русь мусить имъ зь широго серця пожелати до найновѣйшого успѣху.

Не можемо вь сѣй хвилі не признати такожь заслугъ и політичного такту тепершньому президенту Буковини, баронові Пінові, котрый на-певно вь значній мѣрѣ причиняв ся до якого-такого звороту у внутрѣшній політицѣ Буковини. Не хто инчій, якъ самъ бар. Піно, мусѣвъ вывести кабинетъ гр. Тафого зь завороженого колеса, вь котре впровадили его давнѣйшій управитель краю и закулісова робота звѣстныхь завзятыхь румунізаторовь.

Не знаємо ще, якій буде складъ союму буковинського. Поляки мають одержати 6 мандатів, прочі припадуть Румунамь и Нѣмцямь. Не можна такожь предсказати, якъ угрупують ся сторонники національнѣ вь новѣмь соймѣ. Выборы зь мѣст и палаты торговельной одбудуть ся 10 липня, зь більшою посѣлостою 14 липня. Але на всякій случай лицю союму буковинського амѣнати ся, а дай Боже, щоби зь сею амѣною наступивъ и зворотъ до лучшого на поля рѣноуправленія народовь, заселяющихь Буковину.

При тѣмъ позволимо собѣ навести ще кілька датъ зь исторіи Буковини, а то для поясненія національныхь відносинь сего краю. Якъ збывались вь силу элементъ нѣмцѣй та румунскій, мы згадали выше. Додамо до того, що вь 1857 році Поляков на Буковинѣ було лише 4.000 душ, нинѣ-жъ число ихь зросло по-надъ 18.000. Русиновь було вь згаданѣмь році лише 142.000, нинѣ єсть ихь 240.000. Русины змоглись про-те чисельно найбільше. До зросту того прислужилась головню зновъ Галичина и то не доперва одь 1857 р., а вже вь давнѣйшихь часахь, почавши одь XIV ажь по конецъ XVIII вѣку. Причиною постійного переселюваня Русиновь на Буковину були прикрий односини крѣпацкіи селянъ вь Галичинѣ. Крѣпацтво на Буковинѣ не було такъ тяжке, якъ вь Галичинѣ. Панъ, убивши крѣпака вь колишнѣмь князѣмь молдавськомь, підпадавъ карѣ смертн, а родина убитого ставалась вѣльною. На Молдавѣ робивъ селянинъ вь 1766 році 12 дѣтѣв на рікъ, вь Галичинѣ-жъ за часѣвъ Іосифа II. (1780—1790) 52 до 150 дѣтѣв. Марія Тереса по занятоу Галичинѣ (1772) выдала декретъ (зъ 16 вересня), котрымъ выыває власти краєвѣ, щоби они спивозвали у-течу селянъ галицкихь на Молдаву, именню селянъ подѣльскихь. Коли-жъ 7 мая 1775 р. частина Молдавы, Буковина, принала Австрію, то ще разъ повторено сѣй заказъ противъ переселюваня для того, бо селяне галицкіи выходили туды численно передъ рекрутчиною, бѣ котрой Буковина зъ-разу була вѣльною. Выселѣнцѣ галицкіи сѣлоуизували всю область Буковини межъ Дѣстромъ, Серетомъ та Черемошемь. Поодинокіи осады рускіи сягнули ажь до жерель Гатны, ажь недалеко Сучавы.

Наколи про-те Русины буковинскіи доборолись трудомъ своимъ до тыхь невеликихь успѣховь, то насъ Галичанъ радує сѣй обявъ тымъ болѣше, що вь рядахь борцѣв за справу нашу стояли бодріи потомки колишнихь Галичанъ...

Покійний Евсей Грушкевич

помершій тамтого тиждня адьонетъ податковий вь Ниску, передсмертнимъ завѣщаньемъ установивъ товариство „Прогрѣтъ“ універсальнымъ спадкомъ своимъ.

- 1) Зь вартостныхь паперовь номінально 10.000 зр., именню: вь золотѣй рѣнтѣ, вь акціяхъ залѣзничѣ Львовско-Черновецкихь, вь ли-стѣхъ залѣзничѣ Галицкого товариства кредитового земского и вь льосахъ червоного хрѣста австрійскихь и сербскихь;
- 2) зь готѣвки вь монѣтахъ золотыхь и сѣребряныхь (вѣ вартості вѣлькадесятъ зр.);
- 3) вѣзъ золота (хрѣстъ золотый зь ланцу-комъ, два золотѣй годичники, перстѣнъ, и т. в.);
- 4) зь цѣнної бібліотеки складающей ся

зъ 536 дѣлъ (томовь далеко болѣше), а деякі дѣла дорогі (и пр. альбомы выставъ тернопѣльскихь и львовскихь Ставропія);

- 5) зь образовь и портретовь;
- 6) зь всѣхь рѣшты движимостей (мебѣль, одежи и т. в.);
- 7) зь пацѣн службовихь вь сумѣ 600 зр.

Матокъ сѣй признавъ покійникъ вь завѣщаннѣ:

- а) 5.000 зр. паперами на стипендію нме-ни Евсея Грушкевича;
- б) 3.700 зр. на фондъ будовы руско на-родного театру и дому товариства „Прогрѣтъ“ по половинѣ;
- в) 1000 зр. на фондъ емеритальнѣй ар-тистовь сѣны русков;
- г) рѣшту спадщины вь паперахъ това-риству „Прогрѣтъ“ до довѣльного ужитку;
- д) такъ само товариству „Прогрѣтъ“ го-товку, дороговѣности и всѣ движимости.

Товариству „Прогрѣтъ“ поручивъ покій-ный кураторство и зарядъ всѣхъ фондѣвъ при-значенныхь на повыше поименованѣй цѣли.

Покійний зробивъ завѣщаннѣ нотаріальне и дужь клавъ вагу на те, щоби товариству „Прогрѣтъ“ забезпечити повный впливъ на его фундацію, и для того выразно установивъ вь завѣщаннѣ товариству „Прогрѣтъ“ кураторомъ заряджувачимъ его фундаціямъ.

Судъ вь Ниску, по выготовленню инвен-таря и по одѣнню бібліотеки, золота и дви-жимостей, выдѣвъ одпоручникови и повномоч-никови товариства „Прогрѣтъ“ п. Володимиро-ви Лавровскому бібліотеку и образовъ, а папе-ры вартостнѣй и дороговѣности задержавъ вь депозитѣ. Бібліотека знаходить ся вже вь до-рогѣ до Львова, спакована вь девѣть скринь, ваги 643 килр. Прочі движимости (мебѣль, одѣжъ и т. д.) будутъ выпроданіи судомъ на мѣсца.

* * *

Покійний Евсей Грушкевичъ померъ вь 35-мѣ році житя на грудну недугу (сухоты).

Бувъ се чоловікъ зь натуры тихій, поетич-ного настрою, любитель музики (правъ на цитрѣ), товаришній, поважний, трудолюбивый. Всѣхъ часѣв вѣльний бѣ службѣ урядовѣй посвячувавъ власному образованню и студіямъ. Прекраснымъ свѣдоцтвомъ для него єсть та краса бібліо-тека, яку привѣзавъ. Не було газетъ русков, не було книжкѣй чѣ брошюры русков, котрой бы бѣ не купивъ и не перечитавъ. Бібліотека его була упорядкована взѣрцово, каталогічно. Покійний написавъ кілька цѣнныхь рѣчей, особливо-жъ любивъ студіи историчні. Вь „Зорѣ“ передъ кількома лѣтами помѣстивъ по-вѣсть зь нашої исторіи, вь фейлетонѣ „Діалогъ“ были его нотатки зь исторіи львовской русков семинаріи, а вь фейлетонѣ „Черв. Русь“ по-давъ исторію краковской парохіи русков. Ме-жъ паперами покійного остали ся два томы его рукописей, котрі розгляне выдѣвъ „Прогрѣтъ“, и дужь докладно выготовлений родо-вѣдъ Грушкевичѣвъ. Жаль великій, що смерть такъ завчасно перервала літературну пра-цю того незвычайно трудолюбивого чоловіка.

Покійний бувъ сномъ священника, а ма-ти его була рѣдною сестрою проф. Евсея Черкавского, котрый бувъ и хрестнымъ бѣтцемъ сего сестриця. Покійний умеръ вѣжонатимъ. Передъ кількома лѣтами померла (вѣ Рога-тичѣвѣ) его сужденя и та сратра дужь его болѣла. Другимъ болѣмъ его було се, що всѣ заходы его, перенестись зь Мазурцѣвъ на Русь, оставались безъ успѣху. Одряду вь тѣмъ болѣло зноуидувъ у читаню рускихъ часописей та книжкѣй и бодай духомъ завѣсгды постигъ межи своими, тѣшавъ ся ихъ утѣхами, суму-вавъ ихъ сумомъ.

Одъ року вже почавъ покійний Евсей, занемагати, а сенъ зныи, перебувши тяжку нѣ-флюенцу, не бувъ уже вь силѣ подвизнути ся зь ложа недуги. Велику шарѣсть завзяли для недужого за всѣхъ той часѣ п. Свѣтлѣскій и Левицкій, товаришѣ его службовѣ, Русины. Вь останнихь часахъ житя покійного рѣвно-жъ велику шарѣсть завзявъ о. Княжынскій зь Ду-бравки коло Улянова, потрудившись зь далека кілька разѣвъ розважати б. п. Евсея и по-крѣпляти душевно на дорогу до другой жизни.

Покійний бѣ довшого часу прочувавъ свою кінчану и просивъ, щоби передъ нимъ нѣчого не тавно. Коли вже сказано єму, що зь нимъ єме, бѣ задумавъ ся, попросивъ по-клякати нотаря и розпорядивъ вь высше по-данный способъ своимъ майномъ. Поховану за-писаного вь паперахъ майна (т. в. 5.000 зр.) унащѣдивъ бувъ покійний по родичахъ, а проче придѣлавъ власною працею при дужь об-межованыхь выдаткахъ на свою власну особу...

Похоронъ покійного Евсея одбудѣт ся при участі майже всеи нискої интелігенції. Обрядъ похоронного довершавъ о. Княжынскій вь службеню с. Гітера зь Рацлавицѣ. На телеграфічне повѣдомленнѣ о смертѣ б. п. Ев-сея прибувъ зь Львова на похоронъ одпоруч-никъ товариства „Прогрѣтъ“ п. Володимиръ Лавровскій и зложивъ на домовнѣй прѣгартній вѣнѣцѣ бѣ товариства о краскахъ рускихъ зь

синьо-жовтими лентами, зь написомъ: „Щироу патриоту, Евсею Грушкевичу — товари-рство „Прогрѣтъ““.

Такимъ бо — щирымъ патриотомъ вь повномъ значѣннѣ слова — и справдѣ бувъ б. п. Евсей Грушкевичъ! Свѣдѣть о тѣмъ его житѣ, свѣдѣть и его завѣщаннѣ. Завѣщаннемъ, розпорядкомъ своего майна, проявивъ покійний свои идеалы, свою душу. Народна-руска наука, література и штука! — отсе ле-жало єму на серці черезъ цѣле житѣ его, отсе и выразилось вь его послѣдній волѣ. По-ручаючи-жъ сповненнѣ свои вѣдѣ нашому то-вариству „Прогрѣтъ“, оддавъ покійний тому заслуженому патриотичному руско-народному товариству свою честь и признавѣ.

Честь же и бѣ товариства „Прогрѣтъ“ и бѣ всѣхъ щирыхъ Русинѣвъ нехай буде по-койному Евсею Грушкевичу за его горячіи патриотизмъ за житя и вь передсмертній го-динѣ! Честь и память его бѣ рода зь рѣдѣ!

Ще кілька словъ о „Wygazownictwie“.

Яко одповѣдь на спростованнѣ д-ра Коля.

П. д-ръ Коля, адвокатъ перемышлян-скій, представивъ собѣ §. 19 закона правого-го вь постаніи мѣлѣхъ, лежачої подь порогами, вь котру може собѣ кождый входачій чѣботы вы-терти.

На тѣй то подставѣ зажадавъ бѣ спр-остованя помѣшеної вь 123 ч. „Діалогъ“ дописъ, гадаючи, що вь той способѣ вырубѣє ся бѣ одѣчальности передъ рускою публичною пере-мышлянською повѣту, коли по-просту скаже вь формѣ нашої старѣйшой процедури: „не-речу рѣшучо“ — тай годѣ. Та не трудно по-кѣтити, що то цѣле спростованнѣ дотыкає менше важного уступу допису, а именню що п. Коля не розумѣє wygazownictwa нехай бы вже и правничого. П. Колеви вѣльно знати а-бо не знати аяєсь wygazownictwo, вѣльно єму не знати и обовязуючихъ законѣвъ, аяє сего давъ доказъ вь своѣмъ писемѣ до п. в. суду окружного вь Бережанахъ, але не вѣльно п. Колеви на рускій земли, на котрій живъ, и середъ переважно руского населеня, зь котро-го живъ, спихати рускій языкъ до ряду якогось жаргону, котрымъ бы можна вь судѣ посуду-гувати ся лише за предложеннѣмъ провѣре-ного переклада.

На сѣй замѣтъ згаданой дописи толкує ся п. Коля тымъ, що его клієнтъ того зажа-давъ, а бѣ подписавъ се на выразнѣ жаданнѣ п. Сендера. Цѣкаво знати, чи то такожъ п. Сендеръ подпитувавъ п. меценатови читати зь Najwyższego postanowie-nia, після котрого не вѣльно вь судѣ ужива-ти руского письма? Однакъ п. Коля, яко ад-вокатъ, се не оправдує, бо після ординації адвокатской не можна адвоката змусити до признаня якогось заступництва, а тымъ менше змусити его до выготовленя вь своѣй канцеля-ріи и подь свою фірмою неусадаемыхъ вѣ-сенствѣнцѣвъ, аяє се лучилосъ теперѣ. Цѣкава рѣчь, чи п. Коля вѣсь бѣ п. пр. жалобу про-визоріальну п. Сендера до суду торговельного у Відні о непокоєннѣ посѣданя перелазу вь Яничѣвъ, если бѣ п. Сендеръ забавля сѣ ко-нечно у Відні процесувавшись и выразно бѣ того зажадавъ? Ото-жъ такимъ способомъ адвокатъ не вь силѣ оправдати ся на грубу нѣноранцію законѣвъ основныхь и обурююще негованѣ горожанської свободы того насе-леня, котре его своимъ хлѣбомъ годує. Клієнтъ має право сказати адвокату, що хоче зро-бити, але чи то можна зробити и якъ? — се вже виключно рѣшає адвокатъ самъ.

П. Коля дужь проворный чоловікъ. Єму адавало ся, що выписавши до суду таке неса-нѣсько патриотичнѣ, дѣстане що-найменше ор-деръ за патриотизмъ, если вже не змусить по-зываючи громады таѣхъ коштовныхь перево-дачъ руского письма бѣ процесу одступити. Das war sehr gescheit gedacht, Herr Doctor!

Рѣчь сама собою дужь малює ваги, бо що тамъ може обходити насъ истованнѣ и пи-саннѣ одного адвоката-жады, зь чого лише вь судѣ мають потѣху, читаючи, якъ спольче-ный жидъ на рускій земли спѣшає не узна-вати правъ руского языка... Але для насъ зь того дурненького собѣ факту зовѣсть друга наука.

Подумаймо собѣ, що зробили бы зь того н. пр. Чѣхъ, если бы хтѣсь поваживъ ся вь той способѣ познати ихъ народну мову? що зробили бы вь такѣмъ случаю Поляки, або хочь-бы яки навѣть дужь маленькій народѣцѣ, и пр. Румуны на Буковинѣ? — А мы?! У насъ не такъ, якъ у людей, бо мы, взагалѣ, самѣ не дбаємо о своїй языкѣ. Мы немѣмъ встыдаємо ся своего языка. Чи лучаю ся ко-ли почути, щоби рускій чоловікъ, дяючи справу адвокату, жадавъ переведення справы вь рускомъ языкѣ? Детамъ! — але нѣхто, прийшовши до адвоката не-Русина, навѣть не заговоритъ по руски, хотъ за свою адвѣнцію таки своими грѣшми платити. Коли-жъ то мы доведемо вже до того, — коли-жъ на стѣльо

почуємо в собі національного достоїнства, що бодай там говорять по руски і жадати, щоб для нас по руски писали, де ми своїми рускими гробима платимо? А без того чи переконаємо ми кого на світ? Що ми годні називати ся народом? В такій невдодрабній положенню, в якій тепер фактично находимо ся, — в такій сервілізмі, в такій нещасливості нашої рідної мови — не даю, що навіть жадати поважити ся ігнорувати наше рідне вугадовіство... Бо й справді, ващо йому знати того языка, коли, крім нещасливого хлопця, інтелігентний Русак не заговорить до него своїм народним языком, не зажадає руского письма, лише просто послугує ся з чужим языком вугадовіство-ом. А коли хтось внесе до уряду письмо по руски, то се феномен в односторонню цілон агенти урядові, — всі давають ся на него як на блого крука, або грозять ему поліційним патентом з року 1854!

Ми всі чуємо, що так не повинно робити ся, се сором і гріх послугувати ся чужим вугадовіство-ом, коли маємо право уживати свого рідного языка, ми ганямо о днів другого за то, а самі, де лише що учить ся, подаємо в чужий язык. — а се причина, що наш історичний язык стає незрозумілим вугадовіство-ом.

Не називайте мене песимістом, лише ударом ся в груди і признаймо, що так дійство єсть.

Той самий.

Письма з Болгарії.

Софія, 3. н. ст. липня 1890.

[Теперішня ситуація Болгарії. — Выборы.]

Дням ходом обставин, випали у нас майже в одній часті три важні факти: нота болгарского правительства до Турції, виїзд кн. Фердинанда до купель (на 3-4 тижнів) і розстріляння майора Паниці. О всім, томъ знає вже з інших жерел, для того мені не остає нічого другого, як тільки дати на той три факти свій погляд, а се там більше, що деякі навіть поважні газети надають згаданым фактам невластиве значення.

На останок сягають наш інформації, обширу (бо 20 аркушів густого письма) і досить остроту до Турції вислано не для того, щоб надіяти ся доброго язв не результату, але одно з огляду на близькі вибори до соборанія. Факт, що в посліднім часі навіть строго-правительственный люде виїшли по троха з терпелюности і зачали допытувати ся, коли вже раз скінчили ся болгарська криза та що остаточно стане ся з кн. Фердинандом? Той песимізм, що зачав поводи вирадити ся навіть між сторонниками правительства, мого бы дуже зашкодити правительству при нових выборах. В неодахт місяцях сьматили бы правительство рибити дальше? — отже тепер, по висланню згаданой ноти, можна буди всьоды заявляти, що ось-то ми (правительство) вислали вже ноту, а як Турція не полагодила ся прихильно, тогды огол само независомість. Ба не лише независомістю грозить болгарське правительство. Знаємо, аю рьч зовсім певно, що це в часі, коли всі міністри були в Софії, узвезено на міністерський рад: здержати для Турції вылату належного їй гарачу; не выплачувати пенсії для турецьких муфтиїв (священників) і учителів і взагалі робити всякі можливі трудності для турецького населенія. Урядовий орган „Свобода“ майже в кождім номері то грозить то просить Турцію, щоб она полагодила вже раз кнечу князю питанню в Болгарії.

Сюда надійшли з Царгорода офіційний вѣсти, що Турція досить занепокоилась болгарською нотою, але чя споче она полагодила прихильно для Болгарії жадаю выисленій в той ноті, о томъ можна дуже сумнівати ся. Знають об томъ дуже добре тутешній муж державний і она самі не мають на те ніякого надѣ. Бо й справді, що мало бы так дуже нагнали Турцію до розвязання болгарского питання? Одъ коли прибув до Болгарії незаконний князь, одъ тогды Турція має честь до-ставати що рідно бодай свій гарач одъ Болгарії. Наколи-ж бы Турція пытанье болгарське полагодила, то однак бы напевно і той гарач, а зъ другой стороны могла бы наставати новий політичний комбінація і Турція мала бы новий клопѣт.

Також ніхто тут не вірить, щоб болгарське правительство бодай як ся оготосило независомість краю. Можливість до подблого кроку правительство має, бо зъ нимъ єсть більша частъ войска, одъ котрого тутъ тепер все в се зависить. Але в такій разі болгарська независомість була бы признана так само незаконною, якъ незаконнимъ уважеться тепер князь. Треба також звязати, що через оголошенє болгарского независомости берлинскій трактатъ розлетѣ бы ся на шматки, а в томъ трактатѣ єсть і рѣчи дуже вигідні та корисні не тільки для Росії і Франції, але і для Австрії (такъ званій „капитуляція“).

Зъ усього видко, що шумна нота може принести для болгарского правительства тільки той хосенъ, що правительство адобуде і при новихъ выборахъ до соборанія значно більшій для себе. І дійство, коло новихъ выборовъ, котрі мають бѣбути ся 26 ст. ст. серпня, правительство заподає зъ вѣхъ сторѣв. Всі міністри перебувають тепер на провинції і тамъ забезпечують собі теренъ. В богато місяцяхъ повстали уже правительственный выборчий комітети, між-тимъ якъ

объ оппозиція до тепер якогось нічого не чути. Руки оппозиція звязані зъ кожного огляду. Всіхъ підозрѣний особъ, правительство або екстеріу або інтеріу; в друкарняхъ, де печатають ся оппозиційні газети, стоять жандармы, майже нахвалъ заносити все, що в тихъ друкарняхъ друкує до градоначальника..

Виїздъ кн. Фердинанда за границю, якъ бы і не мавъ бѣзъ собою причинъ, не може нічого випнути на зміну ситуації в краю. Властивимъ княземъ Болгарії не єсть Фердинандъ а Стамболовъ, і доки бѣзъ єсть премієромъ міністромъ, довгъ справы не можуть ити инакше. Ми мали вже кілька такихъ случаевъ, де Стамболовъ і князь були противнихъ гадѣхъ, а за кождий разъ князь мусѣвъ угадуи ся передъ зельзною волею Стамболова.

Вѣднця і розстріляння Паниці політичѣ ся бѣзъ ніякихъ наслідѣхъ. Давнійшій заслуги Паниці, правда, великі, але яко чоловікѣ не мавъ бѣзъ у якого ніякого симпатіи.

Зітну ситуація, пѣсла нашої гадѣи, можуть спровидати або будишій нещасливий для правительства выборы (але того зъ огляду на великанскій пресіи правительственныхъ властей не надѣємося), або удачна революція. Очевидно, се бы зависѣло одъ войска, на котрѣмъ власне опирає ся до тепер Стамболовъ.

Драганъ.

Страшное нещастье элементарное.

Зъ Теревельщины пишутъ намъ: Минавшого четверга дня 3 н. ст. липня о 6 годѣв зъ полудня надгяла надъ Дарахѣмъ, пѣвту теревельского, зъ шумомъ і клекотомъ у воздухѣ чорна хмара, котра нічого доброго не ворожила і грозою всѣхъ переймала. Наразъ по первому хмарі наступила страшна улива і наробила великой шкоди. Рѣчка, плывуча черезъ село, нагале прибула, уносячи зъ собою дробѣ, безлоги і все, що тільки попало. Люде мешкаючи в долині, ратуючи житя зъ дѣтьми і добутокѣмъ, утѣкали изъ загорождъ, котрѣ в одній хвили залили вода, сягаючи в хатахъ по локотѣ, і черезъ цѣлу ночь перебула зъ худобою подъ голымъ небомъ на горбу коло церкви. Найстарші люде не памятають такои повени і одъ своіхъ батьковъ та дѣдовъ ніхто в сѣлѣ не чувавъ, щобъ коли вода такъ прибула. Комунікація в сѣлѣ була перервана, мости вода повисѣла, такъ що сусѣдні люде зъ Хмелѣвкѣи, вертаючи зъ ярмарку изъ Струсова, мусѣли чочувати в Дарахѣхъ, не могучи черезъ рѣчку переправляться. Дуже потерѣли плоды землѣи, особливо-жъ ярны в огородахъ повищеній цѣлковито, і сѣна незвезеній вода позабирала...

* * *

Зъ Завалова пишутъ намъ:

Въ понедѣлокъ, 7 н. ст. липня, падавъ въ Заваловѣ два разы градъ зъ полудня. О год. 2-й бувъ великий лѣсковой орѣхъ і рѣдкій, а о год. 4¹/₂ рѣсний і великой орѣхъ волоского. За першимъ і другимъ разомъ сѣдувала злива і грозы. Много людей і товару щотовченыхъ, хотъ на щастье ніхто не логибъ. За те в сусѣднихъ Подгайцахъ і околнці погнѣло одъ грому кѣлько людей, а горѣло въ чотирохъ мѣсцахъ: въ Загайцахъ, Мужилохъ, Новосѣлахъ і Бекердорфѣ. Шкоды нові і не необчислені. Въ ночи зъ 17-го на 8-го люталась зновъ буря зъ громами черезъ 1¹/₂ години. Перелѣканный народъ свѣтивъ цѣду ночь і моливъ ся. Сумна осѣнь — вѣ дѣть!

Одповідь рецензентови „Дѣла“ на III и IV выпуски моихъ „Австро-русскихъ споминівъ“.

(Листы въ редакцію „Дѣла“.)

[Подъ симъ заголовкомъ мѣстимо одповідь п. М. Драгоманова на рецензію его „Австро-русскихъ споминівъ“, умѣщену въ „Дѣла“. До кождого скѣченного листу одповідѣ долучимо мы і свое слово.]

Ред. „Дѣла“.]

I.

Дозволяю собі обернутись черезъ Васъ до публики Вашей газеты зъ сією одповідью згаданому рецензенту.

Першъ усього мущу сказати, що я не маю ніякого персонального интересу в сѣй розмовѣ і збѣднати одъ слова тільки для того, що ачей же оно може усунути яке нещорозумѣннє чѣи в рецензента самого, чи в тихъ, хто поклавши на нього, не прочитавъ самъ критично моихъ Споминівъ. Обертаю ся же я зъ своимъ словомъ до Вашей газеты міжъ инчимъ черезъ те, що в сѣй рецензентъ не разъ просто мене клане до одповідѣ. Але в усякомъ разі мущу сказати Вамъ, що нічого не маю проти того, щобъ Вы мои одповідѣ „внутили до коша“, якъ се не разъ робили галицко-русскій редакція зъ моими навіть спростованими фактѣмъ, — бо, вняти кажу, я не маю ніякого особистого интересу спорити зъ рецензентомъ: і моя Словнина і рецензія лежать передъ публикою, і уважаний читатель може самъ розсудити дѣло.

Але-жъ рачуючи на лѣпшій конецъ, приступаю до одповідѣ.

Почну зъ того, що рецензентъ зовсімъ не вѣрно поставивъ усю справу, приписавши мѣй, якъ бѣи каже, „бромурѣ“ цѣль — „представити галицкихъ народѣвъ в якъ н-й-гѣршнихъ краєсахъ“, або навіть „высвятити“ зъ ними і т. п. Не вѣрно бѣи судити і про дав-

нійшій мои писаня про тихъ народѣвъ, коли каже, що я „не лишає на нихъ и ниточки сухой“.

Прочу хочъ самого моего рецензента перелѣзти те, що я казавъ за 20 рокѣв про Галичину, в томъ числѣ і про народѣвъ, а такожъ і те, що писали про мене Галичане, в томъ числѣ і львівскій „народѣвѣ“, — то бѣи і самъ може сказати, хто і чимъ мочивъ ниточки на чужѣй особѣ — а чя хто вшій. Я мущу сказати, що говоривъ про галицкихъ народѣвъ, якъ і про другѣхъ фракці, тільки зъ цѣлю звѣстныхъ идей і интересѣв, зовсімъ не особистыхъ, а громадскихъ. Я показувавъ і темній і свѣтлій бѣи рѣжныхъ галицкихъ фракцій і тодѣ, якъ не бачивъ у вѣчъ нѣ одного Галичанина, а судивъ про нихъ тільки по печатнымъ документамъ, і тодѣ, коли побавъ де-кого зъ нихъ особисто. Дозволю собі вказати на такий примѣръ, що я напечатавъ у петербургскому „Дѣлѣ“ выйбѣктивнѣишю статью про Галичанъ, рокѣвъ зъ 10 назадъ, то-бѣи то якъ-разъ тодѣ, коли львівскѣ „Дѣла“ Вол. Барвѣвского посвящали менѣ далеко не сухѣ слова, котрі на свой ладъ переисъивали „Слово“, „Наука“ і т. п.

Теперъ я ще менше маю резонанъ „высвятити“ зъ якою небудь галицкою фракцією. Коли вже говорити про львівскихъ народѣвъ, котрі держать ще в рукахъ своихъ звѣстѣи литературный органы, — то теперъ хѣба сѣлѣи не бачити, що зъ тихъ прапорѣвъ, котрі они выставили в тѣ часы, коли я знавъ де-кого зъ нихъ особисто, і котрѣхъ неконсеквентность і подекуды явну шкѣдливість для нашего народу я мавъ пригуду показувати цу блицѣ, — теперъ зостались самі шматочки. Мало того, — я дозволю собі казати, що теперъ власне в Галичинѣ говорять ся і робѣи ся, міжъ инчимъ і народѣвцями, якъ-разъ таке, яке я казавъ і радивъ робити в тѣ часы, коли на менѣ не зоставляю суховнатки. Коли вже рецензентъ такъ особистѣ ставитъ справу, то я беру на себе смѣливість сказати, що я занадто гуманний, щобъ бити лежачихъ, коли власне моя сторона вяла горю. Кажу се тѣмъ смѣлище, що добре бачу, що побавъ старѣи галицкѣи партія не я мовѣи полемікою, а власе ходъ житя в Европѣ зъ Австрією, котрого они не вяли арозумѣти в сѣбѣи частъ.

(Далше буде)

М. Драгомановъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Вчера бѣбули ся на Буковинѣ выборы до сойму зъ куріи громадъ сѣльскихъ. Въ телеграмѣхъ заставни подали мы вчера вѣсти, що тамъ выбрано одноголосно посломъ п. Ис. Таманьского, комисаря фінансової дирекції въ Чернівцахъ. По заманеню чѣсла одержали мы ще двѣ другѣ телеграфічнѣишѣ вѣсти, що въ Чернівцахъ выбрано посломъ д-ра Волѣяна, а въ Кѣцманѣ проф. Бретѣи Пагуляка. Дальше выбраны: въ Гуратумѣ Викторъ Стірта; въ Кампюльнѣ сѣи Кохановскій; въ Сучавѣ д-ръ Зотта; въ Сторожницѣ Юрій Флѣндоръ; въ Станѣвцахъ Михайлъ Гюанъ.

При выборахъ до Фѣрарльбертского сойму зъ громадъ сѣльскихъ выбрано самыхъ клерикаловъ.

Выбѣръ посла Гайнриха делегатомъ нѣмецкимъ до краевой рады шѣльной зъ Праги, выкалавъ межа чѣскими нѣицями, якъ того можна було спѣдѣвати ся, велике розъяренѣ, до выкалѣи которого не мало причинили ся такожъ і вѣдѣнскѣ прѣса. Выдѣль нѣмецкого товариства въ Празѣ ухвалили оногоды таку резолюцію: „Выдѣль нѣмецкого товариства въ Празѣ дає сѣмъ выразъ обурѣи середѣ нѣмецкого населѣи, яке выкалавъ плѣнь ухваленій на зборѣхъ молодѣи і старѣи-Чехѣвъ, щобъ посла Гайнриха вмѣсувати нѣмецкимъ делегатомъ до рады шѣльной зъ мѣста Праги. Выдѣль видѣи в томъ намѣренѣ позвѣрати такий урядъ чѣловѣкомъ, котрѣи в политичнѣи і національнѣи борѣи ставує по сторонѣи противникѣвъ своего народа, а уважає се оскорбленѣмъ та вызванѣмъ нѣмецкихъ горожанъ въ Празѣ, а заравномъ добаєвъ в томъ яскраву суперечность зъ словами д-ра Рігера, высказанными на засѣданнѣи комисіи угодова дня 24 мая, що нѣицѣи могутъ саустати ся на справедливѣишѣи репрезѣнтатѣи мѣста. Для того выдѣль застрѣвѣи ся противъ намѣренѣи не допустѣи до того, що єсть цѣлемъ закона. Выдѣль нѣмецкого товариства высказує дальше свое переказанѣ, що ядовитѣи, котрѣи мавъ бы на кождѣмъ кроцѣи недоверѣи майже всего нѣмецкого населѣи, не бувъ бы вже зъ геръ в сѣлѣ заступѣи шѣльной интересѣи нѣицѣвъ. Выдѣль видѣи наконецъ в сѣмъ сумѣишѣи фактѣи доказъ, що справедливыхъ интересѣвъ нѣмецкихъ жителей Праги, не можна ніколи повѣрати доброй воли противника і не можна ихъ инакше забезѣчѣи, якъ лишь законѣи, котрѣи дають приступъ до публичныхъ репрезѣнтатѣи выбраемыхъ ними самими представѣи-телями.“

Подчасъ коли австрійскій міністеръ торговлѣи Вакегемъ обѣзѣдаєвѣи Чехѣи, щобъ тамъ особисто познакомѣи ся зъ высоко развитымъ промысломъ въ тихъ сторонахъ, то его угорскій товаришъ міністеръ торговлѣи Варошъ жагодѣи ся — якъ доносѣи N. fr. Presse — до такои самѣи подорожи на Полюде. Варошъ хоче сего лѣта, може навіть ще подѣи конецъ сего мѣсяца выбраи ся на балканскій поѣздѣи, головнѣи же до Болгарії, щобъ на мѣсци студіювати бѣиосны торговельнѣи сего княжѣства. Появленѣи ся угорского министра на болгарскѣи земліи було бѣи середѣ теперѣшнихъ бѣиоснѣи замѣтнѣишѣи фактѣмъ; припускають отже, що подорожъ

министра коли дійство наступѣи, бѣиуде ся вѣи повнѣишѣи порозумѣи зъ министерствомъ дѣлѣи заграничныхъ. Вѣи Пештѣи говорѣи дѣи-сно, що вже навіть бѣиудѣи ся переговоры мѣи. Варошъ зъ гр. Калѣиоскимъ вѣи сѣи справѣи.

То вже не добрый знакъ, коли поліція і войско зачинають страйкувати. Такъ стало ся вѣи Лондонѣи. Минавшої субѣиотѣи страйкувало вѣи Лондонѣи на Равстрѣи 130 поліціантѣи, а то для того, що одного зъ нихъ товаришѣи, що бувъ проводирѣмъ вѣи акціи за підвищенѣмъ платѣи, перенесено на иншу посаду. Зборѣи делегатѣи ухвалили були на понедѣлокъ загальний страйкъ. коли бѣи міністеръ дѣлѣи внутрѣшнихъ не давъ достаточнѣи одповідѣи, що до бѣиосненѣи платѣи. Чи прийшло до страйку чи нѣи, о томъ нема ще досѣи вѣсти, але за то насѣила зъ Лондону друга не менше цѣкава вѣсти. Ого коли оногоды офіцѣи 2 батальону полку гренадерѣи, що стояли вѣи касарни Велінгтона, хотѣи перенести ревізію мундурѣи і збрѣи, станули войки того батальону противъ офіцѣи і не допустѣи до ревізіи. Коли вѣи касарни явѣи ся бѣи такъ полковникъ і ставъ ихъ за той не-послухъ свѣрати, почали войки свѣрати і кричати та не дали ему говорити. Подѣи той маѣи бѣи зъ кару до заграничної служѣи.

Зъ Лондону доносѣи, що болгарське правительство бѣиосло ся зъ просѣибу до дипломатичныхъ репрезѣнтатѣи вѣи кѣи кѣи державѣи, міжъ иншимъ і до австрійского, щобъ допѣиши кабѣиетѣи підѣири жадаю болгарского правительства высказанѣи вѣи нѣи до Порты. Вѣи добре понаформованныхъ кругахъ лондонскихъ кажуѣи, что жадѣи правительства того не зрѣи, а до того бѣиосного становѣиа причѣи-нилась ще і та обѣиавѣи, що болгарське правительство не то не запыталѣи о раду жаднѣи-го зъ кабѣиетѣи, одъ котрѣихъ теперъ жадаєвъ помочи, але навіть не повѣидомило ихъ напередѣи о намѣиренѣи кроцѣи.

Италія зачѣила вже вѣи своѣи ерѣи-трейскѣи колоніи вѣи Африцѣи правильну ад-міністрацію. Цивѣиизмъ і войсковѣи губернаторѣи сен колоніи именовано ген. Га-и-дольфѣио а той обѣиимаючи свою власть вѣи колоніи выдѣиавъ манифѣиестъ до народу, вѣи котѣи маже, що вже скѣиачили ся часы войнѣи-ной акціи Италія вѣи сѣи краю і що колѣи-оніальне правительство хоче теѣи-рѣи довести колонію до благодѣии цивилизації. Олѣи (губернаторѣи) буде шѣиувати вѣи вѣиросповѣи-данѣи в звѣицѣи та обычаѣи і буде головнѣи звертѣи свою увагу на то, щобъ вѣи дрѣи-маючи досѣи силы розвивали ся і щобъ интересѣи евро-пейцѣи та мѣсцевыхъ жителей бѣи-ли за-безѣиечѣи. Наконецъ завѣиязѣи губернаторѣи людей, щобъ они вертали зновъ до полѣиныхъ робѣи и торговлѣи, бо правительство рѣишло ся не допустѣи на будуще до розѣишѣицтва, стерѣиги власности, старати ся о безѣи-печность дорогъ та признати кождѣиу безъ вынѣики свое право. — Що вѣи провинції Тѣи-ре (сѣи-тернаторѣи) буде шѣиувати вѣи вѣиросповѣи-данѣи в звѣицѣи та обычаѣи і буде головнѣи звертѣи свою увагу на то, щобъ вѣи дрѣи-маючи досѣи силы розвивали ся і щобъ интересѣи евро-пейцѣи та мѣсцевыхъ жителей бѣи-ли за-безѣиечѣи. Наконецъ завѣиязѣи губернаторѣи людей, щобъ они вертали зновъ до полѣиныхъ робѣи и торговлѣи, бо правительство рѣишло ся не допустѣи на будуще до розѣишѣицтва, стерѣиги власности, старати ся о безѣи-печность дорогъ та признати кождѣиу безъ вынѣики свое право. — Що вѣи провинції Тѣи-ре (сѣи-тернаторѣи) буде шѣиувати вѣи вѣиросповѣи-данѣи в звѣицѣи та обычаѣи і буде головнѣи звертѣи свою увагу на то, щобъ вѣи дрѣи-маючи досѣи силы розвивали ся і щобъ интересѣи евро-пейцѣи та мѣсцевыхъ жителей бѣи-ли за-безѣиечѣи. Наконецъ завѣиязѣи губернаторѣи людей, щобъ они вертали зновъ до полѣиныхъ робѣи и торговлѣи, бо правительство рѣишло ся не допустѣи на будуще до розѣишѣицтва, стерѣиги власности, старати ся о безѣи-печность дорогъ та признати кождѣиу безъ вынѣики свое право. — Що вѣи провинції Тѣи-ре (сѣи-тернаторѣи) буде шѣиувати вѣи вѣиросповѣи-данѣи в звѣицѣи та обычаѣи і буде головнѣи звертѣи свою увагу на то, щобъ вѣи дрѣи-маючи досѣи силы розвивали ся і щобъ интересѣи евро-пейцѣи та мѣсцевыхъ жителей бѣи-ли за-безѣиечѣи. Наконецъ завѣиязѣи губернаторѣи людей, щобъ они вертали зновъ до полѣиныхъ робѣи и торговлѣи, бо правительство рѣишло ся не допустѣи на будуще до розѣишѣицтва, стерѣиги власности, старати ся о безѣи-печность дорогъ та признати кождѣиу безъ вынѣики свое право. — Що вѣи провинції Тѣи-ре (сѣи-тернаторѣи) буде шѣиувати вѣи вѣиросповѣи-данѣи в звѣицѣи та обычаѣи і буде головнѣи звертѣи свою увагу на то, щобъ вѣи дрѣи-маючи досѣи силы розвивали ся і щобъ интересѣи евро-пейцѣи та мѣсцевыхъ жителей бѣи-ли за-безѣиечѣи. Наконецъ завѣиязѣи губернаторѣи людей, щобъ они вертали зновъ до полѣиныхъ робѣи и торговлѣи, бо правительство рѣишло ся не допустѣи на будуще до розѣишѣицтва, стерѣиги власности, старати ся о безѣи-печность дорогъ та признати кождѣиу безъ вынѣики свое право. — Що вѣи провинції Тѣи-ре (сѣи-тернаторѣи) буде шѣиувати вѣи вѣиросповѣи-данѣи в звѣицѣи та обычаѣи і буде головнѣи звертѣи свою увагу на то, щобъ вѣи дрѣи-маючи досѣи силы розвивали ся і щобъ интересѣи евро-пейцѣи та мѣсцевыхъ жителей бѣи-ли за-безѣиечѣи. Наконецъ завѣиязѣи губернаторѣи людей, щобъ они вертали зновъ до полѣиныхъ робѣи и торговлѣи, бо правительство рѣишло ся не допустѣи на будуще до розѣишѣицтва, стерѣиги власности, старати ся о безѣи-печность дорогъ та признати кождѣиу безъ вынѣики свое право. — Що вѣи провинції Тѣи-ре (сѣи-тернаторѣи) буде шѣиувати вѣи вѣиросповѣи-данѣи в звѣицѣи та обычаѣи і буде головнѣи звертѣи свою увагу на то, щобъ вѣи дрѣи-маючи досѣи силы розвивали ся і щобъ интересѣи евро-пейцѣи та мѣсцевыхъ жителей бѣи-ли за-безѣиечѣи. Наконецъ завѣиязѣи губернаторѣи людей, щобъ они вертали зновъ до полѣиныхъ робѣи и торговлѣи, бо правительство рѣишло ся не допустѣи на будуще до розѣишѣицтва, стерѣиги власности, старати ся о безѣи-печность дорогъ та признати кождѣиу безъ вынѣики свое право. — Що вѣи провинції Тѣи-ре (сѣи-тернаторѣи) буде шѣиувати вѣи вѣиросповѣи-данѣи в звѣицѣи та обычаѣи і буде головнѣи звертѣи свою увагу на то, щобъ вѣи дрѣи-маючи досѣи силы розвивали ся і щобъ интересѣи евро-пейцѣи та мѣсцевыхъ жителей бѣи-ли за-безѣиечѣи. Наконецъ завѣиязѣи губернаторѣи людей, щобъ они вертали зновъ до полѣиныхъ робѣи и торговлѣи, бо правительство рѣишло ся не допустѣи на будуще до розѣишѣицтва, стерѣиги власности, старати ся о безѣи-печность дорогъ та признати кождѣиу безъ вынѣики свое право. — Що вѣи провинції Тѣи-ре (сѣи-тернаторѣи) буде шѣиувати вѣи вѣиросповѣи-данѣи в звѣицѣи та обычаѣи і буде головнѣи звертѣи свою увагу на то, щобъ вѣи дрѣи-маючи досѣи силы розвивали ся і щобъ интересѣи евро-пейцѣи та мѣсцевыхъ жителей бѣи-ли за-безѣиечѣи. Наконецъ завѣиязѣи губернаторѣи людей, щобъ они вертали зновъ до полѣиныхъ робѣи и торговлѣи, бо правительство рѣишло ся не допустѣи на будуще до розѣишѣицтва, стерѣиги власности, старати ся о безѣи-печность дорогъ та признати кождѣиу безъ вынѣики свое право. — Що вѣи провинції Тѣи-ре (сѣи-тернаторѣи) буде шѣиувати вѣи вѣиросповѣи-данѣи в звѣицѣи та обычаѣи і буде головнѣи звертѣи свою увагу на то, щобъ вѣи дрѣи-маючи досѣи силы розвивали ся і щобъ интересѣи евро-пейцѣи та мѣсцевыхъ жителей бѣи-ли за-безѣиечѣи. Наконецъ завѣиязѣи губернаторѣи людей, щобъ они вертали зновъ до полѣиныхъ робѣи и торговлѣи, бо правительство рѣишло ся не допустѣи на будуще до розѣишѣицтва, стерѣиги власности, старати ся о безѣи-печность дорогъ та признати кождѣиу безъ вынѣики свое право. — Що вѣи провинції Тѣи-ре (сѣи-тернаторѣи) буде шѣиувати вѣи вѣиросповѣи-данѣи в звѣицѣи та обычаѣи і буде головнѣи звертѣи свою увагу на то, щобъ вѣи дрѣи-маючи досѣи силы розвивали ся і щобъ интересѣи евро-пейцѣи та мѣсцевыхъ жителей бѣи-ли за-безѣиечѣи. Наконецъ завѣиязѣи губернаторѣи людей, щобъ они вертали зновъ до полѣиныхъ робѣи и торговлѣи, бо правительство рѣишло ся не допустѣи на будуще до розѣишѣицтва, стерѣиги власности, старати ся о безѣи-печность дорогъ та признати кождѣиу безъ вынѣики свое право. — Що вѣи провинції Тѣи-ре (сѣи-тернаторѣи) буде шѣиувати вѣи вѣиросповѣи-данѣи в звѣицѣи та обычаѣи і буде головнѣи звертѣи свою увагу на то, щобъ вѣи дрѣи-маючи досѣи силы розвивали ся і щобъ интересѣи евро-пейцѣи та мѣсцевыхъ жителей бѣи-ли за-безѣиечѣи. Наконецъ завѣиязѣи губернаторѣи людей, щобъ они вертали зновъ до полѣиныхъ робѣи и торговлѣи, бо правительство рѣишло ся не допустѣи на будуще до розѣишѣицтва, стерѣиги власности, старати ся о безѣи-печность дорогъ та признати кождѣиу безъ вынѣики свое право. — Що вѣи провинції Тѣи-ре (сѣи-тернаторѣи) буде шѣиувати вѣи вѣиросповѣи-данѣи в звѣицѣи та обычаѣи і буде головнѣи звертѣи свою увагу на то, щобъ вѣи дрѣи-маючи досѣи силы розвивали ся і щобъ интересѣи евро-пейцѣи та мѣсцевыхъ жителей бѣи-ли за-безѣиечѣи. Наконецъ завѣиязѣи губернаторѣи людей, щобъ они вертали зновъ до полѣиныхъ робѣи и торговлѣи, бо правительство рѣишло ся не допустѣи на будуще до розѣишѣицтва, стерѣиги власности, старати ся о безѣи-печность дорогъ та признати кождѣиу безъ вынѣики свое право. — Що вѣи провинції Тѣи-ре (сѣи-тернаторѣи) буде шѣиувати вѣи вѣиросповѣи-данѣи в звѣицѣи та обычаѣи і буде головнѣи звертѣи свою увагу на то, щобъ вѣи дрѣи-маючи досѣи силы розвивали ся і щобъ интересѣи евро-пейцѣи та мѣсцевыхъ жителей бѣи-ли за-безѣиечѣи. Наконецъ завѣиязѣи губернаторѣи людей, щобъ они вертали зновъ до полѣиныхъ робѣи и торговлѣи, бо правительство рѣишло ся не допустѣи на будуще до розѣишѣицтва, стерѣиги власности, старати ся о безѣи-печность дорогъ та признати кождѣиу безъ вынѣики свое право. — Що вѣи провинції Тѣи-ре (сѣи-тернаторѣи) буде шѣиувати вѣи вѣиросповѣи-данѣи в звѣицѣи та обычаѣи і буде головнѣи звертѣи свою увагу на то, щобъ вѣи дрѣи-маючи досѣи силы розвивали ся і щобъ интересѣи евро-пейцѣи та мѣсцевыхъ жителей бѣи-ли за-безѣиечѣи. Наконецъ завѣиязѣи губернаторѣи людей, щобъ они вертали зновъ до полѣиныхъ робѣи и торговлѣи, бо правительство рѣишло ся

то обіцяв йому патріарх, що ту прокламацію міг уложити в якій за надто ревною уряди турецької. Кажуть, що патріарх хоче зложити свій уряд, щоб тим способом запереставати противь рівнодушності турецького правительства для арменської справи. Російська преса виступає енергично в обороні арменів і відзначає до турецького правительства в дуже острій тон. Деякі газети промаляють навіть за тим, щоб Росія інтервеніровала в справі арменів та доказують, що она мала б добру причину до того, бо Туреччина залила все ще з опізую дошкорова воєнного. Ген. Чернаев, оден з командантів на Кавказі, промаля навіть за тим, щоб Росія вступала збройно до арменів і прогнала з відтам Курдів.

Дотепершнє слідство в справі убійства сербського консула Маринковича показало, що Маринкович вельє кавасови одвести до турецького будинку правительственного якогось п'яного цигана, которого насамперед за то, що робив крик перед консулятом, обігнано, а за другим разом надблено ще гробши. За кавасом і циганом побішов бтак незадовою і сам консул до правительственного будинку і серед дороги погубив бд кулі. Кавас вертаючись з будинку заставив ще консула живого, але бн не міг вговорити. Власть турецької відорвають о то убійство того цигана і двоох арнаутів, що стояли з ним в звязі. Говорять, що Маринкович доставав в останніх часах ласты з порозами.

Екс-король Милан не перестає вести боротьбу з радикалами. Кілька днів тому назад, виступавши бн знову на радикальній передь кореспондентом лондонського Standard'a. Передовсім зазначав бн, що бесіда мильних радикальних газеток змушує его остатись в Бєлграді. Он не зробіть своїм ворогам той радости, щоб она хвалила ся бдм, що его вижери в Бєлграді. Коли нхто в Сербі не важить ся бдзвати, то бн то робить і уважає своїм обовязком звертати увагу своїх земляків на небезпечність, яка грозить країні. „Я не бою ся нічого — додає Милан — бо радикалы не можуть в законній дорогі нічого відати противь мене. Правда, они можуть силою вывезти мене за границю, навіть і мене сына, коли нм так сподобавсь, але я стою на законній оспові, коли так поступаю, яг то тепер роблю.“ Цікавий есть слдуючий епізод, котрий Милан при сій нагоді пригадає. Радикалы — казав бн — обсылали его завіреннями своєю безмежною преданості в том часі, коли бн зложав корону, і дякували ему не раз за то, що бн своим миролюбивым становищем усунув нм не одну трудність з дороги. Он же зь своєю стороною недовіряв ніколи міністерству, которого члены були колась заутані в патріарх противь династії, а зь котрих деякі старались навіть отверто о ласку черногорського претендента. В часі відкриття скупщини виставив був Милан телеграму до правительства, в котрій вказував надбю, що міністри додержати свого приречення лояльності як супротивь молодого короля так і супротивь краю. Посереду бднв на то доставив бн через сербського посла в Парижі, що бн дбав особисто офіційну подяку, аж коли скупщина дефінітивно уклонила ся. Одповідь однакж ніколи не прийшла. Замість того зроблено его особу предметом безустанних нападів і клевет в прасі і то в статтях, котрі вє в бєлградськмі міністерств дєл заграничних укладано.

Вз Цетиня стало ся убійство, котре не то що викликало в єдній Черногорії велику сензацию, але навіть немало людей затрівжило. Якійсь Сава Почев убив — кажуть, в особистій місці — свояка черногорського князя і команданта престоной гвардії княжон, Божидара Мартиновича. Убійство стало ся в бдній день і викликало величезне обурення серед цілої людности черногорської столиці. Своєли Мартиновича кинули на убійника і убийца его таєв зараз на місце безь всякого суду.

НОВИНКИ.

— Св. А. Романовський зложив уже вчера присягу адвокату і, як мн вже доносили, ще сего тиждня відкрав кавказією в Золочеві.

— Конкурсор на отаго учителя греко-кат. релігії при 4-м. школі в Ісупині до ч. 375 зь дня 24 червня с. р. Платня річно 500 ар. і 10% додаток на помещанье а бдтак платявйй додаток по 50 ар. Учитель релігії обовязаний ще учить релігії в 2-х школі жєнської в Ісупині і держати екскрты по одной годній тиждєне в кожній зь тихх школі. Загално вєхх годін тиждєне 18. Податиски можна до 15 серпня с. р.

— Статуи „общества поупи земли“ мають бути сими днями предложені краєвому суду для заарестования сего нового товариства. Боля суд не поробить вь статистику яких змєн — подає „Черв. Русь“ — то се товариство буде могло вє в зм сего року застат свою діяльність і виповнити все те, що собі заложив був ініціатор сего дєла пок. Вилк. Ружичкий, після котрого буде також називати ся се товариство.

— Віденська газета урядова оповєстила вчера розпоряджєне о таріях адвокатської і о заведеню нових марок листових.

— Д-р Стефан Смаль Стоцій, професорь черногвецького університету, виїхав до купальєв в Ілхенберг. (Адреса его: Curort Gleichenberg, villa Stadt Basel.)

— Змєна власности. Добра Улицко-Середкевич, Старий двір і Выхода вь равномі повєтє власность пп. Зіаздзінських, перейшли сими днями на власность пп. Ірсай-Бєльських зь Липки.

— Вь жєнській семінарії учительській вь Перемышлі бдбув ся вь днях 27 червня до 4 липня нспитъ зрблості. Здавали испитъ 32 кандидатки і 3 приватистки. Здали испитъ: Ісаб. Бендзиньска, Людв. і Текля Екерль, Зинов. Федьтв, Кам. Гольц (зь бдзн.), Анг. Яковска, Олена Колацка, Стан. Колодзій, Олена Козловска, Вилк. Козловска (зь бдзн.), Анг. Лисак (зь бдзн.), Юл. Мєрць (зь бдзн.), Стев. Найвїрт, Ван. Пендзовска, Гавр. Ольєарока, Іос. Оржеховска (зь бдзн.), Лав. Пронкевич (зь бдзн.), Ів. Рожаньска (зь бдзн.), Ів. Ржарска (зь бдзн.), Мих. Сковронска, Сал. Штайндорф (зь бдзн.), Софія Струминьска (зь бдзн.), Софія Студія (зь бдзн.), Софія Токарска, Гіз. Тієртв (зь бдзн.), Олена Викторска і Марія Голіньска. Поправку одержало 6, а одна приватистка рєпробована на рік.

— Милій „бунт“ оліаній. До Нагуєвич, села пов. дрогобичского, приїхали передь кількома тижнями пп. М. Федорович і Ст. Щепановський, щоб поглядати за наятою і високою землем, бо на ґрунтах сего села, як камеральних так і селянських суть правдоподобно поля на-ятові (іердє кільканадцати лєтами копали там якійсь час жиды, але покинули за-дєла браку капіталу). Згадані панове заключили контракти зь камерою і 40 селянами, після котрих набули бд нх на 20 лєт право глядани а властиво верченя, зобовязавши крєм задатку 10 ар. платити бд каждого контракту на случай добуту роны нафтовою властители ґрунту 5 пр. чистого зиску, а на случай добуту воєку земного 10 пр. Коли однакж п. Федорович спровадив нотаря зь Дрогобича, щоб легалізував контракти, усповнівши селян вже змилінось. Не знати як і вь бдній поїхав мєж селянами поговорка що „паны“ тими контрактами закупили ґрунт на вєкі вєчї, що будуть селян викладати зь хат і ґрунтів, що будуть копати лєм, де нм подобавсь, отже підь бдками або навіть там, де стоять хаты, що заєнечити рєку, попоють воду і т. п. Тому то передь канцелярією громадською збїшло ся кількадесят селян, котрі що разь голосились зачати кричати, що „вбїтє зь єгомосєць запродали громаду“, що не доустать до того і т. п. Не помогла нічого поєня контрактів, селяне що разь більше наставляли і товпили ся до канцелярії. Годить ся згадати, що ті, що заключили контракти, держали ся зь боку, а найбільше наставляли инші, котрих та справа не дотыкала безпосередно. Зь кождо хвилею гамір і натовп змєгав ся, тож п. Федорович зь вбїтом забрав ся зь канцелярії, а лишив ся лиш нотарь п. Блажейовський. Селяне почали домагати ся, щоб выдано їм контракти і понижено, але на се не міг згодити ся нотарь безь дозволу обох сторін. Тоді почали селяне одгрожуєтис, що „паны“ мидущат і цілюю громадою почали товпити вь канцелярії а ще бднка і дєрє позначили. Якось зь тяжкою бддо, по догмбм переченю а навіть тїгано, відобув ся нотарь зь посередь селян і одїхав до Дрогобича. На другій день явились вь Нагуєвичі три жандармы і увезли двоох селян, що найбільше наставляли на нотаря. Вь Дрогобичі ведєсь слідство. Але вь сєлє не перестали говорити про „паны“, котрі хотять выдурити бд хлопів ґрунту, хоч вь сєлє бдній Ступинці селяне заключили такі самі контракти зь п. Федоровичем і верченя зачала вже зь добрим успєхом. Догадують ся, що ті вєсті розпустили поміж селян бєрєлавський жиды, котрі радї бн не допустити христїан до интересу. Заради тому могли бн лиш власти, котрі урядово повагою могли бн пояснити селянам цілу справу.

— Холера не гасне вь Іспанії. Найновїшй вєсті подають, що вь послєдніх двоох днях сконстатовано вь провинції Валенція 24 случаевь смерти а 45 занедужань на холеру. — Також вь Іспанії мала появитис холера.

— Крадєж вь чернів. Вь Слободцї коло Джурини вломилась невислїджей доси злодїї до церкви дня 10 (22) червня. Витрихомь отворили они дєл колодки церковноікокарбони і забрали зь-вдєс 60—70 ар. готівки, книжочку львовської каси шдичной ч. 45.562 зь 1886 р. на 50 ар. і 16—18 шукрєвє коралєв. По доконаню крадєжї позамыкали злочїнцї назадь колодки.

— Сєзъ безь вєстої 14-лїтній Висчєлав Павонка, ученик рускої гімназії у Львові. Хлопчина виїшов 26 червня бд родичів зь дому при ул. Лєвонї ч. 4 і доси не вернув ся. Павонка естє худощавий і не може згнати лївої ноги.

— Таблиць зь орлами, повнєщувани на траєїках, шинках, пропавцїях і агенціях асєкурраційних, мають знєстис, а замєст того будуть примїщені таблицї лиш зь написєю безь додатку „п. к.“ і безь орла.

— Нецїсна пригода. Зь Уєво коло Козовь пишуть нам: Сєв недїлє, 6 н. ст. липня, утопїв ся вь ставі Кость Машкович, 23-лїтній парубок, купаючий ся зь другим хлопцями. Годить ся при томь згадати, що тутешний став мїлїї, а бував так, що і калї воды нема вь нїм, але за-дєла тучї прибуло вь нїм воды, тож і нещасний, загнєвшись зь глєбину, утопїв ся.

— Фєстїнг Гуттенберга, котрий загадали устроїти львовскї друкарї вь 450-лїтній роковини вывєдєня друку, бдудє ся вь недїлю 13-го с. м. на горі замковій Забавь, устроюванй львовскими друкарями, бдзначають ся все доброе проґрамою і тїшат ся сямітєною публіки. Сєгорєчєа забава перевышєтє вє попередї оріґїнальностю і обильностю проґрамм, котору подаст ся познїйше до загалної вїдомості.

— Наданє концєсі. Міністерство торговлї надало зєлїзницї Львов-Вєлєць концєсію на будову і удержанє вь руху отихх зєлїзниць до-вєзовыхх (Schleppbahnen): 1) зєлїзницї до-вєвої бд прєсєкованю лїнії Львов-Винники львовскою трамваєм парового, котрої одзє галєз має вести до головної уряду мытового у Львові і старого маґазину тютюневого, друга до нового маґазину тютюневого; 2) і зєлїзницї, котра має

бути получємємь дворца зєлїзничого у Винни-ках зь тамошною фабрїкою тютюневою.

— Вь польській журналістцї варшавській лучив ся вь половині червня факт великой ваґи: Поважний лїтературный тиждєнник Кіосу до двадцяти лїтєх нстнованя переставь виходити за-дєла недостатку передплатників і стратє матеріальнихь выдєвцї. Вь останнїмь нумєрї Кіоса бєв подає выдєвєць Соломонь Левєнталь (жид) справозданє зь 25-лїтнього выдєвництва Кіос-бєв. Тиждєнник той заложив бн вь роцї 1865, передплату постановив на 8 рублєв (і така ціна була аж до упадку), а редакцію лїтературно-і артистичного бддєлу провадив бд початку аж до кєндє комітєтє, котрий за 25 лїтє бдбув 580 засїдань. Заразь першого (1865) року выдєвництва прийшло надї 1100 передплатників, але при такімь числї мусїла бути значна страта. Од 1865 до 1870 року щорєчно була страта, аж бд 1870 року почали приходи пере-вышєтє розходь, поки вь 1875 роцї не були вповнї покритї. Найбольшє число передплатників оєлєа часопис вь р. 1880, бо мала их 6.580 платныхь, але бд того року почало ити вь долину так, що 1890 р. вєхх предплатників платныхь стало лише 2.180. Уже вь роцї 1882 почавь оказуватись дефіцїт, бо кошты вь томь роцї выносили 52.399 руб. а доходи 51.788, отже страта 611 руб. Од того часу страта зрєстала, вь роцї 1883 зрєсла уже на 4.759, вь роцї 1884 на 9.738 руб., вь роцї 1885 на 13.077 руб. і вже до кєндє не сходяла по-низше десяткы тысячь рублєв, а за першїй пєв-рєк 1890 досягла цифру 9.600 руб., отже за цілий сєй роцї могла була доїти аж до 20.000 рублєв. Левєнталь оголосив докладный рахунок зь выдєвництва Кіос-бєв, а зь того рахунок показує, що, замыкаючи выдєвництво, потерпїв 90.692.14½ рублєв страты. Вь останнїх числї оголосив бн також спис вєхх авторів, мєлєрїв і рєзєрвєр, котрі через 25 лїтє брали участь вь выдєвництвї, а спис той обняв до 700 особь. Упадок Кіос-бєв вєя журналістика уважає за signum temporis, а самь выдєвєць Соломонь Левєнталь припєсє упадокь своєй часописї той обставинї, що середь нинїшної суспільности польскої не поплаче выдєванє часописї патріотичной а на основах релїґїйнихь. Впробємь кєж С. Левєнталь — бд якогось часу почала мєж суспільностю польскою знаходити послух і агїтація антїсємітєка, а выдєвєць Кіос-бєв естє сємітємь...

— Новый карабї, выдєданий инжїнїромь Павломь Жїфардомь у Франції, показує ся дуже добримь, тому вже і правительство французьке загадало закупити его за 17 мїліонєв фр. Також правительство російське і испанське переєсправляють зь Жїфардомь. Може бути, що вже незадово закупити Мєлїхєра. Карабїж Жїфарда тымь рєзнит ся бд инших, що сїлою, котра вымєдає кулю, естє скропленый газ. Підь цївкою умїщєний резервуар, котрий має 300 капєлє газу а при потагєню курка одна капля газу входить до цївки, перемєняє вь газ і зь великою силою выкидає кулю. Триста капєлє має коштувати лиш пять сантимєв. При вєстрєлєх цївкє сєи сїстємы не заєнечує ся цївка кара-біна, не розрєває ся а далєкослєбїтє выстрєлє має бути значно большє як при инших сїстємах. Також робєно пробы зь тою сїстємою при артилерїї. Жїфард примєнив свою сїстєму до звичайного оружя лєвєцького і патєнт на сє купилї Америкєнцї за мїліонь доларєв.

— Статистика мовы. На початку сєго столєтї обчислено, що на цїлї кулі земскї говорять: по анґлієцї 21 мїліонєв, по французї 32, по нїмєцкї 30, по російскї 31, по испаньскї 26, по италїєскї 16 а по португалськї 13 мїліонєв. По анґлієцї говорять тепєр майже два разы тєлькє людей, як якою иншою мовою, а таке розширєнє анґлієцької мовы що разь большє ширить ся. Пєвєбїна Америка і Австралїя доставляють найбільшого числа говорєчїх по анґлієцї, бдтакє наступає полудєна Африка і Індїя.

— Дрєбнї вєсті. Придворний совєтник Василь Ковальскї приїдє зь родиною дня 10 н. с. липня зь Вєдєна до Львова, де задержит ся чотирь днє, а бдтакє выїдє на довшїй час до Болєхова. — Передвєчєра займив ся мєстєм на шляху зєлїзничї державныхь коло Сїммерінґу. При-кликано сторожу огнєву, котра скоро пригасила огонь так, що не було перерыв вь комунїкації. — Вь Краковї за ініціативою п. Бєржамовского, зветного богача америкєнского, загадали выдєти га-вєту для народу а то вь чєстє торжєства Мцїкєвича. — Намїстник ґр. Вєдєнї выїздєв був до Тичина на похоронь 17-лїтнього сына ґр. Людв. Вєдєнського, директора лєндєрбанку, і вернувє вже до Львова. — Вь Шавинцї бдлоєно торжєствою памятникь маршєлка Зыбєковича по богослужєню цїлє греко-кат. і латиньского об-рєду.

Именованя, конкурсы, перенєсеня и пр.

— Именованя. Краєва рада школьна именовала о. І. Давидовича, сотрудинка вь Зєбодотцях, дїєтємь учитєлємь греко-кат. релігії вь 7-кл-шкєлї жєнської вь Бродєх. — Лєкарємь полковымь ІІ клєсє именованый д-р Алекс. Жуковскїй. — Заступникь прокуратора державного вь Тернополї, д-р Адольф Саганєк, именованый прокураторомь вь Самборї. — Надзєвичайный профєсорь права польского вь унїверситєтї львовськємь, д-р Освальд Вєлцєр, именованый звичайнымь профєсоромь.

— Конкурсы. Краєва дирекція єкарбу розписує конкурсор на мєсцє рєзїдєнта рахунокового вь ІХ ранзї і двоох або трєх офіційальєх рахуноковых вь ХІ ранзї при рахуноковомь департамєтє краєвої дирекції єкарбу; рєчїнєць до 19 липня с. р.; — на мєсцє побєрца податкового вь VIII ранзї або євєнтально контролєра вь ІХ ранзї; рєчїнєць до 23 липня с. р. — Прокураторїя вь Станїсла-

вовї розписує конкурсор на мєсцє функціонєра прокураторїї при судї повєтовомь вь Потоцї золотємь зь платною 120 ар. річно; рєчїнєць до 31 липня с. р. — Президїя суду окружного вь Золочєвї розписує конкурсор на мєсцє совєтника вь VII ранзї при судї окружномь вь Золочєвї; рєчїнєць до 25 липня с. р. — Президїя суду окружного вь Самборї розписує конкурсор на мєсцє канцєліста вь ХІ ранзї при судї повєтовомь вь Старобї мєстї; рєчїнєць до 8 серпня с. р. — Львовска дирекція лєвєцькїх і домен розписує конкурсор на кількє мєсцє кандидатєв лєсництва вь окрєзї сєи дирекції зь платною 1 ар. дєнно. Вь подєнєхь выказєтєсь трєба: свїдоцтвомь зрєлєстї, знаньємь обох лєзкєв краєвыхь і азыка нїмєцкого, свїдоцтвомь зь обох теорєтичєхх испитєв державныхь вь вєдєньскїй академії рєлїнчїй і бдбутьємь однорєчної практикї лєсової. Рєчїнєць до 20 липня с. р.

Наука, штука и литература.

— Заходємь товариства „Академічна Громада“ выїшла зь краковьской друкарні Корнєцкогє репродукція проґрамової винєтї изь послєднихь вєчєрнїх Шєвчєнка вь Краковї. Рєсунокь славно-звєстного маляря Юл. Коєсєка, літоґрафованый (половина примїрникєв сєією, а половина голу-бою краскою) на перґамїновїмь папєрї, прєдстав-ляє принадїний образ изь житя Козакєв запорожскихь. Вь сєрєдїї мєж окладинами напечатано 5 пєсєн лїдарскихь вразї изь нєтами на одєнє голоє, так, як их сїлєвають на сєлї; коло кождої лїєни зазначєна єстє література, а вкєнци додано кількє слєвє поясняючих чїтаючих змїст і значєнє тыхх пєсєн. Цїна примїрника безь перєсылкы 16 кр. Дєстєтї можна у Львовї вь книгарні Стєвєрнієвськїй, а вь Краковї вь „Акад. Громадї“ ул. Микєлєйскє ч. 5.

— „Дзєвїна“ ч. 12. бдзначаєсь тымь самымь богатєствомь, розноородностю і доборомь матеріалу, як вєб попередїй чїсла. Навєдємо жь змїстє то-го чїсла: „Трут“ байка стєхємь Фїларєтова. — „Олєся“ оповїданє В. Чайчєнка. — „Вєдчїй лєв“ переклад Івана Левїцкогє (Нєчул). — „Вь лєсах Тасманїї“ Шумїла зь гарною ілю-страцією. — „Хазяїнка і чєлєдєк“ байка Л. І. Глєбова. [До тої-ж байкї приложєний і пор-трєт Глєбова. Зєслуга сє дуже рухливого впо-рядчика „Дзєвїна“. — котрий виступє подь пєсєвдонїмь „Шумїло“, — що давє намь Галї-чанамь вь перше побачити лицє заслужєного по-ста Л. І. Глєбова]. — „Лєс Микєтє“ Ів. Фран-ка. — „Не выдєв!“ повєстєчка Натєлїи По-тавки. — „Бєжа коровка“. — Шарєды, загадки, конїк шєховый і т. д.

— Нєвєскої Старинї книжка за чєрвєнь с. р. мїстїть вь сєбї мєж иними статями уступї позачїнєныхь уже давнїйше праць: „Очерк Кєлєвічєны по нєизданымь і изданымь доку-мєнтамь 1768 і блїзайших ґг.“ Я. Шумїлєн; — „Мїлїонєр“, картинка изь галїцкїй жїзнї „Мїрона; — „Сын ґетмана, истєрїчєскїй роман вь трєх частєх изь вєрємєя В. Хмєльницького“, О. Рєговєц; — і „Культурный пережїванє“ Н. О. Сумцєва. Цїлєсть становлять вь сїй кни-зї: „Лїтературная дїєлєтєлєсть Іоанна Вїшен-ского“ И. П. Жїтєцкогє; — „Вїдєствїя Еврєєв вь Южної Русї ХVІІ в. А. Евдїмєнка. [По при-чинї книґи Грєца Geschichte der Juden, вь котрї авторь подає уступ;: „Хмєльницький і пє-рєслєдванє козаками жидєв вь польскїй У-країнї“]. Дєлєше мїстїть книґа докумєнты исто-рїчїй рєцєнзї і зєвєсткы бїбліоґрафїчїй, а вь прилогєхь одїнь малюнок Т. Шєвчєнка і про-дєжєнє „Чернїгєвскїй лїтопис“.

Господарство, торговля и промысл.

— Про отєн сєгєрєднїхь застєвєв пишуть намь зь Городка: Вь нашїй околїцї жїто шєрбєтє, бо зє бдцєло; на пшєнїцю руда впаєа; овєсє малїй; иншї роды збєжа хорєшї. Сїна большє як торбє, но при сїнокоєсах дощє перєпїлєа. Гра-дєв мєлї мы кількє разєв, але не нарєбїли большої шкєды, бо за кождымь разємь град-бує дрєбнїй і дощє заливєа.

Телеграмы „Дїла“.

Бєрлін 8 липня. Міністер вєїны Вєрдї выїхав уже на урлєоль і пєрєбудє довшїй час вь Зальцбурзї і Гєстайнї.

Бєлград 8 липня. Зачувати, що правительство сербське внесло протєст до Пор-ты противь основоуаня болгарскихь єпис-копєств вь Македонїи.

Пєшт 9 липня. На мєсцє помершого вь Гєстайнї 7 с. м. команданта ІV (пєштєн-ского) корпуса ґр. Нїколая Пєчєвєчєа має буги именованый ґен. Бєвєрє або Лєвкович.

Лондон 9 липня. Вь понєдєлок і вчєра буги грєзїн забурєня передь будинкомь поліціи. Вчєра кинулась буга товпа людєй на нєстрайковїхх поліцієнтєв і богато зь нїхх показєчєно.

Вєдєн 9 липня. Приїхав туть серб-скїй посол Симчї. Черногорска книґина Мїлєна выїхала вчєра до Пєтєрбурґа.

Бєрлін 9 липня. Одданє Гєлґолянду Нїмцємь має бдуги ся дугє торжєственно при участї нїмєцкої і анґлієскїй єскадры. Вєстї о зьїздї міністрєв союзныхь держав вь Кїссїнґєнє уважєють туть зєвсїмь бєзос-новными.

Прага 9 липня. Торжєстєннє одкрї-тє чєскої академіи наук бдудє ся вь пер-шихх днях жєвнїя вь прїсутности архїкн. Карєла Людвїка.

Прив. переписка. Від жінки вернув я Гого. Хотів тебе бачити — не вдалося. Чи маю старатися прийти на празник бо з писем виходить інакше. Чекаю відповіди неграмот. Відповім на все тою дорогою. Випідаю зі Л. коло 18. Брат. Диви ч. 138.

Домъ банковый, комисовый и контора вымѣны
у Львовѣ ул. Килиньского (коло каваріи вѣдѣнскои)

Самуелі & Ляндавъ

купувають и продають всѣякія облигаціи державныя, листы заставны и монеты по курсѣ деннымъ. Порученія зъ провинціи выговоряемо безъ проволоки и безъ дочисления провізій. Промесы до всѣхъ тягнень.

Купую и продаю всѣ паперы вартостны, якъ акціи, пріоритеты, листы заставны, облигаціи, и всѣякія монеты по добру найкористнѣйшими условіями

Августъ Шелленбергъ
домъ банковый и контора вымѣны

Видаскиство газетъ лисованъ
"Надѣя" пренумерата цѣлорѣчна на провинцію зр. 1-80.

Всѣякія Листы заставны Товариства кредитового земского
4 1/2% Листы заставны Банку красового
4 1/2% Позичку красову
4% Облигаціи пропанаціи
Всѣякія облигаціи догугу державного
Зелѣзничіи облигаціи першенства
Льосы державны и приватны
продае по добру найкористнѣйшими условіями

Сокаль & Ліленъ

3360 120—156 Домъ банковый и контора вымѣны у ЛЬВОВѢ
Порученія зъ провинціи выговоряемо ся одворотною почтою безъ дочисления провізій.

Розкладъ ѣзды на зелѣзничяхъ державныхъ.

важнѣйшій дѣл 1 червня 1890.

Одлѣзъ зб Львова.

Въ напрямѣ до Стрыя: 5 мин. 50 рано поѣздъ особовый до Стрыя, Хирова, Стружа, Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станіслава и Гусятина; 10 мин. 20 передъ полуд. до Стрыя, Хирова и Сухой.

8 мин. 45 вечеромъ до Стрыя, Хирова, Сухой, Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станіслава и Гусятина;

Въ напрямѣ до Станіслава: 9 мин. 16 передъ полуд. поѣздъ посѣпный до Станіслава, Черновецъ, Ясѣ, Букарешту и Гусятина;

4 мин. 30 по полуд. поѣздъ особовый до Станіслава, Черновецъ, Ясѣ и Букарешту;

10 мин. 16 вечеромъ до Станіслава, Гусятина, Черновецъ и Сучавы.

Въ напрямѣ до Белзца: 8 мин. 3 рано поѣздъ мѣшаный до Белзца и Сокала.

2 мин. 29 по полуд. поѣздъ мѣшаный до Белзца, только въ пятницу.

4 мин. 43 по полуд. поѣздъ мѣшаный до Белзца только во вторки.

Притѣзъ до Львова.

36 Стрыя: 8 мин. 26 рано поѣздъ особовый зб Буда-Пешту, Мункача, Лавочного, Сухой, Хирова и Стрыя.

3 мин. 36 по полуд. поѣздъ особовый зб Сухой, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станіслава.

12 мин. 8 въ ночи зб Буда-Пешту, Мункача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станіслава.

36 Станіслава: 6 мин. 53 рано поѣздъ особовый зб Сучавы, Черновецъ и Станіслава.

2 по полуд. поѣздъ особовый зб Букарешту, Ясѣ, Черновецъ, Гусятина и Станіслава.

8 вечеромъ поѣздъ посѣпный зб Букарешту, Ясѣ, Черновецъ, Гусятина и Станіслава.

36 Белзца 10 мин. 17 рано поѣздъ мѣшаный зб Белзца только во вторки и пятницу.

5 мин. 41 по полуд. поѣздъ мѣшаный зб Сокала и Белзца.

Години поданіи поѣзда годинника львовского.

Оголошенія розкладу ѣзды на шляхахъ зелѣзницъ державныхъ въ Галичинѣ дѣстати можна въ каждой стациі по цѣнѣ 6 кр. за одинъ примѣрникъ.

КОНКУРСЪ.

На мѣсе лѣкаря мѣского въ Будзановѣ зъ платною разомъ зъ всѣми громадскими додатками кромѣ практики до 400 зр. Кто-бы загадавъ обняти се мѣсе, зовольтъ свое удокументоване подати до Звержности громадской въ Будзановѣ найдалше до 1-го септя 1890 р.

Іоанъ Островскій

начальникъ громады.

Льосы Выставы Вѣдѣнскои по 1 зр.

Каждый льосъ на 2-оба тягнень важнѣй.

Списъ выгнанныхъ на оба тягнень. 3539 (15—50)

Перше тягнень 14 септя. Друге тягнень 15 жовтня 1890.

1 выгр. 50.000 зр. варт. 1 выгр. 50.000 зр. варт.

1	5.000	"	1	5.000	"
2	2.000	"	2	2.000	"
3	1.000	"	3	1.000	"
4	500	"	4	500	"
5	200	"	5	200	"
10	100	"	10	100	"
20	50	"	20	50	"
50	20	"	50	20	"
200	10	"	200	10	"
2000	5	"	2000	5	"

Льосы по 1 зр. можна дѣстати у Львовѣ въ конторѣ: Августа Шелленберга, Сокала & Лілена, Кіца & Штофа, и Якова Штро.

Фарбы олійны выслаеся до каждой стациі зелѣзничей або почтовой франко.

ФАРБЫ ОЛІЙНІЙ

цѣлкомъ готовы до ужитку, рѣзны лѣкеры, поносы, всѣякія можливѣ пензлѣ

ФАРБЫ въ тубахъ до работъ артистичныхъ.

Глазуру бурштинову, масу французску ошадности, масу воскову до помостовъ и паркетовъ, а такожъ артикулы входячі въ обсягъ малярства поручае

торговля І. СКОВРОНЬСКОИ

въ Тернополи.

При большомъ закупкѣ олійныхъ фарбъ опускаеся рѣбѣ.

Цѣнники а такожъ взоры олійныхъ фарбъ на желанье выслаеся даромъ.

Фарбы олійны выслаеся до каждой стациі зелѣзничей або почтовой франко.

Ц. к. дирекція руху зелѣзницъ державныхъ у Львовѣ.

РОЗПИСАНЬЕ ОФЕРТЫ

на работы побольшенія кѣлькохъ будовель двѣрца стациі зелѣзницѣ

„БУЧАЧЪ“

Въ цѣли побольшенія кѣлькохъ будовель стациі ц. к. зелѣзницъ державныхъ „Бучачъ“ (на шляху Станіславѣ-Гусятинѣ) будутъ розданы въ дорогѣ оферты дотычныя работы въ приближеній сумѣ кошторису 75.200 зр. а. в.

Загальныя условія до вношенія офертъ, такожъ потрібныя приписы, описанье работъ, дотычныя планы можна переглянути въ ц. к. дирекціи руху у Львовѣ (инспекторатъ удержанія на двѣрцѣ зелѣзницѣ Львовѣ-Черновѣцѣ-Ясѣ) въ приписанныхъ годинныхъ, де равночасно на жаданье удѣлений будутъ близшія поясненія и дотычныя формулярѣ оферты. Оферты, поѣла припису зладженій, одновѣдно остемилеваній и опечатаній, якъ такожъ заосмотреній подписею: оферта на работы въ цѣли побольшенія будовель на стациі въ „Бучачѣ“ повинно внести ся найпозднѣе для 18 линія 1890, 12 година въ полудне до ц. к. дирекціи руху у Львовѣ (инспекторатъ удержанія на двѣрцѣ зелѣзницѣ Львовѣ-Черновѣцѣ-Ясѣ).

Оферентамъ прислугуе право бути присутними при отвореніи офертъ при комісіи, котре то отворенье наступить въ годину по уплатѣ повыше назначеного речинца до вношенія офертъ въ ц. к. инспекторатѣ для удержанія зелѣзницѣ.

При томъ значае ся, что лише тѣ оференты могутъ надѣяти ся уваженіемъ низше вношеной оферты, котры въ способѣ всякій сумѣвѣ выключачій, выкажутъ ся удѣленіемъ техничнымъ и заботами грошовыми потрібными до переведенія дотычныхъ работъ.

Оферты, котрымъ хабовало бы одно въ выше наведенныхъ условій, або котры будутъ внесеніи передъ зложеньемъ приписаного вадіумъ, або въ котрыхъ зроблено дѣлки, або цѣлковитѣ основныя амѣны засадѣ оферты, не будутъ уваженіи.

Ц. к. дирекція руху.

Стациі зелѣзницѣ
МУШИНА-КРИНИЦА
зб Кракова 8 год.
Львова 12
зб Буда-Пешту 12

Ц. к. Заведенье жерельне
КРИНИЦА
(въ Галичинѣ).

Въ мѣсци:
почта 3 разы денно
телеграфъ, аптика.

наибольша щавя зелѣзиста

Положеніе горске въ Карпатахъ 590 метр надъ пов. моря.

Одъ стациі зелѣзничей година дороги знаменито удержано.

Средства лѣничны: По-при климатичній условіи, купецъ минеральнѣ, зелѣзистѣ, дуже обильнѣ въ газъ кислоты углянѣ, огрѣваній методоу Шварца (въ р. 1889 выдано ихъ понадъ 31.000).

Купецъ бороиновѣ, парю огрѣваній (въ р. 1889 выдано ихъ 14.000).

Дотепершине число кабинетовъ въ лазенкахъ побольшено; половина кабинетовъ въ лазенкахъ бороиновыхъ огрѣвае ся парю; — одѣжъ питье воды Криницкой и Солотвинской, женячѣ, кефіру, гимнастикѣ въ новомъ до тои цѣли прилаженіемъ будинку и т. д.

Мѣшканія: Понадъ 1400 комнатъ зъ большимъ и меншимъ комфортомъ удерживаються, зъ постелею и услугою, по большій части заосмотренныхъ въ печи. „Готель“ поѣла 3-ма рожками и домъ гостинный „поѣла Замкомъ“ служатъ до тимчасового умѣщенія особъ свѣжо прибывшихъ.

Въ маю, червни и вересни цѣны помѣшканъ и купецѣвъ суть низшіи.

Проходы: Великій паркъ основанъ въ выгнанныхъ лѣскахъ, численными лавками и мѣдами до спочинку та забавъ, — численныя близшія и дальшія проходы по равнѣмъ и по горамъ; экскурзіи въ прегарну дальню и близку околицу.

Заспокоеніе потребѣ и забавѣ: Кѣлька реставрацій, кѣлька молочницъ, 2 цукорницъ, прегарный домъ жерельный зъ бѣлыми сѣлами, реставраціею, сѣлею білардовою и для гры, круголія, казино, 2 выпечивальні книжокъ, театр зб Львова, оркестра купецка А. Вроньского, два фотографы, склени и рукодѣльнички всякого рода прибывающій въ головныхъ мѣтахъ и т. д.

Кромѣ стало черезъ цѣлый сезонъ ординующого лѣкаря правительственного д-ра Копѣва практикуе 7 лѣкарей.

Фреквенція рѣчна выносите понадъ 4000 особъ.

Въ самомъ заведеніи находятъ ся поѣла найновѣйшихъ основъ науки устроене

Ц. к. заведеніе водолѣчниче (гідропатичне)

поѣла управою спеціалиста д-ра Еберса (въ р. 1889 переведено 30.000 процедуръ гідропатичныхъ).

Теперь розширено ц. к. заведеніе водолѣчниче лазенками І класъ и доповнено 5-ма комнатами до чинностей лѣкарей.

Сезонъ отвортый одъ 15 мая до кѣнца вересня.

На жаданье удѣлае выслаеся

Ц. к. Заведенье жерельне въ Криницѣ.

Львовска фабрика асфальту

и ульпшенихъ тентуръ огнетривалыхъ

до крыта даховъ

С. ШЕЛІГІ ЛИШКЕВИЧА инжиніра

Львовѣ ул. Корытна 13.

поручае: Асфальтъ до фундаментовъ для изольованія мурѣвъ

одъ вѣхости кладеній на фундаментахъ въ горячомъ станѣ

Блестящій изольованіи, ульпшенихъ огнетривалу Текстуру вы-

сокихъ родѣвъ до крыта даховъ, роля 10 м. одъ зр. 2-50

до 3-50.

Лѣтъ асфальтовый до консервациі даховъ тектуровыхъ.

Смолу англійску безводну масу кавчукову.

Осугуе асфальтомъ, яко однокимъ средствомъ звѣстнымъ

въ будовницѣвъ наибольша завохченій стѣны въ мѣшканяхъ.

Пицать застарѣлыя грибокъ деревный.

Фабрика выговоряе въ цѣломъ краю своими людьми по-

крыта даховъ тектуровъ и ихъ репарациі. Метръ одъ 50

до 75 кр. 3545 8—?

Довголѣтну гарантію запоручае ся.

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

ул. Сикетуска ч. 6 у Львовѣ.

Одинокій и выключный для Галичины

СКЛАДЪ РОССІЙСКОГО ЧАЮ

3319 12—20

основаній въ 1870 р.

Поручае правильно каж-	ЦѢННИКЪ	зр. кр.
дого тыждна свящій		
транспорты налѣпшо-		
го чаю зб Москвы и		
поручае его поѣла при-		
ложенного ему цѣнника		
Замовленія выповня-		
ются совѣстно и скоро		
такъ зб за послѣлатою		
опакowanie франко.		
Особливу увагу		
звертаеся на 3 знамениты		
сорты К. и С. Попова.		

Кайсовъ	знам. чорный	1/2 кгр.	1 60
Souchong	меланже	"	1 80
Melange	одличный	"	2 —
Fu-czu-Fu	меланже Р.	"	3 —
К. и С. Поповъ	караванный	"	4 —
Высѣвки	н-рѣ І.	"	3 00
	н-рѣ ІІ.	"	4 60
	н-рѣ ІІІ.	"	6 —
	н-рѣ ІІІІ.	"	2 40
	н-рѣ ІІІІІ.	"	3 —
	н-рѣ ІІІІІІ.	"	3 75
	н-рѣ ІІІІІІІ.	"	1 60
	н-рѣ ІІІІІІІІ.	"	1 80
	н-рѣ ІІІІІІІІІ.	"	2 50

ДЛЯ МАЛЫХЪ ГОСПОДАРСТВЪ!!!

МОЛОТЪЛЬНЯ РУЧНА

системъ Hoffner

зр. 95.

СЪЧКАРНЯ

С. С. Н.

30 зр. а. в.

3553 7—9

продае

Арнольдъ Вернеръ

Львовѣ ул. Собѣского ч. 3.

Лѣты визитовъ, карты всѣякія, дилломы и всякія работы літографіи выговоряемо по дужѣ низкихъ цѣнахъ Заведенье артистично-літографичне

А. ПИШИЛЯКА

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

поѣла знаменемъ

„СПРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручае добру и выдату каву спроважену непосредно одъ продуцентѣвъ зб Америки полудневои.

Коштуе у Львовѣ;

І кильо 2.— зр.

кава палена 1/2 кильо 1-20 зр.

на провинціи:

4 1/2 кильо 10.— зр. франко

дѣбратеймъ надъ 50 кильо олуотъ.

Не маю зовѣмъ тыхъ родѣвъ кавы, котры оголошуютъ ямѣ поѣла назвою много имени. Справдую каву просто одъ продуцентѣвъ что можу доказати, и продаю ея найменше о 20% дешевше якъ хто небудъ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ можна дѣстати каву вже лѣтъ зъ четвертоу ружа, а то для того, что продуцентъ спроваде туртиникови на мѣсци, той знову туртиникови въ Европѣ, одъ тыхъ купце комісіонеры; а одъ того якъ купецъ и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впродѣмъ може каждый самъ переконається, что дѣстано де инде по той цѣнѣ такую каву якъ моя что до якості и смаку. 2227 (83—)

Добрымъ подручникомъ школьнѣмъ въ народныхъ школахъ, першихъ класкахъ гимназіи и учительскихъ семинаріи есть безперечно

ПРАКТИЧНА НАУКА

„Рускои правописи“

Г. ВРЕЦЬОНЫ

учителя взорвонъ школы зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ въ ц. к. учительской семинаріи мужской у Львовѣ, выдана въ 1888 роцѣ. Мѣститъ въ собѣ много грамматично-стилистичныхъ примѣровъ, диктатовъ, задачъ, вырѣбленъ, вправѣ, описѣвъ и описѣвъ данъ. — Цѣна 40 кр., а зъ пересылкою 45 кр.

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і рушних свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Вісник найважливіших новин“ виходить в четверок, а в п'ятницю на першому разі в Діло.

Предплата на „Діло“ з літер. додатком: у Львові: Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газети ул. Карла Лемка 9. У Відні: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolossengasse 8; M. Stern 1. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppel I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі: M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ з літературним додатком платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком:

у Львові: Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газети ул. Карла Лемка 9. У Відні: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolossengasse 8; M. Stern 1. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppel I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі: M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ з літературним додатком платити у Львові.

Пригадуємо нашим Впов. Передплатникам, що вже скоро кончить ся перший півріччя, тож і крайна пораворівати всякі залежності і надсилати передплату на слідуєчий півріччя. З кожним четвергом управлінню наклади наших часописів, тому мушля бы наша Адміністрація здержати высылку всім тим, що або не вырівняли своєї передплати або не одновили єї на слідуєчий півріччя. Гадаємо, що ся пригадка выстане, щоб оминуть ненаручно як для нас так і для Вп. Передплатників перерви у высыланню часописів.

У Львові, дня 9 н. ст. липня 1890.

Послы палаты посольскон въ Англіи выслали до всѣхъ членѣвъ парламентѣвъ европейскіхъ запросины на межинародный конгрессъ, на котромъ мала бы обговорити ся справа „вѣчнаго мира“ въ Европѣ, зъ котрою сполучене єсть в діло загального разброєня. Безпечность межинародна не мала бы на будуче опиратись на міліонахъ багнетѣвъ, але на рішеняхъ окремого трибуналу, котрий бы вымѣривъ справедливостъ опорянимъ державамъ.

Недавно тому подали мы вже вѣсть, що въ делегаціи австрійскій подаѣвъ ся сего року слабий голосъ за загальнымъ розброєньемъ въ виду надмірнихъ вымогъ будучеу войсковому. Голосъ сей не бувъ одинокій, бо такі голосы обовязались такожъ въ парламентахъ італійскімъ, нѣмецкімъ та испанскімъ. Тільки-жъ досыть дивне становиче заявля до всѣхъ голосѣвъ мужъ державий. Въ Австрій правительство мовчало, въ Італіи та Іспаніи взяли участь въ розправахъ надъ симъ пытаньемъ міністры Крісчі та Сагаста. Оба ті мужі не заявлялись протівниками гадки загального розброєня и вѣчнаго мира и они лично стояли бы за осушєньемъ тої иден. Але оба заявили, що нинѣ говорити о тій справѣ було бы ще передъ часомъ.

Мысль загального розброєня порушили торжъ и члєны парламенту французского и она жє не лише въ умахъ конституційныхъ заступниковъ поодинокихъ державъ, але єсть нинѣ бажаньемъ всего загалу, котрий въ дальшіймъ „вбродимъ миръ“ бачить можливу кризу євѣнсову, коли не всѣхъ, то бодай декількихъ державъ европейскыхъ.

Праса европейска однеслась до того пытаня такожъ досыть скептически. Въ засадѣ она не протівна тій гадцѣ, але єсть пересвідчена, що дебати надъ нею можуть мати вартѣсть лише чисто академічну, а на односны межидержавий въ Европѣ не вылинуть богато. И нинѣ вже лагодять державы европейскі споді-

ры свои меншой ваги дипломатическими нотами досыть удачно, але годѣ допустити, щобъ справы жизнені дались лагодити въ дорожъ мирній. Кожда держава постѣдає стѣлько неполагодженыхъ пытань, стѣлько давныхъ и новыхъ аспирацій, и не довѣряє сусѣдамъ такъ дужє, що мушля быти готовою до обороны интересѣвъ своихъ и до перешертя своихъ намѣренъ, хочъ-бы и менше оправданныхъ.

Трудность лагодженя kwestій межидержавныхъ лежить дальше и въ тѣй обставинѣ, що и поодинокі народы, котрі не мають своєї політичной независимости, живутъ въ надѣи, мовъ-то вмѣ при якійсь большій военной катастрофѣ доведеть сяєвъ луща доля.

Годѣ про-те зъ тыхъ всѣхъ причинъ вѣрнѣ, щобъ державы и народы европейскі сходили варазъ зброю замѣнити на плугъ та рало, а свои претенсіи замѣстити сяією, підпирати перомъ. Асіюмъ выражений кн. Бісмаркомъ: Macht vor Recht — припавъ дужє до вподобы тымъ народамъ Европы, котрі традиційно належать до народѣвъ агресивныхъ або заборячихъ. На нещастье не мають такожъ нинѣ вѣнакого значѣня всякі договори, хочъ-бы и гарантовані Европою. Точка недавного договору берлинского не истяють уже нинѣ въ большій часті. Ихъ умѣли интересований державы повола обійти, наколи выдались нмъ вєнаручий, або кривдили ихъ становиче въ концертѣ державъ европейскыхъ.

Наколи бы „конгрессъ мира“ и абравъ ся въ Лондонѣ, а въ нмѣ взяли участь мирово настроені члєны парламентѣвъ европейскыхъ, то рішенямъ того конгрессу не вєрожитъ праса европейска реальныхъ успѣхѣвъ. Флюктуация интересѣвъ державъ и народѣвъ єсть такъ сильна и такъ скоро змѣняють ся тѣ интересы, що нинѣ полагоджені можуть уже завтра выдатись не полагоджеными. Загальне розброєньє могло бы наступити ажъ торжѣ, коли бы по недостатку матеріальныхъ средствъ народы самі на те настали.

Одгомони зъ похоронѣвъ Мидкевича.

Академіковъ Володимирова Левницкому, котрий на похоронахъ мощей Адама Мидкевича въ Кракові выголосивъ такую мову, що обєсѣя ц. к. поліцію єкономіскупала єї въ двєнадцѣхъ, выточивъ сенатъ краківского університету дисциплінарне слѣдство, котре ведуть профессоры Бобжинскій и Мадєйскій.

Вол. Левницкій оповѣстивъ въ вѣстивыхъ дневникахъ польскыхъ заявчєньє, що се не правда, мовъ-бы то бивъ зламавъ публично зобовязаньє, що выголосивъ мову цензуровану, а не такую, яку выголосивъ, — и представлявъ

рѣчь такъ: Мову свою предложивъ бнѣ до перчитаня на комитетовѣ, але маршалковѣ. Той починивъ одиновдй своимъ личнымъ поглядѣмъ поправки и звернувъ Левницкому черезъ гр. Ант. Водзяцкого зъ уснымъ желаньемъ, щобъ державъ ся тексту поправленого. Нѣякой обѣщаньє, зобовязаньє або навѣть слова чєсти не дававъ, бо вѣхъ того не жадавъ, а навѣть не могъ бы бувъ дати, бо въ торжєствєнній хвилѣ промовы не могъ бы ручити ся єбє, що якъ-разъ выголосить промову дословно. Отже хтєсь зле поинформовавъ маршалка вєрвого, коли той въ листѣ до ректора Корчиньского высказавъ ся, що „репрезєнтантъ молодежи не додержавъ обѣщаньє и ухививъ цѣлѣй молодежи“, не выголосивши дословно мовы такъ, якъ була цензурована.

Органъ робѣтниківъ, львѣвска часописъ Robotnik, помѣтивъ зъ нагоды похоронѣвъ Мидкевича дужє терпку статью про аранжєрѣвъ краківского обходу. Кажє, що усунєно бѣ аранжєрѣвъ обходу молодѣжъ, що бы „она при помощи золота не выправила межинародной манифєстаціи и не зблѣнула поваги та становича краю...“ Отже стало ся такъ, якъ хотѣли „нашъ великій“, щобъ „духъ Адама розрадувавъ ся, коли побачить, що все єсть такъ, якъ було: тѣ хаты соломай, купавуєи ся въ гноивѣ... тѣ коровины зъ запальными голодїями... той хлопъ зъ найвѣщимъ выразомъ лица, зъ ковтуномъ на головѣ... тѣ коршмины, де разомъ зъ телѣтами и безрогами ужинає людъ недѣльного одпочинку... Або-жє не забѣє ся въ Адамѣ сердце на видѣ Рада Тадеуша въ єлєгантѣмъ выданіи M. Siegel — для людю! — хованого людомъ якъ реликвію до сєрнѣ, але тѣлько до сєрнѣ, бо, якъ неумолима статистика доказує, величєзна болѣшность въ краю нѣчого читати и писати не вмѣє, кромѣ нумєрѣвъ льєтерійныхъ!...“

Выборы до радъ повѣтовыхъ.

Зъ Сокальщины пишуть намъ: Дня 7 н. ст. липця уконститувала ся нова сокальска рада повѣтова підъ проводѣмъ вѣкомъ найстаршого члєна о. І. Юсєса, декана зъ Стєнятина, въ присутности ц. в. старосты п. Завадского. Маршалкомъ выбрано п. Тадея Ковнацєгого шамбеляна и властителя Свѣтязова, свѣтлого и енергичного мужа, кандидата зъ рускои лєсты, зъступникомъ маршалка п. Михайла Фальковского, властителя Глухова. До выдѣлу увѣшли о. Николай Роздѣльскій крѣлошанинъ зъ Сокаля, о. В. Чернецій зъ Сѣльця, д-ръ Валерій Филиповскій адвокатъ зъ Сокаля, графъ Юліанъ Тарновскій властитель Бытова и Едвардъ Никоровичъ властитель Ульѣвска.

По выборѣ маршалка вносилъ о. Е. Левницкій зъ Тартакова, пыбы зъ огляду на велике число Русинѣвъ, мешкающихъ въ Сокальщинѣ, на справедливостъ та братню згоду, выбрано заступникомъ маршалка Русина, предкажача заравомъ на се мѣсце о. Н. Роздѣльского для справъ повѣтовыхъ заслужено-

го и загально повѣжаного мужа. Той внесєвъ підпиравъ и о. Чернецій, але коли прийшло до голосованя дѣставъ, М. Фальковскій болѣшность голосѣвъ и ставъ выбранимъ заступникомъ.

Хтєсь назъ партіи Стан. Полянковского вносилъ болѣшыхъ сєлянъ до вносєня протєсту протівъ выбору 9-хъ члєновъ зъ куріи сєльскон, але сєй безидєствєнный и смѣшний протєстъ одкинула комитєи.

По выборѣ выдѣлу промовѣвъ ново-выбранный маршалокъ до присутныхъ и пояснивъ: якъ бнѣ глядѣти на рады повѣтовой та якѣмъ дерективѣмъ будє яко маршалокъ держатись при своихъ урядованю. Мова п. маршалка зрѣбала на Русинѣвъ а ще болѣше на Полянковъ дужє приятне вражѣньє, про що не лише сєлянѣвъ Русинъ п. Д. Лозинскій подякувавъ п. маршалковѣ въ короткихъ словахъ, але и всѣ присутніи нагородили п. маршалка грѣмнымъ „вай жєє“!

Дописи „Діла“.

Зъ Горлицкого.

[Про гостину руско-народного театру.]

Въ часѣ межѣ 21 червня а 3 липня гостивъ у нашѣмъ мѣстѣ Горлицкѣхъ рускій народный театр. Уже напередъ на вѣсть, що нашъ театръ має загостити до Горлицъ, збудили ся мѣлѣ чувства въ сєрци неодного щирого Русина, ба а може и не-Русина. „Вѣтайте, сєрдєчно вѣтайте, рускій артисты, вы плекатєлѣ нашон народной музы. Одъ давна — подумавъ сѣбѣ неоднѣ, — бажали мы васъ побачити, хотѣли почути вѣсьє собою. Много бо чули мы про васъ, а давно вже руска пѣсня не лунала тутъ зъ устъ руского артиста, тажъ и мы Русинѣ-Лемки хотѣли бы хочъ хвилку розвеселити ся, пробудити ся зъ такъ глухого сну...“

И розскажєный, побачивши гру нашихъ артистѣвъ, переконались мы, що не пересажєный булѣ всѣ вѣсти, подаваніи про нихъ зъ рѣзныхъ сторѣвъ нашего краю. Розводити ся про поодиновихъ артистѣвъ и артистки, уважаємо за злишнє, але скажємо на похвалу ихъ то, що мы чули бѣ публики польскѣи зъ Горлицъ. Въ часѣ представлєнь запытувано ся безнастанно о назвища поодинокихъ артистѣвъ и высказувано имѣ повне признаньє за добре арозумѣлу и бѣдану гру, котра вприважджувала зрѣтелѣвъ до такого єнтузіазму и такъ волювала ихъ, що они казали загально: „Не потреба анѣ театру Скарба“.

Жаль лише, що мы не угостили нашего театру такъ, якъ бнѣ сѣбѣ заслуживъ, та що, якъ всюда, такъ и тутъ знайшли ся людє, котрі не лише не підпирали рускои сєцєны, але навѣть не вєстѣдали ся плєсти на ню то, чоґо не видѣли анѣ не чули. Жаль вѣднѣ, що и публика горлицка, котра на болѣшыхъ представлєняхъ звылась дужє численно, потѣмъ занѣтригована (завасъ, въ справу тую входила и надѣлѣваша труппа Возняковскій) значно бѣдъ сєцєны рускои бѣдєрнула ся и черезъ те зрѣбѣла тѣ заводѣ и наразила на значну втрату.

Налюбувавшись достаточно вашою грою,

Сельскій музыка.

(Зъ чєского — Ієана Нєруды.)

Дурный Івасѣ бувъ мовъ-бы сотворєный весєлѣти молодыхъ збыточникѣвъ. Онѣ мавѣ напєвно лѣтъ вѣдѣмнѣцѣхъ, хочъ подаѣвъ на тринѣцѣи-лѣтъу дѣтѣву. Коли вєртѣвъ бѣдъ крамара або вушца, пуды мати высылала єго часто, — въ дальшу дорогу бнѣ не бувъ бы важивъ ся вѣколи, — але отже тягнувъ єъ тихєсєнько до хаты, хлопцѣ окружали єго зъ крикомъ: „Івасѣ! дурный Івасѣ!“ Але бнѣ ишовъ дальше, повола, удававъ, що не кмѣтує ижѣного крику, посувавъ ся зъ трудомъ и одсапувавъ важко; деколи починавъ уже ватачуватись и вѣдало ся, що тонѣй вѣжєнє не въ силѣ дѣнати сєго утѣлого тѣла. Скоро уличный натовпъ забѣгавъ єму дорогу и не жаувавъ штовханцѣвъ, Івасѣ зєвѣрѣвъ до нєи свое непѣдѣжнє, начє зъ вєску вылѣте лице, а зъ очєхъ єго красилась яєсьє бєдѣнна тревога. Хвилку стоявъ спѣкѣйно, але и вѣ-мѣть стрѣлила нѣмъ судорога такъ, немѣвъ бы то вѣжє смєртъ тянула єго въ свои обѣмы. Онѣ хотѣвъ утѣкати на право чи въ лѣво. „Івасю! Івасю-сю!“ розбѣгала ся за нимъ кричи уличныя дѣтѣ. Онѣ не боронивъ ся вѣжє.

Вєрнувъшись до дому, бѣдававъ те, по чоґо єго посмѣляли, а бѣдѣвъ сѣдавъ тахѣнько при вѣтрѣ.

— Ходи Івасю, до мене, ходи! Присєунъ столецъ и сѣдай тутъ побѣчь мене! — говорила тогдѣ робѣмъ старша бѣдъ нєго сєстра, струнка дѣвична, золотистого волосѣ. И она бѣдала въ ту хвилу шѣтьє.

Івасѣ вѣлѣвъ зъ-вѣдѣна за собою ноги, и присєунѣвъ стѣлѣчь на мѣсцє, де єму вєказува. Она складала єго заморочєну голову сѣбѣ на колѣна. Плававъ, що ажъ за душу

здѣймало. Она ласкавила єго и пєстѣла, поєдєржувала слєзы, що тѣ самѣи тєснѣлись до очєй.

— Я не дурєнь! не правда-жѣ? — шєпотѣвъ бнѣ вѣднѣ не мовъ-бы въ страху. Єго слабойшій голосъ дрожавъ.

— Пєвно, що итѣ! Ты прѣцѣвъ мавѣшь родѣумъ, Івасю! Не вѣжай на сє, що тамтѣ говоритѣ!

— А ты мене любишь и я не дурєнь! не правда-жѣ?

И лице идиѣта яєсьє якимъсь надѣземнымъ усмѣхомъ.

— Дѣстанъ-ко лише скрѣпку и заграй!

— Я не хочу слухати єго бєзнастанного рѣпоту! Вєчєромъ нєхай и на даху грає, скѣлько єму лишь завѣдно, — вѣрнѣтѣла мати.

Івасѣ сѣдѣвъ спѣкѣйно и глядѣвъ на сєстру, слѣдѣвъ уважно за кожѣмъ єи рухомъ.

Мати и братъ вѣчѣмъ не заявляли єму признаньє — бнѣ мавъ тѣлько одну сєстру и до нєи прилягъ всѣми силами своего слабого духа. Сусѣды толкували, що єго осѣнѣвъ свѣтѣй духъ, бо такъ гравъ на скрѣпцѣ, що хѣба вѣхъто не бувъ бы єму дѣрѣнѣвъ! Тѣжъ то бѣнє выгрававъ вѣколи „кусѣнѣвъ“, та й гра єго була такъ чудово гарна и — така чуєдаковата, якъ бѣвъ самѣй!

Івасѣ живѣвъ тѣмъ самѣмъ домѣ, де я пробывавъ свою першу молодѣсть. Онѣ знавъ мене и на правѣтъ хѣтавъ зъ усмѣхомъ головою при кожѣмъ нашѣй стрѣчи. Сѣмѣло можѣ вѣсєнѣти, що я, хочъ бувъ тогдѣ лєгкодушномъ, вѣколи не вѣнѣвавъ єму кривды. Єго вєсковєлицє мѣстѣло въ сѣбѣ чѣсьє свѣтѣлого для мене. Фантазія дѣтѣны бѣчала въ нєму незаперєчену якусь подобу до тыхъ лицъ, що то спѣгладѣли на мене нѣз-за рамъ и скла, зъ надѣ прєстѣдѣвъ, — мєртѣвъ, жѣтавъ, прозрачный,

восковѣй.

Сє було въ субѣту. Пѣзный, лѣтѣнѣный вєчѣрѣ одѣвъ всєлєнну въ чарѣвныи стрѣй. Нєбо стояло сѣньє и тємнє мѣвъ лазурѣ, ту и тамъ мѣгѣтели сѣрѣбѣй зѣрѣ, а сєрєдѣ нихъ плывѣвъ вєлѣкий яєсьє мѣсѣцъ, затѣплювавъ воды и горы въ потоцѣхъ своихъ лучѣвъ и золотѣмъ злѣивѣвъ сѣрѣхъ низєнѣныхъ хѣтъ и вѣжѣ церковѣй, що гордо несли ся въ гору.

Рухливє житѣь, котрымъ кипѣтъ кожѣе обѣштѣє въ кожѣу субѣту, зъ тиха засѣпѣляло. Жѣнѣи, що зывали ся дѣмѣмъ по подѣрѣю и довго ще выстоювали по довершєнѣй робѣтѣ на сѣходахъ и дѣревѣныхъ галѣрѣяхъ, сѣхорѣнили ся тєпєрь до своихъ кѣмѣнатъ.

Щє лишь на галѣрѣи трєтьєго поверху сѣдѣло двєє молодыхъ людѣй, дѣвична и хлопєць, — здавалось, они запытали ся пыльною розмовою. Були сѣдѣнѣи, завырѣнѣи дѣнѣ мѣвъ ихъ злучѣти на вѣки. Суджєною була Марѣєна, сєстра Івасѣ, суджєнѣмъ — молодой, але якъ говорила, дужє звѣнѣный, старшій робѣтѣникъ при фабрѣцѣ. Самє тєпєрь лѣучѣлось єму корѣнѣнѣйшє мѣсѣце, тѣмъ и пысьнѣно було зъ вєсѣлѣмъ.

Довго они вѣжє такъ сѣдѣли. Доки въ домѣ вѣнѣло рухомъ, розмовляли шєнѣотѣмъ, якъ коли-бѣ лѣкали ся вѣнѣчного свѣта, хотѣли обѣжѣнѣтись лишь на сєбє. Тєпєрь гурѣтѣи голосѣнѣйшє посєрєдѣ тишины, мѣвъ бы клика прѣчѣудѣно нѣчь на сѣвѣдка обѣщѣнѣного шѣстѣя, обѣщѣнѣныхъ клятѣвъ и уладѣвъ. Мабуть сє на дѣво дѣвна бѣжєнѣнѣсть чувѣства, що наповнѣло сѣрѣца любовной пары въ навѣчєрьє вѣнѣчаня.

Оддалєвъ, тѣлько одѣнѣ чѣловѣкъ выповѣдавъ голосѣнѣйшє бѣдъ нихъ свои чувѣства, але не перѣбывѣвъ нѣмъ. Гѣо чувѣства не бѣжѣвались уже такъ золотѣстымъ блєскѣотѣмъ — сє были єлєгѣйный зѣбѣгѣнѣя, прѣймающѣи тѣны, що складалѣ ся на тѣжѣлуу, фантастѣичну ду-

му. Сю пѣсню сѣвѣвавъ дурный Івасѣ, що, звѣчѣно нѣмѣмъ, бувъ у тонѣхъ могучѣмъ. Правда, не добувавъ бнѣ тонѣвъ зъ грудѣй, — нѣща мѣва розвѣнѣвала вѣрѣую осѣлѣну єго чувѣствѣ, а розумѣти єи лєгко, сѣкѣро єго бѣдѣи налѣцѣ, то слабѣе, то зновѣ дужѣе прѣтѣсѣкали дѣрѣжѣчу струну, сѣкѣро сѣмѣчѣвъ сѣвѣвавъ прѣтяжѣнѣмъ а могучѣми тѣнами, або коли звѣнѣи мѣвъ бы зъ чѣрѣвъ, зѣдавалось, поволи завѣмѣрѣли. Отсє було въ дѣрѣмѣхъ Івасю осѣнѣньє свѣтѣлого духа.

Гра Івасѣ творѣла якъ-бы супровѣдѣ до гурѣтѣи вѣлюбѣнѣныхъ, але не вѣдѣла нѣмъ зѣвѣсьє. Они надѣо зѣнѣли ся собою, впрѣчѣмъ и навѣнѣли булѣ до єго поурѣно грѣ. А навѣнѣнѣти можѣна остѣточно до всєго, навѣть до зѣйкѣвъ людѣй, що умирають зъ голоду.

Они не бѣчили Івасѣ, гравъ надѣ ихъ головами.

Дѣмъ бувъ старѣй и поганѣо зѣбудѣванный, зъ двѣма вѣлѣкими ѣканами, при крѣшѣ бѣдъ подѣвѣра и уличѣ. Гарнои погѣды хѣвавъ ся Івасѣ зъ скрѣпѣкою въ глѣбѣ ѣкану. И нѣнѣ сѣуѣнѣвъ ся въ своиѣхъ сѣховѣ.

Бувъ уже тамъ, коли прѣйшовъ суджєнѣи сѣстры. Гравъ — бєзѣутомѣно, сѣвѣвавъ бєзѣконєчно якусь довѣу думку, усє тѣжѣнѣю, а всє нѣшу въ выразѣ. Правда, що єго фантазіи не заслѣгували на назѣву артѣстѣичного склѣду.

Наразѣ не дѣтѣнѣнѣвъ сѣмѣчка, урѣвавъ, якъ коли бы струны обѣдѣнѣли єму послѣуху. Руки повѣсѣли зъ сѣрѣпѣкою въ-дѣлѣ, лишь худѣ єго лице стояло зѣвъ зѣвѣрѣнѣє до мѣсѣця. По довѣгѣи хвилѣ зъ-вѣлѣна обѣдѣновѣ ся. Бєрѣжѣливо зѣложѣвъ скрѣпку тай сѣмѣчѣвъ и начє-бѣ дрожавъ прѣдѣвъ шєлєстѣмъ своихъ власѣныхъ крѣѣѣвъ, прѣсєрунѣвъ ся ажъ на крѣвѣи даху. Прѣхѣнѣнѣвъ ся и вѣстрѣнѣвъ очѣи въ сѣдѣчу на долиньє парѣу.

Лєгонѣва хмарѣнѣва закрѣла мѣсѣцъ.

Но коли сказавъ я этъ признаньемъ, що належало, то дозволю собі въ имени многихъ зробити увагу якъ дирекції театру, такъ и „Руской Бесѣдѣ“ у Львова, що прості (?) и надто развѣж? выразаю, якъ: „задушивъ былъ я тебе якъ гадюку“, „аде тога ятвѣра“, „брешешъ“ и т. п. вѣкъ не повинни мати мѣста на сценѣ, бо хочъ они вложені въ уста простолюдна, то однакъ сцена єсть мѣсце, де приличнѣсть и естетика мусять конечно въ певныхъ границѣхъ бути заховані. Треба бо вѣсти, що Руєвнѣ въ заходбѣ Галичанъ выстергає ся уживати простыхъ словъ, а въ оцѣхъ образованого чоловіка не высказже ані слова „корова“ безъ перепрошеня. Шо-жъ подумає бже, чуючи такі слова на сценѣ въ присутствіи многихъ знатѣвшихъ лицъ. А чи-жъ Руєвнѣ конечно має бути такий простакъ? Л.

[Прим. Ред. И мы стоим за эстетику на сценѣ, але „гадина“, „ящѣрка“, „брешеш“ — нѣчо неестетичного.]

[ВѢСТИ ЗЪ МѢСТА.]

Товариство „Руска Бесѣда“ переісправда-
лось теперь до нового людскоу въ ринку коло
катедры (дѣмъ Іосѣя Гальперна — жовта ка
менця) на першія поверхъ, де займать три
гарый фронтовой свѣтлицѣ. Вхѣдъ або одъ пля-
цу Франціиска в-рѣ 4 (перша сходъ), або зъ
ринку (перейшовши подѣрбѣ). Се въ Стані-
славѣвъ одинакоу товариство, щѣ лучать про-
буючиъхъ ту Русинѣвъ въ одну національну
громаду. Давно отже, длячого деякъ Русины
мимо кѣлькарывѣхъ запросиъхъ одъ выдѣлу
дѣлатько ся вступити въ члены товариства и
тѣмъ способомъ залишуютъ свѣй обовязокъ
скрѣпити громаду руску въ Станіславѣвъ якъ
морально такъ и матеріально. Такожъ въ око-
личного духовенства не належить нѣхто до
„Руской Бесѣды“, хотѣй вкладка для замѣс-
цового члена 3 ар. на робѣ надо мала и хочъ
нишій нашъ „Бесѣда“ по провіація, якъ тер-
нопольска, стрѣлска, колѣмишка и нишій, ма-
ють мѣжь околничнымъ патріотичнымъ духо-
вѣствомъ своихъ дѣяльныхъ членѣвъ, въ на-
слѣдокъ чого и живчають національного житя
тамъ бѣе живѣйше...

Въ четвергъ 3 я. ст. июня, яко въ день именины, сложили станицлавскому владычѣ бажана мѣжь нынѣшныя окладные и мѣщене духовенство подъ проводомъ архидiakона Фадѣича, который констатувать у своѣй промовѣ до владыки, що духовенство сяоглядає на князя церкви въ надѣя, що бѣзъ завсѣгда стати буде въ оборотѣ церкви, обряду и яшюн рускоя народности, на що владыка одповѣдає на тематъ словъ: „Помощь моя отъ Господа, сотворшаго небо и землю...“ Одагъ представляе владычѣ судовой-Русаны (ип. Гушал., Турк. и Край.) и учитель-Русаны шкѣль реальныхъ и гимназійальныхъ (ип. Остаѣ Левицкій и Петро Кумановскій) у власномъ имени, а зъ русскихъ товариствъ только „общество русскихъ Бурмъ“, котораго поворывателемъ е имению епископѣ станицлавскій...

Дня 3-го ст. ливня попомудия лютувала надъ Станіславовимъ в околицю страшна буря зъ блискавками в градомъ, которыя въ величавъ волосахъ горьховъ порубявъ великій шкody головно въ околца, особливо въ Угорникахъ, Мяснянцахъ, Опришівцахъ, Креховцахъ и въ Загвоздою.

Дня 6 н. ст. лица утопивъ ся въ Быстрыцы вѣдаючись, Витольдъ Тишкевичъ, ученикъ 4 ой класы школы реальной.

[Заотупникъ инспектора — кс. Коліньскій]

Повѣтъ чешановскій має теперь щастье
мати не инспектора окружного школьного, аде

На долині говорили півголосомъ саме о
нѣмъ:

Меня адаеся, Ивась нинѣ незвычайно сум-
ный. Чи може вже ему конець приходить? —
пытавъ ся роботоуникъ.

Ивань захватыва голову.
— Онь усе смутный, бѣдака, особливо
одъ колыкохъ днѣвъ — одговѣдала Марійка. —
Все розмыту мѣся, чи справдѣ я его покину?
Восьмого его до себе, не правда-жь?

— Заразъ годѣ, може побавише приѣдешь по него...

Изявь подавъ ся въ-задъ, подавъ ся и поволи, якъ перше, вернуць на свое мѣсце. Тутъ праставъ зяець, оперъ лице на домини и задивавъ ся въ колесо мѣсяця. По лицю самыя у него великыя слёзы, однакъ плачу не було чути. Зъ-легка отворивъ уста и промовляв нерывнянымъ шепотомъ:

— Я знавъ... она не любить мене... такъ..
якъ въо!

Довго сидівъ, дуже довго, а сльоза здо-
ганяла сльозу. Їму здавало ся, що біль зада-
вить горло, одеръ хустину зъ шиї и отиравъ
собѣ нею сльози.

Вкѣнци зѣрнавѣ ся на рѣвнѣ ноги и про-
павѣ въ отворѣ на пѣдѣ. Скрипцу и смычокъ
подвишавѣ.

Ивась перебував не тільки ніч на поді, тому то й стали шукати его на другій день, боли Марійка вбирала вже весільну сукню. Найшли его на поді, висівъ на своїй ху ствѣ.

Марійка справляла весільне свято за
кілька місяцівъ...

заступанка інспектора — кажуть: за-для
браку фондів. Давнійший округ шкільний
поділено на два; бувший інспектор Фангорь
лишався при окрузі ярославському, а ін-
спектора зь Чешанівськомъ заступає кс. Ан-
тоній Колінський, лат. пробощъ зь Олешчъ
(теперъ иде до Римакова).

Той заступник інспектора кс. Коліаский належить в Люблянці старим в році 1890 за невисокальце дітей до школи кары гр шевон на суму 1 600 зр., и то без вѣдомости представствѣ мѣсцевон рады шебляно о. Григорія Пирожаньского. Мало прийти вже до фантованя, але вѣ послѣдній хвили однеслася громада до адвоката д-ра Короля вѣ Жовквѣ о порадѣ и вѣго заходимою справою провадила ся, а кс. Коліаского не похвадали...

Про урядованье того ксьондза, заступни-
ка инспектора, оповѣдають всякѣ цѣвзай рѣчи
Я наведу деякѣ.

Кажуть, що кс. Колієвський не запрошує на засідання окружної ради школярів репрезентанта вибраного учителями, п. Вілька, директора школи з Любачевь, а то, кажуть, зь тоя причини, що п. Вільк, хоч зь роду Поляк, боронить справу учительсь в робить опозицію кс. заступникови інспектора.

Дажіте розказують, що кс. Коліньскій засуспісцывував — безъ вняком попередних нагаганы — учителя зъ Кобыльницъ, п. Лтынъ-скаго, и перенѣсь, — такожъ безъ вняком попередних нагаганъ, а лише зъ якихъс wzglądów służbowych, — постійного учителя зъ Залужъ, првствика Дажнова, п. Кульматичскаго. Оба тіи учителя — честні Русины и не хотѣли при торбныхъ выборахъ робити ся агитаторами польськими и тымъ добувати собі względu кс. Коліньскаго, который єсть при выборахъ дуже завзятымъ агитаторомъ польськимъ. Такъ само безъ внякихъ мотивівъ кс. Коліньскій усувавъ зъ управительства школы въ Чешановъ п. Петршака, старшого учителя, который уже 23 роки бувъ постійнымъ учителемъ въ Чешановъ и має ксьмѣха похвалъ за знаменитые веденіе школы, — усувавъ его бди управительства и въ порозумѣнню, кажуть зъ п. Барановскимъ, перенѣсь до Мостискъ, а зробивъ місце въ Чешановъ учительскіе Польці!..

Подобныхъ фактовъ разказуютъ бѣльше.
Ажъ сумъ набирае!

Урядова газета львівська дістала вчора ком-

Урядова газета львівська дістала з компетентного жерела звіст, що програму подорожей цісарських з причини сегоднішніх маневрів змінено в той спосіб, що цісар не буде присутнім на маневрах 11 (львівського) корпусу. Очевидно, що тим самим відпадає і заповіджена гостина цісаря у Львові. Люде, що знають добре, що десь і говорять ся в кругах двірських, доказують, що причиною сего відмвлення привіду цісара до Галичини асть последнее польське торжество в Кракові, бо маніфестація підчас сего торжества зробила в кругах двірських дуже неміле вражіння.

По довірчивій конференції старо- і молоді-ческе партії за громадської ради міста Праги, на котрій ухвалено вибрати атме-кимь делегатомъ до краєвої ради шеблянов посла Гайваріха, відбувъ сей зсера і самъ виборъ та вибрано дійстно того-жъ самого Гайваріха. Выборъ сей розкотивъ Нимцьвъ до краєвности і диятого рѣшилиъ они не брати участи въ макобий на слѣдуючий рѣвъ устро-вѣ сей краєвої выставѣ та розпочала вже въ-тѣмъ напрямъ агітація. Зъ другою стороноювъ ведуть молодѣ Чехи і далъшу агітацію шротавъ ческо-німцею угоди і старають-ся всѣми силами, щоби не дати довести ен до-кѣнця.

Ческе намішництво розвязало оногод
ческе товариство селянське стояче
підъ протекторатомъ молодого-Чеховъ, а въ мо-
тивяхъ до того сказало, що агадане товари-
ство переступило свои статуты, бо оно зави-
зало ся лашъ для обороны політичныхъ и э-
кономичныхъ интересовъ селянъ, а недавно тому
ухвалило на загальныхъ зборахъ резолюцію,
котра односять ся до цѣлого чешского народу,
отже и до интелігенціи, котрой интересы за-
ступаютъ товариство не має права. Въ першомъ
уступѣ тон резолюціи сказано, що товариство
селянське не годить ся на точен угодовъ, а
появлять одна зъ тыхъ точекъ — законъ о
красовой радѣ шкѣльной — одержала вже цѣ-
сарску санкцію, то товариство выступая тымъ
самымъ и протавъ истинючихъ законѣвъ, при-
пасуе собі якійсь авторитетъ премавлять до
всѣхъ громадъ и вызвавъ ихъ до выступленія
противъ права, котре выключно до короны
належить. Резолюція та завывала мѣжь пи-
шамъ чешей громады, чтобы они выслали пе-
тицію до цѣсаря, чтобы быъ розвязавъ те-
першійны сѣймъ, а складавъ новый.

Недавно тому розбіглась була поголоска, що російській наслідникъ престолоа має незадовго заручити ся зъ грецією княгинею Марією. Зъ Петербурга доносать отже до Pol. Corr., що въ тамошніхъ добре поніформованихъ кругахъ не знають о сьмъ проєкті нічого, а при тьмъ підносять я то, що поминувши трудности, які абъ взгляду на постанову православной церкви виходять зъ споріднення обохъ дворцівъ, вже я то промавляєть противъ правдирности того пляну, що княг. Марія есть ще дуже молоденька, бо має заведви чотирнадцятый рікъ.

Вість, що ханське правительство задумує будувати залізницю зь Пекіау ажь глубоко вь Манджурію до міста Гірейж, потверджує теперь в „Нов. Время“. Кореспондентъ тѣхъ іаветъ каже, що мавъ самъ нагоду на власні очі и уші переконавши ся, що ханське прави-

тельство розвинуло величезну енергію, щоб
збільшити свою воєну і силу в вибо-
рній собі політичній значає. Європейскій ин-
структори організують ханську армію на є-
вропейскій лад, ставлять ся нові крѣпости,
будують ся залізничі и т. д. Енергія та по-
ходить по часті зъ самоствѣдомості Ханцѣвъ,
але головна її причина виходить зъ Європи.
Такъ и пр. будуть агадани залізничі асѣ-
лякскі снідекатки, ліверанти європейскі до-
ставляють ватонівъ, шинъ и другого матерія-
лу. Англіїцѣ и Нимцѣ завоювали добычу, зигір-
кували, що можна буде заробити мільіоны. Але
матеріальна користь каже "Нинѣ Время" ве-
сти для Нимеччини в Англія головною силою
притягающею. На першій мѣсяць стоять полі-
тичній цѣли, а передивимъ плянъ зробити зъ
Ханъ небезпечного ворога для Россіи.

Въ поглядахъ проводирѣвъ нѣмецкихъ соціалістівъ мурѣла настати являе важна зміна, коли теперъ такий Бебель остерігає нѣмецкихъ робітниківъ въ берлинськомъ Volksblatt-ѣ передъ страйками вѣ каже, що теперішнє пора думати о основнихъ політисеянихъ условіяхъ робітничихъ. Протино, треба здержуватися о скільки можна відъ всякого руху, бо промисль переступивъ вже свою найвишшу точку в зачинає упадати. Дотичає остеререженє звучить: „Треба зігати в поученя, а то можна зроби ти лишъ въ спокою. Зъ причини: 1) що за-для того, що торгъ ослабає, в страй-ки въ сиравахъ платів позбавтанъ безъ всякого успѣху; 2) що робітникамъ нѣмцѣй потре-бують до накиненої нимъ борби класової на великій розмѣръ одвѣтливѣйшою організацією; 3) що заведенє тої організації потребує ча-су; 4) що треба средства робітниківъ держа-ти при купѣ, а малій и безуспѣшній страйкѣ ихъ ослабляють; 5) що страта при малыхъ страй-кахъ ослабає и одвагу робітниківъ — кля-чемо: Оружія до ногъ!“

Урядова бердянська газета доносить, що цесарь Вільгельм постановив станути з Вергет і зь їдеи заплявати до поодиноких сфюрдів, а дичаючи до их кінця вертати сухопутем. Дальше на Півночі якби до Мольде, постановив цесарь не хтати, бо важний справы державній, котрій треба конче залагодити змушують его вертати домів.

Страйк поліціантів въ Лондонѣ и провая несубординація въ англійскѣмъ войску на большій розмѣръ, выставляли великіе занепокоеніе не лишь въ самой Англіи, але и въ Европѣ, а хочъ може и дошло ще до того, чтобы въ Лондонѣ настала вже повная анархія, якъ то доносить деякія газеты, то все таки рѣчь певна, що оно не совсемъ такъ добре въ англійской столицѣ, якъ то голосыя офіціалныя телеграммы. Межи лондонскими поліціантами кивало вже одъ болѣе чѣмъ недѣль. Поліціанты домагають ся підвищенія платѣй, зменшенія часу службы и т. д. Ждавая сіи суть совсемъ справедливыя вѣди зважають ся, що они за дуже тяжку и часто навѣтъ небезпечну службу доставляютъ такую платню, що не могли навѣтъ выжить зъ нея. Та не лишь самі поліціанты зажадали збільшенія платѣй; до нихъ пралучили ся еще и инспекторы оружія и стаціоні, котрі домагають ся підвищенія тѣхъ же пенсій на 3 1/2 и 4 фунты штерлінгѣвъ значить ся на 30, 35 и 40 зр. одповѣдно до ихъ рангі. Давный президентъ поліціи Муаро, которого поліціанты дуже любили, старавъ ся дуже о то підвищеніе и черезъ то вѣщоувъ навѣтъ въ конфликтъ съ министромъ дѣлъ внутрѣшнихъ, котрый мало что не бувъ змущенный подати ся до димісії, толькожь що умѣвъ зручно вы-

крутія ся. Коли при ёбачи червня на-
ставъ бувъ конфліктъ межа президентомъ
поліція а міністромъ дѣлъ внутрѣшнихъ
Матюсомъ и Мурно подавъ ся до димасія го-
ворено загално, що міністеръ хоче посаду
президента обсадити своимъ приватнымъ се-
кретаремъ. Чутка та дійшла була ажъ до пар-
ляменту и тамъ поставлено въ сій справѣ ин-
терв'єляцію. Матюсъ одновѣвъ тогды, що би
призначивъ ту посаду не своему приватному
секретареві але полковникови Браздфордвю
секретареві въ міністерствѣ для Індіі. При-
томъ звернувъ онъ дебатъ на поле права пар-
ляменту и ставъ доказувати, що Мурно хотівъ
присвѣтувати парламенту, якъ бѣ має уха-
лята законъ пенсійный для поліціантовъ. Ко-
ли бѣгавъ поліціанты ухвалая на зборахъ
петицію о подвысѣньє платѣвъ, старавъ ся
Мурно о то въ міністерствѣ але сгрѣтивъ тамъ
оупоръ и мустѣвъ уступати. Новый президентъ
поліція заказаавъ всѣмъ вѣча поліціантовъ, але
имѣю того бѣбували ся вѣча потайкомъ а ко-
мандуячы поліціантовъ выступило назвѣтъ этѣ
службы. Наконецъ прядучилась до цього ру-
ху и инспекторы поліція и заповѣджено на-
манувшій поведѣлокъ загалный страйкъ. Въ
ночѣ зъ поведѣлка на второкъ прайшло отже-
дѣйствию до страйкау, въ котрымъ однаковжъ
взяла участь лишъ одна часть поліціантовъ.
До страйкуючыхъ прядучилась заразъ товпа
народу и ситуація стала грѣзна. Товпа, здаєсь
підмювлена страйкуючима, кинулась на полі-
ціантовъ, що осталась въ службѣ, та стала ихъ
бити и кидати на нихъ патыками, камнями
та бочками. Поліціанты зъ своєю стороны по-
чали робити ужатокъ зъ оружія и такъ прай-
шло до кровавогъ бійки въ котрой показавено
богато людей якъ поліціантовъ такъ и цивиль-
ныхъ. Треба було ажъ появляти бѣдѣвъ ка-
валеріи и пѣхоты щобъ зробити порядокъ.
Президентъ поліція усунувъ заразъ зъ службы
колямадѣсять страйкуючихъ поліціантовъ и за-
грозивъ, що усею же болѣше, коли она не
перестануѣтъ страйкувати. Загроженъе не по-
могло вѣщою, бо въ второкъ вечеромъ про-
явилась новій розруха передъ головнымъ бу-
дынкомъ поліція. Товпа народу, що становла
по сторонѣ страйкуючыхъ поліціантовъ кину-
лась була зновъ на поліціантовъ въ службѣ

трохъ зъ нихъ дуже побила. На мѣсце розру-
ху явилась заразъ кѣнна поліція н розбѣгала
товпу арештуючи багато людей.

Оагоды натерпелася вчаша і сёння ісправі міністра дбав ватрышніх Матюса, а бнч сказаў, що ввеш подаваў вш газетах о тбм розаруху сущ пересады та що лнш мольд полціантн беруть ся до страйку, а старшй держак ся бдч цблого руху а-далека. Власть укарала голонных вноовннкбв і по робалн всьм можлнвй крокн, щобн забезпечнлн службу безпечностн. Заявленья то успоконло на хвильку парламент, але не успоконло жнтелств, котрых ватрбвожнла нова вбств. Вш наслбдбв страйку полціантбв сконсываовано у всбх касарнх войско. Наразк вш однх касарн, де стонть полств гвардейскй гннадербв, збунтував ся одств баталіонв. Колн оціцары заявлнл, що будуть ревідуватн торістрн, замкнув ся цблм баталіонв в касарн і заявнл, що не дасть пероводнтн ревізіл. Оціцары зроблнл тогды парад у постановлнх одстунтн бдч ревізіл. Даво зарав знатн полковоннкв, а колн той явнв ся та ставь промавлятн до воякбв, бдчнлн онн страшний крнкь і свнств та не далн ему говорнтн. Постановлено отже баталіонв ссй задержатн вш касарн і не выпускатн нїкого, а ровностасно закваторовано до тп самон касарнх полств пхтхотн. Що будо безпосередово причиною сего бунту, доса не знатн. Обя сі факты зроблнл вш Лондонв веднке вральнне і выклнкали не малый переполох, бо кождый пытал, що станесь, коли не буде кому удержуватн порядку вш мьстб, де сущ тысяч злбдвщ, розбншакбв, всблякого рода революціонербв та анархістбв і коли вш потребн войско ще бдмовнть послуху?

Недавно тому наспіла була в середньо-американської республіки Сян-Сальвадор виста, що тамтешній президент республіки Менендес нагло занедужав і помер, а то сталося як причиною такого заходу, що в столиці краю відбулися ворохобня і прийшло аж до кровових бійки, середь котрої ген. Едета побивав і оглоднював ся президентом республіки лиш для того, щоби в краю удержати порядок. Виста та мусла очевидно видатися дуже давню, бо якимсь чином могла смерть президента, котрий вб-би чогось мав розсердити ся та дбгав в ударь серця, викликати аж революцію. Тепер показало ся, що то ген. Едета зробив революцію, а войско его впадо до палати президента і убило его підчас пара. Едета втілював свою президентуру американським республікам, а Мехико мабуть его вже і признало.

Декоѣръ вѣстѣй газеты принесли вѣсть изъ Лондону, що кн. Фердинандъ мае вже въ недалекомъ часѣ абдикувати и уступить ся изъ Болгаріи. W. Allg. Ztg. повтаряюча ту вѣсть сумѣвае ся, щоби то мало вже теперь наступити, але каже, що абдикація кн. Фердинанда есть лишь пытаніемъ часу. Дивне постоуванье тыхъ державъ, що пыби то Болгарію пѣддержують, вычерпало вже терпѣливость князя и онъ прайшоу до того переконана, що прайхливши и протавивши Болгарію годати ся въ томъ изъ собою, що думають, що бы прецѣ колѣсъ упале жертвою заговору. Ничо отже дивного, щѣ бы постановивъ завчасу подбати про власну шкуру, а же абдикація була бы найлѣпшою одводкою на немилосерду забавку, яку собѣ зъ него зробили тѣ державы, що добачують въ нѣмъ найлѣпшу поруку удержаня нормального стану въ Болгаріи.

Зъ Бѣлграду доносятъ, що правительство сербске заключило въ англійскою саблкою угоду въ справѣ устроения великою фабрики консервъ изъ свинины. Саблка обязалась сървать въ первомъ році 100.000 штукъ свиней, въ другомъ же въ слѣдующихъ о 50.000 болѣе ажъ до 300.000 на роіхъ. Фабрика буде устроена въ Нишу. Саблка зложила кавцію 50.000 ар. и буде вольна бди всякихъ подабствъ.

Заразили се

Загальний збори членів товариства імені Шевченка одбулися сніж дзям для обговорення зміни статуту товариства. По дискусії збори поручили нинішньому видьови розібрати напечатаний проєкт нового статуту не тільки всім членам, але і де-кому з по-за членів для збора на гадю о прокто-ваній широкій реформі товариства. По вата-дінх має видьлі селікати нові надзвичайні збори загальні і ті остаточно порішати спра-ву нового статуту і реформи товариства. Другі поставлені на одбугих загальних зборах менше важкі точі порядок дзєного полагоджено на задоволенє членів і ниніш-ного видьлі.

Надзвычайны загалны збор членов л'в'еўскай „Народнай Торговлі“, які адбыўся на вчора поўнодзны ў цэлым ухваліў дзесяць амбів статута, абдулі ся ў велічэй сядзі „Народнага Дому“ пра не канце члснэйнай часткі члснбв. В' галасавану в'язло учасу 42 члснбв.

Зборы відкрив голова сільради у-
правляючого о. Евг. Дудкевич з Рудна
а пропозицію на голову зборів д-ра
Д. Савчака, а на заступника о. Лисака
з Тучах. Збори прийняли се пропозицію, а
голова зборів д-р Савчак поклав на се-
кретарів ш. К. Паньківського и Во-
диського.

П. Вас. Нагѣрный, яко референтъ совѣта управляющаго, бдчитать догичный §§. дав-

ного статута і рівночасно подав зміни, які в тих §§-ах мали бути ухвалені. Ішло о три важніші зміни:

а) Щоб члени дирекції не були членами совіта управління, або іншими словами, щоб не мали влади рішучою, але влади виконуючою; на засіданнях совіта мали бути лише доповідні голоси;

б) щоб з совіта вибраного на 6 літ що-року уступали 2 члени, а совіт повинен складатися з 12 членів (бо досі складался з 6—12); в перших п'ятих літах уступав би жереб, котрі члени мають вступати, в шостих 2 оставші; предсідателю совіта мусів би бути вибраний кожного року; загальні збори на місці 2-х вступивших могли би вибрати або тих самих або інших членів;

в) щоб комісія контрольна була запрошувана на засідання совіта управління;

г) про цілком значущі зміни стояли зв'язи або з новими трема важними змінами, або ворушили голосованне загальних зборів.

По об'єднанню проекту тих змін зажадав Л. Джуливічський умотовування. Директор Нагбрий мотивував зміни в способі зовсім переконуючи, об'єднуючи на добро інституції. Уступоване що-року 2-х членів совіта було би користне з тих мотивів, що коли буде уступати лише по 2-х членів, то в совіт остануть інші, об'єднані в ході справ товариства, а деякі з невіддільних членів совіта буде можна усунути заради по роц. — Д-р Дюдошаєв, член комісії контрольної, піднімає проект зміни ще деякими мотивами, а саме: а) коли директори не будуть членами совіта, то не треба буде платити податку од них пенсії (бо тепер пенсії совітників члени совіта до зисків); а впрочім се рече неприродно, що тепер влада ексекутивна єсть аразом в якійсь часті власною законодавчою; б) комісія контрольна повинна бувати на засіданнях совіта, щоб усе знати, що ухвалюється, бо наразі вона не годна контролювати цілого діловодства товариства.

По тих висновках присуджено до голосування. Перша точка зміни (§ 15 статута) ухвалена (а треба було 2/3 голосів), а потім уже навіть не голосовано після §§-ів, тільки, на внесення Маркова і Кисля, поставлено справу так: чи перейти над всіма змінами статута до порядку денного, — і головні члени «русских» така власна запала ухвала.

Збори ті і ухвали дуже праймо вразили людей доброю волею. Без сумніву всі абстрактні (без огляду на сторонняцтво) мусили в душі бути переконані о користі предкладаних змін для товариства, а де як де, а тут іменно якась заслужена партійність не повинна була мати місця.

НОВИНКИ.

— Товариство руских ремісників «Зоря» уряджує 13 н. ст. липня, се єсть в неділю, в огороді Кисельки над ставом велику забаву огорожену з концертном, танцями, представленням театральним і співом при участі військової музики. Ця забава богата в програму, єсть ще тим важною, що члени товариства одіграють шутку «Школяр на мандрівці» власними силами і що дохід з цієї забави призначений на користь каси запомогової хорих членів. — Прогулянка до Рудна за дні звітної уже причини не удала ся, за те думаємо, що згадана забава удала ся знаменито, бо публіка наша підтримала щирі змагання нашого одного з Львові товариства ремісничого руского. — Вступ до огорода од особи 20 кр. а за діти в товаристві родичів вступу не платити ся. Початок о 4 по обід.

— Звичайні загальні збори членів «Рускои Бесіди» в Тернополі відбулися в вівторок дня 15 липня с. р. в коннах «Рускои Бурми» в Тернополі о 2-й годині по полудні, а на случай, коли би в той час не явилось вимагання статутами число членів, о годині 3-й по полудні того самого дня, без вгляду на число явившихся членів.

— Испити вступні до 1-го класу гімназ. в ц. к. академічній гімназії у Львові відбулися о 15 і 16 н. ст. липня перед феріями а 1—3 н. ст. вересня по феріях. Приступаючи ученики мають показати ся метрикою і свідоцтвом IV-го класу школи людських (коли не учили ся приватно), а крім того принести з собою руску читанку Партіцко для IV кл. і Lesebuch für Volksschulen 2 Teil вглядю тоту книжку нбм, з котрою учили ся в класі IV-го та прибори до писання.

— Директор рускои гімназії у Львові сов. Ільницький — як побігла у Львові поголовка — має заходиться около перенесення гімназії в будинок «Народного Дому» кудись инде. Болять поголовка мала бути правдивою, то не знаємо причини, длячого б се мало статись, тим більше, що поміщення гімназії в «Нар. Дом», кажуть, зовсім догідне. Надіємось, що о. директор поленить сю справу прилюдно.

— «Червоная Русь» періодично, більше-менше що пов року, робить ректора семінарії о. А. Бачинського суфразіаном — давніш перемиським, а тепер уже львівським. Мотив авансу о. Бачинського має бути той, щоб в якійсь способі усунути его з ректорства семінарії, до котрого показав ся не спроможним. Поки що нотуємо сю вість, сподіємось, може не зовсім виснажу з палля. — Більше реальною основою може мати друга вість, що заступником митрополитського ординарія в краєвій раді шкільній може, замість сов. Ільницького, стати катихит о. А. Тороцький, переселиючий ся з Дрогобича до Львова, — але щоб о. Тороцький лише під тим

словом старав ся перейти до Львова, се було б мабуть неправда.

— Зв'язки наших пишуть нам: Дня 29 н. ст. червня с. р. в неділю їду я по-при лані вчорашньої. Діабло ся а на лані народі конюшину складає. Се мені не сподобалося, але думаю собі: Тепер часто дощ перепадають, то може бути, що коні сунуть. Ва їду я дальше — і що бачу? На другім лані, возять панськими волами гній! Питаюся чоловіка, вже старшого: — Чи ви в Волочковеці? А той, дуже застиджений, відповідає: «И громада просила пана, и мы слуги просили, але нічо не помагав; маємо наказ — в неділю гній возити!» Отоє, маєте, наших коняторів! — Подорожний. [Прим. Ред. Дня рече, що тому панови з Волочковеці нічого не каже ц. к. старство? Пречний неділя — день одпочинку! Роблять люде цілий тиждень, та ще мають і в неділю робити таку тяжку роботу — гній возити? Такого пана-тирана треба би потягнути до одвічальности?]

— Про почу в Перегінську пишуть нам з-д-там: Од кількох днів почта перегінська не возить собі лише пакунок, бо на жалобу арендари муга в Ціней ц. к. дирекції почта задала почт перевозити особу. Мешканці Перегінська просять ц. к. дирекцію почти взяти назад свій розпорядок, зборуючий почт возити особу, бо через те дуже терплять бідні люде, що мають їхати з Перегінська до залізничної станції в Креховичах: замість 40 кр. плачених почтареві, мусять платити за фору 1 зр. 70 кр., отже о 1 зр. 30 кр. дорожше. Почтарі будуть самі оплачувати мито по 10 кр. од особи, щоб тільки вольно їм було перевозити, бо они дуже лихо плачені од почтмайстра п. Урбанського: за 25 зр. місячно возять своїми конями и возом почту з Перегінська до Рожитова и назад; платня од особи була подішешем гбкою их долі, а тепер се ихь заказано. Ц. к. дирекція почт най би наказала почтмайстрови п. Урбанському, щоб почтарі возили почту кримиша возами а не возками, и щоб на уряді почтовім в Перегінську, де єсть 4000 мешканців-Русинів була також нашія руска, а не лише польська, бо Поляка тут і на лані по подібеш, хіба який панський дід приволічесь за милостинею...

— Старі ноти одноренсові приймає будище цблій два роки головна каса краєва у Львові до вишми на нові гульдені. Важне се для наших селян, котрі дають ся обманувати жидам-спекулянтам и вишнюють у них старі гульдені од старою кількістю, а навіть кількості кривцарів. Такий обман веде ся не лиш у нас в Галичині, але скрозь по цілій Австро-Угорщині, бо оть що доносять з Угорщини: Міністер скарбу Векерле звернув увагу властей, що в обох половинах монархії появилсь по селах агенти, котрі окупують за безцінь ноти гульденов емісії з р. 1882, подаючи, що они не мають вартости. Міністер завовав власти, щоб поясняли цілу справу сільському населенню. Ми з своєї сторони додамо, що таке пояснене зб сторони властей повинно було вийти перед 1 липня с. р., бо заки тепер при звбтвом бюрократизм возмуть ся власти до сєи справы, то готово вже не стати старих нот гульденових.

— Операція очей п. Івана Борисевича, старенького нашого патріота, довершена вбденським окулістом проф. Фухсом, удала зовсім щасливо. Ветеран наш бачить тепер значно лпше и дня 6 н. ст. с. м. виїхав уже, повний здоровья, зб Відня до Инсбрука, щоб побачити ся з своїм братанком, ново-выбраным ректором університету. З Инсбрука поїде п. Ів. Борисевич на купець до Гастайна и задуме лишитись на зиму за границю, деє в полуденних сторонах, тим більше, що реальність свою в Увекіт продав и хоче вести життя спокійнйше. Бажаємо ему щиро крпчих сил для зужиткованя бодрого ще свого духа!

— Торжественне отворення ческои академіи наук відбуде ся в першій половині жовтня с. р.

— Субституція нотаріяна. Теодосій Целевич, п-менованый субститутом нотарі д-ра Ів. Куріа в Бєлз на час єго відпустки.

— Видать повбтовий в Перемислянах ршнєв, додатково до ршнєв в справі обходу торжества Ад. Мицкевича, утворити окрему стипендію имени Адама Мицкевича для молодежи школы етатової в Перемислянах, рбно 50 зр., з фондів повбтових и предложити се ршнєв повбній раді повбтвоб до затвердження.

— В Кривині — як нам зб-д-там пишуть — ударило дня 7 н. ст. липня кілька громів, а один з них в Бернардський костел и набив у великом, що-лише поставленом престолі значну школу. Од грому почало вже горіти бєль на престолі, а коли би братчик Бернардин не угаєв був водою, мбг бы був легко цілий костел погоріти.

— Грім ударив дня 1 липня в хату селянина Федя Середича в Ботельці нижній, пов. турчанського, и спалив хату а Середич убив. Двоє дітей, що були під той час в хаті, не назвали ніякого ушкодження.

— Огні. Вввч на 23 червня погоріли будинки господарів Павла Уринського в Бббріц; школа обезпечена выносити 426 зр. — Дня 20 червня погоріли чотири газдівства в Приєлупі, пов. турчанського; обезпечєн було лиш на 500 зр. — Вввч вольбвцях, пов. рогатинського, погоріли дня 2 липня один дм; сторожа огнеа пригасила огонь.

— Анкета в справі організації служби санітарної в сільських громадах відбула своє засіданє дня 9 н. ст. липня в намбстництв під проводом намбстника. Вввч нарадах взяли участь представителі видбл краєвого, а мбж ними д-р Верещинський, та репрезентанти намбстництва, совбтники Мандичевський, Куровський, Лозинський и протомедик д-р Мерунович.

— Ввччанє архиви. Марія Валерія з арх. Францом Сальватором відбуде ся дня 31 н. ст. липня о 10-й год. рано в Ішль. На ввччаню будуть присутні всі архієпископи, крім арх. Леопольда Фердинанда, котрий подорожує по морі. Молода пара виберєсь по ввччаню до замку Рад-

мер в Стирїю а одтак до замку Ліхтенег ко-до Бєлз.

— Наука зручності. Курс ваканційний науки зручності (slojd-y) в Сокалі зачне ся дня 21 липня 1890. Учасники курсу мають зголосити ся 20 липня в дирекцію школы видблвон.

— Івань Орт в Буєнос Айрєс. Івань Орт, перед тим архієпископ Івань, приїхав на своїм кораблі «Свєта Маргарєта» в справах купецких до Буєнос Айрєс дня 28 мая с. р. а тамошня колонія австро-угорска загалла устроити в єго честь овацію. П. Орт, дбзнавшис о том намбрі з газет, випросив собі всякі публічні овації. Івань Орт проживав в Буєнос Айрєс здалєка од всякого товариства и займаєсь лиш своїми інтерєсами купецкими. Недавно виїхав он до Вальпараїсо, де має на брати на своїй корабель салітри для одного англійского дому купецкого.

— Зв Ватикану. Темпс подає під днем 2 н. ст. липня вість з Риму, що там ємні днми занепокоїли ся дуже в найбільшом окруженю папи Льва XIII., бо побювали ся катастрофи. Папа, споживши снданє, занув в своїм фотелі. Четра, вбрий слуга папський, був в сусбдній коматі та також поїшов за примбром ового пана, коли нараз почув сильне звонєнє з коматы пана. Напохоханий вбг Четра до коматы и побачив лапу Льва XIII блбдого и збпритого. «Прощу закликаєи сєйчас д-ра Чекарелього», сказав папа, «я потребує его в той хвили». — «Чи може В. Свєтосєи недобрє?» — поспитав Четра — «чи може що потреба?» — «Я сказав, що мені потреба, прошу ити!» — За кілька минут був вже д-р Чекарєлі при пап, котрий єму тає сказав: «Докторє, я чую страшній болі. Мабуть мене отроєно. Хотблї прискорити мою смєрт, заки Провидбнє покличє мене до себе». — Можна собі представити, якє вражєнє викликаєи ті слова у д-ра Чекарелього. «Що говорять В. Свєтосєи?» — кликує лкарє. «Може сумнїваєтєсь о моїх словах?» — И сєйчас почав лкарє заходити коло папи. Коли одтак папа дєщо усєвоєв ся, поїшов лкарє з двома слугами до кухні и казав показати собі начинє, в котром варились страви на се снданє для папи, та останки страв. Показало ся, що папа зїв в снданє шпараг, котрий не був цілком свбж, та се викликало у 80-літнього старця таїк наслбди. Але все така ся гостина лкарєка у Ватикані занепокоїла загал и на раз постарались о то, щоб ся цілу пригду задержати в тайн.

— Триста тєл гонєдєв выплыло сими днми на поверхню одної яруги в Семєгороді коло Візакна, де ген. Бємз 4 лютого 1849 р. одбув битву зб цєсарскими войсками. По битві вкиєно тєла убитих гонєдєв до згаданой яруги. Вввч давними часами були жєрєла солній. Цбкєвє при томє се, що тєла убитих по 41 літах задержались цілком свбж, а навіть можна добачити докладно на них раны од багнетів и шабєл. Причину тої консервации поясняють тим, що рєпа солна не дала гнити тєлам. Мадары загалла похоронити торжественно тєлє триста гонєдєв.

— Дрбний вбсти. Громада Скоморохи, пов. Рогатинського, одержала од цєсєра 100 зр. підпомог на будову школы. — Міністер Залєский виїхав на довгий час до Карлєбаду. — Видбл философичній берлінського університету именуєв ір. Кароля Ландкоронського, звбтного подорожника, доктором honoris causa — Намбстництво одкинуло статуты маючого завязати ся товариства академічного в Кракові під назвою Ognisko. — Генерал, бар. Гєєл, генеральний инспектор жондармеріи, вбзитуючи галицький постеруки жандармеріи, приїхав до Львова. — На плацу Castrum протав «Народного Дому» почали вчєра будувати школу им. Конарєского. — Жидбєка львowska, Рєєка Крайц, почувши од лкарє, що єи приятелька умерла підчас операци, повалилась на землю и погібла. — Ввч Кєларєв наббєно на пасовєску ввч корчєх одноричну дитину неживу; комісія заявила, що дитину убито передь тиждєм.

Вєсти зб єп. Станіславбвского.

Ввч пропозиції умбщєи оо.: на Ганкбвцє Ілія Котбв и Григ. Федюк; — на Бєрвбнбк в Зєн. Романовский и Дим. Хомят.

Прєзєнт одержали оо.: на Космиринь Мих. Єднєкий; на Уєстє єпископєсє Іє. Гашєвич.

До кан. институції вбзвані зб концєм верєсєи с. р. оо.: В. Каргуть на Пбдгайчики, П. Панковий на Кошичині и П. Герасємович на Турку.

Завбдєлєствє ввч Рунгурахє одержав о. Ник. Красиций.

Вбєдєи оо.: Мих. Кричковєкий за зав. ввч Ганкбвцях, Н. Сваричевский за сотр. ввч Залбєю, І. Назєрєвич за сотр. ввч Рбчцї, Н. Смєльє за зав. ввч Хомят и І. Ульєвський за сотр. ввч Уєстє зелєнбм.

До львбвского семінарії духовного приняті Зинбвий Кириллович на ІІІ рбк богословіи.

Именованя, конкурсы, перенесєня и пр.

— Именованя. Президія краєвої дирекції скарбу именуєвала канцєлиєствє галицькой прокуратури скарбу, Мих. Кшишнина и Єдм. Барца офіціалами канцєлрийными сєи прокуратури ввч Хравб, а надстражника сторожи скарбєвої Дан. Грєчаньского та підбачирьєв Вас. Мороза, Ієє. Малєгу, Стєн. Сливинського и Пєтра Давидовского канцєлєстами прокуратури скарбу ввч ХІ ранзє.

Наука, штука и литература.

— Зб поля полуднєво-славянськой мітології повєвля ся недавно в Münster i. W. накладом книгаріє Ashendorf a книжка: Volksglaube und religiöser Brauch der Südslaven, vorwiegend nach eigenen Ermittlungen, von Dr. Friedrich Krauss. Сторбз XVI—176. Книжка ся творить другій

выпуск Ашендорфового видавництва: Darstellungen aus dem Gebiete der nichtchristlichen Religionsgeschichte.

Господарство, торговля и промьсл.

— Цукроварня в Товмачі, замкнєна од кількєнацїи лбт, має на ново вбйти в рух фабричний. Основана передь 50 лбтами ір. Валєрієм Дбдушицьким на великій розмбрі, ввч короткбм часє довєла цукроварня свого основателя до цілкомити руїны маєткової и перейшла на власнбсть акційной сіблєи надрєньєких Нбмцбв, котрб такє само лихо повєло ся, що злїквідувала передь дєсєти лбтами и продала товмачий добра. По тих нещасных підпріємствєх остали ввч Товмачі величєвї будинки фабричї, а що Товмачє лєжить в околиці дуже урожайної и придалбї під управу бураков, то тепєр заходять ся якбс чєсєй промьєловцб около взновлєня цукроваріи и мали вже угодити ся зб властєтєлєм Товмача та околичными сєлянєми о управу бураков, що року на 3000 морєлах, а вынаймивши або одкупивши будинки, хотєть ввч них коштом значного капіталу устроити першорядну цукроварню зб машинами найлбшїи конструкції, котрб бы виробляєи рбно до 5000 сотнарбв мєтр. рафінованого цукру. Тому то здаєсь, що заллєшат ся прєєкт основаня цукроваріи ввч Горєдєнц.

— Про урожай в околиці Перегінської пишуть нам: У нас жита та мінеральнбм гною удала ся добре, лиш дєкуда повлієгали; овєсє заправив ся, єє ярина лєдна; фасоль дєкуды пожовкла од слєги. Єнєкоєи не злї; ковшиєна дєкуды попадаєла и согнила.

Тєлєграмы „Дбл“.

Атинь 9 липня. Сильна ескадра англійска приплєла до порту Пилбєсє и одплєла ннб до Крєтє.

Пєтєрбург 9 липня. Пбсєлє ввстєй зб Тифлісу погібло підчас бйки ввч Ерєрєум зб оббх сторбн звыш 300 лєдєй. Войско турєкє стєрєжє консулату.

Букарєшт 10 липня. Розбйшлась тут чутка, що якєс молодє дбвчїна стрблїла до Стамбблєвє зб рєволєвра. Ввстє та потребує ще потвєрдєня.

Лондбн 10 липня. Урядники почтбй и листонсы постановили зрббити страйк, коли міністерство почтє будє прїймаєи до служб лєдєй, що не належать до товариства тєлє урядникбв. Дирекція почты липила отжє ввч бюрах ввч рєзєрвє других листонсбв, на котрых одтак напали тї, що грозили страйком и выкинули ихє сєрєд бйки зб салб. Пбзвйшє однакож настав спокбй и ввч бюрах вєла ся робота дальшє.

Пєшт 10 липня. Сєрбєкий посолє Симиць конферував вчєра зб міністром Бєлєном и вернув одтак до Вбднє.

Бруксєлє 10 липня. Правительство предложило парламенту закон о позичб для Конго 25 мїл. фр., зб котрых 5 мїл. має ся виплатити заразє а по 2 мїл. через дєсєть лбтє.

Надбєслє.

Дбмє банковий, комісовий и контора вымєны

у Львові ул. Килиньского (коло каваріє вбдєньской)

Самуєлі & Лєндав

купують и продають вєлїкий облігації державній, листы заставній и монєты по курєб денїбм. Поручєня зб провинції выгбтєлємо без проволок и без дочлєєня провїзїи. Промєсы до вєлбх тягєнє.

Гєнрик Штєрншус

выслужєный сєкундар шпитальнбй и по спєціальным студиєм у Вбднє и Парижі одбугтых посєлєв ся в Станіславбє яко дєнтист и спєціалїст до недуг ушных ул. Сапбги ввч домє Гальєрна І поверх.

Выгбтєлєє всякї операци за помбчию кокаїны або газом розвєсєляючим (Lustgas) а тым самым без болє.

Плємбєє кавчукм, ємалєю, србблом и золотом. Выгбтєлєє штучнї зубы и цілї щокї пбєлє найновбйшїи систєми америкєнськой, опертї на тисєню воздуха (Luftdruckgebisse). Лбчїть и оперєє всякї недуги ушнї.

Вєлїкий Листы заставній Товариства кредитового зємєского

4 1/2 % Листы заставнї Банку краєвого

4 1/2 % Позичку краєву

4 % Облігації прїпинаційнї

Вєлїкий облігації довгу державного

Зєлбвчїи облігації прїємєства

Лбєсы державнї и приватнї

продєє під найкбрєстїйшїи условїями

Сокаль & Лілєн

3360 121—156 Дбмє банковий и контора вымєны у Львові.

Поручєня зб провинції выгбтєлєє ся одбвротнбю почтбю без дочлєєня провїзїи.

Карта Галичины
Буковины и угорской Руси
выдана товариством Просвѣта
коштуе лишь **5 кр.**

Замѣна парохіи

Зъ причины односінъ школьныхъ вымагающихъ бѣ мене бути де найближе мѣста, въ котромъ есть гимназія, заявляю желанье замѣны моеи дотепершней парохіи на иншу, хочьбы и въ иншій епархіи.

Іосифъ Нижанковскій

парохъ въ Дѣдушичахъ великихъ, почта Соколовъ коло Стры.

Панночки, ходячи до школъ у Львовѣ, найдутъ при родинѣ статочной и бездѣтної, мешкающей въ середмѣстїю за умѣренну цѣну печальну онѣку и наглядѣ: Першенство мають доньки Впр. священниковъ рускихъ. На желанье може бути дома рускій розговоръ. Блишну адресу подасть Адміністрація „Дѣла“.

Помѣчника торговельного глядитъ купецъ **Я. Корытовскій** въ Калугѣ. Русскій языкъ въ мовѣ и писмѣ конче потрібный. Зголошени листами.

ОКУЛИСТЪ

D. r. Gesang

л. елевъ-асистентъ и операторъ на клініці окулістичной пров. Фухса у Вѣдн, мешкае при улиці Третього Мая (Мазаровскій) число 7 (де ц. к. Староство) и ординуе бѣ 10—12 и 3521 бѣ 3—5. 18—24 (Напресса).

Возвращенье.

Ч. 7499.

Ц. к. судъ повѣтовый въ Олеську вызывае Стефана Мартинюка, которого мѣсе пробуваня не есть вѣдоме, чтобы до одного року бѣ дня наивѣшого почавши залывнѣ лично, або черезъ належаго гыказаного повномочника приывать спадщина по бѣци своѣмъ бл. п. Василю Мартинюку, помершомъ въ Кутахъ дня 11 ливня 1887 безъ послѣднего завѣщаня, бо въ противномъ случаю переведе судъ спадщину побѣ припису §. 131 цѣсарского патенту зъ 9 сериия 1854 Ч. 208. Дн. зак. держ. зъ установленымъ для него кураторомъ Пилипомъ Романюкомъ.

Олесько 31 марта 1890.

Блеты визитовъ, карты всеблнй, дипломы и всякія работы літографичнй выготовляе по дуже нискихъ цѣнахъ **Заведенье артистично-літографичне**

А. ПШИШЛЯКА

у Львовѣ, ул. Коперника 9.

ВАЖНЕ

для господарствъ и будовничихъ

Найблншимъ средствомъ консервированнмъ матеріалъ деревянный, дахи тоитовъ, парваны и штахеты, есть **рафинированный олѣй нафтовый**, бо має ту добру примету, что дуже легко всакае въ сухой матеріалъ деревянный, а цѣль по замыкаючи его отворы, охороняе его бѣ шкѣдного впливу воздуха и найбільше хоронитъ бѣ влажности и не допускае пуканя, пачени и порохаванія дерева. Тому зъ найблншимъ успѣхомъ годить ся уживати его тамъ, де матеріалъ на постійне дѣланье воздуха и влажности есть выставленый, та и найблнше подпадае псованю. Такожъ до запущаня або покостованя всякого деревянного матеріалу надае ся олѣй нафтовый зъ лѣшнимъ успѣхомъ, пѣже дорогий покровъ ливнй, бо має ту важку примету что есть **выдагнѣшимъ** и безъ порѣваня, бо амъ о 36 кр. на килограмъ дешевѣшимъ бѣ ливного покосту.

А цю олѣй рафинированный нафтовый не змѣняе краски натуральной дерева, тому замѣсть дорогого покосту, можна его користно уживати за дешеве средство до першого грунтованя подѣ фарбу олѣйну.

Одинъ килограмъ олѣя нафтового коштуе 12 кр. При бѣльшомъ же бѣборѣ въ бочкахъ, вѣстачихъ около 160 кілгр. опускае 2 кр. на килограмъ.

На провинцію выслаю за переказомъ замовлений олѣй до всѣхъ станцій желѣзничихъ.

Петро Мйончинскій

у Львовѣ, ул. Сикстуса число 47.

CARBOLINEUM

Avenarius-a

найблнше средство до намоченя дерева будовного и т. д., котре хоронитъ его бѣ псованя, влажности, гриба и дѣланя змѣного воздуха.

Служитъ до помозаня штахетѣвъ, брамъ, помѣстѣвъ въ стайняхъ, кирицѣ, будинковъ деревянныхъ, стовѣвъ и поручавъ огородахъ, домовъ юнтовыхъ, лавокъ и бѣсѣдокъ огородахъ и т. п. предметѣвъ.

Одинъ кілогр. Carbolineum выстаетъ на 6 метр. при одноразовомъ помозаню.

Цѣна за 100 кілг. ар. 23.

Всылае ся такожъ почтою въ бѣшманкахъ по 5 кілогр., що коштуе вразъ зъ опакowaniem 1 ар. 30 кр.

Выключный складъ на Галич-3509 ну и Буковину (18—2)

А. КШИШТОФОВИЧЪ

въ Краковѣ, лінія А—В, ч. 37.

Loser János Bitterquelle

(гѣркаве жерело).

Сесю гѣркаву воду, обильну въ минеральнй соли, за-для еи

скорого и лагодного дѣланя

поручають якъ найблнше найзнаменитѣйшій лѣкаръ у всѣхъ тыхъ случаяхъ, де уживае ся гѣркон воды.

Певный успѣхъ, нема неприемного смаку!

Можна купити въ антикахъ, дрогеріяхъ и торговляхъ минеральныхъ водѣ.

Властитель Loser János Будапештѣ

Блишній вѣдомости у

R. M. Winckler-a

агента у Львовѣ.

3568 1—10

Ц. к. дирекція руху желѣзницъ державныхъ у Львовѣ.

РОЗПИСАНЬЕ ОФЕРТЫ

на работы поблншеня кѣлькохъ будовель двѣрца станціи желѣзницѣ

„БУЧАЧЪ“

Въ цѣли поблншеня кѣлькохъ будовель станціи ц. к. желѣзницѣ державныхъ „Бучачъ“ (на шляху Станіславѣвъ-Гусатинѣ) будутъ розданѣ въ дорожѣ оферты дѣтничнй работы въ приближенѣ сумѣ кошторису 75.200 ар. а. в.

Загалнй условія до вношеня оферты, такожъ потрібнй приписы, описанье робѣтъ, дѣтничнй планы можна переглянути въ ц. к. дирекціи руху у Львовѣ (инспекторатѣ удержаня на двѣрцѣ желѣзницѣ Львовѣ-Черновѣцѣ-Яссы) въ приписанныхъ годинахъ урядовыхъ, де рѣвночасно на жаданье удѣленѣ будутъ близкій поясненя и дѣтничнй формулярѣ оферты. Оферты, побѣла припису владженѣ, одиовѣдно остемплеванѣ и опечатанѣ, якъ такожъ заосмотренѣ подписею : оферта на работы въ цѣли поблншеня будовель на станціи въ „Бучачѣ“ повинно вносити ся найбѣльшѣ дня 18 ливня 1890, 12 година въ полудне до ц. к. дирекціи руху у Львовѣ (инспекторатѣ удержаня на двѣрцѣ желѣзницѣ Львовѣ-Черновѣцѣ-Яссы).

Оферентамъ прислугуе право бути присутными при отвореню оферты при комісії, котре то отворенье наступитъ въ годину по успѣлѣ повышене назначенного речинця до вношеня оферты въ ц. к. инспекторатѣ для удержаня желѣзницѣ.

При томъ назначае ся, що лише тѣ оференты могутъ надѣяти ся увзглядненя инше вношеной оферты, котрѣ въ способѣ всякій сумѣвъ выключаютѣ, выкажутъ ся уздобненемъ техничнмъ и засобами грошевыми потрібными до переведеня дѣтничныхъ робѣтъ.

Оферты, котрымъ хибувало бы одно въ выше наведеныхъ условій, або котрѣ будутъ внесенѣ передѣ зложеньемъ приписаного вадіюмъ, або въ котрыхъ зроблено дѣякія, або цѣлковитѣ основнй змѣны засадѣ оферты, не будутъ увзглядненѣ.

Ц. к. дирекція руху.

найзнаменитше противъ насѣкомыхъ

дѣлае зъ подвѣленя гѣдною силою и нищитъ насѣкомыхъ скоро и певно въ сей способѣ, що не лишаесть нѣ слѣду по нихъ.

Нищитъ цѣлковито блощицѣ и блохи.

Вычищуе кухни основно бѣ швабѣвъ.

Усувае заразъ всякій молѣ.

Увѣльняе якъ найскорше бѣ мухъ.

Хоронитъ нашѣ звѣрята домашнй и ростины передѣ насѣкомыми та передѣ недугами, зъ того походачими.

Вычититъ цѣлкомъ волосе бѣ зѣдѣ.

Треба уважати: **Що продае ся лишь въ самѣмъ паперѣ се не есть спеціально-стею Захерля.**

Лишь въ оригінальныхъ флашкахъ можна дѣстати зъ гольшого склада

J. ZACHERL, Wien, I. Goldschmiedgasse 2.

Одтакъ можна дѣстати: у Львовѣ и по всѣхъ иншихъ мѣстахъ провинціи Галичины, де вывѣшенѣ плакаты Захерля; такожъ

въ Народной Торговли и еи фѣлахъ въ Станіславѣвъ, Перемышлѣ, Коломычѣ, Стрыю, Снятинѣ, Самборѣ, Рогатинѣ, Бродяхъ.

3561 2—10

При закупнѣ товаровъ просимо поклѣиватись на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣвчальнй редакторъ **Иванъ Белей.**

Печатъ въ фабр. Черлянскохъ.

Зъ друкарѣй тов. км. Шевченка, подѣ ар. К. Водарского.

„Дзвѣнокъ“

письмо иллюстроване для науки и забавы рускихъ дѣтей и молодежи **выходитъ у Львовѣ** **водѣ 1 сѣчня 1890 року 1. и 15. каждого мѣсяца.**

ПЕРЕДПЛАТА ВЫНОСИТЬ:

рѣчно 4 ар., пѣрѣчно 2 ар., чверть-рѣчно 1 ар.

Адреса: Дзвѣнокъ, Львовѣ, ул. Чарнаецкого 26.

Зъ друкарѣй товариства имени Шевченка.

Накладомъ „Дзвѣнка“ **ВЫИШЛИ:**

1. Байки Леоніда Гѣльбова . . . цѣна 5 ар.
2. Олеси, оповѣданя В. Чайченка . . . „ 5 „
3. Байки В. Чайченка . . . „ 5 „

Набути можъ черезъ всѣ книгарнѣ.

Львѣвска фабрика асфальту

и ульпшеныхъ текстуръ огнетривалыхъ до крытѣ даховъ

С. ШЕЛИГЪ ЛИШКЕВИЧА инжнѣира

Львовѣ ул. Корытна 13.

поручае: Асфальтъ до фундаментѣвъ для изольованя мурѣвъ бѣ влажности кладеный на фундаменты въ горячѣмъ ставѣ Еластичнй изоліратъ, ульпшену огнетривалу Текстуру высшихъ родѣвъ до крытѣ даховъ, роля 10 м. бѣ ар. 2-50 до 3-50.

Лякъ асфальтовый до консервациі даховъ текстуровыхъ. Смолу англійску безводну масу кавчукову. Осунуе асфальтомъ, яко одинокимъ средствомъ звѣстнымъ въ будовничѣвъ наибѣльшѣ завохченѣ стѣны въ мешканяхъ. Нищитъ застарѣлый грибокъ деревнй. Фабрика выготовляе въ цѣломъ краю своими людьми покритѣ даховъ текстурѣвъ и ихъ репараціи. Метръ бѣ 50 до 75 кр. 3545 9—?

Довгодѣтну гарантію запоручае ся.

ЕДВАРДЪ ТШЕМСКІЙ

Заведенье артистично - фотографичне

у Львовѣ при улиці Третього Мая число 7

доси подѣ фирмою **Е. Тшемескій & Л. Блаховскій**, перейшло зъ днемъ 16 сѣчтя 1890 на выключну мою власность.

Маючи честь повѣдомити о томъ П. Т. Публичность, осмѣляюсь повѣдомити, що всякія знятія выготовляю особисто, побѣла ульпшеныхъ новостей въ обсягу портретовѣмъ.

Телефонъ 380.

Зъ поважаньемъ

Едвардъ Тшемескій,

Заведенье арт.-фотографичне

у Львовѣ, при ул. Третього Мая ч. 7.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

и к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продае

всѣ эффекты и монеты

по курсѣ денномъ пайточѣйшѣмъ не вчлѣяючи нѣякои провизіи.

Яко добру и певну льокацію поручае

- 4 1/2% листы ипотечный
- 5% листы ипотечный преміованй
- 5% „ „ безъ премій
- 4 1/2% листы товариства кредитового земского
- 4 1/2% „ „ Банку краевого
- 4 1/2% позичку краеву галицку 3483 24—?
- 4% позичку пропінацийну галицку
- 5% „ „ буковиньску
- 4 1/2% позичку угорскихъ желѣзницъ державныхъ
- 4 1/2% „ „ пропінацийну угорску
- 4% угорскій облигація индѣмизаційный

а всѣ тѣ паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продае

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае бѣ П. Т. купующихъ всякій выльгованй а вже платяи мѣсецей паперы цѣннй, такожъ запавшй нупоны за гѣтѣнку, безъ нѣякого бѣчисленя, а замѣсечей лишь за бѣчисленьемъ справдешныхъ коштѣвъ.

До эффектѣвъ у котрыхъ выишли купоны, доставляе новй аркушъ купоновъ, заворотомъ коштѣвъ, котрѣ самѣ поносятъ. Теперь хибуютъ аркушъ купоновъ до